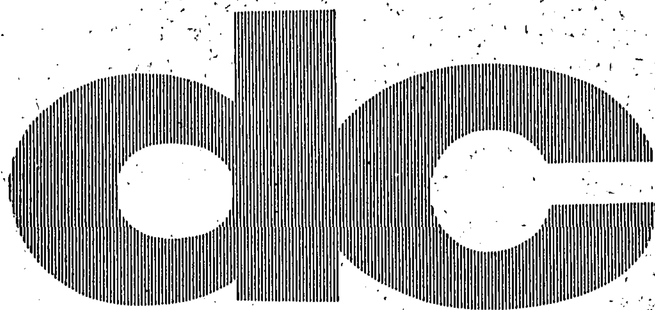
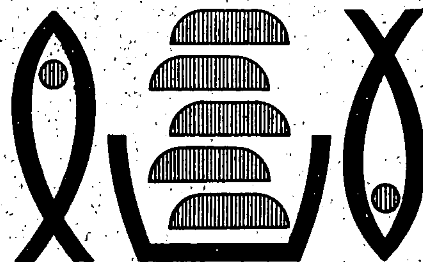
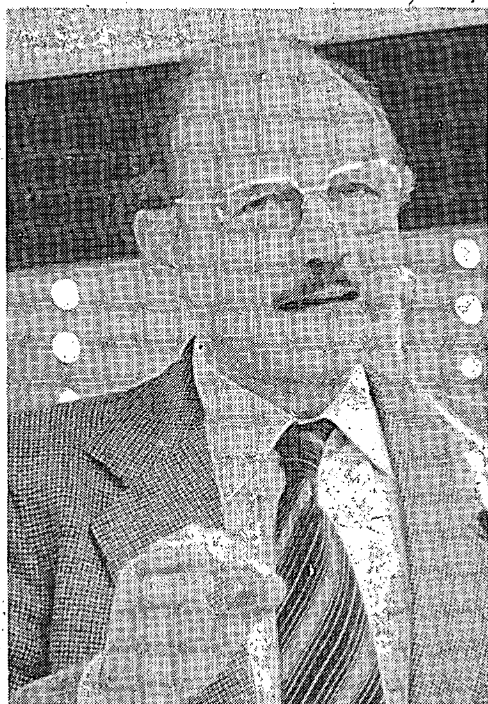




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 1 - 9 januari 1981

HET FEEST VAN GODS TROUW



Overpeinzingen van de UC-voorzitter bij de intrede van 1981 en van een nieuwe Unie-eeuw.

Er is ooit een moment geweest, waarop ik voor het eerst in ons weekblad schreef. Dat was in de dertiger jaren. Uitgerekend was toen, dat we er in Nederland getalsgewijs als Baptisten mager afkwamen in vergelijking met onze zustergemeenten in andere landen. Er was hier slechts één Baptist op 1600 Nederlanders. Hoe kon dat toch wel: 1 op de 1600?

Ingezonden stukken onder dit opschrift volgden. Of de adviezen ter harte zijn genomen?

De groei ging wel door, gestadig, soms heel langzaam, soms wat vlugger. Gemiddeld langzamer dan vroeger. In mijn stukje attendeerde ik op het wondere woord „liefde": als er maar meer liefde was, zouden onze gemeenten grote aantrekkingskracht uitoefenen op hun omgeving.

Natuurlijk wel een simpele gedachte, maar een „tiener" komt daar in zijn enthousiast idealisme gauw op. Vanzelfsprekend is er meer nodig.

En toch...

Geloven en hopen

Het „meer", dat we nodig hebben, is heel veel. Liefde mag dan in 1 Kor. 13 een grote en blijvende rol spelen, het woord staat er samengebundeld met „geloof" en „hoop".

Daarin ligt bijzonder veel opgesloten, waar we niet buiten kunnen. Geloof en vertrouwen zijn fundamenteel voor ons leven. Ook zonder hoop kunnen we niet verder.

Geloof en hoop zijn vruchten van de Goddelijke liefde, die zich in Christus heeft geopenbaard en die ons leven diep heeft geraakt en veranderd. Zonder die liefde is alles waardeloos. Op hun beurt worden geloof en hoop peilers, waarop de liefde steunt, die we elkáár mogen schenken. Een ingrijpend gebeuren, dat zich niet slechts eenmaal afspeelt en waar we het dan mee moeten doen, maar dat zich herhaalt in de omgang van de Heer met ons.

Dat laatste zeggen we meestal andersom: onze omgang met de Heer. Bewust is hier het initiatief van de Heer voorop gezet. Wat zou er van onze omgang met Hem terechtkomen, als Hij niet begon? Onze omgang is een reaktie op Zijn werk. De Heer staat centraal; is de Eerste.

Als christenen, die op het ervaren van het geloof zeer gesteld zijn, hebben we de neiging de nadruk te leggen op ons eigen aandeel in deze omgang, De Heer heeft alles reeds volbracht - nu is het dan onze beurt.

Inderdaad heeft de Heer Zijn zichtbaar werk op aarde voltooid, maar het uitwerken van deze verzoeningsarbeid gaat voort in Zijn omgang met ons. Werk van de Heilige Geest, die het voortzet in elk mens, die er zich voor openstelt, zodat het een duurzaam gebeuren wordt. De Geest gaat met ons om, zodat wij vrijmoedigheid krijgen met God om te gaan. De Geest leert ons ook met onszelf en met elkáár om te gaan...

We blijven er dus niet koud of onverschillig onder - we doen er aan mee. Geloof, hoop en liefde krijgen samen hun plaats in ons leven. Hoe groter die plaats is, hoe meer de Heer in ons kan bereiken - hoe meer het nieuwe leven in ons gestalte krijgt.

Gods trouw

Van dit altoos-doorgaande werk van de Heer moeten we het hebben voor de toekomst. Geloven is vertrouwen op Hèm. Hopen is hopen op Hèm, die niet moe of mat

wordt en die niet laat varen het werk van Zijn handen! Zijn wereldwijde heilswerk gaat voort - ook in de vorm van het kleine werk, dat wij mogen doen.

> We hebben dit in de geschiedenis kunnen ervaren.
> Op 26 januari a.s. is onze Unie een eeuw oud. Wat een klein begin - wat dikwijls veel worsteling! De Uniegeschiedenis is geen aaneenrijging van triomfantelijke feiten. Wel een keten van kleine daden van kleine groepen mensen. Dat er uit gegroeid is, wat we nu om ons heen zien, is te danken aan het ononderbroken werk van de Heer.
> Dat neemt niet weg, dat we dankbaar zijn voor vrouwen en mannen, die er zich voor hebben ingezet. Zij leefden uit hetgeen de Heer voor hen gedaan had en met hen bleef doen.

Als er iets is, wat we bij deze jaarwisseling - voor onze Unie bijna een eeuw-wisseling - mogen bedenken, dan vooral, dat *de Heer getrouw is!*
Die trouw staat niet los van ons. We worden er in betrokken en kunnen daarom niet ophouden. Onze bezinning over ons zelf, over onze weg in de tweede Unieeeuw mag/moet van Gods trouw uitgaan. Onze voortgang steunt op die trouw. Zo kunnen we het volhouden!
Door weer en wind.

Inleveren

Op de basis van Gods trouw is het mogelijk elkaar telkens opnieuw te aanvaarden. We komen nogal eens uitingen van verontrusting tegen. Het is goed, dat die er zijn, *want ze houden ons wakker.* Ze betreffen allerlei zaken, die bij velen zorgen over de toekomst wekken. Lopen onze meningen rondom het beleid, de financiën, de samenlevingsvragen, het konferentie-werk en het onderdak er voor, de oekumene, de zending, de ontwikkelingshulp en de hulp-in-nood, het gemeentewerk, de evangelisatie, de opleiding, het opdragen van kinderen zelfs, de Schriftbeschouwing, de komst van de Heer en Zijn Rijk zo uiteen, dat we straks in „stukjes" uiteenvallen, waarbij dan niets meer mogelijk is dan ons „op te sluiten" in kringetjes van eensgezinden?
Dat zal best zo zijn, als we niet uitgaan van Gods trouw. Zonder die trouw als aktieve bemoeienis van God met ons leven en werken zal onze gemeenschap de groter wordende verscheidenheid niet kunnen verwerken.
Dat zal ook best zo zijn, als we onze eigen visie als de enig juiste laten gelden en op zo'n felle wijze voor ons eigen gelijk strijden, dat we anderen van ons afstoten. Kritiek is prima en nodig, maar die mag nooit „ongezouten" zijn, die moet altijd iets in zich dragen van het „zout der aarde". Als we alleen aan ons zelf denken, als we ons „ik" vooropstellen, ons „ik" in de zin van „zoals *ik* Gods wil zie, zo is deze!", dan dreigen we er *juist* ver naast te komen. Want dan heeft het individualisme (ook in de vorm van de persoonlijke verantwoordelijkheid voor God) - het „ik is ik" - zo'n foutieve houding in de hand gewerkt, dat er geen plaats meer is voor broederschap, mededogen, gemeenschap, zoals God die beslist wil. Dan heeft de „wereld van het ik-tijdperk" het bij ons voor het zeggen gekregen. Dat is een ernstiger bedreiging dan we wellicht vermoeden.

Maar ook déze „wereld" is door Christus overwonnen!
Daarom mogen we moed houden temidden van klanken van verontrusting en zorg. Die willen we niet verdoezelen, maar wel laten nivelleren onder de trouw van de Heer. Daarbij worden we samen geroepen niet „iets", maar ons zelf in te leveren. Onze doop als overgave aan Christus' genade, als een delen in Zijn ondergaan en opstaan - om sámen verder te gaan - wordt dan elke dag opnieuw werkelijkheid. De waarschuwing van br. Reiling in zijn prachtige boekje „Heden en Toekomst" (pag. 40) neem ik hier graag over:

> „Als we elkaar niet benaderen vanuit het inzicht, dat wij met Christus gestorven en opgewekt zijn, lopen wij gevaar, dat de gemeente uiteindelijk verwordt tot een gemeenschap van mensen met dezelfde geloofsovertuiging..."

Dit boekje is het waard, dat we het grondig lezen en samen bespreken. Een fijn stuk huiswerk voor ons Jubileumjaar!

Deze geestelijke houding heeft gevolgen voor ons gemeenschappelijk overleggen en samenwerken. Welke onderwerpen dan ook aande orde komen - de geestelijke, de zakelijke, de samenlevingsvragen - we blijven dan altijd aan de ánder denken en - vanuit Christus - de ander uitnemender achten dan onszelf.

Liefhebben

Daarmee zijn we in dit laatste nieuwjaarswoord, dat ik als UC-voorzitter schrijf, weer terechtgekomen bij wat mij in de dertiger jaren zo belangrijk leek in ons gemeente-leven: de liefde. Die openbaart zich heel konkreet in het *heel dichtbij de ander staan.*
Déze gestalte van de liefde - *het nabij de ander zijn* - leren we van Christus. Hij leverde Zichzelf in en kwam in deze wereld naast ons staan, deelde ons leven en bracht zo verzoening.

Er zijn twee

Het elkaar aanvaarden, zoals Christus ons aanvaard heeft (Rom. 15 : 7), bestaat dan ook uit de ander in je kring verwelkomen en opnemen. Dat is meer dan „elkaar verdragen" of „naast elkaar leven". Het wil zeggen: voor elkaar opkomen, elkaar sterken in geloof en volharding, geworteld en gegrond in Christus' liefde.
Het is treffend dat de ECU voor 1981/82 de „agapè" („laat de liefde winnen") en voor 1982/83 de „koinonia" („samen delen") centraal wil stellen.

Sterke gemeenten: gezegend en gezonden
Het kan niet anders, dan dat we zo - vanuit Gods trouw - sterke gemeenten en een hechte Unie bouwen, waarin we „eindeloos aanspreekbaar voor elkaar blijven" (br. Reiling).
Alles zal niet kunnen, maar we zullen er ons wel samen voor inspannen.
Onze wereld staat bol van spanningen, nood en armoe. Gewèldige vragen komen op ons af. De zorgen om ons heen kunnen we niet uit de weg gaan, want ze komen ook over ons zelf heen. Maar dwars door onze menselijke schuld en zwakheid heen heeft God deze wereld lief.
Door die liefde zijn we gegrepen en slechts „sámen met alle heiligen zijn we in staat te vatten" hoe groot, hoog en diep Christus' liefde is (Efeziërs 3 : 18).
Daaruit putten we de kracht met openheid de vragen en zorgen van „buiten" en van „binnen" tegemoet te treden en onze taak te vervullen. Terecht heeft onze Jubileumkommissie het motto uitgegeven: Gezegend en Gezonden".

Moge 1981 vanuit Gods trouw een zegenrijke periode worden als een inspirerend begin van onze tweede Unie-eeuw. We wensen dit onze gemeenten en elkaar van harte toe.
Het feest dat we gaan vieren, is dan ook een feest van Gods trouw.

J. Broertjes

ADRESWIJZIGING

Br W. P. Bakker, penningmeester van de gemeente te Heemskerk, woont thans Sterkenburg 46, 1965 BN Heemskerk.
Ds. K. M. Gerritsen woont thans Kotterstraat 39, 8862 ZL Harlingen; telefoon 05178-7748.

AFSCHEID Ds STICHTER

Ds D. M. Stichter, die een beroep naar Stavoren heeft aangenomen, zal zondag 18 januari a.s., afscheid van de gemeente Haulerwijk nemen.
De afscheidsdienst wordt gehouden 's morgens om 9.30 uur in het kerkgebouw aan de Norgerweg 49.
Belangstellenden worden uitgenodigd deze dienst bij te wonen.
Na de dienst is er gelegenheid een kopje koffie te drinken, en persoonlijk afscheid van ds Stichter te nemen.

Van de redaktie

Met het einde van de 95ste jaargang verlaten twee redakteuren de redaktie van ons weekblad, nl. ds M. Cohen en drs. T. J. J. B. Wolters. Zij hebben in de afgelopen jaren ons blad verrijkt met hun artikelen. De wereld van hun werk ligt buiten de direkte sfeer van de gemeente en haar werk. Br Cohen is als pastor werkzaam in de wereld van de kinderbescherming, de zelfkant van onze samenleving, en br Wolters werkt bij de Technische Hogeschool te Delft.
Voor ons blad betekende dat een verbreding van de aktieradius en vaak ook een konfrontatie met dingen die we in ons eigen vertrouwde wereldje niet zo kennen. We zijn deze broeders dankbaar voor hun medewerking aan DC.
De broeders F. E. Huizinga en H. de Winkel nemen hun plaatsen in, zo heeft de Algemene Vergadering beschikt. Br Huizinga is een oude bekende in de redaktie. Van de vijftig jaren dat hij onder ons als voorganger en verkondiger van het evangelie heeft gewerkt, heeft hij zeker tweederde mee besteed aan de redaktie van DC, als redakteur en ook als eindredakteur. Eigenlijk is hij de laatste jaren helemaal niet weggeweest want tot vreugde van alle eindredakteuren is hij steeds bijven schrijven. Dat gaat dus nu gewoon door. Welkom, broeder, en schrijf maar op je bekende manier. Wij zullen het graag lezen.
Broeder Herman de Winkel is van zijn oorspronkelijke vak technisch tekenaar. Het is in zijn schrijven nog terug te vinden: goed geordend en overzichtelijk. Hij heeft dit beroep vele jaren uitgeoefend maar was daarnaast altijd werkzaam in de gemeente als ouderling en als (onbezoldigd) voorganger. Nu is hij voorganger in Nieuw Buinen en sekretaris van de Evangelisatie-Commissie der Unie en vertegenwoordigt hij deze kommissie in de Unie-Commissie. Maar deze technikus is ook theoloog, zoals we op De Vinkenhof merkten toen hij vroeger aan enkele kolleges meedeed. We zijn blij dat hij zijn dienst als schrijver in DC heeft aanvaard en verwachten van hem vele goede bijdragen.
Namens de kommissie van redaktie:

J. Reiling, voorzitter

MEDEDELING

Met ingang van 1 januari 1981 is br M. J. G. de Vink, voorganger van de baptistengemeente te Kollumerzwaag, daarnaast benoemd tot part-time geestelijk verzorger van het psychogeriatrisch verpleeghuis „Talma Huis" te Veenwouden.

belangrijke data

Elke dag begint met een morgen

Klaagliederen Jeremia 3 : 22b, 23a... want zijn barmhartigheden houden niet op, elke morgen zijn zij nieuw; groot is uw trouw!

Elke jaarwisseling is een voorbijgaande fase. Elke jaarwisseling toont aan, maar ook niet meer dan dat, dat wij vergankelijke mensen zijn. Zomin we hier een blijvende stad hebben, zomin hebben we hier het eeuwige leven. Het zit in de struktuur van ons leven - geboren worden, opgroeien, sterven - dat we voorbijgaand zijn.
Elke jaarwisseling berust ten diepste op de wisseling van dag en nacht. Na zoveel dagen, nachten, is een jaar vol. Begint een nieuw jaar. Zó heeft God het gesteld, omdat Hij het zó gewild heeft. De dag is voor de arbeid, de nacht voor de rust. In de af-wisseling van deze beide gaat ons leven voort.

Elke dag begint met een morgen. Dat is een tijds-aanduiding. Dat is volgens onze tekst ook een bron van troost. Want Gods barmhartigheden zijn elke morgen nieuw. Als wij ontwaken, is God er al. Als wij de dag beginnen, is God al lang begonnen. Als wij gesteld worden voor de vreugden van een nieuwe dag, herinneren we ons: Zijn barmhartigheden, zijn genade, zijn elke morgen nieuw. Als wij de lasten van de dag op onze schouders moeten nemen, wordt ons gezegd: God is er, mét Zijn barmhartigheden. Mét Zijn gunstbewijzen.

Die dalen neer in ons leven. In ons gewone, dagelijkse leven. Ons leven met zijn voor- en zijn tegenspoed. Met zijn ontelbaar vele verrassingen, prettige zowel als onaangename. Met zijn verborgenheden en zijn zichtbaarheden. Ons leven bestaat uit de opeenvolging van allerlei dagelijks terugkerende bezigheden en noodzakelijkheden. We moeten eten en drinken, ons kleden en werken, rusten en familiebetrekkingen onderhouden. We zijn opgenomen in het rhythme van de gemeentelijke arbeid. We hebben ons gezin: ouders en kinderen. We zijn onderworpen aan de eisen van staat en samenleving. We leven allen onder de wolken en onder zon en maan. We delen in dit land in hetzelfde klimaat. Economisch worden we allen met dezelfde narigheden en plezierigheden gekonfronteerd. We leven allen onder dezelfde sociale voorzieningen en belastingwetten. Dát is ons leven. Voor het overgrote deel. Dát bepaald - voor het overgrote deel - ons bestaan.

Zó was het bij Jeremia ook, ongeveer. Als hij spreekt over de gunstbewijzen des Heren, over Zijn barmhartigheden, over de trouw van God, dan heeft hij het over die zaken die in dít gewone, dagelijkse leven ervaren werden en worden. Over zaken die ervaarbaar zijn in de diepten van het ten dode gedoemde bestaan, met al zijn beroerdigheden en vreugden. Anders gezegd: de boodschap Gods komt niet tot mensen op een eiland-in-een-zee-van-ellende; niet tot mensen op de top van een berg van waar af men op de wolken neerziet in plaats van er tegenop te zien; niet tot mensen, ontheven aan ziekte, tweedracht, dood. Neen, in ons gewone, echte dagelijkse leven bewijst God Zijn trouw. Dag na dag. Elke morgen zijn Zijn gunstbewijzen nieuw. En elke dag begint met een morgen.

Onze Here Jezus Christus heeft dit helder voor ons samengevat in de woorden: Indien gij bidt, zegt dan aldus: Onze Vader, Die in de hemelen zijt... geef ons heden... De God van gunstbewijzen en barmhartigheden en trouw is Vader. Vader van Jezus Christus. Vader van allen die door Jezus Christus gereinigd zijn van hun zonden - niet van hun aards bestaan! -, die door de Heilige Geest zijn geroepen tot de gemeente der heiligen - maar die allemaal hun feilen hebben! -, die de toekomst tegemoetgaan met de zekerheid: De trouw van Vader is groot, elke morgen opnieuw!

Als ziende de Onzienlijke - dat is niet alleen: de Onzichtbare, maar ook: Die niet gezien kan worden - grijpen wij ons vast aan de beloften des Heren en verheffen boven alle vergankelijkheid uit onze harten tot Hem die ons dééd zingen en zegevieren, die ons dóet zingen en zegevieren.

Ploeger

Uitbreiding van het docentenkorps

De eerste januari van het nieuwe jaar was voor het seminarium op De Vinkenhof een belangrijke dag, ook al viel er uiterlijk niets te merken of te beleven.

Op die dag begon drs. O. H. de Vries zijn dienst als docent in volledige dienst in de systematische theologie en de geschiedenis van het Doperdom. Daarmee komt de vaste staf van het seminarium op een rector in deeltijdse dienst en twee docenten in volledige dienst. Br Th. van der Laan is sinds 1 januari 1977 conrector en docent in de praktische theologie en br De Vries sluit nu aan met de zoëven genoemde vakken.

Ondergetekende, rector vanaf het eerste uur, is belast met het studie- en onderwijsgebied dat ligt tussen de bijbeluitleg en de prediking.

Pioniers

Een gebeurtenis als deze vormt een welkome aanleiding om eens achterom te kijken.

De pioniersperiode van het seminarium is nu welhaast voorbij. Twee vakbekwame docenten voor die vakgebieden die de kern vormen van het eigen (en belangrijkste) deel van de voorgangersopleiding, dat wijst er op dat een situatie is bereikt waarin onder de zegen en de bewaring van God vooruitgezien kan worden. Maar deze grens zou niet zijn gepasseerd zonder de inzet van de pioniers in de beginfase. Achteraf bezien was het een hachelijke onderneming om een seminarium te beginnen in de omstandigheden waarin dat moest gebeuren: twee docenten die beide niet meer dan part-time beschikbaar waren; de verbinding met het centrum- en kampwerk, waarvan ook de opleiding voor een deel afhankelijk was; het ontbreken van vrijwel iedere ervaring, zowel bij de docenten als bij de bestuurders. Dat zagen de mensen van het eesrte uur zelf waarschijnlijk niet zo zwaar en dat is misschien hun geluk geweest. Daarnaast moet ook melding worden gemaakt van de medewerking van verschillende voorgangers. Een aantal van hen moest na enkele jaren afhaken omdat de onderwijstaak niet meer met het gemeentelijke werk op verantwoorde wijze te kombineren bleek. Enkelen hielden vol, om precies te zijn twee. De broeders D. Slort en G. Vegter hebben vanaf 1958 en 1960 tot hun emeritaat het seminarium trouw gediend en er een groot aandeel in gehad dat het seminarium de wankele pioniersjaren is doorgekomen. Br Vegter heeft nog tot het eind van 1980 dienst gedaan om zijn opvolger de afronding van een studieperiode in Rüschlikon mogelijk te maken.

Opvolger

Br De Vries is inderdaad de opvolger van br Vegter, echter met één belangrijk verschil.

Laatstgenoemde broeder moest zijn onderwijstaak vervullen naast het werk in de gemeenten Rotterdam-Centrum en Deventer, terwijl br De Vries zich volledig aan zijn onderwijstaak kan geven. Dat is niet alleen voor hemzelf fijn maar ook voor de school. Bovendien - en dat is ook fijn voor het seminarium - is hij zelf een oud-leerling van De Vinkenhof. In september 1963 deed hij daar zijn intrede, nadat hij kort te voren het kandidaatseksamen in de scheikunde had afgelegd.

Dat hij daar niet op doorging kwam omdat in hem de overtuiging was gerijpt dat hij zijn leven in dienst van de verkondiging van het evangelie en van de gemeenten moest gaan stellen. Daarom wilde hij aanvankelijk ook maar zo snel mogelijk de voorgangersopleiding doorlopen om daarna zo spoedig mogelijk aan het werk te gaan. Maar de aangeboren studiezin kreeg na verloop van tijd toch de overhand en daarom ging hij naast de opleiding aan De Vinkenhof ook theologie studeren aan de fakulteit der godgeleerdheid van de Utrechtse universiteit. Het kandidaatseksamen werd in 1968 afgelegd en het lag eigenlijk voor de hand om door te staan in de richting van een doctoraal eksamen. Dat werd afgelegd op 21 juni 1972.

Het was, voorzover ik kan nagaan, de derde keer dat een baptist in Utrecht dit eksamen aflegde. De scriptie, altijd het hoofdnummer bij een doctoraal eksamen, had tot onderwerp: een vergelijkend onderzoek naar de heilshistorische grondslagen van verkiezingsleer en doopleer bij Karl Barth. Daaruit blijkt dat reeds toen het probleem van geschiedenis en heilsgeschiedenis hem bezighield. Het komt te zijner tijd in het onderwerp van zijn proefschrift, zij het vanuit een andere invalshoek, opnieuw aan de orde.

In hetzelfde jaar begon br De Vries zijn werk als voorganger en wel in de (toen nog) wijkgemeente Utrecht-Noord. Daar werkte hij voor een deel van zijn tijd gedurende drie jaren. In augustus 1975 vertrok hij naar Den Haag, waar het echte full-time pastoraat in een grote gemeente in een grote stad begon. Bijna viereneenhalf jaar bleef hij daar werkzaam en deed er de ervaring op die een toekomstig seminariumdocent even nodig heeft als zijn wetenschappelijke opleiding.

Inmiddels had de Algemene Vergadering in oktober 1979 zijn benoeming tot docent aan het seminarium goedgekeurd. Met instemming van alle betrokkenen bracht hij het jaar 1980 door in Rüschlikon om zich geheel te wijden aan het werk voor zijn proefschrift. Nu is hij met zijn gezin naar ons land teruggekeerd en heeft een huis gevonden in De Bilt, aan de Henrica van Erpweg 10. Wanneer in begin februari de kolleges worden hervat, zullen wij merken dat hij er is.

Buitendienst

Met het onderwijs op De Vinkenhof is het echter voor de docenten niet gedaan. Ook buiten de reguliere voorgangersopleiding worden diensten verleend op het gebied van vorming en scholing ten behoeve van prediking en zielszorg in de gemeenten. Het is misschien nuttig ook dat eens te vermelden, zij het slechts in het kort.

In de eerste plaats is er het *bijbelseminarium*. Dat houdt zich thans uitsluitend bezig met de voortgaande scholing van broeders (en één zuster) die regelmatig of wel eens voorgaan in de diensten of dat zouden willen gaan doen. De huidige kursus die in oktober jl. is gestart en twee jaren zal duren, telt ruim 25 deelnemers.

In de tweede plaats is er een *kursus voor reeds dienstdoende voorgangers* die door middel van een plaatselijke beroepbaarsteling in de arbeid zijn gekomen en voor hun algemene beroepbaarstelling aan verdere eisen van theologische en praktische scholing moeten voldoen. Dit is een nieuwe tak van arbeid waaraan thans nog maar door drie voorgangers wordt deelgenomen. Omdat plaatselijke beroepbaarstellingen in onze gemeenten een normale zaak zijn, zal dit werk zich in de toekomst zeker verder ontwikkelen.

Tenslotte is er de *regionale pastorale*

te noteren

ZAND EN ZAAD

wordt waarschijnlijk in 't vervolg:

Van deze kant bekeken.

Enige jaren heb ik in uw tuintje zand en zaad gestrooid, naar ik hoop in redelijke verhouding tot elkaar. Het opschrift was alleen begrijpelijk voor hen die niet slechts een tuin waren, maar ook een tuintje hadden, waarin ze hun eigen worteltjes verbouwden. Vraagt u hen naar zo'n kwekerij.

Van Z. & Z. als kopje wilde ik afstand doen, zij het met weemoed en aarzeling. Ik heb lang gedacht over een andere kreet van herkenning voor u. Wandelend met een vriend onderbreidde ik hem mijn zorgen, waarin ik de nadruk legde op het feit dat ik een ietwat teruggetrokken leven was gaan leiden. Dat ik nu min of meer aan de kant van het bruisende leven stond, aan de oevers van het vlietend water. Hij antwoordde: Schrijf dan onder het thema: Van de wal af gezien. Nee, zei ik, want dan stel ik mij bloot aan opmerkingen als: De beste stuurlui staan aan wal.

In stilte wandelden wij voort. „Ik heb het!" riep ik plotseling, „er komt boven te staan: Van deze kant bekeken".

Dat worden dus wel subjektieve, individualistische stukjes, maar dat zit in de nieuwe leus. Er staat nadrukkelijk: van déze kant. Dat geeft mij wat ruimte want wie is in staat iets of iemand in één oogopslag van alle kanten tegelijk te zien?

Het is zeer wel mogelijk dat u over bepaalde zaken een duidelijke mening hebt, andere gevoelens koestert, maar dat hoeft aan mijn waarheid niet te kort te doen.

Zo zal ik u niet bestrijden als u uw licht over de andere kant laat stralen. Integendeel, ik wil ook graag uw kant van de zaak bezien. We zijn dus tolerant, verdraagzaam (inz. wat de godsdienst betreft) voegt van Dale er aan toe. Dat heeft de samensteller van het woordenboek er natuurlijk niet zo maar achter gezet. Hij kende zijn pappenheimers. Zijn godsdienstoorlogen niet de felste van allen? Daarvoor hoeft u niet eens in de geschiedenis te duiken. Ik bedoel: in de negentien eeuwen van het christendom met zijn banvloeken en brandstapels. Soms woeden de gevechten in één kerk, in één gemeente. Waar de oorzaak daarvan ligt? In zelfoverschatting. Een soort godsdienstig racisme. Wij zijn blank, jullie zijn zwart. Wij hebben gelijk, jullie zitten fout. Wij zijn bijbelgetrouw, jullie... vult u dat zelf maar in.

De fabrikanten van zulke tegenstellingen scheppen spanningen, waarmee niemand gebaat is. Paulus schreef eens: Als gevangene in de Heer vermaan ik u een leven te leiden in overeenstemming met uw roeping, waarmee gij geroepen zijt: in alle deemoed en zachtheid, in lankmoedigheid, liefdevol elkaar verdragend. Beijvert u de eenheid des Geestes te behouden door de band van de vrede. (Ef. 4).

Maar als de andere dan zo zelfverzekerd is van zijn eigen gelijk? Geeft u hem de ruimte en de tijd. En houdt uw eigen deuren open.

Nog een paar woorden. Nu van dankbaarheid. Het is ieder wel duidelijk dat de ondertekenaar graag schrijft. Dat velen van u mij gevraagd hebben dat nog een poosje voort te zetten heeft mij zeer verheugd. Ik beloof u mijn best te doen.

Huizinga

---

kursus. Dat is een kursus voor broeders en zusters die in de gemeente pastoraal werkzaam zijn. Die kursus wordt dan ook in de regio gegeven. Verleden jaar (1979-1980) was dat in Twente, nu in de provincie Groningen. Deze kursussen staan onder leiding van br Th. van der Laan en worden gegeven met medewerking van de regionale voorgangers.

Het seminarium heeft dus een vol programma en wie hier docent is weet wel wat hij te doen heeft. Wanneer hij bovendien zo verstandig is om voldoende tijd te reserveren voor eigen studie en onderzoek, dan ziet men hem niet zo veel op vergaderingen en konferenties. Want zijn taak is studeren en doceren. Voor de Heer. Precies zoals anderen prediken, catechiseren, jeugdwerk doen, op huisbezoek gaan. Ook voor de Heer. En zo goed als die werkers in de eerste lijn mogen en moeten rekenen op de steun en de voorbede van de gemeenten, zo mogen en moeten wij op De Vinkenhof dat ook. Hoewel wij door ons werk wat verder van de gemeenten af staan dan zij, zijn wij niet minder dan zij op de geestelijke kracht en steun van de gemeenten aangewezen.

J. Reiling

voor zondagsschoolwerkers

HOOP DOET LEVEN (I)

Het woord hoop komt er niet zo goed af in ons dagelijks spraakgebruik. Het heeft een zekere vaagheid, er schuilt een stuk onzekerheid in. „Zou zij weer beter worden?" „Ik hoop van wel". Daar zit in dat niemand met zekerheid kan zeggen dat de patiënte inderdaad weer beter wordt. Daarbij hopen we vaak tegen beter weten in. Als de patiënt al bijna op sterven ligt, blijven we toch nog hopen op het wonder dat er een keer komt in de situatie.

In ons dagelijks leven zou je hoop kunnen beschrijven als het verlangen naar iets wat je graag wilt. Mensen hopen nog eens 'n flinke prijs te winnen in de staatsloterij, en kijken telkens met spanning naar de uitslagen.

Maar soms neemt die hoop toch wel een konkrete vorm aan, omdat iemand je iets beloofd heeft. De bejaarde, die er graag eens uit wil, kijkt hoopvol uit naar de man die beloofd heeft hem eens in de auto mee te nemen. Elke dag wacht hij op het telefoontje: Vanmiddag kom ik, zorg maar dat u klaar zit.

Zelfs bij deze beloften blijft de faktor onzekerheid er in zitten. Want met de beste wil ter wereld kan niemand de waterdichte garantie geven dat het ook inderdaad gebeuren zal. De man, die met de bejaarde zal gaan rijden, kan een spoedkarweitje krijgen, of een ongeluk, waardoor de rijtoer niet doorgaat. Daarom houdt het woord hoop in ons dagelijkse taalgebruik altijd iets vaags. We kennen het spreekwoord: Beter een vogel in de hand dan tien in de lucht. Ons woord hoop hoort dan wel bij de tien vogels in de lucht, maar niet bij die ene vogel in de hand.

In de bijbel komt het woord hoop vrij veel voor. Maar daar heeft het een heel positieve, vaste klank. Tenminste als het gebruikt wordt van de hoop op God en zijn beloften.

Die hoop zou je kunnen vertalen met „gegronde verwachting". Hoop is daar een vorm van zeker weten, waardoor bijvoorbeeld Paulus zo stellig kan schrijven: Wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben... 2 Korinthiërs 5 : 1. Dat is een verwachting, die gebaseerd is op het geloof in Gods beloften. De bijbelse hoop berust op hetgeen God beloofd heeft, en dat is de hoogste zekerheid die je bedenken kunt.

Die hoop heeft uiteraard altijd te maken met de toekomst. Hoop betekent immers naar de toekomst kijken. Die toekomst is er voor dit leven, maar voornamelijk over de grenzen van dit leven heen, het leven na dit leven.

Die bijbelse hoop is vaak belachelijk gemaakt. Men vond de hoop op een hiernamaals een zoethoudertje, waarmee de aan-



uit het Uniebureau

Adressenboekje

Blz. 11 (Werkgroep Toerusting):
Sekretaris is thans ds P. Brongers, Drachten.
Blz. 17 (Sektie RJC):
Toevoegen:
H. Hogebrug, Vroomshoop (voorzitter);
R. Reintsema, Delfzijl.
Dóórhalen:
Ds J. H. Hofman, Stadskanaal;
K. Touwen, Bosch en Duin;
Ds P. Wijchers, Hengelo.
Blz. 18 (Emeriti):
Ds H. van der Werf, Emmen (Delfzijl dóórhalen).
Blz. 29 (Stadskanaal-Noord):
Sekretaris is thans F. Rogaar (L. L. Drijfhamer dóórhalen).
Blz. 38 (letter D):
L. L. Drijfhamer dóórhalen.
Blz. 39 (letter G):
A. S. Gebel woont thans Dr H. J. van Mooklaan 227, 2286 BE Rijswijk, telefoon 070-944643.
Blz. 40 (letter H):
Toevoegen:
H. Hogebrug, De Kamp 35, 7681 CV Vroomshoop.

24 januari 1981

Blz. 45 (letter R):
Toevoegen:
R. Reintsema, Zaaibak 41, 9932 AE Delfzijl, tel. 05960-25922;
F. Rogaar, Unikenkade 51, 9503 PG Stadskanaal, telefoon 05990-48442.
Blz. 48 (letter W):
(Ds) H. van der Werf woont thans Wekingeslag 130, 7824 JR Emmen, telefoon 05910-21731.

Sprekerslijst

In aansluiting op een mededeling in het nummer van 28 november, waarin werd aangedrongen op toezending van de benodigde gegevens vóór 31 december 1980, verzoeken wij de (sekretarissen der) gemeenten om deze per omgaande aan het Uniebureau te sturen. Dan kan de Sprekerslijst 1981 op korte termijn worden samengesteld, waarmee wij de gemeenten opnieuw van dienst hopen te zijn. Voor uw medewerking zeggen wij u hartelijk dank!

Representatie

Op 11 januari doet kandidaat K. M. Gerritsen uit Den Haag, na in de morgendienst te zijn bevestigd door prof. dr J. Reiling, des middags zijn intrede te Harlingen. De Commissie der Unie zal zich bij die gelegenheid laten vertegenwoordigen door ds P. van der Werf.

DB-vergaderingen

In het nummer van 19 december hebben wij u de data genoemd, waarop de Commissie der Unie in 1981 vergadert; het vergaderrooster van het Dagelijks Bestuur was toen nog niet definitief vastgesteld.
Thans kunnen wij u meedelen, dat in het nieuwe jaar DB-vergaderingen worden gehouden op dinsdag 13 januari, maandag 16 februari, dinsdag 14 april, dindsdag 16 juni en maandag 12 oktober.

Statistiek

Op 19 december heeft een nieuwe „zending aan de gemeenten" het Uniebureau verlaten, waaronder de formulieren voor de Statistiek per 1 januari 1981. Graag rekenen wij erop, dat deze ons door de sekretarissen - ingevuld, maar dat spreekt vanzelf - uiterlijk 31 januari worden toegezonden. Zo spoedig mogelijk daarna zullen wij op deze plaats de voornaamste cijfers en konklusies aan u door geven.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

dacht afgeleid moest worden van de problemen hier en nu. Verzet je maar niet tegen het onrecht, onderga maar gelaten je armoe, want in het hiernamaals krijg je het toch beter. Deze fatalistische levenshouding werd de christenen nog al eens voor de voeten geworpen.
Misschien niet ten onrechte. In de kerk is wel eens te vanzelfsprekend aangenomen dat rijken bestemd waren om rijk te zijn, en armen om arm te zijn.
Maar christelijke hoop is allerminst bedoeld als zoethoudertje, om in dit leven alles maar op zijn beloop te laten in de verwachting van een betere tijd. Over de betekenis van de hoop voor het leven van alledag, en over de inhoud van de hoop willen wij in een volgend artikel graag iets schrijven.
Maar we mogen wel vaststellen dat de hoop op Gods beloften juist aan de gelovigen de moed en de kracht geeft om het leven hier en nu aan te kunnen.
De moderne bewegingen, die alleen de nadruk leggen op de wereld van vandaag, de welvaart en het welzijn in materiële zin hebben geen troostwoord voor de lijdenden en de stervenden, voor wie het leven niets meer te bieden heeft.

De hoop op God geeft de mogelijkheid om te dragen en te verdragen, juist in die dingen waarin de menselijke onmacht zo sterk gevoeld wordt. De verwachting dat God zal helpen en vernieuwen geeft ons de moed om zachtmoedig en lijdzaam te zijn. Want die verwachting is niet gebaseerd op de zichtbare, dus vergankelijke dingen, maar op de beloften van de God, die eeuwig leeft.

H. G. de Winkel

LZC-dag te Rotterdam

INTREDE KANDIDAAT GERRITSEN

Op D.V. zondag 11 januari 1981 hoopt kandidaat K. M. Gerritsen uit Den Haag zich aan de gemeente Harlingen te verbinden.

De bevestiging door prof. dr J. Reiling zal plaatsvinden in de morgendienst, die om 10.00 uur aanvangt.

De intrede zal worden gehouden 's middags 3 uur.

Alleen na afloop van deze dienst bestaat er gelegenheid ds en mevr. Gerritsen toe te spreken.

Beide diensten zullen worden gehouden in het kerkgebouw Lanen 65.

De raad der Baptisten Gemeente nodigt belangstellenden hartelijk uit tot het bijwonen van deze diensten.

Na afloop van de middagdienst zal in de Bethelzaal gelegenheid zijn nader kennis te maken met de nieuwe voorganger en zijn gezin.

Bij ons in Iedermanshuizen

Zoals in vele gemeenten, komen ook wij op nieuwjaarsmorgen bijeen in ons gemeentegebouw om samen het nieuwe jaar te beginnen met koffie, koek en een toepasselijk woord van de dominee. Natuurlijk schudden we al de aanwezige broeders en zusters ook hartelijk de hand - en toen we daarmee doende waren, merkten we aan een zacht gegniffel dat er iets bijzonders was. Er was een Verrassing! Zr Oud-Bakken (een jongere schoonzuster van oma Oud, over wie Mien Kijk zo graag schrijft) trakteerde op oliebollen. Dit bracht ons allen in een staat van grote opwinding, want zr Oud-Bakken behoort tot het zeer zuinige deel van de gemeente (ze deelt in de kerk wel eens een hálf pepermuntje uit), en dus werden we door dit gebaar overweldigd, vooral toen we begonnen te eten. Nu ja, eten... De baksels waren onvoorstelbaar taai en van een zo ondefiniëerbare smaak, dat de rillingen je over de rug liepen. Sommige gemeenteleden bevochten de gedrochten met tanden, zakmessen en (ik zou bijna zeggen: klauwen) nagels, andere, minder principiële lieden maakten tersluikse tochten langs prullemanden en de sierpotten die onze fraaie cactussen omsluiten. Zr Oud zat glunderend te kijken als iemand die zichzelf net in opperste braafheid heeft overtroffen en ik zag de dominee resoluut zijn papiertje wegbergen en een ander hoofdstuk van de bijbel openslaan. Even later sprak hij ons voor het eerst in 1981 toe over het manna, dat iedere dag viel en waarvan je niets mocht bewaren voor de volgende dag.

De toepassing was heel duidelijk en we konden er het nieuwe jaar weer mee in: er is voor iedere dag weer genade genoeg. Ik meende wel op te merken, dat hij daarbij soms scherp naar zr Oud keek, maar zij merkte daar schijnbaar niets van. Zij behoort tot de gelukkige (?) mensen, die iedere preek mooi vinden en nooit doorhebben, dat ze die op hun eigen leven moeten toepassen.

P.S. Hebt u het Uniespel „Gebruik uw talenten" al gespeeld? Wij wel, op oudejaarsavond. 't Was spannend hoor. Een goed nieuw jaar gewenst... en: gebruik ze maar goed, die talenten.

Koert Koekeloer

NATIONALE BIJBELWEEK

Deze wordt - al reeds verschillende keren vermeld - gehouden van 25-31 januari a.s. Wie nog inlichtingen wenst, wende zich tot ds J. Broertjes, Planetenlaan 113, 9742 HD Groningen; tel. 050-777777. Hij is sekretaris van de Raad voor Contact en Overleg betreffende de bijbel, die deze bijbelweek voorbereidt.

14 februari 1981

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Doe wat je kunt

Laat me mogen beginnen met alle lezers van DC van harte een gezegend en gelukkig 1981 toe te wensen. Gezegend en gezonden, luidt het jaarthema waaronder we ons vrijwillig hebben gesteld. Wie rijk is hoeft dat niet op te potten, maar mag het delen met mensen die niets hebben. In materieel opzicht valt dat menigeen nogal zwaar. Maar we zullen aan de gedachte moeten wennen: we kunnen niet onszelf misselijk blijven voederen en warmen, terwijl twee-derde van de mensheid hongert en lijdt. Christenen zouden daarin een voorbeeld moeten geven en in elk geval kiezen voor een sobere levensstijl. Dat kan eigenlijk op een eenvoudige manier beginnen en uitgroeien tot een geloofwaardige manier van leven in deze tijd. Of kunnen we beslist niet zuiniger? Ieder moet zijn eigen rekening maar opmaken.

In de uitreiking van het evangelie gaat het ook niet direkt om spektakulaire dingen, hoewel er heel wat op stapel staat voor de eerstvolgende jaren.

In eigen kring komt de Gemeente-Bijbelschool op ons af. Dat kan een grote zegen worden voor ons werk en in de stilte is hier al enorm veel werk voor verzet. Dit vraagt wèl veel van de inzet van plaatselijke gemeenten en voorgangers, maar het loon zal groot zijn. Ook het werkplan voor gemeente en evangelisatie, dat onder het thema „Laat de liefde winnen!" wordt voorbereid, kan in september van 1981 beginnen. Let maar op de eerstvolgende publikaties in het Werkboek. De Evangelische Alliantie heeft 1982 uitgeroepen tot evangelisatorisch jaar en bereidt zich daarop voor. Het Instituut voor Evangelisatie is begonnen met het opzetten van Projekt '82, een veelbelovende aanpak om vóór 1985 iedere Nederlander te hebben gekonfronteerd met het evangelie.

Dat zijn allemaal luisterrijke initiatieven en er is nog veel meer op komst! Ik hoop dat onze gemeenten zullen opveren en in de kracht van de Heilige Geest hun plaats zullen innemen zonder zich te laten intimideren door de ekonomische achteruitgang. Ik ben er van overtuigd, dat God iets gaat doen in Nederland en, het is mijn vurig gebed, dat 12000 baptisten minstens evenveel landgenoten voor Christus zullen winnen.

Hoe pak je dat aan? Gewoon door te doen wat je kunt en te vragen om open ogen voor de nood om je heen! Gezegend nieuwjaar: een jaar van zaaien en oogsten!

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

BWA-ZONDAG

Zondag 1 februari 1981 zal in tientallen landen, de dag van de Baptisten Wereld Alliantie gevierd worden.

De Unie-Commissie beveelt deze dag - uiteraard! - gaarne aan in de belangstelling der gemeenten.

Vanuit het hoofdkantoor van de BWA in Washington wordt de aandacht gevestigd op het gedeelte uit de Handelingen, 2 : 36-47, waarover gepreekt zou kunnen worden. Ook Phil. 4 : 4-7 komt in aanmerking.

We komen allicht nog op deze bijzondere zondag terug.

P.

SLACHTOFFERS AARDBEVING IN ITALIE

In Zuid-Italië zijn enkele baptistenkerken min of meer zwaar beschadigd door de aardbevingsramp van 23 november jl. Verscheidene baptisten hebben huis en haard verloren. Trouwens, duizenden mensen zijn slachtoffer geworden.

De baptisten unie van Italië is direkt met hulpverlening aan de slachtoffers, ongeacht hun overtuiging, begonnen. De Baptisten Wereld Alliantie heeft meteen $ 10.000 aan de Italiaanse baptisten unie gezonden. In totaal is $ 100.000 beschikbaar gesteld.

Onze gemeenten kunnen via ons Noodfonds hun meeleven gestalte geven.

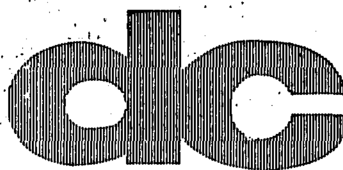
LZC-dag te Groningen

WEEK VAN GEBED VOOR DE EENHEID

Van 18-25 januari a.s. wordt over heel de wereld de week van gebed voor de eenheid der kerken/christenen gehouden. Het thema is dit keer Eén Geest, vele gaven. Deze tekst werd gekozen om duidelijk te maken dat de verschillen tussen de kerken er niet zijn om elkaar aan te vallen, maar om elkaar aan te vullen.

Er is een brochure met liederen, liturgieën en gebeden, die à *f* 1,— te bestellen is bij Apostolaat van het gebed, postbus 418, 6500 AK Nijmegen; giro 895046.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr. J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BOEKBESPREKING

Ter verkenning en peiling van de arbeidssituatie. Uitg. Boekencentrum, Den Haag. Pap. 72 pag. ƒ 10,90; voor leden van CNV en NCW ƒ 8,75.

De Raad voor de zaken van Overheid en Samenleving van de Ned. Herv. Kerk (ROS geheten) stelde deze gespreksnota samen. De arbeid, met name de werkloosheid, staat sterker in de belangstelling dan sinds de oorlog ooit het geval was. Welke houding moet de kerk c.q. de christen, aannemen t.a.v. de arbeid? Welke ontwikkelingen hebben tot de huidige situatie geleid? Welk aandeel had de theologie daarin? Wat kan er gedaan worden om ieder mens de zin van het leven te laten beleven in de arbeid? Kortom: wat is een rechtvaardige samenleving? Hoe verwerkelijk je het recht op arbeid?

Ik heb niet de indruk gewonnen dat de ROS zélf een afdoend antwoord heeft. Althans, dat is niet geformuleerd. Wel worden wegen gewezen, o.a. deze dat niet alleen de arbeid waarmee men zijn levensonderhoud verdiend, als arbeid en levensvulling gezien wordt, maar ook bv. arbeid in allerlei vrijwilligerswerk. De gespreksnota biedt derhalve ook meer stof om het verleden en het heden te doorlichten, dan diskussiepunten voor de toekomstige ontwikkeling. Als vertrekpunt heeft de nota waarde en betekenis.
Daarom graag aanbevolen.

Ploeger

Henk de Jong: Predikheren en kerkeknechten. Uitg. Zomer & Keuning, Ede. Paperback. 160 blz. ƒ 16,50.

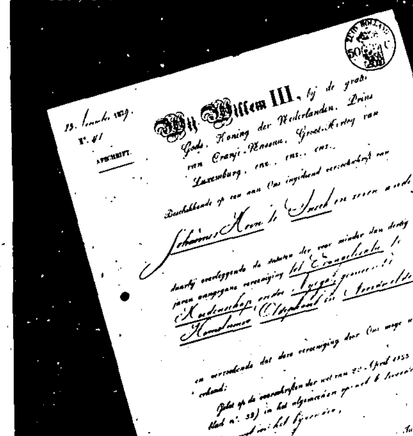
De ondertitel luidt: Kerkdienaars met een glimlach bekeken. Het boek is een samenvoeging van bij dezelfde uitgever eerder verschenen werkjes van De Jong: Kerkeheren/Kerkeknechten en 'n Preek zus/'n Preek zo.

Er zijn grote en kleine boeken van geleerden en minder-geleerden over de geschiedenis der kerk in binnen- en buitenland. Ze zijn belangrijk om dat een gelovige, die voor-uit leeft, zich ook met zijn verleden moet bezighouden. Wat je in de kerkgeschiedenisboeken niet of nauwelijks vindt, dat vind je bij De Jong: een stukje kerkgeschiedenis in anecdotes en stukjes waarheid van kosters en voorgangers, voorlezers en organisten, prekers en oefenaars, ambachtsheren en kerkhervormers (in het klein dan). Je leest zo'n boek makkelijk, maar het is zinnig je te binnen brengen dat het vaak die kleine dingen waren die voor een groot aantal kerkleden het kerkleven uitmaakten. Die de kerk goed - en meestal veel kwaad - gedaan hebben. Die het gezicht bepaalden van de kerk in de samenleving.
Na lezing en bezinning verbaas je je weer dankbaar dat er nog zoiets als kerk, als gemeente bestaat...
Graag wens ik dit boekje in handen van hen die het nodig hebben te leren glimlachen over de kerk, van gisteren en van vandaag.

Ploeger

In de vroege ochtend van 29 december werd tot heerlijkheid bevorderd onze broeder
GERRIT DE VRIES
Hij mocht de leeftijd van 56 jaar bereiken.
december 1980
Baptistengemeente 2e Exloërmond

Met grote droefheid geven wij u kennis, dat na een kortstondige ziekte, de Heer tot Zich heeft genomen, mijn lieve, zeer zorgzame man, vader en opa
PIETER VAN DER STRUIJS
echtgenoot van J. W. Groot Bramel
eerder echtgenote van ds Joh. Segaar
J. W. van der Struijs-Groot Bramel
kinderen en kleinkinderen
27 december 1980
Blaeustraat 8, 1817 EG Alkmaar



VERSCHENEN

Geschiedenis van het baptisme in Nederland

door J. van Dam

Deze 2e druk is uitgebreid met 36 bladzijden tekst.

Gebonden in linnen band plus stofomslag.

Prijs per ex. ƒ 25,— inkl. porti.

BESTELBILJET

Ondergetekende

....

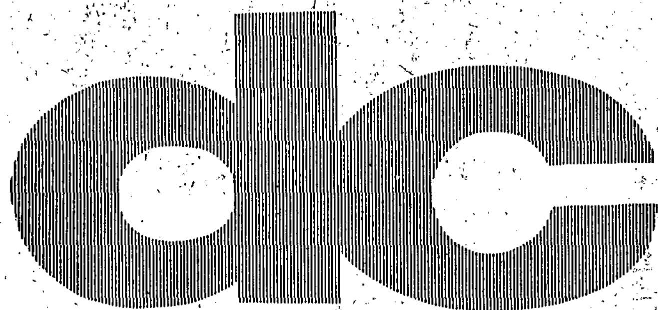
....

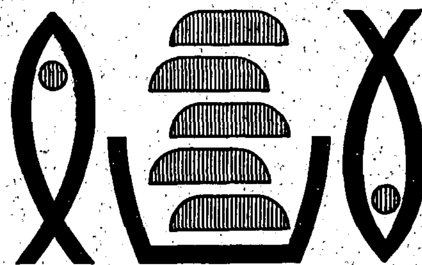
....

verzoekt toe te zenden

.... ex. Geschiedenis van het Baptisme in Nederland.

Zenden aan
Unie van Baptisten Gemeenten
Biltseweg 10, 3735 MC
Bosch en Duin





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 2 - 16 januari 1981

ZEGEN

Tijdens de jaarwisseling klinkt en blijft het voorlopig klinken: Veel zegen in het nieuwe jaar! Soms ook: veel heil en zegen! Wat is zegen?

In de bijbel gaat het ook over zegen. In het OT veel meer dan in het NT. In beide testamenten betekent zegen Gods, dat God Zijn aangezicht naar mensen gericht heeft.

Deze heenwending Gods in de richting van de mens wordt ervaren als genade. Niet als een vanzelfsprekendheid. Zo in de zin van: Wij zijn Gods schepselen, en dus kijkt God vriendelijk naar ons. Vanaf het begin hebben mensen geweten dat de bemoeienis Gods met de mensen te maken heeft met Gods liefde, genade. Als God mensen in liefde aanziet, dan betekent dat: God zegent. Uit God stromen de mensen heil en kracht toe. Dat betekent voor de mens derhalve een goede toekomst. Niet in de zin van Je krijgt alles wat je wilt, maar in de zin van: Je bent nooit alleen.

Ten diepste wil dat zeggen dat eigenlijk God alleen kan zegenen. Alleen God is machtiger dan alle machten die het leven van de mensen bedreigen. Want God geeft Zichzelf. In zijn zegen geeft God Zichzelf.
Dáárom spreken wij ook van genade, gunst, geschenk.

Omdat zegen genade, liefdebewijs is, geschenk is, kunnen wij zegen ontvangen. In feite kunnen wij alleen maar zegen ontvangen. Niet geven. Maar ontvangen, in ontvangst nemen. Wij openen lege handen en Hij vult ze. Hij vult ze met het beste dat Hij heeft: Met Zijn Zoon. Want de grootste zegen die God kon geven, was Zijn genadegave aan de mensheid in de gestalte van de Christus. Het heil, sjalom, laten wij ons geven. Biddend wachten wij op deze zegen, elke keer opnieuw. Christus is ons heil.
Wij kunnen niet zegenen, Wij kunnen wél zegen dóórgeven. Uit ons hebben wij niets waardevols voor de naaste. Dát is de belijdenis van de gelovige die zijn leegheid heeft in het licht van het kruis. Als er - na bekering en wedergeboorte - in ons iets goeds woont, dan is dat uit Hem Die ons uit de duisternis getrokken heeft tot Zijn wonderbaar licht.
Als er in het NT toch het bevel is om zegenen - zo bv. 1 Petrus 3 : 9: maar zegent integendeel - dan kan dat alleen maar een beroep zijn op de gelovige om zegen van God door te geven. Om de Geest des Heren te laten werken in de handelingen van ons bestaan.
Je zou kunnen zeggen: Dat komt er dan op neer dat de gelovige zegen moet zijn. Niet „een" zegen, maar „zegen". Zijn wezen moet doortrokken zijn van de liefde van God, van het heil van Jezus Christus, van de gloed van de Heilige Geest. Zó is de gelovige zegen. Zo is zijn bestaan, zijn wezen, zijn leven zegen. Zó kan de gelovige de medemens helpen. Helpen om het licht te vinden.
In het gezin kunnen man en vrouw, ouders en kinderen elkaar wederkerig zegenen, ten zegen zijn. Zo kan het in de gemeente zijn. Zo staan gelovigen zegenend in de wereld: als zout, als licht, als een leesbare brief van Christus.
We mogen ook geloven dat het samen bidden om de zegen aan het einde van de samenkomst der gemeente niet een leeg gebaar is. De uitgebreide handen van de verkondiger van de heilsboodschap onderstrepen de wil des Heren met het heil ons nabij te blijven.

Het is bij ons niet de gewoonte bij een handeling van zegening - bv. bij een huwelijksbevestiging, bij de bevestiging van ambtsdragers, bij de zegening van doopkandidaten - het kruisteken te maken. Het hoeft ook niet. Maar zinvol is het zeker. Want - en dat zullen we nooit mogen vergeten! - alleen vanwege het kruis van Christus komt Gods zegen tot ons. In het kruislijden van onze Heiland is de hand onzes Gods voor eeuwig over ons open gegaan. Uit Jezus' dood wordt ons het leven. God zegent ons in Christus.
God zegene u. En wees een zegen.

Ploeger

Van Zendingsbusje tot Zendingsvisie

Zo luidde het thema van de zendingskonferentie die de UZC vorig jaar (op 28 en 29 november) in Hoogeveen heeft gehouden. De ruim 40 deelnemers werden gastvrij ontvangen door de baptistengemeente daar.

Aan het thema ligt de veronderstelling ten grondslag dat voor veel gemeenteleden zending niet of nauwelijks verder gaat dan een gift via een zendingsbusje of kollektezak. De informatie die de UZC wil geven is echter niet in de eerste plaats bedoeld om het zendingsbusje te spekken. Het gaat vooral om de visie op zending. Zending houdt verband met het funktioneren van de gemeente. Zending is aktueel overal waar de gemeente van Christus aanwezig is.

Zo staat ons denken over de gemeente in Afrika niet los van onze zorg voor het funktioneren van de gemeenten in onze eigen omgeving.

Van bajes tot bush

Op de konferentie werd dit tot uitdrukking gebracht door op de vrijdagavond zowel de aandacht te besteden aan de Nederlandse situatie als aan die van de gemeenten in Afrika. Ds M. G. Boeschoten, sprekende als „bajesdominee", vroeg aandacht voor de wijze waarop een grote kategorie buitenkerkelijken tegen de kerk aankijkt. Deze groep vindt dat de kerk geheel buiten hun levenssfeer staat. Wat in missionair opzicht ernstiger is, is de ontdekking dat deze groep mensen van mening is dat ook voor de kerkgangers zelf het kerkelijk gebeuren een opgelegd en levensvreemd karakter draagt.

Als baptisten moeten we de nadruk blijven leggen, ook in de evangelisatie, op de gemeenschap waar mensen meetellen en zich op hun gemak voelen.

Dit is wat velen tegenwoordig zoeken. Er was helaas geen gelegenheid om over de stelling van ds Boeschoten van gedachten te wisselen. Dat zou zeker nog eens moeten gebeuren. Bij mij rees de vraag of zending niet inhoudt dat de gemeente naar buiten treedt, grenzen overschrijdt, waardoor de geroemde intimiteit eerder doorbroken dan versterkt wordt.

Diezelfde avond gaf ds J. ter Braak, voorzitter van de UZC, informatie over Zaïre. Dit land heeft hij in 1980 bezocht als medewerker van ICCO (interkerkelijke hulpverlening). De ekonomische en de politieke struktuur verkeren in een ernstige krisis en de armoede is op vele plaatsen zeer schrijnend. Als tekenen van hoop kon gewezen worden op de ontwikkeling van gemeentearbeid door Afrikanen in situaties die een buitenstaander als „onmogelijk" zou betitelen.

Bij ds Ter Braak ontwikkelt zich steeds duidelijker een eigen zendingsvisie waarin de gemeente centraal staat. Op de zaterdag gaf hij daarvan blijk toen hij inging op het boekje „Overleg onderweg", dat alle deelnemers hadden gekregen en waarin verslag wordt gedaan over overleg tussen vertegenwoordigers van kerkelijke zending en geloofszending (het zogeheten Guntersteinberaad). Volgens ds Ter Braak zou de baptistische visie op de gemeente een derde weg kunnen wijzen die bezwaren, klevend aan zowel kerkelijke zending als aan geloofszending, zou kunnen ondervangen.

Deelgenoten der hemelse roeping

De bijeenkomst op zaterdagmorgen begon met een bijbelstudie over Hebr. 3 : 1-6, geleid door schrijver dezes. In het spoor van prof. Verkuyl, werd de zending verbonden aan de hemelse roeping waarvan in principe alle gelovigen deelgenoten zijn.

Om de roeping te realiseren, riep het bijbelgedeelte op te zien op Jezus in zijn apostolische en priesterlijke funktie.

Als apostel (gezondene) bracht Jezus de boodschap van God naar de mensen, als priester bracht hij de mens in zijn nood bij God. Beide lijnen zijn voor de zendingsopdracht van belang. Het apostolaat van de gemeente houdt in de bereidheid om uit te gaan en het evangelie te verkondigen, het priesterschap gevoeligheid voor de nood van mensen. Dit laatste is mede een fundering van dienstbetoon en inzet voor gerechtigheid.

Zendingswerkgroepen

Het is duidelijk dat aan het totstandkomen van een gefundeerde zendingsvisie in onze gemeenten nog veel gedaan moet worden. Allereerst dient de betrokkenheid van de gemeenteleden bij de zending vergroot te worden.

Daarbij kunnen zendingswerkgroepen in de gemeenten van grote dienst zijn.

Br J. Brongers, o.a. eindredakteur van „Gemeente en Zending", verwees naar Hand. 6, waarin vermeld staat dat in de gemeente te Jeruzalem zeven mannen werden aangesteld om een bepaald probleem aan te pakken (wat in dat geval te maken had met de achterstelling van de Grieks-sprekende weduwen).

In diezelfde zin kunnen zendingswerkgroepen aanvullend in de gemeenten bezig zijn ten aanzien van de vraag hoe de zending in de gemeente aandacht moet krijgen.

Visie, plan en uitvoering

Een belangrijk deel van de zaterdag was gewijd aan diskussie in drie verschillende groepen. In één groep werd verder nagedacht over de visie op zending.

In een tweede groep werd aandacht besteed aan het ontwerpen van een aktieplan in de gemeente, terwijl in een derde groep het funktioneren als werkgroep in de gemeente centraal stond (zowel intern als naar buiten). De groepen stonden onder leiding van resp. ds Ter Braak, zr A. Blaauw en ds P. Brongers.

De diskussie werd in een plenaire ronde besloten. Het materiaal voor deze groepen zal worden opgenomen in een werkbezoek voor de gemeenten.

Slotopmerkingen

Uit een nadere evaluatie kun je afleiden dat ook deze konferentie geslaagd is. Dat wil niet zeggen dat er geen verbeteringen mogelijk zijn. Zo was er m.i. te weinig konkrete informatie over het zendingswerk in Cameroen en Sierra Leone. Het is m.i. ook gebleken dat de tijd voor toespraken ingekrompen kan worden ten gunste van gerichte diskussie, berichten uit de gemeenten, gebed en lofprijzing. Een goede leer voor de volgende keer.

TW

Er zijn twee

Goede voornemens.....

Ja zeker, daarmee is de weg naar de hel geplaveid...! Maar daarmee zijn die voornemens op zichzelf nog geen duivelswerk geworden. Goede voornemens zijn niet slecht, ook niet wanneer er niets van terecht komt.

Het is helaas wel waar, dat er van voornemens weinig terecht komt in veel gevallen. Sommige mensen komen nauwelijks verder dan voornemens alleen. 't Schijnt hun een prettig gevoel te geven dat ze eigenlijk best iets zouden willen, ook al doen ze het zelden of nooit. Het versterkt hun gevoel van eigenwaarde blijkbaar. Ze zijn nog niet zo beroerd, zo lang er maar edele gedachten bij hen naar boven komen.

Het komt ook vaak voor, dat mensen er een plezier in schijnen te hebben om allerlei goede voornemens bij voorbaat te torpederen. Een nogal eens gebruikt stuk gereedschap daarbij is dan het vroom klinkend argument: „De mens wikt... God beschikt"! Een mens moet maar niet te veel plannen en voornemens hebben, schijnen ze te bedoelen. Alsof plannen maken zondig zou zijn en goede voornemens uit den boze zijn.

Voornemens hebben is een menselijk voorrecht. Dieren doen er niet aan. Zij kunnen niet vooruit zien, niets overwegen. Plannen komen op hun programma nooit voor. Ze worden geleid door hun instinct en handelen naar de eisen van het moment. Maar een mens kan zijn leven van vandaag overzien, beoordelen wat er eventueel veranderd kan of moet worden. En dan kan hij vervolgens maatregelen in die richting treffen. Maar wanneer die mens een gelovige is, zal hij wel acht geven op het woord: „Indien de Here wil, zullen wij leven en dit of dat doen". U weet dat dit woord door Jakobus werd doorgegeven, 4 : 15.

Dat voornemens goed kunnen zijn, vind ik bevestigd in bv. Spreuken 16 : 3: „Beveel de Here uw werken, dan zullen uw voornemens gelukken". Leg uw hele doen en laten, inklusief uw plannen, uw wensen en alles wat u wilt proberen om die wensen in vervulling te doen gaan, in Gods handen. Laat het beoordelen van die plannen over aan Hem, die weet wat goed voor ons is.

Tegen dat laatste wordt nogal eens gezondigd. Vandaar dan ook dat woord van Jakobus. Voornemens, buiten God om, zijn uit den boze. Dán komen de teleurstellingen en de protesten, omdat God zich niet voor ons karretje laat spannen. Van Gods kinderen mag worden verwacht, dat ze bij al hun wensen zeggen: Heer, ik zou dit allemaal graag willen, maar... wanneer het tegen uw wil ingaat, wanneer het mijn eigen welzijn zou schaden, laat het dan maar overgaan. Wanneer ons leven meer en meer parallel gaat lopen met de bedoelingen van de Heer, dán zullen we ervaren hoe onze voornemens ook inderdaad worden uitgevoerd en gelukken, omdat onze plannen in groeiende mate de verheerlijking van God zelf beogen!

Ik denk hierbij aan wat Barnabas tegen de gemeente in Antiochië zei (Hand. 11 : 23). Hij wekte de gelovigen op, om het voornemen van hun hart ook metterdaad te volbrengen en de Here trouw te blijven. Dat lijkt mij het voornemen, wat bij elke christen, juist ook bij het begin van een nieuw jaar, gevonden zou moeten worden. Hém trouw blijven, die met zo oneindig veel trouw óns omringt.

Trouw vindt men niet bij allen! Zo staat het ergens in een van de apostolische brieven. Voornemens en beloften genoeg! Maar wat komt er van terecht? Ontrouw jegens Hem die ons geroepen heeft! Wat een tragische zaak. Maar... wie van ons is in dezen zonder zonde? Het zou geweldig zijn, wanneer ieder van ons weer eens heel nadrukkelijk tegen zichzelf wilde zeggen: „Ik wil de Heer trouw zijn! Wat het ook kosten mag. Immers, ontrouw worden kost een christen oneindig veel meer, al wil de vijand ons ook graag het tegendeel doen geloven!

Het lijkt mij beter, dat iemand af en toe eens struikelt, dan dat hij maar klakkeloos verder leeft, zonder zelfonderzoek, zonder berouw en schaamte, zonder het voornemen: Heer, ik wil anders!

U kent het verhaal van Daniël. Samen met zijn drie vrienden aan het hof in Babel, wordt hij voor de keuze gesteld. Een aardse koning gehoorzamen of de Koning van hemel en aarde. Dan lezen we: „Daniël nu nam zich voor, zich niet te verontreinigen met de koninklijke spijze...". Wat er van terecht zal komen, moet nog blijken. Maar... het voornemen om trouw te blijven aan Gods wil is er! Daniëls uitgangspunt is duidelijk: „Uw wil geschiede". Geweldig is dat. En nog geweldiger is, dat zulke mensen er vandaag ook nog zijn. Mannen en vrouwen Gods, die de voetsporen van hun Heiland willen drukken.

Zeker, ze vallen af en toe, wellicht zelfs dikwijls. Maar... ze staan op, gaan verder, nemen zich voor om niet opnieuw zich te laten verontreinigen door het vuil van deze wereld, deze tijd.

De tafel van de wereld is overvloedig gedekt en de vorst der wereld is royaal: „Neem, eet en drink..."! En terwijl sommige christenen ontbreken bij de tafel des Heren, zijn ze maar al te graag present aan de tafel van de tegenpartij. Of ze eten van beide tafels, met het risiko zich een oordeel te eten.

Laten wij, aan het begin van 1981, ons voornemen om trouw te zijn. „Heer, Uw wil geschiede"! Alleen... wanneer wij vóór de wil van God willen zijn, dan zullen we er ook áchter moeten zijn. Wát wil God? Het behoeft geen speciale nadruk, dat bij het verstaan van Gods wil, de bijbel onmisbaar is. Neem en lees. En bid om de wijsheid en uitleg van de Heilige Geest! Neem u dát voor!

Ik neem u ook nog graag even mee naar Ruth. We kennen haar fantastische uitspraak, gezegd tegen haar Joodse schoonmoeder: „Uw God is mijn God en uw volk is mijn volk". Dat was óók een voornemen. Uw God zal ik dienen als mijn God. En uw volk zal ik beschouwen en behandelen als het volk waar ik ook bij hoor.

Ik zou wensen, dat we samen zo het nieuwe jaar ingaan en dit woord zeggen tegen onze broeders en zusters. Dat we ons voornemen om elkaar te aanvaarden, omwille van onze God en Heiland, die geen onderscheid maakt. We zouden daarmee helpen aan het verhoren van Christus' gebed: „Dat zij allen één zijn"! Niet dat de ander denkt zoals wij denken, niet dat hij alles precies zo ziet als wij het zien, maakt hem tot een broeder, net als ik, zijn knieën gebogen heeft bij het kruis van Jezus; dat hij zich heeft voorgenomen om de Here trouw te zijn!

En dan nog iets uit het leven van Paulus. Wanneer hij op gegeven ogenblik een stuk werk heeft afgesloten, komt er onmiddellijk een nieuw plan, een nieuw voornemen op in zijn hart. (Hand. 19 : 21). Er moet méér gebeuren! De velden zijn wit om te oogsten!

Zou een christen niet voortdurend bezig moeten zijn met iets in Gods wijngaard? Mag het voornemen om dit of dat te doen, eigenlijk wel ooit ontbreken? „Altijd overvloedig in het werk des Heren". Dat is ook een woord van Paulus.

Ik wens u een gezegend 1981. Een jaar vol goede voornemens, die, omdat ze naar Gods wil zijn, door zijn hulp en kracht ook werkelijk in vervulling gaan. Tot zijn eer. En tot onze vreugde.

C. van Wier

---

belangrijke data

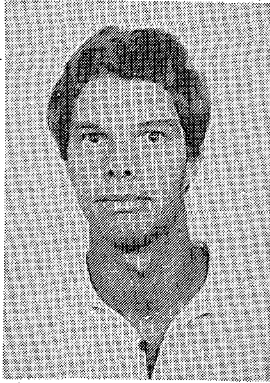
HET BIJBELS MUSEUM

In 1980 brachten meer dan 26 duizend mensen een bezoek aan dit museum, Herengracht 366, 1016 CH Amsterdam. Een bezoek loont zeker ook in 1981 de moeite; voor verenigingen kan het bijzonder zinvol zijn bij het uitstapje dit museum in het programma op te nemen.

De openingstijden zijn dinsdag t/m zaterdag 10-17 uur; zondag 13-17 uur. Voor groepsbezoek kan men bellen 020-241125.

Donateurs kunnen een gift storten op giro 3186300. Als donateur heeft men gratis toegang.

STUDENT VERTELT



„Zeker een zoon van je vader"! Deze vaststelling wordt mij vaak voorgehouden wanneer ik ergens in den lande baptisten ontmoet. Met deze - overigens altijd ware! - opmerking wordt dan bedoeld dat ik wel een zoon zal zijn van dominee Huizing.

En dat klopt! Ik ben één van die studenten die uit een voorgangersgezin komen.

In 1957 maakte ik het trio Huizing (vader-moeder en 13 maanden oude dochter) tot een klavertje vier.

Trouw ging ik mee naar de plaatsen waar mijn vader beroepen werd in de loop der jaren: Deventer, Hoogeveen, Stavoren en Harlingen.

Naast de verplichting om naar school te gaan (de lagere in Hoogeveen en het gymnasium in Sneek) kreeg ik alle kans om mijn hobbies te ontwikkelen: Lezen, voetbal en orgel spelen.
Muziek kreeg zelfs zo'n grote plaats dat ik in Stavoren besloot om naar de Muziek Pedagogische Akademie in Leeuwarden te gaan, teneinde leraar aan een muziekschool te worden.
Maar al in het voorbereidende jaar werd mij meer en meer duidelijk dat ik dit full-time bezig zijn met muziek niet als mijn levensdoel kon zien en steeds sterker kwam het denken aan „dominee-worden" op.
Altijd hadden mensen mij al „dominee" genoemd (omdat m'n vader dat was?!) en als reaktie daarop had ik steeds gezegd dat ik alles wel wilde worden, behalve dominee. Maar tóch... het kan raar gaan...
Nu, dik 5 jaar na mijn besluit om theologie te gaan studeren, ben ik kersverse „uniestudent"!

Om het verhaal kloppend te maken: na Harlingen heb ik een jaar in Utrecht gewoond, waar een praktijkstage werd verricht en ben daarna begonnen met de theologiestudie.
1 jaartje heb ik op de „Vinkenhof" gewoond en in juni 1978 ben ik getrouwd met Vera, die ik al vanaf 2e gymnasium kende.
We wonen nu samen met onze hond, in één van de drie caravans op het Vinkenhofterrein. En dat bevalt uitstekend!

De studie ook trouwens! Vera en ik verkeren in de prachtige omstandigheid dat we *samen* kunnen en mogen studeren, samen kolleges lopen en dingen door kunnen spreken. Eigenlijk is de studie erg moeilijk: je bent voortdurend bezig met jezelf, laat jezelf vormen en wordt wel gedwongen om over allerlei - voor jezelf en anderen - dierbare en moeilijke (levens)vragen na te denken. Telkens zul je jouw houding en plaats moeten bepalen en dat valt lang niet altijd mee. Je laat meningen van vroeger wel eens varen en bent op weg naar nieuwe.

Na 10 jaar (in 1970 ben ik in Hoogeveen gedoopt) ben ik sterk veranderd en gegroeid in mijn geloof en ben ik heel dankbaar dat ik de kans heb gekregen om te studeren: een tijdlang heel intensief bezig zijn met het nadenken over God, jezelf en de mensen om je heen!

Drie jaar studie heeft me al een heel stuk gevormd en ik hoop nog een paar jaartjes te studeren, om nog wat dieper in het Oude en Nieuwe Testament te duiken en te ontdekken hoe christenen er ook in deze eeuw mee bezig zijn. Ik hoop dan ook eens de gelegenheid te krijgen om deze kennis, toerusting en vorming ten dienste van onze gemeenschap te kunnen stellen.

En misschien komt er dan nog wel eens een dag dat er iemand tegen m'n vader zegt: „zeker de vader van je zoon?!"

Wout Huizing

BOEKBESPREKING

Wilhelm Kahle - Evangelische Christen in Russland und der Sovjetunion. Ivan Stepanovic Prochanov (1869-1935) und der Weg der Evangeliumschristen und Baptisten.

Oncken Verlag Wuppertal und Kassel Paperback, DM 26,—; 589 S.

Dit boek zal een lange tijd een standaardwerk blijven over een van de meest boeiende perioden uit de geschiedenis van de Evangelie-Christenen en Baptisten (ECB) in de Sovjet-Unie. Eigenlijk is er over deze geschiedenis te weinig onderzoek gedaan. De ECB zelf zijn hiertoe nauwelijks in staat; zij beschikken immers nog niet eens over een eigen seminarie en een gedegen opleiding voor hun voorgangers blijft een probleem. Over een eigen seminarie wil de overheid maar steeds geen beslissing nemen. De Duitse historicus W. Kahle, die al een aantal publikaties op zijn naam heeft staan over de Lutherse gemeenten in de Sovjet-Unie, heeft nu, mede op grond van gedegen onderzoek in Russische archieven, dit boek gepubliceerd. Nadruk valt op de hoofdfiguur van de Evangelie-Christenen, een van de stromingen waaruit de huidige Unie in 1944 is voortgekomen.

Ingenieur I. S. Prochanov is een boeiend en veelzijdig figuur:

prediker en dichter van geestelijke liederen, een man met geweldige visie en groot organisatietalent. Bestudering van zijn leven en werken geeft een indruk van de veelzijdige wortels van het baptisme in de USSR en de grote speciale en kulturele openheid ervan in de jaren twintig. Maar ook andere persoonlijkheden komen ter sprake en bovenal het proces van eenwording van de verschillende stromingen in de enigszins geforceerd tot stand gekomen eenheid aan het einde van de oorlog. De spanningen die zich in de huidige Unie openbaren zijn niet alleen veroorzaakt door politieke moeilijkheden in het begin van de jaren zestig, maar hebben diepe wortels in verschillen over geloofsopvattingen en vroomheidsbeleving, over de verhouding tot de kultuur en over de samenwerking met Pinkstergemeenten.

Kahle maakt duidelijk dat de ECB, in de woorden van Prochanov, „niet een tak van het westerse christendom wilde kopiëren, maar een nieuw huis wilde bouwen", en dat hun opkomst verbonden is met de Russische en Oekraiense sociale en geestelijke geschiedenis.

Een uiterst belangrijk boek dat in geen bibliotheek mag ontbreken.

Kunnen West-Europese Baptisten met elkaar niet de fondsen bijeenbrengen voor een vertaling ervan in het Russisch ten behoeve van de ECB?

J. A. Hebly

I. S. PROCHANOV

Het Interuniversitaire Instituut voor Missiologie en Oecumenica (IIMO) afdeling Oecumenica die te Utrecht is gevestigd. Van deze afdeling is dr. J. A. Hebly adjunkt-direkteur. Zijn bijzondere belangstelling voor kerken en christenen in Oosteuropa is ook onder ons bekend. Hij zond ons een boekbespreking van een nieuw boek over een vooraanstaand russische leider van de Evangelie-Christenen in Rusland uit vroegere jaren, die we hier graag aan onze lezers doorgeven.

J. R.

te noteren

BREEK ER EENS UIT

Ze zijn er weer „uitgebroken"!
Een zestal jongeren nam de uitdaging aan en ging op 1 september 1980 aan de slag.
In overleg met de begeleiders van „Breek er eens uit" werden de volgende projekten gekozen:

— schippersinternaat Leeuwarden
— gezinsvervangend huis Maartenswoude Drachten
— gezinszorg Drachten
— bejaardenhuis Tabitha Stadskanaal
— verzorgingshuis Tabitha Amsterdam
— verpleeghuis Tabitha Amsterdam
— Unieburo „de Vinkenhof" Bosch en Duin.

Vier maanden zijn inmiddels voorbij en als we de ervaringen van de deelnemers inventariseren, kunnen we zeggen dat iedereen een boeiende en leerzame periode achter zich heeft.

Verwonderd over:

— wat er „te koop" is in de wereld van de hulpverlening
— de mogelijkheden en eigenschappen die men bij zichzelf ontdekte
— de persoonlijkheidsgroei die men in zo'n korte tijd ervoer.

Wij zijn bemoedigd door het enthousiasme van deze jongeren en door de fijne medewerking van de instellingen waar men werkzaam is.

Ook de landelijke stichting Tabitha voelt zich betrokken bij „Breek er eens uit" en stimuleert ons werk door o.a. bestuurlijke adviezen en, indien nodig, financiële ruggesteun.

De „Breek er eens uit"-begeleiders zijn zich bewust van hun verantwoordelijkheid omdat begeleiding van deelnemers een zeer wezenlijk deel is van de doelstellingen.

Zo waren we, al weer voor het tweede seizoen, onderweg.

Nu al zijn er weer plannen voor het seizoen 1981-1982.

In februari a.s. is er een informatieweekend in „de Bron" bij Dalfsen, net als vorig jaar.

Hou de volgende publikaties in het oog, ook in DC.

Hoe was het ook weer?

Jonge mensen, schoolverlaters, die:

— er een jaartje tussenuit willen breken
— dát wat ze geloven in de praktijk willen brengen
— nog niet precies weten wat ze willen als ze van school komen
— zich willen oriënteren in de hulpverlening.

Kunnen met behulp van „Breek er eens uit" 8 maanden aan de slag, tegen zakgeld-vergoeding en sociale verzekeringen. Het gaat niet in de eerste plaats om te verdienen maar om te ontdekken wat dienstbaarheid is vanuit je geloof!

Nog vragen?

— kom naar het informatie-weekend
— vraag aan je jeugdleider(ster)
— neem kontakt op met onze sekretaresse, mej. C. Brouwer, Bornsestraat 99, 7556 BC Hengelo; tel. 074-917495.

De data zijn inmiddels vastgesteld: 13 en 14 februari op De Bron.

Luppo G. Nobbe

voor zondagsschoolwerkers

Uitnodiging

tot het bijwonen van de L.Z.C.-dag op 24 januari 1981 in de Vuursteen, Goudlaan 289 te Groningen en voor de L.Z.C.-dag op 14 februari 1981 in de baptistenkerk Rotterdam-Zuid, Jagerslaan 9 te Rotterdam.

Aanvang: 10.00 uur.
Sluiting: plm. 15.30 uur.
Thema: „Rondom de vertelling".

Wat gaan we doen?

's Morgens gaan we bezig met de verschillende *knelpunten* die er *bij het vertellen* aanwezig zijn.
Verder zullen we een aantal „geïllustreerde" aanwijzingen ontvangen over *het vertellen met flanelplaten*. Tevens zullen we voorgelicht worden over wat er op de markt is aan flanelplaten en op welke dingen je moet letten bij de aanschaf ervan. Dit alles onder leiding van mevr. E. Groenhuijzen/P. Brongers.
Tussen de middag is er gelegenheid allerlei kraampjes te bekijken met materiaal van Timotheüs, N.Z.V. enz. Er is dan ook soep: brood moet u zelf meenemen.
's Middags is er een inleiding en bespreking o.l.v. ds A. A. Boeschoten/P. Brongers over de faktoren die een rol spelen bij de *groei van het kind en zijn geloof*.
Verder informatie over diverse aktiviteiten van de L.Z.C. ten dienste van het plaatselijk werk:

— zendingsaktie
— kursus praktisch zondagsschoolwerk
— de belhamel

Kosten: *f* 5,— per persoon.
U kunt zich opgeven bij het Jeugdburo in Drachten.
Een dag van informatie, training en aanschaf van werkmateriaal: Daar moet je bij zijn!

Met vriendelijke groeten, namens de L.Z.C.,

Marjo Boerrigter

Iedermanshuizen en haar „Schaapskooi"

Schapen staan bekend om hun domheid! Ik vrees dat gemeenteleden niet graag voor 'n dom schaap worden aangezien.

De andere kant is dat er ook niet zoveel verwacht mag worden van een schaap. Jammer dat mensen dit nog wel op zichzelf willen toegepast zien, maar niet zo graag op hun medeschapen. DIE moesten zus zijn of zo zijn, en als ze dat niet zijn... nou, niet best.

Ik kwam tot dit klein inleidinkje omdat in onze schaapskooi zoveel verschillende soorten schapen rondlopen en daar gebeurt nogal eens het één en ander mee!
'n Paar malle gevallen vertel ik u.

De eerste is zuster Vlek. Iedereen kent haar, ze zit altijd op hetzelfde plaatsje, op de 3de rij rechts, op de hoek. Waarom ik dit er allemaal bij zet? Wel, 't gebeurt een enkel keer dat iemand op die 3de rij op de hoek gaat zitten... en dan is 't spul aan de gang! Zuster Vlek gaat dan naast die rij staan... en blijft zo lang staan tot er iemand, meestal de koster, komt om die persoon in te fluisteren, „dat dit de plaats van zuster Vlek is". Verlegen gaat die persoon opstaan en zuster Vlek laat zich neer, met een heel voldaan gezicht, op het plaatsje wat „van haar is"!

Ze heeft ook de gewoonte om altijd nog eens te gaan opstaan, ze moet dan iemand een krantje geven of ze heeft haar boekje achter laten liggen... het kan gewoon niet zo maar gewoon gaan.

Die ene zondag bedacht ze zich pas iets toen we al aan 't zingen waren. Ze schrok er zelf blijkbaar van en door de haast viel haar tasje en de hele inhoud, precies horend bij haar, rolde over de vloer! !

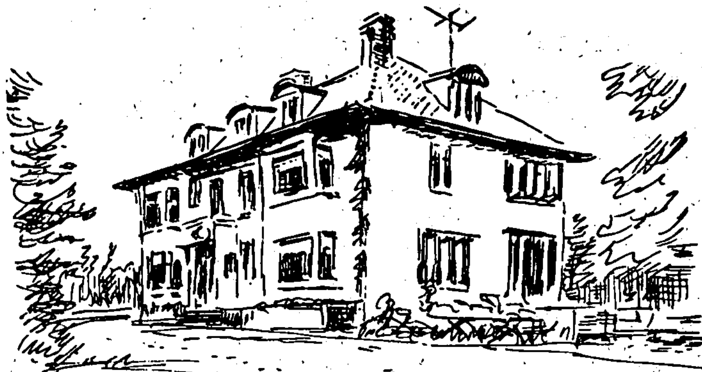
't Ergste was het voor onze dominee. Met een klap viel hij op z'n stoel neer, trok z'n zakdoek uit de zak en kon bijna niet meer van het lachen. Wat zal de man het benauwd gehad hebben!

Zoiets gebeurt in de Schaapskooi.

Vriendelijke groet,

Mien Kijk

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!



uit het Uniebureau

UC-opdrachten

De Commissie der Unie heeft in haar vergadering op 9 december besloten, enkele (nieuwe) kommissies en werkgroepen in het leven te roepen.

De broeders J. Broertjes, Th. van der Laan en S. H. van der Werf zullen zich beraden over de mogelijkheden van pastorale hulp aan voorgangers.

De broeders J. A. Brandsma, Th. van der Laan en O. H. de Vries hebben het verzoek ontvangen, te rapporteren over de inzet van ons theologisch kader.

Enkele andere broeders zijn benaderd met het oog op de wens, de nota „Onze voorgangers naar elders" voor de gemeenten bespreekbaar te maken.

Unie-financiën

Medio-december hebben de gemeenten een brief ontvangen, waarin zij over de (financiële) stand-van-zaken van het Uniewerk zijn geïnformeerd. De resultaten van de vrijwillige bijdragen over de eerste elf maanden vertoonden een grote achterstand.

Intussen zijn er verschillende bedragen binnengekomen, waardoor het totaalbeeld weer wat gunstiger is geworden. Het zou overigens een goede zaak zijn, als de penningmeesters de bijdragen elk kwartaal zouden overmaken.

24 januari 1981

Internationaal

De gevolgen van de aardbeving, die eind vorig jaar het zuiden van Italië getroffen heeft, zijn ronduit verschrikkelijk. Via de Stichting Oekumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen is op de aangesloten kerken een beroep gedaan, de helpende hand te bieden. In het Uniebureau is de afgelopen week een brief binnengekomen van de Europese Baptisten Federatie. Daarin schrijft ds Knud Wümpelmann, de sekretaris-penningmeester, dat de gelden allereerst zullen worden gebruikt voor de aankoop van het in-elkaar-zetten van geprefabriceerde huizen. In een later stadium moeten de kerkgebouwen in het rampgebied worden hersteld (of vervangen). De Federatie van Protestantse Kerken in Italië onder leiding van dr Piero Bensi - hij is ook voorzitter van de Baptistenunie - is verantwoordelijk voor dit projekt.

Radionieuws

Op 15 februari zal de kerkdienst van de gemeente Rotterdam-Zuid in het kader van de Z(endtijd) V(oor) K(erken) worden uitgezonden. Andere radio-diensten in ZVK-verband vinden plaats op 10 mei en 2 augustus. Radio Nederland Wereldomroep verzorgt op 8 maart de uitzending van een kerkdienst vanuit 's-Gravenhage. Bijzonderheden zullen te zijner tijd in deze rubriek worden meegedeeld.

Adressenboekje

Blz. 11 *(Seminarium):*
Docent: drs O. H. de Vries, De Bilt (toevoegen).
Blz. 26 *(Harlingen):*
V.: K. M. Gerritsen (toevoegen).
Blz. 36 *(letter B):*
W. Bakker (Heemskerk) woont thans Sterkenburg 46, 1965 BN Heemskerk.
Blz. 39 *(letter G):*
(Ds) K. M. Gerritsen ('s-Gravenhage) woont thans Kotterstraat 39, 8862 ZL Harlingen, telefoon 05178-7748.
Blz. 48 *(letter V):*
(Drs) O. H. de Vries, Henr. van Erpweg 10, 3732 BG De Bilt (toevoegen).

Vergaderingen

* Commissie voor de Opleiding: 28 januari;
* Evangelisatiekommissie der Unie: 31 januari;
* Jubileumkommissie: 9 februari;
* Unie Zendings Commissie: 12 februari;
* Dagelijks Bestuur: 16 februari;
* Financiële Commissie der Unie: 5 maart;
* Commissie der Unie: 9 maart;
* Evangelisatie Commissie der Unie: 24 maart.

Graag bevelen wij de arbeid van de Unie en de gemeenten in uw voorbede aan!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie

Prijs per jaar *f* 10,—

En zij bleven volharden

door R. Reiling

Prijs per ex. *f* 4,95

Met Christus op weg

Prijs per ex. *f* 4,—

Korting bij 10 of meer exemplaren

BESTELBILJET

Ondergetekende

....

....

....

verzoekt toe te zenden:

.... ex. Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie

.... ex. En zij bleven volharden

.... ex. Met Christus op weg

Dit biljet zenden aan:
Unie van Baptisten Gemeenten,
Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin

LZC-dag te Rotterdam

WELKOM OP DE VINKENHOF

Op zaterdag 31 januari is er op de Vinkenhof een informatiedag over de opleiding aan ons seminarium. Alle schoolverlaters die belangstelling hebben zijn van harte welkom.

Iedereen die meer wil weten kan terecht bij de sekretaris van zijn of haar gemeente.

Hij heeft een folder waar alle belangrijke informatie in staat.

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Utrecht-Silo - (W.Z.). Nu we aan het begin van het nieuwe jaar 1981 staan, willen wij u deelgenoot maken van de dankbaarheid die in onze harten leeft voor onze trouwe en liefdevolle Heer en Heiland, die het uiteindelijk zo wonderbaar wel heeft gemaakt in het oude jaar, zodat we met moed en verwachting aan Zijn hand nu ook verder kunnen gaan.

Beleefden wij vóór het begin van het najaarsseizoen een dieptepunt, daar de zondagsschoolleiding aan de noodbel moest trekken, omdat het ernaar uitzag, dat in september het werk onder de kinderen niet voortgezet kon worden wegens gebrek aan leiders(sters). In een korte, bewogen gemeentevergadering na de morgendienst, meldden zich inderdaad voldoende kandidaten om dit stukje gemeentewerk met elkaar ter hand te nemen, onder de regelmatige begeleiding van onze voorganger, ds Voorhaar. Het kind, dat voorheen ergens „weggestopt" was in de bijzaaltjes, kreeg een plaatsje in de eredienst met een eigen inbreng, meestal d.m.v. het kinderlied, waarin de gemeente ook werd betrokken door aparte liederenblaadjes. Voor de preek gingen ze dan naar hun eigen zaaltjes.

Gedurende de periode tot Kerst, waarin hard gewerkt werd aan een lekespel, door de leiding zelf in elkaar gezet, met eigentijdse kreten, waren er voor de gemeente ook enkele bijzondere bemoedigingen, o.a. doordat een doopkandidaat, waarvan we in de periode enkelen mochten horen, vertelde, dat hij, die van buiten onze gemeenschap kwam zich hier thuis voelde! Mogen we zeggen: „Prijs de Heer!?"

Maar het hoogtepunt was toch wel op 1e Kerstdag de gemeenschappelijke kerstviering 's middags, waar wij als gemeente nu het hele simpele, echte Evangelie uit de kindermond mochten horen, met aan het slot van het lekespel: dit aanschouwelijk voorgesteld door onze ukjes, die met een brandend kaarsje in de hand van achteren door de donkere kerkzaal naar het podium kwamen lopen en daar zongen... ja, natuurlijk, u weet het al wel: „Jezus zegt, dat Hij hier van ons verwacht, dat wij zijn als kaarsjes, brandend in de nacht... jij in jouw klein hoekje, en ik in het mijn".

Kàn het ouderwetser, kàn het eenvoudiger? Maar nu aan ons allen het antwoord: willen wij nog wel als een kind simpel maar een kaarsje zijn - brandend tot Zijn eer?

Borne - (G.G.). In april 1980 hebben we een nieuwe kerk in gebruik mogen nemen.

Wij zijn heel dankbaar voor de vele zegeningen die wij de afgelopen periode hebben mogen ontvangen.

Dankbaar zijn we ook dat br M. Vos uit Vroomshoop het konsulentschap op zich heeft willen nemen. Mede door zijn inspiratie, en de kracht van de Heilige Geest beleven we een fijne tijd in Borne.

Vanaf de opening hebben we 4 doopdiensten mogen houden.

We zijn in januari 1980 begonnen met een ledental van 37, en mochten het jaar afsluiten met een ledental van 52, waarvoor we de Heer erg dankbaar zijn.

We zijn blij u te kunnen vertellen dat Borne is ontwaakt na een rustperiode van jaren.

We denken in dit verband aan Mozes, die ook vele jaren moest wachten van de Heer, om daarna grote dingen te gaan doen.

Wie weet wat de Heer met ons in Borne nog van plan is?!

Dat de Heer doorwerkt is zeker, Hij blijft kloppen, wij hoeven alleen maar open te doen.

Het gemeentewerk gaat beter dan ooit tevoren.

We zijn gestart met het jeugdwerk wat grandioos goed gaat.

Van alle kanten mogen we ervaren, dat de Heilige Geest in ons midden is.

We zijn ons ervan bewust dat het echte werk nu pas gaat beginnen, maar het fundament om als een hechte gemeente van Jezus Christus te mogen arbeiden in zijn wijngaard is aanwezig.

We zijn nu bezig met een evangelisatie-aktie, om heel Borne te gaan bereiken, gezin voor gezin, om te mogen vertellen van zijn grote liefde voor ons, en aan een ieder die het horen wil.

ADRESWIJZIGING

Drs O. H. de Vries woont thans H. van Erpweg 10, 3732 BG De Bilt; toekomstig telefoonnummer: 030-765660.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Verschillende berichten

De G.B.S.

Aan de raden van onze gemeenten is een tweetal brieven verzonden over de Gemeente-Bijbelschool. Deze maand wordt in verschillende gemeenten een beslissing genomen over het meedoen met ingang van 1 oktober a.s. en de besturende broeders en zusters is nog eens onder de aandacht gebracht, dat de welaangename tijd voor de G.B.S. nu voor de deur staat. Een ander bericht is bedoeld voor de verschillende gemeente-bladen. We willen deze zaak van harte aanbevelen in de voorbede van allen, die graag zien dat de bijbel onderwerp van gesprek wordt voor al onze leden en vrienden, van jong tot oud.

Interland-Samen-Evangelisatie

Zowel uit Dallas als uit Richmond U.S.A., waar respektievelijk de hoofdkwartieren van World Evangelism Foundation en Foreign Mission Board van de Southern Baptists zijn gevestigd bereikt ons het bericht, dat W.E.F. weldra zal worden opgenomen in het veel grotere verband van F.M.B. Dr. W. H. Jackson was vorige week in Nederland om dit bericht persoonlijk toe te lichten. Naar zijn overtuiging zal dit er toe bijdragen, dat in de toekomst de interland kruistochten veel beter zullen verlopen. Wij hopen dat deze verwachtingen in vervulling zullen gaan en willen er onzerzijds van harte aan meewerken. Uit Engeland kwam de aanbieding om aan een toekomstige campagne in Nederland mee te werken met een groot aantal teams uit dat land. Wij hebben alle reden om de campagnes van 1983 met verwachting tegemoet te zien. Misschien zullen mensen uit nog meer landen naar Nederland kunnen en willen komen om samen met ons de boodschap van Jezus Christus uit te dragen naar ons land en volk. Wilt u ook dat tot een onderwerp van gebed maken?

Konferenties en bezinningsdagen

Er staan weer een aantal bezinningskonferenties op het programma in de komende weken en wel in DOKKUM (23-25 januari), GRONINGEN-ZUID (6-8 februari) en ASSEN (20-22 februari). Ontmoetingen met kontaktpersonen, raden, evangelisatiewerkgroepen en andere belangstellenden zijn gepland voor Friesland (26 januari in Sneek) en voor Zuid-Oost-Drenthe (9 februari in Emmen). De bijeenkomsten beginnen steeds om 20.00 uur. We hopen op voortzetting van de vele goede kontakten, die er reeds zijn.

In Rüschlikon bij Zürich wordt van 4-8 mei a.s. een Europese konferentie over evangelisatie en toerusting gehouden. Wie werkzaam is op deze terreinen en interesse heeft voor deelname kan zich met mij in verbinding stellen over de mogelijkheden daartoe. Het moet echter wel snel (nog deze maand) gebeuren in verband met te reserveren plaatsruimte.

Tot zo ver maar weer voor deze keer.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

THE BAPTIST WORLD

Maandblad van de Baptisten Wereldalliantie - met regelmatig een aparte bladzijde voor Europa.

DM 9,50 per jaar.

Opgave van abonnementen aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, of: European Baptist Federation, Postfach 610 340, 2000 Hamburg 61 W. Duitsland.

14 februari 1981

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

De voorjaarskonferentie van de broederschap zal D.V. op woensdag 22 april worden gehouden. De plaats van samenkomst is „De Samenhof" aan de Zamenhofsingel 15 te Zwolle.

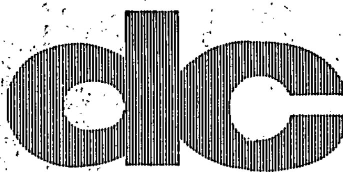
Deze bijeenkomst zal het karakter hebben van een studiedag.

Voor deze dag - welke om 10.00 uur begint - zullen persoonlijke uitnodigingen worden verzonden. Tevens ontvangen de deelnemers nog aanvullende informatie.

A. v. d. Berg, sekretaris

LZC-dag te Groningen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen.
Eph. 3 : 20-21

Voor ons zeer onverwacht nam de Heer der Gemeente die zij liefhad en diende, tot Zich onze zeer geliefde echtgenote en moeder

ESTHER M. BANDSTRA-TAYLOR

in de leeftijd van 51 jaar.

Ninke Bandstra
Ella Marie
Anna Marie
Esther Marie
Samuël John Wouter

9 januari 1981
12555 Kirkwood Rd. Rt 7
Sidney, Ohio 45365
USA

De begrafenis heeft op 13 januari 1981 plaatsgevonden vanuit de First Baptist Church in Sidney, Ohio.

Tot onze diepe droefheid is van ons heengegaan onze lieve schoonzuster en tante

ESTHER M. BANDSTRA-TAYLOR

Onze gebeden omringen Ninke en de kinderen.

B. Stam-Bandstra
J. Stam
T. de Vries-Bandstra
Jac. L. de Vries
S. Bandstra
Y. Bandstra-Eekhof
M. Bandstra-v. d. Meer
P. Bandstra
A. Bandstra-van Leeuwen
L. Stulp
A. M. Stulp-Lemmink
neven en nichten

9 januari 1981

Op 30 december 1980 is in volle vrede van ons heengegaan onze broeder

CORNELIS DUIZENDSTRA

op de gezegende leeftijd van 85 jaar.

Baptistengemeente Harlingen

Op 29 december 1980 werd door Zijn Heer thuisgehaald onze broeder

KORNELIS FENNEMA

Baptistengemeente Leeuwarden

Het bestuur van het baptisten bejaarden centrum Beukenhof te Musselkanaal, hoopt binnenkort haar nieuwe tehuis in gebruik te nemen.

Derhalve vragen wij op korte termijn een

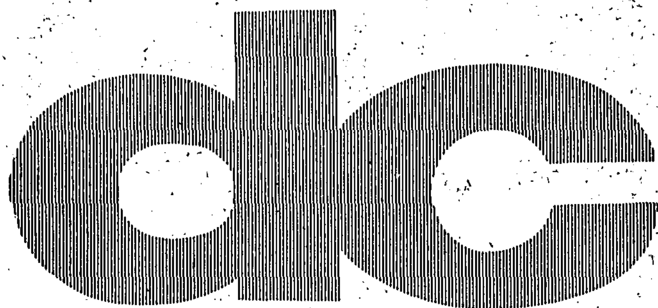
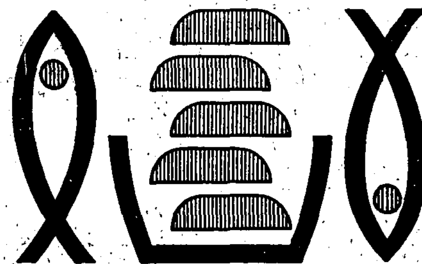
KOK

voor de nieuwe centrale keuken.

Voor deze funktie gaan onze gedachten uit naar iemand met:
Ervaring met grote keukenapparatuur.
Kennis van bereiding voor dieeëtvoeding.
Bereidheid om in teamverband en weekenden te werken.
Opleiding als of studerend voor instellingskok.
Min. leeftijd 21 jaar.

Goede salariëring en overige arbeidsvoorwaarden volgens de C.A.O. voor bejaardentehuizen.

Schriftelijke sollicitaties tien dagen na dezen te richten aan de directeur K. Veenstra, Stationsstraat 11, Musselkanaal; tel. 05994-2667 of 6088



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 3 - 23 januari 1981

ROEPING OF WERVING?

Op 31 januari houdt het seminarium van de Unie open huis op De Vinkenhof voor mensen die serieuze belangstelling hebben voor de opleiding die deze school te bieden heeft. Er wordt vooral gedacht aan de a.s. schoolverlaters die denken over beroepskeuze of verdere studie of beide.
Maar niet aan hen alleen: ook anderen die belangstelling hebben en een geëigende vooropleiding bezitten zijn uitgenodigd. Het doel van deze dag is jongemensen te informeren over bestaan en werk van het seminarium en hen te confronteren met de opleiding tot voorganger en dus met een levenstaak in de dienst van het evangelie. Daarin ligt natuurlijk opgesloten de vraag: is dit misschien iets voor jou?

Zoiets is onder ons nog niet eerder vertoond. Dat hoeft op zichzelf geen probleem te zijn. Alle goede dingen zijn een keer voor 't eerst gedaan of gebeurd. Maar het zou best kunnen zijn dat dit nieuwe een paar vragen oproept die niet voortkomen uit koudwatervrees voor alles wat nieuw is. Die vragen zouden dan kunnen luiden: kan zoiets eigenlijk wel? Gaan jullie op De Vinkenhof jongemensen werven voor het voorgangerschap, zoals de marine en de landmacht, het bankwezen en de verzekeringsmaatschappijen dat doen in grote advertenties? Moet je voor het werk van voorganger niet door de Heer hoogstpersoonlijk worden geroepen en aangeworven? Mogen wij ons daar wel mee bemoeien?

Schroom

Deze vragen zijn gewettigd. Het zijn ook onze vragen. Twintig jaar ervaring in het opleidingswerk hebben geleerd dat het uiteindelijk een besef van roeping is dat de afgestudeerden op de been en in de baan houdt. De wijze waarop deze roeping wordt ervaren kan verschillen en inderdaad geloof ik dat daarin zich de laatste tien jaren grote veranderingen hebben voorgedaan. Maar de dragende grond, het besef te moeten en te mogen, is dezelfde gebleven. Voor wie er mee te maken heeft is die grond heilige grond. Aan de andere kant hebben de jaren ook geleerd terughoudend en voorzichtig te zijn wanneer mensen menen geroepen te zijn om voorganger te worden. Lang niet altijd was dat wat als roeping werd ervaren bestand tegen aanvechting en tegenslag. Soms verdween met de bekoring van het gedroomde ambt (dat niet bleek te bestaan) ook de roeping. Maar ook dat is een bevestiging van de stelling: roeping beslist.
Toch is daarmee nog lang niet alles gezegd over de vraag of de toekomstige voorgangers door roeping of door werving gewonnen moeten worden. Voordat we die vraag echter beantwoorden is het nuttig eerst eens wat nader in te gaan op het woord roeping. Het is ons vertrouwd en juist daarom moeten we het gebruik van tijd tot tijd eens opnieuw ijken en toetsen aan het gebruik van de Schrift. Dat willen we in dit verband ook doen.

Evangelisatie

Petrus herinnert zijn lezers er aan dat God hen geroepen heeft uit de duisternis tot zijn wonderbare licht (1 Petrus 2 : 9). Ook op vele andere plaatsen wordt gesproken over een roepen of geroepen worden dat aan de bekering en het tot geloof komen is voorafgegaan. Verreweg de meeste keren dat er in het Nieuwe Testament sprake is van roepen of roeping heeft het hierop betrekking. Dat ligt dus op het vlak van het evangelisatiewerk, om het modern te zeggen. Maar in de teksten is het nooit een apostel of een ander mens die roept. Dat doet God en de apostelen wisten dat heel goed. Het belette hen niet om ijverig het evangelie te verkondigen waar ze maar konden. De roeping tot bekering en geloof geschiedde dus door inschakeling of bemiddeling van mensen. Dat spreekt eigenlijk vanzelf, vinden wij. Zo vanzelf dat niemand aanstoot neemt aan het woord werving als het om evangelisatie gaat. Bij sommige methoden van evangelisatie krijg je haast de indruk dat het meer werving is dan verkondiging, maar dat neemt niet weg dat juist in de evangelisatie roeping en werving elkaar niet alleen niet uitsluiten maar dat roeping door God juist vraagt om werving door mensen. In hun wervende woord krijgt de roeping van God stem. Hoe zullen ze geloven als ze niet eerst gehoord hebben, hoe zullen ze horen als er niemand is die verkondigt?, zegt Paulus (Romeinen 10 : 14).
Automatisch gaat dat natuurlijk niet. Gods roepen klinkt niet zomaar door in het wervende woord van de evangelist en hij weet dat ook maar al te goed. Hij weet

ook dat Gods roepen en zijn of haar eigen spreken alleen samenvallen als de Heilige Geest mee roept en mee werft. Daardoor worden roepen en werven tot een eenheid.

Model

Deze uitwijding is niet een uitstapje naar het terrein van de evangelist dat gewoonlijk op pagina 7 van ons blad staat. Veeleer is het omgekeerd. Bijbels denken is zendingsdenken en wij dienen onze modellen door dit zendingsdenken te laten bepalen en inspireren. Het bijbelse model van roeping is dat we zoëven aantroffen bij de roeping tot geloof: God roept, mensen werven en de Geest voegt beide samen tot een eenheid.

Maar is dit model bruikbaar binnen de gemeente? Ik denk van wel maar vrees tegelijk dat onze practijk daarmee niet helemaal in overeenstemming is. Ieder die door God tot geloof is geroepen en daaraan gehoor heeft gegeven, ieder christen dus is daarmee tegelijk geroepen om Hem te dienen. Dat dienen vindt ook, hoewel gelukkig niet alleen, plaats in de gemeente en haar arbeid. Daarin vinden we een veelheid van diensten, georganiseerd en niet georganiseerd. Tot die diensten, met name tot de vaste diensten moet je ook geroepen worden. God moet je roepen en dat mag en moet doorklinken in het beroep dat de gemeente op je doet. Gaan we er daarbij niet stilzwijgend van uit dat de roepstem van de (meerderheid van de) gemeente of van de raad en de roeping van God automatisch samenvallen? Althans bij ouderlingen en diakenen, maar ook bij leiders van de jeugd en de zondagsschool?

Verdringt de werving niet vaak de roeping?

Voorganger

Wanneer het gaat om de vraag of iemand voorganger moet worden lijkt het echter wel of wij een magische grens overschrijden, waarachter roeping en werving niet samen mogen gaan. Roeping verliest de verbinding met het gewone leven en lijkt te worden tot een eenzame mystieke ervaring tussen God en één mens waar geen ander aan te pas mag komen. Want wie voorganger wordt stelt zich „helemaal in de dienst van de Heer". Dat is nog even wat anders dan dat je jeugdleider of zelfs ouderling wordt! Maar het is gezichts- en gevoelsbedrog! In volledige dienst van de Heer staat ieder christen. Het is ook niet iets waarvan je je beroep kunt maken. Van de voorganger kan alleen gezegd worden dat hij een meer gespecialiseerde dienst heeft en daarvoor gewoonlijk ook is opgeleid om mede daarom is hij voor die dienst ook vrijgesteld van de zorg voor het levensonderhoud van hemzelf en zijn gezin. Maar er is geen enkele reden om nu, anders dan bij de zondagsschoolleider, de werving na te laten terwille van de roeping.

Werving

Het wordt tijd nu eens precies af te spreken wat wij onder werving verstaan. Niet: reclame maken en proberen mensen over te halen. Dat betekent het ook niet in het evangelisatiewerk. Wel: attenderen en confronteren. De vraag voorleggen of je je vertrouwen niet zou willen geven aan God die ons in Jezus Christus tegemoet treedt (evangelisatie), of je je gaven en krachten niet aan Hem zou willen wijden in het werk van de gemeente naast je gewone beroep, of misschien een gespecialiseerde dienst in de gemeente en het evangelie een levenstaak zou kunnen zijn. Het verschil met de evangelisatie zit vooral in het woord misschien. God wil dat alle mensen behouden worden en tot geloof komen in Hem; daarover hoeft de evangelist geen enkele twijfel te kennen. God wil ook dat allen die in Hem geloven volledig in zijn dienst staan. Daarover kan ook geen onzekerheid bestaan. Maar net zo min als iedereen ouderling of zondagsschoolleider moet worden hoeft ook niet iedereen in de gespecialiseerde dienst van een voorganger te staan. Daarom zijn roeping en werving hier ook selectief.

Het is een goede zaak wanneer een gemeente in 't bijzonder haar jonge leden die nog op zoek zijn naar een levenstaak wijst op de mogelijkheden om deze levenstaak te vinden en de gespecialiseerde dienst. Van wijlen broeder J. Louw is bekend dat hij zich voor de opleiding tot voorganger heeft aangemeld omdat de gemeente in Den Haag meende dat dat zijn weg was. Zijn keuze was daardoor niet minder een persoonlijke stap en de roeping was daardoor niet minder een roeping van God. Het een komt niet in minderling op het ander.

Dit is echter een uitzondering. Het komt maar zelden voor dat een jonge man of vrouw door de eigen gemeente of door een lid van de eigen gemeente geconfronteerd werd met de vraag: zou jij je niet beschikbaar willen stellen voor een levenstaak in het werk van het evangelie? Te zelden, naar mijn mening. Het seminarum heeft hierbij pas in tweede instantie een taak. Wij moeten deugdelijke en duidelijk informatie verschaffen. Dat is ook wat we ons voorstellen om op 31 januari te doen. Maar het is wel haast onvermijdelijk - en we zullen dat ook niet uit de weg gaan - dat we ook in de sfeer van de confrontatie terechtkomen. Want in de eerste lijn, dat is in de gemeente, gebeurt dat te weinig.

Ook hier blijft overeind staan: roeping is en blijft iets van God. Maar Hij schakelt mensen in.

J. Reiling

Over de theologie van de russische baptisten

Bespreking van het boek:
Alexander de Chalandeau - The theology of the Evangelical Christians-Baptists in the USSR, as reflected in the Bratski Vestnik
(Te verkrijgen bij A. de Chalandeau, 43 rue Marie Douchet 57440 Algrange, Frankrijk)

De bedoeling van deze dissertatie is om de theologie van de Evangelie-Christenen-Baptisten (ECB) in de Sovjet-Unie te onderzoeken, zoals deze naar voren komt uit het tweemaandelijks tijdschrift Bratskij Vestnik (BV).

Geen gemakkelijke taak, want „over sommige theologische onderwerpen zoals de leer van God de Vader, wordt nauwelijks gesproken in de B.V., maar over politiek is er een geweldige hoeveelheid materiaal". (p. 234).

Schrijver vermoedt, dat overheidscensuur ertoe dwingt sommige onderwerpen niet aan te roeren b.v. „de eschatologie, vooral voor wat betreft de uiteindelijke staat van niet wedergeboren mensen" (p. 141) en dat „de geest van collaboratie blijkt uit de B.V., waar geen diepgaand artikel wordt geschreven over zonde en heiligmaking. Dit is ten dele te wijten aan de censuur en ten dele aan de redactie, die bestaat uit leiders van de Al-Unie Raad, mensen die door de overheid gemachtigd zijn". (p. 272, 98).

Het is uit deze citaten duidelijk dat de schrijver critisch staat tegenover de officiële leiding van de kerk. Zijn hart is bij de Inciationili en hij noemt sommige officiële vertegenwoordigers van de ECB stromannen van de overheid. Met name noemt hij dan A. N. Stoian die „nooit een geestelijk woord sprak in een kerkdienst in de Sovjet-Unie en nooit ook maar een kort geestelijk artikel heeft geschreven. Zijn werk is om ECB voorgangers die naar het buitenland reizen te begeleiden, de Christelijke Vredesconferentie in Praag bij te wonen, buitenlandse bezoekers te ontvangen en als eerste de post te bekijken die op Postbus 520 in Moskou voor de ECB binnenkomt". (p. 68, 69).

Deze beschuldiging wordt veelvuldig herhaald.

Schrijver is een Frans Baptisten predikant van Russische afkomst, die vele malen erkende en niet-erkende gemeenten daar bezocht. Eens werd hij daarbij door de KGB gearresteerd. Hij is zeer betrokken bij het leven van de Baptisten in de USSR en geeft in zijn boek een aantal artikelen uit de BV in vertaling weer. Zijn conclusie is dat de theologische positie van de E.C.B. in het verleden gezond was (p. 299), be-

HOOP DOET LEVEN (2)

Waarop hoopt de gelovige?
Het is duidelijk dat bijbelse hoop geen hoop-in-het-wilde-weg is. Wij kunnen niet zo maar hopen op dingen die wij zelf verzinnen, want bijbelse hoop richt zich immers op de beloften van God. Hoop klemt zich vast aan zijn woorden.

Dat is eigenlijk nog te weinig gezegd. De hoop grijpt de Here God zelf vast, zonder soms vooruit te weten hoe Hij in een benarde situatie uitkomst zal geven.

Heel sterk spreekt dat in de Psalmen 42 en 43, die bij elkaar horen. Daar is iemand aan het woord, die er heel diep onderdoor gaat. Met heimwee denkt hij aan betere dagen, toen hij met de feestende schare optrok naar Gods huis. Nu drukt de hand van een vijand zwaar op hem, en hij smacht naar het ingrijpen van God, opdat hij weer zijn zegenende tegenwoordigheid zal ervaren.

Maar in heel deze zwarte periode spreekt hij bij herhaling zijn ziel moed in:

> Wat buigt gij u neder, o mijn ziel,
> en zijt gij onrustig in mij?
> Hoop op God, want ik zal Hem nog
> loven,
> mijn Verlosser en mijn God!

Ik zal Hem nog loven - niet misschien, maar vast en zeker, want hij weet dat zijn hoop op God niet beschaamd zal worden.
De hoop van de Israëliet beperkte zich echter niet tot zijn persoonlijk heil en welzijn. Het ging niet alleen om eigen leven. Het ging ook om het heil van het hele volk. Aan dat volk had God immers grote zegeningen toegezegd. Ja, misschien moeten we het wel omkeren: God was in de eerste plaats de God van zijn volk Israël, en daarom kon elke Israëliet persoonlijk een beroep op Hem doen.
De verwachting van Israël bestond uit een kombinatie. Daarin zou God de centrale plaats moeten hebben, hetgeen zichtbaar gemaakt werd in de tempel te Jeruzalem. In die kombinatie behoorde ook het eigen land, door God reeds beloofd aan vader Abraham. En ten derde werd daar later ingevoegd het koningshuis van David. In deze kombinatie zou het volk een gelukkig en vredevol leven hebben.
De welvaartstijd van David en Salomo heeft niet lang geduurd; spoedig kwam de afval.

Geen wonder dat de kombinatie op een kwade dag totaal uit elkaar valt. Nadat de tien stammen reeds lang zijn weggevoerd in ballingschap, en ook het minirijkje Juda reeds sterk uitgedund is door deportaties, krijgen de ballingen in Babel op een kwade dag bericht dat Jeruzalem gevallen is en de tempel verwoest. God heeft zich teruggetrokken uit het land, zo komt dat over. Geen wonder dat ze ten einde raad zijn en dit aanvoelen als de ondergang, de dood van Israël. „Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vervlogen, het is met ons gedaan", zo wordt het in Ezechiël 37 onder woorden gebracht.
Maar Ezechiël mag het volk in Gods naam nieuwe hoop geven: Israël zal herleven en mogen wonen op de oude bodem. Zelfs de verdeeldheid tussen de tien en de twee stammen zal in de toekomst worden opgeheven!
De oorzaak van het onheil, dat over Israël kwam, is door de oprechte gelovigen altijd scherp aangevoeld. Het waren de ongerechtigheden die het volk tegen God en tegen de medemensen begaan had. Pas na schuldbekentenis en berouw zal God zijn volk kunnen verlossen. In Psalm 130 wordt daarom Israël aangemoedigd:

> Israël hope op de HERE,
> want bij de HERE is goedertierenheid,
> bij Hem is veel verlossing;
> Hij zelf zal Israël verlossen
> van al zijn ongerechtigheden.

De verlossing van Israël zal inzetten met de vergeving.
Dat die verlossing komt, bezingen de profeten in allerlei toonaarden. Jesaja 25 : 8 geeft de jubelstemming weer die zal heersen als de verlossing er is:
En men zal te dien dage zeggen: Zie, deze is onze God, van wie wij hoopten dat Hij ons zou verlossen; dit is de HERE, op wie wij hoopten; laten wij juichen en ons verblijden over de verlossing die Hij geeft.
Die hoop op verlossing wordt door de profeten duidelijk ingevuld, want God belooft, met voorbijzien van het verbond dat Israël door zijn ontrouw verbrak, dat Hij een nieuw verbond zal sluiten. Dan zal Hij Israëls God zijn, en zij zullen zijn volk zijn. Allen zullen Hem kennen, van klein tot groot, met een kennis die niet in het hoofd gestampt is, maar die het hart raakt. Zij zullen wonen in eigen land onder de zegenrijke heerschappij van de Spruit uit het koningshuis van David.
Wat het Nieuwe Testament toevoegt aan de hoop, komt in een volgend artikel.

H. G. de Winkel

Voorgangers-vacantie

Twee dingen vielen samen: een brief van een voorganger, die meedeelde dat hij per jaar over drie weken vacantie kan beschikken. En de ontvangst van de CAO voor het ziekenhuiswezen.
Wat doe je in zo'n geval? Je gaat kijken op hoeveel vacantie mensen die in een ziekenhuis werken recht hebben. Dat is op z'n minst 23 werkdagen. Als je veel verdient, krijg je twee dagen extra. Dus rond de vijf weken vacantie.

En bovendien nog extra dagen voor oudere werknemers. In het jaar waarin de werk- 50 wordt, 4 dagen extra, als hij 55 wordt nemer 45 jaar wordt, 2 dagen extra, als hij 6 dagen extra en als hij 60 wordt, zelfs in totaal 10 dagen extra. Daarmee komt een 7 weken vacantie.
werknemer van 60 jaar en ouder op (bijna)
Dit soort zaken is in een 20 jaren bereikt. In De Christen van 20 april 1956 troffen we in de rubriek Losse Schakels van wijlen ds. J. Louw het onderstaande aan:

„Vacantie Het is nodig, dat iemand, die een jaar ingespannen gewerkt heeft, er een poos „tussen uit" gaat. Het werk dat de Voorganger doet eist veel van heel de mens. Hij moet steeds in goede lichamelijke en geestelijke conditie zijn. De moeilijkheid is, dat hij niet in de gelegenheid is die rust te nemen, die hij nodig heeft.

Reis en verblijfkosten lopen nogal op wanneer men een paar weken met zijn gezin elders zal doorbrengen. Nu menen we, dat in vele bedrijven de regel is ingevoerd om boven het loon een vacantietoeslag te geven. We menen dat dat bedrag 2% van het jaarloon is. Wanneer de gemeenten, dit ook deden zouden ze de Voorganger helpen en de weldaad, hem en zijn gezin bewezen, zou als zegen tot haar terug keren. Op deze voorwaarde zou de Voorganger zijn tijd tot ontspanning doeltreffend kunnen doorbrengen. Naar we hoorden zijn er reeds gemeenten die hun Voorganger een vacantietoeslag geven. Zouden de anderen eens willen overwegen of ze voor de a.s. zomer het ook niet zouden doen? Een verblijf in een andere omgeving, los van de beslommeringen van het werk, doet lichaam en geest goed. U zult zien hoe de veerkracht en werkkracht van Uw Voorganger zich herstelt".

Wel, vacantietoeslag krijgen onze voorgangers ook. Evenveel als alle andere werknemers: 8%. En als dat minder wordt in de samenleving, zullen ook de voorgangers moeten inleveren. Heel normaal.
Maar het lijkt ons niet normaal, dat voorgangers maar drie weken vacantie per jaar krijgen. Gemeenten zouden moeten overwegen het aantal vacantiedagen in overeenstemming te brengen met wat in de samenleving als noodzakelijk ervaren wordt.
Men kan zeggen dat voorgangers altijd al veel meer vacantie gehad hebben dan (andere) werknemers. Dat is waar. Toen vrijwel niemand vacantie had, hadden zij het wel. Meestal drie weken, herinneren we ons. Gemeenten zagen dat als een noodzaak. Welnu, laat de voorganger ook nú, met zijn gezin, kunnen genieten van de welvaart door een vacantieduur als bij anderen geldt.

Ploeger

VAN DEZE KANT BEKEKEN

Het moet er toch een keer van komen, dat we met elkaar kunnen praten over zaken waarover we het misschien niet eens zijn, wie weet, niet eens kunnen worden. Maar wel praten om ter verrijking en ter eventuele korrektie van standpunten te komen. Wie nu zegt: dat wordt hete hoofden en koude harten, is óf te jong óf te oud om mee te doen. We twisten niet, we zetten in liefde uiteen.

Ten aanzien van onze „eeuwige zaligheid" zijn we allemaal verzameld rondom de Heer Jezus Christus, van zijn wieg tot zijn kruis. Buiten hem is geen heil. Maar met het oog op ons leven in deze wereld, onze positiebepaling ten opzichte van het geweten rakende zaken, loopt het wat onduidelijker.

Het zal u niet ontgaan zijn dat ik in een paar zinnen woorden gebruik, die met het oog iets te maken hebben: ten a*anzien* van-met het *oog* op, ten op*zichte* van; dat gebeurde niet opzettelijk, Het viel mij zelf ook op. En wat zou dat? Dat betekent dat ieder met zijn eigen ogen, bebrild door herkomst, opvoeding, omgeving in zijn wereld rondkijkt, tegelijkertijd gelovende dat Geest en Woord in alle waarheid willen leiden.

Het moet zeker zo zijn. Juist brengt de post een paar brieven van Christenlezers. Op een ervan kan ik nu even ingaan. Een broeder schrijft mij dankbaar te zijn - hij refereert aan m'n eerste bijdrage onder „Van deze kant bekeken", waarin ik beweer mij, ondanks déze kant, toch tolerant te willen opstellen. Dat zal wel moeten ook. Hij is blij omdat ik in de zin: „Dat hoeft aan mijn waarheid niet te kort te doen", mijn waarheid niet vet heb laten drukken.

Beste broeder, ik geloof niet dat u dat ooit van mij zult beleven. In feite staat dat al in de eerste alinea, waarin ik het heb over mijn oog. Het is niet alziend. U schrijft zelf een beetje over uw achtergrond. Het ligt voor de hand dat u al wat u ooit hoorde en zag op de een of andere wijze gebruikt als u nu kijkt en luistert. Zelfs indien u negatief tegenover het ontvangene en verworvene zou staan, dan nog kleurt het verleden het heden. Ik zal wel pogen objektief, eerlijk zeggen we dan, te schrijven over wat ik waarnam, beleef, maar ik ben alleen maar ik en zal het niet wagen mijn woorden als laatste waarheid absoluut te stellen. Doch voor mij is het zo en daaruit moet ik wel mijn konsekwenties trekken. Een door sommigen geprezen Nederlander sprak wel eens over een non-valeur, dat is letterlijk een waardeloze. Dat zouden we geen van allen willen zijn.

Ik zei dus dat we terwille van elkaar met elkaar moeten spreken. Om des gewetens wille. Dat geweten, de mede-weter, heeft met weten te maken. Nu is het zo dat u en ik te weinig weten van de omvangrijke wereldse zaken om er een juist oordeel over te kunnen hebben. Wij zijn zo afhankelijk van wat pers en andere nieuwsbronnen ons opdienen. Door ervaring geleerd vragen we onmiddellijk: welke krant of nieuwsbron bracht het? Want niet alles wat zwart op wit staat is waar. Het is gekleurd door de schrijver of, in de ergste gevallen, niet eens waar. Maar wie kan dat allemaal onderscheiden? En toch moet je kennis nemen van de zaken, die je omringen, wie weet bedreigen...

De verkiezingen zijn in aantocht. Ik zie er echt tegenop. Want ik wil graag mijn stem uitbrengen als het zover is. Het is praktisch haast mijn enige mogelijkheid om mijn medeverantwoordelijkheid voor de gang van zaken in dit land tot uitdrukking te brengen. Dat ik maar één stem heb laat mij niet zeggen: wat maakt dat nou uit. Eén op de zoveel miljoen, dat stelt niets voor. Waarschijnlijk niet, nee, maar ik acht het mijn christelijke plicht om duidelijk te maken wat ik denk. Ik heb recht om te spreken en dan mag ik niet zwijgen. Ik moet naar de stembus vanwege mijn geweten, terwille van mijn geloof. Maar welke kant moet ik uit?

Is een partij die zich op de Schriften beroept de partij voor mij? Is de partij die zich als evangelisch geïnspireerd aandient mijn partij? Daar begint de ellende. Voor Schrift en inspiratie ben ik gevoelig, maar als mij dan blijkt dat men aan die kant desnoods water bij de wijn doet teneinde toch wat macht te kunnen behouden - naar ze zeggen om erger te voorkomen - wat moet ik dan als mens die duidelijke konsekwenties wil trekken uit die Schrift en inspiratie en niet voor een bord soep of gouden handdruk door de knieën mag gaan?

Ik kan maar eens in de vier jaar aan landelijke verkiezingen deelnemen, een hokje rood maken. Welk hokje? Moet ik ook kijken naar de daden van hen die niet zo „christelijk" voor de dag komen? Is dat onder omstandigheden niet eerlijker dan om wel die Schriften en evangelische inspiratie aan te halen, maar ze te vergeten als beslissingen moeten worden genomen. Waren die gewijde woorden alleen maar om de achterban achter zich te houden?

Soms denk ik dat ze dat woord „christelijk" maar achterwege moesten laten. Het is te goed voor de politieke handel. Want dat is het in mijn ogen. Anderzijds, onttrekken mag ik me niet. Ik spot waarlijk niet als ik zeg: Heer, waar dan heen? Ik ben ook niet van plan stemadvies uit te brengen. Ik weet het immers zelf niet. En waarom schreef ik dit dan allemaal op? Om mijzelf en u te bewaren blindelings kreten, teksten, namen te volgen. Ik wacht op wijsheid en wens u sterkte.

Huizinga

GEMEENTE-BIJBELSCHOOL

Secretariaat: mej. M. v. d. Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden; tel. 05100-50347.

Toerustingsweekends voor toekomstige medewerkers
13 en 14 maart en
24 en 25 april

De voorbereidingen voor de G.B.S. komen in een beslissend stadium. Tenminste voor de gemeenten, die vanaf het begin zullen gaan meedoen. De eerste positieve antwoorden zijn binnen! Meerdere gemeenten nemen in de komende weken hun besluit. Moge er veel gebed zijn rondom deze overwegingen. Er is moed voor nodig om door de muren van gewoonte en soms gemakzucht heen te breken. Eigenlijk vraagt het om een nieuwe toewijding aan de Heer en zijn Gemeente!

Zoiets kost strijd, maar levert altijd ruime winst op!

Voor allen, die straks in hun plaatselijke G.B.S. gaan meewerken, worden op bovenvermelde data twee toerustings-weekends belegd, die samen een korte trainingscursus vormen. De weekends worden gehouden in het bekende conferentieoord „De Bron". Ze beginnen op vrijdagavond om 19.00 uur en eindigen zaterdagmiddag om 16.00 uur De kosten van deelname bedragen *f* 35,— per persoon per weekend. Samen dus *f* 70,—. Het is noodzakelijk om beide weekends bij te (doen) wonen, omdat de stof niet dezelfde is, maar op elkaar aansluit.

De raden van alle gemeenten hebben al een schrijven ontvangen, waarin duidelijk staat aangegeven, wie voor deelname in aanmerking komen. Hebt u belangstelling, neem dan even kontakt op met uw voorganger of secretaris. Hij zal u er graag alles van vertellen. Wie daartoe niet in de gelegenheid is, kan zich in verbinding stellen met het secretariaat van de G.B.S. te Leeuwarden.

De Stuurgroep

LAATSTE OPROEP

Mocht het je in de vorige nummers van DC ontgaan zijn, dan is hier nog een laatste oproep aan alle schoolverlaters: Op zaterdag 31 januari houden wij op De Vinkenhof een informatiedag voor het geval je meer wilt weten over de opleiding aan ons seminarium.

Als je belangstelling hebt kun je terecht bij de secretaris van je gemeente. Hij heeft een folder met alles wat je moet weten.



uit het Uniebureau

Mededeling

Van de gemeenten Drachten-Bethel en Lemmer is bericht ontvangen, dat zij, zij het *om uiteenlopende redenen,* hebben besloten om het lidmaatschap van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland op te zeggen. U zult zich kunnen voorstellen, dat de Commissie der Unie daarvan onlangs met verdriet en pijn heeft kennisgenomen. Zij meent er goed aan te doen, de gemeenten thans van de beëindiging door Drachten-Bethel en Lemmer van hun band met de Unie op 31 oktober 1980 resp. op 19 december 1980 op de hoogte te stellen.

Representatie

Ter gelegenheid van de jaarwisseling heeft H.M. Koningin Beatrix op 7 januari te Amsterdam voor vertegenwoordigers van kerkelijke, kulturele en maatschappelijke organisaties en instellingen uit de Nederlandse samenleving een nieuwjaarsontvangst gehouden. Daarbij heeft de voorzitter van de Commissie der Unie, *ds J. Broertjes,* vergezeld van zijn echtgenote, de Unie en de in haar verbonden gemeenten vertegenwoordigd.

UC-bezoek

Werden verleden jaar meer dan dertig gemeenten - *drieëndertig gemeenten,* om precies te zijn - bezocht, ook dit jaar zullen bezoekteams uit de Commissie der Unie aan een groot aantal gemeenten bezoeken afleggen. In de periode van januari tot en met mei en van september tot en met november staan vierentwintig gemeenten op het programma. Het is gebleken, dat deze bezoeken een goede mogelijkheid bieden om elkaar over-en-weer te informeren.

Honderd jaar

Op 26 januari a.s. bestaat onze Unie honderd jaar. Was het destijds slechts een zestal gemeenten, dat op een vergadering te Foxhol besloot om een Unie van Baptistengemeenten in Nederland in het leven te roepen, honderd jaar later zijn er maar liefst tachtig gemeenten met meer dan *12.000* (belijdende) leden.

Op verzoek van de Jubileumkommissie heeft prof. dr J. Reiling een boekje geschreven onder de titel *Heden en Toekomst.* In een viertal hoofdstukjes tekent hij de „weg van de Baptistengemeenten in Nederland in de jaren tachtig", zoals de ondertitel luidt. In een boeiend betoog geeft de schrijver een uiteenzetting van onze plaats en taak, zoals hij die ziet. Los bijgevoegd is een handreiking, waarin de Jubileumkommissie verschillende gespreksvragen aanreikt, waarvan naar believen gebruik kan worden gemaakt.

Deze uitgave leent zich uitnemend voor een gesprek over onze identiteit, zowel op plaatselijk als op geestelijk niveau.
Het boekje, gestoken in een twee-kleurenomslag, telt 48 bladzijden en kost *f* 4,— per eksemplaar. U kunt het bestellen via de boekentafel in uw gemeente of rechtstreeks bij het Uniebureau: Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 030-78.44.57. Hartelijk aanbevolen!

Algemene Vergadering

We hebben u reeds eerder meegedeeld, dat de komende Algemene Vergadering zal worden gehouden op 21, 22 en 23 oktober 1981 te Sneek.

Voorstellen voor de Algemene Vergadering 1981 dienen *vóór of op 1 april a.s.* in het Uniebureau te zijn ontvangen. Waarvan acte!

Reeds nu verzoeken wij de (raden der) gemeenten om bij het indienen van voorstellen bovenvermelde datum aan te houden.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GEESTELIJKE HULP AAN VERKEERSSLACHTOFFERS

De mannenorganisatie van de Evangelische Kerk van Kurhessen-Waldeck heeft een kaart uitgegeven die past in het handschoenenvakje van de auto. Op deze kaart staan aanwijzingen voor eerste hulp en telefoonnummers van politie en ambulance. Eveneens zijn een paar gebeden en bijbelteksten opgenomen.
Het is gebleken dat verreweg de meeste mensen die getuige zijn van een verkeersongeval doorgaans niet in staat zijn een ernstig gewonde een tekst uit de bijbel voor te zeggen en met zo iemand te bidden.
Gelovigen zouden dat willen, als het slachtoffer daarom vraagt. Vandaar de genoemde kaart.
Waarom zou een christen in zijn auto - naast alle andere papieren die hij bij zich moet hebben - ook niet een bijbel(tje) hebben? P.

JONGERENREIS NAAR ZWITSERLAND

14 dagen naar Jugendhaus „Im Peter"
We kunnen terecht in het vakantiehuis van de Zwitserse baptisten.

Het gehele huis is er voor ons alleen. Het ligt op ongeveer 900 m. hoogte en je hebt vanuit het huis uitzicht over een dal met aan de overkant de toppen van lage en hoge bergketens.

Een NBJB reis is natuurlijk meer dan een toeristenreis. Het gaat om een groep die samen op pad is. Niet alleen kijken naar buiten, ook omzien naar elkaar.

Neu St.-Johann ligt in het dal van de rivier de Thur.

Zorg dat je aanmelding zo spoedig mogelijk in ons bezit is. (inklusief het inschrijfgeld)

Prijs: *f* 800,— (inkl. reis-, bagage- en ongevallenverzekering)
(inkl. ekskursies etc.)
Leeftijd: vanaf 16 jaar.

Datum van vertrek: zaterdag 18 juli.
Datum van terugkeer: zaterdag 1 augustus.

Verblijf: Jugendhaus „Im Peter" Schlatt CH 9652 Neu St Johann.

Aanmeldingen of aanvragen kampfolder:

Jeugdburo NBJB Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

BRITSE KATHOLIEKEN MISDADIGER DAN ANDEREN?

Als een engelse katholieke geestelijke dat schrijft, zal het wel zo zijn. Maar je vraagt je wel af welke nuttigheid te verbinden is aan zo'n mededeling. De schrijver vermeldt wel met stelligheid dat deze grotere misdadigheid niet voortkomt uit het feit dat de katholieken in de minderheid zijn.

De misdadigheid komt ook niet overwegend voor bij de laagste sociale klassen. De opvoeding is schuldig; de ouders zijn te onverschillig. P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Laat de liefde winnen!
Wie met zijn gemeente serieus de weg naar evangelisatie wil inslaan, zal er toch niet onderuitkomen om zich af te vragen: Op welke manier kan dit op een verantwoorde wijze gebeuren? Er is een plan nodig, anders wordt het evangelisatiewerk een soort lappendeken, een verzameling van allerlei invallen, die niet of nauwelijks met elkaar in verbinding staan. Geen jager zal er over denken om met z'n geweer onder de arm op stap te gaan en zo hier en daar eens een salvo te lossen, in de hoop dat ergens het een of andere stuk wild per ongeluk getroffen zal worden. Wat hij dan zal raken is zeer twijfelachtig. In elk geval schiet hij een bok, maar dat soort bokken is nu eenmaal niet voor consumptie geschikt.
Een plan, een strategie is nodig. Vooral wanneer je de gemeente erin wilt betrekken en niet wilt volstaan de leden te degraderen tot toeschouwers. Nu is het niet zo gemakkelijk de gemeente mee te krijgen, zoals algemeen bekend mag worden verondersteld. Dat is vaak een kwestie van groei, van een ontwikkeling. Daarvoor is tijd nodig, veel tijd, geduld en liefde. Zo kom je al denkend terecht bij de behoefte aan een plan, dat zich over meerdere jaren uitstrekt. Zeg maar: een groei-plan, waarin zowel de gemeente, de vrienden en huisgenoten, de relaties en de grote massa om ons heen op een evenwichtig verdeelde wijze worden aangesproken. De innerlijke groei van de gemeente is daarin even belangrijk als de toename in ledental.
Rond het thema: „Laat de liefde winnen" wordt onder ons een meer-jarenplan voor gemeente en evangelisatie uitgebracht. In het Werkboek - u welbekend, al was het alleen vanuit de advertentie! - wordt een overzicht hiervan geboden in het hoofdstuk: „Een gemeente, groeiend in getal". Binnenkort (begin februari) zal het materiaal voor de eerste fase in druk verschijnen. Het is een nieuwe bewerking van Operatie Agapè, maar wel heel anders. Ruimer en ook meer naar buiten gericht. We vestigen de aandacht van onze voorgangers en evangelisatiewerkgroepen zeer nadrukkelijk op dit materiaal. Hier kan echt iedere gemeente mee uit de voeten, zonder voortdurend op haar tenen te moeten lopen.
We hopen dat alle verantwoordelijke mensen de moeite willen nemen om hiervan serieus nota te nemen. Tenslotte, werken wij voor u en niet voor onszelf!
Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

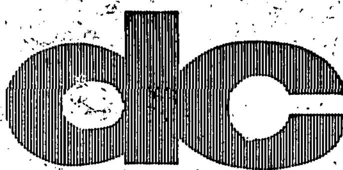
Steek je licht op - met elkaar
NATIONALE BIJBELWEEK VOOR RADIO EN TELEVISIE

Zondag 25 januari 8.10-8.25 uur vm. in „Overweging" drs. G. Swüste (KRO-radio, Hilversum 2)
Maandag 26 januari 8.54-9.00 uur vm. in „Moment": ds J. Broertjes; 9.30-11.00 uur vm. in „Plein Publiek" met „Tekst en Uitleg"; 3.15-3.30 uur nm. in „Woord in de middag" dr. A. de Kuiper (NCRV-radio, Hilversum 2)
Dinsdag 27 januari 7.00-7.20 uur nm. in de rubriek „Wie oren om te horen heeft" (KRO-radio, Hilversum 2)
Dinsdag 27 januari 7.25 uur nm. in de rubriek „Kerkbuurt", Flitsen uit de zondagmorgendienst van de Baptisten Gemeente Groningen-Noord in „De Vuursteen" (NCRV-televisie Nederland 2)
Elke werkdag de gehele week 's morgens vroeg voor KRO en NCRV-radio in de rubriek „Het levende Woord".
(Opgave RCOB)

EEN JUBILEUM

Het baptisten gemengd koor „Looft den Heer" te Musselkanaal hoopt op 6 februari a.s. haar 35-jarig jubileum te vieren. Ook zal dan br T. Withaar 35 jaar als dirigent aan het koor verbonden zijn. Een herdenkingsfeest zal gehouden worden in ons kerkgebouw, Schoolstraat 58. Alle oud-leden en belangstellenden worden hierbij hartelijk uitgenodigd.
Correspondentieadres:
A. Moorlag-Feiken,
Petuniastraat 3
9521 GV Nieuw Buinen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Gemeentebericht

Enschede - (J.H.). Het is al weer een hele tijd geleden dat u via dit blad iets hoorde van de gemeente Enschede. Dat wil niet zeggen dat wij er niet meer zijn, want onze gemeente is er nog steeds en Gode zij dank mogen wij u zeggen dat wij een gezegend jaar achter ons hebben liggen, waarin ook vele malen ons doopvont gebruikt mocht worden. Vooral de laatste maanden hadden wij elke maand een doopdienst. Ook het nieuwe jaar mochten wij beginnen met een doopdienst waarin een jonge zuster en een echtpaar in het water afdaalden. We hadden toen een hele fijne dienst waar vele mensen aanwezig waren. Aansluitend vierden wij het Heilig Avondmaal samen met vele gasten. En ook nu hebben zich alweer drie jonge mensen aangemeld voor de doop. We zijn blij en dankbaar voor al deze zegeningen in de gemeente en hopen en bidden van de Heer dat dit zo mag door gaan ook in het jaar 1981. Er zullen misschien wel wat veranderingen plaats vinden vanwege het feit dat ds en mevr. Bijleveld ons binnenkort zullen verlaten om in de gemeente Apeldoorn hun werk voort te zetten. Er zijn vele banden gelegd in de acht jaar dat zij ons mochten dienen. Het afscheid zal moeilijk zijn maar ons vertrouwen is op de Heer der gemeenten die op Zijn tijd ook ons wel weer een voorganger zal geven.
Vanaf deze plaats willen wij als gemeente Enschede u allen waar u ook mag werken in de wijngaard van de Heer Zijn rijken zegen toewensen in het jaar 1981.

„Waar werd oprechter trouw
dan tussen man en vrouw
ter wereld ooit gevonden?
Twee zielen, gloënd aaneen gesmeed
of vastgeschakeld en verbonden
in lief en leed".

8 februari 1981 is het 25 jaar geleden dat onze ouders

GRIETJE OLIJSLAGER
en
EVERT JACOB HUIZING

elkaar het ja-woord gaven.

Wij vieren dit feest op 9 februari 1981.

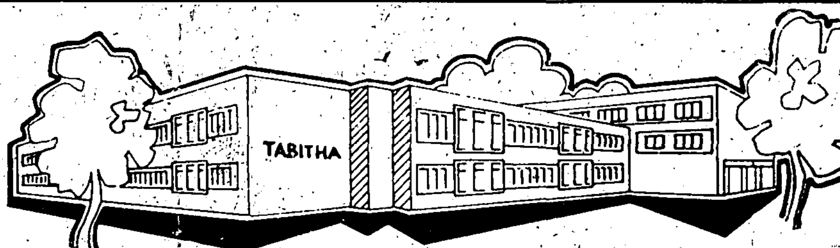
U bent dan van harte welkom, 's avonds tussen half acht en half tien in de zaal van de baptistenkerk te Heerenveen, Leliestraat 3-5.

Adres „bruidspaar": Zonnebloemstraat 71, 8441 CS Heerenveen

Anja, Rita
Wout, Vera

IN NOORD DENEMARKEN:

Een appartement te huur bij boerderij, unieke rustige omgeving bij zee, fjord, bos, hei en meren.
Inlichtingen: R. A. Visser, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.



In verband met haar verhuizing, verlaat binnenkort één onzer *docent-verpleegkundigen* ons opleidingsteam.

Wij zoeken kontakt met een nieuwe collega die, op part-time basis, de functie van

DOCENT-VERPLEEGKUNDIGE (theorie)

ambieërt.

In ons Psycho-Geriatrisch verpleeghuis vindt de opleiding *ziekenverzorging* plaats.

Het theoretische deel wordt gegeven in het, nabij het verpleeghuis gelegen, opleidingsgebouw.

TAAKSTELLING:

— de deelbetrekking is maximaal 50%;
— verzorging van lessen binnen het leergebied verpleegkundige;
— begeleiding van enkele leerlingengroepen;
— meedenken in de beleids-ontwikkeling, uitbouw en verdieping van de opleiding ziekenverzorging in zijn totaliteit.

Voor verpleegkundigen met voltooide of bijna voltooide docentenopleiding ligt hier een boeiend werkterrein.

Als u zich in de beleefwereld van jongeren kunt inleven en met hen op flexibele wijze weet om te gaan, bent u wellicht de collega die wij zoeken. Ervaring in psycho-geriatrische verpleging stellen wij op prijs.

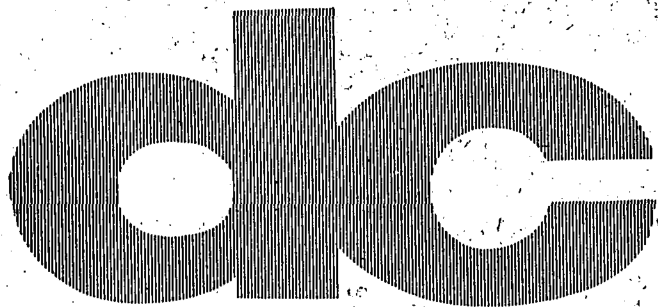
Arbeidsvoorwaarden en salariëring (in de rang van eerste verpleegkundige-A) volgens de CAO-Ziekenhuiswezen.

Uw schriftelijke sollicitatie verwachten wij op onze afdeling Personeelszaken.

Verdere informatie wordt u desgevraagd verstrekt door:

— de heer S. Edens, direkteur Patiëntenzorg
— de heer H. Vos, hoofd opleiding.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 4 - 30 januari 1981

B.W.A.-ZONDAG: 1 FEBRUARI

De B.W.A.: Baptisten Wereld Alliantie.
Hoe krijg je die wat in zicht?

Voor de lezers van onze gemeenteblaadjes is „de Unie dichterbij" geen onbekende kreet meer. Toch merk je nog wel eens dat de band, die de gemeenten samenbindt in de Unie van Baptistengemeenten buiten het gezichtsveld van veel gemeenteleden ligt. Zij hebben moeite om zich bij die „Unie" iets voor te stellen.

Wat moet je je dan voorstellen bij een band, die vrijwel alle baptisten unies, bonden en konventies van de hele wereld samenbindt? Zo'n alliantie als de B.W.A. ligt dan wel helemaal achter de horizon...

Maar die band is er wel degelijk. Het is een band met een tamelijk bescheiden organisatorische opzet en wellicht een minimum aan dogmatische lijnen. Maar het is wel een warm-levende zaak, die baptisten in allerlei landen, en vooral in landen waar men het moeilijk heeft, bemoedigt.

Toen dr. J. Reiling terugkeerde van het vijfjaarlijkse baptisten wereld kongres, dat in juli 1980 gehouden werd in Toronto, Canada, was bij hem blijkbaar de term „kongres" wat op de achtergrond geraakt. In zijn verslag in De Christen schreef hij tenminste over de „B.W.A.-viering". Zo had hij het beleefd.

Dat is wellicht kenmerkend voor de manier waarop we elkaar zo graag ontmoeten, in eigen land, maar ook internationaal. Wij vieren graag de verbondenheid met elkaar, zoals wij die beleven door onze band met Jezus Christus.

Dat heeft niets te maken met de idee, dat je met je baptist-zijn behoort tot een van de grootste protestantse denominaties van de wereld, 34 miljoen gelovigen in zo'n 140 landen. De gedachte om bij een „wereldkerk" te horen is ons geheel vreemd, omdat we zo de nadruk leggen op de plaatselijke gemeente. We zijn immers ook geen wereldkerk met ergens een toporgaan, dat onze zaken van bovenaf regelt. Maar in onze ontmoetingen beleven we graag de herkenning-in-Christus. Daarbij mag de één dan aan die vreugde best wat spontaner uiting geven dan de ander; landsaarden kunnen immers zoveel verschillen.

Een klein programma met grote reikwijdte

Op het eerste gezicht ziet het programma van de B.W.A. er bescheiden uit. De B.W.A. wil een kontaktorgaan zijn voor baptisten over de hele wereld. En ten dienste staan van evangelisatie en vorming. Een duidelijk geluid laten horen over de onvervreemdbare mensenrechten en de rechten op godsdienstvrijheid.

Verder wil de B.W.A. graag bemiddelen bij hulpakties in noodgebieden. En een gespreksplaats zijn voor de gedachtenwisseling over leer en leven van de christen. Tenslotte stimuleert men de vorming van leidsrs voor mannen-, vrouwen- en jeugdwerk.

Als je dat goed bekijkt, raakt het wel een groot deel van het leven en omspant het de wereld. Neem bijvoorbeeld de stem voor het recht op godsdienstvrijheid. Je kunt je natuurlijk afvragen hoeveel indruk het zal maken als regeringen in naam van 34 miljoen baptisten herinnerd worden aan de fundamentele rechten van de mens. Maar ongeacht de uitwerking, denk ik dat wij gewoonweg de verantwoordelijkheid hebben om te getuigen van Gods bedoelingen.

Een ander aansprekend facet van de doelstellingen is wel de hulpverlening aan noodgebieden. Als er zich ergens in de wereld een ramp voordoet, een aardbeving, overstroming, hongersnood, ziekte, dan is er ons wel wat aan gelegen om te weten of onze hulpgoederen of ons geld ook de getroffenen bereikt. Of dat het misschien al eerder door inhalige lieden is ingepikt.

In vele gevallen heeft de B.W.A. de mogelijkheid om via unies en gemeenten ter plaatse de hulp op de juiste plaats te laten landen. Men doet zelfs méér, want in 1977 werd een omvangrijk projekt van inenting tegen besmettelijke ziekten ter hand genomen. 385.000 mensen ontvingen injekties, waarvoor 1 miljoen dollar werd uitgegeven.

Kontakten

Een heel belangrijk aspect van de B.W.A. lijkt mij, dat er zoveel kontakten gelegd

worden tussen mensen in allerlei landen, en dat men ook door de berichtgeving mee kan leven met wat broeders en zusters verweg meemaken.
Dr. Gerhard Claas, algemeen sekretaris van de B.W.A., vertelde iets van zijn ontmoetingen. Chinese christenen zijn een diepe weg gegaan van vervolging, maar het heeft geleid tot bekering en levensvernieuwing, en God heeft in zijn genade een nieuw begin gemaakt.
Een oude vrouw in de Sovjet Unie kon maar weinig voor de Heer doen, maar beloofde de Heer te zullen proberen om elke maand iemand tot Christus te brengen. Ze was aan het eind van het jaar wat teleurgesteld, want ze had slechts negen mensen tot de Heer gebracht...
De groei van de gemeenten op de Filippijnen was in 1979 zestien procent.
Doch helaas ging de eenheid van de gemeenten, die in de tweede wereldoorlog noodgedwongen ontstaan was, weer verloren.
In Brazilië is een tehuis voor kinderen, die tot de allerarmsten behoren. Het zijn wezen, verstotenen en vondelingen, die er een liefdevol onderdak vinden bij baptisten „moeders", die hen verzorgen. De moeders hebben geen psychologische of pedagogische opleiding gehad, maar ze hebben Christus in hun hart.
Dit alles vertelt Gerhard Claas, om te tonen dat de kracht van Jezus niet schuilt in het feit, dat wij met zo'n groot aantal baptisten zijn. De kracht van Jezus is daar, waar mensen zich voor anderen inzetten, omdat Jezus in hen leeft.

De B.W.A. dichterbij?
We hopen, dat het wat is gaan leven. We beseffen dat miljoenen over de hele aarde hun gemeente-zijn op dezelfde wijze beleven als wij, en met ons hun tijd, gaven en krachten inzetten voor het Koninkrijk van God. Velen doen dat onder heel gemakkelijke omstandigheden, zoals wij in Nederland, heel velen ook in onvoorstelbaar moeilijke situaties.
Het geloof in Jezus Christus, de Heer, verbindt ons. Het gebed voor elkaar kan die verbintenis tot een levende zaak voor ons maken.
Tot slot de lijfspreuk van de zendingspionier William Carey: Verwacht grote dingen van God, onderneem grote dingen voor God. En Carey mocht grote dingen voor God zien gelukken!
1 februari: B.W.A.-zondag. Zullen we met onze gedachten en gebeden inhaken op die band, die de wereld omspant?

H. G. de Winkel

40 JAAR BAPTISME IN FRIESLAND

ledental per gemeente	1-1-1940	1-1-1950	1-1-1960	1-1-1970	1-1-1980
Harlingen	100	135	125	118	153
Leeuwarden	240	269	246	292	259
Noordbergum	170	165	150	136	122
Kollumerzwaag	71	107	61	79	61
Dokkum				38	63
Drachten	51	71	71	87	
DrachtenBethel					71
Drachten-Elim					98
Haulerwijk	77	75	69	59	64
Heerenveen		72	61	89	110
Lemmer					92
Stavoren	79	83	108	90	65
Workum	48	35	38	32	46
Makkum			27	29	31
Heeg	21	11			
Sneek	115	168	170	257	320
Totaal	972	1191	1126	1306	1555
Totaal in Nederland	5321	6452	8247	9611	11951
In procenten	18.58	18.46	13.65	13.59	13.01

Opmerkingen
1. de groei onzer gemeenschap is in Friesland in de achterliggende 40 jaren de laagste in ons land geweest;
2. de gemeente te Makkum werd in 1877 geïnstitueerd; zij sloot zich in de vijftiger jaren bij de Unie aan;
3. de gemeente te Heeg werd in 1882 geïnstitueerd, bezat een alleraardigst maar erg klein kerkje, en werd in de vijftiger jaren opgenomen in de gemeente te Sneek;
4. ook uit dit overzicht blijkt dat het aandeel van het „friese baptisme" in het nederlandse baptisme is teruggelopen; anders gezegd: de groei in de niet-noordelijke provincies is sterker geweest dan in de noordelijke.

Ploeger

De schapen uit ledermanshuizen

U krijgt er nog één. 't Is wel een heel andere. Broeder Bril loopt al jaren mee in onze schaapskooi, ik geloof dat het al 40 jaar was en nu, een paar maanden geleden, is hij gedoopt en dus echt lid van de gemeente.
Dit lange wachten past bij zijn wezen. Br Bril komt nl. altijd als laatste in de kerk. Hij weet gewoon wie er altijd de laatsten zijn en daar wacht hij op, als die naar binnen zijn gaat hij ook. Of hij denkt aan het woord van de Heer dat laatsten de eersten kunnen worden? Het zou allemaal nog zo erg niet zijn, de andere laatkomers zijn ook nog binnen gekomen zonder te veel onrust, maar br. Bril doet het heel anders. Hij loopt tot voor in de kerk, kijkt de rijen langs en dan zie je het gebeuren, opeens lichten zijn oogjes op, hij ziet zijn plaatsje!, en 't gekke er van is dat het bijna altijd dat plaatsje aan het eind van de rij is of tenminste in het midden van de rij. Hij geeft duidelijk te verstaan wat hij wil en, zo goed of kwaad kan 't niet gaan, hij komt op zijn plekje... Nee, het is nog niet afgelopen, dan trekt hij zijn jas uit (staande), haalt zijn bijbel en zingboek er uit, kijkt speurend om zich heen waar hij die kan leggen, dan volgt zijn zakdoek en tenslotte zijn portemonnaie. Als dat alles netjes uitgestald ligt is hij klaar om rustig te gaan zitten luisteren. Luisteren! dat kan hij. Dominee komt niet gemakkelijk van hem af als br Bril meent dat het zo niet kan met een tekstwoord. De vele brieven die naar de pastorie gaan, (persoonlijk door hem gebracht) en die naar de secretaris van de gemeente gestuurd worden vertellen van zijn horen en verwerken. Jammer alleen dat er maar weinig plaats in hem is voor overdenken van een andere opvatting dan die door de vele jaren in hem gevormd is.

Ziet u wel wat een schapen er bij ons zijn? Kent u ze ook wel zo? Of 'n beetje anders?

Wat voor soort schaap bent u?

Maar weer hartelijk gegroet door een schaap, genaamd

Mien Kijk

Zondag 1 februari 1981: Baptisten Wereld Alliantie zondag

boodschap van de president

Baptisten hebben altijd de nadruk gelegd op de enkeling. Wij hebben volgehouden dat elke individu zijn eigen verhouding tot de God en Vader van onze Here Jezus Christus moet bepalen. Er is geen verlossend geloof bij volmacht. Er is geen mogelijkheid dat anderen, door handelingen van offers, onze verplichtingen jegens Christus kunnen vervangen. Wij hebben volgehouden - op grond van het algemeen priesterschap der gelovigen - dat hij of zij mag naderen tot God zonder enige tussenkomst van een derde partij. „Zo zal (dan) een ieder onzer voor zichzelf rekenschap geven (aan God)", Rom. 14 : 12.

De baptist echter, die zich verblijdt in zijn individuele vrijheid en verantwoordelijkheid maar daarbij het gemeenschappelijk beginsel van het evangelie verwaarloost, is zeer arm. De God die de hemel en de aarde schiep, plaatste de sterren in scharen bijeen, en riep ons tot gemeenschap, niet alleen met Hemzelf, maar ook met elkaar. Elke christen is geroepen een deel te zijn van de familie van God, een deel van het lichaam van Christus in de gemeente.

Nergens is de mogelijkheid en de kracht van het beginsel van gemeenschap tussen christenen duidelijker uitgedrukt dan in Jezus' belofte: „Wederom, Ik zeg u, dat als twee van u op de aarde iets eenparig begeren zullen, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is", Matth. 18 : 19.

Wat zal er gebeuren als alle baptisten ter wereld overeenstemmen om te bidden om vrede? Wat zal er gebeuren als alle baptisten ter wereld overeenstemmen om te bidden om gerechtigheid? Wat zal er gebeuren als alle baptisten ter wereld vragen om vrijheid? Wat zal er gebeuren als alle baptisten overeenstemmen om te vragen om voorzieningen voor de hongerenden?

De Baptisten Wereld Alliantie is het middel waardoor baptisten over heel de wereld zich bewust zijn van al deze dingen. Onze gemeenschappelijke overtuigingen als baptisten binden ons tezamen en roepen ons op ons te verenigen in gebed. Niet twee of drie van ons, maar 30 miljoen van ons moeten overeenstemmen om voor elkaar te bidden, en met elkaar voor onze wereld. Baptisten in 140.000 verschillende gemeenten kunnen door de BWA verbonden zijn in een gemeenschap van gebed met als doel dat onze eerbied het kanaal Gods kracht wordt om de wereld te veranderen. Dán kunnen we juichen: „Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden", Openb. 11 : 15.

Duke K. McCall

DIA-SERIE LANDROVER MAROUA

Speciaal voor onze zondagsscholen is er een dia-serie beschikbaar, bestaande uit 37 kleuren kleinbeeld dia's over de landrover als vervoermiddel voor de zendelingen in Noord-Cameroun.
De L.Z.C. heeft al eens voor een dergelijk projekt gespaard en ook de duitse zondagsscholen hebben voor een landrover geld verzameld.
Deze dia-serie is echter niet bedoeld om geld te werven, maar om nu eens het resultaat van een aktie te laten zien.
De handleiding is uit 't duits vertaald en voor de kinderen begrijpelijk gemaakt.
Wie voor zijn of haar afdeling/zondagsschoolgroep gebruik zou willen maken van deze dia's wordt verzocht kontakt op te nemen met:
Nico van der Leer, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; telefoon 030-791093 (dokumentalist van de W.I.N.-groep).
De verzendkosten zijn in principe voor eigen rekening.

Al genoteerd

in uw nieuwe agenda?

19 september

JUBILEUM TOOGDAG!

Dat moet u echt even doen!

Heden en Toekomst

Onder deze titel heeft de rector van ons seminarium, dr. J. Reiling, zijn gedachten over de identiteit van onze gemeenten in een handzaam boekje neergelegd.
De verschijning van dit boekje valt samen met de viering van ons eeuwfeest als Unie van Baptisten Gemeenten.
Het biedt een bezinning op de vraag wie wij waren in de loop van deze honderd jaar, hoe wij dachten over een aantal fundamentele zaken, en welke belangrijke beslissingen er zijn genomen.
Het is goed om ons rekenschap te geven van ons verleden. Het zal ons helpen in Heden en Toekomst.
Wij zullen een nieuwe bezieling nodig hebben voor de zaak van de Heer in heden en toekomst. Gelukkig mogen bezieling en bezinning elkaar de hand reiken. Want de bezieling van de Geest sluit de bezinning met ons verstand niet uit, maar in!
Wij prijzen ons als Jubileumcommissie gelukkig de gemeenten deze mogelijkheid tot bezinning te kunnen aanbieden.

Heden en Toekomt, dr. J. Reiling
prijs: *f* 4,—
Te bestellen bij het Uniebureau.

Y. Horjus

RJC-RAAD

Toegevoegd is Theo Donkerbroek, Van Oldenbarneveltstraat 41b, 3862 SN Nijkerk; telefoon 03494-56396.

Ina Bouman

INTREDE Ds D. M. STICHTER

Op zondag 8 februari 1981 hoopt D.V. ds D. M. Stichter uit Haulerwijk zich aan de gemeente te Stavoren te verbinden.
De bevestiging door ds A. Nijland zal plaatsvinden in de morgendienst, om 9.30 uur.
De intrede zal gehouden worden om 2.30 uur.
Beide diensten worden gehouden in de Baptistenkerk, Voorstraat 92.
De raad der Baptistengemeente nodigt belangstellende hartelijk uit tot het bijwonen van deze diensten.

JONGEREN ZEILKAMP

Het is zo goed bevallen vorig jaar, dat we nu 10 dagen weg willen.
Om mee te kunnen doen hoef je niet persé te kunnen zeilen. Wel moet je beslist kunnen zwemmen.
Plaats: Kamphuis Blokslootpolder, Broek 68, post Joure.
Tijd: 22 juni-2 juli.
Prijs *f* 395,—.
P.S.: Bij aanmelding vermelden of je wel of niet kunt zeilen.
Vraag de kampfolder aan waarin alle gegevens staan voor ook nog andere kampen bij de jeugdleiders of bij de sekretaris van de gemeente of bij het jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

DE PASTOR EN DE ALCOHOLIST

Die twee komen elkaar steeds vaker tegen. Daarbij is het waarschijnlijk, dat de alcoholist eerder dóór heeft met wie hij te doen heeft dan de pastor. De pastor heeft geen opleiding tot herkenning van verslaafden gehad. Hij heeft zielzorg gestudeerd, en dan meestal alleen in algemene zin. Wellicht heeft hij zich in de loop van zijn loopbaan wat meer bezig gehouden met enkele groepen, jongeren of bejaarden, zieken of zielzorgers, gehuwden en ongehuwden, enz. Maar als regel vallen de verslaafden daarbuiten. Een te speciale groep. Sommigen menen (of meenden) dat de groep te klein was; het loonde niet, je kwam ze in de normale pastorale practijk niet tegen...

Dat kan kloppen. Vanwege de bovengenoemde reden: de pastor herkent nauwelijks de verslaafde, de alcoholist.

Een handige jongen?

Is de alcoholist, de dwangmatige drinker, een handige jongen? Sommigen zijn dat ongetwijfeld. Maar niet allemaal. Wat ze bijna allemaal wel gemeenschappelijk hebben, is de behoefte om eigen doen en laten schoon te praten. Er blijken altijd ergens wel problemen en probleempjes te zitten. In het werk, in de opvoeding. Zóveel problemen hebben anderen niet... Als je ze wél hebt, moet je er wel een borrel tegenaan gooien. Wie zou hem dat niet gunnen? En dat hij dus wel eens een enkel keertje teveel drinkt, nu wie zal hem dat kwalijk nemen?

Naast en vlakbij de zelfverontschuldiging ligt dan het zelfbeklag. Ze moesten maar eens weten hoe moeilijk hij het heeft. Niemand begrijpt hem, z'n vrouw niet, en z'n kinderen niet, en z'n baas niet. Niemand. Bij niemand vindt hij gehoor. Behalve bij soort- en lotgenoten. Bij mensen die net als hij bezig zijn af te glijden naar een diepte, van waaruit terugkeer wel mogelijk, maar niettemin erg moeilijk zal zijn. Het is ook een afglijden naar het gezelschap van mensen die op een lager sociaal niveau stonden en staan. In het gezelschap van gelijken komt hij niet aan bod, zo te zeggen, maar wel bij hen die minder weten, minder inkomen hebben (of hadden). Neen, de alcoholist is geen handige jongen. Wel kan hij soms handig liegen. Maar in feite is dat alles niet anders dan de poging de eigen situatie te verbergen. Want hij begrijpt heel wel dat het anders moet. Maar hij kan niet.

Alcoholisme is een ziekte

Een bijzondere ziekte. Een vermijdbare ziekte. Een ziekte die lichaam en geest aantast. Een ongeneeslijke ziekte. Een ziekte die met een wijziging van het drinkgedrag alleen niet te herstellen is. Een ziekte die met goede voornemens niet te bestrijden is.

Alcoholisten zijn zó aan de drank verslaafd dat ze moeten drinken. Ze kunnen niet meer buiten alcohol. Zonder alcohol in hun bloed zijn ze nergens. Ze voelen zich bij zichzelf niet thuis als ze niet kunnen drinken. Alcoholisten zijn geen ruggegraatloze slappelingen. Geen karakterloze, willoze figuren. Ze voelen zich wel zo. Vooral in de beginperiode als ze merken dat de drank een steeds grotere plaats gaat innemen in hun denken en doen. Als ze merken dat hun belangstelling voor het drinken niet meer normaal is.

De 140.000 alcoholisten die Nederland telt, komen uit allerlei rangen en standen, uit allerlei beroepen. Vooral in de laatste tientallen jaren neemt het aantal alcoholisten uit de zogenaamde hogere maatschappelijke groeperingen toe: artsen en advocaten, boeren en bestuurders, directeuren en doktoren, enz.

Geen pastorale solisten

Als christenen gaan we er vanuit dat de pastor in de kerkelijke gemeenschap de vertegenwoordiger is van de grote Pastor, de goede Herder, Jezus Christus. De pastor mag met de blijde boodschap van deze goede Herder komen. Hij moet er voor zorgen, dat deze blijde boodschap ook voor de verslaafde werkelijk een blijde boodschap is.

Dat betekent in de allereerste plaats dat er in het gesprek tussen pastor en verslaafde geen ruimte voor een toon van verhovaardiging. De pastor heeft noch het recht noch de opdracht de verslaafde z'n zondig leven te verwijten. Hij hoeft niet de werkelijke situatie noch het aandeel van de verslaafde daarin te ontzien als gespreksonderwerp, maar zij mag niet de hoofdmoot zijn. Er zijn belangrijkere dingen die gezegd moeten worden.

Waarom niet spreken over de schuld van de alcoholist? Althans niet direct en niet overduidelijk? Omdat de alcoholist als regel zélf daar al mee bezig is geweest. Eén van de redenen waarom een alcoholist telkens weer gaat drinken, met name in de beginperiode, is juist het feit dat hij door schuldgevoelens gekweld wordt. Hij weet heel schoon dat zijn aanklachten tegen zijn vrouw, zijn kinderen, zijn baas, als regel alle grond missen. Hij beseft heel wel dat hij in zijn verontschuldigend bezig zijn, beschuldigend en ten onrecht beschuldigend bezig is met de mensen die hem na staan. Aanwakkering van schuldgevoelens kan al te licht leiden tot een vlucht uit de werkelijkheid. Hij kan zichzelf al te licht aanpraten dat hij toch nergens voor deugt en dat het allemaal geen zier uitmaakt wat hij doet. Niemand zal zich toch om hem bekommeren. Heimelijk wil hij misschien ook wel dat niemand zich om hem bekommert, want dát betekent onvermijdelijk voor hem: stoppen met drinken.

De verslaafde zal een proces moeten doormaken van verslaving naar herstel. Dit proces zal wellicht door geen enkele pastor helemaal op de voet gevolgd kunnen worden. Daarom is de behandeling van een alcoholist ook bij uitstek een stuk groepswerk. Wat de pastor moet aanvaarden, is dat er elders in de samenleving mensen zijn die zich een sterke en veelomvattende kennis van het wezen van het alcoholisme hebben eigen gemaakt. Ik doel op de leden van de werkgroep die in elk bureau voor alcohol en drugs te vinden is. Arts, psychiater, maatschappelijk werker, ze weten er wat van. De pastor kan van hen leren.

Vroegtijdige contactopname met een consultatiebureau voor alcohol en drugs kan er soms toe leiden dat de verslaafde door een ambulante behandeling genezing vindt. Opname is dan niet direct noodzakelijk. Het is heel best mogelijk dat de pastor met de verslaafde langere tijd bezig is hem zover te krijgen dat hij zich láát behandelen. De alcoholist zal tot zichzelf moeten komen, zoals dat met de verloren zoon ging...

Die had in de gaten dat hij er ellendig aan toe was en dat hij hulp nodig had. Hij erkende de waarheid over zijn leven en poogde deze erkenning als vertrekpunt te gebruiken. Hij stond op, maakte zich los van zijn verleden, zonder dit te verloochenen: Vader, ik heb gezondigd...

De waarheid zal u vrijmaken

Zo sprak Jezus. Hijzelf is de waarheid. In Hem vinydt de mens het Aangezicht Gods dat naar de mens is toegewend. Liefdevol, want God is liefde. Dus begrijpend. Dát is de waarheid: God geeft mensen niet op. Ook alcoholisten niet. Ook de meest-verstokte zondaar, ook de diepstgezonken alcoholist mag geloven in de ontfermingen Gods.

De verslaafde zal de waarheid moeten aanvaarden. Die waarheid is ook, dat hij niet tegen de alcohol kan. Zoals een suikerzieke geen suiker kan verdragen, zo kan hij geen alcohol verdragen. Dat is geen schande en berokkent geen schade. 't Is een gegeven waar de alcoholist mee moet leren leven. Hij moet als waarheid aanvaarden dat hij nooit meer alcohol zal kunnen drinken. Die drank is voor hem tot aan zijn levenseinde een verboden vrucht van natuur en cultuur.

De vraag is: Kan een alcoholist geloven dat hij niet tegen alcohol kan? Dáár twijfelt hij aan! Waarom zou hij niet kunnen wat anderen kunnen? Zichzelf in de hand houden moet voor hem toch mogelijk zijn?

VAN DEZE KANT BEKEKEN

Als ze me ooit zouden vragen: En welke hobby's hebt u? zou ik een beetje beschaamd het hoofd buigen en moeten antwoorden: Ik heb er geen. Ik kan niets. Twee linkerhanden en beiden in verband. Je zult me niet aan een stofzuiger zien prutsen of aan een strijkijzer. Levensgevaarlijke dingen zijn het voor me. Met hamer en schaaf heb ik nooit te maken gehad. Postzegels dan? Mooie, vreemde scheur ik voorzichtig af en bewaar ze in een holle boekensteun om ze nu en dan weer weg te geven. De gewone gaan naar de envelop voor de zending. Het enige waaraan ik me op dit terrein soms te buiten ga zijn puzzels. Niet de gewone die je met de ogen dicht wel kunt invullen. Nee, kryptogrammen kunnen de moeite waard zijn. Dat betekent: geheimschrift openbreken. Dat wat in het raadselachtig donker verborgen ligt aan het licht te brengen. Hersengymnastiek dus. Ook al om eigen denkvermogen een beetje lenig te houden. U weet toch, wat je niet gebruikt, verkommert, Daarom drijf ik met grote drift de boren van m'n brein in de harde bodem van het verborgene. De oplossing is mijn loon.

Het verborgene daagt uit en je voelt je verslagen als je ergens niet achter kunt komen. Dat is een goeie uitdrukking: er achter komen. Wat voor de hand ligt is wel duidelijk maar misschien steekt er meer achter. Je bent met iemand in gesprek. 't Is allemaal aanvaardbaar wat je hoort en toch meen je opeens bijgeluiden te vernemen. Voorzichtig probeer je vast te stellen of er onder de oppervlakte grotere diepten schuilgaan. Wil mijn gesprekspartner eigenlijk wat anders zeggen dan hij zegt? Hij kan het om de een of andere reden niet, hij wil of durft niet in het open veld te komen, maar er is meer. Hij laat het achterste van zijn tong niet zien.

Ook goed. Je mag geen mens iets ontfutselen. We zijn niet elkaars zakkenrollers en op inbraak staat straf. De andere mag niet het gevoel krijgen dat hij wordt uitgehoord. Dan vallen de deuren definitief dicht. Tenzij er over en weer zoveel vertrouwen gegroeid is dat kan worden uitgepakt. Om dat vertrouwen mag je niet vragen. En groeien duurt lang. Omgaan, omgang met mensen is trouwens altijd een zaak van, laten we zeggen, eerbied hebben voor de andere. Een zekere afstand te houden leidt niet tot verkoeling. Te grote vertrouwelijkheid leidt sneller naar de ijstijd.

Terug naar het zoeken. In plaats van er wat achter te zoeken, kunt u ook onderzoeken.

Wat kan een taal vol beelden steken. Paulus heeft vele boeiende mededelingen in zijn brieven. We hebben allen wel eens 1 Kor. 13 gelezen. Of Rom. 8. Dat zijn gewoon gezangen.

Maar neemt u ook eens 1 Kor. 2 vers 6-16. Hij schrijft daar: Wie toch onder de mensen weet wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is. Precies, daar wenden we ons af van wat de buitenkant vertoont en dalen af naar de diepten. Onze eigen diepten. Daar ga je vragen wie je zelf bent. Wat je motieven zijn, je doeleinden, de innerlijke bewegingen. Daar schrijft Paulus ook over de diepten Gods. Niemand weet wat in God is, dan de Geest van God. En dan komt het: Wij hebben niet de geest der wereld ontvangen maar de Geest uit God, *opdat wij zouden weten*, wat ons door God in genade geschonken is.

Wie durft over de diepten Gods te denken, laat staan te spreken?

Hier of elders heb ik eens herinnerd aan een gedicht van Fr. Schiller. In 't kort: Een koning werpt een gouden beker in een kloof waardoor een wilde maalstroom schiet. Wie van zijn mannen heeft de moed te duiken om de beker terug te brengen? Een joge man biedt zich aan. Hij waagt het en komt met een angstig gevecht in de woelende watermassa's met de beker naar boven. Hij rapporteert: „Lang leve de koning! Wie in het daglicht leeft kan zich verheugen. Beneden is het verschrikkelijk. En de mens verzoeke de goden niet, begere nooit en nimmer te schouwen wat zij genadig bedekken met huiveringwekkende nacht".

Wij kennen geen goden. Wij weten het hoofd en hart van God, de Enige. Zijn kleed is de schepping en zijn diepten aanschouwen we in Jezus. Wij duiken geen angstwekkende onzekerheden tegemoet. Hij daalt af in onze spelonken en spleten en toont zo wie Hij is. God is geen kryptogram, geen geheimschrift meer. Hij vertaalt zich in de Zoon, het Woord.

Ik weet niet wanneer u dit leest, voor of na de kerstdagen, maar zoekt u lied 27 in Lofzangen en gebeden eens op en schrijft u naast het eerste vers: Bethlehem, naast het tweede: Golgotha, naast het derde: Jozef's tuin en naast het vierde: Evangelie.

Geloofd zij God met diep ontzag, want hier is diepte van rijkdom, wijsheid en van kennis Gods Immanuël.

Huizinga

Toegegeven, het is wat uit de hand gelopen, om die en die bekende redenen, maar overigens... Hij zal enige steun nodig hebben, maar geen alcoholverbod. Dat hij niet kán drinken, niet beheerst kan drinken, dát is volkomen onaanvaardbaar wijl ongeloofwaardig voor hem.

Deze gedachte moet niet onderschat worden. Telkens weer drinken heeft de alcoholist bevestigd in de gedachte dat hij mét de alcohol er wel door komt. Hij gaat tenslotte denken dat de alcohol hem een laatste overlevingskans biedt. Zonder alcohol heeft het leven geen mogelijkheden; dát is de gedachte van de verslaafde.

Respect

In de reeds genoemde gelijkenis van de verloren zoon laat Jezus duidelijk merken, dat Gods sympathie staat aan de kant van de jongeman die het meende zo goed te weten en zo goed te kunnen. De critiek op de oudste zoon van de vader, die het allemaal maar vreemd gedoe vond wat zijn vader deed, krijgt nul op het request. Hij wilde zijn jongere broer in een hoek duwen, weg van het toneel. Neen, zegt de vader, die hoort erbij.

In dit gedrag van de vader herkennen wij Jezus. Jezus heeft de zonde van alle mensen op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden, zonder deel te nemen aan hun zondige leven. Hij spreidde een eerbied voor de meest verloederde zondaar ten toon, die richtingwijzend voor ons moet zijn.

Jezus leefde met hen mee. Meeleven is meer dan medelijden hebben. Jezus deed niet meewarig en meelijwekkend. Integendeel, hij was bewogen. Dat was zijn kracht in de omgang met mensen. Daardoor wekte hij vertrouwen. Een vertrouwen dat de weg baande voor bevrijding.

Tegelijk gaf Jezus geen centimeter ruimte voor de gedachte dat het met de zonde allemaal wel meevalt. Dat God wel wat meevalt. Schuldbelijden, zondebelijden is de meest fundamentele daad van de mens. Het is een breuk die tot in het merg doordringt. Een breuk met het verleden opdat de toekomst kansen krijge. Mét een verleden heeft geen mens toekomst.

Dat verheelde Jezus nooit.

Ook de pastor die in het voetspoor van de goede Herder zijn werk wil doen, zal voet bij stuk moeten houden, ook tegenover de verslaafde, de alcoholist, dat zonde levensverslindend is. Dat geeft echter juist kracht aan zijn bemoeienis met de man en de vrouw die hulp nodig hebben.

Ploeger

(Dit artikel werd eerder gepubliceerd in Het Blauwe Kruis, orgaan van de Nationale Christen Geheel onthouders Vereniging).

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Hengelo, wijkgemeente 't Venster: C. Eijer te Treebeek, die voor dit beroep bedankte.



Verantwoording
van de ontvangen bijdragen in de maand november 1980.

E.C.U.
Almelo-Geraniumstraat 336,41; Amsterdam-Centrum 306,01; Deventer 3,—; Enschede 385,50; Foxhol 90,—; Harderwijk 171,71; Harlingen 423,03; Hoogeveen 1.000,—; Hoogezand 804,74; Musselkanaal 664,—; Noordbergum 408,66; Stavoren 150,—; Utrecht-Noord 257,82; Veendam 1.300,—; Vroomshoop 439,—; Workum 158,—; IJmuiden 1.210,53; GFB,B 50,—; WB,H 250,—; SH,S 50,—; Camping-evangelisatiegroep Hengelo 250,—.

C.v.d.O.
Almelo-Geraniumstraat 526,04; Almelo-Nieuwstraat 90,—; Amsterdam-Centrum 256,55; Deventer 89,15; Enschede 399,15; Foxhol 90,—; Harderwijk 263,23; Harlingen 254,75; Hoogeveen 1.200,—; Hoogezand 800,71; Musselkanaal 417,25; Noordbergum 601,60; Stavoren 100,—; Utrecht-Noord 257,14; Veendam 1.400,—; Vroomshoop 460,—; IJmuiden 873,29; WB,H 250,—; SH,S 50,—.

U.Z.C.
Alkmaar 175,—; Almelo-Geraniumstraat 838,06; Almelo-Nieuwstraat 200,—; Amsterdam-Centrum 674,15; Enschede 1.212,75; Foxhol 90,—; Harderwijk 611,20; Harlingen 473,65 Hoogeveen 4.000,—; Hoogezand 1.407,98; Musselkanaal 1.026,—; Ter Apel 250,—; Utrecht-Noord 498,30; Vroomshoop 1.570,—; Workum 140,—; JS-S,G 50,—; HK,H 10,—; DvW-B 50,—; AGS-W,H 25,—; WB,H 250,—; PK-V,S 25,—; JvdL,U 25,—; SH,S 100,—; PvdH,H (WIN) 25,—; Zusterhulp IJmuiden 600,—; Spek de bus, RJC (schoolgeld Malambay) 10.000,—; NBVB (Lunsar) 10.000,—; NBVB (Noord-Kameroen) 5.000,—; NBVB (Jeugdcentrum Freetown) 5.000,—; Veendam 2.700,—.

N.B.J.B.
Almelo-Geraniumstraat 64,52; Amsterdam-Centrum 44,45; Dokkum 163,87; Enschede 445,25; Harlingen 10,—; Heemskerk 154,70; Hoogeveen 400,—; Hoogezand 297,80; Musselkanaal 100,35; Noordbergum 254,90; Utrecht-Noord 88,44; Veendam 200,—; IJmuiden 166,45; SH,S 50,—.

U.B.S.
Almelo-Geraniumstraat 168,90; Amsterdam-Centrum 72,20; Dokkum 90,88; Enschede 25,—; Harlingen 10,—; Hoogeveen 600,—; Hoogezand 154,50; Stavoren 70,—; Utrecht-Noord 48,30; Veendam 250,—; IJmuiden 223,96; SH,S 50,—.

Noodfonds
Hoogeveen 1.000,—; Enschede 472,—; Noordbergum 188,45; Zwolle 50,—; Stavoren 96,30; Groningen-Noord 704,74; Alblasserdam 630,11; Hoogezand 415,37; Apeldoorn 947,85; Amsterdam-Noord 300,—; Harderwijk 835,10; Hengelo 2.000,—; Nieuw Buinen 304,40; Almelo-Geraniumstraat 185,44; JB,H 250,—; B,E 50,—; EB,E 100,—; JS-S,G 25,—; FD,E 10,—; HT,E 100,—; JB,H 10,—; RA 15,—; JS,H 10,—; BB,E 50,—; AK,A 100,—; DvW,B 50,—; FR,U 5,—; HS,L 50,—; HvH,A 100,—; PA,A 200,—; NN 100,—.

Alle gemeenten, partikulieren en instanties zeggen wij hartelijk dank voor hun bijdragen!

Adressenboekje
Blz. 18 (emeriti):
Ds J. H. Blenkers, Hoogeveen (toevoegen).
Blz. 19 (in opleiding)
G. de Jonge, *Arnhem* (was: Hoogeveen).
Blz. 26 (Haulerwijk):
V.: D. M. Stichter dóórhalen.
Blz. 30 (Stavoren):
V.: D. M. Stichter.
Blz. 37 (letter B):
(Ds) J. H. Blenkers, Saturnus 46, 7904 GB Hoogeveen (toevoegen).
Blz. 40 (letter H):
(Mw.) K. Hessels te Coevorden heeft als telefoonnummer 05240-6130.
Blz. 41 (letter J):
G. de Jonge te Hoogeveen woont thans: Gerhard Voethstraat 21, 6824 AR Arnhem.
Blz. 47 (letter S):
(Ds) D. M. Stichter te Haulerwijk woont thans: Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren.
Blz. 47 (letter V):
(Mw.) J. Z. van Veen woont tijdelijk: 88 Pitcairn House, St. Thomas Square, E 9, Londen, Groot Brittannië.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GEMEENTEBERICHTEN

Workum - (W.J.C.). Door de gezamenlijke aktiviteiten naar buiten, onze samenkomsten als gemeente, door de band met elkaar in de Heer, gevoelen wij dat de saamhorigheid groeit.

Zo ook het ledental van de gemeente. Zo werd op Goede Vrijdag een zuster weer opgenomen in de gemeente, op 7 september een jong echtpaar gedoopt en een via attestatie overgekomen echtpaar begroet, op 21 september een elders gedoopte broeder op zijn verzoek toegevoegd aan de gemeente; op 5 oktober deed wederom een echtpaar belijdenis van zijn geloof, en evenzo in de dienst van 2 november werd een broeder op zijn belijdenis door de doop aan de gemeente toegevoegd. En moesten wij in december via attestatie een broeder afstaan, op dezelfde wijze werden we ook weer een broeder rijker.

Onze gemeente telt nu 55 leden, dat is een groei van 9 leden in een jaar.

Een ongekende zegen en ook een grote verantwoordelijkheid. Het betekent de kring groter maken en ook ons hart, opdat daarin plaats is voor een ieder.

Plaats was er nauwelijks voor al de mensen die op 28 september naar de boot waren gekomen en we als gemeente en vrienden, een dag op het water doorbrachten. Jong en oud genoot van bezinning, sport en spel en van het prachtige najaarsweer.

Zulk een samenzijn mochten we ook beleven op eerste Kerstdag, toen de gemeenten Makkum en Workum met hun vrienden bijeen waren om het Kerstfeest te vieren.

Na de eredienst en het drinken van een bakje koffie waren ongeveer 120 mensen gebleven om aan te zitten aan het liefdemaal. Een fantastisch gezicht, een geweldige ervaring en een fijne sfeer. Zusterhulp bracht een kerstspel, kinderen zongen liederen, het zangkoor werkte mee, een aantal mensen vertelde en zong van de rijkdom die ze in Christus beziten.

Ten laatste mochten we kijken en luisteren naar een diaserie getiteld „Marco's kerstdroom".

Dit alles had ruim zes uren in besag genomen. Het waren zes heerlijke uren geweest.

Heerlijk is het ook te weten dat als wij in Christus blijven, Christus steeds in ons is.

BOEKBESPREKING

Dr. Okke Jager: Opklaring: Bijbellezen met verbeeldingskracht. Paperback. 528 pag. *f* 28,50. Uitg. Zomer & Keuning, Ede.

Een dik boek dus. Verdeeld in 366 stukjes (voor elke dag een), voorafgegaan door een bijzonder boeiende inleiding. Het is geen dagboek in de gewone zin van het woord, maar je kunt er wel dagelijks in lezen. Dan heb je genoeg om over na te denken. Maar wie elke dag een tekstuitleg verwacht, komt bedrogen uit. Aan de hand van bijbelteksten wordt wel veel gezegd, maar niet immer over de tekst zelf.

De toevoeging Bijbellezen met verbeeldingskracht, daar gaat het eigenlijk om. Schrijver meent dat het oor een veel te grote plaats inneemt in ons omgaan met de Bijbel. We horen, maar we zien niets, of veel te weinig. Daardoor ontgaat ons veel van de zeggingskracht van de Bijbel. Daardoor ontbreekt ook het doorzicht. Daardoor blijft de theologie een dorre zaak. Daardoor blijft het ook moeilijk de moderne mens - veelal vervreemd van de Bijbel - bij de boodschap van God te betrekken. Zonder twijfel heeft de gemeente de opdracht de Bijbel toegankelijk te maken voor ieder mens. Daarom moet bijbellezen ook bijbelkijken worden.

Wat hierop te antwoorden? De schrijver heeft gelijk, wanneer hij stelt dat het kijken tekort gedaan wordt in onderricht en prediking. Plaatjes, als vroeger en nu in bijbels en kinderbijbels, helpen daarbij niet. We moeten door de begrippen héén dringen, de achterkant van de woorden opzoeken.

Met zijn boek wil Jager daarmee een proberend begin maken. Als zodanig kan men dit boek niet terzijde liggen. Het biedt daarvoor veel te veel om diep over na te denken.

Daarbij behoeft men zich niet al te zeer te storen en te stoten aan de beslistheid waarmee de schrijver zijn meningen verkondigt. Zo is het, is schering en inslag. Ruimte voor andere inzichten (dus verworven zienswijzen) is er nauwelijks.

Jammer vind ik, dat de schrijver nogal veel vreemde woorden gebruikt (die wel eens de gastarbeiders van de taal genoemd worden, en wier gebruik dus niet aan te raden is) die het de minder geschoolde lezer moeilijk(er) maken met de schrijver mee te lezen. Juist waar het om zo'n belangrijke zaak als het bijbellezen, pardon bijbelkijken gaat, ware het te wensen dat schrijvers leren hun eigen taal te beheersen.

Inderdaad, duidelijker dan ooit te voren wordt het - mede gezien de ervaring van de bijbelweek - dat we de bijbel leren lezen, met ogen, oren, verstand en hart. Het boek van Jager kan ons daarbij prima helpen!

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het jaar 1982

Nog maar nauwelijks is het jaar 1981 begonnen of we worden geconfronteerd met allerlei aankondigingen voor het volgende jaar. Er zijn mensen, die menen dat 1982 de mensheid in ongekende rampspoeden zal storten in verband met de stand, die dan door een aantal planeten zal worden ingenomen. Er zullen enorme aardbevingen komen, het radioverkeer zal onmogelijk worden en allerlei kosmische storingen zullen het leven ontwrichten. Daarom zal in die tijd rekening gehouden moeten worden met de opname van de gemeente - zo zegt men - want die zal wellicht nog aan deze verschijnselen voorafgaan.

Project '82

Nu is het goed om de Heer elke dag te verwachten, zonder paniek of sensatie, maar in trouwe toewijding aan zijn werk. Het „Instituut voor Evangelisatie" heeft daarom een andere visie - ik moet zeggen: opdracht - voor 1982. In een tijd van afzondering en gebed legde de Heer de jonge leiders van dit evangelisatiewerk op het hart om in 1982 een evangelisatie-project op te zetten in 90 steden van ons land en de blijde boodschap van Jezus' liefde uit te bazuinen. Dat zal tevens het begin zijn van een periode van drie jaar, waarin zo mogelijk iedere Nederlander intensief met het evangelie geconfronteerd wordt. In verschillende plaatsen is reeds aan de voorbereiding begonnen en vaak zijn ook de leiders van het evangelisatie-werk in onze gemeenten daarbij betrokken. Ik wil graag al onze mensen aanmoedigen om aan dit „Project '82" mee te werken op plaatselijk niveau. Persoonlijk hoop ik mijn steentje bij te dragen bij de landelijke opzet hiervan.

Evangelisatorisch Jaar

Onafhankelijk hiervan ontstond in de jonge beweging van „De Evangelische Alliantie" de behoefte om 1982 uit te roepen tot een evangelisatorisch jaar voor ons land, als begin van een decennium van intensivering van de evangelisatiearbeid in Nederland. Vooralsnog zal de E.A. zich toeleggen op het coördineren en stimuleren van verschillende activiteiten op dit gebied. Ook zal gezocht worden naar „witte vlekken" op de kaart van Nederland om te overwegen, wat daar ondernomen kan worden. Ook hier is onze medewerking en voorbede van betekenis. In het licht van Jezus' komst past het ons niet om afwachtend naar de hemel te staren, maar om te werken zolang het dag is.

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam, telef. 010-213335

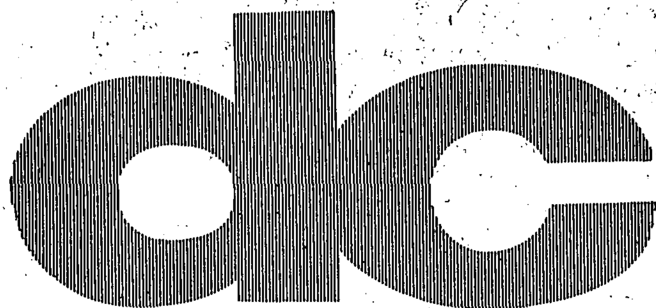
Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar; f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

In volle overgave is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster
AUKJE BROUWER-VAN DER BIJ
op de leeftijd van 72 jaar.
Kollum, 9 januari 1981
Psalm 116
Baptistengemeente Kollumerzwaag

Op 16 december 1980 nam de Heer tot Zich onze broeder.
JOZEF PHILIPPUS VAN OOSTEN
oud 45 jaar.
Secretaris van onze gemeente.
Jac. 1 : 12:
„Hij zal de kroon des Levens ontvangen"
Baptistengemeente Ter Apel




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 5 - 6 februari 1981

Er is ook nog zoiets als trouw.....

Haar huwelijk was geen succes. Daar hadden ze haar voor het trouwen al voor gewaarschuwd. Mensen die hem van dichtbij kenden vonden hem een vreemde figuur, moeilijk in de omgang, critisch, egocentrisch, eigenwijs. Maar zij zag het wel zitten. Tegen haar was hij heel anders. De liefde zou het wel winnen.

Maar nou zat ze te huilen bij een vriendin. Het hart moest eens een keertje leeg. De vriendin wist meteen dé oplossing. „Waarom ga je niet scheiden? Da's voor jou erg simpel, want kinderen heb je immers niet"!...
Het schot miste de roos falikant. Ze veerde omhoog, veegde de tranen weg en zei bezeerd: „Er is ook nog zoiets als trouw"!...

* * *

Liefde en trouw zijn een soort tweeling. Ze zijn onafscheidelijk. Hoewel... In veel huwelijken en andere menselijke relaties zijn ze dat op de verkeerde manier Wanneer de liefde het af laat weten, doet de trouw dat ook, automatisch bijna. In sommige gevallen blijkt, na veel strijd en moeite, dat na de liefde ook de trouw het op moet geven. Er valt niets meer te redden. Maar hier heeft dan toch de trouw geworsteld tot het einde en zij is niet zonder meer haar tweelingzuster nagevolgd, toen die het af liet weten.

* * *

Trouw! Een heel erg belangrijk woord, begrip. Zonder trouw is er geen werkelijk omgaan van mensen met elkaar mogelijk. Wie niet trouw is, is niet betrouwbaar. Als liefde en trouw een tweeling zijn, dan zijn egoïsme en ontrouw dat ook. Zouden we niet mogen zeggen, dat al de intermenselijke ellende in deze wereld alles te maken heeft met het feit, dat de mens zijn medemens niet werkelijk trouw is? Als het er werkelijk op aankomt, laat de mens zijn naaste dikwijls vallen, ten gunste van zichzelf, veel mooie woorden en beloften ten spijt.

* * *

Ook in de gemeente gaat het niet zonder trouw. Op liefde en trouw rust heel het gemeentelijk bestaan. Vóór alles op Góds liefde en trouw. Wanneer Paulus (2 Thess. 3 : 2) wijst op de ontrouw die, ook in de gemeente, bij sommigen gevonden wordt, constateert hij dankbaar: „Maar wél getrouw is de Here, die u sterken zal en u bewaren voor de boze". Dat is het fundament.
Maar op dat fundament moet gebouwd worden en daarbij spelen liefde en trouw van mensen een belangrijke rol. De hechtheid van de gemeentelijke muren heeft alles te maken met de houding van de leden. De auteur van het boek Spreuken heeft in deze zaak een fundamenteel woord gesproken: ‚Dat liefde en trouw u niet verlaten! Bind ze om uw hals, schrijf ze op de tafel van uw hart" ((3 : 3).

* * *

Dat zijn mooie woorden. We zien de waarheid ervan wel en we willen er ook best naar trachten te leven. Alleen... het moest niet zoveel moeite en strijd kosten! Toch valt daaraan niet te ontkomen. „Trouw moet blijken"! Dat betekent net als in een huwelijk, moeten liefde en trouw tonen wat ze waard zijn, wanneer die ander tegenvalt, teleurstelt. Wanneer door allerlei nare ervaringen de liefde begint te tanen, de gevoelens van warmte en sympathie voor de gemeente op een zware proef gesteld worden, dan komt het er op aan om te zeggen: „Er is ook nog zoiets als trouw"!

* * *

„Trouw vindt men niet bij allen" constateert Paulus in 2 Thess. 3 : 2.

HOOP DOET LEVEN (3)

In het Oude Testament lezen we hoe Israël op het donkere moment van de ineenstorting van de natie haar hoop vervlogen zag. Ezechiël profeteerde in een wanhoopssituatie.
In eenzelfde wanhoopsstemming wandelden drie dagen na de kruisiging van Jezus twee mannen van Jeruzalem naar Emmaüs. Tegen de vreemdeling, die zich ongemerkt bij hen gevoegd heeft en die blijkbaar geen weet heeft van de gebeurtenissen in Jeruzalem, stortten ze hun hart uit. Weet hij niets af van wat er allemaal gebeurd is met die Jezus van Nazareth? Een profeet, machtig in woord en werk, maar ter dood veroordeeld en gekruisigd? En dan komt hun grote raadsel er uit: Wij echter leefden in de hoop, dat Hij het was, die Israël verlossen zou...
Die hoop berustte niet op een vergissing, ze hadden Jezus duidelijk herkend als de vervuller van Gods beloften. Maar nu was Hij gestorven!

Weinig konden die mensen op dat moment vermoeden dat hun gegronde Oud Testamentische hoop een geweldige uitbreiding zou ondergaan. Want Jezus bleek de dood ontrezen te zijn, en in een nieuwe bestaanswijze bij hen te zijn.
Hun hoop, dat Jezus Israëls verlosser zou zijn, kreeg dus nieuw voedsel. Doch bij zijn hemelvaart maakte Jezus zijn discipelen duidelijk dat die verlossing van Israël nog niet meteen op handen is. Er zal eerst een heel ander werk te doen zijn; de hele wereld moet in aanraking gebracht worden met zijn boodschap.
De uitbreiding, die aan de hoop gegeven wordt, is later tot de apostelen doorgedrongen. Het werd hun duidelijk dat Jezus in zijn opstanding uit de doden en zijn verheerlijking tot een nieuw leven niet alleen zou blijven staan. Hij was de eersteling van allen, die Hem volgen wilden. Zijn opstanding is de belofte van eeuwig leven in een nieuwe lichamelijkheid, voor ieder die zich aan Hem heeft toevertrouwd. Zij zullen Hem gelijkvormig worden. Het gaat om méér dan het leven op aarde.
Het geloof in Jezus Christus geeft dus hoop op de opstanding, waarin wij als gemeente voor altijd op direkte wijze met ons hoofd, Jezus, verbonden zullen zijn.
Die hoop is niet alleen gebaseerd op de beloften, maar wordt bevestigd door het feit dat de volgelingen van Jezus de Heilige Geest ontvangen hebben. Die inwonende Geest is de belofte voor de totale levensvernieuwing. De wedergeboorte heeft reeds een nieuwe mens geschapen, die zich echter nog voortbeweegt in het oude omhulsel, waarin men naast veel vreugden toch ook veel verleidingen en ongemakken ervaart.
De Geest, die bij machte was om een zondaar te herscheppen tot een kind van God, zal ook machtig zijn om het stoffelijk lichaam te herscheppen tot een geestelijk eeuwigheids-lichaam.
Zolang deze totale herschepping niet voltooid is, zal ons lot uiterlijk niet afwijken van de mensen die niet in Christus hun heil gevonden hebben. Terwijl de schepping zucht en pijnlijdend wacht op haar verlossing, zuchten en lijden de gelovigen mee. Weliswaar hebben ze de levendmakende Geest ontvangen als eerste en belangrijkste gave, maar zij wachten op de voltooiing van het zoonschap; de verlossing van het lichaam. Dat is de hoop, zoals die in Romeinen 8 beschreven wordt.
De hoop, die wij hebben mogen, wordt in Hebreeën 6 het anker van de ziel genoemd, veilig en vast. Aan die hoop is je leven op aarde verankerd. Maar dan moet dat anker ook buiten het aardse leven liggen - een schip kan zijn anker niet vastmaken aan zijn eigen dek!
Het anker ligt inderdaad vast buiten het aardse leven, namelijk in de hemel. Daarheen is Jezus, de hogepriester die tegelijk offer en offeraar was, ons voorgegaan. Wat een geluk, dat die hoop niet op een of andere wijze vastligt in onszelf - we zouden al gauw op drift zijn.
Naast deze hoop op het eeuwige leven mogen we de hoop hebben op de leiding en uitredding van God in ons leven van vandaag. „Hij heeft ons uit zulk een groot doodsgevaar verlost en zal ons verlossen: op Hem hebben wij onze hoop gevestigd", schrijft Paulus in 1 Cor. 1.
Daarmee brengen we de hoop weer binnen het leven van hier en nu. Welk effekt de hoop heeft op ons dagelijks leven komt in een volgend artikel.

H. G. de Winkel

Dat kan een christen, die goed wil, ontmoedigen. Maar... er zijn ook die anderen. En we durven rustig beweren, dat die anderen in de meerderheid zijn! Wie de geschiedenis van zijn eigen, plaatselijke, gemeente kent, weet ongetwijfeld de namen te noemen van velen die trouw waren tot het uiterste. Naast God dankt de gemeente haar voortbestaan aan zulke mensen. Zij bleven trouw aan de gemeente, de broeders en de zusters, omdat zij trouw wilden blijven aan hun Heer. Zij beseften, dat die beide facetten van liefde en trouw niet van elkaar te scheiden zijn.

* * *

De getrouwen, dat waren niet altijd degenen die het meest opvielen omdat ze op de voorgrond traden. Vaak waren het „de stillen in den lande". Maar de gemeente kon op hen rekenen. Hun hart, hun tijd en hun geld behoorden èn de Heer èn de gemeente toe.
We schrijven „behoorde", alsof alleen de reeds heengegane generatie zulke mensen kende. Maar ze zijn er ook vandaag nog, mensen, van wie we mogen en durven zeggen: „Volg hun geloof na"! Let wat meer op hen, inplaats van op degenen die tegenvallen. In hen ontdekt u iets van Gods oneindige liefde en trouw. Vergeet niet om voor zulke broeders en zusters te danken. Laat ons streven zijn om ook tot deze mensen te behoren. Want ongetwijfeld zijn zij het, tot wie de Beoordeelaar van menselijke liefde en trouw eenmaal zal zeggen: „Wèl gedaan; gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw Heer".

* * *

Een volgende keer graag iets meer over de concrete aspecten van het trouw zijn.

CvW.

1981:
JAAR VAN DE GEHANDICAPTEN

Zo'n vijf jaar geleden stelde de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties vast dat 1981 het jaar van de gehandicapten zou zijn. Er zijn naar schatting 450 miljoen mensen in de wereld - dus ongeveer één op de tien bewoners - die gehandicapt zijn.
Het motto van dit bijzondere jaar is Volledige deelname en gelijkberechtiging. Volledige deelname betekent o.a. dat gehandicapten alles moeten kunnen bereiken wat anderen kunnen bereiken. Geen stoepen, geen drempels. Ook voor kerken geldt dit. Wie een kerkzaal boven wil hebben, zal moeten zorgen voor een lift opdat gehandicapten - en bejaarden - volledig kunnen deelnemen aan het leven der gemeente.
Gelijkberechtiging, dat betekent toch ook dat geen gehandicapte op grond van zijn handicap uitgesloten mag worden van b.v. het vervullen van een functie in het kerkelijk leven. Het is duidelijk dat een rolstoelrijder moeilijk huisbezoek kan doen driehoog-langs-een-smalle-trap. Maar er zijn andere mogelijkheden; financieel beheer, secretariaatswerkzaamheden, enz.
Een belangrijke zaak is de voorkoming van handicaps. Verkeerde voedingsgewoonten in onderontwikkelde landen bevordert blindheid. Het niet opheffen van gevaarlijke verkeerssituaties bevordert het aantal ongevallen met alle ellendige nasleep.

Nederland heeft een Nationale Commissie Internationaal Jaar van de Gehandicapten, Rijswijk. Tel. 070-949505, toestel 412. Aldaar kan men nadere inlichtingen krijgen.
Het is een goed ding als christenen zich óók met deze dingen bezighouden.

P.

"STEM EN KLANK" (IV)

ZOVEEL HOOFDEN, ZOVEEL ZANGEN...

Veel kerkgenootschappen kun je herkennen aan hun liederen. Denkt u maar aan het opgewekt klinkende gezang dat veelal begeleid wordt door enthousiaste koperblazers, waar je onmiddellijk het Leger des Heils mee identificeert.
Hoor je daarentegen plechtige, soms nog op hele noten gezongen psalmen dan waait de wind weer uit een gans andere geestelijke hoek. De progressieven onder de Hervormden en Gereformeerden vinden zich in het Nieuwe Liedboek en zo zijn er wellicht nog meer voorbeelden te noemen. Wij, baptisten, zijn echter ook in dit opzicht een vreemd volkje.

De veelgenoemde pluriformiteit viert eveneens op muziekgebied onder ons hoogtij. Sterker nog, er zijn onder ons mensen, die zweren bij Bach, anderen die vol zijn van Johannes de Heer, maar er zijn zelfs die beiden aanhangen!
Sommige mensen willen persé wèl eens een psalm in de dienst zingen, anderen juist niet.

In de éne gemeente wordt de dominee fijntjes op de eerwaarde vingers getikt omdat-ie te véél achter uit de bundel laat zingen, in een andere gemeente vindt men dat-ie het te weinig laat doen.

Daarom tref je op een liederenbord meestal een kompleet menu aan. Als hors d'oeuvre een psalm, de hoofdschotel bevat enige ingrediënten uit het middengedeelte. Het dessert is een Joh. de Heer-lied met tot besluit een lied uit het Supplement als koffie na!

Het bovenstaande is niet spottend bedoeld, maar we mogen best eens een beetje om onszelf lachen. Want zo zijn wij immers? En eigenlijk is het erg boeiend en bovendien fijn dat dit allemaal zo kan en mag bij ons.
Het geeft je een gevoel van ruimte.

Zolang we tenminste toegeven, dat wat de één prachtig vindt, een ander wel eens niet zo kan liggen. Die voelt dat weer heel anders. Nou, dat mag toch! Laten we blij zijn met elkaar, met elkaars mening, ook op muziekgebied.

Maar... arme zangbundelcommissie, die dat allemaal in één bundel moet persen!

A. W. Lindenborn-de Graaff

Meer dan de schriften

Mattheüs 5 : 22, 28, 32, 34, 39, 44 „Maar IK zeg u..."

Jezus, zijn apostelen, en derhalve ook de oudste christen-gemeenten, hebben het oude testament als Heilige Schrift gekend en erkend. Maar in die tijd sprak men nog niet van „oude" testament. Er waren alleen maar De Schriften. Een nieuw testament was er in Jezus' dagen nog niet. Zijn apostelen hebben geschreven, en de gemeenten hebben dat geschrevene aanvaard als woord van God. Daarnaast behielden zij de schriften der Joden, hoewel (en desondanks) de Joden Jezus verwierpen als Messias.

Het moet de Joden als godslasterlijk in de oren geklonken hebben dat Jezus zich verhief bóven de Schriften. Want dat déed Hij. Zó is gezegd in het verleden... maar Ik zeg u nú!
Sprak Jezus alleen maar aldus om eigenwijs te zijn? Of om zijn toehoorders te prikkelen? Wilde Jezus de provo spelen? Wie het zó bekijkt, heeft niet begrepen wie Jezus is. Maar zo bekeken veel Joden het wel, en daarom gingen zij aan Jezus voorbij. Daarom belandde Jezus tenslotte aan het kruis.
In dit „Maar Ik zeg u" legt Jezus het ganse gewicht van zijn roepingsbewustzijn. Een roepingsbewustzijn dat door Johannes aldus *vertolkt* is: Wie *mij* gezien heeft, die heeft de Vader gezien, Joh. 14 : 9. Jezus wist wie Hij was: het evenbeeld van de Vader, Hebr. 1 : 3. En zodoende wist Jezus ook, dat in de boekrol van hem geschreven was: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen, Hebr. 10 : 7/Ps. 40 : 8, 9.

Maar Ik zeg... Dat is niet alleen maar een áánvulling op hetgeen de Joden reeds door de Schriften wisten. Het is óók een aanvulling, zeer zeker. Je kunt - sinds Jezus op aarde was - nooit meer doen alsof het oude testament er alleen maar is. Het oude testament is *niet het een en het al om* kennis van God te verwerven. Het oude testament is zelfs beperkt, zeer beperkt. Met het oude testament is wel godskennis te verwerven, maar geen heilszekerheid. Alleen door kennisneming van de Schriften van het nieuwe verbond, waarin Gods heilshandelen in Jezus Christus beschreven wordt, kan een mens tot de overtuiging komen: In deze daden Gods in Jezus Christus vind ik het leven *tot* in eeuwigheid.
Jezus' woorden vormden een aanvulling.

Maar tegelijkertijd betekende dit een terzijdestelling van de Schriften van het oude verbond. Bijzonder sterk komt dat ten aanzien van de levenswandel tot uitdrukking in de woorden betreffende de eedzwering. De ouden werd het toegestaan, sinds Jezus sprak is het Jood noch christen noch heiden toegestaan te zweren.
Maar - begrijpelijkerwijs - het sterkst komt dit tot uitdrukking in de beschrijving van de heilsweg. Tot de rijke jongeling kon Jezus zeggen: Indien gij het leven wilt binnengaan, onderhoud de geboden, Matth. 19 : 17. Maar hij kon het niet. En Jezus wist dat, vanaf het begin van zijn optreden. Daarom sprak Hij: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen, Matth. 4 : 17. Daarom verheelde Hij niet in de synagoge van Nazareth duidelijk te stellen: Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld, Lucas 4 : 21. En tenslotte: Wie in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven, Joh. 3 : 16 e.a.
Jezus' optreden en Jezus' boodschap is duidelijk het einde van de eerste etappe van Gods weg met de mensen. In Jezus begon de tweede etappe.

Kunnen we - als christenen, als belijders van Jezus Christus - het oude testament derhalve wel missen? Ja en neen. Ja, als het er om gaat de weg des heils, tot zaligheid, te leren kennen. Neen, als het er om gaat de weg Gods met de volkeren en met Israël te leren kennen. Want de God van het oude verbond is ook de God van het nieuwe verbond. Ja, als de vraag aan de orde is: Hoe moeten wij als gelovigen in de gemeente en in de wereld leven? Neen, als wij willen bemoedigd worden in de strijd des geloofs, want dan hebben wij de wolk der getuigen nodig, die allen leefden van de trouw van God.
Juist door die trouw van God kunnen wij verder. En juist dáárom willen we het oude testament niet missen. Het is ons méér dan voorbereiding op het nieuwe verbond. Maar het heeft niet het láátste gezag.
Als dat het geval zou zijn, zou Jezus tevergeefs gezegd hebben: Maar Ik zeg u...

P.

EVANGELISATIE-LECTUUR

Op grote schaal wordt er in ons land lectuur verspreid met de bedoeling het evangelie bekend te maken. Er zijn tientallen evangelisatiebladen. Iedere kerk heeft zijn eigen blad. Aangezien er veel kerken en veel groepen zijn, zijn er mitsdien ook veel bladen.

Wie denkt dat alleen kerken en geloofsgemeenschappen zich met bladen, pamfletten, affiches, posters, folders, muurkranten e.d. tot het volk wenden, heeft het mis. Via schrifturen wenden actiegroepen voor honderden zaken zich tot hun medeburgers. Het geschreven woord is nog altijd een mogelijkheid om medemensen te bereiken.

Uit onderzoekingen is gebleken dat zo'n 20% van de lezers van evangelisatiebladen tot het kerkelijk meelevende publiek te rekenen zijn. Zo'n 50% van de lezers is enigszins kerkelijk meelevend. De rest, 30% is niet bij enige kerk aangesloten (hetgeen niet wil zeggen dat ze zonder kerkelijke kennis en christelijke opvoeding zijn).

Als dit ook voor ons blad De Zaaier geldt - we hebben geen reden daar ernstig aan te twijfelen - zou dit betekenen, dat 20% van de lezers tot onze gemeenten of tot andere kerkelijke gemeenschappen behoren. Bij een oplage van gemiddeld zo'n 18.000 exemplaren per maand betekent dit dat ruim 3000 gelovigen De Zaaier lezen.

Als je ervan uitgaat dat (de lectuur van) een evangelisatieblad niet in de eerste plaats bestemd is voor gelovigen, kun je je afvragen waarom deze dan een evangelisatieblad lezen. Het antwoord moet wel gezocht worden in deze richting: voor veel gelovigen is een kerkblad naar hun gevoelen te zware kost. Ze geven de voorkeur aan wat licht verteerbare spijzen.

Daarmee is meteen iets gezegd over de aard van het geschrijf in evangelisatiebladen. Het is licht van natuur. Beeldrijk. Pakkende verhalen. Boeiende vergelijkingen. Het taalgebruik is anders dan op de kansel. De tale Kanaäns wordt vermeden. Geprobeerd wordt het evangelie van Jezus Christus een verpakking te geven die aanlokt, die uitdaagt tot nadere kennismaking.

Maar het blijkt dan dat ook meelevende kerkmensen graag op deze manier nader kennis maken met de bijbelse boodschap. Dat kàn er op duiden dat voor veel gelovigen de preken te zwaar zijn. Het kan natuurlijk evengoed zijn oorzaak vinden in een zekere traagheid bij gelovigen. Maar het kan ook zijn dat het lezen van een evangelisatieblad alleen maar een zekere nieuwsgierigheid naar wat er geschreven staat bevredigt. Dat zou met name kunnen gelden voor gelovigen die evangelisatiebladen lezen van andere dan van hun eigen kerk/gemeenschap.

Een evangelisatieblad is een blad dat het evangelie wil doorgeven. Het is een blad voor geloofsverkondiging. Het wil het geloof in Jezus Christus aanprijzen, wekken, bevorderen. Het wil verkeerde meningen bestrijden, misverstanden opruimen, weerstanden slechten. Het wil meningvormend bezig zijn.

Meningen worden gevormd door beelden. De beelden die men ziet, griffen een mening in verstand en hart van de kijker. Dat is heel duidelijk merkbaar bij het zien van beelden op de tv. Als er beelden van rellen getoond worden, vormen zich onvermijdelijk meningen, zowel voor als tegen. Een goede beeldvorming berust op een goede verdeling van positieve en negatieve kanten van een zaak. Zwart en wit moeten in een goede verhouding tot elkaar staan. We kunnen dit heel goed duidelijk maken met de gewone dagelijkse krant. En ook met b.v. de kerknieuwspagina van een krant. Er zijn duidelijke bedoelingen waarneembaar. De kerknieuwspagina van Trouw is anders dan die van het Reformatorisch Dagblad, om maar iets te noemen.

Men hoeft nog niet altijd wat te schrijven om beeldvormend in een bepaalde richting te werken. Men kan ook wat weglaten. Door bepaalde gebeurtenissen of bepaalde kenmerken niet te vermelden, kan men een negatief beeld van een bepaalde kerkelijke gemeenschap scheppen. Wie alleen maar - om maar eens wat te noemen - uitwassen van de Maria-verering publiceert, kan makkelijk de indruk wekken, dat de katholieke kerk alleen maar uit bijgelovige mensen bestaat. Wie alleen maar spreekt over de toewijding van duizenden katholieke missionarissen, kan allicht de indruk wekken dat hij de donkere kanten van de katholieke kerk niet kent.

Wie de boodschap van Jezus Christus wil propageren, moet dat doen en kan dat alleen maar doen door beeldvormend te werken. Welk beeld wordt er gegeven van Jezus Christus? Welk beeld wordt er gegeven van het leven der volgelingen van Jezus? Welke gevolgen voor het gewone dagelijkse leven heeft het voor een mens als hij gelovig wordt? Dus zich aan Jezus onderwerpt, en in zijn voestappen wil treden?

Er zijn een paar uitdrukkingen die dat nader willen aanduiden. Er is het beeld van de Jezus Die op elk door ons gewenst moment vóór ons in de bres springt. We hoeven maar in geloof te kikken, en Hij doet wat wij willen. En als Hij niet doet wat wij willen dan ligt dat niet aan Zijn macht of goede wil, maar aan ons kleingeloof, misschien zelfs aan ons ongeloof. Er is het beeld van de suikerzoete Jezus, met Wien je het beste kunt omgaan door verkleinwoorden te gebruiken. „Het volkje des Heren zal telkens een waarheidje ontvangen".

Er is het beeld van de Jezus, Die als de Opgestane en Verhevene zich niet of nauwelijks met de kleinigheden van het leven van mensen bezighoudt, maar Die de grote lijnen uitzet en heenstuwt naar Zijn machtsopenbaring bij de oprichting van Zijn Koninkrijk.

De apostel Paulus schreef: Wij hebben niets anders willen doen dan de gekruisigde Christus prediken. De gestorven Messias van het van zijn souvereiniteit beroofde Joodse volk werd door hem de wereld aangeprezen. Naar de schriften is Christus gestorven èn opgestaan. In Christus was God de wereld met zichzelf verzoenende, hun hun overtredingen niet toerekenende.

Het behoeft geen betoog, dat eigenlijk iedere kerk en iedere schrijver in een evangelisatieblad precies hetzelfde wil. Maar het valt wel eens wat anders uit. Iedere vogel zingt zoals het gebekt is. Maar dat bekje is geen vrije keuze van een vogel. Dat bekje is hem gegeven, opgelegd, opgedrongen. Er zijn geen werkplaatsen waar vogelbekjes worden veranderd. Althans, ik ben ze nog niet tegen gekomen.

Iedere christen-vogel zingt zoals het gebekt is. Dat wil zeggen: Je kunt moeilijk verwachten dat iemand het kerkelijke milieu verloochent (of verraadt) waarin hij leeft. Zolang er kerkelijke verdeeldheid is, zal er ook een grote verscheidenheid van Jezus-beelden in de evangelisatielectuur te vinden zijn. Bij samenvoeging van evangelisatiebladen zullen er altijd compromissen gesloten moeten worden, die wrevel opwekken. Want niet alleen dat ieder mens graag z'n zin krijgt, we kunnen dit „onze zin willen hebben" zo gemakkelijk verbergen onder onze bekommernis omtrent de juiste beeldvorming aangaande Jezus. Want - en dát zullen we nimmer mogen vergeten! - het geloof is uit het gehoor, en ook uit het geschrijf en geschrift. Een christen gelooft wat hem gepredikt, voorgehouden wordt.

Als in de landen achter het ijzeren gordijn gepredikt zou worden (maar het gebeurt daar niet! !): Als je met Jezus wandelt, lost Hij alle problemen op en gaat het je altijd goed, dan zal dat alleen maar tot grote teleurstelling leiden. Wie Jezus - achter het ijzeren gordijn - gaat volgen, moet rekenen met vervolging, ontslag, verbanning, verachting, enzovoort. Zulke mensen gaat het helemaal niet goed, in gewoon nederlands geschreven.

Het kan helemaal geen kwaad om eens

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Het is niet onmogelijk, het is zelfs zeer waarschijnlijk dat ik al schrijvende nu en dan het woordje „vroeger" gebruik. Toen was ik er namelijk ook al en ook toen bezig met leven en schrijven. Dat zal tot gevolg hebben dat ik een enkele keer iets zal vertellen wat ik indertijd reeds openbaarde. Er is een troost: inmiddels is er een nieuwe generatie Christen-lezers bijgekomen die deze Jozef niet gekend hebben. En verder zullen sommige ouderen al vergeten hebben wat hier ooit gedrukt stond. Niemand kan alles onthouden. Die gedachte trooste ook de predikers. Gevaarlijk wordt het eerst als we ons te vaak herhalen. Dat mag het gevolg zijn van in een heel klein wereldje te leven. Dat kunnen verkondigers per papier of mond zich niet veroorloven. Hun radarscherm moet bij wijze van spreken dag en nacht draaien. Wat dat betreft kun je je verbazen over de profeten in het oude testament die van hun eigentijdse geschiedenis uitnemend op de hoogte waren. Ze waren bij de tijd en vreesden niet hun boodschap op diverse adressen af te geven. En dat konden ze omdat ze dicht bij God en bij de mensen leefden.

Maar daarover wilde ik het niet hebben. Vanwege het konsulentschap in Almelo, gemeente Nieuwstraat, kom ik daar gedurig om de hoek kijken. Op de tweede adventszondag was ik er voor de beide diensten. Zulke gemeenten zijn er nog, die in de morgen en avond samenkomen. Tot mijn vreugde.

Onlangs was in een gezin het derde kind geboren, een derde zoon en hij zou in de morgendienst worden opgedragen. Het hele gezin was aanwezig.

Ik las eerst Psalm 128, waarin zonen als olijfscheuten rondom de dis zitten en later uit Lukas 1, waarin de geboorte van Johannes verteld wordt plus iets over de opschudding in het bergland van Judea waar het gonsde van gepraat en gevraag, uitmondend in: Wat zal er van dit kind worden?

Dat mag je wel vragen als het bij zulke oude ouders geboren wordt. Hoe moeten zij, zelf uit verre tijden stammend, dat kind opvoeden? Hier kun je van generatiekloven spreken. Bovendien, het zijn op die leeftijd toch maar mensen van de dag. Dat arme kind. Na die alom uitgesproken vraag volgt een merkwaardige zin: Want de hand des Heren was met hem. Je zou daar toch eerder willen lezen, tot troost,: Máár de hand des Heren was met hem. Lukas schrijft: Want! Hij wist meer.

Ik heb geen paedagogie gestudeerd noch mij verdiept in boeken hoe je een kind moet leiden om later te kunnen leven. Maar, met of zonder boeken, iedere ouder zal soms zuchten en zeggen: Wat moet er van dit kind worden? Ik hoor het mijn moeder nog tegen mij zeggen als ik weigerde bepaalde festiviteiten mee te maken.

Opeens stoten ouders, soms onvermoed vroeg, op eigenaardige, merkwaardig zelfstandige uitingen en gedragingen, die hen verwarren. Ze ontdekken dat hun kind een duplikaat is van henzelf. Het blijkt een eigen wil te hebben. Het is nog klein maar wel een mens in optima forma. Het openbaart een eigen wezen. Het wil op eigen benen staan, terwijl vader en moeder het vallen angstig tegemoetzien. Is het een jaar oud dan kun je het nog oprapen en eventueel troosten, maar wat moet je als ze de vijftien gepasseerd zijn en ze al denken aan uitvliegen, wegwezen?

Men zegt dat deze tijden in vele opzichten moeilijker zijn dan de vorige. Met name schijnt het gezag allerwege te ontbreken: in het gezin, in de school, in het sociale leven, in de regeringen. Een geest van rebellie waart overal rond. Uit Israëls warrige richterentijd vermeldt de beschrijver: In die dagen was er geen koning in Israël; ieder deed wat goed was in zijn ogen. Op zichzelf kan daar iets goeds in zitten. Vandaag noemen ze dat: mondigheid. Het maakt een homogene gemeenschap wel moeilijk, want niet achter elke mond staat een gezond verstand en besef van verantwoordelijkheid.

Ik denk dat Zacharias en Elisabet niet in donkere zorgen gewoond hebben. Zij zullen, ook toen de jonge Johannes in de woestijnen doolde en eigen wegen zocht, gezegd hebben: Want de hand des Heren is met hem!

Voeden is nogal gemakkelijk in deze kontreien.

Maar hoe voed je op?

Over Zacharias en Elisabet wordt bericht: Zij waren beiden rechtvaardig voor God en leefden naar alle geboden en eisen des Heren, onberispelijk.

Huizinga

---

extra te bidden voor al die mensen, die in evangelisatie- en andere bladen proberen de blijde boodschap vorm en klank te geven. Met name het evangelisatieblad is nog altijd een goed middel daartoe. Hoewel, als zo'n blad zomaar in een deur gegooid wordt, kan het best eens ongelezen in de vuilnisbak terecht komen...

P.

Bij ons in Iedermanshuizen

Een van de jeugdleiders kwam op het idee om op de jeugd het Uniespel „Gebruik uw talenten" te gaan spelen. Een heel goed idee trouwens en navolging waard. De jeugd werd in groepen van zes verdeeld en aan elk van de tafeltjes toog men geanimeerd op reis. Alleen Priscilla Pruil had niet erg opgelet, toen de spelregels werden uitgelegd, druk als ze was met pogingen om de aandacht te trekken van Karel Costelijk, die tot haar verdriet en ondanks machinaties harerzijds aan een ander tafeltje zat. Deze jongeling scheen echter uitermate tevreden te zijn met de jongelui aan zijn tafeltje, zodat Priscilla zich verbitterd op het spel stortte in de stellige overtuiging, dat het er om ging zoveel mogelijk talenten van een ander af te pakken; zo ging het in spelen toch immers meestal? Dus reisde ze speciaal naar fondjes waarvan de vakjes al bezet waren met de talenten van anderen, nam die op en legde ze bij haar eigen voorraad (u kent het spel toch? Nee? Och, doet u daar dan iets aan!), totdat Pientje Pienter haar er op attent maakte, dat het bij dit spel juist de bedoeling is om je talenten kwijt te raken, ze goed te besteden i.p.v. ze gierig bij je te houden. Het was echter nu te laat voor haar om te winnen en hoe ze ook van de ene gemeente naar de andere reisde, ze raakte ze niet meer kwijt. Toen ze enigszins bitter vaststelde nooit eens echt geluk te hebben, monterde Tinus Troost haar op met de opmerking, dat ze in het maandagse leven altijd nog eens weer kon proberen.

De jeugdleider ging daar in zijn slotwoord nog iets nader op in en het scheen te werken. 's Maandags kon men Priscilla Pruil met een zak mandarijnen naar br Treurniet zien fietsen, die al een hele tijd ziek is. Ze deed het met een blij gezicht — en dat zal ongetwijfeld gestraald hebben toen Karel Costelijk even later met een aardig boekje hetzelfde tuinhekje passeerde.

Niet altijd wordt onze ijver zó beloond, maar wel wordt de weg van hen, die hun talenten royaal gebruiken, gezegend..

Wat zo'n spel je al kan leren, nietwaar?

Koert Koekeloer

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID EN WEST NEDERLAND

De voorjaarsconferentie van de Bond wordt op zaterdag 28 maart gehouden te Maassluis. Dat deze gemeente als gastvrouw wil optreden wordt zeer op prijs gesteld. Deze bijeenkomst begint om half elf met koffie en zal officieel aanvangen om 11.00 uur, einde 14.00 uur.

Het onderwerp en de spreker zullen in een volgend bericht bekend gemaakt worden.

J Tessers, secretaris



BWA-zondag

De eerste zondag in deze maand - en die viel dit jaar op 1 februari - is jaren geleden uitgeroepen tot BWA-zondag, de zondag van de Baptisten Wereld Alliantie.

Daaraan zal in verschillende gemeenten de nodige aandacht zijn geschonken, hetzij in de prediking, hetzij in dankzegging en voorbede, hetzij op andere wijze. Misschien zouden wij daar in Unieverband nog wel iets meer aan kunnen doen.

BWA-nieuws

De vorige week heeft ds H. G. de Winkel over doel en werkwijze van de BWA een interessante bijdrage geschreven. Wie op de hoogte wil blijven, doet er goed aan een abonnement op *The Baptist World* te nemen. Het blad verschijnt elke maand, telt (meestal) acht pagina's, bevat artikelen over allerlei aspekten en onderdelen van het werk, kost per jaar $ 4 (of £ 2), en kan via het Uniebureau worden besteld.

Gemeenteberichten

Als er niets tussenkomt, gaat er deze week weer een „zending aan de gemeenten" de deur uit, waaronder de Sprekerslijst 1981, een brief inzake de financiën en een artikel in de serie „De Unie dichterbij". Het is de bedoeling, dat de brieven en overige stukken, die *uitdrukkelijk aan de gemeenten gericht* zijn, ook ter kennis van de gemeenten en haar leden worden gebracht. Op deze wijze kunnen zij immers meeleven en uiting geven aan hun besef van betrokkenheid.

Representatie

Als ergens in een gemeente een (nieuwe) voorganger zijn intrede doet, wordt daarvan in ons blad mededeling gedaan. Terecht, want daardoor kunnen andere gemeenten in de vreugde delen. Op 8 februari zal ds D. M. Stichter, gekomen van Haulerwijk, aan de gemeente van Stavoren worden verbonden. In de intrededienst, die 's middags plaatsvindt, zal de Commissie der Unie zich laten vertegenwoordigen door ds O. Oldenburger.

Vergaderingen

Op 9 februari vergadert de *Jubileumkommissie,* opnieuw in Zwolle.

De *Unie Zendings Commissie* komt op 12 februari in vergadering bijeen.

Op 16 februari is er een vergadering van het *Dagelijks Bestuur* op „De Vinkenhof".

Het Uitvoerend Komité van de *Europese Baptisten Zending* vergadert van 23 t/m 25 februari in Bad Homburg.

We bevelen de arbeid van de onderscheiden kommissies en besturen in uw voorbede aan!

Radiodienst

De volgende week zondag - 15 februari - zal de kerkdienst van de gemeente van Rotterdam-Zuid via de radio worden uitgezonden. Voorganger in deze dienst is ds B. Stuut, met als uitgangspunt voor de prediking Mattheüs 11 : 25-30. Medewerking verlenen het Zangkoor van de gemeente, het Trio Siloam en de organist L. Ambachtsheer, die ook de samenzang begeleidt. De uitzending is te beluisteren op Hilversum 2 en duurt van 17.00-18.00 uur.

Statuten

Enkele gemeenten hebben om toezending van (één of meer eksemplaren van) de Statuten en reglementen der Unie gevraagd. We zijn op dit moment helaas door onze voorraad heen. Zo spoedig mogelijk (er moet trouwens nog wel een kleine wijziging of aanpassing in worden aangebracht) hopen wij een nieuwe oplage gereed te maken. Het spreekt vanzelf, dat de gemeenten daarna het gebruikelijke aantal eksemplaren zal worden toegezonden.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GEMEENTEBERICHTEN

Sittard - (A.P.). Inmiddels ligt het jaar 1980 al enkele weken achter ons, waar we met dankbaarheid op terug mogen zien.

Op 3 februari namen we afscheid van ds Ter Braak die ons enkele jaren had gediend als consulent. Tijdens deze dienst werd ook een jonge broeder op zijn belijdenis gedoopt welke de gevoelens van dankbaarheid en vreugde vergrootte, ondanks het afscheid. In de middagdienst mochten wij br K. Brongers begroeten en bevestigen in de dienst van lerend ouderling. Als thema stond centraal de gelijkenis over de schone parel.

De bidstonden vertoonden een opgaande lijn voor zowel opkomst als geloofsbeleving. Nu merkten we pas wat we jaren gemist hadden.

Ook moesten we al vroeg in het jaar afscheid nemen van enkele gezinnen waardoor de vereniging enkele waardevolle medewerkers voor Gods wijngaard moest missen.

Ondanks dat we met een kleine groep zijn mochten we Gods rijke zegen ervaren, juist op momenten dat het vaak moeilijk gaat. 2 jonge zusters en 2 jonge broeders werden door de doop aan de gemeente toegevoegd waaruit we kracht en bemoediging mogen putten voor de toekomst.

Dit jaar hopen we het 10-jarig bestaan te vieren. In de achter ons liggende jaren mochten we ervaren dat Eén getrouw is en blijft, als we blijven in Hem die ons heeft vrijgekocht.

JEUGDGROEPEN OPGELET!

De baptistengemeente in Thisted (Nrd. Denemarken) biedt tegen een geringe vergoeding haar jeugdhuis aan, bestemd voor maximaal 40 personen.

Wie interesse heeft kan kontakt opnemen met het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Aangezien het afgelegen ligt is het wel noodzakelijk eigen vervoer te hebben. (Auto of busje).

SNELLERE BEVOLKINGSGROEI

Er worden meer kinderen geboren. Er vestigen zich van buitenaf meer mensen in ons land, zowel uit landen rond de Middellandse Zee als uit Suriname en de Antillen.

De trouwlust is toegenomen; men gaat weer naar het stadhuis.

Maar ook het aantal buitenechtelijk geboren kinderen neemt toe; ongeveer één op de vijfentwintig geboren baby's wordt buitenechtelijk geboren.

Het aantal derde, vierde en vijfde kinderen in één gezin neemt toe.

Je weet nooit hoe lang zo'n tendens zich voortzet. Je kunt derhalve ook nooit definitieve uitwerking aan plannen geven die op zo'n ontwikkeling inspelen. Maar het is nooit weg om op te letten.

Want méér kinderen betekent méér mogelijkheden voor jeugdwerk. Ook in onze gemeenten.

P.

Hij heeft het ver gebracht, maar zal het niet ver meer brengen

Het werd nogal cynisch gezegd. In de blik van de man die het zei zou je gemakkelijk wat leedvermaak kunnen ontdekken. Misschien ook wel een tikkeltje jaloezie. Misschien zelfs meer dan jaloezie en leedvermaak, misschien zelfs wel voldoening.

Want hij en z'n slaapie uit de dienst waren uitelkaar gegroeid. De man met wie hij voor hete vuren had gestaan, had het gemaakt, zo te zeggen. Hij had keihard gewerkt. Het zakendoen zat hem in de vingers. Wat zijn ogen zagen dat kon hij maken, wat zijn handen aanraakten veranderde in goud.

Het aantal zaken dat hem steeds meer vermogen schonk, groeide gestaag.

Het appartement in de stad en de villa buiten waren slechts enkele van de dingen waarom mensen hem benijdden. Maar van beide genoot hij zélf maar weinig. Pas laat in de avond kwam hij bekaf thuis, 's morgens stond hij vroeg op.

Dat zou geen enkele vrouw kunnen uithouden, was de algemene conclusie van de familie. De zijne ook niet. Voor wie werkte hij toen eigenlijk nog?
Voor het genot? Hij had al gauw door dat verveelt.

Voor de roem? Hij besefte maar al te goed hoe ze zouden lachen als hij failliet zou gaan.

Voor de toekomst? Een appeltje voor de dorst? Maar wie overvloed heeft, heeft geen dorst, en dus geen appeltjes nodig. Velen bewonderden hem.

Hij bracht het ver. Hij klom hoog. Maar tot de hemel kon hij niet komen.

Die interesseerde hem trouwens ook niet. Maar hij zal het niet ver meer brengen. Het werd nogal cynisch gezegd. Maar de waarheid was onloochenbaar. Hij had zich te pletter gereden. Of het vermoeidheid geweest is, of de whisky, daarover waren de kranten niet duidelijk. Zoals ze ook zwegen over de vraag voor wie het allemaal zijn zou wat hij bijeengeharkt had.

Je kunt je afvragen, wat je je moet afvragen bij zo'n verhaal. Bij zo'n levensverhaal. Hoe vèr kan een mens het brengen, zonder vanuit de hemel te moeten horen: Gij dwaas.

Is de bewondering van de mensen voor de man die het blijkbaar maakt in het leven niet een bittere tragi-comedie? Zit 't nou werkelijk in wat mensen hebben?

Je kunt je afvragen of je met leedvermaak over zo'n gebeurtenis mag spreken. In het verhaal dat Jezus over een steeds maar rijker wordende boer vertelde, vind je geen spoor van leedvermaak. Alleen maar een peilloze smart. Want als mensen vergeten waarom het werkelijk gaat in hun bestaan, kunnen ze het nooit verder brengen dan het graf, hoe ver ze het ook brengen. Een graf is toch voor een mens een station te vroeg? De dood kàn toch nooit eindbestemming zijn? Hooguit een omstap, overstap.

Voor wie zal het zijn wat je vergaderd hebt?

Voor wie zul je zijn? Al breng je het nog zover, voor wie zul je zijn?

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Je moet het ook willen!

Mijn vader vertelde eens over een gesprek, dat hij had met iemand, die twijfelde aan de echtheid van het geloof. Op de hem eigen, rustige manier trachtte hij de vele vragen te beantwoorden. Tenslotte zei degene, met wie hij sprak: „Ja, maar u wilt ook graag geloven!" Waarop hij antwoordde: „Wat had jij dan anders verwacht?".

Wie niet wil zal ook niet kunnen

Dat principe gaat over de hele linie op. Je kunt mensen, die niet willen geloven, niet tegen hun zin over de streep trekken. Er is bereidwilligheid, ontvankelijkheid nodig voor de zoekende liefde van God. Daar moet je wel op letten, voordat je je mond opendoet. Als je op gesloten harten stuit, kies je niet voor het woord, maar voor het gebed. God kan langs wegen gaan, die voor ons niet te betreden zijn.

Maar onwil veroorzaakt ook onmacht als het gaat om de dienst in Gods werk. Iemand, die beslist niet bereid is om zich te wijden aan het zoeken van verloren mensen, beschikt over oneindig veel uitvluchten. Al die hindernissen brengen hem niet tot gebed of de Heer hem wil helpen om zé te overwinnen, maar hij zal ze gebruiken als redelijke argumenten voor zichzelf en voor anderen om afzijdig te blijven. Het moet je ook niet verwonderen, wanneer juist die christenen het meest negatief zijn tegenover evangelisatiearbeid in en door de gemeente.

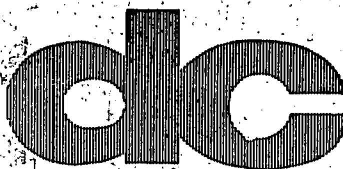
Wat wil de gemeente?

Ik las ergens, dat een gemeente alleen kan groeien, als de voorganger, de raad en de gemeenteleden dat écht willen. Daarbij is vooral belangrijk hoe de voorganger en de raad zich opstellen. Waar men vurig verlangt om de omringende samenleving te doordringen met het heil van Christus, ontplooit zich onder de leiding van Gods Geest een geweldige mogelijkheid. Daar is nl. ook *gebed*, daar is *bereidheid* om anderen op te nemen en *bruisende activiteit* om die ander te bereiken en aan te spreken. Daar heeft de liefde van Christus het gewonnen van eigenliefde, ongeloof en angst.

LAAT DE LIEFDE WINNEN!

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam, telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

NEDERLANDS BIJBEL INSTITUUT

Naast de reeds jarenlang bestaande dagopleiding gaat het Nederlands Bijbel Instituut in Bosch en Duin een part-time-opleiding beginnen. Bij voldoende belangstelling al in september van dit jaar.
De nieuwe opleiding - vier jaar durend en gegeven op woensdagavond en zaterdag - biedt twee afstudeerrichtingen: één voor kerkelijk werk en één voor godsdienstleraar.
Gezien het niveau van de opleiding is bij het ministerie van O & W een aanvraag ingediend om aan het diploma de tweedegraadsbevoegdheid voor het geven van godsdienstonderwijs te willen toekennen.
Inlichtingen: Biltseweg 8, 3735 MC Bosch en Duin.

INTERNATIONAAL KAMP

4-15 juli
Heb je zin om je talen te testen en om internationale kontakten te leggen? Wees er dan snel bij, want er is maar plaats voor een beperkt aantal deelnemers.
Leeftijd: 16 jaar en ouder.
Plaats: De Vinkenhof.
Een vereiste is wel dat je redelijk goed engels en/of duits kent.
Geef bij je aanmelding aan hoe het staat met je talenkennis!
Prijs: *f* 275,—.
Vraag naar de kampfolder, waar kampen in staan voor elk wat wils, bij uw sekretaris of jeugdleider. Of bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

BREEK ER EENS UIT

Bericht bestemd voor de oudere jeugdafdelingen van de R.J.C.: Denken jullie aan het informatieweekend op 13/14 febr. a.s. van „Breek er eens uit"?
Opgaven en informatie Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Vakantiehuisje te huur (4 pers.) bosrijke omgeving in België Limburg.
Inlichtingen: tel. 04490-21919
Adres: Beulen, In de Camp 4, 6137 TG Sittard.

Voor vakantie te huur, ons zomerhuisje en stacaravan in de Gelderse Achterhoek, afwisselend landschap. Speelweide aanwezig.
Inlichtingen: 08359-261.

„Wij zijn in leven en sterven des Heren".
Romeinen 14 : 8.

Gode Dankbaar, maar menselijk bedroefd, is van ons heengegaan, mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

ALBERT BOOTSMA

echtgenoot van H. Dokter

op de leeftijd van 70 jaar.

H. Bootsma-Dokter
Sneek: Henk en Tini
Albert, Marja
Almelo: Jan en Henny
Albert, Henk, Willemien
Borne: Martin en Alie
Marloes

7622 VG Borne, 23 januari 1981
Mercuriusplein 4
De teraardebestelling heeft inmiddels plaatsgevonden.

Op 14 januari 1981 nam de Heer tot Zich onze zuster

JANNETJE VAN DE HAM

weduwe van A. Middendorp, eerder weduwe van G. Heykamp

op de leeftijd van bijna 78 jaar.

Baptistengemeente Utrecht-Silo

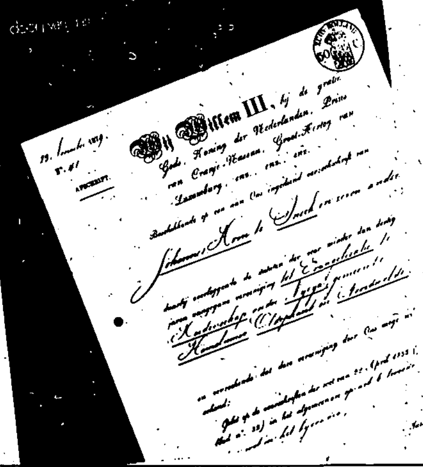
„Ik heb de goede strijd gestreden,
ik heb mijn loop ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden".

Na een langdurige ziekte werd op 23 januari 1981 door de Heer thuisgehaald onze broeder

ANNE BEUKEMA

op de leeftijd van 72 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl



VERSCHENEN

Geschiedenis van het baptisme in Nederland

door J. van Dam.

Deze 2e druk is uitgebreid met 36 bladzijden tekst.

Gebonden in linnen band plus stofomslag.

Prijs per ex. *f* 25,— inkl. porti.

BESTELBILJET

Ondergetekende

....

....

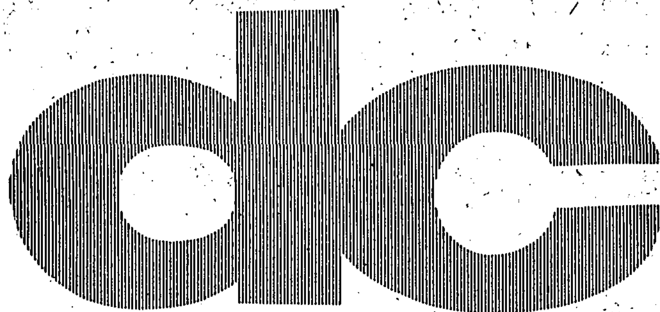
....

verzoekt toe te zenden

.... ex. Geschiedenis van het Baptisme in Nederland.

Zenden aan

Unie van Baptisten Gemeenten
Biltseweg 10, 3735 MC
Bosch en Duin





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 6 - 13 februari 1981

KERKDIENST

„Daarom voel ik me na een kerkdienst vaak genomen - omdat het me voorkomt als een religieus gezelschapsspel - een als bij afspraak „wel zeggen, maar niet doen". Het is als bij het sprookje van Andersen over de nieuwe kleren van de keizer. Niemand zag iets - maar niemand durfde zijn gezicht te verliezen door dat te zeggen. Alleen een kind is zo eerlijk: „Hij heeft niks an - ik vind er niks an". En dat laatste kan ik dat kind wat heel wat kerkdiensten betreft hartgrondig nazeggen".

Het bovenstaande is een citaat uit het laatste hoofdstuk van een boek dat als titel draagt: tussen zeggen en doen, geschreven door Bert Hoorn, hier wel eerder genoemd.

Ik laat boek en schrijver rusten. Het laatste hoofdstuk heeft als thema: alsof er niets gebeurd is. Alleen dat opschrift al verhoogde de snelheid van mijn gedachten die zich bezig hielden met de kerkdienst.
De kerkdienst: een bijeenkomst van meestal gelovigen, die de God der schepping, de Heer van alles en allen, op de zondagmorgen willen eren, danken en bidden in de naam van Jezus, door God zijn Zoon genoemd. Deze Jezus wandelde hier enige jaren rond en legde God voor ons uit, zoals een moeder het jasje van haar kind. De stof was er wel. Op het uitleggen wachtte alles. En daarvoor is de Geest onontbeerlijk.

Onze kerkdienst
In navolging van christelijke en joodse gelovigen komen we bijelkaar. We hebben huis en haard met kind en kraai verlaten - zo was het vroeger - en zijn wandelend op weg gegaan naar Elim, waar twaalf waterbronnen zijn en zeventig palmbomen staan. De bittere wateren van alle dag liggen achter ons. Het feest kan beginnen. Wel ligt de orde van de dienst onverzettelijk vast. Onze zitplaats is jaar in jaar uit dezelfde. En nu heb ik een zakagenda gekregen waarin reeds voor elke zondag van dit jaar bijbelgedeelten staan aangekondigd, die waarschijnlijk predikanten en priesters zullen moeten inspireren om de gemeente te onderwijzen. Van nu tot eind december. Intussen verschijnen bladen om prediker en organist te informeren over ieders aandeel in de dienst. Met voor eerstgenoemde zelfs notities inzake uitleg van de tekst. Och, voorlichting is goed, maar waarom moest ik dan denken aan geprefabriceerde woningen?
Onlangs schreef iemand, bovenstaand aanbod aanprijzend: Wanneer ik dit materiaal zie, kan ik moeilijk anders dan met weemoed terugdenken aan die jaren in en vlak na de oorlog, toen ik alleen al dagen nodig had om een tekst voor mijn preek te vinden.
U zit fout als u nu zegt: O, de preek was er al, er werd alleen nog een passende tekst gezocht. Alhoewel, dat komt ook voor. Er moet de gemeente iets gezegd worden. Dat kan parallel lopen met wat eerder voorkwam en in de Schriften vermeld is. Overigens ken ik dat zoeken naar een bijbelwoord ook. Achteraf bekeken heb ik veel winst gehad van de uren waarin je uitzag naar een toegestoken hand uit de bijbel. Je scheurde je ploeg door dat boek als een boer zijn ploeg door het land. Er is wel wat te zeggen voor zo'n jaartabel met voor elke zondag vastgelegde Schriftlezingen. Het bewaart de gemeente voor een eenzijdige tekstkeus van een eenzijdige voorganger. Maar hoe dan ook, aan de hand van een gids of op eigen verantwoording: laat het bijbelwoord leven. Dat moet aanspreken wil er gesproken kunnen worden.
We hebben andere jaartallen dan Mozes, Jesaja en Paulus. We leven in andere omstandigheden. Met andere vragen. Toch is de mens van nu ten diepste gelijk aan de mens van toen. De verlichte bijbellezer heeft dat door. En de gemeente kan zich op de opstandingsdag verheugen in God die alle eeuwen en landen in zijn hand houdt. Zijn offer en aanbod van genade is totaal. Vandaar het feest. We hangen immers aan de grote daden Gods als draden aan de portalen om de levenstrein op gang te houden. Onze deprimerende zonden kennen we. Hier is het licht der vergeving en bevrijding en dat schijne in onze samenkomsten als de vuurtoren op Ameland.
Ieder mag in dat feest delen. Van klein tot groot. Zo mogelijk hebbe ieder de gelegenheid daarvan op de een of andere wijze blijk te geven. Zo wordt het vervelende gezelschapsspel veranderd in een reidans van koninklijke kinderen Gods.

Huizinga

S.O.H. - Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen

In het dagelijks verkeer staan deze drie letters - S.O.H. - voor een klein bureau in Utrecht, dat zich bezighoudt met hulpverlening in de derde wereld en maandelijks een informatieblad uitgeeft onder de titel „Werelddiakonaat".

Pretentieus? Neen, zeker niet voor wie weet wat er binnen haar muren wordt verzet, ook al wordt het dan wel het diakonale bureau van de kleine kerken in Nederland genoemd, dat is naast het Generaal Diakonaal Bureau van de Nederlandse Hervormde Kerk, en het Algemeen Diakonaal Bureau van de Gereformeerde Kerken.

S.O.H. ontstond in de na-oorlogse periode toen met de opkomst van de oecumenische beweging de kerken en kerkgenootschappen in Nederland zich ervan bewust werden dat er meer dingen zijn die ons als Christenen samenbinden, dan die ons van elkander scheiden. En het was in die geest van saamhorigheid, dat men elkaar toen beloofde om waar mogelijk die dingen dan ook samen te doen.

Zo werd in 1952 een interkerkelijk orgaan opgericht om de hulpverlening van en voor de kerken in Nederland te regelen, om prioriteiten te bepalen, en om toe te zien op een rechtvaardige verdeling. Slechts enkele maanden nadien werd Nederland geteisterd door zware overstromingen en werd de toen nog wel zeer jonge hulporganisatie belast met de koördinatie van de overvloedige hulp, die vanuit het buitenland langs kerkelijke kanalen toestroomde.

Die spontane akties van buitenlandse kerken en kerkgenootschappen van nabij en van ver werd op een zeer verrassende en zegenrijke wijze ervaren. Het gaf de aanleiding om het genomen besluit tot samenwerking te versterken en dit door de oprichting van de Stichting Oecumenische Hulp tot uiting te brengen. Maar dan niet slechts voor het lenigen van eigen noden, maar om samen in opdracht van Christus dienstbaar te zijn aan de naaste, en in 't bijzonder aan de „verre" naaste. Interkerkelijk diakonaal samenwerken - dat is samen als Christenen dienst verlenen aan mensen in nood, aan hongerigen en verdrukten, aan ontrechten en vreemdelingen, aan gevangenen, - aan mensen waar ook ter wereld - dus Wereld-diakonaat.

Sindsdien werken in Nederland elf kerken en kerkgenootschappen van zeer uiteenlopende pluimage samen in de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen:

De Algemene Doopsgezinde Societeit
De Bond van Vrij Evangelische Gemeenten
De Evangelische Broedergemeente
De Evangelisch-Lutherse Kerk
Het Genootschap der Vrienden (Quakers)
Het Leger des Heils
De Nederlandse Hervormde Kerk
De Nederlandse Protestanten Bond
De Oud-Katholieke Kerk
De Remonstrantse Broederschap
De Unie van Baptisten Gemeenten

Enkele maanden geleden heeft ook het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten het lidmaatschap aangevraagd. Haar vertegenwoordiger woont sindsdien de algemeen bestuursvergaderingen als waarnemer bij.

Het Algemeen Bestuur, alsook het Dagelijks Bestuur van de Stichting is samengesteld uit vertegenwoordigers van de deelnemende kerken en kerkgenootschappen. Zij bepalen het beleid en besluiten inzake de keuze en financiering van projekten.

Meerdere van de „kleine" deelnemende kerken maken deel uit van grote internationale en interkontinentale kerkgenootschappen, zoals de Baptisten, de Doopsgezinden, het Leger des Heils, de Luthersen, e.a., en hebben de SOH in wezen niet nodig om een ieder voor zich aan het werelddiakonaat bij te dragen. Maar uitgaand van die saamhorigheid om als Christenen in Nederland klaar te staan om de helpende hand te bieden aan medemensen in nood en om samen op directe en verantwoorde wijze te kunnen handelen is de Stichting Oecumenische Hulp voor hen van wezenlijk belang.

S.O.H. staat dus voor interkerkelijke samenwerking, dat is als kerken en Christenen in Nederland samenwerken, en dat niet vóór, maar mèt kerken en Christenen waar ook ter wereld. Samen in geestelijk, moreel en materieel opzicht steun verlenen aan kerken en Christenen, veraf en nabij. Hen bij te staan in hun specifieke noden en hen te helpen in hun oprechte streven om zich in te zetten voor hun naasten om Christus wil. Samen op verantwoorde wijze te helpen waar geen helper is, - zo maar, zonder enig voorbehoud, bij rampen, in oorlogssituaties, aan vluchtelingen, aan hongerigen, aan verdrukten, in Algerije, Cambodja, Somalië en Calcutta, in Zuid-Afrika, het Midden Oosten en Latijns Amerika, - om Christus wil.

S.O.H. heeft, in tegenstelling tot veel andere organisaties, geen eigen projekten, noch personeel of vertegenwoordigers overzee, maar werkt geheel via kerken en kerkelijke organisaties. Zij werkt nauw samen in een netwerk van kerkelijke en interkerkelijke organisaties over de hele wereld en zodoende ook met de Wereldraad van Kerken. Op deze wijze draagt zij bij ter bevordering van de saamhorigheid van Christenen en van het wederzijds respect en samenwerking van kerken en kerkgenootschappen in de wereld.

Direkte hulpverlening in de vorm van voedsel, medicijnen, kleding en dergelijke vormt een aanzienlijk deel van haar werk. Zo voert zij onder anderen een voedselhulp programma waarvoor haar de middelen door de Nederlandse regering ter beschikking worden gesteld. Maar zij is zich ervan bewust dat daadwerkelijke hulp erop gericht moet zijn de ander in staat te stellen om zichzelf te helpen.

Direkte hulp van buitenaf is in gegeven omstandigheden vaak absolute noodzaak, maar wezenlijke ontwikkeling en de verbetering van levensomstandigheden kan alleen vanuit de betreffende gemeenschap zelf worden bevorderd. Daarom verleent S.O.H. meer en meer steun aan kleine projekten voor gemeenschapsontwikkeling. Over de omvang en veelzijdigheid van haar aktiviteiten wordt rijkelijk geïnformeerd in de maandelijkse publikatie en het jaarverslag.

Zo is het werk van S.O.H. van grote betekenis geworden voor de in haar deelnemende kerken en kerkgenootschappen, als voor de zeer velen over ver. Zij heeft gedurende de ruim 25 jaar van haar bestaan de kerken en Christenen in Nederland in vele opzichten gesterkt in hun saamhorigheid en bewust gemaakt van hun verantwoordelijkheid voor de noodlijdenden in de wereld.

Graag schrijf ik u een volgende keer meer over het wezen en werk van S.O.H., maar u wordt vollediger geïnformeerd als u persoonlijk een verzoek indient om toezending van het informatieblad „WERELDDIAKONAAT".

J. ter Braak

Adres: Stichting Oecumenische Hulp, Corn. Houtmanstraat 17, 3572 LT Utrecht.

WILDE GANZEN

vliegen nog steeds, de hele week, het hele jaar door. Vooral op zondagmorgen na de uitzending van kerkdiensten wordt hun wiekslag hoorbaar.
In 1980 ontving deze stichting de volgende bijdragen:

voor de wekelijkse projectvluchten	*f* 3.253.761,76
„ter vrije beschikking"	*f* 208.544,36
legaten, erfstellingen e.d.	*f* 647.823,18
totaal	*f* 4.110.129,30

Het totaal aantal giften bedroeg ruim 92.000.

Opmerking: Wat een vreugde om zoveel giften te mogen boeken!

P.

HOOP DOET LEVEN (slot)

De christen mag uitzien naar de voltooiing van zijn verlossing, dat is de totale vernieuwing van zijn lichaam bij de verschijning van Jezus Christus.

Dit kan een grote bemoediging betekenen voor mensen, die hun lichaam zien aftakelen, hetzij door de ouderdom, hetzij door een ziekte. Want we hebben ons lichaam toch leren zien als een kostbaar goed. Dat lichaam dient ons toch als woning, en als middel om ons mens-zijn uit te leven. Het lijkt mij een vertroostende gedachte, dat er straks geen pijn meer geleden zal worden, geen ziekte meer zal zijn, de tranen van de ogen afgewist zullen worden en de dood voor eeuwig vernietigd is.

En dan? Als hier op aarde mijn werk is gedaan, en ik kom veilig aan 's hemels kust aan... zal ik dan de eeuwigheid doorbrengen in zalig nietsdoen? Zou ik me daar wel gelukkig in kunnen voelen, terwijl ik als mens op aarde toch met een zekere mate van vreugde en voldoening mijn werk gedaan heb?

Er is zeker sprake van een sabbatsrust voor Gods kinderen, en een rusten van hun moeiten. Maar anderzijds zijn er aanwijzingen dat er een nieuwe taak ons wacht.

Uit de gelijkenis van de ponden in Lucas 19 en het parallelle gedeelte Mattheüs 25 kunnen we afleiden dat ons leven op aarde de voorbereiding is op een taak op veel grotere schaal. „Over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u zetten". In Lucas 19 krijgt de slaaf die de tien ponden goed beheerd had het beheer over tien steden.

Het leven, dat de christen in de omgang met zijn Heer opbouwt, stort bij de dood niet inelkaar. Zijn persoonlijkheid, in de wandel met de Heer gevormd door Gods woord en door het leven zelf, verdwijnt niet voorgoed met het lichaam in het graf, prijsgegeven aan de vernietiging. Die gevormde persoonlijkheid is bestemd tot een grotere taak. „Wij gaan straks op een nieuwe wijze met God werken..." Dit aardse leven mag gezien worden als de generale repetitie voor het eeuwige leven, schreef Van Niftrik.

Wat in de omgang met de Heer van ons gevormd en gegroeid is in dit aardse leven, krijgt straks een grootse taak als Jezus Christus met zijn lichaam, de gemeente, de heerschappij zal aanvaarden, Hij heeft ons tot koningen en tot priesters gemaakt, om zo te dienen in het Koninkrijk Gods.

Het licht van die hoop valt over ons aardse leven met zijn verdriet, tegenslagen, teleurstellingen en tegenwerkingen. Dat leven met zijn soms moeilijke opdrachten en ervaringen drukt zijn stempel op onze persoonlijkheid en vormt ons voor de toekomst. In deze voorbereiding voor later laat God in zijn wondere almacht alle dingen medewerken ten goede, om onze persoonlijkheid te vormen.

Die gedachte spoort ons aan om ons leven heel bewust te beleven, inclusief alle moeilijke en teleurstellende ervaringen. Want we leven in het licht van de toekomst!

De hoop, dat wij Jezus gelijk zullen zijn, heeft nog een ander effekt. 1 Johannes 3 : 3 zegt: „Een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is. Die reiniging betekent je afkeren van de zonde en gericht blijven op Jezus. „In Hem blijven", zoals Johannes dat kernachtig uitdrukt. Een ieder die in Hem blijft, zondigt niet - die kan niet opnieuw zijn hart verpanden aan de zonde; hij kan zich niet meer in de zonde thuisvoelen, en zal daarom zijn misstappen zo snel mogelijk laten reinigen door belijdenis van zonde. Een christen leeft dus zó in het licht van morgen. Het licht van de hoop maakt het leven draaglijk, maar spoort ons ook aan tot een zuivere levenswandel, die zichtbaar getuigt van die hoop.

Dat wij ons daarnaast verblijden in de hoop, die er ook voor het volk Israël is, zullen velen beamen. In zijn verbond met Abraham heeft God zijn zegen voor Israël vastgelegd, en God kan zijn verbond niet herroepen. God zal zijn volk Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden, van zijn verblinding voor het Messiaanse heil, dat in Jezus gekomen is, en van zijn vijanden. Hoop doet leven, inderdaad. Die hoop geeft ons reisdoel aan, waarheen we op weg zijn. Het geeft ons moed om elke dag onze wandelstaf op te nemen en verder te trekken, met het einddoel voor ogen: Wij zullen Jezus zien en met Hem verenigd worden.

H. G. de Winkel

BUITENLANDSE VAKANTIECENTRA

Wij attenderen onze lezers gaarne op enkele baptisten vakantiecentra:

Residencia Bautista, Apartado 57, Denia (Alicante), Spanje; tel. 078-2756, is prachtig gelegen aan de spaanse oostkust. Er zijn 100 bedden.

Centro Filadelfia, Via L. Colla, 10098 Rivoli (To); tel. 958 62 08, is gelegen in de buurt van Turijn, dus noordwest Italië. Er kunnen groepen tot 50 personen logeren. Er zijn 2-persoonskamers.



„... Gezegend en gezonden
zijn wij met Hem verbonden.
Gezegend en gezonden
door Jezus onze Heer..."

In een aantal gemeenten wordt ons jubel-jubileumlied in de diensten gezongen.

Het zou geweldig zijn dat we dit lied op de Jubileum-toogdag met elkaar niet aarzelend, maar uit volle borst zouden kunnen zingen.

Want de Heer hééft ons gezegend, honderd jaar lang!

Hem komt de lofzang toe!

Dankbaar met velen

Op de één of andere manier zullen velen reeds hebben vernomen dat ds W. Veenstra om gezondheidsredenen zijn actieve werkzaamheden als verantwoordelijke man van het Pastoraal en Maatschappelijk Werk in „TABITHA"-Amsterdam heeft moeten beëindigen.

Op 3 maart a.s. is het 40 jaar geleden dat ds Veenstra als verkondiger van het Evangelie zijn werkzaamheden begon.

Evenals bij velen, leeft ook bij het bestuur en de directie van onze Stichting de wens om dit 40-jarig jubileum niet zomaar voorbij te laten gaan.

Op dinsdag, 3 maart a.s. willen wij dan ook vrienden en bekenden van ds en mevrouw Veenstra uitnodigen en de gelegenheid geven deze bijzondere dag met hen te vieren.

Die dag zal er om 15.00 uur in de ontspanningszaal van het verpleeghuis Tabitha, Jan Bongastraat 5 te Amsterdam-Geuzenveld een dienst zijn onder leiding van ds J. Broertjes. Aansluitend zal er om plm. 16.00 uur een receptie zijn waar gelegenheid is hen te feliciteren.

Wij menen op deze wijze aan veler wens tegemoet te komen en hopen samen met ds en mevrouw Veenstra een fijne dag te mogen beleven. Dit alles zo God wil en wij leven.

Bestuur en directie
Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen
TABITHA-AMSTERDAM

MOET ER EEN PALESTIJNSE STAAT KOMEN?

Of het ooit rustig in het Midden Oosten zal worden? Het lijkt er niet op. Althans voorlopig niet. De belangentegenstellingen zijn zo sterk en zo scherp, dat overbrugging daarvan onmogelijk lijkt.
In de politiek, waarin men de kunst van het haalbare beoefent - met wisselend succes - broedt men allerwegen op oplossingen, die van allerlei kanten worden aangedragen.

Wie wensen een palestijnse staat?
Uiteraard de Palestijnen zelf. Waarbij onmiddellijk de vraag opkomt of zij die zeggen namens de Palestijnen te spreken, dat ook werkelijk doen. Anders gezegd: Zien de palestijnse vluchtelingen in de stichting van een eigen staat op de westoever van de Jordaan en in de Gaza-strook de enige, de beste en de meest solide oplossing? Begrijpen zij de minieme levenskansen van zo'n mini-staatje? Of begrijpen zij die niet?
Zouden de doorsnee Palestijnen ook tevreden zijn met een autonoom gebied binnen de souvereiniteit van Israël? Een meernatie volk dus binnen één staatsverband? In ieder geval zeggen de omringende arabische staten dat zij zo'n ministaat wensen. Zoals de Joden recht hebben op een eigen thuis (zeggen wij), zo hebben de honderdduizenden palestijnse vluchtelingen ook recht op een eigen thuis (zeggen zij). Ménen zij wat zij zeggen?

Er zijn reeds lang stemmen hoorbaar die beweren dat de arabische staten helemaal geen palestijnse staat wensen. Het zou een staat zijn die van alle kanten geholpen zou moeten worden. Een staat die nolens volens gedwongen zou zijn politieke, militaire en economische bondgenootschappen te sluiten om zich op de been te kunnen houden. Dat Rusland dan als de grote weldoener der onderdrukte volken een rol zal willen spelen, is duidelijk. Uit de grote, door de vazalstaten van Rusland gevulde sinterklaaszak, kan méér komen dan enige arabische staat kan geven.

Een dodelijk gevaar
Zo'n staat zou voor de omringende arabische wereld een dodelijk gevaar betekenen. De goed-bewapende Palestijnen zouden - versterkt door russische wapenen - met plezier afrekenen met het Jordanië van Hoessein en vooral met deze koning zelf, wiens houding zij nimmer konden waarderen. De Gazastrook zou uitgebreid moeten worden met delen van de niet-arme Sinaïwoestijn. Syrië zou wellicht ook veren moeten laten. En in ieder geval zou Rusland een uitstekend drukmiddel bezitten in een onrustige palestijnse staat. Waarom dan toch maar steeds de roep om een eigen Palestina? Omdat duidelijk is dat Israël nooit kan toegeven aan deze eis! Welke staat zou dat trouwens wel doen? De hele arabische wereld zou op z'n achterste benen staan als Israël zou zeggen: Accoord, op de westelijke oever van de Jordaan kan een souvereine palestijnse staat komen. Men zou het niet geloven én niet aanvaarden.

De vraag die nog niet beantwoord is, is deze, of de westelijke staten die nu meer en meer officieel of officieus de PLO van Arafat gaan erkennen, in ieder geval als mond van de Palestijnen aanvaarden, ook werkelijk een zelfstandige palestijnse staat wensen. Voor het westen is het helemaal niet aantrekkelijk dat er op een paar honderd kilometer van het Suezkanaal een russische tankmacht opgebouwd kan worden, die - samen met de russische luchtmacht - in enkele uren deze levensader van het westen in bezit kan nemen.

Men kan zich niet aan de indruk onttrekken dat de westelijke staten - Nederland inbegrepen - het spel meespelen om der wille van de arabische olie.

De palestijnse christenen
Steeds meer christenen trekken uit de arabische landen vandaan. Meestal belijden zij te behoren tot de oude kerken, die in het westen vaak gemakshalve katholiek genoemd worden. Als christenen geloven zij in Jezus Christus, de Jood, die gezegd heeft dat het heil uit de Joden is.

Zij verkeren in een verschrikkelijk moeilijke positie. Zij kunnen zich onmogelijk scharen achter degenen die de Joodse staat willen vernietigen zoals de PLO nog altijd wil. Zij moeten - willen zij schriftgetrouw blijven - de blijvende verkiezing van Israël aanvaarden (en dat is wat anders dan de staat Israël aanvaarden! Maar het betekent wél het aanvaarden van het Joodse volk in het Joodse land...)

Indien mogelijk, trekken ook niet-christelijke Palestijnen weg uit de vluchtelingenkampen. Maar eenvoudig gaat dat niet. Want er zijn velen die er belang bij hebben het vluchtelingenprobleem te laten voortbestaan. Wat dat betreft is het een trieste en beschamende zaak dat dit probleem niet is opgelost. Westduitsland heeft enkele miljoenen vluchtelingen opgenomen uit de oostelijke gebieden. Nederland heeft enkele honderdduizenden opgenomen uit Indonesië en Suriname. Hadden de omringende arabische staten niet de kleine 700.000 Palestijnen kunnen opnemen toen bleek dat terugkeer niet of nauwelijk mogelijk was?

De palestijnse christenen zitten tussen twee vuren in, en dat is geen behagelijke positie. Van de ongeveer 3000 protestanten in de arabische landen weten we betrekkelijk weinig.

De PLO
Is de PLO écht en werkelijk de stem van de palestijnse vluchtelingen? Vast staat, a) dat de PLO bestaat uit een aantal organisaties, die ten dele tegengestelde belangen hebben met leiders, die het niet altijd met elkaar eens zijn, en b) dat er nimmer vrije verkiezingen zijn gehouden van leiders van in de PLO samenwerkende groeperingen op basis van democratische principes zoals wij die in het westen huldigen.
Wat de organisaties in de PLO gemeenschappelijk hebben dat is hun haat jegens Israël en het vaste voornemen de huidige staat Israël te vernietigen. Dit wordt uit tactische overwegingen niet altijd zo nadrukkelijk gezegd, maar het staat nog altijd in het handvest waarop men zich verenigd heeft.
Het moge duidelijk zijn dat het daarbij niet alleen gaat om de vernietiging van de Joodse staat, maar ook om de vernietiging van het Joodse volk. Dit volk moet uit Palestina verdreven worden.

Wien zal het land behoren?
Onder ons is het wel een algemeen aanvaarde mening, dat de Joden het land zullen erven. De beloften aan Abraham en zijn nazaten gedaan, zullen vervuld worden. Israël zal wonen in het land der vaderen.
Of dit betekent dat het huidige Israël en zijn nazaten het land zullen beërven? Het moet duidelijk zijn, dat God niet aan dit geslacht gebonden is. Zoals eens een generatie in de woestijn stierf, zo kan God ook nu één of meer generaties voorbijgaan, omdat deze generaties aan Hem voorbijgaan.
En betekent de belofte van de beërving van het land dat Israël een souvereine staat moet zijn naar onze huidige volkenrechtelijke begrippen? Ik denk het niet. Gods beloften aangaande de komst van de Messias werden vervuld in „de volheid des tijds". Wat dát nu allemaal ook inhoude, één ding is zeker: Israël was destijds een bezet land met een zeer beperkt zelfbestuur. En toch... Gods werk ging desondanks gewoon door.

Wat zullen wij doen?
We kunnen toch niet met lege handen aan de weg blijven staan? Moeten we onze stem verheffen? Het zou in ieder geval niet slecht zijn, indien de arabische staten die het het meest aangaat, Libanon, Jordanië, Syrië en Egypte, gezegd werd dat zij de palestijnse vluchtelingen niet mogen misbruiken om hun politieke doeleinden te bereiken. Het zou evenmin slecht zijn de Israëlische regering duidelijk te maken, dat als zij zich voor haar idealen beroept op de beloften Gods, daartoe ook behoort de aanvaarding van het goddelijk gebod om een zegen te zijn. Dat geldt ook voor palestijnse vluchtelingen. Ook dat zijn schepselen Gods. En zij mogen niet langer het kind van de rekening zijn.

P.

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Er is weer een kleine aardverschuiving bij de voorgangers gaande en, omdat het hemd nader is dan de rok, denk ik met name aan dit gewest Twente. Er verlaten ons enige broeders en we nemen aan dat de Heer daar achter staat. Het betekent wel dat de vakante gemeenten en allereerst de raden bij elkaar zitten en zeggen: Wat nu? Het adressenboekje van de unie komt op tafel en de rij van voorgangers passeert. Zoals de zonen van Isaï aan Samuël voorbijgingen. De oude dienaar was prompt bereid de eerste als de beste aan te zien want hij dacht: Zeker staat hier voor de Heer zijn gezalfde.

Maar de Heer zei tot Samuël: „Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte, want Ik heb hem verworpen. Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Heer ziet het hart aan".

Zeven zonen trokken voorbij, maar iedere keer schudde Samuël het hoofd: de Heer heeft deze niet verkoren. Ik weet niet hoe hij dat wist. Misschien kreeg hij van boven en van binnen de zekerheid: Die is het niet. Om het verhaal af te maken: de goede herder kwam van het veld, waar hij de schapen hoedde. Niet direkt terzake is de mededeling dat hij rossig was, mooie ogen had en een schoon voorkomen. Een knecht van Saul voegt er later nog aan toe: Hij kan spelen, is een dapper held, een krijgsman, wel ter tale, schoon van gestalte; *en de Heer is met hem!*

Daar zit je dan als raad. De een na de andere wandelt in de geest voorbij. Maar wanneer en bij wie zal de wekker afgaan? David was de achtste.

U kent het woord profielschets wel. Zo'n schets maken de stadsbestuurders als ze een nieuwe burgemeester nodig hebben. Leeftijd, opleiding, begaafdheid, gezinssituatie, kontaktuele eigenschappen en wie weet wat meer komen ter sprake. Ongeveer zo zal het in de raadszalen van onze gemeenten gaan.

't Is geen kleinigheid, want je beroept iemand niet voor drie maanden of een bepaald aantal jaren.

Ik zat in een groepje jongelui. We hadden het over Johannes, de doper, de voorloper, de ijsbreker. Een man van God gezonden. „Hoe zit dat nou met een predikant die een beroep krijgt", vroeg ik, „neemt hij dat zonder meer aan?" Ze zwegen. Tenslotte zei een: „Als hij meer verdienen kan in die andere gemeente zal hij wel gaan". „God beware ons voor deze soort", zei ik, „ook geld is aan de orde, maar als dat de doorslag geeft zit ie volgens mij verkeerd".

Ik kan nauwelijks geloven dat we er zulke „huurlingen" bij hebben. Die moeten maar een baan in de handel zoeken.

In mijn trouw dagblad las ik onlangs dat de Amsterdamse opperrabbijn binnenkort zal aftreden. Zijn kontrakt zal niet worden verlengd. Op de achtergronden daarvan gaan we hier niet in, maar het zet je even aan het denken. Als er bij ons beroepen wordt is er ook sprake van een soort kontrakt. De rechten en plichten van de voorganger en van de gemeente staan in de beroepingsbrief. Tot dusver hoorde ik nooit van een clausule waarin bijv. staat dat het „verdrag" een looptijd heeft van zeg vijf jaar. Hetgeen zou betekenen dat na afloop ervan beiden, de gemeente en de voorganger, het recht hebben de verbintenis te beëindigen. Bij instemming van beide zijden kan het verlengd worden. Het kan ook, met wederzijds goedvinden, binnen de vijf jaar tot een einde komen.

Volgens u zit ik nu op een verkeerd spoor.

Mijn vraag zou kunnen luiden: Zitten we nu op de goede weg?

Uw antwoord zou kunnen zijn: Maar vroeger was het anders.

Waarop een wedervraag komt: Kent u voorschriften betreffende beroepingswerk, voor de gemeente toch een ingrijpende zaak?

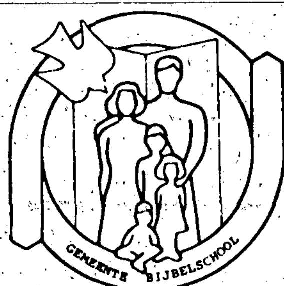
Ja broeder. Een dartelend bergriviertje eindigt in een brede trage stroom en het spelend kind van voor dertig jaar is nu een man geworden, die overwogen zijn wegen gaat.

Geen beweging op aarde ontkomt daaraan. Zelfs de wildste beek kalmeert in de lage landen. Al wil ik direkt daaraan toevoegen dat er ook voor de gemeente en de weg die zij bewandelt zoiets is als: Daarom verliezen wij de moed niet... haar innerlijk wordt van dag tot dag vernieuwd als zij trouw blijft aan de Stem van Woord en Geest. Anders verkalkt zij tot op het bot en hoe groot wordt dan het gevaar bij breuk. Lees de geschiedenis.

Scherpzinnige lezers zullen ontdekken dat ik in tweestrijd verkeer: enerzijds zoiets als een vijf-jarenplan - is dat alleen mijn verstand dat zo spreekt? - anderzijds een grensloze samenwerking - en is het dat wat de Geest wil? - Zo schuif je problemen voor je uit en valt er een regel bij je binnen als: 'k Zal door 't geloof gespannen staan...

U vindt dat ik niet zoveel problemen moest maken. Maar ik maak ze niet, ze zijn er. Dacht ik tenminste. Kent u dat leuk spreukje: Wie denk je wel dat je bent? Wie ben je wel dat je denkt?

Huizinga



Gemeente Bijbelschool
p.a. mej. M. v. d. Werf
Diepenbrockstraat 38
8916 EK Leeuwarden
Telefoon 05100-50347

De bijbelstudies

Een vorige keer mochten we melden, dat er hard gewerkt wordt aan alles wat nodig is om de G.B.S. op 1 oktober in de gemeenten te laten starten. Eén van de allerbelangrijkste elementen daarin is het bijbelstudie-materiaal. Dat moet immers tijdig beschikbaar zijn en je moet er op kunnen rekenen, dat het met de regelmaat van de klok verschijnt. Bovendien mag je eisen stellen aan de inhoud. Het gaat er om, dat de bijbel aan het woord komt en niet allerlei ingewikkelde theorieën, die de eigenlijke boodschap onzichtbaar maken.

Ook willen we geen bijbelstudie, die is opgezet om tegenstellingen aan te wakkeren en onderlinge spanning of strijd te veroorzaken. Er is al tweespalt genoeg, ook onder de christenen! Daarom juist is het zo belangrijk, dat we samen in onze plaatselijke gemeente, rondom de bijbel zitten, lezen en luisteren, elkaar bemoedigen en verrijken.

Een werkgroep

Door de stuurgroep G.B.S. is al geruime tijd een aparte werkgroep voor de materiaalvoorziening benoemd. Ds J. Bouritius uit Musselkanaal is voorzitter en hij wordt daarin bijgestaan door ds E. J. Huizing, br H. Pots en ds M. A. v. d. Vlugt. Zij zullen als een commissie van redactie de verantwoordelijkheid dragen voor de inhoud van het bijbelstudiemateriaal. We beschouwen het als een voorrecht zulke bekwame en toegewijde medewerkers voor de G.B.S. te hebben gevonden. De eerste uitgave zal van hun eigen hand zijn, daarna zullen steeds weer andere voorgangers uit onze gemeenten gevraagd worden om een bijdrage te leveren. Zo zal de gemeentebijbelschool een echte gemeenschappelijke



uit het Uniebureau

Hulpverlening
In het nummer van 16 januari hebben wij u iets verteld over de aardbeving, die het zuiden van Italië getroffen heeft, over de rampzalige gevolgen voor de bevolking in dat gebied. Thans kunnen we u meedelen, dat de Commissie der Unie uit het Noodfonds een bedrag van *f* 10.000,— beschikbaar heeft gesteld om de ergste nood mee te helpen lenigen.

Sprekerslijst
Aan de sprekerslijst, die intussen aan de gemeenten is gezonden, dient een tweetal (nagekomen) namen te worden toegevoegd:
br B. G. Jonker, Abelenhage 30, 9501 TS Stadskanaal, telefoon 05990-1.83.00;
br H. J. Vos, Hazebroeklaan 31, 9501 RW Stadskanaal, telefoon 05990-1.56.35.
De beide broeders zijn opgegeven door de gemeente van Stadskanaal-Zuid.

Stuurgroep-GBS
De Commissie der Unie heeft onlangs tot lid van de Stuurgroep Gemeentelijke Bijbelschool benoemd *ds P. Jager* te Harderwijk. Hij is de opvolger van br A. R. Schaap, die zich wegens drukke werkzaamheden moest terugtrekken.

Unie-jubileum
Op 9 februari vergaderde de Jubileumkommissie in Zwolle. Meermalen hebt u over de plannen in ons weekblad kunnen lezen. Ook in de gemeenteblaadjes is daaraan bekendheid gegeven. Aan de gemeenten is een artikel gezonden in de serie „De Unie dichterbij", dat voor publikatie is bestemd. Daarin leest u meer bijzonderheden. Van de jubileumfolder is een nieuwe oplage (5.000 stuks) gereedgekomen. Gemeenten kunnen hun bestellingen - de folder is gratis - aan het Uniebureau richten.

Vormingswerk
Ook hebben de gemeenten begin deze week een brief gekregen, waarin de Commissie der Unie enkele mededelingen doet over ontwikkelingen met betrekking tot het werk van toerusting en vorming, die zich sinds de, in Groningen gehouden, Algemene Vergadering hebben voorgedaan. Zoals wij reeds eerder schreven, is het de bedoeling, dat brieven en stukken, die *aan de gemeenten gericht* zijn, ook ter kennis van de gemeenten worden gebracht.

Algemene Vergadering
We herinneren er nog even aan, dat voorstellen voor de Algemene Vergadering op of vóór 1 april in het Uniebureau moeten zijn ontvangen.
De 101ste Algemene Vergadering zal in Sneek worden gehouden en wel op (woensdag) 21, (donderdag) 22 en (vrijdag) 23 oktober 1981.
De broeders J. A. Brandsma en O. Oldenburger zijn gevraagd om ten aanzien van thema en programma met suggesties te komen.

NBJB-vertegenwoordiging
Het zal u bekend zijn, dat ds J. H. Hofman is afgetreden als lid van de Commissie der Unie, waarin hij gedurende enkele jaren als vertegenwoordiger van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging zitting heeft gehad. Tot zijn opvolger is door de gemeenten gekozen *br A. Scheerhoorn* te Stadskanaal. We heten hem hartelijk welkom!

Adressenboekje
Blz. 7 (Commissie der Unie):
Ds J. H. Hofman dóórhalen;
A. Scheerhoorn (Stadskanaal) toevoegen.
Blz. 8 (Werkgroep Geloof en Leven):
Alle onder dat hoofd vermelde namen dienen te worden doorgehaald. De Werkgroep Geloof en Leven is namelijk opgeheven, uiteraard na overleg met en inspraak van de betrokkenen.
Blz. 17 (Sektie RJC):
Toevoegen: Th. Donkerbroek, Van Oldenbarneveltstraat 41-B, 3862 SN Nijkerk, telefoon 03494-5.63.96.
Vanuit een druk-druk Uniebureau zenden wij u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

productie zijn, waarvan ook allen kunnen en mogen profiteren binnen de gegeven „spelregels".
De eerste vier kwartaal-uitgaven, die ieder 12 lessen bevatten, zullen heten
1. *Verrast door Gods genade* (1.10.81-31.12.81)
2. *Gemeente onderweg* (1.1.82-31.3.82)
3. *In liefde één (1.4.82-30.6.82)*
4. *Een profeet in de storm* (1.7.82-30.9.82)

Behalve de bijbelstudies kan men in dit kwartaal-boekje suggesties vinden voor behandeling van de stof op zondagsschool en met de jongere garde.
En nu aan de slag!
Is uw gemeente al in actie gekomen voor de G.B.S.? Ja, het komt dichtbij, die eerste oktober. Maar... het kan nog steeds en ons secretariaat wacht graag op uw berichten en de aanmelding voor de beide weekends, 13/14 maart en 24/25 april.
Een volgende keer vertellen we graag nog iets meer.

De stuurgroep G.B.S.

QUA VADIS SCHOLIEREN?
De Arnhemse Courant van 4-2-81 meldde het volgende: betreffende scholieren te Doetinchem:
Van de 13-jarige leerlingen gebruikt ruim 50% dagelijks alcohol. Vanaf het 14e jaar neemt het gebruik van alcoholhoudende dranken, alsmede het aantal consumpties per gebruiker met rasse schreden toe.
Deze mededelingen zijn niet afkomstig van geheelonthouders, maar van de Schoolartsendienst „Kring Doetinchem".
Waar gaat dat heen?

P.

Ds HOFHUIS 75 JAAR
Br F. G. J. Hofhuis, emeritus-voorganger van Alkmaar en Drachten, vierde 12 februari zijn 75e verjaardag. Wij feliciteren hem gaarne, én de zijnen.
Zijn adres is: 't Dijkhuis, 7622 CM Borne; telefoon 074-667621.

BEROEPINGSWERK
Beroepen: te Drachten-Elim: G. Liebe te Hengelo (O.), die dit beroep heeft aangenomen.
Beroepen: te Drachten-Elim: G. Liebe te
Beroepen: te 's-Gravenhage: J. Broertjes te Groningen.

BOEKBESPREKING

J. L. Erkelens: Maak u op! Uitg. Boekencentrum, Den Haag. Paperback. 136 pag. f 21,—.

De ondertitel: Jona in het Oude Testament, zou wat misleidend kunnen zijn. Het is geen bespreking van het boek Jona (dat overigens in een insteekboekje in 4 vertalingen erbij gegeven wordt). Het is veelmeer een poging een antwoord te geven op de vraag: Hoe lees ik de bijbel, met name: Het Oude Testament? Het boek Jona wordt als uitvalspoort gebruikt om deze vraag van een antwoord te voorzien.

Daarbij maakt de schrijver tevens gebruik van zijn grote belezenheid, en zó heeft hij een boek geschreven dat voor de belangstellende lezer zeer veel waardevols biedt. Wie met hem op stap gaat, moet ogen en oren goed de kost geven, maar die ziet en hoort dan ook zeer veel. Daardoor kan een mens zijn visie op de Schrift en zijn inzicht in de schriftgegevens verbreden én verdiepen. De schrijver heeft ook 150 vragen tussen de tekst opgenomen, die men rustig kan voorbijlezen. Beantwoording echter noopt tot bezinning, en dát is waardevol.

Wie zich dit boekje aanschaft, heeft zijn geld goed besteed. Dat méén ik.

De schrijver was van 1961-1978 docent Oude Testament aan de opleiding leraar godsdienstonderwijs te Utrecht.

Nogmaals: van harte aanbevolen.

P.

GEMEENTE-JAARBOEKJES

Traditiegetrouw zond de gemeente HEERENVEEN ons als eerste haar Jaarboekje 1980. Een schat van gegevens over het werk én over de financiën zijn daarin verwerkt. Je kunt eruit gewaar worden, wie er met attestatie kwamen of vertrokken, wie er overleden zijn, wie er voorgingen in de diensten, hoe de raad is samengesteld, welke verenigingen en groepen er aan het werk zijn geweest en wat ze deden, wat de voorganger deed aan werk buiten de gemeente maar wel in opdracht van de gemeente, enz.

Het boekje (40 pagina's) wordt besloten met een ledenlijst.

Gefeliciteerd, Heerenveen.

Hetzelfde kun je ook zeggen van het jaarboek (in kwarto-formaat) van Rotterdam-Zuid (wier voorganger natuurlijk het klappen van de zweep in Heerenveen leerde kennen!). Hierin worden tevens een aantal voorstellen van de raad aan de gemeente gedaan betreffende diverse zaken die in de toekomst geregeld moeten worden.

Ook Rotterdam-Zuid gefeliciteerd.

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Er komen veel „vreemden" in de kerk!

Een heer van middelbare leeftijd en onbestemd geloof betrad om ongeveer half tien de Baptisten Kerk, ergens in Nederland. Er was nog niet veel publiek: alleen de koster dribbelde bedrijvig rond en enkele hoogbejaarde zusters verhandelden op de derde rij van voren het laatste nieuws. De man verwonderde zich over de grootte van het gebouw.

„Hoeveel zitplaatsen heeft deze kerk?" informeerde hij bij de koster.

„Tweehonderd zitplaatsen, meneer, maar als het moet stoppen we hier wel driehonderd personen in!"

„Telt de gemeente dan zoveel leden?"

„Nee, maar er komen hier ook veel vreemden ziet u", verklaarde de koster.

„Vreemden", verbaasde de bezoeker zich.

„Ja", sprak de dorpelwachter en hief zijn gezicht op naar de kansel.

„We hebben hier een heel goede predikant, een geweldige spreker. Vandaar, ziet u".

De man zag het niet en overpeinsde welk geheim hij op het spoor gekomen was. Kwamen hier veel vreemden? Deden ze vreemd, gingen ze vreemd of waren ze vreemd? Want vreemd, dat is toch zoiets als „niet gewoon"!

Enfin, de kerk stroomde vol met schijnbaar heel normale mensen, al kun je natuurlijk nooit weten. Nadat er een rood lampje was gaan gloeien werd iedereen stil en ook het orgel zweeg opgelucht, dat de tegenstand van zoveel babbelende stemmen zich had neergelegd.

Plotseling werd een zijdeur geopend en daar kwamen mensen binnenstappen in een keurige rechte rij. Ze namen plaats voor in de kerk, behalve een man, die doorliep en de kansel beklom. De bezoeker herkende in hem zijn vroegere buurman, aan wie hij overigens nooit veel bijzonders had opgemerkt, behalve dan dat hij thuis was als iedereen werkte en er op uittrok als anderen thuiskwamen.

De voormalige buurman keek de aanwezigen blijmoedig aan en verklaarde, dat iedereen hartelijk welkom was.

„Fijn, dat u er allemaal bent", zo sprak hij. „Ook vanmorgen zie ik weer veel vreemde gezichten voor mij. Al bent u vreemd, ik hoop, dat u zich niet zo zult voelen", voegde hij er sussend aan toe.

Gealarmeerd veerde de ex-buurman omhoog en gluurde snel om zich heen. Had hij toch niet goed opgelet? Ja, nu hij goed keek, leek het hem toch hier en daar ook niet helemaal gewoon. Vooral een van de personen, die door de zijdeur was binnengekomen en nu vooraan zat, maakte echt een typische indruk. Een vreemd gezicht had hij! Nou ja, wat gaf het: hij hoefde zich niet vreemd te voelen, luidde hier het devies.

Maar toen plofte hij met een schok op de harde bodem van de werkelijkheid. Want wat zei de predikant?

„Het doet mij bijzonder veel genoegen, dat ik onder de vreemde gezichten ook dat van mijn vroegere buurman, de heer D., meen te herkennen. Hém heet ik heel speciaal welkom".

Hij had dus een vreemd gezicht! Nu, mooi was hij niet, maar dit klonk hem toch een beetje overdreven in de oren. Overdreven was het ook, net als dit artikeltje. Maar gasten zijn geen „vreemden", laten we dat wel even afspreken. Want vreemden horen eigenlijk niet thuis bij de rest, maar gasten krijgen een ereplaats. En soms verraadt het spraakgebruik een verborgen opvatting.

Een instelling van mensen, die er heel diep in hun hart geen anderen bij willen hebben, behalve voor een enkele keer. En dan als „vreemde", natuurlijk!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

OUDEREN VAKANTIE WEKEN

Reeds enige jaren vinden op het konferentie-oord „de Bron" in Oudleusen aan de Vecht vakantieweken plaats voor ouderen. Ze zijn een groot sukses, getuige het aantal deelnemers en de verslagen („kampkranten"). Alles is verzorgd (vol pension) en u wordt ondergebracht in tweepersoons kamers.

Dit jaar hebben we de 3 weken ook weer zodanig verspreid dat het wellicht mogelijk is aan meer dan één week deel te nemen (u hebt immers de tijd aan u zelf!)

Een goede leiding zorgt ervoor dat iedereen aan zijn trekken komt en dat er samen ook fijne dingen te beleven zijn (uitstapjes, zingen, dagsluiting, spel, enz.).

U bent van harte welkom.

Datum: O1 kamp van 20-27 juni. Leiding fam. S. A. Wijchers

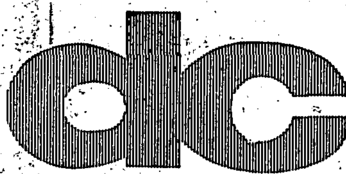
O2 kamp van 4-11 juli. Leiding fam. B. Gringhuis.

O3 kamp van 15-22 augustus. Leiding fam. K. Brongers

Prijs f 250,—.

Vraag naar de kampfolder bij uw sekretaris of jeugdleider of bij Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; telefoon 05120-15687.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

‚Hij en zij' ‚jij en ik' ‚zij en hij'

Hierbij de uitnodiging voor het jaarlijks kaderweekend van de RJC, bestemd voor *aktieve* jeugdleden en natuurlijk alle jeugdleiders.
Het duurt weer twee dagen en dat betekent dus een intensief weekend. Er kan meer gebeuren en er blijft ook meer hangen.
Het thema heeft deze keer betrekking op één van de belangrijkste facetten van het leven: *de relatie jongen/meisje, man/vrouw.*
Een beetje tegen de achtergrond van: *wat maken mijn ouders ervan en wat maken wij zelf ervan?*
Via een speelfilm (van Ingmar Bergman!), via gesprekken en allerlei aktiviteiten hopen we een weekend te beleven waar iedereen wat aan heeft.
Dit thema biedt genoeg aanknopingspunten om verder op de jeugdavond op door te borduren.
Kortom, meld je maar gauw aan, dan kun je het mee maken.
Tijd: vrijdag 27 januari 20.00 uur-zondag 1 maart 16.00 uur.
Prijs: *f* 45,— p.p.
Plaats: „De Bron", Oude Oever 10, Oudleusen (Ov.).
Aanmelden vóór 20 februari a.s. bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.
Het programma wordt tijdig toegestuurd.

Namens de R.J.C. Werkgroep,

Piet Brongers

Op 25 januari 1981 werd door haar Heer en Heiland thuisgeroepen onze zuster

M. C. JANSEN-PEIJSIER

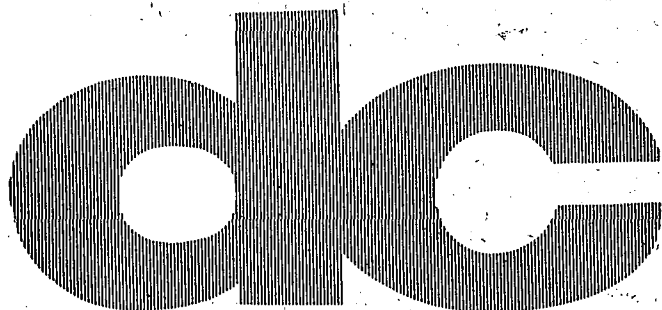
op de leeftijd van 77 jaar.

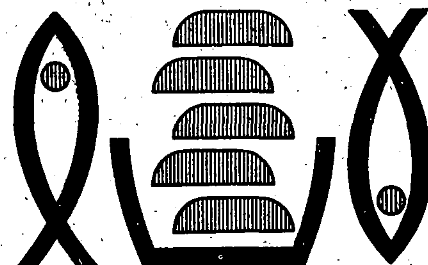
Zij wist zich veilig in het holle van Gods hand.

Baptistengemeente te Apeldoorn

Vanuit de Baptistengemeente Alphen-Noord, wordt dit jaar voor de 3e maal een Kinder- en Jeugdkamp georganiseerd.
In de week van 1 t/m 9 augustus 1981 verblijven wij in Otterloo.
Er zijn twéé afzonderlijke kampen.
Eén voor de leeftijd van 7 t/m 12 jaar en één voor de leeftijd van 13 t/m 15 jaar.
De mooie omgeving van Otterloo leent zich uitstekend voor sport, spel en alles wat nodig is voor een fijne vakantie-week.
Voor inlichtingen: Fam. Stapper, tel. 01720-74701.

Wij roepen alle oud „Tabitha"-Scheveningen-mensen op, die daar tussen 1950-1970 gewerkt hebben, voor de Reünie.
Willen de belangstellenden kontakt opnemen met: Giny Graafstal-Uilken, Alphons Ariënstraat 59, 2037 VJ Haarlem; tel. 023-342906.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 7 - 20 februari 1981

Het algemeen belang kan me gestolen worden

Maar wie leent zich voor zo'n klus? Wie wil hier dief zijn? Dat is ook al weer zo moeilijk. Je biedt iets aan dat ze je rustig mogen ontstelen. En niemand komt opdagen. Niemand is kennelijk geïnteresseerd in het algemeen belang. Niemand ziet het blijkbaar als iets zeer belangrijks. Vreemde zaak toch.
De mens is zo hebzuchtig als ik weet wat, maar niemand wil mijn algemeen belang. Gratis. Voor niets. Wie komt stelen, zal ik niet betrappen. Ik doe wel een oogje dicht. Maar niemand komt...

Hoe algemeen is het algemeen belang? Denken de mensen daar wel gelijk over? Liggen de grenzen overal bij dezelfde paaltjes? Hoe goed is het voor iedereen dat het algemeen belang boven het groeps- en het persoonlijk belang gaat?
Met een beroep op het algemeen belang zijn de grootste misdaden gepleegd. Joden moesten worden uitgeroeid, want daarmee was het algemeen belang gediend. Voor zigeuners en homo's gold hetzelfde. In veel vroeger eeuwen heeft men geschreeuwd: De christenen voor de leeuwen. En het gebeurde nog ook. Met een beroep op het algemeen belang, uiteraard. Dodewaard moet dicht, met het oog op het algemeen belang. Nederland moet zich van een groot aantal buitenlanders ontdoen, met het oog op het algemeen belang.
Hoe algemeen is dat algemeen belang?

Over het algemeen belang - tegen de achtergrond van groeps- en persoonlijk belang - denken mensen niet gelijk. Hoe komen mensen eigenlijk tot hun visie op het algemeen en het groeps- en persoonlijk belang? Welke omstandigheden en ervaringen spelen daarin een rol? Waarom denken mensen zoals ze denken, (en wat denken ze wel wat ze denken?) En wie denken ze wel dat ze zijn?
En hoe zit dat eigenlijk met het hemd en de rok? Ja, het hemd is nader dan de rok. Maar als je nou eens eerst de rok en dán het hemd aantrekt? Wie heeft eigenlijk eens en voor altijd uitgemaakt dat eerst het hemd komt en dán de rok?

En welke betekenis heeft het nu voor u en mij - als gelovigen - dat de Bijbel zegt: Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was? Wat betekent dat nou heel practisch? Aan deze vermaning in Phil. 2 : 5 gaat dit woord vooraf: Een iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk (zie) ook op hetgeen der anderen is, volgens de Staten-vertaling. En Luther vertaalde: ein jeglicher sehe nicht auf das Seine, sondern auch auf das, was des andren ist. Een engelse vertaling luidt: Look not every man on his own things, but every man also on the things of others. Det NBG-vertaling zegt: Ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen. De rooms-katholieken deden en doen 't in verbinding met het voorgaande vers:... maar ootmoedig een ander hoger te achten dan uzelf, door niet alleen op uw eigen belang te letten, maar ook op dat van anderen bedacht te zijn. Nog een, in Groot nieuws voor u: Heb niet alleen de belangen van uzelf in het oog, maar ook die van anderen.

Juist een christen is kennelijk voortdurend in een strijd gewikkeld tussen eigen en anderer belangen. Je zou kunnen zeggen: Andere mensen hoeven zich met de strijd tussen algemeen en persoonlijk belang niet in te laten, maar de gelovige wel. En daarmee ook in de strijd tussen groeps- en algemeen belang.
Als het algemeen belang boven het groepsbelang gaat, en het groepsbelang boven het persoonlijk belang, dan zou je kunnen zeggen: het belang van de gemeente gaat boven het persoonlijk belang. En als het algemeen belang boven het groepsbelang gaat, dan heeft de gemeente zich helemaal in te stellen op de vervulling van haar roeping om het Evangelie te verkondigen in de wereld. Maar dan moet elk individu in de gemeente daartoe de gemeente in staat stellen. Door zijn activiteiten, door het geven van geld, door voorbede.

Dat zal dus inhouden, dat het er niet om gaat dat ik aan mijn trekken kom in de gemeente. En ook niet daarom dat de gemeente een doel in zichzelf wordt. Niet de glorie van de kerk is belangrijk, maar het heil der wereld. Het belang van allen. Het echte belang van allen. Het echte belang van allen zoals Jezus dat zag. Hij zag dat mensen dwaalden als schapen zonder herder. Daarom wilde Hij aller herder zijn. Hij zag dat mensen opgejaagd en voortgedreven werden. Daarom riep Hij: Komt tot Mij, Ik zal u rust geven.

VERANTWOORDELIJKHEID

Op een station ontploft een bom. Kreunend zakken er enige mensen in elkaar. Glasgerinkel. Politie en ambulance komen met loeiende sirenes aanstuiven. Enkele doden, enige tientallen gewonden.
Bij een groot dagblad rinkelt de telefoon. Zonder zijn naam te noemen zegt een man: Het XYZ-front eist de verantwoordelijkheid op voor de bomaanslag op het station.

Dit lugubere verhaal is in onze dagen maar al te vaak werkelijkheid. Maar is dat zogenaamde opeisen van de verantwoordelijkheid niet een grote leugen op zichzelf?
Wie verantwoordelijkheid wil dragen, moet immers ook bereid zijn om verantwoording af te leggen. Je moet zo iemand ter verantwoording kunnen roepen. In „verantwoording" zit „antwoord". Je moet antwoord kunnen en willen geven op de vraag waarom je iets gedaan hebt.
De organisatie, die met een anoniem telefoontje meedeelt verantwoordelijk te zijn voor de bomaanslag, is echter helemaal niet bereid om in het publiek of tegenover de rechter verantwoording af te leggen. Heel begrijpelijk, want men is zich het misdadige en onmenselijke van dergelijke methodes wel bewust.
Zou je echter in gesprek kunnen komen met de mensen die zulke dingen uitdenken en uitvoeren, dan zou je ontdekken dat ze zichzelf uiteindelijk niet eens verantwoordelijk achten voor hun optreden. De schuldigen zitten ergens anders. Dat zijn namelijk de zittende heersers, die een maatschappelijk systeem op de been houden dat in de ogen van het XYZ-front niet deugt, en daarom zo snel mogelijk onderuit gehaald moet worden. Aangezien je dat langs democratische weg niet bereiken kunt, ben je wel gedwongen je toevlucht te nemen tot gewelddadige middelen.

Zo krijgt het XYZ-front een menslievende basis van bevrijding van de mensheid. En als er dan slachtoffers vallen, ligt uiteindelijk de verantwoordelijkheid daarvoor niet bij dit front, maar bij de hoge heren, die hun stoel niet willen afstaan...
Wat in zulke akties aan het licht komt, zijn de agressiviteit en de onlust-gevoelens van de aktievoerders. De onvrede over bepaalde toestanden wordt aangegrepen om die persoonlijke opstandige gevoelens tot uiting te brengen, en het afschuiven van de verantwoordelijkheid op anderen geeft dan de mogelijkheid om zichzelf zonder lastige vragen uit te leven.
Nu moeten we er niet aan denken, dat ooit de macht in handen zou komen van mensen die dergelijke middelen aanwenden. Zoals ik ook een weinig schilderachtige toekomst verwacht van bewegingen die bruggen en gebouwen volkladderen met leuzen en scheldwoorden.

Afschuiving

Het vandalisme en de vernielzucht nemen onrustbarende vormen aan. De bestuurders van de Rotterdamse tram, bus en metro gaan met loden schoenen naar hun werk, en zijn blij als er na hun laatste rit niet méér gebeurd is dan volgekladderde en kapotgesneden banken, en dat ze zelf heelhuids thuiskomen, zo konden we onlangs lezen.
Daar kun je een heleboel oorzaken voor zoeken, en deskundigen zijn daar ook wel ijverig mee bezig. Verveling, werkeloosheid, onvrede met de maatschappelijke situatie, moeilijkheden thuis, de beklemming van het dicht op elkaar wonen. Allerlei omstandigheden zijn wel verantwoordelijk voor het gedrag van die mensen.
Maar ben je daar mee klaar? Heeft dan niet ieder mens een eigen, heel persoonlijke verantwoordelijkheid, die hij niet kan doorschuiven aan wie dan ook? Of is het bewustzijn van een persoonlijke verantwoordelijkheid aan het wegebben?

Er worden in onze samenleving langzamerhand veel verantwoordelijkheden overgeheveld naar de overheid. Die wordt steeds meer een Vadertje Staat, die voor ons moet zorgen en de verantwoordelijkheden moet dragen. Met alle goede, maar ook kwalijke kanten daarvan.
Vroeger moest ieder zelf zorgen voor financiële reserves, voorzover dat tenminste lukte. Er moest geld zijn voor ziekte, werkloosheid, de oude dag.
Een uitgebreid stelsel van verzekeringen en sociale voorzieningen nam die zorgen over, en daar zijn we blij mee. Maar is daarmee misschien ook het verantwoordelijkheidsgevoel gedaald, zodat men al vrij gemakkelijk leunt op de overheidsvoorzieningen? En worden niet allerlei problemen vrij snel in de schoenen van de overheid geschoven?
Bekende politici maken zich zorgen over de toenemende neiging van de Nederlander om voor zijn problemen de overheid te hulp te roepen of verantwoordelijk te stellen. Aan de andere kant toont hij een steeds geringere bereidheid om aan zijn burgerlijke verplichtingen te voldoen, en worden wetten en regels in steeds sterkere mate ontdoken.
Afschuiven van de verantwoordelijkheid voor wat er verkeerd gaat is zo oud als de mensheid zelf, dat leert Genesis 3 ons wel. Het is blijkbaar een aspekt van de zonde. De mens ontkent zijn verantwoordelijkheid, en daarmee zijn schuld. Met een beroep op het „Befehl ist Befehl" hielden Duitse oorlogsmisdadigers zich de persoonlijke schuld van het lijf.
Maar dat is het levensgevaarlijke van het afschuifsysteem. Want de mens kan persoonlijke schuld niet afwentelen op anderen. Wie dat doet, blijft met zijn schuld zitten, totdat hij toch eenmaal voor God verantwoording zal moeten afleggen voor zijn leven.
Een van de gevaarlijke kanten van het drankmisbruik is wel, dat de mens door teveel te drinken zijn verantwoordelijkheidsbesef gaat uitschakelen. Wie te veel gedronken heeft, heeft zijn daden niet meer onder kontrole, en miskent daarmee zijn mens-zijn, als drager van verantwoordelijkheid.

Bevrijdend evangelie

Het evangelie heeft onder andere daarin zijn bevrijdende kracht, dat het de mens in de eerste plaats terug brengt bij zijn persoonlijke, niet over te dragen verantwoordelijkheid voor zijn daden. Het overtuigt van de eigen schuld, die niet kan worden afgewenteld. Het dwingt tot belijden van die schuld.
Daarmee wordt het geweten ontlast, en zeker als daarop de genade verkondigd mag worden dat die persoonlijke schuld wordt weggenomen door te vertrouwen op het middelaarswerk van Jezus Christus.
Wie dat evangelie aanvaardt, zal ervaren dat agressie en onlustgevoelens worden uitgebannen. Hun plaats wordt ingenomen door positieve en opbouwende gedachten die ons leven zinvol maken voor God en voor anderen.
Dan verdwijnt die behoefte om anderen verantwoordelijk te stellen voor wat er mis gaat, want dan ben je bereid om zelf de verantwoordelijkheid te aanvaarden voor je daden.
Dat is wat God van ons, mensen, verwachten mag.

De Winkel

Je mag op je eigen belangen achten. Maar niet alleen op je eigen belangen. De belangen van anderen zijn minstens zo belangrijk. Wie maakt dat uit? Niet de onverschilligheid maakt dat uit. Ook niet altijd het gezonde verstand (wat is dat trouwens?). Maar wel de gezindheid van Jezus.
Hoe zou Hij handelen?
De gezindheid van Jezus leer je alleen kennen uit de verhalen die over Hem de ronde deden. En doen. Hoe Hij omging met mensen. Hoe Hij voor hen opkwam. Hoe Hij aan zichzelf voorbijzag. Hoe Hij het opnam voor anderen. Hoe Hij zijn leven waagde voor anderen.
Het altijd maar weer lezen van de evangelie-verhalen brengt een openheid in het eigen denken voor Jezus' denken - en doen.

Hoe zou Hij handelen?

Ploeger

Naschrift: Niemand hoeft zich de moeite te getroosten mij het algemeen belang te ontroven. Ik zorg er zelf wel voor. Tenminste...

BIJ ONS IN IEDERMANSHUIZEN

Zondag jl. hadden we weer een doopdienst. Dat is altijd weer een feestelijk gebeuren, maar ditmaal zag ook de kerk er extra feestelijk uit vanwege een groot aantal bloemstukken, die de vorige avond een ander feestelijk samenzijn hadden opgeluisterd en die nu in de kerk prijkten en ook de kansel uitbundig sierden.

Net toen de dominee en de eerste dopelinge waren afgedaald in het water, gebeurde het. Een van de bloemstukken, die op de onderbouw van de kansel stonden, begon te glijden en verdween met een bescheiden plonsje in het doopwater. Broeder ouderling Visser sprong nog geagiteerd op en boog zich met graaiende bewegingen over de rand van het doopvont om nog te redden wat er te redden viel, maar de dominee wees hem met een majestueus gebaar terug en doopte. Even later rees de dopelinge weer op, het hoofd sierlijk omkranst met bloemblaadjes. Sommige gemeenteleden hielden de adem in en vonden het, gezien de ontstelde uitdrukking op hun gezichten, een aanfluiting voor dit heilig gebeuren, anderen konden ternauwernood een zacht gegniffel onderdrukken - er zijn nu eenmaal mensen die bij het minste of geringste dolle pret hebben. Maar de dominee hield het hoofd koel en sprak waardig: „wat is dit eigenlijk een prachtig teken van het nieuwe leven; je gaat er in zonder enig sieraad, arm en schamel zoals je bent - en je komt er feestelijk getooid weer uit om het nieuwe leven te leven". Nu, dat was waar, de gemeente herademde en br Roepersma riep luid „halleluja".

De volgende dag hoorde mijn vrouw bij de slager vertelde, dat je in de Baptistenkerk helemaal met bloemenkransen omhangen werd wanneer je je daar liet dopen, waarop mijn vrouw heeft opgemerkt, dat de krans der rechtvaardigheid ons pas op een later tijdstip wordt aangereikt, maar dat we wel ons best (moeten) doen om hier en nu al enkele bloemblaadjes te laten zien door dezelfde genade, die ons eens een complete krans zal doen dragen.

Ik weet niet, of de verzamelde cliëntele dat begreep, maar ik hoop wel, dat ze het aan ons allemaal merken in de praktijk van het dagelijks leven.

Koert Koekeloer

Wegwijzer ten leven

2 Tim. 3 : 15 „...en dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus".

Eén ding moet dan wel duidelijk zijn: Timotheüs moet dan wel groot geworden zijn in een gezin, dat geregeld op sabbat naar de synagoge ging. Tweedens: Timotheüs moet dan ook geregeld naar school geweest zijn, waar Joodse jongens leerden lezen en schrijven. Zij lazen de schriften. Wat wij het oude testament noemen. Derdens zou nog genoemd kunnen worden de omstandigheid dat het gezin waarin hij opgroeide, niet alleen de schriften aanhoorde in de synagoge - of misschien thuis wel een rol had - maar ook aanvaardde als boodschap van God.
Paulus heeft aan het begin van zijn tweede brief aan Timotheüs reeds gemeld, dat hij een ongeveinsd geloof gevonden had in Timotheüs' moeder en grootmoeder, Eunice en Loïs. Lucas bericht trouwens hetzelfde in Hand. 16 : 1: Timotheüs was de zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een griekse vader. Verderop wordt duidelijk, dat deze griekse vader zijn zoon niet heeft laten besnijden. Timotheüs is door Paulus besneden.

De heilige schriften, waarover Paulus hier spreekt, zijn de schriften van het oude testament. In zijn dagen stond de canon daarvan vrijwel vast.
Met dit woord canon wordt bedoeld: het aantal schriften dat als verplichtend voor geloof en leven aanvaard werd, stond vast. Maar niet alleen het aantal. Oók en vooral: de inhoud van deze schriften is richtsnoer voor geloof en leven. Want in deze canonieke schriften staat, moet geloofd worden. Daarin is Gods boodschap tot mensen gekomen. Zij zijn Gods boodschap.
Dit hield niet in dat andere geschriften niet gelezen mochten worden. De Joden lazen ook zogenaamde apokriefe geschriften; daarmee werden schriften bedoeld die niet in de canon waren opgenomen. Tot op de huidige dag zijn ze te vinden in het oude testament zoals de rooms-katholieke kerk die aanvaardt. Luther, en ook de statenvertalers, hebben ze vertaald.

Paulus heeft het over „heilige" schriften. Niet de rollen op zich zijn heilig, hoewel deze zeer kostbaar waren en daarom ook met grote zorg werden omringd. „Heilig" zijn de schriften vanwege hun inhoud. Zij - en zij alleen, maar zij dan ook helemaal - zijn dragers van de openbaringen Gods. Wat God gesproken heeft, staat daarin. Daarin zijn de verhalen opgenomen over Gods handelen met mensen. Daarin heeft God zijn geboden gegeven. Daarin zijn de beloften en bedreigingen opgenomen zoals ze met name door de profeten aan Israël werden meegedeeld.

Paulus heeft het ook over „schriften". Over geschreven zaken. Nergens wordt verondersteld dat deze schriften kant en klaar uit de hemel gevallen zijn. Ze zijn geschreven. Door mensen. Op aardse, vergankelijke materialen. In hun taal. Met de schrifttekens die toen en daar gangbaar waren. Met inkt die lang houdbaar was, maar toch kon vervagen. Telkens weer werden de schriften afgeschreven, overgeschreven. Met pijnlijke nauwkeurigheid werd dat gedaan zodat het maken van fouten bij het overschrijven vrijwel uitgesloten was. Maar het bleven schriften, geschriften, geschreven zaken.

Die niet omdat zij geschreven zijn, maar omdat zij „heilig" zijn, wijs kunnen maken tot zaligheid. Voor Paulus stond het onomstotelijk vast: de schriften van Mozes en de profeten, van Salomo en onbekende anderen, zijn in Gods hand een mogelijkheid om mensen tot behoudenis te brengen. Die behoudenis valt de mens niet ten deel door geloof in de schriften - hetzij van het oude, hetzij van het nieuwe verbond - maar door het geloof in Jezus Christus.
De schriften zijn wegwijzers, niet wegen of één weg. Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. Voor Jezus Christus moeten wij dankbaar zijn. Voor wegwijzers, voor zúlke wegwijzers eveneens. Ik bewonder het landschap méér dan de landkaarten. Maar zonder die landkaarten zou menig mooi plekje voor me verborgen blijven. Jezus is niet zonder de schriften.

Ploeger

De nieuwe geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie (ECB)

Met dit artikel begint een serie waarin we kennis maken met de nieuwe geloofsbelijdenis van onze russische broeders en zusters. De vertaling uit het russisch is ons aangeboden door de afdeling Oecumenica van het Interuniversitair Instituut voor Missiologie en Oecumenica en de adjunct-directeur van deze afdeling dr J. A. Hebly heeft het inleidend artikel geschreven dat hieronder volgt. We willen hem en zijn medewerker mr Th. van der Voort hiervoor hartelijk danken.
Ik geef de lezers in overweging om dit en alle volgende artikelen te bewaren want zij vormen een heel belangwekkend document. Het ligt ook in de bedoeling te zijner tijd een studiebijeenkomst over deze belijdenis te houden. Daarover volgt nog nader bericht.
Wie na publicatie van de volledige tekst zijn of haar gedachten hierover kenbaar wil maken is daartoe bij dezen uitgenodigd.
Men kan schrijven aan de redactie maar ook rechtstreeks aan dr. Hebly.
Het adres van het instituut is: I I M O, Heidelberglaan 2, 3584 CS Utrecht.

J. Reiling

Het is opmerkelijk dat nu na vele jaren van voorbereiding deze geloofsbelijdenis is gepubliceerd. De Unie van Evangelie Christenen-Baptisten is namelijk een verband van zeer uiteenlopende groepen en stromingen, die voortdurend grote innerlijke spanningen kent en waarvan, zoals bekend, in de jaren zestig een grote groep gelovigen zich heeft afgescheiden.

De Unie is in 1944 ontstaan vooral door krachtige druk van de staat die de verschillende groepen wel wilde toestaan een bovengronds bestaan te leiden, maar dan wel in één bond samengevat onder een centrale leiding.

Zo zijn in de Unie samengevloeid Evangelie Christenen, Baptisten, Mennonieten en Pinkstergelovigen. De secretaris-generaal van de Unie A. M. Byckov gaf op het grote Unie-congres in december 1979 een goede definitie.

Het gebruik van het woord „kerk" in de eerste zin daarvan is uit de officiële Engelse vertaling overgenomen. Ook in de geloofsbelijdenis wordt steeds het woord „cerkov" gebruikt, dat we soms met kerk, soms met gemeente hebben vertaald. „De kerk van de Evangelie Christenen-Baptisten is een multi-nationale broederschap, bestaande uit verschillende denominaties, die Jezus Christus belijdt als haar Heer en Heiland: onze broederschap belijdt en practiseert de heilige waterdoop door geloof van de gedoopte; zij erkent het universele priesterschap (1 Petrus 2 : 9) en staat open voor broederlijke gemeenschap met al diegenen die de Heer en Heiland Jezus Christus liefhebben. God heeft een speciale weg en tijd bepaald voor ons getuigenis in de grotere uitgestrektheid van ons Moederland. De hoofdrichting in de dienst van onze broederschap blijft de prediking van het Evangelie, Christelijke opvoeding van hen die in Jezus Christus geloven en het bereiken van eenheid in Christus met alle Evangelische bewegingen".

De nieuwe geloofsbelijdenis heeft wel de bedoeling de innerlijke eenheid van de verschillende groepen te versterken. Een belangrijk verschilpunt dat voortdurend problemen in de gemeente geeft, is de glossolalie (het spreken in tongen). Het wordt als zodanig echter niet behandeld. In de Augustus-overeenkomst (1945) bij de toetreding van Pinkstergemeenten tot de Unie, werd erkenning gevraagd van het feit dat de doop door de Heilige Geest kan plaatsvinden met of zonder tekenen van tongen.

Deze verdraagzaamheid stuit in de practijk voortdurend op moeilijkheden.

De vraag bij een nieuwe geloofsbelijdenis is of deze eenheid schept of zelf het resultaat is van een reeds bestaande eenheid. Is deze belijdenis een poging om te ontdekken wat men nu echt gemeenschappelijk kan belijden, maar wordt er dan over bepaalde belangrijke punten toch gezwegen? Bij het geloofsartikel over de kerk wordt gesproken over de universele, onzichtbare kerk en de plaatselijke gemeente. De zichtbare gestalte van de Unie van gemeenten „als een vrijwillige associatie van kerken (gemeenten en groepen), die het Evangelisch Baptistisch geloof belijden, broederlijke gemeenschap willen hebben en samen willen werken op Gods akker" (statuten) wordt echter in de belijdenis niet genoemd. In de statuten van de ECB wordt eerst over de Unie en over het leiderschap van de Unie gesproken, dan over superintendanten en vervolgens pas over de plaatselijke gemeenten.

Deze kerkordelijke opzet, waaraan een zeker hierarchisch karakter niet kan worden ontzegd heeft in de voorgestelde belijdenis geen fundament gekregen.

Over de oecumene wordt weinig concreets gezegd, hetgeen enigszins verbaast, omdat aan de buitenlandse relaties zoveel tijd en aandacht wordt gegeven. Over een verwachting van eenheid met de orthodoxe kerk, waarmee men toch in de oecumene samenwerkt, wordt niets gezegd. Dat is misschien ook wel een eschatologisch perspectief!

Een tweede punt waar wij bij het beoordelen van deze belijdenis rekening mee moeten houden is de bijzondere positie van de ECB in een samenleving die beheerst wordt door een marxistisch-leninistische ideologie.

Kerken hebben maar een beperkte vrijheid. Zij mogen b.v. de officiële ideologie niet critisch benaderen, zij mogen geen nadruk leggen op zending en evangelisatie en geen diakonale taken op zich nemen.

Het is in deze belijdenis opvallend dat nergens wordt ingegaan op de atheïstische omgeving of op de leer van het marxisme-leninisme.

Deze belijdenis staat niet in directe betrokkenheid met de context waarin men leeft en legt geen verbinding met de cultuur. Dat is begrijpelijk wanneer men rekening houdt met de beperkingen waaraan de gelovigen zijn onderworpen, maar onbegrijpelijk wanneer men ziet naar de culturele openheid van I. S. Prochanov (1869-1935), één van de vaders van de ECB.

Er wordt ook niets gezegd over de zendingsopdracht van de kerk of over de diakonale taak die christenen en gemeente hebben. Sociaal-etische vragen komen niet aan de orde, terwijl dat wel het geval is in de rede van Byckov op het Uniecongres van 1979. Maar hier niets b.v. over de vredesdienst van de kerk, terwijl toch het tijdschrift Bratskij Vestnik vol staat met verslagen van christelijke vredescongressen waaraan men actief deelneemt. Met nadruk wordt gewezen op de plicht tot vervulling van de krijgsdienst, maar over de zorg van de gemeente voor dienstweigeraars geen woord. Bij de behandeling van de eschatologie en de wederkomst van Christus wordt over de nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont, niet nader ingegaan. De aandacht valt uitsluitend op het persoonlijke zieleleven en de persoonlijke heiliging en op het leven van de christelijke gemeente. Het leven der gelovigen staat sterk in het perspectief van de vreemdelingschap op aarde, hun leven is een leven van pelgrims door de woestijn en de gemeenten moeten vrij blijven van iedere smet. Deze geloofsbelijdenis lijkt niet zozeer bedoeld om het getuigenis in de wereld te dienen, maar om de eigen geloofsgemeenten innerlijk te bouwen.

Een derde punt waaraan men aandacht moet geven is het feit dat de ECB leven in een land waar de orthodoxe geloofstraditie van oudsher toonaangevend is geweest. Dat heeft toch wel zijn weerslag

40 JAAR BAPTISME IN DRENTE

gemeente	ledental per				
	1-1-1940	1-1-1950	1-1-60	1-1-70	1-1-80
Nieuw Weerdinge	193	265	178	140	108
Emmercompascuum	263	220	215	178	191
2e Exloërmond	155	137	190	162	136
Valthermond			202	436	636
Emmen		42	36	25	36
Coevorden			62	77	73
Klazienaveen				33	49
Hoogeveen			46	108	274
Assen			31	78	64
Zuidlaren					25
Totaal	611	664	960	1237	1592
Totaal in Nederland	5231	6452	8247	9611	11951
In % in Drente	11,68	10,29	11,64	12,87	13,32

Opmerkingen:

1. Het „aandeel" van Drente in het totaal van onze uniegemeenschap is in de laatste 40 jaar ietwat gestegen, zulks in tegenstelling tot Groningen en Friesland, waar een terugloop was;
2. er is dus een opmerkelijke groei geweest, die vooral tot uitdrukking komt in de aanwezigheid van gemeenten in Hoogeveen, Assen en Zuidlaren, op het zgn. zandgedeelte van Drente;
3. dat de sterke groei van de gemeente te Emmen gegaan is ten koste van de gemeenten in Nieuw Weerdinge (gesticht 1882), 2e Exloërmond (gesticht 1906) en Emmercompascuum (gesticht 1913) is duidelijk zichtbaar. Maar het attestatieverkeer tussen deze gemeenten - in het voordeel van Emmen - verklaart niet alles. Er is rijke zegen geweest op de arbeid. Daarvoor zij de Heer alom geprezen!

P.

op de inhoud van de geloofsbelijdenis. Na het artikel over God, waar God de Vader niet wordt genoemd, volgt eerst een artikel over de Drieëenheid. In het bijzonder het artikel over Christus ademt de sfeer van de orthodoxe, johanneïsche traditie.

„Wij verkondigen de gekruisigde Christus" staat vaak op de preekstoel in de gebedshuizen der ECB. Maar hier staat de Alheerser, de Patokraker van de Byzantijnse ikonen, meer centraal dan de gekruisigde; de Almachtige meer dan de prediker van het Godsrijk; de eeuwige Godszoon meer dan de Messias van Israël; de Alomtegenwoordige meer dan de vriend van tollenaars en zondaars. De christologie heeft een wat docetisch (docetisme is de leer dat Christus slechts in schijn een mens was J.R.) karakter en de synoptische Jezus (d.w.z. het Jezusbeeld van de eerste drie evangeliën, J.R.) is naar de achtergrond gedrongen.

In dit verband is het ook interessant er op te letten welke rol het Oude Testament eigenlijk speelt in deze belijdenis. Niet alleen als verzameling van teksten die men kan citeren, maar in hoeverre het Oude Testament als getuigenis van de God der geschiedenis, die niet slechts vroomheid maar gerechtigheid vraagt, ook de geloofsinhoud stempelt. Bij de orthodoxen komt het O.T. eigenlijk weinig ter sprake, maar hoe zit dat bij de ECB?

Deze opmerkingen zijn bedoeld om het critisch meedenken met dit belangrijke geloofsgetuigenis van de broeders en zusters uit de Sovjet-Unie wat op gang te brengen. Er is ongetwijfeld veel meer over te zeggen. Maar dat wil ik graag aan de lezers van De Christen overlaten. Op deze wijze kunnen wij aan onze geloofsverbondenheid uitdrukking geven en meeleven met wat elders gedacht, geloofd, gebeden en geleden wordt.

J. A. Hebly

Een nieuwe radio en televisieomroep?

Er worden pogingen gedaan naast NCRV en EO een derde omroep op te richten. Deze zoekt zijn leden met name in zogenaamde evangelische groepen. En is ook bestemd voor deze zogenaamde evangelische groepen. Wat u zich daarbij moet voorstellen? U zou vooral kunnen denken aan de vele pinkstergroeperingen.

Volgens de initiatiefnemers wordt er op het ogenblik niet voldoende geprobeerd „iedereen in Nederland te bereiken met het evangelie". Deze opmerking komt zowel bij voorstanders van de NCRV als met name ook bij die van de EO hard aan. „Veel wedergeboren christenen, in allerlei kerken en bewegingen, herkennen zich niet in de programma's van de bestaande omroepen" is een ander citaat dat stekels doet rijzen.

Waar draait het om? Wat zit er achter? Heel duidelijk is er een ontevredenheid in verschillende pinkstergroeperingen over het beleid van - ook heel duidelijk - de EO, die de verscheidenheid der pinksterbeweging in ons land te weinig aan bod laat komen. Men vindt in deze kringen de invloed in de EO van b.v. uiterst rechts gereformeerd en van de Vergadering van gelovigen onevenredig groot.

Het bestuur van de nieuwe vereniging (die de naam Dunamis (= kracht) zal dragen) verwacht zijn eerste 60.000 leden (die nodig zijn om aan de omroepbak te komen) te kunnen „betrekken uit allerlei jeugd-, evangelisatie-, opwekkings- en vernieuwingsbewegingen, voor een groot deel jongeren". Men verwacht eveneens dat velen die al lid zijn van een bestaande omroep, ook lid van Dunamis zullen worden (dat mag en dat kan in Nederland). Door zich als vereniging te presenteren, hebben de initiatiefnemers met de NCRV gemeen dat de leden medezeggenschap hebben in tegenstelling tot de EO, die een stichting is, waar dus de leden geen enkel recht van spreken hebben terzake beleidszaken.

Men kan zich in gemoede afvragen of de zaak van het Evangelie inderdaad gediend wordt met een vierde omroep (IKON is een zendgemachtigde die we er ook bij moeten tellen, terwijl de KRO ook nog steeds als christelijke omroep zich voorstelt).

P.

PROTESTANTSE OPBLOEI IN FRANKRIJK

Tegenover de voortgaande afbraak van de rooms-katholieke kerk in Frankrijk staat een steeds grotere belangstelling voor de protestantse kerken, vooral bij jongeren. Wie de redenen daarvoor probeert op te sporen, komt op de volgende antwoorden: 1) de protestantse kerken zijn verdraagzamer ten opzichte van ontwikkelingen op het terrein van huwelijk en gezin dan de r.k. kerk; 2) de sociale bewogenheid van de protestantse kerken is groter dan die der r.k. kerk; 3) de prediking in de protestantse kerken is duidelijker betrokken op het leven van alle dag dan de liturgie van de r.k. kerk; 4) het besef van bijelkaar horen en voor elkaar verantwoordelijk zijn is in de protestantse kerken duidelijker kenbaar dan in de r.k. kerk.



uit het Uniebureau

Publiciteit
In verband met de viering van het 100-jarig bestaan van de Unie vraagt, naarmate de voorbereidingen vorderen, de publiciteit de nodige zorg. Artikelen verschenen in ons weekblad én in de onderscheiden gemeenteblaadjes. Via het perssekretariaat werden korte berichten doorgegeven aan krant, radio en televisie. Daarop is van verschillende kanten positief gereageerd. Met name voor het boekje *Heden en toekomst* van dr J. Reiling blijkt buiten onze kringen veel belangstelling te bestaan.

Subkommissies
De Commissie der Unie heeft voor allerlei taken subkommissies ingesteld. Zij behartigen zaken, die voor ons werk van betekenis zijn. De vorige maand hebben wij deze kommissie verzocht, hun jaarverslagen over 1980 zo spoedig mogelijk, *maar in ieder geval niet later dan 24 februari,* in te zenden. De meeste subkommissies hebben aan dit verzoek voldaan. Graag zouden we ook de andere verslagen ontvangen, opdat de Commissie der Unie in haar vergadering op 9 maart daarvan kan kennisnemen.

Postzegelaktie
Op 12 februari vergaderde de Unie Zendings Commissie in Amersfoort. We hadden een goed gesprek met *br K. Kuperus,* de man van de postzegelaktie. Hij vertelde, hoe en waarmee het destijds - meer dan zeven jaar geleden - is begonnen. Ruim éénentwintigduizend gulden, dat is het resultaat. We zijn daar bijzonder blij mee. Deze aktie wordt elk jaar voor een bepaald doel gevoerd. In 1981 is de opbrengst bestemd voor het werk van Janca Loot en Janneke van Oosten. Namens onze gemeenten verrichten zij hun taak in Dagai in het noorden van Kameroen, waar de invloed van de Islam duidelijk merkbaar is. De postzegelaktie gaat door, want we kunnen het geld goed gebruiken. Mogen we ook op ûw medewerking rekenen?

Joyce van Veen
Ook had de Unie Zendings Commissie een ontmoeting met *zr Joyce Z. van Veen,* momenteel nog met ziekteverlof. Met haar gezondheid is het gelukkig de laatste tijd echt vooruitgegaan. Het is zelfs zo, dat de doktoren haar toestemming hebben gegeven om weer aan het werk te gaan. Wel moet ze in juli van dit jaar voor kontrôle weer naar Amersfoort.

In goed overleg is besloten, dat zr Van Veen nu eerst voor een halfjaar naar Engeland gaat. Ze zal daar als verloskundige werkzaam zijn, waarna haar Engelse diploma gelijkwaardig zal zijn aan dat van de Nederlandse vroedvrouwen. Over een mogelijke terugkeer van zr Van Veen naar Sierra Leone zullen we ons later dit jaar beraden. Graag bevelen we haar in uw voorbede aan.

Mocht u haar willen schrijven, dan volgt hier haar adres (in Nederland): Kerkstraat 54, 3781 GC Voorthuizen.

Unie-financiën
Tijdens de Algemene Vergadering in Haarlem werd een motie aanvaard, die de financiën van de Unie (en indirekt ook van de gemeenten) raakt.

De Commissie der Unie en de Financiële Commissie hebben daarna afspraken gemaakt. Eén daarvan was, dat de UC de gegevens van de gemeenten zou opvragen. Niet om ze zelf te bestuderen, maar om ze ter bestudering door te geven aan de FCU, die immers ook een adviesorgaan van de Algemene Vergadering is. De FCU heeft zich inmiddels van haar taak gekweten en het resultaat van haar werkzaamheden aan de UC voorgelegd. Op 16 februari hebben de Commissie der Unie en de Financiële Commissie daarover met elkaar van gedachten gewisseld. U hoort er binnenkort wel meer over!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

BOEKBESPREKING

Dan Benson: De volkomen man, Novapres Laren 1978, 272 pag., paperback *f* 19,90.
Naast de vele boeken over vrouwen die tegenwoordig verschijnen wil dit een boek voor mannen zijn die *Behoefte aan Volledige Ontplooiing* hebben: zo staat het er compleet met hoofdletters. Pas wanneer aan deze behoefte voldaan wordt in lichamelijk, verstandelijk, sociaal en geestelijk opzicht kan iemand gemoedsrust vinden en tot zelfverwerkelijking komen. Op die basis kunnen dan meer materiële behoeften worden geplaatst. Eerst komen een aantal hoofdstukken over de geëmancipeerde man en daarna over de geëmancipeerde echtgenoot, tot en met een handleiding voor sex in het huwelijk. In al die hoofdstukken staan behartenswaardige dingen, al vind ik het gebruik van het woord „geëmancipeerd" wat overtrokken. Dat zou het boek twintig jaar geleden misschien zijn geweest maar nu niet meer. Mijn grote bezwaar tegen dit boek is echter van andere aard. Het mensbeeld dat hier wordt gehanteerd staat in het teken van de bevrediging. Een christelijk mensbeeld zou meer in het teken moeten staan van het offer. Hier is echter het beheersende beeld dat van de succes-mens, getransporteerd naar het religieuze. Een misleidend beeld.

J. Reiling

EEN DURE KERK

De baptistengemeente in Meschede (in de buurt van de Edersee) telt 39 leden. Kortgeleden werd een kerk met plm. 150 zitplaatsen en veel mogelijkheden voor jeugd- en andere arbeid in gebruik genomen. De kosten bedroegen DM 630.000. Er is veel steun van andere baptistengemeenten ontvangen, maar het leeuwendeel kwam toch van de leden zelf.

GELOOFSDAAD

In Weingarten/Baden is uit een evangelisatieactie, die niet van een baptistengemeente uitging, een gemeente ontstaan, die momenteel 22 leden telt. Er komen gemiddeld zo'n 60 mensen in de diensten.

Ten behoeve van de arbeid is een groot huis gekocht van drie verdiepingen; totale bruikbare vloeroppervlakte: 1500 m2. Kosten: DM 400.000. De gemeenteleden hebben zélf duchtig aan de geschiktmaking meegewerkt. Aan de koopsom ontbreekt nu nog (slechts) Dm 10.000.

DE MOEITE WAARD

Zoals gebruikelijk hield de baptistengemeente te Pfaffenhofen, iets ten noorden van München, ter gelegenheid van de oogstdankdag een inzameling. Er werd DM 35.000 ingezameld. De gemeente telt 27 leden.

BILLY GRAHAM EN DE WAPENWEDLOOP

Dat Billy Graham tijdens zijn kortgeleden aan de paus gebracht bezoek ook gesproken heeft over de vrede, oftewel over de schrikbarende wapenwedloop, ligt voor de hand. Graham die voorheen in Polen en in Hongarije eredoctoraten in de theologie in ontvangst had genomen - enkele jaren geleden hield hij daar gezegende evangelisatiecampagnes - zei in Debrecen/Hongarije dat de ongebreidelde wapenwedloop onvermijdelijk in een wereldwijde ramp zal eindigen. Daarom moeten de grootmachten tot een duidelijke ontwapening komen. Naar zijn mening is ontwapening ten laatste geen politiek maar een moreel probleem. Mensen moeten veranderen van gezindheid. Daarom blijft Graham oproepen tot geloof in Jezus Christus.



Gebruik uw talenten

Met z'n allen lagen we over de vloer en daar moet u niets achter zoeken. Wat was er aan de hand?

Wel, bij ons in de gemeente hebben we een klubje met mensen van zo rond de twintig, dertig jaar, en eens in de maand komen de leden ervan een avondje bij elkaar. Ergens bij iemand thuis. Die keer zouden we niet discussiëren, maar spelletjes doen. En nadat we alles hadden overwogen, van kwartetten tot en met bingo, en nadat ons niks goed genoeg leek, opperde één van ons de gedachte om het Unie-spel eens te proberen.

Wat voor spel? Het Unie-spel: een soort ganzebordspel door baptist-Nederland. Langs alle gemeenten en evangelisatieposten reis je en onderweg kun je je talenten besteden. Om een lang verhaal kort te maken: we kochten vier spellen (rijksdaalder per stuk...) en we kregen een huiskamer vol dobbelende baptisten. Languit over de vloer.

Hadden de vroede vaderen die een eeuw geleden de Unie oprichtten, ook niet gedacht!

O ja, het Unie-spel („Gebruik uw talenten" heet het) is te bestellen bij het Uniebureau.

Piet Stellinga

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een paar nuttige hulpstukken

Evangelisatie is een breed terrein en veel mensen zijn daarop bezig. Dat merken we met name op de regionale ontmoetingen met de werkers uit plaatselijke gemeenten. Er wordt ook meer gezocht naar nieuwe en dan vooral betere wegen om de gemeenteleden te helpen van de Heer te getuigen in hun dagelijks leven. Dat daarbij telkens ook de Gemeente Bijbelschool ter sprake komt, behoeft niemand te verwonderen.

Het plan is ontstaan vanuit de behoeften van het evangelisatiewerk: toerusting van de gemeente en nazorg van jong-bekeerden. Daarnaast blijven ook de gewone evangelisatiediensten van betekenis. De medewerking in zang en muziek zijn belangrijk en in dit verband verwijzen we naar het onder ons reeds bekende „Gospel Informatieboek", uitgegeven door de Stichting Continental Sound te Rotterdam. De editie van 1981 is nog aanmerkelijk uitgebreid. Niet minder dan 34 rubrieken vermelden allerlei wetenswaardigheden over groepen, muziekuitgaven enz. Voor *f* 15,— heeft men dit grootformaat naslagwerk in huis, te bestellen bij bovengenoemde stichting Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam.

Daarnaast blijkt er ook behoefte te bestaan aan een lijst van muzikale en vocale medewerkers uit eigen kring, die niet in het register van Cont. Sound voorkomen.

Soms zoekt men juist naar zulke krachten en weet ze dan vaak niet op te sporen.

Dit is in de eerste plaats een suggestie aan de besturen van de verschillende gewesten, omdat men vaak zoekt naar geschikte medewerking uit de naaste omgeving.

Vandaar zou dan een landelijke lijst kunnen worden opgesteld, die aan belangstellenden kan worden geleverd, b.v. als een onderdeel van het Werkboek.

Over het Werkboek gesproken. Het aantal abonnees heeft de 900 ruim overschreden!

Dat is een fijne zaak. Deze week is de nieuwste aanvulling verschenen over deel 1 van het meerjarenplan „Laat de liefde winnen!"

Van 24 tot 27 zondert de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie zich af om samen de komende conferentie in september (21-23) voor te bereiden. Het thema zal zijn: De mens in zijn wereld. Wilt u in deze dagen als een gebedsfront achter ons staan?

Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

BAPTISTEN IN ISRAEL

Tussen 1 juni en 31 oktober 1981 werden in Nazareth 31 gelovigen gedoopt. Ter plaatse is een school met 600 leerlingen waarin geregeld evangelistische vergaderingen plaatsvinden.

Op een evangelisatiepost van de gemeente te Nazareth, in het naburige dorp Turan, werden 8 mensen gedoopt.

In Petah Tiqva kwamen tijdens een vakantieweek 55 mensen tot geloof.

Het werk der baptistengemeenten werd in 1911 door een Syriër begonnen. In 1921 namen de zuidelijke baptisten der Verenigde Staten de verantwoordelijkheid voor de arbeid over.

THE BAPTIST WORLD
Maandblad van de Baptisten Wereldalliantie - met regelmatig een aparte bladzijde voor Europa.
DM 9,50 per jaar.
Opgave van abonnementen aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, of: European Baptist Federation, Postfach 610 340, 2000 Hamburg 61, W. Duitsland.

JONGERENREIS NAAR ZWITSERLAND

Van 18 juli-1 augustus kun je voor *f* 800,— naar Jugendhaus „Im Peter" in Neu St. Johann om een fantastische vakantie te beleven.

Zorg dat je aanmelding zo spoedig mogelijk in ons bezit is. (inklusief het inschrijfgeld).

Leeftijd: vanaf 16 jaar.

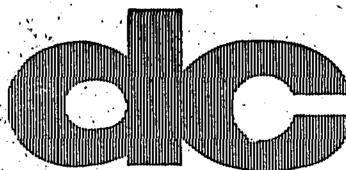
N.B. Je kunt de kampfolder krijgen bij de sekretaris van de gemeente of bij de jeugdleider.
Of bel of schrijf aan Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687 en je krijgt hem toegestuurd.

Helaas is het C1 kamp van 18-25 juli vol.

ADRESWIJZIGING

Sinds 4 februari 1981 is het adres van Hetty de Winkel, secr. van de JMC: J. P. Coenstraat 35bis, 3531 EM Utrecht.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Stavoren - (H.Z.). Zondag 8 februari kwam er een eind aan de vakante periode van onze gemeente, die anderhalf jaar heeft geduurd. In de morgendienst werd ds D. Stichter, gekomen van de gemeente te Haulerwijk, bevestigd door ds A. Nijland. In een volle kerk waren velen er getuige van dat onze nieuwe voorganger werd verbonden aan de gemeente. Het was een indrukwekkend moment toen we samen hand in hand ons Ja-woord gaven aan de Heer en Zijn gemeente.

's Middags was de kerk nog meer dan vol, toen ds Stichter zijn intrede deed. Vele genodigden en afgevaardigden hadden gehoor gegeven aan onze uitnodiging, onder wie veel broeders en zusters uit Haulerwijk. De prediking was uit Epheziërs 6 : 10-20. „Doet de wapenrusting Gods aan". Zonder dat houden we geen stand.

Na de prediking kregen velen het woord om hun goede wensen uit te spreken jegens ons nieuw voorgangersgezin. Br. J. Brandenburgh sprak namens eigen gemeente en wenste dominee en mevrouw Stichter samen met de gemeente een gezegende tijd toe.

Om nog even terug te blikken: we mogen van een gezegende tijd spreken. In een vakante periode mochten we vier doopdiensten houden waarin acht jonge mensen aan de gemeente werden toegevoegd, hetwelk ook betekent dat we na een lange tijd weer gegroeid zijn in ledental. We weten en geloven ook in Stavoren dat God niet laat varen het werk van Zijn handen. De Heer heeft dat in het verleden getoond en zal het ook in de toekomst doen.

Langs deze weg willen we alle gemeenten veel zegen van de Heer der gemeente toewensen en hartelijk dankzeggen aan al de broeders die ons gediend hebben met het Woord des levens.

BESTELBILJET

Heden en Toekomst ...... ex. à *f* 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" ...... ex. à *f* 2,50

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

Op 6 februari nam God tot Zich onze zuster

AALTJE LANDMAN

op de leeftijd van 56 jaar.

Wij zijn blij en dankbaar dat de Heer Zijn kind zonder pijn en strijd heeft Thuisgehaald.

Baptistengemeente Hoogezand

Voor ons nog onverwacht heeft de Heer thuisgehaald mijn lieve broer, zwager, oom en oud-oom

LAMMERT DULLEMAN

op de leeftijd van 64 jaar.

Foxhol, 8 februari 1981

Hoogezand:	J. Duit E. Duit-Dulleman Janneke, Balthazar, Johnny
Foxhol:	W. Venema E. Venema-Duit Richard, Sandra
Bosch en Duin:	R. Venema A. Venema-Duit Lizanne

Op 11 februari 1981 werd door haar Heer en Heiland thuisgeroepen onze zuster

WILTJE SCHENKEL-BAKKER

op de leeftijd van bijna 85 jaar.

Zij wist zich veilig in Gods handen.

Baptistengemeente Groningen-Zuid

GEEF ALS GESCHENK EEN ABONNEMENT OP DC!

Een geschenk-abonnement is bij de sekretaris van de plaatselijke gemeente verkrijgbaar

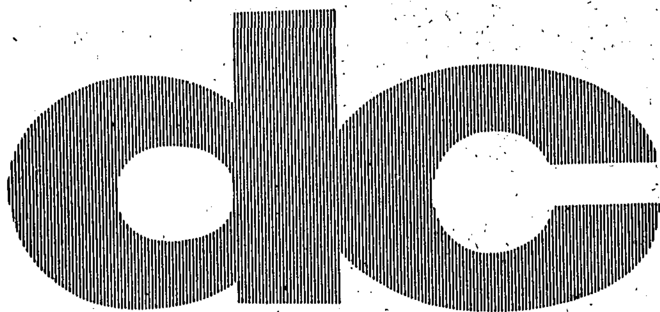
IETS VOOR OUDERS DIE HUN GEHUWDE KINDEREN (bijvoorbeeld) EEN ZINVOL GESCHENK WILLEN GEVEN!

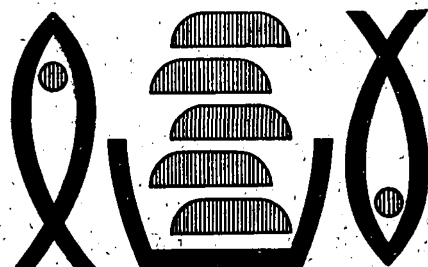
Op 8 maart a.s. houden we een

ZENDINGSZONDAG

met ds en mevrouw Van der Veen

Aanvang 10 uur v.m. Begijnhofkapel, Begijnhof, Haarlem.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 8 - 27 februari 1981

ONGEMERKT VERDWENEN

Jaarlijks worden in onze gemeenten tussen de vier- en vijfhonderd mensen gedoopt. Zij zorgen met elkaar voor een gestadige groei. Die groei zou nog groter zijn wanneer er niet elk jaar zo'n honderdveertig leden zich aan de gemeenten onttrokken. Over dit laatste is in de loop der jaren al veel gesproken en geschreven. Er is wel eens een onderzoek naar de opgegeven motieven gedaan maar tot een duidelijk beeld van die motieven heeft dit niet geleid.

In werkelijkheid verdwijnen er echter meer mensen dan de statistiek aangeeft. In de theorie heet het dat ze niet tot de gemeente toetreden, hoewel ze wel tot de kring van de gemeente behoren. Maar omdat ze niet toetreden komen ze niet in de statistiek. Maar ze verdwijnen wel.
Ik doel hier op de jongemensen die uit de gezinnen van onze gemeenten komen. Waren wij een volkskerk, dan werden ze op z'n minst geboorteleden. Doopten wij kinderen, dan werden ze waarschijnlijk zelfs wel dooplid. Maar omdat wij dat niet zijn en niet doen, komen ze pas in onze ledenregisters als ze door de doop tot de gemeente toetreden. Zo hoort en zo moet het blijven. Maar dat brengt wel met zich mee dat degenen die niet toetreden ongemerkt verdwijnen. Ik ben bang dat hun aantal groter is dan wij denken. Waarom verdwijnen ze?

Gelovig

Omdat ze niet gelovig zijn, is een veelgehoord antwoord. Ze waren het misschien wel als kind maar dat kindergeloof hebben ze verloren. Daar kunnen allerlei oorzaken voor zijn, een ongelovige vriend of vriendin, de sfeer en de leer op school en nog een heleboel meer dingen. Wie zo redeneert gaat er stilzwijgend van uit dat als ze wel gelovig waren geworden of gebleven, ze ook wel tot de doop zouden zijn gekomen en dus lid van de gemeente zijn geworden. Die veronderstelling is echter aanvechtbaar en gaat in een heleboel gevallen vast niet op. Want er zijn heel wat jongeren die wel geloven en toch uit de kring van de gemeente verdwijnen. Waarom verdwijnen zij?
Nog minder dan het geval is bij hen die zich onttrekken weten we dat precies. Er is nooit systematich onderzoek gedaan. Meestal wordt hun verdwijnen afgedaan met een schouderophalen. Erover gepraat wordt er in de gemeente en in de raden doorgaans niet.
Toch lijkt het me wel de moeite waard om eens naar enkele stemmen te luisteren. Het zijn stemmen van enkelingen die ik zo hier en daar heb opgevangen.
Het gaat niet over een bepaalde gemeente of een bepaalde voorganger. Het komt overal vandaan. Misschien is wat ze zeggen hier en daar wel een beetje onredelijk. Misschien begrijpen ze niet voldoende dat gemeentelid zijn ook een beetje pijn lijden inhoudt. Dat maakt wat ze zeggen ons niet belangrijk.

Potdicht

„In deze geemente is alles potdicht. De mensen sluiten zich op in de gemeente en wat er verder in de wereld gebeurt laat ze koud. Ze kijken zelfs niet eens naar andere kerken. Ze zijn alleen geïnteresseerd in de eigen club". Daarachter schuilt de overtuiging dat het geloof iets met de samenleving en de wereld heeft te maken. Dat lezen ze in de bijbel en ze komen het in de gemeente dan vaak niet of nauwelijks tegen. Waarom niet? Wij doen als gemeenten niet aan politiek, wij doen geen uitspraken over de kernbewapening of over de abortus-kwestie, om maar enkele voorbeelden te noemen. Dat past bij de structuur van onze gemeenten.
Dezer dagen las ik in een krant van een man die de politieke beslissingen van tweeëneenhalf miljoen presbyterianen in de Verenigde Staten voorbereidt. Dat is natuurlijk onzin. Tweeëneenhalf miljoen mensen nemen geen gezamenlijk politieke beslissingen behalve als ze bij de verkiezing allemaal op dezelfde candidaat stemmen. Zulke uitspraken zijn altijd uitspraken van een klein gezelschap van leiders en bestuurders. Maar dat wil niet zeggen dat twaalfduizend nederlandse baptisten niets met de samenleving en haar problemen te maken hebben.
„Bij ons in de gemeente gaat het erg onverdraagzaam toe. Dit mag wel en dat mag

Nogmaals: de Gemeente Bijbelschool

Belangstelling

Er wordt veel gesproken over het G.B.S. project en dat niet alleen binnen onze eigen gemeenschap. Ook in andere kerken en geloofsgemeenschappen wordt nagedacht over deze zaak. Wij constateren dit met vreugde. Misschien zal het leiden tot uitgebreide vormen van samenwerking, waarvoor vanzelfsprekend in principe de mogelijkheid aanwezig is.

Maar ook in vele raads- en gemeentevergaderingen is de G.B.S. al aan de orde geweest. Uit de correspondentie hierover blijkt dat heel duidelijk; dat de overgrote meerderheid van de raden zeer positief denkt over de G.B.S., al is daarmee niet gezegd dat men reeds op korte termijn denkt te kunnen meedoen. Daarvoor moeten nu eenmaal allerlei practische problemen worden opgelost, gegroeide gewoonten worden doorgelicht en soms zelfs structurele veranderingen worden overwogen. Daardoor is er op verschillende plaatsen een wezenlijke doordenking van het werk ontstaan, wat op zichzelf een winstpunt mag heten.

---

niet en wee je gebeente als je van de gedragsregels afwijkt. Daarom ben ik niet van plan om ooit lid van de gemeente te worden". Zo gaat het natuurlijk niet overal en altijd maar soms gaat er van de gemeente toch een geweldige sociale controle uit. Je bent als leden van de gemeente ook verantwoordelijk voor elkaar en er kan van de gemeente een bewarende invloed uitgaan. Maar die invloed kan gemakkelijk omslaan in dwang.

„De preken van onze dominee zeggen me niks. Hij is best een aardige man en ook geen slecht spreker maar de preken, daar kan ik niks mee beginnen. Het gaat nooit over iets dat ik belangrijk vind of waar ik mee zit". Dat is de kwaal van veel preken. Ze gaan over een bijbeltekst of over een bijbels verhaal maar ze komen bij de dingen die leven in de harten niet aan. Dat is natuurlijk ook niet eenvoudig, want je kunt niet over de harten van anderen praten zonder dat je eigen hart er ook bij in het geding is. Omdat het in dat hart ook wel eens stormt en op de kansel toch een Boodschap van je wordt verwacht vlucht een voorganger soms in algemene waarheden. Niet alle luisteraars merken dat maar aan degenen die zelf in de storm en de vragen zitten ontgaat het niet.

Kortom: ook zij die ongemerkt verdwijnen vormen een signaal voor gemeenten en voorgangers. Laten we er acht op geven.

J. Reiling

We zien in dit alles een duidelijke aanwijzing vanuit de gemeenten, dat ze op de goede weg zijn. Het gaat ons niet om goedkope successen voor een moment, maar om de weg te openen naar een werkelijk vernieuwde beleving van de gemeenschap rondom het woord van God. Dat moet worden aangepakt met voorzichtigheid en moed, met wijsheid en voortvarendheid onder de leiding van de Heilige Geest!

Een bescheiden begin is mogelijk!

Om misverstanden te voorkomen: je hoeft niet te verwachten dat je op het hoogste niveau kunt starten. Dat geldt voor het plaatselijke én het landelijke werk. Alles is nieuw en we moeten onze weg samen zien te vinden. Misschien kunnen we er eens over nadenken, welke mogelijkheden er liggen in een klein begin, d.w.z. met één of twee groepen. Als in een gemeente 15 mensen gevonden kunnen worden, die echt mee willen doen, is de G.B.S. in feite geboren! Als zoveel leidende mensen in onze gemeenten zich positief uitspreken t.a.v. de G.B.S., moet het toch mogelijk zijn om in veel gemeenten - dicht bij huis dus - een proef te nemen. Grote dingen beginnen ook vaak klein en spreekt de bijbel niet altijd in termen van groei?

Juist over de problemen van een klein begin zal tijdens de komende weekenden in Dalfsen worden gesproken en daarom is het zaak daar met velen aanwezig te zijn!

Hulp voor de medewerkers

Behalve het lesmateriaal, waarover in een vorig artikel werd geschreven, is er ook nog het probleem van de medewerkers. Waar haal je zo ineens bekwame leiders vandaan, als iedereen die er voor in aanmerking komt reeds bezet is?

Je zult gewoon moeten beginnen met ongeschoolde mensen, als er geen anderen zijn. De G.B.S. is niet bedoeld om bestaand werk te doorkruisen en overbelaste werkers het nog wat moeilijker te maken. Maar je hebt mensen nodig, die doordrongen zijn van de noodzaak en bereid zijn in het geloof hun nek uit te steken voor deze zaak.

Zij - en dus ook de gemeenten - kunnen rekenen op de beste ondersteuning bij hun werk, die tot onze beschikking staat. De werkgroep die deze toerusting van de medewerkers verzorgt, bestaat uit ds P. Brongers, ds G. Bosveld, ds J. L. Muilwijk en zr Hetty de Winkel. Onder hun leiding gaat een leskrant verschijnen met alle nodige aanwijzingen voor de behandeling en uitleg van de lessen, de leiding van de gesprekken en speciale bijdragen voor bespreking met de jongere generatie. Dat is al niet niks, maar bovendien worden op verschillende plaatsen in het land maandelijkse ontmoetingen voorbereid, waar alle gespreks- en groepsleiders uit de omgeving naast allerlei extra toerusting ook persoonlijke begeleiding kunnen ontvangen. Kleine en herderloze gemeenten kunnen op deze manier *volledig* meedoen. Denk u eens in, welke mogelijkheden hier opengaan!

De weekenden, die voor de deur staan

Om in deze beginperiode optimaal steun te kunnen bieden, worden twee weekenden belegd, nl. op 13/14 maart en 24/25 april a.s. Ze beginnen op vrijdagavond en eindigen op zaterdagmiddag om 16.00 uur. Daar gaan we diep in op de startproblemen, de principes en de practijk. U begrijpt, dat dit een eenmalige mogelijkheid is. Het team, dat werkt aan de voorbereiding van de G.B.S. doet dit naast een vaak reeds overbeladen werkprogramma. Dat is helemaal niet erg, want het is een groot voorrecht te mogen werken en helemaal als het gaat om de dienst van de Heer. Maar er zijn wel grenzen en het zou bijzonder teleurstellend zijn, wanneer straks allerlei mensen en/of gemeenten, die niet op de betreffende weekenden aanwezig waren, inlichtingen willen hebben. Daarom doen wij bij dezen een laatste en dringend beroep op al die belangstellende, meelevende lieve broeders en zusters, die zich nog niet definitief en per persoon hebben aangemeld. Doe dat nu s.v.p. héél spoedig en verlicht daarmee ook het werk van hen, die zich inspannen om u van dienst te zijn.

Het gaat immers niet om iets, dat niemand serieus neemt. In tegendeel, zoals blijkt uit talloze gegevens, die ons ter beschikking staan. Er ontsluiten zich nieuwe en kostbare mogelijkheden voor onze plaatselijke gemeenten, maar ook voor onze gemeenschap in zijn geheel. Dat kon in de komende jaren wel eens een beslissende rol gaan spelen.

Laten we grote dingen van God verwachten en grote dingen voor Hem doen.
Maar grote dingen beginnen meestal klein!
God roept ons broeders tot de daad!

R. Reiling

Het secretariaat berust bij:

Martha v. d. Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden; tel. 05100-50347. Daar kunt u zich aanmelden voor deelname aan de komende weekends.

De sluitingsdatum is 1 maart 1981!

Ds. F. G. J. HOFHUIS

Bij de vermelding van de 75e verjaardag van deze emeritus-voorganger, thans te Borne wonend, is verzuimd mee te delen dat hij de laatste tien jaar van zijn actieve loopbaan de gemeenten te Workum en Makkum diende. Waarvoor excuus aan beide gemeenten.

P.

Er is ook nog zoiets als trouw....(2)

Misschien herinnert u het zich nog uit een vorig artikel... „Er is ook nog zoiets als trouw..." zei die jonge vrouw, die van haar vriendin het advies kreeg om maar te gaan scheiden, omdat het in haar huwelijk niet allemaal koek en ei was.

Wanneer de liefde het laat afweten, komt de vijand voor een tweede vestingwal, die van de trouw! Zal die verdedigingsmuur het houden?

Vaak is er alle reden om je hart vast te houden. En toch... soms blijkt de trouw sterker dan de aanvaller en blijft de vesting bewaard, zij het ook dikwijls geschonden. Het is in de gemeente ergens als in het huwelijk. Liefde en trouw zijn twee onmisbare pilaren in de tempel der gemeente. Geen wonder, dat de tegenpartij keer op keer dynamiet onder die zuilen legt.

Eerst wordt geprobeerd de liefde te blussen, de liefde voor God, de liefde voor de broeder en de gemeente. En wanneer de liefde gaat tanen, komt de trouw behoorlijk in de knel. Misschien kent u deze gang van zaken wel uit eigen ervaring? 't Is allemaal zo menselijk en begrijpelijk... Toch mag dit nooit het laatste woord zijn in deze dingen. Wat menselijk is, wat velen doen, is dáárom nog niet recht te praten voor onze Heer.

„Dat liefde en trouw u niet verlaten..." luidt de oproep van Godswege. Blijf op uw post, houd stand, overtuigd van de boze bedoelingen van de vijand.

Er zijn van die namen in de bijbel, die onmiddellijk onprettige gevoelens bij je oproepen. Eén er van is de naam Demas... Hij verliet de dienst van zijn Heer uit liefde voor de tegenwoordige wereld. Zo omschreef Paulus de ontrouw, waaraan deze dienaar van Christus zich schuldig maakte. Nadere informatie ontbreekt. Voor iedere oprechte christen behelst de naam van deze man iets van huivering. En menigeen heeft gebeden om voor de keuze van Demas bewaard te mogen blijven.

Ik denk, dat menige preek over Demas gevolgd is door het zingen van „Neem de wereld, geef mij Jezus". En ook vermoed ik, dat velen dat lied gezongen hebben met gevoelens van onrust, omdat ze ergens wel aanvoelden, dat de houding van Demas hen niet bepaald vreemd was.

We hebben allemaal geregeld een impuls van Jezus' wege nodig, om onze koers te corrigeren. Zo'n seintje kreeg bv. ook Archippus. Zijn naam betekent zoveel als „meester van het paard". Maar in Col. 4 : 17 is het niet zijn paard dat een spoorslag krijgt, doch hijzelf: „Zeg tegen Archippus: Zorg dat gij de bediening, die gij in de Here aanvaard hebt, ook vervult"... Deze „ruiter" dreigde kennelijk het spoor kwijt te raken en stond op het punt om ontrouw te worden.

Waarschijnlijk had hij voldoende argumenten achter de hand om zijn houding goed te praten. Wanneer het werken in de gemeente zwaar wordt, zijn er menselijke fouten en gebreken in overvloed die daaraan debet kunnen zijn. Toch worden we dan steeds opgeroepen om vol te houden, niet met allerlei goedkope menselijke smoesjes en mooie verhalen, maar met de oproep van Hebr. 12 : 2: „Laat ons oog alleen gericht zijn op Jezus... Vestig uw aandacht op Hém, die zulk een tegenstand van de *zondaren* heeft verdragen... opdat gij niet door matheid van ziel verslapt"! Als het er op aan komt, is dát het enige argument om vol te kunnen houden: Jezus' trouw jegens zijn Vader en... ons. En het feit, dat het zien op Jezus ook betekent: zijn steun en kracht ervaren!

Het zou niet zo'n groot wonder zijn, wanneer er onder de lezers van deze regels iemand zit, die het met het volhouden en trouw blijven moeilijk heeft. Dat behoort immers tot de meest beruchte zwakke, kwetsbare plekken in ons geloofsleven. En er zijn zoveel pijlen van de satan waarmee hij ons te treffen weet. Eigen fouten, andermans fouten, gebreken van de gemeente ter plaatse, ze drijven ons allemaal in de kolkende stroom van ontrouw.

Maar laten we elkaar herinneren aan het oneindig belangrijke en waarschuwende woord: „Doch wij hebben niets te doen met nalatigheid, *die ten verderve leidt*, doch met geloof, dat de ziel behoudt". Geloof, dat is in dit verband: volhouden, blijven vertrouwen en gehoorzamen. Niet alleen en allereerst zien op de dingen van nu, maar op het einde van het geloof. Over dat einde spreekt Paulus in 1 Cor. 15, waar hij beschrijft, welke de consequenties van Christus' opstanding zijn voor ons. Ook wij zullen opstaan en delen in Chrisus' glorie. De strijd zal eindigen in een glorieuze overwinning! Vandaar dan ook de oproep: „Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren, wetende, dat uw arbeid niet vergeefs in in den Here"!

„Dat liefde en trouw u niet verlaten" is geen loze, onmogelijke kreet, omdat Gods liefde en trouw er achter staan.

CvW

NIEUW JEUGDGEBOUW TE EMMEN

Uit persberichten vernamen wij dat de baptistengemeente te Emmen in de wijk Emmermeer een voormalige kleuterschool heeft verbouwd tot jeugdcentrum. Zaterdag 7 februari vond de officiële opening plaats.

„Meerzicht" moge een plaats zijn waar jongeren geborgenheid, wegwijzing en toekomstmoed vinden!

P.

Ds Huizing

25 jaar

voorganger



Woensdag 4 maart is het opnieuw feest in de Heerenveense pastorie: Evert Huizing - zeggen collega's - is dan 25 jaar in dienst van de Heer der gemeenten.

Afkomstig uit Ter Apel, studeerde hij theologie aan het Spurgeoncollege in Londen. Op 4 maart 1956 vond de intrede in de eerste gemeente, Deventer, plaats. In oktober 1962 vertrok hij naar de jonge gemeente Hoogeveen. Na bijna vier jaar werd Stavoren opgezocht, vanwaar de reis in januari 1975 werd voortgezet naar Harlingen. In augustus 1980 werd intrede gedaan te Heerenveen.

Br Huizing diende onze gemeenschap als redacteur van De Kindervriend (een ter ziele gegaan blad voor de zondagsschoolkinderen); intensief was hij bezig in de commissie godsdienstonderwijs (voor catechetisch onderricht in onze gemeenten); hij diende de ECU als secretaris, is lid van het Pensioenfondsbestuur van de Unie Radion en Televisie Commissie, voorzitter van de Friese Bond, en actief in de werkgroep Gemeente Bijbel School.

Wij wensen br Huizing, samen met vrouw en kinderen, een hele fijne dag en een gezegende voortgang van de arbeid!

Het adres is: Zonnebloemstraat 71, 8441 CS Heerenveen; tel. 05130-23800.

Ploeger

De nieuwe geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie (ECB) (2)

In de Bratskij Vestnik (no. 4-1980), het tweemaandelijkse tijdschrift van de Evangelie-Christenen/Baptisten (ECB), werd het ontwerp van een nieuwe geloofsbelijdenis van de Unie van ECB gepubliceeerd. Men is er al enkele jaren mee bezig. Op de zitting van de Al-Unie Raad van februari 1977 werd aangekondigd dat men de voorbereiding van een omvattender geloofsbelijdenis van de Unie ter hand had genomen. Deze is dan nu voorgelegd aan de gemeenten met het verzoek erop te reageren.

Het leek mij een goed idee om deze belijdenis ook in De Christen te publiceren. Misschien kan er ook bij ons wat discussie over ontstaan en kunnen de lezers aan de redactie hun opmerkingen toezenden.

Het zal niet mogelijk zijn dit stuk in zijn geheel in één keer op te nemen. Zij die willen reageren doen er goed aan te wachten tot het gehele stuk gepubliceerd is.

De schuin gedrukte zinnen waren in de russische tekst vet gedrukt.

De bijbelteksten waarnaar verwezen wordt waren in origineel ook geheel opgenomen. Dat hebben wij hier niet gedaan - in tegenstelling tot de Sovjet-Unie beschikt bij ons iedereen over een eigen bijbel.

J. A. Hebly

Geloofsleer ECB (wordt gedrukt als discussiestuk. Alle opmerkingen en voorstellen verzoeken wij te zenden aan de redactie).

1. Over het Goddelijk woord of de Heilige Schrift

Wij geloven dat alle kanonieke boeken van de bijbel: 39 boeken van het Oude Verbond en 27 boeken van het Nieuwe Verbond Gods Woord zijn. (Hebr. 1 : 1-2)
De bijbel is de bijzondere openbaring van God aan het menselijk geslacht; zij is de ware bron van kennis van God, bevat profetieën, wetten, geboden Gods, openbaart Gods wil en wijst de weg tot heil aan. (Joh. 5 : 39)
Wij geloven dat de gehele schrift van God is ingegeven en dat zij is geschreven onder aansporing en aanwijzing van de Heilige Geest. (2 Tim. 3 : 16, 2 Petrus 1 : 21)
Wij geloven dat het Woord van God eeuwig en niet-voorbijgaand is. (Matth. 24 : 35, Jes. 55 : 10-11, Ps. 18 : 8, Joh. 17 : 17).
Dankzij de bijbel kennen wij Gods liefde, die de weg tot het eeuwige leven en de waarheid heeft geopend, op grond waarvan God het menselijk geslacht zal oordelen. (1 Joh. 4 : 10, Joh. 14 : 6, 12 : 48)
Wij geloven dat de Heilige Schrift het fundament is van het christelijk geloof en de raadgever in het dagelijkse leven. (2 Petrus 1 : 19)
De boeken van de Heilige Schrift, werden naar de goddelijke voorzienigheid zorgvuldig bewaard in het begin van het oudtestamentische Godsvolk waaraan Gods Woord werd toevertrouwd, en vervolgens door de Kerk. (Deut. 4 : 8, 14; Rom. 3 : 2)
De Heilige Schrift verbiedt iets eraan toe te voegen en ervan af te nemen. Gal. 1 : 8)

2. Over God

Wij geloven in één, levende, waarachtige en eeuwige God. (Deut. 4 : 35, Jes. 44 : 6)
Wij geloven in een beginloze, wijze, alomtegenwoordige, al bestierende God. (Ps. 146 : 5, 138 : 2, Handel. 15 : 18)
Wij geloven in een almachtige God, die hemel en aarde en alles wat leeft in de hemel en op aarde heeft geschapen. (Gen. 17 : 1, Jes. 45 : 12, Daniël 4 : 32)
Wij geloven dat God Geest is. Hij is onzichtbaar voor de mens, echter wat van hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn zichtbaar vanaf de schepping der wereld door de aanschouwing van het geschapene. (Rom. 1 : 20, Joh. 4 : 24)
Wij geloven dat God volmaakt, rechtvaardig en heilig is. (Matth. 5 : 48, 1 Petrus 1 : 15, 16)
God is lankmoedig, waarachtig en medelijdend. (Lucas 6 : 36, Ps. 118 : 137, Jac. 5 : 11)
Wij geloven dat God liefde is en dat zijn liefde zich uitbreidt over de gehele schepping. Voor de mens is die liefde bijzonder groot. (1 oh. 4 : 16)

3. Over de heilige Drieëenheid

Wij geloven dat in Gods Woord God zich openbaart in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest.
In het Oude Testament wordt het woord God gebruikt in het meervoud. Elohim (Gen. 1 : 26, 3 : 22, 11 : 7, Exodus 6 : 8), daar zijn ook aanwijzingen voor de werkzaamheden van Jezus Christus en van de Heilige Geest (Gen. 1 : 2, Richteren 6 : 34).
In het Nieuwe Testament wordt over de Heilige Geest het volgende gezegd: (Matth. 3 : 16-17, 28 : 19, 2 Kor. 13 : 13, Joh. 14 : 16, 1 Joh. 5 : 7). Zo geloven wij dat de Vader waarachtig God is, (1 Kor. 8 : 6, Efeze 4 : 6, Matth. 6 : 9); De Zoon waarachtig Gods is. (1 Joh. 5 : 20, Titus 2 :10-13, Rom. 9 : 4-5); De Heilige Geest waarachtig God is. (Handel. 5 : 3-4, 1 Kor. 3 : 16, Rom. 8 : 11, Hebr. 2 : 4). En Deze drie (de Heilige Drieëenheid) zijn één. (1 Joh. 5 : 7); ongedeeld en gelijk aan elkaar (Matth. 28 : 19; 1 Kor. 12 : 3-6, Joh. 10 : 30, 14 : 7-10, 16 : 13-15). Tot kennis van God kan de mens komen door de Heilige Schrift en de openbaring van de Heilige Geest (1 Kor. 1 : 21, 2 : 14; Joh. 14 : 26; Matth. 11 : 25-27; Rom. 10 : 17), maar ook door de beschouwing van de schepping (Rom. 1 : 20, Ps. 18 : 1-5).

4. Over Jezus Christus - de Zoon Gods

Wij geloven, dat Jezus Christus de Zoon Gods is, dat Hij is een persoon van de Heilige Drieëenheid van eeuwigheid God (1 Joh. 5 : 20).
Christus is van eeuwigheid, Hij was voor zijn komst op aarde (Openb. 1 : 8, Joh. 8 : 25, Joh. 8 : 58, Coloss. 1 : 15).
Christus heerst over alles, Hij is boven alles, behalve boven de Vader, met de welke Hij één van wezen is en gelijk met Hem voor alle eeuwen (Matth. 11 : 27, 2 Petrus 3 : 22).
Christus is almachtig, Hij is de universele Schepper (Joh. 1 : 3, Col. 1 : 16, Matth. 28 : 18).
De natuur gehoorzaamt Hem (Matth. 8 : 26, 24 : 35-42, Marcus 4 : 39).
Christus is de overwinnaar van hel en dood (1 Kor. 15 : 55).
Christus is alwetend (Joh. 2 : 24-25, Hebr. 4 : 13).
Christus is alomtegenwoordig (Matth. 18 : 20, 28 : 20, Efeze 1 : 23).
Christus als ook de Hemelse Vader, is heilig en zonder zonde (1 Petrus 2 : 22, Hebr. 7 : 26).
Wij geloven, dat voor de redding en verlossing van het menselijk geslacht God voorbeschikte tot genadeoffer zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus ((voorbeschikt nog voor de grondlegging der wereld" (1 Petrus 1 : 20, Gal. 4 : 4, Rom. 8 : 33).
Jezus Christus werd ontvangen van de Heilige Geest en geboren uit de maagd Maria, verenigende de goddelijke met menselijke natuur (Col. 2 : 9, 1 Tim. 3 : 16, Jes. 7 : 14, Lucas 1 : 35, 2 : 11).
Wij geloven dat Jezus Christus is de middelaar tussen God en de mensen om de mens met God te verzoenen (1 Tim. 2 : 5, Col. 1 : 20).
Wij geloven dat „Christus stierf voor onze zonden, naar de schriften, en dat Hij werd begraven en dat Hij opstond op de derde dag, volgens de Schriften" (1 Kor. 15 : 3-4, Rom. 4 : 25).



uit het Uniebureau

Sprekerslijst
Opnieuw moet aan de sprekerslijst voor 1981 een naam worden toegevoegd:
br H. Lamain, Van Schendelstraat 1, 3842 AP Harderwijk, telefoon 03410-2.00.07, op verzoek van de gemeente Harderwijk.
Aanvullingen niet toezenden aan de eindredakteur van ons weekblad, maar aan het Uniebureau s.v.p.!

RTV-kommissie
Wij hebben in de Unie sinds jaar en dag een kommissie voor radio- en televisiezaken, waarvan de leden door de Commissie der Unie worden benoemd. Zij bestaat momenteel uit *ds J. Bouritius* (voorzitter), *ds J. A. Brandsma* (sekretaris) en *ds E. J. Huizing* (lid).

Zij maken deel uit van het kollege van „deputaten" voor radio en televisie, dat de uitzenddata vaststelt op basis van de door de regering aan de kerken beschikbaargestelde zendtijd. Daarin zijn vertegenwoordigd de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt, de Nederlands Gereformeerde Kerken en de Unie van Baptistengemeenten.

Op 15 februari werd de kerkdienst vanuit Rotterdam-Zuid via de radio uitgezonden. Later in het jaar volgen nóg drie radiokerkdiensten, die eveneens in deze rubriek zullen worden aangekondigd. Op 20 september is er een televisie-uitzending vanuit de Prins Bernhard Hoeve te Zuidlaren waar (op 19 september) in verband met het Unie-jubileum een grote landelijke ontmoetingsdag wordt gehouden.

Wereldomroep
Zondag 8 maart komt Radio Nederland Wereldomroep naar Den Haag om een kerkdienst vanuit de Mirtekerk op te nemen, die op verschillende tijdstippen naar alle werelddelen zal worden uitgezonden. Voorganger in deze dienst is *ds A. Visscher* te 's-Gravenhage. Hij spreekt naar aanleiding van 2 Korinthiërs 5 : 1-10 en 17-19 over: „Wandelen door het geloof". De samenzang is uit onze eigen bundel „Lofzangen en Gebeden". Ook het koor zal een tweetal liederen ten gehore brengen. De uitzendingen vinden plaats om *11.30 uur* (16 meter: West-Europa en Noordwest-Afrika), *12.30 uur* (16, 25, 31 en 49 meter: Europa, Midden-Oosten en Azië), *22.30 uur* (25 en 31 meter: Noord-Amerika, d.w.z. de oostkust) en *23.30 uur* (16 en 19 meter: Noord- en Zuid-Amerika; 31 meter: Zuid-Amerika). De Heer zegene het Woord, dat de wereld omspant!

Vergaderingen
In maart zullen allerlei kommissies weer vergaderen. Hieronder volgt een overzicht van vergaderingen in de komende weken, waarvan ons in het Uniebureau opgave is gedaan:

4 maart: Werkgroep „Dienst aan een wereld in nood" (19.30 uur);
5 maart: Financiële Commissie der Unie (18.00 uur);
9 maart: Commissie der Unie (10.00 uur);
24 maart: Evangelisatie Commissie der Unie (10.00 uur);
27 maart: Unie Zendings Commissie (14.00 uur).

Het zou prettig zijn, als ook de àndere kommissies en instanties hun vergaderdata *met het oog op publikatie in deze rubriek* tijdig aan ons zouden willen doorgeven.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

In het verlossend offer van Christus geschiedde de voldoening van Gods gerechtigheid (2 Kor. 5 : 21, Joh. 3 : 16).
Wij geloven dat Christus is de enige Heiland der wereld (Handel. 4 : 12, Matth. 9 : 6).
Wij geloven dat onze Heiland is de beloofde Gezalfde Gods, de Messias, de Christus (Handel. 2 : 36, Lucas 4 : 18-19).
Wij geloven, dat de opgestane Jezus Christus, is opgevaren ten hemel, zich heeft gezeteld aan de rechterhand van God en de Voorspraak voor ons is bij de Hemelse Vader (1 Joh. 2 : 1).
Wij geloven dat Gods Zoon het Rijk van genade en heerlijkheid stichtte (Matth. 16 : 28, Lucas 1 : 35, Rom. 14 : 17) *dat hij is opgevaren ten hemel en dat hij zal wederkomen in kracht en heerlijkheid om te oordelen de levenden en de doden* (Joh. 5 : 22, Handel. 17 : 31).

5. Over de Heilige Geest
Wij geloven dat de Heilige Geest, zijnde een persoon van de Heilige Drieëenheid, werd gezonden door de Vader en de Zoon van de hemel naar de aarde op de dag van Pinksteren (Joh. 14 : 16-17, 16 : 7, Handelingen 2 : 33).
Wij geloven, dat de Heilige Geest beschikt over alle goddelijke eigenschappen: Almacht (Rom. 15 : 19), Alwetendheid (1 Kor. 2 : 10), Alomtegenwoordigheid (Ps. 138 : 7), Heiligheid (Efeze 4 : 30).
Wij geloven dat de Heilige Geest volbrengt de goddelijke werken en dat Hij deelnam in de schepping (Gen. 1 : 2, Ps. 103 : 29-30).
De Heilige Geest bezielde profeten en apostelen (2 Petrus 1 : 21).
Wij geloven dat de Heilige Geest is nedergezonden voor: het getuigenis over Christus (Handel. 2 : 33), de verheerlijking van Jezus Christus (Joh. 16 : 14), de stichting van de kerk - het lichaam van Christus (Handel. 9 : 31), de ontmaskering van de zonden (Joh. 16 : 8), de geestelijke groei van de gelovigen (Efeze 3 : 16, 18-19, 1 Kor. 6 : 11).
Wij geloven, dat zij die tot geloof in Christus zijn gekomen verzegeld zijn met de Heilige Geest (Efeze 1 : 13).
Wij geloven, dat de Heilige Geest herhaaldelijk vervult het hart van de wedergeboren mens (Handel. 4 : 31, Efeze 5 : 18).
Wij geloven dat de leden van het lichaam van Christus gedoopt zijn met de Heilige Geest (1 Kor. 12 : 13).
Wij geloven, dat door de Heilige Geest, God aan de gelovigen de kracht geeft voor het getuigenis over Jezus Christus (Handel. 1 : 8, 1 Kor. 2 : 4).
Wij geloven, dat de Heilige Geest de gelovigen leert, leidt, vermaant, aanklaagt, bemoedigt en troost (Joh. 14 : 26, 1 Kor. 2 : 12-13).
De Heilige Geest geeft de bekwaamheid vrucht te dragen (Gal. 5 : 22-23).
De Heilige Geest helpt de gelovigen te leven in de gemeenschap met God en zijn naasten (2 Kor. 13 : 13, 1 Joh. 4 : 13).
De Heilige Geest sterkt ons in onze zwakheden en pleit voor ons (Rom. 8 : 26).
Wij geloven, dat de Heilige Geest de genadegaven van de dienst aan Gods kinderen, naar zijn believen uitdeelt ten nutte (1 Kor. 12 : 7-11).
Wij geloven, dat alle gaven van de Heilige Geest worden gegeven voor de stichting van de kerk; voor de begeleiding van ons leven onder de leiding Gods in vrede en harmonie, en voor de vervolmaking van de gemeenschappelijke inspanning bij de prediking van het Evangelie, de geestelijke opvoeding, de heiliging en het bereiken van de eenheid in Christus.

(Wordt vervolgd)

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

„Ik heb genoeg haat tegen het hele geloof om er nog iets tegen te willen ondernemen".

„Ik heb een film over godsdienst willen maken omdat ik vroeger zo ontzettend van het christendom gehouden heb. En daarom kan ik het nu ook zo haten. De enorme agressie die het christelijk geloof bij zijn gelovigen kan oproepen tegenover andere mensen, daarin heeft het toch wel het ergste gepresteerd van wat er te vinden valt in de geschiedenis. Ik heb genoeg haat tegen het hele geloof om er nog iets tegen te willen ondernemen".

Dat zei Ate de Jong volgens Vrij Nederland van 21 februari 1981.
De film waarvan De Jong nog regisseur is en Matthijs van Heyningen de producent, is ontstaan door het lezen van een boek: Een vlucht regenwulpen, geschreven door Maarten 't Hart.
Het boek heb ik gezien, niet gelezen, en de film niet bekeken.
Daarover zwijg ik dus. Wat mij raakte was dat ik hierboven aanhaalde.

Wat is het toch dat je in deze dagen telkens mensen tegenkomt die zich hebben afgewend van het geloof. Onder geloof moet dan worden verstaan dát geloof dat in hun kerken wordt gepredikt.

Kan dat nou? Kan een mens die ooit beleed te geloven dat „bezit" van de hand doen als een quantité négligeable en dat is: een hoeveelheid die zo klein is dat ze gerust verwaarloosd kan worden. Was zó hun geloof?

Iemand die nu haastig antwoordt dat het niet mogelijk is zou de verdenking op zich kunnen laden dat het bij hem juist wel mogelijk is, maar dat hij er niet aan denken wil. Dat hij helemaal niet denken wil wat er ook allemaal aan gedachten inzake geloof op mag schieten. Voor geen geld wil hij die kant op. Stel je voor dat je dan toch op zekere dag moet vaststellen dat je geloof verdwenen is als een morgennevel voor de rijzende zon. Is zó uw geloof?

Onwillekeurig grijpen we naar de bijbel en zoeken daar naar mensen van wie verteld wordt dat ze 't geloof op de een of andere wijze onderweg verloren hebben. Komen we ze tegen? Wat moet je van Judas denken? O, maar hij was een uitzonderlijk geval. Of die wel ooit in God en Jezus geloofde? Over hem valt het gordijn.

Maar Demas dan die uit liefde voor de tegenwoordige wereld Paulus, en naar alle waarschijnlijkheid niet alleen Paulus, heeft verlaten? Wat te zeggen van wat ooit aan de Hebreeën geschreven werd: Want het is onmogelijk degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gaven genoten hebben en deel gekregen hebben aan de Heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomende eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgevallen zijn, weer opnieuw tot bekering te brengen... (Hebr. 6 : 5, 6).

Weer kijken we naar politici, journalisten, auteurs en anderen, maar die vallen niet zo op omdat ze op de achterste rijen zitten, lezen van hen dat ze eens leden van een kerk waren maar daar geen voet meer zetten. Zover hoeven we niet te kijken: uit eigen gemeenten zijn mensen vertrokken, geruisloos in de regel en men ziet ze niet meer. Dat hoeft natuurlijk niet te betekenen dat ze het geloof totaal kwijt geraakt zijn. Ze hebben misschien alleen maar veel moeite met de kerk, met haar geloofsuitspraken zowel als met haar leefregels. Het is zonder meer duidelijk dat vrij veel rooms-katholieken en ook protestanten zich niet meer kunnen vinden in hun kerken wat, niet hetzelfde is als het geloof te hebben afgezworen. Het tegendeel zou bij sommigen het geval kunnen zijn.

Terug naar hen die afvielen. In de zin van: niets meer met het geloof te maken willen hebben. Met welk geloof niet? Met wat in hun kerk gepredikt en voorgeleefd werd? Verwondert u dat? Er werd en wordt met rotsblokken een huis opgetrokken. De kinderen van die er in wonen wordt voorgehouden dat dit het huis is binnen de muren waarvan zij zich hebben thuis te gevoelen. Maar de dag breekt aan dat de toestanden kritisch worden. Het begint aan alle kanten te tochten en neerstromende regen moet in emmertjes worden opgevangen. Meerderen trekken er uit. Er valt niet meer in te wonen. Wie weet gaan sommigen het huis haten: Iemand heeft ooit gezegd: Haat is vaak slechts dol geworden liefde. U zou er aan kunnen toevoegen en teleurgestelde hoop krenkt het hart.

Ik meen dat de uitspraak van Jung Stilling is, in elk geval is het een woord om vast te houden: Zalig zijn zij die heimwee hebben, zij zullen zeker thuis komen. En in dit verband, met het oog op hen die in uw oog „verachteren in de genade" in 't bijzonder een woord aan de oudsten, eens door een gerijpte Petrus geschreven: hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen maar uit vrije beweging naar de wil van God; niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid; niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde. De opperherder ging op zoek naar dat ene schaap.

Zo blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Huizinga

P.S. Het bovenstaande werd op 19 februari geschreven. Op de morgen van 20.2 hoorde ik over de radio een spreker van de E.O., die enige woorden aan de film wijdde. Het was allemaal mis in de film. Ik vond dat er ook veel mis was in de woorden. Ik miste liefde voor en bewogenheid met hen die de kerk verlieten. De zondaar, de satan en zelfs God kwam aan bod, maar het licht dat gloorde in de kribbe en straalde van het kruis heb ik niet kunnen ontdekken. Van evangelisch gesproken.

H.

TABITHA-LUNTEREN GESLOTEN

Woensdag 18 februari zijn de laatste, zeven, bewoners uit het bejaardentehuis Tabitha te Lunteren verhuisd. Met tranen in de ogen, en pijn in het hart, sommigen. Want het is niet gemakkelijk als je jaren in een tehuis bent geweest om dit te verlaten. Vooral als je weet dat noch bestuur noch directie daar ook maar iets aan konden doen. De overheden vinden dat er teveel plaatsen in bejaardentehuizen zijn, en dus worden er geen vergunningen gegeven voor verbetering en/of uitbreiding van bestaande tehuizen. Althans nauwelijks. In ieder geval niet voor Tabitha-Lunteren. Dus moest tot sluiting worden besloten. Zo'n tien jaren nadat de landelijke Stichting Tabitha het pand in eigendom verwierf en in beheer gaf bij een plaatselijke stichting met plaatselijke bestuurders.
Verschillende bewoners zochten zélf een plaatsje elders. Zo bleven er verschillenden in Lunteren, in een ander bejaardentehuis. Weer anderen gingen naar De Klinkenberg in Ede. En de laatste zeven naar Bethanië in Ede. Dit tehuis kan dankzij de opheffing van Tabitha nu vernieuwen en iets uitbreiden. Twee bestuursleden van Tabitha maken deel uit van het bestuur van Bethanië. Daar er geen plaats was in Bethanië, moesten er een aantal „noodwoningen" gebouwd worden. En die zien er fantastisch uit.

Een aantal personeelsleden is in dienst getreden bij De Klinkenberg, Ede. Een paar gaan de WW in.

Zo is aan een boeiend stukje diaconale arbeid onzer gemeenschap een einde gekomen. Als het getij verloopt, moeten de bakens verzet worden. Waar komen de Tabitha-bakens van Lunteren terecht?

Ploeger

BIJBELS

De bijbel is nog altijd het kostbaarste boek van de christenheid. Zó zelfs, dat je geneigd bent dit woord met een hoofdletter te schrijven, hetgeen dan ook vaak gebeurt. Het vertalen van de bijbel vanuit de oorspronkelijke talen hebreeuws en grieks in een moderne taal, is een moeizame bezigheid, waarvoor enorm veel kennis van zowel de oude talen nodig is, alsook van de omstandigheden waarin de verhalen zich afspelen.
We kennen in ons land vele vertalingen. De nieuwste is Groot Nieuws voor U.

Het Nederlands Bijbel Genootschap zond ons een exemplaar van Groot Nieuws voor U. Een geïllustreerde uitgave van het Nieuwe Testament. Een prachtige uitgave! Bijna 200 kleurenfoto's dienen niet maar tot verlevendiging van de tekst, maar tot beter begrijpen. Foto's van steden en landschappen, maar ook van voorwerpen die in Jezus' tijd werden gebruikt. Schilders hebben veel taferelen van het Nieuwe Testament uitgebeeld, zowel in schilderijen als in beelden. Ook daarvan zijn reproducties opgenomen.

Er zijn verduidelijkende inleidingen bij de verschillende bijbelboeken, die als achtergrondinformatie dienen. Er is een woordenlijst, waarin moeilijke begrippen verklaard worden. Kaarten en plattegronden geven de lezer de mogelijkheid zich te verplaatsen in de situatie van het verhaal. De tekst zelf beslaat ongeveer - in de breedte - 2/3 van de pagina. De overige 1/3 wordt gebruikt voor de aanduiding van de titel en de versindeling van de pericoop. Waarin tevens de toelichting bij de foto's te vinden is.

Een formaat van 19 x 26,5 cm, een zeer stevige kaft, 432 pagina's, laten geen twijfel bestaan over de prijs. Die moet hoog zijn. Maar laag vergeleken bij soortgelijke boeken. Voor *f* 32,50 bent u eigenaar.
Het lijkt me een uitstekend idee om een vertaling, een uitgave als deze als geschenk te geven. Vooral voor jongeren, en voor hen die buiten de kerk opgroeien, is zo'n uitgave een magnifieke mogelijkheid belangstelling voor de boodschap Gods op te wekken.

Er zijn méér uitgaven van het NBG (dat ook vaak nauw samenwerkt met de Katholieke Bijbel Stichting) die de moeite van aanschaf of geschenk waard zijn. Er is een BIJSCHRIJFBIJBEL in de vertaling van 1951 verschenen. Omvang 1372 pagina's. Formaat 15,5 x 21,5 cm. Doordat de tekst rechtsonder op de pagina is geplaatst, is er een goede mogelijkheid op de pagina te schrijven (de hand blijft daarbij op het blad rusten). Prijs *f* 69,50. Voor bijbelstudie - denk aan de Gemeente Bijbel School! - van bijzonder veel belang.

Er is veel verscheidenheid in bijbelvertalingen, formaten, uitvoeringen, prijzen. In goede evangelische (soms ook in algemene) boekhandels zijn deze te vinden. Ook op de boekentafel van uw gemeente ligt het een en ander. Wie méér wil weten, vrage het NBG om nadere inlichtingen: Postbus 620, 2003 RP Haarlem. Tel. 023-259501.

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De klant is koning!

„Dat gaat niet bij ons in de gemeente", sprak een ouderling.
„Het zou eigenlijk wel moeten en het is ook een bijbelse zaak, maar onze gemeente is daar niet rijp voor, de mensen zijn er gewoon niet aan toe".
Dat leek een steekhoudend argument, al bleef de vraag onbeantwoord hoe de gemeente ooit rijp gemaakt zou kunnen worden voor de dingen, die eigenlijk moeten, omdat ze bijbels zijn.
Het lijkt er wel eens op, dat daarover weinig wordt nagedacht. De gemeente is vele jaren lang bewerkt met woord en zielzorg, nu eens wat beter, dan weer wat minder goed. Tientallen jaren is alle arbeid volgens het geëikte patroon verricht, maar niettemin is men daardoor niet rijp geworden. Je zou denken: dus gaat men zich biddend bezingen op een andere aanpak, een nieuwe weg ,waardoor het proces van geestelijke groei wordt bevorderd. Maar dat gebeurt niet, want „de mensen zijn bij ons nog niet zover...".
Misschien zouden we iets minder moeten letten op de vraag, hoe ver onze leden zijn en wat ze graag willen. Tenslotte is de gemeente de woonplaats van God. Ik zou wel eens willen weten hoe iemand zich voelt, die anderen in zijn huis opneemt en dan gedwongen wordt zich naar hen te schikken. Hij zal zich op zijn minst niet gelukkig voelen, maar het kan ook zijn dat hij ten einde raad zelf vertrekt.
De bijbel laat ons op talloze plaatsen zien, hoe de dingen en de mensen begonnen te veranderen, als God in het middelpunt kwam te staan en aan Hem volledige gehoorzaamheid werd geofferd. De vraag, die mij kwelt, is of we dat uit het oog verloren hebben. De mens met zijn nukken en noden is vaak veel meer richtsnoer van handelen dan eenvoudige gehoorzaamheid aan Jezus Christus. Angst om mensen te verliezen, lijkt soms groter dan de vrees om God kwijt te raken.
Waar het koningschap aan Christus wordt gegeven, ontplooit Hij zijn volle zegen. Bidden om een opwekking kan heel ontroerend zijn, maar heeft geen zin als we niet beginnen te gaan op de weg door God gegeven. Kijk, als mensen nieuwe plannen afwijzen, omdat ze niet stroken met de geopenbaarde wil van God, hebben ze groot gelijk. Maar als ze de dingen afwimpelen, omdat de gemeenteleden er in meerderheid niets voor voelen om omdat het hun misschien zelf in de crisis voert, stellen ze de mens boven de Meester. Waartoe dat leidt kun je in het oude en het nieuwe testament onverbloemd lezen.
„Zeg tot Sion: uw God is Koning!", luidt het profetisch commentaar.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

NATIONALE TOOGDAG 1981 VAN DE NBJB

Donderdag 28 mei 1981, Hemelvaartsdag. De Toogdag is verhuisd van het terrein van De Vinkenhof en vindt nu plaats in het gemeenschapscentrum „'t Huiken" in Elburg.
Onder andere zullen ARNO en ANDREAS meewerken, twee Duitse zangers, die samen met hun begeleidersgroep, op de komende Toogdag optreden.
Er zijn televisie-opnamen van hun optredens gemaakt. Deze worden op vrijdag 6 maart 1981, om 19.30 uur, via Duitsland 3 uitgezonden. Eén goede mogelijkheid om met hen kennis te maken.
Namens de voorbereidingskommissie,

Rein Kloppenburg, Esdoornhof 125, 8266 GE Kampen

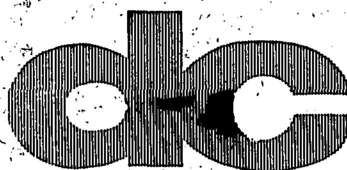
INTERNATIONAAL KAMP

4-15 juli op De Vinkenhof.
„Are you interested?", of „bist du interessiert?"
„You are welcome" en „du bist willkommen".
Nou ja, zo'n allegaartje wordt het wel. Met deelnemers uit verschillende landen van Europa.
De voertaal is engels en duits.
Per land kunnen er maksimaal 15 deelnemers komen.
Leeftijd: 16 jaar en ouder.
Een vereiste is wel dat je redelijk goed engels en/of duits kent.
Geef bij je aanmelding aan hoe het staat met je talenkennis!
Aanmelden Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Hengelo, wijkgemeente 't Venster: ds Y. Horjus te Workum.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



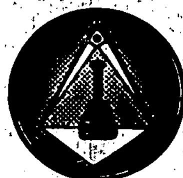
Bent u al in Krommenie geweest? Of misschien wel met de Zaaier in Ede of Stadskanaal-Noord? Nog niet?
Met het Unie-talenten-spel komt u overal, waar u in levende lijve niet bent geweest!
Het Uniespel „Gebruik je talenten" voor jong en oud, op de Zusterhulp, de jonggehuwdenavond, de ouderenkring en de jeugdbijeenkomst!
Gebruik het bestelbiljet.

EEN PRESIDENT SCHREEF IN ZIJN DAGBOEK

Harry Truman, in april 1945 van vice-president, door de dood van Roosevelt, tot het presidentschap geroepen, schreef eens naar aanleiding van de diefstal van een prachtige gouden kroon vol met juwelen uit een katholieke kerk in Brooklyn, in zijn dagboek het volgende:

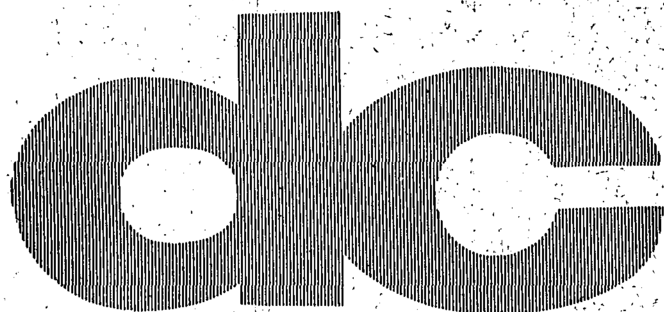
„Ik heb zo'n idee dat als Jezus hier was hij meer sympathie zou hebben voor de dieven dan voor de Farizeeërs die een beeld van Hem met goud en juwelen kroonden. De enige kroon die Hij ooit droeg was een doornenkroon, op zijn hoofd gezet door de handlangers van de Romeinse keizer en het Joodse priesterschap. Hij kwam om de armen en eenvoudigen te helpen. Maar sinds Constantijn de Grote is Hij in beslag genomen door de despoten van de kerk en de staat...

Als Jezus terug kwam op de wereld zou Hij de zijde van de vervolgden kiezen. Hij zou geen gouden kroon dragen en mooie kleren maar het simpelste pak en Hij zou op een straathoek staan en verdraagzaamheid preken, broederliefde en waarheid. Hij zou dan worden gestenigd en vervolgd door de meest liberale van zijn volgelingen. In de vrije wereld zou hij waarschijnlijk worden opgeborgen in een sanatorium en achter het IJzeren Gordijn zou hij worden doodgeschoten of opgehangen of naar een slavenkamp worden gebracht". P.



ADRESWIJZIGING

Secretaris van de gemeente te Hoogeveen is thans R. Karst, Ericalaan 51, 7906 NB Hoogeveen; tel. 05280-67549.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 9 - 6 maart 1981

DYNAMIET

Ik zag het kortgeleden nog op de tv. Er moest een enorm stuk rots opgeruimd worden. Kleine mensenhanden konden er niets mee beginnen. En toch ging op gegeven moment het hele geval met een daverende klap de lucht in en kwam aan stukken her en der terecht! Dynamiet! Wat een kracht!

Toch speelden mensenhanden ook een rol bij deze krachtexplosie. Je zag een man draaien aan de handle van een of ander apparaat. Blijkbaar werd daardoor een stroomstoot veroorzaakt, die via een draad het dynamiet bereikte en tot ontploffing bracht. Zo werd het karwei geklaard en het beoogde doel bereikt: wat in de weg stond werd opgeruimd.

U wist wel, dat het woord dynamiet in de bijbel dikwijls wordt gebruikt? Heel dikwijls, wanneer er gesproken wordt over kracht, Gods kracht, de kracht van het evangelie, staat er het woordje dynamiet, dynamis. God is sterk! Hij is in staat om bergen te verplaatsen, barricaden op te ruimen, satanische tegenstand te overwinnen.

In het oude testamennt bewees Hij dat herhaaldelijk, door Israël zijn wonderen te laten ervaren. In het nieuwe testament bewijst Hij dat in Jezus Christus. Ik denk even aan Lucas 5 : 17: „En er was kracht des Heren, zodat Hij kon genezen". Gods dynamiet deed zijn werk en de rotsen van ziekte en zorg, die het geluk van allerlei mensen versperden, vlogen de lucht in. Maar, wat wellicht nog indrukwekkender was, de deprimerende, massieve en onoverwinnelijke barrières van zonde en schuld werden opgeruimd! „Mens, uw zonden zijn u vergeven" staat er in vers 20...

De komst van Jezus betekende de doorbraak van het rijk van God. En dat rijk trok en trekt op tegen de duistere krachten van de duivel. En... het overwint! Weliswaar onttrekt een groot deel van deze strijd zich aan ons gezicht, maar o.a. op Golgotha en in de opstandingstuin zien we de brokstukken van satans rijk de lucht ingaan! Daar zit Gods dynamiet onder!

De bevrijdende krachten van het Godsrijk zijn bij Jezus' hemelvaart niet opgehouden te werken. De apostelen werden toegerust met Gods dynamiet, de kracht van de Geest. En de wervelwinden van Gods genade laaiden door de wereld als een vuur, overal vrijheid en blijheid achterlatende. Tien- en honderdduizenden verheugden zich, met de gevangenbewaarder uit Philippi, dat zij in God waren gaan geloven.

Ja, het dynamiet van Gods macht veranderde mensenlevens radicaal en gaf zelfs aan volkeren en naties een ander gezicht. Er werd gezongen: „De Heer heeft grote dingen onder ons gedaan, wij waren verheugd". Wie de geschiedenis leest van de eerste gemeenten en ook die van kerken en groepen in latere eeuwen, is geneigd om jaloers te worden en zich af te vragen: „Is de hand des Heren vandaag dan verkort en minder sterk geworden?" Want hij mist, zowel in het eigen leven als in dat van de gemeente, de tekenen van Gods onstuitbare kracht, althans in vele opzichten.

Natuurlijk, elke bekering is een teken van Gods kracht. Elke broeder en zuster, die zich wijdt aan de dienst van de Heer, getuigt, dat Gods kracht hem of haar te sterk werd. Velen in de gemeente blijven trouw, dank zij Gods kracht, die zwakken sterk maakt. De gemeenten werken en zijn actief op vele terreinen en niet altijd zonder vrucht. Er is reden tot dankbaarheid!

Maar door het hoofd speelt onwillekeurig een woord uit het oude testament: „De Here heeft meer dan dit om u te geven!" Gods kracht is groter, kan meer! Er zijn nog zoveel situaties, zowel in de buiten de gemeente, waar wij ons machteloos gevoelen.
En wat een nederlagen in de privé-sfeer. We voelen ons als de zonen van Scaeva

De nieuwe geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie (ECB) (3)

6. Over de mens

Wij geloven, dat de mens door God is geschapen (Jes. 45 : 12, Handel. 17 : 26).
De mens is geschapen naar het beeld en de gelijkenis Gods (Gen. 1 : 27).
God gaf aan de mens wijsheid en macht om te heersen over de omringende wereld (Gen. 1 : 28, 2 : 15, Ps. 8 : 7).
God gaf aan de mens een vrije wil, opdat de mens vrijwillig kan gaan op de weg van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid aan God (Gen. 2 : 16, 17, Jozua 24 : 15, Jer. 21 : 8).
De mens verkoos de weg van de ongehoorzaamheid aan God, viel door de verleiding van de duivel, zondigde tegen zijn Schepper en betrok daarmee op zichzelf de straf (Gen. 3 : 11, 3 : 16-19, Rom. 6 : 23).
Door de zondeval van Adam erfde de gehele mensheid de zonde en de dood (Rom. 5 : 12).
De zonde scheidde de mens van God (Jes. 59 : 2).

De verlossing van de mens

Wij geloven, dat de verlossing van de mens, levende onder de macht van de zonde, wordt bewerkt dank zij het zoenoffer van de Eniggeboren Zoon van God, Jezus Christus, op het kruis van Golgotha (Hebr. 9 : 12, Matth. 20 : 28).
Jezus Christus volbracht tot het eind de wil van Zijn Hemelse Vader, vrijwillig op zich nemend de kruisdood voor de verlossing van het menselijk geslacht (Phil. 2 : 8, Joh. 6 : 38, 1 Petrus 2 : 24).
God biedt ieder mens de gave van de verlossing aan, verkregen door Jezus Christus (Joh. 6 : 40, Titus 2 : 11).
Maar van de mens hangt het af: in geloof aan te nemen de aan allen aangeboden redding en het eeuwig leven of deze af te wijzen (Marcus 16 : 16, Joh. 12 : 46-48).

Het geloof

Wij geloven, dat God naar Zijn eeuwige genade de mens het geloof gaf door de kennis van Hem door middel van het Woord onder medewerking van de Heilige Geest (Handel. 2 : 37, 41, Rom. 10 : 14).
Wij geloven, dat op het geloof in het zoenoffer van Jezus Christus de mens redding en eeuwig leven ontvangt (Joh. 5 : 24, Handel. 10 : 43, 1 Joh. 5 : 13).
Het geloof leidt de mens tot het volle vertrouwen op de Heer (2 Tim. 1 : 12).
Wij geloven, dat de belijdenis van Jezus Christus als Heer en Heiland de bekrachtiging is van het ware geloof (Joh 20 : 28, Rom. 10 : 9-10).
Van een waarachtig geloof getuigen ook de goede werken (Jac. 2 : 14, Gal. 5 : 6).

Boete, bekering en wedergeboorte

Wij geloven, dat boete en bekering is de erkenning van de eigen schuld voor God voor de vergeving van zonden en het opgeven van de vorige zondige levensvorm (1 Joh. 1 : 9, Handel. 2 : 37-38, Ezechiël 18 : 23, Jes. 55 : 7, Handel. 3 : 29).
Wij geloven, dat wedergeboorte is het ontvangen door de mens van Godswege van een nieuwe geestelijke natuur, daar de mens een nieuwe schepping wordt (Joh. 3 : 3-6).
Wij geloven, dat een onberispelijk christelijk leven en een voortdurende geestelijke groei een getuigenis van de wedergeboorte is (Matth. 7 : 16, 1 Kor. 12 : 3, Efeze 6 : 11-17, Efeze 3 : 16-19, 1 Petrus 22, 23, Rom. 8 : 29, 1 Joh. 5 : 9-13).

Rechtvaardiging en aanneming tot zoonschap

Wij geloven, dat de rechtvaardiging een gave is van Gods genade door het geloof in Jezus Christus. De rechtvaardiging bevrijdt de wedergeboren ziel van het gevoelen van schuld en vrees voor het oordeel om de zonden, omdat Christus op zich nam al onze schuld en onze straf (Rom. 3 : 24, 25, 4 : 25, 5 : 9, 3 : 28, 5 : 1, 2 Kor. 5 : 21, Rom. 8 : 33).
Wij geloven, dat God om Zijn grote liefde, boetvaardige zondaars, niet alleen vergeeft en rechtvaardigt, maar hen ook aanneemt als kinderen en binnenleidt in het gezin Gods (1 Joh. 3 : 1, Joh. 1 : 12, 13 17 : 23-24, 8 : 35).

Heiliging

Wij geloven, dat de heiliging het gevolg is van de rechtvaardiging der zondaren door het geloof in Jezus Christus (1 Kor. 1 : 30).
De heiliging is een innerlijk proces, dat bewerkt wordt onder inwerking van de Heilige Geest tot het bereiken van zedelijke, geestelijke volmaaktheid.
Wij geloven, dat de kinderen Gods op de dag van de wedergeboorte de heiliging ontvangen door het bloed van Christus en de Heilige Geest (Hebr. 10 : 10, 14).
Echter, zich bevindend in het „oude" lichaam, hebben zij voortgaande heiliging van node (Openb. 22 : 11).
Wij geloven, dat de heiliging van de gelovige mens, de bijzondere zorg van God is (Phil. 2 : 13, Efeze 5 : 27, 1 Thess. 5 : 23).
Wij geloven, dat het doel van de heiliging is:
de volledige vrijwording van de zonde (Titus 2 : 14),
de toewijding aan Jezus Christus (1 Kor. 6 : 9, 2 Kor. 5 : 15),
de verandering in de vorm van Jezus Christus (2 Kor. 3 : 18, Phil. 2 : 5).
Wij geloven dat ofschoon op aarde niemand de volle heiligheid en volmaaktheid kan bereiken, de gelovige mens toch geroepen is voortdurend te streven naar zuivering en heiliging (Phil. 3 : 13-14, 2 Kor. 7 : 1).
De heiliging van de gelovige mens wordt bewerkt door:
de navorsing van Gods Woord (Joh. 5 : 39, Jac. 1 : 21-22),
het voortdurend naarstig gebed (Matth. 26 : 41, 1 Thess. 5 : 17),
de regelmatige omgang met Gods kinderen (1 Joh. 1 : 7),
de volle overgave van zichzelf aan God (2 Kor. 8 : 5).
Wij geloven, dat de volle heiliging alleen bereikt zal worden in de eeuwigheid, wanneer aanbreekt de verlossing uit ons zwakke lichaam, immers staat dit sterfelijke te wachten bekleed te worden met onster-

---

(Hand. 19) die, in de naam van Jezus wel even de boze machten te lijf zullen, maar die met een pak slaag weer thuis komen...

Kent u dat gevoel? O ja, praten, preken, vergaderen, plannen maken, organiseren, dát kunnen we wel. Maar... „Het koninkrijk Gods bestaat niet in wóórden, maar... in krácht!" Er moet wat gebeuren! De brokken van satans rijk moeten de lucht in vliegen, want we hebben de beschikking over het dynamiet Gods!

Dank God van harte, wanneer úw ervaringen anders zijn!

Ik zie weer die man van de tv uitzending draaien aan zijn handle. Hij wekt stroom op. Maar stel nu, dat de draad tussen zijn apparaat en de brok dynamiet kapot is... Dan gebeurt er niets. Als de stroom niet verder geleid wordt, blijft alles zoals het was.

God heeft het dynamiet van zijn Woord in deze wereld gelegd, onder de pijlers van satans rijk. Nu zendt Hij de stroomimpulsen van zijn Geest uit, teneinde het dynamiet te laten ontbranden. Maar daarvoor zijn geleiders nodig! En als die er niet zijn, of wanneer die gebrekkig functioneren, wat dan...? Als ik die stroomimpulsen niet ervaar en laat doorstromen, naar mijn kinderen, mijn vrienden, mijn medestrijders in de gemeente... Dan komen er zeer waarschijnlijk geen mensen tot overgave, of blijven christenen in mijn omgeving mensen zonder vuur en Geest. Dan blijven de problemen in de gemeente en worden er geen barricaden opgeblazen...

Hoeveel woorden staan er nu al weer in dit artikel? Heel wat! Zullen het alleen woorden blijven? Of... zal het vuur en de kracht Gods er uitspatten?

Geest van God, maak mij een stroomgeleider, zodat het goddelijk dynamiet kan werken. CvW.

felijkheid (1 Kor. 15 : 53, 1 Joh. 3 : 2, 1 Kor. 15 : 49).

Het gebed

Wij geloven, dat het gebed het middel is van de omgang van de mens met God (Jer. 29 : 12). Als resultaat van de door Jezus Christus op Golgotha bewerkte redding voor alle zondaren ontvangt iedere verloste het recht zich te wenden tot de Hemelse Vader door de Heiland, openbarend aan Hem al zijn verlangens (Joh. 16 : 23, Phil. 4 : 6, Jer. 33 : 3).

De Bijbel spreekt over drie soorten van gebed:

Dankzegging, smeekbede en voorbede (1 Tim. 2 : 1-2).

Dankzegging, smeekbede en aanbidding aan God moet verwezenlijkt worden in het volle besef van de tegenwoordigheid van de Heer (Matth. 6 : 6).

In het verborgen gebed in de naam van Christus kunnen wij blootleggen al onze zonden en tekorten, vragend om vergeving en de krachten voor de vervulling van Gods wil en een heilige wandel voor zijn aangezicht (Ps. 31 : 5).

In het gebed moeten wij uitdrukken onze aanbidding van God in geest en waarheid (Joh. 4 : 23-24).

Dankzegging en aanbidding van God kunnen wij volbrengen niet slechts in de verborgenheid, maar ook hardop in de vergadering der heiligen (Ps. 115 : 8-9, 34 : 18).

Smeekbeden

In het gebed leggen wij onze verlangens bloot aan Hem, die bij machte is onze beden te vervullen, immers Hij beloofde te antwoorden op de gebeden van hen die tot Hem roepen (Ps. 49 : 15).

Voorbede

Wij geloven, dat wij niet alleen voor onszelf kunnen bidden, maar ook voor anderen:

voor de kerk, de dienaren, voor het succes van de verbreiding van het Evangelie, voor alle heiligen, voor de naaste verwanten, voor de lijdenden, de zieken, voor onze vrienden en vijanden.

Wij geloven, dat God de vurige gebeden des geloofs hoort, als zij niet in tegenspraak zijn met Zijn plannen en Zijn heilige wil en hen vervult (1 Joh. 5 : 14, Joh. 16 : 23).

Bij bijzondere omstandigheden kunnen gebeden worden begeleid door de onthouding van voedsel, d.w.z. door vasten (1 Kor. 7 : 5).

In het Oude Testament worden vasten gehouden bij algemene rampen en goddelijke oordelen (Job. 3 : 4-8, Matth. 6 : 16-18, Jesaja 58 : 3-12).

Gebed met vasten is noodzakelijk: voor het ontvangen van een bijzondere kracht van omhoog (Matth. 17 : 19-21), bij grote gebeurtenissen en smarten, bij het verkiezen van dienaren van de kerk (Handel. 13 : 2-3, 14 : 23).

(Wordt vervolgd)

De sprekende God

Hebr. 1 : 1-2 „Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen gesproken in de Zoon".

Alle spreken over God, berust op het spreken ván God. Israëls godsdienst berust op het spreken Gods. Door dit spreken heeft God Abram geroepen, Israël uit Egypte bevrijdt en eeuwen later teruggevoerd uit de ballingschap.
Van de afgoden zongen de Joden: Zij hebben een mond, maar spreken niet, Ps. 115 : 5. Zulk een lied moet als godslastering geklonken hebben in de oren van de dienaren der afgoden. Het verschil tussen Joden en heidenen was terug te voeren op dit feit: Israëls God is een sprekende God, de goden der heidenen hebben geen stem. Dit is niet een graduëel maar een fundamenteel verschil. Het is niet zo dat de goden der heidenen een beetje minder (duidelijk) spreken dan Israëls God, neen, zij spreken helemaal niet. Hun beelden hebben wel een mond, maar er komt geen geluid uit.

God heeft gesproken. Dat is nooit wetenschappelijk te bewijzen. Dat kun je alleen maar geloven. Gelovig aanvaarden. Christenen zeggen: Onze God is een sprekende God. Hij heeft gesproken in de profeten en in de Zoon. Hij sprak in deze mensen, Zijn stem ging in hen binnen, zodat hij dóór deze mensen héén sprak. Mensen die beweerden: Aldus spreekt de Here (en zó zeiden de profeten dat), moesten geloofd worden. Zij liepen het risico, niet geloofd te worden. Soms traden er mensen op die beweerden: God spreekt door mij, terwijl de echte profeten zeiden: Dezen zijn leugenprofeten. Wie kon het verschil horen? Zien?

Dat God gesproken heeft in Jezus van Nazareth - die door God geproclameerd werd als: Mijn Zoon, Mijn Geliefde - gelòven wij. Wij geloven niet dat God in Mohammed gesproken heeft. Mohammed geloofde wel dat God in Jezus heeft gesproken. Volgelingen van Mohammed geloven dat God niet alleen in Jezus heeft gesproken, maar ook in Mohammed. Ja, zij geloven dat Gods beslissende woord in Mohammed heeft geklonken, zodat mensen niet christenen, maar Mohammedanen behoren te zijn.

Ons belijden dat God gesproken heeft, staat niet op dezelfde lijn als onze overtuiging, dat het echt waar de zon is die overdag schijnt. Gods spreken - zo belijden wij - is uitdrukking van Gods bemoeienis met ons. Een sprekende God is een God die naar mensen - naar zijn schepselen - omkijkt. Gods spreken is niet een mogelijke activiteit van God, zonder meer, maar omschrijving van onze overtuiging dat God ons áánspreekt. En Gods áánspreken is Gods òmzien naar ons, Lucas 1 : 68.

Gods spreken in profeten en in Jezus is niet een eenmalig en ook niet een eenvormig spreken geweest. Vele malen en op velerlei wijzen heeft God gesproken. God heeft gesproken tot mensen die in bepaalde omstandigheden verkeerden. Mensen hebben altijd een achtergrond. God sprak tot Adam vóór de zondeval anders dan ná de zondeval. Sinds de zondeval spreekt God op velerlei wijzen, niet om zijn mogelijkheden te tonen, maar om mensen te kunnen bereiken. „Soms roept Hij langs wegen van donk're nacht".

En ook: „Hij spreekt door zijn Woord ook tot u, mijn vriend!" Wij noemen de bijbel Gods woord. Daarmee bedoelen wij: Door de bijbel spreekt God tot ons. *De bijbel - in welke vertaling ook - is niet het oorspronkelijke spreken Gods.* Hij is oorkonde van Gods spreken in mensen, in Jezus Christus. Wellicht dat een beeld dit verduidelijken kan: een foto is iemand. Ik kan zeggen: Dat ben ik. Toch bèn ik het niet. Maar die foto waarop ik sta afgebeeld, is ook niet een ander. Ik ben het. Wie mij wil leren kennen, kan mij door een foto leren kennen (bekende t.v.-mensen worden overal herkend!). Maar ik ben nooit en te nimmer mijn foto. Wie mij niet kent, zal ook niet weten dat ik degene ben die op de foto staat. Pas als dat gezegd wordt, is het duidelijk, en is vergissen niet mogelijk. De bijbel is Gods woord omdat God telkens opnieuw door het geschrevene heen spreekt. De bijbel is niet openbaring van God, maar hij openbaart God wel. Als een mens wil weten wie en hoe God is, zal hij de bijbel moeten lezen. Als christenen zeggen we: Alleen in de bijbel vindt een mens het oorspronkelijke spreken, openbaren van God. Daarom is de bijbel ons zo dierbaar.

Ploeger

PLURALITEIT: HOE EET JE DAT?

Wat voor de een gesneden koek is, klinkt de ander soms in de oren als een of ander buitenlands gerecht. Wat moet je bijvoorbeeld met dat woord pluraliteit, dat nogal eens opduikt in het spraakgebruik? Ook in onze baptistengemeenten valt dat woord tegenwoordig nog wel eens.

Het woord betekent meervormigheid. Het geeft aan dat er verschillen bestaan tussen mensen en hun opvattingen, maar ook verschillen tussen groepen van mensen.

Als je kijkt naar de verschillen in politiek denken en levensstijl, naar de verscheidenheid van kerken en de verschillen in omroepland bijvoorbeeld, dan is onze Nederlandse samenleving behoorlijk pluriform.

Ook de gemeenten ontkomen niet aan die pluriformiteit. Die is er al binnen de plaatselijke gemeente, omdat je nu eenmaal allerlei soorten mensen bij elkaar hebt, ieder met hun eigen opvattingen en meningen. Samen vormen ze toch wel een soort grootste gemene deler, die het karakter van zo'n gemeente bepaalt. Er worden gezamenlijk beslissingen genomen over bijvoorbeeld de wijze van avondmaal vieren, de deelname in zending en evangelisatie en een heleboel andere zaken. Dat samen beslissen maakt dat elke gemeente iets van een eigen karakter krijgt. Dat de voorganger daarin vaak een belangrijke rol speelt, is niet zo verwonderlijk. Hij is de man die in die gemeente werkt en er ook het meest over nadenkt, hoe het in de gemeente het best kan funktioneren. Alleen zou het jammer zijn als de gemeente dan het denken maar aan de voorganger overlaat.

Door dat samen denken en samen beslissingen nemen krijgt een gemeente een eigen gezicht. Dat gezicht kan verschillen van een naburige gemeente. Zelfs kan dat gezicht in de loop van de tijd nog weer veranderen ook, want een gemeente blijft door bijbelstudie en gesprek nadenken over haar taak en verantwoordelijkheden, als het goed is. Ook nieuwe leden brengen andere ideeën in.

Nu zijn er altijd tendenzen geweest om te denken dat je pas één kon zijn als je allemaal ongeveer hetzelfde dacht. Het moest ook mogelijk zijn om een basis te vinden, waarop je alle mensen bij elkaar kon krijgen. In de kerken heeft dat vaak geleid tot het opstellen van een geloofsbelijdenis, waarin men zich weerde tegen ketterijen, en waarin werd samengevat wat de mensen in het geloof samenbond. De praktijk heeft geleerd dat deze geloofsbelijdenissen toch niet het wondermiddel waren om de verscheidenheid van opvattingen te bundelen tot een eenheidsgedachte.

Nu is pluraliteit op zichzelf geen verontrustend verschijnsel, want het zit al in de mensen zelf. Elk mens verschilt van een ander, al kun je ze misschien wel globaal indelen in groepen. Maar pluraliteit wordt wel verontrustend, als het tot uitsluiting komt van mensen, die anders denken.

Het verschijnsel van de uitsluiting, de polarisatie is al zo oud als de gemeente zelf. In Korinthe speelde het zich af rondom het gebruik van vlees van dieren, die in de afgodentempels geslacht waren en daarmee eerst gewijd waren aan de goden. Kon een christen dat vlees eten, dat „besmet" was door de wijding aan een afgod? Nee, zeiden sommigen stellig. Best, zeiden anderen, want afgoden bestaan immers niet. Gevolg: kwade gezichten, want wie er tegen was begreep niet hoe zijn broeder maar rustig dat vlees op tafel zette.

Wie had er gelijk? Paulus gaf die broeders die er geen kwaad in zagen gelijk, want er zijn inderdaad geen andere goden dan God, de Vader, en geen andere heren dan Jezus Christus, de Heer, van wie alle dingen zijn.

Reden dus om dan maar je gang te gaan, en met een medelijdend glimlachje over die broeders, die nog niet zo vrijgemaakt waren in hun geloof maar rustig vlees uit de afgodentempels eten, of zelfs aan te zitten aan een diner in zo'n tempel? Nee, dan ben je op de verkeerde weg, want dan handel je niet meer in liefde tot je broeder. Dan laat ik nog liever voor altijd mijn vlees staan, dan mijn broeder, die er nog niet zoveel licht in heeft, te kwetsen, schrijft Paulus.

Kun je leven met pluraliteit?

Misschien geeft het sommigen een gevoel van onzekerheid, als dingen niet nauwkeurig worden vastgelegd, zodat je tot een eensluidend denkpatroon komt.

In het convent van de Groninger voorgangers is vrij uitgebreid gesproken over het begrip pluraliteit. Dat gesprek bleek een soort proces te zijn, waarin we iets ondergingen. Zoveel hoofden, zoveel zinnen kun je natuurlijk ook toepassen op voorgangers, en er bleken verschillende opvattingen te bestaan en verschillende benaderingen van de Heilige Schrift.

Hoe zich dit alles heeft afgespeeld en wat er precies uitgekomen is, zullen we op deze plaats nog niet kunnen zeggen. Maar wel kwam er dit uit, dat al deze voorgangers hun eenheid rondom Jezus Christus, de Verlosser ontdekten, en dat de Schrift als het middel om Hem te leren kennen centraal staat. Maar ook dat er bereidheid moet zijn om elkaar te aanvaarden, naar elkaar te luisteren en van elkaar te leren. En het samen luisteren naar de Schrift zal bindend werken.

Om deze laatste reden zijn we van mening, dat ook de Gemeente Bijbel School een grote bindende funktie zal kunnen krijgen in onze gemeenschap. Niet omdat daardoor een soort eenheidsdenken zal ontstaan, maar wel omdat we daardoor in die veelkleurige gemeenten nadenken over dezelfde vragen.

Pluraliteit is geen modeverschijnsel, het is met de veelsoortigheid van de mensen zelf gegeven. Daarom moeten we niet bang zijn om onze tanden er in te zetten.

Maar daarbij wel de motieven voor ogen houden die ons door Paulus worden voorgehouden: Een ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen. Want het gaat om de eenheid, en die eenheid in de gemeente is geen eenheid van leerstellingen, maar van liefde in Christus, en gehoorzaamheid aan die Heer.

De Winkel

BOEKBESPREKING

Walter Nigg: Catharina van Siena. Uitg. De Ned. Boekhandel, Antwerpen/Amsterdam. Gebonden, 122 pag. B.frs 490. 47 kleurenfoto's.

In heel de geschiedenis der mensheid hebben bepaalde mensen onuitwisbare sporen nagelaten. Dat geldt ook voor de kerk. De inschatting van de betekenis van een bepaalde figuur hangt af van de kijk van de beschrijver op die figuur. Vandaar dat het nooit kwaad kan over een mens meer dan één beschrijving (dus beoordeling) te lezen.

Catharina van Siena, italiaanse dus, werd in 1347 geboren en stierf in 1380. Zij wilde leven naar de regels van Dominicus. Zij deed dat zo intensief dat zij reeds in 1461 heilig werd verklaard. In 1970 werd zij tot kerklerares verheven, welke waardigheid zij deelt met Theresa van Avila. Haar leven speelde zich anderhalve eeuw vóór de hervorming af. Wie wil weten welke oorzaken tot de hervorming geleid hebben, vindt in dit boek veel belangwekkends.

Maar dat niet alleen: ook het leven van deze merkwaardige vrouw is boeiend. Juist vanwege het kader waarin het geplaatst moet worden: de 14e eeuw.

De waarde van het boek - Walter Nigg is een erkende autoriteit op het gebied van de heiligenbeschrijving - wordt verhoogd door de uittreksels uit brieven van Catharina en een oude levensbeschrijving. Bij dat al ontkomt men toch niet aan de indruk dat Catharina een jonge vrouw was, die door een waarachtige liefde voor Christus gedreven werd.

Voor geïnteresseerden graag aanbevolen.

Ploeger

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Op mijn zwerftochten door het Oosten van dit land, gemeenten toesprekend op de zondagen, heb ik vóór de kerstdagen van '80 ettelijke keren Paulus' lied van verlangen nagezongen. Wat u ook van zijn vele uitspraken op welk terrein ook zou willen zeggen, *stil* moet men wel worden als deze schouwer in Gods diepten schrijft over de schepping. Mij pakt het telkens weer. Hij spreekt van een verlangen dat mij in een soort van opwinding brengt. Wat een wijd en bevrijdend gezicht als hij in Rom. 8 spreekt over het reikhalzend verlangen van de schepping die uitziet naar het openbaar worden van Gods zonen. Nog begrijp ik niet elk woord maar verheug mij dat de ganse schepping, nu nog in barensnood, bevrijd, verlost zal worden van de slavernij der vergankelijkheid en zal delen in de glorierijke vrijheid van Gods kinderen.

De aanslagen van onze samenleving op al wat leeft zal een einde nemen. 't Is onvoorstelbaar hoe de nieuwe aarde er zal uit zien. Geen kwalijke dampen zullen het ademhalen meer belemmeren, de grond zal gezond blijven en de zeeën zullen schoner zijn dan de heldere bergstromen. Als er nog zeeën zijn. Johannes, de door water ingeslotene, zegt: En de zee was niet meer. Een boek van de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten, wakkerde mijn verlangen naar de nieuwe orde der dingen aan. Het is een fotoboek. Probeert u het ergens te lenen. Lies Wiegman heeft de platen gemaakt, daarbij geïnspireerd door de toespraak van Chief Seattle, opperhoofd van de Duwamish-stammen bij de overdracht van hun land aan de Amerikaanse regering in 1855.

Zij heeft prachtige foto's gemaakt, nauw aansluitend aan de ontroerende tekst van het opperhoofd, na 125 jaar nog sprekende. Zijn toespraak is volledig in het boek, dat de titel „Bewaar het land" kreeg, afgedrukt.

Daaruit zal ik u iets laten lezen.

„Het grote Opperhoofd in Washington heeft gesproken: hij wenst ons land te kopen. Het grote Opperhoofd heeft ook woorden gesproken van vriendschap en vrede. Dat is zeer goed van hem, omdat we weten dat hij onze vriendschap niet nodig heeft. Maar wij zullen over uw aanbod beraadslagen, want wij weten dat als wij ons land niet verkopen, de blanke man met zijn geweren komt en het in bezit neemt". (...)

„Wij zijn een deel van de aarde en de aarde is een deel van ons. De geurende bloemen zijn onze zusters, het rendier, het paard, de grote adelaar onze broeders".

„Wij zullen uw aanbod, ons land te kopen, dus overwegen, Maar het zal niet gemakkelijk zijn. Want dit land is ons heilig. Wij beleven vreugde aan de bossen. Ik weet het niet, maar onze wegen zijn anders dan de uwe". (...)

„Als wij u ons land verkopen, moet u bedenken en aan uw kinderen leren dat de rivieren onze broeders zijn en dat u voortaan net zo vriendelijk moet zijn voor de rivieren als u voor uw broeders zou zijn". (...)

„De rode man heeft zich altijd teruggetrokken voor de oprukkende blanke, zoals de nevel vlucht voor de zon in de morgen. Maar de as van onze vaderen is heilig. Hun graven zijn gewijde grond, zo ook deze heuvels, deze bomen. Dit deel van de aarde is voor ons heilige grond. Wij weten dat de bleke man onze manier van leven niet begrijpt. Voor hem is het ene stuk grond gelijk aan het andere, want hij is een vreemde, die in de nacht komt en van het land neemt wat hij nodig heeft. De aarde is niet zijn broeder, maar zijn vijand. En als hij die veroverd heeft, trekt hij verder. Zijn honger zal de aarde kaal vreten en slechts een woestijn achterlaten". (...)

„Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen van de rode man. Maar misschien komt dat omdat de rode man maar een wilde is die niets kan begrijpen. Er is geen plaats om uit te rusten in de steden van de blanke man. Geen plaats waar je het openspringen van de knoppen in het voorjaar kunt horen of het geruis van vliegende vogels". (...)

„Wat er met de aarde gebeurt, gebeurt met de kinderen van de aarde".

Om niet teveel te citeren - houdt u ze wel tegen het licht en u zit midden in deze tijd - alleen nog het volgende:

„Misschien zullen we uiteindelijk allemaal broeders zijn. Wij zullen zien. Eén ding weten we en de blanke man zal het eens ontdekken: onze God en uw God is dezelfde. U kunt nu wel denken dat u Hem bezit, zoals u ons land wilt bezitten, maar dat kunt u niet. Hij is de God van alle mensen en Zijn hart klopt evenzeer voor de rode man als voor de blanke man. De aarde is Hem lief en beschadigen van de aarde betekent zijn Schepper beledigen".

Wij, die in deze wereld van techniek leven: waar de warme stal met prachtige paarden heeft plaatsgemaakt voor koude garages met traktoren waar vogels dood aan het strand liggen van de zee waarin de vissen ziek worden en sterven; waar niets meer zuiver is en rein, wij verstaan het lied van Paulus, die de schepping hoort zuchten en wij zien met heel die schepping uit naar de dag waarop alle schaduwen vlieden.

Intussen mogen we niet vergeten te protesteren tegen alle verkrachting van al wat leeft en leven wil.

Het is goed aan eigen zieleheil te denken. Het is goed weer aan God te denken, de Schepper en Verlosser. Het is goed ook deze aarde te zien als het werk zijner handen er zo mee om te gaan.

Huizinga

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID- EN WEST-NEDERLAND

Zaterdag 28 maart a.s. heeft bovengenoemde Bond zijn voorjaarsbijeenkomst. De ontvangende gemeente is Maassluis.
Inleider: Drs O. H. de Vries.
Onderwerp: „Huisbezoek... door raads- en gemeenteleden?"
Plaats van samenkomst: Kerkzaal baptistengemeente Maassluis, Fenacoliuslaan 16, aldaar.

Indeling van de dag:
10.30 uur: Koffie
11.00 uur: Opening
11.15 uur: Onderwerp
11.45 uur: Discussie
12.45 uur: Lunchpauze
13.15 uur: Huishoudelijk deel
14.00 uur: Mededeling en Sluiting

J. Tessers sr.

AFSCHEID Ds VAN DEN BERG

Ds A. van den Berg, die op 5 april a.s. zijn intrede doet in de gemeente te Muntendam, zal op zondag 22 maart afscheid nemen van de gemeente Rotterdam-Centrum in een dienst, beginnende om 10 uur v.m. Aansluitend aan deze dienst zal er gelegenheid zijn om persoonlijk van ds V. d. Berg afscheid te nemen.

Alle belangstellenden zijn van harte welkom (Proveniersstraat 52, achter Centraal-Station).

W. S. Visser

HERINGEBRUIKNEMING KERK IN NIEUW BUINEN

Zaterdag 14 maart a.s. zal om 15.00 uur, na een periode van ongeveer drie jaar van bouwen en verbouwen, de kerk van de gemeente te Nieuw Buinen aan het Dwarsdiep nr. 9 officieel in gebruik worden genomen.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

Maandag 16 maart zal er van 16.00-21.00 uur openhuis zijn.

W. Rozema, secr.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Den Haag: J. Broertjes te Groningen.



uit het Uniebureau

Verantwoording van de ontvangen bijdragen in de maand december 1980.

E.C.U.:

Alkmaar 130,—; Almelo-Geraniumstraat 61,62; Almelo-Nieuwstraat 65,—; Amsterdam-Centrum 39,10; Amsterdam-Noord 508,—; Arnhem 2.915,40; Assen 80,85; Coevorden 500,—; Delfzijl 1.056,41; Deventer 206,70; Doetinchem 529,20; Ede 971,30; Dordrecht 672,58; Drachten-Elim 134,70; Eindhoven 1.532,30; Emmen 1.250,—; Emmercompascuum 354,10; Enschede 292,30; Foxhol 18,—; 's-Gravenhage 1.900,—; Harderwijk 30,76; Harlingen 161,40; Haulerwijk 235,12; Heemskerk 200,—; Krommenie 155,10; Leiden 711,94; Muntendam 327,05; Nieuw Buinen 750,—; Nieuwe Pekela 263,60; Nieuw Weerdinge 473,73; Noordbergum 161,80; Pernis 100,—; Rotterdam-Zuid 221,72; Siddeburen 80,27; Sittard 447,—; Sneek 1.925,60; Stadskanaal-Noord 900,—; Ter Apel 200,—; Vriescheloo 405,90; Vroomshoop 100,—; Westerhaar 450,—; Winschoten 325,—; Zutphen 282,37; Zwolle 559,98; PA,A 150,—; HG,G 50,—; MB,H 250,—; DFV,E 100,—; Heerenveen 25,—; Hengelo 1.165,—; Klazienaveen 400,—; Kollumerzwaag 200,—.

C.v.d.O.:

Almelo-Geraniumstraat 56,96; Amsterdam-Centrum 61,85; Amsterdam-Noord 507,—; Arnhem 2.969,70; Assen 82,35; Borne 68,90; Coevorden 500,—; Delfzijl 1.114,23; Deventer 119,35; Doetinchem 551,35; Ede 854,60; Dordrecht 670,81; Drachten-Elim 126,60; Eindhoven 1.417,32; Emmen 1.250,—; Emmercompascuum 162,05; Enschede 205,46; Foxhol 17,—; Den Haag 2.100,—; Groningen-Zuid 232,75; Harlingen 258,95; Haulerwijk 233,84; Heemskerk 237,20; Hengelo 1.125,—; Klazienaveen 400,—; Kollumerzwaag 200,—; Krommenie 89,15; Leiden 710,06; Muntendam 171,90; Nieuw Buinen 750,—; Nieuwe Pekela 185,95; Nieuw Weerdinge 424,62; Pernis 150,—; Rotterdam-Zuid 221,13; Siddeburen 90,06; Sittard 446,—; Sneek 1.519,20; Stadskanaal-Noord 900,—; Stavoren 120,—; Ter Apel 200,—; Vriescheloo 325,56; Vroomshoop 485,—; Westerhaar 450,—; Winschoten 337,50; Workum 131,—; Zutphen 317,74; Zwolle 378,85; PA,A 150,—; NN te E 480,—; HG,H 50,—; MB,H 500,—; JR,E 300,—.

U.Z.C.:

Almelo-Geraniumstraat 40,63; Amsterdam-Centrum 186,35; Amsterdam-Noord 982,—; Arnhem 5.109,75; Assen 91,85; Borne 213,96; Coevorden 120,—; Delfzijl 2.784,61; Deventer 350,05; Doetinchem 71,30; Dokkum 1.028,81; Ede 1.544,15; Dordrecht 1.299,91; Drachten-Elim 513,82; Eindhoven 1.343,11; Emmen 4.915,—; Enschede 579,10; Foxhol 65,70; Groningen-Zuid 500,—; Harderwijk 249,78; Harlingen 505,80; Haulerwijk 477,60; Heemskerk 264,16; Hengelo 1.450,—; Klazienaveen 700,—; Kollumerzwaag 300,—; Krommenie 95,05; Leiden 1.376,—; Muntendam 481,21; Nieuw Buinen 1.500,—; Nieuwe Pekela 628,20; Rotterdam-Centrum 20,—; Rotterdam-Zuid 428,51; Siddeburen 155,15; Sittard 865,—; Sneek 2.688,—; Stadskanaal-Noord 2.790,—; Stadskanaal-Zuid 1.900,—; Stavoren 160,—; Ter Apel 260,—; Valthermond 200,—; Vriescheloo 467,90; Vroomshoop 1.923,55; Westerhaar 2.000,—; Winschoten 725,—; Workum 42,60; Zutphen 1.574,53; Zwolle 1.431,35; HK,H 10,—; PA,A 150,—; RH,S 500,—; NN,E 980,—; HG,H 50,—; MB,H 500,—; HJ,V 100,—; HK,H 10,—.

WIN

GFB,B 120,—; PvdH,H 25,—; MB,H 250,—; PvdH,H 25,—; Amsterdam-West 96,65.

Projekten

IJsselgewest (isolatiehutten Gamboura) 6.000,—; Alkmaar (aktie Fébé) 119,—; Friese bond (projektfonds) 1.302,—; JK,H (studiebeurs student Mambolo) 960,—; fam. B te A (aktie Fébé) 200,—; Zusterhulp Stadskanaal (gezondheidsprojekt J. van Veen) 1.200,—.

N.B.J.B.:

Almelo-Geraniumstraat 300,47; Amsterdam-Noord 174,—; Arnhem 1.311,30; Delfzijl 459,35; Doetinchem 125,—; Ede 255,80; Dordrecht 230,70; Drachten-Elim 87,65; Eindhoven 344,40; Emmen 450,—; Enschede 253,90; Foxhol 60,—; Den Haag 775,—; Haulerwijk 81,40; Kollumerzwaag 100,—; Krommenie 116,70; Muntendam 54,55; Nieuwe Pekela 150,75; Rotterdam-Zuid 76,05; Siddeburen 27,53; Sittard 153—, Sneek 832,—; Stadskanaal-Noord 300,—; Ter Apel 50,—; Vriescheloo 299,25; Vroomshoop 277,—; Westerhaar 130,58; Winschoten 137,50; Zwolle 240,95; GFB,B 50,—.

U.B.S.:

Almelo-Geraniumstraat 56,35; Arnhem 461,50; Coevorden 140,—; Doetinchem 142,—; Ede 269,80; Dordrecht 126,—; Den Haag 400,—; Haulerwijk 45,88; Heerenveen 25,—; Krommenie 43,70; Siddeburen 15,04; Zwolle 210,38; Amsterdam-Noord 100,—; Harderwijk 147,75; Emmen 250,—; Harderwijk 21,25; Drachten-Elim 26,15; Sittard 89,—; Rotterdam-Centrum 54,90; Winschoten 50,—; Alkmaar 105,—; Vroomshoop 255,—; Zutphen 154,95; Hengelo 350,—; Amsterdam-Centrum 58,50; Eindhoven 369,83; Haulerwijk 45,88; TP-H,A 25,—; DFV,E 100,—; NN,E 100,—.

Noodfonds

Stadskanaal-Noord 200,—; Noordbergum 2.058,60; Westerhaar 1.447,—; Stavoren 88,40; Almelo-Geraniumstraat 176,70; Enschede 334,40; Ede 1.274,90; Harlingen 800,—; Groningen-Zuid 237,45; Den Haag 650,—; Coevorden 60,—; Haulerwijk 250,—; Borne 114,95; Eindhoven 243,05; Stavoren 67,60; Arnhem 970,76; Harderwijk 220,55; Musselkanaal 736,—; Emmen 1.530,—; Utrecht-Centrum 315,—; Zwolle 50,—; Drachten-Elim 76,80; Dokkum 744,65; Drachten-Elim 310,20; B,E 50,—; HG,H 50,—; MB,H 500,—; DFV,E 100,—; AGS-W,H 25,—; HtC,M 24,—; R,A 30,—; EB,Z 50,—; JS,A 25,—; PPT,A 100,—; JS,H 25,— HA,S 250,—; JS,H 10,—; GB-B 100,—; RD,D 25,—; GK,S 100,—; KB,E 50,—; HE,G 100,—; NN,E 680,—; AH-S,G 175,—; WK,N 25,—; AMK,A 100,—; HT-S,D 50,—; OO,S 75,—; JS-S,G 50,—; GR,U 5,—; HH,D 200,—; GvW-N,S 50,—; KR,S 100,—; AJM,H 200,—; JO,B 100,—; JB,H 100,—; JB,H 20,—.

Alle gemeenten, particulieren en instanties hartelijk dank voor uw bijdragen.

WONINGEN VOOR ITALIË

In samenwerking met het TEARFUND-Nederland heeft de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen (SOH) twee weken geleden 97 duurzame geprefabriceerde woningen kunnen kopen voor een bedrag ver beneden de reële marktwaarde.

Vanaf vrijdag 27 februari zullen 80 vrachtwagen-kombinaties deze enorme hoeveelheid bouwmaterialen in één maand tijd transporteren van Rotterdam naar Napels, waar het dan tijdelijk in een loods wordt opgeslagen tot men met de bouw kan beginnen. In Napels en Salerno worden hiervoor reeds bouwterreinen in gereedheid gebracht.

Na aankomst worden de woningen overgedragen aan de Federatie van Evangelische Kerken (Baptisten, Methodisten, Waldenzen, e.a.) in Italië, die reeds geruime tijd in samenwerking met de Wereldraad van Kerken een hulpprogramma uitvoert in het zwaar geteisterde aardbevingsgebied in Zuid-Italië.

Nu er van alle kanten kritiek wordt geleverd op de zeer trage hulpverlening in dat gebied is het goed te kunnen vermelden, dat deze Federatie van toch kleine en financieel zwakke protestantse kerken zich op daadwerkelijke wijze inzette voor de hulpverlening aan de getroffen bevolking aldaar, en dit geheel zelfstandig en met inzet van eigen mensen.

Begin februari bezocht een delegatie van de Wereldraad, waarvan ook een medewerker van SOH deel uitmaakte, het rampgebied om de lopende hulpaktiviteiten van de Federatie te bezoeken en het door haar beoogde wederopbouw-programma te bespreken. In deze wordt allereerst gedacht aan de bouw van pre-fab woningen in Napels en Avellino, en zo mogelijk in Salerno, en aan de oprichting van één of twee veehouders-coöperaties in de bergen.

De Federatie beschouwt de noodsituatie niet enkel als het gevolg van de aardbeving, maar als een door de natuurramp plotseling verergerde situatie van een reeds langdurig verpauperingsproces in Zuid-Italië. Door de aardbeving werden daardoor vooral de armen getroffen. De arbeiderswijken rondom Napels, de krottenwijken, de keuterboeren en de verarmde dorpen. Vooral in die plaatsen zijn de woningen en bedrijfsgebouwen vaak zeer slecht gebouwd of zeer verouderd. Het aantal daklozen is dan ook enorm, en niemand weet precies hoeveel mensen uit hun woningen zijn verdreven.

Nieuwe, al of niet tijdelijke, behuizing voor de honderdduizenden die nu in caravans en tenten zijn ondergebracht is dan ook een eerste prioriteit. De Federatie maakt zich echter geen illusies over het tijdelijke karakter van noodwoningen. Zij beoogt daarom de bouw van duurzame woningen en schenkt tevens veel aandacht aan voorzieningen als gemeenschapscentra, scholen, e.d. in de nooddorpen. In samenwerking met het Diakonische Werk in Duitsland is men reeds begonnen met de bouw van woningen in de omgeving van Avellino.

Dank zij de medewerking van Tearfund-Nederland en in nauwe samenwerking met de Hulporganisatie van de Evangelische Kerk in Zwitserland (HEKS) en de Italiaanse Federatie is SOH er in geslaagd om de genoemde woningen waarvan de reële marktwaarde *f* 8.000.000 bedraagt, aan te kopen voor *f* 1.650.000. Voor het vervoer naar Italië is daarbij nogmaals een bedrag van *f* 500.000,— gemoeid. Door een snelle en voorbeeldige vorm van internationale en oecumenische samenwerking wordt de Federatie in staat gesteld om meer woningen te bouwen dan oorspronkelijk werd gepland en kan men meer aktiviteiten ontplooien binnen de door de Wereldraad van Kerken bepaalde begroting van tien millioen gulden voor het totaal programma.

Ofschoon het overgrote deel der kosten door de HEKS wordt gedragen, doet deze operatie ook een fikse aanslag op de financiële middelen van SOH.

Haar coördinerende rol in deze brengt veel kosten met zich mee, terwijl zij door uw medewerking ook graag bijdraagt in de totaal kosten van de operatie.

Uw bijdrage aan „Woningen voor Italië" is daarom welkom op giro 5261 t.n.v. SOH, Utrecht, of op giro 81255 van het Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

Uit het laatstgenoemde fonds werd in januari reeds een bedrag van *f* 10.000,— voor directe hulpverlening in Italië beschikbaar gesteld, waarvan *f* 7.500,— via de B.W.A. en *f* 2.500,— via S.O.H.

J. ter Braak

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het persoonlijk getuigenis

De Here Jezus heeft zijn discipelen uitdrukkelijk tot zijn getuigen benoemd. Daarover kan geen twijfel bestaan en daarom blijft eigenlijk alleen de vraag over, hoe we dit getuigenis moeten geven en wanneer. Wat dat laatste betreft zou ik willen zeggen: je moet niet onder alle omstandigheden getuigen van je geloof met woorden, maar het is wel belangrijk om bereid te zijn. Daarvoor moet je met jezelf in het reine komen over de vraag: Wil ik het eigenlijk wel? Het is niet zo vanzelfsprekend, dat een kind van God ook diep in zijn hart bereid is om openlijk voor de Heer uit te komen. Want het betekent kleur bekennen, jezelf in een positie plaatsen, waar je moeilijk meer uit komt. Als je bereid bent, blijft de vraag of je het ook durft! Ik heb in mijn leven heel wat broeders en zusters horen redeneren over deze zaak, die met veel woorden hun gebrek aan moed trachtten te camoufleren. Vertel nooit aan iemand, dat u best durft! Doe het gewoon, als het u niet aan goede wil en aan moed ontbreekt. De Heer zal u zegenen. Wanneer u enorm tegen deze opdracht van de Heer aanziet, bent u geen uitzondering. De meeste geloofsgenoten trillen van binnen, ook al doen ze nòg zo fier. Bid liever of de Heer u over uw angst wil heentillen. Hij zal het wel doen, want de nederigen schenkt Hij genade, zegt de Schrift.

Weet u waar het getuigenis een bijzondere kans heeft?

In uw eigen omgeving, waar men u het beste kent. U hoeft het nl. niet bij woorden te laten. U kunt ook iets laten zien, niet door met luide stem geestelijke liederen vanuit de badkamer door de buurt te laten schallen. Misschien moet ik u dit zelfs afraden.

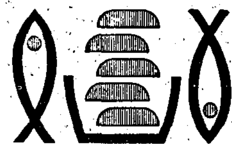
Maar u kunt iets doen, gewoon in uw eigen gezin en ook voor uw buren. Het meest simpele is b.v., dat u zondags met een blij gezicht naar de kerk gaat en niet net als iedereen op de camping zit of weet ik waar. Er gaan tegenwoordig zo weinig mensen geregeld naar de kerk, dat dit stille getuigenis in de meeste buurten opvalt. Maar daarnaast kan ook op andere manieren blijken, dat er iets in u leeft van de liefde van God. Het zou mij niet verwonderen, wanneer uw leven vragen begint op te roepen, die mensen u gaan stellen.

Dit getuigenis is doeltreffender dan twintig tractaten. Het lééft en je kunt het met eigen ogen zien. Begin daarom vandaag nog en begin vooral dicht bij huis!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

"Stem en klank" (IV)

Het gebruik van muziekinstrumenten in de kerk.

Tegenwoordig kan een ieder via de plaatselijke muziekschool uitstekende lessen krijgen op bijna alle soorten van muziekinstrumenten. Bovendien kunnen velen via de muziekgroepen en orkesten, waarvan ze lid zijn op een subsidiebasis studeren, zodat ook de financiële kant van de opleiding geen belemmering behoeft te zijn. Door een betere scholing zijn vooral vele jongeren onder ons goede instrumentalisten geworden, en daar moeten wij zonder meer gebruik van maken.

In de bijbel lezen wij vaak over het gebruik van muziekinstrumenten in diensten ter ere van God.

Bij onze zondagmorgen-bijeenkomsten zouden de koperblazers uitstekende diensten kunnen bewijzen.

Vooral bij het zingen van een loflied of Psalm. Welk blaasinstrument zou beter de melodie en vooral het ritme kunnen aksentueren dan bijv. een trompet, trombone of hoorn?

Ook het toepassen van slaginstrumenten, drumstellen, xylofoons, etc., mits deze op een stijlvolle en vakkundige manier gebruikt worden, kunnen wij aanbevelen.

Tegenwoordig is de fluit zeer populair. Laat eens een fluitiste samen met orgel een gedeelte uit een muziekstuk (sonate vorm) spelen bijv. direkt na de preek.

Bij het aanhoren van deze mooie muziek, kunnen wij nog even tot ons zelf komen, de een denkt nog aan het gesproken Woord terug, de ander kan genieten van de mooie muziek, die toch ook een gave van God is en wat m.i. zeer belangrijk is, dat onze muzikantjes daadwerkelijk betrokken zijn geraakt bij de medewerking in de kerkdienst. Ook het spelen van een toepasselijk lied zou in aansluiting op het gesproken woord dienstbaar kunnen zijn. Enkele instrumenten zijn bij name als voorbeeld genoemd. Och, bijna alle instrumenten kunnen worden toegepast. Het ene instrument is wat stijlvoller dan het andere. Maar eerste vereiste is de technische beheersing van het instrument. Dat dit in de eerste plaats zeer noodzakelijk is voor strijkinstrumenten kan een ieder wel begrijpen. Gitaren zijn nog niet genoemd. Toepassing, ja zeker!, maar dan stijlvol, vooral bij en met behulp van elektronika. Laten wij de jeugd leren, dat gaven en diensten in de eerste plaats beschikbaar moeten blijven in het werk t.b.v. de gemeente van Jezus Christus.

„Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid". Een overbekend koor. Hoe zou dit klinken met zangkoor, tezamen met gemeente en als begeleiding, trompet, orgel, stringbas of basgitaar en drumstel? Het overwegen waard.

Het gebruik van muziekinstrumenten in de kerk, moet men zonder meer stimuleren.

Joh. Fischer

GEMEENTEBERICHTEN

Valthermond - (J.H.G.). Vanuit Valthermond mogen wij u berichten dat wij in het jaar 1980 zowel ups als downs hebben meegemaakt. De downs bestonden voornamelijk uit een fikse aderlating in ons ledenbestand; door emigratie en verhuizing. Hierdoor raakten wij 6 leden kwijt, wat op een totaal aantal leden van plm. 40 een behoorlijk percentage is, terwijl tevens het clubwerk hierdoor werd getroffen.

Maar ook heeft de Heer ons gezegend door mensen aan te raken, die inzagen dat zij alleen niet verder door het leven konden gaan.

In december mochten 2 zusters en een broeder afdalen in het watergraf om gedoopt te worden. In januari volgden, wederom 2 zusters en een broeder de Heer in het watergraf en in februari was er nog een broeder die op zijn belijdenis werd gedoopt. Ook een zuster die reeds eerder elders was gedoopt is in onze gemeenschap opgenomen, zodat wij thans 41 leden hebben. De raad van onze gemeente (wij hebben geen voorganger) bestaat uit drie broeders, maar wij hopen dit op onze jaarvergadering uit te breiden tot vijf. Wel hebben we een consulent in de persoon van ds Bouritius uit Musselkanaal.

Eenmaal per 14 dagen hebben we een bidstond, waar gemiddeld 12 mensen aanwezig zijn.

Verder hebben wij diverse clubs zoals tussenjeugd, rijpere jeugd, zendingswerkgroep, meisjesclub en niet te vergeten zusterhulp.

Zusterhulp trekt veel mensen aan van buiten onze gemeentekring.

Gemiddeld eenmaal per maand houden we 's avonds een evangelisatiedienst.

Als u dit allemaal zo leest, zou u denken dat hier alles bijna volmaakt verloopt, maar dat is uiteraard niet zo. Ook hier valt wel eens een verkeerd woord en zijn er wel eens wat spanningen, maar we weten dat we samen één doel hebben, nl. naar buiten treden om de gemeente, en daarbij bedoel ik de Gemeente des Heren, uit te breiden.

Op 17 februari jl. is in Jezus ontslapen onze broeder

JAN WILLEM TALENS

op de leeftijd van 75 jaar.

L&G gezang 559

Baptistengemeente Enschede

„Al den weg leid mij mijn Heiland"

Bedroefd om haar heengaan, maar dankbaar voor wat zij voor ons en anderen heeft betekend, is in volle zekerheid des geloofs ontslapen onze lieve, zeer zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

WIJNTJE GRüNE

weduwe van Arend Alberts, in de gezegende ouderdom van 94 jaar.

V. J. Hornberg-Alberts
D. Hornberg
Klein- en achterkleinkinderen

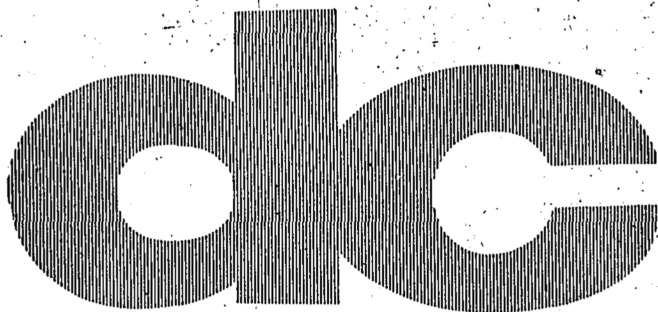
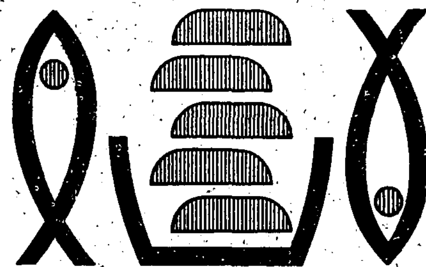
Amsterdam, 20 februari 1981
Huize de „Schutse"
Hemsterhuisstraat 123

Correspondentieadres: Sara Burgerhartstraat 56, 1055 LB Amsterdam.

De begrafenis heeft plaatsgevonden op 25 februari jl.

ADRESWIJZIGING

Mej. W. Herbst, Rijnlaan 128 bis, Utrecht wordt: Rijnlaan 128, Utrecht.



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 10 - 13 maart 1981

Ook achter een kleine wolk kan de zon schuilgaan

Het zijn niet altijd grote wolken waarachter de zon schuilgaat. Ook achter kleine wolken kan de zon zich verbergen. Natuurlijk is dit niet waar. De zon verbergt zich niet. Die wil wel schijnen. Maar de wolken schuiven zich in hun grenzeloze drijfdrift daarvoor. Onbewust wellicht van wat er eigenlijk gebeurt.

Er is wel geen mensenleven zonder wolken. Er is wel geen mensenleven waarin de zon onafgebroken schijnt. Geen landschap houdt het vol, alleen maar blootgesteld te zijn aan de warme, soms hete en verzengende stralen van de zon. Wat komt er terecht van een mens die alleen maar zonneschijn heeft? Waarover nooit wolken hun donkerte trekken?

De andere kant is dat er veel teleurstelling en veel verdrietige gedachten in een leven kunnen komen omdat anderen met grote willekeur en misschien zelfs met plezier anderen hun plezier bederven. Mensen nemen het niet altijd zo nauw met elkaar. Mensen gaan niet altijd even vriendelijk en niet altijd even zorgzaam met elkaar om. Zorgvuldigheid in de omgang met elkaar is kennelijk een zaak waaraan de duivel een broertje dood heeft. Want als we zeggen: het is alsof de duivel ermee speelt, mogen we rustig aannemen dat deze niet werkeloos is. Hij is altijd bezig. Hij probeert altijd goede verhoudingen te verstoren. Hij is altijd bezig het goede zaad te verstikken onder zijn onkruid.
Daaraan ontkomt ook het gemeentelijke leven niet. Juist het leven der gelovigen in de gemeenschap der gemeente wordt telkens weer gestoord en verstoord door de werkzaamheden van de satan. Soms laat hij grote wolken verschijnen, soms zijn het maar kleine. Maar grote zowel als kleine wolken hebben één ding gemeen: ze zijn ondoordringbaar. De zon kan alleen zijn werk doen als de wolken vertrekken, wegtrekken.

In de bijbel wordt gesproken over kleine vossen die de wijngaard bederven. Die kleine vossen waren gek op de jonge spruiten van de wijnstok. Die jonge spruiten waren de vruchtdragers van later. Als de wijnstok van zijn jonge spruiten wordt beroofd, wordt hij beroofd van zijn vruchten. Dáárom moesten de oosterlingen, de Joden, waken over de wijngaard. Niet vanwege de spruitjes, maar vanwege de vruchten. Vanwege de niet komende vruchten.
Ik denk niet dat we zo gemakkelijk mogen zeggen dat sommige gelovigen zich gedragen als die kleine vossen. Want dan zijn we dunkt me allemaal op onze (en niet op Gods) tijd wel eens vosjes en vossen. Ik denk eerder dat we af en toe 't hekwerk rondom de gemeente niet goed verzorgen zodat vosjes en vossen kunnen binnendringen. Het hekwerk rondom de gemeente? Zou je niet moeten zeggen dat dat hekwerk - van ons uit gezien - bestaat uit onze welwillendheid en medelevendheid met de arbeid der gemeente? Onze zorgzaamheid voor de voortgang van 's Heren werk onder ons is een sterke muur.
Och ja, ik weet wel dat de Here zelf zijn gemeente bouwt en beschermt. En als Hij niet beschermt, dan blijven we nergens.
Maar dat neemt onze verantwoordelijkheid niet weg.
Goede vossenvangers te zijn is even noodzakelijk als vissers van mensen te zijn. Ja, als je geen goede vossenvanger bent, heeft het zo weinig zin een goede mensenvisser te zijn.

Ook achter een kleine wolk gaat de zon schuil. En één vosje kan heel wat schade aanrichten. Tot verdriet van de Heer. Tot vreugde van de boze.

P.

Wolken en zon spelen een grote rol. Bij aanwezigheid van de wolken is de zon meestal afwezig. D.w.z., die zien we dan niet. Soms is er hoop op een voorbijgaande situatie. Het zal de hele dag niet bewolkt blijven. Troostend zegt men tegen elkaar: Achter de wolken schijnt de zon. Optimisten beweren bovendien dat door de zon elke wolk een zilveren rand krijgt. En daarmee kun je dan getroost zijn. Het komt wel weer in orde. De zon is altijd nog weer doorgebroken. Ondertussen kan je vakantie voorbij zijn...

De nieuwe geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie (ECB) (4)

7. **Over de christelijke kerk**
Wij geloven, dat Jezus Christus zelf de kerk op aarde gesticht heeft (Matth. 16 : 18). *Wij geloven, dat vanaf de Pinksterdag de universele kerk (onzichtbaar), de plaatselijke- en huisgemeenten bestaan.*

De universele kerk van Christus
De universele kerk bestaat uit de mensen die verlost zijn door het bloed van Christus uit ieder geslacht en taal en volk en stam, zowel levenden als in de Heer gestorvenen en die zich in de hemel bevinden (Hebr. 12 : 22-23).
De universele kerk wordt in het N.T. aangeduid als: het lichaam van Christus, Christus zelf is het hoofd van de kerk (Coloss. 1 : 17-18);
als de kudde van Christus, Christus is de goede herder van die kudde (Joh. 10 : 14);
als een geestelijk huis of goddelijk heiligdom, Jezus Christus is het fundament van dat huis, zijn hoeksteen (Efeze 2 : 19-21);
als de bruid van Christus; Jezus Christus is de bruidegom van de kerk (Matth. 25 : 1-13).
Wij geloven, dat de stichting van de kerk een geheimenis is (Coloss. 1 : 26-27; Eph. 1 : 13, Hebr. 6 : 4-7).

De plaatselijke kerken van Jezus Christus
De plaatselijke gemeente is de verzameling van wedergeboren zielen verenigd in het éne geloof (de ene geloofsbelijdenis), de ene liefde en hoop, die komen op een vastgestelde plaats van de eredienst (Handel. 2 : 42).
De opgaven van de plaatselijke gemeente zijn:
De prediking van het Evangelie (Matth. 28 : 19), de opvoeding van de gelovigen tot het bereiken van heiligheid, christelijke godsvrucht en de waarneming in het leven van alles wat Christus gebood (Matth. 28 : 20, Efeze 3 : 18-19), de vermeerdering en versterking van de christelijke liefde en de eenheid van de gelovigen, in overeenstemming met het hogepriesterlijk gebed van de Heer (Joh. 17 : 21-23).

Over de toetreding en uittreding van leden van de plaatselijke gemeente
Voor de toetreding als lid van de plaatselijke gemeente is door God vastgesteld: geloof, boete en wedergeboorte waarover de mens moet getuigen voor God en de gemeente door mondelijke belijdenis en de waterdoop (Rom. 10 : 9-10, 1 Tim. 6 : 12, Handel. 2 : 41-42, 1 Cor. 10 : 17).
Uitbanning uit de plaatselijke gemeente kan gebeuren in het geval van:
afval van het geloof in Jezus Christus, wie de Heer Jezus Christus niet liefheeft (Joh. 6 : 66-67),
het begaan van zonde tegen een broeder (Matth. 18 : 15-18),
het in zonde vervallen (2 Thess. 3 : 14-15).
Doel van de vermaning is de liefde uit een zuiver hart; doel van de uitbanning is een middel tot verbetering van de zondaar (Gal. 6 : 1, 2 Cor. 6-7, Hebr. 12 : 15).

De opbouw van de plaatselijke gemeente
Wij geloven, dat Jezus Christus het hoofd is van iedere plaatselijke gemeente (Efeze 1 : 22, Handel. 9 : 31).
Naar de wil van God moet iedere (plaatselijke) gemeente structuur en orde hebben (1 Cor. 14 : 33, 40).
Wij geloven, dat in de gemeente God de dienaren aanstelt, die door de gemeente zijn gekozen (Efeze 4 : 11-12, 1 Petrus 5 : 1-4).
De presbyters zijn verplicht de leden van de gemeente te onderrichten in de gezonde leer, en de weerspannigen openlijk te beschuldigen (Titus 1 : 9, Handel. 20 : 28, 1 Petrus 5 : 2-3, 1 Thess. 2 : 7).
De diakenen moeten bekwaam zijn in het Woord en vervuld met de Heilige Geest; zij zijn geroepen de presbyters te helpen in hun dienst en in persoonlijke hoedanigheid moeten zij voldoen aan de eisen van het Woord Gods (Handel. 6 : 1-4, 1 Tim. 3 : 8-13, Rom. 12 : 8). Dienaren die alle tijd aan de gemeente wijden, kunnen van haar ondersteuning ontvangen (1 Kor. 9 : 14).

Over de handoplegging van de dienaren van de gemeente
Presbyters, diakenen en andere dienaren, gekozen door de gemeente, worden gewijd tot de dienst door middel van de oplegging der handen door de hoogste dienaren (Handel. 6 : 1-6). De handoplegging heeft betekenis zolang als degene aan wie de handen zijn opgelegd de hem opgelegde dienst vervult in de vreze des Heren, maar die betekenis gaat verloren als hij zonde bedrijft die leidt tot zijn uitbanning uit de kerk (Titus 1 : 7).
Presbyters, diakenen en andere door de gemeenten gekozen dienaren nemen gezamenlijk deel aan de bespreking van geestelijk, kanonieke vragen (Handel. 15 : 6). Tot de verplichtingen van de dienaren hoort de zorg voor de geestelijke opvoeding van de leden van de gemeente (Handel. 14 : 22).
Het recht tot het kiezen van dienaren behoort uitsluitend aan de gemeente en van dat recht kan de gemeente voor niemand afstand doen (Handel. 6 : 2-7, 13 : 1-3, 15 : 22).
De dienaren zijn gelijkelijk met andere leden van de gemeente onderworpen aan het oordeel van de gemeente, echter met inachtneming van de aanwijzing van de apostel Paulus (1 Tim. 5 : 19).
De leden van de gemeente die de gave hebben van bestuur en leiding over de huishoudelijke, financiële en andere zaken van de gemeente worden eveneens gekozen door de gemeente voor die dienst (1 Cor. 12 : 28).

Over de plichten van de leden van de gemeente
De leden van de gemeente moeten in wederzijdse hartelijke liefde leven (2 Thess. 1 : 3). Zij moeten actief deelnemen in het leven van de gemeente (1 Cor. 12 : 25-26). Ieder lid moet de godsdienstige bijeenkomsten bezoeken en waardig deelnemen aan het avondmaal van de Heer (Hebr. 10 : 25).

8. **Over de waterdoop**
Het griekse woord „baptizo" komt overeen met het woord doop, en betekent onderdompeling (Marcus 1 : 5-9).
Wij geloven, dat Jezus Christus zelf de waterdoop heeft verordend en deze werd aangenomen door de apostelen en de gemeenten (Matth. 28 : 19).
De waterdoop geschiedt naar Gods Woord aan zielen, die bewust tot geloof in Jezus Christus zijn gekomen als hun persoonlijke Heiland en die berouw hebben, zich bekeerd hebben en de geboorte van omhoog hebben ontvangen (Matth. 28 : 19).
De gemeente moet zich overtuigen dat de persoon die begeert de heilige waterdoop te ontvangen, de geboorte van omhoog heeft beleefd en vrijwillig en bewust het goddelijk gebod wil vervullen (Handel. 8 : 37).
Naar het gebod van de Heer Jezus Christus, moet de dopeling ondergedompeld worden in het water in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest (Matth. 28 : 19).
De onderdompeling in het water duidt symbolisch aan de dood, de begrafenis van het vorige zondige leven, maar de uitgang uit het water betekent de opstanding met Christus; daarom moet de dopeling één keer in het water worden ondergedompeld (Rom. 6 : 3-5).
De doop is een getuigenis van het geloof, de liefde tot Christus en de gehoorzaamheid aan de Heer (Handel. 2 : 38-41, 22 : 16). De doop op geloof geschiedt slechts eenmaal in het leven; hij is de plechtige belofte God te dienen met een goed geweten (1 Petrus 3 : 21).
Wij geloven, dat allen „die gedoopt worden in Christus Jezus, in zijn dood gedoopt worden" (Rom. 6 : 3-4, Rom. 12 : 1).

9. **Over het avondmaal van de Heer**
Wij geloven, dat het Avondmaal van de Heer, het breken van het brood, een gebod is van Jezus Christus voor het gedenken

WIE ZIJN GAVEN VAN HOOFD EN HART GOED GEBRUIKT HEEFT KAN OMZIEN IN DANKBAARHEID

bij het 40-jarig dienstjubileum van ds Wolter Veenstra

Dinsdag 3 maart waren een paar honderd mensen aanwezig in de kerk- en ontspanningszaal van Tabitha in Amsterdam-Geuzenveld om twee dingen te doen. Zij wilden met br Veenstra, zijn vrouw en kinderen (en kindskinderen) zijn veertigjarige dienstbaarheid in onze gemeenschap vieren. En zij moesten tevens afscheid nemen vanwege het feit dat br Veenstra inmiddels om gezondheidsredenen zijn werk in Tabitha heeft moeten neerleggen.

De receptie werd voorafgegaan door een dankdienst onder leiding van ds J. Broertjes, Groningen. In deze volgorde kwam de wens van de jubilaris tot uitdrukking. Want het zou niet gaan om Veenstra, maar om de Heer van Veenstra. In deze dienst waarin de roeping van Mozes uitgangspunt voor de overdenking was, zong mevr. de Haan-Klein Haneveld op sublieme wijze enkele liederen. Ds Broertjes: Volgens de bijbel ziet God de nood van de mensen. Hij bindt mensen de nood van mensen op het hart, opdat zij elkaar zullen helpen. Mozes sprak: Hier ben ik? Maar ook: Wie ben ik? Hoe kon Mozes de taak volbrengen? God zei: Ik ga mee. En zó ging de Heer ook met br Veenstra mee toen Hij hem riep. Riep om het evangelie van bevrijding te verkondigen.

---

van Zijn lijden en dood op het kruis (Matth. 26 : 26-28, Lucas 22 : 19).
Deelneming aan de breking van het brood kunnen zij die het geloof in Jezus Christus als hun persoonlijke Verlosser hebben aangenomen, de geboorte van omhoog hebben beleefd en de heilige waterdoop op geloof hebben aangenomen (Handel. 2 : 41-46, 22 : 16), die een godsvruchtig leven leiden (1 Cor. 11 : 29), en zich bevinden in vrede met God, de gemeente en de mensen (Matth. 5 : 23-24).
Het avondmaal is de aansluiting van ieder lid van de gemeente bij de Heer en bij zijn Gemeente (1 Cor. 10 : 16-17).
Deelnemend aan het avondmaal van de Heer, verkondigen de gelovigen de dood van Christus (1 Cor. 11 : 26).
De tafel des Heren is een middel van de eenwording van de gelovigen met de Heer en met elkaar, een teken van de aanbidding, dankzegging en verheerlijking van Jezus Christus. Het avondmaal moet worden gehouden „totdat Hij komt" (1 Cor. 11 : 26). (Slot volgt)

Afgevaardigden hebben aansluitend aan de dienst ons het een en ander doen oplichten omtrent de vele activiteiten waaraan br Veenstra deelnam: Jeugdraad, diverse jeugdcommissies, Unie-Commissie (vele jaren voorzitter), ECU, Unie-Bouw-Stichting, diverse commissies-ad-hoc, enz. Maar hoofdzaak was toch de gemeentelijke arbeid: preken, jeugdwerk, pastoraat. Ter Apel, Heerenveen, Foxhol-Hoogezand, Musselkanaal (2 x), Treebeek, Amsterdam-Centrum mochten door br Veenstra gediend worden met zijn vele gaven, ja, van hoofd én hart. In verschillende gemeenten diende hij zeven jaren.

Opvallend zijn de bewogenheid en de inzet van br Veenstra voor zieken en hulpbehoevenden. Daarin is wellicht ook een familietrek herkenbaar, want broers en zussen deden zich in dezen ook kennen als mensen met een hart dat een speciaal plekje had voor hen die een helper nodig hadden.
Reeds in Musselkanaal nam Veenstra het initiatief tot de stichting van een bejaardentehuis (waarbij later een tweede kwam en dat binnenkort weer één nieuw, groter tehuis zal zijn). In Amsterdam, waar hij kwam toen de werkzaamheden van Tabitha langzaam van de grond kwamen, heeft hij echter zich in dezen volledig kwijt gekund. Zijn persoon wekte vertrouwen bij de overheid, bij de ambtenaren (die door hem in zijn dankwoord extra werden vermeld: Wethouders komen en gaan, maar ambtenaren blijven; de verhouding is uitstekend geweest). Samen met anderen - uiteraard! - werkte hij aan de uitbouw van het werk. Maar toch vooral: aan de verdieping



Hartelijkheid mag zich uiten. Hartverwarmende ontmoetingen gaven én familie Veenstra én de aanwezigen het gevoel bij elkaar te behoren. Het was inderdaad een groot(s) familiefeest!

van de belangstelling van iedere medewerker voor de belangen van de verpleegden, de verzorgden. In ieder mens een mens, dus een schepsel Gods zien, voor wie God belangstelling heeft en Jezus gekomen is, dát was het eigenlijk wat Veenstra bezielde. Daarom bléef hij zielzorger, prediker, bidder en voorbidder. Dáárom wijdde hij zich indringend aan de opleiding van het personeel opdat ook dezen liefde voor de medemens zouden hebben.

Dat er een nauwe en hartelijke verbondenheid groeide tussen br Veenstra en zovelen - collegae, medewerkers, bestuur, gemeenten e.a. - is ook gebleken uit de vele cadeaux die werden overhandigd. Namens de hele Amsterdamse Tabitha-gemeenschap werd door de voorzitter van het bestuur aan br en zr Veenstra een reis naar Israël aangeboden.

In zijn dankwoord betrok br Veenstra zeer velen, begrijpelijk. Wat er waren velen. En velen hebben hem bijgestaan; vooral zijn vrouw. Verblijdend voor hem was de aanwezigheid van velen uit door hem gediende gemeenten. Ook de aanwezigheid van zoveel familieleden gaf warmte in het hart.
En wat zei Veenstra dan over het verleden? Niet alleen maar: Zie, hier ben ik! Ook heel vaak: Wie ben ik? En niet minder vaak: Heer, zend een ander. (Heiligen in de zin van volmaakten kennen wij niet. Sterken die geen moment van zwakheid kennen, zijn zelden). Maar toch moest gegaan worden. En de Heer ging mee. Daarom: omzien in dankbaarheid. Vooral ook omdat de Heer de zwakheid van zijn dienstknechten hun niet aanrekent. Vaak was er ook in hun leven een stilletjes wegsluipen uit alle drukte en zorgen naar Jezus (steel away to Jesus, zong het mannenkoor in Treebeek). Hem zij de glorie.

Een stuk geschiedenis is afgesloten. Veertig jaren is niet weinig. Zó lang de Heer en de gemeenten en de mensen te mogen dienen, is een voorrecht. Om gezondheidsredenen moeten ophouden geeft pijn. Maar de Heer, die in 1941 met br Veenstra meeging, gaat ook met hem - en de zijnen -, mee, de toekomst tegemoet.
Van harte en gaarne wensen wij hem en allen die bij hem horen de zegen van de Heiland der wereld. Hij kan er - met de zijnen - zeker van zijn, dat onder ons niet geldt: uit het oog, uit het hart.

Ploeger

EMMEN OPENDE EEN NIEUW JEUGDCENTRUM



In de oudste nieuwbouw-wijk - gebouwd tussen 1947 en 1954 - van Emmen werd zoals in een baptistengemeente de gewoonte is direct begonnen met clubwerk en zondagsschool.

Dit moest tot voor kort steeds gebeuren in gehuurde lokaliteiten, wat vaak met problemen gepaard gaat.

Vaak heeft men in het verleden geprobeerd een eigen onderkomen te verkrijgen. Dit is nu eindelijk werkelijkheid geworden. Een oude kleuterschool in het centrum van de wijk Emmermeer kon door onze gemeente worden gekocht voor de prijs van *f* 40.000,—. De passering van de koopakte vond plaats januari 1980. Aangezien het gebouw bestemd zou worden voor het jeugdwerk, werd bij de burgerlijke gemeente subsidie aangevraagd en verkregen. Dit hield in: een lening van *f* 30.000,— tegen 2% en een subsidie van *f* 30.000,—. Juist voor de bouwvakvakantie kwam de bouwvergunning af en kon na de vakantie met de renovatie worden begonnen. Dit werd een heel karwei, want in de tijd, dat het gebouw leeg had gestaan, had de jeugd er danig in huis gehouden. Reeds voor de vakantie was er daarom een omheining geplaatst.

Een bouwkommissie was benoemd, die met voortvarendheid de zaken aanpakte. Met aannemer Salomons, lid van onze gemeente, werd een bouwplan opgemaakt. Om de kosten te drukken, werd besloten veel met vrijwilligers te doen. Iedere zaterdagmorgen waren er zo'n 12 à 15 vrijwilligers aanwezig en weer anderen kwamen midden in de week. Op deze wijze werd meer dan *f* 55.000,— verdiend.

Zaterdag 7 februari jl. was het dan zover, dat de opening kon plaatsvinden. Alle medewerkers, leiders en leidsters van de clubs, aannemer, architect en een vertegenwoordiger van het gemeentebestuur waren aanwezig.

De onthulling van de naam werd gedaan door zr Z. Huizing-Levinga, die al die jaren een meisjesclub heeft geleid in deze wijk. Te voorschijn kwam de naam „Meerzicht".

Ds Corporaal ging later in op deze naam. De klemtoon kan op 2 manieren worden gelegd. Het is de bedoeling, dat allen die van het gebouw gebruik zullen maken meer *zicht* krijgen aangaande de dingen van Gods Koninkrijk. Na de officiële opening was er „open huis". Meer dan 300 bezoekers kwamen die middag kijken en iedereen was vol lof.

Voor het verenigingswerk is er nu voldoende ruimte. Het gebouw bevat 3 grote zalen, een ruime keuken en een ruime ontvangsthal.

De bede is, dat velen door dit werk hun Heer en Heiland mogen vinden.

J. Pruim



Evangelisatie door zang en muziek

In aansluiting op het artikel over Evangelisatie in De Christen van 20 februari jl. door ds R. Reiling willen wij als Young Gospel Singers, voortkomend uit de baptistengemeente Eindhoven, gaarne de suggestie steunen om te komen tot een duidelijke inventaris van groepen, duo's, solisten e.d. die d.m.v. zang en muziek hun medewerking kunnen en willen verlenen in evangelisatie- en/of erediensten, jeugddiensten etc.

Wij merken als Gospelgroep dat er ook in Baptist Nederland een behoefte bestaat aan dit soort medewerking. Daarom hebben wij in overleg met ds R. Reiling het plan opgevat om voor deze inventarisatie zorg te dragen.

Iedere groep, solist etc. voortkomend of gehuisvest in een baptistengemeente willen wij vriendelijk verzoeken onderstaand vragenlijstje ingevuld vóór 31 mei a.s. op te sturen aan de Young Gospel Singers t.a.v. mevr. S. van Caspel, Strijpsestraat 147, 5616 GN Eindhoven, tel. 040-52 79 60.

Na 31 mei zullen we dan een lijst samenstellen die zal worden opgenomen als onderdeel van het werkboek voor gemeente en Evangelisatie.

Vragenlijstje:

1. Naam van de groep, solist etc.
2. Kontaktadres
3. Telefoon
4. Plaats
5. Uit hoeveel leden bestaat uw groep
6. Waaruit bestaat de instrumentale begeleiding
7. Soort repertoire, nederlands-talig, engels-talig
8. Zo mogelijk opgaaf van kosten voor een optreden in andere gemeenten.

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Over tirannie wil ik schrijven.

U denkt aan allerlei regeringen aan het hoofd waarvan een tiran staat, een alleenheerser met onbeperkte macht, een dwingeland. Met uw gedachten is u reeds op reis naar Zuid-Amerika, Midden-Amerika, Afrika en nog wat onderdelen van deze wereld.

Daar ik geen journalist ben die op kosten van de firma overal heenvliegt om met eigen ogen te zien en met eigen oren te horen wat er zoal onder de zon geschiedt, zal ik mij verre houden van oordelen uit te spreken, mensen aan te wijzen, producenten aan de schandpaal te nagelen. Want tirannen zitten niet alleen in regeringskastelen, ze zijn ook te vinden in de zware industrieën, op olievelden en banken. Mensen die met ijzeren vuist, met geoliede woorden of smeergelden de gewone man dekreten voorhouden en in feite chantage plegen met hun macht. Wie houdt hen tegen?

Gelukkig de man die de partijlijn niet volgt
niet deelneemt aan hun samenkomst
niet met gangsters aan één tafel zit
en geen krijgsraad houdt met generaals
schrijft Ernesto Cardenal als hij psalm 1 uit zijn wereld naar onze tijd vertaalt.

Om niet te ver van huis te raken zal ik niet meer aanhalen uit zijn Protest achter Prikkeldraad. Er is ook een tiran dichterbij. Zijn naam luidt VROEGER en met dat woord zijn we meteen uit slagvelden van politiek en ekonomie.

VROEGER

Laten we aannemen dat we samen in een gemeentevergadering zitten. Op de agenda staat onder punt 3: Heroriëntering inzake onze godsdienstoefeningen.
In de raad is het gerucht doorgedrongen dat sommige gemeenteleden praten over het min of meer ingevroren zijn van de wijze waarop de samenkomsten op de opstandingsdag verlopen. Alles gaat naar het gemaakt bestek. In de loop der jaren is er een vaste orde gegroeid en de trouwe bezoeker rijst op, daalt neer op bekende onderdelen, zet zich uiteindelijk rustig op zijn stoel en verwacht over enige tijd de woorden die voor hem het eindsignaal aankondigen. Hij komt weer omhoog voor de laatste bekende uitdrukkingen en gaat heen.

Vertelde ik u ooit dat ik enige jaren geleden zou spreken in een gemeente en dat mij een dag of tien van tevoren een formulier werd toegezonden, waarop de orde van de dienst uitgebreid vermeld stond? Een dienstregeling tot op punt en komma uitgewerkt. Ik bekeek het blad en aarzelde. Ik wist dat ik hier of daar zou stranden. Dus zond ik het formulier terug en verwees de sekretaris naar 1 Sam. 17 : 39, waar u leest: Ik kan hierin niet lopen, want ik heb het nog nooit beproefd.

In de gemeentevergadering stond dus de zondagsbijeenkomst ter diskussie. Een jeugdig lid pleitte voor meer ongedwongenheid, variatie, fantasie, zelfs voor ruimte om te mogen interrumperen. Voor wat vrolijke liederen zo maar tijdens de toespraak.
Hoe het precies zou moeten gaan kon hij ook niet zeggen, maar 't was duidelijk dat hij zich soms als een bootje in een ijsvlakte voelde.
De temperatuur steeg. Ouderen wendden zich tot de jongeman en zeiden dat alles in goede orde moest geschieden. Hoe licht kon het niet uit de hand lopen. Men wilde niemand te na komen, maar zouden dan niet wat onevenwichtige mensen of zij die met hardnekkigheid stokpaardjes bereden alle stichting kunnen verdrijven? En zou zijn blijde, wat lossere orde, toch ook niet weer tot gewenning leiden?
De jongeman had er begrip voor dat hij riskante suggesties had gedaan, maar zei ook: We klampen ons misschien toch te gauw te vast aan wat oude gewoonte werd. Gewoonten hoeven op zichzelf niet slecht te zijn, maar misschien staan ze soms het snelle levensritme van vandaag in de weg. En de Geest waait waarheen hij wil.

Daar waren ze het allen over eens en droegen de voorganger op zich te bezinnen op de aangesneden zaak. Deze verklaarde zich bereid onder voorwaarde dat twee ouderlingen en twee jeugdige leden hem zouden bijstaan.

Het verleden kan een tiran worden. Gewijd door gevoelens van piëteit en daarom haast onaantastbaar. Het kan het levensproces afremmen. Er zijn vergaderingen waarin VROEGER dikteert. Dertig jaar geleden hebben we het zo geleerd en daar houden we het op. Zo blokkeren tradities, inzettingen en overleveringen de weg.

Aanpassing van vormen is niet gelijk aan verlies van werkelijke waarden.
Onlangs was ik in een dienst en gebruikte in de toespraak een „vreemd" woord. Dat kan gebeuren, ook in deze stukjes. Het woord was: diametraal. Een jonge vrouw stak de hand op. Ik stopte. „Wat betekent dat woord: diametraal?"

Ik verontschuldigde mij niet in mijn eigen Nederlandse taal te hebben gesproken. Maar wat wil je als rondom je niet-Nederlandse woorden neerkomen als sneeuwbuien. „Het betekent", voer ik voort, „haaks staan op, dus in tegenstelling met". Zij knikte bevredigd en de boer ploegde voort.
Maar heerlijk vond ik het wel, die opgestoken hand. Het doorbrak de stille steriliteit — daar heb je het weer, waarom zeg ik niet: de onvruchtbaarheid?
Natuurlijk garanderen nieuwe vormen geen nieuw leven.
Het leven brengt wel nieuwe vormen voort.
Prachtig, we hoeven immers niet allemaal gelijk te denken, al zullen we het er wel over eens zijn dat vroeger niet gelijk is aan heer-lijk.

Huizinga

INSTRUKTIE — KOFFIEBAR
CAMPING — EVANGELISATIE

Beste mensen,
Wij nodigen jullie uit voor ons jaarlijkse instruktieweekend voor jongeren-evangelisatie!

Aanmelding
Bij het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; telefoon 05120-15687.
Kosten *f* 27,50 p.p.

Tijd en plaats
„De kwartjesberg", Gasselterstraat 9, Drouwenerzand (gem. Borger). Telefoon 05999-4200. Het ligt aan de verbindingsweg tussen Drouwen en Gasselte.
Welkom vrijdagavond 27 maart vanaf 19.00 uur. Het programma begint om 20.00 uur en duurt tot zaterdag 28 maart 16.00 uur.
Meenemen: Slaapzak en/of lakens, bijbel, pen en papier (evt. muziekinstrument).

Werkgroep Jongeren-evangelisatie

P.S.: 1) Als de afstand een bezwaar is, laat dat dan even weten! Daar is financieel vast wel een mouw aan te passen.
2) De kampen O1, C1 en C2 zijn vol.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Enschede: Ds. Chr. Eijer te Treebeek.



GEBRUIK UW TALENTEN

Dit jaar is ons jubileumjaar en geen baptist die daar omheen kan. Honderd jaar geleden kwam de Unie tot stand en ons eeuwfeest vieren we onder het motto Gezegend en Gezonden. Hoogtepunt zal ongetwijfeld worden de ontmoetingsdag op 19 september in Zuidlaren.
Kunnen de echte feestgangers tot die tijd ook wat doen?

Jazeker. Want wat dacht u van het Uniespel? Op de kaart van Nederland zijn alle baptistengemeenten en evangelisatieposten aangegeven en daar reist u langs, met behulp van dobbelsteen en pion. Tijdens uw reis krijgt u gelegenheid uw talenten te besteden, in dienst van de gemeenten. Een heel aardig, onderhoudend spel.

Voor een rijksdaalder kunt u één en ander („Gebruik uw talenten" heet het) bestellen bij het Uniebureau. Moest u eens doen. En trek er dan eens een avondje voor uit. Op reis naar Goes, Musselkanaal, Zevenaar of IJmuiden.

Piet Stellinga

KERKBEZOEK IN DE BRD

Ongeveer 6% van de leden van de Evangelische Kerk van Duitsland (= lutherse kerk van Westduitsland) bezoekt zondags een kerkdienst. Het zou interessant zijn te weten, a) waar de overige 94% de zondag doorbrengt, b) in hoeveel kerken deze 6% bijeenkomt, c) hoeveel predikanten daarbij betrokken zijn. Want als de kerk een aantal predikanten heeft dat berekend is op de verzorging van de 6%, is dat aantal beduidend lager dan wanneer het berekend is op de 94%. Anders gezegd: als voor de verzorging van de geestelijke behoeften van 6% en voor de afwezigheid van geestelijke behoeften van 94% niettemin voor 100% voorgangers aanwezig moeten zijn, kun je je afvragen of hun arbeidskracht elders in de wereld niet beter benut zou kunnen worden.

OPROEP

Is er een zeefdrukker in ons midden, die de Jubileumcommissie kan helpen met het drukken van 200 affiches?
Ds Y. Horjus (05151-2084)

BOEKBESPREKING

Tim LaHaye: Ken uw bijbel. Uitg. Novapres, Laren. Paperback. 144 pag. ƒ 16,90.
Bijbelstulie is in. Gelukkig maar. De Amerikaanse baptisten predikant LaHaye geeft in het voorliggende boek redenen aan waarom bijbellezen en bijbelstudie van groot belang zijn voor de gelovigen. Hij doet dat duidelijk. Hij heeft een aantal methoden ontwikkeld waarmee velen goed uit de voeten konden. In dit boek staan ook een groot aantal modellen van opschrijven. Want schrijven is ook belangrijk. Vooral omdat men al schrijvende zich het gelezene beter inprent.
Hij legt grote nadruk op de noodzaak van zelfdiscipline bij bijbelstudie. Niet één dag mag je eigenlijk overslaan, het worden er zo gemakkelijk twee en meer.
Tevens geeft de schrijver vrij veel inlichtingen omtrent de verschillende bijbelboeken; inlichtingen die gelijk zijn aan die welke men bij andere schrijvers kan vinden.
De Nederlandse lezer moet misschien wat wennen aan de typisch Amerikaanse uitdrukkingen. Woorden als succes en succesvol komen vrij veel voor.
Graag aanbevolen aan hen die hulp bij hun bijbelstudie zoeken.

Het leven en de dood, de dood en het leven. Gedichten, bijeengebracht door Inge Lievaart. Uitg. Zomer en Keuning, Ede. Paperback. 64 pag. ƒ 12,50.
Een bundel met bijdragen van 40 dichters die in hun poëzie hun gedachten over leven en dood lieten stollen. Vooral de dood, als scheiding tussen leven en niet meer leven, staat in het middelpunt. Met op de achtergrond de angst voor de dood, maar ook de troost dat de dood niet het laatste is. Niet het laatste woord heeft omdat Jezus de opstanding en het leven is.
Daarom ook de dubbele titel, waarmee uitgedrukt wil worden dat er niet alleen de dood, maar ook het leven is, en niet alleen het leven, maar ook de dood.
Gedichten leest men - dunkt mij - als inleiding tot overdenken, mediteren. Men kan de woordkeuze, de scherpte van formuleren, de teerheid van de aanduidingen bewonderen. Er is echter meer uit te halen. Dat kan alleen in de stilte. Dán leert men de rijkdom van gedachten van de dichter kennen, of ook zijn armoede aan visie, b.v. op leven en dood.
Een onderstreping van het bovengeschrevene vinden we in het gedicht Tijd van Wim Ramaker:

de tijd
zei mijn moeder
loopt tussen je vingers door
sindsdien beven mijn handen

P.

MILITANTE DOMINEE

En op die titel dominee is de noord-ierse protestantse Ian Paisley maar wat trots. Zo als hij ook erg trots was en is op het privé legertje van 500 bewapende mannen dat hij de pers toonde. Daarmee zal Paisley de roomsen van Ulster wel eens mores leren.

Over mores gesproken: dat zijn toch regels? Zedelijke regels? Geloofsregels? Welke regels uit het evangelie van Jezus Christus zal Paisley daarmee dan onderwijzen?

Vervolgens: Paisley is kennelijk nog nooit door een engel des Heren bezocht. Ik meen dat Gideon zijn grote leger moest afschaffen en met 300 mannen - en met wat voor bewapening? - de grote vijand tegemoet moest treden.

Paisley moet nog veel leren... Maar zolang hij niet aan de voeten van Jezus onderwezen wil worden, zal hij niets leren.

JODEN IN NEDERLAND

In Nederland wonen nog 30.000 Joden. Van hen is slechts éénderde bij een joods kerkgenootschap aangesloten (er zijn er drie: Het Ned. Israëlisch kerkgenootschap, het Verbond van Liberaal-Religieuze Joden en het Portugees Israëlitisch Kerkgenootschap. Zo'n 2 à 3.000 Joden houden zich aan de voorschriften van de rabbijnse traditie.

VERANTWOORDING VAN COLLECTEGELDEN

De roep om instanties die in het openbaar gelden voor allerlei doeleinden inzamelen, meestal als liefdadig gekenschetst, voor de besteding daarvan ter verantwoording te roepen, wordt steeds sterker.
Het is geen slechte gewoonte als kerkelijke instanties op voorhand al grote openheid betrachten. Hetgeen dan ook meestal gebeurt. Waar het nog niet gebeurt, zouden regelmatige gevers dat moeten eisen.

WETENSCHAP EN GELOOF

Ondanks verschuivingen op het terrein van de natuurwetenschappen, en in het zog daarvan verschuivingen op het terrein van de menswetenschappen en de rechtswetenschappen, blijven met de regelmaat van de klok boeken verschijnen over de verhouding geloof en wetenschap. Een teken en bewijs dat deze verhouding actueel blijft.
Hetgeen niet wil zeggen dat wetenschap en geloof (en omgekeerd) als vijanden tegenover elkaar staan. En nog minder wil dit zeggen dat wie wetenschap beoefent, geen gelovige kan zijn.

OORDEEL

De maatschappij is van gevoelen dat mensen sociabel moeten zijn. Mensen die niet sociabel zijn, zijn socikaïn.

De gemeente van Iedermanshuizen verschijnt en verdwijnt

Enige tijd hebt u kunnen lezen over allerlei wederwaardigheden van de gemeente te Iedermanshuizen, een gemeente die onverwacht opdook aan onze unie-horizon.
Er school in al die verhaaltjes een grond van waarheid en sommige lezers hebben bepaalde situaties zeker herkend. Het ging met de waardering voor deze stukjes net als met de meeste dingen: de één las ze glimlachend en met plezier, de ander verwierp ze, gelijk men een krachtig geurend ei van zich werpt.

Deze scherts met een ernstige ondertoon kon de doorgaans ernstige kolommen van ons weekblad binnendringen, omdat we bezig zijn een jubileum te vieren: het eeuwfeest van onze Unie. Honderd jaren zijn gemeenten met elkaar verbonden (ofschoon dat getal slechts voor een klein aantal van de gemeenten geldt; de meeste zijn latere loten) in de gezamenlijke dienst aan de Heer der gemeente. Die verbondenheid bracht veel zegen, beproefde soms geduld en verdraagzaamheid, riep vaak een glimlach en soms een traan tevoorschijn.

In Iedermanshuizen brachten we, enkele maanden lang, gebeurtenissen samen uit allerlei gemeenten, uit verleden en heden. Iedermanshuizen bestaat niet echt, maar ontleende trekjes aan allerlei gemeenten, die wel degelijk bestaan en leven in deze tijd, waar gelachen en geschreid wordt, waar sprake is van zegen en moeite, van eenheid en verscheidenheid. Iedermanshuizen verdwijnt, maar de levende gemeenten gaan verder, de dag van de Heer tegemoet en daarom juist overtuigd van de opdracht voor hier en nu.

En die gemeenten vinden in het honderdjarig bestaan van hún unie reden om met dankbaarheid te gedenken, in ootmoed zich te bezinnen op hun plaats en taak, om met vertrouwen en inspiratie zich naar de toekomst te keren. Daarvoor wil de jubileumcommissie in de komende tijd graag uw aandacht vragen, ook in dit blad. Over allerlei uitgaven bent u al geïnformeerd. Zij dienen als inleiding tot de viering zelf, die twee hoogtepunten zal hebben. De eerste is de grote Toogdag D.V. op zaterdag 19 september a.s. in de Prins Bernhardhoeve in Zuidlaren. Daarvoor is een veelzijdig en kleurrijk programma opgesteld onder het thema: „Gezegend en Gezonden". Daar willen we samen getuigen van de zegen die ons deel werd ondanks alle menselijk falen en ons juist daarom laten zenden tot de taak, die de Heer Zijn gemeente op de schouders legt in déze tijd en in déze wereld.

De N.O.S. zal de slotsamenkomst opnemen en die op zondag 20 september om 5 uur uitzenden via de televisie. Het zou erg fijn zijn, wanneer ook u deel zou uitmaken van dat gezamenlijke getuigenis.
Het tweede hoogtepunt is de officiële viering van het jubileum in samenhang met de A.V. in Sneek.
Iedermanshuizen verdwijnt, maar de gemeenten blijven. En zij hebben iets te vieren.
Wij zijn gezegend en gezonden en dat is in ieder opzicht genade.

De Jubileumcommissie

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Evangelisatie en muziek

Groepen, solisten en andere medewerkers

Enige tijd geleden attendeerde ik u op de mogelijkheid om een lijst te publiceren van groepen, solisten, musici enz., uit eigen kring, die wel mee willen werken in evangelisatiediensten in onze gemeenten. Tot mijn grote verrassing kwam er een telefoontje uit Eindhoven, waar de „Young Gospel Singers" bereid bleken om zich met de uitvoering van deze gedachte te belasten. U zult in ditzelfde blad vermoedelijk al eén berichtje hierover kunnen lezen. Het zou fijn zijn, als velen hieraan spontaan gingen meewerken. Want het is nu eenmaal zo: samen kunnen we meer doen dan alleen en een unie-gemeenschap functioneert alleen, als het een *werk*gemeenschap is, die tevens openbaar wordt als *geloofs*gemeenschap en *gebeds*gemeenschap. Dan wordt het een boeiende zaak!

Koren zingen, ja fijn. . .!

Vandaag sloot het vierde weekend voor Gemeente en Evangelisatie van dit jaar en wel in Harlingen. De eerste drie werden - zoals u zich misschien herinnert - gehouden in Dokkum, Groningen-Zuid en Assen.

De verleiding is groot om hierover een heleboel te vertellen, maar ik weersta deze verzoeking. Tenslotte is het heel eenvoudig zo: als u in uw eigen gemeente al zo'n weekend heeft meegemaakt, weet u er alles van. Is dit niet het geval, waarom probeert u het niet een keer? Bel maar eens op, aan mij zal het niet liggen. Maar als u zo lang wacht en aarzelt dat alle data weer bezet zijn, is dit natuurlijk niet voor mijn verantwoording!

In Harlingen werd ik vriendelijk herinnerd aan een belofte. Eens zegde ik toe in De Christen een keer te attenderen op een wondermooi korenboek (muziek en tekst) verschenen onder de naam „Scripture in Song". Het opmerkelijke van dit boek is, dat het voornamelijk bijbelteksten op muziek bevat en dat van uitzonderlijke schoonheid.

Dat zou werkelijk een geweldige aanwinst zijn, niet alleen voor ons jeugdwerk, maar zeker voor de samenzang in onze diensten, waar de lofprijzing er vaak maar bekaaid afkomt. Wie geïnteresseerd is kan nadere inlichtingen vragen bij mej. M. v. d. Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden, tel. 05100-50347. Zij kan ervoor zorgen, dat u in het bezit komt van dit kleinood. De prijs bedraagt ongeveer *f* 35,— all in! Van harte aanbevolen!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam, telef. 010-213335

DURE BOEKEN VOOR CHRISTENEN

Dat er onder het kerkvolk schijnbaar veel geld zit, zou je kunnen afleiden uit het feit dat er steeds duurdere boeken in zeer luxueuze uitvoeringen verschijnen. Herdrukken van bijbels en prentenbijbels uit vervlogen eeuwen tegen een prijs die met enkele honderden guldens benoemd moet worden, zijn geen zeldzaamheid. Ze worden door „christelijke" uitgevers op de markt gebracht, die - zo is algemeen bekend - als regel het zakelijke element een zeer brede ruimte geven. Het moet dus uit kunnen. Je kunt je dan in gemoede afvragen of dát nu de wil van de Heer is, dat het woord dat wij door Zijn trouw hebben ontvangen, op déze wijze tot handelswaar is geworden, dus verworden.
Zijn er op dit terrein ook geen regels die het een christen niet geoorloofd is te overschrijden?

AFSCHEID Ds H. BIJLEVELD

Ds H. Bijleveld zal op zondag 22 maart afscheid nemen van de gemeente Enschede.

De afscheidsdienst wordt gehouden in ons kerkgebouw 't Trefpunt aan de Spechtstraat 32 en begint om 15.00 uur.

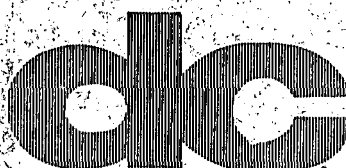
Aansluitend aan deze dienst zal er gelegenheid zijn om persoonlijk van ds Bijleveld afscheid te nemen.

Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

E. Schaap

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Kollumerzwaag - (B.v.d.M.). We mogen u allen vertellen dat er grote en wonderlijke dingen bij ons gebeuren.
Allereerst mogen we meedelen dat we in het nieuwe jaar 2 keer een doopdienst mochten hebben nl. in januari toen één zuster, op haar geloof, gedoopt mocht worden. Men voelde dat de Geest werkzaam was en is, want groot was de blijdschap toen wederom twee zusters te kennen gaven ook graag gedoopt te willen worden. Tevens was er een broeder die opname in de gemeente vroeg. De eerste maart was ons kerkgebouw dan ook overvol toen deze doopbediening plaatsvond. Dit zijn natuurlijk hoogtepunten voor elke gemeente. Maar elke zondag beleven we als een feestdag, want we mogen ervaren dat er geestelijk grote honger is. De koster moet stoelen bijzetten. Er is dan ook besloten om 50 stoelen er bij te kopen. Bij de laatste doopdienst mochten we van de Gereformeerde kerk stoelen lenen.
Ook onze evangelisatiediensten zijn geweldig te noemen. Uit wijde omgeving komen de mensen, waarvan velen nu ook in de zondagdienst komen. Ook in Buitenpost hebben we enkele evangelisatiediensten mogen houden waar zo'n grote belangstelling voor was, dat we zien dat hier een deur opengaat. De plannen zijn er dan ook om hier regelmatig diensten te houden.
Onze bijbel-studiegroep wordt uitstekend bezocht zowel in Kollumerzwaag als in Buitenpost.
Ook is er verdriet al geweest in het nieuwe jaar, want één van onze trouwe zusters is door de Heer thuisgehaald.
Als gemeente voelen we de eenheid. Samen de vreugde, maar ook het verdriet beleven.
Als we terugzien op het verleden door welke diepten we zijn gegaan als gemeente, dan kunt u ook begrijpen welk een dankbaarheid er nu is. Toen ds De Vink in onze gemeente kwam werken, telden we 39 leden; momenteel zijn het er 71. We zijn ons ook bewust dat we nu waakzaam moeten zijn want bij zegeningen ligt satan op de loer.
We wensen alle gemeenten toe wat wij ervaren aan zegeningen, maar ook om trouw te blijven aan Gods woord.

ADRESWIJZIGING

Mej. W. Zerbst, Rijnlaan 128 bis, Utrecht wordt: Rijnlaan 128, Utrecht.

Op 22 februari 1981 nam de Heer tot Zich onze zuster
CATHARINA HENDERIKA NIENHUIS
weduwe van Hendrik Meskendorp in de gezegende ouderdom van 82 jaar.
„God heeft ons geen kalme reis beloofd; maar wel een behouden aankomst".
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Er is blijdschap, grote vreugde, een zoon uit Gods hand.
Gij hebt hem gevormd, in de schoot van zijn moeder geweven.
Dat hij U loven zal in het besef, ik ben gans wonderbaar toebereid.

Met een blij en dankbaar hart mogen we u meedelen, dat God ons een zoon en broertje heeft toevertrouwd

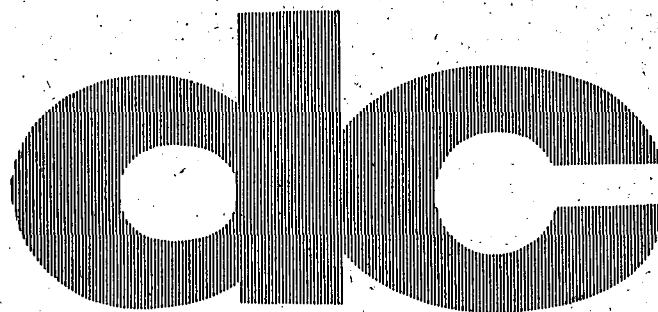
BASTIAAN

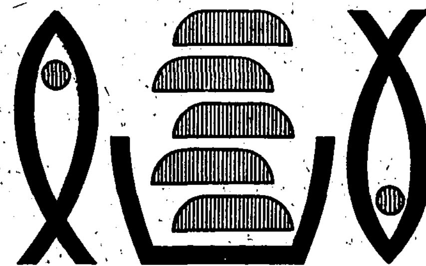
Henk Schouten
Betty Schouten-van Ham
Maarten

27 februari 1981
Faustdreef 161, 3561 LE Utrecht

Tijdelijk adres: Ziekenhuis Overvecht, Paranadreef 2.

Gevraagd een
KOSTERS-ECHTPAAR
voor de baptistengemeente Utrecht-Silo.
Bovenwoning beschikbaar.
Inlichtingen na 18.00 uur. Telef. 03402-39717.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 11 - 20 maart 1981

Deze werkelijkheid is niet de laatste werkelijkheid

De trein biedt een perfekte gelegenheid om na te denken. Onder meer over de man die helemaal voorin zit, met zijn handen op apparaten en zijn ogen op de rails. Hij reed ons met een vaart ver voorbij de 100 k.m. in de morgen door een beklemmende mist en 's avonds door volslagen duisternis en ik dacht aan hem en vroeg mij af over hoeveel moed een mens moet beschikken om dat te durven. Er zijn wel alles bepalende ijzeren staven en langs zijn weg opflitsende signalen, maar in mijn ogen is het blindvliegen.
's Avonds op de terugweg las ik in die krant en vond daar het gedicht over De ceder. Toevallig had ik het ook gehoord over de radio maar kon toen alles niet zo goed volgen. Ik vond het mooi en waarom zal ik het voor u niet laten afdrukken. Han Hoekstra schreef het meerdere jaren geleden.

De ceder
Ik heb een ceder in mijn tuin geplant,
gij kunt hem zien, gij schijnt het niet te willen.
Een binnenplaats, meesmuilt ge, sintels, schillen
en schimmel die een blinde muur aanrandt,
er is geen boom, alleen een grauwe wand.
Hij is er, zeg ik, en mijn stem gaat trillen,
ik heb een ceder in mijn tuin geplant,
ge kunt hem zien, gij schijnt het niet te willen.

Ik wijs naar buiten, waar zijn ranke, prille
stam in het herfstlicht staat, onaangerand,
niet te benaderen voor noodlots grillen,
geen macht ter wereld kan het droombeeld drillen.
Ik heb een ceder in mijn tuin geplant.

Er zijn nog dromers. Vandaag heten ze misschien idealisten. U komt vele dromers in de bijbel tegen. Soms ontsprongen die dromen aan de harde werkelijkheden van de dag, soms aan het verlangen van een mens en soms gaf God een woord door een droom.
Het zou een interessante studie zijn om na te gaan welke achtergronden diverse dromen hadden en hebben. Of ze puur menselijk waren of dat God via die weg sprak.
Jakob, de ontheemde, droomde op weg naar 't vreemde land van een ladder die tot aan de hemel reikte en God sprak met de vluchteling.
De farao, heerser van Egypte, droomde over koeien en aren, over melk, vlees en brood voor zijn volk en Jozef onthulde dat God hem, de farao, wilde voorbereiden op ernstige ekonomische problemen die komen zouden.
Nebukadnezar had staatkundige overleggingen, droomde erover en werd verontrust. Dan zegt Daniël hem dat er een God in de hemel is, die hem wil zeggen wat er na dezen geschieden zal.
Mensen die zich intensief moeten bezighouden met de positie en toekomst van henzelf en van vele volken zullen bij tijd en wijle dromen hebben.
U denkt nu aan de indrukwekkende woorden van Dr. Martin Luther King: Ik heb een droom! en u vraagt zich af: had hij een droom? of was het de inspiratie van het ogenblik? of was het een gezicht dat God aan deze man gaf?
Nog is de werkelijkheid schrijnend, maar zij is niet de laatste werkelijkheid. Het kruis is niet het einde van Gods wegen.

Dromen dromen, gezichten zien. Heerlijk. Riskant.
Den Uyl eindigde zijn rede op het kongres van zijn partij op 28 febr. j.l. met een gedicht dat ik op 3 maart in Het Parool las. Ik kocht die krant in Amsterdam terugkerend van een feestelijke dienst in Tabitha, waar onze broeder Wolter Veenstra afscheid nam van het werk dat hij zo graag diende.

De nieuwe geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie (ECB) (5 en slot)

10. **Over de Zondag**

Wij geloven, dat de eerste dag van de week de dag was, waarop onze Heer Jezus Christus opstond (Matth. 28 : 1).

De uitstorting van de Heilige Geest geschiedde ook op de dag van de opstanding (Handel. 2 : 1). „Op de dag van de opstanding" ontving de apostel Johannes de openbaring van Jezus Christus (Openb. 1 : 10).

De dag van de opstanding is de grote feestdag van alle christenen. Dit is de dag des Heren en deze moet worden gewijd aan de heilige omgang van de zielen met de Heer en de verheerlijking van Zijn heilige naam (Handel. 2 : 42).

11. **Over huwelijk en gezin**

Wij geloven, dat het huwelijk door God is ingesteld (Gen. 2 : 18, 24).

Het huwelijk is een verbond tussen man en vrouw voor wederzijdse hulp en ondersteuning, voor de voortzetting van het menselijk geslacht en voor het gemeenschappelijke gaan van de levensweg in liefde en harmonie tot de dood hen scheidt (Gen. 2 : 18, 1 Cor. 7 : 38, 1 Petrus 3 : 1-7, Efeze 5 : 22-33).

Op de grondslag van de Heilige Schrift kan de man slechts één vrouw hebben, en de vrouw één man (Matth. 19 : 4-6).

Bij de dood van een van de gehuwden verbiedt het Woord Gods de gelovige man of vrouw niet in het huwelijk te treden, maar alleen in de Heer (1 Cor. 7 : 39).

De registratie van het huwelijk moet geschieden in overeenstemming met de wetten van het land (Coloss. 3 : 17, 1 Petrus 2 : 13).

De huwelijksverbintenis wordt door de dienaar van de kerk voltrokken in het geloof, dat de Heer dit huwelijk zegent (Matth. 19 : 6).

Op de grondslag van Gods Woord zijn scheiding en een tweede huwelijkssluiting niet toegestaan (Mal. 2 : 15-16, Matth. 5 : 32, 1 Cor. 7 : 10-11).

Maar in geval van echtbreuk van een kant wordt scheiding toegestaan en het aangaan door de onschuldige kant van een nieuw huwelijk (Matth. 19 : 9, 5 : 32).

Van de huwelijksbanden worden zij bevrijd die verlaten zijn door de ongelovige kant (1 Cor. 7 : 15, 8-9).

Een christelijk echtpaar ziet kinderen als een kostbare gave van God (Ps. 126 : 3). De ouders dragen de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van hun kinderen (Col. 3 : 21).

12. **Over de tweede komst van Jezus Christus en over het oordeel**

Wij geloven, dat voor de tweede komst van Jezus Christus de Kerk zal worden opgenomen. Deze opneming zal echter op een voor de wereld onzichtbare wijze geschieden.

In een oogwenk zullen de in de Heer gestorvenen opstaan; zij die wakker zijn en levend op aarde worden veranderd en zullen tesamen opgenomen worden (1 Thess. 4 : 16-17).

De opneming van de gemeente geschiedt onverwacht, daarom roept de Heer op wakker te zijn en Hem te verwachten (Matth. 24 : 36-44).

Zij die wakker zijn gaan in tot Zijn heerlijkheid en verschijnen voor de rechterstoel van Christus niet vóór een veroordeling, maar voor het ontvangen van een beloning (2 Cor. 5 : 10, 1 Petrus 4 : 17, 1 Cor. 3 : 14).

Zij die niet wakker zijn en zij die niet klaar zijn blijven achter met de ontrouwen voor de grote smart (Matth. 24 : 40-41).

Na de grote smart komt Christus met de hemelse engelen (Matth. 16 : 27, 25 : 31, Openb. 1 : 7).

Dan begint het oordeel. maar alleen over allen die op aarde leven (Matth. 25 : 31-32).

In de tijd van de grote smart geschiedt de opstanding van de in de Heer gestorvenen (Openb. 20 : 4, 5, 7-10, 13).

Na het oordeel begint de eeuwigheid, de verschijning vanuit de hemel van het Nieuwe Jeruzalem (Openb. 21, 22 : 1-7, 12).

13. **De verhouding tot de staat**

Wij geloven, dat de overheden door God zijn ingesteld, zoals ook gezegd wordt in Rom. 13 : 1-2.

Iedere waarachtige christen moet een trouw burger zijn van zijn staat, gehoorzamend aan de overheid „niet slechts uit vrees voor straf, maar ook om gewetens wille" (Rom. 13 : 5-7).

Als burgers van ons land rekenen wij onszelf verplicht aan ieder het zijne te geven, waaronder ook het vervullen van de krijgsdienst (Lucas 3 : 14, Handel. 23 : 12-23, 1 Petrus 2 : 13-14, Rom. 13 : 1-7).

Wij zijn geroepen te bidden voor de regering, dat zij onder Zijn genadige bescherming, zo de haar toevertrouwde macht gebruikt om vrede en rechtvaardigheid te bewaren (Jer. 29 : 7, 1 Tim. 2 : 1-2).

Wij erkennen ook onze verplichting door middel van een godsvruchtig leven en het gebed te strijden tegen ieder kwaad in het leven van de samenleving, meewerkend aan de overwinning van het goede (Rom. 12 : 17), van de vrijheid (1 Cor. 7 : 21), van de gerechtigheid (Phil. 4 : 8), vrede te zoeken voor alle mensen (1 Petrus 3 : 11).

De kerk van Christus, in tegenstelling tot de staat, is niet van deze wereld (Joh. 18 : 36). Vandaar dat het leven van de kerk en het leven van de staat van volstrekt verschillende aard zijn (1 Cor. 2 : 6-7).

Naar zijn wezen kan de kerk, Christus als haar hoofd erkennend, zich niet bevinden onder de heerschappij van de wereldlijke macht; zoveel te meer kan zij niet zelf wereldlijke macht hebben en kan zij niet optreden in zijn geest en met zijn methoden (Matth. 20 : 20-28, Lucas 12 : 13-14).

De scheiding van kerk en staat beantwoordt aan de principes van het Evangelie. Wij achten welke menselijke inmenging dan ook in de vervulling van de verplichtingen van ons christelijk geloof in onze verhouding tot God ontoelaatbaar. De kerk wordt in haar werkzaamheid met betrekking tot de staat geleid door de woorden van Christus: „Geeft aan de keizer wat des keizers is, maar Gode wat Gods is" (Matth. 22 : 21).

(vertaling Dr. Hebly)

Had Paulus een droom toen hij de schepping in barensweeën zag? Er was één groot reikhalzend verlangen van heel de schepping, wachtend op het openbaar worden der zonen Gods. Is Green Peace niet een teken midden in het grote lijden? De droom zal overgaan in een nu nog niet te vatten bevrijding.

De ongelovige zegt: er is geen boom, alleen een grauwe wand.

De gelovige zingt: Hij is er, zeg ik, en mijn stem gaat trillen, ik heb een ceder in mijn tuin geplant, gij kunt hem zien, gij schijnt het niet te willen.

Bij die ceder heb ik aan de gemeente gedacht door God in deze tuin vol sintels, schillen en schimmels geplant. Den Uyl heeft geloof in die ceder. Wij hebben geloof in de gemeente. Niet omdat wij die hebben geplant. Niet omdat wij er leden van zijn. Gods boom is het en wat wij hopen is dat die boom vrucht zal voortbrengen. Twaalf maal in het jaar. En mogen de bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren. Zoals de ceder schaduw wil bieden aan die door de zon te fel belaagd worden.

Huizinga



HEDEN EN TOEKOMST

Waarom ik ze in huis heb, doet nu niet zo veel terzake, maar sinds kort koester ik de oude notulenboeken van de gemeente Sneek. In prachtige letters prijkt boven de allereerste gemeentevergadering de datum van 13 september 1880. Mensen, wat is zo'n oud notulenboek machting interessant. 't Is dat ik over het jubileum van de Unie moet schrijven, maar anders wist ik het wel...

Dat jubileum van de Unie is overigens nauw verweven met de historie van de Sneker gemeente. Want in januari 1881 besluiten de Sneker baptisten de Unie uit te nodigen voor „de eerste openbare vergadering". Voorganger J. Horn voorziet weliswaar financiële problemen, „maar de aanwezige leden der gemeente verklaren zich bereid deze bezwaren onderling te willen dragen".

Maar goed, over het jubileum van de Unie zou ik schrijven en dan deze keer met name over het boekje van Dr J. Reiling. getiteld Heden en toekomst. Alsof je kijkt in een heldere rivier, dat boekje van Dr Reiling: scherp en duidelijk worden de karakteristieken van onze gemeenten geschetst. De schrijver doet dat met enerzijds een blik naar het verleden en anderzijds met het oog op de (nabije) toekomst. Maar och, wat zou ik ook moeilijk doen over deze uitgave - leest u zelf maar eens. Op nagenoeg elke gemeentelijke boekentafel te koop voor vier gulden en anders altijd nog te bestellen bij het Uniebureau.

Piet Stellinga

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

De voorjaarskonferentie van de broederschap zal D.V. op woensdag 22 april worden gehouden. De plaats van samenkomst is „De Samenhof" aan de Zamenhofsingel 15 te Zwolle.

Voor deze dag - welke om 10.00 uur begint - zullen binnenkort persoonlijke uitnodigingen worden verzonden.

Deze bijeenkomst zal het karakter hebben van een studiedag. Dr. J. Reiling en drs. M. G. Boeschoten zullen beide een onderwerp behandelen. De deelnemers ontvangen tijdig aanvullende informatie, om zich voor te bereiden op deze dag.

A. v. d. Berg, sekretaris

De sleutel die de deur opent

Joh. 5 : 39 „Onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen".

Jezus heeft niet de ijver van de Joden veroordeeld, waarmee zij de Schriften onderzochten. Schriften: meervoud, want er waren vele rollen waarin de woorden van profeten, dichters en geschiedschrijvers waren opgetekend. Jezus veroordeelde evenmin de doelstelling: In de Schriften zochten zij het eeuwige leven. Dat is een term, die in het Woord van God vaak voorkomt. Het betekent niet alleen maar een on-eindig leven, maar vooral een leven dat niet onder de heerschappij van de boze staat. Een leven dat wat de hoedanigheid betreft, door geen mens nú nog volledig beseft kan worden omdat wij nú alleen maar het leven der vergankelijkheid onder de heerschappij van de zonde kennen. Wie in Jezus Christus gelooft, hééft eeuwig leven, en leert van dag tot dag meer begrijpen van het wonder der vergeving der zonden en de kracht van de Heilige Geest waardoor de macht van de boze overwonnen wordt.

Zij onderzochten. Dat is dus duidelijk niet: Zij keken er vluchtig in, of naar. Neen, önderzoeken, dat is: onderstboven keren. In Openb. 2 : 23 wordt hetzelfde (griekse) woord vertaald met dóórzoeken. Er doorheen kruipen en dus niets onbespied latend. Ook Rom. 8 : 27 zegt hetzelfde. Het gaat om een naspeuren van samenhangen, van oorzaken en gevolgen, van begin en einde (1 Petrus 1 : 11). Want zij wilden eeuwig leven ontdekken en ontvangen. De dood overstijgen. De zonde achter zich laten. Dát is de juiste houding om de Schriften ter hand te nemen.

De Schriften getuigen van Jezus. D.w.z.: de Schriften van het Oude Verbond. Andere Schriften waren er in Jezus' dagen nog niet. De Schriften van het Nieuwe Verbond waren nog niet aan een pril begin toe. Geen der apostelen heeft tijdens Jezus' leven iets geschreven dat tot ons gekomen is. Pas ná Jezus' dood en opstanding, toen de oor- en ooggetuigen meer en meer uit de gemeente verdwenen, werden de Schriften van het NT tot leven geroepen.
Jezus heeft er nooit aan getwijfeld: De Schriften getuigen van Mij. Dat is Hem hoogst kwalijk genomen, omdat alleen de Messias zoiets zou kunnen zeggen. Jezus beweerde de Messias te zijn. Maar... uit Galilea komt geen profeet. Dat kreeg Nicodemus te horen. Ga maar na, zeiden ze. Er staat: Onderzoek maar. Wat onderzoeken? De Schriften, Joh. 7 : 52.
Gij wilt niet tot Mij komen om leven te hebben, Joh. 5 : 40. Want ze zágen het niet. Hun ogen zagen wel woorden, hun verstand begreep er wel veel van. Maar hun geest hoorde in de woorden van Jezus van Nazareth niet dezelfde boodschap als zij hoorden in de woorden van Mozes en de profeten. Paulus spreekt later over een bedekking die over de voorlezing van het oude verbond ligt... over hun hart; een bedekking die alleen wordt weggenomen als iemand zich bekeert, 2 Cor. 2 : 14 vv.

Daarom zeggen we: Jezus is de sleutel die de deur naar het Oude Testament opent. En Jezus herkennen wij alleen als Messias, als redder, als verlosser, als wij de kracht van de verlossing aan ons laten geschieden. En de kracht van de verlossing - in Jezus' bloed - ervaren wij alleen als wij ons bekeren. Bekering is: je heenwenden tot Jezus. Alleen op Hem vertrouwen. Je aan Hem kwijt worden. Het Oude Testament is de deur waar doorheen wij moeten om Jezus te kunnen zien zoals Hij werkelijk is: Gods Zoon én mensenzoon. Heer én Heiland. Jezus van Nazareth wordt alleen herkenbaar als de Christus in het kader, de omlijsting van het OT. Maar dan geldt evenzeer: Wij verstaan het OT alleen als boodschap, als Woord van God, als wij Jezus kennen als het eeuwige leven, waarnaar de Joden vorsten, als zij de Schriften onderzochten.

Zo is er een duidelijke wisselwerking. De Schriften zijn de Schriften van de Christus. De Christus is de Christus der Schriften. Als je je aandacht op Jezus vestigt, kom je de Schriften tegen. Als je de Schriften leest, kom je Jezus tegen.

Ploeger

Op bezoek bij de Spaanse baptisten in Baskenland

Het avontuur tegemoet

Gedurende de zogenaamde Krokusvakantie was ik in de gelegenheid een studiereis naar Spanje te ondernemen en tevens de baptistengemeente in Bilbao te bezoeken.

Zo vertrok ik per trein vanaf het station in Dordrecht op zaterdagmorgen 28 februari om 6.10 uur en diezelfde avond om ongeveer half 11 ariveerde ik aan de Frans/Spaans grens te Irún.

De Spaanse baptistenpredikant Julio Diaz Sánchez uit Bilbao, bij wie ik ging logeren, had ervoor gezorgd dat ik aan de grens door een bevriende dominee zou worden afgehaald en aldus geschiedde.

In de nacht van zaterdag op zondag sliep ik in de flat van dit jonge zendingsechtpaar te San Sebastián, een plaats waar gedurende het jaar voldoende regen valt om het bergachtig landschap nog groen te houden.

Gods majesteit in de natuur

De volgende morgen nam ik de bus van half negen naar Bilbao, de hoofdstad van Vizcaya in Baskenland, waar ik dus een week zou doorbrengen. Het werd een prachtige tocht door het zonovergoten bergachtige landschap, waarbij de ruwe rotsen opvielen telkens wanneer de bus een tunnel passeerde. Helaas werd het majestueuze en schilderachtige landschap ontsierd door de talloze leuzen van de Baskische afscheidingsbeweging en andere politieke groeperingen, die op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen waren neergekalkt.

Overigens vielen temidden van Gods prachtige natuur met de nevelige dalen en de watervallen, de hoge huizen en de fabrieken op, zelfs een voetbalveld, voorzien van schijnwerpers, en de reclameborden van Philips tot „Beba Coca Cola" (= Drink Coca Cola).

Aankomst te Bilbao

Om kwart voor tien kwam ik in Bilbao aan waar ik na enig zoeken de gammele Citroën-8 van mijn gastheer ontdekte.

Deze dominee Diaz Sánchez had ik 10 jaar geleden leren kennen tijdens een zakenreis naar Castellón de la Plana (in de buurt van Valencia), waar hij toen in een baptistengemeente zeer aktief werkzaam was. Toen op hem echter een beroep werd gedaan om het werk in Bilbao op zich te nemen - waar nagenoeg geen evangelisch getuigenis was - meende hij niet te mogen weigeren. En zó werkt hij nu al weer vijf jaar in dit gevaarlijke gebied.

Die morgen werd ik met hartverwarmde gastvrijheid ontvangen in zijn flat, bestaande uit een kleine woonkamer, dito keuken en drie slaapkamers, waar hij met zijn charmante vrouw en 3 zoons woont. Ik heb me verwonderd over het aanpassingsvermogen van deze Spaanse christenen in een dichtbevolkte stad met zoveel parkeerproblemen. Bovendien is Baskenland een streek met een ingewikkelde politieke situatie waar verschillende groepen elkaar bestrijden, een gebied dat vergeleken kan worden met Noord-Ierland.

Een evangelisch getuigenis

Maar er wordt hier nog een veel belangrijker strijd gestreden: de **geloofsstrijd!** Het kerkje van ds Diaz Sánchez staat namelijk op een strategisch punt midden in de stad, tussen een supermarkt en een snackbar in. De naam valt duidelijk in het oog: Iglesia Evangélica Bautista. In de etalage ligt lektuur uitgestald met de geopende bijbel in het midden. En de honderden mensen, die daar dagelijks passeren, kunnen het allemaal lezen: Cristo viene (Christus komt!), Arrepentios (Bekeert u), Creed (Gelooft!), Sólo Cristo salva (Alleen Christus redt)...

De meeste mensen in dit rooms-katholieke land blijven buiten de kerk; maar de weinigen die dit kerkje binnengaan, leggen onder leiding van de 43-jarige predikant een niet geringe aktiviteit aan de dag.

Op zondag is er van 11 tot 12 zondagsschool (in groepen); van 12 tot 1 eredienst en om 7 uur 's avonds evangelisatiedienst. Op dinsdagavond houdt de dominee bijbelstudie in Bermëo, een evangelisatiepost 30 km buiten Bilbao en op donderdagavond bijbelstudie voor de leden en belangstellenden, die in Bilbao woonachtig zijn. Zaterdags om half zeven is er een samenkomst-met-bijbelstudie voor de jeugd en om acht uur bidstond voor de gehele gemeente.

Die zondag 1 maart zal ik niet licht vergeten. We hadden gezegende diensten en er werd enthousiast gezongen. Dominee Diaz Sánchez vroeg mij 's morgens allereerst iets te vertellen over de baptisten in Nederland en nadat ik in aansluiting daaraan enige gedachten mocht doorgeven naar aanleiding van Lukas 22 : 14-23, vierden wij het Heilig Avondmaal. In de avonddienst hield de Spaanse dominee een bezielende prediking voor de weinige mensen.

Onrust vanwege geweld

Diezelfde avond werden we al met de onrust geconfronteerd, omdat een bekende voetballer van de club „Barcelona" was ontvoerd na de wedstrijd van zondagmiddag.

Uit hoofde van mijn huidig beroep bezocht ik ook een school in Bilbao van 1300 leerlingen. Dit was op donderdagmiddag 5 maart. De schooluren waren van 9 tot 12 en van 's middags 3 tot 5 uur. Toen ik met ds Julio Diaz in de school was en o.a. de Spaanse literatuurles resp. de Engelse les volgde in de klas waar David, een zoon van de dominee zat, werden we weer opgeschrikt door sirenes van politie en ambulance. Ongeveer 300 meter van ons vandaan werd de commissaris van politie, José Luis Raimundo Moya, om even 3 uur 's middags neergeschoten, toen hij zich te voet naar zijn huis begaf. Bij aankomst in het ziekenhuis, waarheen hij in allerijl werd vervoerd, bleek hij dermate te zijn gewond, dat hij op de operatietafel overleed.

Een jongeman had hem een schot in de nek gegeven, waarna hij wegrende naar een auto waarin twee andere jonge mensen zaten te wachten...

In de Liefde is geen vrees

In deze stad hebben de mensen méér dan ooit het Evangelie nodig, zegt ds Diaz Sánchez.

Hij, zijn vrouw en zijn kinderen, weten wat zij willen, getuige de tekst die in de woonkamer aan de wand prijkt: — Yo y mi casa serviremos al Senor — (Ik en mijn huis zullen de Here dienen).

Mèt hun kleine gemeente vormen zij een oase van rust in deze woestijn van geweld. Zij zijn toegewijde christenen, die niet zien op getallen, maar op de Heer Jezus. Het zijn moedige mensen, die trouw op hun post blijven. Vroeger waren de meesten - inclusief de dominee - rooms-katholiek, maar ze zijn gegrepen door de liefde van Christus, Die hen voor eeuwig heeft gered. Omdat Hij Zichzelf gaf, zijn zij bereid offers te brengen, en ze dóén het ook!

Schijnbaar verloren temidden van de ruwe massa, doch door GOD opgemerkt en bewaard als Zijn kinderen, blijven zij getuigen van het Licht der wereld in donker Baskenland.

Laten wij hen in ons gebed niet vergeten!

Dordrecht, W. J. van der Leer

Ds Julio Diaz Sánchez en echtgenote



MOGEN WE WEL DANKBAAR ZIJN?

Ze had het er moeilijk mee, en dat is best te begrijpen ook, als je jaar in jaar uit geteisterd wordt door een kwaal, waardoor je je nog geen half mens voelt.
Maar daar bovenop wordt dan nog eens alle ellende en narigheid gegooid, die krant en televisie als nieuws je huis binnendragen. Daarom kwam de klacht: Er blijft tegenwoordig ook niets moois of fijns meer over van het leven, alles is even triest.
Nu kun je zeggen: zeg dan die krant af en laat de tv uit, als het nieuws komt, dan zie je er tenminste niets van. Je hebt immers genoeg aan jezelf. Maar zo dacht deze mevrouw - gelukkig - niet.

In het gesprek kwam toch wel naar voren hoe eenzijdig in feite ons nieuws wordt doorgegeven. Goede en mooie dingen zijn doorgaans niet interessant. Over negen goede huwelijken hoor je niemand een opmerking maken, maar het tiende, dat stuk loopt, wordt in de buurt druk besproken.

Er zijn veel dingen, die wel goed gaan, en veel mensen, die in zekere mate tevreden zijn met hun leven, maar daar hoor je niet van. Ze komen niet in de krant en worden niet geïnterviewd voor de tv.

Kan dat ook eigenlijk wel: tevreden zijn? Met daaraan achteraan: dankbaar zijn voor wat je hebt en wat je bent?
Nu is er wel verschil tussen tevredenheid en dankbaarheid. Wie tevreden is, heeft genoeg aan wat hij heeft en ontvangt, en begeert niet méér. Maar wie daarbij ook nog dankbaar is, erkent dat er Iemand is die het hem gegeven heeft, en tegen wie hij „dank u wel" zegt.

Maar terug naar de vraag: kan dat wel, tevreden, dankbaar zijn? Om je heen is er dan toch maar die narigheid, dat schrijnende onrecht dat veraf, maar ook dichtbij gepleegd wordt. De ongelijke verdeling van wat de aarde oplevert, zodat de een in weelde kan leven en de ander zijn dubbeltjes of rijstkorrels tellen moet. Daar zijn om ons heen toch mensen die worstelen met hun onherstelbare ziekte. Daar is toch maar die onzekere toekomst in economisch, politiek en militair opzicht, die we wellicht nog bedreigender vinden voor onze kinderen dan voor onszelf.

Sluit je niet de ogen voor de werkelijkheid, als je je terugtrekt in een hoekje en je zegeningen gaat zitten tellen, tevreden met wat jij wel hebt? Maakt dat je niet blind voor de nood van anderen?
Sterker nog: Is dat geen grof egoïsme, om je eigen gezondheid, je fijne huis, je dagelijkse brood en je leuke gezin bij elkaar op te tellen en dan „dank U wel" te zeggen, terwijl heel veel mensen, verweg of dichtbij, snakken naar een van die dingen?
Passen gebalde vuisten, die protesteren tegen alle onrecht dat er gebeurt niet beter bij de werkelijkheid van het leven, dan die passieve, gevouwen handen?

Dankbaarheid is een bijbels gegeven. Het was de drijfveer van de offers, die vele oprechte mensen brachten aan God.
Wie dankbaar is, erkent God als goede Gever, en heeft ook oog voor de vele goede gaven, die hij ziet als geschenken van God.
Dat is wellicht ook de verborgen achtergrond van het tiende gebod: Gij zult niet begeren hetgeen van uw naaste is. Daar zit natuurlijk in de eerste plaats het gebrek aan liefde tot die naaste achter. Die heeft iets wat wij niet hebben, en we gunnen hem dat niet, omdat we het zelf wensen te bezitten. Afgunst.
Maar daarachter staat de stille ontevredenheid, het verwijt dat God aan die ander gaf, wat wij willen hebben. God heeft ons tekort gedaan, dus kunnen wij Hem niet danken.

Ontegenzeggelijk wordt er ingespeeld op de begeerte en de ontevredenheid van de mens. De reklame zorgt wel voor het opwekken van de begeerte, en al hoeft reklame niet verkeerd te zijn, ze kan toch mensen ontevreden maken. Zo kunnen ook politieke leuzen een sfeer van ontevredenheid scheppen.
Dankbaarheid heeft een open oog voor de zorg en de trouw van God, en erkent Hem als de Bron van het goede dat ontvangen wordt. Ja, het geloof maakt zelfs de wonderlijke sprong om achteraf in tegenslagen nog Gods vormende werk te ontdekken, en daar dan dankbaar voor te zijn. Doch ware dankbaarheid sluit beslist de ogen niet voor de nood van anderen.
Want wie erkent dat hij zelf ruim genoeg ontvangen heeft om van te kunnen leven, zal vaak wel overhouden om er een minder bedeelde mee te kunnen helpen. En dankbaarheid tegenover God zal gestalte krijgen in mededeelzaamheid. Dan wordt de dankbaarheid voor wat we zelf hebben de drijfveer voor de hulp aan anderen.

De Winkel

Wij zijn dankbaar!!

De 3e maart 1981 is voor ons een diep doorleefde dag geworden. Wij danken u allen voor de vele telefoongesprekken, brieven, bloemen en andere attenties.
Hartelijk dank ook voor de aangeboden reis naar Israël, waarop mijn vrouw en ik ons ten zeerste verheugen.

De bewogenheid, waarmede ook de emotionele band met zeer velen door het geloof in de Eeuwige werd ervaren, is een verkwikking.

Dankbaar zijn wij hen, die deze dag organiseerden en voor het vele werk dat zij deden.

Velen hebben onze inzet in het verleden gewaardeerd. Dat bleek uit de aanwezigheid tijdens de zeer betekenisvolle dienst, geleid door ds J. Broertjes, voorzitter van de Unie en het kwam naar voren in speeches en goede wensen.

Dat wij ons meer inzetten dan anderen betwijfel ik. Mijn overleden vader zei eens tegen mij: „Als het de moeite waard is iets te doen, dan is het ook de moeite waard het ze goed mogelijk te doen". Dit is voor ons een steeds terugkerende vanzelfsprekendheid geweest.
Vanuit deze „vanzelfsprekendheid" leefden wij in de gemeenten, in „Tabitha", in onze Unie-Gemeenschap.
Hartelijk dank dat zovelen ons een kans gaven op deze wijze overal te zijn in dienst van Hem, Die riep èn bekwaam maakte.
Dank, vele malen dank, dat u dit „vanzelfsprekende" zo subliem, hartveroverend en hartverwarmend hebt gewaardeerd.

Moge de God des Vredes, Die ons riep, ook uw hart bereiken. Zonder Hem kan het leven zijn bestemming niet vinden. En zonder vrienden zal men nooit iets zinvols kunnen doen.
Het ga u allen goed in de hoede des Heren en in de aanwezigheid van mensen die van elkaar houden.

Nogmaals, veel dank!

Fam. W. Veenstra

RADENKONFERENTIE

op zaterdag 28 maart 1981, in de Baptisten Kapel te Heemskerk, Maerten van Heemskerkstraat 41.
Agenda:
1. Opening om 10 uur
2. Verslag van de Radenkonferentie op zaterdag 27 september 1980
3. Onderwerp: „De taak van de ouderling en de diaken in de gemeente". Door ds G. Vegter, Deventer.
4. Pauze (broodje meenemen); voor koffie wordt gezorgd.
5. Mededelingen
6. Financieel verslag
7. Eventuele voorstellen op de A.V. in oktober 1981
8. Gewestelijke dag 1981
9. Evangelisatie in het gewest
10. Rondvraag
11. Sluiting om plm. 15.00 uur

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Zutphen: C. Molenaar, Den Helder.

Aangenomen: naar Hengelo: IJ. Horjus.



Statistiek (I)

Zojuist zijn de laatste gegevens binnengekomen, zodat wij u nu een overzicht kunnen geven van de ontwikkeling van het ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten in het afgelopen jaar:

Ledental per 1 januari 1980		11.951
Gedoopt	522	
Met attestatie binnengekomen	441	
Uit andere gemeenschappen overgekomen	95	
Wederopgenomen	32	
Korrektie ledenlijst	7	
		+ 1.097
		13.048
Overleden	135	
Met attestatie vertrokken	430	
Naar andere gemeenschappen overgegaan	51	
Zich onttrokken	330	
Uitgesloten	36	
Korrektie ledenlijst	11	
		− 993
Ledental per 1 januari 1981		12.055

Statistiek (II)

Voor het eerst in de honderdjarige geschiedenis van de Unie is het aantal gemeenteleden gestegen tot boven de 12.000. Dat is daarom zo opmerkelijk, omdat door uittreding van een tweetal gemeenten (Drachten-Bethel en Lemmer) in 1980 meer mensen zich hebben onttrokken dan in het jaar daarvoor (330 resp. 186).

Dat onze gemeenten desondanks in ledental zijn gegroeid, te weten van 11.951 naar 12.055, stemt tot dankbaarheid. Wie bovenstaande cijfers vergelijkt met die over 1979, zal het niet moeilijk vallen om daarvoor een verklaring te vinden. Er werden in 1980 522 personen gedoopt tegen 420 in het voorgaande jaar!

Maar er is nòg iets, dat opmerking verdient. Opnieuw zijn meer mensen uit andere gemeenschappen tot ons overgekomen dan naar andere gemeenschappen zijn overgegaan (95 resp. 51); in 1979 waren dat er 103 resp. 65. Een paar cijfers zeggen weliswaar niet alles, maar de tendens is duidelijk.

EBF-nieuws (I)

Eind februari hield het Uitvoerend Komité van de EBF, de Europese Baptisten Federatie, zijn voorjaarsvergadering in Tolløse, Denemarken. Aan een brief van ds Knud Wümpelmann, sekretaris-penningmeester van de EBF, en het bulletin van de Europese Baptisten Persdienst ontlenen we een paar berichten, die u zullen interesseren.

Tijdens deze bijeenkomst deelde dominee Wümpelmann mee, dat de Europese Baptisten DM 275.000 (ca. *f* 300.000,—) hebben gegeven ten behoeve van de slachtoffers van de aardbeving, die Zuid-Italië trof in november 1980. Ruim 70% daarvan was afkomstig uit Groot-Brittannië en de Duitse Bondsrepubliek. Maar uit Zweden, Noorwegen en Nederland zijn eveneens aanzienlijke bedragen binnengekomen, zo blijkt uit de cijfers.

Het Uitvoerend Komité heeft zich verder beraden over verschillende projekten, waarin de EBF wil participeren. Deze belopen in 1981 een bedrag van DM 200.000 (ca. *f* 220.000,—) in totaal, te verdelen als volgt: Hongarije (kerkbouw) DM 40.000, Polen (kerkbouw) DM 100.000, Portugal (Pareide en Cascais) DM 20.000, Spanje (Denia) DM 20.000 en Oostenrijk (kerkbouw) DM 20.000.

EBF-nieuws (II)

Maar er waren meer zaken, die in Tolløse de aandacht vroegen. Zag het er enkele jaren geleden naar uit, dat het *Baptist Theological Seminary* te Rüschlikon, Zwitserland, wegens gebrek aan financiële middelen moest worden gesloten; dat gevaar lijkt nu wel bezworen. Toch rekent men voor 1981 op bijdragen van de Baptistenunies in Europa tot een bedrag van Zw.frs. 100.000 in totaal.

Gedurende enkele jaren (van 1973 tot 1977) hebben onder auspiciën van de Baptisten Wereld Alliantie en de Wereldbond van Hervormde Kerken gesprekken plaatsgevonden over theologische vraagstukken van gemeenschappelijk belang. Volgens een mededeling van dr Günter Wagner, een deelnemer van Baptistenhuize, kan het rapport worden besteld bij de BWA, 1628 Sixteenth Street N.W., Washington, D.C. 20009, U.S.A.

De najaarsvergadering van het Uitvoerend Komité van de EBF zal worden gehouden van 29 september tot 1 oktober in Dorfweil, Duitsland. Maar eerst zijn er enkele andere bijeenkomsten: de konferentie voor evangelisatie en toerusting te Rüschlikon (4-8 mei), een theologische studiekonferentie te Rüschlikon (12-21mei), het *Summer Institute of Theological Education* te Rüschlikon (30 mei-27 juni), een konferentie over het thema: „Rediscovering the Bible" te Tolløse (14-18 juni), een internationaal jeugdkamp te Bosch en Duin (4-15 juli) en een beraad over vormen van samenwerking tussen de Europese Baptisten en de *foreign Mission Board* van de Zuidelijke Baptisten Conventie te Rüschlikon (6-11 juli).

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

BEVESTIGING EN INTREDE
Ds A. v. d. BERG

De bevestiging van ds A. v. d. Berg te Muntendam door ds P. Boscha wordt gehouden in de Baptistenkerk, Kerkstraat 120, aanvang 9.30 uur, terwijl de intrede plaats vindt in de Ned. Herv. Kerk, eveneens in de Kerkstraat, om 15.30 uur.

RADENKONFERENTIE

van Gewest Z.O.-Drenthe op zaterdag 28 maart 1981 om 14:30 uur in de Baptistenkerk „De Wegwijzer" aan de Prinsenlaan te Emmen.

Agenda o.a.:
1. Gemeentelijke Bijbelschool
2. Jubiletum (Eeuwfeest Unie)
3. Samenwonen

Y. S. Hudstra, secr.

FRIESE BAPTISTEN, WAAR GAAN ZE HEEN? OP 11 APRIL NAAR HEERENVEEN

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

Harlingen - (M.d.J.). Hoewel er inmiddels al weer enkele weken zijn verstreken, willen wij u toch deelgenoot maken van onze grote vreugde en dankbaarheid jegens de Heer, die ons na zo'n korte periode van vakant zijn, weer een nieuwe voorganger gaf in ds K. M. Gerritsen.

De verbintenis tussen voorganger- en gemeente vond plaats op 11 januari jl. in de morgendienst, welke om 10 uur begon.

De bevestiger was prof. dr. J. Reiling.

Nadat ds Gerritsen door het bevestigend beantwoorden van de gestelde vragen, trouw beloofde aan de Heer der Gemeente, en de leden der gemeente door op te staan te kennen gaven deze broeder als hun voorganger te aanvaarden, werd br Gerritsen in het gebed aan de Heer opgedragen.

's Middags om 3 uur volgde de intrededienst waarbij de talrijke genodigden, onder wie vele familieleden en vrienden van de familie Gerritsen, werden verwelkomd door br G. Mulder.

Hierna werd de dienst overgedragen aan ds Gerritsen die als tekstwoord voor de intredepredikatie had gekozen 2 Cor. 4 : 5-15.

Na de prediking en het uitspreken van het dankgebed, werd door de aanwezigen samen het Uniejubileumlied gezongen.

Na de dienst was er gelegenheid voor de genodigden om gemeente en voorganger toe te spreken. Namens de eigen gemeente sprak br D. v. d. Schaaf: „we zullen waarschijnlijk erg veel van elkaar verwachten, maar we zullen zeker niet teleurgesteld worden als we ons vertrouwen blijven stellen op God".

Daarna sprak dr. J. Reiling. Hij noemde zich de „leverancier", maar hij had ervaren dat theologiestudenten tijdens de opleiding maar weinig veranderen kunnen. Je bent sterk afhankelijk van het „materiaal". Hij zag de toekomst van br Gerritsen met veel vertrouwen tegemoet. Ds Van der Werf, sprak namens de Commissie van de Opleiding en de Unie-Commissie, waarbij hij stelde dat er allerwege bewondering was voor het doorzettingsvermogen van br Gerritsen toen hij op 29-jarige leeftijd aan zijn theologische studie begon.

Namens de Friese Bond sprak de oud-voorganger van de gemeente Harlingen, ds E. J. Huizing. „Ik voel me wel niet zo belangrijk als professor Reiling, die zich hofleverancier noemde, maar toch ook wel weer want ik heb plaats moeten maken voor ds Gerritsen".

Vervolgens spraken nog diverse sprekers, onder wie br Bertels namens verpleeghuis „Tabitha". Hierna dankte br Gerritsen een ieder voor zijn komst, medewerking en medeleven. Tot slot zong het koor „Al de weg leidt mij mijn Heiland". Na het beëindigen van deze dienst was er gelegenheid voor de genodigden, om onder het genot van een kopje koffie, persoonlijk kennis te maken met het gezin Gerritsen; daarvan werd ruimschoots gebruik gemaakt.

's Avonds kwamen we als gemeente en vrienden bij elkaar om nader kennis te maken met ons voorgangersgezin, en ook onze verenigingen, klubs, kombo op ongedwongen wijze aan hen voor te stellen.

Langs deze weg graag een woord van dank aan alle gastsprekers, die ons met het Woord gediend hebben tijdens de vakante periode.

Wij danken de Heer voor alle zegeningen die Hij ons ook in Harlingen heeft gegeven.

Heerenveen - (H.B.). 't Is al weer een half jaar geleden, dat ds Huizing aan de gemeente Heerenveen werd verbonden.

Hij heeft de eerste weken gebruikt om samen met zijn vrouw alle leden en vrienden van de gemeente te bezoeken, en hen zo te leren kennen. Ook op ander gebied kon hij zich „inwerken" in zijn nieuwe arbeidsveld.

Het is goed, om zo met elkaar de verantwoordelijkheid te dragen voor het werk, dat de Heer ons geeft te doen.

Er is gestart met zgn. „pastorie-avonden". De leden en vrienden uit een bepaalde wijk van Heerenveen komen dan in de pastorie samen, en we bespreken dan een bijbelgedeelte, en ook andere dingen, die de gemeente (en de voorganger) aangaan. Deze avonden worden tot nu toe goed bezocht.

Op zondag 8 februari waren ds en mevr. Huizing 25 jaar getrouwd. De kerkdienst werd geleid door zoon Wout, die zich had voorzien van de medewerking van zijn zuster Anja en zijn vrouw Vera. Het was een feestelijke, dankbare dienst, en we vierden als gemeente dit feest mee.

Op 4 maart was het 25 jaar geleden dat ds Huizing voor het eerst als voorganger werd bevestigd, in Deventer. Dit feit werd in een feestelijk samenzijn herdacht. Er waren gasten aanwezig uit vorige gemeenten, waar het gezin Huizing gewoond en gewerkt heeft. Br Zeldenrust uit Stavoren, en br Mulder uit Harlingen spraken goede woorden.

Bij monde van br J. de Lange bood de gemeente Heerenveen aan ds en mevr. Huizing een vakantiereis naar Engeland aan, in combinatie met een bezoek aan een reünie van het Spurgeon-College, waar ds Huizing heeft gestudeerd.

De jeugd bood een beschilderd wandbord aan met de tekst: Gelijk Mij de Vader zendt, zend Ik ook u!

Aan de hand van een dia-serie blikten we terug op 25 jaar Deventer, Hoogeveen, Stavoren, Harlingen, en (½ jaar) Heerenveen.

Aan het eind van de avond vertelde de jubilaris dat hij in elke gemeente wat had geleerd. Een gemeente met maar één bejaarde is anders dan een gemeente, waar bijna de helft uit mensen boven 65 bestaat. Maar overal was zijn Zender dezelfde, en ook zijn opdracht.

In de kracht van Hem, die de lof en de dank toekomt voor deze 25 jaar, willen we in Heerenveen verder gaan.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Onderweg gevonden

Eigenlijk zou je elke keer wel iets kunnen of willen vertellen over dingen, die je onderweg meemaakt. Soms zou dat heel vermakelijk zijn, soms heel ontroerend, meestal blij en 'n enkele keer verdrietig. Vandaag kan ik aan de verleiding geen weerstand bieden. Zaterdag, in „De Bron", waar deze keer het water stroomde als een brede rivier. Zondag in Nieuw Weerdinge en Haulerwijk. Vorige week in Harlingen, daarvoor in Heemskerk, in Assen, in... ja nu zou je toch eigenlijk de agenda erbij moeten hebben om geen vergissingen te maken. Eigenlijk zou ik moeten zeggen: altijd ergens bij u in één van de gemeenten. Wat mij opvalt is, hoe werkelijk verbonden onze gemeenten zijn. Die verbondenheid beleef ik elke zondag; anders en toch ook weer gelijk. Het is zo verschillend als mensen kunnen zijn en zo herkenbaar gelijk als het Woord en de Geest onveranderlijk zijn.

Wat dat betreft is het een voorrecht om deze gelegenheid te hebben.

Je zou dat wel eens aan alle mensen binnen onze Uniegemeenschap willen laten mee-beleven. Dat kan natuurlijk niet, want dan zou iedereen voortdurend op bezoek moeten gaan bij anderen.

Er is een goede reden, waarom je op deze manier die eenheid proeft. Al deze ontmoetingen hebben te maken met wezenlijke, inhoudelijke dingen. Het gaat steeds om het Woord van God te overdenken en door te geven, om de dienst in het evangelie en het delen van onze geestelijke rijkdom met de wereld om ons heen. Of dat nu een zaak is van toerusting of directe evangelisatie, dat maakt niet zoveel uit. Overal waar inhoudelijke dingen spelen, is de gemeenschap een feest. Dat kunnen b.v. alle instanties onder ons, die zich bezighouden met het beleggen van cursussen, trainings- of bezinningsconferenties, ons bevestigen. Zo ervaren ook de deelnemers het. „Onze" Unie is springlevend als het gaat om het wezenlijke.

Daar moeten we heel bewust mee omgaan. Zakelijke, organisatorische regelingen zijn hier helemaal aan ondergeschikt. Zodra zij het grootste accent krijgen, een doel in zichzelf beginnen te worden, vervliegt de vreugde over de gemeenschap en wordt deze als een last gevoeld. Nu wij ondertussen honderd jaar zijn geworden, moet hieruit lering worden getrokken. Het zijn de inhoudelijke dingen, die prioriteit dienen te verkrijgen. Dan vermoed ik, dat we ook wel met de financiën klaar komen.

Laten we er samen aan werken, dat de Unie niet versmalt tot een organisatorisch met elkaar verbonden zijn, maar dat de organisatie het logisch uitvloeisel is van een geestelijke eenheid in de dienst van de Heer. Die eenheid is er al, gelukkig! Dat vind je overal onderweg.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

GROOTDRUK L & G

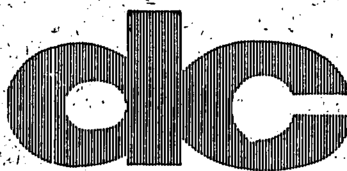
Graag willen we u nog attenderen op de Grootdruk uitvoering van L&G, die zo bijzonder in de smaak valt bij onze minder- en slechtziende zusters en broeders.

Hiervan is nog voldoende voorraad aanwezig.

Prijs per stuk verpakt in koker *f* 32,50.

Besteladres:
Z.B.C. J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); tel. 074-421911

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ADRESWIJZIGING

Secretaris van de gemeente te Noordbergum is thans R. de Vries, Min. v. d. Brinklaan 33, 9251 JE Bergum (Fr.); tel. 05116-3409. Penningmeester van deze gemeente is nu J. Eefting, Imkerstraat 7, 9251 EM Bergum (Fr.); tel. 05116-1235.

Met grote dankbaarheid gedenken wij op 28 maart 1981 de dag waarop onze ouders

K. BUNTJER
A BUNTJER-METZ

35 jaar geleden in het huwelijk traden.

Hun kinderen:

Thea van Rotterdam-Buntjer
Gerrit van Rotterdam

Dekschuitstraat 156
1034 HJ Amsterdam

Wij houden open huis van 10.00-15.30 uur.

AFSCHEID Ds H. BIJLEVELD

Ds H. Bijleveld zal op 22 maart afscheid nemen van de Baptistengemeente Enschede, omdat hij een beroep heeft aanvaard van Baptistengemeente Apeldoorn. Deze dienst wordt gehouden in ons kerkgebouw 't Trefpunt aan de Speckstraat 32 en begint om 15.00 uur. Aansluitend aan deze dienst zal er gelegenheid zijn om persoonlijk van ds Bijleveld afscheid te nemen.

Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

E. Schaap

TE HUUR:

Stacaravan, 4 pers., bij bos en strand, in Haamstede (ZLD). Tel. 010-828472.

BESTELBILJET

Heden en Toekomst ...... ex. à f 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" ...... ex. à f 2,50

Naam: ....

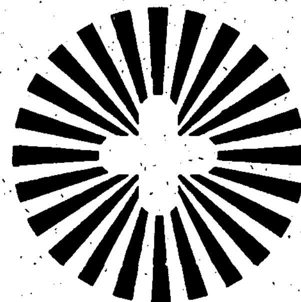
Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

VAKANTIE VOOR ANDEREN



CAMPING-EVANGELISATIE

kirche unterwegs

Gevraagd worden:

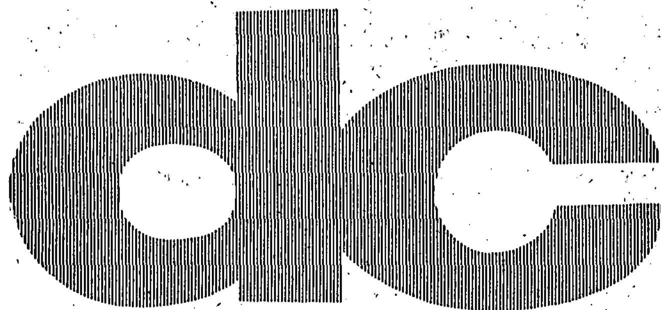
ECHTPAREN

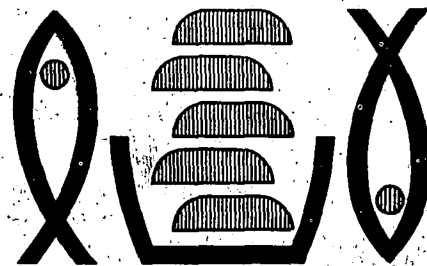
GEZINNEN

Om ergens in Hessen (W.Duitsland) op een camping samen met de andere kampeerders vakantie te houden. Geen verplichte aktiviteiten. Alle kosten worden vergoed.
In drie-wekelijkse perioden vanaf 20.6-22.8.1981

INFORMATIEWEEKEND: 27/28-3

INLICHTINGEN: Nederlands koördinator
Rolf Venema
Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin
tel. 030-791093





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 12 - 27 maart 1981

Anti-semitisme en andersoortige rassenwanen

Het gaat niet alleen om anti-semitisme. Het gaat om veel meer. Het gaat ook om het mens-zijn in het algemeen. Het gaat om de betekenis van het mens-zijn. Het gaat om de vrijheid van de mens. Of die mens nu gelovig is in bijbelse zin dan wel niet. Zelfs als die mens zich anti-Christus gedraagt, gaat het om zijn mens-zijn.

Het nationaal-socialisme maakte het Jood-zijn tot een ongeoorloofde vorm, bestaanswijze van het mens-zijn. Het Jood-zijn plaatste de Jood in een aparte positie, die ongewenst was. Als Jood mocht de joodse mens zich niet ontwikkelen. Hij mocht zich zelfs niet van zijn Jood-zijn bevrijden. Eenmaal Jood altijd Jood. Jood-zijn werd zo tot een lot, een nood-lot.

Het communistisch-marxisme maakt het christen-zijn tot een ongeoorloofde vorm, bestaanswijze van het mens-zijn. Het christen-zijn plaatst de mens in een communistische samenleving buiten die samenleving, maakt hem tot een vreemdeling in eigen land. Hij - de christen - mag niet zijn mens-zijn beleven als christen. Hij mag zich niet als christen ontwikkelen. Christen-zijn wordt tot een lot, dat alleen ontgaan kan worden als de christen ophoudt christen te zijn. Maar zelfs dan blijft hij een niet te vertrouwen mens.

De apartheidspolitiek maakt de huidskleur van de mens tot reden van zijn bestaan. In het andere geval: tot reden van niet-mogen-bestaan, dáár en naar de keuzen die daaruit voortvloeien. De zwarte mag zijn mens-zijn niet beleven als zwarte, in zijn traditie en naar zijn inzichten. En de blanke die zich solidair verklaart met de zwarte, wordt meteen zwart gemaakt. En ook voor hem is er geen ruimte meer. Zomin als een Jood zich van zijn Jood-zijn kan bevrijden, zomin een mens zich van zijn christen-zijn kan bevrijden, zonder schade, zomin kan een blanke, kan een zwarte zich van zijn blankheid, van zijn zwartheid ontdoen.
Blank zijn, zwart zijn, is een onontkoombare bepaling van het mens-zijn.

Auschwitz is de samenvatting, het éne woord, voor de poging om zich eens en voor altijd van de Joden te ontdoen. Dat betekende niet alleen maar de uitroeiing van 6 miljoen Joden. Dat betekende ook de dood van het geweten. Hitler moet gezegd hebben dat het geweten een Joodse uitvinding is geweest. Met de uitroeiing van de Joden werd „het geweten" uitgeroeid. Het is inderdaad gewetenloos gebeurd. D.w.z. zonder enig weten omtrent het mens-zijn van de Joden. Joden werden dan ook niet als mensen gezien, maar als ongedierte (let wel: zelfs niet als gedierte, maar duidelijk als on-gedierte!).

Waar was God in Auschwitz? is een vraag die vaak gesteld is. Ten diepste is dit geen Joodse vraag. Ik bedoel: vanuit het oude testament kan een Jood niet die vraag stellen. De Jood, die zijn oude testament kent, kent tegoed de gevolgen van menselijk handelen, dan dat hij God verantwoordelijk zou durven stellen voor b.v. Auschwitz, of voor de bloedbaden van Soweto, of voor de concentratiekampen van Siberië, of voor de slums waarin de armsten der armsten hun leven moeten slijten, of voor de verhongerenden in de wereld van de overvloed.
Neen, veelmeer moet gevraagd worden: Mens, wáár was u toen de crematoria van Auschwitz brandden? En moet gevraagd worden: Mens, waar bemoeit u zich mee als u iemand van een andere huidskleur of overtuiging of sociale stand geen levensruimte gunt?

Zijn het te verwaarlozen uitingen van onvolgroeide mensen als deze de Joden de dood wensen? Kunnen we er met een minachtend schouderophalen aan voorbijgaan? Hoeven we er geen woorden aan te wijden? Geen energie aan te verspillen?

Wanneer houdt een schaap op een schaap te zijn?

Ik heb mij laten vertellen, dat geleerden in vroegere tijden over de bovenvermelde vraag serieus hebben gediscussieerd.
Als je een schaap één oor afsnijdt, is het dan nog een schaap?

Allicht! Maar wanneer je er nou nog eens een oor afhaalt? En dan ook nog de staart? En de wol... Is een schaap met drie poten, zonder oren, staart en wol nog een schaap? Wanneer kun of moet je van de schamele schaperestanten zeggen: „Kijk, nou is het geen schaap meer"?... Wel, wanneer u dit probleem belangrijk genoeg vindt, dan denkt u er nog maar eens rustig over na.



Een andere vraag, die wel een beetje op de vorige lijkt, is deze: Wanneer houdt een christen op een christen te zijn? Wat kan en mag er allemaal aan een gelovige ontbreken en mankeren, alvorens je moet concluderen: Nou is hij geen christen meer?

Naar mijn gevoel is deze vraag belangrijker dan de eerste, al zullen er wellicht mensen zijn, die vinden dat je over zulke dingen niet discussiëren moet en mag. Van de vraag, of je al dan niet een christen bent, hangt veel af.

Immers, een christen is niet allereerst iemand die op bepaalde punten een andere mening heeft dan anderen, die anders leeft en denkt dan de rest. Natuurlijk spelen deze verschillen in zijn leven wel een rol. Maar naar mijn gevoel is het cardinale punt voor een gelovige dat er tussen Christus en hem een verhouding bestaat, een contact is, waardoor alles in zijn leven wordt beheerst en geleid!

Onwillekeurig komen dan Paulus' woorden naar boven: „Maar gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen" (Efeze 4 : 20). Jezus kennen betekent in de bijbel veel meer dan alleen maar: kennis hebben aan... iets weten van... Jezus kennen is: één zijn met Hem, volledig opgaan in Hem, zijn eigendom zijn. De consequenties daarvan zijn geweldig ingrijpend. Als God een mens ziet die van Christus is, dan ziet Hij a.h.w. niet die mens, maar Hij ziet Jezus, zijn Zoon, de zondeloze. En daarom is die mens in Gods ogen óók een zondeloze, iemand die de Heer zijn zonden niet toerekent. Die mens is gered, behouden, een kind van God. Hij leeft onder Gods bescherming en leiding. Hem kan in feite niets meer overkomen. Hij is veilig, in leven en in sterven!

Dat is in feite de geweldgie inhoud van het evangelie. „Zo is dan, wie in Jezus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen (2 Cor. 5 : 17).

Christen zijn is daarom geen zaak van andere meningen hebben, of een andere levensstijl er op na houden, maar van behouden of verloren zijn, al heeft dat christen-zijn natuurlijk uitlopers naar alle terreinen en facetten van het leven.

Zou iemand dan ook ophouden met christen te zijn, dan raakt hij al die hierboven genoemde rijkdommen en voorrechten weer kwijt. Dan valt hij terug in het ellendig lot der zondaren, voor wie er alleen maar is „het uitzicht op een vuur, dat de wederspannigen zal verteren" (Hebr. 10 : 26-27).



Het moet mij van het hart, dat de geweldige ernst van deze dingen mij niet steeds even duidelijk voor ogen staat. Je went er aan! Je leert er mee te leven... Zonder een doemdenkende christen te willen zijn, geloof ik toch te moeten zeggen, dat wij nooit deze dingen uit het oog kunnen verliezen, zonder er schadelijke gevolgen van te zullen ervaren. De dankbaarheid voor onze verlossing kan alleen bestaan bij de gratie van het oog hebben voor de gevaren waaruit God ons verlost.



Ben ik (nog) een christen? Het lijkt mij een uiterst belangrijke vraag, omdat het, dunkt mij, niet waar is: Eens een christen, altijd een christen. Die spreuk gaat alleen op voor dieven... (Zegt men!) Ben ik niet, zonder het te beseffen, dermate ver van Christus afgedwaald, dat ik weer in de gevarenzone terug ben gekeerd? Wanneer houdt een christen op een christen te zijn?



Iemand die sinds jaar en dag niet meer in de gemeente kwam, kreeg bezoek van twee broeders. Hem werd gewezen op Hebr. 10 : 24-25 en de belangrijke woorden uit 1 Cor. 12 : 21... Misschien hebt u

---

Niet het god-zijn van God is in het geding, maar het mens-zijn van de mens.

Auschwitz is niet te verklaren, want dan zou er een noodzakelijke oorzaak voor aangewezen moeten worden. Die noodzakelijke oorzaak was er niet. O ja, men kan historische en politieke en sociologische en ideologische redenen noemen. Maar bij ontleding blijken die eerder een gevolg dan een oorzaak van een oorzaak te zijn. Anders gezegd: Zulke redenen worden achteraf als verklaring erbij getrokken omdat de mens het onverdraaglijk vindt geen verklaring te kunnen geven van dat wat gebeurd is.

Of Joden aan God geloofden in Auschwitz wordt vaak betwijfeld. Vele Joden zeggen: Nà Auschwitz is geloven onmogelijk. Joden hebben echter *in* Auschwitz geloofd. Geloofd in de God van Abraham, Izaäk en Jacob. In geen andere God. Door die God werden zij eeuwen lang gedwongen respect te hebben voor mensen, ook voor mensen van een andere cultuur, van een andere huidskleur, van een andere godsdienstige overtuiging. Tijdens iedere pogrom werd die opdracht vreselijk moeilijk. Ook in Auschwitz vroegen Joden: Mens, duitse mens, europese mens, waarom liet u Auschwitz toe? Zoals zwarten vragen: Waarom liet u o mens, hollandse mens, hollandse christenmens, de slavernij toe? Waarom laat u, o mens uit de rijke landen, de hongerdood van kinderen toe?

Is de duitse SS-staat door de geallieërden overwonnen? Of zou je kunnen zeggen: De biddende Jood, mét de biddende christen, hebben de SS-staat ten ondergang gevoerd?

En als dat zo is, zou je dan ook kunnen zeggen: Alleen de mens, Jood en christen, die zich gebonden weet aan God die Abraham los riep uit de traditie van een gevestigde samenleving met haar strenge regels ontneemt de angel aan alle rassenwaan, superieur en inferieur, alleen die mens ontneemt de anged van alle rassenwaan, aan alle meerwaardigheidsgevoel? Ja, dát kun je dan wel zeggen.

Daarbij mag het niet blijven. Dat is slechts vertrekpunt. Zoals Jezus' bede: Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen, niet de mantel der liefde uitbreidde over het heden en het verleden, maar de poort openbrak naar een nieuwe toekomst, waarin Jood noch Griek, slaaf noch vrije, man noch vrouw allerlaatste betekenis toekomt, maar het in-Christus-zijn.

Zoals God door Zijn liefde de mens(heid) blijvend omvat en niet loslaat, zó kan alleen deze goddelijke liefde, door Christus ons geschonken, ons de moed en de lust, de kracht en de zelfverloochening schenken, ieder mens, ongeacht zijn ras, huidskleur, politieke, filosofische of godsdienstige overtuiging, de ruimte te geven die hij nodig heeft om mens voor Gods aangezicht te kunnen zijn.

Want niet wij hebben het recht te vragen als antisemitisme en andersoortige rassenwanen de kop opsteken: God, waar bent U? Neen, God zal vragen: Mens, waar bent u? Waar staat gij? Tegenover uw naaste? Of naast uw naaste?

Ploeger

In India kregen de Olympische Spelen voor gehandicapten een vervolg!

In de zomer van 1980 bezochten br en zr Benjamin uit India ons land. Ze waren op doorreis naar de conferentie van de Baptisten Wereld Alliantie in Toronto, Canada.
Br Benjamin is directeur van het sociaal economisch ontwikkelingsprogramma van de Telegu baptisten, in het N. Oosten van India.
Verschillende gemeenten maakten gebruik van de gelegenheid iets te horen over het leven van de gemeente in India.
India is een enorm groot land.
Na de Verenigde Staten van Amerika en de Sovjet Unie telt het de meeste baptisten. India is ook een arm land, dat bovendien regelmatig wordt getrofen door natuurrrampen.
Vanuit het noodfonds mochten wij hen al verschillende keren te hulp schieten.



Papendal en Andra Pradesh

Op een regenachtige zaterdagmiddag gingen br en zr Benjamin mee naar de wedstrijden die in Papendal bij Arnhem werden gehouden in het kader van de Paralympics. Wat ze daar zagen maakte een geweldige indruk op ze. Rolstoelen kenden ze niet. Van de prestaties van de gehandicapte spelers stonden ze versteld. Met één van de deelnemers, een franse boogschutter, konden ze wat beter kennis maken.

In India zorgt de familie voor gehandicapten. Die zorg schiet tekort. Gehandicapten vertonen zich niet in het openbaar, men schaamt zich ook een beetje voor hen.
Onlangs ontvingen we een gebedsbrief uit India. Daaruit bleek dat de fam. Benjamin in India een speciale gebedsgroep begonnen was voor de gehandicaptenzorg in India en het plan om een beroepsopleiding voor gehandicapte kinderen te beginnen.
God heeft met ieder mens een doel. Gods plan met een blinde man was, dat de werken van God in hem openbaar zouden worden (Joh. 9 : 3). Zo staat in hun brief.
Inmiddels zijn al wat resultaten bereikt. De regering van de deelstaat Andra Pradesh stelde land beschikbaar voor de bouw van een dergelijk opleidingscentrum. Inmiddels werd ook de eerste steen gelegd voor het schoolgebouw (zie foto).
In april vindt de opening plaats.

J. G. Brongers



---

behoefte om ze eerst even op te zoeken?... Maar deze broeder reageerde luchthartig: „O, maar ik ben heus nog wel een christen"!... De broeders wilden dat niet ontkennen, maar ze hadden toch wel het gevoel, dat dit schaap op zijn minst al één oor kwijt was. Of hij in al die jaren nog wel bijgedragen had in de financiële behoeften der gemeente, vroegen ze vervolgens. Het antwoord was eerlijk: „Nee"! En daarmee ontdekten de ouderlingen dat ook het tweede oor ontbrak, gelet op Spreuken 3 : 9 en 2 Cor. 9 : 5-7, bij voorbeeld.
In de loop van het gesprek kwam aan het licht, dat deze christen al jaren geen contact met andere christenen had, omdat iemand hem eens behoorlijk op de tenen had getrapt en hij het vertikte om dat te vergeven. Mogen we dus concluderen, dat er aan dit schaap ook een van de poten ontbrak? Immers, Jezus' eigen woorden in dezen zijn duidelijk genoeg. „Indien gij niet vergeeft..."



We zullen het verhaal niet onnodig rekken. Er kan aan een schaap van christelijke huize heel wat mankeren. Niet alleen ten opzichte van zijn houding tegenover de gemeente, maar ook tegenover de wereld; de ellende, het onrecht, het geweld daarin.



„Maar ik ben toch nog wel een christen"!...
Wanneer houdt iemand op een christen te zijn? Of is het een vraag die je eigenlijk helemaal niet zo kunt stellen? In hoeveel opzichten kan iemand tegen Christus' wil en bedoeling inleven, zonder zijn christenzijn op het spel te zetten?
Ik zou die vraag niet graag willen beantwoorden en ik denk dat niemand dat zou willen of denkt het recht daartoe te hebben. Hoewel... In de loop der eeuwen zijn er heel wat gelovigen op de brandstapel of het schavot beland, omdat andere gelovigen van mening waren dat zij geen christenen meer genoemd konden worden...
De kwaliteit van ons christen-zijn staat alleen ter beoordeling van onze rechtmatige Heer.
Iets waarover wij wel zouden moeten oordelen, is de vraag: Hoeveel ontbreekt er feitelijk aan *mijn* christen-zijn? Neen, God verwacht niet van ons dat wij schapen met vijf poten zullen zijn. Maar Hij *wenst* wel, dat wij gezonde schapen zullen zijn, die in alles trachten om de Goede Herder te volgen, waar Hij ook heen gaat.

C. van Wier

Toerustingsweekend van de Gemeente Bijbelschool (G.B.S.) gehouden op 13/14 maart j.l.

In het kort wil ik hieronder enige indrukken weergeven over het toerustingsweekend van 13/14 maart j.l., welke plaats vond in het conferentieoord „De Bron" te Dalfsen.

Op vrijdagavond werden we verwacht om 19.00 uur.

Na aanmelding en begroeting van vele oude bekenden schaarden we ons, als gebruikelijk bij Baptisten, om de koffie.

Het avond-programma had als thema: „De motivatie van de Gemeente Bijbelschool". Br R. Reiling hield een inleiding over dit onderwerp, waarbij zijn betoog werd ondersteund en verduidelijkt door beelden van een overhead-projector. Aan de hand van duidelijke (soms grappige) tekeningen vertelde hij over het waarom van de G.B.S. Daarbij ging hij uit van de bestaande situatie in vele gemeenten, die vaak met dezelfde problemen te maken hebben zoals gebrek aan bijbelkennis, problemen van groei in het geloof, problemen van verstarring binnen de gemeente etc.

Bij al deze problemen komt het functioneren van de gemeente op de tocht te staan en de G.B.S. zal een oplossing kunnen zijn om door en vanuit gezamenlijke bijbelstudie, wegen te vinden om als gemeenschap beter voor elkaar te zorgen. Na de inleiding werden we verdeeld in groepjes van vijf mensen, waarin we aan de hand van vragen over het voor en tegen van de G.B.S. met elkaar in gesprek gingen. Daarbij werd er voor gezorgd, dat iedere groep bestond uit deelnemers van verschillende gemeenten.

Van de gesprekken werden aantekeningen gemaakt, die naderhand werden besproken in de grote groep. We kregen zo de gelegenheid om met anderen te spreken over de eventuele invoering van de G.B.S. om van elkaar te leren en te zien hoe ver men al was in de andere gemeenten.

Verschillende woordvoerders van de groepjes gaven al te kennen, dat zij geen betere oplossing wisten t.a.v. de noden in de gemeenten dan om de G.B.S. maar in te voeren. Opmerkelijk was, dat geen inhoudelijke argumenten konden worden aangevoerd tegen het invoeren van de G.B.S., maar dat, als er bezwaren waren, deze altijd van practische aard waren, zoals tijdstip, indeling van groepen, kinderopvang etc.

Na de sluiting van de bijeenkomst bleven we nog wat gezellig bij elkaar om wat te gebruiken, terwijl de gesprekken over de motivatie van de G.B.S. weer werden voortgezet.

De volgende dag, zaterdag, hadden we twee bijeenkomsten. 's Morgens werd gesproken over de structuur van de G.B.S. Br R. Reiling hield een inleiding hierover en liet zien hoe belangrijk het is, ook in deze arbeid, te werken met een plan. Als men een huis gaat bouwen, doet men dat ook volgens een plan, vanaf de tekening. Hij stelde voor om plaatselijk een stuurgroep in het leven te roepen, die zich gaat bezig houden met de voorbereiding van de G.B.S. De eerste belangrijke taak van de stuurgroep is het b.v. in gespreksgroepen het boekje „En zij bleven volharden" de hoofdstukken 1 t/m 3 behandelen. Daarna moet de gemeente beslissen. Uit de groepsgesprekken bleek, dat een aantal gemeenten al een eind op weg waren met de voorbereiding van de G.B.S., terwijl andere gemeenten zelfs nog geen stuurgroep hadden ingesteld. Deze laatsten kwamen vooral om te leren van de ervaringen van hen, die al wat verder op weg waren en in dat opzicht is dit toerustingsweekend al geslaagd te noemen.

Verder wees br R. Reiling er op om te inventariseren voor welke doelen de G.B.S. gebruikt gaat worden. Zijn er ook nog andere doelen naast onderwijs, waarvoor we de G.B.S. willen gaan gebruiken? Uit de gespreksgroepen bleek, dat per gemeente de situatie toch weer anders kan zijn. De ene gemeente heeft vooral behoefte aan nazorg en opvang van nieuwe leden en van leden, die met attestatie overkomen, terwijl een andere gemeente er veel belang bij heeft om haar kader binnen de gemeente uit te bouwen.

Weer een andere gemeente wil de G.B.S. gaan invoeren om de pastorale zorg voor elkaar als leden van de gemeente te stimuleren.

Voor iedere gemeente is het van belang een aantal doelen in haar concrete situatie te signaleren, zodat bij uitvoering van de G.B.S. steeds kan worden nagegaan of een bepaald doel wel voldoende wordt gerealiseerd en of eventuele bijstelling resp. verandering moet plaats vinden.

Juist het bepalen van verschillende doelen zal er toe bijdragen om een voortdurende motivatie te hebben om door te gaan met de G.B.S.

In de middag-bijeenkomst werd vooral gesproken over de praktijk van de G.B.S. Br R. Reiling hield een inleiding en daarna mochten we op een panel van deskundigen vragen afvuren. Ook daaruit bleek, dat eventuele problemen toch allemaal van practische aard zijn, zoals het tijdstip, waarop de G.B.S. gehouden wordt: op zondag of in de week. Wordt de G.B.S. gehouden in eigen gemeentecentrum of in een vlakbij gelegen schoolgebouw? Hoe maken we de indeling van de groepen en hoe is het niveau van het lesmateriaal t.o.v. kinderen, jongeren en ouderen? Allemaal practische vragen. waar vooral de plaatselijke stuurgroepen zich mee bezig moeten gaan houden. Een algemeen recept is meestal niet te geven, omdat de situatie per plaats geheel verschillend kan zijn. Wel werd toegezegd, dat hulp zal worden gegeven d.m.v. regionale instructie en door de uitgave van een leskrant naast het gewone materiaal, waardoor ook onze kinderen bij de G.B.S. betrokken kunnen worden.

Het volgende weekend van 24/25 april a.s. zal geheel worden besteed aan de praktijk van de G.B.S.

Terug kijkend op dit toerustingsweekend van 14/15 maart kan ik zeggen, dat ik dit als zeer positief heb ervaren. Het samen zingen, samen bidden, samen leren uit de bijbel is al een ervaring op zich. Daarnaast het bezig zijn in de voorbereiding van een nieuw stuk gemeentelijke arbeid, waardoor onze gemeenten opgebouwd mogen worden.

Een stuk arbeid, waardoor wij mogen geloven, dat de gemeenten en ieder lid afzonderlijk, die daaraan deelnemen. gezegend zullen worden.

Harlingen K. M. Gerritsen

WAAR ROOK IS, IS VUUR

Zo moet Tijl Uilenspiegel gezegd hebben. Dat dit echter niet altijd opgaat, ontdekte Tijl al. Ook anderen hebben het ontdekt. Zo moet iemand van christenen gezegd hebben: De hoofden roken wel, maar de harten branden niet.

PERSOONLIJKE LENINGEN

Zei iemand: Ik heb nooit begrepen wat de banken bedoelen met persoonlijke leningen. Toen ik drie aflossingen achter was, heb ik het begrepen. Ze werden toen persoonlijk.

ADRESWIJZIGING

Ds V. d. Berg woont thans Bredeweg 13, 9649 JH Muntendam; tel. 05987-13700 (opmerking van de redactie: dat in Muntendam de pastorie aan de Bredeweg staat, verhinderde nooit een voorganger het smalle pad te verkondigen!).

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Ze, we zitten met Jezus verlegen.
Jezus brengt de mens in verlegenheid.

Ik las in een boekje:

> God, uw Jezus is niet te vangen in formuleringen van de theologen, hij is niet te bevriezen in dogma's. We moeten maar eens proberen het evangelie onbevooroordeeld te lezen en onszelf afvragen:
> Wat was dat toch voor iemand, die Jezus?...

Dat heb ik gedaan. Ik las het evangelie van Johannes en dit was wat ik vond:
Er was veel gemompel over hem onder de scharen. Sommigen zeiden: hij is goed. Anderen zeiden: Neen, hij verleidt het volk (7 : 11, 12)
Sommigen uit de Jeruzalemmers zeiden: Is deze het niet die zij trachten te doden? En zie, hij spreekt vrijuit en zij zeggen hem niets. Zouden waarlijk onze oversten hebben ingezien dat deze de Christus is? (7 :25, 26)
Sommigen spraken: Deze is waarlijk de profeet. Anderen zeiden: De Christus komt toch niet uit Galilea? (7 : 40, 41)
Zeggen wij niet terecht dat gij een Samaritaan zijt en bezeten zijt? (8 : 48)
Er ontstond opnieuw verdeeldheid onder de Joden. Velen zeiden: Hij is bezeten en waanzinnig. waarom luistert gij naar hem? (10 : 19, 20)
De Joden omringden hem en zeiden tot hem: **Hoe lang** houdt gij onze ziel nog in spanning? Indien gij de Christus zijt, zeg het ons ronduit. (10 : 24)

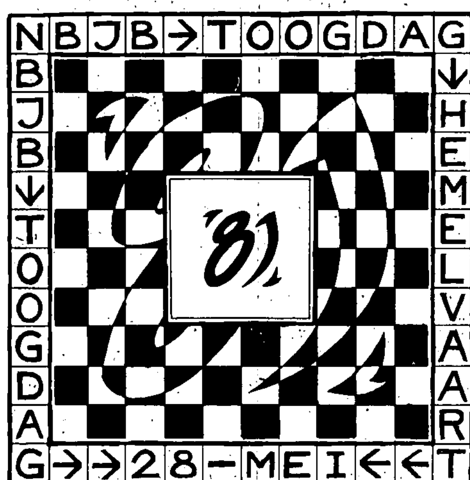
De verwarring is kompleet. Johannes, de doper, riep op tot een etisch reveil en tot het zetten van een stap in de richting van hem, die na hem komen zou. Toen Jezus kwam en ging spreken bleef de verwachte eksplosie uit. Er was op het eerste gezicht geen bijl in de hand van Jezus noch een wan om de dorsvloer te zuiveren. Hij ging op een berg zitten en sprak de ellendigen, de zachten, de stillen zalig.
Een vreemde man, die Jezus.
Maar de theologen van zijn dagen speurden de dreiging die er van hem uitging. Niet dat Jezus opriep tot een letterlijke beeldenstorm, tot een „weg van de kerk". Hij verhief zijn stem niet op de straten. Hij sprak alleen maar. Hij vergaf zonden alsof hij God zelf was. Hij restaureerde verloren levens en de geheelden hieven het hoofd omhoog, dragend de erekroon. Hij deelde voedsel uit aan duizenden maar wilde van geen dank in de vorm van een koningschap weten.
Goddelijke krachten stroomden door hem tot de gebondenen. Het was goed bij Jezus. Of was hij toch een verleider?

Kajafas, de hogepriester, wil een eind aan alle onzekerheid maken. Na de opzienbarende opwekking van Lazarus komt de Raad bijeen. Min of meer radeloos. Wat moet je met zo iemand? De hoogstgeplaatste, de „verdediger des geloofs", Kajafas, hakt de knoop door. Hij zegt tegen de vergadering: Gij weet niets en gij beseft niet dat het in uw belang is dat één mens sterft voor het volk en niet het gehele volk verloren gaat! Jezus is gevaarlijk. Een gevaar voor de samenleving.
Dat is Jezus nog. Hij is de grote Verontruster.
Hij doet alsof de tempel van hem is. Alsof het hart van de mens van hem is. Alsof hij God is. Er is een bijl in zijn hand en een wan. Hij klieft tot in de wortels. Hij scheidt het kaf van het koren. Hij is een splijtzwam. Weg met hem!

Het kommentaar van Johannes na vele jaren luidt: Kajafas profeteerde. En inderdaad. hij verkondigde het evangelie; maar hij wist niet wat hij zei. Wist de haan, toen hij viktorie kraaide, wat Petrus hoorde?

Wij denken veel over Jezus. Hij praat met een theoloog en zegt hem wat hij bidden moet. Hij praat met een labiele vrouw en zegt waar zij bidden mag. Zij mag het overal en altijd. God zoekt aanbidders. Hij laat tempelgordijnen aan flarden achter zich en stelt zich op in zijn onbegrensde ruimte van liefde. Die zich voor Jezus buigt komt in de hemelsblauwe ruimte en zal zelfs geen resten van een klaagmuur meer vinden. In Gods woonplaats is geen tempel en niemand zit er te formuleren.
Daar wordt geleefd.

Huizinga



Veel dingen zullen weer als vanouds zijn. Het goede programma, dezelfde entreeprijzen, ontmoeting van bekenden, enz.
Maar niet dezelfde tent, dezelfde bobbels van het voetbalveld, waar je zo lekker scheef kon zitten.
Dit jaar hebben we een komfortabel onderkomen in het **gemeenschapscentrum 't Huiken in Elburg.**
Eén voor de Toogdag bij uitstek geschikt gebouw met vele mogelijkheden. In de sporthal van het centrum speelt zich het programma af. Terwijl je elders in het gebouw je tijdens de pauzes met spel kunt vermaken of je boterham opeten.
Voor de kinderen tot plm. 11 jaar is er een apart programma. Hieraan werkt o.a. het bekende poppentheater „Het gespeelde woord", mee. Voor de peuters zijn er mogelijkheden genoeg om zich in de peuter speelzaal te vermaken.
Kom dus op Hemelvaartsdag met het hele gezin, met al je vrienden en met de hele jeugdgroep naar Elburg.

Aan het programma werken mee:

☆ Arno en Andreas - Duitsland
☆ Network - Engeland (v.m. Nutshell)
☆ ds W. Kos
☆ Levende stenen - spelgroep uit Vroomshoop
☆ ds Piet Brongers

Entreeprijzen:

☆ Vanaf 0 t/m 11 jaar - gratis
☆ Vanaf 12 jaar - 7 gulden
☆ Maximum per gezin - 20 gulden

INTREDE Ds H. BIJLEVELD

Zondag 5 april a.s. hoopt ds H. Bijleveld, komend van de gemeente te Enschede zich aan de gemeente te Apeldoorn te verbinden.
De bevestigings- en intrededienst zal worden gehouden om 14.30 uur in de Open Hofkerk, Boerhaavestraat 60.
Hierbij nodigen wij u hartelijk uit deze dienst bij te wonen.

Baptistengemeente te Apeldoorn

HONDERDEN FRIESE BAPTISTEN OP DE BEEN, ZE GAAN ALLEN 11 APRIL NAAR HEERENVEEN!



uit het Uniebureau

Adressenboekje (I)

In het register van gemeenten moeten de volgende *wijzigingen* worden aangebracht:

(blz. 23) Almelo-Geraniumstraat:
P.: K. van Oosten wordt: J. Vandongen;
(blz. 25) Drachten-Bethel:
Drachten-Bethel en bijbehorende namen komen te vervallen;
(blz. 25) Emmeloord:
P.: A. Ruiter wordt B. Kuilder;
(blz. 25) Emmercompascuum:
P.: W. Drenth wordt G. Hindriks;
(blz. 26) Foxhol:
S.: W. Brouwer wordt B. H. Dulleman;
(blz. 26) 's-Gravenhage:
S.: A. S. Gebel wordt mevr. E. van Dijk;
(blz. 26) Groningen-Zuid:
P.: H. Christians wordt H. A. Dekker;
(blz. 26) Harderwijk:
S.: J. Schuil wordt S. Dijkhuizen;
(blz. 27) Hoogeveen:
S.: J. v. d. Poll wordt R. Karst;
(blz. 28) Lemmer:
Lemmer en bijbehorende namen komen te vervallen;
(blz. 28) Maassluis:
V.: C. v. d. Vlis wordt R. Kavelaar;
(blz. 28) Muntendam:
V.: A. v. d. Berg
(blz. 28) Noordbergum:
S.: B. Steenbergen wordt R. de Vries;
P.: IJ. Postma wordt J. Eefting;
(blz. 29) Rotterdam-Centrum:
V.: vakant;
(blz. 29) Scheveningen:
S.: J. G. Nieuwstraten-Bogerd wordt mevr. H. Stringer;
(blz. 29) Sneek:
S.: N. Schipper wordt J. Stienstra;
P.: K. Wind wordt F. K. Rienstra;
(blz. 30) Ter Apel:
S.: J. van Oosten wordt A. Edens;
(blz. 30) Valthermond:
S. H. Rengers wordt J. H. Grooten;
P.: J. H. Grooten wordt L. Postema;
(blz. 30) Veendam:
P.: P. Dijkhuizen wordt L. Weij;
(blz. 31) Zutphen:
V.: vakant.

Adressenboekje (II)

In het alfabetisch register zijn komen te *vervallen* de namen van:

(blz. 36) A. Bennik, Velp;
(blz. 37) O. Bottenbley, Lemmer;
(blz. 38) W. Brouwer, Hoogezand;
(blz. 38) H. Christians, Leens;
(blz. 38) W. Drenth, Emmercompascuum;
(blz. 39) P. Dijkhuizen, Veendam;
(blz. 39) A. S. Gebel, Rijswijk;
(blz. 44) J. G. Nieuwstraten-Bogerd, Voorburg;
(blz. 44) J. van Oosten, Ter Apel;
(blz. 44) K. van Oosten, Wierden;
(blz. 45) J. Pieterman, Oosterwolde;
(blz. 45) J. v. d. Poll, Hoogeveen;
(blz. 45) Y. Postma, Noordbergum;
(blz. 45) J. Pijpker, Drachten;
(blz. 45) H. Rengers, Valthe;
(blz. 46) A. Ruiter, Emmeloord;
(blz. 46) N. Schipper, Sneek
(blz. 46) J. Schuil, Harderwijk;
(blz. 47) B. Steenbergen, Noordbergum;
(blz. 48) C. v. d. Vlis, Vlaardingen;
(blz. 48) D. Vonk, Drachten;
(blz. 49) K. Wind, Sneek
(blz. 49) P. Wouda, Lemmer;
(blz. 50) Tj. Zijlstra, Rutten.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef



100 JAAR ÉÉN!

Natuurlijk weet u al dat we als Unie-gemeenschap op 19 september een geweldige Jubileum-toogdag zullen mogen beleven!
Een dag van dankbaarheid en vertrouwen.
Want we zijn:
GEZEGEND en GEZONDEN!
We komen bijeen in Zuidlaren, op slechts enkele kilometers afstand van het plaatsje Foxhol, waar op 26 januari 1881 de Unie van Baptisten Gemeenten werd opgericht.
Nee het wordt geen bedevaart, maar mag de „vaart van het gebed" ons vanaf die dag weer nieuwe moed en inspiratie geven, om te doen wat de Heer ons geeft te doen.
Zoals de oude Uniemannen deden.
Wie waren zij?
Wie zijn wij?
Dat brengt ons bij de bezinning over 100 jaar samen optrekken.
De Jubileumcommissie wil ons bij deze bezinning een helpende hand bieden. Er is een prachtig boekje verschenen van de hand van Prof. dr. J. Reiling, dat zeer de moeite waard is om te gebruiken op gespreksavonden in de gemeenten.
Misschien wordt de dankbaarheid dan nog dieper...

KADERDAGEN VOOR PRESIDENTES VAN DE N.B.V.B.

Op 30 en 31 maart zal op „de Bron" te Dalfsen een kadercursus voor presidentes van de afdelingen van „Zusterhulp" gehouden worden.
Het motto is: „Een leesbare brief".

Inleider is dr. J. Reiling over het onderwerp „de Heilige Geest, de wereld en wij. Mevr. Schwabe zal vertellen over het vrouwenwerk in Duitsland.

Mevr. Oosterloo zal aan de hand van dia's het werk in Sierra Leone belichten.

Het verheugt ons, dat er heel veel aanmeldingen binnen gekomen zijn.

De kadercommissie

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Enschede: Ds Chr. Eijer te Amstenrade.

BIJ HET HEENGAAN VAN HERMAN PLEVIER

Zondag 22 maart j.l. is Herman Th. Plevier uit zijn gezin en uit onze gemeenschap weggenomen. Vrijdag 20 maart werd hij na een hartaanval in het ziekenhuis te Almelo opgenomen.

Broeder Plevier, geboren te Haarlem, studeerde aan het seminarie van de Zweedse baptisten te Stockholm. Van 1950-1954 diende hij de gemeenten te Valthermond en Emmen, in welke laatste gemeente in 1952 de eerste nieuwe kerk in gebruik werd genomen. Vervolgens diende hij de gemeenten te Vriescheloo (1954), Zandbulten (1958; nu Kollumerzwaag), Nieuwe Pekela (1959) en tenslotte Almelo-Geraniumstraat, waar hij op 15 november 1964 intrede deed. In 1969 werd hij ziek en moest om gezondheidsredenen in 1970 zijn dienst beëindigen. Hij was daarna nog enkele jaren godsdienstonderwijzer aan een technische school in Almelo.

Plevier diende onze gemeenschap o.a. als lid/secretaris van de Commissie voor de Opleiding.

Zowel in de predikdienst als in het jeugdwerk als op huisbezoek voelde br. Plevier zich een dienaar van de Here Jezus, Die hij liefhad met heel zijn hart. Hij vertrouwde mij eens toe dat hij uit dankbaarheid voor zijn redding door het bloed des kruises de Heiland wilde dienen in Zijn gemeente. Nu, dat heeft hij vele jaren mogen doen, en graag zou hij het nog langer gedaan hebben.

Zijn vrouw en kinderen verliezen in hem meer dan woorden kunnen uitdrukken. Ons medeleven gaat naar hen uit en wij bidden om sterkte en bemoediging voor en in de toekomst.

De Heer der gemeente danken wij voor de gaven waarmee Hij br Plevier ons, onze gemeenten, onze gemeenschap liet dienen.

Ploeger

(herplaatsing wegens misstelling).

INTREDE Ds A. v. d. BERG

De bevestigingsdienst van ds A. v. d. Berg te Muntendam door ds G. Bosveld wordt gehouden in de baptistenkerk, Kerkstraat 120, op 5 april om 9.30 uur.

De intrededienst vindt plaats in de Ned. Herv. kerk, eveneens in de Kerkstraat, om 15.30 uur.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Wat kan ik doen voor Gods werk in Nederland?

Wanneer begint ons leven waardevol te worden voor de arbeid in Gods wijngaard?

Velen menen, dat hiervan pas echt sprake is, wanneer ze goed kunnen spreken en voorganger worden of wanneer ze zich op de een of andere manier kunnen inzetten in de zending. Dat is dan tevens de reden, waarom een groot stuk kapitaal in hun leven ongebruikt blijft liggen.

In de zending is vaak behoefte aan mensen, die zich inzetten in het onderwijs, de medische hulpverlening of iets van dien aard. U weet, dat anderen beweren: dat is helemaal geen zending! Maar zij vergeten de waarde van een heel leven, dat door woord en daad getuigenis aflegt van geloof, hoop en liefde.

De N.B.J.B. heeft daarvoor de mogelijkheid geopend in het kader van een „Breek er eens uit" programma, dat de gelegenheid biedt om een jaar van je leven gewoon ergens beschikbaar te zijn in de dienst aan de naaste. Daarnaast zijn er nog zo vele andere mogelijkheden voor jonge mensen, die best een tijdlang ergens mee willen helpen in allerlei werk ten dienste van het evangelie. Ik weet dat er mensen gezocht worden voor administratief werk, voor secretariaatswerk. Misschien zijn er veel meer kansen dan je denkt. Waarom zou iemand niet eens met z'n voorganger, met de jeugdconsulent of met de evangelist contact opnemen?

Vaak denk ik ook aan de kansen, die er misschien zijn voor verspreid wonende gemeenteleden. Dikwijls voelen ze zich eenzaam en soms verarmen ze ook geestelijk.

Is het niet de moeite van het overwegen waard om van je huis een startplaats voor een stukje werk te maken? Daar zou ik best eens met de betrokkenen over van gedachten willen wisselen! Ons huis kan een geweldig middel zijn in Gods werk.

De vraag is eigenlijk vooral of er een verlangen aanwezig is om bezig te zijn. De volgende vraag is hoeveel het ons kosten mag. Ik las eens een boek over een gouddelver. Hij had als principe, dat één van zijn akkers voor God moest zijn.

Dat was ook zo, maar wanneer toevallig op die akker goud gevonden werd veranderde hij de bestemming. Dan was dat ineens ijeer zijn eigen akker en God kreeg de volgende toegewezen. Zo kunnen we ook ingesteld zijn: het beste en meest winstgevende voor onszelf, de restanten voor God. Ik las daarover vandaag een paar aardige dingen. Een vraag: Zou u kunnen leven van een bedrag, dat tien keer zo groot is als wat u geeft aan de Heer? Een volgende vraag: Kunnen we geld uitsparen op evangelisatie door meer van onszelf te geven?

Aardige vragen, vindt u niet?

Wat doet ú voor Gods werk in Nederland?

Uw evangeilst in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

BOEKBESPREKING

Nog meer credo's voor onderweg. Verzameld door Eimert Pruim. Uitg. Meinema, Delft. Brochure. 46 pag. *f* 4,90. Bij aantallen reductie.

Credo = ik geloof. Credo is de naam geworden van een geloofsbelijdenis. Vaak op de wijze van de 12 artikelen des geloofs. Met nieuwe woorden. Ook met nieuwe zaken. Uitgebreider soms dan de 12 artikelen (ook Apostolicum genaamd). Met zaken die ons vandáág interesseren. Uit allerlei werelddelen. Uit allerlei kerken en theologische achtergronden. In de voorliggende brochure (nr. 17 uit de reeks Ter sprake) zijn er zo'n 90 opgenomen. Die je niet allemaal achter elkaar kunt lezen. Maar die waardevol zijn als er dagelijks eentje gelezen wordt. En overdacht. Aan de hand van b.v. de vraag: Wat staat er wel, wat staat er niet? Wat staat hier en wat staat in andere belijdenissen niet? Waar legt de schrijver de nadruk op?

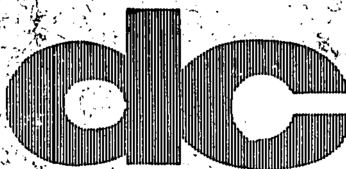
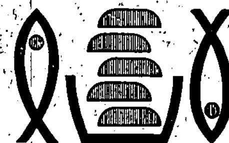
Al lezende zal men tot de ontdekking komen dat er velerlei manieren zijn om een belijdenis onder te brengen. Hoe noodzakelijk het is duidelijk te definiëren. en hoe onmogelijk het is álles te verwoorden. Hoe elke poging tot verwoording min of meer schipbreuk moet lijden op de weerbarstigheid van de stof: Hoe kun je het onbegrijpelijke vatten in woorden, die zo vaak meerduidig zijn?

Neen, de voorliggende credo's zijn geen spelletjes met woorden. Het zijn - min of meer geslaagde - pogingen het Woord in woorden verder te dragen op dat mensen leren leven met het Woord.

Voor hen die zich willen verdiepen in hun geloof, voor hen die bereid zijn verantwoording af te leggen van hetgeen zij hopen (1 Petrus 3 : 15), graag aanbevolen.

Ploeger

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

„Op het Godslam rust mijn ziele"

Na een langdurige ziekte werd op 7 maart 1981 door de Heer thuisgehaald onze zuster

JANTJE Z. NIJLAND-ENGELSMAN

op de leeftijd van 89 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Geheel onverwacht werd uit ons midden weggenomen, mijn lieve man, onze zorgzame vader en lieve opa

HERMANUS THEODORUS PLEVIER

op de leeftijd van 59 jaar.

Want niemand onzer leeft voor zichzelf,
en niemand sterft voor zichzelf;
want als wij leven, het is voor den Here,
en als wij sterven, het is voor den Here.

Romeinen 14 : 7

Hillie Plevier-van Holstijn
Theo en Geertje Plevier-Kuilman
Nienke, Rolf
Gerrit en Joke Plevier-van Oosten
Maarten, Martijn

22 maart 1981
Richard Holstraat 4
7604 EE Almelo

De begrafenis heeft donderdag 26 maart plaatsgehad.

Ik ben weduwe en zoek een nette gelovige man, ik ben 64 jaar.

Kennismaking liefst voor de vakantie.

Mevr. Smit-Wessels, Borggrevestraat 7, 7676 AR Westerhaar.

Brieven onder nummer 10.350.

Vakantiewoning te huur aangeboden in Zuid-limburg van 25 juli tot 8 augustus.

Inlichtingen: Tel. 045-221973.

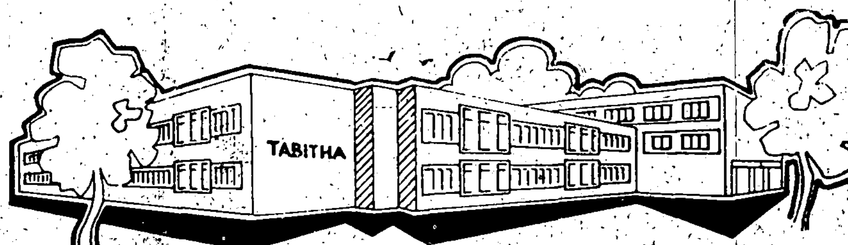
Fam. Huizing in Heerenveen zegt op deze wijze hartelijk dank voor alle belangstelling en voor de vele kaarten, brieven, bloemen en kado's, bij het 25-jarig huwelijks- en het 25-jarig voorgangers-jubileum.

INLEIDING G.B.S. 13/14 MAART

De op „de Bron" gehouden inleidingen, op 13/14 maart, betreffende de Gemeente Bijbelschool zijn op cassette leverbaar.

U kunt deze serie van 3 cassetes in uw bezit krijgen door f 20,— over te maken op giro: 323 724 t.n.v. M. v. d. Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden.

De prijs is inclusief verzendkosten.



In ons verpleeghuis voor bejaarden die door hun ouderdom hulp nodig hebben in hun geestelijk en lichamelijk functioneren, beginnen jaarlijks plusminus 40 jongeren aan de

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

Voor jonge mensen die in deze vorm van hulpverlening hun toekomst zoeken, houden wij op donderdag 9 april a.s. een

ORIENTATIEMIDDAG

in ons verpleeghuis (adres hieronder).

Aanvang 14.00 uur.

Als je belangstelling hebt ben je hartelijk welkom!

De eerstvolgende opleiding begint op 31 augustus 1981 met een 10 weken durende introduktieperiode.

De opleiding duurt totaal 26½ maanden.

De minimale toelatingseisen zijn:

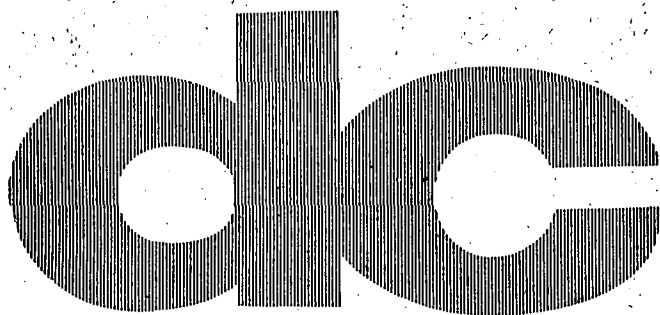
— leeftijd 17 jaar
— diploma MAVO, lager beroepsonderwijs met 2 examenvakken op C-nivo en 4 examenvakken op B-nivo
— Verzorgingsassistent(e)
— INTAS

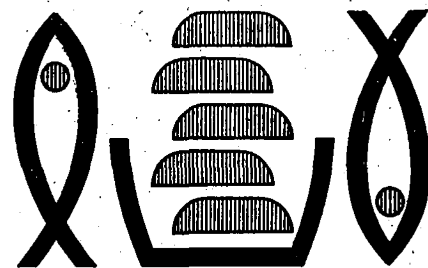
Voor deze oriëntatiemiddag kun je je schriftelijk of telefonisch aanmelden. Wij sturen je vooraf een informatiebrochure.

Graag verwachten wij jouw schriftelijke of telefonische reaktie op onze afdeling Personeelszaken, t.a.v. de heer L. G. Nobbe.









DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 13 - 3 april 1981

De drie formulieren en de politiek

"Neem nou de baptisten....."

Over de politiek hebben wij het in dit blad eigenlijk nooit, althans niet met zoveel woorden. Misschien hebben we het er wel over doordat we er niet over schrijven. Daarover gaat het vandaag echter niet. Wat mij opvalt is dat sommige christelijke partijen er kennelijk nog moeite mee hebben om ons, doperse christenen, te „plaatsen". Het woord „dopers" is bij zeer veel reformatorische christenen nog altijd een lelijk woord. Toen een vooraanstaand gereformeerde bonder in de ned. hervormde kerk zijn verontrusting over de uitspraak van zijn synode over de kernwapenen wilde uitdrukken, wist hij geen passender woord te vinden dan dat de synode „dopers" tewerk ging. Hij hoefde dat niet verder toe te lichten: iedereen begrijpt meteen wat wordt bedoeld: dopers is wereldmijders, is dwepers, is ongehoorzamen tegenover de goddelijke overheid, enzovoort.

Ordinantie van God

Onlangs kwam ik twee voorbeelden van deze zelfde gedachtengang tegen. Ze zijn onderling heel verschillend maar toch wel waard om tegelijk gesignaleerd te worden. In het Gereformeerd Politiek Verbond, het GPV dus, is eén discussie aan de gang over de vraag of niet-vrijgemaakt gereformeerden „bij het werk kunnen worden betrokken", bijvoorbeeld door middel van lijstverbinding met een andere partij. Dat kan er toe leiden, lees ik in mijn ochtendblad, dat het GPV de aandacht moet vestigen op mensen die *„doen tegen de ordinantie van God"* (art. 28 Ned. Geloofsbelijdenis), omdat ze op een lijst voorkomen van een partij waarmee het GPV een lijstverbinding aangaat. Dat gaat natuurlijk niet, zegt dominee J. Kok in het Ger. Kerkblad voor Overijssel t.e.m. Noord Holland. Hij vervolgt: „Neem de baptisten of aanhangers van de Pinksterbeweging". Wat is er met deze lieden aan de hand volgens dominee Kok? Wel, het ontbreekt hun aan „de herkenning van Christus in zijn levenswerk. Zij weigeren het Lam te volgen, waar Hij ook heen gaat. Is dat een te verwaarlozen detail? Wij weten wel beter?".

Dominee Kok heeft gelijk. Wie het Lam niet wil volgen verdient de christennaam niet. Maar wij zouden, misschien enigszins beteuterd, toch wel graag willen weten waarin wij dan het Lam niet volgen of Christus niet herkennen in zijn levenswerk. Artikel 28 van de geloofsbelijdenis maakt dat duidelijk. Daarin gaat het niet, zoals we misschien zouden verwachten, over de roeping van de christen in staat en maatschappij maar over de kerk. Er staat dat het de roeping van alle gelovigen is zich af te scheiden van hen die niet tot de kerk behoren en zich te voegen bij de ware Kerk. „Daarom", zo besluit het artikel, „handelen allen die zich van haar afzonderen of zich niet bij haar voegen, in strijd met de ordinantie van God". Het Lam volgen wil dus zeggen: lid zijn van de ware Kerk en dat zijn wij natuurlijk niet, want wij zijn niet van de kerken die zich gereformeerd-vrijgemaakt noemen. En daarom zijn wij politiek niet betrouwbaar en kan het GPV een baptist niet aanbevelen als hij of zij op de candidatenlijst van een verwante partij zou staan.

Formulieren van Enigheid

Het is mij bekend dat dit niet het enige geluid is dat in de kringen van het GPV over deze zaak wordt gehoord. Het gaat mij er ook niet om deze partij als partij aan te vallen maar om een bepaalde opstelling in die kring jegens ons te signaleren. Dat geldt ook voor het volgende. Dat betreft een andere partij - in tegenstelling tot het GPV - er wel degelijk naar streeft om ook baptisten voor zich en voor haar program te winnen. Dezer dagen ontving ik eén opwekking om lid te worden van de Reformatorische Politieke Federatie. Die opwekking was afkomstig van een comité van aanbeveling waarvan enkele namen mij uit onze kring bekend zijn. Over het programma van de partij werd verder niet gerept, alleen werd gepoogd de schrik weg te nemen die mogelijk veroorzaakt zou kunnen worden door een verwijzing naar de „zogeheten „Drie Formulieren van Enigheid" die in de kerken van de Reformatie werden onderschreven". De Drie Formulieren zijn de Ned. Geloofsbelijdenis, de Dordtse Leerregels en de Heidelberger Catechismus. Wij zijn niet in het bezit van zulke geschriften en wij hebben aan deze drie ook geen behoefte. De ouderen onder ons zullen zich nog wel herinneren dat ze nogal eens

WAARDE

Het stond in een boekje, dat al meer dan 25 jaar oud is. Bovendien zijn de cijfers van voor de oorlog, dus om de genoemde waarden om te rekenen naar vandaag, moet je misschien wel met 10 of nog meer vermenigvuldigen.

In het bewuste boekje stond, dat men in Rusland eens de waarde berekend heeft van de mens, zoals hij bestaat uit materie. Die waarde was toen, voor de 2e wereldoorlog, *f* 2,32. Berekend als volgt: De bestanddelen van het meest gecompliceerde wezen, de mens, zijn water, 59%, eiwit 9%, vet 21%, as 5%, koolzuur 0,8%. Chemici hadden daaruit berekend dat het menselijk lichaam daarom bevat: vet voor 7 stukken zeep, ijzer voor een spijker van middelbare grootte, suiker ongeveer een zoutvaatje vol, kalk voldoende om een kippenhok te witten, fosfor voor 2000 lucifers, magnesium voor een medische dosis, kali voor één schot uit een speelgoedkanon, zwavel voldoende om één hond van zijn vlooien te reinigen, al met al tezamen een waarde van 1 roebel en 95 kopekken, was *f* 2,32.

Natuurlijk schatten wij de waarde van een mens niet op deze manier. Maar een mens wordt toch wel vaak op een materialistische manier op zijn waarde geschat. Tegen iemand die flink wat bezit wordt onwillekeurig hoger aangekeken dan tegen iemand die in een huurhuis in een rijtje woont. De waarde van een mens wordt nog wel eens bepaald door zijn bezit, en niet-bezitten kan mensen mogelijk wel eens een minderwaardigheidscomplex bezorgen.

Een andere maatstaf, waarmee de waarde van een mens bepaald wordt, is zijn prestatie. Er wordt veel gesproken over prestatie-maatschappij, je telt mee als je wat kunt. Diploma's maken iets van je, of anders geniet je wel een zeker aanzien als bekend is dat je je handen kunt laten wapperen. Prestaties leveren iets op; ze zijn niet alleen terug te vinden in de salarisafschriften van de bank, maar ook in de opinie van de omgeving. „Die man, die vrouw, die presteert iets".

Zelfs kan die prestatiegedachte nog op de achtergrond staan bij de hulpverlening aan andere mensen. Je bent iets waard, als je wat voor een ander betekenen kunt.

Het is moeilijk om wat los te komen van die gedachte, dat een mens iets moet doen, iets moet kunnen tonen om wat waard te zijn. Bij huisvrouwen tref je het soms aan, dat ze heel wat moeite hebben om de stofdoek en spons-en-zeem maar eens een dag te laten rusten en een goed boek te pakken, want „een paardetand en een vrouwehand mogen nooit stil zijn", zo is het geleerd.

Als de waarde van de mens inderdaad bepaald zou worden door wat je kunt en doet, vallen er heel wat mensen af. Neem alleen al de groep, die door verschillende oorzaken buiten het produktieproces gevallen is. (Met produktieproces duid ik voor het gemak maar alle betaalde arbeid aan).

Werklozen, die met de beste wil ter wereld niet meer aan de slag kunnen komen, soms wegens hun leeftijd, soms omdat er gewoon geen arbeidsplaats meer voor hen is. Maar ook de mensen die door ziekte of ongeval afgekeurd zijn en niet meer mee kunnen doen. Hun situatie is soms bijzonder moeilijk, omdat hun handicap of ziekte niet altijd zo waarneembaar is. Gelukkig voor hen, want ze kunnen dan toch nog een heleboel doen, in huis en voor anderen. Helaas is het kommentaar van de omgeving nog wel eens: Snap je nou dat die man of die vrouw afgekeurd is? Moet je zien wat hij allemaal doet. En zou zij nu echt niet meer kunnen werken? En die werkloze, doet hij nou wel echt zijn best om een baantje te vinden, of is het gemakzucht?

Er is echter nog een andere groep van mensen, die zichzelf niet geldend kunnen maken. Mensen die zelfs vaak niet in staat zijn om ook maar iets terug te doen voor de zorg die aan hen besteed wordt. Zwaar zieken, maar ook bejaarden die zo dement zijn dat ze niet veel meer beseffen van hun omgeving. En mensen die door geboorte of andere oorzaken niet kunnen reageren op de kontakten met medemensen. Ze zijn niet in staat om ook maar iets te doen wat in onze ogen dan waardevol is...

Zijn zulke mensen inderdaad waardeloos?

Wie zou dat durven zeggen? Is het soms zelfs niet zo, dat zulke mensen, die zelfs niets kunnen teruggeven aan degene die hen verzorgd, nog met meer liefde omringd worden dan anderen?

Als christenen weten we dat onze waarde niet bepaald wordt door wat mensen over ons denken of zeggen. Onze waarde is bepaald door de God, die zijn eigen Zoon gezonden heeft om ons van eigenzinnige dwalers te maken tot zijn kinderen. Dat gaat volkomen buiten al onze eigen echte of vermeende prestaties om. De waarde die wij hebben in Gods ogen, berust niet op iets wat wij bezitten of doen, maar uitsluitend op wat God van ons maakt in Christus.

Omdat onze waarde dus niet ligt in wat wij zijn of doen, maar in wat God van ons maakte, hoeft geen enkele gelovige een minderwaardigheidscomplex te torsen...

De Winkel

---

tegen ons werden gebruikt. Dat was in de tijd dat ze plachten voor te komen in de grondslag van veel christelijke verenigingen, met name schoolverenigingen. De grondslag was dan de Bijbel, het Woord van God. Dat was (en is) voor geen enkele baptist een probleem. Maar daar moest dan nog een toevoeging bij en die luidde dan zo ongeveer: de Bijbel, zoals vervat en verstaan in de Drie Formulieren van Enigheid. Daarmee viel de deur dan voor onze neus dicht. Eigenlijk een soortgelijke situatie als met dominee Kok.

Als reformatorische partij voelde de RPF-leiding kennelijk de behoefte om in de grondslag de Drie Formulieren te vermelden. Maar omdat de partij ook een beroep wil doen op „evangelische christenen" kon dat toch niet op de manier van vroeger. Daarom werd er iets op gevonden dat mij op een kool-en-geit-achtige indruk maakt. Die grondslag luidt: „De RPF aanvaardt als enige norm voor haar politieke handelen het onfeilbaar Woord van God, *zoals ten aanzien daarvan* ook beleden wordt in de Drie Formulieren van Enigheid". Deze cursivering staat zo afgedrukt in het stencil dat ik ontving. Daarin wordt mijn aandacht er verder nog op gevestigd dat de formulieren in dit verband betrekking hebben op het verstaan van de bijbel. „Zo'n toevoeging is in onze dagen van felle Schriftkritiek geen overbodige luxe". Ik veroorloof me toch een paar opmerkingen bij deze zin. Wat is de functie van deze toevoeging?

Wat er staat is, eigenlijk dit: de Bijbel is het onfeilbaar Woord van God en dat staat ook in de Drie Formulieren van Enigheid. Is de Bijbel het onfeilbaar Woord van God omdat het in de Drie Formulieren van Enigheid staat? Is de Bijbel meer Gods Woord omdat de formulieren dat ook zeggen? Heeft de Bijbel de steun van de Drie Formulieren nodig? Het antwoord op deze vragen is: neen. Waarom dan toch deze toevoeging? Ik veronderstel dat dat nodig gevonden werd om het reformatorisch gezicht van de RPF te versterken en om tegenover het reformatorische volksdeel duidelijk te maken: het is weer net als vroeger toen de Drie Formulieren ook de grondslag waren voor maatschappelijk en politiek handelen. Maar terwille van de „evangelische christenen" die men ook wil winnen, moet duidelijk worden gemaakt: die toevoeging staat er wel maar daar hoeven jullie je niets van aan te trekken. Het staat er alleen ter ondersteuning van iets dat toch al in de grondslag staat.

Moeten we daaruit proeven dat de reformatorische christenen van de RPF politiek gesproken toch nog wat moeite hebben met mensen zoals wij? Ik zou op dit punt wel wat meer duidelijkheid willen.

J. Reiling

HONDERDEN FRIESE BAPTISTEN OP DE BEEN, ZE GAAN ALLEN 11 APRIL NAAR HEERENVEEN!

GRONINGER BOND

Evenals voorgaande jaren hopen wij weer onze traditionele Pinkster Landdag te houden op 8 juni.
Zij zal ook dit jaar weer plaatsvinden op het terrein „de Kuil" in Gieten.
Medewerking zal worden verleend door ds Wijchers uit Zuidlaren en ds Schouten uit Delfzijl.
Muzikale medewerking zal worden verleend door Amnesty uit Nieuw Buinen en het zangkoor Sursum Corda uit Hoogezand.
Het programma begint om 10 uur 's morgens en zal ongeveer om 4 uur afgelopen zijn.
Parkeergelegenheid is er genoeg, dus een reden temeer om ook van ver te komen.
Wilt u ook deze dag in uw gebeden gedenken, zodat wij samen met onze Heer en Heiland een hele fijne en gezegende dag mogen beleven.

SPECIALE UITGAVE VAN EVANGELIE VAN LUCAS

Op Goede Vrijdag, 17 april brengt de Avro een twee uur durende film over het leven van Jezus op de televisie. De film is gebaseerd op het Evangelie van Lucas. Bij het Nederlands Bijbelgenootschap zijn verzoeken binnengekomen om dit evangelie afzonderlijk beschikbaar te stellen voor evangelisatie-activiteiten.
Die mogelijkheid bestaat. Ter perse is een speciale uitgave in omgangstaal uit „Groot Nieuws voor U", de vertaling die ook in de film gebruikt zal worden.
Mocht u belangstelling hebben voor deze uitgave en exemplaren willen bestellen, bel dan even naar het kantoor van het NBG, telefoon 023-25 95 01 te Haarlem.
Mede aan de hand van die bestelling kan dan de definitieve oplage bepaald worden.

BEKENDMAKING

De „Glory Sisters" uit Leiden vierden deze maand hun 12½ jarig bestaan. Ter gelegenheid hiervan hebben zij een grammofoonplaat laten maken getiteld: „Dank U Heer!" Aan deze L.P. heeft ook het gemengd koor van de baptistengemeente Leiden o.l.v. P. P. Pool zijn medewerking verleend.
U kunt de plaat bestellen door storting van *f* 20,— op gironummer 279099 t.n.v. J. M. Jager-Noordhoek te Voorschoten.

Een doelbewuste keuze

Joh. 20 : 30-31 „Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam".

Met „dit boek" heeft Johannes duidelijk het geschrift dat wij het Evangelie van Johannes noemen, bedoeld. Niet alles wat Jezus gedaan heeft, is in dit boek vermeld. Nu, dat weten we zeer wel, want in de beschrijvingen van de hand van Mattheüs, Marcus en Lucas wordt ons een zeer groot aantal van Jezus' daden beschreven, die niet door Johannes zwart op wit zijn vastgelegd.
Johannes heeft dus een keuze uit de veelheid van gegevens toegepast.
Door welke overwegingen heeft Johannes zich laten leiden? Anders gezegd: Wat ontdekken we wél bij Johannes en niet bij Mattheüs, Marcus en Lucas? Dat is heel veel. Johannes heeft een volstrekt andersoortig verhaal geschreven dan de andere drie. Er zitten in zijn evangelie enkele gedeelten, die we ook bij de andere drie evangelisten tegenkomen.
Daarmee zijn we echter nog niet op het spoor waarop we een antwoord kunnen vinden op de vraag: Waarom heeft Johannes zoveel weggelaten wat Mattheüs, Marcus en Lucas wél hebben? Dat antwoord zullen we ook niet vinden. Of we zouden moeten luisteren naar dat andere woord: Er zijn echter nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft; indien deze één voor één beschreven werden, dan zou, naar ik meen, de wereld zelf de boeken die geschreven werden, niet kunnen bevatten, Joh 21 : 25. Men kan het een lichtelijke overdrijving noemen dat de wereld de boeken over ál Jezus' daden niet zou kunnen bevatten, feit blijft dat er veel meer door Jezus gesproken en gedaan is dan wij weten.

Was dat wat weggelaten is, niet zo belangrijk? Deze vraagstelling is verkeerd. Wijl niet te beantwoorden. Wij wéten immers niet wát weggelaten is.
Johannes, trouwens Mattheüs, Marcus en Lucas evenzo, hecht geen belang aan wat weggelaten is, maar aan wat geschreven is. Dat is geschreven opdat mensen zullen geloven. En zo het eeuwige leven zullen ontvangen.
Er is een doelbewuste keuze gemaakt. Er is een doelbewuste beperking. Er is een doelbewuste opzet: de lezer, die niet gezien heeft, mag tot geloof in Jezus komen op grond van hetgeen geschreven is. Wat dus gepredikt word. En zou worden.
In dit kader acht Johannes zijn verhaal over Jezus niet beter dan dat van de andere evangelisten. Maar ook niet minder. Want ook de andere schrijvers hadden geen andere bedoeling dan Jezus te verkondigen.

Wat Johannes van zijn eigen boek zegt, geldt eigenlijk en ten diepste van heel de bijbel. De evangeliën zijn geen geschiedenisverhalen. Het zijn niet stuk voor stuk geschiedenisboeken. Het zijn betrouwbare verhalen (er is geen reden daaraan te twijfelen) over gebeurde zaken. Maar het gaat er niet om dat de lezer alleen maar kennis neemt van deze gebeurtenissen. Het gaat erom dat de lezer deze gebeurtenissen aanvaardt als gebeurtenissen die om zijnentwil zijn gebeurd én geschreven. Het gaat om de betrouwbaarheid van het onderricht dat gegeven wordt, Lucas 1 : 4, maar het gaat vooral om het doorklinken van de oproep om zich te bekeren. Niet om het voor waar houden, maar om geloven gaat het.

Geloven, dat is dat een mens met huid en haar zich kwijt wordt aan Jezus, de gekruisigde en opgestane, de Christus, de Zoon van God. Het verhaal wil de mens tot in zijn fundamenten veranderen: het oude fundament moet verdwijnen, het nieuwe moet aanvaard worden. Geloven, dat is de bestaanswijze van de mens die zich door God met de stem van Jezus laat roepen tot het koninkrijk der hemelen. De historische waarheid aangaande Jezus is dan (tegelijk) de waarheid van het geloof. Als Jezus niet geweest is, kan God niet door de stem van Jezus roepen. Als Jezus niet die geweest is, voor wie de evangelisten hem hielden, dan is geloven in Jezus zinloos. De daden die Jezus gedaan heeft, en de woorden die Hij gesproken heeft, heeft hij gedaan en gesproken omdat Hij de Christus was. Dus is.

Ploeger

Jezus' lijden en sterven — een doop

Twee keer minstens heeft Jezus zijn lijdensweg het ondergaan van een doop genoemd. Naar aanleiding van het verzoek van Jacobus en Johannes om in het koninkrijk van Jezus aan zijn zijde te mogen zitten, zegt Jezus: Kunt gij... met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt wordt? Marcus 10 : 38 v.

Ook Lucas heeft ons een woord van Jezus over zijn dood als een doop meegedeeld: Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemt het Mij, totdat het volbracht is, 12 : 50.

De doop is alles-omvattend

We moeten deze woorden van Jezus beluisteren vanuit de betekenis van het griekse woord baptizein, dat onderdompelen betekent. Iets dat, iemand die ondergedompeld wordt, wordt door het water geheel omsloten.

Jezus is door zijn lijden, zijn sterven geheel omsloten. Niet een deel van Hem heeft geleden, niet een deel is gestorven. Maar Hij, geheel en al. Jezus' lijden en sterven waren totaal. De pijn was echt, en geheel. De vernedering raakte Hem in heel zijn bestaan. De ontlediging waarvoor in Phil. 2 : 7 gesproken wordt, was volkomen. Daar zonder was gehoorzaam tot de dood des kruises onmogelijk, aldaar vs. 8.

De doop wijst op onweerstaanbaarheid

Het beklemde Jezus deze doop - deze lijdensweg, deze dood - te moeten ondergaan. Hij zag er tegenop. Zijn worsteling in Gethsemané is daarvan de afspiegeling, Marcus 14 : 32-42 (waarbij aangetekend moet worden dat ons bij het lezen van deze gebeurtenis veelal de diepte ontgaat). Er was geen andere weg. Geen andere weg waarop de redding van verloren mensen bewerkt kon worden. De drinkbeker moest geledigd worden, het lijden tot de laatste druppel geproefd. De overmacht was Jezus te groot. De wil des Vaders stond bij Hem boven alles.

De dood was onontkoombaar. Niet vanwege zijn zonden, maar omdat zijn weg de weg van de plaatsvervanging was.

De doop betekent ondergang

Zo'n doop kan niet anders zijn dan het einde. Verlies van leven. Ondergang. Het ondergaan van het lijden was voor Jezus niet een voorbijgaande zaak, waar Hij nu eenmaal doorheen moest. Hij moest er doorheen, maar het eindigde in de dood. Hij, de levensvorst, moest sterven. Het onbegrijpelijke van Jezus' weg is zijn dood. Niet zijn opstanding, maar zijn dood past niet bij Hem.

Vatten we het voorgaande samen, zo kunnen we zeggen: Jezus' lijden en sterven krijgen door het gebruik van het woord dopen een betekenis, die van grondleggende aard is. Het gebruik van dit woord dopen verhindert ons te denken aan een ten-dele-lijden, een ten-dele-sterven.

Maar omgekeerd geldt evenzeer, dat de doop, zoals die in de gemeente van de gekruisigde en opgestane, dus Eerstgedoopte, in practijk gebracht wordt, zijn betekenis ontleent aan Jezus' lijden en sterven.

De doop, als doop in Jezus' dood (Rom. 6 : 1 vv) is alles-omvattend, onontkoombaar en een werkelijke ondergaan, verlies van leven. Wie zijn doop niet beleeft als een sterven aan zichzelf, in gehoorzaamheid aan het gebod Gods, beleeft het wezenlijke van zijn doop niet. Wie de alomvattendheid van de doop (verbeeldt door de onderdompeling) niet wil aanvaarden, kan zich beter niet laten dopen.

Duiding van christen-zijn

Zowel Jezus als de apostelen hebben meermalen beelden gebruikt, die dit alles onderstrepen. Zelfverloochening, kruis dragen, met Christus gekruisigd worden, enz. maken dit klaar. Zoals Jezus' lijden en sterven met het woord doop juist getekend wordt, zo wordt het leven van een christen juist getekend als het leven van een gedoopte in Jezus' dood.

Dát is christen-zijn, kind van God zijn, volgeling van Jezus zijn: gedoopt zijn, ondergedompeld zijn. Zoals deze doop Jezus' weg onder ons verklaart, zo verklaart de doop de weg van de geredde zondaar.

Zo zeker als Jezus is opgestaan uit de dood, zo zeker de dood niet het laatste was, is ook de doop niet het laatste dat een mens kan overkomen. Jezus bracht leven en onverderfelijkheid aan het licht, uit de dood, die als een doop was, allesomvattend, radicaal tot in het laatste. En niettemin: Hij stond op.

Een zondaar, die in het water afdaalt (water dat zo vaak een graf is geworden voor zoveel mensen) wordt uit het water opgeheven. Een mens *wordt* gedoopt, en hij *wordt* eruit opgetrokken. De doop overkomt een mens, zowel in zijn ondergang als in zijn opgang.

Je kunt met een zeker (theologisch) recht zeggen dat Christus gestorven is *om* op te staan. Je kunt immers ook zeggen dat een zondaar niet gedoopt wordt om te sterven maar om te leven. Jezus' dood heeft de dood overwonnen. Zo overwint de doop de dood van de zondaar.

Opstandingsleven is leven uit de Geest. Practisch betekent dat niet meer en niet minder dan leven uit het evangelie van Jezus. De weg gaan die Hij ging. De weg gaan die Hij wijst. Door zijn wegwijzing de wil des Vaders doen.

Paulus heeft dat (diepzinnig) aangeduid met het woord samengroeien. Samengroeien met hetgeen gelijk is aan Jezus' dood leidt tot samengroeien met hetgeen gelijk is aan Jezus' leven Rom. 6 : 1 vv. Elders wordt gesproken over gelijkvormig worden aan Jezus, zowel aan zijn dood als aan zijn leven.

Dopen op zondag

Hoewel de doopbediening niet gebonden is aan een bepaalde dag, ligt er ongetwijfeld een diepe zin in de doophandeling op zondag. Op de eerste dag der week, de dag waarop de gemeente de opstanding van haar Heer gedenkt. De eerste dag der week opent de week; de doop opent de weg naar een nieuwe toekomst. Die toekomst is mogelijk omdat het verleden in orde gebracht is. Dat gedenkt de gemeente op goede vrijdag.

Zonder dood geen leven.

Ploeger

WIJ NAMEN AFSCHEID VAN Ds. PLEVIER

Donderdag 26 maart waren velen samengekomen om hun gevoelens van dankbaarheid jegens br Plevier tot uitdrukking te brengen, evenals hun gevoelens en meeleven met zr Plevier-van Holstijn en haar kinderen.

Br G. Liebe, voorganger van de gemeente te Hengelo-Jacob Catsstraat, leidde de liturgie, terwijl br J. v. d. Geer, godsdienstleraar te Almelo, naar aanleiding van Psalm 103 en Rom. 14 : 7-9 het evangelie verkondigde. Daarin stond centraal de overtuiging dat niet ons laatste woord, maar Gods laatste woord over een overledene het belangrijkste is.
Want God heerst - door Jezus Christus - over levenden en doden. Daarom heeft niet de dood het laatste woord, maar de goedertierenheid Gods, die zich sterk maakt over ons leven en voor ons opkomt.

Ook voor ons opkomt dwars door de dood heen.

Br J. Broertjes, voorzitter van de Unie-Commissie vertolkte de dank onzer gemeenschap jegens de arbeid die br Plevier onder ons mocht doen en verzekerde zr Plevier van het meeleven van honderden, die aan br Plevier een fijne herinnering zullen behouden.

Bij het graf las br Liebe uit 1 Thess. 4 : 13-18 waardoor nogmaals ons geloof in de wederkomst des Heren, de opstanding des vleses en het eeuwige leven verklonken werd.

P.

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

TROUW vertelt ons op 21 maart dat de Andijker supermarkt weer kerk geworden is.

U begrijpt het wel: het gebouw waarin een supermarkt zich had gevestigd was oorspronkelijk een kerk. De handel is er nu weer uit en de kassa is vervangen door kollektezakken. Sedert begin maart woont in de meer dan honderd jaar oude kerk de vrije baptisten gemeente. Haar voorganger is de heer W. Verbaan sedert 1 april 1979.

Wij verheugen ons van harte over deze ontwikkeling en wensen onze broeders en zusters in West-Friesland Gods zegen bij alles wat zij doen.

Zover zijn we nu wel.

Laten we eerlijk zijn: in het begin, toen we voor het eerst de naam vrije baptisten gemeente tegenkwamen, voelden we ons een beetje geraakt. We vroegen ons af: wat is er toch aan de hand? Zijn wij, honderd jaar oud, zonder dat we het wisten in het land der onderdrukking, der onvrijheid terecht gekomen? Zijn wij er in geslaagd in een eeuw een web te weven, waarin we verstrikt zijn geraakt? Is de organisatie van de unie dermate knellend dat we geen kant meer uit kunnen? We mogen ons vragen, als deze gerust stellen, want indien onze antwoorden ook maar enigszins positief zouden gaan luiden, dus in de zin van: ja, al zijn we geen gevangenen, helemaal vrij zijn we niet!, dan zouden we in hetzelfde ogenblik met de afbraak willen beginnen. Een Nederlander, een calvinist en zeker een baptist is niemands onderdaan. En ieders dienaar.

Een tijdje geleden betoogde ik ook op deze plaats dat wij geen voorschriften van welke aard ook aksepteren van een of andere instantie in onze gemeenschap. Ooit mag er eens een enkele keer een advies van de unieraad binnenvallen maar zelfs zo'n advies bekijken we grondig. Nemen het voor kennisgeving aan, volgen het op, wijzigen het of vergeten het. Nee, last bezorgt ons de landelijke gemeenschap niet.

Sommige penningmeesters kijken me aan. Ik weet het, er is een verplichte kontributie. De zon gaat voor niets op en de regen daalt gratis neer. Maar verder kost elke samenwerking van mensen geld. Doch we zijn er zelf bij als die bedragen worden vastgesteld. En we hebben ook nog zoiets als een algemene rekenkamer, een financiële kommissie, die nauwkeurig nagaat hoe de gelden besteed worden.

Het is mogelijk dat een „vrije" gemeente opziet tegen de kontributie. In zo'n geval zou ik zeggen: goed, die betalen jullie niet totdat het je duidelijk wordt dat je toch iets zou kunnen bijdragen.

Of zit daar de moeilijkheid om met ons samen te leven niet? Toch niet in de leer. Ik neem aan dat iedere baptist, vrij of gebonden, akkoord zal gaan met wat daaromtrent in de statuten wordt gezegd. Zouden die afwijken van wat de bijbel ons zegt, dan zouden de „gebondenen" zich met de „vrijen" haasten ze in overeenstemming te brengen met wát de Schriften leren.

Misschien missen de vrijen bij ons duidelijke richtlijnen voor het leven der gelovigen. De gebondenen laten hun leden te vrij. Niet té vrij. Gewoon vrij. Natuurlijk let, voorzover mogelijk, de een wel op de ander, is soms wellicht in zorg over een broeder of zuster, zal eventueel eens gaan praten met de betreffende, maar tenslotte draagt ieder de verantwoordelijkheid voor eigen doen en laten. Eerst wanneer een lid duidelijk blijken geeft zich van de Heer te hebben verwijderd, het geloof hem of haar niet meer leidt en hij of zij dat ook zelf betuigt, eerst dan zal de gemeente moeten vaststellen dat haar lid geen lid meer kan heten.

Ik heb de indruk dat ons en de anderen principieel niets scheidt. Er is hooguit zoiets als een klimaatsverschil. De aksenten mogen verschillend gelegd worden, maar dat is zelfs in elke gemeente het geval. En dat is haar rijkdom. De gemeente is geen afdeling soldaten onder bevel van een kapitein maar een kudde schapen, luisterend naar de stem van de Herder. Het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele leden. Een oorlel is geen duim, maar mag er wel zijn.

Wie zal zeggen hoe bevrijdend het zou werken als beide „partijen" elkaar eens in het open veld zouden ontmoeten eer ze elkaar binnen de muren van het nieuwe Jeruzalem tegenkomen.

Huizinga.

40 jaar baptisme in Overijssel

Gemeente	ledental per 1-1-1940	1-1-1950	1-1-1960	1-1-1970	1-1-1980
Hengelo	328	354	361	378	397
Almelo-Geraniumstraat	104	143	121	159	214
Almelo-Nieuwstraat			140	171	110
Enschede		152	233	245	254
Daarlerveen		38	91		
Westerhaar			65	80	131
Vroomshoop				119	171
Borne			54	37	37
Deventer	89	104	134	135	115
Zutphen			35	51	92
Zwolle		22	42	120	187
Steenwijk			16	17	37
Kampen			14		
Emmeloord					51
Totaal	521	813	1306	1512	1796
Totaal in Nederland	5231	6452	8247	9611	11951
In procenten	9.96	12.60	15.84	15.73	15.03

Opmerkingen:

1. de Twentse gemeenten zijn allen voortgekomen uit de gemeente Hengelo, die zich omstreeks 1920 aan de Unie onttrok. De gemeente Almelo-Nieuwstraat leefde enkele tientallen jaren buiten de Unie;
2. de gemeente Daarlerveen „verhuisde" naar Vroomshoop, waardoor haar naam gewijzigd werd. De gemeente Westerhaar heeft haar geboorte in Daarlerveen ervaren;
3. hoewel in Zutphen reeds midden vorige eeuw baptisten gevonden werden, is de gemeente Deventer de oudste gemeente in de IJsselstreek;
4. de snelst-groeiende gemeente is ongetwijfeld Zwolle geweest;
5. de gemeente Kampen moest enkele jaren na haar instituëring weer worden opgeheven; thans worden in deze stad weer diensten gehouden vanuit Zwolle.

P.

FRIESE BAPTISTEN ONTMOETINGSDAG ZATERDAG 11 APRIL TE HEERENVEEN!



uit het Uniebureau

Adressenboekje (III)

In datzelfde register moeten worden *opgenomen* de namen van:
(blz. 38) H. A. Dekker, Parkweg 32, 9725 EJ Groningen, tel. 050-25.68.23;
(blz. 38) J. Vandongen, De Buizerd, 34, 7609 BE Almelo, tel. 05490-1.37.35;
(blz. 39) B. H. Dulleman, W. A. Scholtenweg 4, 9607 PH Foxhol, tel. 05980-9.92.72;
(blz. 39) Mevr. E. van Dijk, Van Alphenlaan 7, 2533 GT 's-Gravenhage, tel. 070-67.52.29;
(blz. 39) S. Dijkhuizen, Staverdenseweg 260, 8075 RG Elspeet, tel. 05770-7364;
(blz. 39) A. Edens, Röntgenstraat 16, 9561 RH Ter Apel, tel. 05995-3016;
(blz. 39) J. Eefting, Imkerstraat 7, 9251 EM Bergum, tel. 05116-1235;
(blz. 40) G. Hindriks, Kanaal-B ZZ 210, 7881 NL Emmer-compascuum, tel. 05912-2102;
(blz. 42) R. Karst, Ericalaan 51, 7906 NB Hoogeveen, tel. 05280-6.75.49;
(blz. 42) R. Kavelaar, Rooseveltlaan 100, 2525 GR Delft, tel. 015-56.33.57;
(blz. 42) B. Kuilder, Egeischestraat 56, 8303 EN Emmeloord, tel. 05270-5789;
(blz. 45) L. Postema, Zuiderdiep 79, 7876 AD Valthermond, tel. 05996-1797;
(blz. 45) F. K. Rienstra, De Wieken 20, 8608 ZA Sneek; tel. 05150-1.15.87;
(blz. 47) J. Stienstra, Bovenas 18, 8608 ZZ Sneek, tel. 05150-1.75.23;
(blz. 47) Mevr. H. Stringer, Isabellaland 22-56, 2591 GD 's-Gravenhage, tel. 070-85.91.84;
(blz. 48) R. de Vries, Min. v. d. Brinklaan 33, 9251 JE Bergum, tel. 05116-3409;
(blz. 49) L. Weij, De Reede 73, Veendam, tel. 05987-2.30.01.

Adressenboekje (IV)

Dan zijn er nog enkele *mutaties* van gevarieerde aard:
(blz. 8) Jubileumkommissie:
Sekretaris: ds Y. Horjus, Workum;
Adviseur: ds J. A. Brandsma, Zeist;
(blz. 11) Curatorium Seminarium:
Toevoegen: Mevr. L. J. van Beek, Doetinchem;
(blz. 12) Seminariumraad:
Mevr. L. J. van Beek, Capelle a/d IJssel, woont thans te Doetinchem;
(blz. 18) Emeriti:
Toevoegen: ds J. H. Blenkers, Hoogeveen;
Toevoegen: ds W. Veenstra, Alphen a/d Rijn;
(blz. 19) In opleiding:
K. M. Gerritsen, Den Haag, komt te vervallen;

En in het alfabetisch register, om daarmee deze keer te eindigen:
(blz. 36) *Mevr.* L. J. van Beek woont thans Bastognestraat 13, 7002 EM Doetinchem, tel. 08340-4.41.31;
(blz. 36) B. Bellinga te Nieuwe Pekela heeft een nieuw telefoonnummer: 05978-6520;
(blz. 36) ds A. v. d. Berg woont thans Bredeweg 13, 9649 JH Muntendam, tel. 05987-1.37.00;
(blz. 37) ds J. H. Blenkers woont Saturnus 46, 7904 GB Hoogeveen, tel. 05280-6.75.38;
(blz. 38) Th. Donkerbroek woont Van Oldenbarneveltstraat 416, 3862 SN Nijkerk, tel. 03494-5.63.96;
(blz. 40) A. v. d. Hoef te Zeist heeft een nieuw telefoonnummer: 03404-5.82.34;
(blz. 49) Mevr. H. de Winkel woont thans J. P. Coenstraat 35-bis, 3531 EM Utrecht.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

PROGRAMMA FRIESE BAPTISTEN ONTMOETINGSDAG

Zaterdag 11 april a.s. in de Gereformeerde Kerk met aangrenzend groot zalencomplex „'t Nije Hûs" aan de Burg. Falkenaweg te Heerenveen!

Thema: „*Christus Koning*"!

9.30 uur: Koffie
10.00 uur: Gevarieerd voorprogramma
10.30 uur: *Morgenbijeenkomst* o.l.v. ds O. Oldenburger.
Spreker ds IJ. Horjus, „*Christus Koning van hemel en aarde*".
Massaal optreden van 12 Friese koren (plm. 300 zangers).
Medewerking: Muziek- en Zanggroep „Get Beck", Hoogeveen.
12.00 uur: *Middagpauze* (zelf brood meenemen, consumpties zijn aanwezig!)
13.15 uur: *Tussenprogramma*. Leiding ds J. W. v. d. Craats met o.a. zang van de bekende „Lords Moor Singers" uit H'veen, die een prachtige musical zullen opvoeren, getiteld „*Levend Water*" (Ned. tekst).
Dat moet u beslist gaan zien!
14.30 uur: *Theepauze*
15.00 uur: Grote slotbijeenkomst o.l.v. ds K. M. Gerrritsen.
Spreker: ds D. M. Stichter: „Christus, Koning van mijn hart".

Kom gerust met uw hele gezin. Er zijn de hele dag speciale kinderprogramma's, leeftijd 4-12 jaar; en er is een creche, leeftijd 0-4 jaar!

Er zijn een aantal prachtige stands te bezichtigen.

Verder werken aan deze dag mee: Jaap de Haan, orgelbegeleiding van samenzang, en medewerking van 2 trompetspelers. Solozang. mevr. Fischer, en zang van kinderkoortje, ja wat nog meer?

We verwachten u graag!
Bereid deze dag biddend voor!
Moge het een gezegend ontmoeten worden.

Namens het Friese voorbereidingscomité,
B. v. d. Meer

DIPLOMERING TABITHA

In het Verpleeghuis Tabitha te Amsterdam werd op 26 en 27 februari 1981 examen afgenomen ter verkrijging van het Staatsdiploma Ziekenverzorging.

De geslaagden zijn: dhr. Nico Altena, mevr. Mona Bachrach (voor Beth Shalom), dhr. Jim Euwema, mevr. Adrie Groot (voor Beth Shalom), mevr. Rita Günther, mevr. Anita Joren-Visser, mevr. Jolanda Kiezenberg, mevr. Els Spithorst, mevr. Jannie Veldman, dhr. Hans Vrooland, mevr. Antje Walen (voor Beth Shalom), mevr. Marianne van Wengerden.

BROEDERSCHAP VOORGANGERS GEWEST HOLLAND

Het e.v. convent wordt gehouden op 12 mei a.s., 12.30 uur, Triomfaterkapel, Molenwerfstraat 1, Alphen a/d Rijn.
Ds G. van Mameren zal ons dan wat materiaal aanreiken voor een gesprek over de pluriformiteit in onze gemeenten.
F. J. Visscher, secr., tel. 075-215419, Lisdoddelaan 41, 1562 SM Krommenie.

ZEILKAMP

10 dagen zeilen op de friese meren in weer en wind.
's Avonds in een gezellige boerderij helemaal de rest van de wereld vergeten in ons eigen wereldje apart.
Om mee te kunnen doen hoef je niet persé te kunnen zeilen. Wel moet je beslist kunnen zwemmen.
Plaats: Kamphuis Blokslootpolder, Broek 68, post Joure.
Tijd: 22 juni-2 juli.
Prijs *f* 395,—.
Aanmelden bij Jeugdburo NBJB Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

NEDERLANDSE ZENDINGSRAAD

Door de NZR is tot opvolger van ds. A. Rigters als secretaris benoemd ds P. Bijlefeld, studentenpredikant te Amsterdam. Ds Bijlefeld is zoon van een zendingspredikant; reeds tijdens zijn studie ging zijn interesse vooral uit naar de zendingsopdracht van de kerk.

BWA-HULP AAN EEN ENKELING

Door bemiddeling van de secretaris-generaal van de Baptisten Wereld Alliantie, br G. Claas, die voorheen secretaris van de Europese Baptisten Federatie was, is aan de Roemeense Mariana Fabian gelegenheid gegeven in Westduitsland een operatie te ondergaan. Zij heeft als klein kind kinderverlamming gehad.

Tot grote verwondering van de gemeente te Delmenhorst kwam als begeleider van Mariana niet haar moeder, maar haar eigen man mee. De operatie werd door een orthopädisch chirurg, Roemeen van geboorte, in het ziekenhuis in Delmenhorst gratis uitgevoerd. De BWA droeg de kosten van het ziekenhuisverblijf en de reiskosten. De baptistengemeente te Delmenhorst droeg de kosten van het verblijf van het echtpaar voor en na de operatie. Tijdens de eerste zondag van haar verblijf in Delmenhorst zong Mariana in de gemeente met een stralende stem: Zoals ik ben, zo moet het zijn.
Voor en tijdens de operatie vastte en bad haar man.
Voor de gemeente te Delmenhorst waren dit diepingrijpende ervaringen, die aanleiding gaven tot een nieuwe toewijding aan de Heer.
Wij, in dit land, mogen dankbaar zijn dat op deze wijze iets van de gemeenschap der heiligen-over-grenzen-heen zichtbaar wordt.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Kom en vertel van Jezus!

In veel gemeenten is het de gewoonte om tenminste één keer per maand een bijzondere dienst te houden ten dienste van het evangelisatiewerk. Er zijn verschillende mooie namen voor in gebruik. Je wilt tenslotte ook wel eens iets anders dan: „evangelisatie-samenkomst".

We zullen het er nu niet over hebben, hoe groot het evangelistisch nut van dit soort diensten is. Dikwijls hoor je de klacht, dat het merendeel van de gemeenteleden thuisblijft en dat de kerk wordt bevolkt door meer of minder mee-levende leden van andere geloofsgemeenschappen. Dat is al een onderwerp op zich om eens wat aandacht aan te besteden, maar dat sparen we weer voor een volgende keer.

Het gaat me nu even om het programma. Hoe gaat dat eigenlijk bij u in de gemeente? Wie stuurt mij eens een overzicht van de laatste vijf evangelisatiediensten in eigen gemeente gehouden? De indruk, die ik persoonlijk heb, berust op eigen ervaring en wat zo hier en daar te lezen valt. Meestal wordt een bepaald onderwerp gelanceerd, vaak een spreker van buiten aangetrokken en het geheel luistert men dan op met muzikale en vokale bijdragen van een koor of zanggroep.
Daar is natuurlijk geen enkel bezwaar tegen, maar weet u wat ik wel eens mis?

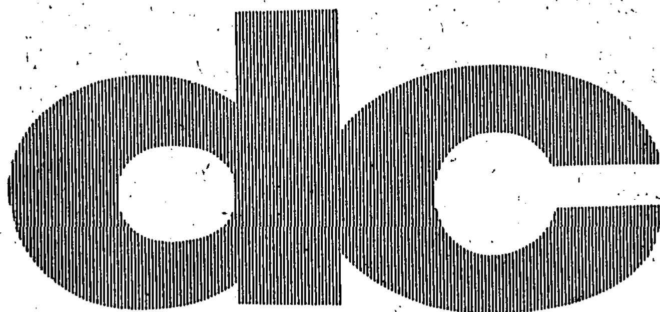
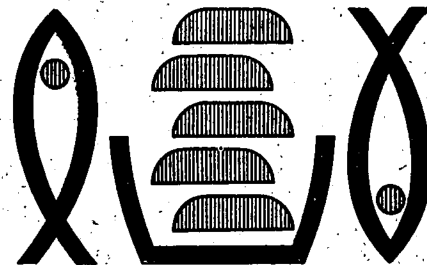
Juist: het gewone getuigenis van een ouder of jonger gemeentelid. Iemand, die in het dagelijks leven staat met z'n eigen problemen en vandaaruit op simpele wijze onder woorden brengt, wat het geloof in Christus voor hem of haar betekent.
Ik heb het gevoel, dat dit element wordt gemist, terwijl juist dát een grote waarde heeft om mensen te vertellen, waarom het eigenlijk zinvol is om hun leven aan de Heer te geven.
Aan zo'n getuigenis mag je gerust bepaalde voorwaarden stellen. Het is nergens voor nodig, dat men er pas op de kansel over gaat nadenken wat er gezegd moet worden. Een goede getuige bereidt zich voor door gebed en rustig overleg. Wanneer men geen ervaring heeft in het spreken in het openbaar, is er niets op tegen om je getuigenis op schrift te zetten. Want het moet een nuchter verhaal worden, waar een ander iets van meeneemt.
Een getuigenis mag ook niet langdradig worden. Kort én duidelijk zijn belangrijke ingrediënten. Aan te bevelen is om samen met de voorganger of leider van de dienst de inhoud te bespreken. Daarbij mag best een aanwijzing worden gegeven. Een getuige is niet onfeilbaar en moet bereid zijn zich te laten leiden door de ervaring en het geestelijk inzicht van zijn voorganger. Hij moet ook goed bedenken, dat het niet zijn opdracht is om uitleg te geven aan een bijbelgedeelte. Het gaat om een eerlijk, onopgesmukt verhaal, dat handelt over een concrete situatie. Bij voorkeur mag het geen „oud verhaal" zijn, maar in ieder geval moet de levens- en geloofservaring van nu er niet mee in tegenspraak staan.
Zulke getuigenissen kunnen veel betekenen en een echte bijdrage leveren aan het verstaan en aanvaarden van het gepredikte woord.
Waarom doet u dit zo weinig bij u in de gemeente?
Probeer het nog eens weer na degelijk overleg.
Gebruik uw geestelijk kapitaal en de zegen kon wel eens naar twee kanten werken.

Met hartelijke groet, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

GEMEENTEBERICHTEN

Enschede - (J.H.). Zondag 22 maart moesten wij afscheid nemen van onze voorganger ds Bijleveld en zijn gezin, vanwege hun vertrek naar de gemeente Apeldoorn. Acht jaar lang hebben zij in ons midden mogen wonen en werken en zijn banden gelegd die nu verbroken moeten worden, vele zegeningen waren in deze periode ons deel, de Heer heeft ons rijkelijk gezegend met dit voorgangers-echtpaar.
De afscheidsdienst was in ons kerkgebouw Het Trefpunt, dat bij deze gelegenheid afgeladen vol was. De prediking was naar aanleiding van Rom. 12: 1 t/m 8, waarin ds Bijleveld in het bijzonder ons gewezen heeft op de barmhartigheid Gods.
Na de prediking bracht br Schaap, voorzitter van de gemeente, dank aan het echtpaar Bijleveld voor alles wat het in de afgelopen acht jaren voor ons geweest is. Br Boom sprak namens de gemeente Apeldoorn een woord van welkom aan ds en mevr. Bijleveld. Namens het gewest sprak ds H. J. Stukker, alsook namens ds Slort en ds Lindeman.
's Avonds kwamen wij andermaal samen als gemeente, vrienden en verenigingen, om wat intiemer afscheid te nemen van het voorgangersechtpaar. Op allerlei wijze werd de dankbaarheid overgebracht en uitgesproken vergezeld van cadeaus en foto's.
Wij als gemeente zijn dankbaar voor al de arbeid die het in ons midden heeft mogen doen. Velen kwamen tot de gemeente, vooral ook veel jongeren die de weg tot de Heer mochten vinden. Voor ds Bijleveld breekt weer een nieuw tijdperk aan en nu in de gemeente Apeldoorn. Wij zijn ervan overtuigd dat de Heer der gemeenten ook daar hem tot een zegen zal stellen. Alsook de gemeente Enschede die straks met haar nieuwe voorganger



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 14 - 10 april 1981

DELEN IN CHRISTUS' LIJDEN

Het is een goede zaak dat de gemeente van Christus in de lijdenstijd eerbiedig en dankbaar vertoeft op Golgotha. Daar immers wordt gezang 63 voor ons meer dan een lied. Het wordt een geloofsbelijdenis:

Dank, mijn Heiland, voor uw lijden,
voor uw bitt're, bange nood,
voor uw heilig, biddend strijden,
voor uw trouw tot in de dood!

Heel mijn hart brengt U, o Heer,
daarvoor eeuwig dank en eer!

Maar het is ook erg belangrijk, dat wij ons realiseren, dat Christus' lijden voor ons nog geen voltooid verleden tijd is.
In zekere zin duurt Christus' lijden nog voort. En wij kunnen ons daarvan niet vroom en dankbaar distantiëren, alsof wij er niet regelrecht en dagelijks mee te maken krijgen.



Indertijd trof mij een film over het leven van Jozef en Maria bijzonder. Twee mensen, die uitverkoren werden om Gods medewerkers te zijn. Wat een feest! Maar ook: wat een leed! Maria werd beroddeld, omdat, allicht, niemand het verhaal over de engelenboodschap geloofde. Zelfs Jozef niet! Hij zag zijn huwelijk met Maria de mist ingaan. Wat een spanning en frustratie. En dat door een kind, dat aangekondigd was als de brenger van rust en vrede... En ook later is het leven van deze ouders keer op keer vol geweest van vragen en verdriet. Het door Simeon aangekondigde zwaard ging wel degelijk dwars door Maria's ziel!
Mogen we niet constateren, dat deze mensen deelden in Christus' lijden, nog voor dat dit metterdaad begonnen was?



Allen die waarachtig met Jezus verbonden zijn, zullen in Jozef's en Maria's ervaring delen. Eerlijk en waarschuwend heeft Jezus daarop herhaaldelijk gewezen: „Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op..." Vanaf Stefanus tot en met de hedendaagse gelovigen, achter allerlei „gordijnen", heeft de gemeente van Christus de waarheid daarvan aan den lijve ondervonden.



Het zal niemand bevreemden, dat deze feiten dikwijls vragen hebben opgeroepen. Als het evangelie een „blijde boodschap" is en Jezus, als Heiland, kwam om te helen, waarom dan nog zoveel lijden in deze wereld. Wát is er, in hemelsnaam, dan hersteld?
Immers, zowel de wereld, die Jezus afwees als de gemeente die Hem aanvaardde, ervaren alle dagen de realiteit van „een schepping die zucht en in barensnood is".



Eens, midden in een vliegende storm, bezwoer Jezus met zijn machtswoord, de dreigende krachten van water en wind: „Zwijg, wees stil"!... En zo, vinden velen, zou Hij ook de kwade machten van leed en pijn moeten bedwingen. Dán zou Hij een werkelijke heelmeester zijn geweest.
Maar wanneer je huis blank staat van het water, omdat er ergens een buis is gesprongen, dan is toch niemand zo dwaas om maar lukraak te gaan dweilen en scheppen? Eerst de oorzaak wegnemen, eerst de hoofdkraan dichtdraaien!



Jezus' lijden en sterven had dát als hoofddoel: de kraan moet dicht! De zonde moet weggenomen, verzoend worden. De weg naar God, volledig versperd door 's mensen zonde, moet weer vrij.

"Stem en klank" (V)

Tijdens de kerkdienst zijn twee personen uiterst hoorbaar aanwezig: de predikant en de organist. Beide zijn ze niet bezig de gemeente te verrassen en te verbazen met hun virtuoze gebruik van woorden en van muziek, maar ze zijn beide bezig met het doorgeven van Gods Woord en met het leiden van de gemeente in de beleving en toepassing van dit Woord.

Het bovenstaande zult u voor de predikant ongetwijfeld beamen, maar of dit nu ook voor de organist geldt? De taak van een organist is toch veel simpeler? Iemand die van cynische uitspraken houdt, hoorde ik zeggen: hij moet er zorg voor dragen dat iedereen op hetzelfde moment met het opgegeven lied begint en (zo mogelijk) er ook voor zorgen dat iedereen gelijktijdig de eindstreep bereikt. Wanneer de organist er dan ook nog aan bijdraagt dat de stilte voor en na de dienst op een aangename wijze met muziek wordt opgevuld, dan is het helemaal prachtig.

Deze omschrijving van de taak van een organist vindt u te mager?

Als het goed is, moet de organist méér zijn dan een verzorger van achtergrondmuziek en een organisator van gezamenlijk zingen.

Als het goed is, dan is ook de organist een bedienaar van Gods Woord, met muzikale middelen kan hij (of zij) het geloofsbeleven van de gemeente steunen.
Deze gedachtengang heeft een aantal belangrijke consequenties:

1. voor de *gemeente*. Laat de organist eens weten hoe zijn spel wordt ervaren.

Gemotiveerde kritiek en waardering zijn erg welkom, want als de organist niets uit de gemeente hoort, voelt hij zich een stuk kerkelijk meubilair, een verlengstuk van het orgel. Je zou dan ook wel een draaiorgel kunnen nemen: dat speelt ook wel zonder dat je er iets tegen hoeft te zeggen.
Het is verder belangrijk dat ook jongeren de kans moeten krijgen om al vast eens een dienst te spelen. Pas in de praktijk is het kerkorganistschap te leren. Laat deze adspirant-organisten wèl goed begeleid worden, van hun fouten moeten ze leren.
Maar het belangrijkste voor de gemeente is te luisteren naar dat wat de organist in z'n spel te zeggen heeft en het niet als „geluidsbehang" te beschouwen;

2. Voor de *organist*. Een dienst moet grondig voorbereid worden. Wat kun je voor en na de dienst spelen? Hoe moet een bepaald lied geregistreerd worden? Is een tussenspel nodig of juist overbodig? Hoe lang moet het voorspel zijn? Moet de hele dienst uitbundig of juist wat ingehouden klinken? Allemaal vragen waarover vooraf nagedacht kan (en moet) worden. Laat de muziek ten dienste staan van het Woord en niet een doel op zichzelf zijn. Adembenemende vingeracrobatiek is leuk voor een concert, tijdens de dienst moet iets doorgegeven worden dat belangrijker is dan het etaleren van de talenten van de organist;

3. voor de *predikant*. De organist moet in staat worden gesteld zijn taak naar behoren uit te voeren, en zich dus grondig te kunnen voorbereiden. Dit houdt in dat de organist ruim van tevoren de orde van dienst (compleet met schriftlezingen en tekst) ontvangt. De praktijk dat een kwartier voor de dienst een blaadje met de te zingen liederen naar het orgel gebracht wordt, is uiteraard uit den boze. Als de organist z'n vak verstaat kan hij ook dan de dienst tot een goed einde brengen, maar een „doorleefd" spelen is dan niet te verwachten.

De organist heeft een eigen scholing en ervaring in te brengen, en kan dus waardevolle adviezen geven over liederenkeuze en orde van dienst. Een geregeld overleg tussen predikant en organist draagt ertoe bij dat woord en muziek samenspelen in goede harmonie.

Samengevat kan gezegd worden dat predikant, organist en gemeente elkaar nodig hebben en elkaar stimuleren in die taak: een dienst vieren ter eer van God en de verkondiging van Zijn Woord.

S. van der Werf

Wanneer God, de bron van rust, zekerheid, vrede en vreugde, vóór de mens onbereikbaar blijft, heeft alle streven naar een menswaardig bestaan geen zin.



Welnu, de weg ís weer vrij gekomen! Gods eigen Zoon, heeft tot zijn troon de weg ons weer ontsloten!
Dáárom kwam Jezus in eerste instantie op aarde, „om zijn volk te verlossen van hun zonde". Dáárom moest de Zoon des mensen lijden!
Midden in de kolkende oceaan van menselijk lijden is Hij neergedaald. „Onze smarten heeft Hij gedragen". Dwars tegen alle geweld van een zondenorkaan en de huizenhoge golven van leed is Hij ingeworsteld, teneinde via Bethlehem, Gethsemané en Golgotha de Paasmorgen en de hemelvaartsdag te bereiken.
En alle mensen, in de nacht van wanhoop, bemoedigt Hij: „Ik ben het, vrees niet. Volg Mij! Samen komen we er wel weer uit. We gaan naar Gods heerlijkheid. Nú is de orkaan van je zonde tot zwijgen gebracht, stráks ook de storm van verdriet en pijn"!



Jezus' lijden om onze zonden te verzoenen is voorbij. Dáárin kunnen en behoeven wij niet te delen. Maar zijn pijn vanwege een gebroken, God-vijandige wereld, duurt nog voort. En niemand van zijn volgelingen krijgt voor dat lijden een vrijbrief.
De apostelen leerden de gelovigen „dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het koninkrijk der hemelen".



Christenen lijden wellicht meer dan anderen. Zij kennen het leed waardoor ook de niet-gelovigen worden getroffen, zoals de Joden in Egypte met de Egyptenaren samen de ellende van de eerste plagen ondervonden.
Maar daarnaast kennen zij het lijden van Christus, waarvan de wereld geen weet heeft. Het leed dat hen treft, omdat zij bij Christus behoren.
Zij kennen de vijandschap der wereld in vele vormen. Ze beleven, helaas, ook in de gemeente, waar Jezus als Heer beleden wordt, allerlei problemen. Juist daar wordt dikwijls veel van hun bereidheid tot kruisdragen gevraagd. Ze kennen het verdriet van kinderen, die weliswaar in de wereld goed terechtkomen, maar Christus de rug toekeren. Ze lijden, met Christus, onder een gebroken wereld, die zich dagelijks feller keert tegen God en tegen zijn wil en die zich daardoor in steeds grotere mate spanning, ellende en verderf op de hals haalt.
God wordt verworpen en... de naaste verdrukt.



En toch... „In dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, die ons heeft liefgehad"! Wij volgen Hem, die ons er doorheen en er uit helpt. „Indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking"!
Daarom aanvaarden wij het lijden, in al zijn vormen. Gods, Jezus' lijden, ons eigen leed en het leed der wereld. En omdat God werkt aan de vernietiging van alle lijden, werken wij daarin mee. Waar leed verzacht en onrecht bestreden kan worden, zullen Gods kinderen in de voorste gelederen moeten, willen staan, teneinde reeds nu iets zichtbaar te maken van het rijk dat komt en waar alle tranen van de ogen gewist zullen zijn.

C. van Wier

Vernieuwde kerk in Nieuw Buinen in gebruik genomen

Zaterdag 14 maart was een hoogtepunt voor de gemeente Nieuw Buinen.
Toen werden nl. de kerk en haar zalen na plm. 3 jaar bouwen in een feestelijke dienst door de bouwcommissie (met bouwgereedschappen in de hand) aan de gemeente overgedragen.
De kerk, gesierd door vele bloemen en bloemstukken van eigen gemeente en van vele vrienden van overal gekomen, was overvol.

In het welkomstwoord konden vele genodigden van zustergemeenten en burgerlijke gemeente door onze voorganger, ds H. G. de Winkel, worden begroet.

In een korte overdenking kwam de gedachte naar voren, dat hoewel wij nu in het bezit zijn van een prachtig gebouw, dit toch als een werkplaats in dienst van het evangelie van onze Heer moet worden gebruikt.

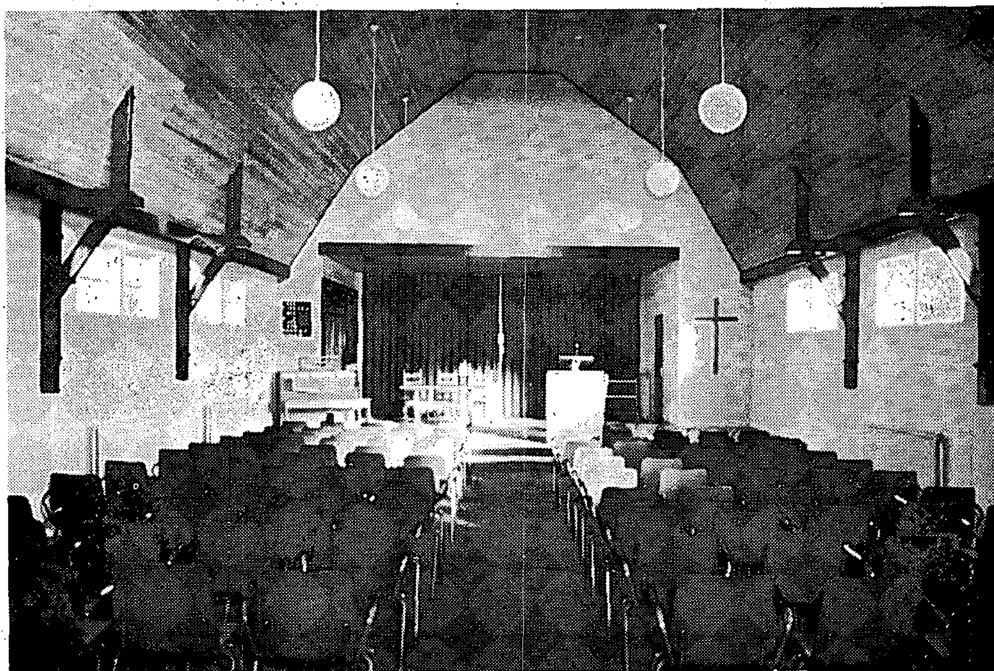
Nadat nog diverse sprekers hun goede wensen overbrachten, werd deze dienst met dankgebed besloten.

Vervolgens kon men de gebouwen bezichtigen en de periode van de bouw vastgelegd in dia's en film in één der zalen bekijken.

's Avonds was er voor gemeente en vrienden een feestelijke samenkomst.
In een gevarieerd programma passeerde de bouwperiode de revue, soms onder grote hilariteit van de aanwezigen.

Ook het z.g. open huis, (twee dagen later, trok onverwacht grote belangstelling.
Samenvattend kunnen we zeggen dat we blijde dagen in onze gemeente hebben gehad.
Velen hebben hard gewerkt.
Wij brengen vooral onze dank aan onze Vader in de hemel.

W. Rozema, secretaris





TONEELSPEL OVER DE UNIE

Toneel - wat vindt u daar nu van? Eerlijk gezegd vind ik er geen fluit aan als de spelers me niet bekend zijn. Je moet kunnen zien wie voor „de barones" speelt, want anders is het geen toneel, vind ik. Stel, dat u het met mij eens bent. De kans daarop is natuurlijk vrij gering, want mijn mening over toneel is ontzettend a-cultureel, toegegeven. Maar stel dat... Dan heb ik voor u goed nieuws. Want wist u dat er bij het Uniebureau een toneelstuk te verkrijgen is dat handelt over onszelf, als baptisten? Het is geschreven vanwege het jubileum van de Unie (1881-1981) en het gaat dan ook over vroeger en nu. Zou dat niet wat voor u zijn?

Ik zie dat al helemaal voor me: u trommelt een groepje liefhebbers bij elkaar en aan het eind van een reeks gezelllige avonden (repetities) wordt het stuk (titel: God geeft de tijd) voor de gemeente opgevoerd.

En wie dan nog niet in de ban is van ons Unie-jubileum, dat zijn de onverbetelijken. Dat zijn de mensen die ook niet naar de Prins Bernhardhoeve in Zuidlaren komen, op 19 september 1981.

Piet Stellinga

DUITSE BAPTISTEN BOND

Voor 1981 heeft onze zustergemeenschap in Westduitsland DM 11.219.000 nodig om aan alle taken te kunnen voldoen, die men zich gesteld heeft.
De verdeling dezer gelden is als volgt:

zending	4.090.000	=	36.49%
evangelisatie	1.659.250	=	14.79%
hulp in noden	1.081.400	=	9.64%
wezenhulp & kindertehuis	879.900	=	7.84%
seminarie	1.159.400	=	10.33%
jeugdwerk	767.500	=	6.84%
diversen	677.300	=	6.04%
beheer en administratie	551.600	=	4.92%
renten en onderhoud geb.	352.650	=	3.14%
totaal	DM 11.219.000	=	100.03%

Over 65.000 leden verdeeld betekent dit een bedrag ad DM 172.60 (ruim *f* 190,-).
De gemeenten betalen in vaste bijdragen 20% daarvan; de rest komt uit vrijwillige bijdragen van gemeenten en privé-personen.

VAN DE GRONINGER BOND

Evenals voorgaande jaren, zal ook dit jaar weer het jaarlijkse Paas-appèl worden gehouden op Tweede Paasdag in Stadskanaal.
Deze bijeenkomst zal beginnen om *tien uur*, terwijl we om half één hopen te eindigen. Plaats van ontmoeting is de kerk van de gemeente Stadskanaal-Noord.
Algemeen onderwerp:
„Wat betekent de opstanding van Jezus Christus voor ons, nu en in de toekomst"?
Ds G. H. Pflaum zal dit onderwerp inleiden, terwijl er een forum van enkele broeders en zusters zal ingaan op eventuele vragen en opmerkingen.
We hopen samen veel te zingen, naar muziek te luisteren, maar vooral ook een bijeenkomst van gemeenschap en ontmoeting te beleven.
Voor de kinderen zijn er aparte aktiviteiten in de kerk van de gemeente Stadskanaal-Zuid.
Komt met velen en laten we er een feest van maken!

J. Schouten

BENOEMING

Uit Die Gemeinde vernamen wij dat br P. Brongers benoemd is tot voorzitter van het jeugdcomité van de Europese Baptisten Federatie. Br Brongers is vrijgestelde voor het jeugdwerk in onze gemeenschap.
Wij feliciteren hem gaarne met deze benoeming.

BREEK ER EENS UIT

Het is vast niet voor 't eerst dat u deze uitroep tegenkomt.
De meeste D.C.-lezers zullen inmiddels weten welk een begrip „Breek er eens uit" geworden is.
Toch nog even op een rijtje:
— begonnen in 1978 als werkgroep binnen de Rijpere Jeugdcentrale van de N.B.J.B.;
— verder gegaan als Stichting (werkgeversstatus) onder voorzitterschap van jeugdconsulent ds P. Brongers;
— inmiddels twee seizoen „gedraaid".
Jonge mensen, levend uit hun geloof, wordt de gelegenheid geboden ervaring op te doen in de hulp- en dienstverlening aan de medemens.
Het Evangelie als achtergrond en bron van inspiratie!
Jonge mensen, schoolverlaters, die „er uit breken" worden begeleid door „Breek er eens uit" en door begeleiders in de werkkring.
Hun ervaringen?
Verwonderd waren ze over:
— wat er „te koop" is in de wereld van de hulpverlening;
— de mogelijkheden en eigenschappen die men bij zichzelf ontdekte;
— de persoonlijkheidsgroei die men in zo'n korte tijd ervoer.
Wij zijn bemoedigd door het enthousiasme van deze jongeren en door de fijne medewerking van de instellingen waar men werkzaam is.
Ook de landelijke Stichting Tabitha voelt zich betrokken en stimuleert ons door o.a. bestuurlijke adviezen en, indien nodig, financiële steun.
De „Breek er eens uit"-begeleiders zijn zich bewust van hun verantwoordelijkheid omdat begeleiding van deelnemers een wezenlijk deel is van de doelstelling.
Wij willen een dienstbaar middel zijn voor onze jongeren die willen ontdekken wat *dienst* betekent in het licht van de blijde boodschap van Christus.
In het Evangelie gaat het om naastenliefde, om onbaatzuchtige bereidheid tot helpen, er willen zijn voor de ander, zoals Christus zelf er was voor de ander.
Om te dienen en niet om gediend te worden.
De jongeren van vandaag verkeren in het spanningsveld tussen Christelijke levensstijl en de dagelijkse werkelijkheid.
„Breek er eens uit" wil voor deze jongeren wat betekenen.
In september '81 vangt het volgend deelnemersseizoen weer aan.
Op 16 mei a.s. houden we weer een informatiedag in Zwolle.
Vertel het verder, lees vooral ook ons artikel in uw gemeenteblad, praat er samen over en kom naar de informatiedag!
In de komende edities van D.C. vertellen we nog meer.
Wordt vervolgd dus!
Namens het bestuur Luppo G. Nobbe

De onheilssituatie van de vrouw volgens Genesis drie

Het lijdt geen twijfel dat Eva algemeen gezien wordt als de oorzaak van alle menselijke ellende. Zij heeft als eerste gezondigd, en Adam meegesleurd in een onheilvolle situatie. Vandaar dat velen - Joden zowel als christenen - van mening zijn dat het derhalve alleszins gerechtvaardigd is dat de vrouw ook de zwaarste lasten draagt van de noodlottige stap van Eva. Dat een vrouw bij een bevalling derhalve geen pijnstillende middelen mag gebruiken, is slechts één uiting daarvan.

Geen gebod

Dat in Genesis 3 : 16 gezegd wordt: „Ik zal zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren", mag niet opgevat worden alsof hier een gebod staat. Zo zijn deze woorden vaak opgevat. Maar dat is geenszins de bedoeling. Zulk een gebod, alsof God dit zou willen, is strijdig met de liefde van God.
Wel wordt in deze woorden de onheilstoestand waarin (ook) de vrouw gekomen is door de zonde, beschreven. Een onheilstoestand waarin echter ook de man deelt. Want niet het baren van een kind is voor een vrouw het ergste - ze is er op gebouwd, zo te zeggen -, maar dat zij leven baart voor de dood, dát is het ergste. Vergeten we toch niet dat de kindersterfte in de tijd waarin Genesis drie op schrift werd gesteld, zeer groot was. Wie weet niet van de kindersterfte die ook vandaag de dag nog heerst in veel landen met weinig voedsel en weinig medische verzorging? De beschaafde wereld heeft de kindersterfte sterk teruggedrongen, maar overwonnen is zij niet. Ieder zal wel eens de smart hebben meegemaakt, en misschien meegeleden, die veroorzaakt wordt door een misgeboorte of een dood geboren kind.
Vanaf het begin is het Gods bedoeling geweest, de onheilstoestand te overwinnen. Vandaar de belofte van de komst van de redder. Vandaar dat ook alles gedaan mag worden om de smart voor de vrouw te verminderen of weg te nemen.

Geen slavin

Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, zegt God in Genesis 3 : 16. Hij zal over u heersen.
Vóór de zondeval sprak God: Het is niet goed dat de mens alleen zij, Genesis 2 : 18. Adam was er toen alleen nog maar. Eva werd geschapen, gebouwd uit Adam. Nu waren die twee tezamen. Man en vrouw horen bijelkaar. Ze hebben elkaar nodig. Slechts weinigen zijn er die zonder de ander kúnnen (velen móeten zonder een ander) leven. Het heimwee van de vrouw naar de man, zoals het in Genesis 3 : 16 vermeld wordt, is geen onheilvolle situatie. De heerszucht en de bezitsdrang van de man echter maakt het voor de vrouw tot een onheilvolle toestand.
Als man en vrouw tot één vlees zullen worden, Genesis 2 : 24, dan is er van „bezit" geen sprake. Dan ben je van elkaar, zonder van elkaar te zijn als bezit; alleen in de zin van: Jij bent mijn schat, zoals God zegt: Gij zijt van Mij, Jesaja 43 : 1.

Geen heerschappij

Dat de man over de vrouw zal heersen, is beschrijving van de feitelijke toestand, zoals die in Israël werkelijkheid was. Maar dit woord heersen betekent doorgaans in het OT niet een willekeurig, tyranniek heersen. Het is veelmeer het heersen zoals David daarvan zong in 2 Samuël 23 : 3 „een rechtvaardige heerser over de mensen, een heerser in de vreze Gods". Of zoals van de Messias gezegd wordt: „Ja, hij zal de tempel des Heren bouwen en hij zal met majesteit bekleed zijn en als heerser zitten op zijn troon, en hij zal priester zijn op zijn troon; heilzaam overleg zal er tussen hen beiden zijn", Zach. 6 : 13. Duidelijk is zoveel, dat dit een heersen is in de geest van priesterlijke bescherming en zorg.
Daar waar het anders is, daar wordt de zonde (en de gevolgen van de zonde) in stand gehouden. Maar zó heeft God het niet gewild en niet bedoeld in Gen. 3.

Vijandschap jegens vrouwen

Natuurlijk zijn er in de oudtestamentische geschiedenissen voorbeelden van mannen die het goed meenden met hun vrouw(en). Die opkwamen voor de vrouw in het algemeen. Maar het laat zich niet tegenspreken dat er ook vaak van een minachting van de vrouw sprake is. Een minachting, discriminatie zegt men tegenwoordig, die ook in de nieuwtestamentische tijd speurbaar is.
Eén van de meest onverdachte getuigen voor deze bewering is de evangelist Lucas. In zijn beschrijving van de gebeurtenissen na Jezus' opstanding noteert hij de reactie van de apostelen op de boodschap der vrouwen dat de Meester is verrezen: Deze woorden schenen hun zotteklap en zij geloofden haar niet, 24 : 11. Want vrouwen golden als onbetrouwbare getuigen. Ze telden niet mee.
Typisch is ook de kijk van de spreukendichter op de vrouw. De vrouw is het die mannen verleidt, hoofdstuk 7. Overtrokken gezegd: Alle ellende in de wereld komt door de vrouwen; de mannen zijn min of meer onschuldige wezens.

Zijn vrouwen afgodischer dan mannen?

Jeremia stelt dat Israëlitische vrouwen offerkoeken bakten voor de koningin des hemels, 7 : 18; 44 : 17-19. Hadden zij

meer vertrouwen in deze koningin des hemels dan in Jahwe?

De profeet van de ballingschap, Ezechiël, zag zelfs toen nog vrouwen die de vreemde god Tammuz beweenden, 8 : 14.

Was het voor joodse vrouwen moeilijker zich te vinden in de dienst van God dan voor de mannen? Neen, als bedoeld wordt dat mannen zich wél goed aan de voorschriften van de Heer hielden. Ja, als bedoeld wordt dat vrouwen in Israël niet aan de eredienst konden deelnemen. In de afgodische diensten die practisch zonder uitzondering vruchtbaarheidsfeesten waren, kon de vrouw in al haar mogelijkheden schitteren: zij was begerenswaardig voor de mannen, zonder daarbij zich als bezit te hoeven zien.

Kunnen vrouwen beter zondigen dan mannen?

Wie uit Genesis 3 zou willen besluiten dat vrouwen makkelijker en bekwamer kunnen zondigen dan mannen, die heeft het mis. En die doet dit hoofdstuk geen recht. De natuur van de vrouw is niet beter op het zondigen aangelegd dan de natuur van de man. De vrouw is niet geschikter om te zondigen dan de man. De gelijkheid van man en vrouw komt overduidelijk tot uitdrukking juist in het feit, dat beiden niet goed doen, niet tot enig goed in staat zijn en derhalve de heerlijkheid Gods derven, vgl. Rom. 3 : 9-18.

Mannen zowel als vrouwen, vrouwen zowel als mannen, hebben vergeving van zonden nodig. Zij kunnen alleen gereinigd worden door het bloed van het Lam Gods, dat de zonde der wereld heeft weggenomen.

Jezus was anders

Nergens is bij Jezus ook maar één woord te vinden dat er op zou kunnen wijzen dat Hij de vrouw zag als een zondiger, of veroordelingswaardiger en nietswaardiger wezen dan de man. Jezus schoor ze over één kam, mannen zowel als vrouwen. Voor allen was Hij bereid te sterven.

Maakte Jezus religieus gezien geen verschil tussen mannen en vrouwen, ook sociaal deed Hij dat niet. Hij sprak tot de Farizeeën het loodzware woord: ...maar van den beginne is het zo niet geweest, Matth. 19 : 8. Daarmee stapte Jezus over Genesis 3 heen terug naar Genesis 2, naar de volkomen gelijkwaardigheid van man en vrouw. Dat Hij dit deed, is niet vanwege sociale inzichten, of van revolutionaire plannen, noch veel minder vanuit de gedachte: Als Ik de vrouwen win, komen de mannen vanzelf. Neen, Jezus kon alleen maar zó spreken en handelen, omdat in de zegen van zijn kruisdood en opstanding zowel mannen als vrouwen zouden delen.

Vrouwen zouden trouwens de eerste getuigen van de opstanding zijn. En ook de eerste verkondigsters van de overwinning over de dood. Dus van de toekomst.

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het millioen van de Vrij Evangelischen

De Vrij-Evangelischen gaan er tegenaan! Bij de viering van hun 100-jarig jubileum willen ze 1.000.000 gulden op de plank hebben voor zending en evangelisatie. Ze hebben het voornemen dit bedrag te investeren in grote projecten in Nederland en over de grenzen. Bovendien gaan ze het volgend jaar op dezelfde tour verder: elke Vrij-Evangelische Gemeente in het land gaat een zelf gekozen evangelisatie-project in practijk brengen. Men wil het duidelijk laten zien: wij zijn nog steeds evangeliserende gemeenten!

Deze taal getuigt van visie en moed. In een tijd van economische teruggang en politieke onzekerheid durven onze broeders en zusters het aan om hun gemeenten een geweldige uitdaging voor ogen te houden. In plaats van potverteren en inkrimpen doen ze een stap vooruit met 47 gemeenten en 8134 belijdende leden.

Zoiets zet je natuurlijk aan het denken. Onlangs stelde iemand mij de vraag: Kunt u mij uitleggen, hoe het komt, dat het werk van de E.C.U. (dat is ons landelijk evangelisatiewerk) het meest achterblijft met het ontvangen van de vrij-willige bijdragen uit de gemeenten voor haar werk?

Dat is een moeilijke vraag voor iemand, die dagelijks voor die gemeenten in de weer is en bijna wekelijks ergens enkele dagen met gemeenten in practische arbeid bezig is. Ik weet op die vraag geen antwoord. Hij achtervolgt mij wel! Misschien zijn er onder de lezers van dit blad wel mensen, die een verklaring hebben. Maar zal dat ook een oplossing inhouden?

In alle gemeenten is een groot gebrek aan medewerkers, zo blijkt uit de gegevens die een groot aantal gemeenten mij heeft verstrekt. Veel werk wordt door te weinigen gedaan. Deze situatie wordt gewoonlijk verklaard uit een gebrek aan roepingsbesef.

Maar meestal ontbreekt de verbindingslijn naar toerusting en bijbelkennis. Toch zijn deze beide zuilen onmisbaar. Hoe zal iemand zich geroepen weten, als de Schrift hem daarvan niet heeft overtuigd, eenvoudig omdat de bijbel grotendeels een gesloten boek voor hem is? Hoe zal een geroepene zijn opdracht kunnen uitvoeren, als hij niet wordt bekwaamd om te dienen. Deze beide elementen vragen een toegewijde, gelovige en deskundige begeleiding vanuit een weldoordachte bijbelse visie en opzet. Daar hebben wij vanuit de E.C.U. de nadruk opgelegd in ons werk. Misschien spreekt het meer tot de verbeelding, wanneer wij spectaculaire projecten opzetten. Het bewijs is er, dat „projecten" de offerzin prikkelen. Kijkt u maar eens naar de zendingsgelden. Dat is de trend van de tijd.

Het gaat ons echter om de wijngaard, om de gezondheid van de ranken. Het is ons niet om het uwe, maar om u te doen, zou Paulus zeggen. Leg daarom niet al te gemakkelijk aan de kant, wat wij u als mogelijkheden aanbieden.

En denk aan het landelijk evangelisatiewerk, aan de mensen die er in bezig zijn en hun leven er in investeren, met uw gebed en met uw offer. Zij hebben daar behoefte aan!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

PAASBONDSDAG ZUID-OOST-DRENTHE

DV 20 april a.s. in „Het Baken" te Emmen.

Programma:

10.00 tot 10.30 uur: „Ontmoeting" onder het genot van een kopje koffie.

10.30 uur: Welkom - gebed - veel zang en muziek
en verder
Prediking
Musical „GA" (ga dan heen en maak alle volken tot mijn discipelen) door: „Le groupe Evangélique" o.l.v. br J. van Oosten.

Einde plm. 12.30 uur.

Belangrijk:

Tijdens het programma zal er een crèche zijn voor de heel kleintjes, terwijl er een speciaal programma voor de kinderen van 4 t/m 11 jaar is georganiseerd.

Thema hiervan: „Ga je mee op reis?"

Konklusie: Een bondsdag voor het hele gezin!

Daarom: tot 2e Paasdag.

J. Heidstra, secr.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Treebeek: ds W. Kos te Vroomshoop.

Beroepen: te Hengelo: A. de Vries te Leeuwarden.

Bedankt: voor Westerhaar: A. H. Agtereek te IJmuiden.

Aangenomen: naar Zutphen: C. Molema te Den Helder.



Representatie (I)
De UC liet zich vertegenwoordigen

op 8 februari bij de intrede van *ds D. M. Stichter* te Stavoren door ds. O. Oldenburger;

op 3 maart ter gelegenheid van het 40-jarig dienstjubileum van *ds W. Veenstra,* laatstelijk hoofd pastoraal en maatschappelijk werk van de Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha te Amsterdam, door ds J. Broertjes;

op 26 maart in de rouwdienst ter gedachtenis van *ds H. Th. Plevier* te Almelo door ds J. Broertjes;

op 5 april bij de intrede van *ds H. Bijleveld* te Apeldoorn door ds J. A. Brandsma;

op 5 april bij de intrede van *ds A. van den Berg* te Muntendam door ds J. Broertjes.

Representatie (II)
De Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging zal op 12 mei te Zwolle worden gehouden. Daarbij zal *ds A. Visscher* de Unie vertegenwoordigen, zo is afgesproken.

Op 16 mei vindt te Ans bij Luik (België) de Algemene Vergadering plaats van de Vrije Evangelische Gemeenten der Belgische Evangelische Zending, waarbij *ds A. Visscher* namens de Unie aanwezig zal zijn.

De Foreign Mission Board van de Zuidelijke Baptisten Conventie belegt van 6-11 juli te Rüschlikon (Zwitserland) een konsultatieve vergadering over mogelijke vormen van samenwerking tussen de Europese Baptisten en de Foreign Mission Board, waarvoor ook onze Unie is uitgenodigd. Het is de bedoeling, dat *ds J. A. Brandsma* dit beraad als waarnemer zal bijwonen.

Brief uit Italië
Enige tijd geleden ontvingen wij een brief uit Italië. Daarin dankt *ds Angelo Chiarelli,* direkteur van het Instituut G. B. Taylor te Rome, de Nederlandse Baptisten voor hun geldelijke steun ten behoeve van het kinder- en bejaardenwerk; die dit „centrum van getuigenis en christelijk dienstbetoon" via ds Knud Wümpelmann heeft ontvangen.

Ook maakt dominee Chiarelli dankbaar melding van de „royale bijdrage", die het Instituut G. B. Taylor, waarin weeskinderen én ouden-van-dagen een tehuis hebben gevonden, door middel van de „Wilde Ganzen" heeft ontvangen. In dit verband noemt hij speciaal *mevrouw Agnes Vixseboxse,* de echtgenote van de Nederlandse ambassadeur, die zich bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt.

Tenslotte schrijft hij: „We vragen ons af, of niet een jonge (of niet meer-zo-jonge) verpleegster (Baptiste) ons voor tenminste één jaar bij ons werk met de kinderen en bejaarden zou willen komen helpen. Het zou een kans zijn om op waarlijk christelijke wijze te dienen. We zouden erg blij zijn, als iemand ons daarbij kon helpen". Adres: Past. Angelo Chiarelli, Via Urbana 154, I-00187 Roma, Italië.

Sprekerslijst
Op verzoek van de gemeente van Drachten-Elim dient aan de Sprekerslijst te worden toegevoegd *br J. Luik,* Vallaatsterend 4, 9203 ZB Drachten, telefoon 05120-1.07.29.

Gemeenteberichten
Deze week zal wederom een „zending aan de gemeenten" het Uniebureau verlaten, waaronder de (nieuwe) salarisadviezen, een mededeling over de Uniebegroting 1981, een brief over komende vakatures en een artikel in de serie „De Unie dichterbij".

SITE Rüschlikon
Het Summer Institute of Theological Education (SITE) is dit jaar van 30 mei tot 27 juni in het Baptist Theological Seminary te Rüschlikon (Zwitserland). Zowel voor enigszins gevorderde belangstellenden (studenten én voor de kursus in aanmerking komende gemeenteleden) als voor theologen (voorgangers, docenten) is een interessant programma opgesteld, aldus *dr C. Ronald Goulding,* de (nieuwe) direkteur van SITE. Ook zijn er talenkursussen Engels (beginners en gevorderden).

Van één der Nederlandse deelnemers van verleden jaar, *br W. F. de Lepper* (Spaanskamp 109, 7771 BP Hardenberg, telefoon 05232-4700), die graag bereid is om daarover meer te vertellen, vernamen we dat de kosten voor een alleenstaande Zw.Fr. 700 bedragen, en Zw.Fr. 900 voor een echtpaar. Docenten zijn o.a. dr I. Ballenger (Rüschlikon), ds B. Karlsson (Stockholm), dr S. Orcic (Novisad) en dr G. Wagner (Rüschlikon).

Bijeenkomsten
De Commissie voor de Opleiding vergaderde op 1 april te Deventer. Op 6 april kwam de Jubileumkommissie te Zwolle bijeen. De Unie Zendings Commissie vergadert op 10 april, eveneens te Zwolle.
Voorts noemen wij u de vergaderingen van de Financiële Commissie der Unie (op 13 april), het Dagelijks Bestuur (op 14 april), de Broederschap van Baptistenvoorgangers (op 22 april), het GBS-toerustingsweekend (op 24 en 25 april) en het breed beraad over financiële en organisatorische aangelegenheden.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

MORGEN, 11 APRIL, ONTMOETINGSDAG TE HEERENVEEN!

ADRESWIJZIGINGEN

Ds H. Bijleveld woont thans met zijn gezin: Prof. Einthovenstraat 33, 7316 LW Apeldoorn; tel. 055-220034.

In de functieverdeling der raad van Deventer komen enkele wijzigingen; secretaris is nu L. P. J. van der Leur, van Blankenheimstraat 114, 7415 VW Deventer; tel. 05700-28133. Als penningmeester treedt op H. Koopman, Achterberggaarde 95, 7414 VJ Deventer; tel. 05700-40676.

Ook de gemeente Kollumerzwaag kreeg een nieuwe secretaris: A. Eizema, Gruttostraat 27, 9291 BC Kollum; tel. 05114-2148, en een nieuwe penningmeester: P. van Hijum, Fedde de Vriesstraat 5, 9298 RN Kollumerzwaag; tel. 05113-2395.

Plotseling werd uit ons midden weggenomen onze broeder

GEERT BAAS

op de leeftijd van 65 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Door zijn Heer en Heiland werd na een kortstondige ziekte thuisgehaald onze broeder

HENDRIK VAN BEILEN

op de leeftijd van 60 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Zeer onverwacht is heengegaan onze zuster

EVERTJE VAN DER HEIDE-RIXTUM

op de leeftijd van 70 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Na een langdurige verpleging in het verzorgingstehuis „De Bleerinck" is op de leeftijd van 74 jaar van ons heengegaan onze broeder

LAMBERTUS TEN CATE

Baptistengemeente Emmen

De Heer riep naar huis mijn lieve vrouw, onze geliefde moeder en oma

BOUCHIE BOS

echtgenote van Cornelis Gringhuis, eerder weduwe van Jacob Hindrik van Timmeren, op de leeftijd van 85 jaar.

Veendam, 30 maart 1981
„Open Haven" Kaap de Goede Hoop 1

Veendam:
C. Gringhuis
Stadskanaal:
W. Smallegange-van Timmeren
M. Smallegange
Slochteren:
J. van Timmeren
A. M. van Timmeren-Messchendorp
Hoogezand:
L. Gringhuis
S. J. Gringhuis-Lamein
Klein- en achterkleinkinderen

Strijd de goede strijd des geloofs, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen.
1 Tim. 6 : 12.

De begrafenis vond plaats op 2 april jl. te Slochteren.

Voorafgegaan door een rouwdienst in de baptistenkerk te Hoogezand.

Op 31 maart 1981 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

BOUCHIE BOS

echtgenote van Cornelis Gringhuis, eerder weduwe van Jacob Hindrik van Timmeren, op de leeftijd van 85 jaar.

„Strijd de goede strijd des geloofs, grijpt het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt en de goede belijdenis afgelegd hebt voor vele getuigen".
1 Tim. 6 : 12.

Baptistengemeente Hoogezand

U kent de plaatsen...



en u kent het land.
Wij hoeven u daarover eigenlijk niets te vertellen.
Jeruzalem, Bethlehem, Nazareth, Kapernaum, Galilea, Jericho, de Dode Zee.... het zijn plaatsen die u bijna kunt dromen.
Het enige dat wij voor u zouden kunnen doen, is u er heen brengen. En dat doen wij graag.
Al vele jaren. En met sukses! Want... wij weten de weg. Daarom zijn onze rondreizen door Israel zo'n belevenis. Een gebeurtenis in uw leven waarvan u nog heel lang plezier zult hebben.



Vraag ons uitgebreide reisprogramma waarin u ook alles kunt vinden over onze rondreizen door Turkije en Griekenland.

ZOEKLICHT REIZEN

Ged. Gracht 87 - 1506 CD Zaandam - telefoon 075-157751
Postbus 99 - 3940 AB Doorn - telefoon 03430-2332

Voor het uitvoerige Zoeklicht Reizen-programma 1980.

Naam: ____
Adres: ____
Postcode: ____
Woonplaats: ____

In een gefrankeerde envelope opsturen naar Zoeklicht Reizen, Ged. Gracht 87, 1506 CD Zaandam.

VAKANTIE ONTSPANNING VRIJETIJDSBESTEDING

HOTEL-PENSION „IM ROSENGARTEN": het behagelijke tehuis met alle comfort biedt rust en ontspanning in de prachtige omgeving van het slotpark Kassel-Wilhelmshöhe.
Een zonnige tuin, gemakkelijke wandelpaden met veel mogelijkheden. 5 minuten van het zwembad. Ideaal voor vakanties met kinderen of voor ouderen.
Eén-persoons- en twee-persoonskamers, alsmede appartementen.
Actieve baptistengemeenten ter plaatse.

Groepen vanaf 20-30 personen ontvangen korting en indien gewenst volledig pension.

Van 30 april tot 18 oktober zal in Kassel de befaamde BUNDESGARTENSCHAU, met veel verrassingen, worden gehouden onder het motto: KASSEL BELEVEN, OMRINGD DOOR BLOEMEN.

Er zullen veel gasten naar Kassel komen. Daarom verzoeken we vriendelijk om spoedige aanmelding bij:

HOTEL-PENSION „IM ROSENGARTEN" MARTHA KNAUF, Burgfeldstrasse 16, 3500 Kassel-Wilhelmshöhe; tel. 09-4956132051.
Er kan een prospectus worden aangevraagd.

Hotel „Dreyeroord" Oosterbeek

Telefoon 085-33 31 69

Het hotel waar mevrouw zich „uit" en mijnheer zich „thuis" voelt

---

23 april 1981 is het 50 jaar geleden dat onze ouders en grootouders

G. NIEMEIJER
en
G. NIEMEIJER-STOMPE

in het huwelijk zijn getreden.

Om dit heugelijke feit te vieren is er op 8 april a.s. gelegenheid tot feliciteren van 16.00-17.30 uur in Hotel Royal Kennemerlaan 93, IJmuiden.

Kinderen en kleinkinderen

Meeuwenlaan 55, 1971 KN IJmuiden (O)

Aangeboden aan echtpaar zonder kinderen van 19 juni tot 5 juli woning in Arnhem op voorwaarde dat een poes verzorgd wordt.
Brieven onder nr. 10.400 aan administratie van dit blad.

TE HUUR:
Eengezins woning (4 slaapkamers) in Heemskerk van 18-7 t/m 8-8. Tel. 02510-45128.

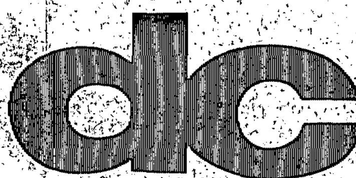
STAVOREN nabij bos en IJsselmeerstrand. 8 pers. huisje en 6 pers. bungalow aan water. Veilig voor kinderen.
Vrij Pasen, Pinksteren, Hemelvaart tot 25 juli.
Tel. 05100-25186.

GOEDKOOP VAKANTIE!!!
DAT KAN.

Op De Stoppelberg zijn in het hoogseizoen nog enkele twee- en vier pers. kamers beschikbaar.
Ideaal voor gezinnen.
Vol pension f 35,— p.p. per etmaal.
De Stoppelberg, gelegen in het hartje van de Veluwe, is een alcoholvrij centrum en zeer geschikt voor:
Jeugd-weekends - Studiedagen - Feestelijke diners - Reünies enz.

Bel voor inlichtingen:
De Stoppelberg
beh. Fam. V. d. Schaaf;
Stoppelbergweg 41, 7361 TE Beekbergen;
tel. 05766-1934

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Tegen het vallen van de avond sprak Jezus: laten we naar de overkant gaan.
Markus 4 : 35.

Naar het Vaderhuis met zijn vele woningen, waarvan hij zo graag zong, is heden gegaan, onze geliefde man, vader, groot- en overgrootvader

DANIEL VAN DER VEEN

op de leeftijd van 84 jaar.

Musselkanaal, 11 maart 1981
Bejaardentehuis „De Hegerank"
Brink 7

	G. v. d. Veen-Scheepstra
Kolham:	W. v. d. Veen M. v. d. Veen-Hendriks
Heerlen:	J. v. d. Veen A. v. d. Veen-Idema
Schaesberg:	N. Eisenga-v. d. Veen S. Eisenga
Uitgeest:	E. v. d. Veen N. v. d. Veen-Bergsma
Sleen:	D. v. d. Veen A. v. d. Veen-Hummel
	Klein- en achterkleinkinderen

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden maandag 16 maart jl. op de begraafplaats te Valthe.

„Bij de veelheid van mijn gedachten in mijn binnenste verkwikten uw vertroostingen mijn ziel"
Psalm 94 : 19

God heeft tot Zich genomen, mijn lieve man, onze zorgzame vader en grootvader

SIEGFRIED HOF

op de leeftijd van 74 jaar.

H. M. Hof-Kadereit
Arnold Hof
Diny Hof-van Nuland
Siegfried
Ingrid

6 april 1981
Pascalstraat 1, 7323 ES Apeldoorn

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

God nam tot Zich, Zijn kind, onze lieve tante en oud-tante

AKKE DE JONG

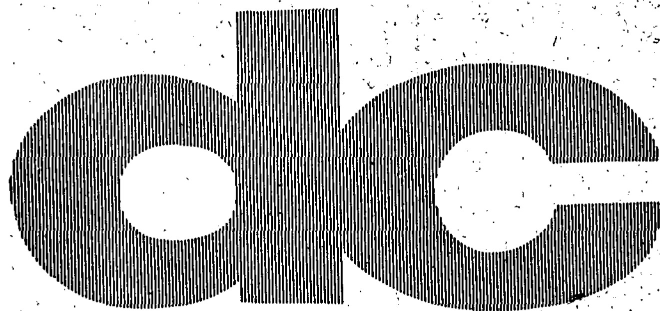
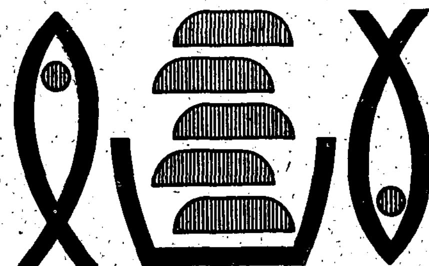
op de leeftijd van 83 jaar, in leven oud-wijkverpleegster te Stadskanaal.

Stadskanaal, 1 april 1981
Bejaardencentrim Parkheem.

Correspondentieadres: M. de Jong, Beatrixlaan 55, 9503 KP Stadskanaal.

Uit aller naam: R. de Jong, Schalkhaar.

De crematie heeft inmiddels plaatsgehad maandag 6 april jl. te Assen.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 15 - 17 april 1981

NIEUW LEVEN

We zijn wat sceptisch geworden tegenover alles wat zich als „nieuw" aandient. Aan de nieuwe orde uit de jaren 40-45 bewaren we slechte herinneringen. Een auto, die als „nieuw" aangeprezen wordt, bevat alleen maar een aantal verbeteringen ten opzichte van vorige modellen. En wat zou er voor nieuws moeten zijn aan die nieuwe wasmiddelen?

Het woord „nieuw" moet eigenlijk gereserveerd worden voor iets wat echt helemaal anders is dan we tot nu toe kenden. Er moet zich iets voordoen wat nooit eerder gebeurd is. Er moet iets ontstaan wat tot nu toe niet bestond, dan kunnen we het pas met recht nieuw noemen.

Als wij met Pasen de opstanding vieren van de Here Jezus Christus, is het nieuwe daarvan niet dat er een mens opstond uit een graf. Dat was al eerder gebeurd, want eenmaal had Jezus Lazarus uit het graf teruggeroepen tot het leven. En daarvoor had Hij ook reeds andere mensen uit het dodenrijk teruggeroepen.

Zelfs wordt van profeten getuigd, dat zij doden hebben opgewekt.

Het nieuwe van de opstanding van Jezus is, dat Hij in een nieuwe gestalte, in een nieuwe lichamelijkheid blijkt te leven, die onbekend was. Na zijn opstanding is Jezus met zijn lichaam niet meer gebonden aan de aarde met zijn natuurwetten van zwaartekracht, veroudering en sterfelijkheid, om er maar een paar te noemen. Daarmee is het oude doorbroken.

Met behulp van wat de apostelen schreven kunnen we daaruit ten eerste aflezen dat dit nu ook ònze toekomst is. De tent waarin wij wonen, die met het ouder worden steeds wankeler en tochtiger wordt, zal eenmaal worden afgebroken om plaats te maken voor een hecht en vast gebouw, dat de eeuwigheid zal verduren. Geen veroudering meer, geen ziekte, die slopend aan ons werkt. Als Jezus weer komt en zijn machtswoord zal spreken, zullen onze lichamen een onbegrijpelijke verandering ondergaan, ongeacht of we dan reeds gestorven zijn of nog leven. Hij was de eerste, die verheven werd tot die nieuwe vorm van leven; wij zullen Hem daarin mogen volgen door de scheppende en vernieuwende kracht van de Geest. Dat schijnt ons het grootste wonder toe, dat ons door de opstanding van de Here Jezus ten deel kan vallen. Pasen verkondigt ons dat Jezus leeft en daarom voor altijd onze Vriend en Meester is, maar geeft ons ook de blijde zekerheid dat dit korte, vaak moeitevolle leven niet het een en het al is. God heeft een ander leven voor ons klaarliggen!

Toch versmallen we de inhoud van de opstanding van Jezus, als wij er niet méér uit lezen dan het vooruitzicht op onze opstanding. Voortdurend hebben de apostelen gewezen op de ingrijpende werking, die de opstanding heeft op ons leven hier en nu.

Terwijl het sterven van Jezus de zonde van de mensen verzoent en wegneemt, zodat ze met God in het reine kunnen komen, bewerkt zijn opstanding dat ze nu ook als nieuwe mensen zullen kunnen leven. De opstanding van Jezus betekent een nieuwe geboorte voor elk die tot geloof in Hem komt.

Deze nieuwe mens wordt geschapen met ogen en oren voor God. In staat om de dingen te gaan zien in het licht van Gods wil, en bij machte om Gods stem te verstaan.

Het direkt-aktuele van Pasen is dat door het geloof in Christus mensen zó tot een nieuw leven worden opgewekt, dat ze zich ook als nieuwe mensen gaan gedragen. Niet door opgelegde programma's, maar door een beweging van binnenuit, die veroorzaakt wordt door de werking van de Heilige Geest.

Dat maakt het ze mogelijk om stroomopwaarts te drijven. Stroomafwaarts bewegen zich het onrecht, de hebzucht, de ontrouw, de leugenachtigheid die zo kenmerkend zijn voor de rivieren van ons menselijke bestaan. Maar inplaats van zich mee te laten drijven op die stroom, zullen nieuwe mensen er tegenin gaan met recht, onbaatzuchtigheid, liefde, trouw en waarheid.

Dat zijn nu precies de elementen die we van een waarlijk nieuwe samenleving verwachten. Een maatschappij waarin het recht hoogtij viert, waar mensen vertrouwen

GOLGOTHA

Dat was de plaats waar zij onze Heer kruisigden. Wat weten wij van die plaats? Of moet ik schrijven: Van die heuvel? Maar nergens staat dat het een heuvel geweest is. Dat is pas later gebeurd, toen pelgrims uit de griekse en romeinse wereld Jeruzalem bezochten, op zoek naar de zogenaamde heilige plaatsen. Daarheen maakte men bedevaarten, net als nu trouwens.

Schedelplaats

Alle evangelisten melden dat Jezus op een plaats gekruisigd werd, die in het grieks schedelplaats genoemd werd. In de nieuwe vertaling wordt dit woord met een hoofdletter geschreven, daarmee aanduidende dat het een eigennaam was. En kennelijk de vertaling van het hebreeuwse woord Golgotha (Matth. 27 : 33; Marcus 15 : 22; Lucas 23 : 33; Johannes 19 : 17).

Vanzelfsprekend heeft men gepoogd de betekenis en/of oorsprong van deze naam te verklaren. Daarbij is men op drie mogelijkheden gestoten: de hoogte (het was blijkbaar een hoogte, hoewel - nogmaals - nergens over een heuvel, laat staan over een berg gesproken wordt) had de vorm van een schedel. Het zou ook kunnen zijn dat op deze hoogte schedels lagen, misschien afkomstig van eerdere kruisigingen of terechtstellingen van misdadigers. Tenslotte ging er een legende rond waarin gezegd werd dat op deze plaats de schedel van Adam begraven lag.

Calvarie

Vindt men in protestantse litteratuur meestal Golgotha vermeld, in rooms-katholieke artikelen, boeken maar ook in de spreektaal, wordt vaak het woord Calvarie gebruikt. Dat hangt dan wel samen met het feit, dat schedel in het latijn calva heet.

Zo is dit woord ook in de oude engelse vertaling terecht gekomen waar in Lucas 23 : 33 gesproken wordt van „a place, which is called Calvary”.

Ook Calvarieberg is een bekende uitdrukking waarbij dus duidelijk uitgegaan wordt van de aanwezigheid van een sterke verhoging.

Terzijde zij opgemerkt dat Luther niet vertaalde: Golgotha, maar Golgatha. Waarom? In ieder geval is in het duitse spraakgebruik dit woord heersend.

Buiten de poort

Dat moet volgens Hebreeën 13 : 12 dus het geval geweest zijn: Jezus heeft buiten de poort geleden. Maar niet zover van de stad, zegt Johannes, 19 :20. Er kwamen voorbijgangers in de buurt, vertelt Mattheüs, 27 : 39, die met hun spottende stem de kruiselingen konden bereiken.

Buiten de poort, zo werd het voortgezegd. Zo had Jezus het in de gelijkenis van de onrechtvaardige pachters ook al aangeduid: Zij wierpen de zoon buiten de wijngaard en doodden hem, Mattheüs 21 : 39.

Staat de grafkerk op de juiste plaats?

Op de plaats die als kruisigingsplaats door de oude christenheid aangewezen werd, bouwde Constantijn de Grote een kerk. Maar dat ging niet zonder moeite. Want zijn voorganger keizer Hadrianus had in de eerste helft van de 2e eeuw, na de opstand van Bar Kochba (plm. 130) een dal laten vullen met aarde om een betere verdediging van de nieuwgebouwde stad mogelijk te maken. Keizer Constantijn moest dat ongedaan maken.

Men is het er wel over eens, dat de door hem gebouwde kerk op de plaats staat waar voorheen Golgotha lag. Het moet dan een min of meer vooruitspringende rots geweest zijn tegen de helling van een heuvel aan. En wellicht hebben zij gelijk die beweren dat daar een steengroeve was, die steeds dieper en wijder werd. En die tevens gebruikt werd als vuilnisbelt.

Vuilstortplaats

Dat is op zich een aangrijpende gedachte dat Jezus gekruisigd werd op een vuilnisstortplaats. Bij opgravingen zijn zaken gevonden die typisch zijn voor elke vuilnisstortplaats: huishoudelijke artikelen, kledingstukken, enz. Op deze vuilnisstortplaats was plaats voor Jezus. Daar kwam Hij tenslotte terecht...

Ploeger

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN

Zijn de vakantieplannen al rond?
Heb je de mogelijkheden van de N.B.J.B. al nagegaan?
Wat vind je van de bijzondere kampen?
Een *zeilkamp* van *22 juni tot 2 juli*, 10 dagen aan de friese meren!
Er is nog plaats.
Het *internationale kamp* op de Vinkenhof van *4-15 juli:* weet je dat er mensen uit Denemarken, Zweden, West-Duitsland, Engeland enz. komen.
Daar kun jij ook bij zijn! Met ekskursies naar Amsterdam en Madurodam.
Ook het *buitenlands kamp* naar Zwitserland van *18 juli-1 augustus* heeft nog een paar plaatsen over.
Vraag de kampfolder en meld je aan bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten. Tel. 05120-15687.

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

---

in elkaar hebben en zonder bedrog met elkaar omgaan en in liefde elkaar ter zijde staan zou een volslagen nieuwe verschijning zijn op de aardbodem.

Tot dit nieuwe leven is ieder geroepen, die de naam van Jezus Christus belijdt. Daarmee wordt de gemeente van Christus, als ze leeft uit haar roeping, het eerste stukje nieuwe wereld temidden van de oude wereld.

Het eerste stukje nieuwe wereld, nog niet meer. De eerste lentebloesems, die de zomer aankondigen. Want God gaat verder met de uitwerking van de opstanding van Jezus Christus.

Die opstanding houdt de belofte in, dat ook voor het volk Israël de opstanding zal aanbreken, de radikale vernieuwing van hart en levensomstandigheden. Daar laten de profetieën geen twijfel over. Jezus is niet alleen de eerst-opgewekte van zijn gemeente, maar ook de eerst-opgestane van Israël. Er ligt wellicht een heel duidelijk verband in Hosea 6 : 2: Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derde dage zal Hij ons oprichten en wij zullen leven voor zijn aangezicht.

Daarbij krijgen wij nog meer in het vizier. Want het behoud van Israël en de verschijning van Jezus Christus zullen een volslagen nieuwe tijd inluiden voor de gehele aarde, omdat Hij dan zal regeren als de wijze en volstrekt rechtvaardige, onpartijdige Heerser, die recht en vrede zal handhaven, zodat ieder in vrijheid zal kunnen wonen.

Zelfs over de grenzen van het bestaan van deze aarde strekt zich de uitwerking uit van zijn opstanding. Want God schept een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar een direkte omgang mogelijk zal worden tussen God en mensen. Ze zouden nooit mogelijk geworden zijn, zonder dat de aarde met de hemel verzoend was door de inzet van het Lam.

Zo krijgt de opstanding van onze Here Jezus eeuwige en kosmische betekenis. Het is de waarborg dat de wereld en de mensheid niet bestemd zijn om weg te tuimelen in een eeuwig niets, maar om verlost te worden tot de vreugdevolle omgang met God en zijn Gezalfde.

H. G. de Winkel

Nieuws uit de Veenkoloniën

Voor het eerst hielden de drie bejaardenclubs van de baptistengemeenten Nieuw Weerdinge, 2e Exloërmond en Nieuw Buinen een Ouderen-kontaktdag. De leiding berustte bij de voorgangers ds Kroeze, ds Nijland en ds De Winkel. Er was eerder in besloten kring al over gesproken en een programma opgemaakt.
Donderdag 19 maart mocht Nieuw Buinen aan haar feestelijk met bloemen versierde tafels de andere clubs ontvangen. Om half tien was de koffie al bruin en konden de gasten ontvangen worden.
Door blijde begroetingen en ontmoetingen met vele oude bekenden kwam het kontakt dadelijk goed tot stand. Overal blijde gezichten in de bijna geheel gevulde kerk. Om 10 uur opende ds De Winkel de bijeenkomst met de zegen van de Heer te vragen over dit samenzijn. Daarop volgde een woord van welkom, en het voorlezen van een gedeelte uit Psalm 68, speciaal de woorden: God, die de eenzamen in een huisgezin doet wonen. Daarna sprak hij over de grote eenzaamheid waar veel ouderen over klagen. In onze gemeenten mag dat eigenlijk niet voorkomen. Er zijn echter twee mogelijkheden, men kan zichzelf helemaal afzonderen, maar men kan ook als het mogelijk is zelf kontakt zoeken. Daarom ook deze kontaktdag.
Ds Kroeze neemt dan de leiding over en vraagt aan enkele broeders en zusters hoe het kontakt in de gemeente bij hen overkomt. De meesten waren wel tevreden. Door middel van uitgereikte briefjes moesten wij van plaats verwisselen, daardoor werden de groepen onderling verdeeld en moesten wij ons voorstellen wie wij waren en bij welke groep wij hoorden. Dat ging ongedwongen en vrolijk gebeuren.
Deze dag helemaal doorgeven gaat natuurlijk niet. Er is veel en met blijdschap gezongen. Verder mochten wij luisteren naar enkele scetchjes van de voorgangers met hun vrouwen over het thema eenzaamheid, enkele gedichten, ernstig en luimig, en twee kwissen. Ook zang en muziek van zowel ds en mevr. Kroeze als ds en mevr. Nijland. Er werd voorts een verhaal verteld.
In de middagpauze kregen wij bij onze meegebrachte broodjes een kop lekkere soep aangeboden. Toen was er ook gelegenheid de bijna geheel verbouwde kerk van Nieuw Buinen te bekijken. Iedereen was vol lof. Daarna werd begonnen met het zingen van een aantal koren onder leiding van ds Kroeze en werd het programma afgewerkt.
Tot slot nog enige getuigenissen van enige broeders en zusters. Een christen is een mens die nog een toekomst heeft.
Ds Nijland spreekt een slotwoord, waarin hij de afdeling Nieuw Buinen bedankte voor gastvrijheid en ontvangst, en verder ieder die aan het programma had meegewerkt. Daarna ging ds Nijland ons voor in dankgebed aan onze God die ons dit alles gegeven heeft. Zo gingen wij allen met blijdschap in onze harten weer naar huis. Het was een blijde dag samen als kinderen van een Vader bij elkaar te zijn; wij hebben ervaren dat de Heer bij ons was; Hem zij de lof en eer.
In de toekomst hopen we D.V. nog eens een kontaktdag te organiseren. Het versterkt de banden met de anderen, en ook het geloofsvertrouwen. Met vreugde denken we aan deze dag terug.

R. Neef-Oosting

In de nacht waarin Hij werd verraden

ruimde de kelner de resten van de maaltijd op,
liet de heer van het paleis de slaven geselen,
bedroog de vrolijke echtgenoot zijn vrouw,
trokken de jonge vrouwen uit, de bruidegom tegemoet,
sminkte zich de hoer in het huis der vreugde,
stierven kinderen in de achterbuurten van de steden.

In de nacht waarin Hij werd verraden
liefkoosde de vrek zijn geld,
las een vrome priester zijn gebeden,
vermaakte de drinker zich met zijn kornuiten in de kroeg,
duidde de wichelaar het schrift der sterren,
ontving een dichter zijn eerste gedicht,
zonk de koortslijder in een gezondmakende slaap.

In de nacht waarin Hij werd verraden
ontwikkelde de staatsman een nieuw programma,
overvielen rovers een eenzame hoeve in de bergen,
legerde zich een karavaan in het stof van de steppe,
brandde de veroverde stad,
lachte een zwangere in haar slaap,
droegen zwaar beladen schepen graan over de zee.

In de nacht waarin Hij werd verraden,
draaide de aarde zich om haar as,
sliep de wind in de bomen van de tuin,
drukte de vogel zich weg in zijn nest,
en vreesde zeer,
hoewel hij de stem niet kende,
noch het angstzweet van de Heilige Gods
waarnam in het zand.

(vrij naar Lotte Denkhaus)

Een metselaar in Noord-Kameroen en ons Jubileum

Wat heeft ons jubileumfeest te maken met een metselaar in Kameroen?
Toegegeven, het is op het eerste gezicht een onlogisch verband.
Maar, u zult het straks met ons eens zijn dat dit verband er wel degelijk ligt!
Ons jubileumfeest is een feest van dankbaarheid. Deze dankbaarheid zoekt z'n weg naar boven, naar de Heer, en van Hem uit naar de ander, die wij mogen dienen met onze blijdschap.
De Jubileum-commissie stelt de gemeenten voor er niet alleen een feest voor onszelf van te maken, maar ook voor de metselaar in Noord-Kameroen.
Hij heeft stenen, specie, hout en andere bouwmaterialen nodig voor het zeer noodzakelijke herstel van enkele klinieken. En ook moeten er nieuwe gebouwen komen voor medische voorzieningen.

Wij gaan u vragen die metselaar te helpen
Wij willen een jubileumproject openen om in deze nood te voorzien. Vòòr, op, en direct na de Jubileum-Toogdag moet er een bedrag van *f* 50.000,— voor dit doel beschikbaar komen...!
Onze dankbaarheid moet op twee benen lopen.
Want vieren is òòk geven!
Mogen wij in de toekomst het bedrag op het gironummer van onze Unie steeds hoger zien worden? Het nummer is 9260; vermeldt u er bij: „Jubileumproject".

BULGAARSE PREDIKANT IN MUNTENDAM

Stephan Bankow, die zich wegens de voortdurende achtervolging door de autoriteiten genoodzaakt zag naar het westen te vluchten, en die sindsdien leider is van de Radio Bijbelschool, die wekelijks Bulgarije via sterke westerse zenders bereikt, zal op zondag 26 april a.s. om 19.00 uur spreken in het Dorpshuis de Menterne te Muntendam.
De zendings- en evangelisatiecommissie der gemeente te muntendam nodigt belangstellenden hartelijk uit deze bijeenkomst mee te maken.

Ziek zijn en beter worden

Om een zieke te genezen, moet je eerst weten wat de oorzaak van z'n ziekte is. Althans dit is de weg die de moderne wetenschap bewandelt en waarmee zij ontegenzeggelijk enorme resultaten heeft geboekt.

Echter, het denken in termen van oorzaak en gevolg is alleen hanteerbaar als het probleem wat men wil oplossen in principe vrij eenvoudig is en in grote mate van z'n „omgeving" geïsoleerd kan worden. Slechts enkele factoren zijn als de boosdoeners aan te wijzen, b.v. besmetting met een bepaalde bacterie of een tekort aan een bepaalde vitamine.

Door de mens te beschouwen als een soort radiotoestel waar van alles aan gerepareerd kan worden, bleek er een oplossing te vinden te zijn voor kwalen waar in vroegere tijden geen genezing voor was. Bij het voortschrijden van de wetenschap wist men de zaken overzichtelijk te houden, door het instellen van allerlei specialismen. Eén bepaalde specialist concentreerde zich op enkele factoren, voor de overige was verwijzing naar een andere specialist vereist.

Ook via de specialismen is er veel tot stand gekomen. Niettemin wordt men in de industriële samenleving steeds meer met kwalen geconfronteerd waarvoor geen ouderwets recept te geven is. Steeds meer blijkt men gedwongen te zijn tot symptoombestrijding zoals bij hart- en vaatziekten, kanker, en vormen van geestelijke overspannenheid in sterke mate het geval is. Op andere wijze geldt dit ook voor verkeersongevallen.

De ontstane impasse leidt tot bezinning op de uitgangspunten die in de gangbare medische wetenschap gehanteerd worden. Vooral het mensbeeld komt ter discussie, de mens is anders dan een veredelde radio. In deze discussie wordt het lichamelijk functioneren in verband gebracht met de menselijke geest (het psycho-somatische), het natuurlijk milieu en de maatschappij. Bovendien is er weer aandacht voor het occulte, de invloed van de onzichtbare krachten, geesten en demonen.

Er doen theorieën de ronde die meestal één der genoemde verbanden benadrukken. Daarbij krijgen soms zeer oude denkbeelden, die de mens opgenomen zien in diverse kringlopen, weer een kans. Ze appelleren aan de noodzaak van een niet-specialistische kijk, anderzijds gaan ze voorbij aan belangrijke inzichten die in de gangbare medische wetenschap gemeengoed zijn.

De heroriëntatie die gaande is, heeft ook geleid tot nieuwe belangstelling voor de kijk op ziekten door volken in de Derde Wereld.

In het verleden werd meewarig gekeken naar die primitieve heidenen die dachten dat alles door geesten veroorzaakt werd. Het zal niemand verbazen dat ook in de zending de afwijzing overheerste, zonder dat er als regel sprake was van veel inzicht.

Maar goed, de tijden veranderen. In Afrika b.v. heeft de opkomst van de Onafhankelijke Kerken (met miljoenen leden) mede te maken met de eigen kijk van de Afrikaan op de wereld, waarvan de blanke geen besef heeft.

In het novembernummer van het blad van de Britse Baptistenzending (The Missionary Herald) staat een artikel van ene André Ntemo met als titel: „Magie of Geloof". Daarin beschrijft hij hoe de Bakongo-stam in Zaire tegen ziekte aankijkt. Hoewel deze stam ongetwijfeld, ook wat zijn visie betreft, een aantal unieke elementen zal hebben, lijkt het me dat in de uiteenzetting van Ntemo elementen te vinden zijn die kenmerkend zijn voor alle zwarte volken in Afrika.

Hij begint te zeggen dat het bekend is dat de Afrikaan een religieus mens is, die gelooft in het bestaan van één opperwezen, God de Schepper.

Een ander kenmerk van God is dat Hij goed is en daarmee de auteur van al wat goed is. Het kwade komt nooit van God. Daar de Afrikaan Jezus Christus niet kende, beschouwde hij alle goede doch verder gewone dingen als goden. Zo aanbad hij de goden van de oogst en de vruchtbaarheid als ook de geesten van de voorouders in zoverre zij vroeger niet kwaadaardig geleefd hadden.

Die gewone, goede dingen dienden als bemiddeling tussen God en mensen.

Ziekte, tegenslag en ander kwaad kwamen van de Satan en zijn engelen.

De Bakongo's geloven dat iemand met een duivelse geest die een hekel aan je heeft, je zelfs op een afstand van duizenden kilometers in het ongeluk kan doen storten. Ntemo schrijft: „Wanneer er een hoofdman gekozen wordt, neemt men de sterkste man zodat hij zijn gemeenschap tegen de macht van kwaadaardige lieden kan verdedigen.

Ziekte die veroorzaakt is door een satanische macht kan alleen door magie genezen worden. Men gelooft dat ziekte die uit deze bron voortkomt, alleen genezen kan worden door middel van fetisjen (afgodsbeeldjes of amuletten) daar noch moderne medicijnen noch traditionele geneeswijzen in zo'n geval uitkomst kunnen bieden. Wanneer een sterfgeval van Satan komt, is het belangrijk er achter te komen wie binnen de familie hiervoor verantwoordelijk is. Dit geldt in 't bijzonder wanneer het de dood van een jeugdig persoon betreft; deze komt nooit van God, maar altijd van een boze geest. Anderzijds komt het vaak voor dat wanneer oude mensen sterven, er gedanst wordt in plaats van getreurd.

Alle ziekte die vatbaar is voor behandeling met medicijnen komt van God, en alle ziekte die niet genezen kan worden is satanisch.

In de ziel van de Afrikaan leeft de vrees voor ziekte die door boze geesten veroorzaakt wordt. Wanneer iemand ziek wordt, roept men eerst de familie bijeen om vast te stellen wie er verantwoordelijk voor is, alvorens de zieke naar een dokter, ziekenhuis, kruidendokter of fetisjist te brengen. Indien men niet tot een beslissing kan komen, roept men er een „opsporingsdeskundige" bij. Dikwijls zal deze een spiegel gebruiken en de schuldige zal in de spiegel verschijnen.

Als is gebleken dat de ziekte van God afkomstig is, dan wordt de ziekte behandeld door een kruidendokter; is de ziekte afkomstig van Satan dan wordt de behandeling gedaan door een fetisjist, die de zieke omwikkelt met een bepaald materiaal zodat de Satan hem niet langer kan kwellen".

Ntemo gaat verder met te vertellen dat later de zendelingen kwamen en de mensen werden gevraagd te geloven in Jezus van wie zij nooit gehoord hadden, en hun fetisjen op te geven. De zendelingen hadden echter verzuimd om precies na te gaan waarom de mensen fetisjen hadden. Niettemin hebben velen zich tot de Heer gewend en nog steeds wordt de boodschap verkondigd. In de kerk echter zijn nu drie soorten gelovigen, de geheel overtuigden, degenen die nog aan bepaalde gebruiken vast blijven houden, en degenen die niet echt overtuigd zijn.

De eerste groep gelooft volledig in de overwinnende kracht van Jezus Christus. Worden ze ziek, dan gaan ze direct naar het ziekenhuis, biddende dat Gods' wil geschiede.

De tweede groep roept bij ziekte de familie bijeen en gaan dan naar het ziekenhuis of de kruidendokter. Verwar de kruidendokter niet met de fetisjist. Het enige gevaar dat verbonden is met kruiden, is dat soms iemand dood gaat omdat deze een te grote dosis van een bepaald kruid heeft gekregen. Aldus de schrijver, die vindt dat er veel voor deze behandeling te zeggen is.

De derde groep christenen gaat in geval van ziekte nog steeds naar de fetisjist, ondanks dat deze behandeling duurder is dan die in de polikliniek. Vaak volgt men beide wegen.

Ntemo besluit met te zeggen dat gebleken is dat velen nog in angst leven.

De verkondiging van Jezus kan echter de mensen van deze angst bevrijden, vandaar dat de gemeente bidt dat nog velen overtuigd zullen worden van de bevrijdende macht van Jezus.

M.i. levert Ntemo een geweldig interessant verhaal. Als je het goed leest, ontdek je naar mijn eigen logische maatstaven, diverse cirkel-redeneringen en paradoxen. Je moet echter denken in termen van

THEORIE IN PRACTIJK

Onder de landelijke activiteiten op het gebied van de toerusting was de cursus Practisch gemeentewerk iets nieuws. In zekere zin een voortzetting van het bijbelseminarie oude stijl, in zekere zin een voortzetting van de vormingscursus voor de jeugd, maar toch in de eerste plaats iets nieuws, want gericht op de groei van het persoonlijk geloof in en voor de gemeente. Nieuw was ook dat er met zoveel deelnemers gewerkt werd en met succes. Nieuw was ook dat er een nieuwe generatie cursusleiders aantrad. Er zit beweging in het toerustingswerk.

Op 4 april j.l. vond de laatste cursusdag plaats en om een reden die verderop wel zal blijken was ik daarbij aanwezig. Niet om de deelnemers te testen op verworven kennis en vaardigheden maar om de sfeer en de geest van de cursus te proeven teneinde dat weer door te geven aan de coördinator Werkgroep Toerusting. Dat zal later ook nog wel gebeuren. Het is haast van meer belang om het aan u door te geven, lezers van DC, en om u te vertellen dat er een bijna felle belangstelling is voor dingen die een mens z'n geloof uitmaken en die je in de gemeente graag samen met anderen wilt uitdragen. Wij praten al enkele tientallen jaren over vormingswerk, scholing of toerustingswerk (de woorden wisselden wel eens naar gelang van de heersende mode). Er is in de loop van de jaren ook wel heel wat gebeurd. Maar de belangstelling en de behoefte zijn nog nooit zo sterk geweest als juist nu. De tijd is rijp voor veel meer activiteiten en waarlijk niet alleen op een centraal punt maar ook in de regio's en in de gemeenten. De Gemeente Bijbelschool staat er aan te komen. Dat gaat werken in de gemeenten, in de gewesten en landelijk.

Het is niet het enige. Het bijbelseminarie is er ten dienste van voorgaande broeders en zusters, Zusterhulp heeft eigen activiteiten gericht op eigen werk, de NBJB eveneens. Het boeiende hiervan is dat alle terreinen in onze gemeenschap er door worden geraakt: gemeenten, gewesten, landelijk werk, opleiding, zending, evangelisatie, vrouwenwerk, jeugdwerk. Alles heeft hierin met alles te maken.

De verleiding is groot om hierop uitvoerig in te gaan en daarin ook de structuren van de samenwerking in het verband van de honderdjarige Unie te betrekken. Dat moet later eens aan de orde komen. Voor dit keer mag worden volstaan met drie dingen:

In de eerste plaats: het team dat deze cursus loodste bestond uit Jan Baptist, Piet Brongers, Arjan Noordhoek, Anne de Vries en Hetty de Winkel.

Ten tweede: ik hoop dat u op bijgaande foto de woorden: zelfvertrouwen en bewust bijbellezen kunt ontcijferen; zoniet, dan weet u toch dat ze er staan.

Ten derde: het hieronder volgende stuk is van een cursist van goeden huize.

J. Reiling

Op twaalf zaterdagen in de periode 11 oktober 1980 tot en met 4 april 1981 vond de cursus „Praktisch Gemeentewerk" plaats. Uit alle hoeken van Nederland kwamen de kursisten naar Bosch en Duin. Mede gelet op het grote aantal aanmeldingen, ca 70, werd de kursus gehouden in de „Nieuwe Koppel" en voorzover u dat niet weet, dat gebouw staat als het ware in de (linker)voortuin van „De Vinkenhof".

Het valt niet mee om in een paar zinnen alle ervaringen weer te geven.

Elke zaterdag werd begonnen met een bijbelstudie. De aanpak en uitleg was elke keer weer verfrissend en boeiend en vooral leerzaam.

Daarna volgde een inleiding over het tevoren bepaalde onderwerp, met aansluitend een aantal stellingen en vragen ter diskussie.

De middag werd vooral besteed aan de praktijk en allerlei toepassingen.

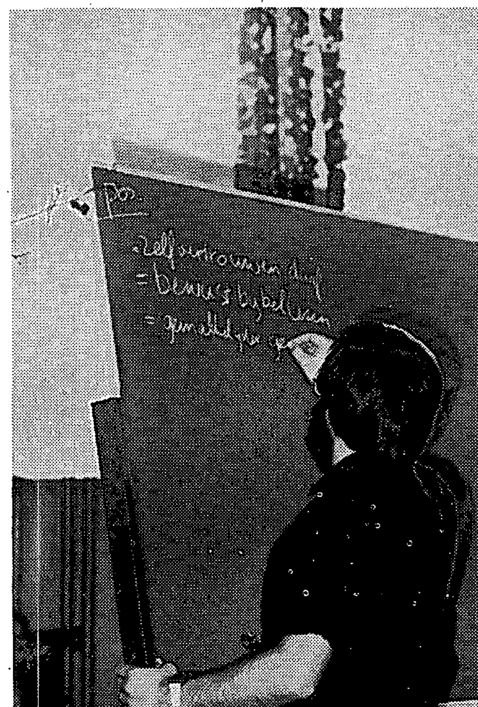
Dat we bijna elke keer tijd te kort kwamen - en zeker nadat we elkaar steeds beter leerden kennen - bewijst dat het gebodene het „overdenken" meer dan waard was.

Dat er vele „manieren van diskussiëren" zijn, hebben we als kursisten zeker ontdekt. Als lezer(es) vraagt u zich wellicht af, of er dan geen negatieve punten waren.

Nadat we op de tiende zaterdag hadden geleerd hoe te evaluëren, hebben we dat de laatste zaterdag in praktijk gebracht. Daaruit bleek dat de positieve geluiden de negatieve (die trouwens op de achterkant van het bord stonden!) overstemden.

Dr. J. Reiling, voorzitter van de Werkgroep Toerusting, overhandigde aan die kursisten die hadden „volhard tot het einde" een certificaat.

Als u hieruit opmaakt, dat er op dit moment ongeveer 70 zèèr praktische Baptisten in ons land rondlopen, hebben we blijkbaar de les „middelen van overdracht" niet goed in praktijk gebracht.



Cursusleider Piet Brongers schrijft de positieve reacties van de deelnemers op het bord (de negatieve komen aan de achterkant).

Dat er echter een aantal mensen is dat naast het ervaren van de gemeenschap een aantal dingen heeft geleerd om hun geloofsleven verder uit te bouwen en anderen mee op weg te helpen, daarvan kunt u overtuigd zijn.

Hopenlijk reageert u door middel van ingezonden brieven, waar en wanneer de volgende kursus wordt gehouden!

Rijswijk A. S. Gebel

---

samenhangen en niet in een rechtlijnig oorzaak-en-gevolgschema.

Maar goed, hoe ziet *ons* verhaal eruit, d.w.z. onze visie op het ziek-zijn in de gemeenten. Ik heb het idee dat we er niet uit zijn, zelfs het gevoel van samenhang ontbreekt me. Nu is dat nog niet het ergste. Erger is het komen met goedkope verhalen, die aan de complexiteit van het ziekteverschijnsel voorbijgaan.

Het idee van de familiebijeenkomst is ondertussen op de gemeente toepasbaar. Niet om uit te maken wie verantwoordelijk is voor de ziekte, doch wel om uit te maken wie de zorg om de zieke op zich neemt.

TW.

NO

Het dragen van buttons is in Amerika een doodgewone zaak. Het zijn knopen die je gemakkelijk ergens op kunt steken. Een enkel woord drukt uit wat men bedoelt: Reagan, Carter, enz.

Een commissie van het r.k. aartsbisdom van Denver, Colorado, verdeelt tegenwoordig van deze „aansteekknopen" met daarop slechts twee letters: No. Dus neen. Zé zijn bedoeld voor meisjes. Die kunnen daarmee duidelijk maken dat ze van opdringerigheden van leden van het andere geslacht niet gediend zijn. De knopen vinden gretig aftrek.

Opmerkelijk is dat de commissie ook van jonge knapen het verzoek kreeg zo'n knoop te mogen dragen. Dat is niet bedoeld als grap - het is typerend voor de gewijzigde verhoudingen tussen de sexen.

Dat zo'n knoop een afdoende bescherming biedt tegen agressieve lui, is natuurlijk fantasie. Maar een massaal gebruik ervan kan wel de aandacht vestigen op misstanden.



Adressenboekje (I)

In het register van gemeenten moeten de volgende *wijzigingen* worden aangebracht:

Blz. 23 (Amsterdam-Noord):
S.: Mw. K. Donkersloot-Annema;
Blz. 24 (Apeldoorn):
V.: H. Bijleveld;
Blz. 24 (Arnhem):
S.: Th. Lusting;
P.: W. Koster;
Blz. 24 (Assen):
S.: D. Moens;
Blz. 24 (Deventer):
S.: L. P. J. van der Leur;
Blz. 25 (Enschede):
V.: Vakant;
Blz. 27 (Den Helder):
S.: A. Abels;
K.: H. Gort (evangelisatiepost Texel);
Blz. 27 (Kollumerzwaag):
S.: A. Eizema;
P.: P. van Hijum;
Blz. 30 (Utrecht-Noord):
P.: J. Hiemstra.

Adressenboekje (II)

In het alfabetisch register zijn komen te *vervallen* de namen van:

Blz. 37: H. J. Boesenkool, Deventer;
Blz. 37: B. Bosma, Kollumerzwaag;
Blz. 39: P. Dubbeldam, Elst;
Blz. 39: A. T. Duursma, Assen;
Blz. 40: G. W. v. d. Heuvel, Maarssenbroek;
Blz. 42: M. P. Kuilman, Oostzaan;
Blz. 43: B. van der Meer, Buitenpost;
Blz. 47: H. E. J. Stuut, Den Helder;
Blz. 47: R. W. Trip, Arnhem.

Adressenboekje (III)

In dat register moeten worden *opgenomen* de namen van:

Blz. 36: A. Abels, A. Kieboomstraat 38, 1785 HL Den Helder;
Blz. 38: Mw. K. Donkersloot-Annema, Perim 40, 1503 GA Zaandam, tel. 075-17.12.63;
Blz. 39: A. Eizema, Gruttostraat 27, 9291 BC Kollum, tel. 05114-2148;
Blz. 39: H. Gort, Grensweg 330, 1791 Den Burg (Texel), tel. 02220-2735;
Blz. 40: J. Hiemstra, Homeruslaan 71, 3581 ME Utrecht, tel. 030-51.40.51;
Blz. 41: P. van Hijum, Fedde de Vriesstraat 5, 9298 RN Kollumerzwaag, tel. 05113-2395;
Blz. 43: L. P. J. van der Leur, Van Blankenheimstraat 114, 7415 VW Deventer, tel. 05700-2.81.33;
Blz. 43: Th. Lusting, Boxtelstraat 8, 6843 RX Arnhem, tel. 085-81.06.94;
Blz. 43: D. Moens, Julianastraat 17, 9401 KP Assen, tel. 05920-1.36.56.

Adressenboekje (IV)

Dan zijn er nog enkele *mutaties* van meer gevarieerde aard:

Blz. 18: (Emeriti):
Onder de emeriti dient te worden vermeld: ds W. Veenstra, Alphen a/d Rijn;
Blz. 38: Ds H. Bijleveld woont thans: Prof. Einthovenstraat 33, 7316 LW Apeldoorn, tel. 055-22.00.34;
Blz. 40: Mw. W. Haagsma-Miedema woont thans: Nynke van Hichtumwei 40, 8915 JJ Leeuwarden, tel. 05100-2.68.06;
Blz. 46: T. F. Smit woont thans: Aveling 51-C, 3193 LC Hoogvliet, tel. 010-38.75.12;
Blz. 47: Ds J. B. van der Veen en mw. F. van der Veen-Vorsteveld wonen thans: Godetia 12, 3317 HK Dordrecht, tel. 078-18.68.13.

Op de terugkeer van het zendingsechtpaar Van der Veen, dat vele jaren in Kameroen (Douala) heeft gewerkt, hopen wij in het volgende nummer terug te komen.

Wij zenden vanuit het Uniebureau onze hartelijke groeten en wensen u Gezegende Paasdagen!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

BOEKBESPREKING

Mink van Rijsdijk: Voordat de stoet vertrekt. Uitg. Kok, Kampen. Pap. 88 pag. *f* 12,90.

De ondertitel luidt: Over het brengen van de laatste eer. Dat wij mensen moeten sterven, weten we. Evenzo dat er op deze regel geen uitzonderingen zijn. Dat we na onze dood uit het gezichtsveld moeten verdwijnen, is eveneens een niet te ontkomen werkelijkheid. En toch praten we daar weinig over.
En toch nemen slechts weinig mensen voorzorgsmaatregelen. Slechts zeer weinig mensen nemen de moeite een en ander vast te leggen, hoe ze het willen hebben, als zij met de laatste stoet vertrekken.

In het voorliggende boekje wordt vanuit het geloof in Jezus Christus geschreven. En dan komt niet alleen de rouwdienst in de kerk aan de orde, maar ook de tekst van de advertentie en de rouwkaart, de keuze van de begrafenisondernemer en de wijze van lijkbezorging: begraven of cremeren.

Kortom, bijna alle vragen die na het overlijden beantwoord moeten worden, worden vermeld en worden mogelijkheden van antwoorden gegeven.

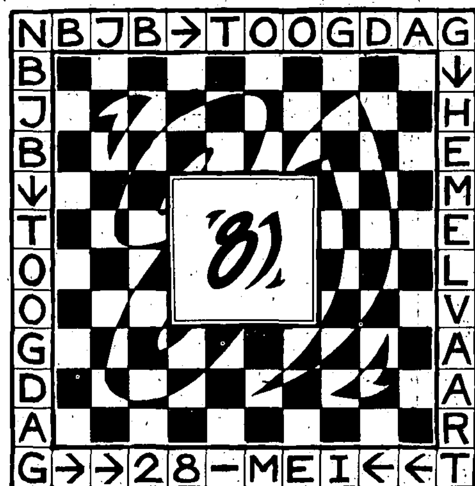
Eigenlijk zou ieder dit (of een soortgelijk) boekje in huis moeten hebben.

De dood is te belangrijk dan dat we in het leven om hem heen kunnen. En de ouden hadden gelijk toen ze zeiden: Als een mens komt en als een mens gaat brengt hij veel werk mee.

In een herdruk zou wellicht ook nog een hoofdstukje geschreven kunnen worden over de noodzaak van het treffen van maatregelen ten aanzien van hetgeen men op aarde gekregen of zich verworven heeft. Vooral voor alleenstaanden is het belangrijk dat zij een of meer erfgenamen benoemen en een uitvoerder van hun laatste wilsbeschikking. Daardoor kan veel heibel voorkomen worden.

Graag in veel handen!

Ploeger



Kom ook naar de

NATIONALE TOOGDAG

van de

NBJB

op

HEMELVAARTSDAG

28 mei 1981

in

't HUIKEN te ELBURG

Medewerkenden:

☆ ARNO en ANDREAS uit Duitsland
☆ ADRIAN SNELL uit Engeland
☆ Levende Stenen; spelgroep uit Vroomshoop
☆ Ds Wim Kos; predikant te Vroomshoop
☆ Ds Piet Brongers; jeugdconsulent NBJB

Kinderprogramma:

☆ Poppentheater Het Gespeelde Woord
☆ Witness muziekgroep uit Zwolle
☆ Tekenfilms

Kleuters: Peuterspeelzaal.

Zoals je hierboven ziet staan, Network komt niet. Door diverse omstandigheden kan deze groep niet op de Toogdag optreden. In hun plaats komt nu ADRIAN SNELL. Een 25-jarige Engelse zanger, pianist, gitarist en componist, die in ons land een grote bekendheid geniet. O.a. met zijn laatste l.p. „The Passion", een werk dat de lijdensgeschiedenis weergeeft in zang en muziek.

Gemeenschapscentrum „'t Huiken":

Het centrum ligt in de nieuwbouwwijk van het oude vissersplaatsje Elburg, aan de Lange Wijden 33. Elburg is zowel per auto als per trein gemakkelijk te bereiken.

Over hoe je er kunt komen krijg je in een volgend nummer meer informatie.

In de *sporthal* van het gebouw, die plaats biedt aan ruim 2000 bezoekers, speelt zich het programma af. Het programma begint om *precies 10.00 uur* en duurt tot ongeveer *16.45 uur.*

In de *concertzaal* zijn gezellige zitjes ingericht, waar je je boterham op kunt eten en oude bekenden ontmoeten. In deze zaal worden tijdens de middagpauze tevens films gedraaid.

In de *foyer* is de traditionele verkoop- en informatiemarkt.

Ook is er een ruimte waar gevolleybald of anderszins gespeeld kan worden.

Kortom ook deze Toogdag belooft weer een unieke gebeurtenis te worden. Iedereen, JONG en OUD, is van harte welkom! !

Namens de werkgroep,

Rein Kloppenburg, Esdoorndreef 125,
8266 GE Kampen.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Staat het Koninkrijk Gods centraal?

Dit is de laatste van zes critische vragen over evangelisatie, die De Horst in Driebergen en het gereformeerd instituut voor evangelisatie in Leusden zichzelf stellen, voordat ze naar buiten treden met evangelisatiewerk. Zij veronderstellen, dat de Evangelische Alliantie en de daarin participerende instanties dat in onvoldoende mate doen. Deze laatste vraag is zeker de meest wezenlijke en min of meer beslissend voor de overige vijf. Want, inderdaad, het gaat om het Koninkrijk van God.

Wij moeten hierbij niet denken aan zoiets als het Koninkrijk der Nederlanden. De bijbel kende niet het constitutionele koningschap, dat bijna uitgedund is tot een ornament. In z'n beste vorm verleent het democratisch koningschap, zoals wij dit kennen, zeer beperkte macht aan de monarch. De feitelijke macht ligt bij het parlement, bij het volk. Deze gedachte is ondenkbaar in de bijbelse conceptie van het koningschap.

De koning is goddelijk - op zijn minst -, maar laat zich vaak als god zelf aanbidden.

Een uitzondering daarop maakt de koning van Israël, die regeert „bij de gratie Gods".

Bij de instelling van het koningschap wordt dit duidelijk door Samuël zo verwoord en ten bewijze daarvan wordt het recht van het koningschap vastgelegd in een oorkonde en „voor het aangezicht des Heren gelegd" (1 Samuël 10 : 25-27). Hoe minder het koningschap aan deze voorwaarde voldoet, hoe nadrukkelijker de profeten zich manifesteren. Hoe meer ook de gedachte naar voren schuift, dat de dag zal komen, waarop de God van Israël persoonlijk het koningschap in handen zal nemen.

Dat koningschap betekent: absolute alleenheerschappij. Daarin hoeft niemand meer tegen te sputteren. De Koning regeert over leven en dood en is aan niemand enige rekenschap verschuldigd. Hij heeft ook geen adviseurs nodig, die op bepaalde terreinen wel zullen vertellen, wat er moet gebeuren. De bijbel roept het beeld op van deze volkomen heerschappij, die gekenmerkt wordt door vrede en gerechtigheid en omschrijft de weg, waarlangs dit verwerkelijkt wordt met het woord heil, zaligheid, redding.

Als Johannes de Doper zijn tijdgenoten oproept tot bekering, gebruikt hij daarvoor als argument: het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Daarmee schaart hij zich in de rij van de profeten van het O.T. Maar de komst van het Koninkrijk is identiek met de komst van de Koning, Jezus Christus. De proclamatie van het Koninkrijk is de goede boodschap van de komst van Jezus Christus. In het Koninkrijk staat Zijn persoon centraal en bekering wil zeggen: de hartelijke onderwerping aan Zijn macht en geloof in Zijn liefde. Daarom was de inhoud van de prediking van de discipelen samen te vatten in deze simpele zin: „En zij verkondigden hen Jezus!" Deze prediking was niet tijdgebonden, maar is en blijft het enige evangelie.

Ik kan van harte instemmen met degenen, die stellen dat het Koninkrijk Gods centraal moet staan in alle evangelisatie- en zendingswerk, maar het is mij vaak niet duidelijk welke plaats Jezus Christus als absoluut Heerser in deze gedachtengang bij sommige theologen inneemt. Zij spreken wel van vrede en gerechtigheid, maar komen nauwelijks uit boven de horizontale, aardse dimensie. Heil kan in hun gedachten evengoed revolutie betekenen, als ontwikkelingshulp. Maar waar is de Koning? Ik zie en hoor alleen allerlei lieden, die zich zelf blijkbaar 'n ministerspost hebben toegedacht en daarachter weer een heel leger van parlementariërs en hun politieke achterban. Maar van de Koning verneem ik niets, van het geheim van Zijn overwinning op de machten, van het Lam, „staande als geslacht, dat in het midden van de troon van God regeert" zie ik niets.

Het Koninkrijk centraal?

De KONING zult u bedoelen, Jezus Christus, de Zoon van God, geboren uit een maagd, gekruisigd om onze zonden, opgewekt tot onze rechtvaardiging, opgevaren ten hemel, waar Hij nu regeert en vanwaar Hij komen zal in heerlijkheid om Zijn Koningschap te vestigen.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

WAARHEID OF LEUGEN?

Verslaggevers van christelijke huize over kerkelijke gebeurtenissen hebben allicht de neiging kerkelijke activiteiten rooskleuriger te schilderen dan ze in werkelijkheid zijn.

Niet-bevriende kerkelijke gemeenschappen komen er vaak slechter af: soms denk je dat alleen maar iets negatiefs over hen te berichten is.

Ook niet-kerkelijke verslaggevers betrekken kerkelijke activiteiten in hun werk. Ze vallen soms op door zuiverheid: ze hoeven niet voor of tegen te zijn.

Er zijn nogal wat groepen en bewegingen in de wereld die de kerken volgen op hun wegen. Ze maken daarbij ook - wel eens - gebruik van mededelingen van de kerken zelf. Dat is een goede zaak. Slecht is het echter reeds lang achterhaalde cijfers en feiten te gebruiken. Encyclopedieën, hoe kostbaar ook (letterlijk gemeend!) hebben één euvel: ze verouderen zeer snel.

MAATSCHAPPELIJKE TEGENSTELLINGEN

In ons land zijn die niet zo scherp meer. In andere landen soms wel, met name in 2e en 3e wereldlanden. Maatschappelijke tegenstellingen in de gemeenten van Jezus Christus zijn onduldbaar: ieder leeft van de vergeving der zonden, hem door Jezus' dood verworven.

Gevaarlijker zijn politieke tegenstellingen in de gemeente. „Links" en „rechts" (wat men daaronder dan ook moge verstaan) spelen soms een grote rol. Daar politieke stellingname niet alleen met geloof en wereldbeschouwing te maken heeft, maar ook met de maatschappelijke positie die men heeft, moet men tóch vaststellen dat maatschappelijke tegenstellingen ook vandaag de dag nog leven. En hun werk doen.

Het is bijzonder riskant - voor elke kerkelijke gemeenschap - deze tegenstellingen op de spits te drijven.

POLITICI

zijn ook maar mensen. Ze moeten het van de stemmen van de kiezers hebben. Het zou de politiek ten goede komen, als politici niet alleen zouden rèkenen met de stemmen, maar ook zouden luisteren naar de stemmen. Omdat ze echter zo sterk rekenen, horen ze zo weinig. Dat ontneemt de kiezer vaak de lust zijn stem te geven.

EEN KARDINAAL VAN JOODSE BLOEDE

Parijs kreeg een nieuwe aartsbisschop, Jean-Marie Lustiger. In 1941 liet hij zich vrijwillig dopen, toen hij was ondergedoken in een r.k. gezin. Men voorspelt dat Lustiger spoedig tot kardinaal zal worden verheven. Sommigen zien in hem zelfs een toekomstige paus.

Hoe dan ook, het is interessant te merken dat de paus zich door de Joodse afkomst van een bekwaam bisschop niet heeft laten afschrikken hem op zo'n hoge post te benoemen. En dat in Frankrijk dat altijd al moeite gehad heeft met het beteugelen van zijn antisemitisme. In dat antisemitisme heeft de r.k. kerk niet een te verwaarlozen rol gespeeld.

BESTELBILJET

Heden en Toekomst .... ex. à *f* 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" .... ex. à *f* 2,50

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

„Bij de veelheid van mijn gedachten in mijn binnenste verkwikten uw vertroostingen mijn ziel"
Psalm 94 : 19

God heeft tot Zich genomen, mijn lieve man, onze zorgzame vader en grootvader

SIEGFRIED HOF

op de leeftijd van 74 jaar.

H. M. Hof-Kadereit
Arnold Hof
Diny Hof-van Nuland
Siegfried
Ingrid

6 april 1981
Pascalstraat 1, 7323 ES Apeldoorn.

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

„Want bij U is de fontein des levens, in Uw licht zien wij het licht"
Psalm 36 : 10

Op 29 april a.s. zal het 45 jaar geleden zijn dat door wijlen ds A. P. Barendrecht, in Haarlem, onder bovenstaande tekst, het huwelijk werd ingezegend van

SIMON A. BORGER
en
TJAARDINA BAARTSE

de kinderen:
Nel en Jan
Annie en Gerard
Dini
Dick en Willy
kleinkinderen en
achterkleinkind

Capelle a/d IJssel
de Baronie 186

23 april 1981 is het 50 jaar geleden dat onze ouders en grootouders

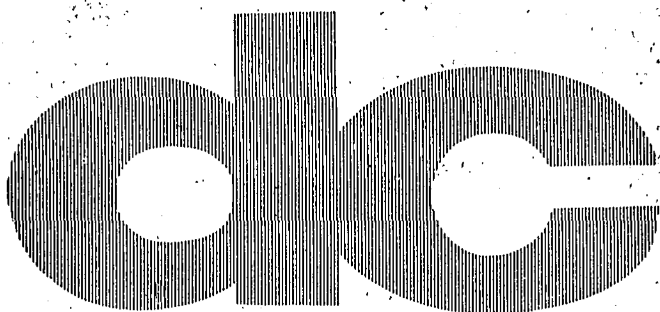
G. NIEMEIJER
en
G. NIEMEIJER-STOMPE

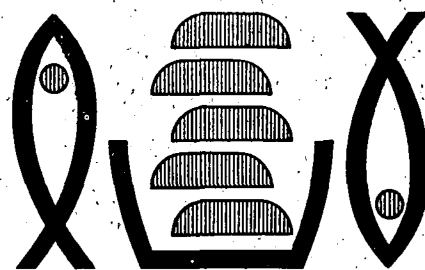
in het huwelijk zijn getreden.

Om dit heugelijke feit te vieren is er op 18 april a.s. gelegenheid tot feliciteren van 16.00-17.30 uur in Hotel Royal Kennemerlaan 93, IJmuiden.

Kinderen en kleinkinderen

Meeuwenlaan 55, 1971 KN IJmuiden (O.).





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 16 - 24 april 1981

JEZUS LEEFT!

JA TOCH?

Het volgende schreef mij een broeder, ver voor Goede Vrijdag:
„Wij hopen dat u met de uwen gezegende paasdagen zult vieren. Mij treft altijd weer het feit dat de eerste mensen, die gekonfronteerd werden met de opstanding, het niet konden verwerken. Het moet iets groots zijn geweest en 't zal zeker iets groots worden! Ondanks verwarring en twijfel zal Zijn werk doorgaan. De verlossing is totaal Gods zaak. Wij kunnen het alleen slechts ondergaan".

De kerken hebben bol gestaan van het Halleluja op de paasdag en de voorgangers die de komende zondag weer Gods grote daden zullen verkondigen zullen het nog eens herhalen terwijl zij spreken over wat ons van Gods kant nog te wachten staat. De gemeente zal antwoorden met een loflied, het hoofd vrij moedig opwaarts heffend.

Wat achter en voor ons ligt en ons van God gegeven is, is met geen pen te beschrijven, met geen tong te bejubelen, met geen verstand te doorgronden. We kunnen het slechts ondergaan. En dat nog maar met mate. Het voorstellingsvermogen stokt. De Eeuwige heeft de tempel verlaten en is de straat opgegaan, de wereld in. De dichter zei: „Het zien van U zou perk en peil van ons vermogen overschrijden. Laat ons voor 't ondoorgrond'lijk heil met d'eng'len U de lofzang wijden".
Wij zijn sprakeloos. „Onze uitspraak, zwak en onbekwaam, kan zonder schennis U niet roemen".

Maar waar is het wel: God was hier in Jezus.
Wás hier? Heeft Hij zich nu toch weer teruggetrokken?
Hij heeft ons niet als wezen achtergelaten. Zijn Geest is in ons komen wonen. Brood en bron genoeg om bij te leven. „En David danste uit alle macht voor het aangezicht des Heren".
U hebt gelijk, dat laatste staat in het oude testament en Gods aanwezigheid schijnt nu veel minder tastbaar dan wanneer je een ark, de ark, mee naar huis neemt. Ik mis dat dansen. Dat uit de ban(d) springen. Ban en band liggen zo dicht bij elkaar.
Beiden binden. Ze onderdrukken de spontaniteit, vrolijk kind van het overweldigd worden door de goddelijke realiteit van Zijn aanwezigheid.
God is hier, hier in ons midden; en niemand zegt: Halleluja!

Daar koop je niks voor, zegt iemand die ordeverstoringen vreest. Zijn vrees is overbodig, maar goed, houden we het dan maar op de stilte der hoven.
Maar dat Jezus leeft en wij met Hem, dat zal toch wel eens naar buiten open moeten breken als de knoppen van de magnolia. Hoe en waar? In nieuwe gedachten, in nieuwe hoop, in nieuwe krachten. Zij zullen dwars door de korst van de samenleving in kerk en wereld breken en wezen en aanschijn der aarde veranderen.

Is er iets ergers dan bloemen in de knop gebroken en „voor den uchtend van den dag vergaan?" Het kwam niet tot ont-wikkeling, tot ont-plooiing. Er was wel de mogelijkheid, de aanzet, maar 't bleef steken. Simson ontwaakte uit zijn slaap en dacht: even als vroeger zal ik vrijkomen en mij losrukken; maar hij wist niet dat de Heer van hem was geweken.
Is de Heer van ons geweken? Of is het nog niet zover en slapen wij alleen maar, ofschoon de berg in brand staat vanwege Jezus' heerlijkheid. Ze sliepen trouwens ook toen hij alleen de strijd doorstreed.

En wij zijn nog wel het zout der aarde, het licht der wereld.
Maar het dansen, dat mis ik.

Huizinga

Enquête over "vrouw en ambt" in onze gemeenten

Wie maakt de dienst uit (I)

In twee artikelen vertelt student Wout Huizing van een door hem verricht onderzoek over bovengenoemd onderwerp. In het eerste presenteert hij zijn materiaal, in het tweede neemt hij ons mee naar de Schrift en nodigt ons uit om met hem de bijbelse gegevens nog eens te bekijken. Zijn werk is van voldoende belang om ook in de kring van onze lezers te worden gepresenteerd. De scriptie waarvan in het eerste artikel sprake is is in overleg met de schrijver op De Vinkenhof te raadplegen.

J. Reiling

Heeft u er ooit over nagedacht hoe u het zou vinden, als er de komende zondag in uw gemeente een vrouw op de kansel zou staan in plaats van uw eigen predikant of een gastspreker?
Zou u zoiets toejuichen of afkeuren?
Moet dat volgens u mogelijk zijn in onze gemeenten of acht u een vrouw op de kansel ontoelaatbaar?

Met deze - en nog veel meer - vragen zijn 80 gemeenteleden van 26 baptistengemeenten in ons land geconfronteerd en is hun gevraagd medewerking te verlenen aan een enquête over „vrouw en ambt" in onze gemeenten.

Aanleiding

Waarom is deze enquête gehouden binnen onze unie-gemeenschap?
Natuurlijk komt zoiets niet uit de lucht vallen; er gaat wat aan vooraf.
Als je de ontwikkelingen binnen „kerkelijk Nederland" een beetje volgt, dan valt op dat er veel belangstelling is voor de plaats en funktie van vrouwen binnen de gemeenten.

Ook valt op, dat in sommige kerken wél vrouwelijke voorgangers zijn en in andere - waaronder onze gemeenten - niet!
Moeten ook wij er niet eens over gaan na denken wat onze houding is ten opzichte van zusters die wel willen voorgaan in onze diensten of zelfs voorganger zouden willen worden?
Studeren er niet twee vrouwelijke studenten aan „De Vinkenhof?"

Met dergelijke vragen ben je bezig. En dan wordt op een bepaald moment - in het kader van de studie aan de Rijksuniversiteit - van je gevraagd om een specialisatieonderwerp te kiezen, waarin flink wat tijd gestoken dient te worden.
Is het dan niet voor de hand liggend om een onderwerp te kiezen waar jezelf al mee bezig bent en waar je graag nog eens wat verder over wilt door denken, samen met anderen?

Zodoende is er - in samenwerking met iemand van de universiteit en in overleg met de conrector van ons seminarium - een enquête samengesteld met vragen die betrekking hebben op „vrouw en ambt" in onze gemeenten.
Met als doel, te kijken hoe een aantal baptisten bezig is met deze vragen. Welke meningen en gedachten zijn er onder ons over dit onderwerp?

Gemeentewerk

Allereerst werden gegevens gevraagd over de gemeentelijke situatie. Wie maken deel uit van onze gemeenten en wat is nu „mannenwerk", en wat „vrouwenwerk?"
Uit de gegevens die zo bekend werden, geef ik u graag de belangrijkste door.

Ten eerste kunnen we constateren dat - gemiddeld genomen - bijna 60% van het aantal leden van onze baptistengemeenten vrouw is!
En onze zusters worden op elk stukje werk binnen de gemeente „ingezet".
Vooral de crèche en het zondagsschoolwerk worden door onze zusters gedaan (96% van diegenen die de crèche doen zijn vrouwen en 71% van de zondagsschoolleiding is vrouw).

We zien onze zusters het minste in de raden van de gemeenten.
Van alle raadsleden van de 26 „onderzochte" gemeenten, was slechts 13% vrouw!

Daarnaast, en dat is ons natuurlijk niet onbekend, neemt de zusterhulp in elke gemeente een belangrijke plaats in en doen de zusters veel ziekenbezoek.

Geënqueteerden

Zoals gezegd: 80 (willekeurig uitgezochte) leden van 26 baptistengemeenten in Nederland hebben meegedaan aan deze enquête. Van deze 80 waren er 35 mannen en 45 vrouwen (onder wie 17 presidentes van zusterhulp) en de gemiddelde leeftijd van hen was 43.94 jaar.

Conclusies

Er zijn een aantal belangrijke conclusies (die natuurlijk zeer voorlopig moeten zijn, omdat slechts een kleine groep mensen is ondervraagd) die getrokken kunnen worden.
Misschien zal het u verrassen, dat van deze 80 geënqueteerden 60 (= 75%) vóór een vrouw als voorganger zijn en 20 (= 25%) daartegen.
Verder is een belangrijke vaststelling, dat het denken over wel of niet een vrouw op de kansel of in de raad der gemeente niet alleen een „geloofszaak" is, maar zeker beïnvloedt wordt door meerdere faktoren, zoals bijvoorbeeld leeftijd.

Oudere mensen hadden in het algemeen meer moeite met het idee van een vrouwelijke voorganger dan de jongeren.
Bovendien kan ook onze woonplaats een rol spelen. Mensen in het oosten van het land zien een vrouwelijke voorganger minder „zitten" dan „noorderlingen".

Kerkelijke afkomst

Ook kan het „vóór" of „tegen" zijn sterk bepaald worden door het feit of je ooit belijdend lid bent geweest van een andere kerk of groepering, of niet. Uit deze enquête kwam namelijk een heel duidelijk verschil naar voren:
55% van de geënqueteerden, die liever geen vrouw als voorganger in onze gemeenten zien, is ooit belijdend van een andere kerk geweest.
Terwijl van diegenen, die wél een vrouw als voorganger zouden willen hebben, slechts 1.6% ooit belijdend lid van een andere kerk is geweest!
Ook bleken raadsleden (20 deden mee aan deze enquête) eerder tegen een vrouwelijke voorganger zijn dan de „gewone" gemeenteleden. Dit kan samenhangen met het feit dat gemiddeld zo'n 1/3 van de raad uit leden bestaat, die uit een andere kerk afkomstig zijn!

Opmerkelijk

Nog een paar opmerkelijke dingen:
de presidentes van de verschillende zusterhulpafdelingen vonden de gedachte aan een vrouw op de kansel en in de raad nog wat aantrekkelijker dan de overige geënqueteerden: 82% van de presidentes sprak zich uit vóór deze gedachte.
Een opmerkelijk feit was verder dat bijna alle geënqueteerden duidelijk denken aan een „priesterschap van alle gelovigen" als het gaat om onze ambtsopvatting: ieder die geroepen is mag zijn/haar diensten ter beschikking stellen van de gemeenten.

Ds vrouwelijke zendelingen worden dan ook zeer gewaardeerd door iedereen, al merkten meerdere „tégenstemmers" wél op, dat het volledig voorganger-zijn van onze vrouwelijke zendelingen in Afrika alleen is toegestaan als daar gebrek aan mannen is.

Schriftbeschouwing

De meeste baptisten blijken gemiddeld één keer per dag in de bijbel te lezen, zo kwam uit de enquête naar voren.
En ons omgaan met de bijbel is de kern, als we spreken en nadenken over wel of niet een zuster in de raad der gemeente of als voorganger in onze erediensten.
Onze schriftbeschouwing, en daarmee ons

omgaan met de bijbelse gegevens, zal vooral onze houding ten aanzien van deze kwestie bepalen.

Ter illustratie van deze opmerking nog enkele gegevens uit de enquête:

29% van de geënqueteerden ziet de bijbel als het letterlijk geïnspireerde boek van God. En op grond van dit gegeven is voor hen duidelijk dat een vrouw niet voorganger mag worden in onze gemeenten. Het is toch ook zo dat de man het hoofd van het gezin is en de vrouw onderdanig aan de man? Ook invloeden van buitenaf - waar vrouwen steeds meer een plaats innemen in het arbeidsproces en ook leidinggevende funkties verrichten - wijzen zij af, want wij gelovigen zijn „geheel anders" en moeten ons niet laten meenemen door de tijdgeest.

De overige geënqueteerden stelden: door de bijbel wordt Gods Woord voor ons duidelijk. Of: Gods Woord komt tot ons d.m.v. getuigenissen en ervaringen van profeten en apostelen.

Vanuit deze visie op de bijbel komen zij tot andere konklusies dan de bovengenoemde groep: vrouwen mogen van hen wél in de raad en op de kansel, man en vrouw zijn gelijkwaardig en daar krijgen we in onze tijd gelukkig oog voor: de verandering in onze samenleving mag ons aan het denken zetten en van invloed zijn op de praktijk van ons gemeente-zijn.

In een volgend artikel ga ik graag nog eens in op ons omgaan met de bijbelse gegevens.

(Wordt vervolgd) Wout Huizing

INTERVIEWS

Die zijn er in soorten. Ook zogenaamde harde interviews, waarin een mens een bekend kledingstuk van een lichaamsdeel gevraagd wordt dat eigenlijk toch wel bedekt moet blijven.

Wat ik me vaak afvraag bij dergelijke interviews is in hoeverre door deze manier van vragen nog enig respect voor de menselijke waardigheid overblijft. Wellicht wil men zelfs de indruk wekken niet meer op de bal maar op de man te spelen. Wie op de man speelt en niet op de bal, heeft echter beroerd weinig respect voor een medemens. Vandaar waarschijnlijk dat je van sommige interviewers ook zo beroerd wordt.

Het zal voor een christen-journalist misschien niet meevallen op de bal te spelen en niettemin een goed interview te maken. Ook journalisten hebben voorbede nodig.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Hengelo: A. de Vries te Leeuwarden.

Beroepen: te Almelo-Nieuwstraat: A. Visscher te Den Haag.

Een moeilijke vraag?

Hand. 8 : 30 „Verstaat gij wat gij leest?"

Dat is geen vraag geweest uit blote nieuwsgierigheid. Zo van: Ik zal als Jood deze heiden eens even laten merken dat hij helemaal niet de schrift die hij leest kan begrijpen. Integendeel: de vraag van Philippus wil helpen om te verstaan hetgeen gelezen wordt.

Daaruit leren we dat bijbellezen niet enkel een zaak van de enkeling is. Het is ook een zaak van twee mensen, van een gemeenschap. Dat klemde in de eerste eeuwen nog meer dan in onze tijd. In die tijd waren er slechts enkelen in het bezit van een bijbelrol. De kamerling uit Morenland was rijk - hij kon de aankoop van de rol van Jesaja bekostigen. Maar zo waren er niet veel. Daarom ook was het voorlezen zo belangrijk: Paulus wilde dat na voorlezing in de gemeente te Colosse zijn brief ook in Laodicea zou worden voorgelezen, zoals de door hem geschreven brief aan Laodicea (waar is die gebleven?) in Colosse moest worden voorgelezen, Col. 4 : 16. De Openbaring die Johannes op Patmos is tendeel gevallen, begint (bijna) met de woorden: Zalig hij die voorleest, Openbaring 1 : 3.

Parallel daarmee loopt dan de oproep om te horen, en worden zij zalig gesproken die horen.

Verstaat gij wat gij leest, roept om de woordspeling: Leest gij wat er staat? Met andere woorden: Slaat gij geen woord over? Legt gij de klemtoon niet verkeerd? Staan de komma's en de punten en de vraag- en uitroeptekens goed? Laat gij u niet op een dwaalspoor brengen door een verkeerde zinsbouw?

De kamerling uit Morenland (wie dat ook geweest moge zijn!) las wat er stond. Maar wie de verzen 32 en 33 uit Handelingen 8 vergelijkt met Jesaja 53 : 7b en 8, komt tot de ontdekking dat er geen woordelijke overeenstemming bestaat tussen het oorspronkelijke van Jesaja 53 en de aanhaling in Handelingen 8. In het oorspronkelijke is het een lam dat ter slachting wordt geleid en een schaap dat stemmeloos is, in de aanhaling juist andersom.

Zonder twijfel heeft Lucas de tekst uit Jesaja 53 weergegeven uit de griekse vertaling van Jesaja 53, dat oorspronkelijk in het hebreeuws geschreven is (de zogenaamde Septuagint). Of de kamerling Jesaja in het hebreeuws las? Dat kunnen wij niet meer uitmaken.

Deze rijke man kreeg hulp van Philippus. Het opmerkenswaardige aan Philippus was niet een geweldige kennis van de profetische geschriften in het algemeen en van Jesaja in het bijzonder. Philippus geloofde in Jezus, de gekruisigde en opgestane profeet van Nazareth in Galilea. Hij las (en hoorde) de profeten met de ogen (en de oren) van iemand die geheel nieuw heeft leren lezen (en horen) vanwege het onderricht van Jezus. Vandaar dat hij, uitgaande van dat schriftwoord, aan de kamerling Jezus verkondigde. Philippus kon dat omdat hij naast kennis van de profetische geschriften kennis van Jezus had.

Als Philippus niet bij de kamerling gekomen was, zou deze - verrijkt met een bijbelrol - uit Jeruzalem naar zijn land zijn teruggekeerd, zonder ook maar iets ervaren te hebben van de dingen die in Jeruzalem gebeurd waren.

Door Philippus heeft de kamerling ervaren wat God gedaan had in en door zijn Zoon Jezus Christus. Door Philippus leerde de kamerling geloven dat door het getuigenis van de profeten - en van de apostelen - God zijn grote daden aan mensen heeft willen bekendmaken. Door het getuigenis van Philippus werd de rol van Jesaja tot Woord Gods voor de kamerling. Anders was het een rol uit de Joodse litteratuur gebleven voor hem, vanzelfsprekend een heilige rol. Maar niet het Woord van God, dat scherp en tweesnijdend is.

Het is de zegen die de Heer aan de volgelingen van Jezus wil geven dat zij sámen de schriften mogen lezen. Sámen mogen overdenken en bespreken wat er staat. Daarbij is inderdaad belangrijk om te weten wat er staat; verreweg de meesten moeten het dan met een vertaling doen. Het is goed dat er iemand is die de schriften in de oorspronkelijke taal kan lezen en zo aan de gemeente kan zeggen wat er oorspronkelijk stond. Maar kennis van hebreeuws en grieks waarborgt geen verstaan van wat er staat. Dat doet ook de voorganger sámen met de gemeente. De bijbel is het boek van de gemeente.

Ploeger

BREEK ER EENS UIT

Veel jongeren onder ons beleven nu spannende tijden.

Elk voorjaar, dus nu ook: EXAMENTIJD. Je bent of wordt straks 18 jaar en dus komt de vraag: „Wat doe je na je eindexamen?!" En vaak zeg je, of denk je: „Ik weet het nog niet..."
Verder studeren?
Een baan zoeken?
of: *Voorzichtig proeven* wat de maatschappij jou te bieden heeft?
en: Hoe je met jouw eigenschappen en vanuit jouw geloofsbeleving de maatschappij iets kunt bieden?

Misschien kan „Breek er eens uit" wat voor je betekenen.
Zeker
— als je wilt ontdekken wat dienstbaarheid en hulpverlening is;
— als je aan anderen durft te geven wat je zelf gekregen hebt van de Heer van jouw leven.

Je zult overigens merken dat je er niet alleen voor staat.
„Breek er eens uit" wil je begeleiden, zodat je al dienende ook wat terug krijgt op je ontdekkingstocht.
Je hebt nog vragen?
Ja, natuurlijk!
Kom dan zelf zaterdag 16 mei om 10.00 uur op de informatiedag in „De Samenhof" te Zwolle en neem je vriend(in) mee!

Bel of schrijf naar:
Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Aan je jeugdleider(s) hebben we trouwens ook informatie gestuurd.
Wordt vervolgd.

Namens het bestuur,
Luppo G. Nobbe



GEBRUIK UW TALENTEN

Voor mij op tafel ligt een vel karton met daarop afgebeeld de kaart van Nederland. „Uniespel: gebruik uw talenten" prijkt er boven. Op de landkaart staan alle bij de Unie aangesloten baptistengemeenten getekend. In Zeeland valt weinig te bespeuren. Baptisten zijn in deze provincie zeldzame vogels. Het dichtst bevolkt op de baptistenkaart is de veenkoloniale streek in het noordoosten van ons land. Geen wonder voor wie enigszins is ingevoerd in ons verleden.

Alle gemeenten (en evangelisatieposten, want die staan er ook op) zijn met elkaar verbonden door lijnen en langs deze lijnen kunnen de pionnen worden bewogen. En zo reist u door baptist-Nederland. Tot uw beschikking hebt u een stapeltje talenten, die onderweg moeten worden gebruikt. Want daar zijn talenten voor, om ze te gebruiken. Vandaar ook de naam van het spel.

Het spel is ontworpen als ondersteuning bij de jubileumviering van de Unie, die dit jaar een eeuw bestaat. Voor zover u het nog niet in huis hebt: het is te bestellen (*f* 2,50 per spel) bij het Uniebureau. Piet Stellinga

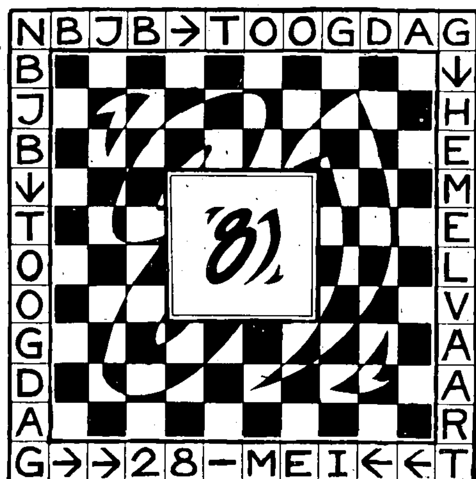
SCHAPEPRAAT

Hier en daar kun je soms leuke dingen opvangen. Ik bedoel: je kunt soms leuke woordspelingen en toepassingen horen.
Zo deze: Wie niet over koetjes en kalfjes kan praten, heeft ook van schapen waarschijnlijk weinig verstand.
Waarmee gezegd wilde zijn dat het pastorale bezoek dat hier en daar en af en toe gebracht wordt, niet maar vanaf het begin hoeft te gaan over de zogenaamde geestelijke dingen. Ook de belangstelling voor het gewone reilen en zeilen van een mens doet weldadig aan. Praten over koetjes en kalfjes is niet zinneloos. Pas als je over deze beesten kunt praten, kun je ook over schapen praten. De mens is altijd mens in zijn omgeving.
Een mens hoort bij anderen. Dat is een zegen. Soms ook moeilijk.

MEDEDELING

Voor „De Vinkenhof" zoeken wij een goede tweedehands piano voor niet te veel geld, voor de huiselijke kring en voor onze bijeenkomsten.
Wie ons helpen kan wordt verzocht zich in verbinding te stellen met het Uniebureau (030-784457).
Wij nemen daarna kontakt op met wie reageerde. J. Reiling

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!



De hierbij afgebeelde groep uit Vroomshoop werkt met het spel Levende Stenen mee aan de toogdag te Elburg.



Ik ben een christen maar van de kerk moet ik niets hebben

Hij meende wat hij zei. U kunt me geloven, hij meende wat hij zei. Het had weinig zin ertegen in te gaan. Waarom zou je er tegenin moeten gaan?
Omdat het een onmogelijkheid is om christen te zijn en tegelijkertijd je van de kerk, of van welke geloofsgemeenschap ook, niets aan te trekken? Accoord, u hebt gelijk. Christen-zijn en niets van de kerk moeten hebben is een tegenstelling, die geen reden van bestaan heeft. Je bent mèt de kerk christen, of je bent geen christen. Maar niet christen zonder de kerk (of een geloofsgemeenschap). Zomin als je trouwens een kerk kunt vormen zonder christenen. Christenen vormen de kerk. Een kerk zonder christenen is geen kerk.
En toch, wat kom je dat vaak tegen. Er zijn kennelijk nogal wat mensen met nare ervaringen met de kerk als instituut, als organisatie, en met kerkmensen, met predikanten, en ouderlingen, en diakenen, en jeugdleiders. Ik weet niet of alle verhalen die ik hoor wáár zijn, en ik kan het meestal ook niet controleren. Maar ik denk dat dat nog niet het belangrijkste is. De mensen denken dat ze slechte ervaringen hebben, en dus is het voor hun gevoel zo. En dus reageren ze met een uitdrukking als hierboven staat. Ik ben een christen maar van de kerk moet ik niets hebben. Soms zeggen ze er bij, dat ze waarschijnlijk betere christenen zijn buiten de kerk dan de christenen binnen. Hetgeen al evenmin door mij te controleren is. Soms zeg ik dat ze gelijk hebben, en soms zeg ik dat ze er naast zitten. Beide is immers waar.

Wie zou ontkennen dat er binnen de kerken - ook binnen de baptisten gemeenten - mensen zitten die beroerd weinig begrepen hebben van het Evangelie van Jezus Christus. Die daarom een levenswandel hebben die nergens op lijkt en in ieder geval niet op die van een discipel van Jezus Christus. Want een discipel moet toch geheel anders zijn?! Dat anders-zijn zit niet in het nalaten van allerlei dingen (dat kan evengoed een kwestie van smaak dan van christelijke overtuiging zijn). Het zit veelmeer in het doen van een aantal dingen die de natuurlijke mens niet doet, en in ieder geval niet graag doet.

Wie offert nu met een vreugde een deel van zijn inkomen voor de kerk, voor de gemeente? Wie is bereid een deel van zijn tijd te besteden voor de kerk, voor de gemeente? Wie is bereid om vermaningen van broeders en zusters te aanvaarden? Wie is genegen om de onderste weg te gaan? Om altijd weer te vergeven? Of de tweede mijl te gaan en de andere wang toe te keren? Dát zijn toch wezenlijke kenmerken van het christen-zijn.

Maar het gaat toch te ver om te doen alsof er binnen de kerken - ook binnen de baptisten gemeenten - alleen maar mensen zitten die er niets van menen. Er zijn in alle kerken mensen, die werkelijk door Jezus Christus gegrepen zijn. Die zich hebben laten grijpen. Die het avontuur van een leven met Jezus aangedurfd hebben en aandurven! Die - met vallen en opstaan - proberen de voetstappen te drukken van Hem die hun voorging. Er is door de christenen toch in de loop der eeuwen zo het een en ander veranderd in de wereld.
Toegegeven, het zou meer hebben moeten zijn. Toegegeven, er ligt nog veel werk te wachten. Maar er is veel gebeurd, en er gebeurt nóg heel wat.

Ik ben een christen maar van de kerk moet ik niets hebben.

Als de omstandigheden het kunnen verdragen zeg ik wel eens: Kom eens in de kerk als ik preek. U kunt dan zelf beoordelen of ik de mensen zeg dat ze maar slecht moeten zijn. Of dat ik zeg: Wie zich niet bekeert, zal het Koninkrijk der hemelen niet binnengaan. Als regel krijg ik dan te horen dat ze graag geloven dat ik de mensen het slechte niet leer. Maar daarmee is het dan ook bekeken. Van de uitnodiging om te komen luisteren wordt gèen gebruik gemaakt.

Zit de afkeer van de kerk dan zo diep? Of zit er nog wat anders achter zo'n gezegde? Het laatste is zeer zeker het geval, zoals trouwens ook 't eerste waar is: Er zit meer achter. Naar de kerk gaan, trouw, geregeld naar de kerk gaan, lid zijn van de kerk de boodschap van God zoals die in de kerk gezegd wordt geloven het vergt een belijdenis die voor veel mensen te ver gaat. Deze belijdenis namelijk, dat je als mens een Heiland, een Redder nodig hebt. Dat je achter- en ondergrond nodig hebt: Iemand om je aan vast te houden. Geloven is, je onmacht als mens bekennen, om zelf klaar te komen met het leven.

P.

Pinkstertreffen in Berlijn

Trouw van 10 april jl. meldde dat ook enkele Nederlanders betrokken zijn bij de voorbereiding van een groots gebeuren in het Olympisch Stadion van Berlijn tijdens de komende pinksterdagen.
Een gebeuren dat op initiatief van de pinkstervoorganger Volhard Spitzer zal plaatsvinden. Zijnerzijds beroept hij zich op ontvangen visioenen, die naderhand van enkele fouten zijn ontdaan, en die ook op andere plaatsen bevestiging vonden.
Trouw van 11 april jl. meldde dat er op dit gebeuren nogal wat kritiek was losgekomen. Juist in Berlijn hebben de r.k. kerk, de evangelisch-lutherse kerk, de evangelische alliantie, de bond van vrije evangelische gemeenten en de verenigde evangelisch lutherse kerk zich van dit gebeuren losgemaakt.
In Die Gemeinde, het orgaan van de duitse baptisten, van 19-4-1981 lezen we dat de vereniging van berlijnse baptisten gemeenten eveneens niet meedoet.

In het kort samengevat komen de aangevoerde redenen daarvoor neer op het volgende: er is een kant en klaar ontwerp van dit treffen, dat èn inhoudelijk èn wat de sprekers betreft, niet meer gewijzigd kan worden (de visioenen zijn doorslaggevend); er is derhalve geen mogelijkheid dit treffen als een gemeenschappelijk gebeuren voor gemeenschappelijke rekening en verantwoording te zien. Ook de manier waarop deze zaak in de openbaarheid wordt gebracht, de wijze waarop reclame gevoerd wordt, de methoden die gebruikt worden om beslissingen te maken, wekt bij vele gelovigen weerstand, bij sommigen zelfs weerzin op.
Belangrijk is ook dat men vreest dat sommige bezoekers dit berlijnse gebeuren zullen aangrijpen om hun afkeer van het communisme duidelijk te maken. Men verwacht veel deelnemers uit de Verenigde Staten immers, die gemakkelijk zeggen: Wij gaan naar Berlijn, en daarmee willen betogen: Berlijn behoort ons, de christelijke westelijke wereld.
Dat deze kwestie voor de berlijnse baptisten gemeenten niet een gemakkelijke is, blijkt ook uit de woorden van de voorzitter, Dr Wolfgang Lorenz: Laten wij elkaar de oprechte broederschap blijven betonen. De vrees dat leden zich van de gemeenten losmaken, is aanwezig. P.

BESTELBILJET

Heden en Toekomst ...... ex. à *f* 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" ...... ex. à *f* 2,50

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.



uit het Uniebureau

Bijeenkomsten

Op 10 april vergaderde de Unie Zendings Commissie. Zij had o.a. een gesprek met een zendingskandidate, die, naar mag worden verwacht, de komende Algemene Vergadering ter aanvaarding zal worden voorgedragen. Ook vond een ontmoeting plaats met *ds J. B. van der Veen en mevr. F. van der Veen-Vorsteveld*, waarover u verderop meer kunt lezen.

De Financiële Commissie der Unie kwam op 13 april bijeen. Op 14 april was er een vergadering van het Dagelijks Bestuur. De Broederschap van Baptistenvoorgangers organiseerde op 22 april een studiedag. Op 24 en 25 april is er een toerustingsweekend op initiatief van de Stuurgroep - Gemeente Bijbelschool. Op uitnodiging van de Commissie der Unie vindt op 25 april een breed beraad plaats over vraagstukken van financiële en organisatorische aard.

De Van der Veens

Zoals hierboven werd opgemerkt, had de Unie Zendings Commissie op 10 april een gesprek met het echtpaar Van der Veen-Vorsteveld. Zij brachten verleden jaar een verlof-periode in Nederland door. In september keerde dominee Van der Veen naar Douala (Kameroen) terug om zijn werkzaamheden af te ronden en het penningmeesterschap van de Kameroenése Baptistenunie over te dragen.

Tijdens de in januari gehouden verkiezingen is dominee Van der Veen als penningmeester-administrateur door zijn kollega Ekwala opgevolgd. Mevrouw Van der Veen was in december en januari in Douala om daar samen met haar man de Kerstdagen door te brengen en hem bij het afwikkelen van allerlei zaken te assisteren. Begin maart keerde dominee Van der Veen, na vijftien jaar in Kameroen te hebben gewerkt, definitief naar Nederland terug. Het afscheid was indrukwekkend, hartroerend soms. Iedereen moest hem nog even de hand drukken of op de maaltijd nodigen!

Momenteel geniet het echtpaar Van der Veen, dat zich metterwoon in Dordrecht heeft gevestigd, van een welverdiende vakantie. Uit wat zij over hun werk vertelden bleek, dat beiden steeds de nadruk hebben willen leggen op de *gemeenschappelijke verantwoordelijkheid* van Kameroenezen en Europeanen. Ds Van der Veen was de laatste jaren tevens als voorganger werkzaam en besteedde de nodige aandacht en tijd aan het huisbezoek, hetgeen door de gemeente bijzonder werd gewaardeerd. Zij kunnen op een boeiende periode terugzien, waarin onder Gods zegen veel tot stand is gekomen, zowel op geestelijk als op administratief-financieel-organisatorisch terrein.

De Unie Zendings Commissie heeft er op 10 april geen twijfel over laten bestaan, dat de jarenlange inzet van de Van der Veens onder soms moeilijke omstandigheden haar met grote dankbaarheid vervullen. Zij heeft dan ook besloten, de Commissie der Unie voor te stellen om daaraan tijdens de komende Algemene Vergadering op passende wijze aandacht te besteden. Het Dagelijks Bestuur, dat op 14 april bijeenkwam, heeft op deze suggestie positief gereageerd!

Zr Janca Loot

Janca Loot, die als vroedvrouw werkzaam is te Dagai (Noord-Kameroen), heeft in maart/april een korte vakantie in ons land doorgebracht. Ze heeft ook een bezoek gebracht aan het Uniebureau en daarbij waardevolle zaken doorgegeven. Janca vertelde, dat Janneke en zij het fijn vinden om brieven uit Nederland te krijgen. Maar het ontbreekt hen veelal aan tijd om terug te schrijven. Vandaar dat Janca ons verzocht u te laten weten, dat *informatie over Noord-Kameroen en het zendingswerk* het beste kan worden aangevraagd *via het Dokumentatiecentrum van de Unie Zendings Commissie,* dat in het Uniebureau is gevestigd (t.a.v. student N. A. van der Leer). Graag wensen we Janca een goede reis en een behouden aankomst!

ZATERDAG 19 SEPTEMBER:
LANDELIJKE ONTMOETINGSDAG
PRINS BERNHARD HOEVE ZUIDLAREN

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

BOEKBESPREKING

Roel Pomp: Langs de rand van de kerk. Boekencentrum, Den Haag. Paperback. 233 blz. *f* 24,90.

De vraag hoe een christen zich in de wereld moet gedragen, welke zijn houding tegenover de problemen van staat en samenleving moet zijn, op welke hij stelling moet betrekken in de strijd om een wereld waarin te leven is, wordt heel verschillend beantwoord. Van groot belang daarbij is de plaats die men door zijn dagelijks werk inneemt, de visie die men opgedaan heeft, de invloeden die men ondergaat van allerlei kanten. Ds Pomp is industriepredikant, komt in aanraking met de vragen die de grootindustrie oproept, ziet zich geplaatst voor de noodzaak mee antwoorden te zoeken op de vraag: Hoe geven we het evangelie in deze, in zo'n wereld „handen en voeten". Uit de vele artikelen die Pomp (geb. 1932) vanuit zijn betrokkenheid bij deze zaak in allerlei tijdschriften schreef, is een verzameling gemaakt (zodat hier en daar - niet storende - korte overkappingen voorkomen) die een duidelijk inzicht geven in zijn overtuiging dat hij als christen, en dus ook als predikant, voor het socialisme heeft moeten kiezen. Zijn boek kent dus „linkse" tendenzen. Dat mag echter geen reden zijn dit boek te laten liggen. Hoe ook, hij dwingt zijn lezer tot positie kiezen. Zout en licht zijn is niet opdracht noch voorrecht van enkelingen maar van heel de gemeente van Christus. Hoe doe je dat? Hoe maak je dat ervaarbaar voor anderen? Daar kan ook een boek dat weerstanden oproept - dat deed het ook bij mij - echter goed bij helpen. Daarom voor geïnteresseerden graag aanbevolen.

Jammer, dat de schrijver zich niet helemaal heeft losgemaakt van zijn „voornaam" taalgebruik en nogal wat vreemde worden gebruikt (die gastarbeiders van de taal heten te zijn). Jammer dat de uitgever niet meer aandacht aan de correctie heeft besteed; het aantal fouten is te groot.

Ploeger

Feest in Heerenveen

Ik zit nog even te mijmeren over de friese ontmoetingsdag die op 11 april in Heerenveen werd gehouden.
Het was een wondermooie dag!
Mooi omdat we op deze dag broeders en zusters uit alle zestien gemeenten van het gewest mochten ontmoeten, plm. zeshonderd in getal. Mooi ook omdat het zulk stralend weer was.
Mooi omdat er zoveel fijne dingen te beleven waren, maar bovenal wondermooi omdat we een ontmoeting met de levende Heer mochten hebben.
Het thema voor deze dag was: „Christus Koning".
In de ochtendbijeenkomst, die onder leiding stond van ds Huizing, sprak ds Horjus over: „Christus Koning van hemel en aarde" (Zach. 9 : 9 en 10).
„Erkennen we Christus als Koning van hemel en aarde of alleen als Koning van de Hemel" vroeg ds Horjus.
Jezus heeft de verbinding weer tot stand gebracht aan het kruis van Golgotha. Daar leek Hij misschien geen Koning, Hij was het des te meer!
Hij overwon de dood.
Jezus nam onze zonden op zich. Wat een machtig evangelie!
Maar... weten de mensen buiten deze kerk dat ook?
Wat een opdracht!
In de slotbijeenkomst sprak ds Stichter over: „Christus Koning van ons hart". Hij vroeg ons hoe het er voor stond in ons leven.
We hebben Jezus vaak wel aangenomen als onze Verlosser en Zaligmaker, maar is Hij ook Heer en Koning?
Heeft Hij het werkelijk voor het zeggen op *alle* terreinen van ons leven? Of op slechts enkele?
In deze slotbijeenkomst zong zr. Evelyn Fischer uit Heerenveen een tweetal liederen voor ons. Het is een waar genoegen om naar deze begaafde zangeres te luisteren.
Wat de muziek en zang betreft zaten we in Heerenveen trouwens toch goed. In het voorprogramma en ook tijdens de ochtendbijeenkomst mochten we luisteren naar Get Back uit Hoogeveen.
Een prima groep met een duidelijke, verstaanbare boodschap. Bovendien werkten 's morgens alle koren uit het gewest mee. Uit bijna elke gemeente waren zangers of zangeressen aanwezig. Fijn zo'n groot koor!
Fijn om naar te luisteren en fijn om deel van uit te maken.
De middagbijeenkomst of het tussenprogramma, om het even welke naam je eraan geeft, werd bijna geheel gevuld met de musical „Levend Water" van de Lord's Moor Singers.
Deze musical behandelt een aantal gedeelten uit het Evangelie van Johannes. Centraal staat het gesprek van Jezus met de Samaritaanse vrouw. Maar ook het gesprek met Nicodemus komt aan de orde en onderwerpen als liefde, vrede, de Heilige Geest en de wederkomst.
Als de Lord's Moor Singers bij u in de buurt komen, met deze musical, kan ik u een bezoek beslist aanraden.
Tijdens dit programma waren ook de kinderen aanwezig.
Zowel 's morgens als tijdens de slotsamenkomst werden zij door leiders en leidsters van de zondagsschool bezig gehouden.
Voor de allerkleinsten was er de gehele dag oppas aanwezig.
Tussen de bijeenkomsten kon men een bezoekje brengen aan de verschillende stands. Tear Fund was er, E.C.U., N.B.J.B., Jubileumcommissie, de gemeente Steenwijk met schilderijen en tele-evangelie en een evangelische boekwinkel.
Toen de slotsamenkomst bijna ten einde was, kwamen de kinderen binnen samen met hun leiders en leidsters. Ze zwaaiden met eigengemaakte palmtakken en zongen:
„Hij is Koning, Hij is Koning
Hij is het die ons bevrijdt
Hij is Koning, Hij is Koning,
Koning in eeuwigheid".
Zingende kinderen, voor vele ouderen onmogelijk om zich dan stil te houden, dus zong even later bijna iedereen zachtjes mee: „Hij is Koning, Hij is Koning".
Daarna mochten we nog genieten van het lied: „Wees blij in de Heer en zing verheugd". De oudere kinderen zongen terwijl de jongsten er een ronde-dansje op maakten.
Iedereen had genoten, zowel de kinderen als de oudere garde. Ds Gerritsen bedankte alle medewerkers en aanwezigen en riep een ieder op om in september samen naar Zuidlaren te gaan, naar de jubileumtoogdag.
Na ook onze Heer en Heiland te hebben bedankt voor deze heerlijke dag, zongen we nog een slotlied waarna een ieder huiswaarts keerde.

Martha v. d. Werf

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Werkbijeenkomst - 1981

Het wordt al weer tijd om elkaar aan deze vreugdevolle dagen te herinneren. Op 21, 22 en 23 september verwachten we graag alle medewerkers in evangelisatie, raadsleden, voorgangers en geïnteresseerden in De Bron te Oudleusen. Deze keer zal het hoofdthema zijn: *De mens in zijn wereld.* We hebben dit eigenlijk al heel lang op ons verlanglijstje staan en hopen hierover nu samen met u na te denken. Als u verstandig bent, reserveert u deze dagen alvast. Ze vallen in de week direct na de jubileum-toogdag in Zuidlaren, maar dat zal toch wel geen verhindering zijn. We hopen en bidden voor goede, gezegende dagen.

Nota „nieuw werk"

Aan een aantal mensen zond ik ter beoordeling een paar gedachten over dit onderwerp en verzocht hen mij hun reactie te laten weten. Graag vóór 27 april, want dan kan ik die opmerkingen verwerken in een soort eindrapport, dat de ECU op de eerstvolgende vergadering zal bespreken. Tot nu toe ontving ik één telefoontje van een collega, die me beloofde dat hij in de pen zou klimmen. Hopenlijk zijn er nog enkelen, die mij dit genoegen willen doen. Het is natuurlijk geen verplichting. Iedereen kan je op die manier wel een stukje „huiswerk" door de brievenbus laten gooien. Maar toch... het zou erg op prijs worden gesteld.

Er kwam een brief

Dat gebeurt maar zelden, tenminste als het om een reactie op deze artikeltjes gaat. Ds. Louw zei vroeger wel eens: Een christen reageert niet! Nu, op baptisten schijnt dit in elk geval van toepassing te zijn.
Maar deze keer was het raak, hoewel de briefschrijfster niet haar bijval kwam betuigen. Als er al geschreven wordt, is het in ieder geval om te laten weten: Ik ben het er niet mee eens.

Op de brief van deze zuster kom ik binnenkort terug en dat heb ik haar ook meegedeeld. Het gaat over het persoonlijk getuigenis in een evangelisatiedienst en de vraag, of je daarvoor aanwijzingen mag geven. Er staat ook in, dat dominees de dingen te veel willen „regelen" en te bang zijn, dat er eens iets uit de hand zal lopen. Vindt u dat ook? Wat mij betreft, daar wil ik wel eens wat meer van horen. En dan praten we het hier weer uit! Alles in een goede gezindheid, natuurlijk.

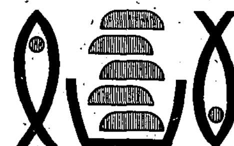
Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

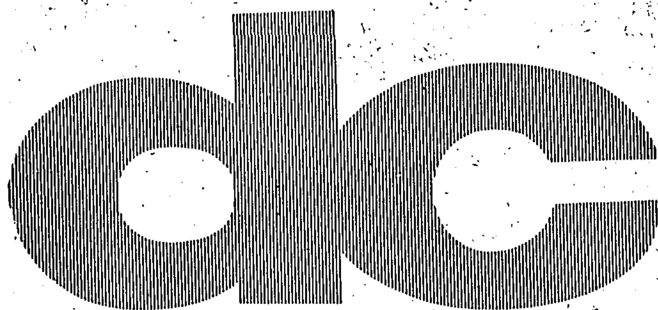
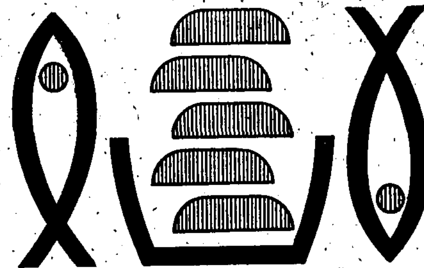
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



GEMEENTEBERICHTEN

IJmuiden - (G.v.d.H.). Al bladerend in het Jaarboekje 1980, waarop afgebeeld het vignet van de Unie, en het Jubileumvignet, komt bij ons de gedachte op om u mee te nemen door het boekje, en deelgenoot te maken van de inhoud.
„Al met al zien we dankbaar achterom en willen we vol belangstelling, voor wat de Heer in ons midden weer gaat doen, 1981 tegemoet gaan" schrijft onze voorzitter van de raad - br W. J. Blanken - in het voorwoord.
Dankbaar zijn wij met ons voorgangers-echtpaar ds en zr Agtereek die nu bijna vijf jaar in onze gemeente, met veel zegen en vriendschap, mogen werken.
Dankbaarheid is tevens aanwezig voor de aktiviteiten, die in ruime mate, plaatsvinden.
De zusterkring mocht haar 25-jarig jubileum in gepaste sfeer vieren, waarin de zusters van de gemeente mochten terugblikken en vooruitzien in de ontmoeting met elkaar en hun arbeid voor de zending.
De medewerksters van de zondagsschool mogen eveneens terugzien op een zegenrijk jaar, en op de Vakantie-Bijbelschool (in de herfstvakantie) waarin vele kinderen van Jezus mochten horen.
Het zangkoor - jeugdkoor Rom. 1 : 16 - Jonge Gemeente - Zaaierarbeid (met oproep voor meerdere verspreiders) - Huisbijbelkringen - Zendingskommissie en Lektuurkommissie hebben tevens in het afgelopen jaar met veel zegen mogen werken.
Moeizame arbeid is verricht in de arbeid voor de Tussenjeugd/Jeugdbijbelkring, doch wij hebben het vertrouwen niet verloren dat de Heer ons - bij vernieuwing - inzicht geeft om deze tak van arbeid zegenrijk op te bouwen.
Dankbaarheid is aanwezig dat de gemeente verder mocht groeien, mede omdat er 7 zusters en 3 broeders mochten worden gedoopt, en dat wij tevens 3 zusters en 2 broeders, overgekomen uit andere gemeenten en gemeenschappen, mochten welkom heten.
Afscheid is genomen van 2 zusters en 1 broeder, die naar andere gemeenten zijn verhuisd.
U begrijpt dat dit een zeer korte wandeling door het boekje is geweest, maar misschien heeft u iets kunnen waarnemen hoe de Heer ons zegent en leidt in alle arbeid, door spanning en verdriet heen.
Tevens maken wij van deze gelegenheid gebruik u allen, en uw naasten, in dit Jubileumjaar der Unie, Gods onmisbare zegen toe te wensen, wetende dat wij allen „Gezegend en Gezonden" zullen worden.

Hoogezand - (D.E.). „We hadden ieder onze verwachtingen, maar dat we zo gezegend zouden worden had haast niemand durven hopen": Bovenstaande is een aangehaalde zin uit ons jaarverslag 1980 en dat duidt op het feit dat we in augustus van dat jaar met diensten zijn begonnen in de nieuwe wijk „Woldwijck".
Na heel veel voorbereidend werk heeft de gemeente de beschikking gekregen over een grote zaal en 4 kleinere, die van de burgerlijke gemeente huren. Deze zalen maken deel uit van een verbouwde school tot cultureel centrum. Zowel in de Beukemastraat als in Woldwijck kan men elke zondagmorgen „ter kerke" gaan.
Br Goldberg uit Siddeburen en onze ds Pflaum gaan namelijk wisselend voor in de diensten en - we zijn de Heer erg dankbaar - de kerk is vol en de zaal is vol. Wij zien veel bezoekers uit de omgeving die met ons opgaan. Ook is er in de nieuwe wijk al een „baptistenvrouwenkontakt" alsmede een jongensclub.
U merkt wel broeders en zusters in den lande, we zijn in Hoogezand nog springlevend! We zijn blij dat onze voorganger in een goede gezondheid verkeert om in deze grote gemeente zijn werk te mogen en te kunnen doen.
Iets in ledental zijn we teruggelopen, daar er in 1980 in totaal 17 leden naar elders zijn vertrokken en 3 zusters en 1 broeder werden „Thuis" gehaald, maar we mochten 4 keer het doopvont openen en kort geleden was het weer feest toen een zuster door de doop te kennen gaf de Heer te willen dienen.
We zijn bezig met de uitbreiding van ons zalencomplex en aanpassing van het sanitair voor invaliden. De aannemer is gereed met zijn deel daaraan en elke avond en 's zaterdags zijn vrijwilligers bezig met het afwerken.
Binnenkort hopen we klaar te zijn, zodat er op één avond meerdere aktiviteiten kunnen plaatsvinden en we elkaar niet voor de voeten lopen.
Naast al ons werken, plannen maken enz. zijn we ons er van bewust, dat er ook „RUIMTE" moet zijn in ons hart en leven, opdat de Heer ons ook kan zegenen. Het is goed dat wij elkaar als christenen daar eens op wijzen. Hij is getrouw!
Vanuit Hoogezand wensen wij u allen Gods zegen.



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 17 - 1 mei 1981

Geven na leven doet leven

Met name van de kant van het Nederlandse Rode Kruis wordt de actie gesteund, die ten doel heeft een groot aantal Nederlanders te bewegen uitdrukkelijk te verklaren dat hun lichaam na hun (klinische) dood beschikbaar is voor het gebruiken van organen en weefsels.
Wat zegt een christen daarop? Hij stelt tenminste twee vragen: Mag ik mijn lichaam laten verminken? Hoe zit het in de dag der opstanding?
Beide vragen hebben met elkaar te maken.

Het opstandingslichaam
is een ons onbekend lichaam. Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt (1 Cor. 15 : 35-53). Maar hoe dat lichaam er uit ziet, waaruit het samengesteld is, wordt ons niet meegedeeld. Jezus had een verheerlijkt lichaam, maar Hij kon eten, Lucas 24 : 41-43. Maar ook zomaar verdwijnen, Lucas 24 : 31. Hij kwam door gesloten deuren, Johannes 20 : 19. Kortom: Het verheerlijkte lichaam overstijgt ons voorstellingsvermogen. Duidelijk echter is dat er enerzijds verband bestaat tussen het lichaam dat „gezaaid" wordt, èn het lichaam dat opstaat. „Ik" sta op, niet een ander in mijn plaats. En toch: het nieuwe lichaam is niet opgebouwd uit de stoffen van het oude lichaam. Indien de toestand van het gestorven lichaam beslissend zou zijn voor de staat van het nieuwe lichaam, zou dat ontroostbaarheid betekenen voor de martelaren, die verbrand, onthoofd, gevierendeeld, verdronken werden. Trouwens, velen komen - met of zonder oorlogsgeweld - met een geschonden lichaam in het graf.
Het geloof in de opstanding des vleses hoeft voor een christen geen belemmering te zijn zijn lichaam voor het welzijn van anderen beschikbaar te stellen.

Opzettelijke verminking
van ons lichaam is uit de boze. Trouwens, een christen mag nooit roekeloos omgaan met zijn lichaam; in zijn arbeid niet, en in het bedrijven van sport niet, en nooit nergens. Waaghalzerij past niet bij een gelovige.
Het van-stof-zijn, het leven in een wereld van materie, het niet kunnen ontwijken van botsingen en van ziekten die in ons lichaam kunnen woeden, noodzaken ons soms delen van ons lichaam te laten verwijderen. In beginsel is er geen verschil tussen een been-amputatie en de verwijdering van een long, een nier, een baarmoeder, een milt, een blindedarm. Het behoort tot het leven onder de vloek over de zonde dat wij in dit aardse bestaan de strijd tegen verval en dood hebben te voeren. Men kan niet van opzettelijke verminking en verachting van de waarde en betekenis van zijn lichaam spreken indien men weefsels en organen (bij leven of dood) beschikbaar stelt voor het behoud van anderen. Dat betekent echter ook niet dat een mens zich moet gaan beschouwen als een wandelend magazijn met reserve-onderdelen voor medemensen!

Twee systemen
zijn bekend om aan de noodzakelijke organen en weefsels te komen voor mensen wier voortbestaan en welzijn afhangt van de inplanting van gezonde weefsels en gezonde organen. Men kan stellen: wie niet uitdrukkelijk verklaard heeft tegen de verwijdering van „onderdelen" uit zijn lichaam te zijn, is er dus vóór. Men kan ook stellen: men moet uitdrukkelijk verklaren toestemming te geven voor het gebruik van zijn weefsels en organen. Medici en vele overheidspersonen, die in hun verantwoordelijkheid méér dan één belang betrekken, zijn meest voor het geen-bezwaarsysteem (in Spanje, Frankrijk en de Scandinavische landen geldt dit; soms ook voor gasten, b.v. vacantiegangers).

Ik ben van mening
dat het geen-bezwaarsysteem de menselijke waardigheid naar beneden haalt. Hij wordt tot een ding, dat niet meer als mens bestaat als de dood heeft toegeslagen. De kerk zal zich tegen invoering van dit systeem met hand en tand moeten verzetten. Anderzijds: wie als gelovige over een gezond lichaam beschikt en niet oud is, zou niet hoeven te schromen een desbetreffende verklaring bij zich te dragen waarin hij zijn weefsels en organen beschikbaar stelt. Hij kan daarbij denken aan het woord van zijn meester: Niemand heeft grotere liefde dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden, Johannes 15 : 13.

Ploeger

Enquête over "vrouw en ambt" in onze gemeenten

Wie maakt de dienst uit (II)

Graag wil ik nog wat nader ingaan op vragen die zijn opgekomen n.a.v. de gehouden enquête (zie vorig artikel).
Wat laat de bijbel ons zien t.a.v. vrouwen en hun plaats in de gemeente?
Al meerdere keren is in „De Christen" geschreven over „de vrouw in het ambt".
Naar mijn weten voor het eerst door ds Vegter, al in 1958! En eind 1978 heeft ds Slort enkele gedachten doorgegeven.
Toch wil ook ik niet nalaten u nog eens enkele dingen ter overweging voor te leggen.

Genesis 1 en 2

Meerdere geënqueteerden wezen naar de eerste hoofdstukken van de bijbel en stelden dat daar direkt al duidelijk is wat de rol en de plaats van de vrouw moet zijn. De meesten zullen het er helemaal mee eens zijn dat in Genesis 1, man en vrouw als elkaars gelijke worden gezien: Genesis 1 : 26 en 27 (ook terug te vinden in Genesis 5 : 1 en 2), maar, stellen meerderen: uit Genesis 2 blijkt toch duidelijk dat er een scheppingsorde en taakverdeling is van de man en de vrouw.

Laten we daarom eens kijken naar het verhaal van Genesis twee. Terwijl in Genesis 1 steeds door God gezegd wordt dat de schepping goed is, zeer goed, horen we in Genesis 2 God zeggen dat iets niet goed is: het is niet goed dat de mens alleen blijft. Gods werk is nog niet voltooid, nog niet af. En God neemt a.h.w. een nieuw scheppingsbesluit: Ik ga een hulp maken die bij hem past.

Hulp zegt God. Ezer staat er in het hebreeuws. Dit woord komt 21 x voor in het Oude Testament en meerdere keren is het om God aan te duiden die ons te hulp komt (bijv. psalm 33 : 20). 16 x geeft het iemand aan die boven ons staat, maar bij ons komt om bij te staan.

„Hulp", dus: de mens alleen is hulpeloos, niet af. Het scheppingswerk is dan alleen voltooid als de mens (adam) „een tegenover" krijgt, een die bij hem past, van gelijk nivo. En de mens krijgt een „jij" tegenover en naast hem, zodat ze samen volkomen mens - man en mannin - zijn, net als in Genesis 1, geschapen door God. En hun namen geven uitdrukking aan hun verbondenheid: man en mannin, samen en allebei: mens! Eindelijk nu is het goed! Als je dit zó leest, dan is er m.i. geen aanleiding om aan de onderdanigheid van de vrouw, gegrond op Genesis 2, vast te houden, als zijnde een eenmaal vastgestelde scheppingsorde.

Het feit dat de man in Genesis 2 eerder is geschapen dan de vrouw mag ons ook niet verleiden tot spekulaties over een vastgestelde scheppingsorde, die de plaats van alles aangeeft.

Als waarschuwing moge ook voor ons het Joodse gezegde gelden: „bedenk dat de mug, de vlieg en de worm eerder geschapen zijn dan gij!"

Genesis 3

De schrijver van het scheppingsverhaal komt juist op voor de positie van de vrouw.

In de dagen, waarin dit verhaal is opgeschreven was de vrouw duidelijk achtergesteld aan de man en zelfs deel van diens bezittingen, zoals ook de ezel en de os. Welnu, deze situatie wordt verklaard als een straf van God, een vloek (Genesis 3 : 16-20) een situatie dus die niet door God gewild is en waar je van af moet. Het feit dat de man over de vrouw „heerst" is een gevolg van de zonde in de wereld, begaan door de mens. Deze situatie is bij de schepping *niet* bedoeld: toen was alles goed.

Later zendt God Zijn Zoon om de scheefgegroeide relatie God-mens te herstellen en de mens te redden van de zonden.

Mogen we daaruit nu niet de konklusie trekken dat dan in principe de man-vrouw verhouding, bij de zondeval ontstaan, ook opgeheven wordt en we eigenlijk een situatie zouden moeten hebben zoals Paulus schrijft in Galaten 3 : 26-28: „Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij zijt immers één in Christus Jezus".

Stelling

Het bovengenoemde leidt mij tot de volgende stelling: ons startpunt, bij het zoeken naar een antwoord over de plaats van de vrouw in de gemeente, moet niet in het verleden liggen, maar in de belofte van een nieuwe toekomst, een nieuwe schepping die ons gegeven is (vgl. Jesaja 43 : 18-21) waarin alles anders zal zijn: niet langer meer de vloek van het heersen van de man over de vrouw, maar gelijkwaardigheid van beiden in het leven voor Gods al aanwezige en nog komende Koninkrijk.

Nieuwe Testament: Jezus

Laten we bij ons spreken over de plaats van de vrouw in de gemeente ook vooral kijken naar onze Heer. Dan komen een paar dingen duidelijk naar voren:

Zeer opvallend is dat Jezus in het openbaar (!) sprak met vrouwen: zeer aanstootgevend in die tijd! Hij neemt hen serieus en heeft ook vrouwen als Zijn volgelingen (zie Lukas 8 : 1-3) die trouw waren tot het einde (zie bijv. Markus 15 : 40, 41).

Opvallend is ook dat het grootste nieuws dat ooit in de wereld is gebracht - de opstanding van Christus - door een vrouw werd verkondigd: Maria Magdalena!

Een aantal geënqueteerden wezen op het feit dat Jezus 12 discipelen had: allemaal mannen en dit zou dan ook betekenen dat vrouwen geen leidinggevende funkties in de gemeente kunnen bekleden.

Twee vragen zou ik daarbij willen stellen: houdt het feit dat zij allen Joden waren dan ook in dat eigenlijk alleen Joden leidinggevenden in onze gemeenten mogen zijn?

En belangrijker nog: is het wel zo dat Jezus ons hiermee een model geeft voor de stichting van een (ambtelijke) kerk? Heeft Jezus niet pas ná Zijn opstanding de grondslagen gelegd voor de gemeenschap die gegrepen werd door en geloofde in Zijn dood en opstanding?

Bovendien: werden er niet ook vrouwen aangewezen als Zijn getuigen (Lukas 24 : 48) en waren er ook niet vrouwen aanwezig bij de uitstorting van de Heilige Geest (Handelingen 2), de Geest Die aan ieder Zijn gaven uitdeelt, zoals Hij dat wil?

Vrouwen zijn dan ook behulpzaam geweest bij het stichten van gemeenten en hebben leidinggevende rollen gehad (zie bijv. Rom. 16 : 1, 2, 6, 12 en Phil. 4 : 2 en 3), waren profetessen en diakonessen.

Kortom: terwijl mannelijke leiders misschien meer op de voorgrond zijn getreden en talrijker zijn geweest in de vroege kerk en de aktiviteiten van de vrouwen waarschijnlijk enigszins beperkt zijn geweest door wat cultureel toelaatbaar was: veel funkties, die uiteindelijk met het „ambt" zijn verbonden, werden klaarblijkelijk nooit tot de mannen alléén beperkt!

Paulus

Natuurlijk moeten we ook aandacht schenken over de wel zeer bekende tekst van 1 Cor. 14 : 34. Veel en vaak is daar al over geschreven, daarom slechts een konkluderende opmerking.

Paulus verbiedt hier niet alle vrouwen - overal en ten alle tijde - om te spreken in de samenkomst van de gemeente.

Wèl verbiedt hij het orde-verstorende spreken van een aantal vrouwen in Corinthe. Wordt immers in dezelfde brief deze uitspraak al niet beperkt als we in 1 Cor. 11 : 5 lezen dat sommige vrouwen wél spraken in de bijeenkomst?

Deze uitspraak van Paulus is niet bedoeld als een gebod of wet eens en voor altijd gegeven, maar is gegeven als een disciplinair voorschrift voor de gemeente te Corinthe.

"Stem en klank" (VII)

De enquête 1979 en de ontgroening op de Vinkenhof

Ondergetekende behoort nog tot die groep van voorgangers, die bij binnenkomst op ons seminarie „de Vinkenhof" op ouderwetse wijze ontgroend werden door de andere hooggeleerde studenten. Hoe het daar nu toe gaat is mij onbekend.

Zo'n ontgroening was in ieder geval een speels en ludiek moment aan het begin van de studie. Eén zaak wil ik onder uw aandacht brengen. Elke nieuwbakken student werd geacht een toespraak te houden van ongeveer 20 minuten voor de studentenvereniging over een opgegeven onderwerp. Na de toespraak kwam dan de bespreking van de inhoud. Hierin stak de ontgroening. In de eerste ronde zwaaiden de gezamenlijke studenten het groentje op overdadige wijze lof toe. De voordracht was prima, de opbouw fantastisch, de inhoud abominabel goed. Het slachtoffer waande zich na al deze lovende woorden in de zevende hemel. Maar... in de tweede ronde kwam de kritiek pas goed los: dit was vergeten en dat was over het hoofd gezien. Het meest belangrijke ontbrak etc. De supersonische vlucht naar de zevende hemel veranderde in een donkere duik in een grote modderpoel. En tóch was het leuk, zo'n ontgroening.
Wat heeft bovenstaande nu te maken met de door de Zangbundelcommissie gehouden enquête over onze bundel „Lofzangen en Gebeden"?
Het is de bedoeling der ZBC om u via deze rubriek te informeren over de gehouden enquête. Niet omdat dat te uwer verpozing zou zijn, maar gewoon omdat de gemeenten daar recht op hebben.
Langs deze weg willen we dan ook allen die hun enquêteformulier hebben ingevuld of persoonlijk, of met een werkgroep of door een reactie per brief, hartelijk danken voor de aan ons toegezonden gegevens. We kregen in totaal 51 reacties vanuit 35 gemeenten. Wie dit te weinig vindt kan alsnog z'n antwoord bij ons kwijt.

Hoe dacht men over de zangbundel? Op de eerste vraag „Is L&G een aantrekkelijke bundel" kunnen 35 zeer positieve reacties genoteerd worden, drie vinden de bundel redelijk goed, één: niet verouderd, twee: wel verouderd en één vindt de bundel „sektarisch", de anderen stemmen blanco. Dit geheel overziende kan gesteld worden dat L&G in de behoefte voorziet.

Het lijkt bij lezing van de uitslag zelfs op de eerste ronde van lof, hierboven beschreven. Maar... in de tweede ronde komt er een lawine van voorstellen tot wijziging en verbetering los (de tweede ronde hierboven beschreven). Ook zij, die over de bundel zeer tevreden zijn, kunnen zich een betere bundel voorstellen. Aan de ZBC de taak en de opdracht om dan door de bomen het bos te gaan zien. In ieder geval staat vast dat de zang en muziek der gemeenten in beweging zijn. Er is behoefte aan verandering. Dat is ook duidelijk uit de enquête gebleken. In het algemeen kan de uitslag van de enquête geformuleerd worden met de woorden: de bundel is goed, maar kan zeker verbeterd worden.

A. Nijland

50-JARIG JUBILEUM ZANGKOOR ENSCHEDE

Op zaterdag 23 mei a.s. hoopt het zangkoor Maranatha te Enschede haar 50-jarig bestaan te vieren. Er zal daartoe een receptie gehouden worden van half drie tot half vijf in het kerkgebouw „Het Trefpunt" aan de Spechtstraat.

Leden, oud-leden en andere belangstellenden die het bestuur willen feliciteren zijn daar hartelijk welkom.

Het jubileumconcert, waar tevens het 25-jarig bestaan van het Dubbelkwartet zal worden herdacht, zal plaatsvinden op zaterdag 26 september a.s. om half acht eveneens in het Trefpunt. Ook hier is iedereen hartelijk welkom.

Het bestuur

BOEKBESPREKING

Ds Jac. van Dijk: Volgen zonder vragen. Uitg. Callenbach, Nijkerk. Geb. 158 pag. *f* 27,50.

Ds Van Dijk, bekend van radio (alledagkerk) en zijn vele publicaties, heeft 150 korte meditaties samengebracht in dit boek. Je kunt deze lezen alsof het een dagboek is. Maar sla je eens een dag over, dan hoef je niet van gisteren in te halen. De stukjes zijn - zoals te verwachten valt - kort en bondig. De taal is begrijpelijk. De gedachtengang wil uitdagen tot eigen nadenken. Beelden en voorbeelden verduidelijken hier en daar het geschrevene. Boven elke meditatie staat het te lezen bijbelgedeelte.

Voor velen kan dit een belangrijk boek zijn.

Ploeger

Principieel is en blijft voor Paulus wat hij eerder al aan de Galaten had geschreven: Galaten 3 : 28.

Vrouw en ambt

Nog veel meer zou te zeggen zijn over vrouwen in de bijbel, maar net zo belangrijk is voor ons ook de „ambtsvraag". Ook dáár over is al het menige in dit blad verschenen. Toch nog een paar gedachten.
Allereerst moeten we denk ik vaststellen dat geen enkele orde van een gemeente op zichzelf al juist is; immers ook in het Nieuwe Testament is sprake van een behoorlijke verscheidenheid van gemeenteordeningen: vergelijk maar eens de gemeenten van de Thessalonicenzen, Corinthiërs en de Romeinen met die van de pastorale brieven (bijv. Timotheüs).
Hét nieuw-testamentische gemeentemodel bestaat niet!

Wél is het zo dat elke gemeente om een struktuur vraagt, nodig voor het funktioneren en voortbestaan van de gemeente. Maar telkens zullen we dan moeten vragen: helpt deze struktuur de gemeente om te leven als gemeente van het Koninkrijk Gods, of bevordert zij juist het tegendeel? Het gaat dan ook niet om de vraag „komt die funktie ook in het N.T. voor?", maar veel eerder moeten we vragen „werkt deze funktie mee tot bevordering van het funktioneren van de gemeente als lichaam van Christus?".

De interesse van het N.T. met betrekking tot het ambt ligt in de vraag of de gemeente wordt toegerust tot getuigenis en dienst. De gemeente moet toegerust worden. Wie dat doet en wat de preciese taakomschrijving is, is dan van sekundair belang.
Ambt is dienst aan, volledige toewijding aan en in het lichaam van Christus, de gemeente.

De vraag naar de „vrouw in het ambt", zouden we m.i. dan ook anders moeten stellen: bijv. „mag een vrouw haar gaven en diensten volledig ter beschikking stellen aan de gemeente, om deze toe te rusten tot getuigenis en dienstbetoon?".
We hoeven nu niet „vast te zitten" aan de verschillende „ambtsopvattingen" binnen het N.T., maar mogen zélf kreatief, en geleid door de Geest, gaan nadenken over wat gebeuren moet aan toerusting en dienstbetoon in onze gemeenten nú.
En het ambt, haar inhoud en afgrenzing kenmerkt zich in het N.T. door veelvormigheid.
Is het met „de vrouw in het ambt" in deze veelvormigheid gaan staan niet bijbelser, dan één aspekt uit de verscheidenheid willekeurig te isoleren en op grond daarvan de vrouw van deze dienst uit te sluiten?

Wie maakt de dienst uit?

Misschien kunnen we ons nu nog eens de vraag stellen: wie maakt de dienst uit
— wie mag er 's zondags voorgaan in de eredienst?
— wie mag in het ambt(dienst) gaan staan?
— wie bepaalt uiteindelijk wie er voorganger mogen worden?

Laten we telkens opnieuw onze gemeentelijke praktijk toetsen.

Wout Huizing

WERELDGELIJKVORMIGHEID

Jaren geleden startte een voorganger in zijn gemeente met een instuif voor de jeugd op zondagavond. Dat vonden de meeste gemeenteleden prachtig. Alleen... er werd ook frisdrank en koek verkocht... Dat was minder fraai! En zodoende vertelde een oudere broeder onomwonden aan zijn dominee, dat hij dat wereldgelijkvormig vond en dus... zondig! Dat deed de wereld immers ook? Kopen op de dag des Heren!

Met het zwaard van de wereldgelijkvormigheid zijn in de loop der tijden heel wat christenen onthoofd. Wanneer christenen, in het spoor der mode, zich anders gingen kleden, kreeg deze houding zonder pardon het stempel van gelijkvormig zijn aan de wereld.

Een film gaan zien, een dansje piegen, een kerstboom in huis, je laten verzekeren tegen allerlei risico's, wat poeder op je wangen, het werd kort maar krachtig allemaal onder dat zelfde hoofdstuk gerangschikt. Radio en televisie ondergingen het zelfde vonnis, maar dan wel met drie uitroeptekens! ! !

Nu willen we de wereldgelijkvormigheid bepaald niet onderschatten. De waarschuwing van de Heilige Schrift staat er nog altijd: „Word niet gelijkvormig aan deze wereld"! Als u het na wilt lezen: het staat in Romeinen 12 : 2. Wereldgelijkvormigheid heeft door de eeuwen heen heel wat afbreuk gedaan aan de zuiverheid der gemeente en daarmee de naam van Christus geblameerd. Alleen... wat moeten we er nu wel en niet onder verstaan?

Wie dat wil begrijpen, zal zich de moeite moeten getroosten, om even te kijken naar het verband waarin Paulus op deze zaak wijst.

Paulus heeft in de voorgaande verzen gehad over Gods grote barmhartigheid jegens zondaren, met name jegens het volk Israël.

Zelfs het volk, dat de Messias kruisigde en daarmee zijn God verwierp, is door God niet definitief afgeschreven!

Welnu, wanneer God zo barmhartig is, dat Hij Zijn Zoon op het altaar van Golgotha liet sterven voor onze zonden en voor zondaren altijd de deur open houdt, dan mag van ons verwacht worden, dat wij ons leven volledig open stellen voor God. Dan zullen wij bereid moeten zijn, om onszelf op het altaar te leggen en geheel ter beschikking van Hem te staan. Dát is wel de betekenis van vers 1: „Stel uw lichamen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer"!

En wanneer een christen die levenshouding aanneemt, dagelijks probeert te verstaan wat Gods wil en bedoeling met zijn leven is, dan is dát het tegenovergestelde van de houding die de wereld aanneemt, het tegenovergestelde van wereldgelijkvormig zijn! De wereld bekreunt zich niet om Gods zaken, denkt alleen maar aan eigen belangen. De christen leeft anders. Hij wil wandelen in het spoor van zijn Meester, die als levensmotto had: „Uw wil geschiede"!

Daarom zouden we ook mogen zeggen: het tegenovergestelde van wereldgelijkvormig, is Christus-gelijkvormig! „Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook bij Christus Jezus was" schrijft Paulus elders. Wereldgelijkvormig, is: zelfhandhaving, eigen wil, eigen belangen voorop stellen. Christus-gelijkvormig is: jezelf verloochenen, bedacht zijn op de dingen van God en de belangen van de naaste!

Wereldgelijkvormig is: leven volgens het patroon der wereld. Gelijkvormig aan Jezus is: Jezus zichtbaar doen worden in je leven!

Daarvoor zal een mens eerst tot bekering moeten komen en de kracht van de Heilige Geest zijn leven moeten binnenlaten. Uit zichzelf is hij tot zo'n levensinstelling volslagen onbekwaam. Zijn wijze van denken zal vernieuwd moeten worden; niet meer denken vanuit je zelf en naar jezelf toe, maar vanuit Gods visie de dingen zien en vragen: „Vader, verheerlijk uw naam"!

Dat dit een groeiproces is en strijd en volharding vraagt, weet iedere gelovige wel uit eigen ervaring. De verzuchting van Paulus: „Ik, ellendig mens..." is geen kind van God vreemd. Maar, ondanks de strijd, die het proces van levensheiliging met zich meebrengt, zal de ware discipel van Jezus volhouden. Hij weet immers: wanneer ik de strijd staak, wanneer ik weer mijn eigen motieven laat regeren, dán ben ik wereldgelijkvormig in de volle betekenis van het woord.

Het is nu waarschijnlijk wel duidelijk geworden, dat iemand behoorlijk wereldgelijkvormig kan zijn, ook al drinkt, danst en vloekt hij niet en komt hij een hele rij van christelijke plichten nauwkeurig na. Het klassieke, bijbelse voorbeeld hiervoor vormen wel de farizeeërs! De farizeeër uit Jezus' gelijkenis was geen rover, onrechtvaardige, echtbreker of tollenaar. Hij vastte trouw, gaf aalmoezen en betaalde tien procent aan de tempel. En desalniettemin was hij een schoolvoorbeeld van wereldgelijkvormigheid. Want... zijn hart behoorde God niet toe. Hij handelde alleen uit motieven van eigenbelang, eigen vroomheid... Gods wil en belangen interesseerden hem in feite geen fluit!

Niet doen wat de wereld doet, garandeert geenszins dat we niet gelijkvormig aan die wereld zijn. Wel doen wat christenen doorgaans voor goed en rechtvaardig verslijten, garandeert evenmin dat wij in feite gelijkvormig aan Jezus zijn.

De vraag, waar alles om draait, is: waarom doe ik het, of: waarom laat ik het?

Toen de voorganger op zijn vinger getikt werd, omdat hij de jongelui frisdrank op zondag verkocht en hem dat als wereldgelijkvormigheid werd aangewreven, reageerde hij: „Wanneer ik dit niet zou doen en de jeugd de straat zou laten opgaan, dan zou dát wereldgelijkvormig, liefdeloos, zijn"!

Iemand, die critiek heeft op het doen en laten van een ander, loopt groot gevaar zelf wereldgelijkvormiger te zijn dan die ander, omdat critiek maar zelden voortkomt uit liefde voor God en bezorgdheid over het heil van die ander.

Paulus was een erg practisch ingesteld mens. Ik denk dan ook, dat hij de vermaningen in het vervolg van Romeinen 12, bedoeld heeft als illustraties van wat wereldgelijkvormigheid in de gemeente zoal kan zijn.

Een paar voorbeelden. De apostel heeft het o.a. over zelfinbeelding, (vers 3) Hoed u voor hoogmoed met een vroom tintje. Ben je in de gemeente een actieve, ijverige broeder of zuster? Ben je dat wel vanuit een eerlijke liefde jegens God en de ander? Geen liefde met huichelachtige bijbedoelingen (vers 9). Aan welke eisen die liefde dan moet voldoen, willen we het gevaar van wereldgelijkheid ontlopen, wordt in de volgende verzen uitvoerig gezegd.

Ja, inderdaad, wereldgelijkvormigheid is een groot kwaad en een reële bedreiging van ons eigen heil en de belangen der gemeente.

Vandaar dan ook, dat de satan er alle belang bij heeft om onze ogen te sluiten voor wat dat gevaar in werkelijkheid inhoudt.

C. van Wier

BREEK ER EENS UIT

Zaterdag 16 mei a.s. is een belangrijke dag voor die jongeren die meer willen weten over het programma van „Breek er eens uit".

Wij verwachten je graag in de baptistenkerk „De Samenhof" in Zwolle, Zamenhofsingel.

Aanvang 10.00 uur.
Einde 14.30 uur.

Meenemen:
— je zelf en je vriend of vriendin;
— je boterham.

Je krijgt van ons:
— informatie over de mogelijkheden;
— enthousiasme voor de projekten;
— soep bij je boterham.

Lees nog eens de vorige artikelen in DC. Vraag je jeugdleider om een informatiefolder.

Meld je aan bij:
Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 2903 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Tot ziens in Zwolle!



VAN DEZE KANT BEKEKEN



Onze kapper heeft nu televisie.
Het heeft lang geduurd, dat wel. Voorzover ik weet is hij lid van een kerk waarin verwacht werd dat leden van deze gemeenschap zoiets niet in huis zouden moeten hebben. Misschien is dat advies nu ingetrokken of door de werkelijkheid van het toch aanwezig zijn van een toestel achterhaald. Zoals indertijd met de radio.

Ik had hem wel willen helpen zich te bevrijden van beklemmende beperkingen, inzettingen van overbezorgde leiders, door hem te zeggen dat het toch belangrijk was dat hij met zijn klanten zou kunnen praten over wat ons op en door het dak valt. Met zijn inzicht had hij kunnen prijzen wat de moeite en kosten van het gebodene waard is en kunnen laken wat zijns inziens beneden peil ligt.

Hij luisterde al lang naar de radio en het verwonderde mij dat hij een dagblad op de leestafel had liggen dat volgens mij wat ondermaats is. Ik vertelde hem enige keren dat er wel een beter blad was. Hij luistert niet naar mij. Hij zal wel aan de klandizie denken.

Als u dit leest is het volop lente. De christenen denken vandaag meer dan anders over de laatste vierentwintig uren van Jezus' leven. Het is Goede Vrijdag. Vanavond hoop ik in een dienst de mensen de vraag voor te leggen of God erg begaan is met deze wereld die Hij in het leven riep. Eerst had ik willen vragen of God wist waaraan Hij begon toen hij Adam en Eva schiep. Dat ging me te ver. Als Jezus ons al waarschuwt niet aan een torenbouw te beginnen aleer de kosten ervan zijn berekend. Nu, het heeft God wat gekost: die menselijke vrijheid, die mogelijkheid om te gehoorzamen of eigen wegen te gaan die nog altijd blijken rampzalig te zijn.

Maar God wist toch hoe wij de vrijheid zouden misbruiken? Dat is zo. Maar wij wisten het niet. De vrijheid brengt zichzelf om als zij geen grenzen wil kennen.

Terug naar de televisie. Op deze nog niet geheel begrepen Goede Vrijdag - ook een aanduiding die laat denken - biedt de tv niets. Dit was wat men kon horen en zien: De Hulk, Banana Split, De Flip Fluitketel show, Toppop, Tennis, Dallas. Van Tros en Avro. Laatstgenoemde zendgemachtigde brengt dan helemaal aan het einde nog een film over Jezus. Dat kan natuurlijk niet.

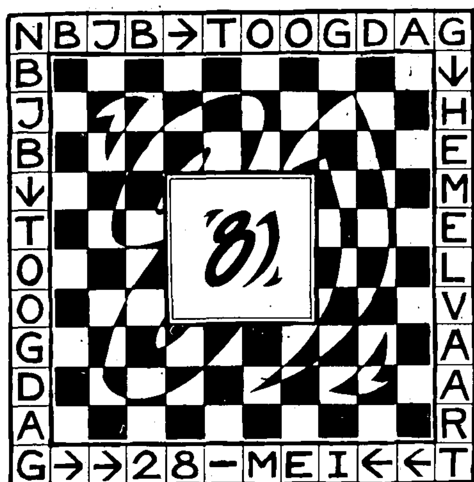
De Duitse zenders zijn wat hun programma's betreft toch wat fijngevoeliger. Daar denken ze nog aan mensen die op een dag als deze ook nog wat anders willen zien. 't Is mosterd na de maaltijd, ik weet het. Ik wilde alleen maar wijzen op dit teken aan onze glazen wanden. Het herinnert een beetje aan de hand die op Belsazars feestzaalmuur schreef. Dat was echte televisie. Uitgezonden van de andere zijde. De Eeuwige registreert kennelijk wat hier aan pret en politiek bedreven wordt. De Eeuwige?
Wat een kinderlijke voorstelling. Hij is achter de horizon verdwenen en van Hem bevrijd gaat in versnelde vaart deze samenleving? onder in vuur en zwavel. De brandstoffen liggen klaar.

Tenzij van andere zijde redding en uitkomst opdagen. Ik zei dat ik dit schreef op Goede Vrijdag. Overmorgen is het Pasen. Gods overwinning op de machten van ‚kerk en staat' uit die dagen. God is op het nauwst betrokken bij onze wereldse zaken. Geen wonder. ‚Des Heren is de aarde en haar volheid. De wereld en allen die er op wonen.'

Nog een paar weken en we vieren het feest van de Geest Gods die in het gereinigd huis wil wonen en een volk uit alle volken roept dat nieuw is. Dat zich niet buigt voor macht en mammon. Nog staat er op sommige muntstukken: God zij met ons. Dat zal wel de langste tijd zo geweest zijn. Langer en duurzamer is de werkelijkheid van dat Hij met ons is en in ons en voor ons.

Wij zijn vrije, bevrijde mensen. Mensen Gods en niemand zal ons knechten. Geen eigenwillige godsdienst, geen inzettingen van mensen, ‚geen geniale betweter, die in Gods eigen smidse God de hamer uit de hand zou genomen hebben'. Wij leven in een vrije gemeenschap, waarvan Jezus zei dat die de grootste is die ieder dienen wil. We weten dus de weg naar een harmonieus samenzijn. En hij, zij is gelukkig die zijn woorden doet. Zo'n mens is zo vrij als zijn Heer.

Huizinga





Arno en Andreas, twee jonge gelovige Duitsers, werken mee aan de Toogdag te Elburg



Vrijwillige bijdragen in de maand januari ontvangen van gemeenten, partikulieren en instanties:

ECU: Alblasserdam 600,—; Emmeloord 106,85; Haarlem 205,90.

CvdO: Emmeloord 76,10.

UZC: Alkmaar 170,—; Almelo-Geraniumstraat 98,14; Almelo-Nieuwstraat 98,14; Deventer 76,94; Emmeloord 105,56; Emmercompascuum 570,80; Haarlem 288,40; Heerenveen 246,21; TB,S 71,—; JvdL,U 25,—; GJR,Z 100,—; NN,Z 150,—; WK,A 131,84; NN,L 30,—.

Projekten: IJsselgewest (isolatiehutten) 5.000,—.

NBJB: Alblasserdam 200,—.

USB: Alblasserdam 150,—; Heemskerk 160,30.

Noodfonds: Heemskerk 102,95; Workum 454,50; Stavoren 114,75; Haarlem 104,04; Utrecht-Centrum 100,—; B,E 50,—; CJS,R 300,—; JS,W 100,—; GdJ,G 25,—; JP,N 200,—; JS,H 10,—; JW,H 110,—; HJH,G 10,—; JK,S 100,—; FGdR,U 5,—; GK,S 100,—; PK,U 10,—; JS-S,E 25,—; RN-O,N 100,—; JS,H 10,—.

Hartelijk dank voor uw bijdragen, die in januari voor verschillende takken van arbeid zijn binnengekomen.

Postrekening 9260 ten name van Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bosch en Duin!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Pastorale zorg

Pastorale zorg is een veelbesproken begrip. Omschrijvingen zijn er vele.
Men bedoeit eigenlijk allemaal dat er in het gesprek van de ene mens met de andere mens gezegd wordt dat ieder(s) leven geleefd wordt voor Gods aangezicht. Een pastoraal gesprek is een gesprek met een verticale lijn. 't Gaat niet alleen om horizontale zaken, maar ook om verticale. Als een horizontale en een verticale lijn elkaar snijden, ontstaat een kruis.

Binnen de gemeente van Jezus Christus is er sprake van pastoraat omdat de gemeente gelooft in het kruis van Jezus Christus. Zij belijdt te geloven in de vergeving der zonden. Die vergeving is werkelijkheid door de liefde van God, Die aangesproken mag worden als Herder. „De Heer is mijn herder". „Ik ben de goede herder". Herder=pastor. Pastoraal=herderlijk. 't Gaat om de zorg van God in Jezus Christus voor mensen. Een zorg waarin mensen mogen delen. Gelovigen mogen Gods medearbeiders zijn. Mensen mogen zich verblijden in de aandacht die God voor hen heeft.



Pastorale zorg krijgt vorm, gestalte in pastorale begeleiding. Van begeleiding kan slechts sprake zijn als twee mensen samen op weg gaan. Als er twee samen op weg gaan kunnen ze elkaar begeleiden. Samen wandelen. En dan gelijke tred houden. Daarbij houdt de een de ander (in gunstige zin) in het oog.

Als er niet op elkaar gelet wordt, faalt de pastorale zorg. Daarbij komt gedurig de vraag naar voren: Wie heeft de ander nodig? Wat heeft de ander nodig? Wat verwacht de ander? Wat mag de ander verwachten?

Voor alle duidelijkheid moet gesteld worden dan dit tesamengaan berust op vrijwilligheid. In de gemeente van Jezus Christus aanvaardt de ene gelovige de andere gelovige. In de gemeente aanvaardt de ene gelovige het gezelschap van de andere gelovige als vanzelfsprekend. Die vanzelfsprekendheid is met name daar van betekenis waar de ene gelovige door de gemeente geroepen is in de gemeente een bijzondere dienst te verrichten: voorganger, ouderling, diacones. Deze dienst is altijd ten behoeve van de ander.



Wie deze pastorale zorg niet aanvaardt, heeft (te) weinig begrip van het wezen van de gemeente. En ook (te) weinig begrip van de bedoeling van de Heer met zijn gemeente. Hij heeft de gemeente gegeven opdat zij gemeenschap zij. Opdat mensen met elkaar gemeenschap zullen hebben. Elkaar tot een hand en een voet zullen zijn.

Nu is elke begeleiding nog niet pastorale zorg. De gevangenbewaarder die met een gevangene naar het parket gaat, is geen begeleider in deze zin. We zullen eerder moeten denken aan de moeder, die haar kind vergezelt, begeleidt naar de tandarts... Zij kan niet de behandeling vóór het kind ondergaan, maar zij houdt wèl de hand vast.

Pastorale zorg als begeleiding, begeleiding als pastorale zorg wil de ander een stuk bescherming, geborgenheid geven.



Een onmisbaar onderdeel van pastorale zorg is de inleving in de situatie van de ander. Er moet echte belangstelling getoond wordt. Echte belangstelling kan niet, als er alleen maar nieuwsgierigheid ge toondw ordt. Echte belangstelling kan woordeloos zijn. Echte belangstelling kan soms volstaan met alleen er te zijn. Er bij te zijn. Bij de ander.

Dat wil zeggen: Luisteren. Vooral luisteren tussen de regels, de zinnen door. Daar is ervaring voor nodig. Pastorale zorg oefenen is een zaak die men (zich) kan aanleren. Terwijl tóch altijd weer ontdekt wordt dat het gesprek niet automatisch verloopt. Want geen mens is gelijk aan de ander.

Hoewel de mensen toch ook weer gelijksoortig zijn. En ze allemaal gelijksoortige noden en gelijkgeaarde reacties op die noden hebben. Die reacties lopen van individu tot individu uiteen, en tóch is er altijd wel weer een bepaald patroon te ontdekken. Er is veel gemeenschappelijks in de beleving van het leven in al zijn kanten.



Of elke gelovige altijd noden en angsten heeft? Met andere woorden: moet elke gelovige altijd weer een pastoraal huisbezoek hebben? Natuurlijk niet.

Wie meent dat dat wel het geval is, ontkent de werking van de Heilige Geest in het leven van Gods kinderen. Door de werking van de Heilige Geest worden in de weg van gebed en schriftoverdenking de gelovige krachten toegevoerd, die niet onderschat mogen worden.

Functioneert dan de Heilige Geest niet bij hen die als gelovige wél angsten en noden kennen? Dat kán zo zijn. Maar het hóeft niet zo te zijn.

Wel is het echter vaak zo, dat verdriet, teleurstelling, angst, nood, het werk van Gods Geest blokkeert. Anders gezegd: een mens kan zó bezig zijn met zijn nood, angst, teleurstelling, verdriet, dat hij God uit het oog verliest. Dan gaat het gebed en de overdenking van de Schrift verschralen.

Daaruit bevrijd te worden is een zegen. Dat hoeft niet met behulp van een zedepreek - dat kan ook door een enkel woord van meeleven. Van begrijpen. Van Paulus wordt verteld dat hij weer moed greep toen hij de broeders zag...



Belangstelling is een wezenlijk element in de herderlijke zorg. Mensen die door een algemeen bekende moeite (zoals ernstige en langdurige ziekte), mensen die een groot verdriet te verwerken krijgen (verlies van levensgezel, van ouders of van een kind), mensen die geen gat meer zien in hun toekomst (door invaliditeit, werkeloosheid), hebben bijzondere belangstelling nodig.

Daarbij gaat het niet om een tegemoetkoming aan de wens om meeleven te ervaren, maar om de noodzaak de ander in zijn zorgen bij te staan.



In de gemeente van Jezus Christus is pastorale zorg altijd een zorg van de hele gemeenschap. Een voorganger komt niet alleen namens de Heer, maar ook namens de gemeente. Een diacones gaat niet privé een praatje maken, maar namens de gemeente. Achter de persoon staat de groep.

Een praatje maken? Ja, waarom niet? Wie niet praat, kan niet luisteren.

Vaak echter bedoelt men met „praatje" iets dat aan de oppervlakte blijft.

Mag dat soms niet? Een mens is een mens van vlees en bloed! Als men zegt dat een gemeente zoveel „zielen" telt, moge men de lichamen niet vergeten. Want in het lichaam ontmoeten wij elkaar. In het lichaam kun je pijn hebben. De dood brengt scheiding tussen lichamen.



In de eerste regels schreven we dat het in het pastorale gesprek gaat om de herhaling van de boodschap Gods, dat ieder(s) leven de moeite van het leven waard is voor Gods aangezicht.

Je gaat elkaar moed inspreken.

Want in de gemeente, in het leven van de gelovige, gaat het er sinds de opstanding van Jezus Christus om, te zeggen dat er geen eindeloos verdriet is, en geen allesoverheersende zorgen, en geen blindering van de toekomst door welke omstandigheden ook.

Daarom is pastorale zorg het verder zeggen van het evangelie.

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Ongeschikt voor baptisten

Onlangs preekte ik in een evangelisatiedienst, die werd gehouden in een oude kerk. Hij zal wel eigendom van de Nederlands Hervormde Kerk zijn geweest. Er waren enkele zijbeuken en het plafond bevond zich halverwege de hemel. Er zat - wat je noemt - een galm in de kerk en dat bemoeilijkte het spreken. Je moest om zo te zeggen je zelf eerst uit laten spreken voordat je verder kon gaan. Evengoed vond ik het een fijne dienst. Hoe kon het ook anders: drie baptisten voorgangers en een combo tegenover ongeveer 550 luisteraars, die trouwens ook geweldig konden zingen. Na afloop sprak een broeder mij aan op het kerkplein. Hij zei: „Die kerk is niet geschikt voor baptisten. Je kunt dáár wel psalmen en gezangen zingen, maar geen blijde geloofsliederen".

Ik vermoed, dat op dat moment de dichters van psalmen en gezangen hun palmtakken even verbaasd terzijde hebben gelegd en tersluiks naar zuster Alt van „Glorieklanken" en broeder Johannes de Heer hebben gekeken. Verder durfde mijn fantasie niet te gaan, maar mijn hart stond toch wel een beetje aan de kant van de broeder. Zingen is zo belangrijk en waar je geloofsliederen kunt zingen is er ook wel ruimte voor psalmen en gezangen. Een gebouw heeft goede akoestiek nodig. Daar moet veel aandacht aan besteed worden, want geluidsinstallaties zijn goede hulpmiddelen - mits er niet op de kwaliteit bezuinigd is - maar als je zingt moet je niet alleen je eigen stem horen en als je spreekt, moet je de gemeente ook kunnen bereiken.

De prijs van een evangelist

Een paar stappen verder werd mij de hamvraag gesteld: „Is het waar, dat jij alleen maar in dienst van de ECU wilde treden tegen een jaarsalaris van 70 à 80 duizend gulden?" Verbaasd aanschouwde ik de spreekster. Ja, ze had dat zelf nooit gedacht, maar er was iemand geweest, die het bij hoog en laag beweerde. En zo iemand wou je natuurlijk graag met gegevens uit de eerste hand terechtwijzen. Verbouwereerd heb ik die gegevens ter plekke verstrekt en de vraagstelster keerde gerust en tevreden huiswaarts. Geen evangelist van *f* 80.000,— per jaar, gelukkig.

Is het ook niet geschikt voor baptisten, wat u! En mocht ook u graag op de hoogte worden gesteld van het bedrag waarvan uw knecht moet leven, vraag het gerust aan op het Uniebureau. Dat doe ik ook elk jaar, voor het invullen van m'n belastingbiljet.

Toen ik weer buiten de bebouwde kom reed in m'n volkswagentje zette ik, zoals gewoonlijk, de cassettespeler aan. „Praise the name of Jesus", zong een stem. „Goed voor iedereen", dacht ik. „Ook voor baptisten".

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

VERONTRUSTING

In verrassend korte tijd is dit woord in de mode gekomen. Overal kom je verontrusten tegen, in de kerk en in de politiek vooral. Bijna elke partij die het goed wil doen, kent wel verontrusten, mensen die 't met de aangegeven koers niet eens zijn. Elke kerk van enige omvang (soms van kleine omvang) telt mensen die grote gevaren aanwijzen als zó doorgegaan wordt. Als die en die persoon of die en die groep of die en die gedachte maar ongestoord dóór kan gaan.

In verontrusting zit het woord rust. Die is afwezig, gestoord. Er is onrust. Mensen zijn onrustig, verontrust. Dat hebben ze zichzelf niet aangedaan, maar dat hebben anderen gedaan. Die moeten verdwijnen, en dan keer de rust in elke ziel en in de groep terug.

Vergeet het maar. Zolang mensen bezig zullen zijn met hun heden en met hun toekomst, met hun opdracht en met hun hobby, zullen er verschillen van inzicht in de te volgen koers zijn.

Het meest verontrustende bij elke verontrusting is dat zoveel mensen helemaal afhaken. Die houden het voor gezien. Ze zeggen: ze zoeken het maar uit. En kerk en politiek moeten het met een aantal mensen minder doen. Maar dát verontrust kennelijk niemand. En dát is verontrustend.

P.

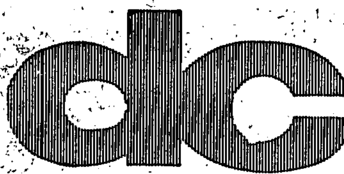
OMWENTELINGSSTREVEN

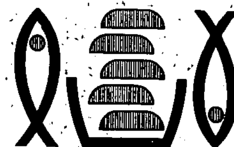
Met dit woord hou je het nederlands. Vreemde woorden (gastarbeiders van de taal) als revolutie, systeemcrisis, enz. vallen vaker. Men zegt: we leven in een tijd waarin bepaalde kleine groepen de samenleving willen omwentelen. Dat doet denken aan een pannekoek (of een wentelteefje): je kunt die onmogelijk goed krijgen door slechts eenzijdig te bakken. Dan bakken ze te bruin. Maar je krijgt wel eens de indruk dat mensen die tegen omwentelingen zijn, het door hun angst daarvoor inderdaad te bruin bakken.

Anders gezegd: Het oude is niet fout omdat het oud, noch het nieuwe goed omdat het nieuw is. Het oude is niet goed omdat 't oud, noch het nieuwe slecht omdat het nieuw is.

P.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



EEN WERVELEND PROGRAMMA!

„Een wervelend programma vol verrassende elementen is in voorbereiding".
Zo stond het in de drieslagfolder, die velen van u al in bezit hebben. En daarbij ging het om wat u van het programma van onze Jubileum-Toogdag mocht verwachten.
Met een zekere spanning laten wij u nu alvast even een kijkje nemen in de keuken van de voorbereidingscommissie, zodat u er al de smaak van te pakken kunt krijgen...

* Vanuit de twee woorden van het thema **Gezegend en Gezonden** zullen toespraken worden gehouden door ds W. Kos te Vroomshoop en ds J. Bouritius te Musselkanaal
* Prachtige liederen zijn uitgezocht voor de massale samenzang...
* Er wordt een „Evangelisch Collage" op de planken gebracht van boeiende teksten, gedichten en vocale inbreng van een samengesteld Gronings-Drents koor
* Ds Chr. Eijer heeft voor deze dag een Zangspel geschreven, dat door de mensen uit het Zuiden zal worden vertolkt
* In de pauze zullen stands te bezichtigen zijn en zullen de Young Gospel Singers uit Eindhoven en Kleine Kracht uit Vroomshoop te beluisteren zijn
* Aan de grote middagbijeenkomst zullen de gezamenlijke Noord- en Zuid-Hollandse koren hun medewerking verlenen
* Ook is er plaats in het programma ingeruimd voor een brassband uit Leeuwarden: Hosannah.

We hopen dat dit voorproefje u gesmaakt heeft.
Heeft u zich al opgegeven voor de bus...?

De Jubileum Commissie

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor Treebeek: W. Kos te Vroomshoop.

Met grote dankbaarheid gedenken wij op 6 mei 1981 de dag waarop onze ouders

J. LUITJENS
G. LUITJENS-STEL

35 jaar geleden in het huwelijk traden.

Hun kinderen:
Titia van den Berg-Luitjens
Rink van den Berg
Wim Luitjens
Inge Luitjens-Platel
Anja Harmsen-Luitjens
Gerrit Harmsen
Anton Luitjens
Grietje Luitjens-Vos
Luitje Luitjens
en kleinkinderen

Torenes 76, Borger

Op D.V. zondag 3 mei a.s. is het 40 jaar geleden dat onze lieve ouders en grootouders

JAKOB ONRUST
en
JANTINA ONRUST-MULDER

in het huwelijk zijn getreden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

april 1981
Menpad 34, 7831 BN Nieuw Weerdinge

In verband met ons vertrek naar Rüschlikon, te koop te Emmen, eengezinswoning (hoek).
Indeling: begane grond: woonkamer, keuken, hal + toilet. Verdieping: 3 slaapkamers, douche + 2e toilet. Berging voorzien van c.v. Vrijstaand schuurtje.
Koopsom ƒ 105.000,— k.k.
Tel. 05910-25439.

Voor vakantie nog vrij zomerhuisje en stacaravan, in juni en de eerste helft van juli in de Geld. Achterhoek. Inl. 08359-261.

Dankbaar voor alles wat hij voor ons is geweest, geven wij u kennis dat na een kortstondige ziekte de Heer tot Zich heeft genomen, mijn innig geliefde man, onze lieve zorgzame vader en opa

JAN SLUMAN

op de leeftijd van bijna 73 jaar, echtgenoot van Aaltje Nijmands.

Joh. de Heer 197
„Volle onderwerping, zijn eigendom".

18 april 1981

„Menno Lutherhuis" kamer 325
Paterswoldseweg 267, 9728 AC Groningen

A. Sluman-Nijmands
H. Hoekstra-Sluman
J. Hoekstra
Johan-Karel
D. Smid-Sluman
J. Smid
Thijs-Jan

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.
2 Corinthiërs 5 : 1

Na een langdurige ziekte is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

JOHANNES FORMER

op de leeftijd van 74 jaar.

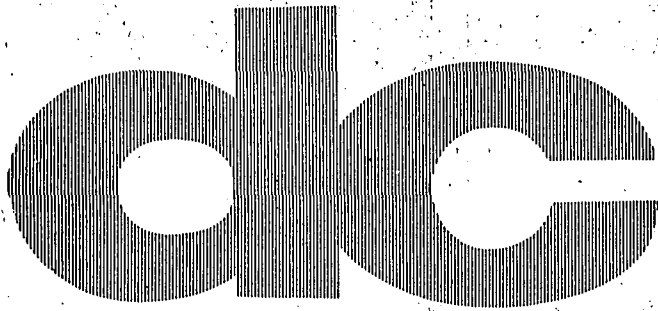
17 april 1981

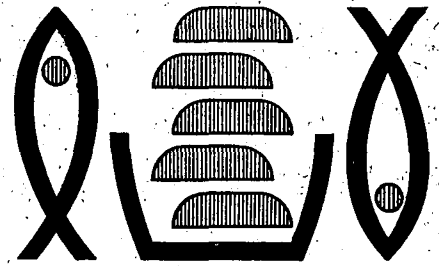
Correspondentieadres: Provincialeweg 174, 1506 MG Zaandam.

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Baptistengemeente Harlingen

TE HUUR STAVOREN (Friesland)
Nabij bos aan IJsselmeerstrand leuk 8 pers. huisje. Vrij mei-juni.
Idem 6 pers. bungalow aan vaarwater. Vrij mei en 11 t/m 25 juli.
Veel viswater. Veilig voor kinderen. Hond toegestaan.
Voor seizoen speciale prijzen.
Telefoon 05100-25186.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 18 - 8 mei 1981

KERKLEIDING EN KERKMENSEN

Nee, een trouwe kerkganger was hij allang niet meer. Maar - net als tienduizenden - stond hij nog wel ingeschreven in het ledenregister. En betaalde ook nog trouw zijn verplichte bijdrage. Voor bijzondere noden maakte hij ook af en toe - flinke - bedragen over.
De deur ging dicht na het schrijven over de kernwapens door de synode der hervormde kerk. Toen hield hij het voor gezien.
Toen hoefde het voor hem niet meer. Om een aantal redenen was en is hij het helemaal niet met dit schrijven eens. Ook niet trouwens met de leuze: De kernwapens de wereld uit, te beginnen in Nederland. Als je daar niets tegenover stelt..

Dát wierp opnieuw de vraag op in hoeverre kerkleidingen kunnen spreken namens kerkmensen. Anders gezegd: In hoeverre weerspiegelt de samenstelling van een kerkelijk college de meningen der leden van de kerk? Is de hervormde synode wat samenstelling betreft een goede doorsnede van het denken der hervormden? Vind je de gedachtengangen der hervormden terug in de gedachtengangen der synodeleden?
Toen Nederland nog een kiesstelsel had dat berustte op kiesdistricten, moesten de candidaten der verschillende groeperingen in zo'n district het met elkaar uitvechten. Daarbij gingen veel stemmen van groepen verloren want die kwamen niet in het parlement terecht. Zoals overigens nu nog in verschillende landen het geval is.
De leden der hervormde synode - ook van de andere synoden van andere kerken - worden gekozen door de classicale vergaderingen. Een soort districten. Vóórdat candidaten aan bod komen op een classicale vergadering zijn zij al besproken - eventueel verworpen - op een kerkeraadsvergadering. Het systeem van verkiezing van synodeleden waarborgt op geen enkele wijze dat de meningen der gemeenteleden in de synode vertegenwoordigd zijn. Hetgeen op zichzelf gezien geen ramp hoeft te zijn. Als synodeleden maar dicht genoeg bij de leden leven om die stemmen te horen.
Het probleem bij het spreken door kerkleidingen namens kerkmensen ligt elders. Het ligt bij het gebrek aan eenstemmigheid over heel, heel veel kwesties. Met name geldt dat als min of meer politieke vraagstukken aan de orde komen (en het kernwapenvraagstuk is een politiek probleem). Juist in een verkiezingstijd als waarin wij nu leven, blijkt de grote verscheidenheid van politieke instelling. De voorkeur van velen gaat uit naar veel-verschillende partijen. Die in hun vaandel een aantal, van elkaar verschillende, leuzen voeren. In zo'n situatie kán een kerkleiding, van welke kerk ook, niet spreken namens álle kerkleden.
Dan maar namens de meerderheid? Wie stelt dat vast? En als dat al vastgesteld is, wat voor zin heeft dat dan nog? Als je moet spreken namens zoveel % van de kerk? Als je maar mág spreken namens zoveel %?
Voor onze baptisten gemeenschap spelen deze zaken niet. Of nauwelijks. Tot verdriet van sommigen. Tot vreugde van anderen. We kunnen over allerlei dingen geen ruzie krijgen. De unie-commissie onthoudt zich van uitspraken die niet door de algemene vergadering gedaan zijn. En zaken waarover zeer verschillend gedacht wordt in onze gemeenschap, komen niet - of nauwelijks - op de agenda der AV.
Dat de UC niet namens de gemeenten kan spreken, is niet afhankelijk van het feit dat zij op deze wijze wordt samengesteld: uit door de gemeenten gestelde candidaten, plus van elke permanente commissie één vertegenwoordiger. Ook een UC, in wier samenstelling b.v. groepen van gemeenten een zware hand zouden hebben, kan niet zorgen voor een weerspiegeling van de meningen der gemeenten en der gemeenteleden zonder vlek en zonder rimpel.
Een vraag, die eigenlijk al veel eerder aan de orde had moeten komen, is deze: Moeten kerkleidingen spreken namens kerkleden? Welke visie zit daar achter? Die van het profetisch ambt der kerk? Die van het priesterlijke ambt? Die van het koninklijke ambt der kerk? Is heel die kijk op het ambt der kerk niet hol als kerkleden zeer duidelijk zó verschillend denken? Ondanks de prediking, ondankt het onderricht, is die verscheidenheid een feit. Een (althans voorlopig) blijvend feit. Dát verbiedt het aan kerkleidingen namens kerkleden te spreken.
Je kunt je tenslotte ook in gemoede afvragen in hoeverre het enige zin heeft voor de samenleving dat kerkleidingen zich over maatschappelijke en politieke zaken uitspreken. Zij spelen als regel alleen in de kaart van actiegroepen. Maar die vormen de samenleving niet.

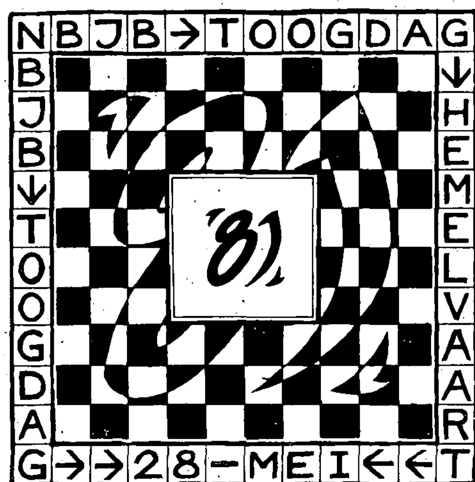
Ploeger

Tweede toerustingsweekend van de Gemeente Bijbel School op 24 en 25 april

Met grote verwachtingen kwamen we naar het prachtig aan de Vecht gelegen conferentiecentrum „De Bron".
Dit weekend zou vooral besteed worden aan de praktijk van de G.B.S. Er waren uit diverse gemeenten GBS-stuurgroepen en belangstellenden gekomen.
We werden verwelkomd door ds J. Bouritius. Hij sprak de hoop uit dat de GBS dezelfde uitwerking mag hebben als dat het geval was met de uitleg van de Schriften door de Heer aan de Emmaüsgangers (zie Lukas 24 : 13-35).
Vervolgens hield ds P. Brongers een inleiding over het leiden en begeleiden van groepen. Hij gaf ons daarbij een aantal zeer waardevolle richtlijnen door. Tevens kregen we de opdracht om in groepjes van 5 personen te spreken over de vragen en problemen die we voorzagen als we zelf gespreksleider van een GBS-groep zouden zijn. Uit deze groepsgesprekken bleek dat we vragen en problemen in overvloed hadden, maar dat die er zijn om opgelost te worden. Dat geldt met betrekking tot heel het GBS-projekt. Echter, wie de geestelijke noodzaak van de GBS inziet, die laat zich niet door de problemen uit het veld slaan, maar zoekt in geloof naar een oplossing!
De vrijdagavond werd afgesloten door ds J. Hofman, die een bemoediging doorgaf vanuit 1 Petrus 2 : 5 „Laat ook u zelf als levende stenen gebruiken...". We moeten niet denken dat wij alles heel krampachtig in een overspannen aktivisme voor God moeten doen. Petrus laat ons zien dat we ons door God mogen laten gebruiken. God is Degene, Die het uiteindelijk bewerkt! Een goede zaak om dit bij al ons bezig zijn met de GBS telkens weer voor ogen te houden.

Het zaterdagprogramma werd ingeleid door ds P. Jager, die ons n.a.v. 2 Tim. 3 : 16, 17 bepaalde bij de wijze waarop de bijbel in ons leven kan funktioneren, namelijk om ons te onderrichten en te verbeteren en ons op te voeden in de gerechtigheid, opdat God ons voor Zijn werk kan gebruiken. Wat een geweldige taak en mogelijkheid voor de GBS!
Ds P. Brongers legde ons vervolgens uit wat de bedoeling en funktie van de z.g.n. „leskrant" is: een zeer waardevolle handreiking aan de gespreksleiders. Bovendien zullen er regionale toerustingsdagen voor de gespreksleiders van de GBS komen. Geweldig dat we vanuit de Unie zoveel aangereikt krijgen.
Na de koffie hield ds Bouritius een korte inleiding bij de GBS-les. Vervolgens kwamen we in groepen van 10 personen bij elkaar om zo'n les te behandelen en te bespreken. Uit de evaluatie bleek dat er alom enthousiasme was voor deze manier van omgaan met de bijbel en omgang met elkaar.
Hierna kwamen de mensen van de diverse regio's bij elkaar om afspraken te maken betreffende plaats en data van de regionale instruktiedagen. Het is de bedoeling dat groeps- en gespreksleiders van de GBS op deze dagen nadere toerusting zullen ontvangen.
's Middags hield ds K. Corporaal ons de pastorale mogelijkheden van de GBS voor. Door samen te komen in kleinere groepen krijgen mensen veel betere ontplooiingskansen. Doordat men elkaar in de GBS beter en sneller leert kennen (denk aan nieuwe leden) kan de gemeenschap groeien. Als iemand bijv. t.g.v. ziekte ontbreekt, kan er veel beter aandacht aan besteed worden. En met deze paar voorbeelden is de pastorale kant van de GBS nog lang niet uitgeput.
Het toerustingsweekend werd tenslotte afgesloten door ds R. Reiling, die ons liet zien (n.a.v. Openb. 3 : 8) dat God een geopende deur voor ons heeft. Inderdaad de ervaringen van dit weekend hebben opnieuw bevestigd dat de GBS een geopende deur is, waarvan we grote dingen mogen verwachten.
Het is fijn dat de GBS een goede pers heeft, maar het zou nog veel fijner zijn als we als gehele uniegemeenschap van deze geopende deur gebruik zouden maken. Want onze hoop en verwachting is dat we door de GBS beter toegerust zullen zijn voor de dienst, waartoe de Heer ons als gemeenten roept. En om de dienst aan die Heer daar gaat het uiteindelijk om.

Arnhem — Gert de Jonge





Adrian Snell is opnieuw aanwezig op de toogdag te Elburg in 't Huiken

Moederdag 1981

Het is fijn
van iemand
de allerliefste te zijn
en te mogen ervaren
dat je zorgende liefde
mag schenken
aan man en kroost
zonder ooit armer te worden

en te mogen weten
dat je
dag in dag uit
liefde
mag ontvangen
zonder ooit verzadigd te worden

want liefde is als zeewater:
al drinkende
word je dorstiger.

Zolang er moeders zullen zijn
zal er liefde zijn
waardoor leven
mogelijk blijft
en glans krijgt

want stervend sprak de Zoon:
zoon zie uw moeder
moeder zie uw zoon.

Sindsdien
spant de boog der liefde
zich in eindeloze
trouw
over de aarde
en richt elke moeder
zich op naar deze boog
weerglanzend
de veelkleurigheid
van deze stralen
in ogen en handen.

VAN DE WERKGROEP JONGEREN EVANGELISATIE

Ook dit jaar wordt er in de zomer weer op jongeren gericht evangelisatiewerk gedaan. Enkele van deze acties kennen de mogelijkheid voor jongeren van buiten de eigen gemeente om mee te doen.
Iets voor jou??
Geef één of meer weken om in woord en daad te getuigen.
Vraag vrijblijvend inlichtingen bij P. Wijchers, J. v. d. Nootstraat 29, 7552 Hengelo (O.); tel. 074-429411.
of rechtstreeks voor:
Een koffiebaraktie te Treebeek van 15-23 augustus.
Chr. Eijer, tel. 045-214505;
Strandevangelisatie in IJmuiden vanaf 13 juli.
Gerard Broek, tel. 02550-30218;
Koffiebar-Tentcampagne 2-5 september te Muntendam.
R. Boiten, tel. 05987-13384.
Vriendelijke groeten,

Peet Wijchers

40 JAAR BAPTISME IN GELDERLAND EN UTRECHT

gemeente	ledental per 1-1-40	1-1-50	1-1-60	1-1-70	1-1-80
Apeldoorn	73	89	141	148	227
Arnhem	46	81	150	292	425
Harderwijk				35	134
Doetinchem					101
Utrecht-Centrum	103	115	211	228	236
Utrecht-Noord					124
totaal	222	285	502	703	1247
totaal in Nederland	5231	6452	8247	9611	11951
in procenten van het totaal	4,24	4,42	6,09	7,31	10,43

Opmerkingen:

1. in de zestiger jaren werd de gemeente te Harderwijk gesticht vanuit initiatieven der gemeente te Apeldoorn;
2. in de zeventiger jaren kreeg de arbeid in Doetinchem - vanuit Arnhem verricht - gemeentevorm;
3. begin 1980 „verloor" de gemeente te Arnhem voor de tweede maal veel leden - bijna 100 - aan haar tweede dochter, die zich te Ede vestigde;
4. de arbeid te Utrecht-Noord werd begonnen vanuit Utrecht-Centrum;
5. duidelijk blijkt hoezeer het aantal leden der gemeenten in Gelderland is toegenomen, zowel in aantal als in percentage van het totale aantal baptisten in Nederland. Met name de gemeente Arnhem is rijk gezegend geweest.

Ploeger

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Woensdag 22 april mochten 44 voorgangers elkaar ontmoeten in de Samenhof te Zwolle. Het was goed om elkaar weer eens te kunnen spreken. Op een informele wijze konden allerlei ervaringen rondom de koffie met koek worden uitgewisseld.
De conferentie werd geleid door ds A. de Vries, die in zijn openingswoord het overlijden van onze collega ds H. T. Plevier memoreerde. Als blijk van medeleven verzond de vergadering een brief - met de handtekeningen van alle aanwezigen - aan zuster Plevier en haar kinderen. Op deze dag hebben wij de fam. Plevier in het bijzonder herdacht tijdens onze gebeden.
Onze collega dr J. Reiling, hoogleraar aan de Rijks Universiteit te Utrecht was ook naar Zwolle gekomen om het onderwerp: „Schriftbeschouwing" en „Schriftuitleg" in te leiden. In een apart artikel zullen wij de hoofdpunten van deze belangwekkende inleiding aan u als lezers van dit blad doorgeven. Prof. Reiling had vele vragen te beantwoorden. Het bleek duidelijk, dat dit actuele onderwerp leeft in onze kring van voorgangers. Ook na de lunch - welke voortreffelijk was verzorgd door het kostersechtpaar van de gemeente Zwolle - werd de behandeling van het onderwerp voortgezet, waarbij de uitleg van het Schriftwoord 1 Thess. 4 : 13-18 centraal stond. Na de theepauze werd het tweede onderwerp van deze dag behandeld door collega drs M. G. Boeschoten. Het betrof zijn werk als justitiepredikant en het daarbij behorende pastoraat aan gedetineerden. De vergadering luisterde met grote aandacht naar deze inleiding.
Uit de vragen en opmerkingen bleek, dat collega Boeschoten op zijn geheel eigen wijze en essentie van zijn werk naar voren had gebracht.
Evenals met het eerste onderwerp van deze conferentie ligt het in de bedoeling, om ook hierover een apart artikel voor u te schrijven.
In ieder geval werden wij opnieuw bepaald bij de woorden van de Heer die zei: „Ik ben in de gevangenis geweest en gij hebt Mij bezocht!"
Ds A. de Vries beëindigde na de tot nadenken stemmende woorden van collega Boeschoten de vergadering en vertelde, dat in de komende conferenties ook andere voorgangers welke hun werk buiten de gemeente hebben iets zullen vertellen over hun vaak gespecialiseerde arbeid.
Ds G. Vegter dankte aan het slot van deze dag de Heer en vroeg om Zijn nabijheid en zegen.

A. v. d. Berg, secr.

GEEF HET DOOR AAN UW KINDEREN

Dat *u* 19 september a.s. naar Zuidlaren komt, zal al wel vaststaan, maar wist u ook dat uw kinderen (6-12 jaar) van harte welkom zijn, ja dat er zelfs op hen gerekend wordt?
O, dat wist u *niet!*
Nu, 't is gelukkig nog niet te laat om het uw kinderen te laten weten.
Wilt u hun ook zeggen, dat er al hard gewerkt wordt om die dag tot een echte feestdag te maken?
U wilt nog meer weten? De volgende maand hoort u meer van ons. We houden u op de hoogte!
Namens de voorbereidingscommissie van het kinderprogramma,

H. Verwoerd

IK BEN EEN CHRISTEN, MAAR IN DE KERK KAN IK NIET MEZELF ZIJN

Het klinkt wat anders dan „maar van de kerk moet ik niets hebben". Toch gaat het om het zelfde, de moeite om aktief deel te nemen aan het leven van een kerkgemeenschap. Deelnemen wil immers zeggen: delen met elkaar, je geloof en je ongeloof, je hoop en je wanhoop. Dat vraagt een vertrouwens-relatie, die door twee gelovige partners, de enkeling en de groep, steeds opnieuw leven en geest moet worden ingeblazen. Die relatie kan ook door elk van beiden worden stopgezet, misschien door gebrek aan wil, misschien door gebrek aan draagkracht. Maar steeds wil Hij, als Derde Partner, erbij zijn als de garantie voor Leven en Geest in deze tijd tussen Pasen en Pinksteren.

Omdat in een artikel van DC van 24-4-'81 vooral de aandacht zich richtte op hem die van de kerk niets meer moest hebben, omdat zijn trouw niet zou berusten op „de belijdenis dat een mens een Redder nodig heeft" (zie DC blz. 5) wil ik graag een paar niet-kerkmensen vanuit een ander licht benaderen, henzelf aan het woord laten, om zo de andere partner van de relatie, de kerkmensen, toe te spreken.

— „Ik ben een christen, maar in de kerk kan ik niet mezelf zijn".

Ook dit keer meent hij, wat hij zegt.

Het is een jonge metselaar, die in de koffiebar Jezus heeft ontmoet en dacht in de zondagsdienst Hem weer te ontmoeten. Maar ze deden er zo vreemd, hun taal was zo anders, hun manieren waren zo onherkenbaar anders dan hoe hij door de week met z'n maten op de bouwstelling omgaat. Ja, hij had het wel geprobeerd om thuis te raken in die gemeente, maar als hij wat al te enthousiast een paar „verkeerde" woorden gebruikte, keek iedereen hem zo vreemd aan, alsof hij er niet bijhoorde, alsof dat niet kon als je écht gelooft... Voor hem hoeft de kerk niet meer. Gelukkig maar, zei hij tegen mij, dat ik diep van binnen weet dat God bij me is, ik lees zelf wel elke dag een stukje uit „Groot Nieuws", daar heb je tenminste wat aan...

— „Ik ben een christen, maar in de kerk kan ik niet mezelf zijn".

Het zijn de woorden van een scholier, vlak voor zijn eindexamen HAVO. De vakken geschiedenis en maatschappijleer, waar hij zoveel van hield, lieten hem zien tot welke afschuwelijke wandaden het facisme kon leiden. Toen hem vorige week werd gevraagd om affiches te helpen opplakken voor de aanstaande anti-fascisme-manifestatie op 5 mei, zei hij spontaan: ik doe mee! Het was voor hem zo klaar als en klontje, dat je zeker als christen nooit de schuld van maatschappijproblemen op een kleine kwetsbare minderheid mag schuiven, zoals dat in de Tweede Wereldoorlog met de joden was gebeurd en nu soms met gastarbeiders dreigt te gebeuren.

Jammer dat op de Oudere Jeugdclub ze hem allemaal voor gek verklaarden, dat hij zich hierom druk maakte.

Jammer dat z'n vriend, met wie hij samen nog gedoopt was, niet mee wilde, omdat zijn vader hem had gezegd „dat geloof en politiek niks met elkaar te maken hebben". Maar ik ben toch ook een christen, had hij nog gezegd, toen de leider hem vroeg om er verder op de jeugdclub maar niet meer over te praten...

— „Ik ben een christen, maar in de kerk kan ik niet mezelf zijn".

Ze voegt eraan toe: „soms durf ik zelfs het woord christen niet in m'n mond te nemen, omdat dit woord zovaak is misbruikt". Toch wil ze zichzelf wel een Christus-volger noemen, omdat ze in haar leven beslissingen wil nemen vanuit wat ze zelf in de bijbel over en in Christus heeft ontdekt.

Aan het woord is een jonge vrouw, die er bewust voor heeft gekozen om een eigen carrière als arts op te bouwen, zonder dat ze kan en wil leunen op haar echtgenoot, sinds kort ook zonder een kerkgenootschap.

Is ze verbitterd? Ach, zegt ze, ik heb het lang genoeg geprobeerd, maar elke zondag word je er toch mee geconfronteerd: elk mens geroepen tot het wonderbaar licht, ja maar geen vrouw die ruimte krijgt om op de kansel van haar roeping te getuigen, de bijbel misschien ook wat „vrouwelijker" te lezen, zodat woorden als gerechtigheid en bevrijding wat praktischer, ook voor de positie van vrouwen in de maatschappij, worden uitgelegd.

Het lijkt soms wel, vervolgt ze, alsof het méér christelijk is om als vrouw onderdanig aan je man te zijn dan om te kiezen om je energie in een eigen baan en levensvervulling te steken.

Een kerk die dat leert, echt, daar kan ik en daar wil ik ook niet in meekomen...

Tot zover ervaringen van mensen die er zelf niet aan twijfelen of ze Jezus Christus als Redder van de wereld nodig hebben. Ze kennen Hem als een kracht voor hun dagelijkse werk of als een hoop op een andere wereld waar nu al aan gewerkt mag worden, die nu al stellingname vraagt. Is het verwonderlijk als deze mensen niet meer willen delen in wat andere kerkmensen nog wel lijkt te boeien? Als ze in de manier waarop ze hun talenten gebruiken op geen enkele manier worden „bevestigd" door hun andere partner, de groep waar ze eerst toch bij hadden willen horen?

Woorden als offer, vergeving, aanvaarding zijn niet alleen van toepassing op de draagkracht van de buitenbeen, de afwijkende enkeling die weigert om zich in te passen, ontrouw te worden aan zichzelf. Ze gelden zeker ook de getrouwen, de meerderheid, die het met elkaar eens zijn over wat God wil en wat geloof - of ongeloof wel is.

Woorden als bekering, je onmacht bekennen, gelden ons allemaal als we tot de grote schrik komen dat we (soms ongemerkt) aan de kant zijn komen te staan waar deze jonge metselaar, deze scholier en deze arts geen ruimte meer krijgen om in ons midden hun eigen geloofswoorden te spreken en vorm te geven.

Kan de gemeente ooit zichzelf zijn, dat is niets anders dan Lichaam van Christus zijn, als ze leden verliest, die in haar midden niet zichzelf mochten worden?

Utrecht A. Noordhoek

BOEKBESPREKING

Francis MacNutt: De macht van het gebed. Uitg. Novapress, Laren. Pap. 208 pag. *f* 19,90.

De ondertitel luidt: Het gebed als bron van genezing. De schrijver is Amerikaan, priester, lid van de Dominicaner-orde. Charismatisch begaafd. Reizend door de halve wereld, als spreker op genezingsbijeenkomsten.

Over ervaringen en visies schrijft hij. Beide kunnen twijfels wekken. Soms zijn het zeer zinnige, bijbelse zaken die hij aansnijdt. Hij spuit critiek op veel gebedsgenezers, zowel uit de katholieke charismatische beweging als uit de pinksterbeweging voortkomend. Stuitend vind ik de schematisering van gebedsgenezing: na zoveel minuten bidden komt er zoveel % genezing. Dat klinkt trouwens veel vaker door: dat (typisch amerikaanse?) technische van deze zaken. Wie dit boek leest, zal er nauwelijks door geschaad noch door verrijkt worden. Wie zich op de hoogte wil houden van wat op deze markt aangeboden wordt, neme het.

Op de boekentafels van onze gemeenten hoeft het niet te liggen. P.

LEZERS AAN HET WOORD



DUIDELIJKHEID OVER DE RPF EN DE DRIE FORMULIEREN

Naar aanleiding van het niet onvriendelijke artikel van onze gewaardeerde br J. Reiling, „De Drie Formulieren en de politiek" (DC d.d. 3-4-'81), gevoelen wij - omdat br Reiling zelf om meer duidelijkheid vraagt - behoefte om in onderstaande punten deze duidelijkheid te verschaffen.

Wanneer wij op bovengenoemd artikel ingaan, willen wij als eerste opmerken, dat „het doperse" zeker niet het enige en duidelijkste kenmerk van het Baptisme is. Zeker in de eerste eeuw van haar bestaan, maar ook in de daarop volgende tijd tot aan vandaag, zijn er ook zeer duidelijk calvinistische kenmerken.

Het zal velen van u bekend zijn, dat door politieke onrust en vervolging in de 17e eeuw vele vluchtelingen uit Engeland naar Nederland kwamen. Deze afgescheidenen van de Engelse Staatskerk waren veelal Puriteinen. Onder hen bevond zich de onder ons bekende puritein John Smyth, welke later arminiaans werd (1). Dit wordt wel een bepaalde stroming binnen het calvinisme genoemd, (2).

De groep, die in Amsterdam aankwam kwam al spoedig in contact met een tak van de wederdopers, die daar woonden, de Mennonieten, waardoor zij zeker invloed ondergingen. Toch kwam het in Amsterdam tot een breuk met deze Nederlandse Doopsgezinden. Deze leidden namelijk een van de wereld afgezonderd leven.

Deze opvatting deelden deze Baptisten niet met deze wederdopers. Ook waren er grote verschillen over eedzweren, pacifisme en diverse theologische standpunten (3). Deze eerste Baptisten stonden op het standpunt, dat ook gelovigen - zij het met terughoudendheid - zich met het openbare leven dienden bezig te houden. Zij waren geen „piëtisten", geen „stillen in den lande" (4). Deze scheiding in 1609 wordt wel beschouwd als het beginjaar van het Baptisme. Er zijn er, die dit calvinistische Baptisme zien als onze echte „voorvaders" (3). Van de twee hoofdstromingen van dit Baptisme, „The General Baptists" (arminianen) en „The Particular Baptists" (uitgesproken calvinisten), werd laatstgenoemde zelfs de grote stroming in de eerste eeuw, de grootste tak van het Baptisme (5). Ook de vader van het Amerikaanse Baptisme wordt tot dit puriteinse Baptisme gerekend (6). We dienen zeker de bekendste en meest duidelijke calvinistische Baptist uit de 17e eeuw, John Bunyan, in dit verband niet te vergeten (6).

Verder komen in het artikel van br Reiling de belijdenisgeschriften aan de orde. Wij zijn het van harte met hem eens, dat wij geen behoefte hebben aan De Drie Formulieren van Enigheid. Ook heeft de bijbel de steun van de Drie Formulieren van Enigheid niet nodig om gezaghebbend en onfeilbaar Woord van God te zijn. Wel willen wij opmerken, dat het hebben van belijdenisgeschriften niet bepaald niet on-dopers of a-baptistisch is. De Dopersen hadden reeds in 1525 hun „Schleitheimer Artikel", en het eerste symbool van onze Baptisten verscheen reeds in 1644 als „The First London Confession", waarop andere belijdenisgeschriften volgden. In ons weekblad „De Christen" hebben wij onlangs nog kennis kunnen nemen van de „Nieuwe Geloofsbelijdenis van de Evangelie-Christenen-Baptisten in de Sovjet-Unie (ECB)".

Ook betreuren wij het met onze br Reiling, dat over het algemeen de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt zich zo exclusief opstellen, dat iemand, die geen lid van de ware kerk is (en zij beweren dat te zijn), het Lam niet volgt. Het zij ons tot troost, dat het hier niet alleen Baptisten betreft!

Wij hebben er echter behoefte aan op te merken, *dat in andere gemeenschappen binnen de Gereformeerde Gezindte in toenemende mate belang*stelling bestaat voor ons Baptisten. In hun kringen worden namen van gezegende godsmannen uit onze kringen, zoals Bunyan, Philpot en Spurgeon met veel respect genoemd en ook met veel liefde en aandacht gelezen.

Weliswaar zijn naast de kerkopvatting de verschillen tussen het G.P.V. (Gereformeerd-Politiek-Verbond) en de R.P.F. (Reformatorisch-Politieke-Federatie) niet zo groot. Praktisch bestaan er echter nogal grote verschillen in opstelling en openstelling. Wij hebben er behoefte aan duidelijk te vermelden, dat bij de R.P.F. wij als Baptisten zeker niet als tweederangs leden gelden. Naar onze mening wordt gevraagd en er wordt *zeker rekening mee gehouden. Bij degenen, die* dit artikel ondertekenen is iemand, die onlangs officieel werd gevraagd zich kandidaat te stellen voor de komende verkiezingen.

Onder de huidige kandidaten bevinden zich J. J. Frinsel (Pinkstergemeente), Ir. P. A. D. Smeijers (Baptistengemeente) en Mr. H. van Veelen (Vrije Evangelischegemeente). Vermoedelijk is het br Reiling ook niet bekend, dat men binnen de R.P.F. zoekt naar een andere formulering van de Grondslag. Dit vanwege het feit, dat er in wat men „evangelische kringen" noemt een groeiende belangstelling is voor christelijke politiek in het algemeen en wel bijzonder voor de R.P.F. Het schrijven door het „Comité van aanbeveling uit evangelische kringen" d.d. 25 februari jl., *ondertekend door 19 personen, getuigt* hiervan.

Zeker, een andere Grondslag is dringend gewenst en wij zouden deze liever zien in de trant van: „De R.P.F. aanvaardt als enige norm voor haar politieke denken en handelen de Heilige Schrift als het onfeilbare en gezaghebbende Woord van God, absoluut gezaghebbend voor geloof en leven en het enige betrouwbare getuigenis aangaande Gods openbaring".

Met voldoening en hopelijk ook tot geruststelling van br Reiling, kunnen wij vermelden, dat er door een „Grondslag-commissie" van 7 personen gewerkt wordt aan een nieuwe grondslag en dat twee baptisten hierin zitting hebben, waarvan één behoort tot de mede-ondergetekenden van dit antwoord.

Ten slotte zijn wij van mening, dat wij als Baptisten juist blij moeten zijn met het positieve en bijbelgetrouwe geluid van de R.P.F., waarin wij ons juist als Baptisten herkennen. Wij zijn ons diep bewust, dat wij in onze dagen voor *belangrijker en ingrijpender vraagstukken staan* dan een verlammende discussie over zulke onderwerpen. Met vele bijbelgetrouwe christenen uit diverse kerken en kringen verbonden, willen wij allereerst ons land en volk oproepen terug te keren tot het onfeilbare en gezaghebbende Woord van God. Samen willen wij o.a. een dam opwerpen tegen de vloedgolf van atheïstisch denken en handelen, en het morele verval, dat ons land overspoelt. Hierbij realiseren wij ons heel goed, dat economische en sociale problemen kunnen samenhangen met of een gevolg kunnen zijn van geestelijke nood en armoede. In Gods Woord lezen wij: „Gerechtigheid verhoogt een volk, maar zonde is een schandvlek der natiën", (Spr. 14 : 34).

Onze br J. Reiling vroeg om meer duidelijkheid. Nu, wij hopen met dit antwoord een beetje duidelijk te hebben gemaakt, dat reformatorische christenen van de R.P.F., politiek gesproken, op geen enkele wijze moeite hebben met mensen zoals wij!

Met broederlijke groeten,
(in alfabetische volgorde)

G. Bosveld, Leiden
W. Hessels, Alblasserdam
G. Leuvenink, Veendam
A. J. van de Wetering, Eindhoven

1) = „Geschichte des Freikirchentums", door Gunnar Westin - blz. 164
The Gathered Community", door Robert C. Walton - blz. 64-65
2) = „A History of the Baptists", door Robert G. Torbet - blz. 21
3) = „A History of the Baptists", door Robert G. Torbet - blz. 21, 29
4) = „The Gathered Community", door Robert C. Walton - blz. 73
5) = „The Gathered Community", door Robert C. Walton - blz. 70
6) = „Geschichte des Freikirchentums", door Gunnar Westin -blz. 166-167

Naschrift: Mijn opmerkingen over de drie formulieren waren dus niet ten onrechte.
Op enkele aspecten van de stellingname van de broeders voorgangers ga ik in een apart artikel in. J. R.

GEEN STAATSGELD MEER VOOR DE KERKEN

Overheid en kerken hebben elkaar gevonden in een netelige kwestie: die van de betaling van tractementen, pensioenen, studiegelden en bestuursgelden van zowel protestantse als rooms-katholieke kerken. Een ingewikkelde zaak, dat zeer zeker. Niet, juist niet, omdat het hier gaat om een staatssubsidie voor de kerkelijke activiteiten, maar omdat het hier gaat over een enkele eeuwen oude regeling vanwege verbeurdverklaring van kerkelijke goederen door vroegere overheden.

De krantenkoppen zouden de indruk kunnen wekken dat de overheid kerkelijke activiteiten subsidiëerde, hetgeen zoals gezegd dus niet het geval is.

Overigens zou er vóór zo'n subsidie echt wel iets zinnigs te zeggen zijn.

Het laat zich niet berekenen - daarom beginnen we er ook niet aan - hoeveel de samenleving zou moeten betalen aan meerdere maatschappelijke kosten als gezinsverzorging, jeugdopvang, begeleiding van moeilijke huwelijken, strafinrichtingen e.d. als er geen kerken waren... Wat men ook van de kerken zou kunnen zeggen ten nadele, in kerkelijke gemeenschappen werken duizenden vrijwilligers die een bewarende invloed uitoefenen op medemensen.

Het behoort tot de eer van de kerkelijke gemeenschappen dat zij hun kerkelijk werk verrichten zonder welke subsidie dan ook maar.

MEDEDELING VAN DE REDACTIE

Nu reeds delen we mede dat gedurende de maanden juni, juli en augustus ons blad om de veertien dagen zal verschijnen.
De verschijningsdata zijn:
5 en 19 juni; 3, 17 en 31 juli; 14 en 28 augustus.



uit het Uniebureau

Bijeenkomsten

10 mei: Radiokerkdienst vanuit Tweede Exloërmond (10.00 uur opname; 17.00 uur uitzending);
12 mei: Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging te Zwolle (11.00 uur);
14 mei: Commissie voor de Opleiding te Bosch en Duin (10.00 uur);
22 mei: Commissie der Unie te (waarschijnlijk) Zwolle (10.00 uur);
25 mei: Jubileumkommissie te Zwolle (10.00 uur);
28 mei: Nationale Toogdag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te Elburg (10.00 uur);
30 mei (tot 27 juni): Summer Institute of Theological Education (SITE) te Rüschlikon, Zwitserland.

Radionieuws

Op 10 mei is er een radiokerkdienst vanuit Tweede Exloërmond. Daarin zal voorgaan *ds A. Nijland,* terwijl medewerking zullen verlenen: E. van Klinken (orgel), J. Oosting (trombone), H. Baptist en L. Niemeijer (beiden trompet) en het Zangkoor van de gemeente onder leiding van T. Oosting, dat een tweetal liederen zingt. Schriftlezingen: Psalm 80 : 9-12 (Oude Testament) en Johannes 15 : 1-8 (Nieuwe Testament). Samenzang: Psalm 100, Lied 514, Lied 90 en Lied 32 (Supplement). De dienst wordt om 17.00 uur in de „zendtijd voor kerken" (ZVK) uitgezonden via Hilversum 2.

Vakatures

Begin april hebben wij de gemeenten en de daarvoor in aanmerking komende kommissies en stichtingen geïnformeerd over de verschillende vakatures, waarin de Algemene Vergadering te Sneek (van 21 tot en met 23 oktober) zal moeten voorzien. We brengen hierbij in herinnering, dat kandidaatstellingen ter vervulling van één of meer vakatures *uiterlijk op 31 mei a.s.,* vergezeld van een schriftelijke bereidverklaring van de gekandideerde(n), in het Uniebureau binnen moeten zijn.

Adressenboekje

Het (nieuwe) namen- en adressenboekje, waaraan op het ogenblik wordt gewerkt, zal, naar wij hopen, eind mei gereedkomen. Aan de sekretarissen van de gemeenten is een brief-met-bestelstrook gestuurd, waarop het gewenste aantal eksemplaren worden aangegeven. We zien de antwoordstroken graag zo spoedig mogelijk tegemoet.
Intussen zijn er vele aanvullingen en wijzigingen, die u nog wel in uw oude eksemplaar wilt aanbrengen.

Blz. 26 (Groningen-Zuid):
S.: R. Bolman (in plaats van H. Eppinga);
Blz. 31 (Zwolle):
S.: (Mw.) E. A. Zantvoord-Nagelhout(in plaats van H. de Breij);
P.: G. J. Kanis (in plaats van J. W. van Weenen);
Blz. 37 (letter B):
R. Bolman, Meerpaal 215, 9732 AM Groningen, telefoon 050-41.51.28 (toevoegen);
H. de Breij, Zwolle (komt te vervallen);
Bz. 39 (letter E):
H. Eppinga, Leek (komt te vervallen);
Blz. 42 (letter K):
G. J. Kanis, Zegge 43, 8265 CN Kampen, telefoon 05202-1.71.26 (toevoegen);
Blz. 48 (letter W):
J. W. van Weenen, Genemuiden (komt te vervallen);
Blz. 49 (letter Z):
(Mw.) E. A. Zantvoord-Nagelhout, Reggestraat 6, 8051 HX Hattem, telefoon 05206-4.16.47.

DATUM: 19 SEPTEMBER 1981
PLAATS: ZUIDLAREN!
(Prins Bernhard Hoeve)
? ? ?
U WEET WEL WAAROM!

Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

DE BOEKENTAFEL VAN WINSCHOTEN

Leden der gemeente en bezoekers der diensten worden op de belangrijkheid van de boekentafel opmerkzaam gemaakt door een in het gronings geschreven pamflet. Dit begint zo:

„Boukentaofel draait goud... Mor... denk ais wat meer aan aonze Bouke-bonnen as ie d'ain of d'aander 'n aorighaidje geven willen".

Naast een goed voorziene boekentafel heeft de gemeente te Winschoten dus ook de mogelijkheid mensen te gerieven met de verkoop van een boekenbon. Deze kan besteed worden bij de eigen boekentafel, maar ook in de Evangelische Boekhandel te Winschoten. Een goede samenwerking. En die gedachte van eigen boekenbonnen, ja die is toch prachtig!

Dan kunnen de mensen zèlf uitzoeken wat ze willen hebben.

P.

AFSCHEIDSDIENST Ds G. LIEBE

Op zondag 17 mei 1981 DV zal de baptistengemeente te Hengelo (O.) afscheid nemen van haar voorganger ds G. Liebe, die een beroep heeft aangenomen van de gemeente Drachten-Elim.

's Middags om 16.00 uur is er een afscheidsdienst in het kerkgebouw aan de Jacob Catsstraat.

Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

EERHERSTEL VOOR HANS KUNG?

De paus wil naar Zwitserland. Niet om nieuwe lijfwachten te halen. Ook niet om uit te rusten. Mischien gaat hij wel skieën (maar nee, 't is te laat in de tijd). Gewoon op bezoek, hij weet wat hij wil, deze paus. Maar het zit hem niet zo gemakkelijk. Zwitserland telt katholieken, maar ook zeer veel protestanten. Zowel katholieken als protestanten kunnnen het maar moeilijk verkroppen dat één van hun bekwaamste zonen, de theoloog en hoogleraar Hans Küng het zwijgen is opgelegd.

Velen in Zwitserland - maar ook daarbuiten - vinden dat de paus zich maar eens hoogstpersoonlijk met de kwestie moet bezighouden en verandering in de getroffen beschikkingen moet brengen. Hij kan, en hij moet het doen. En wij maar afwachten.

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTEBERICHTEN

N - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

„KOM PRIJST DE HEER"

Muntendam - (A.K.). In 1980 waren wij helaas herderloos, maar met de kracht van onze Heer mochten wij toch doorwerken. We mochten hierdoor toch vele zegeningen ontvangen. Het evangelisatiewerk met als hoogtepunt de 14-daagse tentcampagne draaide op volle toeren, en velen mochten het Woord beluisteren.

Ook het zendingswerk werd niet vergeten. Een viertal projecten werd door ons gesteund met de nodige gelden, maar bovenal met gebed. Het verenigingsleven is bloeiend te noemen. Zondagsmorgens na de dienst is er kleine en grote zondagsschool; 's avonds tussenjeugd en de Rijpere jeugd; 's maandags om de maand, bejaardenclub. 's Avonds jongensclub en zangkoor; dinsdags is er de muziekvereniging Elad en om de 14 dagen jeugdbijbelklas; 's woensdags om de 14 dagen Zusterhulp en bidstond; donderdags muziek en zang van Blijde Geluiden en Jubal, plus de meisjesclub; sinds kort op vrijdag de toneelclub. En tussen dit alles vergadert de raad om de 3 weken.

Doordat er dus veel leven is, en bijna geen voldoende zaalruimte, besloot de gemeente om uit te breiden.

Met de medewerking van diverse broeders en zusters is op dit moment een zaal verrezen met plm. 200 zitplaatsen. Deze zal omtrent de vacantie gereed komen. Intussen had de gemeente een beroep uitgebracht op br V. d. Berg van Rotterdam; dit werd zoals u weet aanvaard. Dat betekende dat er nog meer werk aan de winkel kwam: de pastorie werd weer bijna nieuw gemaakt met eigen krachten.

Op zondag 5 april 1981 was het voor onze gemeente letterlijk en figuurlijk een zonnige dag, want toen deed ds V. d. Berg zijn intrede.

's Morgens om half tien mocht ds Bosveld, die zeer verheugd was, alle aanwezigen een welkom toe roepen, en dat waren er velen.

Ds Bosveld had 1 Petrus 5 : 2 als tekst genomen voor deze bevestigingsdienst.

Na de prediking werd de gemeente gevraagd achter haar voorganger te staan. Als teken hiervoor gingen de aanwezigen staan. Na handoplegging van de ouderlingen zong de gemeente: Dat 's Heren zegen op u daal, waarna ds Bosveld de ontroerende woorden sprak: gemeente zie uw voorganger, voorganger zie uw gemeente.

's Middags ontvingen we zusters en broeders uit Rotterdam die deze middag bij ons wilden zijn. Vanwege de ruimte werd de intrededienst gehouden in de Ned. Herv. Kerk waar zo'n 350 mensen aanwezig waren. Ds V. d. Berg had Math. 14 : 13 t/m 21 gekozen, waarin de wonderbaarlijke spijziging werd getoetst aan de hedendaagse tijd. Elad speelde Blijf bij mij Heer.

Nadat een 7-tal sprekers van diverse gemeenten het woord tot onze voorganger gericht hadden, was dit het slot van deze rijke gezegende dag. De Rotterdammers gingen hierna gezamenlijk met de raad in ons eigen gebouw een broodmaaltijd nuttigen.

Vele banden werden gelegd of verstevigd tijdens dit samenzijn.

Als klapstuk van dit alles was er zaterdagsavonds een begroetingsavond waaraan alle verenigingen hun medewerking verleenden. We hebben gelachen, gezongen maar bovenal gedankt voor alles wat de Heer ons gaf.

Ook willen wij alle sprekers die ons in de vacante tijd het Woord mochten brengen, hartelijk danken.

Wij hopen als gemeente 10 mei ons 90-jarige bestaan te herdenken.

's Morgens zal het Heilig Avondmaal gehouden worden, en tevens zal een doopcandidaat voorgesteld worden.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het persoonlijk getuigenis

Enkele weken geleden maakte ik hier melding van een brief, waarin iemand reageerde op een artikeltje over het persoonlijk getuigenis als onderdeel van een evangelisatie-samenkomst. Om te beginnen laat ik u een klein stukje meelezen:

„Juist het gewone getuigenis. Ik word ontzettend kregel als u daar schrijft, dat daar bepaalde voorwaarden aan moeten (mogen) worden gesteld. Hoe wilt u dan aan een blijmoedig, spontaan, geloofsblijk getuigenis komen? Dat doe je tot eer van God. Als de Heer dat hopenlijk gebruikt tot bekering van zielen... waarom zou dan nog een derde (b.v. de spreker, dominee of evangelist) daarin bemoeienis hebben. U hebt het zelfs over een aanwijzing".

Mag je voorwaarden stellen aan een „gewoon" getuigenis?

Mijn antwoord op die vraag is bevestigend. In de eerste plaats moet degene, die het getuigenis aflegt, zelf voorwaarden stellen. Je moet rekenschap vragen aan jezelf.

Is het werkelijk tot eer van God, wat je van plan bent te zeggen, of komt de vrome geloofsheld in het zonnetje te staan? Is het getuigenis, dat ik geef, in overeenstemming met de bijbel? Is het een betrouwbare weergave van feiten? Is het begrijpelijk voor de mensen, die naar mij gaan luisteren? Is het een ondersteuning van de boodschap, die vanavond/vanmorgen wordt gebracht?

Dat zijn vragen, die er echt bij horen en juist als je graag dienstbaar wilt zijn aan de Here Jezus, zullen deze overwegingen zwaar bij je gaan wegen. Degenen, die verantwoordelijk zijn voor de bijeenkomst, waarvan dit getuigenis een onderdeel vormt, mogen ook voorwaarden stellen aan een getuigenis en aan iemand, die daar voor wordt gevraagd. Die voorwaarden gelden ook voor degene, die voorgaat in de verkondiging, voor de medewerkers in zang en muziek. Er is nergens één schriftuurlijk of redelijk argument, dat juist degene, die een getuigenis geeft, van alle vragen wordt vrijgesteld.

Ik kan mij fijne gesprekken herinneren met medewerkers in evangelisatiediensten, waarin we naar elkaar luisterden en samen in gebed gingen om onze opdracht voor de Heer te brengen. Hoe iemand van zoiets kregel kan worden is mij een raadsel. Voor mij is het een stukje van de gemeenschap der heiligen. Er is nog iets, dat mij in deze gedachtengang bevreemdt. Wanneer ik een pleidooi voer voor gebruikmaking van persoonlijke getuigenissen, mag daaruit blijken, dat hieraan grote waarde wordt gehecht. Maar dat moet dan toch niet betekenen, dat dit tot een geheel op zichzelfstaand gebeuren in de dienst wordt gemaakt! Als je zo weinig vertrouwen hebt in de ernst, waarin ook anderen zoeken naar de leiding van Gods Geest, lijkt me dàt een reden om je niet beschikbaar te stellen. Als je sàmen met medechristenen wilt opstaan tot eer van God, kun je niet anders dan je samen aan de Heer en aan elkaars hulp toevertrouwen.

Volgende week verder.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

's Middags zal ds G. van 't Wout een herdenkingsdienst houden, en alle oud-leden en vrienden zijn hierbij uitgenodigd.

Stadskanaal-Noord - (F.R.). In Neerlands oudste gemeente gaat alles gelukkig naar wens, en we worden in ons werk nog steeds rijk gezegend. Eén van die zegeningen willen we u zeker niet onthouden.

Korte tijd terug was het namelijk een beetje feest in onze gemeente. Op 15 april jl. was het precies 75 jaar geleden dat een van onze broeders werd gedoopt.

Br H. Hamster, thans 93 jaar, werd in 1906 te Vriescheloo door ds Visser gedoopt. Een „jubileum" dat niet zo erg vaak zal voorkomen! Ook nog vanaf deze plaats proficiat.

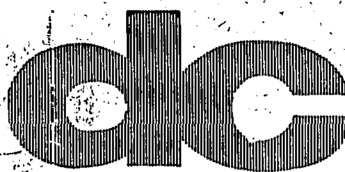
Reeds enige tijd zitten wij alweer in een vernieuwd kerkgebouw. Het interieur van onze kerk is nogal sterk aangepakt en daar plukken we nog steeds de vruchten van. Een van de wijzigingen, het verlagen van het plafond en het daarop aanbrengen van een ander materiaal, had tot gevolg dat de akoestiek sterk verbeterde, waardoor een ieder met nog meer enthousiasme kan zingen.. Uiteraard komt hierdoor ook de regelmatige, zeer gewaardeerde, bijdrage van ons alom bekend zangkoor „Polyphonie" beter tot haar recht.

In onze gemeente zijn inmiddels ook allerlei nieuwe aktiviteiten ontwikkeld. Zo is er bijvoorbeeld een groep die zich inzet om vooral de ouderen en de zieken niet te vergeten. Volgens een bepaald schema krijgen al deze mensen regelmatig van een lid van deze groep een bezoekje. De bezoeker of bezoekster helpt dan met kleine karweitjes, boodschappen doen of zomaar een middag een eindje wandelen of autorijden. Verder is er een groep in onze gemeente die de zaterdagavonden plezierig probeert door te brengen met jongeren uit onze gemeente maar vooral met jongeren van buiten de gemeente. Elke zaterdagavond wordt de ds J. W. Weeninkzaal achter ons kerkgebouw omgebouwd tot spelletjesruimte waar ieder die daar zin in heeft in en uit kan lopen.

Velen maakten hiervan reeds gebruik. Hiermee hopen we te bereiken dat ook jongeren die nooit (meer) in de kerk komen in elk geval die drempelvrees verliezen. Tegelijkertijd is er een goed alternatief gecreëerd voor jongeren om hun zaterdagavond door te brengen.

Verder is er uiteraard ook in onze gemeente het verenigingsleven, zoals daar zijn de bloeiende jongens- en meisjesclubs, de zondagsschool, de

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

tussen- en oudere jeugd, de bijbelstudies, zusterhulp etc.
Het zou nu teveel zijn om over al deze aktiviteiten hier nog meer te schrijven.
Hopelijk heeft u een indruk gekregen van onze gemeenten en wij willen u nu alvast uitnodigen, om wanneer u in de buurt bent in uw vakantie of hoe dan ook, ons een bezoekje te brengen. U bent altijd van harte welkom.

Vriescheloo - (H.B.). Na lang wikken en wegen mochten wij in februari 1980 bericht ontvangen van de C.v.d.O. dat br H G. Boskamp zijn werk in onze gemeente kon aanvangen, zodat hij op 27 april 1980 zijn intrede kon doen. 's Morgens was hij reeds bevestigd door onze consulent, br J. Hooiveld waar wij een hele fijne tijd mee hebben gehad.
De bidstonden en de bijbelbesprekingen waren in de tijd van br J. Hooiveld, zeer gezegende avonden, zodat wij van de kleine naar de grote zaal moesten verhuizen. Br Boskamp heeft dit werk doorgezet en ook nu zijn de avonden zeer gezegend en vele broeders en zusters komen op de maandag- en zaterdagavond bijeen; maandagavond voor de bijbelbespreking en op zaterdagavond voor de bidstond.
Onze kerkdiensten worden goed bezocht, soms is onze kerk al weer te klein.
In oktober hadden wij samen met de Hervormde Gemeente te Vriescheloo en onze moedergemeente uit Ihren (Duitsland) een Internationale Conferentie. In deze samenkomsten ging onze broeder ds Schilke uit de D.D.R., gemeente SPREMBERG voor.
Onze evangelisatieavonden worden steeds goed bezocht, evenals de tentevangelisatiediensten in Vlagtwedde, wat ons aanleiding heeft gegeven om dit jaar twee keer een tentevangelisatiecampagne te houden en wel in Vriescheloo en in Vlagtwedde.
In november hielden wij liefdemaal voor leden en vrienden van de gemeente, dat zeer gezegend was.
In de periode dat br Boskamp bij ons werkt mochten wij 3 doopdiensten hebben, oftewel 3 feestdagen.
Wel moesten wij in het afgelopen jaar een zuster afstaan: zij werd thuisgehaald door haar Heer en Heiland. Er gingen enkele broeders en zusters naar elders, maar er kwamen er ook weer bij, zodat er sprake is van een lichte vooruitgang hier in Vriescheloo.
Wij willen niet nalaten u te vertellen, wat er in de week zoal te doen is bij ons.
Maandagavond bijbelbespreking; dinsdagavond zustervereniging; woensdagavond muziekgroep Daylight; donderdagavond zangkoor; vrijdagavond jongensclub, meisjesclub, tienerbijbelclub en bijbelklas voor 10 en 11-jarigen; zaterdag bidstond en grote jeugd; zondagavond koffiebar en 's morgens om tien uur onze dienst, en een keer per maand bejaardenkring.
Zo hebt u een klein beeld van wat er in onze gemeente omgaat.
Wel willen wij nog zeggen, dat de Heer ons hier in Vriescheloo tot dusver met ds H. G. Boskamp en zijn gezin een gezegende tijd heeft gegeven en wij bidden, dat de Heer ons ook in de toekomst in Vriescheloo tot een zegen wil stellen, voor ons zelf maar bovenal voor een ander, om zo Zijn Naam groot te maken.

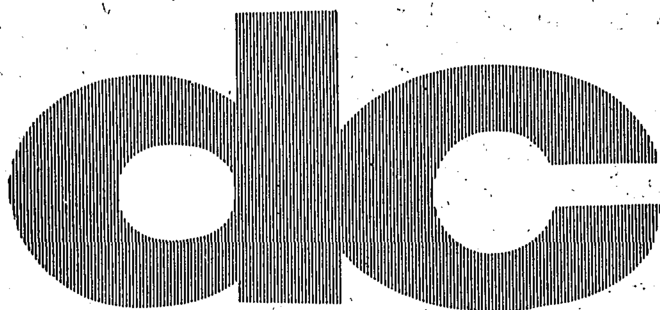
Door de Heer thuisgehaald op 1 april 1981, onze zuster
AKKE DE JONG
op de leeftijd van 83 jaar.
In leven oud wijk-verpleegster te Stadskanaal.
„Daarboven is een heerlijk oord"
Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

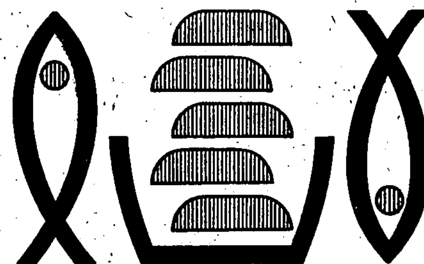
„Volle onderwerping, zijn eigendom"
God heeft tot Zich genomen onze broeder
JAN SLUMAN
op de leeftijd van bijna 73 jaar.
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Door zijn en onze Heer is uit ons midden weggeroepen onze broeder
S. HOF
op de leeftijd van 74 jaar.
Dankbaar zullen wij gedenken wat hij voor onze gemeente heeft gedaan.
Baptistengemeente Apeldoorn

Ps. 103 : 15
Heel onverwacht is van ons heengegaan in alle rust en vrede onze lieve broer
HARM HUIZING
geliefde echtgenoot van R. M. Boering
Broers en zuster
Zwager en schoonzusters
Neven en nichten
De begrafenis heeft inmiddels op 28 april plaatsgehad.

Samen met onze ouders
PETER en SIEN RADEMA-SMEDEMAN
zien wij uit naar 23 mei 1981, de dag waarop zij 35 jaar getrouwd zullen zijn.
Hun kinderen en kleinkinderen
Amsterdam, 23 mei 1981
Den Burgstraat 2
1024 GK Amsterdam





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 19 - 15 mei 1981

KIEZEN

Over enkele weken zullen wij worden uitgenodigd om een politieke daad te verrichten.
Dat ene rode stipje dat wij mogen zetten is politiek en niets minder. Op zichzelf hoeft dat nog geen aanleiding te zijn om er in ons blad over te schrijven want over het algemeen vermijden de schrijvers in onze kolommen de politiek en zeker de politieke partijen. Als gemeenten zijn wij eigenlijk a-politiek in die zin dat het nooit zo bij ons is geweest als vroeger bij de gereformeerden: gereformeerd is a.r. Door de jaren heen hebben leden van onze gemeenten zeer uiteenlopende partijen gesteund, meestal alleen bij de verkiezingen maar ook wel door als lid toe te treden.

Maar vandaag weten we wel dat politiek veel meer is dan alleen de keuze voor een partij. Politieke, maatschappelijke en geestelijke problemen lopen door elkaar heen en zijn met elkaar zo verstrengeld dat we allang aan politiek doen voordat het aan de keuze van een partij toe is. Dat maakt de keuze voor een partij er niet eenvoudiger op en toch is dat nu precies wat er op verkiezingsdag van ons wordt gevraagd. Wat moeten wij doen?

Verscherping
Die vraag is mij gesteld met het uitdrukkelijke verzoek om er over te schrijven. Ik heb beloofd aan dat verzoek te voldoen en probeer nu in dit artikel mijn belofte in te lossen. Ik moet bekennen dat het mij wel eens gemakkelijker is gevallen om een belofte tot schrijven na te komen. Niet alleen vanwege bovengenoemde verstrengeling maar ook omdat we in een tijd leven van verscherping. Die verscherping vindt plaats op alle terreinen van het leven en ook op dat van de politiek. Er heerst algemene teleurstelling over de partijen die in de regering zitten of misschien komen te zitten en niet moede worden elkaar in een tot niets verplichtende woordenstrijd onderuit te halen en de opiniepeilingen geven de kleine vleugelpartijen weer reden tot hoop. Juist bij die kleine partijen echter vinden we onmiskenbaar de neiging om de dingen scherp te stellen. Ik denk dat dit niet alleen (ook wel een beetje natuurlijk, politiek blijft politiek) voortkomt uit de hoop dat dit stemmen zal opleveren maar ook omdat de politieke en maatschappelijke werkelijkheid in ons land zo zwart-wit wordt ervaren. Dat bleek o.a. uit de brief van vier voorgangers die in ons blad van 8 mei was opgenomen. Het was bij mijn weten de eerste keer dat voorgangers zich publiekelijk voor een bepaalde partij uitspraken en te kennen gaven dat zij *juist als baptisten* blij zijn met de partij in kwestie. Die blijdschap deel ik niet, niet alleen ten aanzien van deze partij maar evenzeer alle andere. Politieke partijen zijn nodig in een democratisch bestel maar als christen blijf ik toch een beetje terughoudend. Dat zou ik blijven ook wanneer ik vrijmoedigheid en gedrevenheid genoeg had om van een van die partijen lid te worden. Waarom?

Kruisdragen
Dat hangt samen met mijn kijk op wat christen zijn in deze wereld inhoudt. Niet in de eerste plaats in deze tijd maar in deze wereld. Voor een christen is deze wereld in de eerste plaats de wereld waarin en waarvoor Christus het kruis heeft gedragen en er aan is gestorven.
Dat Hij op de derde dag door God is opgewekt zegt mij dat God daar achter staat. Hij bevestigt dat God de wereld zo lief heeft gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven voor het behoud van de wereld. Daarmee is echter meteen gezegd dat de enige mogelijkheid om als christen te leven in deze wereld is het kruisdragen. Jezus' kruis is meer dan alleen het hout waarop de zonde der wereld is samengepakt - dat allereerst en allermeest. Het is ook het teken van de weg van de gerechtigheid in een zondige wereld. Een teken van verzet en protest tegen iedere vorm van onrecht in de wereld. De kracht van dit teken schuilt in zijn weerloosheid. Wie Jezus Christus volgt moet dat doen op de manier van het kruis.
Daarom staat de kruisdrager altijd gereserveerd tegenover de dingen van de wereld die ook de dingen van politiek en samenleving zijn. Maar het probleem van de kruisdrager is dat hij zich niet van die dingen mag afkeren en in wereldmijding en afzondering leven. Hij kan dat ook niet want hij is er zelf een deel van. Hij leeft in de wereld niet zoals hij in de tram zit die hem op zijn uiteindelijke bestemming moet brengen. Hij leeft in de wereld zoals hij leeft in zijn eigen huis: dat huis is een stuk van hem en hij is een stuk van dat huis. Maar in dat huis kan hij toch

niet alles zo maar accepteren wat er gebeurt, ook niet wat hij er zelf allemaal doet. Het beeld begint een beetje scheef te gaan worden en daarom stappen we er uit voordat het inzakt. Als maar duidelijk is dat in de wereld zijn geen vrijblijvende zaak is voor wie Jezus navolgt. Hij heeft er zijn plaats en zijn verantwoordelijkheid en die brengt met zich mee dat hij ook aan politiek moet doen.

Macht

In verkiezingsdagen is politiek een strijd om de stemmen want het is een strijd om de macht. Macht komt in onze democratie niet uit de loop van een geweer, zoals Mao zei, maar uit de stembus. Men mag macht geen fijn woord vinden, het is wel het juiste woord. Macht wordt verkregen door kiezers te trekken en daarom moet aan kiezers worden duidelijk gemaakt waarom ze hun stem zo en niet anders moeten uitbrengen. Daarvoor zijn politieke partijen nodig (niet alleen daarvoor, maar in de verkiezingstijd staat dat natuurlijk wel sterk op de voorgrond) en ook de vorming van een politieke partij of de toetreding tot zo'n partij kan een taak zijn voor een christen. In ieder geval moet hij zijn stem op een partij uitbrengen en ook dat is een taak.

Nu heeft elk land zo zijn eigen tradities en zo heeft ons land in tegenstelling tot de meeste democratische landen een aantal christelijke partijen, d.w.z. partijen die zich in hun grondslag of uitgangspunt als christelijk aandienen.

In ons land staat daarom ieder christen meteen voor de vraag of hij of zij niet op voorhand geroepen is op zo'n christelijke partij te stemmen. Omdat het een christelijke partij is. Hier begint, in ieder geval bij mij, de reserve die het kruisdragen met zich meebrengt, te werken.

Voldoende?

Is het voldoende dat een partij een christelijke grondslag heeft om er je stem aan te geven? Zo zou het eigenlijk moeten zijn maar zo is het niet. In de eerste plaats al niet omdat politiek de kunst van het mogelijk is. Dat moet vaak al in de gemeente en dus zeker ook in de samenleving. Er moeten compromissen worden gesloten net als soms in de gemeente. Daar is dan niemand echt gelukkig mee maar je ontkomt er toch niet aan.

Maar dat raakt de kern van de zaak nog niet. Een christelijke partij is immers gehouden dat wat zij voorstaat uit te geven voor specifiek christelijk. Houdt men de formulering van de christelijke grondslag een beetje open zoals het CDA waar men liever spreekt van evangelische of christelijie inspiratie, dan blijft er nog ruimte voor discussie. Maar als men de grondslag absoluut stelt, dan moet ook worden bewezen dat het programma op die grondslag stoelt, ja dat de grondslag dit en geen ander programma vereist. Daar krijg ik het soms erg moeilijk mee.

Programma

Om die moeilijkheden te bespreken moeten de programma's van de betrokken partijen worden bestudeerd. Veel informatie geven de partijen daarover niet.

Dagelijks word ik in mijn ochtendblad door middel van advertenties opgewekt om op een bepaalde partij te stemmen maar de redenen waarom ik dat zou moeten doen worden doorgaans alleen me maar met een of twee woorden aangegeven: een andere economische structuur, evangelische politiek enzovoort. Aangezien ik slechts zelden mij door de televisie laat informeren, ben ik aangewezen op de samenvatting van programma's die mijn ochtenblad T heeft gegeven. Daarbij ben ik op enkele dingen gestuit waarmee ik niet klaar kom als christen.

Een paar voorbeelden: alls partijen vinden dat er een inkomensbeleid moet komen en dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Een middel daartoe schijnt de nivellering van inkomens te zijn al lees ik ook wel eens dat dat maar betrekkelijk is. Over die nivellering lees ik in verschillende verkiezingsprogramma's uiteenlopende dingen. Bij twee uitgesproken christelijke partijen lees ik dat we niet verder moeten nivelleren. Moet ik nu geloven dat dat een schriftuurlijk standpunt is? Ik kan dat in de Schrift beslist niet vinden. Zo'n programmapunt rust wel op de grondslag maar als een hypotheek die ten laste van de grondslag moet worden afbetaald.

Doodstraf

De laatste tijd is de kwestie van de doodstraf weer aan de orde gekomen, waarschijnlijk mee door de onrust in de samenleving. Nu lees ik weer bij twee uitgesproken christelijke partijen dat zij voor herinvoering van de doodstraf zijn. Is dat een specifiek christelijk standpunt? Dat is het niet. Sinds Jezus Christus de doodstraf aan het kruis heeft ondergaan is de doodstraf onmogelijk geworden. Het mag zijn dat een rechtsorde vindt van wel, dat is dan geen evangelische rechtsorde.

De overheid draagt het zwaard niet tevergeefs, zegt Paulus maar dat geeft de overheid niet het recht om het leven van een nog zo schuldig mens te nemen. Jezus' woord Wie het zwaard opneemt zal door het zwaard vergaan, geldt ook van de overheid. Daarom vind ik dat dit programma geen hypotheek meer is op de christelijke grondslag maar een ondergraving ervan.

Graag zou ik ook nog over de kernwapenen iets willen schrijven maar dat kan ik niet omdat ik er niet uit ben. Zou ik hier de stem van de gekruisigde volgen zoals ik die meen te horen, dan zou ik niet alleen atoompacifist zijn maar voor geweldloosheid strijden. Maar ik ben er niet uit of dat in deze wereld wel mogelijk is. Bij de kernwapenen echter staat langzamerhand het voortbestaan van onze eigen wereld zozeer op het spel dat ik mij niet kan voorstellen dat je zonder reserve voor uitbreiding van dit wapentuig bent. Maar dat die uitbreiding op enige wijze op de Schrift gefundeerd zou kunnen worden, dat weiger ik te geloven.

Op dit punt heb ik geen woord van de Heer (wie wel?) maar ik geef mijn mening als een die Gods erbarming heeft ontvangen, om met Paulus te spreken.

Kiezen

Het netto resultaat van deze beschouwingen is dat voor een christen kiezen vandaag geen eenvoudige zaak is. De politieke leiders zijn uit op versimpeling en dat zal ook wel niet anders kunnen. Wie door hun woorden heen ziet en vraagt: wat moet er nu in onze samenleving, in onze wereld gebeuren dat die een klein beetje meer lijkt op wat God wil, die heeft het niet gemakkelijk. Hij moet wikken en wegen en tenslotte kiezen. Misschien krijgt hij nog eens spijt van zijn keuze, misschien wordt hij er in bevestigd, waarschijnlijk allebei. Zo is het leven nu eenmaal. Ook het politieke leven van een christen. Al komt zijn politiek niet verder dan die ene rode stip in het hokje. Maar misschien zou een christen aan deze dingen wat meer pijn moeten lijden dan een ander.

Misschien.

J. Reiling

PAASBONDSDAG EMMEN

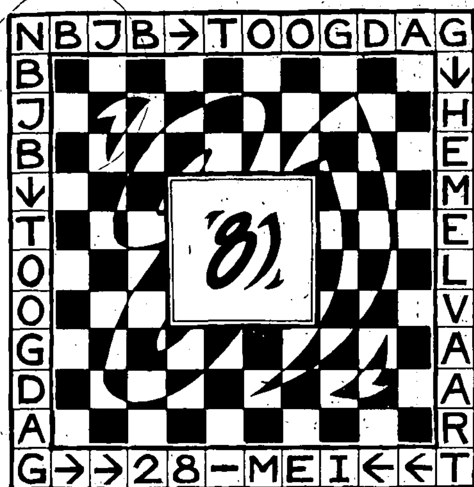
In een overvol „Baken" in Emmen hebben op de 2e paasdag weer vele honderden broeders en zusters van het gewest Zuid-Oost-Drenthe tesamen paasfeest gevierd. Na gelegenheid tot ontmoeting onder het genot van een kopje koffie, werden we bepaald bij het thema van deze dag: GA.

Ds P. Kroeze gaf daartoe een eerste aanzet, waarna „La groupe evangelique", uit Emmen o.l.v. br Van Oosten het thema in een musical uitbeeldde en uitzong. De paasboodschap dat Jezus leeft, mondt voor alle gelovigen uit in een „ga dan heen en verkondig het evangelie".

De ruim een uur durende musical sloeg duidelijk aan, hetgeen wel bleek uit de staande ovatie van het „gewest".

Na een „sing-in" hield ds Van der Vlugt ons voor: we hebben de opdracht „Ga" gehoord; wie de Heer serieus neemt, kan maar één ding doen: daadwerkelijk GAAN, in de zekerheid dat dan de Heer zijn belofte „en zie Ik ben met u" waar zal maken!

Al met al een bijzonder inspirerende bondsdag, die ons doet uitzien naar de volgende gewestelijke feestdag: de landdag van het gewest op 2e pinksterdag.



Het is al bijna weer zover:
DE NATIONALE TOOGDAG '81
van de NBJB op
HEMELVAARTSDAG
28 MEI A.S.
in 't HUIKEN te ELBURG

Medewerking aan het programma verlenen ds Wim Kos, Adrian Snell, een spelgroep uit Vroomshoop met het spel Levende Stenen, Arno en Andreas.

Dit alles onder leiding van ds Piet Brongers.

IEDEREEN IS WELKOM.
JONG EN OUD.

Voor de kinderen in de „zondagsschoolleeftijd" is er een apart programma. Een bijzonder goed programma. Met het bekende poppenspeltheater Het Gespeelde Woord, een muziekgroep en leuke films. Voor de kleuters is er een peuterspeelzaal.
Dus ouders en jonggehuwden, kom gerust en neem je kinderen mee.
Kinderen mogen natuurlijk hun ouders ook mee nemen.
Om iedereen in de gelegenheid te stellen de Toogdag '81 mee te maken, is de toegangsprijs laag:
Van 0 t/m 11 jaar, gratis; vanaf 12 jaar, zeven gulden en per gezin maximaal twintig gulden.
Aanvang: 10.00 uur presies.
Einde: 16.45 uur.

Het nummer van 22 mei a.s. wordt een speciaal TOOGDAGNUMMER.
In dit nummer vind je erg veel informatie over o.a. de medewerkers, de verkoop- en informatiemarkt en over hoe je 't Huiken kunt bereiken.

Voor meer informatie kan men zich wenden tot de coördinator van de Toogdag: Henk Hogebrug, De Kamp 35, 7681 CV Vroomshoop, tel. 05498-1866.
Kom op naar de Toogdag. Met het hele gezin, met al je vrienden of met de hele jeugdgroep. Toogdag, dag van ontmoeting, evangelisatie, gezelligheid, goede toespraken, goede muziek en veel informatie.

Namens de werkgroep Toogdag '81,
Rein Kloppenburg, Esdoorndreef 125,
8266 GE Kampen; tel. 05202-11866

NAAR MIJN EVANGELIE

zoals Paulus schreef: Rom. 2 : 16; 16 : 25; 2 Tim. 22 : 8; 1 Tim. 1 : 11

Paulus, Jood van geboorte en belijdenis, christen geworden door roeping, apostel vanwege opdracht, heeft geschreven. Ook andere predikers zullen geschreven hebben in zijn tijd. Tot ons zijn alleen de brieven van Paulus, Jacobus, Petrus, Johannes en Judas gekomen. Paulus heeft in ieder geval nóg een brief geschreven die wij niet in het nieuwe testament vinden, een brief aan de gemeente te Laodicea, Col. 4 : 16. Of de andere genoemde apostelen meer geschreven hebben, weten wij niet.

Wat de apostel - ik beperk me nu tot Paulus - geschreven heeft, was wezenlijk niet anders dan wat hij gezegd heeft. De prediking van Paulus kunnen we herkennen uit zijn brieven.
Vragen we waarom Paulus gepredikt heeft, dan is het antwoord: Hij is daartoe geroepen door God, de Vader, door God, de Zoon, door God, de Heilige Geest. Telkens beroept Paulus zich op zijn roeping. Heel duidelijk in Gal. 1 : 1, maar ook niet mis te verstaan is Rom. 1 : 1.
Paulus heeft om geen andere reden ook geschreven. Hij zag zijn schrijven als verkondiging. Als prediking van het evangelie. De volmacht daartoe is hem gegeven. De grond is het eenmalige en definitieve handelen van God in Jezus Christus. Er is in Jezus Christus iets zo wezenlijks nieuws gekomen, begonnen, dat het onjuist zou zijn alleen van voortgang van het handelen Gods onder het oude verbond te spreken. Er is voortgang van het oude verbond, maar niet enkel voortgang. Er is een diepe insnijding in de geschiedenis van Israël, en daarmee in de geschiedenis van de wereld.
Er is in Jezus Christus evangelie begonnen: blijde boodschap van Gods handelen in, door Jezus Christus.

Voor de Joden - ook voor Jezus, ook voor Paulus en de andere apostelen - had het oude testament het gezag van woord van God te zijn. Voor Paulus en de andere apostelen had de prediking van Jezus het gezag van woord van God te zijn. Het evangelie van Jezus Christus is woord Gods tot Joden en heidenen. Zoals het oude testament boodschap Gods én antwoord van mensen is, zo is ook het evangelie boodschap Gods én antwoord van mensen: het feit dat er gemeente is, dat er predikers van de boodschap zijn, wordt in het evangelie vastgelegd. Gods boodschap in het oude testament regelde het leven der mensen, in gebod en belofte. Ook het evangelie regelt het leven der mensen, in aanbod van genade en oproep tot bekering en geloof.
Wie prediker van het evangelie was krachtens een zo duidelijke roeping als de apostelen, mocht derhalve aanspraak maken op gehoorzaamheid.
Naar mijn evangelie, heeft de betekenis van: wat ik zeg is in overeenstemming met de prediking van Jezus Christus, en dáárom moeten de gelovigen horen en gehoorzamen.

Het nieuwe testament is voor de Joden niet woord van God. De mohammedanen, die met eerbied over Jezus spreken, erkennen het nieuwe testament niet als woord van God.
Alleen de kerk, de gemeente der Christus-gelovigen, doet dat. Zij deed en zij doet dat, omdat zij alleen door het nieuwe testament in aanraking komt met Jezus Christus, Wiens boodschap - in evangeliën, brieven, geschiedenis en toekomstvisie - grondleggend is voor haar belijden in deze wereld.
Zij belijdt Jezus Christus als Heiland en Heer „naar het evangelie". Evangeliën en „apostelen" (de andere boeken van het n.t.) willen geloof wekken én bevestigen. Het nieuwe testament is norm voor geloof en belijden.
De betrouwbaarheid van het nieuwe testament - van evangeliën en apostelen - is door de gemeente vanaf het begin erkend. Omdat zij in het gesprokene en in het geschrevene het handelen Gods in de historische gestalte van Jezus Christus herkende.
Met het eenmalige gezag dat aan Paulus en de andere apostelen toekwam, konden zij zeggen: naar ons evangelie. Dat is: zoals wij het prediken. Zoals het ons overgeleverd én geopenbaard is. De prediking van Jezus, zoals we die vinden in de evangeliën van Mattheüs, Marcus, Lucas en Johannes, vindt haar van God gewilde voortzetting en ontplooiing in de geschriften der apostelen.

Ploeger

STEM EN KLANK (VIII)

Beschouwing over Suppl. nr. 30

Al duizend jaar wordt op het Pinksterfeest in zeer veel kerken en door talloze medechristenen het lied „Veni Creator Spiritus" gezongen. „Kom, Schepper, Geest". Een lied dat zoveel eeuwen als een rots de kerkelijke branding trotseert, moet toch wel grote kracht bezitten.

Waarschijnlijk ontstaan in de 10e eeuw en nu opgenomen in het supplement van Lofzangen en Gebeden!

Mogelijk is de sterkte van dit lied er oorzaak van dat het auteurschap altijd met grote namen verbonden is geweest. Wie kon er zoiets dichten? De namen van Gregorius de Grote en van Ambrosius, de vader van het kerklied, ja zelfs Karel de Grote worden in dit verband genoemd. Waarschijnlijk is echter dat Rhabanus Maurus, een groot geleerde die in 856 als aartsbisschop van Mainz stierf, het lied heeft gemaakt.

Veel dichters, onder wie Luther, hebben in de loop der tijden het lied herdicht en in de landstaal overgebracht. In ons taalgebied hielden Isaäc da Costa, ds H. Hasper en J. W. Schulte Nordholt zich met de vertaling ervan bezig. De indrukwekkende weergave van de laatste is in ons supplement opgenomen.

Waarin schuilt nu de grote kracht van dit lied? Al lezend en het lied in ons opnemend, valt ons de eenvoudige maar indringende manier op waarmee de Schepper Geest wordt aangeroepen. Zonder omhaal van woorden, zonder franje of omwegen wordt de Heilige Geest bijna gedwongen onze harten te vervullen. Het derde couplet verwijst naar de Geestesgaven uit Jes. 2. De vijand uit het 5e couplet is in het licht van de tijden waarin het lied ontstond letterlijk te nemen. Immers oorlogen, zij het dan op kleine schaal, waren niet van de lucht. Evenals vele liederen uit de vroege en latere middeleeuwen eindigt ook dit lied met het verlangen de Vader en de Zoon te mogen aanschouwen.

Toch hebben we al voor het verschijnen van het supplement met dit lied te maken gehad. Gez. 79, „Daal Schepper, Heilige Geest, daal af" is een soort dichterlijke co-productie van Isaäc de Costa en ds Hasper op basis van dezelfde hymne! Overigens op een andere melodie. Dit lied is echter wel zeer verschraald weergegeven, daarom mogen we blij zijn met de versie uit het supplement.

H. Prins

**KOM, SCHEPPER, GEEST,
DAAL TOT ONS NEER**

1. Kom, Schepper, Geest, daal tot ons neer,
houd Gij bij ons uw intocht, Heer.
Vervul het hart dat U verbeidt
met hemelse barmhartigheid.

2. Gij zijt de Gave Gods, Gij zijt
de grote Trooster in de tijd,
de bron waaruit het leven springt,
het liefdevuur dat ons doordringt.

3. Gij schenkt uw gaven zevenvoud,
o hand die God ten zegen houdt,
o taal waarin wij God verstaan,
wij heffen onze lofzang aan.

4. Verlicht ons duistere verstand,
geef dat ons hart van liefde brandt,
en dat ons zwakke lichaam leeft
vanuit de kracht die Gij het geeft.

5. Verlos ons als de vijand woedt,
geef, Heer, de vrede ons voorgoed.
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,
geen ongeval ons leven schaadt.

6. Doe ons de Vader en de Zoon
aanschouwen in de hoge troon,
o Geest, van beiden uitgegaan,
wij bidden U gelovig aan.



Als u straks op 19 september de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren binnenwandelt, zal uw blik ongetwijfeld getrokken worden door het opschrift GEZEGEND EN GEZONDEN.

Deze woorden namelijk vormen het motto van het eeuwfeest van de Unie.

Gezegend zijn we, omdat God ons mensen gaf die binnen onze Unie-gemeenschap hun gaven en talenten wilden en willen besteden. Gezegend zijn we, omdat God vrucht gaf op de arbeid die in Unie-verband gedaan mocht en mag worden.

Gezegend zijn we. En dus gezonden! Want wie Gods zegen heeft ervaren, die kan niet op zijn lauweren rusten.

Die gaat op stap; de wijde wereld in, getuigend van Gods trouw en heilswerk. Zo ook Janca Loot en Janneke van Oosten. Ze werden gezonden naar Kameroen. Daar, in het noorden van dat Afrikaanse land, verstrekken ze medische hulp aan schepselen Gods die dat hard nodig hebben...

Voor dat werk onder de armen van Noord-Kameroen moesten wij eigenlijk iets doen. Iets extra's vanwege ons eeuwfeest. Er is gedacht aan *f* 50.000,— in te zamelen vóór, op en na de Jubileum-Toogdag. Doet u mee? Stort uw bijdrage op giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileum-project".

Piet Stellinga

Gezinsweken op DE KOPPEL

BOSCH EN DUIN

Idealer dan u denkt:

Zorgenvrij:
volledig pension: er wordt voor je gekookt;
er zijn speciale leidsters voor de kinderen.

Eigen privacy:
ieder gezin een eigen kamer;
veel vrije tijd.

Ontspannen:
je bepaalt zelf mee, wat er gaat gebeuren;
samen volleyballen (o.a. tegen de jongerenkampen);
je bent met anderen „van dezelfde soort".

Je neemt er wat van mee:
kontakten: hier en daar een persoonlijk gesprek;
samen een kerkdienst voorbereiden;
3 à 4 keer gesprekken rondom een onderwerp uit geloof en leven (bijv. vragen waar je zelf mee zit).

Betaalbaar:
volwassenen *f* 210,—, kinderen vanaf *f* 50,—.
voorbeeld: gezin met 2 kinderen (leeftijd 3 en 9 jaar betaalt per week *f* 565,— *(alles inbegrepen!)*

N.B.: Vergelijk dit allemaal eens met een andere vakantie:
= bepakt en bezakt zo ver mogelijk weg met je hele hebben en houwen.
= soms een verschrikkelijk duur zomerhuisje.
= kinderen op sleeptouw.

Hebt u vragen, belt u gerust Jeugdburo N.B.J.B.: 05120-15687.
Wilt u zich aanmelden?
Vraag dan een kampfolder (bij uw secretaris of Jeugdburo NBJB).
Er is nog plaats in het
A1 kamp van 18-25 juli en het
A2 kamp van 1-8 augustus.

De kampkommissie

**81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!**

IK BEGRIJP DAT WEL.....

„O ja, zeker," zei ik, „ik begrijp dat wel. Ik geloof zelfs, dat ik het heel goed begrijp. Maar..."

De man zat met gebogen hoofd en dichtgeknepen vuisten. Hij zat vol, boordevol, en had zo juist geprobeerd iets van zijn opgekropte gevoelens te spuien. Dat was, uiteraard, maar ten dele gelukt.
Toch had het hem, naar mijn gevoel, wat rustiger gemaakt.

— o —

„Als ik er aan denk, dat God liefde zou zijn, nou, dan weet ik niet meer welke kant ik uit moet kijken! Ik moet er niet aan denken, hoe het had kunnen zijn, wanneer die God mijn vrouw had laten leven en mijn kind er bij... We hadden het zo goed samen. En nou dit! En dan komt er een beste broeder je vertellen, dat je toch maar op God moet blijven vertrouwen... Dan zou ik willen vloeken, in plaats van bidden. Dan ben ik in staat om God te vervloeken... Begrijpt u dat"?
„Ja, dat begrijp ik ergens wel", zei ik. „Maar...".

— o —

Het was nu al het vierde jaar dat ze zich niet meer in de gemeente liet zien. Ze was weliswaar niet overladen met bezoekjes of brieven, maar vergeten was ze toch niet. Meerderen hadden haar bezocht en aangesproken, maar zonder resultaat. Nu wilden de ouderlingen dan toch graag haring of kuit hebben. Wat was er wel aan de hand? Na wat aanvankelijke tegenzin kwam het hoge woord er toch uit: iemand in de gemeente had dingen over haar verteld die niet fraai en niet waar waren. Later had hij wel zijn verontschuldigingen aangeboden, maar ze kon het niet meer opbrengen om die man in de kerk te zien. Bovendien waren er nog veel andere onvolmaaktheden in de gemeente waar ze zich aan ergerde en waardoor het plezier van het kerkgaan grondig bedorven werd.

„Kunt u dat dan niet begrijpen"? vroeg ze, toen de broeders haar van repliek dienden.

„O ja, heel goed" zeiden ze. „Maar...".

— o —

„Soms denk ik wel eens: Ik wilde wel, dat er ergens een knopje zat waar ik op kon drukken, met als resultaat, dat de hele wereld in het niet oploste" zei een jonge vent.

„Ik vind het wel zo'n walgelijke mensheid, dat ik vaak geen zin meer heb om tussen dat gespuis verder te leven. Wat een gemeenheid, moorddadigheid, onderdrukking, uitbuiting, vuiligheid, discriminatie... Met een heleboel mooie woorden vecht iedereen voor zijn eigen belangen. Wilt u wel geloven, dat ik soms alles wat mens is haat?
Begrijpt u dat?"

Ja, dat begrijp ik wel, dacht ik deze week bij mijzelf, toen ik, naar aanleiding van de herdenking van onze bevrijding, weer allerlei gruwelijkheden uit de tweede wereldoorlog te zien kreeg.

— o —

„Begrijpt u dat nou? Dat die man verontwaardigd is, omdat zoveel van zijn geloofsgenoten door die andere partij vermoord zijn op een gruwelijke manier, kan ik me voorstellen. Maar hij is toch een dominee? Hij weet toch wat Christus gezegd heeft over de manier waarop we onze vijanden tegemoet moeten komen? Hij verkondigt anderen die wil van God, waarom handelt hij er dan zelf niet naar? Kunt u begrijpen, dat ik door zulke en een hele rij andere zaken het niet meer zie zitten met het christendom"?...
Ja, dat begrijp ik wel. Maar...

— o —

Van alle kanten wordt ons de toekomst uiterst somber voorgeschilderd. Politieke spanningen nemen angstaanjagende afmetingen aan, ondergronds en achterbaks streven allerlei machten naar de alleenheerschappij. En niet zonder angstig veel succes. Waar loopt het allemaal op uit? De wereld wordt snel onleefbaar vanwege allerlei vervuiling, niet in de laatste plaats de morele vervuiling en degeneratie. Wat voor mensenras zal de volgende en de daarop volgende generatie zijn? Wat krijgen onze kinderen allemaal nog te zien en te ondergaan?
Geen wonder, dat veel mensen de moed verliezen en in een soort doffe of luchthartige berusting de boel maar de boel laten.
Ik begrijp dat wel. Maar...

— o —

Ja, ik begrijp dat wel, dat mensen, óók gelovigen, dikwijls reageren zoals ze reageren. Ik neem hen dat niet kwalijk; ik kan me dikwijls heel goed verplaatsen in hun gedachten en gevoelens!
Maar... wat schiet een ander daarmee op? Het enige wat daaruit blijkt, is dat ik een mens ben, precies als hij! Een zwak en kwetsbaar mens, klein, onbetekenend, machteloos en kortzichtig!
Het kan iemand goed doen te merken, dat iemand anders hem begrijpt omdat hij hetzelfde voelt en ervaart. Maar... er verandert feitelijk niets door, althans erg weinig.

— o —

Het is een goede zaak, dat gelovigen proberen de ander te begrijpen. Wie de ander niet begrijpt, kan ook niets voor hem doen.
Maar als we die ander werkelijk verstaan, vanuit onze medemenselijkheid, kunnen en willen we hem dan ook verder helpen, omdat we zelf hebben geleerd hoe we onze gevoelens van opstandigheid, wanhoop, afschuw, defaitisme, kunnen overwinnen? Een gelovige zou niet alleen moeten kunnen zeggen: „Ik begrijp u wel", maar ook: „Ik weet een weg om uit de problemen te komen"!

— o —

„Toch verliezen wij de moed niet"! Dat schreef een man, die waarachtig met de problemen en de strijd van het leven kennis had gemaakt, Paulus. Geen loze kreet, maar werkelijkheid! En ieder die iets van Paulus weet, weet ook wat het geheim van zijn doorzettingsvermogen was: Jezus, de kracht Gods en de wijsheid Gods. De problemen van het heden en de dreiging van morgen vinden slechts een afdoend antwoord bij Hem, aan wie alle macht is, in de hemel en op aarde.

Ik denk, dat Paulus' woord: „Maar gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen", niet alleen betrekking hebben op onze houding ten aanzien van de zonden der wereld, maar ook ten aanzien van de problemen der mensheid. Wie Christus kent, niet alleen uit het oude boek, maar uit een dagelijks contact, begrijpt moedeloze en zwakke mensen wel, maar blijft niet bij hen zitten mopperen, huilen of klagen. Hij kent een weg uit de wurgende greep van zonde, verdriet en angst.

— o —

„Ik begrijp u wel!" Maar... er is meer te zeggen: Jezus is gisteren en heden dezelfde...

C. van Wier

INTREDE Ds G. LIEBE

Op 31 mei zal D.V. ds G. Liebe zijn werkzaamheden in de gemeente Elim, Drachten, aanvangen.
's Morgens om 9.30 uur zal de bevestiging plaatsvinden, terwijl 's middags de nieuwe voorganger zijn intrede doet.
De gemeente nodigt u hierbij van harte uit de intrede-dienst om 16.00 uur bij te wonen, zodat we met haar dit heugelijke feit kunnen vieren (Zuidkade 54, Drachten).
Vanaf 15.00 uur bent u hartelijk welkom en staat er een kopje koffie voor u klaar.

uit het Uniebureau

Adressenboekje

Zoals u reeds in het vorige nummer hebt kunnen lezen, zal het nieuwe namen- en adressenboekje binnenkort verschijnen. Wij verwachten, dat het over enkele weken - nog vóór het eind van deze maand - gereed komt. Op het ogenblik worden de drukproeven in het Uniebureau gekorrigeerd. Wel is duidelijk, dat het aantal aanvullingen en wijzigingen deze keer bijzonder groot is.
Toch geven wij hieronder nog enkele mutaties aan u door, die u nog wel in uw oude eksemplaar wilt aanbrengen:
blz. 24 (Arnhem):
S.: Th. Lusting moet zijn: Th. Lustig;
blz. 31(Zutphen):
P.: H. H. J. Kroes (in plaats van J. H. Olijslager);
blz. 42 (letter K):
Toevoegen: H. H. J. Kroes, Braamkamp 140, 7206 HG Zutphen, telefoon 05750-2.25.03;
blz. 43 (letter L):
Th. Lusting, Arnhem, moet zijn: Th. Lustig.
Overigens zien wij bestellingen op de nieuwe uitgave graag zo spoedig mogelijk tegemoet!

Gemeentebladen

Van de meeste gemeenten krijgen wij één of meer eksemplaren van het gemeenteblad. We stellen dat bijzonder op prijs, omdat we zo kunnen meeleven met het wel en wee van de arbeid in verschillende delen van het land.
Zouden de gemeenten, die hun maandblad tot nu toe nog niet aan het Uniebureau zonden, willen overwegen om dat voortaan wel te doen?
Uit de lektuur van de gemeenteblaadjes blijkt, dat de artikelen in de serie „de Unie dichterbij" bijna zonder uitzondering daarin worden gepubliceerd. Dat is een goede zaak, naar het ons wil voorkomen. Ook zijn er gemeenten, die bepaalde berichten uit deze rubriek in hun gemeenteblad overnemen. Van tijd tot tijd gaan er ook brieven naar de gemeenten toe. Niet alle lenen zich voor publikatie. Maar er zijn er ook, die zonder enig bezwaar in het gemeenteblad kunnen worden afgedrukt. Op deze wijze blijven de broeders en zusters op de hoogte van wat er in Unieverband zoal gezegd, geschreven en gedaan wordt.

Algemene Vergadering

Dat duurt nog een hele tijd, zult u zeggen. Maar de voorbereidingen zijn inmiddels in volle gang. In Sneek is een kommissie druk bezig, terwijl ook vanuit het Uniebureau allerlei zaken geregeld moeten worden.
We kunnen u alvast meedelen, dat de sektievergaderingen A en B zullen worden voorgezeten door ds H. Ploeger resp. ds O. Oldenburger. Sekretarissen zijn ds L. Muilwijk resp. ds J. H. Hofman.
Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Uw moeder was weer erg in de war vandaag

overwegingen bij het gelijknamige boek van Mink van Rijsdijk, uitg. Kok, Kampen. Pap. 85 pag. *f* 12,90.

De schrijfster vertelt over enkele maanden uit het leven van haar moeder.
Deze bleef na een zware hersenbloeding leven. Hoe? Eerst in een ziekenhuis. Daarna in een verpleegtehuis. Hoe verwerkte de enige dochter dat?
Hoe verwerkte haar moeder dit?
Al schrijvende worden door haar heel veel dingen aangeraakt. Zij heeft zo te zeggen gewoon een aantal maanden boek gehouden van de gebeurtenissen.
Maar haar boekje is geen kroniek geworden van menselijk handelen en menselijk lijden.

Twee zaken komen heel duidelijk aan de orde.
De eerste is: Mag je een mens dwingen om te blijven leven? Ook als een mens zelf helemaal niets meer kan, en als er medisch gezien heel weinig kans is dat de zelfwerkzaamheid terugkeert? Veel ouder wordende mensen maken hun kinderen of anderen de wens kenbaar dat zij niet „als er wat met me gebeurt" met alle geweld in leven gehouden willen worden. Velen vrezen de ontluistering van hun mens-zijn. Deze ontluistering is ontmenselijkend.
Afhankelijk worden in een zó volledige mate als na een hersenbloeding vaak het geval is, is een angstbeeld voor veel ouder wordende mensen. Een angstbeeld dat dunkt mij niet altijd ernstig genomen wordt. Mag je dan toch wat doen? Móet je dan wat doen? Mag een mens sterven?
Deze vraag stellen ook anderen zich. Ook in de ziekenhuis- en verpleegtehuisgelederen komt deze vraag voortdurend naar voren. Wij zijn zo machtig geworden (maar niet al-machtig). Wij hebben zoveel inzichten verworven (maar kennelijk toch te weinig om daarmee ook de ouder wordende mens op een juiste wijze te benaderen).

De tweede zaak die meer dan duidelijk naar voren komt, is die van de behandeling door personeel in zieken- en verpleegtehuizen. Maar met deze zaak raakt zij méér dan de zieken-, verpleeg-, bejaarden-, zwakzinnigentehuizen. Het gaat om heel de samenleving.

Kort en goed: voor de behandeling en begeleiding van (om ons daartoe maar te beperken) ouderen die volslagen afhankelijk worden, kom je er met goede wil niet. Er moet een goede opleiding en voortdurende bijscholing zijn. In zieken- en verpleegtehuizen gebeurt dat ook. Terwijl gewerkt wordt, wordt gestudeerd. In-service-training, zegt men. Maar verreweg de meesten die in opleiding zijn, zijn jong. Niet te jong om te werken en te leren, maar wel te jong om te kunnen verwachten dat zij enige levenservaring paren aan hun werk. Dat kun je deze mensen niet kwalijk nemen. Alles zou veel en veel duurder worden, indien er minder leerlingen en meer geschoolden bezig zouden zijn (afgezien van de vraag of er voldoende ouderen zijn).
Verder: alles moet zeer vlug gaan, want personeel is duur en de kosten voor de gezondheidszorg reiken tot een duizelingwekkende hoogte. Meer personeel = meer aandacht voor de zieke, de bejaarde; maar ook = meer kosten, die via premies opgebracht moeten worden. Als premies verhoogd worden, moeten salarissen hoger worden, ook in inrichtingen, waardoor alles weer duurder wordt (de enige oplossing is dat vakbonden en werkgevers overeenkomen zonder prijscompensatie de premies te verhogen, zodat er meer mensen aan het ziekbed kunnen komen; inleveren ten behoeve van de hulpbehoevende medemens. Dat schept tevens arbeidsplaatsen, zo simpel is dat).

Mink van Rijsdijk schrijft over haar moeder. Daar kan ieder wat van leren. Veel zelfs. Er zou - niet over haar moeder, maar wel - over de aangeroerde vraagstukken meer gepraat moeten worden. Ook binnen de kerken, opdat ze wat meer zinnigs naar buiten zouden kunnen brengen. Want het moge dan waar zijn dat we „de armen" nauwelijks nog bij ons hebben, het aantal hulpbehoevenden, vooral ook ouderen, neemt toe gedurende de eerste tientallen jaren.

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het persoonlijk getuigenis

De vorige week hebben we gesproken over het stellen van voorwaarden aan een getuigenis, dat gegeven wordt in een evangelisatiedienst, ter voorbereiding of ondersteuning van de prediking. Jezus heeft ons tot Zijn getuigen gemaakt. Hij heeft daarbij zeker geen eisen gesteld aan de opleiding, die zijn jongeren hadden genoten. Zijn voornaamste medewerkers waren afkomstig van het platteland. Mogelijk hebben de geleerden hun schouders wel eens opgehaald. Maar dat deed niets af aan de kracht, die van deze eerste apostelen is afgestraald.

Voor ons is dat een aanwijzing, om het niet van ontwikkeling of opleiding te verwachten. Naar mijn overtuiging gaat er juist bijzonder veel uit van mensen, die er door hun hele verschijning en spreekwijze blijk van geven, dat ze midden onder de mensen leven en werken. Het zou dan ook volkomen fout zijn, wanneer iemand op deze dingen betutteld zou worden. Hij zou daardoor juist zijn echtheid verliezen.

Waar gaat het dan om?

Bij mijn rondreis door de gemeenten komt het persoonlijk getuigenis geregeld ter sprake. Wat ik dan te vertellen heb, zal ik hier nu niet opschrijven. Maar wèl moet gezegd worden, dat de getuige wel over zichzelf mag praten, maar niet vanuit zichzelf. Hij heeft de Heilige Geest nodig en moet daarvan blijk geven. Mij heeft nog nooit een onvolkomen uitspraak van de Nederlandse taal, of een gestameld woord afgestoten.

Wèl heb ik mij soms ongelukkig gevoeld, als degene, die sprak kennelijk zo met zichzelf was ingenomen en eigen vroomheid meende te moeten etaleren.

Dat zal wel geen opzet zijn geweest, maar vermoedelijk een gebrek aan voorbereiding en zelfcritiek. Daarom vind ik het woord „spontaan" in deze samenhang niet zo op z'n plaats. Dat gaat wel op, als je er ineens voor wordt gezet, maar wanneer je weet, dat je in een bepaalde dienst de gelegenheid zult krijgen om te vertellen wat Jezus in je leven betekent, dan schiet je heel ernstig te kort, wanneer je je daar niet op voorbereidt.

Maar gaat dat dan niet ten koste van de blijmoedigheid? Ik dacht het niet, want wie zich er op bezint, wat Christus allemaal in zijn of haar leven heeft gedaan, die moet toch wel één brok dankbaarheid zijn.

Geen reclame-boodschap

Het getuigenis is geen reclameboodschap. Er zijn geen psychologische handigheidjes nodig om mensen over te halen. Het gaat om het onopgesmukte verhaal: „Hoort, wat mij God deed ondervinden, wat Hij gedaan heeft aan mijn geest". Deze persoonlijke inbreng kan enorm veel betekenen en daarom zal ik er nog maar eens voor pleiten. Het is de moeite waard en... is lang niet zo duur als een beroemd muziekgezelschap!

Met hartelijke groet, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Zo de Heer wil en zij leven, hopen onze geliefde ouders, groot- en overgrootouders

BEREND DIJK
GERHARDA DIJK-STUUT

woensdag 20 mei de dag te herdenken dat ze voor 60 jaar in het huwelijk zijn getreden.
In verband met de gezondheid van vader en moeder, hopen wij deze dag door te brengen in Beerta, Schoolstraat 13.
Gelegenheid te feliciteren van 4-6 uur.

Hun dankbare kinderen,
klein- en achterkleinkinderen

Dankbetuiging

Zeer getroffen zijn wij door zoveel oprecht medeleven en steun, hetzij persoonlijk of schriftelijk, ondervonden na het onverwacht overlijden van mijn lieve man, onze zorgzame vader en lieve opa

HERMAN TH. PLEVIER

Mede namens mijn kinderen wil ik u daarvoor van harte dank zeggen.

Hillie Plevier-van Holstijn

Almelo, mei 1981
R. Holstraat 4.

Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.
Romeinen 8 : 18

In de Heer ontslapen, onze zuster

KAROLINA DE JONGE-OTTENS

op de leeftijd van 89 jaar.
24 april 1981
De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Baptistengemeente Treebeek

DEMONTABEL DOOPVONT
gevraagd door Baptistengemeente Ede; tel. 08389-5857.

Wegens annulering nog twee weken te huur in Emmen half vrijstaande woning met grote tuin dicht bij bos, zwembad, station, centrum. Periode 8 t.e.m. 22 augustus. Inlichtingen: tel. 05910-11421

TE HUUR
4 pers. tourcaravan vanaf ƒ 200,— per week, afhankelijk van door u zelf te bepalen staanplaats in Nederland.
Vrij van 6-6 tot 18-7.
Inlichtingen: 071-892140.

Jongeman, 33 jaar, baptist, woonachtig in Zuid Limburg zoekt een nette vrouw tot 30 jaar voor vriendschap.
Huwelijk niet uitgesloten.
Brieven onder nummer 10.550.

Te huur van 14-7 tot 25-7 eengezins woning dicht bij strand IJmuiden in IJmuiden.
Telefoon 02550-11051.
Tussen 17.00 uur en 19.00 uur.

WIJZIGING BESTUUR FRIESE BOND

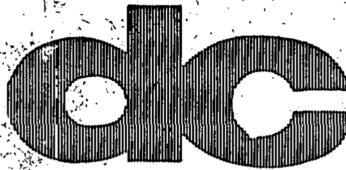
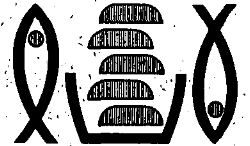
Het bestuur van de Friese Bond heeft een nieuwe voorzitter gekregen: ds O. Oldenburger, Sneek, en een nieuwe secretaris: ds D. M. Stichter, Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Hengelo: W. Kos, te Vroomshoop.

Beroepen: te Treebeek: O. Oldenburger te Sneek.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Na een blijmoedig gedragen lijden is in haar Heer en Heiland ontslapen zuster

GEESKE DE RAPPER-SMITH

in de ouderdom van 71 jaar.

Sneek, 26 april 1981.

Baptistengemeente Sneek

Door de Heer werd thuisgehaald onze zuster

J. PAS-KUNST

op de leeftijd van 85 jaar.

Zij was bijna 65 jaar lid van onze gemeente.

Baptistengemeente Deventer

„Heer, 't is mij om 't even
of 't nu dood is of leven.
als 't maar door U is gewild"

Zo ging naar zijn Heer en Heiland onze broeder

KLAAS BEUKER

ouderling der gemeente, op de leeftijd van 39 jaar.

Baptistengemeente Utrecht-Silo

In de volle Zekerheid des Geloofs, is na een langdurige ziekte van ons heengegaan onze zuster

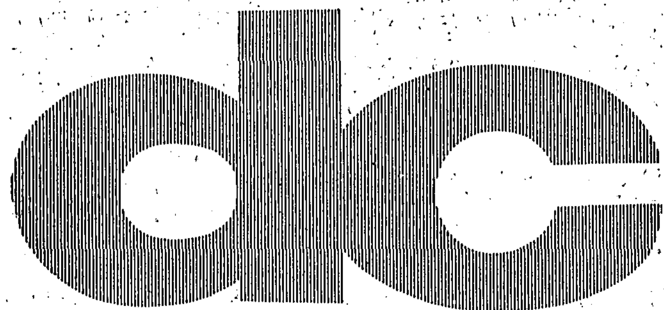
GEERTJE v. d. WERFHORST-DUBBINK

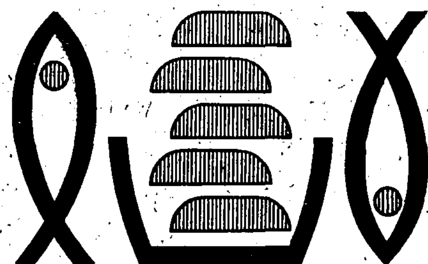
op de leeftijd van bijna 49 jaar.

Vanaf 1950 was zij lid van onze gemeente.

18 april 1981.

Baptistengemeente Vroomshoop





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 20 - 22 mei 1981

WIE ZAL ER REGEREN?

Het valt in dezelfde week. Dinsdag 26 mei kunnen we naar de stembus om te kiezen door welke partij we geregeerd willen worden. En we zijn ons bewust dat onze kleine persoonlijke wensjes maar een heel gering gewicht in de schaal leggen.

Donderdag 28 mei vieren we Hemelvaartsdag. Nou ja, vieren!.. Er zullen maar weinig kerken open zijn. Alleen de N.B.J.B. zet in Elburg de deuren wijd open voor jong en oud, maar verwacht uiteraard toch wel meest jongeren. Hemelvaartsdag is voor velen een welkome vrije dag geworden, en met een snipperdag er bij heb je ook nog een mooi lang weekend.

Toch werd door de jonge gemeente de hemelvaart van Christus gezien als de troonsbestijging, de bekroning van zijn werk. In zijn bekende Pinksterrede, opgetekend in Handelingen 2, maakt Petrus zijn Joodse gehoor duidelijk dat de opwekking van Jezus uit het dodenrijk de vervulling is van de profetie, en dat God Hem nu, eveneens naar een profetisch woord, de plaats aan zijn rechterhand gegeven heeft. Daarmee is aan Jezus de hoogst denkbare machtspositie gegeven. Boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomende eeuw, zoals Efeziërs 1 het beschrijft. Daarbij is zeker niet alleen gedacht aan de zichtbare machten van volken en structuren, maar ook aan de onzichtbare machten achter die machten. „Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde", heeft de Heer zelf gezegd, eer Hij van zijn leerlingen scheidde.

Daarmee zeggen we grote dingen van Jezus, zo groot dat we de draagwijdte niet kunnen berekenen en de gevolgen niet kunnen overzien. Maar het kenmerk van christenen is wel dat zij zich stellen onder het gezag van Jezus. Voor hen is Hij het hoogste gezag, dat ver boven alle ander gezag uitgaat. Het is nog te weinig gezegd dat Jezus hun Koning is, want de betrekking die de gemeente met Jezus heeft strekt veel verder dan de wat afstandelijke verhouding van een volk tot de vorst. De relatie die de gemeente met de Heer heeft, is die van een lichaam tot het hoofd, en dat is de innigste verhouding die denkbaar is.

Terwijl wij weten dat het bestuur van Jezus Christus uitsluitend recht en gerechtigheid is - met zijn oordelende en reddende, beschermende kanten - durven we dat lang niet altijd te zeggen van het bestuur van de aardse machten. Er moet te vaak rekening gehouden worden met de belangen van groepen mensen, die weer grote gevolgen hebben voor andere groepen. Als je tenminste nog leeft in een land waar van bovenaf geluisterd wordt naar de stemmen uit het volk, en niet een kleine groep uitmaakt wat goed of slecht is voor allen.

Het grote probleem voor een regering van een democratisch land is, hoe je de verschillende groepen hun zin moet geven zonder aan de andere kant boze gezichten te krijgen. Bovendien moet het een rechtsstaat blijven. Maar wat is recht? Wat bedoel je met recht en rechten? Is recht de mening van de meerderheid - de meeste stemmen hebben gelijk? Is recht wat een kleinere of grotere bevolkingsgroep wenst, of, om het moderner te zeggen, opeist? Welke maatstaven leg je aan om te bepalen wat recht is? Is recht als ik ontvang wat ik meen nodig te hebben? Of de vrijheid om mijn leven in te richten zoals ik dat wil, zolang ik er een ander maar geen schade mee berokken? Of betekent recht dat we zo inschikken dat er voor ieder een plaatsje is om te leven?

Een regering zal ook dienen te zorgen voor de veiligheid van de burgers. Maar hoever moet je gaan met je verzorgen? Al met al blijkt regeren een zware opgave te zijn, en het gebed van de gemeente voor de overheid, dat ons vanuit het woord op het hart gebonden wordt, is dringende noodzaak. Het is beslist geen overbodig

Van de redaktie

Het artikel over de drie formulieren van enigheid en de politiek in DC van 3 april heeft, zoals dat gaat met artikelen over de politiek, reacties opgeroepen. Van die reacties hebben we het stuk van de vier voorgangers geplaatst (DC 8 mei) omdat dit van alle ingezonden bijdragen de duidelijkste was. De overige inzenders zullen daar zeker vrede mee kunnen hebben.
Ook de bijdrage van de vier voorgangers heeft reacties. Daarvan plaatsen we er ook een en wel die bijdrage die naast mijn artikel in DC van 15 mei een apart geluid laat horen. Daarmee sluiten we de discussie over de politiek (voorlopig) af.
Voorlopige conclusie: geen christen en dus ook geen baptist ontkomt aan het doen van politieke keuzen. Niet-voorlopige wens: wij baptisten moesten elkaar daarbij kunnen helpen, of we nu van de RPF-kant of van de EVP-kant zijn. De „Christus-kant" maakt dat toch mogelijk. Of zijn we daarvoor al te veel geconfessionaliseerd? Maar is Christus dan opgedeeld (1 Cor. 1 : 13)? Daarvoor beware ons God!

J. Reiling

LEZERS AAN HET WOORD



NOGMAALS: DUIDELIJKHEID

Naar aanleiding van het ingezonden stuk ondertekend door vier voorgangers van onze baptistengemeenten zou ik het volgende willen opmerken.
Toen ik het artikel van ds Reiling las, waar ik het overigens geheel mee eens was, dacht ik dat zoiets wel reacties zou oproepen bij die voorgangers waarvan ik wist dat zij al enige tijd bezig waren in de politiek. Natuurlijk heeft ds Reiling daar zelf om gevraagd, maar dat is nu niet aan de orde.
Wat mij treft is, dat genoemde voorgangers er direct op inspringen. Niet alleen ingaan op de vraag van ds Reiling over wat duidelijkheid maar tevens in „De Christen" volop reclame maken voor hun *partij*.
Ik dacht dat dit nog nooit eerder in de geschiedenis van 100 jaar Baptisme is voorgekomen, dat vier voorgangers zich zo openlijk uitspraken voor een bepaalde politieke partij.
Eerder een van de vier op de aanbevelingslijst, bij vorige verkiezingen en nu volgens de schrijvers een zowat op de candidatenlijst voor de Kamer.
Men zou dan in de toekomst wellicht kunnen lezen in „De Christen" dat weer een voorganger elders arbeid had gevonden, niet voor een school of ziekenhuis maar voor het parlement.
Een en ander is natuurlijk wel te verklaren. Er zijn veel mensen onder wie ook de vier voorgangers die volgelingen werden van de E.O. daardoor ook volgelingen van Meindert Leerling en dientengevolge nu volgelingen van de R.P.F. Nu moet ieder dat natuurlijk zelf uitmaken en ook weten mede onder ons als baptisten, maar ik wil de betreffende brs voorgangers er wel op wijzen dat er ook nog andere christelijke partijen in ons land zijn met name het C.D.A., S.G.P. en E.V.P.
De schrijvers van dit stuk in „De Christen" moeten nu niet denken dat de R.P.F. nu ineens de alleen zaligmakende partij voor de baptisten zou zijn.
En dat is nu mijn bezwaar, dat in ons land openlijk reclame gemaakt wordt voor een bepaalde politieke partij, het lijkt wel op een soort stemadvies dat onze broeders ons willen geven.
Ik weet dat velen onder ons andere gedachten zijn toegedaan.
Overigens is het ook zo dat ieder weldenkend mens en die zijn er onder ons als baptisten gelukkig velen, wel begrijpt dat men uit de Evangelische kringen mensen wil winnen, getuige de candidaten die genoemd worden uit Pinkster-, Vrij Evangelische- en Baptistengemeenten.
En als men dan ook nog vier aanvoerders heeft uit laatst genoemde kring, zelf voorganger zijnde, in eigen blad zo'n duidelijk geluid kunnen laten horen, dan is de zaak mede voor de propaganda helemaal klaar.
Wat dat betreft sta ik helemaal achter de uitspraak van ds Reiling dat men terwille van de Evangelische Christenen die men wil winnen over de drie formulieren van enigheid spreekt zoals door ds Reiling gesteld wordt. Ik moet zelfs nog zien of het waar is dat men naar verandering zoekt zoals gesteld wordt.
Is het eigenlijk wel juist dat er gezegd wordt dat wij als baptisten blij moeten zijn met het bijbelgetrouwe geluid van de R.P.F. en wij ons daarin zo erkennen.
Alles samen gevat zou ik willen vragen aan de geachte broeders in het stuk, is het nu u wel duidelijk hoe vaak andere mensen in onze gemeenschap in tegenover gestelde richting denken?
Ik weet van mensen in onze gelederen die het toch wel een ietwat bedenkelijke zaak vonden in de dagbladen te lezen dat een van hun voorgangers een zwaar beladen politieke preek had gehouden in de morgendienst van de gemeente hetwelk eigenlijk een eredienst moet zijn.
Ieder mag voor zijn of haar mening uitkomen ook op politiek terrein en daar horen onze voorgangers ook bij, maar bevinden wij ons nu op de goede weg dat onze voorgangers al zo ver zijn dat zij voor een bepaalde politieke partij propaganda maken, niet alleen in ons blad, maar ongetwijfeld ook in de gemeente, onwillekeurig wordt er over gepraat.
En dat is nu iets waar ik evenals ds Reiling wel eens wat meer duidelijkheid over zou willen hebben.
Met dank voor de plaatsing van dit stukje.

Hilversum — M. N. Looije

Naschrift: er is m.i. geen reden om de mededeling dat de RPF de formulering van haar grondslag opnieuw in studie heeft, in twijfel te trekken. Over de vraag of voorgangers van onze gemeenten er goed aan doen zich in de (partij) politiek te begeven lopen de meningen uiteen. Hier is Romeinen 14 : 5b en 12 van toepassing.

J. R.

BAPTISTEN EN DE WAPENWEDLOOP

Voor velen - en indachtig het woord van onze Heer: „Zalig de Vredestichters", zeker ook voor christenen - is niet de grondslag maar de paragraaf over bewapening en vrede van doorslaggevend belang in het beoordelen van partijprogramma's op hun evangelisch gehalte.
In het vergelijken van de verschillende partijprogramma's kan het voor ons van belang zijn goed te luisteren naar een bericht dat de Europese Baptisten Persdienst een dezer dagen deed uitgaan.
Hierin wordt bericht dat van 2-4 april jl. voor de tweede maal een Baptisten Internationaal Studie Beraad bijeen kwam om onder het thema „Confidence Building - Choosing Life" („bouwen aan vertrouwen - kiezen voor leven") van gedachten te wisselen en een nader standpunt te bepalen inzake vrede en ontwapening.
Het beraad kwam bijeen te Moskou, met als deelnemers vooral vertegenwoordigers van Baptisten Unies in socialistische landen, bovendien namen deel de algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Federatie dr. Knud Wümpelmann, de algemeen sekretaris van de Baptisten Wereld Alliantie dr. Gerhard Claas, die ter gelegenheid

---

iets om te bidden voor de komende verkiezingen, en om biddend onze eigen, toch wel moeilijke keuze te maken.

Bij de christen, die zijn burgerschap van de staat serieus neemt, zal er bij de bepaling van wat recht is, een faktor meespelen die voor anderen buiten beschouwing blijft. Voor de christen is niet in de eerste plaats recht wat goed is voor de mens, maar recht is waarin God geëerbiedigd kan worden. Daarin kan het goede wel eens de vijand zijn van het beste; mensen kunnen menen dat bepaalde dingen goed voor hen zelf zijn, terwijl ze strijdig zijn met de eer van God en met zijn bedoelingen vóór het leven van de mensen.
Als we ons stellen onder het hoogste gezag van Jezus Christus, zullen we wel eens tegen de mening van de meerderheid of van minderheden moeten ingaan, ook al zal onze stem in de grote menigte wat ijl klinken.

Daarnaast mogen we leven uit het geloof, dat uiteindelijk het laatste woord niet is aan de machten, groot of klein, maar aan Hem die boven de machten staat. Eendrachtig gebed van de gemeente heeft al vaker de lijn van de geschiedenis in een andere richting gebogen en onheilen afgewend.
Jezus Christus heeft de macht. Tot aan zijn wederkomst zal alleen de gemeente die macht erkennen en zich door Hem laten regeren, terwijl de andere machten nog vrij spel lijken te hebben, en zich ook nog wel eens als tegenmachten tegen God openbaren. Als christenen geloven we, dat ze niet meer speelruimte hebben dan God ze toestaat, en dat zij op een manier, die voor ons nog verborgen is, toch ingeschakeld worden om het doel van God naderbij te brengen.

H. G. de Winkel

van deze ontmoeting 17 mensen mocht dopen, en de president van de Baptisten Wereld Alliantie dr. Duke McCall, die verklaarde: „Ik ben nog niet op een B.W.A.-bijeenkomst geweest waarvan ik het thema van groter belang achtte dan dat van dit beraad".

Het beraad konstateerde dat de volkeren van Europa, een kontinent dat reeds lang en veelvuldig onder oorlogen geleden heeft, ten zeerste beangstigd is door recente ontwikkelingen, die de wereld plaatsen aan de afgrond van een nukleaire katastrophe.

Maar, stelt het beraad, omdat Christus niet kwam om het leven te vernietigen, doch om alle mensen te redden, verheffen wij onze stem voor de zaak van de vrede en voor het teweeg brengen van vertrouwen onder de naties.

Het beraad roept dringend alle regeringen op om

1. de verdere ontwikkeling en produktie van alle nieuwe typen van oorlogstuig, inklusief de neutronenbom, te beëindigen,
2. te stoppen met het plaatsen of uitbreiden van nieuwe of reeds bestaande wapensystemen in Europa,
3. opnieuw samen te willen onderhandelen over ontwapening,
4. in Europa en in het gebied van de Indische Oceaan een vertrouwenwekkende wapenvrije zône te bewerkstelligen.

Het beraad vraagt alle mensen van goede wil zich te verenigen in het verwerkelijken van onderling vertrouwen, wat immers de enige basis kan zijn voor bestendige vrede.

Het beraad dringt er bij alle christenen op aan regelmatig en ernstig te bidden voor wereldvrede, en het leven te kiezen, door de kracht van het vertrouwen in Christus en in elkaar.

Deze oproep ernstig nemend moeten we konstateren dat van alle zich christelijk noemende partijen in Nederland slechts de Evangelische Volks Partij en bovendien vele linkse partijen hun programma in deze geest hebben opgesteld. Het stemmen op een zogenaamde christelijke partij is geen vanzelfsprekende zaak meer.

Klaas Touwen

Naschrift: mag men aan het verkiezingsprogramma van een partij dezelfde is en stellen als aan een uitspraak van een kerkelijk beraad? Voor het overige verwijs ik naar mijn artikel in DC van 15 mei.

J. Reiling

WAT IS CHRISTELIJKE POLITIEK?

Dat is de vraag waar velen in deze weken mee zitten en niet alleen dan. Wanneer zich een christelijke politiek aandient gebaseerd op de bijbel is het positieve dat mensen bereid zijn te luisteren naar het Woord van God, ook wanneer het gaat om vragen van alle dag en algemeen welzijn.

Maar een gelovige moet wel dubbel waakzaam zijn. Met christelijke politiek is ook verschrikkelijk veel onheil geschied.

Spurgeon heeft in zijn tijd zich duidelijk uitgesproken tegen de slavenhandel en stond in die tijd regelrecht tegenover een politiek van vele christenen die onnoemlijk veel leed veroorzaakte. Vlak na de oorlog steunde een christelijke en ook reformatorische politiek de politionele aktie in Indonesië, waar men jaren later op terug kwam, en velen zich voor schaamden.

Bij de politiek gaat het om hoge waarden van het menselijke leven. Daarop moeten politieke stromingen getoetst worden.

Christenen leren uit de bijbel alle mensen lief te hebben, zelfs de vijand, en het kwade door het goede te overwinnen.

Een politiek die moderne bewapening voorstaat is niet christelijk en niet gefundeerd op de bijbel.

De bijbelse boodschap onttrekt zich aan de tegenstelling links en rechts. Op de gemeente van Christus mag een appèl gedaan worden als het geheel andere volk van God. Onze Heer heeft niet gedreigd en heeft uit eigen keuze afgezien van de machten die Hem ten dienste stonden en waarmee Hij de tegenstanders had kunnen vernietigen.

De Here Jezus rijdt op het ezeltje Jeruzalem binnen en dan worden Zijn volgelingen herinnerd aan het profetische woord. Deze Koning, onze Heer, keert zich tegen vernietigingswapens (Zach. 9 : 10). Dezelfde profeet roept uit: Niet door kracht noch door geweld maar door de Geest (Zach. 4 : 6). Met Zijn „Ik zeg U" geeft Jezus het programma voor zijn volgelingen en zegt de boze niet te weerstaan en de vijanden lief te hebben. Math. 5 : 38-47. Christenen zullen geen ongeboren leven kunnen vernietigen. Maar christenen kunnen ook niet voor een programma kiezen waarin men voorstaat de modernste en verschrikkelijkste wapens te richten op millioenen medemensen en medechristenen, onder wie duizenden baptisten.

We weten van de dreiging van de machthebbers in het Oosten. Ze rekenen niet met God en met Zijn Woord. Maar het is verbijsterend wanneer broeders en zusters geen andere weg weten aan te wijzen dan hetzelfde geweld er tegenover te plaatsen.

Er is geen betere zekerheid voor de gemeente en de „christelijke waarden" en ook niet voor onze samenleving dan consequent het gebod van Christus te volgen: lief te hebben en het kwade door het goede te overwinnen.

Moet de gemeente van Christus hier niet voorop gaan? Is onze evangelieverkondiging op zondag geloofwaardig als we instemmen met een politiek waar men zonder voorbehoud kiest voor de meest afschuwelijke bewapening?

Zeker men is tegen de kernwapens in het algemeen. Stel je voor dat het anders zou zijn! Maar kan er sprake zijn van een verantwoorde defensie wanneer we, als **Christenen**, onverantwoord kiezen voor de modernste wapens, die alles vernietigen?

Als gelovigen hebben we met politiek te maken en we hebben het er moeilijk mee. Maar het is dubbel moeilijk wanneer broeders en zusters waarmee je je verbonden weet door het geloof in de Here Jezus en in het belijden van de bijbel als het betrouwbare Woord van God, een weg kiezen waartegen je met heel je hart NEE moet zeggen in gehoorzaamheid aan diezelfde Heer en datzelfde Woord.

Arnhem G. van 't Wout

JUMIVAL

Jugend Missions Festival in Wesel (West-Duitsland).

Van 29-31 mei organiseert het Baptisten Gemeentejeugdwerk een groot festival voor jongeren in de Niederrheinhalle in Wesel (niet ver over de grens).

Er is veel muzikale medewerking (*Arno en Andreas, Gospelplough, Jonny Jaworski* en vele anderen), er zijn veel aktiviteiten (o.a. sport en spel, konsert, enz.).

Zondagmorgen zal er een indrukwekkende afsluiting zijn, met een lekespel en een agapèviering voor iedereen.

Men verwacht een paar duizend jongeren en men hoopt dat er ook uit ons land veel jongeren zullen komen.

Waarom niet eigenlijk?

Eerst naar *Elburg* en dan verder naar Wesel.

De overnachting is in tenten (bijv. je eigen tent) en de kosten zijn 30,— DM.

Wil je meer weten, neem dan kontakt op met P. Brongers, Claerkamp 21, 9202 CG Drachten; tel. 05120-17484.

PINKSTER-LANDDAG GIETEN

Wij willen u er op attenderen dat wij op de tweede pinksterdag weer onze Landdag hopen te houden.

De plaats van handeling is ook dit jaar weer in „De Kuil" in Gieten,

Het belooft ook dit jaar een hele gezellige dag te worden.

Maar wat is nu een dag zonder de Heer. Niets toch zeker? Daarom vragen wij u ook om voor deze dag te bidden, dat God ons ook een goede dag wil geven.

Wij hopen u weer te zien op de 2e pinksterdag de 8e juni!

Tot ziens namens de landdag commissie.

H. Scheeringa,
Bilderdijklaan 52, 9602 AM
Hoogezand

BOEKBESPREKING

Joanne L. Klink: De doop. Een gesprek met doopouders. Uitg. Callenbach, Nijkerk. 5e druk. Pap. 56 pag. *f* 7,90.

Het is (ook) voor baptisten belangrijk te weten wat omtrent de doop wordt onderwezen in de kerken die de kinderdoop beoefenen. Daarom enkele citaten:

Vroeger werden de dopelingen ondergedompeld, zoals nu nog bijv. bij de baptisten gebeurt (pag. 18). De vraag van ouders of ze hun kind wel of niet willen dopen, raakt een teer punt in de kerkelijke traditie. Er is in de kerk een zekere tweeslachtigheid wat betreft de doop (pag. 21). In de eerste eeuwen was er nog geen eenstemmigheid over de doop van pasgeborenen (pag. 25).

Het heeft eeuwen geduurd, voordat de doop van pasgeborenen een vaste traditie werd in de kerk (pag. 26). De doop van pasgeboren mensenkinderen betekent, dat God ons opneemt in zijn liefde vóórdat wij het weten en dat niemand zijn liefde ontgaat. De doop van volwassenen betekent dat een mens zich er zelf op moet richten. En dat de overgave aan Gods liefde de enige weg ten leven is (pag. 30). Het is nodig dat de eeuwenoude traditie van de kinderdoop als was het een vanzelfsprekende zaak wordt herzien (pag. 32). Zolang de kerk haar traditie nog niet heeft herzien, is de doorslaggevende vraag: Gelooft u dat uw kind is opgenomen in de gemeenschap van Gods liefde? (pag. 34).

Men merkt, de vraag of mensen hun kind zullen laten dopen, hangt van de kerkelijke traditie af. Als deze traditie zich wijzigt, ten gunste van de oorspronkelijke doophandeling, kan de kinderdoop vervallen.

15 bladzijden van het boekje zijn gevuld met stemmen uit de geschiedenis.

Tevens zijn enkele liturgieën voor een doopdienst met kinderen opgenomen.

Ploeger

UITNODIGING

Hierbij nodigen wij *iedereen, jong en oud*, hartelijk uit om naar het jaarlijkse jongerenfeest van de NBJB te komen op Hemelvaartsdag, 28 mei 1981, in het gemeenschapscentrum „'t Huiken", Lange Wijden 33 te Elburg.

Programma:

10.00-11.30 uur:
Samenzang — Arno en Andreas — Toespraak ds Wim Kos — Kollekte Spek de Bus — Adrian Snell.
11.30-12.45 uur: PAUZE
Gelegenheid om te volleyballen — Verkoop- en informatiemarkt — Gezellige zitjes — Buffet geopend.
12.45-14.15 uur:
Samenzang — Uitgebreid optreden van Adrian Snell — Spelgroep Vroomshoop.
14.15-15.30 uur: PAUZE
Volleyballen — Verkoop- en informatiemarkt — Filmvoorstellingen — Buffet geopend.
15.30-16.45 uur:
Samenzang — Uitgebreid optreden van Arno en Andreas — Evaluatie ds Piet Brongers.
Algehele leiding: ds Piet Brongers.
N.B. Tijdens programma: Geen volleybal; verkoop- en informatiemarkt; buffet en overige ruimtes gesloten.

Medewerkenden Toogdag

Elk jaar proberen we weer goede medewerkers te krijgen. Dit jaar is dat ook weer uitstekend gelukt. Hierbij stellen wij ze aan u voor.

ADRIAN SNEL, een 26-jarige Engelse zanger, componist, pianist en gitarist. In ons land is hij bekend geworden door diverse toernees en dankzij een indrukwekkend optreden in de „Vuist" van Willem Duys. Op de Toogdag zal Snell o.a. repertoire brengen van zijn vorig jaar uitgebrachte elpee „The Passion" en ook werken van zijn allernieuwste langspeler.

Het Duitse duo *ARNO en ANDREAS*, dat samen met band zal optreden is nog niet zo bekend is ons land. Dit in tegenstelling overigens met de situatie bij onze oosterburen. De twee zangers uit respectievelijk Kassel en Hamburg trekken daar al jaren volle zalen met hun smaakvolle muziek, aansprekende teksten en humoristische aanpak. In hun liedjes verwerken ze diverse muziekstijlen, zoals blues folk, country en gospel.

Voorts zal op de Toogdag '81 een *Spelgroep uit Vroomshoop* het spel „Levende Stenen" opvoeren. De groep bestaat uit zeven enthousiaste jongeren, die zich steeds met volle overtuiging inzetten tijdens de diverse optredens in het land. In ongeveer 25 minuten dragen de spelers stenen aan voor de bouw van een geestelijk huis.

Ds Wim Kos, predikant te Vroomshoop, zal tijdens het ochtendprogramma spreken. In zijn toespraak zal hij ook op het onderwerp „Levende Stenen" ingaan.

De algehele leiding van de Toogdag '81 is in handen van *ds Piet Brongers*, jeugdconsulent NBJB.

De verkoop- en informatiemarkt

Tijdens de pauzes bestaat er de mogelijkheid om deze, inmiddels traditionele, markt te bezoeken. Er zullen diverse organisaties en instellingen op de markt vertegenwoordigd zijn. Bij de ene stand kun je gratis informatie over van alles en nog wat krijgen en bij de andere stand kun je een goed boek of een goede plaat kopen. Ook dit jaar is er weer een grote verscheidenheid aan standhouders.

Kinderprogramma

Voor de kinderen in de „zondagsschoolleeftijd" is er een apart programma. Ook dit programma, dat parallel loopt met het hoofdprogramma, is bijzonder goed verzorgd. 's Ochtends is er een voorstelling van het bekende poppentheater „Het Gespeelde Woord". Het vroeg-in-de-middag-programma wordt verzorgd door de LZC, afdeling Zwolle, bijgestaan door de muziekgroep Witness uit Zwolle. Tijdens het na-middagprogramma worden er leuke films vertoond.

Voor de peuters is er een prachtige peuterspeelzaal met fietsjes, glijbanen, poppenhoek, blokkendozen... te veel om op te noemen.

Voor babies dienen de ouders zelf te zorgen. Men mag echter gerust een beroep op ons doen om een rustig plekje voor voeding of slaapgelegenheid. Echter niet voor oppas.

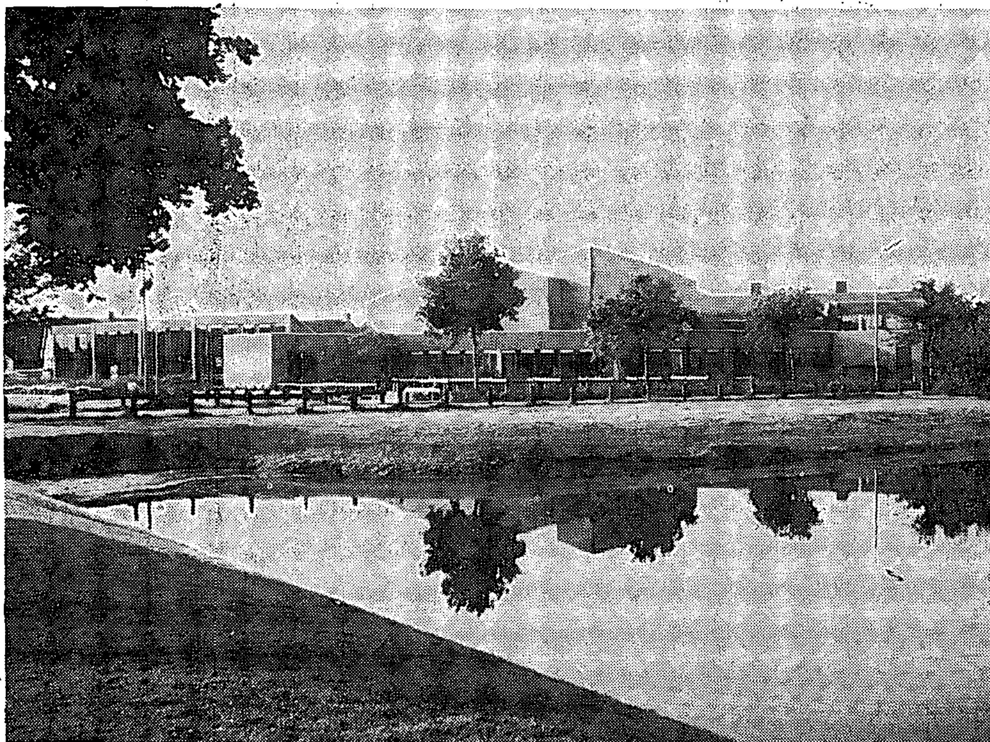
Entree en gezinsregeling

Dat een Toogdag veel geld kost behoeft geen betoog. Maar ondanks de gestegen prijzen is de toegangsprijs voor de Toogdag niet gestegen.
De entreeprijzen zijn:
* vanaf 0 t/m 11 jaar - gratis
* vanaf 12 jaar - zeven gulden
* maximaal per gezin - twintig gulden

Per gezin hoeft u dus nooit meer dan twintig gulden te betalen. Als u van deze regeling gebruik wilt maken, dan moet het gezin zich wel in één keer melden bij de kassa. Anders is deze regeling uiteraard niet uitvoerbaar.

Kollekte Spek de Bus

Uiteraard ontbreekt ook op de Toogdag '81 de kollekte voor Spek de Bus niet. Ondanks het feit dat de prijzen stijgen en wij steeds meer moeten inleveren gaat het ons nog bijzonder goed. In grote delen



 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Waar een mens al niet toe komt als hij voor zijn raam staat en naar buiten kijkt: Zelfs een stuk papier wordt hem een boodschap. Het was een trots, gek en arm stukje papier. Hier komt het verhaal met natuurlijk, als doorregen spek, een laagje moraal.

Verhaal

Trots, zei ik. Trots, want dat stukje papier was slechts een overblijfsel van een leeggegeten patates frites-zakje uit de snackbar, maar het danste over de straat als een ballerina. Een redelijk brede straat, ofschoon maar met twee rijbanen, die konstant bereden werden door lichte en zware auto's, komend uit nagenoeg alle landen van Europa of daarheen op weg. Zo leren de kinderen hier aardrijkskunde en worden ze voorbereid op de verenigde staten van dit werelddeel. Midden op de weg waar de lucht voortdurend wervelt danst het stukje papier. Een steen mag een opstopper krijgen, hij 'blijft' op dezelfde plaats liggen. Vrolijk en haast onbezwaard zeilt wat van papier is naar her en der om zich dan plotseling neer te leggen, wachtend op een nieuwe luchtstoot.

Moraal

Er zijn mensen als dat stukje papier. Ze dansen door het leven. Dát is pas leven. Vol aktie. Manmoedig marcheren ze door de straten met opgeheven hoofd en vaandel en ze geloven dat ze de voorhoede zijn van een zegevierend vendel. Nu en dan dendert een ander mens als een machtige twintigtonner met aanhang voorbij en ze worden meegesleurd door dat aangrijpend geweld. Ze veren op en hun gezang davert door de straten. Totdat de droom de hoek omslaat. En zij dalen machteloos neer op het asfalt.

Verhaal

De lichten op 700 meter afstand zijn op groen gegaan en driftig naderen nieuwe motoren. Ze komen van links en van rechts en jagen alsof ze zelfs de tijd kunnen verslaan. Voor mijn huis ligt het frietzakje en het verheft zich weer in de wilde luchtwerveling achter de machtige kolossen. Het papiertje dartelt als een vlinder omhoog, maakt lenteachtige kapriolen en wil mee in de vaart. Maar het heeft zelf geen motormotivatie en zijgt vijf meter verder in het straatvuil.

Moraal

Er zijn mensen die drijven op de kreten der schreeuwers. Zelf hebben ze geen duidelijke voorstelling van deze opgewonden tocht, die hen steeds meer opwindt. Ik vrees dat ze nooit precies weten wat ze willen maar ze vechten er zich dood voor, bijna althans. Als er maar wat gebeurt. Ze vlammen op en stampen op de maat van de voorgangers van kerk of politiek. Ze raken in een roes tot ze omvallen en ontdekken dat een verblindend ideaal levenloos aan de stokken hangt. Voor de zoveelste keer kantelen ze als een aangeschoten vogel naar beneden. Ze dachten een oase te vinden en zie, het was een luchtspiegeling.

Verhaal

De ellende van het frietzakje is dat het niet na kan denken. Het heeft niet door dat het in wezen misbruikt wordt door al die lawaaiverwekkende, voortstormende reuzen. Om de paar minuten steekt een orkaan op en daar gaat het weer. Maar dan wel naar het einde. De opwekkende maar niets ontziende verborgen krachten grijpen opeens het wentelend zakje en drukken het plat. De rest rolt er over heen en binnen een ogenblik vindt u de herinnering aan een vrolijke vrijheid in de goot. Einde.

Moraal

Een mens blijft nergens als hij zelf geen inzicht, geen overtuiging heeft, geen beginsel. Zo'n mens is als een gek op de schoorsteen, meedraaiend met elke wind. Nog even en hij raakt radeloos; daarna moedeloos en vindt zichzelf tenslotte waardeloos.
Een leeg frietzakje dat dacht een vlinder te zijn. Wie de tijd wil overleven moet een standpunt hebben om tot een uitgangspunt te kunnen komen.
Ik vrees met dit verhaal, uit het leven gegrepen, alleen christenen te bereiken. Zijn wij zulke tijdelijke optochtwandelaars? Dank zij de machtige woorden van taalrijke sprekers een eindweegs meegenomen. Totdat zij de hoek omgaan. Dan valt alles stil.
De motor is uitgevallen. De bewegingskracht verdwenen.
Tenzij men zelf verbonden is met de eeuwige Krachtcentrale en vandaar visie en vaart ontvangt.

Ja, een vreemd stukje, maar ik zag het. Misschien valt er toch iets na te denken.

Huizinga

---

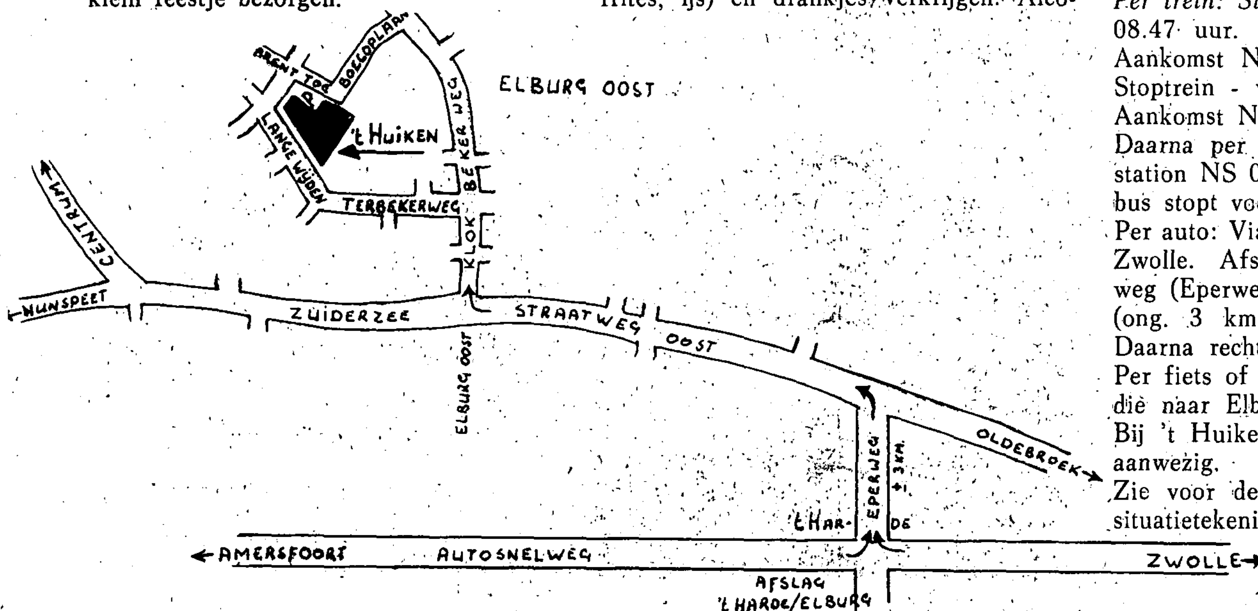
van de wereld gaat het anderen nog steeds bijzonder slecht. Op een feestelijke dag als de Toogdag kunnen wij door deze kollekte deze anderen misschien ook een klein feestje bezorgen.

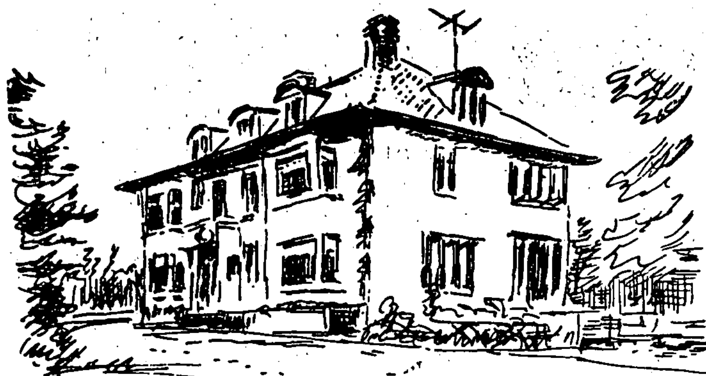
Buffet

In 't Huiken is ook een kantine. Daar kun je in de pauzes, uiteraard tegen vergoeding, diverse hapjes (zoals broodjes, frites, ijs) en drankjes verkrijgen. Alcoholhoudende dranken worden niet verstrekt.

Hoe bereik je 't Huiken?

Per trein: Stoptrein - vertrek Amersfoort 08.47 uur.
Aankomst Nunspeet 09.19 uur.
Stoptrein - vertrek Zwolle 08.50 uur.
Aankomst Nunspeet 09.10 uur.
Daarna per bus (V.A.D.), vertrek vanaf station NS 09.37 uur, naar Elburg. Deze bus stopt voor 't Huiken.
Per auto: Via de autosnelweg Amersfoort-Zwolle. Afslag 't Harde/Elburg. Deze weg (Eperweg) volgen tot aan T-kruising (ong. 3 km.). Linksaf richting Elburg. Daarna rechtsaf afslag Elburg-Oost.
Per fiets of bromfiets zijn er vele wegen die naar Elburg leiden.
Bij 't Huiken is een grote parkeerplaats aanwezig.
Zie voor de routebeschrijving tevens de situatietekening.





uit het Uniebureau

Representatie

In de rouwdienst op 26 maart te Almelo ter gedachtenis van ds H. Th. Plevier liet de UC zich vertegenwoordigen door *ds J. Broertjes*, die woorden van troost en bemoediging sprak.

Op 9 april was *ds J. A. Brandsma* namens de UC aanwezig bij de begrafenis van br S. Hof te Apeldoorn, die o.a. voorzitter van de Commissie voor de Opleiding en bestuurslid van het Pensioenfonds is geweest.

Ds H. G. de Winkel vertegenwoordigde de UC, toen op 8 mei te Musselkanaal de opening plaatsvond van het nieuwe Bejaardencentrum „De Beukenhof".

Op dit moment is nog niet bekend, wie namens de UC aanwezig zal zijn bij de intrede op 31 mei van ds G. Liebe te Drachten-Elim.

Op 13 juni zal *ds O. Oldenburger* de UC vertegenwoordigen bij de viering van het 100-jarig bestaan van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland in „De Meerpaal" te Dronten.

Bijeenkomsten

De *Commissie der Unie* vergadert op 22 mei in Zwolle.

Op 25 mei is er een vergadering van de *Jubileumkommissie*, eveneens in Zwolle.

De *Commissie voor de Opleiding* komt op 27 mei in vergadering bijeen.

De *Nationale Toogdag van de NBJB* op 28 mei (Hemelvaartsdag) wordt dit jaar niet op het terrein bij „De Vinkenhof", maar in Elburg gehouden.

Delegaties uit verschillende kommissies zullen op 30 mei over de financiën beraadslagen.

Op 3 juni is er een vergadering van de *Evangelisatie Commissie der Unie.*

De *Financiële Commissie der Unie* komt op 11 juni in vergadering bijeen.

De *Werkgroep „Dienst aan een wereld in nood"* vergadert op 13 juni.

Op 16 juni is er een bijeenkomst van het *Dagelijks Bestuur* van de Commissie der Unie.

De *Unie Zendings Commissie*, tenslotte, vergadert op 22 juni.

Europese Baptisten Zending

Zoals u zult weten, is onze Unie sedert 1966 aangesloten bij de Europese Baptisten Zending. Deze is gevestigd te Zürich (Zwitserland), maar heeft haar bureau in Bad Homburg (Duitse Bondsrepubliek), terwijl er ook een klein kantoor in Parijs is. Het Uitvoerend Komité van de Europese Baptisten Zending komt binnenkort naar Nederland. Op uitnodiging van de Unie Zendings Commissie zal het op 2 en 3 juni z'n periodieke vergadering in Arnhem houden. Op 2 juni vindt 's avonds een gedachtenwisseling tussen het Uitvoerend Komité en de UZC plaats.

Honderd jaar Unie

Daarover hebt u in deze rubriek al meermalen iets kunnen lezen. Op 19 september is er een landelijke ontmoetingsdag, die in de Prins Bernhard Hoeve te Zuidlaren zal worden gehouden. Een deel van de middagbijeenkomst zal de volgende dag - zondag 20 september - door de televisie worden uitgezonden.

De vorige keer hebben wij iets over de gemeenteblaadjes geschreven. Ook dàärin hebben verschillende artikelen en berichten gestaan. Een eerste bijdrage van de voorzitter van de Jubileumkommissie, *ds J. Bouritius*, ging over het programma van de landelijke ontmoetingsdag. In een tweede artikel kunt u lezen, wat er daarna gaat gebeuren.

Op enkele plaatsen zijn gemeente-avonden gehouden, waarop over ontstaan, doel, werkwijze, uitbreiding en betekenis van de Unie en het Uniewerk is gesproken. Mochten er gemeenten of gewesten zijn, die daarvoor belangstelling hebben, dan worden zij verzocht om zo spoedig mogelijk kontakt met ons op te nemen en een afspraak te maken.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Landdag Deldenerbroek

Op de 2e Pinksterdag houden we weer onze jaarlijkse landdag te Deldenerbroek, achter café 't Schaafje aan de Almeloseweg 23. De voorbereidingen zijn al maanden in volle gang en naar het zich laat aanzien belooft dit een hele fijne dag te worden.

Ook nu hopen we, dat we een gezegende dag zullen hebben met al de broeders uit de gewesten en ons eigen gewest. U mag beslist deze dag niet missen. Wij horen immers bij elkaar. Laat dit ook zien. Nodig anderen uit voor deze dag.

Het motto luidt: *„Waar staan we met elkaar (jij, u en ik) op dit moment?"*

De morgendienst begint om half elf. Hierin zal ds Kos spreken; muziek van het B.B.C. Combo. Tegen half twaalf begint de pauze. In deze pauze zijn er de diverse spelen, georganiseerd door de gemeente Hengelo (Venster en Jac. Catsstraat); de poppenkast van Timotheüs.

Het jeugdprogramma wordt verzorgd door Exodus. Tegen kwart voor drie begint de slotbijeenkomst. Hierin spreekt ds Wijchers, terwijl het groot koor optreedt evenals het B.B.C. Combo, (vier jonge mannen, die 8 à 9 muziekinstrumenten kunnen bespelen. Zeker de moeite waard). De leiding van deze dag is in handen van br M. Vos.

In de tussenliggende kwartiertjes kunt u de diverse stands bezoeken en oude bekenden begroeten.

Evenals vorig jaar hebben we ook weer een toilet-wagen tot onze beschikking. Wij zouden u willen verzoeken zoveel mogelijk hiervan gebruik te maken.

Van de eigenares van het café op de hoek werd dringend gevraagd om op het terrein een toilet-wagen neer te zetten en daarvan gebruik te maken. Zij vroeg ook om geen auto's meer te parkeren op het terrein, dat eigendom is van het café, maar op het terrein of langs de kant van de straat.

Iedereen is welkom op onze Landdag, zelfs de kleintjes kunt u meenemen, want u kunt gebruik maken van de stroom om de flesverwarmers te gebruiken. Help mee bekendheid te geven aan deze dag en kom zoveel mogelijk in grote getale. Wilt u zelf wel voor uw eigen stoel zorgen.

We hopen en bidden op mooi weer, fijne gezegende diensten en op uw medewerking.

Namens de Landdagcommissie,

Jans Otter, Nieuwstraat 32,
7681 ET Vroomshoop;
tel. 05498-2142

Dienstbetoon in de Groninger Bond

Al enkele jaren probeert de Groninger Bond conferenties en bijeenkomsten te beleggen, waarmee onze gemeenten gediend zijn. We hebben radenconferenties, een paas-appèl, een gezamenlijke landdag, samenwerking van de zendingswerkgroepen. Niet alles ressorteert rechtstreeks „onder" de Bond, maar alles speelt zich wel op ons grondgebied af. We hebben veel belangstelling voor wat er gebeurt.

De radenconferenties - vroeger tweemaal per jaar - hebben zich „verdicht" tot studiemiddagen, waar we inleidingen - ook van gastsprekers - kregen te verwerken, die ons aan het denken en praten zetten. Deze bijeenkomsten waren er niet enkel voor de raadsleden, maar ook voor belangstellende gemeenteleden. Het waren doorgaans middagen, waar we verrijkt vandaan kwamen.

In het seizoen '80/'81 hebben we het nog eens weer anders kunnen doen. De conferenties vervielen en maakten plaats voor een „CURSUS HUISBEZOEK" onder leiding van ds Th. van der Laan, onze con-rector - in navolging van hetgeen al in Oost-Overijssel is geweest.

We zochten in ons Convent van Voorgangers eerst naar medewerkers en toen we voldoende toezeggingen hadden, konden we acht zaterdagmiddagen „uitschrijven". Het aantal inschrijvingen was enorm - rondom de 70 deelneemsters en deelnemers. Dat noopte ons wel grotere groepen te hebben, dan we voorzien hadden. Maar het lukte, al kwamen er noodgedwongen wat uitvallers, zowel onder de voorgangers als onder de deelnemers.

In de Groningse „Vuursteen" kwamen we bijeen van 2 tot exact 4.15 uur. 's Morgens waren al eerst de medewerkende voorgangers samen geweest, die heel wat van elkaar opstaken, rondom eigen gespreksverslagen. De deelnemers hoorden in de middag eerst een korte inleiding van ds Van der Laan, die al veel te „verwerken" gaf. Na de pauze gingen de groepen met hùn gespreksverslagen „aan de slag". Daarbij moest opnieuw heel wat gedacht, gepraat en „geslikt" worden. Het is immers niet gemakkelijk jezelf bloot te geven en door het inleveren van een eigen verslag je kwetsbaar op te stellen. Ook de anderen moesten vrij snel hun eigen gevoelsreacties onder woorden zien te brengen - maar zo gaat het op huisbezoek zelf evenzo. De sfeer was uitstekend: zeer positief, open en vol respect voor elkaar.

Op de laatste bijeenkomst hebben we besproken, wat we nu van deze cursus geleerd hadden. Toen we het allemaal bij elkaar legden, waren we verrast over de ervaringen en ontdekkingen van de „cursisten":

— we hebben geleerd náást de ander te gaan staan;
— ik ga nu anders op huisbezoek dan voorheen;
— ik let beter op mijn eigen stemming en gevoelens en luister meer;
— dat bijbellezen niet àltijd „moet" (zelfs wel eens ongepast kan zijn) is me duidelijk geworden, je kunt best ook eens spontaan binnenwippen;
— ik verplaats me meer in de situatie van de ander.

Dit is maar een greep uit de vele opmerkingen. De kritiek bleef natuurlijk niet achterwege, maar er waren ook wensen - o.a. vóór een vervolg! Dat zal niet zo snel kunnen - andere gewesten moeten nu aan de beurt komen. Wel gaan we weer studiemiddagen beleggen: 14 november 1981, 30 januari en 13 maart 1982 met belangwekkende onderwerpen, die de moeite van het samenkomen volop waard zijn.

We starten het seizoen '81/'82 al op

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Spontaniteit in de eredienst

Met mijn briefschrijfster ben ik nog niet uitgepraat. U ziet, als ik eens een levensteken van u ontvang, werp ik mij daar op met met een overdosis van energie!

Ik ben trouwens dankbaar voor die reactie. In elk geval heb ik nu mijn gedachten een beetje kunnen uitleggen en hopenlijk misverstanden wegnemen. Inmiddels is er nog een element in de betreffende brief, die ik graag aan de orde stellen wil. In de brief staat, dat de predikant ter plekke heeft verteld, dat bij de viering van het Heilig Avondmaal de dankzegging uitsluitend daarop gericht moest zijn en niet op voorbede voor zieken en andere zaken. Ze schrijft dan: „Het verdriet me oneindig, dat jullie dominees daarmee zulke beperkingen leggen op de spontaniteit. De Heer wacht zo op aanbidding, lofprijzing, dankzegging, voorbede. Er zijn zoveel eenvoudige, lieve gelovigen, die hun schroom overwinnen in het getuigenis of het gebed en daarmee zo'n wonderlijk werk doen tot eer van God".

Dankzegging bij het Avondmaal

Eerlijk gezegd, denk ik over de viering van het Avondmaal precies zoals mijn door u genoemde collega. De Here Jezus heeft dit ingesteld, opdat we aan Hem en aan Zijn volbrachte werk zouden denken. Dat mag dan ook wel eens heel centraal staan in onze gebeden, die op die plaats en die tijd allereerst het karakter van een lofprijzing zouden moeten dragen. Daarbij mogen we wel even onze eigen zorgen vergeten en alleen Hem in het middelpunt plaatsen.

Dat geldt in de eerste plaats voor hen, die danken voor het brood en voor de beker, maar ook vóór de dankstond na het Avondmaal. Laten we dan maar eens hardop tegen de Heer zeggen, hoe gelukkig we zijn, dat Hij dit alles voor ons heeft gedaan en dat we bij Hem mogen horen.

Daarnaast of daarna zou ik persoonlijk graag tijd en gelegenheid willen inruimen tot speciale voorbede voor zieken en lijdenden, liefst gepaard met handoplegging. Maar het zou wèl pas aan de beurt moeten komen na de lofprijzing en de dankzegging. Overigens is dit een hoofdstuk apart, maar omdat u er over schrijft, kan ik dat ook mooi even doen.

Beperkingen op de spontaniteit?

Ja, die zijn er en daarmee moeten we niet in de eerste plaats gelukkig zijn. Ze worden vaak ingegeven - vermoed ik - om te voorkomen, dat het eens een beetje uit de hand zou kunnen lopen. Daardoor kunnen de kerkdiensten iets steriels krijgen. Op dit terrein is een stukje vernieuwing heel hard nodig. Eén van mijn mooiste doopdiensten was die, waarin een oude zuster werd gedoopt, die door haar ongecompliceerd gedrag, het decorum helemaal verbrak. Staande in het doopvont zei ze ineens tegen me: „Je houd me toch wel goed vast!" En dat was niet het enige, maar vormde wel een soort hoogtepunt. Ze genoot zo zichtbaar van dit gebeuren, dat iedereen erdoor werd aangestoken. Voor mij mag de samenkomst der gemeente (die uitdrukking is mij liever dan „eredienst") graag een beetje feestelijker, verrassender worden. Maar daar moeten we dan allemaal aan meewerken! Wist u b.v. dat voorgangers op veel plaatsen tegenwoordig tijdig moeten opgeven, waarover ze zullen spreken of welk gedeelte ze ze van plan zijn te lezen? Alsof je niet even op elkaar kunt wachten, nadat de schriftlezing is opgegeven, zodat iedereen het kan opzoeken.

In de Stuurgroep van de Gemeente Bijbelschool is de gedachte naar voren gekomen om een bezinning over deze dingen tot stand te brengen.

Dat lijkt me een goede zaak.

Met hartelijke groeten, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

zaterdag 3 oktober met een meer „huishoudelijk" beraad, waar we alle gemeenten verwachten, zodat we de „zaken" - die zolang „stil" lagen - samen goed kunnen regelen en de plannen voor '82/'83 kunnen bespreken. Maar daarover schrijft onze secretaris br M. J. A. Heynen van Delfzijl de Groningse gemeenten wel aan.

Bedoeling van dit verslag is u te laten delen in onze belevenissen, die voortkwamen uit het dienstbetoon van ons samenwerken in de Groninger Bond.

Broertjes

VERSCHIJNINGSDATA

Tijdens de zomermaanden zal ons blad verschijnen op 5 en 19 juni, op 3, 17 en 31 juli, op 14 en 28 augustus.

Kopij die aan twee kanten beschreven is, moet geweigerd worden.

Alle kopij moet uiterlijk op de zaterdag voor de verschijningsdatum bij de eindredacteur zijn.

ALCOHOL IN DE DERDE WERELD

De leiding van de lutherse kerk in Kameroun heeft predikanten en andere kerkelijke werkers verboden alcohol te gebruiken. Alcoholisme is thans het grootste kwaad in de kerk, zei men. Dat is zo in Kameroun én in andere landen van Afrika.

Trouwens ook daarbuiten. Het Internationale Blauwe Kruis geeft reeds vele jaren voorlichting over alcoholisme en hulp aan alcoholisten. Door zijn bemiddeling werkt ds Tjandjong reeds vele jaren als zodanig in Kameroun.

Dat Europeanen niet helemaal schuldloos zijn aan het alcoholprobleem, is wel bekend. Maar helaas te weinig erkend.

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

Op 88-jarige leeftijd heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

ALBERDINA KRUIT-GEERTS

In het verpleeghuis „De Horst" is na een langdurige verpleging van ons heengegaan onze zuster

GERRITJE VAN KLINKEN-BOS

op de leeftijd van 75 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Langs deze weg willen wij allen hartelijk danken voor de vele blijken van belangstelling met het 50-jarig huwelijksfeest van onze ouders en grootouders

G. Niemeyer
en
G. Niemeyer-Stompé

Kinderen en kleinkinderen
IJmuiden (O.).

Jongeman, 33 jaar, baptist, woonachtig in Zuid-Limburg zoekt een nette vrouw tot 30 jaar voor vriendschap. Huwelijk niet uitgesloten. Brieven onder nr. 10.550.

„Als Gij het Zelf niet vast blijft houden,
nu het in onze handen is.
Dit kind voor 't licht bestemd.
Hoe zouden wij het hoeden voor de duisternis?"

Blij en dankbaar geven wij u te kennen, dat we uit Gods Hand een zoon mochten ontvangen

PIETER JACOB

Wij noemen hem Peter.

Jacob Paas
Marjon Paas-Kroeze

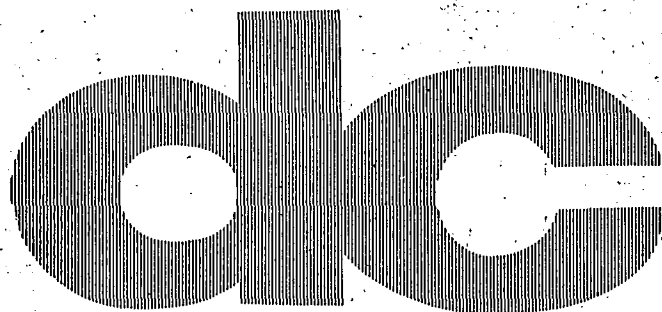
12 mei 1981
Copernicusplein 47, 3721 GM Bilthoven.

TE HUUR:
Woonhuis, 4 slaapkamers.
Periode 25-7 t/m 14-8.
Bosrijke omgeving.
Inlichtingen: 05908-16546.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Almelo-Nieuwstraat: A. Visscher te Den Haag.

Beroepen: te Den Haag: J. Hofman te Stadskanaal.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 21 - 29 mei 1981

WIJ KOZEN!

WAT NU?

De stem des volks is de stem Gods.
Dat is geen bijbeltekst, het is een spreekwoord. En spreekwoorden zijn vruchten aan de boom der ervaring. Vaak volkse wijsheid die niet zelden de spijker op de kop slaat.
Ieder volk heeft de regering die het verdient, is een uitspraak van enige filosofische figuren en ik aarzel om het daarmee eens te zijn.

Deze woorden worden geschreven eer wij naar de stembus tijgen. Het resultaat van die miljoenenvoudige tocht is u nu reeds bekend. Misschien hebt u tegen sommige namen gezegd: „Zie, gij zijt niets en uw werk is nietig; een gruwel is hij die u verkiest". Dan hebt u wel uit de bijbel geciteerd. (Jes. 41 : 24).
Een paar maanden geleden heb ik u mijn nood geklaagd. Die kwam hierop neer: de bijbellozen handelen soms zo bijbels en de bijbelfans jagen me angst aan met hun tekstbombardementen en hun aanroepen van God.
Toch ben ik naar de kleuterschool gegaan om daar een cirkeltje rood af te leveren. Vindt u het niet vreemd dat we daar niet ronduit over willen praten? Schamen we ons voor onze keuze? Of valt die bij velen der geloofsgenoten zo uit de toon dat we het daarom maar verzwijgen.
Wat luistert dat nauw. En wat zijn we klein. Zelfs nu zal ik u niet zeggen welke persoon plus programma ik koos. Ik heb mijn best gedaan om „christelijk" te stemmen. Het was in elk geval mijn voornemen.

Welke regering zal er uiteindelijk tot stand komen? Wie zullen het kabinet vormen? En zullen de kamerleden minder over hun geweten spreken en er meer naar handelen?
Uw zoon of dochter zal wel neuriën:

Que sera, sera...
Whatever will be, will be
The future is not ours to see
Que, sera, sera.

't Is een niet meer helemaal jong liedje:

Wat zal zijn, zal zijn
Wat het ook moge worden
De toekomst is voor ons verborgen
Wat zal zijn, zal zijn.

Is hij of zij thuis in Lofzangen en Gebeden, dan luidt het:

Wat de toekomst brengen moge
mij geleidt des Heren hand!

Dat klinkt positiever.
Petrus, aan wie de Heer op die prachtige morgen aan het strand zegt dat hij een moeilijke toekomst tegemoet gaat, een donkere dood, waarmee hij God zal verheerlijken schrijft aan de christenen van zijn dagen, die velerlei nood hadden te verdragen, dat zij zich moeten onderwerpen aan de overheden.
Dat woord geldt ook ons. Het betekent niet dat we alles moeten goed vinden. We vergeten niet de beelden die we zagen: broeder Martin Luther King gaat aan het hoofd van zingende en biddende negers en blanken en protesteert met hen tegen het onrecht dat mensen wordt aangedaan.
Wij mogen zelfs niet tot de zwijgende meerderheid behoren als machtsmaniakken allesvernietigend wapentuig opstellen. Wij bedrijven geen politiek als we zeggen dat het een zwarte zonde is als mensen de aarde en elkaar in as veranderen. Ook een overheid kan zondigen.

De regering zal voor moeilijke problemen komen te staan. Vóór of náást het protest dat gelovigen nu en dan zullen moeten laten horen, zullen we het woord aan Timotheüs indachtig moeten zijn: ...smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten...

God zij met ons.

Huizinga

Een impressie van de evangelisatiekonferentie in Rüschlikon/Zwitserland

Van 4 t.e.m. 8 mei jl. werd op het Baptisten Seminarium te Rüschlikon een evangelisatiekonferentie gehouden. Het is een erg belangrijke ontmoeting geworden en we willen u enige verslaggeving over dit gebeuren derhalve niet onthouden.

De konferentie was georganiseerd door het Evangelism & Education-committee - kort gezegd de evangelisatiecommissie - van de Europese Baptisten Federatie.

Er waren veel landen op deze konferentie vertegenwoordigd. Onder de 18 unies die een vertegenwoordiging hadden gestuurd waren er ook uit Oost Europese landen. Zo mochten we broeders en zusters ontmoeten uit de DDR, Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije, Roemenië, Joegoslavië en de Sovjet Unie. Daarnaast waren er mensen uit België, Frankrijk, Italië, Oostenrijk, West Duitsland, Zwitserland, Engeland, de Skandinavische landen, de Verenigde Staten en Nederland. De Nederlandse delegatie was de grootste. Onze uniegemeenschap was officieel vertegenwoordigd door br R. Reiling en ondergetekende (namens de ECU) en zr Corporaal (namens de NBVB).

Verder waren op eigen initiatief uit Nederland aanwezig zr Reiling, br Corporaal, br v. d. Vlugt, zr Eijer en br Kingma.

Ik wil nu allereerst de belangrijkste thema's die aan de orde zijn geweest kort weergeven.

De gemeente is het lichaam van Christus

Bezig zijnde met evangelisatie en zending (zijn deze beide begrippen nog wel te onderscheiden?) komen we steeds weer terecht bij de gemeente zelf. Zending kan en mag niet beleefd worden als een onderdeeltje van het vele waarmee de gemeente bezig is. Gemeente-zijn is zending. Gemeente-zijn is evangelisatie.

Die gemeente dient te funktioneren als het lichaam van Christus, zoals Paulus dat funktioneren beschrijft in 1 Corinthiërs 12. Het zijn de gaven in de gemeente die moeten worden gezocht, gevonden, gestimuleerd en tot hun recht moeten komen.

De gaven die er zijn in de gemeente en de taken die in de gemeente worden vervuld worden maar al te dikwijls te weinig geestelijk beleefd. De gemeente wordt in dit verband dikwijls te veel als een vereniging en te weinig als lichaam van Christus ervaren.

Het leiderschap in de gemeente

Nadrukkelijk kwam het leiderschap in de gemeente aan de orde. Dr Denton Lotz, professor missiologie in de Verenigde Staten (wat een overtuigingskracht en bezieling ging er van deze broeder uit!) behandelde dit onderwerp in twee indrukwekkende lezingen. In verband met het charismatische karakter van de gemeente als lichaam van Christus pleitte hij voor verschillende typen leiders in de gemeente. Ook in dit opzicht zullen de gaven moeten funktioneren. De gemeenten, ook in andere landen, zijn te veel domineesgemeenten geworden. Het eenhoofdige leiderschap is niet naar de Schriften.

Maar om wat voor type leider 't ook gaat (profeet, pastor, prediker, voorzitter, oudste enz.), 't zal een leiderschap moeten zijn naar 't „model" van Jezus, de Leider. Ook in de discussiegroepen werd duidelijk gepleit voor een „meervoudig" leiderschap in de gemeente. We werden gekonfronteerd met een voorbeeld uit Zweden. Er waren een broeder en zuster - nog jonge mensen - die aangesloten waren bij een gemeente, waarin vier leiders funktioneren. Er is een broeder die met zijn profetische gave de gemeente dient, een andere broeder, die een speciale opleiding in het pastoraat heeft genoten, bemoeit zich speciaal met moeilijke problemen in mensenlevens en weer een andere broeder fungeert als voorzitter. Alle drie doen dit in hun vrije tijd. De enige betaalde kracht werkt half-time en verzorgt de prediking en het onderricht en legt „gewone" huisbezoeken af. Het is de jonge zuster die ons dit allemaal vertelde!

De zending van de gemeente

Even nadrukkelijk als het voorafgaande kwam de inhoud van de zending van de gemeente aan de orde. We moeten zeer opmerkzaam zijn ten aanzien van de tijden, waarin we leven. We dienen onze opdracht gestalte te geven in een arme en verloren wereld. Gepleit werd voor de verkondiging van een „totaal" evangelie. Het Evangelie richt zich niet alleen op de ziel, maar is ook betrokken op het lichaam van de mens.

Het Evangelie is niet alleen betrokken op de hemel, maar nadrukkelijk ook op de aarde. Het is niet alleen „evangelisch", maar ook „sociaal". Het Evangelie wil haaks staan op de foute structuren in onze samenleving. Vanuit het Evangelie moeten we zaken als vrede en gerechtigheid willen dienen. Het omgekeerde is uiteraard ook waar. Wie het Evangelie alleen maar als een „sociale" aangelegenheid bekijkt moet weten dat de boodschap van Christus ons met God wil verzoenen en dat het niet alleen om het „hier en nu", maar duidelijk ook om de eeuwigheid gaat. Het Evangelie kent geen tegenstelling tussen horizontalisme en verticalisme. Het is een valse tegenstelling! De boodschap van Jezus, de gekruisigde en opgestane Heer is bedoeld voor de „arme verlorenen" en de „verloren armen".

De zending van de individuele gelovige

Tijdens de konferentie werd met name ook het discipelschap van de christen benadrukt. Bekering is niet voldoende. Mensen moeten worden gestimuleerd en geholpen (!) om discipelen te worden. Een voorganger uit Engeland drukte het heel kernachtig uit, toen hij zei dat de leiders van onze gemeenten broeders en zusters veel te vaak tot kerkbankzitters hebben gemaakt. Om het met Paulus in Epheziërs 4 te zeggen: „De heiligen moeten worden toegerust tot dienstbetoon". En opnieuw moet nadrukkelijk gezegd worden dat deze toerusting zich moet richten op de gaven die aan een ieder zijn geschonken. Niet aan ieder is de gave van het persoonlijke getuigen gegeven, zoals ook niet aan ieder de gave van het leiding geven is geschonken. Wèl zal aan een ieder de omgang met en het leven vanuit het Woord geleerd moeten worden. De Gemeente Bijbel School kan in dit verband in de Europese landen een zeer belangrijk instrument worden!

Er was in dit verband een zeer bemoedigend rapport vanuit een gemeente in de DDR, terwijl momenteel in West Duitsland van de ruim 340 gemeenten ruim 300 gemeenten de Gemeente Bijbel School hebben ingevoerd.

Andere ervaringen

Het is onaandoenlijk om in het kader van een artikel alles van deze konferentie weer te geven. Ik wil tenslotte nog enkele ervaringen trachten weer te geven.

De konferentie die duidelijk wat aarzelend en ook wat stijfjes begon, groeide, naarmate de week vorderde, uit tot een indrukwekkend gebeuren. Daar was de bemoediging door de ontmoeting met broeders en zusters uit andere landen.

Er was een ontmoeting met een zeer levende gemeente in Bern. Er was een geweldige gebedsijver en gebedstoewijding. We hoorden enkele zeer goede bijbelstudies over Jona. We werden gekonfronteerd met de evangelistische levensinstelling van Paulus. De konferentie werd afgesloten met een speciale dienst van toewijding. In deze dienst werden broeders en zusters onder handoplegging opnieuw toegerust voor hun dienst. In deze dienst konden de gaven van profetie en tongen op een zuivere wijze funktioneren. We waren in de heilige tegenwoordigheid van God!

Eerder - het was donderdagavond - had de Nederlandse delegatie een spontaan en diep ernstig gesprek over het leven van onze gemeenten. Verschillende broeders en zusters uit andere landen hadden hun vreugde uitgesproken over het feit dat

onze gemeenten groeien. Maar, zo vroegen wij ons af, is deze getalsmatige groei een juiste afspiegeling van het leven van onze gemeenten? Is er wel voldoende innerlijke groei? Verschillende problemen kwamen aan de orde. Ook het funktioneren van onze unie-gemeenschap. De organisatie moet op de helling, zeggen verschillenden. Anderen maken zich (terecht!) zorgen over de financiën. Toch geloven we dat er dieper liggende dingen zijn, die het leven van de gemeenten uithollen. Er zijn aktiviteiten genoeg. Er wordt meer dan voldoende vergaderd.

Maar wat we nodig hebben is een opwekking, een nieuwe bezieling, een hernieuwde toewijding aan Christus en een opnieuw leren leven uit de krachten van Gods Koninkrijk. Deze dingen kunnen we elkaar nooit aanpraten. Ze kunnen alleen gestalte krijgen in de heilige tegenwoordigheid van God. Daar is veel gebed voor nodig. Misschien lijden we daar wel het meest aan: aan een latente gebedsarmoede. Daarom hebben we als nederlandse delegatie intens met elkaar gebeden: voor onszelf, voor onze gemeenten, voor onze uniegemeenschap.

Al schrijvende vraag ik mij af wat de lezers en lezeressen van dit artikel met dit laatste aan moeten vangen. Dat wat je in het diepst van je hart ervaren hebt, is vaak zo moeilijk over te dragen. Toch wilde ik het u ook niet onthouden. Misschien hebt u behoefte om te reageren. Belt of schrijft u dan maar. Misschien mogen deze impressies uit Rüschlikon een aanmoediging zijn tot een stuk bezinning over het wezenlijke van de gemeente.

C. Eijer

BOEKBESPREKING

Tim LaHaye: De Geest en ons temperament. Uitg. Novapress, Laren. Pap. 176 pag. *f.* 18,90.

Dit is een van de betere boeken van de amerikaanse baptisten predikant. Juist op grond van het feit dat het temperament, de aanleg, het karakter van de mensen verschillend is, zal de werking van de Heilige Geest zich in een grote mate van verscheidenheid uiten. De vier oertypen van menselijk temperament (sanguinisch, cholerisch, melancholisch en flegmatisch) sluiten echter op geen enkele wijze welke richting van Gods Geest ook maar uit. Opgroeien tot de volledige wasdom in Christus is mogelijk voor ieder mens.

Voor wie zich met deze dingen wil bezighouden, kan Tim LaHaye meerdere aanwijzingen en waarschuwingen geven.

Ploeger

SPREKERSLIJST

R. Bogaerds, Vijzelstraat 35, Scheveningen, woont thans Maaswijkstraat 58, 2586 CE Scheveningen.

Laten zoals het is

Ik betuig aan een ieder die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn, Openb. 22 : 18, 19.

Het is niet helemaal duidelijk wie hier aan het woord is, Johannes, de schrijver, of Jezus, de Verhoogde. Het loopt door elkaar heen. Vers 17 en 20, 21 zijn duidelijk van de hand van Johannes. Vers 18 en 19 zouden van de Heer Zelf kunnen zijn. Dat deze dingen niet van veel belang zijn, moge klaar zijn. Het woord van de apostel is het woord van de Heer van de apostel. Beide zijn zó met elkander verbonden dat het woord van de een het woord van de ander is.

Menigmaal wordt deze tekst aangehaald om duidelijk te maken dat aan de Schrift zoals wij die nu kennen, niets mag worden toegevoegd noch afgedaan. Maar dat kán de bedoeling niet zijn. Immers, het boek Openbaring zoals wij het nu kennen, was in de eerste eeuwen een op zichzelf staand geschrift. Het werd niet altijd en overal gelezen in de oude gemeenten. In verschillende gemeenten werd het zelfs afgewezen. Dat vond men over het algemeen niet iets om ruzie over te maken. De hooggeroemde reformatoren - hoe verschillend van aard, aanleg en bedoelen - waren het in één opzicht met elkaar eens, dat nl. de Openbaring van Johannes niet het gezag toekwam dat aan andere geschriften van het nieuwe testament toekwam. Luther heeft daarom dit boek helemaal achteraan geplaatst, omdat het naar zijn gevoelen niet of niet voldoende getuigde van de rechtvaardiging door het geloof alleen. Calvijn heeft geen commentaar op dit boek geschreven omdat hij er bezwaren tegen had. Zwingli wilde geen bewijsplaatsen uit Openbaring erkennen „want het is geen bijbels boek".

In de vermaning van Mozes aan het volk Israël, Deut. 4 : 2, vinden wij dezelfde opdracht: Gij zult aan wat ik u gebied, niet toedoen en daarvan niet afdoen, omdat gij de geboden van de Here, uw God, onderhoudt, die ik u opleg. Beduchtheid voor een eigenmachtig omgaan met de laatste woorden van de grote volksleider heeft Mozes er kennelijk toe bewogen deze woorden te spreken. Maar er is meer: Ook Mozes heeft de overtuiging gehad dat zijn woord het woord van de Heer was. En dat dit woord van de Heer van zwaarwegende betekenis was voor de mensen. Daarom herhaalde hij de woorden met klem: Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen noch daarvan afdoen, Deut. 12 : 32.

Afnemen en toedoen, het zijn zaken die niet in de eigenmachtigheid van de mens gesteld zijn. Niet de mens bepaalt hetgeen van Godswege geschieden zal, maar God zelf beslist dit. Want daarover gaat het, over wat van Godswege gebeuren zal. Het boek der Openbaring is geen geschiedbeschouwing. Het is geen mededeling van wat er - min of meer noodzakelijk - gebeuren moet. Het is een getuigenis. Een getuigenis van Gods handelen. Dit handelen is voortgezet en tot een hoogtepunt gekomen in Jezus Christus. Vandaar ook: Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden, 1 : 1. Het moet geschieden - ja, het móet geschieden - omdat God voortgaat te werken in Jezus Christus. Echter, niet de geschiedenis van de wereld staat centraal, maar de geschiedenis van Gods werk, van Gods gemeente. Het gaat niet allereerst op de ondergang van de wereld aan, maar op de triomf van Jezus Christus. Jezus Christus wint niet, omdat satan het verliest, maar satan verliest het omdat Jezus het wint.

En dáár mag niemand iets van afdoen of aan toevoegen. Waarbij het afdoen ons helderder voor de geest staat dan het toevoegen. Jezus Christus is triumfator. De overwinnaar van Golgotha. Dát is in evangeliën en brieven duidelijk gemaakt, dát wordt van alle verhulling ontdaan in Openbaring (d.i.: onthulling).

We mogen geloven wat daaromtrent in heel de Schrift is vermeld. Niet een letter of zelfs een woord meer of minder is dan beslissend, maar onze volledige onderwerping en overgave aan het getuigenis Gods.

Hem zij de eer tot in eeuwigheid.

Ploeger

ZO WAREN ZE.....

Ik geef eerlijk toe, dat ik dit opschrift heb geleend van een schrijver, die herinneringen ophaalde aan allerlei mensen die hij in de loop van zijn leven had leren kennen. Mensen, die dikwijls veel voor hem betekenden en een grote invloed op zijn geestelijke ontwikkeling hadden.

Mensen hebben grote invloed op elkaar en kunnen inderdaad veel voor ons betekenen. Vaak realiseer je je dat pas, wanneer je welbewust daarover gaat nadenken, praten of schrijven. Dan zie je opeens weer allerlei gestalten voor je, hoor je woorden en beginnen allerlei daden opnieuw te leven.

Zo waren ze! Je ouders, grootouders, vrienden, leraren. En niet in de laatste plaats: je geestelijke broeders en zusters, je voorgangers. En ook: de gemeenten van toen.

— o —

Het kan een bijzonder boeiende, leerzame, dikwijls ook vermakelijke bezigheid zijn om, samen met anderen, allerlei bijna vergeten mensen, woorden en gebeurtenissen uit de grijze mist van het verleden op te duiken. En uiteraard geldt dat ook voor ons gemeenschappelijk verleden als Nederlandse Baptisten. We zijn nog niet zo heel erg oud; dit jaar hopen we, zoals u weet, ons honderdjarig jubileum als Unie te vieren. Dat betekent, dat er onder ons nog mensen zijn, die, helemaal of bijna, uit de eerste hand nog allerlei dingen weten te vertellen over gemeentepioniers, voorgangers, evangelisten, ouderlingen, gemeentelijk wel en wee. Zulke verhalen kunnen veel duidelijk maken aangaande de sfeer, het geestelijk klimaat, de denkwereld, de toewijding van de eerste generaties onzer gemeenten. Niet iedereen interesseert zich even intensief voor wat wás. Hoewel, wanneer menigeen, die meende niet geschiedkundig belangstellend te zijn, allerlei oude verhalen hoort, begin hij licht anders te reageren. Daarom zou het jammer zijn, wanneer bij het voortgaande wisselen der generaties steeds meer boeiende zaken en verhalen verloren gaan.

— o —

Door een onzer broeders werd ik op deze dingen geattendeerd, met het verzoek om te willen proberen via allerlei kanalen, o.a. ons weekblad, onze mensen er toe te bewegen om hun geheugen eens op te frissen en waardevolle herinneringen schriftelijk, of bij voorbeeld ingesproken op een cassettebandje, op te sturen.

Ik accepteerde deze uitnodiging en probeer hierbij, zij het ook na allerlei vertraging, een en ander waar te maken.

Kent u markante verhalen over bekende of minder bekende personen uit onze gemeenschap, herinnert u zich treffende gebeurtenissen uit uw gemeente, of die van uw ouders, beleefde u zelf wellicht dingen die u nooit weer vergeten zult, wil ze dan aan ons doorgeven. Op de een of andere manier zullen we dan proberen elkaar er mee van dienst te zijn, te bemoedigen en wellicht ook te vermaken. Want immers, wij kenden vele die, naast een voorbeeldige toewijding en inzet voor Gods werk, ook beschikten over een kostelijk gevoel voor humor. We komen in de verleiding om namen te gaan noemen; toch doen we het niet, *in afwachting van uw verhalen*, waarin vele bekende namen zeker niet zullen ontbreken. Denkt u eens even na? Pleeg ook eens wat overleg met anderen. En stuur dan zo spoedig mogelijk uw reakties aan ondergetekende. B.v.d.!

— o —

Ter illustratie vermeld ik hier wat mij nu, al schrijvende, te binnenschoot.

Toen wijlen ds P. Barendregt, naar ik meen in Muntendam, voorganger was, vervulde hij tevens het consulentschap van een naburige vacante gemeente. Op straat werd hij daar toen aangesproken door een broeder. De man vertelde, dat een ander lid der gemeente hem zwaar beledigd had. Of dominé niet eens met die man wilde gaan praten om hem op zijn christenplicht te wijzen...?

Ds Barendregt keek de man doordringend aan, zoals hij dat kon.

„Broeder, bent u bekeerd"? vroeg hij. De goede broeder voelde zich opeens niet meer zo zeker van zijn zaak. Toch waagde hij het om de vraag met „Ja, dominé, al vijftien jaar" te beantwoorden. Waarop de voorganger verder ging: „Wanneer u echt bekeerd bent, dan gaat u naar die ander toe en maakt u het met hem in orde, zoals Christus dat van u verlangt. Ik ben hier niet om uw vuile was te doen"!

— o —

Ds J. W. Weenink vertelde tijdens een catechisatieles (zo heette dat indertijd ook onder ons meestal) van Jan, die op een mooie zomeravond op het punt stond om naar de catechisatie te gaan. Maar zie-daar... Grietje, het aantrekkelijke buurmeisje, stelde Jan voor om een eindje te gaan wandelen. Dat was een helse verzoeking. Wat moest Jan doen?

De jongelui gniffelden een beetje, toen de dominé spiedend de kring langs ging. Bij Marie, een zeer serieus meisje, bleef hij steken. „Nou, Marie, wat moest Jan doen"? Het kind kleurde lichtelijk en stamelde: „Hij moest naar de catechisatie gaan, dominé".

Waarop dominé, fijntjes glimlachend, vroeg: „Jij hebt zeker geen verkering, Marie"?... „Nee, dominé"... „Dat dacht ik wel" was de eindconclusie van de voorganger, waarmee hij kennelijk, welsprekender dan via een lange predikatie, de jeugd duidelijk had gemaakt, dat je, wil je over een anders problemen praten, eigenlijk toch eerst wel in zijn schoenen moet hebben gestaan.

— o —

Een reeds jaren overleden broeder uit Nieuw Weerdinge, vertelde, hoe hij indertijd, toen hij met het evangelie in aanraking kwam, gedurende lange tijd in onzekerheid verkeerde over de vraag: Ben ik een kind van God? Hij leefde in grote angst en onrust. Toen bad hij voor de zoveelste keer om een antwoord op deze kwellende vraag. Direct daarop sloeg hij zijn bijbel open en las: „Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben" (1 Joh. 3 : 14).

Dat betekende voor hem de doorbraak van Gods licht. Hij viel op zijn knieën en zei: Here, U weet dat ik de broeders en zusters in de gemeente van harte lief heb. Het is mij steeds weer een stuk vreugde om hen te ontmoeten. Dan ben ik dus overgegaan in het licht! Dank u wel!

— o —

Kent u dergelijke verhalen, met een redelijke zekerheid dat ze ook inderdaad echt gebeurd zijn? Ondergetekende houdt zich van harte aanbevolen voor uw reacties.

C. van Wier,
Scheldelaan 60, 8032 ES Zwolle

Landdag Z.O.-Drenthe

Waar? VALTHERBOS BIJ EMMEN
Wanneer? 2e PINKSTERDAG
Hoe laat? van plm. 9.45 tot plm. 16.00 uur
Wat is er zoal te doen?
2 korte openluchtdiensten één 's morgens om plm. 10.00 uur en om 15.00 uur.
Wat nog meer?
Sport en spel om de wisselbeker van het Gewest
Poppenkast voor alle leeftijden in het middag-pauze-programma
Koffie, fris en dergelijke in de kramen van het Gewest
Kortom een familiedag voor iedereen van groot tot klein van jong tot oud!
U bent er toch ook?

In het afgelopen jaar heeft deze landdag twee door haar uitgekozen zendingsprojekten kunnen steunen door de geweldige opbrengst van de zendingscollecte die in de middagdienst werd gehouden en een batig saldo dat „overgebleven" was van het voorgaande jaar. Het eerste „projekt" betrof de zrs Janca Loot en Janneke van Oosten *f* 855,—; het tweede het Kindertehuis Samuël in Paramaribo *f* 400,—.

Dit jaar zal de zendingscollecte bestemd zijn voor nieuwbouw van de dispensiaires in Noord-Kameroen.

Namens de landdagcommisie:
J. Venema (penningmeester) Coevorden

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Er zijn in alle tijden en op elk terrein van geesteswetenschappen rechtzinnigen en vrijzinnigen geweest, in moeilijke termen aangeduid als orthodoxe en liberale richtingen. Zelfs in het nieuwe testament komen ze voor: Op die dag kwamen enige Sadduceeën tot Jezus, die beweren dat er geen opstanding is. De rechtzinnige Paulus maakt bij een verhoor handig gebruik van de bovenvermelde tegenstelling in het Jodendom door te zeggen dat hij terecht staat om de hoop en de opstanding der doden. Daarmee zaait hij verdeeldheid tussen de aanwezige Farizeeën en Sadduceeën, want - zo schrijft Lukas - de laatstgenoemden zeggen dat er geen opstanding is, noch engel of geest, maar de Farizeeën belijden zowel het een als het ander te geloven. Prompt ontstaat er grote tweedracht die zo hoog oploopt dat de overste Paulus uit de vechtenden wegplukt en naar de kazerne brengt.

Die twee stromingen vliegen elkaar nog altijd in de haren. De rechtzinnige zweert bij de letter van de leer en de vrijer gezinde onderwerpt de leerstellingen aan zijn gedrevenheid om de waarheid te vinden. Wat hem als onbewezen of onmogelijk voorkomt legt hij voorlopig terzijde. Ten aanzien van het christelijk geloof omtrent herkomst, werk en toekomst van Jezus kan hij niet tot duidelijke uitspraken komen. Veel verdampt bij de vrijzinnige in de hitte van zijn denken. Bij de rechtzinnige daarentegen verhardt zich het ge-leer-de in onaantastbaar beton en wordt niet zelden tot bunker.

Dat zijn de uitersten. Daartussen zwerven velen die dankbaar zijn voor de ruggegraat van geloof in de grote daden Gods, terwijl tegelijk hun denken rondwaart over alles wat zij geloven. Soms ben ik een der velen.

Ik geef toe, het lijkt zowel op het bouwen op de rots als op het zand, op het hinken op twee gedachten. Maar staat niet ergens geschreven dat men God ook moet liefhebben met heel zijn verstand? Dat betekent dat men heel het denken mag richten op wat van Hem tot ons komt.

Wij geloven dat Jezus in overeenstemming met de wil van God tot ons kwam. Alles in en van Jezus is openbaring van de Eeuwige die de bevrijding en het heil van en voor de mens zoekt. Jezus keerde na zijn werk volbracht te hebben terug tot de Vader.

Toen kwam het beloofde feest: de komst van de Geest van God om in de gelovigen te wonen. Deze Geest wil hen leiden bij het nemen van beslissingen van welke aard ook. Betekent dat de uitschakeling van ons denken? Moet de 'brainstorm' wijken voor het geluid van een geweldige windvlaag?

Moet ik wachten op inblazingen of kan ik, voorzichtig mijn gedachten bouwend, er op rekenen dat Gods Geest mijn denken filtert, zuivert van vuiltjes eigenbelang en wat er verder in eens mensen geest blijft hangen van de oude Adam?

In hoeverre neem ik de inwoning Gods door Zijn Geest serieus? Hij wil mijn raadsman zijn, mijn advokaat, want zo wordt de Geest genoemd. Ik weet dat er ook troost van de Geest komt, maar vooral wil Hij bijstand verlenen in kritische zaken die de samenleving rijkelijk oplevert. Met name in tijden waarin het revolutionair toegaat. Waarin tradities en overleveringen sterven en inzettingen uit vroegere tijdperken niet meer funktioneren.

Misschien wil de Geest ons verder leiden dan wat wij nu aan geboden en raadgevingen in de bijbel hebben. Er kan toch geen stilstand zijn in het denken en werken Gods onder de mensen van deze eeuw. Ik begrijp de vrees van sommigen die nu zeggen dat met zulke overwegingen het hek van de dam is en dat ieder maar gaan kan waar hij wil.

Maar mag een door het Woord en de Geest geleide dat dan niet? Ik zie en hoor soms dat het woord, twintig, dertig of meer eeuwen oud en verzameld in de bijbel, als een afgesloten wetboek gebruikt wordt door hen die de ruimte en de vrijheid der kinderen Gods binnen de perken van hun opvattingen gevangen willen zetten. Zo wordt voortgang en ontplooiing geblokkeerd.

Die mij verstaan weten dat ik met de vrijheid geen losbandigheid bedoel maar leven in gemeenschap met de Geest, die Jezus beloofde en gaf. Het was God menens met onze vrijheid.

Predik ik het 'inwendige licht'? Het perfektionisme? Of is dit individualisme van het zuiverste water? Ik dank God voor de bijbel en zijn boodschap. Tot dat boek zullen we steeds terugkeren maar dat wel om de Geest heden en morgen te horen spreken. „Daar moet meer op volgen" zongen we heel vroeger.

Met Minderaa zeg ik:

> Laat mij een nest in de hoogste kruinen, open voor wilde wind.
> Ban mij niet veilig in rustige tuinen.
> 't Hart dat de hoogten mint.
> Steden zijn vast voor de wereldse volken; laat mij, de eenzame, jagende wolken, laat mij de zegen van stormen en regen en scheld mij niet als ik scheiden moet te snel uit uw woningen, veilig en goed.

Laten we elkaar veel ruimte geven en nooit uit het oog verliezen.

Huizinga

Veertig jaar baptisme in Noordholland

Gemeente	Ledental per 1 januari 1940	1950	1960	1970	1980
Amsterdam	182	222			
Amsterdam-Centrum			150	144	93
Amsterdam-West			106	107	87
Amsterdam-Noord				73	67
Haarlem	154	175	159	144	143
Alkmaar		45	55	93	65
Den Helder			72	57	90
IJmuiden			30	95	155
Heemskerk					62
Krommenie					33
Totaal	336	442	572	713	795
Totaal in Nederland	5231	6452	8247	9611	11951
In procenten	6,42	6.85	6,94	7,42	6,65

Opmerkingen:

a. ongetwijfeld hebben onze gemeenten in Noord Holland vooruitgang geboekt. Toch is deze achtergebleven bij andere provincies;

b. van een beduidende groei is eigenlijk alleen in IJmuiden sprake geweest;

c. in de negen gemeenten van dit gewest werken drie voorgangers op volledige basis, terwijl twee een nevenbetrekking hebben. Wellicht zou juist voor dit gewest een nieuwe type voorganger gewenst en mogelijk zijn: de leraar, die in meer dan één gemeente trainingswerk doet, en zondags nu eens hier dan weer daar voorgaat, met name op hoogtijdagen.

Ploeger



uit het Uniebureau

Representatie

In aansluiting op ons bericht in het vorige nummer kunnen wij u meedelen,

dat *ds A. Visscher* de UC heeft vertegenwoordigd tijdens de Algemene Vergadering van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging, die op 12 mei te Zwolle is gehouden;

dat de Algemene Vergadering van de Belgische Vrije Evangelische Gemeenten op 16 mei te Luik heeft plaatsgevonden, waarbij *ds A. Visscher* namens de UC aanwezig was;

dat *br A. Klein Haneveld* de UC zal vertegenwoordigen bij de intrede van ds G. Liebe in de gemeente van Drachten-Elim op 31 mei.

Beroepbaar

De UC heeft in haar vergadering op 22 mei besloten om *ds A. H. Agtereek* te Overveen een plaatselijke beroepbaarstelling te verlenen ten behoeve van de gemeente van IJmuiden.

Bijdragen

Deden wij u in het nummer van 1 mei opgave van de bijdragen, die in de maand januari zijn binnengekomen, hieronder vindt u een verantwoording van de in februari ontvangen bijdragen van gemeenten, partikulieren en instanties, waarvoor we u namens de desbetreffende kommissies hartelijk willen danken!

ECU

Almelo-Geraniumstraat 551,35; Dordrecht 472,—; Emmeloord 96,25; Harderwijk 192,75; Hoogeveen 1.100,—; Musselkanaal 482,—; Winschoten 462,—; Haarlem 989,22 (jan.); Zwolle 491,68; CM,U 150,—; MvdW,L 100,—; NBVB 100,—.

CvdO

Alkmaar 133,—; Almelo-Geraniumstraat 407,58; Deventer 125,51; Dordrecht 470,75; Emmeloord 61,60; Harderwijk 151,—; Heerenveen 133,10; Hoogeveen 1.200,—; Lemmer 50,—; Musselkanaal 367,09; Rotterdam-Centrum 76,70; Winschoten 567,—; Zwolle 527,—; Haarlem 1.021,87; NBVB 150,—; Zusterhulp Nieuwe Pekela 50,—.

UZC

Alkmaar 154,—; Almelo-Geraniumstraat 451,86; Coevorden 270,—; Deventer 150,40; Dordrecht 912,24; Emmeloord 71,55; Harderwijk 277,90; Hoogeveen 4.000,—; Maassluis 500,—; Musselkanaal 743,—; Rotterdam-Centrum 40,—; Ter Apel 300,—; Winschoten 861,—; Zwolle 805,35; Haarlem 1.950,15; HK,H 10,—; JvdL,U 25,—; NN,L 30,—; PvdH,H (WIN) 25,—; NBVB 14.410,90; Groninger Bond (isolatiehutten en verbandmiddelen) 10.000,—.

NBJB

Alblasserdam 200,—; Almelo-Geraniumstraat 119,01; Dordrecht 161,90; Hoogeveen 400,—; Musselkanaal 29,—; Winschoten 147,—; Zwolle 134,06; Haarlem (jan.) 432,62; Heerenveen 139,05.

UBS

Hoogeveen 300,—; Dordrecht 88,42; Alblasserdam 70,—; Winschoten 63,—.

Noodfonds

Almelo-Geraniumstraat 25,—; Rotterdam-Centrum 199,26; Zwolle 227,85; Utrecht-Centrum 218,—; B,E 50,—; PvdH,H 25,—; HG,H 50,—; AGS-W,H 25,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; HD,M 10,—; HV,H 100,—; HT-S,D 50,—; JS-S,E 25,—; FGdR,U 5,—; HE,G 100,—.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef



EEN KLEIN KLUBJE

Wij als baptisten vormen maar een klein klubje in ons land. In het dorp waar ik woon zijn we met z'n drieën. In Sneek, waar „mijn" gemeente samen komt, is één op de duizend mensen baptist. En dat is dan nog weer heel wat in vergelijking tot, ik noem maar wat, een provincie als Noord Brabant.

Vanmiddag sprak mijn vrouw met een meisje uit Helmond. Van 't één kwam het ander en zo vertelde Saskia dat wij baptist zijn. Baptist? Een onbekend soort. Geen idee wat dat nu weer is.

Dit jaar vieren we in Unie-verband ons eeuwfeest. Dringt dat tot de massa van ons volk door? Is ons motto „Gezegend en Gezonden" op ieders lippen? Zien brede lagen uit onze bevolking reikhalzend uit naar 19 september, onze jubileumdag in Zuidlaren?

En toch... Toch is er straks een Afrikaanse vrouw die met verbazing om haar heen kijkt. Want de kliniek waar zij gisteren beviel van een welgeschapen zoon, is, vergeleken met twee jaar geleden, radikaal opgeknapt. Waar heeft zij dat aan te danken?

Aan dankbare baptisten uit Nederland die in hun jubileumjaar *f* 50.000,— bij elkaar gaan brengen voor medische voorzieningen in Noord Kameroen. Doet u ook mee?

Giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileum project".

Piet Stellinga

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

VERSCHIJNINGSDATA

Tijdens de zomermaanden zal ons blad verschijnen op 5 en 19 juni, op 3, 17 en 31 juli, op 14 en 28 augustus.

Kopij die aan twee kanten beschreven is, moet geweigerd worden.

Alle kopij moet uiterlijk op de zaterdag voor de verschijningsdatum bij de eindredacteur zijn.

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor Den Haag: J. Hofman te Stadskanaal-Noord.

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Hengelo - (S.W.V.). Zondag 17 mei 1981 de afscheidsdag van onze voorganger ds G. Liebe. Het begon die dag met een feest, want juist op deze laatste zondag werd weer een jonge zuster, die zich aan Jezus had toevertrouwd, op haar belijdenis door de doop in de gemeente ingelijfd. En dat was een feest voor haar, voor haar ouders en familie maar ook voor de gemeente.
's Middags moest ds Liebe afscheid nemen van onze gemeente. Zo is het leven, vreugde en teleurstelling wisselen elkaar af. En toch, ondanks afscheid, geen emotionaliteit maar tevredenheid omdat we ruim 6½ jaar met hem mochten samenwerken in de gemeente.

Heel juist benadrukte onze voorganger in zijn afscheidspreek dat alles draait om God en Christus, de weg de waarheid en het leven. Leef, gemeente, uit die genade in alles wat je zegt of doet. We zullen ons kindschap moeten beleven omdat we van Hem zijn. Maar dat wil ook zeggen dat we van adel zijn en adeldom verplicht.

Het moet zichtbaar worden in ons leven. Ik heb u altijd voorgehouden dat we met elkaar moeten meeleven in de gemeente. Zoek niet altijd je eigen belang maar het belang van Jezus Christus. Daarom vraag ik u: wees eensgezind. Want dat helpt meer dan een preek.
Heel toepasselijk zongen de koren van Centrum en Venster daarop: Jezus is de ware wijnstok en zijn Vader is de landman.
Ouderling Keuzenkamp bedankte voor alles wat ds Liebe in de gemeente gedaan had, op vele wijzen. Of de gemeente altijd wel geheel meegeleefd heeft is een open vraag. Hij memoreerde dat de boodschap van het evangelie altijd doorgegeven is aan allen die het wilden horen.

De Wijchers bedankte, ook namens het gewest, voor de steun die hij, als jonge nieuwe predikant van ds Liebe heeft ontvangen en maakte de opmerking: je echt menselijke woorden maakten de indruk dat je het echt meende. Door onze gesprekken werd in ons beiden iets goeds losgemaakt.

Br Germeraad van de gemeente Drachten benadrukte dat we niet alleen een baptistengemeente zijn, maar bovenal gemeente van Christus. Aan die gemeente heeft ds Liebe in Hengelo gegeven en ontvangen. We nemen samen met hem graag de zorg voor de gemeente van Christus in Drachten op ons.

Ds Liebe bedankte voor alle goede woorden en besloot met het woord: dat we samen de gemeente hebben gediend was door de genade van God. Aansluitend aan deze middag was er nog een gezellig samenzijn met gemeente en vrienden. Bijna alle verenigingen, clubs en commissies brachten op vaak ludieke wijze tot uiting dat het een goede tijd was geweest met ds Liebe en wensten hem en zijn familie Gods zegen toe in Drachten.
Alle toespraakjes gingen vergezeld van geschenkjes.

Als laatste kreeg de Raad het woord die een geschenk van de gemeente aanbood en een zelfgemaakt lied zong, waarvan de gemeente het koor steeds kon meezingen.

Zuidlaren - (R.H.). Nu Zuidlaren dit jaar in de baptisten belangstelling komt te staan, naar we hopen, willen we u iets vertellen van de kleinste baptistengemeente in Nederland.

We zijn 26 leden, inclusief onze broeder voorganger, S. A. Wijchers, z'n vrouw en dochter. Iedere zondagavond 7 uur hebben we een dienst in een van de Ned. Hervormde kerk gehuurd gebouw, genoemd „De Rank", waar we met 35 tot 45 mensen samenkomen.

Eens per maand, behalve de zomermaanden, hebben we een evangelisatiedienst, waar we met medewerking van een muziek-zanggroep ook anderen proberen te bereiken.
Verder getuigen we op de campings in de omgeving en in de open lucht. Op een plaatselijke camping, De Ruiterkamp, hopen we deze zomer iedere zondagmorgen (10.30 uur) een open-luchtdienst te houden. Al met al zijn er voor deze zomer zo'n 30 extra diensten gepland.
Br Wijchers kan niet alle diensten verzorgen, maar we hebben hiervoor van vele broeders uit de omgeving medewerking gekregen. Voor bijna al deze diensten hebben we medewerking van een zang en/of muziekgroep, iets wat, in de vakantietijd niet meevalt.
Ons evangelisatiekoor heeft ook een groot aandeel in het open-lucht- en campingwerk. Het werkt nl. 9 keer mee.
Zoals u bemerkt, is een groot deel van onze gemeenschap direct betrokken bij het werk; we zijn niet vrijblijvend lid van de gemeente. Schrikt dat misschien baptisten af, die hier zijn komen wonen?
We hebben hier ook nog een afdeling van Zusterhulp, vanzelf ook klein, maar ze doet veel.
Verder proberen we nog iets te betekenen voor de bewoonsters van het rust- en herstellingsoord „De Berkenhof".
Als er vrouwen uit de omliggende gemeenten opgenomen worden, geef ons er kennis van.
We halen ze op voor de diensten en brengen ze weer terug, nodigen ze uit in de week voor een kopje thee en proberen zo iets waar te maken van het lied „Gezegend en gezonden".
We zien ook dit als een opdracht en hopen dan ook, dat alle voorgangers in onze omgeving hier aan willen meewerken.
Ons aandeel in de organisatie van de **jubileum toogdag** kan niet groot zijn, we hebben weinig mankracht, maar we hebben „grote" buren die dit werk doen.
Een kleine groep, klein van kracht, maar onder

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Nieuwe narigheden met de gouden haan!

Was u hem al vergeten, de gouden haan?
Ja, hij stond daar ook zo hoog te flonkeren op de toren, dat je pijn in je ogen kreeg als je er steeds naar keek. Hoewel: veel gemeenteleden waren nog steeds héél trots op hem, die daar zo glorieus hun welstand en voornaamheid uitstraalde. Maar nu is het gebeurd: Hij is dwars door het dak naar beneden gevallen!
U begrijpt, dat er een enorme ravage is ontstaan! In de eerste plaats een groot gat in het dak van de kerk, waardoor je nu rechtstreeks uit de kerk naar de hemel kunt kijken. Dat is in jaren niet gebeurd en het gat is terstond provisorisch gedicht. Er is schade ontstaan aan een paar kerkbanken, aan de vloerbedekking en... aan de gouden haan! Verschillende veren zijn afgerukt en ze zijn ook niet allemaal teruggevonden. Vooral dat laatste houdt de gemoederen bezig, met name toen de vrouw van de koster pardoes nieuwe meubelen kocht. De overige losse veren zijn te gelde gemaakt voor het noodzakelijke reparatie-werk, zodat de gouden haan blijvend is geschonden. Door de val is z'n kop enigszins verdraaid, wat hem een zeer hooghartig uiterlijk verschaft. Dat mag ook wel, nu zijn werkelijke waarde stevig is gedaald. Bij mensen zie je immers ook vaak hetzelfde.

Plaatsings-problemen

Een heel nieuwe vraag is nu waar de gouden haan in de toekomst zal komen te staan. Niet meer op de toren, dat is zeker. Sommigen opperden: In het orgel! Maar dat kon niet vanwege de organist, die dan wel eens afgeleid zou kunnen worden. Bovendien kon de smeerlap (ik bedoel natuurlijk de haan) wel eens midden in een lied gaan kraaien, wat een wonder zou zijn. Zoiets kun je niet hebben, zeg nou zelf.
Iemand anders stelde voor: Zet hem tussen de dominee en de kerkmensen in. De dominee zal dan zeker de indruk hebben, dat alle aanwezigen geboeid naar hem staren, wat hem ongetwijfeld een enorme stimulans zal geven. De aandacht is de laatste tijd niet zo groot te noemen. Je zit dan aan de andere kant wèl met de dominee. Zal die met een gouden haan voor ogen zijn gemeenteleden nog wel kunnen zien?

De oplossing kwam onverwacht

Terwijl de gemeente en de kerkeraad zich nog met dit probleem bezig hielden, hebben enkele inbrekers het probleem opgelost. Ze zijn de kerk binnengedrongen en hebben de gouden haan gestolen. De gemeente is er nu van verlost, want hij was niet verzekerd.

Wat mij betreft worden de daders niet gevonden en komt de gouden haan nooit weer boven water. Ik heb schoon genoeg van hem. Hij heeft niets dan ellende gebracht. Liever had ik de scharrelkip teruggehad, maar die is - zoals u weet - via de maag van een hongerige boerin tot stof weergekeerd. Wèl is door het gat in het dak een kleine zangvogel de kerk binnengeslipt. Soms kun je hem wondermooi horen zingen tot eer van God, maar dan zijn er meestal geen mensen in de kerk. Zijn lied klinkt hoger dan het zangkoor, de solostem van zuster Bartels en de geluidsinstallatie van het combo. Persoonlijk geloof ik, dat het wel tot in de hemel doordringt en dat is toch heel mooi, vanuit het huis des Heren hier op aarde, vindt u ook niet?

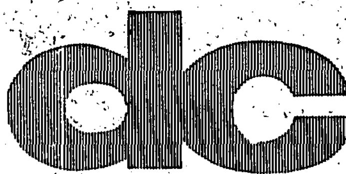
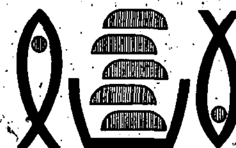
Als de kat van de koster hem nu maar niet te pakken krijgt...

Met welgemeende groet...

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

de enthousiaste en bezielende leiding van onze broeder S. A. Wijchers en bovenal onder de zegen van onze Heer, willen we voorwaarts gaan, trouw aan Hem en Zijn Woord.

Emmer Compascuum - (R.d.V.). We hebben enkele rumoerige jaren achter ons liggen, maar nadat enkele gezinnen zijn vertrokken, hetzij door attestatie of omdat zij zich onttrokken aan de gemeente, is het nu weer rustig in onze gemeente. Ook onze thans emeritus voorganger ds De Jong werd in 1980 in eer hersteld, en heeft in onze gemeente de dienst weer geleid in samenwerking met onze huidige voorganger ds Tromp.
Op 14 maart was ons voorgangersechtpaar ook 35 jaar getrouwd, en dit wilden ze dan ook graag met hun kinderen en kleinkinderen vieren, ergens in Brabant in een bungalow.
De gemeente werd uitgenodigd op zondag 22 maart na de dienst, voor een gezellig samenzijn en een kop koffie te drinken in ons jeugdgebouw.
Maar in die week dat ons voorgangersechtpaar op vakantie was, heeft de gemeente besloten om hen een gezellige avond aan te bieden op zaterdag 21 maart.
Dit was voor ds en mevrouw Tromp een volslagen verrassing.
Pas vrijdagsavonds werd hen gevraagd om op zaterdagavond aanwezig te willen zijn in ons jeugdgebouw.
Deze avond is voor hen, en ook voor onze gemeente een onvergetelijke avond geworden.
Ons jeugdgebouw was vol.
Aan deze avond werkten mee, het zangkoor, ons jeugdkoor de Salvations, de tussenjeugd, de zondagsschool, de vrouwenvereniging, en vele anderen.
Door de gemeente werd een orgel aangeboden, en door de jeugd en zondagsschool een mooi tuinameublement plus enkele planten.
Toen deze avond ten einde liep, zei ds Tromp, dat de gemeente dit allemaal niet had moeten doen... Maar ze waren toch echt blij dat de gemeente het gedaan heeft.
Deze fijne feestavond werd besloten met gebed door onze emeritus-voorganger ds De Jong.
Moge dit voor hun beiden een steun zijn in de toekomst dat onze gemeente nu weer bestaat uit een eenheid.
En moge ook op onze gemeente Gods zegen rusten.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Groot druk L & G: *f* 32,50 met koker.
Een uitkomst voor uw minder goedziende relaties, die graag in onze erediensten mee willen zingen. En tevens ideaal als kanselzangbundel.
De supplementen zijn in prijs verlaagd: nu *f* 1,50 per stuk.
Op onze landelijke TOOGDAG op 19 september a.s. hopen we D.V. ook met een stand aanwezig te zijn. Vroegtijdig bestelde bundels willen we u daar graag meegeven.
Besteladres:
Zangbundel Commissie, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (O.); tel. 074-421911.

GELIJK ZAL ZE HEBBEN

In het twistgesprek tussen moeder en dochter over moderne en soms vrome muziek en de betekenis en toelaatbaarheid daarvan moest moeder het onderspit delven met de vaststelling van de dochter dat althans de muziek van de Zweedse groep Abba zéker in de kerk gehoord mag worden: Deze groep wordt immers al in de bijbel genoemd!

Indien Gij zelf niet medegaat, doe ons van hier niet optrekken.
Exodus 33 : 15

Op 5 juni 1956 - 25 jaar geleden - gaven onze ouders en grootouders

HENDRIKA TER WEE
en
ALBERT TOUWEN

elkaar het ja-woord.

Wij hopen dit te vieren op zaterdag 6 juni 1981 en nodigen u hartelijk uit voor een feestelijke gedenkdienst om 18.00 uur in de baptistenkerk „Het Nieuwe Verbond", Jagerslaan 9 te Rotterdam-Zuid, waarin ds E. J. Huizing en ds B. Stuut zullen voorgaan.

Tevens ontmoeten wij u graag op de receptie van 19.30-21.30 uur in „'t Slag", Sandelingplein 20 te Rotterdam-Zuid.

Klaas en Yvon
Jochem
Alyde en Gert Jan

Het adres van het bruidspaar: Rhederoord 110, 3079 JM Rotterdam.

Geheel onverwacht is van ons heengegaan, onze broeder

EGBERT BOES

op de leeftijd van 73 jaar.

„Want wij weten, dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen,..."
2 Cor. 5 : 1a

Eindhoven, 27 april 1981

Baptistengemeente Eindhoven

Na een langdurig, geduldig gedragen lijden is in vol Geloofsvertrouwen naar zijn Heer en Heiland gegaan mijn innig geliefde man, onze lieve vader en opa

HENDRIK TER STEEG

op de leeftijd van 69 jaar.

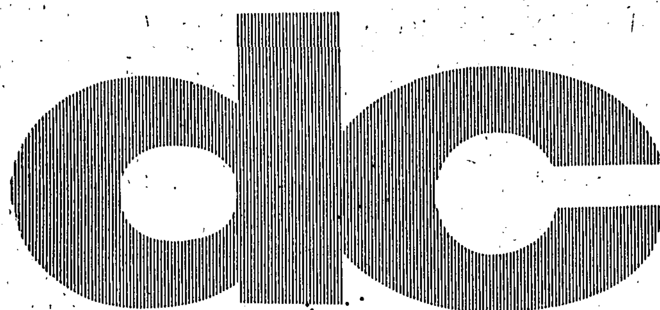
8 mei 1981
Kolfstraat 17, 9717 GP Groningen

Je hebt je strijd ten einde toe gestreden tot God je riep.
Hij nam je bij de hand, Hij heeft geluisterd naar je vurige gebeden, je stap voor stap geleid naar het Beloofde Land;
en naast de droefheid, die we moeten dragen, is er het weten:
God heeft je bevrijd;
Hij gaf ons niet het antwoord op ons vragen, maar schonk ons uitzicht op Zijn eeuwigheid.

R. ter Steeg-Oldenburg

Roden:
Jan en Lien ter Steeg-Bakker
Henri, Ronald, Matthijs
Schagen:
Tijs en Anja ter Steeg-Boudewijn
Myranda, Richard, Ingrid
Groningen:
Eppo en Anna ter Steeg-Venekamp
Marc, Jeroen
Gea en Ger Boonstra-ter Steeg
Carolijn
Lelystad:
Annie en Wil den Boer-ter Steeg
Arjan, Linda
Noordhorn:
Renske en Derk Klunder-ter Steeg
Harm
Groningen:
Marijke en Henk Boonstra-ter Steeg
Floor, Thomas

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummers 22/23 - 5/12 juni 1981

Pinksteren: onstuitbare doorbraak Gods

Toen Jezus uit de dood was opgestaan, kon nog de leugen de wereld in worden gestuurd dat zijn discipelen zijn lichaam hadden gestolen. Dus: er was helemaal geen sprake van een opstanding, alleen van bedrog. Lange jaren heeft die bewering stand gehouden.
Toen de Heilige Geest was uitgestort en de boodschap van Jezus zich in een snel tempo verspreidde door de oude wereld, kon niet meer een leugen bedacht worden om dit verschijnsel te verklaren. Dat de discipelen vol zoete wijn waren, was een gekscherende en snerende opmerking die niet ernstig genomen kon worden.

Wat er vooral gebeurde, was dit: mensen werden herkenbaar als volgelingen van Jezus. Van die Jezus, die in Nazareth groot geworden was (kan uit Nazareth wat goeds komen? En uit Galilea komt geen profeet!), die zo'n drie jaren predikte, wonderen deed, zich interesseerde voor mensen, die aan een kruis werd geslagen als godslasteraar, en die begraven werd. Dat was het laatste dat ieder van hem kon weten. Een aantal beweerde dat Hij het graf verlaten had; dat was (dus) leeg. Dát was ook nog vaststelbaar voor iedereen.
Maar dat Hij leefde? Dat Hij zijn volgelingen bij verschillende gelegenheden verschenen was? Dat zij met hem gepraat hadden? Dat Hij met hen over het Koninkrijk sprak? Hoe konden ze het bewijzen?

Pinksteren bewees het! Jezus leeft, en is gezeten aan de rechterhand Gods. En zijn volgelingen worden herkenbaar als mensen die in hem geloven en die hun leven aan het zijne verbonden hebben en die bereid zijn door dik en dun met hem mee te gaan en die zich niet schamen om samen gemeente van Jezus te zijn.
Ze werden herkenbaar door de liefde. Zie, hoe lief zij elkander hebben, was een getuigenis dat nolens volens wel gegeven moest worden. Het was onloochenbaar. Zij hadden Jezus lief, en zij hadden elkaar lief, en zij hadden de verlorenen, de andersdenkenden, de onwetenden lief.
De Heilige Geest was in hun harten uitgestort. De Geest der liefde. Door de Geest was de liefde in hun leven machtig geworden.
Zij waren vernieuwd in hun denken, gestuurd in hun willen, beperkt in hun mogelijkheden, verruimd in hun mogelijkheden. Hun identiteit als Christus-belijders kon vastgesteld worden. Ze konden niet meer onder een deknaam leven. Ze waren christenen, volgelingen van Jezus van Nazareth, uit Galilea, waar niets goeds vandaan kon komen.

Priesters werden en Leger des Heils-mensen worden door hun kleding herkenbaar. Soldaten-in-dienst haal je er zó uit. Wie in een verpleegsters-uniform over straat gaat, wordt niet voor een winkelbediende aangezien.
Onmogelijk.
De Heilige Geest maakt mensen, die Jezus volgen, herkenbaar door de liefde. Maar er is méér. Er is de doop. Het is geen toevalligheid dat op de pinksterdag drieduizend mensen gedoopt werden. Zij waren gelovig geworden, en daarom moesten zij gedoopt worden. Zij waren onder het juk van Jezus gekomen, en werden daarom in zijn lichaam ingelijfd. Ingeënt. Daarmee onverbrekelijk verbonden. Paulus schreef later: Gij hebt u met Christus bekleed. U in Christus gestoken. In hem ondergedoken, ondergedompeld. De Heilige Geest spoorde daartoe aan. Gaf daartoe bevoegdheid en vrijmoedigheid.
Als de Here werkt, wie kan het keren? God is in Zijn Zoon doorgebroken in deze wereld. Door de Heilige Geest werken Vader en Zoon aan mensen. Aan samenlevingen. Aan structuren. Zij belagen mensen en machten om hen te winnen voor Hun rijk. Dat kan niemand keren. Gods is onstuitbaar. Onweerhoudbaar. Het lot der wereld, dezer wereld, is bezegeld: zij behoort God toe. Hij heeft beslag op haar gelegd. Wie wil mag komen en drinken van het water des levens, gratis.
Een vuur is ontstoken, en niemand blust de brand. De liefde heeft zich baan gebroken, en niemand kan haar doden.

O Christus, doe opnieuw uw vuur ontbranden.
O christen, laat u kennen!

Ploeger

Toogdag NBJB 1981

Na jaren in een tent op De Vinkenhof de toogdag te hebben gehouden, besloot de RJC-raad van de NBJB de toogdag op Hemelvaartsdag 1981 te houden in een groot gemeenschapscentrum. De keuze viel op Het Huiken in Elburg. Een alleszins verantwoorde keuze: het gebouw biedt zoveel mogelijkheden dat de activiteiten van de toogdag zélf en van wat er allemaal bijhoort er gemakkelijk in konden plaatsvinden. Wat dát betreft kan Elburg dus voor de toekomst een trefpunt worden. Of onze jongeren er ook zo over dachten? Kennelijk hadden velen weinig vertrouwen, want de opkomst is beduidend lager geweest dan men op De Vinkenhof gewend was. Natuurlijk, De Vinkenhof biedt picnics die een gebouw niet bieden kan. Er onder de programma's toch buiten blijven staan, is in Elburg vrijwel niet mogelijk.

Eén ding is zeker: de verantwoordelijke lieden van onze jeugdbeweging hebben veel wijsheid nodig voor de toekomst als zij moeten beslissen: Moet er een Toogdag 1982 komen en zo ja waar?

Knap werk

In vroeger jaren was schrijver dezes meermalen betrokken bij de voorbereidingen voor onze nationale jeugdconferenties (soms twee dagen durend).

Het is een tijd van geweldige spanningen; bijna alle beslissingen kunnen ook anders genomen worden; er is altijd wel wat voor en altijd wel wat tegen. Tenslotte vallen de besluiten, en je kunt rustig zeggen, met de gedachte: Hopenlijk is het dit. Ik meen, de voorbereidingscommissie komt een woord van grote hulde toe. Het liep allemaal gesmeerd (de hoogste lof!), en het zag er allemaal keurig uit. De publiciteit vooraf was niet gering, goed doordacht en concreet. Het programmaboekje maakte een prettige indruk. De onderdelen van het programma kwamen goed uit de verf. Kortom, wat dát aangaat is het jammer dat er niet meer bezoekers waren.

De leiding van de dag was bij ds Piet Brongers in goede en vertrouwde handen. Ook dát zeggen we graag.

Adrian Snell

behoort zo langzamerhand tot de vertrouwde figuren bij een nationaal jeugdtreffen. Hij kan het. Zonder meer. En hij meent wat hij zegt. Zijn verbindende verduidelijkingen zijn menigmaal directe getuigenissen. Zijn bekwaamheid om diverse instrumenten te bespelen dwingt bewondering af (met name bij hen die geen enkel instrument kunnen bespelen). Wie zich een beetje gunstig weet te situëren in een zaal (dus niet vlak voor de geluidsboxen), zal ook van de gezongen tekst het een en ander meekrijgen. Al met al een geslaagd onderdeel, maar wellicht kan de keuze voor een volgend jaar op een ander vallen.

Levende stenen

Een spelgroep uit Vroomshoop heeft op een duidelijke wijze een paar dingen letterlijk over het voetlicht bracht. Zonder fundament is elk gebouw gedoemd in te storten, na korte of langere tijd. Zonder echte omkeer is het onmogelijk christen te zijn. Elk is er voor de ander, en samen moet er gebouwd worden. Getuigen alleen is niet voldoende. Oog en zorg hebben voor elkaar behoort evenzeer tot het christenzijn als bezigheden in de gemeente. Bepaald onthutsend was - terwijl de spelers de zaal waren ingegaan om te getuigen - de komst van „de boze" die het onbeheerd achter gelaten bouwwerk verstoorde. Geluids- en lichteffecten gaven een huiverig gevoel: wat moet je toch oppassen als christen...

De toespraak van ds Kos, eerder op de ochtend, was toegesneden op de opdracht, zich als levende stenen te laten gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis. Hij verzekerde zijn gehoor blijmoedig dat dát juist de zin is van ons leven, en dat je door Jezus zin kunt krijgen in het/dit/zo'n leven. Dienstbaar en dienstvaardig zijn is een zegen.

Arno en Andreas

Ze werden eerder en in het programmaboekje aangekondigd als twee bebaarde barden. Bebaard zijn. Barden? Ja. Want zingen en dichten kunnen ze. Hun teksten zijn scherp, aansprekend, meeslepend soms. En Jezus staat centraal. Hun optreden wil mensen aan het denken zetten over de bijbelse boodschap. Dat lukt. Compleet met band stormde het soms uit de luidsprekers. Of er ademloos geluisterd wordt, kun je onder zulke omstandigheden niet vaststellen, maar het enthousiasme was ongetwijfeld groot. En echt.

Arno (Backhaus, Kassel; in het dagelijkse leven welzijnswerker) en Andreas (Malessa, jeugdpredikant in Hamburg; met zijn vader deelde schrijver dezes in het studiejaar 1950-1951 een kamer in het seminarie in Hamburg...) treden meer dan honderd keer per jaar op op allerlei plekken waar maar mensen zijn: Zowel in kroegen als in kazernes, in kerken als in kantines (ook in de DDR treden ze op). Modern, hard, maar met een overtuiging die je van binnen warm maakt. En die jongemensen niet onberoerd laat.

De helft

en wellicht minder dan dat komt in dit verslag aan de orde. De kinderen werden bezig gehouden op vakkundige wijze. Er was in de pauzes gelegenheid tot bezichtiging van verschillende stands. Ook kon men filmpjes gaan zien. Men kon met elkaar praten. Koffie of iets anders drinken. Bijpraten. Nieuwtjes vernemen. Afspraken maken. Vriendschappen hernieuwen en wie weet hoeveel er gesloten zijn voor het leven?). Men kon lachen, want er werden grappige opmerkingen gemaakt, die niet de indruk wekten uit te zijn op populariteit.

Kortom, het was feestelijk. En daar zonder kunnen we niet. Wil onze gemeenschap méde gedragen worden door vriendschappen tussen mensen uit onderscheiden gemeenten, dan zullen gewestelijke en nationale ontmoetingen hoog genoteerd moeten staan.

De jeugdleiders wensen we daarbij gaarne Gods zegen.

Ploeger

Oproep voor jongeren uit Nederland!

INTERNATIONAAL KAMP

Van 4-15 juli a.s. wordt er op de Vinkenhof een bijzonder kamp georganiseerd. De deelnemers komen uit verschillende landen van Europa:

Noorwegen
Zweden
Denemarken
West-Duitsland
Zwitserland, enz.

Alleen uit *Nederland* zijn nog weinig deelnemers! !

Er is nog ruimte voor plm. 10 jongeren in de leeftijd van 16-23 jaar.

Een unieke kans voor internationale kontakten.

Veel ontspanning, maar ook gesprekken natuurlijk.

De voertaal is engels (ook al is er Nederlandse leiding).

Is dit wat voor jou?

Bijv. als je je eindeksamen achter de rug hebt,
of als je werkt,
of als je werkloos bent.

N.B. Voor werkende jongeren is er gelegenheid om een vergoeding te ontvangen als je onbetaald verlof aanvraagt bij je baas. Dan betekent dit kamp dus een ekstra vakantiemogelijkheid.

Heb je vragen, of wil je je aanmelden, neem dan kontakt op met Piet Brongers, Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten. Tel. 05120-15687 of 17484.

Een gezellige „Tabitha"-dag

De uitnodiging in De Christen voor een reünie van „Tabitha"/Scheveningen sloeg zo geweldig aan, dat we zo'n 70-tal mensen uit heel het land mochten begroeten ondanks de staking van de H.T.M.
Velen van hen maakten 's morgens de dienst mee, nadien werd de zaal gezellig gemaakt. We dronken koffie met cake en het werd steeds drukker met reünisten. Om 12 uur opende Luuk Piersma de reünie en heette iedereen welkom, waarna hij voorging in gebed.
Daarna een druk gekakel met oud kollega's.
Om plm. 1 uur werd met de gezamenlijke broodmaaltijd begonnen.
Omdat de echte „Tabitha" soep gekookt door zr Janke en zr Frouk niet in één keer gewarmd kon worden werd ze in tweeën gegeten.
Een blik op de schalen met broodjes bezorgde het dagelijks bestuur kippevel. de broodjes waren in 'n mum van tijd verdwenen, maar gelukkig vonden we in een zijkamer nog 2 kratten broodjes dus at men rustig verder.
Na het zingen van „Vader wij danken U" en „Er ruist langs de wolken" maakte het dagelijks bestuur zich gereed om in echt „Tabitha" uniform het reünie lied te zingen.
Vervolgens droeg Giny het „Tabitha" A.B.C. voor, en menig voorval werd aangetipt.
Zr Wil Zerbst vertelde het avontuur van het nachtelijk brandje, onder ach en wee en o ja van de reünisten.
Zr Frouk vertoonde dia's van „Tabitha Wassenaar tot Scheveningen" waarin velen zichzelf en andere oud-gedienden konden zien in leuke herinneringen. Ondertussen werd er voor de kinderen een film vertoond.
De koffie, thee, limonade en chocolade was inmiddels ook gereed.
Men bekeek elkaars albums en foto's uit de oude doos.
Er werd geëindigd met gebed waarna iedereen zo langzamerhand huiswaarts keerde.
We kunnen met z'n allen terugzien op een fijne dag, voor herhaling vatbaar.

Met hartelijke groeten namens „het dagelijks bestuur"

Giny Graafstal

Vandaag de dag:
Pinksterbede-samen met alle christenen

Een grootse belevenis moet het eertijds in Jeruzalem geweest zijn, toen Jezus' discipelen door de Heilige Geest vervuld werden en vrijmoedig het Evangelie verkondigden.
Duizenden luisterden.
Drieduizend geloofden, werden gedoopt, gehoorzaamden, gingen uit.

Pinksteren wordt wel de geboortedag van Christus' gemeente genoemd.
Het Evangelie begon zijn loop - de wijde wereld in.
Een wereld, waarin pijn en verdriet werden geleden, waarin de nood hoog was en hoog bleef.
Tot vandaag de dag toe.

Maar ook een wereld, waarin Gods liefde als het licht scheen: Christus de hoop voor de wereld. Dat licht bleef ook.
Tot vandaag de dag toe en het zal blijven totdat de toekomst is aangebroken, waarin Christus de hoop vervullen zal in de nieuwe schepping van een aarde, waarop gerechtigheid woont.

Het licht moet helder schijnen, opdat allen die in het „huis" zijn, het zien.
Ook de gemeente-van-nu mag het op de standaard zetten!
Mag zich daarin gedragen weten door de Heilige Geest, die de harten vervult van wie Christus liefhebben en dienen. Aan hen, die de Vader uit de hemel daarom bidden, zal Hij de Heilige Geest geven. Zo kan het Evangelie blijven voortgaan.
Daarom ligt in het Pinksterfeest een oproep tot gebed besloten.

Er is nog veel nood: vlakbij in eigen dorp en stad, in Amsterdam, Rotterdam, in eigen land en ver daar buiten - in Cameroun, Sierra Leone, Oost-Europa.
Wereldwijde onvrede, verdrukking, armoede, honger, eenzaamheid en zonde.
Wat kunnen we er aan doen?
Het Evangelie is Gods aanbod van echte verzoening en bevrijding. Dat vraagt van ons daden van liefde en verbondenheid. De missionaire opdracht blijft!

Namens de Commissie der Unie roep ik u op u met alle christenen in heel de wereld te verenigen in het gebed voor alle arbeid van evangelisatie en zending. Thuis en in de gemeente mogen we met Pinksteren opnieuw bidden voor alle werk, dat er op gericht is Gods heil te verkondigen en uit te leven.
Moge Gods Geest ons geheel in beslag nemen.

J. Broertjes, voorzitter Unie-Commissie

Twee honderd jarigen

In het jaar waarin onze Unie van Baptisten Gemeenten werd opgericht, werd ook de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland opgericht.
Deze bond viert dus evenals wij dit jaar zijn jubileum.
Ter gelegenheid daarvan verscheen bij Kok in Kampen een bundel opstellen onder de titel Ten antwoord op een stem (paperback; 144 pag. *f* 23,90).
Daarin worden een aantal facetten van het verleden en van het heden belicht. Een aantal eigen-aardigheden van de VEG komen naar voren. En een en ander roept dan (bij verschillende schrijvers) de vraag op naar het bestaansrecht van de VEG. Die vraag wordt positief beantwoordt, zij het met een „mits". Mits zij werkelijk gemeenten van Jezus Christus willen zijn. Hetgeen te verwachten valt.
Het artikel van C. Dekker: Het kerkje van Adriaan van Velzen over het ontstaan van de gemeente in Wemeldinge is kostelijk. Het artikel van H. Hommes: Apostolaatstheologie tussen heil en onheil heeft op mij diepe indruk gemaakt. Maar ook de andere bijdragen zijn stuk voor stuk de moeite waard.
Wie zou dit boek niet willen lezen?

Een andere honderdjarige is de Nationale Christen Geheelonthouders Vereniging (NCGOV). Omdat in vroegere tijden in zovele van onze gemeenten geheelonthouders actief waren als drankbestrijders - en zó als getuigen van de Heer - vermelden we dit jubileum ook. En nemen de gelegenheid te baat om te wijzen op twee geschriftjes die ter gelegenheid van dit jubileum verschenen: Tussen Toen en Toekomst (dus over de geschiedenis en de vooruitzichten), een verzamelwerkje van diverse schrijvers, én Die rare drankbestrijders toch, van de hand van ds M. Groenenberg, één der oud-voorzitters van de NCGOV. Met name dit boekje is de moeite van het lezen zeer waard. omdat op een bijzonder duidelijke wijze naar voren komt waarom geheelonthouding en drankbestrijding ook voor de christen vandaag de dag een noodzaak is in het kader van gemeente-zijn-voor-de-zwakken.

Wie beide boekjes wil ontvangen, richte zich tot de NCGOV, Mgr. Nolensstraat 7, 5802 AR Venray.

Ploeger

Rondom het Levende Woord in Spaans Baskenland

Leven met God

Als ik mijn recente reis met Spaanse baptisten door Baskenland zou moeten karakteriseren, dan denk ik onwillekeurig aan de woorden waarmee ds Huizinga in DC van 27 maart j.l. zijn alleszins behartenswaardig artikel besloot. Hij schreef o.a.: „Wie zich voor Jezus buigt, komt in de hemelsblauwe ruimte... In Gods woonplaats is geen tempel en niemand zit er te formuleren. Daar wordt g e l e e f d".

Die hemelsblauwe ruimte kon ik letterlijk en figuurlijk in Spanje waarnemen. Ook heb ik kunnen constateren, dat ds Díaz Sánchez, waar ik in Bilbao te gast was, met zijn kleine gemeente niet in een tempel of groot gebouw doch in een bescheiden kerkje samenkomt. Maar wat mij het meest heeft getroffen is hun onderlinge liefde en toewijding.

Inderdaad: daar wordt gelééfd! En ik zou eraan willen toe voegen: daar wordt geleefd temidden van dood en verderf, die soms onverwacht de kop opsteken vanwege het politieke geweld. Daar wordt geleefd met Christus, Die de duivel op Golgotha heeft verslagen. Daar wordt geleefd met de bijbel, die gewag maakt van het Licht der wereld temidden van de duisternis der zonde.

Overwinnend geloof

Het geheim van de rust die van de christenen in Spaans Baskenland uitstraalt, ligt verankerd in hun geloof, dat Jezus Overwinnaar is.

Een Overwinnaar Die alle macht heeft in hemel en op aarde. Een Koning, Die Zijn volgelingen geleerd heeft: Niet door kracht noch door geweld, doch door Mijn Geest zal het geschieden.

Zo mocht ik er persoonlijk getuige van zijn, dat de Heilige Geest de gelovigen daar bezielt.

Op dinsdag 3 maart vergezelde ik namelijk ds Díaz Sánchez en enige van zijn gemeenteleden naar de in de omgeving van Bilbao gelegen plaatsen Sestao en Bermeo, waar hij bijbelstudies zou geven. Het werd een feestelijke tocht...

Naast dominee zittend in de kleine auto, las ik op het dashboard een kort maar opmerkelijk gebed, dat ik vertaald weergeef: - Mijn God, geef mij aan het stuur een vaste hand en een waakzaam oog, zodat ik op mijn bestemming mag aankomen met degenen die U mij hebt toevertrouwd. -

Daarnaast zag ik een foto van zijn gezin waaronder stond: No corras. (= Niet te hard rijden). En op de achterruit van de auto kon iedereen de bijbeltekst lezen uit Hebreeën 13 vers 8.

De Bijbel als Levensgids

Gedurende deze bijbelstudies bij Spaanse baptisten heb ik veel geleerd.

Uit de gemaakte aantekeningen wil ik graag enige gedachten doorgeven.

Sprekend over de zelfverloochening, die ik daar zo duidelijk in praktijk gebracht zag, zei de dominee: Wanneer we onszelf wegcijferen, wanneer wij afnemen opdat Christus zal toenemen, wanneer wij ons kruis op ons nemen, wanneer wij ook in de gemeente willen dienen, hoe nederig die dienst ook mag zijn - dan beléven wij het christendom, d.w.z. dan leiden wij een echt g e l u k k i g leven!

Naar aanleiding van Joh. 16 : 12-15 zei onze Spaanse broeder: Het doel van het vervuld zijn met de Geest is dat Christus verheerlijkt wordt.

Däárvoor is de Heilige Geest gekomen. De Heer Jezus zegt in Joh. 16 : 14 Hij zal Mij verheerlijken... Dat wil dus zeggen dat de Heilige Geest niet de aandacht vestigt op zichzelf maar op Christus. Jezus zegt dan ook: Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen.

Laten we bedenken dat juist dit één van de bewijzen is van een leven dat vervuld is met de Geest.

Openbaart Christus Zich steeds duidelijker in ons leven? Zien de mensen telkens méér van Hem en minder van onszelf?

Getuigen in de praktijk

Tenslotte merkte ds Díaz Sánchez het volgende op in verband met Matth. 5 : 13-16. - Alleen als de wereld onze goede werken ziet, zal ze weten dat er een licht schijnt. Alleen als de mensen onze morele aanwezigheid opmerken, zullen ze weet hebben van het zout. Daarom waarschuwt Christus ons voor het gevaar dat het zout zijn kracht (smaak) kan verliezen en dat het licht verborgen kan blijven. Jezus zegt: „Laat uw licht *schijnen*".

Laten we ons, als christenen, dan ervoor inzetten om met alle middelen die ons ter beschikking staan, zoals gebed, bijbellezen, kerkdienst, openlucht-samenkomst, persoonlijk getuigenis, - aantrekkelijk te zijn als z o u t en l i c h t voor de ons omringende mensen.

Laten wij zielen winnen voor de Heer. Laten we bidden in geloof. Het werk van onze gemeente is een geloofswerk en de waarheid is, dat het geloof bergen kan verzetten. Voor ons is het onmogelijk om te komen waar we willen zijn, maar voor God is niets onmogelijk. -

Iedere dag met Jezus

Tijdens mijn kort maar enerverend verblijf in Spaans Baskenland heb ik uiteraard veel indrukken opgedaan. Maar ik ben bemoedigd naar Nederland teruggegaan. Toen ds Díaz Sánchez uit Bilbao mij met zijn auto bracht naar de grensplaats Irún en wij op het perron stonden te wachten op de trein zei hij: Qué día más hermoso = Wat een prachtige dag!

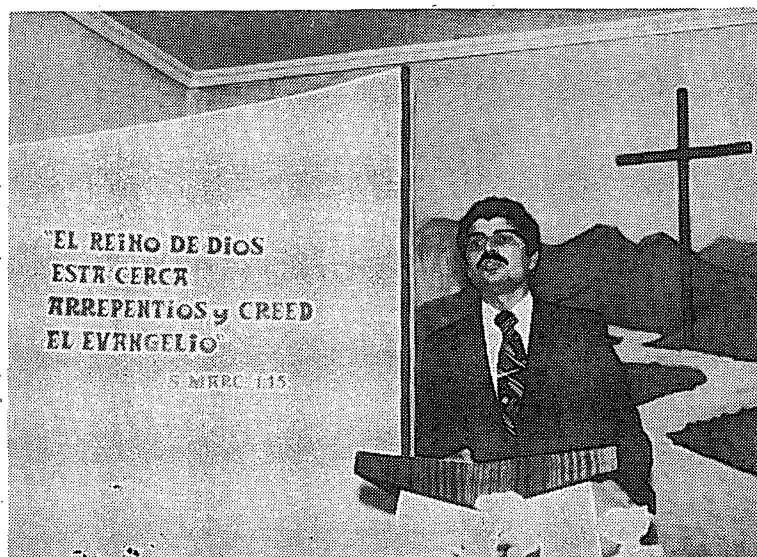
En onderweg in de trein dacht ik: Ja, wat een prachtige dag, maar niet alleen vanwege de zon. Wat een prachtig leven is élke dag mét Jezus. Dan wordt een zonnige dag dubbel zo mooi, omdat bovendien de Zon der gerechtigheid in het hart schijnt...

Het deed weldadig aan onder deze gelovigen in Spanje te vertoeven.

Daar wordt gelééfd in de ruimte van G o d!

Aan de Spaanse baptisten in Baskenland - hoe weinig nog in aantal - heb ik gemerkt, dat de Heer waarlijk is opgestaan! Want Hij l e e f t in hun harten. En daar kan geen geweld tegenop...

W. J. van der Leer



Ds Julio Díaz Sánchez (baptistenkerk Bilbao) tijdens de prediking

LEZERS AAN HET WOORD



KRUISDRAGEN

N.a.v. het artikel „Kiezen" van dr J. Reiling in DC van 15 mei, zou ik graag een paar opmerkingen maken.
De vraagtekens die br Reiling plaatst bij de zogeheten christelijke partijen vind ik begrijpelijk en worden door mij gedeeld.
De vraag rijst dan echter bij mij op welke wijze je dan wel, ook als christen, tot een goede politieke keuze kan komen.
Welke factoren moet je daarbij afwegen?
Br Reiling komt niet verder dan de slotsom dat het kiezen vandaag voor een christen geen eenvoudige zaak is. Dit is een nogal mager resultaat, mag ik wel zeggen, maar is evenwel niet mijn voornaamste bedenking.
Wat mij verwonderd heeft, en ook wel somber gestemd, is dat br Reiling zijn magere conclusie weet te combineren met een zeer radicale evangelische stellingname, n.l.; zoals hij stelt, dat de enige mogelijkheid om als christen te leven in deze wereld het kruisdragen is.
Nu kan ik mij echter niet voorstellen dat iemand die dat echt gelooft, er mee kan volstaan in zulke vage algemeenheden te blijven steken.
Ik zou, om mijn betoog kort te houden, twee stellingen willen poneren.

1. De radicale stellingname van br Reiling is niet juist.
Het leven van een christen houdt „kruisdragen" mede in, doch gaat daar niet in op. Zo is het meedoen in de politiek, gericht op het verkrijgen van macht om bepaalde doeleinden te realiseren, voor christenen, onder zekere voorwaarden, een legitieme zaak, ja zelfs onder bepaalde omstandigheden geboden. Dit is echter niet als „kruisdragen" te betitelen, daar „kruisdragen" mede inhoudt ergens voor staan, hoewel dit leidt tot het tegenovergestelde van een machtspositie.

2. Het „kruisdragen" is niettemin een essentieel aspect van het christen-zijn. Onze welvaart en onze maatschappelijke positie belemmeren ons „de weg van het kruis" gestalte te geven. Op grond van onze maatschappelijke positie hoeven we niet echt te kiezen en de geloofsopvoeding in onze gemeenten heeft gefaald waar het gaat om „kruisdragers" te zijn in de zin, als br Reiling aangeeft.

Uit beide punten volgt de conclusie dat we als baptisten zowel met macht als met onmacht geen raad weten. Indien deze conclusie juist is, is er reden tot bezorgdheid. Zeker nu het niet denkbeeldig is dat er ten gevolge van de economische crisis, beweging komt in de diverse ideologische fronten, is het m.i. van belang tot fundamentele bezinning te komen.
Ik zou deze reactie waarschijnlijk niet geschreven hebben, indien ik niet van mening was dat br Reiling bij deze bezinning een belangrijke rol zou moeten, en, stellig ook, zou kunnen spelen.
Velsen-Zuid — Teun Wolters

DOODSTRAF

Naar aanleiding van het stuk „kiezen" in ons weekblad en wel het gedeelte doodstraf door dr J. Reiling.
Hierin wordt het bijbelse standpunt aangevallen.
Sinds Jezus Christus de doodstraf aan het kruis heeft ondergaan zou de doodstraf onmogelijk zijn geworden.
Het mag zijn dat een rechtsorde vindt van wel, dat is dan geen evangelische rechtsorde.
Bent u een leraar in Israël, die geen inzicht heeft in deze zaak?
U moest wel beter kunnen weten.
De wet van de doodstraf is door Jezus niet afgeschaft, waar staat dat? Of weten wij het beter dan de Schepper?
De aanhaling „Wie het zwaard opneemt zal door het zwaard vergaan", dat is iemand of een volk dat agressie bedrijft, en dit is in de geschiedenis bewaarheid.
Jezus geeft in de bergrede de wet voor het persoonlijke leven voor alle dag. Maar het is niet de wet van het Koninkrijk, want die moeten wij zoeken en in de praktijk brengen dan zal welvaart en vrede ons deel zijn.
De wetteloosheid van onze tijd is de oorzaak van de crisis van deze tijd. Wij hebben God en zijn wet verlaten.
In het evangelie lezen wij dat Jezus opkwam voor de wet van God. Matth. 5 : 17-20. „De wet heeft hij niet komen opheffen maar volmaken". „Ik zeg u: als u de schriftgeleerden en farizeeërs niet overtreft in het doen van Gods wil, zult u het Koninkrijk zeker niet binnenkomen".
1 Joh. 3 : 4. „Een ieder die de zonde doet, stelt ook Gods wet terzijde. Ja zonde is het terzijde stellen van Gods wet".
De waarschuwing van Jezus geldt ook voor ons. Matth. 7 : 23. „Gaat weg van Mij, die de wet teniet doet".
Wij zien dat er in onze gemeenten op belangrijke vragen geen antwoord wordt gegeven. Ieder doet wat goed is in eigen oog.
Ligt dat aan onze opleiding?
Dat vele predikanten het heil verwachten van progressieve partijen. Wij geven helaas geen richting aan op de weg naar het Koninkrijk en zijn dus geen leiders maar verleiders.
Gods woord is dan geen lamp meer voor onze voet.
Pred. 12 : 13-14, „Vreest God en onderhoudt zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen".
Evangelisch wil nog niet zeggen bijbels, velen die zich in de kerk en politiek beroepen op het evangelie gebruiken de bijbel vaak als **bij-bel**.
Hierover zou nog veel meer te schrijven zijn, maar ik wil het hierbij laten.
Ontwaakt gij die slaapt! ! !
Uw abonnee
Hengelo (O.) — J. C. Kip

Waarom toch?

een paar kanttekeningen bij de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe, Matth. 13 : 24-30; 36-43.

De ontgoocheling moet groot geweest zijn bij de slaven van de grondbezitter toen zij het onkruid ontdekten tussen het goede zaad. Waar is dat onkruid vandaan gekomen?

Een vijandig mens

Zó noemt de grootgrondbezitter de man die het onkruid gezaaid heeft.

Wat bezielde deze man toch? Vanwaar zijn vijandschap? Uit zijn haat. Haat is vijandschap. Haat heeft het op de ondergang van de ander voorzien. In tegenstelling tot de liefde, die niet alleen de naaste geen kwaad doet, maar die - positief - het goede voor de ander zoekt.

Jezus noemt deze vijand duivel. We zitten met het grote probleem van de aanwezigheid van het kwaad in de wereld. We kunnen wel wat redeneren over dat kwaad, maar we kunnen het niet verklaren. We kunnen niet aannemelijk maken dat het kwaad er mòet zijn. We kunnen geen enkele reden noemen waardoor in Gods schepping de noodzakelijkheid van het kwaad aantoonbaar is.

In de gelijkenis heeft Jezus (evenmin in de uitlegging van de gelijkenis) geen enkele aanduiding in die richting gemaakt. Een vijandig mens heeft het gedaan. De duivel. Maar waarom? Er komt geen antwoord.

Zoals er ook geen antwoord komt op de vraag wat de duivel bewoog om Gods werk te bedreigen en zo mogelijk te vernietigen. Ja, haat heeft hem gedreven. Maar hoe kwam de duivel aan de haat in een schepping die op liefde gegrond en op de verwerkelijking van de liefde was aangelegd?

Sliep God?

De slaven gingen na gedane arbeid goed rusten? De boer ook? Heeft God de slang niet zien kruipen in de hof van Eden? Zag Hij niet de doelbewuste tocht in de richting van Eva? Had God de duivel niet door?

Waarom heeft God het boze toegelaten in zijn goede schepping? Het antwoord blijft Hij ons schuldig. We weten het niet.

Een opvallend trekje in de gelijkenis is, dat de slaven niet zeggen: Dat wij sliepen, is begrijpelijk, maar u had over uw akker moeten waken.

Neen, de slaven stellen zich tevreden met het antwoord van hun meester: De vijand heeft dit gedaan.

Kunnen wij verder komen? We weten van de aanwezigheid van het boze. We weten uit de Schriften dat de duivel een tegenstander, een leugenaar, een moordenaar vanaf het begin is. Maar we weten niet waarom het leed dat door de boosheid ontstaat zich hier en daar torenhoog opstapelt. Wij kennen de verborgen draden niet die daden van mensen met elkaar verbinden. We weten zo weinig van oorzaak en gevolg, en de onlosmakelijke band tussen zaaiing en oogst ontgaat ons veelal.

We ervaren dat leven en dood soms afhangen van fracties van seconden. Een op hol geslagen weefselcel kan kanker veroorzaken maar waarom juist in dát lichaam en op dát tijdstip, dat weten we niet.

Maar God sliep niet. Hij kón de slaven trefzeker zeggen: de vijand heeft het onkruid gezaaid.

De oogst komt

De duivel heeft zijn werk goed gedaan. Hij heeft succes gehad. Het onkruid groeide op en bedreigde het koren (het gaat om een onkruidsoort die uiterlijk nauwelijks van koren is te onderscheiden en wier vrucht veel lijkt op een graankorrel. Deze vrucht bevat verdovende stoffen die meel van graan bederven).

Aan de oogst echter komt de boze niet te

Hoe dicht kun je naast iemand komen?

Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden, Romeinen 12 :15.
Denkt aan de gevangenen, alsof gij met hen gevangen waart; aan hen, die mishandeld worden, als mensen die ook zelf een lichaam hebt, Hebreeën 13 : 3.
Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in de vreugde: 1 Corinthiërs 12 : 26.

Wat kan je soms een gevoel van onmacht bevangen, als iemand een groot verdriet te verwerken krijgt, wat je zelf niet hebt meegemaakt. Je gaat er op bezoek, je wilt wel wat zeggen wat troost en bemoedigt, maar je weet niet wat je zeggen moet, omdat je je niet kunt indenken, inleven in het leed dat die ander treft. Je bent zelf gezond, en de ziekte, waaraan die ander nu zo lijdt, is jezelf uit ervaring onbekend.
Het overlijden van een geliefde heb je zelf nog niet meegemaakt. Kun je dan wel troosten, kun je dan wel zo dicht bij de ander komen dat die iets aan jouw bezoek heeft?
Emotioneel zijn wij bij verdriet en leed meer betrokken dan bij blijdschap, denk ik. Want als het gaat om blij te zijn met de blijden, ligt het misschien wat gemakkelijker. Hoewel... als je zelf (nog) geen kinderen hebt, kun je je dan een beetje indenken waar de glans in de ogen van dat jonge moedertje vandaan komt, dat je haar eerste kindje laat zien? Kun je iets meebeleven van dat geluksgevoel? Kun je je een beetje inleven in de wat verlegen, onhandige blijdschap van de jonge vader, die dat kleine popje nauwelijks in zijn grote handen durft te nemen, maar er wel dolgelukkig mee is?
Het is de vraag, of je het zelf wel meegemaakt moet hebben om er in te kunnen meevoelen. Ongetwijfeld zullen mensen, die in een zelfde situatie verkeerd hebben, zich het beste kunnen indenken in de gevoelens van de ander. Wie zelf lang ziek geweest is, weet uit ervaring de strijd tussen hoop en vrees, het gevoel van buitenspel gezet te zijn, nog afgezien van de pijn en de eenzaamheid. Het verlangen naar bezoek, dat maar niet komt. Als ik dit schrijf, weet ik dat ik nog maar enkele aspekten van dat ziek-zijn aanroer, en er uit ervaring zelfs geen enkele zou kunnen noemen.
Maar toch is het inleven, het meeleven, mede-lijden met de ander een bijbels gegeven, zoals we onder andere wel uit de bovenstaande teksten kunnen lezen. En als de Heer bedoelt dat we met elkaar meeleven, mogen we aannemen dat Hij ons daarvoor ook wel mogelijkheden zal schenken.
We hebben onze verbeeldingskracht, en die verbeeldingskracht maakt het ons mogelijk om ons in te denken in situaties, die we niet per sé zelf doorgemaakt behoeven te hebben. We kunnen ons bij het lezen zo inleven in een roman, dat we het als het ware allemaal meemaken en beleven. Op dezelfde wijze kun je een film meebeleven.
Bij het inleven in de situatie van een ander kan deze verbeeldingskracht ons te hulp komen. Dat lukt je alleen niet met een oppervlakkige benadering, want het vraagt wel enige moeite. En bovenal liefde tot die ander. Liefde, die wil luisteren, en die aan de ander een oprechte, warme, meelevende belangstelling toont. Uit gesprekken zul je dan iets mee kunnen gaan beleven van wat de ander te doorstaan heeft, of beleeft aan vreugde. Want oprechte liefde doet gesloten knoppen opengaan, zodat mensen zich gaan uitspreken en mee-delen wat er in hen leeft.
Verwacht de ander wel, dat je je ook helemaal kunt indenken in zijn of haar situatie? Vermoedelijk is dat niet het belangrijkste. Belangrijk is dat er een mens is die er naast komt staan met oprechte, warme belangstelling. Dat is al een grote troost en steun. Daarbij behoeven ook niet zoveel woorden gezegd te worden.
Als de vrienden van Job hem bezoeken, omdat hij in de allerdiepste ellende gedompeld is, doen ze het beste wat ze in die omstandigheid maar kunnen doen: ze gaan bij hem op de grond zitten en zeggen zeven dagen niets!
Helaas gaan ze daarna doen, waar wij ook wel eens toe verleid worden. Ze gaan theologiseren over de oorzaak van het leed van Job. Er moet toch iets achter zitten. Job zegt nu wel dat hij als rechtvaardig mens geleefd heeft, die voor weduwen en wezen gezorgd heeft, maar onheil komt toch niet zó maar uit de lucht vallen? Er zal best iets mis zijn met het leven van Job... en zo proberen ze een sluitende verklaring te vinden voor het leed van Job. Maar Job vindt ze maar „jammerlijke vertroosters". Hij kan niets beginnen met hun prachtige beschouwingen over leiding en oordeel van God in het leven. Daar zit een waarschuwing in voor ons. Gods woord geeft troost, maar alleen als je het op het juiste moment brengt, en dan ook nog weet waar je over praat. Zeker kunnen we geen eenvoudige verklaring vinden voor het leed dat de mens overkomt, en met verklaringen wordt de mens vóór ons niet veel gelukkiger.
Weest blij met de blijden, weent met de wenenden. Denk je de blijdschap in van de ander en lach mee. Stel je het verdriet voor van die ander, en huil mee. Denk je in wat het is om in een cel te zitten, de sleutel te horen knarsen die je opsluit, en bid voor de gevangenen. Denk wat pijn is voor gemartelden, en bid ook voor hen. Meeleven heft de eenzaamheid op.
Het kan, als je maar open ogen en oren hebt voor die ander, en een warm hart.

H. G. de Winkel

---

pas. Het kwade blijft, en de kwaden blijven. Tót de dag van de oogst. In die oogstdag spelen de slaven ook geen rol. Daarvoor heeft God ándere helpers. Betrouwbare, feilloze dienaren. Die geen fouten en geen vergissingen zullen begaan. Maar de duivel komt er niet aan te pas. Hij is niet triumfator, maar wordt in de brand vernietigd.
Het laatste woord is aan God. Dát geeft ten laatste tóch troost.

Ploeger

BENOEMD

Benoemd aan het verpleegtehuis Tabitha tot geestelijk verzorger: C. de Jong te Den Helder.

VERSCHIJNINGSDATA

Het eerstvolgende nummer van ons blad komt uit op vrijdag 19 juni.
Kopij voor het nummer van 3 juli a.s. moet uiterlijk 26 juni zijn bij ds H. G. de Winkel, Chrysantstraat 60, 9521 EV Nieuw Buinen.
Kopij voor het nummer van 17 juli kan weer aan de eindredacteur gezonden worden. Deze is van 19 juni t/m 5 juli met vacantie.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Groot druk L. & G.: *f.* 32,50 met koker. Een uitkomst voor uw minder goedziende relaties, die graag in onze erediensten mee willen zingen. En tevens ideaal als kanselzangbundel.

De supplementen zijn in prijs verlaagd: nu *f* 1,50 per stuk.
Op onze landelijke TOOGDAG op 19 september a.s. hopen we D.V. ook met een stand aanwezig te zijn. Vroegtijdig bestelde bundels willen we u daar graag meegeven.
Besteladres:
Zangbundel Commissie, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (O.); tel. 074-421911.

AFSCHEIDSDIENST
Ds P. WIJCHERS

Zondag 21 juni a.s. zal ds P. Wijchers 's avonds om 19.00 uur afscheid nemen van de baptistengemeente in het kerkgebouw 't Venster aan de Oldenzaalsestraat.
Belangstellenden zijn van harte welkom.

Heb je je wel eens gebrand, Anna?

Dat was de vraag van een biechtvader-pastoor aan een jong meisje. Jawel meneer pastoor. En deed het zeer Anna? Heel erg meneer pastoor. Kijk Anna als je in de hel komt moet je eeuwig branden. Zou je dat willen? Nee meneer pastoor. Welnu, dan moet je je boetedoening doen en heel braaf leven.

En ik was doodsbenauwd, zei de ruim tachtigjarige.

Dat kunnen we ons voorstellen. Een kinderziel is gauw te beïnvloeden.

Er zijn heel wat voorbeelden aan te halen. God ziet je overal, pas maar op. Zoals dat kleine meisje, dat met de vinger in de suikerpot zat. Vlak daarna kwam er een enorme donderslag. Waarop de kleine zei: En dat om een paar kruimeltjes suiker?!

Er zijn er ook die wat meer vertrouwen hebben in de goedheid van God. Ooit moet de bezitter van een grote pastorietuin-met-vruchtbomen een bord geplaatst hebben in de appeltijd: God ziet je! Ze kwamen 's avonds toch, de jongens uit het dorp. Eén van hen had onder 't bord geschreven: Jawel, maar hij verlinkt me niet.

— o —

In hoeverre functioneert het geloof aan straf, aan de hel, aan hellestraf nog in deze tijd? Het is opvallend hoe weinig mensen geloven aan een straf op verkeerde daden ná dit leven. Natuurlijk zijn er, die niet vergeten zijn wat hun in hun kinder- en jeugdjaren is aangezegd. Maar te zeggen dat het doen en laten van mensen er door geregeld wordt, neen, dat is niet merkbaar.

Mét het geloof aan God is ook het geloof aan een straffende gerechtigheid verdwenen.

Dat zou nader verduidelijkt moeten worden in deze zin: Mét het geloof in een God Die zich met mensen bezighoudt, Die persoonlijk let op de mensen, Die voor mensen op komt, is ook het geloof verdwenen dat deze God boeken bijhoudt en op Zijn tijd met de afrekening zal komen.

— o —

Dat heeft dan onvermijdelijk tot gevolg dat mensen meer en meer de angst voor het sterven verliezen. Vanzelfsprekend vindt men doodgaan niet mooi. En bij velen is er ook een duidelijke huiver voor de dood. Een huiver die samenhangt met het onbekende van de dood. Wie over de dood praat, praat over een ervaring die hij niet gehad heeft. Niemand onzer weet wat sterven precies inhoudt. Dood is scheiding. Ja, maar wat gaat er om in een mens die sterft? Wat gaat er in zijn hart om? Wat voel je in je lichaam? Daar zijn verhalen over. Daar zijn zelfs boeken over geschreven, over mensen die zo te zeggen uit de dood zijn teruggekomen. Maar wie dit leest en hoort, heeft wel kennis van wat ánderen ervaren hebben. Hij kan zich er iets op voorbereiden, kan zich er iets bij voorstellen, maar het fijne komt hij niet aan de weet. Ervaart hij pas als hij gaat sterven. En wie gestorven zijn, kunnen het niet navertellen. Dát is de werkelijkheid.

— o —

De levensdrift blijft echter. Ook wie ziek is, én oud, wil graag weer beter worden. Niet uit angst voor de dood, maar uit belangstelling voor het leven. En vooral uit medeleven met de dierbaren die men heeft: de partner, de kinderen, de kleinkinderen, soms ook al de achterkleinkinderen.

Neen, niet uit angst voor dood en oordeel.

— o —

Heeft het zin om het oordeel te verkondigen? Heeft het zin de mens, de zondaar, te dreigen met het gericht Gods?

De gemeente heeft het woord Gods te verkondigen. Dáárin staat wat God de mens te bieden heeft: Vergeving van zonden, bevrijding uit de heerschappij van de dood, gemeenschap met God en mensen, door Jezus Christus.

Met name in evangelisatiepreken het oordeel te verkondigen schiet zijn doel voorbij. Wie niet gelooft in een heilige, liefdevolle God, zal geen begrip opbrengen voor het gericht. Zal er niet door beangstigd worden. De liefde van God, zoals die in kruis en opstanding van Jezus Christus zichtbaar geworden zijn, die zal geloof wekken.

Wie van de heilige liefde Gods overtuigd wordt, zal ook overtuigd worden van de rechtvaardigheid van Gods liefdevolle heiligheid, uitmondend in de oordeelvelling over 's mensen doen en laten.

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

„Een nieuwe ontmoeting met Jezus"

Een goede vriend, met wie ik een telefoongesprek voerde, vertelde mij over dingen, die hij had ervaren. Toen viel ineens dit woord: „Ik heb daar een nieuwe ontmoeting met Jezus gehad!" Zulke uitspraken blijven bij je hangen, vooral als ze worden gedaan in samenhang met het evangelisatiewerk van onze gemeenten. Dáar is n.l. een samenhang tussen deze opmerking en de uitstraling van het evangelie vanuit de kring van gelovigen.

De laatste tien jaar is er onvoorstelbaar veel nagedacht over de vraag: Hoe kunnen we het evangelie op een verstaanbare en doordringende manier bekend maken aan de mensen, die daar geen weet van hebben? Een schat van oplossingen is aangedragen en je moet heel wat weten, wil je alle methoden en modellen, alle materialen en middelen, die er vandaag de dag bestaan een beetje onder de knie hebben. Maar de vervreemding van het evangelie gaat toch door. Er is geen halt toegeroepen aan de stroom van ongeloof en afval, de mensheid is niet dichter bij God gekomen.

Wat kan je dit alles soms moedeloos maken. Dat zal menig voorganger en evangelisatiewerker zo gaan. Hij blijft voor zijn gevoel steken in de worsteling met de gemeenteleden, om die enigermate de ogen te openen en op gang te brengen. Wat kun je dan nog méér doen en verwachten, wanneer zelfs dit maar heel gedeeltelijk of in het geheel niet slaagt?

In het vorige nummer van De Christen schreef ds Eijer over de noodzaak van een opwekking, een geestelijke doorbraak in ons leven, in onze gemeenten en in onze unie. Dat is meer dan wáar: We hebben behoefte aan een nieuwe ontmoeting met Jezus. Moge het pinksterfeest, waarop de uitstorting van de Heilige Geest gevierd wordt, ons allemaal zo aantreffen voor Gods aangezicht. En dat kan zo gemakkelijk, als we onze valse schaamte van ons afzetten en in de belijdenis van onze armoede voor de troon van God verschijnen. We kunnen dat alleen doen, maar waarom niet samen om elkaar te steunen en tot zegen te zijn!

„Mijn schoondochter is tot geloof gekomen!"

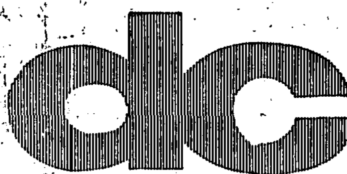
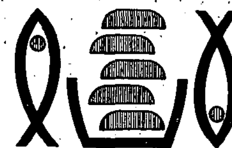
Dat vertelde een vrouw, die enige tijd geleden één van onze cassettes had gekocht en aan haar kinderen had gegeven.

Het jonge echtpaar luisterde keer op keer, eerst om de muziek en toen om het woord. De Here opende het hart van deze jonge vrouw en ook haar man is intens bezig met de boodschap van de bijbel. Zulke berichten versterken je in het geloof: God wil ook onze eenvoudige middelen gebruiken, opdat mensen daardoor Hem vinden. Laat het een aanmoediging zijn om onze kansen en mogelijkheden te benutten. Misschien is een eenvoudige handreiking genoeg om een mensenleven voor eeuwig in Gods licht te brengen!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

LUTHER-HERDENKING

De feesten ter ere van de herdenking van de 500ste geboortedag van Maarten Luther zullen op 4 mei 1983 geopend worden met een kerkdienst op de Wartburg. In dit kasteel hield Luther zich lang schuil. Hij benutte deze tijd om de bijbel te vertalen, een gebeurtenis met zeer vérreikende gevolgen. De eigenlijke geboortedag was 10 november 1483.
Op 10 november 1983 zullen in Eisleben (DDR), waar Luther geboren en gestorven is, kerkelijke vieringen plaatsvinden.
Dat Luther door het communistische bewind van de DDR niet verwaarloosd wordt, blijkt daaruit dat de staat méédoet aan de herdenkingsplechtigheden.
Zonder twijfel heeft de reformatie óók maatschappelijke gevolgen gehad, die zeker ook vertaald kunnen worden in deze zin dat Luther door zijn activiteiten meegewerkt heeft aan de democratisering van het volksleven en aan de verbetering van de levensomstandigheden van de laagste volksklassen.

BROEDERSCHAP VOORGANGERS GEWEST HOLLAND

Het eerstvolgende convent is op 28 september a.s. 12.30 uur, Triomfaterkapel, Molenwerfstraat 1, Alphen aan de Rijn. Met het oog op de „nieuwkomers": dit gewest omvat de provincies Noord- en Zuid-Holland, Zeeland, Utrecht, Noord Brabant, Limburg.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Noordbergum: S. van der Laan te Amsterdam-West.

Bedankt: voor Hengelo: W. Kos te Vroomshoop.

LANDDAGEN 2E PINKSTERDAG

Gieten De Kuil.
Deldenerbroek, achter café 't Schaafje, Almeloseweg 23; aanvang half elf.

„O, wat zal 't zijn, volmaakt en rein,
voor eeuwig met de Heer te zijn".

Na een ernstige ziekte is op 20 mei 1981 door de Heer thuisgehaald onze broeder

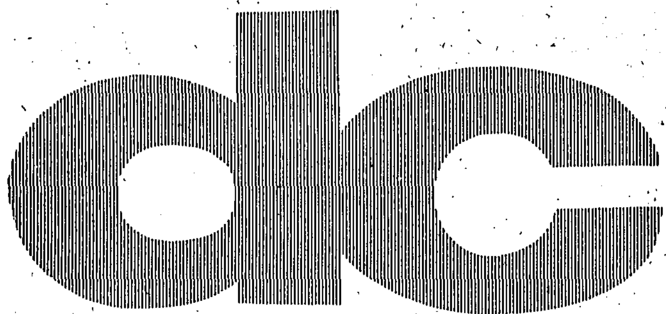
JOHANNES SCHRIKKEMA

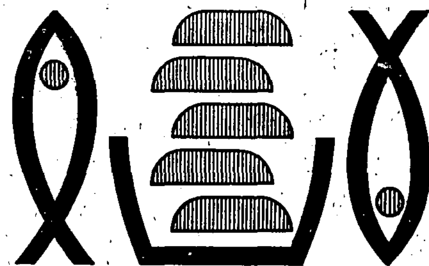
op de leeftijd van 73 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Graag willen we ieder die ons 45-jarig huwelijksfeest met kaarten, brieven, bloemen en telefoontjes tot een geweldige dag maakten, daarvoor heel hartelijk danken.

S. A. Börger en T. Börger-Baartse





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummers 24/25 - 19/26 juni 1981

DOOR DE WERELD GAAT EEN WOORD

Dat er duizenden studieclubs van jongeren zijn, die zich intensief met de bijbel bezig houden, ontgaat wellicht veel mensen. Soms bestaan deze bijbelstudieclubs uit jongeren die eenzelfde werkplaats hebben, b.v. een ziekenhuis. Zij zoeken aan de hand van de bijbel te ontdekken wat het betekent gelovige te zijn in 't dagelijks werk.

Het Nederlands Bijbelgenootschap geeft zich veel moeite - evenals trouwens de Katholieke Bijbel Stichting - om de bijbel dicht(er) bij de mensen te brengen. Voor katholieken is het soms een sensationele ervaring - zo verzekerden mij verschillenden! - een bijbel in de hand te nemen en zelf op pad te gaan. Voor vele anderen echter is dat een verschrikkelijk moeilijke opgave omdat elke scholing - op school - ontbreekt.
Tot de moeite die zowel NBG als KBS zich getroosten, behoort ook de uitgave van helpend, ondersteunend materiaal. Niet zozeer de vraag: Wat staat er? staat daarbij voorop, als veelmeer de vraag: Hoe moet je dat lezen? Dat getracht wordt liefde voor de bijbel - voor Gods Woord - te wekken, is vanzelfsprekend. Want zowel de katholieke als de protestantse kerken zijn het over dit ene eens: De toekomst van de kerk is zo nauw aan de toekomst van het bijbellezen verwant, dat beide niet meer los van elkaar te denken zijn.

Door de wereld gaat Het Woord. Het maakt inderdaad nog altijd mensen onrustig. Het wijst nog altijd aan miljoenen mensen de weg. Het troost nog altijd in het sterven. Het is onmisbaar in de inrichtingen waarin mensen verzorgd worden. Het is - zeer zeker! - onmisbaar in het gezin. Of de bijbel nog gelezen wordt in de gezinnen? Zeer zeker! Misschien minder vaak dan vroeger. Maar je kunt je in gemoede afvragen of dát een ramp is. Want er is té vaak aan tafel gelezen op een dreuntoon. Er is té vaak gedaan alsof een kind alles al kon begrijpen. Té vaak ook - zeggen velen - ontdekten kinderen een te grote kloof tussen het voorgelezene en de levenswandel der ouders.

Door de wereld gaat Het Woord. Door de wereld van de bankiers en de bankroetiers. Door de wereld van de dokwerkers en van de dokters. Door de wereld van de politici en de profiteurs. Door de wereld van de zieken en de gezonden. Door de wereld van de blanken en de gekleurden. Door de wereld van de ontwikkelden en de onderontwikkelden.
Want alles moge veranderlijk zijn, toch niet het feit dat mensen de boodschap van het heil, in Jezus Christus door God ons aangeboden, nodig hebben als dagelijks brood. Al moge het boek der boeken onderworpen zijn aan de critiek van wijzen en onwijzen, het heeft zichzelf altijd weer gegeven als de weg ten leven aan verdwaalden en verdwaasden. Het openbaart zich altijd weer als een kostelijke liefdesbrief van onze God en Vader aan ten dode moe getobde mensen, die geen uitzicht hebben. Juist de bijbel doorbreekt met de woorden van eeuwig leven de dodelijke omstrengeling van de machten van het heden. Juist de bijbel heft ons uit boven de zorgen en zonden van alledag. Juist de bijbel opent ons vergezichten, die aan de horizon van het menselijk bestaan de omtrekken van het Koninkrijk Gods doen opdoemen. Juist de bijbel laat de mens niet in de steek als hij bij de puinhopen van zijn streven zit, noch als hij de smalle strook tussen leven en dood moet overschrijden. Juist de bijbel zegt, hoe zaken in orde gebracht en de dodelijke dreiging van het verleden wordt overwonnen.
Door de wereld gaat Het Woord. Niemand en niets houdt het tegen.

Ploeger

De boekverkoop stagneert. Wat men flutromannetjes noemt, gaat over de toonbank, maar het goede, en dus ook vaak dure boek, wordt minder verkocht. De economische malaise maakt zich ook hier bemerkbaar.
Bemerkingswaardig is echter dat de verkoop van bijbels via de boekhandel in de eerste drie maanden van dit jaar met tien procent is gestegen. Het leeuwenaandeel van deze stijging komt voor rekening van de zogenaamde evangelische boekhandels.

Men zou daaraan de conclusie kunnen verbinden dat derhalve het vooral kerkelijk gebonden mensen zijn die bijbels in diverse maten en uitvoeringen kopen. De practijk is echter dat vooral ook niet-kerkelijk gebonden jongeren, die met een kerkelijke (jongeren)groepering in aanraking komen, de weg weten te vinden naar de evangelische boekhandels. De grote plaats die de bijbel inneemt in veel jongerengroepen, is wellicht te weinig bekend bij ouderen.

WACHTEN

Wachten duurt lang. Een half uur wachten duurt voor ons gevoel veel langer dan een half uur werken. En een half uur praten is helemaal zó voorbij...

Als doenige, westerse mensen hebben we een broertje dood aan wachten. De oudere generatie is nog opgegroeid in een tijd, waarin je alles lopend of per fiets moest doen, en er dus de tijd voor moest nemen. Wat betekende toen een half uur lopen naar de kerk? Dat was heel gewoon.

Er is veel veranderd. Wie nu tien minuten van de kerk woont, stapt in zijn auto. We hebben haast.

Wat men zich eenmaal voorgenomen heeft, moet ook maar zo snel mogelijk gebeuren. Er moet snel voorzien worden in de behoeften. Vroeger moest men een hele tijd zuinig sparen eer er iets aangeschaft kon worden, maar er kwam een tijd dat men ruim genoeg in het geld zat om direkt de wensen te vervullen. Had men zelf het geld niet, dan was er via de bank wel aan te komen. Niemand hoefde meer te wachten tot hij genoeg gespaard had. Gezinnen met een dubbel inkomen van werkende man en vrouw waren in staat om snel de wensen te realiseren. Doch ook de werkende jongeren, die thuis weinig of geen kostgeld behoefden te betalen, werden zeer gewaardeerde klanten van de neringdoenden, omdat ze niet op een paar centen hoefden te kijken.

Deze tijd met zijn betrekkelijk ruime middelen heeft er niet bepaald aan meegewerkt om ons geduld bij te brengen en wachten te leren. Inmiddels zijn we wel in een andere tijd aangeland, waarin we het geld niet meer van de boom kunnen schudden, en weer moeten leren om te wachten en geduld te oefenen. We kunnen niet meer meteen alles kopen wat we hebben willen, en misschien zullen een heleboel mensen straks bij de bushalte of op het station staan te wachten, inplaats van voor de deur in de auto te stappen. Of dat nu een verlies is, als je weer leert wachten en geduld te hebben? Het zou wel eens heilzaam kunnen zijn voor hart- en bloedvaten. Misschien worden we er wat minder gejaagd door. En krijgen ook weer wat geduld voor elkaar.

Soms denk ik - maar wie ben ik? - dat het ongeduld van deze tijd ook een stempel zet op de omgang tussen de verschillende geslachten. Waarom zou je wachten tot je getrouwd bent, om de volle, intieme omgang te beleven die naar de gevoelens van de gelovigen toch thuishoorde binnen het huwelijk? De volle som van de omgang met elkaar moet maar zo snel mogelijk uitgekeerd en genoten worden.

Maar is dat wel een oefening in het geduld, dat je in het huwelijk toch zo heel vaak nodig hebt? Bewijs je elkaar er een dienst mee; is dat echte, dienende, sparende liefde als je meteen alles van elkaar opeist? In het huwelijk moet je kunnen wachten en geduld kunnen oefenen in vele situaties, want zo alleen kun je elkaar vasthouden in een duurzame relatie.

Wachten is een van de dingen die wij ook te leren hebben in het geloofsleven. God geeft beloften, maar je moet er soms lang op wachten. En dat niet ieder dat geduld kan opbrengen, leert de val van koning Saul ons wel, zoals we kunnen lezen in 1 Samuël 13. Een overmacht van Filistijnen bedreigt Israël, en Saul heeft Samuël laten roepen. Als Samuël niet vlug genoeg komt, neemt Saul het heft in handen en gaat offers brengen... Maar dit ongeduld om op Gods tijd te wachten komt hem zeer duur te staan. Wie niet op God kan wachten, is niet geschikt voor zijn dienst.

Vaak is de verleiding ook groot, om maar niet te wachten tot de Heer bepaalde dingen oplost, en zelf maar intiatieven te nemen. Wat zijn we soms ongeduldig, als we het zaad van het evangelie gezaaid hebben en het komt niet snel genoeg op, omdat er zich maar geen mensen bekeren...

Een van de dingen waarin een sterk beroep wordt gedaan op ons geduldige geloof, is de vernieuwing van de wereld. Romeinen 8 spreekt vanaf vers 18 over de schepping, die reikhalzend uitziet naar de verlossing. Die verlossing zal pas komen als Gods kinderen verheerlijkt worden, tot zolang zal ze moeten lijden onder de doem, waaraan God haar door de zonde heeft overgegeven. Totdat Jezus komt, zal de schepping zuchten onder de vruchteloosheid en het lijden, en Gods kinderen lijden daarin mee. Paulus ziet dat lijden als de geboorte-weeën van de nieuwe tijd.

Dat gedeelte begint met de uitspraak: Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

De ongeduldige, westerse mens zal daarop prompt reageren met: „Wat heb ik daar nou aan? Dat is allemaal toekomst, maar ik zit nù in de narigheid". In het bedrijf waar ik werkte liep een Gereformeerde kollega eens te mopperen. Toen ik tegen hem zei: „Je weet toch wel, welke toekomst we hebben als gelovigen?" zei hij: „Wat heb ik daar nu aan? Ik wil het nòù goed hebben".

Daar komen we terecht in een stuk spanning. Want er zijn allerlei mensen en bewegingen in de weer om van dit leven iets beters te maken dan er tot nu toe uit gegroeid is. Ze zijn bezig om de zinloosheid van de oorlog aan te tonen, dammen op te werpen tegen de steeds verschrikkelijker bewapening. Ze binden de strijd aan tegen onrechtvaardige toestanden. Zijn aktief om minder bedeelde volken te laten delen in de welvaart van anderen. Bestrijden ziekten waar ze maar kunnen. Komen op tegen de verregaande verontreiniging van het milieu en het uitroeien van diersoorten, om maar enkele zaken te noemen.

Aan de andere kant hebben velen oog voor de doem, die er ligt op deze schepping, die door God is overgegeven aan de zinloosheid, de vruchteloosheid, zodat ze dorens en distels voortbrengt die het leven zwaar en moeilijk maken. Die doem wordt toch pas opgeheven als Jezus komt... Moeten we dat dan maar niet rustig afwachten, want er is nú aan deze wereld toch niets te verbeteren? Houd je daarom maar verre van alle akties en alle politiek, want het haalt allemaal niets uit.

Versta ik het goed, dan is „wachten" in de bijbel wel iets anders dan werkeloos toezien. Terwijl de gemeente van Christus wacht op de komst van haar Heer, zal ze volop in aktie moeten zijn. In Handelingen 1 : 7 en 8 krijgen de discipelen niet de gelegenheid verder te dromen over het herstel van Israël, want ze worden (samen met ons) door de Heer de wereld ingestuurd. Er is ontzaglijk veel te doen! „Gij zult mijn getuigen zijn... tot het uiterste der aarde".

Daar zit de kern van het bestaan van de gemeente op aarde: getuige zijn van Jezus Christus. Als we dat woord eens goed proeven, blijft het niet steken bij spreken over Jezus, maar het wordt ook handelen als Jezus, beoordelen als Jezus.

Pas las ik de uitspraak dat de gemeente van Christus van nature maatschappijkritisch is. Dat is ze inderdaad. Daarom zal de gemeente elke aktie, elk besluit, of die nu van overheidswege komen òf aangedragen worden door kritische bewegingen, tegen het licht moeten houden en beoordelen of hiermee de eer van God gediend of aangetast wordt. Want daar was het Jezus ook om begonnen. En de eer van God is het behoud van de mensen.

De belofte van een nieuwe aarde, waarop de doem zal zijn opgeheven, betekent niet dat we nu de dorens en de distels maar moeten laten groeien. We zullen de strijd er tegen moeten aanbinden - dat moest Adam al. Getuige van Jezus zijn houdt in dat we geduldig wachten op zijn komst, in de verwachting dat God vanuit de hemel alle dingen nieuw zal maken. Dat bewaart ons voor wanhoop. Maar tegelijk zullen we onze omgeving moeten verwijzen naar het punt waar alleen het leven van nu een nieuwe start kan maken, door zelf Jezus te volgen.

H. G. de Winkel

LEZERS AAN HET WOORD



HET IS ZO...!

We leven in een rumoerige tijd. Wie oog heeft voor wat er in de wereld rondom ons gebeurt, voelt iets van dat machteloze, dat ongrijpbare. De dreiging van een confrontatie tussen Oost en West, de derde-wereld problemen, de verhoudingen tussen de mensen onderling, en ga zo maar door. Veel bestaande normen en waarden, waarbij we ons veilig voelden, worden als kegels omvergeworpen door de kegelbal van deze tijd, die twijfel veroorzaakt. Veel zaken die vroeger als „waar" werden bestempeld, worden nu betwijfeld.

De etische vragen, dus de vragen naar „wat is goed of fout?", dringen zich aan ons op. In ons dagelijks leven, maar ook in onze gemeenten, worden we met de - vaak reële - vragen bestormd. Vragen die om een antwoord vragen. Vragen die ook een antwoord verdienen, maar dat is vaak zo *moeilijk*. Want wié geeft het juiste antwoord, áls dat te vinden zou zijn...?

Misschien valt het u met mij op dat we de vragen vaak als bedreigend ervaren, ze komen bedreigend op ons af. Misschien zijn we bang voor de antwoorden? Misschien is de werkelijkheid te hard?

Ik heb sterk de indruk dat het zoeken naar antwoorden - op zich - binnen onze gemeenten gezien wordt als een aanval op „wat-vertrouwd-is", „waar-men-aan-gewend-is". En „dat-wat-vertrouwd-is" is veilig, dié situatie kunnen we aan. Zoeken we daarom niet meer naar antwoorden binnen onze gemeente-muren?

Of hebben we het zoeken verplaatst naar het hart van iedere individuele christen? Dúrven we als gemeente nog wel met elkaar over deze vragen te spreken? Open en eerlijk, van mens tot mens, van christen tot mede-christen?

Misschien kent u deze problemen niet. Misschien moet ik het daarom wat dichter bij huis halen: Hoe denkt u bijvoorbeeld over abortus, samenwonen, homofilie, kernbewapening, euthanasie etc.?, om zo maar een paar hete hangijzers te noemen. Weet u ook hoe uw buurman in de kerk er over denkt?

Wat beslist u sámen als u en uw buurman op een gemeentevergadering zich moeten uitspreken over één van deze onderwerpen? Spreekt u zich nèt zo uit als wanneer het uzelf of een familie-lid betreft?

Weet u dat deze tijd erg gevaarlijke karaktereigenschappen kan gaan vertonen? Er is binnen onze gemeenten een tendens die „star vasthouden aan het bestaande" gelijk stelt met „het is de wil van God dat we zus-of-zo over bepaalde onderwerpen denken". Men denkt te weten dat de Bijbel ons voor elke situatie een pasklaar antwoord kan geven. De Bijbel als etisch handwoordenboek?! Men is daarbij van mening dat iedere christen op de door hem gevonden antwoorden „ja" moet zeggen. Men gaat zelfs verder door te stellen dat iemand die daar niet volmondig „ja" op kan zeggen vraagtekens moet zetten bij zijn geloof. Met deze tendens halen we de verdeeldheid binnen onze gemeente-muren.

Men stelt de *individuele mens* ondergeschikt, onderworpen aan een dogmatisch systeem. Een systeem dat de mede-christen (!) alle vrijheid ontneemt: een vrijheid die juist nodig is om in eigen verantwoordelijkheid een beslissing te nemen.

Een vrijheid die we ook bij de Schepping gekregen hebben ter onderscheiding van de dieren. Eén hernieuwde vrijheid zoals die ons ook wordt gegeven in Jezus Christus. „Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt"! (Galaten 5).

Een verstarring tot een simpel „Het is zo..." leidt tot sekte-vorming, afzondering van deze wereld, waarin wij door God geplaatst zijn (Joh. 17).

We richten hoge geestelijke muren op, waarachter we ons veilig voelen.

Andersdenkenden zijn achter die muren niet welkom. Alleen wie net zo denkt als wij past in het systeem. De mens is onderdeel geworden van een systeem.

Maar de echte grond van het mens-zijn, de bron van ons bestaan, en dus de norm voor het etisch denken en handelen, ligt in Jezus Christus.

2 Cor. 5 : 17 zegt: „Zo is dan wie in Christus een nieuwe schepping: het oude is voorbij gegaan, zie, het nieuwe is gekomen". Jezus Christus is ons vertrekpunt wanneer we ons moeten (!) bezinnen op de vragen van deze tijd.

Wij mensen zijn zélf verantwoordelijk voor onze beslissingen, en we moeten ze ook zélf nemen, maar we moeten openstaan om in de ontmoeting met God in Jezus Christus ons te laten leiden. En die ontmoeting heeft iets van onderwezen worden: God is onze meester in die zin. Maar deze Meester ontneemt ons niet onze verantwoordelijkheid, integendeel: Hij legt ons deze verantwoordelijkheid op! En wij mogen deze verantwoordelijkheid aanvaarden! Zo worden wij waarachtig méns. Doordat wij in Christus Jezus een *nieuwe schepping* zijn geworden, plaatst God ons in het „rijk van de rechtvaardigheid": alleen daarbinnen kunnen we verantwoordelijk zijn in vrijheid.

Zo staan we als gelovigen sámen, hand in hand, in dat „rijk van de rechtvaardigheid". We zijn er in geplaatst door onze Heer. We hebben de verantwoordelijkheid gekregen om beslissingen te nemen, en die verantwoordelijkheid moeten we aanvaarden. We mogen elkaar de verantwoordelijkheid niet áfpakken, we mogen elkaar geen verplichtingen of nieuwe wetten opleggen. We mogen elkaar ondersteunen in de gezindheid van Christus.

„Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft, doordat Hij in zijn vlees de wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwen mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft". (Ef. 2 : 14-16).

In Christus is de scheidsmuur afgebroken, tussen Joden en Grieken, maar ook tussen óns als christenen onder elkaar. In Christus is er geen wettisme meer, Christus heeft ons vrij gemaakt van de wet!

We zijn sámen één nieuwe schepping. En daarin is geen plaats voor hoge geestelijke muren. Daarin zijn andersdenkenden wélkom, omdat we samen in de gezindheid van Christus mogen staan. Dan zeggen we niet meer tot de ander „Het is zó...!", maar we vragen de ander: „Hoe zou onze Heer hierop geantwoord hebben?"

Emmen — Henk Blenkers jr.

OVER KERKLEIDING EN KERKMENSEN

Geïnspireerd door het artikel van ds Ploeger van 8 mei jl. over hetzelfde onderwerp, alsmede de korrespondentie die wij daarover voerden, voelde ik de behoefte om een paar gedachten aan u door te geven over dit onderwerp. Het is waarschijnlijk niet ondenkbaar dat meerderen zich hier al eens mee bezig gehouden hebben.

De vraag die ik mezelf stelde was. „Moet de kerkleiding ook in geestelijk opzicht, leiding geven aan de gelovige gemeenschap?"

Als wij naar andere geloofsgemeenschappen kijken, en velen onder ons die daarvandaan bij ons zijn gekomen, weten dat, dan zien wij dat de kerkleidingen van die gemeenschappen inderdaad leiding geven op zakelijk gebied, maar ook op geestelijk gebied. Vele rapporten van diverse Synodes zijn ook bij ons bekend. Maar hoe funktioneert nu dit leiding geven op geestelijk gebied? Hoe is zo'n Synode-rapport bedoeld en hoe wordt het ervaren door de gelovigen?

Voor zo ver ik dat kan beoordelen, mede vanwege mijn kontakten met gelovigen uit andere gemeenschappen, is zo'n rapport bedoeld om de gelovigen aan het denken te zetten over een bijbels thema of gegeven of over het in praktijk brengen van je christen-zijn vanuit de bijbel. Zo'n rapport levert daarbij voldoende stof om zelf konklusies te trekken.

Natuurlijk heeft zo'n rapport ook zijn eigen konklusies, maar het is zeker niet de bedoeling van een Synode middels zo'n rapport aan haar gelovigen op te dringen wat zij moeten geloven. Maar nu komen we bij de vraag: hoe wordt dit leiding-geven ervaren door de gelovigen? En dan blijkt dat er toch mensen zijn die dat leiding-geven ervaren als een opleggen van boven af van wat men moet geloven. En daar verzetten velen zich tegen. Maar, nogmaals, zo funktioneert m.i. het leiding-geven van een Synode gelukkig niet (meer).

Ik zou willen benadrukken dat ik deze vorm van leiding geven in een geloofsgemeenschap noodzakelijk vind om het een geloofsgemeenschap te kunnen noemen. Want wat maakt de geloofsgemeenschap tot gemeenschap? Dat zijn die dingen die alle gelovigen gemeen hebben als grondslag. Nu zal menig Baptist zeggen: dat hebben wij in de Bijbel. Dat is voldoende. En dat is zeker waar (tenminste in theorie). In de praktijk echter funktioneert het, naar mijn inzicht, niet zo. Als dat nl. wèl zo was dan was er maar één kerk; want alle christelijke kerken hebben diezelfde grondslag en daarom zou er geen verschil in opvattingen mogen zijn. Die zijn er echter wel. Alleen in Nederland al zijn er tientallen christelijke kerken die de Bijbel als grondslag hebben.

Eén ervan is de Baptistenkerk. Het is echter de uitleg van de Bijbel die maakt dat er verschil in opvatting is en dus ook verschillende kerken zijn. Veel van die kerken hebben hun uitleg op papier gezet en noemen dat hun belijdenis, d.i. die dingen die zij samen als uitleg van de bijbel belijden. De Baptisten hebben zo'n op schrift gestelde belijdenis niet, en daar zijn we trots op. Maar we hebben natuurlijk wèl zo'n belijdenis.

We hebben uitgesproken ideeën over de vorm van de doop, over hoe we gemeente zijn, hoe de leiding van een gemeente moet zijn, over de Drieëenheid en over het avondmaal. En dat alles ontleend aan de Bijbel. Maar als we gemeenten binnen onze Unie met elkaar vergelijken, dan zien we dat er onderling ook verschillen zijn. Velen noemen dat „pluriformiteit". Maar dan is toch mijn vraag: wat maakt ons tot gemeenschap? De bijbel? Als dat zo was dan zouden al die gemeenschappen die de bijbel ook als grondslag hebben, ook tot onze gemeenschap behoren. En dat is niet het geval. Elke specifieke gemeenschap wordt bepaald door de uitleg die men aan de Bijbel(teksten) geeft.

Een voorganger geeft geestelijke leiding op plaatselijk nivo; hij geeft dat niet in boekvorm onder de titel „belijdenissen". Maar toch geeft hij zijn uitleg van de Bijbel door aan de gemeenteleden (d.m.v. prediking, Bijbelstudie, gemeenteblaadje enz.).

Hij geeft leiding aan het geloven van het gemeentelid; hij geeft de richting aan waarin de gelovige het kan zoeken.

Mijn vraag is nu: zou een werkgroep binnen onze Uniegemeenschap zich er mee bezig kunnen houden om richting te geven aan de gelovige gemeenschap, analoog aan zoals voorgangers dat doen? Want immers ook de uitleg van onze voorgangers is niet onfeilbaar; het is altijd naar „eer en geweten".

Ik denk dat het zinvol kan zijn als zo'n werkgroep binnen onze gemeenschap gaat funktioneren en door haar werk en publikaties leiding, richting gaat geven aan ons gemeenteleden. Dus niet gaat voorschrijven wat wij moeten gaan geloven, maar meer het materiaal, de informatie over dragen die ons helpt Gods openbaring beter te verstaan.

Bosch en Duin — Rolf Venema



GEZEGEND ZETTE ZIJ ZICH NEER

Mag ik, met uw goedvinden, u een gedichtje aanbieden?

Een fijne baptist uit Oude Pekela
houdt er een ferme bankrekening op na.
Soms kijkt hij in z'n weldoortimmerde huis
naar 't wereldleed op de buis
en mompelt dan vroom: ja, ja.

Ik heb er nog eentje gemaakt. En om ruzie met Groningen te voorkomen, blijf ik dit keer in eigen huis.

Naar Zuidlaren vertrok een baptiste uit Sneek
om een jubileum te vieren, zo bleek,
Gezegend zette zij zich neer
en verwachtte veel van de Heer
Die haar toen wel met medelijden aan keek.

Voor wie tot hiertoe gelezen heeft: in dit jubileumjaar van de Unie (1881-1981) gaan we een medisch project in Noord-Kameroen steunen. Dat kan natuurlijk niet met mensen zoals genoemd in de gedichtjes. Daar heb je baptisten voor nodig die hun chequeboek pakken. En op die manier tonen dat gezegende mensen tot een zegen willen zijn. Giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileum project".

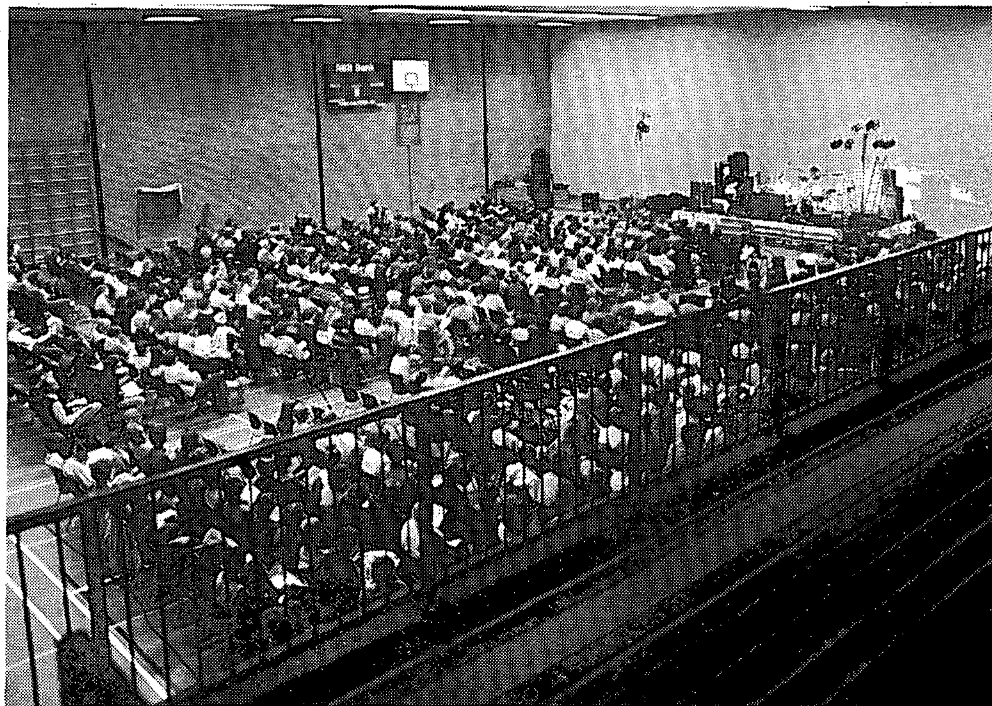
Piet Stellinga

SPREKERSLIJST

R. Bogaards, Maaswijkstraat 58, Scheveningen; tel. 070-542896.

KOPIJ.

voor het nummer van 3 juli a.s. moet uiterlijk 26 juni a.s. in het bezit zijn van ds H. G. de Winkel, Chrysantstraat 60, 9521 EV Nieuw Buinen.
Kopij voor het nummer van 17 juli kan weer aan de eindredacteur gezonden worden.
De verdere verschijningsdata zijn: 31 juli, 14 en 28 augustus. Vanaf september verschijnt DC weer wekelijks.



De toogdag van de NBJB in Elburg (zie voor verslag DC van 5 juni jl.) trok vele honderden jongeren uit onze gemeenschap.

LIBANON

De raad van Jerusalem Baptist Congregation liet de navolgende brief uitgaan naar mede-christenen in de wereld: „Geachte broeders en zusters in Christus: Wij, leden van het lichaam van Christus in Jeruzalem willen u dringend oproepen om samen met ons te bidden voor het volk van Libanon in dit moeilijke uur. Libanon ervaart de vervulling van deze vreselijke profetie:

„Want het geweld, den Libanon aangedaan, zal u bedekken, en het uitroeien van de dieren zal u verschrikken, vanwege het vergoten mensenbloed en het geweld, het land, de stad en al haar inwoners, aangedaan," Hab. 2 : 17.

Het kleine maar mooie Libanon verkeerd in doodsstrijd. Het is verwoest door jaren van bittere gevechten, die nu een nieuw hoogtepunt bereikt hebben.

Dit gaat uit boven een burgeroorlog tussen de Christenen en de Moslims. Libanon's buren - Syrië, Israël en de PLO - hebben hun conflicten in de steden en op de heuvels van Libanon gebracht. Het leger van Libanon is versplinterd in elkaar bestrijdende partijen.

De helft van Libanon's bevolking is (of was) Christen. Libanon was het centrum van christelijke activiteiten in het Midden Oosten. Nu loopt de christelijke gemeenschap groot gevaar om uitgeroeid te worden door een massale aanval van door Rusland bewapende Syrische troepen. Honderden hebben de dood gevonden in de afgelopen dagen.

Bidt ernstig dat uw broeders en zusters in Libanon zullen overleven. Bidt dat er een einde komt aan de gevechten en zodoende mensen gespaard blijven, wat ook hun godsdienstige of politieke overtuiging is. Bidt dat Habakuks visioen van vernietiging overgaat in de verlossende profetie van Jesaja voor Libanon. Jesaja 29 : 17:

„Is het niet nog een korte tijd, totdat de Libanon in een gaarde verandert en de gaarde een woud gelijkt? Te dien dage zullen de doven Schriftwoorden horen, en van donkerheid en duisternis verlost, zullen de ogen der blinden zien".

Uw gebeden kunnen het leven inplaats van de dood betekenen voor de bevolking van Libanon".

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Binnenkort zal de voorzitter van de Broederschap, ds A. de Vries, voor enkele weken in het ziekenhuis worden opgenomen, om een operatie te ondergaan. Maar wij hopen van harte, dat hij op woensdag 26 augustus DV de zomerkonferentie van de Broederschap zal kunnen leiden.

De plaats van samenkomst is „De Samenhof" aan de Zamenhofsingel 15 te Zwolle. Voor deze dag - welke om 9.30 uur begint - zullen binnenkort persoonlijke uitnodigingen worden verzonden. De deelnemers worden gevraagd om zich vooral tijdig aan te melden.

A. v. d. Berg, secretaris

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Het is me gebleken dat in meerdere gemeenten het verkiezen van ouderlingen en diakens een soms moeizame weg is. Welke procedure men ook volgt, gedurig zie en lees ik dat kandidaten voor deze dienst weinig bereidheid vertonen zich beschikbaar te stellen. Men acht zich niet geschikt. Men wordt door andere bezigheden al volkomen in beslag genomen. Men voelt zich niet geroepen. Het ontbreekt nu en dan zelfs aan de lust. De gemeente die de verontschuldigingen hoort haalt de schouders op en begint aan een tweede, misschien zelfs derde ronde, met steeds meer lood in de schoenen en minder vreugde in het hart.

Toch zijn de meesten van overtuiging dat de gemeenschap zowel ouderlingen als diakens moet hebben.

Na de pinksterdagen zal wel eens gepreekt worden over de strubbelingen in Jeruzalems gemeente. Aan de geschiedenis door Lukas in Hand. 6 verteld verbinden we meestal de gewoonte om broeders of zusters aan te wijzen voor een bepaalde taak. De deling is duidelijk: de twaalven zullen het brood des levens uitdelen en de zeven zullen aandacht geven aan het dagelijks brood.

Er zal door beter onderlegde, dieper gravende en verder ziende mensen wel over de herkomst van ouderlingen en diakens geschreven zijn, mij komt het voor dat we een noodsituatie en de oplossing daarvan te Jeruzalem als basis genomen hebben voor het nu bestaande stelsel van ouderlingen en diakens.

Er is in Jeruzalem binnen enige weken een nieuwe gemeenschap ontstaan, die duizenden leden heeft. De twaalven staan voor een onverwacht grote taak. Ze trekken door stad en ommelanden om de prille gelovigen nader te onderwijzen over het leven van Jezus, over zijn dood en de betekenis ervan, over de opstanding en haar konsekwenties en over de beloofde wederkomst. Die duizenden moeten op diverse plaatsen in verschillende huizen onderricht worden en de twaalf hebben de handen vol gehad. Er kwamen minstens vierhonderd leden op één leraar. Geen wonder dat „de dagelijkse verzorging verwaarloosd werd" en dat men op de gedachte kwam zeven broeders aan te stellen die daar hun aandacht aan konden geven. Zij hadden ieder zo'n zevenhonderd mensen in het oog te houden. U moet die getallen niet al te zwaar wegen. Maar 't is niet alleen een grapje.

Vandaag telt een gemeente onder ons in doorsnee 150 leden. In de regel is er een voorganger, een vrijgestelde dus om de kleine kudde te hoeden en te weiden. Hij is de opziener die dagelijks bij de weg is om zich op de hoogte te stellen van het welzijn der leden. Hij bezoekt ook vrienden en vergaderingen en dat kan best wat betreft de tijd. Misschien steekt er nu een briesje op, maar heeft die gemeente nu ouderlingen en diakens nodig? Ik herinner mij een diaken die het niet meer zag zitten en zijn taak wilde neerleggen. Tenslotte bleek die prakisch alleen te bestaan in het kollekteren op de zondagmorgen. Een andere broeder adviseerde hem de sociale wetgevingen, het werkloosheidsprobleem, het vrijetijdsvraagstuk enz. te bestuderen en dat leek een goed advies. De diaken verwees naar allerlei gemeentelijke instanties waar deskundigen zetelen. Die konden beter ingeschakeld worden als er vragen waren. Indien men al meent dat het toch beter is de voorganger te omringen met een aantal medewerkers - de man zou zich anders wellicht wat eenzaam gaan gevoelen en om raad en steun verlegen komen te zitten; en dan zijn er nog wel een paar redenen aan te voeren - waarom dan niet, in overeenstemming met de grootte van de gemeente, een aantal leden verzoeken in een raad zitting te willen nemen.

De scherpe taaktoewijzing als in Jeruzalem, gevolg van de immense grootte der gemeenschap én de omvang van de vragen op zowel godsdienstig als maatschappelijk terrein liggend, kan m.i. nauwelijks als een schema gehanteerd worden in onze toch kleine en overzichtelijke gemeenten, die zolang ze bestaan, geleefd hebben in een gekerstende wereld.

U vraagt zich af wat er, als er dan toch een raad moet zijn, in wezen verandert. Waarschijnlijk niet veel. Maar er zijn woorden die versleten raken, de glans verliezen of, en dat kan ook, zo belast raken dat ieder er voor vreest daarmee aangeduid te worden. Voor mijn gevoel is dat zo met ouderling en diaken. Een lid van een raad zal zich waarschijnlijk vrijer opstellen, gemakkelijker ingang vinden bij leden en vrienden, meer zichzelf kunnen zijn dan wanneer hij onder een bepaalde titel, die toch al niet overduidelijk een taak beschrijft, moet leven. Hij draagt niet minder verantwoordelijkheid maar hij opereert gemakkelijker. En, voor wie daaraan nog mocht lijden, er wordt niet meer gevraagd wie het eerst genoemd moet worden: de ouderling of de diaken - zij zijn allen broeders. Er is maar één tafel, waar zij samen aanzitten. Met heel de gemeente.

Huizinga



GEZEGEND EN GEZONDEN...!

Aan de ouders van de kinderen die op 19 september...

Ja daar zijn we dan weer om u nog even te herinneren aan het feit dat u en uw kinderen op 19 september...

U hebt al met uw kinderen besloten om naar Zuidlaren te gaan?

O, neem ons dan niet kwalijk dat we dachten dat u misschien...

Wilt u hen dan alvast vertellen:

dat we het thema: „Gezegend en gezonden" vertaald hebben door: „Heb je 't licht ontvangen?" doorgeven dan!

Dat de verhalen en de werkjes daarop betrekking hebben..

Dat *u* daar ook iets van gaat merken op die dag.

Verder verklappen we niets, nu niet, en ook de volgende keer, in augustus niet. Maar 't belooft ook voor uw kinderen een dag vol verrassing te worden.

Een dag die u uw kinderen vast niet onthouden wilt.

U zit wat met de leeftijd? (nog geen 6 of al 12 jaar geweest?)

Niet doen hoor! Er wordt al met zoveel dingen „gezeten" tegenwoordig!

H. Verwoerd

INTREDE Ds Chr. EIJER

Zondag 5 juli D.V. hoopt ds Chr. Eijer zijn intrede te doen in de gemeente Enschede.

De bevestiging en intrede zal zijn 's middags om 15.00 uur in het kerkgebouw Het Trefpunt aan de Spechtstraat.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Den Haag: G. Pflaum te Hoogezand, en J. B. v. d. Veen te Dordrecht.

Bedankt: voor Makkum/Workum: M. J. G. de Vink te Kollumerzwaag.

Bedankt: voor Treebeek: O. Oldenburger te Sneek.

Beroepen: te Hoogeveen: J. Bouritius te Musselkanaal.

TABITHA-AMSTERDAM

Met ingang van 1 september a.s. is ds C. de Jong benoemd tot geestelijk verzorger binnen onze stichting. Hij komt het team van medewerkenden in de pastoraal-maatschappelijke dienst versterken.

Zijn taak als geestelijk verzorger zal hoofdzakelijk zijn in het psycho-geriatrisch verpleeghuis waar 240 bewoners verpleegd en verzorgd worden.

Ds De Jong, predikant in bijzondere dienst van de baptistengemeente te Den Helder, heeft zes jaar als geestelijk verzorger gediend in de zwakzinnigen inrichting Noorderhaven te Julianadorp.



Wij hopen op zondag 6 september a.s. in een bijzondere ochtenddienst ds De Jong te begroeten in ons verpleeghuis, Jan Bongastraat 5.

Wij vragen uw voorbede voor alle medewerkenden in onze huizen én voor hen die daar wonen.

De directie

INTREDE C. MOLEMA

Op zondag 12 juli a.s. hoopt ds C. Molema zijn intrede in de gemeente Zutphen te doen.

's Morgens om 10.00 uur is de bevestiging in de kapel, Burg. Dijckmeesterweg 41, door ds G. Vegter.

's Middags om 15.00 uur zal dan de intrededienst zijn in het Ned. Herv. Wijkcentrum „de Brug", hoek Emmerikseweg-Thorbeckesingel.

De gemeente hoopt op veel belangstelling en bidt om een gezegende dag.

BEVESTIGING EN INTREDE Ds. P. WIJCHERS

De baptistengemeente te Zwolle deelt mee, dat ds P. Wijchers, na bevestigd te zijn door ds C. van Wier, D.V. zondag 5 juli 1981 zijn intrede doet.

Zowel bevestiging als intrede vinden plaats in een dienst die om 16.00 uur zal aanvangen in „De Samenhof", Zamenhofsingel 15.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

E. A. Zantvoord-Nagelhout

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie

Op vrijdag 26 juni a.s. komt de werk- en studiegroep voor evangelisatie bijeen om de laatste hand te leggen aan het programma voor onze jaarlijkse ontmoeting op De Bron. U weet wel, de werkbijeenkomst, waar we nu voor de negende keer samen mogen komen om ons te verdiepen in de grote opdracht van de Heer. Evangelisatie is in deze tijd nog steeds een opgave en het wordt er niet gemakkelijker op. Toch houdt het ook binnen onze gelederen velen bezig en er is bijna geen gemeente, die niet een eigen „evangelisatie-werkgroep" heeft. Meer en meer gaan we beseffen, dat we elkaar nodig hebben voor het ontdekken van nieuwe wegen, maar ook om een duidelijker zicht te krijgen op de problemen, waarvoor we ons gesteld zien.

We zijn ervan overtuigd, dat het programma ons ook dit jaar weer veel te bieden heeft. Hoofdthema is: *De mens in zijn wereld.* We willen nadenken over wie de mens van vandaag is en hoe we het contact met hem kunnen leggen. Een andere vraag is: Hoe ziet de bijbel de mens in het licht van God? Welke practische consequenties voor ons gemeentelijk evangelisatiewerk moeten we hieruit trekken?

Toch is er in deze dagen van bezinning meer nodig dan het samen praten over problemen en mogelijkheden. Er is ook behoefte aan geestelijke verdieping en vernieuwing. Het kon wel eens zijn, dat hieraan de allermeeste behoefte bestaat, zeker als je een heel jaar lang bezig bent geweest in de practijk van het gemeentelijk leven. Ook aan dit zo belangrijke element zullen we weer niet voorbijgaan. We hopen en bidden dan ook, dat ook dit jaar weer velen zullen komen *uit al onze gemeenten.*

U kunt het geloven of niet, maar er zijn gemeenten, *die nog nooit een afgevaardigde naar deze werkbijeenkomst hebben gestuurd!* Anderen volstonden met het zenden van een eenzame afgezant, die natuurlijk thuis nooit kan overbrengen, wat hij/zij heeft ervaren. Laat er toch uit *elke gemeente* minstens twee mensen naar Dalfsen komen. De data zijn *21, 22 en 23 september.* Binnenkort kunnen de secretarissen en contactpersonen weer een aantal aanmeldingsformulieren tegemoet zien. Maar noteer de data alvast in uw agenda en stel het onderwerp aan de orde op uw eerstvolgende vergadering.

Nieuw werk

De ECU heeft zich op haar laatste vergadering intensief bezig gehouden met het onderwerp: Nieuw Werk. Ter bespreking stond een nota, waarover ook een keer iets in deze rubriek heeft gestaan. Een aantal broeders in den lande was zo welwillend eens wat tijd te steken in het meedenken over dit zo belangrijke onderwerp en ik wil hen hier graag voor bedanken. Ze hebben er ongetwijfeld aan meegewerkt, dat we nu een beetje meer zicht op deze zaak gekregen hebben. Het onderwerp blijft ons boeien en we zullen er de komende tijd verder over denken.

Het zou ons helpen, als anderen in het land met ons mee wilden denken en bidden over deze dingen. In dat geval hoor ik graag eens iets van u.

Met hartelijke groeten, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

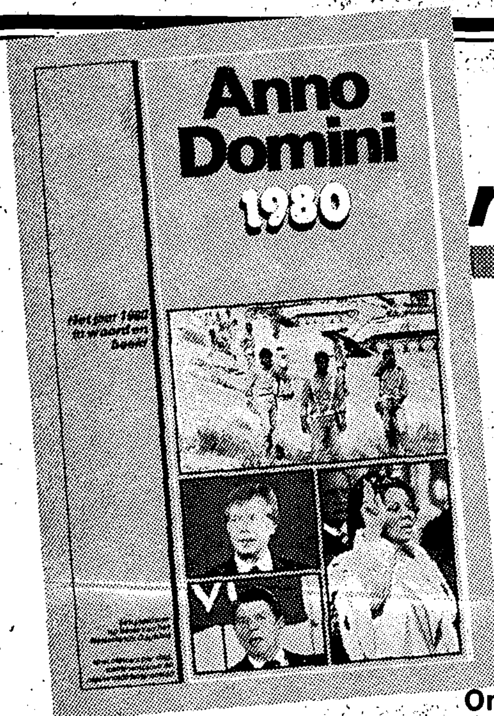
BOEKBESPREKING

Drs. J. Streefland: Woorden om mee te leven. De Thora als blauwdruk van het Koninkrijk Gods. Uitg. Callenbach, Nijkerk. Pap. 248 pag. *f* 37,50.

Na een boeiende, leerrijke inleiding, waarin de schrijver ingaat op vragen die vooral met de canon van het oude testament te maken hebben, gaat hij over tot een bespreking van de pericopen (soms perioden) van Genesis tot en met Deuteronomium. Daarbij gaat hij niet in op (alle) exegetische vragen, maar hij probeert aan de weet te komen wat je als christen met de Jood gemeenschappelijk hebt en moet hebben om de God van Abraham, Izaäk en Jacob te kunnen aanbidden en dienen als de Vader van Jezus Christus. Daarbij komt hij menigmaal tot verrassende ontdekkingen, die de geïnteresseerde bijbellezer (die beslist geen grote algemene en theologische ontwikkeling behoeft te hebben!) zullen helpen tot een verdieping van inzicht te komen in de openbaring Gods zoals die in het OT voor ons ligt. Wat met name de bedoeling van de schrijver was, is duidelijk op te maken uit de ondertitel; de thora (wet, maar tegelijk verzamelnaam voor de eerste vijf bijbelboeken) is een blauwdruk van het koninkrijk Gods. Dat wil zeggen: wie de nieuwtestamentische prediking van Jezus en de apostelen wil verstaan, zal inzicht moeten hebben in de thora.

Wie zich voortgaande wil bekwamen in de kennis van het OT, doet met de aanschaf van dit boek een goede keuze. Ongetwijfeld zal hij/zij nadien de behoefte voelen tot een dieper ingaan op verschillende detailzaken. Welnu, dán heeft de schrijver ongetwijfeld één van zijn doelstellingen vervuld gezien.

Ploeger



Er is een nieuw jaarboek

Anno Domini 1980

Het jaar 1980 in woord en beeld
Een belangrijk tijdsdocument
Omdat ook 1980 een jaar onzes Heren was

In dit jaaroverzicht vindt u onder meer:

- een dagkroniek met de belangrijkste binnen- en buitenlandse nieuwsfeiten in kort bestek op een rijtje
- nieuwsachtergronden en allerlei wetenswaardigheden
- gedegen commentaren van vele ervaren journalisten, zoals J. P. de Vries en A. Kamsteeg
- veel foto's, waarvan een groot aantal niet eerder gepubliceerd werd (de beste persfoto's zijn er vaak pas als het nieuws al oud is)
- een register, waarmee alles direct op te zoeken is.

Het boek telt 240 pagina's; steekt in een kleurrijke, stevige band: gereed om nog jaren naast de geplande volgende jaarboeken voor het grijpen te staan.
Onmisbaar in het gezin en op de scholen.

Dit jaarboek werd samengesteld op basis van het Nederlands Dagblad, met redactionele medewerking van Afke van de Groep-Karssenberg en Rudolf Roukema.

De prijs van het jaarboek „Anno Domini 1980" is vastgesteld op ƒ 27,50.
Tot 1 juli geldt echter een voordeelprijs van **22,50**

BESTELBON (opsturen naar Uitgeverij De Vuurbaak bv, Antwoordnummer 550, 9700 VB GRONINGEN Geen postzegel nodig)

Zend mij s.v.p. rechtstreeks/via boekhandel ....

.... exempla(a)r(en) van het jaarboek „Anno Domini 1980" voor de intekenprijs van ƒ 22,50

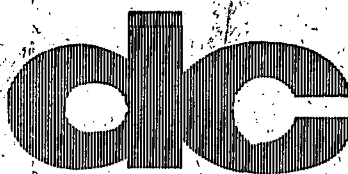
Naam: ....

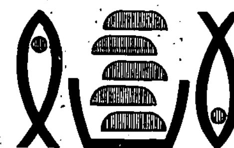
Adres: ....

Postcode: .... Plaats: ....

DE VUURBAAK - GRONINGEN

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Na een moegestreden lijden heeft de Here tot Zich genomen op de leeftijd van 86 jaar onze broeder

KLAAS BLAAUW

echtgenoot van Christina Voskuil.

Baptistengemeente Hoogezand

Op 26 april 1981 nam God tot Zich onze zuster

TAETSKE VAN DER VEEN-STENEKES

op de leeftijd van 79 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

De Heer heeft op de hoge leeftijd van 89 jaar tot Zich genomen onze zuster

NANTKODINA ONRUST-DUBBELBOER

Als hier op aarde mijn werk is gedaan.

Baptistengemeente Emmen

Op zondag 12 juli a.s. zal ds C. Molema zijn intrede doen in onze gemeente.

Wij nodigen u hartelijk uit deze dienst bij te wonen.

De intrededienst zal worden gehouden in het N.H. Wijkcentrum „De Brug", Thorbeckesingel 2 te Zutphen.

De dienst vangt om 15.00 uur aan.

Tijdens de dienst is er gelegenheid het woord tot ds Molema te richten.

Na de dienst is er gelegenheid om persoonlijk met ds en mevrouw Molema kennis te maken.

Namens de raad,

S. Kluin, secretaris

Prot. Chr. vrouw, 53 jaar, gescheiden zag zich gaarne geplaatst in Baptist moederloos gezin.

Om weer wat voor een ander te mogen wezen.

Voorkeur Friesland. Houdt van dieren.

Brieven onder nummer 10.600.

Wie kon door financiële omstandigheden of ziekte geen vakantie boeken en wil er toch graag even tussenuit?

Aangeboden van 1-15 augustus tegen onkostenvergoeding (dus geen huur): royale woning in Sneek, 3 éénpers. bedden, beschutte tuin, rustige stand.

Alleen nette, zorgvuldige mensen kunnen in aanmerking komen.

Brieven met vermelding van uw omstandigheden en zo mogelijk informatie adres binnen een week zenden aan nummer 10.650.

S.v.p. postzegel voor antwoord insluiten.

TE HUUR:
5 pers. karavan op kamping te Grollo, vanaf 8 aug. Tel. 05990-13325 na 6 uur.

TE HUUR WORKUM (Fr.)
Particuliere woning van 15-29 augustus.
Mooi gelegen; gezellige tijd.
(Bereidheid om voor 2 lieve poezen te zorgen)
Inlichtingen: 05151-2132.



CAMPING „DE BETTELD"
telefoon 08342-2528
Aaltenseweg 11, 7021 HR Zelhem

10 jaar verantwoorde rekreatie

Camping met eigen geluid op bijbelse grondslag.
Bel even voor een informatie-pakket

BESTELBILJET

Heden en Toekomst .... ex. à *f* 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" .... ex. à *f* 2,50

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

Toen wij op 6 juni ons vijfentwintig jarig huwelijksfeest vierden hebben wij ondervonden wat het betekent zusters, broeders en vrienden te hebben.

Allen hartelijk dank voor uw warme belangstelling.

Fam. A. Touwen, Rotterdam

Het B.I.B. heeft een opleiding voor iedere christen!

Theologie studeren? Of een bijbelschool "doen"? Of een vormingsschool van een jaar? Dat zijn nog maar drie van de mogelijkheden die het Bijbelinstituut België heeft te bieden. Want in feite is er voor iedere christen een opleiding "op maat". In overeenstemming met persoonlijke keuze, omstandigheden en vooropleiding. Of men nu 5 jaar lang de theologische faculteit wil volgen of 3 jaar lang de bijbelschool. Of het gedecentraliseerde studie-programma: een bijbelschool op zaterdagen. Of de toerustingscursussen (steeds 2 maanden rond een bepaald thema en daarna een examen).

Legio kansen voor wie beter toegerust wil worden voor het funktioneren in gemeente, zending en evangelisatie. Vraag de nodige informatie.

Bijbelinstituut België
toerusting in vele vormen!



St.-Jansbergsteenweg 97, B 3030 Heverlee/Leuven
tel. 09-3216220993

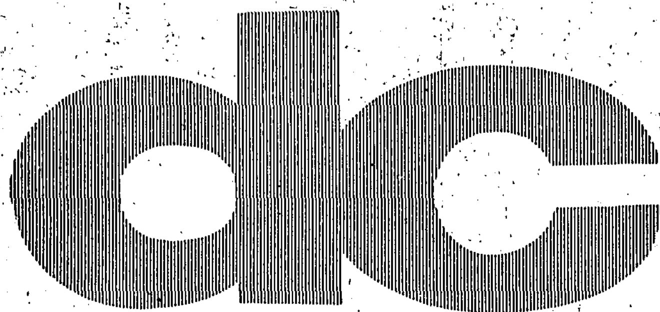
Sinds 1883



SWITTERS-TERPSTRA-WOLDRING bv

STEENHOUWERIJ - GRANIETVERWERKENDE INDUSTRIE
GRAFWERKEN - NATUURSTEENHANDEL - BOUWWERKEN

Emmasingel 11, Groningen (Hol.) tel. (050) 12 34 10 b.g.g. 25 11 22 - 48 70 64





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummers 26/27 - 3/10 juli 1981

Weet u 't nog...? 't Is Pinksteren geweest...!

Er zijn gelovigen, die, wanneer ze dit lezen of horen, geneigd zijn om wat schamper de schouders op te halen. Anderen reageren wat minder cynisch, maar zijn daarom niet minder gefrustreerd...
't Is Pinksterfeest geweest! Inderdaad. De Heilige Geest is uitgestort! Nou, en...
Predikers hebben weer enthousiast getracht om de fantastische krachten en mogelijkheden van Gods Geest te beschrijven. Maar wat heeft dat nou allemaal uitgewerkt? Waar is die Geest nu te bespeuren?

In de wereld hopen de spanningen zich nog dagelijks op. Velen wachten gespannen of gelaten op het moment dat al die boosaardige machten zullen resulteren in een enorme knal, die alle leven vernietigt. En waar is dan die tegenkracht? Wat richt de Geest van God nu uit in deze wereld? Is Hij niet volslagen lam en machteloos tegenover al die demonische geesten?

In de kerken lijken de mensen ook niet bepaald onder heilige hoogspanning te staan. Wat een verdeeldheid, meningsverschillen, tegenstellingen! En, nota bene, dikwijls met een beroep op de leiding en bedoeling van de Geest, die verenigt! Vele gelovigen geloven het wel. Hun leven onderscheidt zich nauwelijks van niet-gelovigen, die immers óók een keurig burgerlijk leven leiden. Er schijnen zelfs zogenaamde gelovigen te zijn, van wie je dat laatste zelfs niet eens meer kunt beweren... Toch is weer in alle toonaarden verkondigd, dat de Geest mensen volledig ánders maakt!

Goed, en nu even heel eerlijk: ik geloof in de Heilige Geest. Maar wanneer ik lees, wat die Geest deed in de levens van die eerste christenen, dan val ik wel behoorlijk uit de toon. Ik voel me bepaald geen geestelijke koorddanser of krachtpatser. 't Zou best kunnen, dat, leefde ik in die eerste christelijke tijd, de apostelen belangstellend of vermanend zouden komen vragen: „Hebt gij de Heilige Geest ontvangen, toen gij tot het geloof gekomen zijt?"

Ja, natuurlijk, 't is Pinksteren geweest. Maar wat merk ik daar (nog) van!

— o —

Wie met deze vragen zit, zou misschien eens moeten nadenken over de woorden: „Wij nu hebben ontvangen de Geest uit God, opdat wij zouden weten (= zien, beseffen) wat ons door God in genade geschonken is" (1 Cor. 2 : 12).
Om oog te krijgen voor Gods geweldige daden, ook in deze tijd, hebben wij de Geest nodig, die ogen opent. De ongeestelijke mens is blind voor deze dingen, hij ziet ze niet en begrijpt ze niet. Die ongeestelijke mens woont ergens nog in elke christen. Steeds weer steekt hij zijn kop op en probeert de gelovige weer van zijn stuk te brengen door hem zand in de ogen te strooien. Dan ziet en beseft een christen weinig of niets meer en verliest hij maar al te gemakkelijk de moed en de visie.

Het eerste wat de Geest in een mensenleven doen wil, en waar een mens Hem om vragen mag, is toch wel: ogen openen, telkens weer openen, steeds wijder open maken. „Zie!" zegt de Geest, „Ik wil dat je ziende wordt!" Zien is een groeiproces. Zag de door Jezus genezen blinde niet in eerste instantie de mensen als bomen, als schimmen? Pas in een later stadium zag hij scherp en helder!

De Geest is wel degelijk werkzaam in de wereld, in de gemeente, in mijn leven! Maar zie ik het?

Hebt u Hem gezien, kortgeleden, toen die zuster werd gedoopt? Ze beleefde een ellendig moeilijke tijd: grote zorgen, een zee van angst en onrust, schuldgevoelens benamen haar elke vorm van levensvreugde. Maar op de dag van haar doop beleed ze haar dankbaarheid, omdat Jezus Christus haar van dit alles bevrijdde! Ze zag het weer helemaal zitten! Zag U Gods Geest toen wel? Want Hij bewerkte toch die verandering in dit mensenleven? Kleine dingen? Weet u iets grootsers te bedenken dan dat een mens weer echt léven kan?

Maken zachte dokters stinkende wonden?

Als gewoonlijk zullen ook over dit gezegde de meningen wel uiteenlopen. Wellicht sterk uiteenlopen. Misschien zelfs zo uiteenlopen dat de diverse standpunten niet meer door de innemers herkend kunnen worden. Waardoor dan het punt bereikt is, dat kennisneming van standpunten leidt tot confrontatie van standpunten, en tenslotte tot polarisatie...

Naarmate terrorisme, geweld, harde acties enzovoort toenemen, krijgt de verzuchting: Er moet harder opgetreden worden, meer aanhangers. Want zachte dokters maken stinkende wonden. Ook zachte politieke dokters. De harde hand is nodig, menen sommigen. Recht en orde moeten gehandhaafd worden. Eigendom en veiligheid moeten gewaarborgd zijn. Je moet 's avonds als vrouw weer bij de straat durven te zijn. Je moet je hart niet vast moeten houden als je kinderen eens later thuis zullen komen. Aanpakken dus, zeggen sommigen.

Merkwaardig is te horen hoe twee verschillende meningen over de doodstraf kenbaar worden. Er zijn er, die voor herinvoering van de doodstraf zijn in die landen waar deze is afgeschaft. En niet alleen voor herinvoering, maar ook voor in de practijk brengen spreken velen zich uit. Anderzijds is er een actie die de doodstraf nu eindelijk wel eens over heel de wereld en voor alle groepen van misdadigers en politieke activisten afgeschaft wil zien. Dat de honderden doodvonnissen in Perzië daarbij een belangrijke rol gespeeld hebben, is onmiskenbaar.

Mensen die voor de harde lijn zijn, menen - zo zij Nederlands spreken - dat zachte dokters stinkende wonden maken. Dat zijn wonden die niet genezen, maar blijven etteren; daarin woekert het kwaad voort. Dat kwaad kan tenslotte veel meer te gronde richten dan enkel de wonde die aanvankelijk geslagen was. Harde aanpak dus, desnoods lijfstraffen en desnoods de doodstraf. Met name daar waar door terrorisme één of meer mensen het leven gelaten hebben. Oog om oog, tand om tand, leven om leven.

Als het al waar is dat zachte dokters stinkende wonden maken, dan toch alleen maar omdat zij zich enkel en alleen met de wonde bezighouden en niet met de oorzaak van de wonde. Kurieren am Symptom noemt men dat. Datzelfde zou je ook kunnen stellen tegenover de uitspraak: Er moet harder opgetreden worden.
Want terrorisme, gewelddadige acties, revolutionaire bewegingen, ze hebben toch allemaal een oorzaak? Wie in troebel water wil vissen, moet toch in ieder geval troebel water vinden? Of maken? Criminaliteit is toch niet iets dat zómaar ontstaat? Verslaving aan drank en drugs vallen toch niet uit de hemel?
Op z'n minst zal men in de samenleving toch tot een bezinning moeten komen over de vraag: Hoe ontstaan zulke bewegingen, zulke acties? Wat is er kapot en rot in de maatschappij? Als - om maar een voorbeeld te noemen - het alcoholgebruik onder jeugdige werkelozen schrikbarend toeneemt, zal men niet aan dat alcoholmisbruik moeten gaan werken maar aan die jeugdwerkeloosheid. Als er - een ander voorbeeld - ontevredenheid heerst over de huisvestingsmogelijkheden van grote delen der bevolking, zal men zich de vraag moeten voorleggen waarom de schaarse grond in een steeds dichter bevolkt rakend land als Nederland in handen kan komen van mensen die daar geen andere bedoeling mee hebben dan zichzelf te verrijken.

Ik denk ook dat vooral de huichelachtigheid in veel denken en doen er toe leidt dat stinkende wonden stinkend blijven. Is het ergens niet vreselijk huichelachtig voor de afschaffing van de doodstraf te vechten en tegelijk door je economisch gedrag miljoenen mensen tot de hongerdood te veroordelen? Is het niet huichelachtig, het gebruik van drugs te veroordelen, en het gebruik van alcohol in ere te houden? Is het niet huichelachtig over losbandigheid van de jeugd te spreken en tegelijk voorbij te zien dat in ontieglijk veel gezinnen de opvang van kinderen en jongeren volkomen faalt?

Als christenen zich uitlaten over verschijnselen in de samenleving, kunnen zij dat in veroordelende zin doen. Ze kunnen echter ook de hand in eigen boezem steken. Dat is gevaarlijker voor die hand dan deze beschuldigend in de richting van anderen te strekken. Toen Mirjam, de zuster van Mozes, de man die Israël destijds van het Egyptische juk bevrijdde, toen Mirjam de hand in eigen boezem moest steken kwam deze er melaats uit. Die melaatsheid bracht zij niet van buiten naar binnen maar van binnen naar buiten.
Anders gezegd: Als christenen zich bezig houden met de samenleving, zouden zij zich de vraag moeten stellen: Hoe is het bij ons in de gemeente? Is daar de zorg voor elkaar werkelijk zo, dat niemand tekort komt? Gaan we daar zonder geweld

---

Zag u de Geest wel, toen er laatst allerlei spanningen in de gemeente waren? Sommigen hadden de neiging om weg te gaan en iemand deed dat ook inderdaad! Maar vele anderen stonden op de bres. Ze vingen de problemen op en bleven trouw, aan de gemeente, aan de Heer, zelfs aan degenen die de problemen veroorzaakten. Hebt u toen wel oog gehad voor de wondere kracht van de Geest, waardoor de gemeente, niet uit elkaar vloog? „Door één Geest tot één lichaam gedoopt", zó noemt de bijbel dit wonder van de Geest, die samenbindt en bijeenhoudt. O ja, natuurlijk, zo gaat het niet altijd. Overal waar gehakt wordt, vallen spaanders. Ook de kwade geesten werken. 't Is maar waar je het liefst en het meest naar kijkt!

Hoorde u van die dienst, waar destijds een jong echtpaar werd uitgezonden naar het zendingsveld? Velen ervoeren en zagen de Heilige Geest, die roept en zendt! En het waren maar twee van de tienduizend die jaarlijks vertrekken! Zag u de Geest?

Zonder enige twijfel: het is Pinksterfeest geweest en de Geest is er en werkt. Hij werkt waar een eenvoudige zuster aan kinderen van Jezus vertelt en een zendeling in Jezus' naam grootse dingen verricht. Hij is daar, waar iemand simpelweg een zieke bezoekt in de naam van Jezus en waar een ander voor zwaar achtergestelde kleurlingen een ziekenhuis bouwt. Hij is daar, waar iemand een medegelovige bemoedigt of op zijn zonden wijst en daar, waar in de politiek mensen durven en willen getuigen: „Zo zegt de Heer!"
Miljoenen christenen houden hun belijden van Jezus Christus vol, ondanks vervolging in allerlei vorm. Het is de kracht van de Geest die het hen mogelijk maakt. Anderen overwinnen in hun dagelijks leven velerlei verzoeking en verleiding. Het is dezelfde Geest!

Zien we het? Zien we Hem?

Helaas is het wel waar, dat door velen die Jezus' naam belijden de Geest weerstaan, bedroefd, zelfs geblust wordt. Het is waar, dat de Geest zich veel machtiger zou kunnen manifesteren, wanneer de gelovigen zich meer wilden laten vullen door hem. Maar desalniettemin doet de Geest oneindig veel meer dan wij doorgaans beseffen.
Er is geen reden tot kleingeloof en moedeloosheid. Gods Geest heeft ook vandaag al weer vele wonderen verricht!

„Opdat wij zouden weten, opdat wij zouden zien..." Dát wil de Geest in ons leven bereiken: zien en ervaren, dat een levende Heiland door zijn Geest dagelijks grote dingen doet in kleine mensenlevens.

„Heer, dat ik ziende mag worden!"

CvW.

LUISTEREN

In een enquête-formulier, dat mensen in de gemeente wil helpen om te ontdekken welke gaven ze hebben om te kunnen dienen, stond bovenaan de lijst met mogelijkheden: Ik kan goed luisteren.
Het lijkt me heel taktisch om dat bovenaan de lijst te zetten. Eigenlijk hoef je die lijst al niet verder in te kijken, als je niet goed kunt luisteren.
Toch blijft luisteren een van de moeilijkste opgaven voor een mens. Dat geldt voor gewone gesprekken, maar in het bijzonder voor de kerkgang. Daar moet je dan maar zo'n twintig tot vijfentwintig minuten luisteren naar een ander. En dat terwijl veel mensen zelf zo graag aan het woord zijn. Het kan natuurlijk best zijn dat een spreker helemaal niet boeit, en dat daarom je aandacht verslapt. Maar het kan ook best zijn, dat de man toch heel waardevolle dingen zegt, als je de moeite neemt om je zwervende gedachten tot de orde te roepen en je te concentreren op wat er gezegd wordt.
Dat we vaak moeilijk kunnen luisteren, werkt ook remmend op ons bijbellezen en de bijbelstudie. We zitten immers zo vol met onze eigen ideeën en eigen gedachten, met onze eigen problemen. Die liggen vaak schijnbaar in een heel ander vlak dan de dingen waar de bijbel ons over spreekt. We missen vaak de aansluiting tussen onze leefwereld en de wereld van de bijbel, de wereld van God.
Dat wordt in de bijbel ook niet ontkend. „Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen", zegt de HERE, in Jesaja 55 : 8. God denkt heel anders dan wij, en Hij handelt heel anders dan wij.
Betekent dat dan dat ik met mijn dagelijkse zorgen, en met alle dingen waar ik het moeilijk mee heb in dit aardse leven niet bij God terecht kan, omdat Hij in de hemel is en ik op de aarde? Hij staat buiten dit aards gebeuren, hoog en verheven, en is zó ver verwijderd van ons aards getob, dat Hij er niet in kan meevoelen? Hij denkt tòch heel anders dan wij?

Zo is het gelukkig niet. Telkens daalt God af tussen de mensen, om te laten merken dat Hij intens meeleeft. Dat afdalen van God heeft uiteindelijk lichamelijk gestalte gekregen in de Here Jezus Christus. In Hem heeft God onder ons gewoond. Zover ging Gods meeleven en inleven. Hij is bezig met onze vragen, ons lijden, onze zorgen.

Maar wel op zijn manier. Van zijn kant uit bekeken. Hij bekijkt onze zorgen, onze problemen van de heel andere kant. Hij heeft daar zijn gedachten en zijn mening over. En die is vaak radikaal anders dan onze mening. En wat wij soms aanzien als de goede weg, is in zijn ogen helemaal niet de beste weg voor ons. Onze voor-de-hand-liggende oplossingen lopen de Heer soms precies voor de voeten.

Wat Hij wil, houdt Hij beslist niet voor ons verborgen. Zijn woord geeft ons richting aan, en leidt ons in zijn denkwijze, in zijn wil... als we maar luisteren willen. Zo is zelfs onze Here Jezus zijn loopbaan op aarde begonnen, en heeft hem ook voltooid. Jesaja 50 : 4 zegt van Hem: „De Here HERE heeft mij als een leerling leren spreken om met het woord de moede te kunnen ondersteunen. Hij wekt elke morgen, Hij wekt mij het oor, opdat ik hore zoals leerlingen doen". En in Jesaja 51 wordt het volk, dat in het spoor van deze Knecht des HEREN wil gaan, opgewekt: Hoort naar Mij, luistert naar Mij, mijn volk, mijn natie. Discipel zijn is leerling zijn, en leerlingen leren door luisteren.

Maar ik kan alleen goed luisteren, als ik mij concentreer op de Spreker. Dat is moeilijk, want er komen soms protesten uit mijn eigen hart op. Mijn ervaringen willen een andere taal spreken. Uit de omgeving, uit de maatschappij komen allerlei geluiden op mij af. Stil worden om naar God te luisteren vraagt bewuste inspanning.
Maar biddend luisteren brengt ons wel in Gods heiligdom, om van daar uit ons leven te leren zien in zijn licht. Dat is de weg om je hoge roeping ook uit te leven.

H. G. de Winkel

STUDENTEN SPREEKBEURTEN

De zomermaanden juli en augustus zijn volledig „volgeboekt".
Voor nieuwe aanvragen betreffende september, oktober, november etc. wordt u verzocht kontakt op te nemen met student *Hugo Heymeijer* die per *1 september 1981* de coördinatie van de spreekbeurten overneemt.
Hij is *vanaf 1 september* bereikbaar op het adres van „de Vinkenhof", Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, 030-791093 (studenten-etage).
Voor dringende gevallen kunt u mij thuis bereiken: Meidoornlaan 41, 3319 HP Dordrecht (078-160528), alleen van *17 t/m 29 augustus.*

Nico van der Leer

NIEUWS VAN DE L.Z.C.

De L.Z.C. heeft een nieuw verhalenrooster:
— Het sluit aan bij de Gemeente Bijbel School
— Veel achtergrond-informatie
— De verhalen zijn helemaal uitgeschreven
— Uitgebreide suggesties voor de verwerking
— Er is ook los werkmateriaal bij te krijgen

Bent u nieuwsgierig geworden en wilt u hierover meer informatie, dan kunt u terecht bij (namens de werkgroep)
A. Pots-v. d. Veen, Sassenbergen 59, 9531 GW Borger; tel. 05998-4946

---

met elkaar om? Blokkeren we elkaar daar niet in onze ontplooiingsmogelijkheden? We komen tekort, we staan er vaak verkeerd voor. Laten we eerlijk zijn. Onze omgang met onze welvaart kan de toets der critiek nauwelijks doorstaan. Onze omgang met elkaar wordt niet altijd gedragen door liefde en achting. Veel baptisten - je moet het helaas altijd maar weer horen - betalen hun wekelijkse of maandelijkse bijdrage aan de gemeente niet als er door die gemeente hun onwelgevallige besluiten genomen zijn (geld als pressiemiddel wordt ook elders gebruikt). Veel leden der gemeente gooien het bijltje erbij neer als ze hun zin niet kunnen krijgen (staken is in de maatschappij een erkend middel om je zin te krijgen).

De samenleving zou een weerspiegeling moeten zijn van het kerkelijk/gemeentelijk samenleven der gelovigen. Dát is - dunkt mij - toch óók de betekenis van „Gij zijt het licht der wereld, het zout der aarde". Niet maar met woorden, maar vooral met daden, met het voorbeeld in deze wereld te staan is onze opdracht.

Het geloof IN Jezus Christus moet ons ook doen delen in het geloof VAN Jezus Christus. Zijn geloof was gericht op de liefde van Zijn Vader. Dáárvan verwachtte Jezus letterlijk wonderen! Hij was geweldloos; wie kan nú nog van geweld iets verwachten? Hij was waarachtig; wie kan nu van oneerlijkheid nog iets verwachten? Hij was open; wie kan zich nu nog hullen in achterbaksheid? Hij ging de eerste schrede op de weg naar de ander; wie durft nu nog voorschrijven dat wij het anders moeten doen?

Maken zachte dokters stinkende wonden? is een verkeerde vraagstelling. Je zou moeten vragen: Welke instrumenten geven wij onze dokters, dus: onze politici, onze werkgevers en onze werknemers, onze jongeren en onze ouderen, om onze samenleving te gezonden, te helen?
Om in de beeldspraak te blijven: Geen enkel instrument dat wij geven, is volkomen vrij van smetten. Er bestaat geen steriliseerketel voor maatschappelijke instrumenten...
Dáárom zal er ook wel verschil blijven over de vraag welke instrumenten door wie op welke wijze gebruikt zullen moeten worden. Maar gelovigen kunnen zich daarbij nooit vergenoegen met het oog om oog en tand om tand. Zij hebben gehoord: Blijft in Mijn liefde. Dat zei Hij, die de scharen zag en met ontferming over hen bewogen werd omdat zij waren als schapen zonder herder...

Ploeger

Wat is het beste: je sterke of je zwakke kanten laten zien?

Ik laat een glimlachend gelaat zien. Mijn onzekerheid en angst verberg ik, mijn verdriet en mijn zorgen. Niemand mag iets aan mij zien, dus glimlach ik. Zo kan ik een zekere en sterke indruk maken.
Ik heb vele aangezichten. Voor de zondag en door de week. Voor mijn chef en tegenover mijn kinderen. Die aangezichten heb ik nodig, ze helpen en beschermen mij. Ik kan mij niet permitteren om een opengeslagen boek te zijn, waarin ieder kan lezen over mijn zwakheden.
Toch wil ik graag waarachtig zijn; ik wil me kunnen verblijden over mijn sterke zijden, zonder me te moeten schamen over mijn zwakke trekken, omdat ik weet dat mensen mij begrijpen en van mij houden.

Kracht en zwakheid liggen dikwijls dicht naast elkaar, als de twee kanten van een gulden. Drie voorbeelden kunnen dit illustreren:

1. Hij beschikt over het vermogen om zich duidelijk uit te drukken. Maar wat hem zwaar valt, is geduldig naar een ander te luisteren teneinde hem de kans te geven om zich te oefenen in het duidelijk maken van wat hij bedoelt.
2. Zij is vol begrip en staat altijd klaar om te helpen waar hulp nodig is. Mensen die het moeilijk hebben, hangen als een klit aan haar. Maar ze verstaat niet de kunst om ook eens iets van zich af te zetten.
3. Hij heeft organisatietalent en trekt, als een magneet, allerlei zaken naar zich toe. Maar zich terugtrekken, eens zien hoe een ander zich inspant, kan hij slecht.

Probeert u eens een lijstje aan te leggen van zaken die de kracht en de zwakheid van een bekende persoon laten zien.

Wat bij een ander gelukt, blijkt onmiddellijk veel moeilijker te zijn, wanneer het ons zelf betreft. Bij mij zelf zie ik dikwijls alleen maar datgene wat ik graag wil zien. Jezelf zo in de spiegel bekijken brengt je meestal niet veel verder. Ik moet proberen om andere, meer betrouwbare spiegels te vinden, die me kunnen helpen om te komen tot een betere beoordeling van me zelf.

De spiegel van Gods woord vertelt mij onomwonden wie ik in Gods ogen ben. Maar ook mensen die mij na staan, mijn echtgenoot, mijn vrienden en collega's kunnen me helpen om een beter beeld te krijgen van mijzelf.
Vraag eens iemand die u na staat, nadat u aantekeningen heeft gemaakt over hoe u zelf ziet: Ik zie mijn sterke en zwakke kanten in de volgende feiten... Hoe zie jij die?

Paulus schrijft: „Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezen en beven tot u..." (1 Cor. 2 : 3) En: „En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid... Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig" (2 Cor. 12 : 9, 10).

In het algemeen wordt kracht geïdealiseerd en bewonderd. En wie oogst niet graag bewondering? De sterke is altijd de held. De rollen zijn verdeeld: de sterke is de helper, de redder, hij die het weet, die gelooft. En wanneer iemand iets van zo iemand wil ontvangen, moet hij de rol spelen van de hulpbehoevende.

Maar Paulus benadert de gemeente in Corinthe niet als de leider, het hoofd van een jonge groep gelovigen, niet als theoloog of als professioneel zielzorger of leraar. Hij komt als mens, als iemand die behoefte heeft aan Gods genade. Hij vermeldt eerlijk zijn angst en beven, zijn zwakheid, die hij niet camoufleert achter een zelfbewust optreden.
Wat gebeurt er, wanneer een mens, een christen, zich zo menselijk met al zijn angst en zwakheid laat zien?
Ik gevoel mij begrepen en geaccepteerd met mijn zwakheid en zonde en ik ontvang de moed om mij te openen voor God en mensen.
Zijn zwakheid wordt voor Paulus tot een middel, waar doorheen Gods kracht kan schijnen. Op deze wijze worden vrees en beven overwonnen. „Mijn genade is u genoeg". Genoegen nemen met wat ik ben en wat ik kan helpt mij om dankbaar te kunnen leven met mijn beperktheden, mij welbewust van wat ik waard ben.

Wanneer Gods kracht machtig werkt in zwakke mensen, ligt daarin voor ons een mogelijkheid om te wagen, om grenzen te overschrijden, die zonder deze kracht voor ons onoverkomelijk zouden zijn.

Dat heeft ook de oudtestamentische gelovige ontdekt: „Met mijn God spring ik over een muur" (Ps. 18 : 30).

Overgenomen uit „Die Gemeinde"
van Bernd Kuhn. Vert. C. v. W.
uit het Deens.

Praat maar met God

(Over telefoonbeantwoorders in de hemel)

Er is iets wat mij irriteert, Heer.
Wat is onze tijd toch vermechaniseerd!
Bel ik bijvoorbeeld naar een reparateur, dan antwoordt een telefoonbeantwoorder:
„Vermeld uw naam, adres en telefoonnummer, en vermeld kort uw boodschap.
Wij nemen naderhand contact met u op".

Dat is toch onmenselijk!
Natuurlijk bespaart het tijd en geld als je zo'n apparaat hebt, dat de hele dag je antwoorden doorgeeft.
Maar ik heb behoefte aan een levende stem, een luisterend oor en een begrijpend hart.
Ik heb er niet de minste behoefte aan om mijn hart te luchten bij een machine.

Maar midden in mijn ergernis denk ik aan U, Heer,
hoe wij altijd U kunnen aanroepen en constant U kunnen lastigvallen met onze problemen, omdat wij weten dat U altijd luistert.

God zij dank, dat er in de hemel geen telefoonbeantwoorders zijn die onze gebeden registreren en beloven om er mee bezig te zullen zijn als het onze beurt is.

Mijn hart wordt rustig, Heer,
bij de gedachte dat Uw oor altijd luistert,
wanneer ik ook maar op U een beroep doe.
In Uw liefdevolle opvang kan ik rusten,
zonder bang te zijn dat ik U vermoei
met mijn eeuwige vragen.
Ik weet dat U er bént.
En U bent mijn God en hemelse Vader.

Flora Larsson

OPENING SEMINARIEJAAR

De opening van het 24e cursusjaar van ons seminarium in Bosch en Duin vindt plaats op zaterdag 5 september in de Zuiderkapel te Bilthoven.
De bijeenkomst begint om 11.00 uur. Drs. O. de Vries, docent in de systematische theologie zal een openingscollege geven over het onderwerp:
„Ik begrijp de waarheid voorzover ik door de waarheid gegrepen ben" (Hans Denck, gestorven 1528). Een doperse bijdrage aan de discussie rond de schriftbeschouwing.
Iedereen is van harte welkom!

Th. van der Laan, conrector

Ds. Sj. VAN DER LAAN

Op 26 juni had ds Sj. van der Laan te Diemen een auto-ongeluk, waarbij hij een aantal verwondingen aan het hoofd opliep. Hij zal enige tijd rust moeten houden. Wij wensen hem beterschap!

STEM EN KLANK (IX)

Gezang 284

De tijd die wij nu de donkere middeleeuwen noemen heeft ondanks deze duisternis kristallen voortgebracht waarvan de schittering ook in onze tijd nog niet is verbleekt.

Mogelijk dat onze voorouders in de 13e eeuw in sociaal/maatschappelijk opzicht in betrekkelijke duisternis leefden, hun niet door dogmatische perikelen afgeleide geloofsleven weerspiegelde het licht dat afstraalde van Jezus de zoon van Maria. Schilders en beeldhouwers verlichtten de hoofden van hun heiligen met stralende kransen en het licht in hun kerken werd nog niet gebroken door gebrandschilderde ramen.

Het theologisch denken was echter wel in beweging. Maar het gewone volk en de kunstenaars hadden daar geen weet van. De dominicaan Thomas van Aquino (1225-1274) was als theoloog nauw betrokken bij dit bewegen van oude opvattingen. Een beweging (scholastiek) die pogingen ondernam om met het volle verstand de heilsgeheimen te doorgronden. Diezelfde Thomas van Aquino dichtte enkele onsterfelijke hymnen en bewees hiermee niet verstrikt te zijn geraakt in theologische obstakels. Eén van deze liederen, „Adora te devote", de kerkelijke voertaal was nog steeds het latijn, vindt zijn neerslag in Gezang 284. De samensteller van onze bundel, ds Hasper, gaf er deze vorm aan. Het zou gemakkelijk zijn nu de tekst van het lied af te drukken maar doet uzelf deze ontdekking eens in uw eigen bundel! Gezang 284: „O gedachtenisse van des Heilands dood".

Dit lied voor de viering van het Heilig Avondmaal brengt ons op een manier om er stil van te worden bij het levend Brood en het reinigende Bloed.

Iets van de mystieke middeleeuwen proeven we in het laatste couplet waar de tekenen van brood en wijn nu nog de sluier vormen die het uitzicht op het heil belemmert. Als een priemende straal uit donkere tijden brengt ook dit lied ons uiteindelijk bij het Licht.

De nestor van de nederlandse kerkmusici, Adriaan C. Schuurman, maakte bij dit gebed de melodie. Als geen ander weet hij waar hij mee bezig was. Ook hier de stille kracht van een diep geloof.

Het eenvoudige notenbeeld weerspiegelt de onbevangen devotie maar ook het alles bestralende licht. Het kan niet toevallig zijn dat de hoogste noten samenvallen met „eeuwig leven" en „Vrij van zonden".

Organist: besluit u de begeleiding van het laatste couplet eens met een dur accoord. Over licht gesproken! Een naspel, hoe fraai ook, kan dan alleen nog maar storen.

Prins



KAMEROEN

Gezegend en gezonden. Zo langzamerhand zullen deze woorden u overbekend in de oren klinken. Gezegend is onze Uniegemeenschap in de eeuw die achter ons ligt en gezonden heeft de Heer ons: „gaat dan heen..."

Sommigen van ons gingen ver, tot buiten de landsgrenzen. Janca Loot en Janneke van Oosten wisten zich door God gezonden tot in Afrika. Daar, in Kameroen, werken ze onder de zieken met alles wat onze zusters hebben: kennis, medicijnen, goede zorgen en een onverwoestbaar geloof in God de Vader die ieder leven leiden wil.

Kameroen. Sinds 1960 een onafhankelijke republiek met 4 miljoen mensen. Een uitgestrekt land: veertien maal zo groot als het onze. Een land ook met tegenstellingen: een min of meer ontwikkeld zuidelijk deel en een uitermate armoedig noordelijk gebied. Daar, in het noorden van Kameroen, werken Janneke en Janca. Het klimaat is hier heet en droog - bijna een woestijn. De leefomstandigheden zijn bar en boos: hitte, ziekten, armoe. Wie kans ziet 60 jaar te worden, is stokoud.

En hier werkt de zending. In vier dorpen heeft men klinieken gesticht. In alle vroegte begint 's morgens het spreekuur. De mensen zitten in de drukkende warmte te wachten tot ze aan de beurt zijn. Pas rond het middaguur is de stroom patiënten „verwerkt". Medicijnen zijn verstrekt, ernstig zieken zijn opgenomen, wonden zijn verbonden, adviezen zijn verstrekt. Er is werk te over...

't Is voor die mensen dat wij iets mogen betekenen. De jubileumactie van de Unie komt hen ten goede. Want met het geld dat wij bijeen gaan brengen, zullen de gebouwtjes in Noord-Kameroen worden opgeknapt.

Zouden we samen een halve ton bij elkaar kunnen brengen?

Giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileum-project".

Piet Stellinga

BOEKBESPREKING

H. en E. ter Welle: God is getrouw. Uitg. In de Ruimte, Soest. Pap. 190 pag. (w.v. 10 met foto's) *f* 17,50.

Dit boek wordt aangekondigd als beschrijving van het ontstaan en voortgaan van het welbekende kinderwerk In de ruimte te Soest dat van een heel klein begin uitgegroeid is tot een internationaal bekend en werkend centrum. Dat daarin Gods getrouwheid geprezen wordt, is vanzelfsprekend, gezien het uitgangspunt: Gods roeping.

Dat de lezer daarin eveneens een schetsmatige levensbeschrijving vindt van Herman en (minder van) Els ter Welle, die beiden als stuwende krachten in dit werk fungeerden, zal hem wellicht verbazen.

Ongetwijfeld is het onmogelijk het werk in het Koninkrijk Gods los te maken van de mensen die de Heer daartoe geroepen heeft, maar wie als 45-jarige daarin zijn eigen aandeel - met alle vertwijfeling en wanhopigheid en volharding en geloof - zwart op wit aan de openbaarheid prijsgeeft, loopt het gevaar de aandacht van het Koninkrijk Gods-werk af te leiden naar de prestaties van de mens. Zeker heeft Ter Welle deze bedoeling niet gehad. Lezing van dit boek kan gevoelens van jaloersheid verwekken; waarom dáár wel, en hier niet? Waarom hij wel en ik niet? Maar ook dankbaarheid; fijn dat de Heer ook buiten de kerkelijke wegen wandelt en mensen redt.

En vooral gevoelens van inspiratie; het moet toch overal mogelijk zijn, als we werkelijk in het geloof ons willen inzetten voor de zaak van de Meester onder het brengen van „ik" en „offers", dienstbaar te zijn in het werk van de Opgestane. God zij dank, er gebeurt overal wat, veel. Misschien zou er meer over geschreven moeten worden, opdat kinderen Gods bemoedigd worden.

Ploeger

MEDEDELING

Secretaris van de baptistengemeente te Hoogeveen is thans R. Karst, Ericalaan 51, 7906 NB Hoogeveen. Tel. 05280-67549.

Het kontaktadres voor de evangelisatiepost in Meppel is br H. Stoker, Jan Tooroplaan 117, JJ 7944 Meppel. Tel. 05220-56230.

KOPIJ

voor het nummer van 17 juli kan weer gezonden worden aan de eindredakteur, ds H. Ploeger.

De verdere verschijningsdata zijn: 31 juli, 14 en 28 augustus.

Vanaf september verschijnt De Christen weer wekelijks.



VAN DEZE KANT BEKEKEN



Lichte kost deze keer. Desalniettemin, hap er in.

Het gaat over Tessers in Rotterdam, over trouwen zonder bijbeltekst, over een bijbeltekst in de bakkerswinkel en nog wat strooigoed.

Br J. Tessers in Rotterdam redigeert het kontaktblad van de gemeenten in Groot-Rotterdam. Hij doet dat voortreffelijk. Ik verdenk hem ook van kleine tekeningen die het geheel verluchten. Weet u overigens wat tot Groot-Rotterdam behoort? Alblasserdam, Dordrecht, Goes (vooruitgeschoven post in Zeeland), Maassluis, Pernis-Hoogvliet, Rotterdam-C!, Rotterdam-Zuid en Spijkenisse. Dat ziet er goed uit.

Mij wordt elke 14 dagen hun gezamenlijk blad toegezonden en ik prees in stilte de redakteur vanwege de voorpagina op 13 juni jl. Een gewijd gedicht? Een diepzinnige meditatie? Nee, een serie keurige kaartjes. Het waren er 21. Op elk kaartje een naam van een jeugdig persoon met daaronder de naam van een onderwijsinstituut. Namen van geslaagden, die MAVO, HAVO, LHNO, LTS, VHBO achter de vermoeide rug hadden. En dan noem ik nog niet alles; bij een enkele naam lees ik van een certifikaat, van een diploma, van een hoofdakte.

Moet zoiets nu de hele unie weten? Ja, waarom niet. Maar daar gaat het me niet om. Vooral gemeentekrantjesschrijvers of redakteuren kunnen zich spiegelen aan br Tessers, zelf niet meer piepjong, maar met een hart en oog voor de jeugd. Hij schrijft onder de lijst: „Inderdaad... dat is óók de jeugd van tegenwoordig!" Waarop ik graag amen zeg. De niet genoemde niet-geslaagden steekt hij een hart onder de riem.

Trouwen zonder bijbeltekst? Ze hadden wel een tekst, een spreuk uit een boekje Jiddische levenswijsheid, opgetekend door Hanan J. Ayalti. Ik zal u een paar laten lezen: „Ook een kluwen heeft een beginpunt". „Het slechtste wiel piept het hardst". „Alle joden kunnen het tot voorzanger brengen maar meestal zijn ze schor". „De mens is wie hij is en niet wie hij is geweest". Eén nog: „Sorus (ellende, verdriet) met soep is beter te verdragen dan sorus zonder soep".
Welke spreuk ze mij voor de toespraak gaven? „God zal ons helpen en zij met ons tot Hij ons helpt". De eerste vier woorden zijn een geloofsbelijdenis. Het anker van de boot is in goede grond uitgeworpen. Ze hebben een thuisbasis. Ze zien God door Jezus. Maar dan komt de spanning: en zij met ons tot Hij ons helpt. Zeker zal Hij helpen, maar wanneer? Hoelang zullen wij het gevoel hebben dat wij er alleen voor staan? Misschien zijn we van de weg afgeweken. Waar? In die periode zij Hij *met ons*, ook al *merken wij er niets van*. Tot Hij ons helpt. Dus toch, helpt Hij. De spreuk staat niet in de bijbel, maar kan het bijbelser? Voor donkerdenkers: in de dienst las ik Psalm 23 en Joh. 2 : 1-11. Past precies bij de door hen gevonden spreuk.
Een bijbeltekst in de bakkerswinkel. Ik stond er om brood te halen. Er waren vier wachtenden voor mij. Na mij kwam een meneer binnen. Met 'n groen papiertje, waarde vijf gulden in de hand, schoof hij zich naast mij en toen langzaam voorwaarts. Ik had het gevoel dat hij me aankeek. Ik hem niet, want mijn aandacht was op de achterkant van een omvangrijke oma gericht die brood en gebak insloeg. Het was zaterdag en zij verwachtte visite. Toen klonk de stem: „Vele laatsten zullen de eersten zijn". „Ja meneer, zei ik, „en vele eersten de laatsten". Meneer borduurde verder en liet zelfs het woordje hemel vallen. „Daar ben ik al geweest", zei hij. „Was er dan gebleven", zei ik. „Nee, 't is hier ook goed", antwoordde hij, stapte in een opengevallen plaats en bestelde brood. Ik was verbijsterd.

Een andere verkoopster vroeg mij wat ik wenste. Het geld hield ik al gereed, betaalde en zag meneer nog net bij de deur van zijn auto staan. Ik zei: „Meneer, het is al moeilijk bijbelteksten te citeren, maar 't is nog moeilijker die met je leven uit te leggen". Hij grinnikte, gaf gas en schoot weg. Ik wandelde weg in de zon en zag hem niet meer. Wilde meneer die dominee jennen? Ik dacht aan een andere spreuk uit het boekje: De kroeg maakt een goed mens niet slecht en de sjoel (zeg kerk) maakt een slecht mens niet goed.
't Is zomer. Tijd voor lichte kost. Misschien was er toch nog een zaadje tussen al het zand. Voor mij ligt nog een ander boekje. Misschien daaruit de volgende keer.

Huizinga



GEZEGEND en GEZONDEN

Er wordt hard gewerkt, daar in de directe omgeving van de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren, om straks alles op 19 september op rolletjes te laten verlopen!
Mensen uit Hoogezand en andere naburige gemeenten zijn bezig een compleet uitgewerkt draaiboek samen te stellen, zodat we niet vóór plotselinge verrassingen komen te staan.
U hebt er geen idee van wat er voor komt te kijken om zo'n dag met duizenden feestgangers organisatorisch goed voor elkaar te krijgen.
De Jubileum-Commissie kan zich gelukkig prijzen met dat team dat „op locatie" zich zo sonsciëntieus voorbereidt op het grote feestelijke gebeuren waar we allemaal worden verwacht!
Want zó is het toch...?
Het kan pas dàn een feest worden, als de mensen die het willen vieren, er allemaal zijn!

Y. H.

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

Een ouderenweek is ook wat voor u!

Misschien denkt u dat u al te oud bent voor vakantie?
Probeer dan eens één van de Ouderenweken op de Bron in Dalfsen:
Veel ouderen hebben daar fijne ervaringen achter de rug.
In een goede sfeer.
Kontakten, een spelletje, samen zingen, luisteren naar Gods Woord, een dagje uit per boot of per bus.
Wat anders dan 's avonds in je eentje thuis of op de kamer t.v. kijken.
Een week die u erg goed kan doen, met een prettige leiding die aandacht heeft voor iedereen.
Alles wordt verzorgd. Hebt u een dieet? Geen probleem.
Wilt u liever apart slapen? Geen probleem, hooguit een beetje bij betalen.
De prijs? *f* 250,—. Dat kan alleen bij de N.B.J.B.! (De Baptisten Jeugdbeweging die ook denkt aan hen die op leeftijd zijn).

De plaats? Het Centrum „De Bron" gelegen aan de oever van de Vecht, bij Oudleusden in Overijssel. Een geweldige plaats om te toeven.

Hebt u belangstelling?
Wilt u nog wat vragen of u meteen maar opgeven?
Doe dit dan zo snel mogelijk.
Twee van de drie weken zijn al vol.
Maar er is nog plaats in de week van *15-22 augustus! ! !*
Opgeven bij: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Hengelo-O. Jac. Catsstraat: O. Oldenburger Rzn. te Sneek.

BESTELBILJET

Heden en Toekomst ...... ex. à *f* 4,—
Dr. J. Reiling

Uniespel
„Gebruik je talenten" ...... ex. à *f* 2,50

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Zijn er al exemplaren op de gemeentelijke boekentafel? Het verdient aanbeveling dat secretarissen meerdere exemplaren tegelijk bestellen!

Besteladres:
Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Zij dan, die verstrooid werden...

Zoals ik u veertien dagen geleden heb toevertrouwd in dit rubriekje verwachtte ik een gast uit Oostenrijk, nl. dr Bill Wagner.

Nu, hij is inderdaad gekomen en we hebben een lang en welbesteed weekend mogen doorbrengen, waarin we ook enkele verstrooid wonende broeders en zusters hebben opgezocht. Daar ging het gesprek voornamelijk over de vraag: Kan het zijn, dat wij hier in onze woonplaats de opdracht hebben om mensen samen te brengen rondom het Woord? En als dat dan zo is, hoe kunnen we dat doen en mogen we hierbij ook enige steun verwachten vanuit het land?

In bijbelse tijden

In het allereerste begin van de geschiedenis van de gemeente in het N.T. lezen we over gelovigen, die „verstrooid" werden. Hand. 8 : 4 laat ons zien, wat ze deden. Ze trokken het land door en predikten het evangelie. Nu moeten we wel vaststellen, dat zij gewoonlijk niet vrijwillig gekozen hadden voor hun vertrek uit Jeruzalem, de plaats waar de gemeente was gevestigd. Ze werden genoodzaakt vanwege bittere vervolging. Om welke reden mensen tegenwoordig ook ver van een gemeente mogen leven, het is nooit omdat ze thius aan vervolging werden blootgesteld. Maar u begrijpt het wel: niet de reden waarom mensen zich op andere plaatsen vestigen is van wezenlijke betekenis. De vraag is veel meer: Wat kunnen we betekenen in deze voor ons nieuwe omgeving? Zouden we van deze situatie gebruik kunnen en mogen maken om te beginnen met een nieuwe evangelisatiepost van onze gemeente?

Hebben we wel het recht?

Er zijn mensen - ook onder ons - die zich afvragen of dat nu wel zo nodig moet. Is het niet een beetje arrogant aan zoiets te denken, als er ook al andere kerken in die plaats bestaan? Ik zou graag willen wijzen op twee dingen. In de eerste plaats kunnen we ervan verzekerd zijn, dat in deze tijd in toenemende mate behoefte bestaat aan levende gemeenten van wedergeboren christenen. In de verwarring en vereenzaming, die deze dagen kenmerken, dreigen zeer velen met hun hele gezin hun geestelijk huis te verliezen. Juist baptisten hebben in dezen een grote verantwoordelijkheid, want zij kunnen een thuis bieden aan zulke mensen. In de tweede plaats heeft het geen zin om te gaan werken onder de leden van andere kerken. Wanneer we ons richten op mensen, die door anderen niet worden bereikt, zal ons arbeidsveld meer dan groot genoeg blijken te zijn. Andere kerken in onze woonplaats zouden in elk geval dankbaar moeten zijn, als mede-christenen van andere huize ook gingen helpen in de wijngaard.

Zouden we dat aankunnen?

Velen zullen zich wel afvragen of ze tot dit werk ook in staat zijn. Daarop kan in de meeste gevallen bevestigend worden geantwoord. Ja, u zou het best aankunnen! Maar dat stelt u natuurlijk allerminst gerust, want als het moet en je kunt het, dan komt de kernvraag: ben je ook bereid?

Eigenlijk zou ik graag in contact willen komen met broeders en zusters in de verstrooiing, die wel bereid zijn om een stuk werk als dit ter hand te nemen, maar niet weten hoe ze dat moeten aanpakken.

Zou u mij niet eens willen schrijven over uzelf, uw verlangen en ook over uw problemen. Misschien kunnen we elkaar tot steun zijn.

Graag kom ik op dit onderwerp nog weer terug!

Met vriendelijke groeten, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335.

Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het ook.
1 Joh. 3 : 1.

Op 25 juli 1931 traden onze ouders en grootouders

WIJBRANDA VIS
en
HENK HOLTERMAN

in het huwelijk.

Dit willen wij gedenken door op zaterdag 25 juli 1981 om 15.30 uur een dienst te houden in de baptistenkerk 't Venster aan de Oldenzaalsestraat te Hengelo.

Wij nodigen u uit voor deze dienst en eveneens voor de receptie, die aansluitend van ca. 16.30-18.00 uur zal worden gehouden in de zaal van 't Venster.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

We zijn dankbaar dat we u kunnen berichten dat op 12 juli 1981 onze ouders

GEERTJE WARTA
en
WIM v. d. HEUVEL

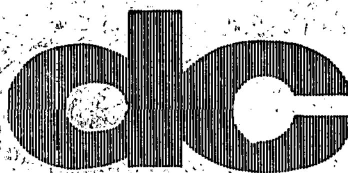
gedenken dat ze 25 jaar geleden in het huwelijk traden.

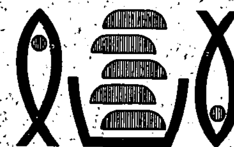
We zouden het gezellig vinden als u hen ook zou komen feliciteren op zaterdag 11 juli tussen 15.30-17.00 uur in dagverblijf "'t Zand", Berlagestraat 9, Utrecht-Noord.

Tot ziens:
Ida en Ben
Eveline
Mirjam

Pauwenkamp 210, Maarssenbroek

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op de tweede Pinksterdag, 8 juni 1981, is in haar Heer en Heiland, rustig en kalm, in de volle zekerheid van haar geloof ontslapen, onze lieve moeder, schoonmoeder, grootmoeder en overgrootmoeder,

ROELFIN DOST

weduwe van Niesco Ensing in de ouderdom van bijna 86 jaar.

In dankbare herinnering
kinderen Ensing

De begrafenis heeft inmiddels op 12 juni 1981 plaatsgevonden te Treebeek.

Treebeek, Maanstraat 4

Groot is uw trouw o Heer.

In stil vertrouwen op zijn Heer en Heiland heeft God tot Zich genomen zijn kind, mijn lieve man, onze vader, groot- en overgrootvader

BEREND DIJK

in de gezegende leeftijd van 83 jaar.

9693 BL Winschoten, 17 juni 1981
„De Schutse" k. 008
Alb. Verweijstraat 3

	G. Dijk-Stuut
Beerta:	T. Dijk
Nieuwe Pekela:	G. Dijk
	T. Dijk-Vissering
	Erna
Beerta:	H. Abee
Valthermond:	L. Koster-Dijk
	D. Koster
	Leonien
	Ednan
Veendam:	B. Dijk
	M. Dijk-Schoenmaker

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Op 7 juni 1981 nam God tot Zich onze zuster

HENDRIKJE DE JONGE

op de leertijd van 56 jaar.

Baptistengemeente Treebeek

Op 8 juni 1981 nam God tot Zich onze zuster

ROEL FIEN ENSING-DOST

op de leeftijd van 85 jaar.

Baptistengemeente Treebeek

Op 89-jarige leeftijd werd door zijn Heer en Heiland thuisgehaald, onze broeder

HARM NOBBE

1 Thessalonicenzen 4 : 13 t/m 18

Baptistengemeente Winschoten

Op 20 juni 1981 nam God tot Zich mijn man, vader en opa, op de gezegende leeftijd van 83 jaar.

CHRISTIAAN MOSTERT

Uit aller naam:
echtgenote A. Mostert-Pikket

Groningen, Paterswoldseweg 267.

De Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen (SOH) is een fondswervende oekumenische organisatie van 12 protestantse en de oud-katholieke kerk. SOH legt zich toe op financiële steun aan kerken, ontwikkelingswerk, rampenhulp en vluchtelingenwerk veelal in samenwerking met de Wereldraad van Kerken.

Wij zoeken per 1 september voor het buro in Utrecht:

EEN PROJEKTMEDEWERKER (man/vrouw)

die onder leiding van de verantwoordelijke sekretaris werkt aan de in behandeling genomen projekten en lopende programma's. Hij/zij zal zich met name bezig houden met de afwikkeling van projekten en de verwerking van projektinformatie. Voor het vervullen van deze taak dient de projektmedewerker (man/vrouw) te beschikken over de volgende kwaliteiten.

— enig inzicht in de problematiek van kerk en ontwikkelingssamenwerking in de derde wereld
— in staat zijn zelfstandig te corresponderen ook in het engels
— een goede redaktionele vaardigheid
— enige financieel-administratief inzicht
— vermogen om in teamverband te werken

Onze voorkeur gaat uit naar iemand met een hogere beroepsopleiding of daarmee overeenkomstige werkervaring. Gezien de achtergrond van SOH en onze relaties geven wij de voorkeur aan sollicitanten die vanuit een oecumenische inspiratie willen werken.

Sollicitaties met persoonlijke gegevens kunt u voor 10 juli richten aan Stichting Oecumenische Hulp, t.a.v. Drs. P. P. van Lelyveld, Postbus 13077, 3507 LB Utrecht. Voor inlichtingen 030-710614.

Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie

Prijs per jaar ƒ 10,—

En zij bleven volharden

door R. Reiling

Prijs per ex. ƒ 4,95

Met Christus op weg

Prijs per ex. ƒ 4,—

Korting bij 10 of meer exemplaren

BESTELBILJET

Ondergetekende ....
....
....
....

verzoekt toe te zenden:
.... ex. Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie
.... ex. En zij bleven volharden
.... ex. Met Christus op weg

Dit biljet zenden aan:
Unie van Baptisten Gemeenten
Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin

Koor, baptistengemeente Groningen-Zuid.

Vraagt met ingang van september een

DIRIGENT

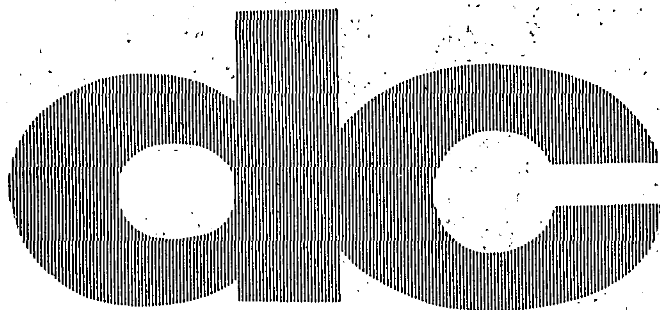
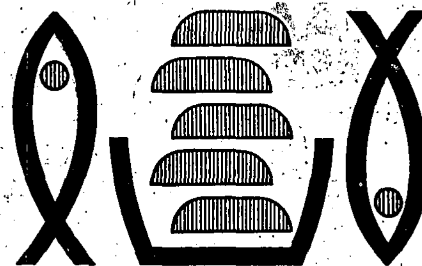
(rep. donderdagsavonds).

Inl.: kunt u verkrijgen bij: F. Folkerts; telefoon 050-773694.
Mevr. W. van de Kaat-Lever; tel. 050-347230.

Gemengd koor „Credo" te Amsterdam, plm. 35 leden, vraagt per half oktober a.s. een

DIRIGENT

wegens vertrek van de huidige.
Inlichtingen onder tel.nr. 020-154526 of 264280 of schriftelijk bij de secretaresse: mevr. R. Moederzoon, Joh. Huizingalaan 253, 1066 AP Amsterdam.



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummers 28/29 - 17/24 juli 1981

DE GRENZEN VAN DE VRIJHEID

Het lijkt een tegenstrijdigheid om te spreken van de grenzen van de vrijheid. Bij vrijheid denk je immers in de eerste plaats aan onbeperkte ruimte, waar je geen hinderlijke grenzen en slagbomen tegenkomt die je verhinderen om te gaan en te staan waar je wilt. Mensen zeggen: Ik wil vrij zijn. Ze bedoelen dan: Ik wil niet ingepakt en opgesloten zitten in een traliewerk van allerlei regels en tradities, waaraan ik me te houden heb. Ik wil mijn eigen wegen zoeken en gaan, zonder verplichtingen, zonder de hinderlijke erfenis van anderen die me precies vertellen wat je mag en moet, en wat allemaal niet mag.

Het begrip vrijheid heeft zijn greep gekregen op onze tijd. In Kerk en Theologie van april 1981 beschrijft ds A. D. H. Roscam Abbing vijf generaties, van de oudste tot de jongere toe. Het begrip vrijheid ziet hij hoofdzakelijk bij de middelbaren. Hij signaleert dat het leven door allerlei uitvindingen en ontwikkelingen zoveel gemakkelijker geworden is, dat de mens zich veel minder hoeft in te spannen, zich gemakkelijk over grote afstanden kan verplaatsen en in de winkels een ruime keuze heeft van allerlei aangename produkten. „Ook in de omgangsvormen drong de nieuwe vrijheid door. Uit de relaties verdween het levensnoodzakelijke werkverbond. Echtscheiding werd betaalbaar. Gezinsplanning en relaties zonder ongewilde zwangerschap werden mogelijk". Bij dat alles waren er nauwelijks financiële grenzen aan de vrijheid.

De invloed van deze vrijheidsbeleving op het geloof wordt door Roscam Abbing ook omschreven. „God, de naaste en jezelf staan in dit teken. God, als Hij er al is, is de God die in ieder geval vrij ter beschikking staat, er voor ieder is, en naar behoefte gezocht kan worden. Hij gunt ook ieder zijn vrijheid.
De naaste is degene die jou je vrijheid moet laten. Hij moet ook voor zichzelf opkomen en vindt zijn grens waar jouw vrijheid begint.
Er komt een verschuiving in de beleving van de trouw. Was tot nu toe trouw zijn bepaald door de ander, door zijn belang en welzijn, voortaan is trouw aan jezelf belangrijker dan trouw zijn aan de ander. **De nieuwe moraal houdt in dat alles mag, als het de ander geen schade doet.** Het kriterium daarbij is: wat goed is voor jezelf is ook goed voor die ander".

Zover wat aanhalingen uit bovengenoemd stuk, waarin ook nog het trieste gespreksverslag is opgenomen van een gescheiden vrouw, waarvan de man weer met een ander trouwde, maar die zelf alleen overbleef, duidelijk als gevolg van de nieuwe opvattingen over „vrijheid".
Niet zonder oorzaak ben ik aan het denken gezet over de grenzen van de vrijheid. Het ingezonden stuk van Henk Blenkers jr. in DC nrs 24/25 „Het is zo...!" bracht mijn gedachten op gang.

Hij waarschuwt daarin tegen het „star vasthouden aan het bestaande", dat men dán gelijk stelt met de wil van God. Dat betreft dan een groot aantal vragen waar we mee te maken krijgen in onze tijd. Als het gevaar ziet hij dat de individuele mens wordt onderworpen aan een dogmatisch systeem, dat de mede-christen alle vrijheid ontneemt. Wij hebben de vrijheid ontvangen in Jezus Christus, en die vrijheid betekent onze direkte, persoonlijke verantwoordelijkheid aan Hem. „We hebben de verantwoordelijkheid gekregen om beslissingen te nemen, en die verantwoordelijkheid mogen we elkaar niet afpakken, we mogen elkaar geen verplichtingen of nieuwe wetten opleggen. We mogen elkaar ondersteunen in de gezindheid van Christus".

Daar is niet zoveel tegen in te brengen, maar er wordt niet álles gezegd, naar mijn mening.
Als Paulus in Galaten 5 de gemeenten oproept om de vrijheid in Christus uit te vieren, wijst hij tegelijk de grens aan waar die vrijheid ophoudt, namelijk bij het leven naar het vlees. Voor wie dat niet duidelijk genoeg is, geeft hij er in vers 20 en 21 een catalogus bij. Bij de „hete hangijzers" zullen we ons terdege moeten afvragen of „het vlees" of de Geest ons in een bepaalde richting drijft. Bovendien is het van

BEJAARDEN-KAMP „01"

Zaterdagmiddag 20 juni tussen 4 en 6 uur ontmoeting met de broeders en zusters die zich voor dit kamp hadden opgegeven. We werden hartelijk ontvangen door broeder en zuster S. Wijchers uit Zuidlaren.

Tegen zes uur waren 44 broeders en zusters aanwezig. Drie personen die zich hadden opgegeven lieten verstek gaan.

Om 6 uur nam broeder Zandinga uit Emmeloord, als voorzitter van de kampcommissie het woord.

Hij vond het fijn dat er zoveel belangstelling was voor het kampwerk en gaf verder enige inlichtingen over het vele werk van voorbereiding, correspondentie enz. Hij wenst ons een goede en gezegende week toe. Hierna gaf hij de leiding graag over aan broeder en zuster Wijchers.

Op zijn eigen prettige wijze heette hij ons ook hartelijk welkom. In het bijzonder bleef hij nog even stilstaan bij het verscheiden van broeder De Vries, die vorig jaar kort na de kampweek plotseling is overleden.

Ook de fam. Bilder kon niet aanwezig zijn omdat broeder Bilder door een auto werd aangereden en zodoende het bed moet houden, en ook van enkele anderen werden de groeten overgebracht, hierna gingen we lekker eten.

Na de maaltijd werd broeder Niemeijer als organist en als koordirigent aangesteld.

Br Kluin is de man die frisdrank verkoopt en de centen voor telefoneren in ontvangst neemt.

Een kampcommissie en een zanggroepje wordt samengesteld en ook enkele broeders en zusters voor de verzorging van de kampkrant, worden aangewezen.

Br Wijchers deelt nog mede dat hij het beroep naar de gemeenten Makkum-Workum heeft aangenomen. Dit is een zeer belangrijke beslissing in zijn leven, omdat hij een goede betrekking moet prijs geven.

De eerste avond wordt een begroetingsavond. We stellen ons aan elkaar voor en het blijkt dat we uit verschillende kerken en groeperingen komen, maar we zijn allen één in de naam van Jezus.

De oudste broeder onder ons is 86 jaar. Br Wijchers heeft als onderwerp voor de week „AANVAARDEN".

Zondagmorgen 10 uur kerkdienst waarin br Wijchers voorgaat. Hij bepaalde ons op zeer duidelijke wijze bij het leven en de persoon Nicodemus. Een kollekte voor de zending bracht *f* 145,— op. Alle avonden waren we gezellig bij elkaar.

Dinsdagmorgen een fijne boottocht naar Ommen waar de fijnproevers hebben genoten van de Hollandse Nieuwe.

Donderdagmorgen een prachtige bustocht naar Apeldoorn. De chauffeur wees ons er op dat we wel wilde zwijnen konden zien, maar ze lieten verstek gaan.

Onder begunstiging van heel mooi weer hebben we ons elke dag goed vermaakt. De leiding was in goede handen, het eten en drinken was prima, dat bleek heel duidelijk op de laatste samenkomst.

Zegeningen, dankbaarheid, bemoediging en vertroosting werden ervaren. Toen we een korte dankstond gingen houden en daarna hand in hand zongen: „Wij reizen met elkander" enz. konden wij terugzien op een zeer gezegende avond.

Wij hebben een prachtige week gehad.

Delfzijl S. Oorlog

BOEKBESPREKING

Dr J. van Bruggen e.a.: Wegwijs in bijbelvertalingen. Uitg. Boekencentrum, Den Haag. Pap. 176 pag. *f* 24,90.

Met bijzonder veel genoegen heb ik dit boek gelezen, met bijzonder veel aandrang zou ik het willen aanbevelen. Verschillende medewerkers, deskundigen op het terrein waarover zij schrijven, belichten de geschiedenis van de verschillende vertalingen in het Nederlands van de bijbel, te beginnen met de staten-vertaling en eindigende met de „ruwe vertaling in het suid-afrikaens". In een slothoofdstuk gaat dr Van Bruggen in op een aantal problemen bij het vertalen van de bijbel.

Het is een bar interessant onderwerp in onze tijd. Daarom kan iemand die wil meepraten over de plaats en het gezag van de bijbel in de gemeente van Jezus Christus niet voorbijgaan aan dit werk dat op betrouwbare wijze een schat van gegevens ter beschikking stelt.

De verleiding is groot ter staving van het bovenstaande een aantal citaten te geven. Hieraan moet echter weerstand geboden worden omdat het weergeven van enkele delen aan het geheel tekort zou doen.

Graag zie ik dit boek op onze boekentafels, èn thuis. Ploeger

---

OUDERENWEEK

Onder verwijzing naar de uitvoerige omschrijving van een NBJB-ouderenweek van 15-22 augustus op De Bron, Dalfsen, herinneren we aan de mogelijkheid tot deelneming door aanmelding bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsstr. 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

---

belang te vragen of bepaalde opvattingen het logisch uitvloeisel zijn van het leven met Christus, of dat ze bedacht zijn door mensen die aan het geloof geen boodschap hebben.

Ten tweede, vraag ik mij af, of wij als gelovigen wel zó vrijblijvend met elkaar kunnen omgaan, dat we zeggen: Jij hebt jouw verantwoordelijkheid tegenover de Heer, en ik de mijne. Als jij van mijn verantwoordelijkheid afblijft, zal ik de jouwe met rust laten. Laat elkaar de ruimte om te leven zoals ieder zelf wil, want we moeten elkaar vrijlaten. Dienen we elkaar daarmee in de Liefde?

In Galaten 6 wordt aangespoord om iemand die op een overtreding betrapt wordt, op zachtmoedige wijze weer overeind te helpen. Dan kun je niet zeggen: Dat is zijn verantwoording. De overtreder kan ook niet zeggen: Daar hebben jullie niets mee te maken, dat is een zaak tussen de Heer en mij. Het karakter van de gemeente van Christus is juist dat mensen verantwoordelijkheid voor elkaar willen aanvaarden, als leden van hetzelfde lichaam. En dan niet een verantwoordelijkheid die alleen maar wat bemoedigt, maar die ook vanuit de liefde de ander waarschuwt voor een verkeerde weg. Mijn vrijheid wordt niet alleen begrensd door de verantwoordelijkheid tegenover de Heer, maar ook door de verantwoordelijkheid, die de liefde tot mijn medegelovigen en mijn medemensen met zich meebrengt.

In het licht van die verantwoordelijkheid voor elkaar zullen we ook de vraagstukken van deze tijd moeten bezien. Dat het daarbij niet alleen gaat om „overtredingen", zoals in Galaten 6, maar om vele dingen, zal wel duidelijk zijn.

De grens van de christelijke vrijheid wordt bepaald door de liefde die ik voor de ander heb. De liefde van Christus, wel te verstaan, want dat is een andere liefde dan we van nature bezitten. De liefde van Christus is onbaatzuchtig gericht op het welzijn en het behoud van de ander, „zij zoekt zichzelf niet". Christus heeft ons weliswaar vrijgemaakt van de oude wetten, doch om te leven onder de nieuwe „wet" van de Geest, de liefde.

Roscam Abbing signaleerde als de nieuwe moraal: Alles mag, als het de ander geen schade doet. Je kunt ook zeggen, als ik de ander maar geen schade aandoe.

De vrijheid van het geloof is: Ik wil alles doen, wat voor mijn naaste tot zegen is.

Dat is pas echte vrijheid. Zover kom je alleen, als je zelf door Christus vrijgemaakt bent, zodat je niet meer met jezelf bezig bent. Niet meer bezig om je voor de hemel verdienstelijk te maken met allerlei goed werk. Ook niet meer bezig om steeds meer ruimte op te eisen voor je eigen persoontje en je verlangens.

Hij maakt ons vrij om de medemensen lief te hebben en ons in te zetten voor hun welzijn. En daar zijn geen grenzen aan, dat is waardevast, tijdloos en wereldwijd. H. G. de Winkel

De bijbel over onze kinderen

Kinderen tellen volledig mee in de bijbel. Hoe zou dat ook anders kunnen? Zij zijn immers scheppingswonderen, komen regelrecht uit de kunstenaarshanden van God. David getuigt ervan in Ps. 139 : 13 „Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof u, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid, wonderbaar zijn Uw werken..." God erkent kinderen als volwaardige schepselen en breidt zijn zegenende handen over hen uit, wanneer Jezus zegt: „Laat de kinderen tot Mij komen, en verhindert ze niet; want voor zodanigen is het koninkrijk Gods".

☆

Toch is de eerste keer dat er in de Schrift over kinderen wordt gesproken niet zo'n stralende gelegenheid. Het zijn twee gevallen en verslagen mensen, die uit Gods mond moeten horen: „Met smart zult gij kinderen baren". En sinds dat ogenblik liggen de zaken zo, dat elke geboorte van een kind de mens er aan herinnert, dat de moeder een zondaar ter wereld heeft gebracht. Naast de vreugde over de geboorte van een mens, die door Jezus volledig wordt geaccepteerd, post de ouders ootmoed, omdat, naar de woorden van Job, nooit een reine voortkomt uit een onreine.

Bij het opgroeien van hun kind, zullen de ouders telkens weer in de zondige neiging van hun kostbaar bezit hun eigen zonden herkennen. Ze weten, dat elke zonde, ook die, welke wij als de allergruwelijkste zien, in principe in hun kind aanwezig zijn. Dit onschuldig lijkende wezentje, kán een dief, een moordenaar, een overspelig mens worden.

Gelukkig is er meer te zeggen dan dit, maar het is goed, dat ouders deze dingen onder ogen durven zien. Dit kostbare leven kán eenmaal voor de oordeelstroon van God veroordeeld worden.

Deze wetenschap zal ongetwijfeld ouders bijzonder waakzaam moeten maken. Zij weten immers: Ik, zondaar, ben van nature geneigd om God te haten, te negeren. Wanneer ik daarom mijn kind opvoed naar mijn eigen inzichten, dan gaat het onherroepelijk verkeerd. Juist waar het de opvoeding van kinderen betreft, is het woord enorm belangrijk: „De vreze des Heren is het begin van alle wijsheid". Wijsheid om kinderen een goede koers te wijzen, begint bij het willen luisteren naar de stem van onze Schepper. Alleen die ouders, die zelf waarachtig kind van hun hemelse Vader willen zijn, die naar zijn stem en aanwijzingen willen luisteren, zullen kinderen kunnen leren en leiden.

☆

Ja, boven alle vreugde over het ontvangen van een kind, hangt de dreiging der zonde. Gelukkig, dat wij tegenover die dreiging niet machteloos behoeven te staan. Kunnen moeders in consultatiebureaux een gezonde groei van hun kind laten controleren, ook op Gods bureau kunnen zij terecht, teneinde te vernemen, dat er aan die zondige neiging in het hart van hun kind iets te doen is.

Want, wanneer Jezus de kinderen tot zich laat komen om hen te zegenen, dan opent Hij in feite voor hen de poorten van Gods koninkrijk. Hij is de grote kinderarts, die graag onze kinderen onder controle houdt en zeer nadrukkelijk doet weten, dat aan moeder niet alleen een zondaar ter wereld bracht, maar evenzeer een candidaat voor het hemelrijk.

Waar de engel bij de poort van het paradijs de toegang afsloot, is het Jezus die de poorten weer wijd openstelt en zegt: „Kom!"

☆

Wij mogen onze kinderen bij Jezus brengen, inclusief al de problemen die zij, vooral bij het volwassen worden, met zich meebrengen.

Ons getuigenis aangaande Gods liefde, zal toch wel allereerst aan de kinderen moeten worden gebracht. „Aan moeders hand tot Jezus" is toch waarachtig wel meer dan alleen wat nostalgische vroomheid. Het blijft een taak en een mogelijkheid voor alle tijden en alle generaties.

„Wat betekent deze dienst van u" vroegen Joodse kinderen aan hun ouders, wanneer deze alles in orde brachten voor de viering van het Pascha.

En dan kwam er van de vader een uitvoerig verhaal over Gods wonderbare bevrijding uit de Egyptische slavernij. Eén getuigenis, waarop zeer waarschijnlijk de woorden uit Psalm 78 : 3-4 gebaseerd zijn.

Praat met uw kinderen, zolang zij nog luisteren willen. En laat uw handel en wandel de waarheid van uw woorden illustreren.

Dikwijls komt er, tijdens de opvoeding, een tijd, waarin woorden minder wenselijk en soms ongewenst zijn. Het kind in die periode naar Jezus brengen, wordt dan uiterst moeilijk. Maar Jezus naar het kind toe leiden blijft altijd mogelijk. Niets of niemand kan ons verhinderen om voor het kind te bidden en over hem met Jezus te spreken. Waar of niet waar, in de woorden die worden toegeschreven aan de geestelijke die met Augustinus' moeder sprak, ligt een grote bemoediging: „Een kind van zoveel gebed en tranen kan niet verloren gaan!"

Zullen we hier ook de gemeente niet vergeten? Waar jongeren voor Jezus kozen, had de gemeente, met al haar werkzaamheden en invloed, in zeer veel gevallen een bijzonder grote rol gespeeld. Breng uw kind in de gemeenschap van Gods kinderen. Ondanks de vele fouten en zonden, blijkt de Heiland daar steeds aanwezig te zijn, teneinde te redden wat verloren was.

☆

„Laat de kinderen tot Mij komen!" Realiseren wij, als ouders, ons nog wel voldoende, dat er voor het kind geen veiliger plaats is dan in Jezus' onmiddellijke omgeving? Wie is dikwijls niet bang en bezorgd, wanneer hij hoort en ziet wat de wereld onze kinderen aanbiedt en probeert wijs te maken? Laten wij hen daarom tot Jezus leiden. Immers, wanneer we zijn woorden lezen, wie kan hen dan beter onderwijzen dan Hij?

En wanneer we zijn daden vernemen, weten we dan iemand die hen beter beschermen kan dan Hij? Wie Jezus' liefde heeft ervaren, weet, dat zijn kind nooit iemand zal vinden die trouwer en waakzamer is dan Hij.

☆

„Voor zodanigen is het koninkrijk Gods". Deze woorden heffen de dreiging der zonde op. Dat geeft moed en vertrouwen om kinderen te ontvangen, ook in deze tijd en om hen op te voeden, dwars door alle duivelse propaganda heen.

☆

„En verhindert ze niet!" Ook dat zijn woorden die ter harte genomen moeten worden! Het lijkt mij een van de dingen te zijn die Jezus aan ouders het allereerst verwijten zal, dat zij kinderen in de weg stonden om tot Hem te komen, om behouden te worden. Natuurlijk zal geen gelovige ouder ooit zijn kind weloverwogen verbieden om Jezus te aanvaarden.

Maar een levenshouding, waarin Jezus, ondanks mooie woorden, geen Heer en Meester is, is een gevaarlijker barricade dan een direct verbod.

Een „christelijk" gezin, waar meer de geest der wereld heerst dan de geest van Christus, is voor een kind een ernstiger bedreiging dan de directe invloed van de boze in de wereld rondom.

☆

Zeer bekend is het gebed van de dochter van William Booth, stichter van het Leger des Heils: „Heer, ik wil eenmaal niet zonder mijn kinderen voor U staan".

Leeft deze bede in het hart van onze vaders en moeders? En leven ze zo, dat God dit gebed verhoren kan? Voor zulke ouders ligt er een stuk goddelijke bemoediging in Paulus' woord aan de cipier van Philippi: „Stel uw vertrouwen op de Here Jezus Christus en gij zult behouden worden, gij en... uw huis".

C. v. Wier

LEZERS AAN HET WOORD

De lezers die in DC 22/23 aan het woord kwamen over KIEZEN hebben mij doen besluiten het genoemde artikel nog eens te lezen.
Mijn eerste conclusie was: Niet onaardig, maar ook niet veelzeggend, en dit noemt br Wolters een mager resultaat, wat ik dus wel met hem eens ben.
Helaas moet ik hetzelfde als wat br Kip stelt, dat er in onze gemeenten (en in DC) op belangrijke vragen geen antwoord gegeven wordt ook onderstrepen.
Dit is temeer ernstig omdat de Bijbel wel duidelijke antwoorden geeft, ook op de vragen van deze tijd.
Die zijn nl. alleen maar uiterlijk verschillend maar in wezen precies gelijk aan die welke in *Zijn tijd aan de Heer Jezus gesteld* werden en die in de eerste tijd van de gemeente actueel waren.
Het komt er dus alleen maar op aan of wij de Bijbel aanvaarden als het absoluut gezaghebbende Woord van God, *zoals Jezus zei:* de woorden die ik spreek, of dat wij het zien als een getuigenis van profeten en apostelen (zoals dit in de enquête van Wout Huizing gevraagd werd, DC 16).
Ik kan mij nauwelijks voorstellen dat slechts 29% van Bapt. Ned. de Bijbel als het letterlijk geinspireerde boek van God ziet. Het zou uitermate verontrustend zijn. Rampzalig durf ik wel stellen. Graag hier over meer informatie.
Intussen is dat wat Jezus zelf gezegd heeft over het kruisdragen nog veel radicaler dan wat br Reiling er over geschreven heeft, en dus is de stelling van br Wolters als zou het slechts één aspect vormen naast bv. (politieke macht aantrekken) helemaal onjuist.
Jezus zendt ons als schapen midden onder de wolven, niet om het met de wolven op een accoordje te gooien, nee, verdrukking en haat is *ons beloofd, omdat wij evenals Hij wel* **IN** *máár* niet **VAN** de wereld zijn. Gij geheel anders.
Juist dan kunnen wij een licht zijn en zout, want Zijn kracht wordt in zwakheid volbracht.
Het is jammer dat de conclusie van br Wolters juist is, dat wij als Baptisten zowel met macht als met onmacht geen raad weten, en het is juist daarom zo jammer omdat wij alleen dan machtige daden voor de Heer kunnen doen als wij ons bewust zijn van ons „zwak zijn" in ons zelf.
Het „zonder Mij kunt gij niets doen" is het moeilijkst te leren en ten uitvoer te brengen, maar het is wel het meest effectief.
De „geopende deur" wordt gegeven daar waar de „kleine kracht" is.
Wij zijn lichaam van Christus. Alleen als lid van Hem kunnen wij functioneren, door Hem.
Zonder Hem functioneren wij niet. Ook niet door een groot aantal stemmen, of een mooi programma.
Ik heb voor Jezus gekozen en doe het voor niemand anders.

Minnertsga — J. E. de Vries

BEROEPINGSWERK

Aangenomen naar Hoogeveen: J. Bouritius te Musselkanaal.

Bedankt voor Den Haag: G. H. W. Pflaum te Hoogezand en J. B. van der Veen te Dordrecht.

Aangenomen naar Noordbergum: S. v. d. Laan te Amsterdam-W.

Aangenomen naar Workum-Makkum: S. A. Wijchers te Zuidlaren.

Baptistengemeente Almelo, Geraniumstr. heeft beroepen ds W. Kos.

Aangenomen naar Hengelo-C: O. Oldenbürger te Sneek.

Heer, het lijkt zo lang geleden
dat moment waarop ik inzag
dat ik, als ik uw weg wilde gaan,
bereid moest zijn mijn toekomstplannen op te geven
ze lijken zo lang geleden,
die eerste weken en maanden
vervuld van een echt willen
en een in uw kracht ook kunnen
vergeten wat altijd zo belangrijk was
en doen wat u daarvoor in de plaats stelt

ik heb het afgeleerd, Heer,
mijn programma tiptop in orde te hebben
u bracht het steeds weer in de war
en dwong me, in te zien
dat iedere dag een dag is
die het waard is geleefd te worden
zonder daarbij aan gisteren of morgen te denken
en of het mij bevalt of niet,
die dag is door u in mijn leven ingepland
u bent er iets mee van plan
u wilt dat ik er iets mee doe
ik ben nog steeds bezig, dat te leren

ik probeerde, Heer,
om minder voor mezelf te leven
en merkte
dat ik er daardoor steeds meer behoefte aan kreeg
liefde te ontvangen - maar ook te geven
en dat dat helemaal niet zo vanzelfsprekend is
in deze wereld waarin iedereen voor zichzelf leeft
dat ik vaak tegen een muur botste
van geslotenheid, van afweer
van verwondering ook....
maar wat wilde u ook alweer dat wij voor elkaar betekenen?

ik vraag me telkens weer af, Heer,
waarom het zo moeilijk moet
waarom ik aan elke dag opnieuw
een zin moet laten geven door u
het zou zo gemakkelijk en zoveel rustiger zijn
in plaats van in uren, in jaren te denken
ergens aan te bouwen
iets te bereiken
maar blijkbaar wilt u dat niet
wat u wél wilt
maakt u me stukje bij beetje duidelijk
goed gedoseerd
zo, dat ik wel gedwongen ben
achter u aan te komen
eenvoudig, omdat ik maar een paar meter zicht heb
me wel door u moet laten leiden
voortdurend onderweg
is het dat wat u wilt?

als dat zo is, Heer, bid ik u
mij te helpen
dat ook echt te accepteren
mijn dagen door u te laten vullen
te willen helpen zonder zelf hulp te verwachten
voor anderen te leven
zoals u het ons hebt voorgeleefd
open mijn ogen, Heer,
opdat ik zie wat belangrijk is
voor u

janca loot

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Onlangs las u van mij over een huwelijkspreek zónder bijbeltekst en van een soort gesprek in een bakkerswinkel mét zo'n tekst. Toen schreef ik ook terug te willen komen met korte spreuken uit een boekje dat de naam Sluisdeuren meekreeg, met als ondertitel: meditatieteksten, geschreven door Roel Houwink. Het verscheen in 1979 bij Kairos.
U kent wel sluisdeuren. Waar een rivier of kanaal stroomt en er verval is, dat is het verschil in hoogte van de waterspiegel tussen twee plaatsen, daar zal wel een sluis nodig zijn om scheepvaart mogelijk te maken. Door sluizen houdt men het water op de gewenste hoogte. In de sluis ligt het schip dat naar hoger peil wordt getild of naar lager gebracht wordt.
De bedoeling van de schrijver zal zijn geweest de lezer dieper te laten nadenken om hem op hoger plan te brengen. Hij wil hem laten mediteren. Dat is nádenken over wat hij heeft vóórgedacht. Nog eens óver-wegen.
Wat denkt u hiervan:

betoom uw woorden
eer het paard
op hol slaat.

In dat betomen komen de teugels tevoorschijn. Over woorden heeft broeder Jakobus gedachten meegedeeld: Wie in zijn spreken niet struikelt is een volmaakt man, in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden. Zelfbeheersing dus. Overigens geldt dat niet alleen de man, ook de vrouw. Dat op hol slaande paard kennen we bijna allemaal. Een prater eenmaal losgebroken, holt maar door en dat kan schade veroorzaken. Je moet ze opvangen, maar het is moeilijk anderen het zwijgen op te leggen. Denk maar aan u zelf!
Tot bezinning op jezelf, je herkomst, je omgeving nodigt de dichter door zijn woord:

ik ben één van hen
hoe ik hen
ook ontken.

De hoogmoed staat achter de deur. Laten we eerlijk zijn, we schamen ons soms voor onze komaf. Met name als we nog jong zijn. Ik herinner mij een jonge vriend die zich ergerde over 'de lage staat' van zijn vader en moeder. Later bleek duidelijk dat hij één van hen was ondanks alle camouflagetechnieken. Hij kon zijn herkomst niet wegmoffelen. Een spreuk uit het vorig boekje, zij het wellicht niet met algehele instemming, kan aangehaald worden: 'Een verarmde edelman en een rijk geworden bedelman zijn nog niet op één lijn te stellen'.
In de buurt van het voorgaande ligt:

geschoren hagen:
er onder
groeit onkruid.

Natuurlijk is een geschoren haag mooi om te zien - een smoking, een bontmantel, een prachtig uniform, een kostuum van 600 gulden - maar we laten ons niet in de boot nemen: er onder groeit onkruid. Als bij ons aan tafel een enkele keer gesprekken in die richting gaan heb ik nu en dan gezegd: wacht maar tot ze de mond open doen. Ik bedoel dan: minder kijken, meer luisteren, dan heb je kans meer te zien.
Van onkruid gesproken, en daar wordt nog wel eens over gesproken, teveel misschien, hier een woord dat het evenwicht kan herstellen:

een tuin vol onkruid:
in het gras
klaver vier.

Lang geleden vertelde ik u dat Jezus eens een dorp binnen kwam waar de mannen op het plein allemaal rondom een dode hond stonden. Ze scholden op het beest. Hij was zo gemeen geweest. Van ras kon helemaal geen sprake zijn. En moest je dat haar zien. Nu en dan trapte een omstander tegen het dode dier dat met de bek open op de stenen lag. Toen zei Jezus: „Zie je wel z'n mooie witte tanden?"
Niet iedereen zal een bijdrage als deze op prijs stellen - en de klant is koning - daarom nog slechts één citaat:

een tedere lach
maakt elk woord
beschamend.

Hetgeen wil zeggen dat woorden niet alles kunnen verwoorden. We hebben diverse mogelijkheden om te laten blijken wat in hoofd en hart leeft. Een er van is het gelaat dat hele preken kan houden, dat angst kan inboezemen, dat ook zijn kan als een opgaande zon; dat liederen zingt zonder woorden. U beschikt ook over dat vermogen: een tedere lach.

Huizinga

Reis naar Lungern (Zwitserland) van 15-27 mei

De reizen onder leiding van Grietje van Veen en door haar georganiseerd geven velen een enorme fijne, gezegende vakantie. Op 15 mei ging de volle bus met brs en zrs uit verschillende gewesten van ons land, richting Zevenaar waar we de grens overgingen. De chauffeur, Willy Hulst bleek z'n vak goed te verstaan. Op reis naar Lungern (zuidelijk van Luzern) hebben we éénmaal overnacht. Het was een prachtige route en onderweg hadden we verschillende stopplaatsen (lunch, koffie en thee), waarbij we meteen van Gods rijke natuur konden genieten.
In Lungern op 760 m hoogte hadden we in Hotel Löwen een heel goed onderkomen.
Een teleurstelling bij het vertrek uit Arnhem was, dat 's morgens vroeg zr. Gebel doorgaf, dat zij en haar man niet mee konden, daar br Gebel met tromboze in het ziekenhuis opgenomen was. Deze broeder had ook op deze reis weer de pastorale verzorger moeten zijn. Het was voor Grietje en voor ons allen een groot gemis. Laten we meteen schrijven, dat het gelukkig weer goed gaat met deze broeder.
Vanuit ons hotel hebben we heel wat excursies gemaakt en de grote en prachtige schepping van God mogen aanschouwen. Je wil dat soms ook uiten en als je dan door de Aareschlucht gaat dan doe je gelijk mee als iemand in zo'n grot begint te zingen: „Prijs de Heer met blijde galmen!"
Het is teveel om hier alles te beschrijven waar we geweest zijn. Maar de rondvaarten op het Vierwoudstedenmeer met de verhalen van Wilhelm Tell en over de Briënzersee... het was allemaal een ware vakantiereis.
Dat de vrouw van Abram Kuiper achter een Kapel in Meiringen begraven ligt weet menigeen niet. In Meiringen bezochten we de 2e zondag de dienst in een Vrij Evangelische Gemeente. Hartelijk welkom geheten... en we mochten ook nog als gezelschap een lied zingen. Dat werd „Welk een Vriend is onze Jezus".
Ernst en luim hebben afwisselend meegewerkt aan het slagen van deze vakantie en vooral alle medewerking, nu fam. Gebel er niet bij kon zijn.
De sfeer was heel goed en er gaat veel dank uit naar Grietje die het steeds weer voor elkaar krijgt voor de „oudere" brs en zrs zo'n schitterende vakantiereis te organiseren.
Wat kunnen weinig mensen soms voor velen wat betekenen!
We kwamen zowel geestelijk als lichamelijk versterkt in Nederland en thuis terug.

J. Tessers

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!



Verantwoording van de binnengekomen vrijwillige bijdragen door gemeenten, partikulieren en instanties, in de maand maart 1981:

E.C.U.: Almelo - Nieuwstraat 80,—, Amsterdem-C 207,95, Amsterdam-N 119,50, Apeldoorn 1.315,11, Eindhoven 291,—, Emmeloord 102,86, Enschede 155,25, Groningen-N 1.617,21, Harlingen 160,21, Heemskerk 400,—, Hengelo 371,56, Pernis 100,—, Stavoren 150,—, Treebeek 367,—, Utrecht 750,—, RR,R 50,—, PvdH,H 25,—.

C.v.d.O.: Almelo - Nieuwstraat 101,—, Amsterdem-C 226,—, Amsterdam-N 119,50, Apeldoorn 1.215,26, Eindhoven 317,16, Enschede 159,16, Groningen-N 1.929,58, Harderwijk 235,95, Harlingen 820,66, Heemskerk 600,—, Hengelo 608,19, Pernis 100,—, Treebeek 296,—, Utrecht-C 750,—, PvdH,H 25,—.

U.Z.C.: Alblasserdam 2.000,—, Almelo - Nieuwstraat 253,—, Amsterdam-C 334,90, Amsterdam-N 236,25, Apeldoorn 1.329,86, Eindhoven 2.071,41, Emmeloord 86,35, Enschede 794,16, 's-Gravenhage 5.600,—, Groningen-N 2.948,82, Harderwijk 225,55, Harlingen 629,83, Heemskerk 700,—, Hengelo 710,58, Muntendam 1.000,—, Musselkanaal 75,—, Nieuw Weerdinge 600,—, Pernis 100,—, Stadskanaal-Z 580,82, Stavoren 150,—, Ter Apel 250,—, Treebeek 823,—, Utrecht-C 750,—, Zuidlaren 213,41, HK,H 10,—, NN 1.000,—, NN,L 30,—, JvdL,U 50,—, AGS-W,H 25,—.

W.I.N.: Stadskanaal-Zuid 160,—.

Projekten: L.Z.C. (Dagay) 5.000,—, L.Z.C. (Madimba) 5.000,—, Den Haag (Med. werk Lunsar) 539,80, Apeldoorn 426,89, Amsterdam-N (aktie 4 x 5) 139,45, Zuidlaren (medicijnen) 213,41, M. (schoolgeld) 100,—.

N.B.J.B.: Almelo - Nieuwstraat 85,—, Amsterdam-N 40,75, Apeldoorn 366,05, Enschede 275,75, Groningen-N 490,88 Heemskerk 100,—.

U.B.S.: Amsterdam-N 23,75, Groningen-N 253,47, Heemskerk 100,—.

Noodfonds: Stavoren 62,75, Stavoren 79,65, Enschede 247,06, Hengelo 509,59, 's-Gravenhage 888,50, Amsterdam-N 10,—; B,E 50,—, EB,E 100,—, JB,H 10,—, R,A 15,—, EB,Z 50,—, JAK,S 20,—, CJS,R 300,—, JS-S,E 25,—, NB-R,W 25,—, TB,E 10,—, FGdR,U 5,—, PK,U 10,—, PJ-G,B 50,—, JU,V 25,—, HR,S 20,—, AGB-S,Z 10,—, LB,Z, 10,—.

Hartelijk dank voor uw bijdragen.

Overzicht vrijwillige bijdragen over het eerste kwartaal

In het eerste kwartaal van 1981 werd door de gemeenten voor het werk, dat in Unie-verband wordt gedaan, in totaal overgemaakt (tussen haakjes de opbrengst in het eerste kwartaal van 1980):

E.C.U.	11.937,65	(7.656,84)
C.v.d.O.	12.837,76	(8.806,24)
U.Z.C.	35.604,58	(21.888,25)
N.B.J.B.	3.321,07	(1.500,78)
U.B.S.	1.208,94	(1.163,23)
	64.910,—	(41.015,34)

Een uitstekend resultaat ten opzichte van 1980! Een stijging van ruim 58%.
Toch blijven de verwachte opbrengsten voor dit eerste kwartaal, in vergelijking met de door de Algemene Vergadering aangenomen begrotingen, ver achter!
Het hieronder afgedrukte overzicht geeft dit duidelijk aan:

	begroting 1e kwartaal	resultaat 1e kwartaal	te weinig ontvangen
E.C.U.	27.191,25	11.937,65	15.253,60
C.v.d.O	32.441,25	12.837,76	19.603,49
U.Z.C.	49.550,—	35.604,58	13.945,42
N.B.J.B.	8.250,—	3.321,07	4.928,93
U.B.S.	4.500,—	1.208,94	3.291,06
Totaal	121.932,50	64.910,—	57.022,50

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

40-JARIG AMBTSJUBILEUM Ds HOOGHWINKEL

Maandag 20 juli a.s. is het veertig jaar geleden dat de 26-jarige Harold Donald Hooghwinkel, na volbrachte studie aan het baptisten seminarium te Hamburg en aan de Vrije Universiteit te Amsterdam, zijn intrede deed in de gemeente te Almelo - Geraniumstraat. Deze gemeente telde blijkens de unie-statistiek van 1-1-1940 ruim 100 leden. Spanningen leidden echter tot uittredingen. Geen gemakkelijke situatie dus voor een candidaat om te beginnen. Maar br Hooghwinkel werd zeer gezegend, en met hem de gemeente.

In april 1946 vertrok hij met zijn gezin - naar Arnhem, een stad die zich trachtte te herstellen van de wonden, die de oorlog zo diep en onuitwisbaar had geslagen. In 1949 was Noordbergum aan de beurt, vanwaar br Hooghwinkel in 1952 vertrok om zijn werk in Rotterdam-C voort te zetten.

Een bijzonder gezegende tijd brak aan; er werden in zo'n vier jaar tijd 55 mensen gedoopt!

Een grote wending kwam toen de op 16 april 1915 in Indonesië geboren Hooghwinkel als legerpredikant ging werken.

Zowel bij de onderdelen land- als luchtmacht diende hij zijn Heer. Den Helder en Schaarsbergen zagen hem binnen hun „muren" èn daarbuiten. In 1970 werd hij gepensioneerd in de rang van luitenant-kolonel.

Onze unie-gemeenschap diende hij o.a. als secretaris van de unie-zendingscommissie en via de UZC maakte hij ook een tijd deel uit van de Unie Commissie.

Het adres van het echtpaar Hooghwinkel - dat gezegend werd met drie dochters - is: Noorderhonk 21, 7437 VV Bathmen; tel. 05704-2245.

Onze hartelijke gelukwensen gaan hierbij, onder vermelding dat br Hooghwinkel zijn wens, aan dit jubileum geen meerdere aandacht te besteden dan in dit korte berichtje is geschied, gaarne geëerbiedigd ziet.

Ploeger

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTEBERICHTEN

MUSSELKANAAL - We mogen in de gemeente echt een periode van groei en bloei beleven. Dat begon al in oktober toen we weer een musical mochten opvoeren in de schouwburg, in het kader van de winkelweek. Er waren plm. 140 medewerkers en de zaal was weer bomvol, zodat we ook erg veel buitenstaanders op deze manier het evangelie mochten doorgeven. In oktober, november en december mochten we doopdiensten houden, waarin vrij veel jongeren en jong-volwassenen werden gedoopt.

Enkele jonge gezinnen sloten zich bij de gemeente aan en er zijn in de gemeente nu zoveel kinderen, jonge mensen en jonge gezinnen, dat de vergrijzing, die enkele jaren geleden scheen te gaan dreigen, een heel eind is teruggedrongen. Ook in dit jaar hebben we doopdiensten mogen houden in januari, april en mei, terwijl er al weer een doopaanvrage is binnengekomen. De beide zondagse diensten worden doorgaans goed tot zeer goed bezocht en onze voorganger, ds J. Bouritius, verkondigt er met kracht en blijdschap het Woord van God, terwijl de koren en zanggroepen die onze gemeente rijk is, deze boodschap regelmatig ondersteunen; ook kinderen en jongeren werken regelmatig aan de diensten mee en dat brengt veel fleur in de gemeente. De saamhorigheid in de gemeente is groot en nog groeiende, hetgeen o.a. blijkt uit de zeer goed bezochte wekelijkse bijbelstudie- en bidstondavonden, waar ook erg veel jongeren komen.

Op allerlei gebied wordt er veel ondernomen en een groot percentage gemeenteleden is daadwerkelijk bij het gemeentewerk betrokken (dit moge ondermeer blijken uit het feit, dat de kerstnummers van de Zaaier door bijna 100 medewerkers binnen anderhalf uur in ons dorp verkocht werden). De voorbereidingen voor de GBS zijn in vergevorderd stadium en we verwachten daar veel van.

Natuurlijk kent ook onze gemeente het verdriet. Heel plotseling werd op 24 april onze koster broeder Harm Huizing, op 59-jarige leeftijd naar het Vaderhuis geroepen. Voor zijn gezin en heel de gemeente was dat een nogal schokkende gebeurtenis. Onder overweldigende belangstelling werd hij vanuit onze kerk begraven. Het koor, praktisch voltallig aanwezig, zong een lied over het nieuwe Jeruzalem en: „Leg maar stil je hand in Gods handen". Dat mogen zijn vrouw en wij allen doen, ons vasthoudende aan de rijke beloften van de Heer.

In dat vertrouwen willen we ook achter de Heer verder gaan, door blijdschap en verdriet biddende en werkende, de dag van de Heer tegemoet.

DRACHTEN „ELIM" (RAV) - Zondag 31 mei 1981 bleek voor de baptistengemeente Drachten „Elim" een historische dag te zijn nl. niet alleen doordat een vakante periode werd afgesloten van meer dan 2 jaar, echter ook omdat voor het eerst in onze geschiedenis een fulltime predikant zijn intrede deed.

De morgendienst begon, vertrouwd, als vanouds met ds P. Brongers op de kansel. In de prediking werd de betekenis van de afgelopen Hemelvaartsdag gememoreerd. Een kort moment voor Zijn opnemen zegt Jezus aan zijn discipelen, dat zij kracht ontvangen zullen als de Heilige Geest over hen komt, en dan „gij zult Mijn getuigen zijn".

Er schuilt een opdracht in voor ons, gaat heen, Ik ben met u.

Met deze verzekering en in dit vertrouwen gaan we door. Er zal een spanningsveld blijven tussen wat je wilt en wat je doet.

De vragen behorende bij de bevestiging waren indringend, daarom riep ds Liebe Gods hulp in om ze waar te maken.

Toepasselijk zong het zangkoor over vertrouwen en tevens een loflied.

De middag die in het teken van de intrede stond begon met een kop koffie voor de vroegkomers. Br G. Booy opende de dienst met een begroetingswoord in het bijzonder aan de genodigden en gasten. Hij vergeleek de gemeente met bouwers en de voorganger als degene die bestek en tekeningen kan lezen, waarna hij ds G. Liebe de Bijbel als gemeentebestek overhandigde.

In zijn intredepreek gaf de nieuwe voorganger aan wat in een eredienst belangrijk geacht mag worden. De vraag moet gesteld worden: wat heeft God eraan? De gemeente zal samen in verbondenheid met elkaar de Heer mogen dienen. Vanuit dit samenzijn en deze doelstelling ontvangt zij kracht tot behoud, kan zij ook de gaven haar geschonken ontdekken. Samen proberen Gods wil te doen, zal zegen brengen.

Na de prediking werden enkele welkomsttoespraken gehouden.

Br A. Klein Haneveld, namens de Unie Commissie, raakte een belangrijk facet van de Unie van gemeenten aan. Namelijk de verrijking die kan ontstaan door het verschuiven van de predikant van standplaats binnen de Unie.

Een hartelijk welkom van ds D. Stichter, namens het gewest Friesland, deed ds G. Liebe als oud-inwoner van deze provincie bijzonder deugd.

Zr A. M. Nederlof-Grobben van de gemeente Hengelo, die haar voorganger aan ons afstond, liet door haar woorden blijken dat de intrede van ds Liebe in onze gemeente een bijzondere felicitatie waard was. Tevens gaf zij de noodzaak aan van de wisselwerking tussen de predikant met gezin en de gemeente met haar leden. Tenslotte bedankte ds Liebe voor al de loftuitingen en wensen.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De mens in zijn wereld...

Reeds vaker is er een verzoek geweest om dit onderwerp eens uitvoerig aan de orde te stellen tijdens een Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie. Op 21, 22 en 23 september a.s. is het dan zo ver, want in de hele conferentie zal deze zaak ons steeds weer boeien. Dat laatste kan ik beter weten dan u, omdat alle bijdragen voor deze dagen al gereed zijn en door het voorbereidende team grondig werden doorgesproken.

De medewerkers.

Ds W. Kos zal de eerste morgen beginnen met een bijbelstudie waarin een eerste kennismaking met ons onderwerp plaatsvindt. Na de middagpauze geeft ds C. Eijer een gedegen inleiding, waarover in kleine groepen wordt doorgesproken. Ds A. de Vries laat ons in de avond door middel van een boeiende film a.h.w. van heel dichtbij de mensen, die ons omringen, bezien. Het is een zeer indringende film, waarvan de vertoning wordt gevolgd door een gesprek met een nog samen te stellen forum.

De dinsdagmorgen wordt begonnen met gebedsgroepen, daarna ontbijt en vervolgens geeft ds W. Hessels ons inzicht in de vraag: Hoe ziet de bijbel de mens nu eigenlijk? Na de bespreking in groepen en een gezellig en smakelijk maal - zoals we dat in „DE BRON" gewend zijn komen we toe aan de nuchtere vraag: Hoe benaderen we nu die mensen om ons heen? Eugène Poppe, trouwe bezoeker van onze werkbijeenkomsten, medewerker aan het Instituut voor Evangelisatie en voorzitter van de evangelisatie-werkgroep in Ede, zal ons duidelijk maken hoe dit wordt aangepakt in het welbekende Project '82. Dat belooft een heel goede actie te worden, waarmee tienduizenden mensen kunnen worden bereikt. Ook aan onze gemeenten biedt het een uitstekende mogelijkheid om in te haken en ik beveel dat dan ook van harte aan. Gemeenten, waar men nog wat aarzelt, mogen zeker niet ontbreken, als deze zaken in Dalfsen aan de orde komen.

Maar het gaat niet alleen om plannen en acties. Daarom is er dinsdagavond een bijeenkomst van zending en toewijding, waaraan de brs Corporaal, Eijer en Reiling enige leiding zullen trachten te geven. Tenslotte volgt op woensdagmorgen nog een inleiding over het onderwerp: Op weg naar de ander, waarvoor uw evangelist aansprakelijk zal worden gesteld. Ds Kos heeft dan weer de opdracht om een en ander op waardige wijze af te sluiten.

De deelnemers

Het aantal deelnemers is vrijwel onbeperkt. Nu de accommodatie van De Bron zo goed is geworden, kunnen we vrij veel mensen laten deelnemen. Dezer dagen zijn de uitnodigingen reeds toegezonden met daarbij voor elke gemeente 4 aanmeldingsformulieren. Maar op het Uniebureau zijn er nog meerdere te verkrijgen en voor een briefkaartje zit u op de eerste rang. We hopen weer op veel voorgangers, raadsleden, leden van de evangelisatiewerkgroepen, maar ook andere leden van de gemeenten zijn hartelijk welkom. Het worden geen vacantiedagen, dat zeggen we eerlijk van te voren. U kunt ook niet alleen maar een deel van de Werkbijeenkomst meemaken. Het is alles of niets!

De prijs bedraagt dit jaar ƒ 85,— per persoon en lichte corveediensten worden van iedereen gevraagd.

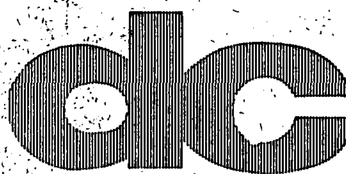
Maar wie zich drie dagen echt wil geven, komt beslist zeer verrijkt naar huis!

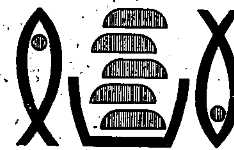
Dus: tot ziens dan maar!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Al vroeg 's avonds vond de begroetingssamenkomst binnen onze gemeente plaats. De tussenjeugd hield een ware predikantenverkiezing compleet met kandidaten van diverse pluimages. Uiteindelijk bevestigde de uitslag de goede keus die onze gemeente reeds nam.
Zusterhulp bracht met furore een Liebe-Schnitzel, waaraan veel zorg werd besteed.
De zondagsschool oogstte veel succes met het schieten van collagische groepsfoto's. Rake persiflages van de oudere jeugd veroorzaakten de nodige hilariteit. Het talentvolle toneelspel van de jonggehuwden-kontaktgroep werd bijzonder gewaardeerd.
Ons zangkoor sloot uiteindelijk met mooie liederen deze onvergetelijke dag.

Het antwoord op de vraag die in de loop van de dag gesteld werd, wat je met het vele goede wat je vandaag ontvangen hebt, doet, moet ieder persoonlijk en gezamenlijk met Gods hulp waarmaken.

HENGELO, 'T VENSTER (WB) - Ruim een maand nadat de predikant van de wijkgemeente 't Centrum afscheid nam, is ook de predikant uit onze wijk, ds P. Wijchers, vertrokken. Zoals bekend heeft hij (in november 1980) een beroep, uitgebracht door de gemeente Zwolle, aanvaard. Dat het vertrek naar Zwolle nu pas plaats heeft vindt zijn oorzaak in het feit, dat in onze gemeente, reeds voordat het beroep ontvangen was besloten was een cursus persoonlijke evangelisatie (de zgn. EE methode) te introduceren. Die cursus zou door onze voorganger samen met nog een broeder gegeven worden. Beiden waren zij gedurende een week lang in Londen geinstrueerd.

Ds Wijchers begon zijn arbeid in onze gemeente op 4 oktober 1976. Na bijna 5 jaren van noeste arbeid, waarop de zegen van de Heer duidelijk rustte, nam hij op zondag 21 juni 1981, precies op zijn 32e verjaardag, in 'n tot de laatste stoel bezet kerkgebouw afscheid van de gemeente, uiteraard in aanwezigheid van vele genodigden uit de kring van familie, buren, vrienden, collegae, alsmede van vertegenwoordigers uit de omliggende Twentse gemeenten, de Raad van Kerken en uit het Prot. Chr. Onderwijs, waarin zr Wijchers een bestuursfunctie had.

In zijn afscheidspreek, getiteld: „Daarom", sprak ds Wijchers (daarin aansluitend bij het getuigenis van zijn eigen leven) over 1 Cor. 15 : 58: Weest standvastig, onwankelbaar, steeds overvloedig in het werk van de Heer, wetend dat Uw arbeid niet vergeefs is in de Heer. In de eerste plaats zei hij mogelijk voor een drammer te worden aangezien, daar hij reeds vaker over dit onderwerp gesproken had. Echter in deze tekst is geen spoor van nalatigheid te bespeuren, ten alle tijde moet de gemeente overvloedig zijn in het werk des Heren. De eerste gemeente was dat ook. Standvastigheid en ook onwankelbaar is ons niet allen op het lijf geschreven, evenmin als de ijver. Echter, onder verwijzing naar het woord „Daarom", voorafgaande aan de bovengenoemde tekst en dus eigenlijk naar de overwinning van Jezus Christus over de dood, meende onze voorganger te kunnen stellen, dat wij ten alle tijde overvloedig kunnen zijn in het werk van de Heer (en waarom zou daar het getuigenis van ons dagelijks leven niet bij horen?).

Na de preek richtte br Derks, vice-voorzitter van de gemeente, het woord tot de scheidende voorganger, en zei dat de raad en de gemeente blij waren met zijn werk. Er is veel gebeurd, vooral veel moois, een enkele keer ook verdrietige dingen (en waar gebeuren die niet?). Br Wijchers heeft hard gewerkt, soms zo hard, dat de gemeente het ternauwernood kon bijbenen.
Vervolgens werden er dankwoorden gesproken namens de Bond van Baptistengemeenten in de regio Oost Overijssel door zr Nederlof en door de voorzitter van het Prot. Chr. Onderwijs, die zich vooral richtte tot zr Wijchers.
Onze zuster heeft zich gedurende 4 jaren verdienstelijk gemaakt voor het PCO en zij heeft dat volgens haar man met de duidelijke intentie gedaan, dat zij in dat bestuur zat namens de Baptistengemeente. Verder werd er nog een enkel woord gesproken door de vertegenwoordiger van de gemeente Zwolle, br van der Veen.

Een mooi moment was ook, toen ds Wijchers wederkerig de gemeente bedankte, dat zij hem de gelegenheid had gegeven zich te ontplooien. Hij wilde die dank ook onderstrepen met een cadeau. De tekst van de afscheidsdienst, met een soldeerbout gebrand in hout en opgehangen boven de zitkuil is een origineel cadeau en houdt de herinnering aan deze periode levendig.
Een van de jongeren uit de gemeente had dit zo gemaakt.

Op de vrijdagavond, voorafgaande aan de betreffende zondag, werd door de gemeente op informele wijze afscheid genomen van haar voorganger. De verschillende verenigingen en clubs kwamen voor het voetlicht en lieten iets horen of beelden een bepaalde karakteristiek van de dominee uit. Ook werden cadeaus aangeboden. Zijn typemachine was niet zo best meer, dus wat kan een gemeente beter geven dan een letterschrijver. Verder werd er op initiatief van 'n broeder uit de gemeente een plakboek samengesteld. Zoveel mogelijk gemeenteleden hebben er iets in geschreven, geplakt, gedicht of iets anders gegeven. Ds Wijchers zei later het boek niet eerder te zullen lezen, dan wanneer de periode helemaal is afgesloten.

Al met al is het voor de gemeente een goede tijd geweest. Natuurlijk, de problemen blijven, maar het werk van de Heer gaat voort. Ook is het u bekend, dat ds Horjus uit Makkum-Workum het beroep van onze gemeente heeft aangenomen. Voortgang van het werk is, alleen onder de zegen van de Heer, verzekerd.

ALKMAAR (AB) - Het daghet in het Oosten, begint een lied. Maar ook in het Westen schijnt het licht. In onze mooi gelegen stad Alkmaar, vlak bij bos, duinen en zee, gaat het werk in de baptistengemeente gestadig door.
En met zegen! Zondag 14-6 jl. mochten wij weer een doopdienst beleven waarin 4 jonge mensen gedoopt en aan de gemeente toegevoegd werden. Ons oude kerkje, waarvan alle hoeken en gaten gevuld waren met stoelen, was tot de laatste plaats bezet. Terwijl we toch geen reclame maken voor dit soort diensten.

De dienst die onder leiding stond van br Agtereek was zeer feestelijk zoals u begrijpen kunt. Na een korte onderbreking vierden wij met zeer velen het Heilig Avondmaal waarbij de nieuwe leden werden welkom geheten door onze ouderling br J. W. v. 't Zand. Br Agtereek verwelkomde de vele gasten onder wie ook een br en zr uit Duitsland. Maar zoals het dikwijls gaat, ook hier was niet alles rozegeur en maneschijn. In dezelfde dienst nl. moesten wij afscheid nemen van onze andere ouderling br H. Slaakweg en zijn vrouw M. Slaakweg. Br Slaakweg studeert aan het Seminarium en verhuist naar Utrecht waar hij tevens koster wordt van SILO. Voor de Gemeente te Alkmaar en voor onze toch al kleine raad een gevoelig verlies, gezien de inzet waarmee ze de gemeente dienden. We vertrouwen echter dat de Grote Baas, die alles leidt en bestuurt, t.z.t. ons weer een vervanger zal aanwijzen.
Onlangs besloten wij om in oktober a.s. mee te gaan doen met de G.B.S. Hiervoor is een stuurgroep gevormd die thans voorbereidend werk verricht.
De Zusterkring is aktief en hield onlangs een bazar, waarin ook een „Offerblok" geplaatst was. De opbrengst was ruim *f* 2.000,— en is bestemd voor de aktie FEBE.
De diensten op zondagmorgen, de bijbelstudie en bidstond worden goed bezocht, ook door veel jonge mensen.
De jeugd, zowel jongere als oudere is aktief, evenals het zangkoor. Zondagsschool en oppas worden elke zondag gehouden en iedere zondagmorgen wordt de blijde Boodschap gepredikt van Jezus Christus. Wat willen we nog meer? U zou haast denken dat de gemeente te Alkmaar volmaakt is. Dat is natuurlijk niet zo, maar bij zoveel zegeningen raken de problemen wat op de achtergrond. We zijn erg dankbaar voor wat de Heer ons geeft en gaan met vertrouwen de toekomst tegemoet. De gemeente telt thans 85 leden. We zijn nog steeds voor 3/4 vakant en voor de vakantiegangers die Alkmaar en omstreken aandoen, vermeld ik hieronder het adres van ons kerkgebouw, waar u altijd hartelijk welkom bent op zondagmorgen om 10.00 uur en op dinsdagavond om 20.00 uur voor bijbelstudie en bidstond.
Hofstraat 15, Alkmaar. Midden in de stad, vlak bij het warenhuis van V & D.

In het volste vertrouwen in zijn Heer en Heiland, is op 4 juli jl. van ons heengegaan onze broeder

WILLEM SIEPKO POORT

op de leeftijd van 69 jaar, echtgenoot van zr H. Poort-Perdon

Ps. 23

Baptistengemeente Hoogezand

TE HUUR:

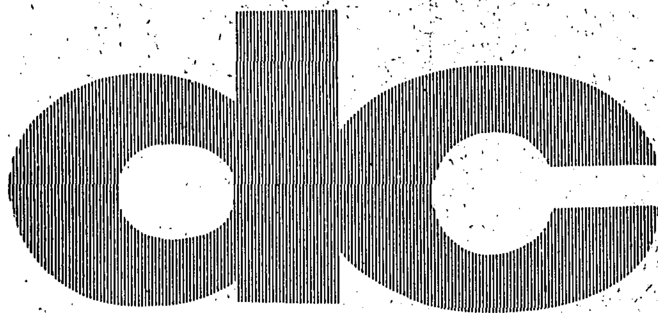
Onze flat van 7 t/m 31 aug. 2 hoog 1 slaapkamer, bosrijke omgeving, gunstige ligging ten opzichte van reisverbindingen, en de vergoeding is *f* 150,— per week.

Inl.: R. Schurink, Regentesseplein 18 II, 6717 JM Ede.

OPROEP:

Berry Brinkate, geb. 5-12-1947, ged. 2-4-1967 te Emmen door ds J. Bouritius, huidig adres onbekend, wordt verzocht contact op te nemen met N. Schipper, Meliere 6, 8604 BM Sneek.

Tel. 05150-14000, b.g.g. 13378 of 15205 toestel 15.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang nummers 30/31 - 31 juli/7 augustus 1981

VENI CREATOR SPIRITUS

M'n leven lang bijna ben ik naar de kerk gegaan. Als kind verveelde ik me vaak. Dan nam ik het oude kerkboek en las vooral wat er boven een gezang in een vreemde taal gedrukt stond. Zo begon mijn studie in andere talen. Stranden deed ik op Veni Creator Spiritus. Bij Veni ging ik de mist in. Bij Creator dacht ik aan kreatuur en in de keukenkast stond een fles spiritus. Verder kwam ik niet. Nu weet ik het: Kom Schepper Geest.

Maar nu is er een ander probleem: zit dat goed, dat Kom? Of ook, kun je wel zingen: Daal als in tijden van ouds op ons neer? Of: Geest des Heren, kom van boven!? Gods Geest is toch gekomen en nergens las ik dat die Geest is teruggekeerd.

Dus ga ik uit van de veronderstelling dat Gods Geest, die van Jezus getuigt en hem verheerlijkt; die ook het overtuigend bewijs levert van wat zonde, gerechtigheid en oordeel is; dat deze Geest nog altijd over de aarde gaat als de wind en dat ik, als ik verlang dat mijn huis vol wordt van die zuiverende wind, ramen en deuren moet openzetten en niet kan uitroepen: Bidt, broeders om de Geest des Heren! Gods adem gaat immers levenwekkend over de aarde. Het is als in den beginne: mijn aarde is woest en ledig en duisternis ligt op de vloed. Maar de Geest Gods zweeft over de wateren.

Gods Geest creëert, schept, roept tevoorschijn en maakt van het stof der aarde door zijn adem een levend wezen. Dat ben ik, is u. In Nazaret komt een bode Gods tot een meisje en zegt haar: de heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen! De Scheppende is bij u. Johannes vertelt van de godgeleerde die, beschermd door nachtelijk duister, van Jezus hoort dat hij met zijn diepzinnige formules de diepten Gods nooit zal kennen. Daartoe zal de Geest, komend uit alle windstreken, hem moeten wekken.

Waar de Geest Gods is daar is de scheppende kracht.

Daarom boeit ons het bericht van Lukas over wat er in Jeruzalem gebeurde: Die geïntimideerde Galileeërs worden binnen een handomdraai Gods veranderd in vrije mensen die staan voor wat ze gezien en gehoord hebben van wat nu Gods grote daden genoemd worden. Alsof er kleine zijn. De verlegenheid is vanaf nu bij de scharen zowel als bij de machthebbers.

Waar de Geest des Heren is daar is scheppende kracht en uit Joden en heidenen wordt een gemeenschap geboren die dieper en breder is dan ooit verenigde naties zullen kunnen verwekken.

Op die pinksterdag drong de Geest van God met orkaankracht de wereld van tempels en tirannen binnen, ontzette mensen en muren en vestigde de Heer een nieuw geslacht. Die der christenen. Daarom is er bij ons zoiets als heimwee wanneer wij de HANDELINGEN lezen.

Het toen ingrijpend gebeuren geeft ons het gevoel dat wij van het front terugkerende soldaten zijn die de slag verloren hebben. Ik weet niet precies waaraan Marsman dacht maar iets resoneert in mij als hij zegt: De tijden zijn zwart. Wij zijn eeuwen en eeuwen te laat geboren. In een mantel gehuld, door een engel op weerlichte doortocht verloren en door het onuitroeibaar heimwee vervuld de Koning te zien voor wie ik had willen strijden, schrijd ik naar de dood...

Té zwart, té dramatisch zegt u. Ja, zeg ik, want de Geest van God is nog steeds op aarde werkzaam. Waar het nu op aankomt is ramen en deuren wijd open te zetten en het gehele huis zal vervuld worden. De Schepper van het nieuwe leven wil niets liever dan het gereinigde huis binnen trekken. Dan en daar zullen wij in voor allen verstaanbare taal spreken. Van Gods grote daden!

Huizinga

Ds. J. Broertjes, voorzitter van de Unie, zestig jaar

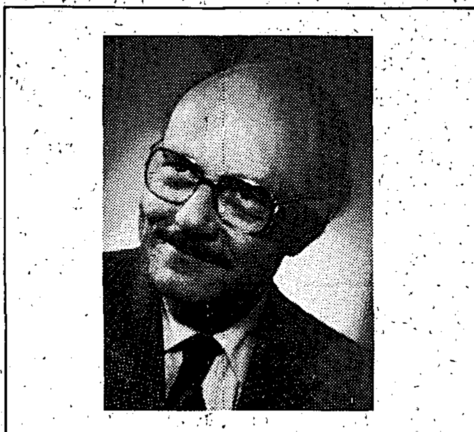
Op 1 augustus hoopt onze Unievoorzitter zijn zestigste verjaardag te vieren. Nu is het vieren van die mijlpaaldag op zichzelf niet opzienbarend en de Unievoorzitter is ook maar een mens, maar er zijn toch wel een paar redenen om bij deze verjaardag stil te staan. In de eerste plaats omdat het na de oorlog nog niet is voorgekomen dat een Unievoorzitter in functie zijn zestigste verjaardag vierde: alle na-oorlogse voorzitters waren jonger. Zelfs de legendarische voorzitters van de jaren dertig en veertig, Louw, K. Reiling en Weenink waren al voor hun zestigste verjaardag afgetreden en de na-oorlogse L. de Haan, Huizinga, Bakker, H. van der Werf, E. de Haan, Modderman, Mostert, Veenstra, Van Dam, evenzo. Alleen br S. H. van der Werf was deze mijlpaal al voorbij toen hij het voorzitterschap op zich nam.

In de tweede plaats zal br Broertjes dit jaar als voorzitter en lid van de UC aftreden omdat zijn tijd erop zit. Er is een tijd van komen en gaan en soms een tijd van terugkomen. Vervolgens bestaat de Unie die hij als voorzitter leidt dit jaar een eeuw en temidden van de aandacht die we daaraan wijden mag ook de zittende voorzitter die deze mijlpaal passeert niet worden vergeten.

Een laatste reden om hierbij stil te staan ligt in het feit dat het in dezelfde maand 35 jaar geleden zal zijn dat br Broertjes in zijn eerste gemeente in Sneek werd bevestigd als voorganger.

Een samenloop van redenen en aanleidingen dus. Daarom ter zake.

Jacob Broertjes werd geboren in Hoorn en groeide op in Apeldoorn. Daar bezocht hij de HBS, haalde het diploma en werd ambtenaar bij de PTT. Daar vond hij in Josien Gijsbers zijn levensgezellin èn het verlangen om de Heer der gemeente volledig te dienen. Door de Commissie voor de Opleiding werd hij in 1942 naar Groningen gedirigeerd waar hij in handen viel van een jong student in de oude talen die hem in deze moest onderrichten. Het was oorlog en de universiteit ging dicht, transport naar Duitsland dreigde en Broertjes werd officieel aangesteld als hulpprediker en zette zijn studie voort aan de noodopleiding die de hervormde kerk opzette in Assen. Na de oorlog werd de studie hervat maar na een jaar vond de CvdO dat het nu maar voldoende moest zijn, want er waren heel wat vacante gemeenten. Het werd dus Sneek. In 1950 werd het Arnhem, waar Dirk Jan en Hans geboren werden en een kerk werd gebouwd. In 1955 werd het Utrecht waar opnieuw



moest worden gebouwd omdat in februari 1956 Silo uitbrandde. Het nieuwe Silo (wel genoemd de B & B-kerk, naar wijlen br F. Bos en br Broertjes) werd in september 1957 geopend.

In januari 1963 nam br Broertjes in uiterst moeilijke omstandigheden de functie van predikant-directeur van De Vinkenhof en Renderloo op zich. Hij moest proberen de verliesgevende exploitatie van beide huizen van de verliezen af te brengen, en De Vinkenhof die plaats in onze gemeenschap te geven die de naam „centrum" verdient. Het eerste was maar ten dele mogelijk en voor het tweede waren de geesten niet rijp. Omdat de taak die er voor hem overbleef weinig perspectief bood voor iemand die het evangelie wil uitdragen en de gemeente bouwen, nam br Broertjes in 1965 een benoeming bij het Nederlands Bijbelgenootschap en een beroep naar de gemeente in Amsterdam-Noord aan. Hier kon hij zijn gaven van hoofd en hart helemaal kwijt, want er viel te verkondigen, te bouwen, te troosten en te vermanen, te organiseren en nog eens te bouwen. Ook Amsterdam-Noord heeft aan de periode - Broertjes een kapel te danken.

Wie meende dat hij wel voor altijd bij het N.B.G. zou blijven, kende hem niet goed. Diep in zijn hart was de bekwame en toegewijde secretaris toch in de eerste plaats herder en leraar gebleven. Dat bleek toen in 1974 de gemeente Groningen-Noord hem beriep en hij tot veler verbazing dit beroep aannam. Op 1 september van dat jaar deed hij zijn intrede en tot heden is hij deze gemeente trouw gebleven. Het gezamenlijke werk in Unie en NBJB had reeds in zijn studententijd zijn grote belangstelling. Nog in het jaar waarin de oorlog eindigde werd hij lid en secretaris van de Jeugdraad. Hij was betrokken bij het kampwerk en de eerste jeugdleiderscursussen. Hij werd lid van de E.C.U. en was lange tijd haar secretaris en na de reorganisatie in 1953 ook lid van de UC en van het dagelijks bestuur. Toen zijn periode in de E.C.U. om was werd hij lid en spoedig voorzitter van de C.v.d.O. maar trad na drie jaar af vanwege zijn benoeming aan De Vinkenhof. Tijdens een bezoek aan Amerika in 1958 raakte hij onder de indruk van de wijze waarop plaatselijk gemeentewerk en landelijk werk op elkaar betrokken worden door middel van het z.g. Coöperatieve Program.

Hij zag als de taak van een landelijk centrum als De Vinkenhof om in onze gemeenschap een dergelijke betrokkenheid tot stand te brengen, want het systeem van de vrijwilligheid voor het landelijk werk kan alleen funktioneren wanneer de gemeenten zich bij dat werk betrokken weten. Binnen de Unie was de tijd hiervoor nog niet rijp, zodat het probleem tot op de huidige dag nog met ons is.

Na deze jaren van grote directe betrokkenheid bij het landelijk werk betekenden de Amsterdamse jaren aanvankelijk afstand, maar na verloop van tijd kwam br Broertjes terug, nu in de Financiële Commissie der Unie en vanaf 1976 in de Unie-Commissie in de plaats van br J. van Dam die algemeen secretaris werd. Een jaar later werd hij voorzitter en is dat tot nu toe. Misschien heb ik nog één of twee commissies vergeten.

Wie van hem heeft gehoord denkt aan hem als een uitermate goed en efficiënt organisator en secretaris. Geen voorzitter zou zich een betere secretaris naast zich kunnen wensen, want hij denkt aan alles en bedenkt hoe alle dingen het beste gedaan kunnen worden.

Wie hem wat beter kent weet dat hij allereerst een bouwer is, die de gemeente(n) zo wil laten leven en werken dat allen zich daarin thuis kunnen voelen en dat de Heer wordt gediend en verkondigd.

Wie hem goed kent als de herder die altijd bezig is voor zijn schapen en die ze trouw blijft wat er ook gebeurt en wat hij er zelf ook bij oploopt.

J. Reiling

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Op woensdag 26 augustus DV wordt de zomerkonferentie van de Broederschap gehouden. De plaats van samenkomst is: „De Samenhof", Zamenhofsingel 15 te Zwolle.

Prof. dr. J. Verkuyl en drs P. Brongers zullen beiden een onderwerp inleiden. Voor deze bijeenkomst - welke om 10.00 uur begint - zijn persoonlijke uitnodigingen verzonden. De broeders worden verzocht om zich tijdig aan te melden. Graag tot ziens in Zwolle.

A. v. d. Berg, secretaris

PAULUS ALS VADER EN MOEDER

De apostel Paulus was zich ervan bewust dat hij door God geroepen was een belangrijke rol te spelen in het leven van de gemeenten die mede door zijn arbeid gesticht waren. Hij was zich er tevens van bewust dat een belangrijke rol spelen in het leven der gemééhte alleen maar tot uiting en tot uitdrukking kan komen in het leven der gelóvigen.
Paulus wist heel duidelijk dat hij in zijn werk de allesoverheersende en allesoverkoepelende zorg van God, door Jezus Christus de Zoon, vorm en gestalte moest geven.
Dat dit een zeer veelzijdige bezigheid was, behoeft geen betoog. Dat Paulus daarover zelf ook veelzijdig dacht en sprak en schreef, is eveneens zonneklaar. In dit artikel willen we op twee kanten wijzen.

Paulus als vader

Dat bekering, wedergeboorte, geloof en geestontvangst alleen tot stand komen door de werking van de gestorven en opgestane Heer, leed voor Paulus geen enkele twijfel. Het was de grond en de zin van zijn bestaan om het evangelie waarin deze reddende werkzaamheden Gods tot uitdrukking komen te verkondigen. God en God alleen is Verlosser, Bevrijder, Redder.
Maar niettemin ziet Paulus er blijkbaar geen enkele moeilijkheid in om zichzelf een rol toe te kennen die kennelijk gelijk is aan die van God, de Vader.
Aan de Corinthiërs schreef hij:

> Want al hadt gij duizenden opvoeders in Christus, gij hebt niet vele vaders. Immers, ik heb u in Christus Jezus door het evangelie verwekt (I, 4 : 15v).

Hij ziet zichzelf als het kanaal waardoor het zaad van het woord Gods dat leven wekt, in de gelovigen is overgegaan en tot wasdom is gekomen. Een gedurfd woord. Een gedurfd maar duidelijk beeld. Elke gelovige zal moeten erkennen dat er op de een of andere wijze in zijn leven mensen, of één mens is geweest die deze zelfde rol hebben (heeft) gespeeld. Mensen worden door mensen tot de Heer gebracht. Mensen zijn instrumenten in Gods hand. Het vaderschap zoals Paulus het hier aanduidt, begint als verwekker. Daarin is dit vaderschap instrumenteel. Het heeft geen betekenis in zichzelf, maar alleen in zijn (geloof)verwekkende bezigheid.
Tot de opdracht van het vaderschap behoort onmiskenbaar de opvoeding. In deze opvoeding speelt het vermanen een grote en belangrijke rol:

> Gij weet trouwens, hoe wij, als een vader zijn eigen kinderen, u hoofd voor hoofd vermaanden (1 Thess. 1 : 11).

Daarbij hoeft niet alleen noch voornamelijk aan de vermanende wijsvinger gedacht te worden. Vermanen vindt zijn grondbetekenis niet alleen noch voornamelijk in het bestaffende toespreken, maar zeer zeker ook in het bemoedigende bij de schouder pakken en toezeggen: We gaan samen verder. Er zit het element van vertroosting in voor de mens die bij de puinhopen en puinhoopjes van zijn goede bedoelingen staat.
Paulus was een getuige van de Heiland, zelfs in de gevangenis. Vandaar dat hij Philemon over Onésimus, de slaaf van Philemon, durfde schrijven:

> ... kom ik u een verzoek doen voor mijn kind, dat ik in mijn gevangenschap verwekt heb, Onésimus... (vs 10).

Kinderen

Waar een vader is, daar zijn kinderen. Een man zonder kinderen is niet vader. „Vader" is niet de aanduiding van het wezen van de man maar de aanduiding van een hoedanigheid: hij is vader. Dat is tegelijk de aanduiding van een verhouding: hij heeft kinderen. Paulus sprak de gelovigen die door hem tot geloof gekomen waren, dan ook vrijmoedig aan als kinderen:

> Dit schrijf ik niet om u beschaamd te maken, maar om u als mijn geliefde kinderen terecht te wijzen (1 Cor. 4 : 14).
> Maar dan ook gelijk op, - ik spreek als tot mijn kinderen - gij moet ook ruimer worden (2 Cor. 6 : 13).

Dat deze zelfde gevoelens ook bij andere apostelen des Heren leefden, weten wij met name uit de brieven van Johannes (1, 2 : 1, 12, 28; 3 : 7, 18 en andere).

Opvoeden

Vader zijn betekent niet alleen kinderen verwekt te hebben, het betekent ook te leven onder de verplichting die kinderen op te voeden, groot te brengen, te leiden naar de volwassenwording, de mondigheid. Een vader begeleidt de groei van zijn kinderen. Groeien in geestelijk opzicht is dat de aanwezige gaven, talenten, mogelijkheden tot ontplooiing komen. Het zaad moet verder ontkiemen, zo te zeggen. Het moet tot volle wasdom komen, tot een volledige uitgroei. Daartoe is voedsel nodig.

Moederschap

We stappen over naar een beeld dat nauw verwant is met het voorgaande.
Paulus noemt zich niet alleen vader, hij noemt zich ook moeder. Hij haalt beelden aan die ons onvermijdelijk doen denken aan het moederschap:

> Nu is het goed, dat er ijver getoond wordt in het goede, mits te allen tijde en niet alleen, wanneer ik bij u ben, mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weeën doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft (Gal. 4 : 19).

In datzelfde kader liggen ook de uitspraken over het voedsel dat kinderen (is: gelovigen) gegeven wordt:

> Melk heb ik u gegeven, geen vast voedsel, want dat kondt gij nog niet verdragen (1 Cor. 3 : 2).

Een woord, een beeld dat trouwens ook bij andere schrijvers bekend is:

> Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoordet te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt melk nodig, geen vaste spijs (Heb. 5 : 12).
> ...verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid (1 Petrus 2: 2).

Ook de moeder heeft haar aandeel in de opvoeding der kinderen. Maar de nadruk ligt bij haar kennelijk minder op het min of meer strenge vermanen en terechtwijzen dan wel op het goedige, zachte en koesterende begeleiden:

> Wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert (1 Thess. 2 : 7).

Wie dan dit tweede hoofdstuk uit de eerste Thessalonicensenbrief doorleest, komt bij het reeds aangehaalde elfde vers:

> Gij weet trouwens, hoe wij, als een vader...

Paulus schakelt dus gemakkelijk over van het ene beeld op het andere. Of, duidelijker en Paulus meer recht doende, gezegd: Paulus verenigde in zich zowel het vader- als het moederschap. Het naar voren springende in het berispende, vermanende, zonodig het bestaffende, en anderzijds het koesterende, tranendrogende, zachte.

Aanvullende bezigheden

Betrekken we deze zaken op ons persoonlijk en ons gemeentelijk leven, dan moge het duidelijk zijn, dat we beide kanten niet kunnen missen. We kunnen het typisch-vaderlijke in prediking, onderricht en zielzorg niet missen.
Alles kan er niet bij door!
Maar we kunnen ook het typisch-moederlijke niet missen. De erbarming, de liefde die een moeder kan geven, kunnen we niet missen. Het is gemakkelijker een broeder of zuster, die gevallen is, de gemeente uit te jagen dan hem of haar er weer in te krijgen.
Nog een typische zaak moet daarbij naar voren gebracht worden. Vaders, en mannen in het algemeen, lijken wat eerder aangebrand, geraakt, gekrenkt te zijn dan moeders. Vrouwen kunnen wat meer over

KWAADSPREKEN

„Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand steekt”.
Jacobus 3 : 5b.

De grijze predikant nam afscheid van zijn gemeente. Na vele jaren trouwe dienst voor zijn Heer zou hij het nu wat rustiger aan gaan doen. In zijn afscheidsrede zei hij: „Ik dank de gemeente dat ik één hand naar het verlorene heb kunnen uitstrekken”. Na afloop zei een van de ouderlingen: „Dominee, u had een prachtig afscheidswoord.

Maar dat van die éne hand snap ik niet. U bent toch zo'n groot evangelist geweest, u was een man die beide handen uitstrekte naar het verlorene”. De oude herder glimlachte.

„Toch kon ik maar één hand naar het verlorene uitsteken, de andere had ik nodig om te voorkomen, dat jullie elkaar in de haren zouden vliegen”.

Ik heb dit verhaal eens gelezen in een amerikaans boek.

Of het waar is, weet ik niet.

Wel weet ik, dat er in elke gemeente heel wat on-christelijke aktiviteit is, naast de christelijke, die er behoort te zijn.

Ondanks alle waarschuwingen van b.v. de apostel Jacobus is er heel wat kwaadspreken en roddel in de gemeente.

Waarom toch?

Wat dienst verricht ik voor de zaak des Heren, wanneer ik kwaad spreek over mijn broeder of zuster? Wie bouw ik er mee op?

Wat heeft de man of vrouw er aan, over wie ik het kwade vertel?

Ds Louw heeft eens gezegd: „Het kwaadspreken over een ander zegt mij minder over die ánder, dan over de kwaadspreker zélf!”

Het ergste is, dat er verhalen de gemeente ingaan, die wel of niet waar zijn, niemand kan het kontroleren. Maar de goede naam van een mede-christen is wél aangetast; en er blijft altijd wel wat hangen.

Van de apostel Jacobus werd in de oude kerk het volgende verhaal verteld:

Jacobus had in een preek gezegd, dat als we iets kwaads gedaan hadden tegenover een broeder of zuster, we dat moesten goedmaken.

De volgende dag kwam er een vrouwtje naar hem toe.

„Ik heb, sprak ze, alleen maar wat kwaadgesproken, hoe kan ik dat goedmaken?”.

„Ga naar de markt, sprak de apostel, en koop een dode kip. Ga dan met die kip het dorp rond en pluk haar, terwijl je loopt. Gooi de veren maar weg”.

Wat een vreemde raad; de vrouw wist niet of het nu ernst was of niet. Maar het gezicht van Jacobus stond ernstig. Hij zei: „Als je gedaan hebt, wat ik je heb gezegd, kom dan bij mij terug”.

De vrouw deed zoals was gezegd. Met de kip onder haar arm liep zij al plukkend door het dorp. Toen de kip kaal was, kwam ze weer bij Jacobus.

„Zo, sprak deze, je bent nog niet klaar. Ga nu de weg terug, die je gelopen hebt, zoek al de veren op en steek ze weer in de kip en kom dan weer bij mij”.

De vrouw keek Jacobus ongelovig aan. „Maar heer, de wind heeft de veren overal doen heen waaien, die vind ik nooit weer terug”. „Precies, zei Jacobus, en zo is het ook met jouw roddelpraatjes. Veel zonden kan een mens enigszins goedmaken, maar de zonde van kwaadspreken niet. De praatjes waaien overal heen en als je spijt hebt over het vertellen ervan, kun je ze niet meer achterhalen. De goede naam van een broeder of zuster die je hebt aangetast kun je nooit meer echt herstellen. Over een paar weken zullen er hier en daar nog veren rondwaaien van de kip, die jij hebt geplukt. Zo blijven de verhalen doorgaan, zelfs als jij zou zeggen dat het niet waar is”.

Kwaadspreken en roddel is een belemmering voor het werk van de Heilige Geest. Als kwaadsprekers eens wisten, dat ze regelrecht de duivel in de kaart spelen, dan zouden ze misschien wel wat meer oppassen.

Praktische gedragsregels

1. ...Als u iets verkeerds *ziet,* van een broeder of zuster praat er dan met NIEMAND over. Komt uw geweten in moeilijkheid vertel het dan uitsluitend aan de voorganger of uw wijkouderling.
2. ...Vertelt iemand u een verhaal over een broeder of zuster, maak dan duidelijk dat u niet gediend bent van zulke praatjes.
3. ...Hebt u ondanks dat toch iets opgevangen, vertel het dan NOOIT door. Als u een onwaar verhaal doorvertelt bent u óók schuldig aan de zonde van liegen. U mag alleen spreken waarvan uzelf *weet* dat het waar is, en als u een verhaal doorverteld kunt u de waarheid nooit kontroleren.
4. ...Zie dus nauwlettend toe hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, en bedroeft de Heilige Geest niet, door welke gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing. Eph. 5 : 15 en 4 : 30.

(Overgenomen uit De Schakel (Hoogezand) van mei 1981).

G. H. W. Pflaum

---

hun kant laten gaan, lijkt mij. Ze zijn geduldiger, verdraagzamer.

Beide echter, zowel vader als moeder, zijn geroepen om de belichaming te zijn van de liefde van God. In het gezin. Maar ook in de gemeente. Je zou, op grond van het vorenstaande, tot de uitspraak kunnen komen, dat het doorgeven van die liefde onmogelijk door één groep, door mannen, of door vrouwen, kan gebeuren. Om zijn liefde gestalte te geven, heeft God man én vrouw geschapen. Deze twee moeten elkaar tot een hulp zijn. Zij vullen elkaar aan. De liefde van God is te rijk, te veelzijdig dan dat deze door één geslacht zou kunnen worden vertegenwoordigt.

Het kan geen kwaad, a) eens in de Bijbel op zoek te gaan naar de „moederlijke” trekken in God, en b) de gevolgen van het gevondene te betrekken op de praktijk van het gemeentelijke leven.

P.

Enkele kanttekeningen bij de Unie-statistiek over 1980

In de loop van 1980 bedankten twee gemeenten, Drachten-Bethel en Lemmer, voor het lidmaatschap van de Uniegemeenschap. Eén nieuwe gemeente, Ede, trad toe.

Op 1-1-1980 bedroeg het aantal leden 11951, in 81 gemeenten;

Op 31-12-1980 bedroeg het aantal leden 12055, in 80 gemeenten.

Ruwweg betekent dat dat de gemiddelde grootte der geüniëerde gemeenten 150 leden bedraagt. Gemiddelden echter zeggen weinig over de individuële gemeenten. Gemiddelden kunnen ontstaan door getallen die dicht bijeen, maar ook door getallen, die ver uiteen liggen. Dit laatste is het geval als het gaat om de grootte van onze gemeenten. Onderstaand overzicht bewijst dat:

ledental	aantal gem.	sub-totaal
tot 25	2	
51- 75	12	
26- 50	9	
76-100	8	31
	—	
101-125	10	
126-150	11	
151-175	4	
176-200	5	30
	—	
201-225	3	
226-250	2	
251-275	4	
276-300	1	10
	—	
301-325	0	
326-350	3	
351-375	3	
376-400	2	8
401 en meer	1	1
Totaal	80	80

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

We keken naar een stukje televisie waarin een manspersoon van omstreeks 35 jaar bezig was met ons te vertellen hoe plant, dier en mens uit dezelfde oerelementen zijn opgebouwd. Mocht ik nu onzin schrijven en zou deze persoon het toch anders gezegd hebben, wijt dat dan aan mij maar houd wel in gedachten dat enige honderdduizenden waarschijnlijk net zo luisterden als ik. Ik zie hem nog bij een prachtige boom staan en hoor hem zeggen dat die boom nog familie van hem was; heel in de verte, dat wel. Mij ontgaat altijd veel bij dergelijke uiteenzettingen. Ze zijn mij te moeilijk. De spreker bewoog zich met het gemak van een uitstekende zwemmer in hem zeer bekend water.

Wat mij wel ergerde was de zelfverzekerdheid en de suggestiviteit waarmee de man van de ene, voor mij betwijfelbare maar wie ben ik, konklusie tot de andere kwam en een paar keer sprak ik hem door het ondoordringbare venster toe: Meneer, u stapelt de ene veronderstelling op de andere maar zo kan ik het ook. Op die manier zal ik, precies andersom redenerend, zeggen dat al wat kruipt en vliegt uiteindelijk deformaties zijn van het hoogste ons tot dusver bekende schepsel: de mens. Natuurlijk klopt dat niet maar tot zulke kreten kom je als iemand hoort die „streng wetenschappelijk" de grootst denkbare geheimen aan de hand van schamele bewijzen en rijke fantasie open en bloot op tafel legt. Zelfs op de vraag hoe het leven überhaupt ontstaan zou kunnen zijn had hij dan een scheikundig antwoord, zij het dan wel met meer hoop dan zekerheid. Hier was de wens de vader van de gedachte.

Ik heb niets tegen het onvermoeibaar werken der wetenschappelijke onderzoekers. Deze drift boeit mij zelfs. Er is een grote uitdaging in al wat onder, om en boven ons is. Die de wetenschap zo bedrijven zijn als delvers naar schatten in verborgen plaatsen. Zullen ze dan toch op zekere dag op de grote Onbekende stoten? „Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld met het verstand doorzien, zodat ze geen verontschuldiging hebben" zegt Paulus. Dezelfde sprak in Athene over de God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde en tegen het einde van de toespraak konkludeert hij: opdat zij (de mensen) God zouden zoeken of zij Hem al tastende vinden mochten. Hij is immers niet ver van ons. Uw eigen dichters zeiden al: Want wij zijn ook van zijn geslacht.

De beoefenaars der wetenschap zijn ook voorwerp van Gods liefde. Dat zal Michel van der Plas niet hebben willen ontkennen toen hij schreef:

> God heeft de dichters lief. Zij kloppen
> aan zijn poort
> met iedere toon die zij verheugd of
> angstig zingen —
> zij zien zijn meesterhand rusten op
> alle dingen,
> Hij schenkt hun 't oog ervoor, de
> liefde en het woord.
>
> En elke hymne komt tot door de
> wolken dringen
> en elke schreeuw om hulp heeft Hij
> van hen gehoord —
> Hij koestert en Hij vult, Hij lokt en
> Hij bekoort
> Het hunkerende hart dat zij van hem
> ontvingen.

Is er een ontmoetingsplaats en -uur tussen het hete hoofd en het warme hart?

Michael Faraday is bij de onderzoekers welbekend. Een grote vergadering van bekende wetenschappers had een uur lang naar hem geluisterd en zijn eksperimenten omtrent aard en eigenschappen van de magneet gadegeslagen. De hele vergadering rees op en bracht hem een ovatie. De prins van Wales stelde een motie voor de geleerde te feliciteren. De motie werd ondersteund met donderend applaus. Faraday zou nu moeten opstaan om te antwoorden. Hij was verdwenen. Waar was Faraday? Twee of drie van zijn intieme vrienden kenden het geheim. Hij was lid, ouderling zelfs van een klein kerkje. Faraday was een christen.

Op dezelfde avond van zijn luid bejubelde toespraak had die kleine gemeente een bijeenkomst. Daar miste hij nooit. Terwijl het geleerde gezelschap applaudiseerde verliet Faraday het opgewonden gezelschap en haastte zich naar die andere bijeenkomst om met de daar aanwezigen de gemeenschap met God te ervaren.

Tyndall heeft gezegd dat als Faraday de deur van z'n oratory - laten we zeggen: bidkapel - opende, sloot hij die van zijn laboratory-laboratorium.

Mooi gezegd, maar ik geloof het niet. Zo waterdicht zijn de schotten bij ons van binnen niet.

De televisiespreker streek alle dingen glad. De toren van Babel verrees opnieuw maar op voor mijn besef te wankele basis. Ik houd het meer met de dichter van psalm 8 en 19.

Het hart heeft zijn redenen die de rede niet kent, zei Pascal ongeveer 350 jaar geleden en daarop zeg ik: Amen.

Huizinga

P.S. Ik vraag mij af wie een vogelveer zo ingenieus heeft opgebouwd. En wat is nou een veertje?
Een wonderwerk.

---

61 gemeenten hebben minder dan 200 leden, dus 76% van het totaal.

In deze 61 gemeenten werkten (op 1-1-81) 21 voorgangers in volledige dienst en 15 in gedeeltelijke dienst. In de overige 19 gemeenten werkten 20 voorgangers in volledige dienst en 1 in gedeeltelijke dienst. Hetgeen betekent dat rondweg 3/4 van de gemeenten gediend worden door een voorganger (waarbij te bedenken valt dat enkele grote gemeenten 2 voorgangers hebben).

Het totale aantal voorgangers in volledige en gedeeltelijke dienst is helaas onvoldoende. Het zijn met name de kleine gemeenten, die het zonder voorganger moeten doen. Stuwende figuren, die met kennis en wijsheid de gemeenten dienen, kunnen zeer vruchtbaar zijn voor het gemeentelijke leven, vooral ook in kleine gemeenten.

Ploeger

HET LEVENDE WOORD

Op de werkdagen „openen" NCRV en KRO hun radio-uitzendingen met de rubriek „Het Levende Woord", waarin de schriftgedeelten gelezen worden volgens het leesrooster „Vandaag lezen wij...", uitgegeven door BKV, KBS en NBG.

Op maandag-, woensdag- en donderdagmorgen is de NCRV aan de beurt.

Gedurende de maanden augustus tot en met november verzorgt een team van Groningse predikanten de NCRV-uitzendingen.

Maandag om 7.20 uur vm. op Hilversum 2 dr A. van Haarlem over een Oudtestamentisch gedeelte. Laatste keer maandag 16 november.

Woensdag om 7.02 uur vm. op Hilversum 4 ds J. Broertjes over één van de psalmen of psalmgedeelten. Laatste keer woensdag 18 november.

Donderdag om 7.03 uur vm. op Hilversum 3 ds J. Geel over een Nieuwtestamentisch gedeelte. Laatste keer donderdag 19 november.



uit het Uniebureau

Wijzigingen voor het adressenboekje
blz. 10: *ECU* C. Eijer, Amstenrade wordt C. Eijer, Enschede
blz. 10 *WSE* C. Eijer, Amstenrade wordt C. Eijer, Enschede
blz. 10 *WJE* P. Wijchers, Hengelo wordt Zwolle
blz. 17 *RJC* Th. Donkerbroek, Nijkerk wordt Th. Donkerbroek, Garderen
blz. 24 Coevorden P.: G. Kruit wordt H. F. Broekman
blz. 25 Dokkum S.: A. Veenstra
blz. 25 Enschede V.: C. Eijer
blz. 27 Hengelo V.: vakant
blz. 30 Treebeek V.: vakant
blz. 32 Zwolle V.: P. Wijchers
blz. 39 toevoegen H. J. Broekman, Orionlaan 14, 7771 EK Hardenberg; tel. 05232-3399
blz. 41 het adres van Th. Donkerbroek wordt Buurtstraat 5, 3886 AJ Garderen; tel. 05776-1690
blz. 41 het adres van C. Eijer wordt Chopinlaan 7, 7522 KK Enschede; tel. 053-352239
blz. 46 doorhalen G. Kruit, Coevorden
blz. 54 toevoegen A. Veenstra, Waterranonkel 29, 9103 RW Dokkum; tel. 05190-4547
blz. 55 toevoegen M. van der Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden; tel. 05100-50347
blz. 56 doorhalen H. Wijma, Dokkum
blz. 56 het adres van P. Wijchers wordt Mirteweg 26, 8042 HT Zwolle; tel. 05200-24929

Verantwoording van de binnengekomen bijdragen voor de takken van arbeid van gemeenten, partikulieren en instanties in de maanden april en mei 1981.

ECU: Alkmaar 207,—; Almelo-Geraniumstraat 225,—; Amsterdam-West 74,90; Delfzijl 969,22; Deventer 7,—; Eindhoven 358,45; Emmeloord 120,45; Emmen 1510,—; Emmercompascuum 262,25; Haarlem 323,81; Harlingen 198,85; Heerenveen 115,50; Makkum 200,—; Noordbergum 417,90; Rotterdam-Zuid 265,—; Steenwijk 40,15; Treebeek 144,—; Workum 168,—; Zutphen 75,35; Alkmaar 123,50; Dokkum 136,40; Harderwijk 220,—; Musselkanaal 708,—; Rotterdam-Zuid 265,—; Spijkenisse 193,45; Stavoren 100,—; Utrecht-Centrum 750,—; Zwolle 441,68.

CvdO: Alkmaar 148,—; Almelo-Geraniumstraat 357,55; Amsterdam-West 154,—; Delfzijl 601,61; Deventer 5,—; Eindhoven 224,01; Emmen 1800,—; Emmercompascuum 276,30; Haarlem 329,85; Harlingen 154,67; Makkum 200,—; Noordbergum 223,75; Rotterdam-Zuid 316,19; Stavoren 150,—; Treebeek 420,—; Zutphen 209,20; Zwolle 50,—; Alphen a/d Rijn 121,10; Borne 77,15; Deventer 206,02; Dokkum 131,20; Harderwijk 152,15; Heerenveen 25,—; Musselkanaal 437,45; Rotterdam-Centrum 110,89; Rotterdam-Zuid 316,19; Spijkenisse 193,45; Utrecht-Centrum 750,—; Valthermond 68,15; Zwolle 527,—.

UZC: Alkmaar 339,50; Almelo-Geraniumstraat 463,15; Amsterdam-West 134,15; Delfzijl 1021,46; Deventer 10,—; Eindhoven 415,80; Emmeloord 64,80; Emmen 2750,—; Groningen-Noord 100,—; Haarlem 360,65; Harlingen 462,30; Heerenveen 25,—; Makkum 200,—; Rotterdam-Zuid 483,21; Stavoren 120,—; Steenwijk 153,70; Ter Apel 300,—; Treebeek 432,—; Zutphen 1426,20; HK,H 10,—; NN,L 30,—; PvdH,H 25,—; (WIN); Alkmaar 190,05; Borne 264,65; Deventer 346,95; Dokkum 293,91; Harderwijk 171,95; Musselkanaal 914,—; Noordbergum 1810,75; Rotterdam-Centrum 187,—; Rotterdam-Zuid 483,21; Spijkenisse 386,90; Ter Apel 300,—; Utrecht-Centrum 750,—; Zwolle 805,35; HK,H 10,—; JvdL,U 25,—; RH,S 1000,—; NN,L 30,—; AGS-W,H 25,—; NN 100,—; PvdH,H 25,— (WIN).

Projekten: IJsselgewest (Djarengol) 5000,—; Friese Bond 4365,—; KK,A 750,—.
NBJB: Almelo-Geraniumstraat 57,60; Delfzijl 355,05; Emmen 460,—; Haarlem 189,45; Harlingen 229,40; Heerenveen 185,65; Rotterdam-Zuid 80,44; Workum 95,65; Deventer 120,25; Dokkum 99,35; Musselkanaal 83,70; Rotterdam-Centrum 92,45; Rotterdam-Zuid 80,44; Stavoren 50,—; Zwolle 134,06.

UBS: Almelo-Geraniumstraat 46,55; Delfzijl 21,50; Deventer 161,45; Emmen 250,—; Rotterdam-Zuid 166,14; Zutphen 41,50; Dokkum 67,80; Sneek 420,20.

Noodfonds: Stavoren 107,—; Heerenveen 510,05; Groningen-Noord 2510,66; Haarlem 145,80; Sneek 2671,—; Emmen 1000,—; Hoogezand 420,76; Alkmaar 283,20; B,E 50,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; HdV,H 100,—; JCS,L 100,—; LD-S,R 100,—; KJW,B 25,—; HT-S,D 50,—; BB,N 25,—; GAJN,E 20,—; AMK,A 100,—; HD,M 10,—; J-S,H 10,—; HE,G 100,—; JS-S,E 25,—; GWD,E 25,—; FGR,U 5,—; AA,dJ,L 10,—; Dokkum 50,10; Stavoren 99,20; Deventer 5— Heerenveen 25,—; Stavoren 138,05; Utrecht-Centrum 443,—; Musselkanaal 1517,—; Vroomshoop 805,—; Zutphen 825,75; B,E 50,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; HT-S,D 50,—; HS,L 100,—; JS-S,E 25,—; GMD 50,—; FGdR,U 5,—.
Hartelijk dank voor deze bijdragen, die immers voor de voortzetting van ons gezamenlijke werk in Unieverband van grote betekenis zijn.

Radiokerkdienst

De komende zondag - 2 augustus - wordt een kerkdienst van de gemeente te Nieuw Buinen via de radio uitgezonden.

In deze dienst zal voorgaan ds H. G. de Winkel. Organist is Joh. Pots, die de samenzang zal begeleiden. De schriftlezing is uit Mattheüs 10 : 24-39.

Het onderwerp van de prediking luidt: „Je hoeft niet bang te zijn!" De liederen (gezang 202, psalm 84, gezang 137, gezang 502 en gezang 134) zijn uit de bundel „Lofzangen en Gebeden".

Voorafgaande aan de dienst wordt lied 5 (uit het Supplement) gezongen. De dienst wordt 's morgens opgenomen en 's middags om 17.00 uur via Hilversum 2 uitgezonden. Geve de Heer zijn zegen aan voorganger, gemeente en luisteraars!
Vanuit het Uniebureau groeten wij u hartelijk!

U.B.S.

In verband met afwezigheid van de sekretaris vanaf 8 augustus wordt u verzocht voor dringende zaken kontakt op te nemen met br H. Stellinga te Sneek (periode 8/8-15/8) en met br W. Lindeman te Arnhem (periode 15/8-31/8).

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Een stem uit India

Het was in Toronto tijdens de Baptisten Wereld Conferentie. Voor een ogenblik hadden wij de vergaderzaal verlaten om een kop koffie te drinken in één der vertrekken, die als koffiebar waren ingericht. Een kleine, vriendelijke jongeman met een bruine huidskleur, kennelijk een Indiër, maakte zich uit de menigte los om ons te begroeten. Wij hadden elkaar nooit eerder gezien. Op onze uitnodiging kwam hij bij ons zitten en bij het noemen van onze naam en herkomst reageerde hij: „Ha, Holland, het land van de vele bloemen". Hij was voorganger van een kleine baptistengemeente in India ergens aan de Golf van Bengalen. Toen hij een jongen was van 16 jaar werd zijn vader, die ook dominee was, door een troep fanatieke Hindoes vermoord. Maar de zoon zette de arbeid van zijn vader voort, gedreven door de liefde tot de Heer en tot zijn medeburgers, de Hindoes. Wij hadden veel te vragen. Hoe staat het met het kastestelsel bij u? „Het kastestelsel geldt in de gemeente niet. Daar is ieder gelijk voor de Heer".
Maar juist deze doorbraak zet kwaad bloed bij de aanhangers van de oude zeden.
Gesteund door een baptistengemeente in het noorden van Canada kon hij de conferentie bezoeken.
Welk een bemoediging voor deze strijder op een eenzame post in het verre India om zovele broeders en zusters uit de hele wereld daar te ontmoeten.
Zijn naam en adres is:
Satya Ranjan Majhi, Evangelist,
Makarabag Cuttack I Orissa (India).

Dezer dagen ontving ik een brief die ik hieronder laat volgen. Mocht u hem willen schrijven (uiteraard in het engels) dan zal hem dit zeker een hart onder de riem steken.
Stadskanaal — Joh. van der Baaren

Prijs de Heer — Cuttack 12 juli '81

Geliefde broeder in Christus.
Ik groet u in de dierbare Naam van Jezus mijn Heiland en Heer.
Hartelijk dank voor uw brief van december 1980. Ik was zeer bemoedigd, te weten dat u en uw vrouw mij gedenken.
Heel goed herinner ik mij onze ontmoeting tijdens de Baptisten Wereld Conferentie te Toronto op 12 juli in de koffiebar van het grote vergadergebouw. Toen ik mijn dagboek van het vorige jaar raadpleegde vond ik uw brief die u schreef. Ik heb u terug geschreven in januari van dit jaar, maar kreeg daarop geen antwoord. Ik twijfel er dus aan of de brief wel overgekomen is (de brief is inderdaad niet overgekomen. V. d. B.).
Lieve broeder, door de genade van de Heer is mijn arbeid in India zeer gezegend. In april 1981 hebben 44 Hindoes zich bekeerd en Jezus aangenomen.
In mei en juni hebben meer dan 300 jongens en meisjes speciale zomer-vacantie-kampen bezocht. Zij waren geen christenen... maar zijn het geworden. Er is grote geestelijke honger in India. Waar wij komen te spreken lopen de mensen te hoop om te luisteren en vragen te stellen.
Zo zijn wij nu al vier gemeenten begonnen (vermoedelijk op vier verschillende plaatsen v. d. B.).
Ofschoon wij geen kerkgebouwen hebben komen de gelovigen toch bijeen en wel in particuliere woningen.
De jongens en meisjes, die Jezus hebben aangenomen, moeten lijden onder echte vervolging. Ik zelf ben met de nazorg over hen belast.
Ik heb u al verteld hoe mijn vader ds Jozef Kumar Mahji 19 jaar geleden als martelaar gestorven is in de provincie Orissa, India. Wij hebben nog steeds dezelfde situatie in dit land. Uw gebed en dat van uw gemeenten hebben wij zeer hard nodig, ook voor mijn werkgebied opdat veel zielen mogen worden gered. Bid alstublieft ook voor onze nieuwe leden.

Groet uw vrouw en mede-broeders en -zusters.

De uwe in dienst van de Heer

Satya Ranjan Mahji

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Over De Zaaier gesproken
U denkt zeker nog niet aan het Kerstfeest? Dat is ook heel begrijpelijk. Geniet eerst maar eens fijn van uw vakantie. Wij van De Zaaier moeten ons wel met het naderende feest der feesten bezighouden, anders zit u straks zonder het sluitstuk van onze jaargang. Ds H. v. d. Werf te Emmen, die onze gemeenschap al zo veel goede diensten heeft bewezen, bedacht een goed thema en op dit moment buigen de diverse medewerkers zich al over hun aandeel aan de inhoud van ons kerstnummer. Het is nog te vroeg voor u om te denken over het aantal, dat u dit jaar wilt verspreiden. Maar misschien kunt u b.v. in uw voorbede ook eens denken aan al die mensen, die stilletjes bezig zijn om gedachten en woorden te verzamelen, die samen de grandioze boodschap van Jezus' komst verstaanbaar moeten maken voor mensen, die daar geen weet van hebben. Het is moeilijker dan velen denken en dat geldt voor ieder onderdeel van de grote opdracht. Hoe kun je het zó zeggen en schrijven, dat je boodschap méér wordt dan een mensenwoord.

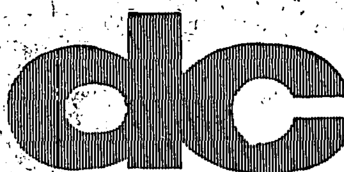
Is De Zaaier nog bruikbaar in onze tijd?
Dat vraag ik me wel eens af. Niet zo vreemd, wanneer je bedenkt dat we al in de 64e jaargang zitten en over de 800 nummers het licht hebben gezien. Ook als De Zaaier niet in de VUT-regeling hoeft, is hij toch al dicht bij de pensioenrijpe leeftijd.
Ik vind niet, dat je beslist met iets door moet gaan, omdat het nu eenmaal bestaat. Aan de voorbereiding van zo'n blad zit een enorm stuk werk vast en aan de verspreiding worden honderden man-uren besteed. Dat hoop ik tenminste! Dan moet je de vraag stellen: Doen we het zo op de beste manier? Heeft het „Zaaier-werk" ook in onze tijd nog zin?
Sommigen denken van niet. Aan hen de vraag: Wat zou anders en beter kunnen? Velen denken er helemaal niet over na. Aan deze trouwe werkers het verzoek: Denk ook eens mee! Wij staan er immers samen voor.

Reacties
Soms komen er reactes binnen op ons evangelisatie-blad. Als u zoiets meemaakt, laat het dan eens weten! Bij mij rinkelt kort geleden de telefoon en een vermoeide stem vroeg naar mijn naam.
Is dat dezelfde die ook op De Zaaier staat? Dat kon bevestigend beantwoord worden.
Toen kwam de vraag naar Jezus. Zou Hij ook bij mij willen komen?
Daarop volgde de belijdenis: U hebt er geen voorsteling van hoe slecht ik ben. Maar steeds weer was er die vraag: Zou Jezus ook iets met mij te doen willen hebben? Zou Hij ook mij kunnen helpen?
Ik hoef u niet te vertellen, wat ik antwoordde. U zou hetzelfde gezegd hebben. Maar ik dacht aan die man of vrouw, die dit blad gelegd heeft in de hand of in het huis van deze zoekende mens.
U deed een goed werk, broeder of zuster!
Dank u wel, namens een mens die Jezus nodig had.

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

P.S. Al ingetekend voor de werkbijeenkomst in september? Niet te lang wachten, hoor!

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

„O HERE, onze Here..
hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde...
Uit de mond van kinderen en zuigelingen
hebt Gij sterkte gegrondvest...”
Psalm 8 : 2a, 3a

God de HERE, op Wie men nooit tevergeefs vertrouwt, heeft ons gezin verrijkt door in Zijn wijsheid en goedheid ons nu een dochter en zusje te schenken.
Zijn Naam zij daarvoor gedankt en geprezen!

NAOMI DEBORA REBEKKA ABIGAÏL

Wij noemen haar
NAOMI

A. J. van de Wetering
G. W. van de Wetering-van Klaveren
Daniël
Zefanja-David
Joël

15 juli 1981
Bolognalaan 13, 5632 RK Eindhoven
Naomi - aangename, liefelijke,
Debora - honingbij,
Rebekka - welgeschapene,
Abigaïl - vaders vreugd.

Op de leeftijd van 51 jaar is van ons heengegaan, op Gods tijd en wijze, onze zuster

AALTJE HUIZING

„En mijn naam staat ongedeerd
in Zijn handpalm gegraveerd”

Baptistengemeente Pernis-Hoogvliet

Op 16 juli nam de Here plotseling uit ons midden weg broeder

HENDRIK VAN DER VELDE

op de leeftijd van 76 jaar.

Baptistengemeente Drachten-Elim

TE HUUR:
In Sauerland omg. WINTERBERG dakterras app. na 22 augustus.
Inlichtingen: fam. Eppinga, Leek; tel. 05945-16180.

Weduwnaar, 57 jaar wil graag in kontakt komen met een gelovige vrouw om, na een huwelijk, samen verder te gaan.
Bij voorkeur uit de drie noordelijke provincies.
Brieven onder no. 10675 bureau van dit blad.

AFSCHEID Ds A. VISSCHER

U wordt hartelijk uitgenodigd tot het bijwonen van de afscheidsdienst, welke op zondag 23 augustus 1981 wordt gehouden in de Mirtekerk 's morgens om 10.00 uur. Na de dienst is er gelegenheid, onder gebruik van een kopje koffie, persoonlijk ds Visscher en zijn echtgenote te groeten.

VERSCHIJNINGSDATA

Het eerstvolgende nummer van DC verschijnt op 14 augustus.

PINKSTEREN

De wereld klopt gedurig aan ons hart
en daag'lijks vleit de tijdgeest om gehoor.
Soms weten wij 't niet meer; raken verward
door al de stemmen, fluist'rend aan ons oor.
Is de traditie 's Heren wil... of zonder zin?
Wat eens behoorlijk was... heeft het nog waarde?
Waar ligt de scheiding tussen hemel en de aarde?
Waar is het kruispunt, daar de brede weg begint?

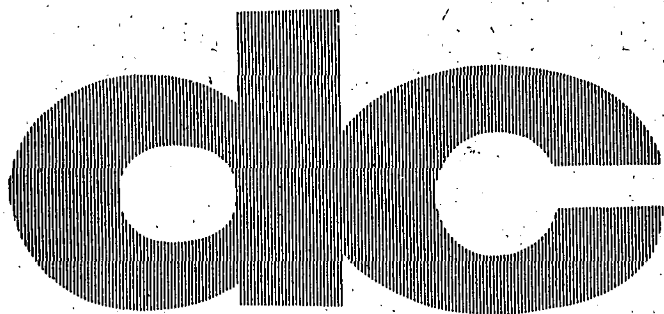
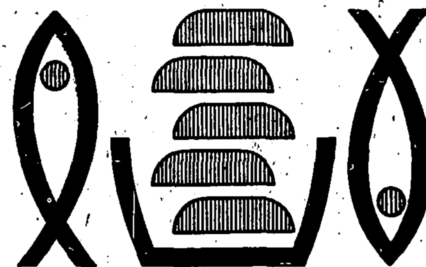
O, Geest van God, die door de wereld waart, (X)
en raakt der mensen kille harten aan:
Gij zijt het, Die ons 's Vaders wil verklaart
en ons de weg wijst die wij moeten gaan.
Gij zijt het, Die in alle waarheid leidt.
De Gids voor wie zich aan U toevertrouwen.
De vaste grond, waarop wij mogen bouwen.
't Feilloos kompas in 't kent'ren van de tijd.

Verlos ons van de twijfel, Heil'ge Geest.
Doe Gij ons immer klaar voor ogen staan
wat, tot vandaag, is 's Heren wil geweest!...
Te dikwijls hebben w' onze eigen wil gedaan!
Daarin was geen voldoening,... enkel schuld!
De vrede en blijdschap was van ons geweken.
Wij gaven geen gehoor als Gij woudt spreken,
daar 't hart van aardse dingen was vervuld.

Waar wij Uw stem niet hoorden, Heil'ge Geest
en niet meer koersten op Uw godd'lijk licht,...
kom dan en geef ons weer een Pinksterfeest
waarop het oog zich slechts naar Jezus richt.
Schenk heilig vuur, als eens uw jong'renschaar!
Dat ons een brandend heimwee moog' bevangen
en 't hart vervuld zij van een sterk verlangen
naar Uwe kracht... Maak, Heil'ge Geest, dat waar!

X= waren: rondgaan

Stadskanaal — Joh. van der Baaren

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummers 32/33 - 14/21 augustus 1981

DE COMPUTER DIE GIJ MIJ GEGEVEN HEBT

Er kwam tweehonderd gulden te weinig op mijn giro. Dat is niet niks. De moeite waard om navraag naar de reden te doen. U raadt het: de computer had een fout gemaakt, maar het mij toekomende bedrag was onderweg...

Op de computer kun je alles afschuiven. Letterlijk alles. Bijna alles. Niet alles? Maar toch wel veel. De computer is de nieuwe zondebok. Achter het falen van de computer verschuilt de mens zijn eigen falen. Want máákt de computer - een dood ding! - een fout? Of maakt de mens die de computer hanteert, een fout? Een deskundige zei mij: Wat je er in stopt, komt er weer uit. Kort en bondig.

De behoefte aan een zondebok is kenbaar. Het valt niet mee het eigen tekortkomen toe te geven. Adam zei tot God: De vrouw die Gij mij gegeven hebt. Ja, als God hem maar een ándere vrouw had gegeven... 't Lag niet aan Adam, maar aan Eva. Zo was dat.

Menig mens probeert het falen van zijn leven te verheimelijken. En als dat niet lukt dan moet het vergoelijkt worden. Als ik maar een ándere man gehad had. Een ándere vrouw. Andere kinderen. Een ándere baas. Andere (betere) tijden meegemaakt had. Als onze voorganger maar beter preekte...

Daar steekt trouwens wel enorm veel waarheid in. Een mens wordt voor een groot deel gemaakt door de omstandigheden, door anderen. Elk leven is ten dele een geleefd leven. Volkomen vrij is niemand. Ongebondenheid is een inbeelding. Maar het wordt al te doorzichtig als een mens zich telkens daarachter verstopt. Ieder is ook zelf weer verantwoordelijk voor wat hij in het leven (van een ander) doet. Wat hij daar aanricht door zijn fouten, zijn stijfkoppigheid, zijn dwarsliggetrij.

Wij schuiven én wij worden geschoven. We worden niet enkel geschoven, we schuiven ook. Dat valt niet te ontkennen. We worden be-hand-eld en we be-hand-elen. We hebben de hand in andermans leven, zoals een ander zijn hand in ons leven heeft.

Dat is trouwens een geweldige zegen dat mensen met elkaar te maken hebben. Daarin bestaat ons mens zijn dat we mens zijn met de anderen. Een breekbaar mens met breekbare medemensen. Een brekend mens met brekende mensen. Ja, allemaal waar, maar dan toch wel met elkaar.

Soms kan de last van de verantwoordelijkheid die daaruit voortvloeit, een mens tot onder zijn bestaansmogelijkheden drukken. Je hebt soms het gevoel met die verantwoordelijkheid - voor je vrouw/man, je kinderen, je ouders, je familie, je collega's, je broeders en zusters, de gemeente, de samenleving - niet klaar te komen, schuldig te worden, bewust maar veel vaker onbewust. Geen sterveling ontkomt aan de beruchte vuile handen die je oploopt in het leven. Hoe je het ook keert of wendt, een mens krijgt vuile handen, zelfs als hij niets aanpakt. Want nalatigheid en verzuimenis kan evenveel kapotmaken in het leven van de ander als een woord of een daad.

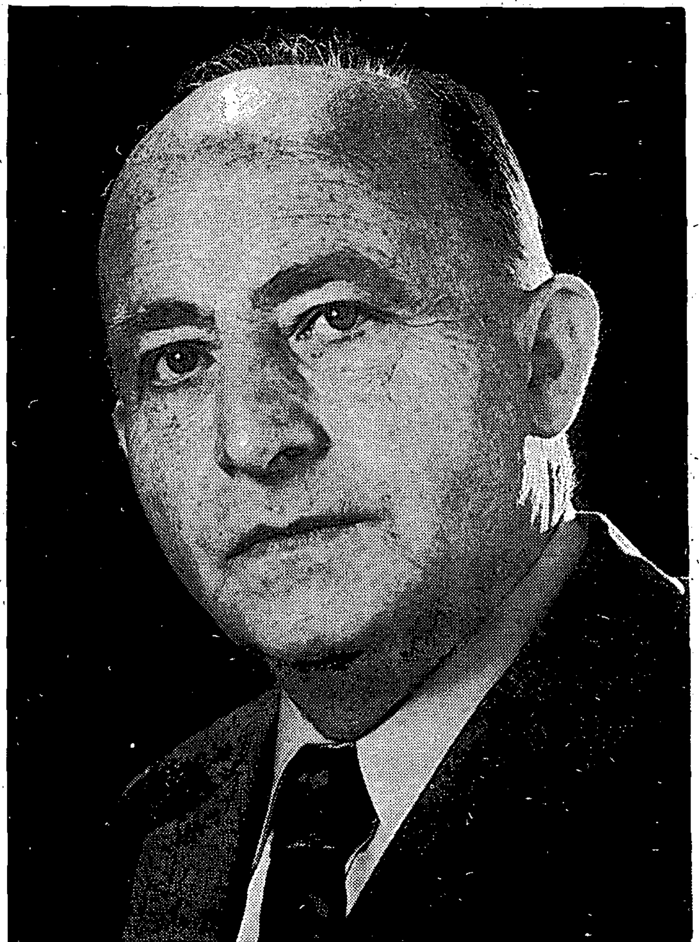
Het evangelie van Jezus Christus maakt ons de blijde boodschap Gods bekend. Die blijde boodschap houdt in ieder geval óók in dat Jezus Christus stierf voor de feilen en de fouten van ons leven. Voor het niet kunnen invullen van de verantwoordelijkheid die we hebben. Hij is de zondebok. Niet in de zin van: De vrouw die Gij mij gegeven hebt, maar in de zin van de schulddelging zoals Israël die beleefde op de grote verzoendag. De schuld werd weggedragen.

Er zijn vele redenen om christen te zijn. Eén van die reden kan heel duidelijk zijn dat je anders niet klaar komt met je leven. Er moet Iemand zijn die je opvangt en die het voor jou opvangt. Iemand die je begeleidt, die een wakend oog in het zeil houdt als het gaat om je omgang met anderen. Die je zijn woord heeft gegeven opdat je er wegwijs door zult worden. Die een appèl op je doet, en beslag op je leven legt. Ja, achter wie je tenslotte ook nog kunt wegschuilen...

Maar dat alles ontslaat je niet van de opdracht om het zo goed mogelijk te doen. Te erkennen dat je fout was. Niet de computer. Niet de man/vrouw die de Heer je gegeven heeft.

Ploeger

Veertigjarig ambtsjubileum ds Gerrit Brongers



Voor ds Gerrit Brongers en zijn vrouw Reintje van der Werf is 1981 een bijzonder jaar. Veertig jaren lang hebben zij samen, als man en vrouw, lief en leed gedeeld en gedurende dezelfde periode hebben zij ook samen in onze gemeenten gewerkt als voorgangersechtpaar. Ongetwijfeld zullen zij deze heugelijke feiten in de eigen familiekring herdenken en hun Heer er dank en eer voor brengen. Maar het is toch ook een plezierige zaak, dat we als baptisten familie in hun dankbaarheid en vreugde mogen delen.

Dank zij hun werk in vijf onzer gemeenten zijn de namen Brongers en van der Werf geen onbekende namen gebleven. Onbekend waren die namen trouwens toch al niet. Toen in januari 1881 in Foxhol een aantal vertegenwoordigers van en gasten uit de baptistengemeenten bijeen waren, teneinde te komen tot oprichting van de Unie van Baptisten Gemeenten, waren daar ook tegenwoordig de broeders J. Brongers uit Stadskanaal en van der Werf uit Sneek.

En dr Wumkes, die deze namen vermeldt in zijn bekende boek over het Baptisme in Nederland, noemt elders ook de naam van zr Hulleman-Snelders, die als eerste gedoopt werd in de nieuwe kapel van de baptistengemeente in Deventer, op 20 december 1884. Zij was de grootmoeder van zr Brongers-van der Werf.
De baptisten lijn loopt dus al een heel eind terug in de geschiedenis van beide families en werd voortgezet door de ouders, die in hun gemeenten trouwe en ijverige leden waren. De vaders werkten beide als ouderlingen, in Muntendam en Sneek.

— o —

Garrelsweer, gemeente Loppersum, was de plaats, waar op 6 oktober 1916, Gerrit Brongers het leven binnen trad. Zijn vrouw was hem echter al bijna een jaar voor: 12 november 1915, uiteraard te Sneek! Aan de hand van de ouders werden beiden tot Jezus geleid; een ouderwetse uitdrukking weliswaar, maar de verwoording van een wonder, dat eeuwigheidswaarde heeft. Respectievelijk in april en mei 1931 werden ds Brongers en zijn vrouw gedoopt, door wijlen de broeders L. de Haan en H. Visser. Hun keuze was gemaakt: achter Jezus aan, in blijde en moeilijke dagen, zeker van een zinvol leven en eens een behouden aankomst.

— o —

Dat zinvolle leven begon duidelijker vormen aan te nemen, toen, tijdens een zendingsavond in de gemeente, Christus' opdracht om heen te gaan en te verkondigen voor br Brongers een zeer persoonlijke klank kreeg. In de loop der jaren werd die stem dermate bindend, dat hij besloot om zich volledig voor Gods werk beschikbaar te stellen. Het was de eerste stap op een lange weg; een weg die, uiteraard, vaak moeilijk was, maar toch ook veel zegen en vreugde bracht.
Hamburg was in de voor-oorlogse jaren voor velen van onze voorgangers de plaats waar zij werden opgeleid voor het voorgangerswerk. Ook Gerrit Brongers vertrok naar het seminarie aldaar en studeerde er van 1937 tot 1939. De oorlog brak toen de studie af, die echter werd voortgezet aan de universiteit in Groningen.

— o —

Toen Nederland volop kennis maakte met de weeën van een afschuwelijke oorlog, startte de bijna 25 jaar jonge voorganger zijn werk in Enschede, 31 augustus 1941. Geen gemakkelijk tijd om te beginnen, maar, naast de beloften van zijn Heer, ging zijn vrouw met hem mee. Dertien dagen voor hun start waren ze in het huwelijk getreden. Wat zou de toekomst brengen? Niemand, die het wist. Maar Gods garanties waren betrouwbaar.

— o —

Ondanks de oorlogsspanningen beleefde de gemeente een goede tijd.
Kort voor de komst van ds Brongers waren de beide gemeenten in Enschede samen gegaan en lid geworden van de Unie. De voorganger mocht nu werken aan een groei van eenheid en verbondenheid en dat deed hij niet zonder resultaat. De gemeente groeide, zowel naar binnen als naar buiten. Ook in een ander opzicht was er groei: vijf kinderen werden er in het voorgangersgezin geboren. En hoezeer het goede voorbeeld van een voorganger indruk maakt, bleek o.a. uit het feit, dat op een gegeven moment de vrouwen van alle raadsleden in verwachting waren...!
Toch ging het oorlogsgeweld niet aan het gezin Brongers voorbij. Tijdens een bombardement werd hun woning volledig verwoest en raakten zij, evenals vele anderen, onder wie ook gemeenteleden, al hun bezittingen kwijt!... Geen kleinigheid, in een tijd van schaarste aan zowel geld als goederen.
Tijdens een razzia werd ds Brongers gearresteerd en naar Duitsland gebracht, waar hij enkele maanden moest verblijven. Grote spanning, in gezin en gemeente. Maar God beschermde hem, zodat hij ongedeerd terugkeerde. Op een vraag naar wat hij in zijn voorgangersloopbaan heeft ervaren van Christus' reële hulp en aanwezigheid, antwoordt ds Brongers, dat hij met name ook tijdens het bombardement en zijn gevangenschap de aanwezigheid en steun van zijn Heer metterdaad heeft gevoeld.

— o —

Van Enschede ging de weg in 1949 naar Den Haag. In die jaren kende Den Haag nog twee gemeenten: Singel en Oost. In deze laatste gemeente werkte ds Brongers

tot 1953. Het waren jaren, waarin er geen dingen gebeurden die de voorpagina's van de kranten haalden, maar het werk ging door en niet zonder vruchten. Via evangelisatie-contactavonden bij mensen aan huis, werd getracht de boodschap door te geven en de gemeente te doen groeien.

— o —

In mei 1953 kroop het bloed waar het niet gaan kon; Groningen-Zuid beriep en kreeg ds Brongers, die daar gedurende een zevental jaren zijn beste krachten aan het gemeentelijk werk gaf. In zijn tijd werd de gemeente opgedeeld in twee zelfstandige gemeenten, Noord en Zuid. Ook het werk in het naburige Hoogkerk groeide uit tot een zelfstandige gemeente. In Zuidlaren werd met evangelisatiewerk gestart. Met name ook in Groningen ervoer het gezin Brongers vreugde en zorg. Werd in Den Haag het zesde kind geboren, Groningen werd de geboorteplaats van nummer zeven, tevens de hekkesluiter. Een vrij ernstige ziekte echter was oorzaak, dat de voorganger gedurende langere tijd zijn werk moest staken. Gelukkig schonk God genezing, ongetwijfeld als antwoord op vele gebeden, zowel vanuit het gezin als ook uit de gemeente.

— o —

Van juli 1960 tot augustus 1970 was Leeuwarden het werkterrein en ook onder de Friezen was ds Brongers op zijn plaats. In Huizum een wijk van de friese hoofdstad, werd met een stukje pionierswerk begonnen. Ds Brongers schrijft zelf: Het was een goede en gezegende tijd, waarin onze kinderen ook in alle gemeentelijke arbeid meewerkten. Alle kinderen waren inmiddels lid van de gemeente geworden: twee in Groningen en vijf in Leeuwarden. In Leeuwarden kreeg Piet (de oudste zoon) zijn roeping om voorganger te worden.

— o —

Wie Gerrit Brongers van dichtbij kent, weet dat hij een sterk ontwikkeld gevoel voor humor heeft. Zodoende kon hij dan ook verwerken wat een aanstaand familielid hem in Leeuwarden leverde. Op een dag stonden er rijen mensen voor het pastorale adres Achter de Hoven 105 en rinkelde de telefoon achter elkaar door, de hele dag.
De mensen kwamen een gratis poedeltje afhalen, daartoe uitgenodigd via een advertentie in de krant... Het bedoelde familielid in spé wreekte zich op deze wijze, vanwege een poets die zijn aanstaande schoonvader hem had geleverd!... Het verhaal haalde de voorpagina van de krant!

— o —

Hoogeveen werd de laatste gemeente die door ds Brongers werd gediend. Sinds augustus 1970 woont en werkt hij aldaar en hier hoopt hij straks ook zijn officiële diensttijd te beëindigen, na een tijd waarin het de gemeente bijzonder goed ging. Vanuit deze plaats werd begonnen met het werk in Meppel, wat resulteerde in de oprichting van een vereniging tot stichting van een baptistengemeente aldaar, op 1 januari jl.

— o —

Dat waren zo even veertig jaren in vogelvlucht. Natuurlijk gebeurde er veel meer, maar daar zullen de leden van de Brongers-familie onderling nog wel eens over praten.

— o —

We stelden ds Brongers een aantal vragen. Enkele antwoorden verwerkten we al in het bovenvermelde verhaal.
Gevraagd naar de groei in de door hem gediende gemeenten, antwoordt br Brongers: Die vraag kan ik niet beantwoorden; ik vind het niet nodig. Mijn enigste optelling waren de begrafenissen in Groningen: vierentachtig in zeven jaar.... Een vorm van „specialisme"?....

— o —

Welke rol speelde je vrouw bij de uitoefening van je ambt?
Zij is mij al die jaren door een zeer grote steun geweest, met wie ik alles kon bespreken, die mij met raad en daad terzijde stond, die, waar ik veel in de gemeente was, de zorg en de opvoeding van de kinderen voor het grootste deel verzorgde, ook in geestelijk opzicht. Zij verzorgde al die jaren de liederen bij mijn preken en onze dochter zet deze traditie voort.

— o —

Hoe ondergingen de kinderen de lasten en de lusten van het voorgangersgezin?
We hebben nooit iets van lasten gemerkt; zij leefden graag in alles mee. Piet is dus zelf voorganger geworden en onze dochter Ank werkt als voorgangersvrouw naast Henk Schaap in Stadskanaal. Ellie zit in het landelijke clubwerk en de anderen werken allemaal mee in hun eigen gemeente.

— o —

Welke werkzaamheden verrichtte je in het landelijke werk?
Ik was een aantal jaren lid van de Jeugdraad, eindredacteur van wijlen ons jeugdblad „Jong Leven", mede-oprichter van de JMC, terwijl ik vele jaren lid was van de UBS. Verder gedurende twee perioden redacteur van De Christen, lid van de vertrouwenscommissie, en gedurende één semester doceerde ik aan de Vinkenhof pastorale arbeid.

— o —

Heb je ooit onvergetelijke momenten, hoogtepunten, beleefd in je loopbaan?
Eigenlijk het voortdurend mogen beleven dat telkens weer mensen tot de Heer komen, ook je eigen kinderen, en dat je ze mag dopen. Het meemaken, dat mensen in heel moeilijke omstandigheden de nabijheid van de Heer ervaren en er dan mee klaar komen. Zelf te ervaren, dat er altijd genade voldoende was in alle omstandigheden.

— o —

Welke facetten van het voorgangerswerk lagen je het beste?
Ik heb eigenlijk alle facetten met plezier gedaan, zowel het pastoraat, de verkondiging, het jeugdwerk als ook het evangelisatiewerk, etc.

— o —

Hoe ervoer je de houding van de gemeenten?
We hebben altijd veel steun gehad vanuit de gemeenten en mee daardoor prettig kunnen werken.

— o —

Is er een conclusie, een persoonlijk woord, waarin je veertig jaar ervaring kunt en wilt samenvatten?
We mochten de dienst beginnen met de toezegging van de Heer: Mijn genade is u genoeg! En dat was inderdaad zo, al die jaren door.

— o —

De klassieke vraag: Wat zou je doen wanneer je veertig jaar jonger was?
Bij dezelfde roeping weer dezelfde weg gaan. En mijn vrouw denkt er precies eender over: als het maar met Gerrit is...!

— o —

Wanneer zuster Brongers niet binnen veertien dagen schriftelijk tegen deze laatste uitspraak protest aantekent, zullen we hem officieel accepteren!

— o —

Op 18 en 31 augustus a.s. zullen, Deo Volente, de beide heugelijke feiten van huwelijk en bevestiging in het voorgangersambt worden herdacht in huize Brongers. [1]) Onze hartelijke gelukwensen vergezellen hen daarbij, alsmede de wens en bede, dat de Heer, die veertig jaar lang in alle behoeften voorzag, ook in de toekomst zich dezelfde God van trouw en barmhartigheid zal willen betonen. Hij geve hun nog vele goede jaren, niet in de laatste plaats binnen onze geloofsgemeenschap.

C. van Wier

[1]) Seringenlaan 37, 7906 JP Hoogeveen; tel. 05280-62589.

OPENING SEMINARIE-JAAR

De opening van het 24e cursusjaar van ons seminarium in Bosch en Duin vindt plaats op zaterdag 5 september in de Zuiderkapel in Bilthoven.

De bijeenkomst begint om 11.00 uur. Drs. O. de Vries, docent in de systematische theologie zal een openingscollege geven over het onderwerp:

„Ik begrijp de waarheid voorzover ik door de waarheid gegrepen ben" (Hans Denck, gestorven 1528)
Een doperse bijdrage aan de discussie rond de schriftbeschouwing.

Iedereen is van harte welkom!

Th. van der Laan, conrector

De KRO en het verschil tussen doopsgezinden en baptisten

Op zaterdagavond 1 augustus was in de serie Wat geen oog heeft gezien van de combinatie KRO-RKK het protestantisme in de Verenigde Staten aan de orde. De NCRV-gids lichtte mij in dat er een fundamentalistische gemeente en een neger-gemeente aan de orde zouden komen, die beide baptist waren. Dat bewoog mij er toe om te kijken want gewoonlijk kijk ik niet of naar iets anders. Het programma, dat 55 minuten duurde, wilde een beeld geven van het protestantisme in de Verenigde Staten en daartoe waren drie gemeenten uitgezocht, die, neem ik aan, samen zo'n beetje als representatief voor het protestantse deel van het volk zouden moeten zijn. Behalve de twee al genoemde, die om zo te zeggen rechts en links vertegenwoordigden was een methodisten-gemeente uitgekozen om de middenweg te vertegenwoordigen. Nu is het ondoenlijk om een zo bont geheel als het amerikaanse protestantisme in één programma tot zijn recht te laten komen en dat dat nu ook niet lukte behoeft niemand te verwonderen.

Wat wel opviel was dat de vertaler van de gesproken commentaren het voortdurend had over „doopsgezinden" als kennelijk „baptisten" werd bedoeld. Zo hoorden we over noordelijke doopsgezinden, zuidelijke doopsgezinden, neger-doopsgezinden enz. Blijkbaar was de vertaler niet zo thuis in zijn onderwerp dat hij het verschil tussen doopsgezinden en baptisten ook kende. Dat is des te opvallender omdat de Verenigde Staten vier jaren lang een president hebben gehad van wie ook in ons land de kranten bij voortduring hebben verteld dat hij een zuidelijke baptist is. Van Carter heb ik nooit gelezen dat hij een zuidelijke doopsgezinde was.

Aan de nederlandse bewerker van dit programma is dit kennelijk voorbijgegaan. Voor een beeld van het amerikaanse protestantisme is deze fout nog erger dan voor de verkeerde indruk die bij de nederlandse kijkers wordt gewekt. De doopsgezinden of mennonieten vormen in de Verenigde Staten een betrekkelijk kleine groep, of liever enkele kleine groepen. Anders dan de baptisten behoren ze tot de z.g. historische vredeskerken, dat wil zeggen, dat zij de weerloosheid huldigen. De baptisten daarentegen vormen in al hun verscheidenheid een kaleidoscoop die veel meer representatief is voor het amerikaanse protestantisme dan de doopsgezinden. Jammer dat gebrek aan kennis van zaken verhinderde dat dat overkwam. En voor de nederlandse doopsgezinden is het niet leuk dat ze verward worden met een fundamentalistisch evangelie-bedrijf en met een opgewonden neger-gemeente. Ze zouden zich waarschijnlijk eerder herkennen in de methodisten-gemeente dan in de beide anderen. Ik trouwens ook.

J. Reiling

Bij het heengaan van Br Jan Veltens

Zaterdag 8 augustus is na een langdurige ziekte br Jan Veltens op 51-jarige leeftijd te Groningen overleden. In de gemeente Noord aldaar is hij jarenlang als lid van de raad actief geweest. De bouw van beide kerkgebouwen vond in hem een kundig voorstander en begeleider; het beheer van deze plaatsen van samenkomst der gemeente ging hem na aan het hart.

Meerdere jaren was hij lid van het bestuur van onze Unie-Bouw-Stichting, de laatste jaren als voorzitter. De stijgende rentestand deed hem met zorg de toekomst tegemoetzien; tegelijk echter bepleitte hij opnieuw het beleggen van spaargelden van gemeenten en particulieren bij de UBS, renteloos of tegen een lage rente, opdat bouwende gemeenten aldus geholpen kunnen worden.

Zó verwerkelijkte hij op verschillende terreinen zijn roeping als man die zich door zijn Heiland geroepen wist uit de duisternis tot Zijn heerlijk licht. In zijn gezin, met zijn vrouw en drie zoons. In zijn dagelijks werk als leidinggevende. In de gemeente als bestuurder en meelevende met het wel en wee van broeders en zusters.

Een naar huidige inzichten te kort leven is afgesloten. Vanuit ons belijden zeggen wij: Een leven - door de Heer gegrepen - is tot voleinding gekomen. Wij danken God voor wat Hij ons in deze broeder gaf.

Onze gevoelens van meeleven gaan inzonderheid uit naar zijn vrouw en kinderen. Moge de Heer van barmhartigheid hun Zijn troost, Zijn sterkte doen ervaren.

Ploeger

De electrische stoel van ds Wymer

Half juli verschenen in de dagbladpers berichten over een amerikaanse baptisten dominee, die met behulp van een electrische stoel, waarop de deelnemers aan zijn zomerbijbelkampen moeten plaatsnemen, hun Gods stem laat horen.

Mij is van verschillende kanten gevraagd of deze methode ook in practijk is bij nederlandse baptisten predikanten. Ik heb mij naarstig beijverd hier en daar navraag te doen. Tot mijn opluchting kreeg ik telkens te horen dat geen der door mij ondervraagden ooit gebruik gemaakt heeft van deze methode. Ook een vluchtig onderzoek naar methoden in het buitenland hebben geen enkel geval opgeleverd dat ook maar iets lijkt op de methoden van dominee Wymer.

Ondertussen heeft ds Wymer wél de voorpagina's van de nederlandse dagbladen gehaald. Op zichzelf is dat een niet geringe prestatie. En ook één der jeugdige slachtoffers van ds Wymer is per foto de wereld doorgereisd. Hopenlijk zal dat geen ernstige gevolgen hebben voor de knaap. Het is namelijk helemaal niet denkbeeldig dat dit joch tegenover zijn vrienden gaat opscheppen omtrent het feit dat hij in de hele wereld gezien is. Hetgeen uiteraard maar enkele jongens overkomt.

Ds Wymer haalde de wereldpers. Ook de nederlandse. Vanwege zijn opzichtig optreden. Waardoor maar weer eens herhaald wordt wat al vaker gezegd werd: Als een hond een man bijt, is dat geen nieuws. Als een man een hond bijt, is dat nieuws. Dat een dominee week in week uit onderricht geeft aan kinderen, jongeren en anderen, is geen nieuws. Als hij daarvoor een zelfgemaakte electrische stoel gebruikt, is dat nieuws.

Nogmaals, totnutoe heeft geen enkele nederlandse baptisten voorganger geprobeerd met gebruikmaking van zo'n stoel in het nieuws te komen. Of iemand der voorgangers dit aandurft? Ontbreekt het hun aan moed, aan fantasie? Of zijn ze gewoon te nuchter? Wie meent dat de door ds Wymer gehanteerde stoel ook voor hem een geschikt middel is om Gods woord in hart en hersenen van kinderen en jongeren te schokken, kan bij mij navraag doen naar de constructie. Ik spreek echter - dit ter geruststelling van alle leden en vrienden onzer gemeenten - de verwachting uit, dat niemand hiervan gebruik zal maken.

Ik ben ervan overtuigd dat alle collega's mijn mening delen: op de electrische stoel van ds Wymer hoort maar één man te zitten - hijzelf. Net zolang tot hij ontdekt heeft dat Gods Woord door het oor binnenkomt, niet door het zitvlak.

Ploeger

Ik weende omdat ik geen schoenen had,
totdat ik iemand ontmoette die geen voeten had.



VAN DEZE KANT BEKEKEN



Een paar weken geleden hebt u onder dit hoofd, met twee rectherogen die naar links kijken, iets kunnen lezen over de moeizame en voor ons vermoeiende weg van de wordende wereld, zoals sommige natuurkundigen die vermoeden en ons voorstellen. In het P.S. je lag iets van kritiek op hun bouwsels vol balanceerkunst.
Het luidde: „Ik vraag mij af wie een vogelveer zo ingenieus heeft opgebouwd. En wat is nou een vogelveertje". Daarvan zijn er miljarden: om gierende zwaluwen de mogelijkheid te geven als raketten door de lucht te schieten; om de koningen onder de vogels hoog in de ruimte te laten drijven; om een kolibri in staat te stellen in de lucht stil te staan, recht omhoog te vliegen en zelfs achteruit. Een veertje is een wonder van lichtheid, kracht en konstruktie.
Wat maken de onderzoekers van de schepping het ons moeilijk hen te geloven. „Velen zullen het eens zijn met Erasmus Darwin, arts en natuurkundige, grootvader van de beroemde Charles Darwin, die eens schreef: „De wereld heeft zich voetje voor voetje uit een klein begin ontwikkeld en is gegroeid door de aktiviteit van elementaire krachten waarvan zij zelf de drager was. Welk een subliem inzicht geeft dit in de oneindige macht van de grote Architekt die de Oorzaak is van alle oorzaken." "
Die Architekt missen we in de regel bij hen die naar het begin van alle leven speuren. Het bevreemdt ons dat zij, die zozeer trachten alles met hun verstand te doorzien, er kennelijk op uit zijn met hun „verklaringen" uit de buurt te blijven van de geniale Ontwerper en Bouwmeester die heel de schepping volgestouwd heeft met verbazingwekkende, schone, verstandige stalen van wijsheid en kunstzin. Is het zo mens-onterend in God te geloven? Of vrezen zij dat bij de erkenning dat God aan het begin staat, daardoor de drift van de mens om wat verborgen is te onthullen verloren gaat?

Hoe bestaat het. Alsof een gelovige zijn verstand op non-aktief zet. Juist hij wil o.m. God liefhebben met heel zijn verstand en dat betekent dat hij luistert naar elk geluid dat uit de schepping tot hem komt. En schoon is de schepping, Echt een schepping. Niet alleen de duizelingwekkende sterrenhemel boven ons. Dat woord herinnert mij aan een uitspraak van de filosoof Immanuel Kant, die - voorzover ik weet - in heel zijn leven niet buiten z'n woonplaats Königsbergen kwam: Twee dingen vervullen mijn gemoed met altijd nieuwe en toenemende bewondering en eerbied, hoe vaker en indringender ik mij daarmee bezighoud: de sterrenhemel boven mij en de zedelijke wet in mij, want zij bewijzen mij dat een God boven mij en een God in mij is.

U hebt in uw vakantie misschien nieuwe delen schepping beleefd. De bergen zuid- of noordwaarts. Scherpe, spitse, kantige of zware ronde. Daartussen de dalen met huizen, witte of donkerrode, van hout of steen. Of u bleef hier en verwonderde u over maisvelden, akkers met golvend koren, weiden met vee en wijde waterplassen. Als u ooit Twente aandoet kunt u een wandeling maken in het Arboretum in De Lutte, een soort museum van bomen en struiken. Wij wandelden er en streelden de fluweelzachte schors van een naaldboom, een sequoia. Och, waar u gaat of staat, buiten de betonsteden en asfaltstraten kunt u een permanente tentoonstelling vol schoonheid gratis bezichtigen. Ik weet het, ik dwaal helemaal af, maar wie kan het hem kwalijk nemen als een gids temidden van scheppingen Gods gewoon verdwaalt? Hoe kwam onze spin ertoe een weefwerk af te leveren, zo mooi, zo elastisch en zo funktioneel? Wie onderwees de bij in het bouwen van het magazijn voor de honig? Een vleermuis ontwijkt elk obstakel in de dichtste duisternis en over de ogen van insekten zijn boeken volgeschreven.
De mens kan veel. Zijn mogelijkheden zijn soms angstwekkend. Als hij nu eens alles in de dienst stelde van Hem naar wiens beeld en gelijkenis hij geschapen werd. „Hier zetten mensen van de planeet aarde voor het eerst voet op de maan. Wij kwamen in vrede uit naam van de hele mensheid". Zo luidt de tekst op de plaquette die de plaats aangeeft waar Armstrong en Aldrin met de Eagle op de maan landden. Hoe kan een mens de vijand zijn van deze goede aarde, van wat op haar leeft en van zijn naaste: de andere mens. Moet deze aarde weer woest en ledig worden? Er is troost in het eerste vers van de bijbel: en de Geest van God zweefde over de wateren. En licht en waarheid in de woorden over Jezus: Allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven.
En wij zijn het ook.
Komt, verwondert u hier mensen!

Huizinga



GEZEGEND EN GEZONDEN...!

Twee woorden zijn genoeg om een geschiedenis van 100 jaar te typeren.

De Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland viert zijn eeuwfeest dankzij de zegen van God.

Hij zegende door mensen, die met liefde en trouw hun gaven en talenten in onze geloofsgemeenschap besteedden. Hij gaf vrucht op de arbeid: mensen werden gewonnen en bewaard voor Jezus Christus en zijn gemeente.

Het is te veel om op te noemen, want om de zegeningen te tellen zijn duizend woorden onvoldoende.

God geeft zegen en verbindt daaraan een zending.

Zegen en zending zijn een eenheid. Dat is al gebleken in de komst van Jezus Christus: „Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u!". De gemeente van het eerste uur heeft het begrepen en in praktijk gebracht.

Ook honderd jaar Unie van Baptisten Gemeenten kent de verbinding van deze twee woorden.

Bij dit eeuwfeest staan ze opnieuw centraal.

Geen zegen zonder zending, geen zending zonder zegen!

Zending is de uitstraling van ontvangen zegen.

Het brood des levens wordt gedeeld met een wereld in nood.

Dit gaat verder ook in de tweede eeuw van onze geschiedenis.

Totdat Jezus komt!

(uit de drieslagfolder)

AFSCHEID Ds Sj. VAN DER LAAN

In verband met het vertrek van ds Sj. van der Laan naar de baptistengemeente Noordbergum, nodigen wij u hartelijk uit tot bijwoning van de afscheidsdienst op zondag 23 augustus a.s. 's morgens 10 uur in de Herdenkingskerk, Postjesweg 150 (hoek Jan Tooropstraat) Amsterdam-West.

Na afloop van de dienst zal in de tuinzaal gelegenheid zijn om persoonlijk afscheid te nemen van de familie van der Laan. Uiteraard zal er koffie geschonken worden.

De raad van de baptistengemeente
Amsterdam-West



uit het Uniebureau

Verantwoording van de binnengekomen bijdragen voor de takken van arbeid van gemeenten, partikulieren en instanties in de maand juni 1981.

E.C.U.: Heemskerk 241,70; Emmen 1510,—; Hengelo 950,—; Den Helder 471,12; Krommenie 327,80; Deventer 120,50; Amsterdam-Centrum 132,20; Amsterdam-Noord 119,50; Zuidlaren 23,90; Doetinchem 385,—; Foxhol 125,—; Winschoten 462,—; Muntendam 142,85; Rotterdam-Centrum 91,10; Heerenveen 147,90; Eindhoven 475,75; Stavoren 100,—; Harlingen 361,75; Vroomshoop 425,—; Dordrecht 558,43; CV,L 260,—.

C.v.d.O.: Heemskerk 279,50; Emmen 1800,—; Hengelo 647,51; Den Helder 562,12; Krommenie 131,55; Amsterdam-Centrum 243,70; Amsterdam-Noord 119,50; Doetinchem 193,—; Zuidlaren 46,25; Foxhol 125,— Winschoten 567,—; Muntendam 235,67; Heerenveen 213,15; Stavoren 100,—; Harlingen 254,92; Vroomshoop 380,—; Dordrecht 666,30; Alkmaar 96,35; GFB,B 120,—.

U.Z.C.: Heemskerk 198,05; Emmen 2750,—; Hengelo 1002,15; Den Helder 859,04; Krommenie 261,05; Deventer 146,80; Amsterdam-Centrum 346,—; Amsterdam-Noord 236,25; Doetinchem 900,—; Foxhol 393,—; Winschoten 861,—; Ter Apel 170,—; Muntendam 833,21; Bolsward 250,—; Rotterdam-Centrum 123,50; Heerenveen 210,60; Eindhoven 416,92; Harlingen 627,60; Rotterdam-Zuid 85,—; Dordrecht 1018,24; Alkmaar 264,75; HK,H 10,—; GB-S,A 100,—; NN,E 520,—; NN,L 30,—; PvdH,H 25,— (WIN); KF,R 2500,— (WIN); Deelnemers reis Zwitserland (zr G. van Veen) 167,50; Zondagsschool Emmeloord 400,—.

Projekten: NBVB (Ndiki) 10.000,—; NBVB (Kameroen) 10.000,—; NBVB (Malambay) 2000,—; Utrecht-Centrum (Phebe) 322,—; Gewest Z.O.-Drenthe (Kameroen) 3500,—.

N.B.J.B.: Emmen 460,—; Den Helder 143,—; Deventer 5,—; Amsterdam-Centrum 64,40; Amsterdam-Noord 40,75; Winschoten 147,—; Muntendam 139,75; Heerenveen 116,71; Harlingen 10,—; Utrecht-Centrum 650,—; Vroomshoop 446,—; Dordrecht 169,50.

U.B.S. (10-cents-fonds): Heemskerk 173,95; Emmen 250,—; Amsterdam-Noord 23,75; Amsterdam-Centrum 62,15; Alkmaar 141,15; Winschoten 63,—; Muntendam 160,80; Den Helder 50,—; Doetinchem 99,—; Heerenveen 97,30; Harlingen 192,72; Dordrecht 87,53.

Noodfonds: Heemskerk 95,80; Dordrecht 447,10; Stavoren 144,45; WB,E 50,—; NBVB (Hongarije) 10.000,—; Hengelo 597,20; Amsterdam-Noord 50,—; Zwolle 50,—; Utrecht-Centrum 55,—; Emmen 1000,—; CV,L 340,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; KF,R 2500,—; BB,E 50,—; CdL-B,A 100,—; JS,H 5,—; JS-S,E 25,—; NN,E 510,—; GB-vdB,H 100,—; JFM,W 25,—; FGdR,U 5,—.

Allen, die hebben bijgedragen, hartelijk dank!

Enige weken geleden werd in deze rubriek een overzicht gegeven van de vrijwillige bijdragen over het eerste kwartaal van 1981. Na nevenstaande verantwoording volgt hieronder een overzicht van de vrijwillige bijdragen over het *eerste halfjaar 1981*. (de opbrengst van het eerste halfjaar vindt u tussen haakjes vermeld).

ECU	27.730,01	(18.021,20)
CvdO	28.235,16	(19.309,94)
UZC	63.724,38	(48.434,18)
NBJB	8.026,67	(4.283,75)
UBS	3.785,43	(3.197,24)
	131.501,65	(93.246,31)

Dat is een stijging in de opbrengsten van ruim 41%, een mooi resultaat!

Uit de vergelijking van de opbrengsten met de, door de Algemene Vergadering aanvaardde, begrotingen blijkt echter nog een grote achterstand.

	begroting 1e halfjaar	resultaat 1e halfjaar	te weinig ontvangen
ECU	54.382,50	27.730,01	26.652,49
CvdO	64.882,50	28.235,16	36.647,34
UZC	99.100,—	63.724,38	35.375,62
NBJB	16.500,—	8.026,67	8.473,33
UBS	9.000,—	3.785,43	5.214,57
Totaal	243.865,—	131.501,65	112.363,35

We danken u namens de verschillende takken van arbeid voor alles wat u tot dusver hebt gedaan. En we spreken de hoop en de verwachting uit, dat door een gezamenlijke krachtsinspanning de achterstand binnenkort zal zijn ingelopen!

Vanuit een warm en zonovergoten Uniebureau zenden wij u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

POSTZEGELACTIE

Het is al weer een poos geleden dat u iets over deze actie gehoord hebt.

Nu, wij draaien nog steeds, en met uw hulp en de zegen van onze Heer gaan we rustig verder. In deze zomertijd (deze komkommertijd) doe ik een dringend beroep op uw aller medewerking om postzegels te verzamelen. Waarom?

Wel, we hebben in de voorbije zeven jaren elk jaar zo'n *f* 3.000,— verdiend. Voor dit jaar zijn we nog maar op *f* 1.400,—.

Dat is een mooi bedrag maar ik zou het veel fijner vinden als we ook dit jaar weer *f* 3.000,— zouden binnen krijgen.

Dus zendt u uw gebruikte postzegels (en ansichtkaarten) naar ons: Simsonstraat 5/I, 1076 VG Amsterdam. U bij voorbaat hartelijk dankend, en broederlijk groetend,

Fam. K. Kuperus

STUDENTEN SPREEKBEURTEN

Voor aanvragen betreffende september, oktober, november etc. wordt u verzocht kontakt op te nemen met student Hugo Heymeyer die per 1 september 1981 de coördinatie van de spreekbeurten overneemt.

Vanaf 1 september is hij bereikbaar op het adres van De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, 030-791093 (studenten-etage).

GEMEENTEBERICHTEN

Zutphen - (F.d.J.). Zondag 12 juli was het een feestdag in onze gemeente.
Ds C. Molema komende uit Den Helder werd op die dag bevestigd als voorganger van onze gemeente door onze consulent ds G. Vegter.
Ons kerkje was overvol maar gelukkig was er toch voor iedereen plaats.
Voor de schriftlezing had ds Vegter gekozen uit Hand. 16 : 4-18, met als tekstgedeelte: „Steek over naar Macedonië en help ons". Een dienst waarin ontroering en dankbaarheid steeds wisselden.
's Middags hadden we de intrededienst in een van de Herv. gem. gehuurde kerk; eenvoudig om dat door de grote belangstelling ons eigen kerkgebouw veel te klein was.
Ds Molema hield zijn intredepreek met de schriftlezing uit 2 Cor. 5 : 11-21, met als tekstwoord: „Want de liefde van Christus dringt ons".
Een dienst waarin de liefde tot Christus centraal stond en die men hier ook zo duidelijk voelde.
Hierna volgden toespraken van diverse afgevaardigden, waarin ds Molema en zijn gezin een fijne en gezegende tijd in Zutphen toegewenst werd.
's Avonds was er nog een informele kennismaking met de gemeente, waarin de verschillende verenigingen zich vaak op humoristische wijze presenteerden.
Al met al een feestdag voor onze gemeente; wij hopen dan ook van harte dat ds Molema zich spoedig bij ons thuis gaat voelen en dat hij een gezegende tijd met onze gemeente tegemoet gaat.

Enschede - (J.H.). Na drie maanden vakant te zijn geweest, mochten wij zondag 5 juli onze nieuwe voorganger ds C. Eijer met zijn gezin begroeten. We zijn als gemeente blij en dankbaar dat de Heer der gemeente ons zo spoedig weer een voorganger heeft geschonken.
Ds H. Bijleveld had de leiding bij de bevestiging- en intrede-dienst die 's middags in ons kerkgebouw Het Trefpunt werd gehouden, naar aanleiding van Efeze 4 : 1-16.
Nadat de voorganger en gemeente aan elkaar waren verbonden door elkaar te beloven samen de schouders onder de arbeid te zetten, deed ds Eijer zijn intrede door de prediking naar aanleiding van Lucas 4 : 14-30.
Hij zei dat het in zijn bedoeling ligt (omdat hij daartoe geroepen is) ook in Enschede het Evangelie te brengen. Daartoe rust een zwaar program op de schouders van een voorganger, omdat er zovele zaken zijn waar men mee te doen krijgt; hij hoopt zijn best te doen.
Namens de gemeente sprak br E. Schaap een woord van welkom aan het adres van het voorgangersgezin. Br V. d. Bos sprak namens de gemeente Treebeek en zei dat wij een fijne voorganger hadden gekregen. Br. Ter Braak uit Hengelo sprak een woord van welkom namens de Unie Commissie. Ds Bijleveld sprak nog een persoonlijk woord tot de nieuwe predikant.
's Avonds was er andermaal een bijeenkomst in Het Trefpunt, nu in een wat intiemer kring, waar de gemeenten en al haar clubs en verenigingen wat nader konden kennis maken met ds Eijer en zijn gezin.
Op velerlei manieren werden ze welkom geheten en de wens en bede werd uitgesproken dat men in de toekomst samen met de nieuwe voorganger zegenrijk mocht werken. Tot slot sprak ds Eijer een dankwoord en richtte zich tot allen die aanwezig waren en hen op deze wijze hadden begroet.
Zo mogen we als gemeente Enschede beginnen aan een nieuwe periode. Wij zijn dankbaar voor de achter ons liggende acht jaar waarin ds en mevr. Bijleveld onder ons mochten wonen en werken. Het was een gezegende tijd. Onze wens en bede is van de Heer dat ook de fam. Eijer spoedig haar plaats moge vinden in het midden van de gemeente en dat ze door haar werk hier nog voor velen tot een zegen moge zijn.

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

Op woensdag 26 augustus DV wordt de zomerkonferentie van de Broederschap gehouden. De plaats van samenkomst is: „De Samenhof", Zamenhofsingel 15 te Zwolle.
Prof. dr. J. Verkuyl en drs P. Brongers zullen beiden een onderwerp inleiden. Voor deze bijeenkomst, welke om 10.00 uur begint zijn persoonlijke uitnodigingen verzonden. De broeders worden verzocht om zich tijdig te melden. Graag tot ziens in Zwolle.

A. v. d. Berg, secretaris

ADRESWIJZIGING

Br C. Molema, thans voorganger van de gemeente te Zutphen, woont aldaar Deventerweg 193, 7203 AJ; tel. 05750-17272.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie
op 21, 22 en 23 september a.s. in het conferentieoord DE BRON te Oud-Leusden (Ov.),
over het thema:
DE MENS IN ZIJN WERELD.
De volgende onderwerpen komen aan de orde:
Inleidende bijbelstudie, W. Kos
De mens in zijn wereld, Chr. Eijer
De mens in beeld, A. de Vries (film met nabespreking)
Het bijbelse mensbeeld, W. Hessels
Project '82, E. Poppe
Op weg naar die ander, R. Reiling
Daarnaast is er veel ruimte voor geestelijke verdieping en onderling contact.
Iedereen, die met een warm hart achter of in de evangelisatie-arbeid van de gemeente staat is van harte welkom.
De kosten van deelname bedragen *f* 85,— per persoon.
Bij de secretaris van de gemeente zijn aanmeldingsformulieren verkrijgbaar.

Stel uw aanmelding niet te lang uit, dan komen we niet in tijdnood!

Meerdere aanmeldings-formulieren zijn verkrijgbaar bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
De aanmeldingsformulieren inzenden aan ds R. Reiling, die graag bereid is nadere inlichtingen te verstrekken.
Voor u gelezen:
INFORMATIE + MOTIVATIE = ACTIE.
Met vriendelijke groeten, uw evangelist in algemene dienst,

R. Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam telef. 010-213335

JAARVERGADERING VAN DE N.B.J.B.

De N.B.J.B. houdt haar jaarvergadering (Centraal Comité) op zaterdag 26 september 1981 in „De Samenhof" te Zwolle (baptistenkerk).
Aanvang 9.45 uur.
Het C.C.-boek wordt u in de laatste week van augustus toegezonden.

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

ZONDAGMORGENDIENSTEN IN OOSTELIJK FLEVOLAND

Er breekt voor de broeders en de zusters van de baptistengemeente Harderwijk, die in de nieuwe polder wonen, een nieuwe periode aan. De volgende stap naar een zelfstandige gemeente wordt ondernomen.

Na een moeizaam begin, waarin vele gemeenteleden naar Lelystad kwamen maar na een korte tijd van verblijf ook weer vertrokken, kwam er de laatste paar jaar wat stabiliteit in de groep. Het aantal leden en vrienden van de gemeente Harderwijk in Lelystad begon gestaag te groeien. Na eerst één per maand, later twee keer per maand en vanaf 1 januari 1980 iedere zondagavond een dienst te hebben gehouden, zullen er vanaf 30 augustus a.s. iedere zondagmorgen diensten in Lelystad gehouden worden. Gelijktijdig zullen de zusters en de broeders, die nog steeds lid van de gemeente Harderwijk blijven, meer gezicht aan het werk geven.

Het zondagsschoolwerk en een kindercrêche zullen gelijktijdig met de morgendiensten beginnen. Voor de ruim 25 leden in Lelystad en Dronten een hele opgave; daar naast dat nieuwe werk zusterhulp en gesprekskringwerk gewoon doorgaan.

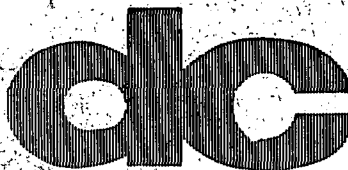
Wanneer er een nieuwe gemeente in de „polder" ontstaat? God weet het!

Het werk bevelen wij in uw voorbede aan. Wilt u de eerste morgendienst meemaken? U bent hartelijk welkom in de Immanuëlschool, IJssellaan 1 in Lelystad. De dienst begint om 10.00 uur.

Namens de werkgroep Lelystad,

P. Jager

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

„Ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste"
(Philipp. 1 : 23b).

De Heer heeft thuisgehaald mijn lieve man, onze lieve vader, groot- en overgrootvader

DIEDERIK MOLIJN

op de leeftijd van 81 jaar.

G. Molijn-Bakker
Assen:
Wil en Ria Hemmen-Molijn
Utrecht:
Dick en Lies Molijn-van den Berg
Harderwijk:
Jan en Anneke Hamersma-Wielenga
Hoogezand:
Gert en Grietje Veen-de Boer
Emmen:
Bonne en Gré de Boer-Greevink
Emmen:
Albert en Coba de Boer-Wiegers
klein- en achterkleinkinderen

8 augustus 1981
7822 GG Emmen
„Avondrust"
Prinsenlaan 71

De begrafenis heeft plaatsgehad donderdag 13 augustus.

Op 6 augustus 1981 nam God tot Zich onze zuster

JEANETTE CHARLOTTE LOUISE WILHELMINE STEENBERGEN-DRAAISMA

op de leeftijd van 78 jaar.

Zij was ruim 49 jaar een trouw lid van onze gemeente.

Baptistengemeente Deventer

Psalm 23

Op 3 augustus jl. werd door de Heer thuisgehaald Zijn kind, onze broeder

JAN BOS

op de leeftijd van 77 jaar, echtgenoot van zuster J. H. Bos-Winkenbach.

Baptistengemeente Hoogezand

Onze zoon

RIEN

en onze dochter

CLAUDIA

gaan trouwen.

Op 1 september 1981 om 19.00 uur wordt in de Kruiskerk, Frieseweg 61 te Dordrecht daartoe zegenbede-dienst gehouden.
Aansluitend is de receptie ook in de Kruiskerk. Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

H. P. de Boer, van Slingerlandtlaan 48
3311 DT Dordrecht

E. Seevinck, Halyweg 50,
3318 CM Dordrecht

Toekomstig adres: Lupeckstraat 58, 2517 SR Den Haag; tel. 070-450643

„De Heer is mijn Herder,
mij ontbreekt niets"

Voor ons zeer onverwacht heeft de Here thuisgehaald, Zijn kind, mijn lieve man, onze lieve vader en opa

JAN BOS

op de leeftijd van 77 jaar.

9601 HM Hoogezand, 3 augustus 1981
Frans Halsstraat 15

J. H. Bos-Winkenbach
Hoogezand: Janny
Zuidbroek: Gerard-Alie
Hoogezand: Jaap-Janny
Noordbroek: Greetje-Peter
en kleinkinderen

De begrafenis heeft reeds plaatsgevonden.

God, mijn kinderen zijn van u.
moge met hen op hun levensweg geschieden wat er gebeurt met de eieren in het nest van de duif:
vele malen worden ze omgedraaid en geschud, maar nooit vallen ze op de grond.
Zo zijn ook mijn kinderen altijd in uw hand.

In ons gezin is vandaag geboren een broertje voor Gerson die wij de namen

YORGOS TJAKKO

hebben gegeven.

Wij noemen hem

YORGOS

Dick en Janny van 't Wout
Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin

2 augustus 1981

Wij zullen U loven in oprechtheid des harten.
Psalm 119 : 7

Wij

LEO DRESCHER
en
INEKE GROENEVELD

zullen D.V. vrijdag 28 augustus 1981 in het huwelijk treden.

Wij staan om 15.00 uur voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand in het Gemeentehuis „Jagtlust", Soestdijkseweg Zuid 173, Bilthoven.

Wij vragen Gods zegen over ons huwelijk om 19.30 uur in de Baptistenkapel, Daelwijcklaan 3, Utrecht (Zuilen).

De voorganger is br J. F. Grootveld.

Wie ons wil feliciteren is van harte welkom, tussen 21.00 en 22.30 uur in „Het Vechthuis", Jagerskade 13-14-15, Utrecht.
Jaffa 49b, 3061 JH Rotterdam
Adr. van Zwietenstraat 5, 3554 XE Utrecht

Toekomstig adres: Jaffa 49b, 3061 JH Rotterdam

Op vrijdag 21 augustus 1981 zijn onze ouders

WIM en JO DE JON-KUIPER

40 jaar getrouwd.

Wij zijn blij dit met hen te mogen meemaken.

Workum, Blomikkers 2, tel. 05151-2577

Jan Willem en Lieneke
Wim en Annete
Ineke en Kor
Tammo en Ingrid
Maaike en Paul

Hallelujah, Looft God... Psalm 150

Op dinsdag 11 augustus mochten onze lieve ouders, groot- en overgrootouders

H. KUIPERS
en
G. KUIPERS-TER BRAAK

hun 60-jarig huwelijk gedenken.

Dankbaar zijn wij dat God hun zovele jaren samen gespaard heeft en voor ons,

Dankbare kinderen,
klein- en achterkleinkindren

Huize „Avondrust", k. 291, Geerdinksweg 130,
7555 DR Hengelo.

„Al ware dat ik had
En ik had de liefde niet,
Ik ware niets".

Zondag 30 augustus is het 25 jaar geleden dat onze ouders

HAIJD BRUGGE
en
PIA WIJCHERS

elkaar het ja-woord gaven.

Wij vieren dit feest op 29 augustus.

Gelegenheid tot feliciteren van 19.00 uur tot 20.00 uur in het speeltuingebouw „De Vesting", Walstraat te Delfzijl.

Jaap en Christa
Agatha en Albert

Loof de Here mijn ziel,
en al wat in mij is,
Zijn Heilige Naam!

Tijdens hun vakantie hopen we in familiekring te gedenken, dat het 17 augustus 1981 60 jaar is geleden, dat

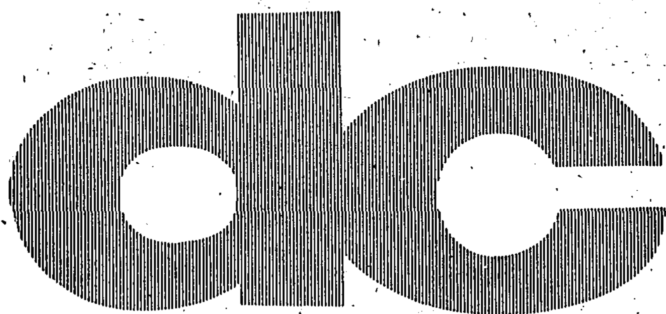
HENDRIK FENNEMA
en
JANS STEENHOUWER

in het huwelijk traden.

Zondagochtend 29 augustus 1981 hopen ze in het midden van de gemeente Den Haag terug te blikken op al die jaren, waarin God hen nooit heeft verlaten.

Hun dankbare kinderen,
klein- en achterkleinkinderen

Sir Winston Churchillaan 90
2282 JG Rijswijk ZH




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 34 - 28 augustus 1981

TOERUSTING, WAT IS DAT?

Het woord toerusten stond natuurlijk al eeuwen en eeuwen in Efeziërs vier vers twaalf maar het is, zeker in ons land pas kort na de oorlog ontdekt en ingelijfd in het taalboek van kerken en geloofsgemeenschappen: om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon. Daarvoor waren er natuurlijk volgens dezelfde tekst herders en leraren en evangelisten (en in de dagen dat de brief geschreven werd ook apostelen en profeten), maar wat in de jaren vijftig ineens aansprak was de gedachte dat het werk of de dienst moest worden gedaan door de gemeente en niet alleen door die enkele leden van de gemeente die zelfs in onze laagkerkelijke kringen „ambtsdragers" worden genoemd. Maar toerusten, wat is dat en hoe gebeurt dat?

Bezig

Deze vragen zouden de indruk kunnen wekken dat wij moeten beginnen met een werk dat anderen dertig jaar geleden al ontdekten. Zo is het niet. Sinds het eind van de jaren veertig is onze N.B.J.B. al bezig met de vorming en begeleiding van plaatselijke jeugdwerkers. Er waren al vanaf 1949 jeugdleiderscursussen in de jeugdherberg in Meppel, later op Renderloo. De landelijke centrales van de N.B.J.B. hebben door de jaren heen hun sporen verdiend. Na de oprichting van het Ned. Baptisten Centrum „De Vinkenhof" waren er verschillende commissies en werkgroepen die moesten proberen een programma voor het vormingswerk op „De Vinkenhof" op te zetten en uit te voeren maar daar kwam om allerlei redenen niet veel van terecht. Maar de behoefte aan toerusting en vorming bleef en werd in toenemende mate gevoeld. De N.B.J.B. speelde er op in door de aanstelling van een jeugdconsulent, de N.B.V.B. belegde trainingen voor presidentes van vrouwengroepen en meer algemene conferenties voor vrouwen. De E.C.U. voelde dat er behoefte was aan een inspirator en consulent voor het plaatselijke evangelisatiewerk en benoemde een voorganger tot evangelist, het seminarium begon met het bijbelseminarium en met pastorale cursussen in de gewesten en zo zou er nog meer te noemen zijn. Er bestond en bestaat een lichaam dat Werkgroep Toerusting heet, afgekort W.T.

Beleid

Deze werkgroep heeft dit voorjaar een beleidsnota opgesteld en voorgelegd aan alle instanties in de Unie die met toerustingswerk bezig zijn. Zulke nota's zijn doorgaans geen opwindende lectuur en plegen ook niet veel onrust teweeg te brengen. Dat zal deze nota evenmin doen en dat is ook niet de bedoeling geweest. Toch is het wel van belang om enkele grondgedachten uit de nota wat meer bekendheid te geven. Want toerusting gebeurt en hoort thuis aan de basis.
Waarom bemoeit dan een landelijk orgaan zich daar zo nadrukkelijk mee? Omdat telkens weer blijkt dat er behoefte is aan een weloverwogen visie op dit werk: waarom doen we het en met welk doel? En dan niet alleen een amsterdamse of exloërmondse of sneker visie maar om een gemeenschappelijke visie die we dan ieder in eigen plaats en situatie gaan invullen en uitvoeren. De W.T. levert in deze nota die visie niet kant en klaar maar zet de lijnen wel zo duidelijk uit dat ieder er houvast aan kan hebben en er verder mee kan. Kortom, de nota van de W.T. wil een opstapje zijn om te komen tot een gezamenlijke visie en een samenhangend beleid.
Maar genoeg over dit alles. Wat is toerusting en waarom doen we daar aan?

Evangelie

De nota draagt als titel „Gaat dan heen". Met die woorden begon de opgestane Heer de opdracht aan z'n discipelen om het evangelie te gaan verkondigen. Om die opdracht gaat het ook in het toerustingswerk. Maar toerusting is meer dan een opleiding tot handig evangeliseren, omdat het evangelie geen artikel is dat aan de man of de vrouw moet worden gebracht. Het is een kracht van God tot behoud, zegt Paulus, d.w.z. een kracht die mensenlevens vernieuwt en een nieuwe levensrichting opent. Niemand kan het evangelie uitdragen als het geen gestalte heeft gekregen in zijn of haar eigen leven. Daarbij is de bijbel onmisbaar en de gemeente eigenlijk ook. De gemeente is de plaats waar het evangelie wordt verkondigd en uitgelegd maar ook de plaats waar het bevestigd moet worden in gemeenschappelijke en persoonlijke ervaring.

UIT GEMEENTEBLADEN GEKNIPT

TREEBEEK: bij een broeder zijn adressen verkrijgbaar van gevangengenomen broeders en zusters in Rusland, waarheen men in het russisch gestelde kaarten kan verzenden. (De ervaring leert dat in ieder geval een deel van de verzonden kaarten op het aangegeven adres aankomt).

UTRECHT-SILO: een collecte voor hongerende Polen bracht ruim *f* 1.900,— op. Voor dit bedrag konden 36 pakketten van 10 kg voedsel naar een aantal gemeenten in Polen gezonden worden. (Een uitstekende gedachte! Ook vanuit Duitse baptistengemeenten zijn soortgelijke verzendingen geweest, die te bestemder plekke aankwamen).

DRACHTEN-ELIM: de leden van deze gemeente nodigden elkaar voor de derde keer uit zich in de boot te laten nemen. Ook de vrienden van de gemeente wil men graag hetzelfde lot laten ondergaan. Een varende gemeente heeft in ieder geval één voordeel: niemand kan weglopen. We zijn benieuwd naar de stuurmanskunst van de stuurlui. (De gemeente van Jezus Christus wordt toch zeker niet voor niets vergeleken met een schip; geen oorlogs- of koopvaardijboot, eerder bij een vissers- en reddingsboot).

HEEMSKERK: Zoals een goede voorgevel het hele huis siert, zo is een goed voorportaal van uitstekend gewicht voor een baptistenkerk. Zo'n voorportaal zal niet alleen dienen voor het herbergen van garderobe en toiletten, neen, ook de ontmoeting van mensen vóór en ná de dienst is bijzonder belangrijk, in het voorportaal. Om dan samen naar binnen te gaan. (Zo'n (voor)portaal moet echter niet té groot zijn; er zijn nogal wat mensen die het voorportaal van een kerk verwarren met de kerk zélf).

LEEUWARDEN: Hoewel oud papier weinig waard schijnt te zijn blijkt bij inzameling dat vele kleintjes één grote maken. Zo'n *f* 500,— per maand is toch niet niks. De manier om het bijelkaar te krijgen, moedigt wel aan om mee te doen: bij de kerk komt elke maand een container te staan. Makkelijker kan het al niet. (En er wordt wat gedrukt in dit goede land, op papier bedoel ik. Daar moet geld uit te slaan zijn, zowel uit dit drukken als uit het afgedankte gedrukte).

GRONINGEN-ZUID: Boekjes met collectebonnen komen we weinig tegen in onze gemeenten. De bedoeling daarvan is dat men in plaats van geld een bon in de collectezak doet. Boekjes met bonnen kan men kopen bij de penningmeester, die daarvoor een kwitantie afgeeft. Deze kwitantie kan men overleggen, indien men bij zijn aangifte van zijn inkomen ook melding maakt van gegeven giften, om aldus vermindering van belasting te verkrijgen. In Groningen-Zuid heeft men deze bonnenboekjes; een bijkomend voordeel voor de gemeente is dat men éérder geld ontvangt dan de kerkdiensten gehouden worden. (Er zijn mensen die bezwaar hebben tegen het opgeven aan de rijksbelastingsdienst van het bedrag dat men voor de arbeid van de Heer gegeven heeft. Zomin de linkerhand hoeft te weten wat de rechter doet, zomin hoeft de belastingsdienst te weten wat de gelovige doet. Het is altijd bijzonder fijn dat de linkerhand weet dát de rechterhand wat doet!).

HARLINGEN: In deze gemeente gaat de Gemeente Bijbel School ook van start. Er wordt nogal wat reclame voor gemaakt waarbij de letters GBS uitgangspunt zijn. B.v.: Geen Blinde Scharen maar Stille Gewillige Beoefenaren. (Voor beroepsrijmelaars onder ons derhalve een nieuw terrein waarop zij hun krachten en gaven kunnen beproeven. De auteursrechten van rijmen zouden kunnen berusten bij de Gemeente Bijbel School die op deze wijze een ongedachte bron van inkomsten heeft).

ALPHEN AAN DE RIJN-NOORD: De eindredacteur van deze gemeentebode wil de laatste pagina besteden voor kleine advertenties waarin men om persoonlijke goederen kan vragen of deze aanbieden. (Een uitstekend idee als men bedenkt dat zeer waardevolle goederen nu vaak bij de kraak terechtkomen, die elders zeer goed zouden kunnen worden gebruikt).

Ploeger

Vervolg van pag. 1

Toerusting in de gemeente heeft daarom drie doelstellingen:
De eerste is: toerusting zó dat er een persoonlijke groei plaatsvindt in de kennis en de uitwerking van het evangelie voor het leven. Geloof moet bewust geloof zijn. Het moet bevestigd worden in concrete ervaringen, zowel persoonlijk als in de gemeenschap van de gemeente.
De tweede is: toerusting zó dat de opdracht van de gemeente ervaren wordt en uitgewerkt temidden van de wereld van vandaag en in verantwoordelijkheid voor de ander.
De derde luidt: toerusting zó, dat het evangelie ontdekt en herkend kan worden.
Een vierde doelstelling die aan de eerste drie ondergeschikt is heeft betrekking op de toerusting van de toerusters.

Basis

Het kan niet vaak genoeg worden herhaald dat toerusting in bovengenoemde zin moet gebeuren in de plaatselijke gemeenten. Zij zijn er voor verantwoordelijk dat hun leden, man en vrouw, jong en oud deze toerusting voor hun taak als christen en gemeentelid ontvangen. Daarvoor is een veelheid van activiteiten nodig en vooral een meer-richtingsverkeer. Het eenrichtingsverkeer van de prediking is daarvoor onvoldoende. De prediking heeft in de gemeente een kader-functie. Zij geeft het kader aan waarbinnen de toerusting plaatsvindt. Dat kader is de geschiedenis van Gods grote daden van heil en verlossing. Dat mag best een-zijdig in de gemeente worden verkondigd, d.w.z. door één persoon en niet in de vorm van een groepsgesprek. Maar daarbinnen zijn broeders en zusters bezig elkaar en anderen te helpen om het evangelie te verstaan en te interpreteren voor de situatie van vandaag, opdat het in hedendaagse taal en gestalte de samenleving in kan gaan.
Wij noemen de gemeente wel eens de basis of het grondvlak. Dat suggereert dat er ook een top of een hoger vlak is. Dit past goed bij een hiërarchische kerk met hogere ambten of meerdere vergaderingen, maar niet bij gemeenten zonder ambtelijke bovenbouw zoals de onze. Daar is de basis meteen de top, het grondvlak meteen de hoogvlakte. Gewestelijke en landelijke activiteiten op het gebied van de toerusting zijn daarom eigenlijk geen hogere opleidingen maar lagere, in die zin dat ze bedoelen de gemeentelijke arbeid te ondersteunen. Ondersteunen doe je niet van boven uit maar van onderen.
Deze regels schoten me uit de pen omdat bij alles wat regionaal of landelijk wordt gedaan zo vaak en zo vlug de gedachte opkomt: ze - wie dat dan ook maar mogen zijn - zijn weer bezig ver weg en voor een paar mensen. Er zijn dingen die plaatselijk niet zo goed kunnen en dat moet je dan samen doen. Eerst gewestelijk en waar dat niet of niet meer mogelijk is ook landelijk. De heiligen toerusten tot dienstbetoon, daar gaat het om. Op het dienen komt het aan.

J. Reiling

De beleidsnota is voor hevig geïnteresseerde verkrijgbaar bij het Jeugdburo in Drachten.

C.C.-VERGADERING
VAN DE N.B.J.B.
zaterdag 26 september a.s.
DE SAMENHOF, ZWOLLE
9.45 uur

KLAAR VOOR DE START

Op de pedalen

Dit artikel werd geschreven in de tijd toen de Tour de France nog woedde. Een jaarlijks wielerspektakel, dat van zijn deelnemers een geweldige inspanning vergt! Maar alle Europese wielrenners van enige klasse leven ieder jaar naar dit moment toe. En als de roep weerklinkt: „op de pedalen", hebben alle deelnemers zich daarop voorbereid en zijn in gespannen aandacht. Nù komt het er op aan klaar te zijn en een goede start te maken!

Gemeente Bijbelschool - startklaar

Zo zal eind september/begin oktober ook het startschot vallen in een kleine 20 gemeentes voor de Gemeente Bijbel School (G.B.S.).

Zij zijn de kopgroep die, gadegeslagen door velen (binnen en buiten onze Unie), de krachtinspanning aandurven op weg te gaan naar nieuw gebied, rekenend op Degene in Wiens kracht ze willen gaan en hopend op een rijk resultaat.

Is de G.B.S. werkelijk startklaar?

Ja, er is stevig denkwerk en voorbereiding verricht.

Instruktieweekend, stuurgroepen, materiaalgroepen. Wijze en/of enthousiaste mensen hebben hun beste talenten gegeven en langzaam maar zeker kreeg het vorm. Het laatste G.B.S-weekend was een evenement dat bijzonder bemoedigend en inspirerend was! Het lesmateriaal was voor het eerst beschikbaar en de inhoud daarvan vormt een uitdaging om er mee aan de slag te gaan.

De leskrant is inmiddels verschenen en de praktische tips en richtlijnen daarin zullen zonder twijfel bruikbaar blijken.

Al denkende en schrijvende word je er blij en opgewonden van.

Wat fijn als dit alles gaat funktioneren!

Onbekend maakt...

Maar 't zou best kunnen zijn, dat menige lezer denkt: doe niet zo overdreven. Of misschien weet u er nog (te) weinig van. Mogelijk is in uw gemeente de G.B.S. nog onvoldoende ter sprake geweest.

Dat is te verhelpen.

Natuurlijk komt u op 19 september a.s. ook naar het Jubileumfeest in Zuidlaren, nietwaar? Waarschijnlijk zelfs met het grootste deel van uw gemeente.

Nu, ook in Zuidlaren zal een G.B.S.-informatiestand zijn.

Daar zijn de belangrijkste G.B.S.-publikaties verkrijgbaar en er zal ook iemand beschikbaar zijn om al uw vragen te beantwoorden.

Stel u dus op de hoogte, dokumenteer u, blijf niet onbekend met de G.B.S. Allicht gebeurt het omgekeerde van bovenvermeld spreekwoord dan in uw gemeente.

De G.B.S. in de gemeente

Daar gaat het om. Dat het dààr goed funktioneert. Dat kan!

Daar hebben we alle vertrouwen in. En ongetwijfeld is daarvoor in de gemeenten, die tot deelname besloten al heel wat geregeld en werk verzet.

Maar toch.... een beetje angst... Kunnen we het wel aan?

Wel, we willen elkaar niet „laten zwemmen" maar integendeel, elkaar helpen en waar mogelijk van dienst zijn. Zodat degenen die in eigen gemeente hun eigen eerste G.B.S.-stapjes zetten en hun eerste problemen(pjes) tegenkomen niet aan hun lot overgelaten hun eigen boontjes maar moeten zien te doppen, maar met „collega's" kunnen praten en geholpen kunnen worden. Daartoe is voorzien in...

Regionale Instruktie Kursussen

Op 5 plaatsen in het land zal in het komende jaar een maandelijkse instruktiebijeenkomst worden gehouden voor hen die besloten hebben deel te nemen aan het G.B.S.-projekt.

Die daar verwacht worden? Allen die een leidinggevende plaats in de plaatselijke G.B.S. zullen gaan innemen, met name de *groepleiders* dus.

Deelnemers uit (nog) niet deelnemende gemeentes zijn uiteraard ook best welkom, maar voor hen geldt dan heel sterk - zoals voor de overigen - inschrijving voor de gehele kursus.

Kursus inderdaad, want verspreid over 8 bijeenkomsten hopen we samen onderwerpen te bespreken i.v.m. de G.B.S. en van gedachten te wisselen over praktische (leerzame, moeilijke of leuke)) ervaringen. Hieronder volgen de plaatsen en de eerste 3 data van bijeenkomst....

Waar en wanneer?

1. Harlingen op 31 oktober, 28 november en 30 januari.
2. Utrecht-Silo zelfde data.
3. Eindhoven/Sittard op 6 november in Eindhoven; 20 november in Sittard en 22 januari in Eindhoven. Aanvang 19.30 uur.
4. Coevorden op 31 oktober, op 28 november en op 30 januari.
5. Stadskanaal-Zuid op 27 oktober, 1 december en 26 januari. Aanvang 19.00 uur.

Als de kursus op zaterdag wordt gegeven zijn de aanvangstijden om resp. 10.30 en 13.30 uur.

Gewoonlijk zal de bijeenkomst gehouden worden in de betreffende kerkruimte. Maar in elk van de regio's is een regio-coördinator benoemd, die u alle gewenste informatie kan verstrekken over: tijden, kosten, ravitaillering etc. etc. Bij hen kunt u zich als plaatslijke groep van deelnemers ook inschrijven.

Die regio-koördinators zijn:

ds K. Gerritsen, Kotterstraat 39, 8862 ZL Harlingen; tel. 05178-7748 (1)

br H. W. Hoddenbach, Engweg 60, 3972 JJ Driebergen; tel. 03438-12607 (2)

ds A. J. van de Wetering, Bolognalaan 13, 5632 RK Eindhoven; tel. 040-424442 (3)

zr J. IJdans-Bronstring, Noordwijk 34, 7751 AJ Dalen; tel. 05241-1671 (4)

br Kuipers, 3e Oomsberg 32, 9585 PG Vledderveen (post Mussel); tel. 05994-4439 (5)

Wat u bij hen *niet* kunt, is een bestelling voor G.B.S.-materiaal plaatsen. Dààrvoor moet u zijn bij: zr M. van der Werf, Diepenbrockstraat 38, 8916 EK Leeuwarden.

Ook als uw gemeente besluit voortaan aan de G.B.S. te gaan deelnemen dient u zich bij haar op te geven.

Wat zullen de onderwerpen zijn?

Naast de reeds genoemde uitwisselingen van vragen en ervaringen, denken we aan de volgende onderwerpen:

a. omgaan met de groep
b. evalueren
c. hoe breng je de les in de groep?
d. zorg voor elkaar (pastorale zorg)
e. onderlinge verhoudingen in de groep
f. omgaan met vragen: kennis, ervaring
g. gesprekstechniek
h. persoonlijke vormingsaspekten van de leider.

Het eerstgenoemde onderwerp zal op de eerste regiobijeenkomst worden behandeld door één van de leden van de Instruktiegroep, te weten: zr H. de Winkel, en de brs P. Brongers, J. van Muilwijk en G. Bosveld.

Mochten er nog onduidelijkheden zijn, richt u dan tot uw regio-koördinator of kom naar de G.B.S.-info-stand op 19 september.

We hopen op een talrijke opkomst naar de instruktie kursussen en verwachten een moedgevende begin van de G.B.S. in de plaatselijke gemeente als we ons werkend en biddend voorbereiden.

BIJ HET HEENGAAN VAN br D. MOLIJN

Op 8 augustus jl. ging br Molijn naar het Vaderhuis. 81 jaar is hij geworden.

In Utrecht leerde hij zijn Heiland, de gemeente en zijn eerste vrouw kennen. Met deze drie deelde hij zijn leven, in zeer letterlijke zin.

Van Utrecht ging hij naar Stadskanaal, daarna naar Emmen waar zijn boekhandel een bekend adres was. In deze snelgroeiende plaats heeft hij de opkomst en de uitbouw van de gemeente mee mogen maken. Zijn huis was een gastvrij verblijf, zijn winkel een plaats waar een goed woord voor de Heer gezegd werd. De gemeente diende hij vele jaren in grote trouw.

Toen in 1925 de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging werd opgericht, was het br Molijn, die als lid van de Jeugdraad vele jaren voor de penningen zorgde.

Moge God de achtergeblevenen sterken door Zijn troost.

Ploeger

De morgenstond heeft goud in de mond

Een tijdje terug kreeg ik van onze kinderen, die een engelse vacantie er weer op hadden zitten, een fraaie boekenlegger met een veelzeggend gedicht:

THE SECRET

I met God in the morning
when my day was at its best.
And His presence came like sunrise,
like a glory in my breast.

All day long the presence lingered,
all day long He stayed with me.
And we sailed in perfect calmness
O'er a very troubled sea.

So I think I know the secret,
learned from many a troubled way:
you must seek Him in the morning
iw you want Him through the day.

Ralph S Cushman was de maker van dit simpele vers met een waardevolle les. Vertaald komt de inhoud ongeveer op het volgende neer:

Het geheim.
Ik ontmoette God in de vroege morgen, toen de dag nog op zijn mooist was. En zijn nabijheid stroomde als het licht van de opkomende zon, als een stuk vreugde mijn hart binnen.
Heel de dag ervoer ik zijn aanwezigheid, gedurende de hele dag bleef Hij bij mij. En in een volmaakte rust zeilden we over een zeer woelige zee.
Ik geloof dat ik het geheim ontdekt heb, dank zij allerlei erg moeilijke wegen: U moet God vroeg in de morgen zoeken, wanneer U hem gedurende de hele dag bij U wilt hebben.

— 0 —

Daar zit, om zo te zeggen, weinig filosofie in, maar wel een groot stuk christelijke levenswijsheid. Wie God in zijn dagelijks leven wil ervaren, moet 's morgens vroeg, wanneer hij zijn ogen voor het daglicht opent, zijn hart open zetten voor God. Het goud van de dagelijkse levensvreugde ligt voor het grijpen in de prile ochtend. Je moet het alleen maar willen vinden en weten waar het ligt.

— 0 —

Onwillekeurig dacht ik aan Psalm 5. „Morgengebed" hebben de bijbeluitgevers er boven gezet. Vele gedachten die het bovenvermelde gedicht bij mij opriepen, vind ik in deze psalm terug.
Wanneer wij 's morgens wakker worden en ons slaperig hoofd eerst een tijd nodig heeft om bij te komen en alles op een rijtje te zetten, dan is daar meteen onze God, fit en monter, klaar om te luisteren en te helpen. Hij sliep immers gedurende de nacht niet, maar waakte over ons (Ps. 4 : 9). En 's morgens begroet Hij ons in het zingen der vogels en het schijnen van de zon. Daarom kan David, temidden van zijn problemen, in het vierde vers zeggen: „Here, des morgens hoort Gij mijn stem..." God is wakker voor wij het worden. Sta maar op, kleed je aan en maak je klaar voor je dagtaak, want God begroet je met al zijn liefde en trouw. Het feit, dat je hart nog slaat en je longen nog kunt openen is een duidelijk bewijs van Gods voortdurende nabijheid en een nadrukkelijke reden om Hem, vóór alles, te danken. Een oude broeder en zuster vertelden mij eens, dat zij 's morgens, als zij wakker werden, elkaar aankeken en dan zeiden: „God zij dank, we zijn er nog voor elkaar"!
Dát is een goed begin van een nieuwe dag: „God zij dank"!

— 0 —

Wie God wil zoeken, vroeg in de morgen, zal Hem zeker vinden, wanneer zijn gebed allereerst een stukje aanbidding en dankzegging is. God aanbidden immers, is je realiseren wie Hij is, hoe groot zijn liefde en trouw over je zijn en hoe zijn almacht in staat is om elke gegeven belofte waar te maken, ook en juist vandaag!
Ik denk, dat wat David schrijft in vers 12, hier alles mee te maken heeft: „Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt". Wie God zoekt in de morgen, zal zich zijn trouw en zijn beloften herinneren en alle reden hebben om de nieuwe dag met vertrouwen tegemoet te zien. Ook die laatste gedachte vind ik terug in Psalm 5: „Des morgens leg ik het U voor en... zie uit" (v. 4). Zoek God bij het wakker worden, nog voor U enige activiteit hebt ontplooid, leg Hem alle dingen voor en wacht dan rustig af, zie uit naar de vervulling van al zijn beloften, die samengevat kunnen worden in die ene toezegging: „Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten".

— 0 —

Wie God serieus zoekt, voor en aleer hij zich weer stort in de stroom van de dagelijkse activiteiten, zal allicht dankbaarheid in zijn hart voelen stromen. Dankbaarheid voor het wonder van de nieuwe dag met zijn nieuwe kansen en zegeningen. Dankbaarheid voor het wonder van God, die al naast ons bed stond te wachten. En zeer zeker zal hij zich dan scharen onder de mensen van vers 12"... altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt".

— 0 —

Het is een geweldige ervaring voor een christen, dat hij ook 's avonds bij God terecht kan, ondanks al de dingen die fout gingen en waarover hij zich schaamt. Wanneer je, bij wijze van spreken, de hele dag je eigen gang gegaan bent en aan je Heer niet of nauwelijks gedacht hebt, dan kun je aan het einde van zo'n dag al je gevoelens van onvrede en onbehagen bij Hem kwijt. Je mag belijden wat verkeerd was en weten dat er toch weer vrede met God in je hart kan en mag zijn. Dat is iets groots.
Maar wie 's morgens vroeg zijn Heer zoekt en de dagelijkse start met God onderneemt, zal wellicht 's avonds met minder onvrede en wroeging terug zien, omdat er minder scheef ging dan anders. Wie niet volautomatisch 's morgens weer verder jakkert, maar zich herinnert wat er de vorige dag allemaal mis was, zal zich er ook van bewust zijn: „Gij zijt geen God wien goddeloosheid behaagt, geen boze zal bij U vertoeven". (v. 5). Hij herinnert zich zijn zonde en zijn zwakke punten en hij zal meer dan ooit zijn kracht bij God zoeken. Zo'n instelling zal nimmer nalaten zijn vruchten af te werpen.

— 0 —

Wie van ons legde nooit 's avonds zijn hoofd op het kussen met een hart vol onvrede, opstandigheid of moedeloosheid? Een verdrietige en tragische zaak. Maar... het werkelijk zoeken van God in de morgen, voorkomt dat dezelfde gevoelens van gisteren ook de dag van vandaag weer zullen bederven.

— 0 —

Een moeder van een groot gezin vertelde, hoe zij overdag weinig tijd vond om in rust en stilte God te zoeken. Daarom stond zij iedere morgen een uur eerder op dan voor haar werk strikt noodzakelijk was. Dat uur was bestemd voor het zoeken van God. En haar dagelijks leven bewees, dat deze God zich liet vinden. Dat vraagt een stuk zelfdiscipline. Maar de beloning is groot en waardevol!

You must seek Hem in the morning
if you want Him through the day.

„Zoekt en gij zult vinden", zei Jezus. Zoek Gods goud in de morgen.

CvW

OPENING SEMINARIE-JAAR

De opening van het 24e cursusjaar van ons seminarium in Bosch en Duin vindt plaats op zaterdag 5 september in de Zuiderkapel te Bilthoven.
De bijeenkomst begint om 11.00 uur. Drs. O. de Vries, docent in de systematische theologie zal een openingscollege geven over het onderwerp:
„Ik begrijp de waarheid voorzover ik door de waarheid gegrepen ben" (Hans Denck, gestorven 1528)
Een doperse bijdrage aan de discussie rond de schriftbeschouwing.
Iedereen is van harte welkom!

Th. van der Laan, conrector



VAN DEZE KANT BEKEKEN



Over de geannexeerde God zal het gaan. Om u het zoeken naar een woordenboek en daarna in dat boek na te kijken wat annexeren betekent te besparen, deel ik u mee dat dat vreemde woord inlijven betekent en dat dat inpikken niet zelden met enig geweld pleegt te geschieden. Dat hoeft niet altijd wapengeweld te zijn. Zo kan een staat, laten we zeggen Amerika of als u liever Rusland leest, ook via ekonomische machtsmiddelen een kleinere staat, bijvoorbeeld Nederland of Polen, dwingen tot handelingen die ze uit vrije wil niet zou plegen. In feite heeft de machtige de zwakke dan ingelijfd, weliswaar gecamoufleerd door een zogenaamd bondgenootschap, en is de zwakkere een volk van lijfeigenen geworden. Het heeft zijn zelfbeschikkingsrecht praktisch verloren en is gedegradeerd tot een soort wingewest.

Na het bovenstaande zult u niet akkoord gaan met over de geannexeerde God te spreken. De zwakkere mens kan onmogelijk zijn wil opleggen aan de sterkere: God. Want God is groot en verheven boven al wat hier op aarde meent macht uit te kunnen oefenen. God is de Andere, de Onnoembare, de Onbeschrijfelijke en niet te meten met onze maatstaven. Voor wie veel over God denken is het eerste lied in Lofzangen en Gebeden altijd weer een bron van meditatie. En wiens gedachten houden zich niet van tijd tot tijd bezig met het Opperwezen? Onze uitspraak, zwak en onbekwaam, kan zonder schennis Hem niet roemen".

Volgens Paulus kan de natuurlijke mens Gods eeuwige kracht en goddelijkheid sedert de schepping uit zijn werken met het verstand doorzien. De geestelijke mens mag nog verder doordringen want hij heeft de Geest Gods ontvangen, die hem in staat stelt zelfs de diepten Gods te doorzoeken. Maar beiden, zowel de natuurlijke als de geestelijke mens zullen op grenzen stoten. De weg verliest zich in de mist al is er licht in de wolk.

Wij hebben soms het gevoel dat er te lichtvaardig over God wordt gesproken. Dat sommigen Hem willen annexeren. „Gott mit uns" stond ooit op de koppels der Duitse soldaten. Dezelfde gedachte zou kunnen schuilgaan achter: „In God we trust" = wij vertrouwen op God - de Amerikaanse kreet, die rond de wereld gaat, maar waar het kruit wel droog wordt gehouden. En wat denken Nederlanders bij „God zij met ons"? Staat achter zulke uitroepen niet: wij hebben God nog achter de hand! Hij staat aan onze kant.

Niet alleen staatslieden, ook kerkvorsten schijnen zich soms zo te gedragen. Daarmee doel ik niet alleen op de rooms-katholieke kerk of gemeenschappen die het volle evangelie uitdelen. Is het niet onlosmakelijk verbonden aan elke gemeente of groep christenen die zeggen de volle raad Gods te verkondigen? M.i. een nauwelijks te volbrengen taak al zegt Paulus wel dat te Efeze te hebben gedaan. Zijn opvoeding en de Heilige Geest zullen deze man gedreven hebben zeer diep te graven. Zo diep dat Petrus van mening was dat een en ander moeilijk te verstaan was. Ik denk nu aan die gelovigen die voorgeven ten aanzien van God alle gebieden te hebben doorkruist en met grote vrijmoedigheid verkondigen dat zij God, zijn werken en plannen ten volle kennen. Zij hebben hun bevindingen scherp geformuleerd. Wie ze niet aksepteert dwaalt. Daar rijst de vraag: kon de Here God hen zo annexeren of hebben zij de rollen omgekeerd en bieden ze ons een afgerond beeld van Hem aan? Kan iemand dat ooit?

In duizenden jaren hebben duizenden mensen over God gedacht. Het wordt weer tijd om aan GOD te denken en daarna in eerbiedige woorden over Hem te spreken, voorzover daar woorden voor zijn. Daarbij niet vergetend dat wij slechts mensen zijn met begrensde mogelijkheden. Alleen Jezus vertoefde op de hoogte. Wie hem hoort, ziet, beluistert, gelooft en volgt nadert tot de Eeuwige Vader uit wie, door wie en tot wie alle dingen zijn. Tot op heden herinner ik mij enige woorden uit de gebeden van een predikant die op de zondagmorgen in de bijeenkomst van de gemeente zo sprak: „Wij onderwinden ons tot U te komen..." en als kind onderging ik zoiets als een huivering als hij dat woord onderwinden uitsprak. Nu zeg ik, dat had hij met Abraham gemeen die in z'n gebed zei: „Zie toch, ik heb mij verstout tot de Heer te spreken, hoewel ik stof en as ben...".
Daar vergaan alle annexatieplannen. Zeker, nu bidden wij: Onze Vader, en dat is zeer dichtbij, maar ook: die in de hemelen zijt! en dat is de heilige afstand.

Huizinga



DANKBAARHEID

Om maar met de deur in huis te vallen: giro 9260 van onze Unie, daar moet de komende weken veel geld op gestort worden. Duizenden guldens, als 't kan. Want dat geld is hard nodig. Het zal worden gebruikt om medische klinieken in Noord-Kameroen grondig te vernieuwen. Het betreft vier klinieken in totaal, op behoorlijke afstand van elkaar liggend. Voor heel veel inwoners van Noord-Kameroen vormen deze medische posten hun enige hoop in geval van ziekte. Hier werken zendingsmensen. Geschoold medisch personeel. Temidden van moeilijke omstandigheden proberen zij licht te brengen in het leven van gepijnigde of angstige mensen. Door hun werk en door gesprekken proberen zij hun patiënten te bereiken met Gods boodschap van liefde en verlossing.
Laten wij, baptisten in Nederland die een eeuwfeest hebben tevieren, onze dankbaarheid tonen door gul en royaal te geven voor het herstelwerk van die vier medische posten in Kameroen. Giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileum project".

Piet Stellinga

ALGEMENE VERGADERING 21, 22 EN 23 OKTOBER TE SNEEK

In Sneek is men al druk bezig met de algemene vergadering.
Als gastvrouw wil je graag goed voor de dag komen.
Daar onze kerk aan de Willem Lodewijkstraat wat te klein is om u allen te ontvangen, werd gezocht naar een grotere ruimte.
Dat vonden we in de Gereformeerde Kerk aan de Bothniakade (de Zuiderkerk), met zijn mooie kerkzaal en lokalen; nu zijn al de vergaderingen onder één dak.
Nu wachten we op de aanmeldingen en die moeten van u komen.
Wilt u er voor zorgen dat ze op tijd binnen zijn?
Wilt u logies of hotelaccommodatie, laat het ons spoedig weten.
Hieronder vindt u een lijst afgedrukt met beschikbare hotels in Sneek en omgeving.
Namens de voorbereidingskommissie A.V. te Sneek, W. A. M. van Dam

HOTEL DE WIJNBERG - SNEEK
2 pers. kamer met ontbijt *f* 75,—
1 pers. kamer met ontbijt *f* 37,50
HOTEL HANENBURG - SNEEK
2 pers. kamer met ontbijt *f* 75,—
1 pers. kamer met ontbijt *f* 37,50
HOTEL BONNEMA - SNEEK
2 pers. kamer met ontbijt *f* 75,—
1 pers. kamer met ontbijt *f* 37,50
HOTEL DE WIJNBERG - BOLSWARD
2 pers. kamer met ontbijt *f* 67,—
1 pers. kamer met ontbijt *f* 36,—
MOTEL - JOURE
2 pers. kamer met ontbijt *f* 72,—
1 pers. kamer met ontbijt *f* 46,—



uit het Uniebureau

UZC-nieuws

Op 22 mei - de tijd gaat snel - werd een delegatie uit de UZC door de Commissie der Unie ontvangen. Punt van bespreking vormde (o.a.) een nota, waarin de UZC een uiteenzetting geeft van haar beleid ten aanzien van de EBZ, de Europese Baptisten Zending. De nota is gepubliceerd in het AV-boek, dat, naar wij hopen, binnenkort gereed zal zijn. Zij zal op de komende Algemene Vergadering in één van de beide sektiebijeenkomsten worden behandeld.

Het Uitvoerend Komité van de EBZ vergaderde op 2 en 3 juni in Arnhem en Oosterbeek. Op 2 juni vond in „Dreyeroord" een samenspreking plaats van het Uitvoerend Komité met leden van de UZC; daarbij was br J. G. Brongers, eindredakteur van het UZC-kwartaalblad *Gemeente en Zending*, eveneens aanwezig. Een dergelijk overleg is zinvol, zo werd duidelijk. De UZC blijft in bestuurlijk opzicht verantwoordelijk tegenover de Unie resp. de Algemene Vergadering, terwijl de EBZ zich belast met organisatorische en uitvoerende taken. De UZC hield haar laatste vergadering vóór de zomervakantie op 22 juni. Met grote belangstelling wordt steeds kennisgenomen van brieven van onze zendelingen. Zo was er een uitvoerig schrijven van *br Jan G. F. Oosterloo*, onze man in Sierra Leone. Hij woont sinds oktober in Gbendembu, waar hij administrateur-koördinator is van een middelbare school. Maar hij doet nog veel meer, vooral ook op bouwkundig terrein. Jan is in januari lid geworden van het Uitvoerend Komité van de BCSL, de Baptisten Convention of Sierra Leone. We hopen binnenkort via uw gemeenteblad nog wat meer over zijn werkzaamheden te kunnen vertelletn. Jan schreef in zijn brief: „Wilt u ook in uw gebed vragen, dat God ons bewaart in het verkeer; dat Hij ons sterkt bij het werk, dat we doen; dat Hij ons wijsheid geeft bij het nemen van beslissingen; dat Hij ons een goede gezondheid schenkt en ons zal blijven zegenen". Ja, dat willen we en dat doet we!

Benoemd

In haar vergadering op 16 juni heeft de UC enkele bestuursleden van een drietal stichtingen benoemd.

Zo benoemde zij in de vakature van br J. H. Wolters tot lid van het bestuur van de Stichting Pensioen- en Invaliditeitsfonds *br A. Niessink* te Vaassen.

In de vakature van zr K. Hessels tot bestuurslid van de Stichting Tabitha benoemd *br H. ten Cate* te Zuidlaren.

Tot lid van het bestuur van de Unie Bouw Stichting werd in de vakature van br J. de Haan door de UC benoemd *br J. Drenth* te Delfzijl.

Deze benoemingen zullen, zoals te doen gebruikelijk, ingaan na de Algemene Vergadering.

Representatie

U weet, dat de laatste maanden verschillende voorgangers van standplaats zijn veranderd. Enkele gemeenten werden vakant, maar andere gemeenten mochten een nieuwe ‚herder en leraar" verwelkomen.

Volstaat de UC bij een afscheid met langs schriftelijke weg haar belangstelling blijk te geven, bij een intrede laat zij zich zoveel mogelijk in persoon vertegenwoordigen.

Op 5 juli deed ds P. Wijchers gekomen van Hengelo, zijn intrede in de gemeente van Zwolle. Bij die gelegenheid was *ds J. Broertjes* namens de UC aanwezig.

Eveneens op 5 juli verbond ds Chr. Eijer, gekomen van Treebeek, zich aan de gemeente van Enschede. De UC liet zich in de intrededienst vertegenwoordigen door *br H. ter Braak.*

Een week later - op 12 juli - deed ds C. Molema, gekomen van Den Helder, zijn intrede in de gemeente van Zutphen, waarbij de UC bij monde van *br H. ter Braak* „acte de présence" gaf.

Bijeenkomsten

Ook dààraan valt te merken, dat voor de meesten de vakantie er-op-zit. Op *26 augustus* vergaderde de Broederschap van Baptistenvoorgangers in Zwolle. De ECU komt op *29 augustus* te Amersfoort in vergadering bijeen. Op *1 september* is er een bijeenkomst van de Jubileumkommissie in Hoogezand. De opening van het kursusjaar 1981/1982 van het Seminarium vindt plaats op *5 september* in Bilthoven. De FCU vergadert op *8 september* te Bosch en Duin. Op *16 september* zijn er vergaderingen van de UC en de CvdO. De landelijke ontmoetingsdag in het kader van het honderdjarig bestaan van de Unie wordt gehouden op *19 september* in de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren. Van *21 t.e.m. 23 september* is er de jaarlijkse Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie in Dalfsen. De UZC vergadert op *22 september*. En op *26 september*, tenslotte, vindt in Zwolle de CC-vergadering van de NBJB plaats. Overigens maakt deze opsomming geen aanspraak op volledigheid!

Jubileum

Hierboven kwam al even de herdenking en viering van honderd jaar Unie van Baptistengemeenten in Nederland ter sprake. De Jubileumkommissie vergadert op 1 september in Hoogezand onder voorzitterschap van *ds J. Bouritius.*

Het nummer van 11 september van ons weekblad *De Christen* zal grotendeels aan de jubileumviering worden gewijd.

De landelijke ontmoetingsdag op 19 september werd reeds gememoreerd. Een gedeelte daarvan zal op zondagmiddag 20 september door de televisie worden uitgezonden.

De NCRV zal op 21 september in de radiorubriek „Kerk Vandaag" aandacht aan het jubileum wijden (van 13.11-13.30 uur via zender Hilversum 2).

De officiële herdenking, zoals dat heet, vindt plaats tijdens de Algemene Vergadering, op donderdagmiddag 22 oktober, om precies te zijn.

En dan hebben we nog een verheugende mededeling voor u. De Zangbundelkommissie heeft besloten om ter gelegenheid van het Uniejubileum de uitgave-in-grootdruk van ons liederenboek *Lofzangen en Gebeden* voor de speciale prijs van *f* 26,50 (in plaats van *f* 32,50) beschikbaar te stellen; de verzendkosten komen daar nog overheen. Wilt u deze vermijden of beperken, dan dient u via uw sekretaris of penningmeester of via de boekentafel in uw gemeente te bestellen, zodat de bestelling-per-gemeente ter Algemene Vergadering in ontvangst kan worden genomen. Besteladres: J. Germeraad, Albert Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo; telefoon 074-42 19 11.

J. A. Brandsma

A. van den Hoef

GEZEGEND EN GEZONDEN

100 JAAR UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GEZEGEND EN GEZONDEN

40 JAAR LOFZANGEN EN GEBEDEN

Ter gelegenheid van deze jubilea hebben we de prijs van GROOTDRUK L&G tijdelijk verlaagd tot *f* 26,50 (is normaal *f* 32,50).
Deze aanbieding geldt tot en met de A.V. te Sneek, dd. 21, 22 en 23 oktober.
Op beide evenementen hopen we D.V. met onze stand aanwezig te zijn.
Bestellingen, vroegtijdig geplaatst, worden naar de Toogdag en A.V. meegenomen.

Zangbundel-Commissie

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); telefoon 074-421911

INTREDE Ds. A. VISSCHER

Op zondag 6 september a.s. zal, zo God wil, ds A. Visscher als predikant aan de gemeente Almelo-Nieuwstraat worden verbonden in een intrededienst die zal worden geleid door ds C. Mostert, oud-voorganger van de gemeente.
De dienst zal worden gehouden in het kerkgebouw Bethel aan de Nieuwstraat 86a te Almelo en begint om 15.00 uur.
De gemeente nodigt belangstellenden uit deze intrededienst bij te wonen.
Zowel vóór als na de dienst zal in de jeugdzaal van het kerkgebouw een kop koffie of thee worden aangeboden. De zaal is open vanaf 14.15 uur.

INTREDE Ds Sj. v. d. LAAN

Het is de gemeente Noordbergum een groot genoegen te kunnen meedelen dat ds Sj. van der Laan, op D.V. zondag 13 september zijn arbeid in de gemeente hoopt te aanvaarden.
's Morgens om 10.00 zal de bevestiging plaatsvinden door ds A. de Vries van Leeuwarden, terwijl 's middags om 14.30 uur de nieuwe voorganger zijn intrede doet (Zevenhuisterweg 37).
Belangstellenden zijn hartelijk welkom. Na de dienst kan men een kop koffie in de achterzaal drinken.

AFSCHEID Ds O. OLDENBURGER

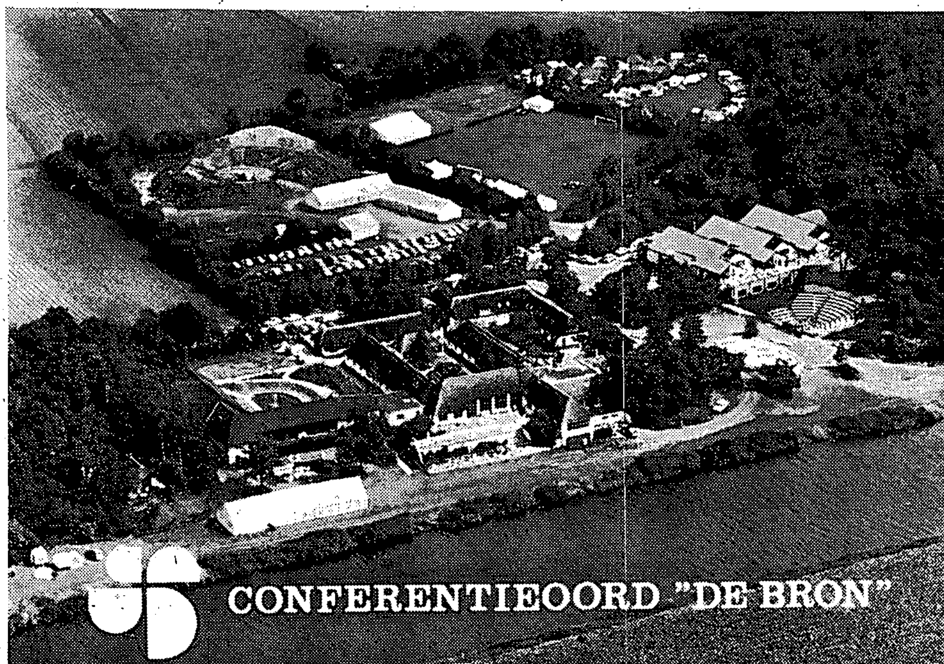
Op zondag 13 september a.s. D.V. zal ds O. Oldenburger afscheid nemen van de baptistengemeente te Sneek in een dienst, die gehouden wordt om 15.00 uur aan de Willem Lodewijkstraat 4 te Sneek. De raad van de gemeente nodigt alle belangstellenden vriendelijk uit tot het bijwonen van deze dienst.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Almelo-Geraniumstraat: W. Kos te Vroomshoop.

MEDEDELING

De secretaris van de gemeente Vroomshoop, br W. Wuite, is telefonisch bereikbaar: 05499-3791.



21, 22 en 23 september 1981

WERKBIJEENKOMST voor GEMEENTE EN EVANGELISATIE
in het Conferentieoord „De Bron" te Oudleusen (O.)
thema: DE MENS IN ZIJN WERELD

Met bijdragen van K. Corporaal, Chr. Eijer, W. Hessels, W. Kos, E. Th. Poppe, R. Reiling en A. de Vries

Iedereen, die belangstelling heeft in de voortgang van het evangelisatiewerk in onze gemeenten is hartelijk welkom. We verwachten zeer veel deelnemers uit het hele land. Bezoekers van de toogdag op 19 september, die deelnemen aan de werkbijeenkomst kunnen voor de normaal geldende pensionprijs in het weekend reeds terecht in „De Bron"

Maak gebruik van onderstaand aanmeldingsformulier en stuur het nog dit weekend op.

De E.C.U. verwacht ook u!

AANMELDINGS-FORMULIER

Naam: .... Leeftijd: ....; m/v.

Adres: .... Postcode: ....

Woonplaats: ....

Telefoon: ....

Lid/bezoeker Baptisten Gemeente te: ....

Taak in de gemeente: ....

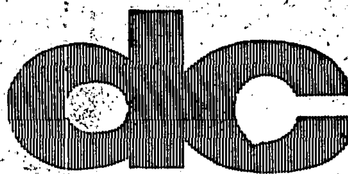
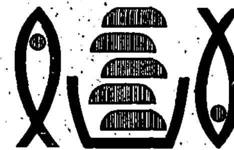
Eventueel dieet: ....; Spec. wensen: ....

Logies van zaterdag 19 september (koffie klaar om 19.00 uur) tot maandag 21 september (extra prijs *f* 50,—) ja/neen.

Lakens en slopen huren à *f* 5,— per stel: ja/neen.
Kosten conferentie *f* 85,— voor 15 september overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten te Bosch en Duin.

Aanmelden voor 1 september 1981 bij:
ds R. Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Student fisiotherapie, zoekt kamer met gebruik van keuken in Deventer. Liefst in centrum. tel. 05232-3399.

Kennismaking gezocht met nette heer, positief christelijk.
Liefst in het oosten van het land.
Door dame van 60 jaar.
In bezit van auto.
Brieven onder nummer 10.700.

Getrouwd op 11 augustus 1981
R. M. CANNEGIETER
en
R. SMID
Azaleastraat 113, Winschoten

„Tel uw zegeningen"
Vrijdag 4 september D.V. hopen wij met onze kinderen en kleinkinderen de dag te herdenken dat wij 25 jaar getrouwd zijn.
EPPO HAMMINGA-
STIEN HAMMINGA-ENSING
Dat wij nog lang gespaard mogen blijven voor elkaar en voor onze kinderen is onze oprechte wens.
Een ieder die ons deze dag geluk wil wensen is van harte welkom vanaf 8 uur in het Dorpshuis, Kerklaan 2 te Nieuw Buinen.
Stadskanaal, Hoofdkade 6

Onze zoon
RIEN
en onze dochter
CLAUDIA
gaan trouwen.
Op 1 september 1981 om 19.00 uur wordt in de „Kruiskerk", Vrieseweg 64 te Dordrecht daartoe een zegenbede-dienst gehouden.
Aansluitend is de receptie ook in de Kruiskerk.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.
H. P. den Boer, van Slingelandtlaan 48
3311 DT Dordrecht
E. Seevinck, Halleyweg 50,
3318 CM Dordrecht
Toekomstig adres: Lubeckstraat 58, 2517 SR Den Haag; tel. 070-450643

1941 18 augustus 1981
GERRIT EN REIN BRONGERS-v. d. WERF
Er was een feest te vieren.
Er waren verhalen te vertellen.
Er werden schatten bewonderd, en
er was dankbaarheid voor alles wat
gezaaid, gekiemd, verplant en gegroeid is
en gebloeid en vruchten gedragen heeft.
Wij waren produkt, vrucht en soms slachtoffer,
af en toe medewerker,
maar boven al getuige
van 40 jaar gezegend huwelijksleven.
Nidderau (W. Dtsl.): Wil en Horst
Stadskanaal: Ank en Henk
Drachten: Hans en Engeltje
Drachten: Piet en Tineke
Groningen: Ellie en Beno
Deventer: Thea en Matthijs
Hoogezand: Henk en Tineke
en kleinkinderen

„De Here is mijn herder"
Psalm 23
Op 13 augustus 1981 werd door de Heer thuisgehaald onze broeder
JURJEN RIJKENS
op de leeftijd van 69 jaar.
Baptistengemeente Delfzijl

Ik zeg tot den Here:
Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wien ik vertrouw.
Psalm 91 : 2
Op Zijn tijd, maar voor ons onverwacht, nam de Here tot Zich, onze innig geliefde man, vader en opa
PIETER WILDRIK BRONGERS
op de leeftijd van 78 jaar.
9934 GM Delfzijl, 12 augustus 1981
Marcus Buschstraat 62
E. Brongers-Smeltekop
kinderen en kleinkinderen
De gedachtenisdienst en begrafenis hebben op 15 augustus plaatsgevonden.

„Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God, op wie ik vertrouw"
Psalm 91 : 2
Op 12 augustus 1981 werd door de Heer thuisgehaald onze broeder
PIETER W. BRONGERS
op de leeftijd van 78 jaar.
Baptistengemeente Delfzijl

Heden nam de Here tot Zich, na een ernstige ziekte onze lieve moeder
GRIETJE GRIJPSTRA-SIKKEMA
weduwe van Jouke Grijpstra
op de leeftijd van 66 jaar.
„Gij zult mij leiden door Uw raad mij in heerlijkheid opnemen".
Ps. 73 : 24.
Apeldoorn: T. Grijpstra
Scharnegoutum: A. v. d. Meer-Grijpstra
C. v. d. Meer
Noordbergum, 19 augustus 1981

THE YOUNG GOSPELSINGERS
(Baptistengemeente Eindhoven)
Gospelgroep „The Christian Crusaders", solisten Henri Schipper, Wim Bevelander, Ieteke e.v.a. kunt u aanvragen voor uw samenkomsten, campagnes en koffiebar bij
GOSPELMANAGEMENT-IMPRESARIAAT
Turkooisdrift 20, 3436 BG Nieuwegein; telefoon 03402-35690 voor Nederlandstalige Gospelzang!

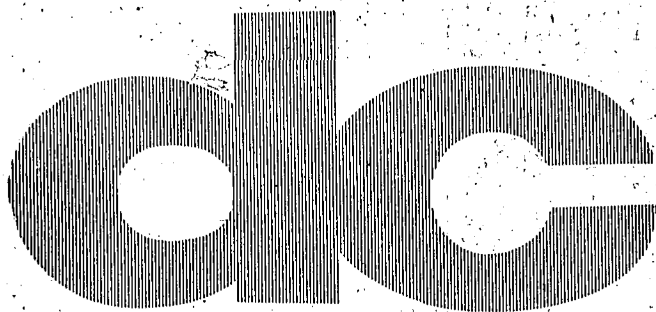
TE KOOP IN LELYSTAD
mooi gelegen hoekwoning 245 m2 eigen grond, prijs f 119.000,— k.k. eventueel ook te huur. Inlichtingen fam. A. E. Pfeiffer, tel. 03200-26054.

Op 15 augustus 1981 in Jezus ontslapen onze broeder
JOHANNES BETHLEHEM
op de leeftijd van 70 jaar, echtgenoot van Martha van der Veen.
„Ik geef een eeuwig leven"
Joh. 10 : 28
Baptistengemeente Kollumerzwaag

Op de leeftijd van ruim 60 jaar nam de Heer tot Zich zijn moegestreden kind
DERK HENDERIK MENGERINK
4 augustus 1981
Baptistengemeente Drachten-Elim

Heden ontslapen in haar Heer en Heiland onze zuster
MIJNA GELLING-SWARTS
op de leeftijd van 93 jaar.
8 augustus 1981
Ps. 37 : 5
Baptistengemeente Vriescheloo

Op 59-jarige leeftijd heeft God toch nog onverwacht thuisgehaald zuster
FROUKJE DE BOER-VAN AKKER
20 augustus 1981
Baptistengemeente Drachten-Elim



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



96e jaargang - nummer 35 - 4 september 1981

DE KERN VAN DE ZAAK

Wat hebben de apostelen, in opdracht van hun Zender, aan de wereld verkondigd? Waar draaide bij hen alles om?
Dat is een belangrijke vraag, zowel voor hen die het evangelie hebben te verkondigen als voor hen die het willen begrijpen.
Het wil ons voorkomen, dat Petrus in zijn tweede brief, in vers 16 van het eerste hoofdstuk, welbewust die vraag wil beantwoorden: „Wij hebben u verkondigd de kracht en de komst van onze Here Jezus Christus".

Het gaat in het evangelie om Jezus' kracht! Daar stonden zijn tijdgenoten perplex van. Zij vroegen immers: „Vanwaar heeft deze die wijsheid en... die kracht?" Het antwoord weten wij. Hij was en is de zoon van die God, van wie wij bidden: „Want van U is de kracht..."

Jezus beschikt over die kracht, die nodig is om mensen te bevrijden. Mensen mogen het gevoel hebben, dat zij vrij zijn en Jezus' bevrijding kunnen missen, net zoals de Joden in Jezus' dagen, toch blijft het feit, dat wij allen slaven van de zonde zijn. „Een ieder die de zonde doét, is een slaaf der zonde" zei Jezus zelf.

Jezus bevrijdt van de **schuld**, die er door de zonde op ieders schouders rust. Overtreders van Gods geboden zijn wij, op een grove of een verfijnde manier; maar dat maakt voor God geen verschil. En waarmee zal een mens die schuld aflossen? Elke poging in deze richting bergt nieuwe zonden in zich.

Maar het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, bevrijdt ons van de centenaarslast van onze schulden. Dit was zijn grootste vreugde, dat Hij tegen mensen mocht zeggen: „Uw zonden zijn u vergeven!"

Maar ook van de **macht** der zonde verlost Christus ons. De zonde is die macht, die er ons toe aanzet om tegen God in te gaan. God zegt rechts, maar wij gaan links. Dat zit ons in het bloed! Maar Jezus beschikt over de kracht die nodig is om de zonde in ons leven terug te drijven, stap voor stap, zodat het in toenemende mate wordt: „Uw wil geschiede"... Nee, volmaakte mensen zullen wij hier nooit zijn, maar wel kinderen Gods die groeien naar de volwassenheid.

Dat betekent strijd! Welke christen weet daar niet van? Moedeloosheid overvalt ons dikwijls. Dat we desondanks volhouden, is omdat Jezus' kracht ook daartoe helpt. Satan wil ziften... maar Jezus blijft bidden! En... ons geloof bezwijkt niet!

— o —

Deze kracht is de levensader van Gods volk. Geen wonder, dat de apostelen spraken over de kracht van Jezus voor zwakke, hulpeloze slaven.

En... ze spraken over zijn wederkomst! Ook dat is een wezenlijk deel van Gods goede nieuws. Jezus komt weer! En alles zal nieuw worden. Christenen verwachten „de wederoprichting aller dingen". Ook dat heeft te maken met Gods, met Jezus' kracht. Al het oude, alle vijandschap jegens de Schepper, zal Hij afbreken. Het paradijs keert terug!

In afwachting van deze grootse dingen, is het Jezus' kracht die ons, als Gods volk, wil sterken om een volk te zijn dat Gods grote daden verkondigt, zijn opdrachten vervult; dat getuigt van de verlossing in Christus en dat nimmer twijfel laat bestaan over de vraag, hoe God denkt over iedere vorm van zonde en onrecht. Moeilijk is dat vaak. Daarom bidt de gemeente: „Amen, ja kom, Here Jezus!" Want wij kunnen geen nieuwe wereld tot stand brengen.

Jezus' kracht en Jezus' komst: dat is de kern van de zaak!
We kunnen er niet zonder en... wij hebben er voldoende aan!

C. v. Wier

JAARVERSLAG VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN-GEMEENTEN IN NEDERLAND OVER 1980

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 101ste Algemene Vergadering te houden op 21, 22 en 23 oktober 1981 te Sneek.

1. INLEIDING

Weer is een jaar voorbijgegaan, waarin ons gezamenlijke werk doorgang vond. Nu eens met vaart en voortvarendheid, dan weer gelijkmatig, bijna onopvallend. Een jaar zonder indrukwekkende gebeurtenissen, zoals wij wel meer hebben gehad. Want niet alleen in ons persoonlijk leven, maar ook als gemeenten, als Unie van gemeenten kennen wij die ervaring wel. Kortom, een jaar zoals andere jaren, waarin verdriet en vreugde elkaar afwisselden.

Want er waren dingen, waarover wij ons konden verblijden. Het evangelie werd verkondigd, de goede boodschap van Jezus Christus, ook via de radio. Er waren gemeenten, die een jubileum vierden, vier gemeenten herdachten zelfs hun honderdjarig bestaan. Wel bleef het aantal nieuwe kerken beperkt, maar op tal van plaatsen werden, soms ingrijpende, verbouwingen uitgevoerd. Eén gemeente vroeg en verkreeg opname in de Unie. Enkele broeders sloten met goed gevolg hun theologische opleiding aan het Seminarium der Unie af en deden in de loop van het jaar intrede in hun eerste gemeente.

Zoals uit de jaarverslagen blijkt waren ook de Permanente Commissies aktief. Een tweede docent aan het Seminarium in volledige dienst kwam binnen de gezichtskring. Als uitvloeisel van eerder genomen besluiten werd een Curatorium geïnstalleerd. Door middel van bijeenkomsten, kursussen en het geschreven woord werd de toerusting ten behoeve van evangelisatie en zending met kracht voortgezet. De zendingsarbeid had ook nu weer de aandacht en liefde van onze gemeenten, krachtig gestimuleerd door de nieuwe kwartaaluitgave „Gemeente en Zending", waarvan de eerste nummers verschenen. Nieuwe kandidaten meldden zich aan.

Maar er waren toch ook verdrietige dingen. Enkele voorgangers waren langdurig ziek, enkelen van hen moesten hun werk om gezondheidsredenen zelfs geheel beëindigen. Twee gemeenten besloten, zij het om uiteenlopende redenen, uit de Unie te treden. Op enkele plaatsen ontstonden konflikten, waardoor het werk schade leed. Ook waren er aanwijzingen, dat zich hier en daar onder ons het verschijnsel van de polarisatie voordoet, waarmee andere kerken reeds eerder waren gekonfronteerd. De toestand van de financiën van de Unie ontwikkelde zich in 1980 zodanig, dat de Commissie der Unie in december in een brief daarover de aandacht van de gemeenten vroeg met het verzoek om daar op passende wijze op te reageren.

Twee zaken stonden gedurende het verslagjaar met name in de belangstelling. Om te beginnen de Gemeente Bijbelschool, waarover de gemeenten op de Algemene Vergadering en langs schriftelijke weg werden geïnformeerd. De Commissie der Unie riep daartoe een stuurgroep in het leven, die met de voorbereiding, uitwerking en uitvoering van de plannen werd belast. Het liet zich aan het eind van 1980 aanzien, dat voor de gemeenten en voor de Unie zich hier inderdaad nieuwe en hoopvolle mogelijkheden aandienen.

Daarnaast vroegen de bouwplannen ook nu weer de nodige aandacht, tijd en inzet. Naarmate het jaar vorderde werd duidelijk, dat in toenemende mate op medewerking van gemeentelijke en provinciale instanties zou mogen worden gerekend. Er werd voor een, op het terrein bij „De Vinkenhof" te bouwen, konferentiecentrum een vergunning afgegeven, maar daar bleef het bij.

Bovendien bleken zowel in de gemeenten als ook in verschillende besturen en kommissies de meningen op dit punt nogal verdeeld. Een definitieve beslissing is dan ook uitgebleven.

3. STATISTIEK

Voor 't eerst in de honderdjarige geschiedenis van de Unie is het aantal gemeenteleden tot boven de 12.000 gestegen. Dat is daarom zo opmerkelijk, omdat door uittreding van een tweetal gemeenten (Drachten-Bethel en Lemmer) in 1980 meer mensen zich hebben onttrokken dan in het jaar daarvoor (330 resp. 186).

Dat onze gemeenten desondanks in ledental zijn gegroeid van 11.951 naar 12.055, moet ons tot dankbaarheid stemmen. Wie de cijfers vergelijkt met die over 1979, zal het overigens niet moeilijk vallen om daarvoor een verklaring te vinden. Er werden namelijk in 1980 maar liefst 522 personen gedoopt tegen 420 in het voorgaande jaar.

De ontwikkeling van het ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten was gedurende 1980 als volgt:

Ledental per 1 januari 1980 ...		11.951
Gedoopt	522	
Met attestatie binnengekomen	441	
Uit andere gemeenschappen overgekomen	95	
Wederopgenomen	32	
Korrektie ledenlijst	7	
	—	
		+ 1.097
Overleden	135	
Met attestatie vertrokken	430	
Naar andere gemeenschappen overgegaan	51	
Zich onttrokken	330	
Uitgesloten	36	
Korrektie ledenlijst	11	
	—	
	— 993	
		+ 104
Ledental per 1 januari 1981 ...		12.055

Maar behalve de (geringe) groei is er nóg iets, dat opmerking verdient.

Want opnieuw zijn uit andere gemeenschappen meer mensen tot ons overgekomen dan naar andere kerken en groepen zijn overgegaan (95 resp. 51); in 1979 waren dat er 103 resp. 65. We moeten deze cijfers natuurlijk wel met passende voorzichtigheid hanteren en interpreteren, maar de tendens lijkt duidelijk.

Hoezeer de aantrekkingskracht van onze gemeenten naar-buiten-toe op zichzelf een verheugende zaak is, ze stelt ons én in de gemeenten én in de Unie ook voor een opgave. Meer dan voorheen wellicht zal op de historische ontwikkelingsgang en het eigen gezicht en karakter van de in de Unie verbonden gemeenten de aandacht moeten worden gevestigd. De kennis daarvan kan een stuk verrijking van ons geloof en een bemoediging voor ons werk betekenen, en ons bewaren voor heilloze polarisatie.

4. COMMISSIE DER UNIE

Samenstelling:

De Commissie der Unie en het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie waren aan het begin van 1980 als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur

voorzitter	: br. J. Broertjes, Groningen;
vice-voorz.	: br O. Oldenburger, Sneek;
alg. adjunkt	: br H. Ploeger, Arnhem;
lid	: br A. Klein Haneveld, Enschede;
lid	: br A. Visscher, Delft (later: Rijswijk);

adviserend lid: br J. A. Brandsma, Zeist (algemene sekretaris);
adviserend lid: br A. van den Hoef, Zeist (penningmeester-administrateur).
Overige leden: br H. ter Braak, Hengelo; zr C. Brouwer, Hengelo (namens de UZC); br J. H. Hofman, Stadskanaal (namens de NBJB); zr M. T. Oosterloo-de Jong, Heerlen (namens de NBVB); br A. R. Schaap, Buitenpost; br W. Veenstra, Alphen a.d. Rijn; br P. van der Werf, Groningen (namens de CvdO); br H. G. de Winkel, Nieuw Buinen (namens de ECU);
adviseur : br J. Reiling, Bilthoven (rector van het Seminarium).

Door de Algemene Vergadering werden herkozen de broeders H. ter Braak en A. R. Schaap, zodat de samenstelling van de Commissie der Unie geen wijziging onderging. Medio december werd de plaats van br J. H. Hofman ingenomen door br A. Scheerhoorn te Stadskanaal, die sindsdien de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging vertegenwoordigt.

Werkzaamheden:

Het aantal vergaderingen was opnieuw aanzienlijk. De Commissie der Unie ververgaderde op 7 maart, 8 mei, 2 juni, 24 juni, 17 september en 9 december, terwijl het Dagelijks Bestuur in vergadering bijeenkwam op 26 januari, 14 februari, 25 februari, 9 april, 14 april, 8 oktober, 24 oktober, 3 november en 18 november. Daarmee kwam het aantal UC- en DB-vergaderingen in totaal op vijftien tegen achttien in het jaar daarvóór.

Tijdens het verslagjaar vonden meermalen gesprekken plaats met instanties en personen, die in of ten behoeve van de Unie werkzaam zijn: met de Werkgroep Geloof en Leven (7 januari), het bestuur van de Stichting Tabitha (14 februari), drie keer met een delegatie uit de Jeugdraad van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging (14 februari, 20 mei en 9 december), de Rijpere Jeugd Centrale (9 april), de Commissie voor de Opleiding (2 juni) de Financiële Commissie der Unie (11 juni) en de Werkgroep Uniestrukturen (17 september).

In haar vergadering op 2 juni besprak de UC een diskussienota over pluriformiteit en polariteit, die was opgesteld door de broeders J. A. Brandsma en J. Reiling. Zij kwam daarbij tot de konklusie, dat ons beleid erop gericht moet zijn, dat de aanvaarding van de pluriformiteit in de gemeenten wordt bevorderd. Allerlei vragen, die in dat verband aan de orde (kunnen) komen, zouden door een studiegroep nader moeten worden uitgewerkt.

In diezelfde vergadering wisselden UC en CvdO van gedachten over het beleid, dat ten aanzien van het verlenen van een z.g. plaatselijke beroepbaarstelling wordt gevoerd. Van CvdO-zijde was daartoe een nota opgesteld, waarin een aantal kriteria was neergelegd. Duidelijk werd, dat het beleid gericht is op het bewaken van de kwaliteit van de (vrijgestelde) voorgangers. De UC sprak uit, zich daarmee van harte te kunnen verenigen.

Op voorstel van de CvdO werd door de UC aan de broeders C. Molema te Den Helder en J. L. Muilwijk, Ede een beroepbaarstelling overeenkomstig artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers verleend. Voorts besloot de UC, eveneens op voorstel van de CvdO, om br H. G. Boskamp te Vriescheloo benoembaar te verklaren tot pastoraal werker ten behoeve van de gemeente aldaar. Aan br D. M. Stichter te Haulerwijk werd ten behoeve van de gemeente van Stavoren een beroepbaarstelling verleend overeenkomstig artikel 5 van het Reglement inzake voorgangers.

Meer dan eens werd de UC gekonfronteerd met de nood in de wereld, hetzij via de Baptisten Wereld Alliantie of de Europese Baptisten Federatie, hetzij via de Stichting Oekumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen. Uit het Noodfonds werden geldbedragen overgemaakt, waarmee mensen in Algerije, India, het zuiden van Italië en het noorden van Oeganda konden worden geholpen, terwijl voor humanitaire hulp aan Turkse christenen in ons eigen land ook een financiële bijdrage werd gegeven. In een aantal gevallen liet de UC zich daarbij van advies dienen door de Werkgroep „Dienst aan een wereld in nood". Via ons weekblad werden de gemeenten zoveel mogelijk op de hoogte gehouden. Zij immers maakten deze vorm van hulpverlening mogelijk.

Op 26 januari vond op initiatief van de UC te Zwolle een breed beraad over de mogelijkheden van een Gemeente Bijbelschool plaats. De vertegenwoordigde besturen en kommissies namen bij die gelegenheid kennis van een rapport, dat door de Werkgroep Toerusting was opgesteld en aangeboden. Zij betuigden daarmee hun instemming en verzochten de UC om de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het rapport op zich te nemen. Deze besloot in haar vergadering op 7 maart tot het instellen van een stuurgroep, die met de voorbereiding, uitwerking en uitvoering van de plannen werd belast. Op verzoek van de UC verklaarden de ECU en de NBJB zich bereid om de broeders R. Reiling en P. Brongers gedurende enkele jaren voor een deel van hun tijd voor dit nieuwe projekt beschikbaar te stellen.

Voor het eerst gingen teams uit de UC op grote schaal op gemeentebezoek. Doel was: zich op de hoogte te stellen van het werk van de gemeenten, van de mogelijkheden en de moeiten en zorgen aan de basis. En in de tweede plaats: de gemeenten te informeren over de arbeid in Unieverband, haar wegen en grenzen. In de maanden januari tot en met mei en september, oktober en november werden in totaal drieëndertig gemeenten bezocht. De overige gemeenten komen in 1981 en 1982 aan de beurt, zo is de bedoeling.

Soms ook moesten bezoeken aan gemeenten worden afgelegd, waar moeilijkheden waren ontstaan. Niet altijd bleek het mogelijk om deze tot een oplossing te brengen, maar in andere gevallen gelukkig wel. Ook was er met verschillende gemeenten over allerlei zaken schriftelijk kontakt. Van tijd tot tijd ging er een zending brieven en andere stukken naar de gemeenten. De UC adviseerde de gemeenten over de minimaal uit te betalen voorgangerssalarissen, de vergoeding van preek- en spreekbeurten, terwijl zij ook een advies uitbracht ten aanzien van de vergoeding van verhuis- en inrichtingskosten bij de overkomst van een nieuwe voorganger. In al deze gevallen maakte zij daarbij dankbaar gebruik van de adviezen van de FCU.

Sinds jaar en dag hebben wij in de Unie een Advieskommissie inzake het beroepingswerk, wier beleid en werkwijze door de UC ter kennis van de gemeenten werd gebracht. Toen de ontwikkeling van de financiën van de Unie daartoe in de loop van het verslagjaar aanleiding gaf, wendde de UC zich op 10 december in een brief tot de gemeenten. Eerder in het jaar - op 24 april - liet zij een brief aan de gemeenten uitgaan, waarin deze over de stand-van-zaken met betrekking tot de bouwplannen werden geïnformeerd.

Bouwplannen:

Deze kwamen uitvoerig aan de orde tijdens de vergadering van de Commissie der Unie op 7 maart. Mede aan de hand van een rapport van de Coördinatie Commissie Toerustingswerk kwam de UC na een breedvoerige en diepgaande diskussie tot de konklusie, dat de bestaande plannen niet zouden voorzien in de alom gevoelde behoefte aan akkommodatie. Gelet ook de financiële situatie van het Uniewerk, zag zij geen mogelijkheid om op de ingeslagen weg voort te gaan.

De UC besloot dan ook om de plannen tot het stichten van een konferentiecentrum op het terrein van „De Vinkenhof" niet tot uitvoering te doen brengen, maar samen met de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging en de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging te zoeken naar voor het landelijk vormingswerk bruikbare alternatieven. In diezelfde vergadering besloot zij tot opheffing van de Bouwkommissie Konferentiecentrum; zo ook van de Coördinatie Commissie Toerustings-

werk, die met het uitbrengen van haar rapport en de aanvaarding ervan door de UC haar taak als beëindigd beschouwde. Een belangrijk onderdeel van het rapport, handelend over de algemene visie op het toerustingswerk, kreeg in de UC-vergadering op 7 maart bijzondere aandacht. Besloten werd om de Werkgroep Toerusting te vragen, de in het rapport ontwikkelde gedachten en uitgangspunten in studie te nemen en verder uit te werken. De gemeenten werden van deze ontwikkelingen eind april door middel van een brief op de hoogte gesteld.
Mede naar aanleiding van reakties uit de gemeenten besloot de UC in haar vergadering op 24 juni tot het doen opstellen van een nota, waarin zij een uiteenzetting zou geven van het door haar gevoerde beleid. De nota werd gepubliceerd in het AV-boek en op de agenda van de Algemene Vergadering geplaatst, opdat de afgevaardigden zich daarover i.c. over 't beleid van de Commissie der Unie ter zake, zouden kunnen uitspreken.
In augustus lieten Gedeputeerde Staten van Utrecht weten, voor de bouw van een konferentiecentrum bij „De Vinkenhof" een „verklaring van geen bezwaar" te willen verlenen. Wel zouden omwonenden in de gelegenheid worden gesteld om overeenkomstig de desbetreffende wettelijke bepalingen bezwaarschriften in te dienen. Voorts deelden Gedeputeerde Staten van Utrecht de UC mee, dat voor het bouwen van een dienstwoning (nog) géén „verklaring van geen bezwaar" was verleend. Tegen deze laatste - voorlopige - beslissing werd van UC-zijde op 29 augustus een bezwaarschrift ingediend.

Op 3 november vond in het Provinciehuis te Utrecht een gekombineerde hoorzitting plaats, waarop een delegatie namens de Commissie der Unie aan de hand van een tweetal pleitnota's een toelichting gaf op het hoe en waarom van de plannen tot het stichten van een konferentiecentrum en een dienstwoning, beide op het terrein van „De Vinkenhof". Ook een aantal omwonenden dat bezwaarschriften had ingediend, werd door Gedeputeerde Staten van Utrecht gehoord. Aan het eind van het verslagjaar was nog geen nadere beschikking van het kollege binnengekomen.

Subkommissies:

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, werden de Bouwkommissie Konferentiecentrum en de Coördinatie Commissie Toerustingswerk in maart opgeheven. Tegen het eind van 1980 besloot de UC eveneens tot opheffing van de Werkgroep Geloof en Leven. Uit een brief van de werkgroep had zij begrepen, dat deze voor voortzetting van haar werkzaamheden in feite ook maar weinig mogelijkheden zag. Van de Bouwkommissie Dienstwoning werd bericht ontvangen, dat deze in 1980 geen aktiviteiten heeft ontplooid.

De Jubileumkommissie kwam zesmaal in vergadering bijeen. In de eerste helft van het jaar kregen bedoeling en opzet van de herdenking van het honderdjarig bestaan van de Unie een nadere uitwerking. Op verzoek van de kommissie leverde br J. Reiling de tekst van het boekje „Heden en toekomst", waarin de weg van onze gemeenten in de jaren tachtig wordt geschetst. Het is ook buiten onze gemeenten goed ontvangen. Tijdens de konferentiemiddag van de Algemene Vergadering op 16 oktober werden allerlei onderdelen van de jubileumplannen gepresenteerd. Ook werd veel aandacht besteed aan de toogdag, die op 19 september 1981 in Zuidlaren zal worden gehouden. Als thema voor de jubileumviering koos de kommissie „Gezegend en Gezonden". Naarmate de voorbereidingen vorderden, moest ook in toenemende mate aan de publiciteit aandacht worden gegeven.
De Publiciteitskommissie heeft in 1980 niet vergaderd. Wel is er meerdere malen telefonisch en schriftelijk overleg geweest. In oktober verscheen het boekje „Heden en toekomst" van br J. Reiling, dat al eerder werd genoemd.
De Radio- en Televisiekommissie kon het merendeel van haar werkzaamheden eveneens schriftelijk of telefonisch afdoen. De leden van de kommissie maken deel uit van het kollege van deputaten voor radio en televisie, dat de door de regering aan de kerken beschikbaargestelde zendtijd verdeelt. Vier kerkdiensten werden in ZVK-verband via de radio uitgezonden. De kommissie heeft incidentele adviezen aan voorgangers gegeven, die in de praktijk van waarde bleken. Zij heeft de UC laten weten ernaar te streven aan deze kant van haar werkzaamheden in de toekomst meer aandacht te schenken.
De Stuurgroep Gemeentebijbelschool, die in maart door de UC werd ingesteld, heeft in het verslagjaar driemaal vergaderd. Voorzitter is br R. Reiling, terwijl zr M. van der Werf als sekretaresse optreedt. Een werkgroep materiaalvoorziening stelde een lesrooster voor vier jaar op en trof voorbereidingen voor de eerste vier kwartalen. Een andere werkgroep zette de lijnen uit voor de toerusting van medewerkers. Van het boekje „En zij bleven volharden" werd een dankbaar gebruik gemaakt. Op 1 november was er een informatiedag te Zwolle, waaraan door honderddertig personen uit alle delen van het land werd deelgenomen. Met een groot aantal gemeenten zijn inmiddels kontakten gelegd. Ook de publiciteit kreeg de nodige aandacht.
De Werkgroep Uniestrukturen voerde in het kader van een „inventarisatieronde" gesprekken met een drietal kommissies. Binnen de werkgroep bleek verschil van mening te bestaan ten aanzien van de vraag, of gestreefd diende te worden naar een meer beperkte dan wel verdergaande reorganisatie van de Unie.
Ook over de daarbij te volgen gedragslijn werd niet gelijk gedacht. Na een gesprek met de werkgroep op 17 september sprak een meerderheid van de UC uit, de voorkeur te geven aan een nadere precisering en uitwerking van de gedachten van de leden, die een verdergaande reorganisatie van de Unie voorstonden. De overige vier leden hebben daarop besloten, zich uit de werkgroep terug te trekken. Ook sprak de UC tijdens haar vergadering op 17 september uit, dat de uitgewerkte ideeën op dit punt in bredere kring besproken zouden moeten worden, waarbij zij dacht aan 'n op een later tijdstip te houden breed beraad met de Permanente Commissie en de stichtingen.
De Zangbundelkommissie ging op bezoek. Tijdens enkele konferenties in verschillende delen van het land werd van gedachten gewisseld over vragen op muzikaal, liturgisch en praktisch terrein. In ‚De Christen' verschenen de eerste artikelen van een serie onder de titel ‚Stem en Klank'. Daarin zal ook de uitslag van een in de gemeenten gehouden enquête worden gepubliceerd.
Enkele malen kon de kommissie, zij het op bescheiden schaal, belangstellende personen en instanties adviseren met betrekking tot vragen rondom het gebruik van ons liederenboek, uitgaven voor koren en musici, de plaatsing van het orgel en de daaraan te stellen eisen, etc. De uitgave van ‚Lofzangen en Gebeden' ten behoeve van slechtzienden kreeg een goed onthaal, zodat zij in tal van gemeenten weer kunnen meezingen. De kommissie is tevreden over de omzet, die maar liefst *f* 39.000,— bedroeg.

5. ALGEMENE VERGADERING

Van 15 tot en met 17 oktober werd te Groningen de 100ste Algemene Vergadering gehouden. De voorzitter van de UC, br J. Broertjes, riep in zijn openingswoord op 15 oktober de honderden aanwezig op, ‚met vernieuwde toewijding de tweede eeuw in' te gaan. Deze bijeenkomst, die onder leiding stond van br O. Oldenburger, vice-voorzitter van de UC, vond plaats in het kerkelijk centrum ‚De Regenboog' in het stadsdeel Vinkhuizen. Donderdagmorgen begon voor de afgevaardigden van de zesenzeventig vertegenwoordigde gemeenten - er was ook een groot aantal gasten en leden van besturen en kommissies aanwezig - het eigenlijke werk. Rapporten, verslagen en financiële stukken passeerden de revue. Op voorstel van de UC werd de gemeente van Ede in de Unie opgenomen. Ook vonden die morgen de beide sektievergaderingen plaats.
De middagbijeenkomst stond in het teken van de herdenking en viering van het honderdjarig bestaan van de Unie, in 1981. Br R. Reiling vertelde over de plannen met betrekking tot de Gemeentebijbelschool, een nieuwe vorm van bijbelstudie en kadertraining. Ook informeerde hij zijn gehoor over een totaalprogramma voor gemeente en evangelisatie, met als mot-

to: ‚Laat de liefde winnen' - terwijl hij enkele mededelingen deed over mogelijkheden van spontane hulpverlening door en vanuit de gemeenten in akute gevallen van bijzondere nood.

Ook werden fragmenten voorgelezen uit het boek ‚Opkomst en vestiging van het Baptisme in Nederland', geschreven door dr G. A. Wumkes. De rector van het Seminarium der Unie, br J. Reiling, legde in een toespraak afgevaardigden en gasten de vraag voor, welke weg onze gemeenten in de tachtiger jaren zullen hebben te gaan. In aansluiting daarop was er een forumdiskussie onder leiding van br A. de Vries. Duidelijk werd, dat de eigen traditie, hoe waardevol ook, niet verabsoluteerd mag worden. Des avonds werd in het midden van de ontvangende gemeenten van Groningen-Noord en Groningen-Zuid het avondmaal gevierd. In deze dienst gingen voor de broeders J. Broertjes (leiding) en P. van der Werf (prediking).

In de plenaire zittingen op de vrijdag - 17 oktober - kwamen de aanbevelingen van de sektievergaderingen aan de orde. Een nota van de UZ, waarin deze haar beleid met betrekking tot de bouwplannen had uiteengezet, werd met 122 stemmen voor en 40 stemmen tegen voor kennisgeving aangenomen. Een voorstel van de gemeente van Stadskanaal-Zuid, geamendeerd door de gemeente van Hengelo, tot instelling van een centrumkommissie werd verworpen met 68 stemmen voor en 93 stemmen tegen. Een voorstel van de UC tot het in het leven roepen van een overlegorgaan, dat zich beraadt over en onderzoek doet naar huidige en toekomstige akkommodatie ten behoeve van het werk van toerusting en vorming, werd vervolgens aangenomen met 137 stemmen voor en 21 stemmen tegen. De vergadering sprak daarbij o.a. uit, dat dit orgaan zich bij zijn werkzaamheden moet laten leiden door de overweging, dat het financiële kader moet passen in het geheel van onze arbeid. Een voorstel van de gemeente van Eindhoven om de deelname van de Unie aan de Stichting Oekumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen te beëindigen, werd ingetrokken.

Als Unievoorganger werden erkend de broeders A. van den Berg, Y. Horjus, G. van Mameren en A. J. van de Wetering. De broeders W. Huizing, N. A. van der Leer, J. Paas en T. F. Smit werden definitief tot de opleiding toegelaten.

In de FCU werd gekozen br T. W. J. Rozema; in de CvdO zr D. H. de Vries-Heilbron; in de Redaktiekommissie van ‚De Christen' de broeders F. E. Huizinga en H. G. de Winkel. Herkozen werden in de UC de broeders H. ter Braak en A. R. Schaap; in de UZC de broeders J. ter Braak en T. J. J. B. Wolters; in de ECU br W. J. Blanken; in de CvdO br H. Bijleveld; in de Redaktiekommissie van ‚De Christen' de broeders J. Reiling en C. van Wier.

6. ALLERLEI

Het is uiteraard niet mogelijk om alles in een jaarverslag te memoreren. Maar enkele dingen mogen daarin niet ontbreken.
Te denken valt aan de belangrijke en veelomvattende arbeid van Permanente Commissies, stichtingen en nevenorganisaties, van de Financiële Commissie der Unie, de Adviescommissie inzake het beroepingswerk en tal van (sub) kommissies, werk- en studiegroepen.
Op het terrein van de publiciteit waren de redaktiekommissies van ‚De Christen' en ‚De Zaaier' en die van de door de nevenorganisaties uitgegeven periodieken aktief. Het perssekretariaat zorgde voor de berichtgeving naar-buiten-toe (krant, radio en televisie) en voorzag ook de gemeenteblaadjes geregeld van kopij.
Internationaal waren er kontakten met de Baptisten Wereld Alliantie, de Europese Baptisten Federatie en de Europese Baptisten Zending, om slechts de belangrijkste te noemen.
Ongewijzigd bleven onze vertegenwoordigingen in verschillende besturen en organen, zowel nationaal als internationaal.
Voor de mensen in het Uniebureau is 1980 een zeer druk jaar geweest. Naast de broeders J. A. Brandsma (algemene sekretaris) en A. van den Hoef (penningmeester-administrateur) waren, daarin werkzaam de dames Th. van Eijkelenburg, E. Donkerbroek (parttime) en J. van Ek (idem); laatstgenoemde aanvaardde eind oktober elders een betrekking. In het kader van de Stichting ‚Breek er eens uit' verleende mej. A. Zantvoord gedurende de maanden november en december haar medewerking. Mede dankzij hen kon veel werk worden verricht.
Dat werk neemt voortdurend toe, zowel in omvang als in verscheidenheid. In dat licht kan de huidige bezetting van het Uniebureau dan ook nauwelijks voldoende worden genoemd.
Een woord van waardering en dank aan het adres van zr J. van 't Wout-de Vries is hier wel op z'n plaats. Zij zorgde voor een prettige sfeer in ‚De Vinkenhof' en voor een goede huishoudelijke gang van zaken. Daarnaast verdient het opmerking dat br D. P. van 't Wout - overigens geheel op vrijwillige basis - van zijn tijd besteedde in en rondom het huis, waar het technische zaken en klusjes betrof, terwijl hij zich ook verdienstelijk maakte voor wat het onderhoud van het terrein betreft. We zijn hem daarvoor erkentelijk.

7. TOT BESLUIT

De Unie, waarvan in dit jaarverslag sprake was, is er, zij bestáát. In haar honderdjarige geschiedenis heeft zij hoogteen dieptepunten gekend. Ook het afgelopen jaar waren er - behalve bemoedigende en verblijdende - verdrietige dingen, zowel in de Unie als in enkele gemeenten. Maar ondanks alles ging het werk door. Want God is getrouw!
Laten wij beseffen, dat onze Unie een Unie van gemeenten is. De Unie is er voor de gemeenten. Zij is er om hen te helpen bij hun taak: het evangelie van Jezus Christus te verkondigen aan wie maar horen wil. Maar het omgekeerde is ook waar. Want de gemeenten zijn er ook voor de Unie. Het zijn de gemeenten, die de Unie vormen. De Unie, dat zijn de gemeenten zelf!

Terugziend op het jaar, dat voorbij ging, past ons dank jegens God. Hij liet niet varen wat zijn hand begon. Daarom mag de liefde niet ontbreken. Honderd jaar geleden riep br H. Z. Kloekers de in Foxhol vergaderde ‚Uniemannen' op ‚om één te zijn in Hem, die ons leven is'. Mogen wij ons én persoonlijk én in ons werk door hem laten gezeggen!

Voor de Commissie der Unie,

J. A. Brandsma
algemene sekretaris

BOEKBESPREKING

A. Ferger/R. van Es: Ik verbind je door... Uitg. Youth for Christ, Postbus 73, Driebergen. Pap. 128 pag. ƒ 14,90.

Bijbelstudie, bijbelkringwerk, bijbelstudieclubs, gemeente-bijbelschool, hoe ook genaamd, men wil er samen bezig zijn met de bijbel. Hoe doe je dat? Dat kan op wel 40 manieren, zeggen de schrijvers van dit boekje.
Ze maken dat ook duidelijk, en geven meteen toe dat niet alle methoden streng van elkaar te scheiden zijn.

Het zou derhalve niet zinvol zijn, critiek te hebben op onderdelen. Wie dit boek ter hand neemt, mag ook niet verwachten een handleiding te hebben die succes verzekert. Het waardevolle zit veel meer in het feit dat de bijbelkringleider uitgedaagd wordt, samen met zijn groep, te gaan experimenteren met methoden om stellig te ontdekken dat verandering van methode niet alleenzaligmakend is, maar vaak wel verfrissend kan werken.

Vooral voor onze mensen die in het kader van de gemeente-bijbel-school op de een of andere wijze bezig zullen zijn, lijkt me dit een onmisbaar boek. Basis en doelstelling van YFC waarborgen een grote mate van herkenning voor onze gemeenschap als het gaat om de betekenis van de bijbel voor leven en samenleven.

Graag zeer aanbevolen.

Ploeger



Representatie

Op 6 september zal **ds A. Visscher**, gekomen van 's-Gravenhage, zijn intrede doen in de gemeente van Almelo-Nieuwstraat. De UC wordt bij die gelegenheid vertegenwoordigt door **ds H. G. de Winkel.**
Een week later - op 13 september - verbindt **ds Sj. van der Laan,** gekomen van Amsterdam-West, zich aan de gemeente van Noordbergum. Daarbij zal **br A. R. Schaap** namens de UC aanwezig zijn.

A.V. 1982

Ja, dat leest u goed. De komende Algemene Vergadering moet nog plaatsvinden (dat zal zijn van 21 tot en met 23 oktober in Sneek), maar voor de daaropvolgende is van één onzer gemeenten reeds een uitnodiging binnengekomen. Mochten er meer gemeenten bereid en in staat zijn om de Algemene Vergadering in 1982 te ontvangen, dan worden zij verzocht om de UC daarvan op korte termijn mededeling te doen.

Adressenboekje

Daarin dienen de volgende wijzigingen te worden aangebracht:
blz. 17 (LZC):
M. Boerrigter, Hengelo, wordt M. la Roi-Boerrigter, Hengelo;
blz. 24 (Amsterdam-West):
V.: Sj. van der Laan doorhalen;
blz. 27 (Den Helder):
V.: C. Molema doorhalen;
blz. 29 (Noordbergum):
V.: Sj. van der Laan;
blz. 30 (Steenwijk):
S.: J. Smit;
P.: A. J. Mulder;
blz. 31 (Zutphen):
V.: C. Molema;
blz. 41 (letter E):
C. Eijer, Enschede, woont Chopinplein 7, 7522 KK Enschede;
blz. 47 (letter L):
Sj. van der Laan woont thans Zevenhuisterweg 37, 9257 VJ Noordbergum, telefoon 05110-2351;
blz. 48 (letter M):
C. Molema woont thans Deventerweg 193, 7203 AJ Zutphen, telefoon 05750-17272;
blz. 50 (letter R):
Toevoegen M. la Roi-Boerrigter, Hulststraat 82, 7552 SC Hengelo;
L. Ruiter, Steenwijk, doorhalen;
blz. 51 (letter S):
Toevoegen J. Smit, Here Seghersiaan 38, 7944 LE Meppel, telefoon 05220-55513;
blz. 54 (letter V):
J. W. de Vos, Steenwijk, doorhalen.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

STUDENTENBERICHT

Op 9, 10 en 11 oktober houden we een kontaktweekend voor studerende jongeren uit de kring van onze gemeenten. We denken met name aan studenten van universiteiten en hogescholen en ook aan studerenden in het hoger beroepsonderwijs (P.A.; S.A.; H.T.S.; H.E.A.O.; e.d).

Het weekend wordt in samenwerking met de R.J.C. georganiseerd door studenten uit Utrecht en Groningen. We willen samen met andere studenten tijd nemen om elkaar te ontmoeten en om te praten over dingen waar wij als studenten mee te maken hebben en die voor ons belangrijk zijn. Dit weekend mag je niet missen!

Als je meer wilt weten, bel dan even op naar De Vinkenhof (030-791093) en vraag naar Theo v. Willigenburg. Heb je 't gevoel dat het weekend niet speciaal voor jou bedoeld is, maar je wilt wel graag meedoen, laat dan ook even wat van je horen.
Misschien tot ziens in Dalfsen!

Namens de voorbereidingscie:
Frits Heikens

P.S. Een brief(kaart) naar Theo v. Willigenburg, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, mag natuurlijk ook!

Veertig jaar baptisme in Zuid Holland, Noord Brabant en Limburg

Gemeente	aantal leden per 1 januari 1940	1950	1960	1970	1980
's-Gravenhage-Centrum	196	229	354	316	366
's-Gravenhage-Oost	80	48			
Rotterdam-Centrum	83	94	162	149	117
Rotterdam-Zuid	132	71	124	95	130
Pernis		26	50	69	105
Alblasserdam			57	67	132
Dordrecht			34	48	148
Schiedam			39		
Leiden			71	66	123
Scheveningen				57	36
Maassluis				27	29
Alphen a/d Rijn-Noord					89
Spijkenisse					44
Eindhoven	109	154	207	290	321
Treebeek	101	129	167	161	149
Sittard					59
Totaal	701	751	1265	1345	1848
Totaal in Nederland	5231	6452	8247	9611	11951
In % van het totaal	13.40	11.64	15.34	13.99	15.46

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Opnieuw beginnen

De „r" is weer in de maand.

Daarmee is de tijd van zonneschijn - voor zover aanwezig - weer vertrokken. De vacanties zijn voorbij, de scholen weer begonnen en overal gaat het werkseizoen weer beginnen. Dat is in de gemeente ook zo. Door de vacantiespreiding werd de start hier en daar vertraagd, zoals uit vele gemeentebladen viel op te maken. Nog steeds worden deze door mij graag ontvangen en met aandacht gelezen. Het is een vorm van contact, dat ononderbroken voortgang kan vinden.

Maar over die „r" in de maand. Bij ons thuis haalde mijn moeder omstreeks deze tijd de levertraan weer te voorschijn, opdat haar kroost goed geolied de wintertijd tegemoet zou treden. In overdrachtelijke zin worden nu ook her en der opwekkende woorden neergeschreven en gesproken. Dat gaat in de trant van: En nu weer allemaal vol moed en enthousiasme aan het werk! Ik sluit mij daar graag bij aan, hoewel de meeste mensen die in de gemeente actief zijn, zulke aanmaningen allerminst nodig hebben. Zij kennen geen seizoenarbeid en hun motivatie ligt dieper. Ze weten zich geroepen en danken God daarvoor. Ze zien op de Heer en zijn blij, dat ze Zijn medewerkers mogen zijn. Moge de zegen van God dit jaar over al onze gemeenten uitgestort worden door Zijn Geest.

Wij hebben geen nieuwe moed nodig voor het komende seizoen, maar een opwekking voor alle jaargetijden. Laten we dat vooral zoeken in ons gebed.

De agenda van de maand

De agenda voor deze maand staat bij de meesten al weer vol. Hopenlijk staan daarop ook de Toogdag in Zuidlaren op 19 september en de Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie, die gehouden wordt op 21, 22 en 23 september a.s. in „De Bron" te Oudleusen. Er zullen velen komen, heb ik geschreven en voorzegd, hoewel het aantal aanmeldingen op dit moment nog niet overvloedig is. Niettemin, vertrouw ik, dat we elkaar weer komen bemoedigen, zoals dat nu reeds negen jaar het geval mag zijn. Wat een voorrecht zo samen in de dienst van de Heer verbonden te mogen zijn.

Omdat sommigen hun aanmeldingsformulier nog niet hebben ingezonden, laat ik er hier nog eens een keer eentje afdrukken. Vult u hem nu meteen even in, als u van plan bent te komen, want anders begin ik bang voor u te worden, dat het niet meer lukt.

Behalve de inleidingen over het onderwerp: ‚DE MENS IN ZIJN WERELD' zullen we u ook graag betrekken in onze plannen en dromen voor de tijd, die komt.

Ik geloof, dat God ons dingen wil laten zien, waardoor we op nieuwe wijze en in voor ons nog onbetreden gebieden de goede boodschap van verlossing door Jezus Christus mogen uitdragen.

We zien uit naar uw spoedige aanmelding.

Met vriendelijke groeten, uw evangelist in algemene dienst,

R. Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam telef. 010-213335

GEZEGEND EN GEZONDEN

100 JAAR UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GEZEGEND EN GEZONDEN

40 JAAR LOFZANGEN EN GEBEDEN

Ter gelegenheid van deze jubilea hebben we de prijs van GROOTDRUK L&G tijdelijk verlaagd tot *f* 26,50 (is normaal *f* 32,50).

Deze aanbieding geldt tot en met de A.V. te Sneek, dd. 21, 22 en 23 oktober.

Op beide evenementen hopen we D.V. met onze stand aanwezig te zijn.

Bestellingen, vroegtijdig geplaatst, worden naar de Toogdag en A.V. meegenomen.

Zangbundel-Commissie

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); telefoon 074-421911

21, 22 en 23 september 1981

WERKBIJEENKOMST voor GEMEENTE EN EVANGELISATIE

in het Conferentieoord „De Bron" te Oudleusen (O.)

thema: DE MENS IN ZIJN WERELD

Met bijdragen van K. Corporaal, Chr. Eijer, W. Hessels, W. Kos, E. Th. Poppe, R. Reiling en A. de Vries

Iedereen, die belangstelling heeft in de voortgang van het evangelisatiewerk in onze gemeenten is hartelijk welkom. We verwachten zeer veel deelnemers uit het hele land. Bezoekers van de toogdag op 19 september, die deelnemen aan de werkbijeenkomst kunnen voor de normaal geldende pensionprijs in het weekend reeds terecht in „De Bron".

Maak gebruik van onderstaand aanmeldingsformulier en stuur het nog dit weekend op.

De E.C.U. verwacht ook u!

AANMELDINGS-FORMULIER

Naam: .... Leeftijd: .... ; m/v.

Adres: .... Postcode: ....

Woonplaats: ....

Telefoon: ....

Lid/bezoeker Baptisten Gemeente te: ....

Taak in de gemeente: ....

Eventueel dieet: ....; Spec. wensen: ....

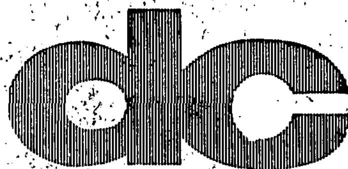
Logies van zaterdag 19 september (koffie klaar om 19.00 uur) tot maandag 21 september (extra prijs *f* 50,—) ja/neen.

Lakens en slopen huren à *f* 5,— per stel: ja/neen.

Kosten conferentie *f* 85,— voor 15 september overmaken op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten te Bosch en Duin.

Aanmelden voor 1 september 1981 bij:
ds R. Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



EEN KONIJNEHOK

Vandaag timmerde ik een konijnehok en ik dacht aan u. Dat is een niet-alledaagse combinatie, maar ik zal het u uitleggen.

Ik timmerde dus en binnen handbereik stond zo'n draagbaar radiootje. M'n aandacht wat verdelend tussen het konijnehok en de radio, ving ik opeens een bericht op over houtschaarste. Een hoge VN-functionaris had gezegd dat de ware energie-crisis de snel slinkende houtvoorraden in de wereld betrof. Vooral de arme landen waren (al weer) de dupe hiervan: als 't zo doorging, volgens de VN-man, zouden de bewoners van de derde wereld over een aantal jaren niet eens meer hun potje kunnen koken boven een houtvuur.

Tekort aan hout. Ik dacht aan het hok dat ik timmerde. En ik dacht aan de mensen in Kameroen, aan de vier medische posten van de baptisten die daar momenteel worden opgeknapt. Zullen ze ook wel hout bij gebruiken, vermoed ik zo. En opeens schoot me te binnen dat ik u nodig weer eens moest schrijven over dat opknapwerk van die medische posten. U weet het nog wel: als dankoffer vanwege het eeuwfeest van de Unie, willen we aan dat project f 50.000,— bijdragen. Dat is een heel bedrag. Maar toch moet het een haalbare kaart zijn. Giro 9260 van onze Unie, onder vermelding van „Jubileumproject". Uw bijdrage zal in dank worden aanvaard.

Piet Stellinga

C.C.-VERGADERING VAN DE N.B.J.B.
zaterdag 26 september a.s.
DE SAMENHOF, ZWOLLE
9.45 uur

BREEK ER EENS UIT

Met ingang van 1 september a.s. gaat onze nieuwe penningmeester mevrouw Ella Donkerbroek-Wind funktioneren.

Haar adres is: Buurtstraat 5, 3886 AJ Garderen.

AFSCHEID BR. S. A. WIJCHERS

U wordt hartelijk uitgenodigd tot het bijwonen van de afscheidsdienst, welke op zondag 13 september a.s. wordt gehouden in het gebouw „De Rank", Westeind 10 te Zuidlaren, 's avonds 7 uur.

Na de dienst is er gelegenheid, onder gebruik van een kopje koffie, persoonlijk br. Wijchers en zijn echtgenote te groeten.

Door zijn Heer en Heiland werd thuis gehaald, onze broeder
EILDERT MELAND
in de gezegende leeftijd van 89 jaar.
Baptistengemeente Muntendam

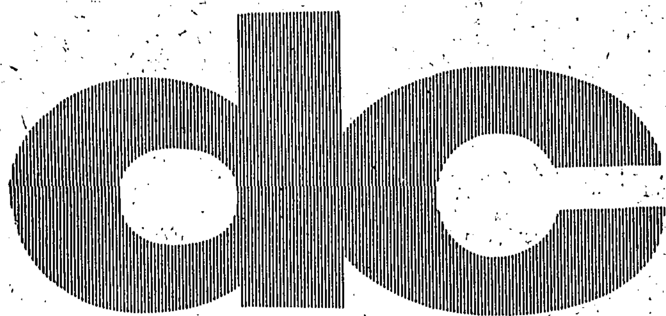
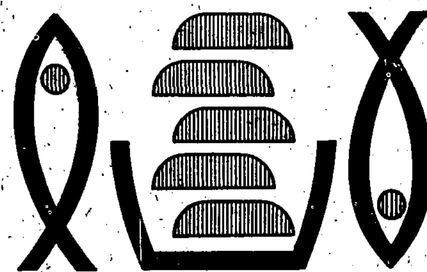
Op 22 augustus haalde de Here thuis onze zuster
JANKE DE VRIES-NIJKEUTER
op de leeftijd van 82 jaar.
Baptistengemeente Enschede

Op 8 augustus 1981 is thuisgehaald op de leeftijd van 81 jaar onze broeder
DIEDERIK MOLIJN
Hij was een der mede-oprichters van onze gemeente en jarenlang heeft hij deel uitgemaakt van de raad der gemeente.
Zijn laatste wens was: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dat is verreweg het beste.
De baptistengemeente te Emmen

PERSCOMMUNIQUE

CDB opleiding Drugsconsulent.

Medio september zal er op diverse plaatsen in Nederland en België opnieuw een opleiding tot drugconsulent starten.
De opleiding is part-time en leidt op zowel voor voorlichting als hulpverlening aan drugsverslaafden en alcoholisten.
Deze cursus is specifiek bedoeld voor hen die werkzaam zijn in het onderwijs, koffiebarwerk, jeugdwerk, maatschappelijk werk, verpleging enz., maar is ook toegankelijk voor een ieder die zich serieus in de drugsproblematiek wil verdiepen.
Hoofddocenten zijn Dr K. F. Gunning, Dr E. de Marees van Swinderen en Drs W. Jurg.
Naast deze part-time cursussen start er dit jaar voor het eerst ook een full-time opleiding, voor hen die professioneel willen werken op dit terrein.
Prospectus en inschrijfformulieren omtrent beide opleidingen zijn verkrijgbaar bij CDB, Postbus 12, Balkbrug (Ov.).



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 36 - 11 september 1981

TOOGDAG-NUMMER

Unie en gemeenten in de toekomst - werktuigen in Gods hand

De hand van God doet in de tijd tekenen van gerechtigheid.
De Geest des Heren vuurt ons aan de heil'ge tekens te verstaan.
Suppl. 49 : 4

Brede rivieren beginnen bij kleine bronnen. Hoge bomen beginnen met kleine stammen.
Wat groeit, begint klein.

Wie aan de eerste zeven Baptisten in ons land denkt, gedoopt in 1845, kan zich verheugen over de twaalfduizend van nu. Wie aan de zeven gemeenten denkt, die in 1881 de Unie vormden, is blij met de tachtig Uniegemeenten van 1981.
Ook wat geestelijk groeit, begint klein.

Klein zijn we nog, al zijn we dankbaar voor wat er thans is.
Maar is het kleine-van-nu sterk genoeg om door te groeien? We denken dan niet enkel getalsmatig, maar wel aan de geestelijke kracht om onze opdracht te blijven volbrengen. Geestelijke kracht kunnen we enkel ontvangen uit de geestelijke Bron van ons bestaan, ...onze Heer. Zijn hulp en leiding zijn nodig, om als kleine gemeenschap verder te kunnen.

De weg van de gemeente

In onze persoonlijke verhouding met de Heer, zoals we die in onze gemeenten beklemtonen, krijgen we leiding, om de weg te vinden, waarlangs we onze verantwoordelijkheid in deze veranderende wereld kunnen waarmaken. Dat leidt tot een persoonlijke inzet en tot een persoonlijke stellingname.
Als gemeenteleden zijn we echter niet enkel „individuen", maar maken we deel uit van een gemeenschap, waarin we naar elkaar luisteren. Binnen gemeente en Unie is dus het gesprek noodzakelijk. Ook daarin mogen we Gods leiding volgen.
Nu is in de huidige samenleving de neiging gesignaleerd, om „agressief" met elkaar om te gaan, zelfs zo, dat er een stuk vijandschap kan ontstaan. Die omgangsvorm kan gemeente en Unie gemakkelijk binnendringen. Dat maakt velen bang voor het gesprek en voor mogelijke conflicten. We behoren echter bij elkaar op grond van ons deelhebben aan het leven en liefhebben van Christus. We respecteren elkaar niet alleen, maar geven elkaar ruimte tot eigen ontplooiing. Als we de spanning van het uitpraten aandurven, komt de vrucht van ons gemeenschappelijk geloven tevoorschijn.

Eén van onze dromen voor de toekomst is, dat we zó met elkaar omgaan, dat we in de verscheidenheid van inzichten samen een weg vinden en daar samen verantwoordelijkheid voor aanvaarden. In het samen worstelen en zoeken komt een vindingrijkheid boven, die we in ons werk hard nodig zullen hebben.
Wat we in ons persoonlijk geloven, nadenken en studeren ontvangen, mogen we samenvoegen tot een kleurrijk geheel. Zo groeit uit het „kleine" persoonlijke ontdekken een stroom van bijbels denken en leven, die mag uitmonden in de nog grotere stroom van geloven en gehoorzamen in het totaal van Christus' gemeente.
Zo wordt het kleine groot.

Gemeente in de wereld

De Heer zond eenmaal de zijnen de wereld in met een boodschap van verzoening, verlossing en vrede. We mogen er dus op uit zijn de wereld te doordringen van het geheel nieuwe, dat de Heer gebracht heeft. We mogen dat gestalte geven temidden van een mensheid, die God zo liefhad, dat Hij Zijn Zoon gaf, opdat nie-

Herinneringen van een unievoorzitter

Zo luidde het verlangen van een paar broeders, mij geopenbaard in verband met het verschijnen van deze Christen: of ik maar herinneringen wilde opdiepen en u vertellen.

Zij hebben mij overschat. Het spijt mij voor mijzelf, voor hen en voor u. Ofschoon elke kluwen een beginpunt heeft en dus ontwarbaar moet zijn, dat punt vind ik niet bij mij zelf en daarmee is deze eens voorzitter in elk geval als historicus gediskwalificeerd. Eén blik op mijn buro zou u daarvan overtuigen. Van alles ligt er op en doorelkaar. De buitenstaander moet wel konkluderen dat de eigenaar weinig op een rijtje heeft staan. Ik doe dat zelf ook. Het bijna enige wat ik me nog herinner was de toespraak die elk jaar door een unie-voorzitter bij 't begin van de jaarvergadering werd afgeleverd. Maar, ook van die openingswoorden herinner ik me niets dan dat ik mij daarop voor mijn doen wel prepareerde en niet aarzelde te zeggen wat volgens mij gezegd moest en kon worden. Ik ben overtuigd dat ik waardevolle boodschappen heb meegedeeld en betreur nu dat ik die prachtige bijdragen niet in een verzamelmap heb opgeslagen. Ik zou mij er zelf na vele jaren nog door kunnen laten stichten of vermanen. Waarschijnlijk heb ik af en toe kritische en praktische opmerkingen gemaakt t.a.v. onze baptistische samenleving en -werking, maar acht de kans groot dat die woorden ondergingen in te subtiele uitdrukkingen, woordspelingen of te ondoorzichtige fantasieën.

Ik deed wat ik kon, althans ten naaste bij. Me dunkt dat ik groot was in het uitdelen van gelegenheden aan de afgevaardigden om het woord te voeren, want ik was en ben nog van mening dat de gemeenten in zo'n bijeenkomst alles moeten kunnen zeggen wat ze een jaarlang hebben verzwegen. Het moest natuurlijk wel enigszins met het onderwerp van het ogenblik te maken hebben, maar je kunt niet van ieder mens verwachten dat hij wortel en tak, oorzaak en gevolg, scherp onderscheidt. Voorgangers worden geacht dat wel te kunnen en daarom waren zij vaak de woordvoerders. Met name de jongeren die t.z.t. graag op een lijst wilden staan; een lijst van kandidaten voor een kommissie, hoofd- of sub-.

Maar naast hen ken ik nog strijdbare figuren, die, gewapend met het kleurrijk jaarboek en andere papieren, de groene tafel bestookten. Soms stonden ze alleen maar op van hun zitplaats en, van een reizende mikrofoon voorzien, schoten ze vanaf grote afstand. Een enkele rende door het gangpad naar voren en stond dan oog in oog met zowel de hoger gezetenen als op de vloer vergaderden. Heerlijk en soms heilig vuur.

Ik kan de verzoeking niet weerstaan een paar namen te noemen van destijds gevierde sprekers. Sommigen van u zullen hen glimlachend herdenken. Daar was br W. Veenstra (niet de Tabithadominee), sprekend dwars door opeengeklemde tanden, kort soms en raadselachtig, maar met een verscholen lach; br Jelle Zwaan uit Stavoren, zo uit de palinghandel weggestapt naar de unievergadering, met een grote doos sigaren in de zak, maar wel voorbereid op het jaarlijkse toernooi; br J. P. de Jong, ook al uit Amsterdam, lang, mager, koopman, met een wat hoog stemgeluid, altijd proberend de spijkers boven op hun kop te slaan; br Harm de Jonge uit Nieuw Weerdinge, rustig, rond, broederlijk, zorgzaam, niet opvallend maar wel aanwezig; br L. van Dam, soms bij het gemene volk, soms bij de uitverkorenen boven gezeten, maar eksplosief en als zakenman wel thuis in de centen. Wie moet ik nog verder aanvoeren? De tijd, maar vooral de ruimte zou mij ontbreken. Ja, dat waren nog eens dagen vol vuurwerk en brandweerwagens. Met waarschuwende kreten en scheuten humor.

Nu wetend dat ik ook toen niet alles wat ter sprake kwam grondig wist en mij wel eens met een kwinkslag redde, groet ik de nog in leven zijnde vroegere medekommissieleden die ik meerdere malen inschakelde om lastige vragenstellers, in de regel financiële zaken rakend, te beantwoorden. In de school was rekenen voor mij al een nachtmerrie.

Welke belangrijke zaken in mijn voorzittersjaren - ik weet zelfs niet wanneer en hoevaak die geweest zijn - aan de orde waren kan ik u evenmin zeggen. Het zal samenhangen met vergetende hetgeen achter mij ligt - het is immers voorbij, al passeert nu en dan dat verleden het heden

---

mand verloren zou gaan. God bedoelde de gemeente als het begin van een nieuwe mensheid, die Hij wil scheppen door verlossing en geestelijke vernieuwing.

Daarom zijn we ook betrokken bij de opbouw van de samenleving. Die kunnen we niet uitsluitend aan anderen overlaten, noch ons beperken tot evangelisatie en pastoraat.

Het missionaire werk van de gemeente bundelt het evangeliseren en het meewerken aan de opbouw van de samenleving op heel speciale manier. In de zending hebben we ons naast de verkondiging mee ingezet voor onderwijs, medische en technische hulp.

Nu het er naar uitziet, dat de meerderheid van de christenheid zich naar de ‚derde wereld' verplaatst, zodat het christenleven steeds meer een wereld vol honger, armoe en verdrukking als achtergrond krijgt, zullen we vanuit de zending voor nieuwe vragen komen te staan.

> In dit verband is het een hoopvol teken, dat één van onze jongeren - nu werkzaam in Afrika - onlangs in zijn uitzendingsdienst het kerkvolk voorhield: ‚Als we werkelijk ernst willen maken met onze christelijke opdracht, zullen we bereid moeten zijn een einde te maken aan de armoede ginds. Het gebrek aan middelen daar wordt vooral veroorzaakt door onze overvloed hier. We zullen dus bereid moeten zijn een stapje terug te doen. Niet om onze eigen economie te redden, maar om hen te helpen, die dat het meest nodig hebben.
>
> We moeten hier aan het werk gaan en bereid zijn afstand te doen van onze rijkdom en de daaraan verbonden macht'.

Eén van onze andere dromen is, dat we in de tweede eeuw van ons Uniebestaan in al onze gemeenten werkgroepen zullen krijgen - en kan onze landelijke WIN-groep (WIN = Wereld in nood) ons daarbij helpen? - die zich zullen inzetten om onze gementen in staat te stellen om als verantwoordelijke werktuigen in Gods hand vernieuwend in de wereld dichtbij en veraf bezig te zijn.

Dat houdt in, dat we ook zullen strijden voor vrede en rechtvaardigheid. Het is opvallend, dat de psalmen Gods heilswerk dikwijls zien beginnen bij het brengen van gerechtigheid voor armen en ellendigen, verdrukten en hongerigen.

Grote liefde-offers zullen van ons gevraagd worden. De tienden zijn nodig. Onze bèste krachten zijn nodig, èn ons voortdurend gebed.

Bij al wat we al deden en zullen blijven doen in geestelijke en pastoraal opzicht, mogen we déze dienst in eén wereld vol nood met meer aandacht dan tevoren ter hand nemen.

De derde droom is, dat we met uiterste bekwaamheid en toewijding het huidige werk mogen voortzetten en uitbouwen, waar nodig aangepast aan nieuwe omstandigheden en situaties. Steunend op Gods trouw zullen we dan alle mogelijkheden kunnen benutten, die de Heer ons biedt.

Zo worden we ingeschakeld in het werk, dat Christus begonnen is en dat Hij met ons zal voltooien. Hij heeft ons een geopende deur gegeven, die niemand kan sluiten.

Broertjes,
voorzitter UC

DE UNIE ALS KERK

Bestaat er zoiets als de baptisten-kerk in Nederland of ergens anders? Jaren geleden heeft in Engeland een theoloog er een lans voor gebroken om voortaan te gaan spreken van The Baptist Church in plaats van de unie van gemeenten. Hij voerde aan dat de engelse unie alle kenmerken vertoonde van een kerkverband en dat het beeld veel duidelijker zou worden wanneer ook de baptisten zich aan hun medechristenen zouden vertonen als een kerk net als de anderen en niet als een vrijblijvende vereniging van gemeenten. Deze poging heeft geen succes gehad. Er wordt in Engeland ook niet meer serieus over gepraat.

Toen de nu jubilerende Unie voor enkele jaren haar statuten moest aanpassen aan het nieuwe burgerlijke wetboek en zichzelf „kerkgenootschap" moest gaan noemen, is dat zonder enthousiasme gedaan.

Kerkgenootschap is op zichzelf al geen woord dat aanspreekt en wanneer daarin dan ook nog het woord kerk voorkomt wordt de liefde niet groter. De Unie is geen kerk. Dat is de diep gewortelde overtuiging van alle baptisten.

Toch is daarmee de zaak niet afgedaan.

De Unie is ook niet een nuttigheidsorgaan, een organisatorisch hulpmiddel voor zaken die één gemeente niet aan kan. Het is ook een geloofsgemeenschap en een geloofsgemeenschap heeft een gemeenschappelijk geloof en dus ook een belijdenis. In dat opzicht is de Unie wel een beetje kerk. Want een kerk heeft, althans op dit punt, twee kenmerken: zij heeft een voor allen geldende kerkorde en een door allen aanvaarde geloofsbelijdenis. Bij het eeuwfeest van de Unie is er reden om te vragen wat onze gemeenschappelijke geloofsbelijdenis is.

Begin

De kwestie van de belijdenis heeft de totstandkoming van de Unie lange tijd tegengehouden. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw zijn verschillende pogingen tot vereniging van de gemeenten ondernomen en gestrand. Een van de klippen was de vraag welke belijdenis zo'n vereniging als grondslag moest nemen. Er waren gemeenten die meenden dat daarvoor het beste de belijdenis van de duitse baptisten van 1847 kon worden gekozen. Deze belijdenis stamde van Oncken en lag in de lijn van het schotse calvinisme dat zo'n grote invloed op de vader van het duitse baptisme heeft gehad.

In zekere zin werd daarin aangeknoopt bij oudere engelse baptisten-tradities van de 17e eeuw, toen ook de baptisten belijdenisgeschriften van grote omvang voortbrachten. Tegen de aanvaarding van deze duitse belijdenis verzetten zich Amsterdam en Stadskanaal onder leiding van Kloekers. Deze laatste vertegenwoordigde meer de engelse lijn. De engelse Unie was betrekkelijk laat, pas in 1811, dus na twee eeuwen baptisme, tot stand gekomen. De engelse baptisten beschikten over verschillende geloofsbelijdenissen die als gemeenschappelijke belijdenis dienst zouden kunnen doen maar kozen bij de oprichting van hun unie voor een veel kortere vorm van een regel of tien waarin alle centrale leerstukken van orthodox protestantse snit werden vermeld.

Over de gemeente één zin, over doop en avondmaal geen woord.

Deze vorm ging Kloekers nog veel te ver. Dr. Wumkes schrijft dat Kloekers een „band" wilde „...op denzelfden grondslag als de Engelsche gemeenten" (blz. 245), maar de grondslag waarop de Unie zich in 1881 baseerde was aanmerkelijk beknopter dan de engelse basis.

Grondslag

Bij haar oprichting een eeuw geleden nam de Unie de volgende grondslag aan:

„De Unie omvat gemeenten die belijden en beleven, dat Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God is en een algenoegzame Zaligmaker voor zondaren; die den doop der geloovigen, in onderscheiding van besprenging handhaven; wier statuten in overeenstemming blijken te zijn met de beginselen der Unie...".

In vergelijking met de duitse en engelse formuleringen is dit heel weinig. Men kan hierin zeker de invloed van Kloekers herkennen die wars van vastlegging was. Die lijn is in de gemeente van Stadskanaal doorgetrokken in de twintigste eeuw door J. W. Weenink, van 1911 tot 1947 voorganger van de gemeente. Het is de lijn van de General Baptists uit de 17e eeuw. Waarom werd voor zo'n beperkte omschrijving gekozen? Ik vermoed dat dit samenhangt met de kijk die de oprichters op het karakter van de Unie hadden. Zowel de duitse als de engelse belijdenissen omschreven de leerstellige basis van de bond en de unie. In zekere zin was dat een meer kerkelijke visie. De nederlandse formulering omschrijft niet 't gemeenschappelijke geloof maar de kenmerken waaraan 'n baptisten gemeente herkend kan worden: geloof in Christus de Zoon Gods en de Zaligmaker van zondaren, doop op belijdenis. Niet meer en niet minder.

Niet de Unie belijdt maar de gemeenten, niet de Unie doopt maar de gemeenten. Uit de grondslag blijkt dat men de Unie zag als een gemeenschap van zelfstandige gemeenten, verbonden in een gemeenschappelijk geloof in Christus en door een gelijke bediening van de doop.

Minimum

Zo'n grondslag is eigenlijk een minimum. Je kunt je er in twijfelgevallen maar heel moeilijk op beroepen. In de practijk gebeurt dat dan ook niet. Als een gemeente die Christus als Zoon en Zaligmaker belijdt en de doop op belijdenis bedient zich aanmeldt als lid dan staat niets aanvaarding in de weg, ook al zou die gemeente een vrouw als voorganger hebben of een voorganger met de bevoegdheden van een bisschop. Geen van beide heeft zich bij mijn weten ooit voorgedaan...

Toch is deze minimale basis in de practijk voldoende gebleken, zoals J. van Dam met voldoening constateert (blz. 73). Toen in het begin van de jaren vijftig de Unie op de reorganisatiehelling werd gezet, werd ook de grondslag opnieuw bekeken. Na veel wikken en wegen kwam de volgende omschrijving uit de bus:

„De gemeenten die de Unie vormen, leven uit de openbaring van God, zoals die door de bijbel tot hen gekomen is, terwijl hun leden in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift belijden Jezus Christus, de Zoon van God, het Hoofd der Gemeente en de Heer der wereld te hebben aanvaard als hun Zaligmaker en Heer en op deze belijdenis zijn gedoopt".

In vergelijking met 1881 zijn er enkele opmerkelijke verschillen en overeenkomsten. Om met het laatste te beginnen, het karakter van de grondslag als omschrij-

---

en de toekomst als de macht met de langste adem -- denk ik meer aan de toekomst onzer gemeenschap. Zoals dat vaker is bij oudere figuren, ze hebben gauw enige zorg. Ik ook. Ofschoon ik geloof dat levend geloof ogen en oren open heeft voor het gebeuren hier beneden, voor moeilijkheden en mogelijkheden, vrees ik soms dat zucht om te behouden wat we hebben de weg verspert naar nieuwe ervaringen. Ik lees dat vele mensen uit diverse kerken verdwijnen en dat velen van hen onderdak zoeken in allerlei kringen van gelovigen, die ons als ons min of meer verwant voorkomen. Weten de toevluchtzoekenden niet dat we er zijn en wie wij zijn en hoe wij leven? Of zijn wij te zeer op onszelf gekonsentreerd, teveel bezig met eigen binnenarchitektuur? Koesteren we onze unie zo dat wij de eenheid der gelovigen over het hoofd zien?

En een andere zaak die me bezighoudt is: hoe gaat het en zal het gaan met gemeenten van ongeveer honderd leden, die met ons praktisch alle lasten dragen, maar die naar het schijnt, om welke reden ook, geen voorganger kunnen onderhouden. Dat: om welke reden ook, zou ik graag met u overwegen, maar het opschrift: herinneringen... verbiedt het mij. Jammer. Hoe ging dat toch toen de groteren van nu de kleineren van toen waren?. De Heer zegene de leidende broeders met licht en waarheid.

Huizinga

(Ds Huizinga werd eind 1949 voorzitter en was dat enige keren).

Programma jubileum-toogdag

De leiding van deze dag is in handen van ds R. Reiling.

's morgens

9.45 Begin van het feestprogramma met een optreden van de christelijke brassband ‚**Hosannah**' uit Leeuwarden
- — Samen de lof van God **zingen** uit een speciaal voor deze dag samengesteld liederenboekje.
- — ‚**Evangelisch Collage**', een geheel van teksten, pianospel, declamatie, en koorzang van een groot Gronings-Drents koor.
- — Ds W. Kos uit Vroomshoop houdt een **toespraak** vanuit het thema ‚GEZEGEND...'
- — Ook de **kinderen**, die hun eigen programma hebben doen mee: onder begeleiding van de muzikale klanken van Hosannah breken ze met hun **optocht** in ons programma in.

12.00-14.00 **Middagpauze**
- — Tijdens deze middagpauze zijn er in de pauzezaal optredens van ‚Kleine Kracht' uit Vroomshoop en ‚The Young Gospelsingers' uit Eindhoven.

's middags

13.45-14.00 Muziek ‚Hosannah'

14.00 **Samenzang**
- — Er zal een **zangspel** worden opgevoerd door een groep jongeren uit Treebeek onder leiding van ds Chr. Eijer, die dit speciaal voor deze dag heeft gecomponeerd.
  ‚Tussen schepping en voleinding'
- — De **toespraak** wordt verzorgd door ds J. Bouritius te Musselkanaal.
- — Een groot samengesteld **koor** uit Noord- en Zuid Holland verleent vocale medewerking aan de dienst, waarvan tv-opnamen worden gemaakt.

16.00 **Afsluiting**

ving van de kenmerken van de gemeenten is gebleven. Binnen die omschrijving wordt nu echter onderscheid gemaakt tussen de gemeente en haar leden: de gemeente leeft uit de openbaring van God en de leden belijden en zijn op die belijdenis gedoopt. Dat onderscheid lijkt mij niet zo zinvol, want de gemeente belijdt toch wat haar leden gemeenschappelijk belijden. Belangrijker is echter dat Jezus Christus niet meer alleen als Zaligmaker wordt beleden maar ook als Hoofd van de Gemeente en Heer van de wereld. Daarmee wordt recht gedaan aan belangrijke bijbelse getuigenissen over Hem en onze gemeenten willen ook aan hun trouw daaraan herkend worden. Tenslotte wordt de bijbel genoemd als enige bron van Gods openbaring waaraan gehoor gegeven moet worden.

Voldoende

Deze omschrijving, in 1953 door de gemeenten aangenomen, heeft de gemeenten nu al weer bijna dertig jaren bijeengehouden in de Unie. Zij is voldoende gebleken. Zal ze het ook in de woelige jaren tachtig en negentig van deze eeuw zijn? Ik verwacht van wel.
Want Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid. Is dat voldoende? Dat is het, mits...
Over dat mits bij een andere gelegenheid.

J. Reiling



Onder dit motto zullen duizenden baptisten uit alle delen van ons land elkaar in Zuidlaren ontmoeten om samen het feest van het honderdjarig bestaan van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te vieren.
Het is de wens van de Jubileumcommissie dat dit een sprankelend en hartverwarmd gebeuren zal worden. Een feest waarbij de Heer der gemeenten geloofd en geprezen wordt voor Zijn trouw en genade. Gezegend zijn we, honderd jaar lang, in de verbondenheid met elkaar en met Hem die ons leven is!
Voor zelfvoldaanheid is geen plaats. Alleen voor echte, werkelijke dankbaarheid. Een dankbaarheid die ons ook nu weer de visie zal geven op de grote opdracht in de wereld!
Wij hopen op zaterdag 19 september met zeer velen gezegend te zijn... en gezonden te worden!
Tot ziens op het Jubileumfeest. Y. H.

NEEM ZE MEE, UW KINDEREN!

Ja dan is dit de laatste aanmoediging uw kinderen er aan te herinneren dat...
het bijna zover is!
Weet u het nog?
Iedere jongen en elk meisje van plm. 6-12 jaar is welkom.
Voor de kleinsten is er crèche.
Op de plaats waar u uw kinderen brengt, kunt u hen ook weer ophalen.
Het programma is afwisselend, en duurt 's morgens van 10-12 uur en 's-middags van 2-4 uur.
Het thema: ‚Gezegend en Gezonden' is voor de kinderen vertaald in: ‚Heb je 't Licht ontvangen, doorgeven dan'.
We vinden het fijn om 11 september uw kinderen in Zuidlaren te begroeten en om elkaar en uw kinderen aan te moedigen het Licht, wat we van de Here Jezus ontvangen hebben door te geven.
Namens alle medewerkers(sters),

H. Verwoerd

RINGLEIDING

Voor gehoorgestoorden is het belangrijk te weten, dat de Prins Bernhard Hoeve is voorzien van een ringleiding.

GEZEGEND EN GEZONDEN
100 JAAR UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN
GEZEGEND EN GEZONGEN
40 JAAR LOFZANGEN EN GEBEDEN

Ter gelegenheid van deze jubilea hebben we de prijs van GROOTDRUK L&G tijdelijk verlaagd tot *f* 26,50 (is normaal *f* 32,50).
Deze aanbieding geldt tot en met de A.V. te Sneek, dd. 21, 22 en 23 oktober.
Op beide evenementen hopen we D.V. met onze stand aanwezig te zijn.
Bestellingen, vroegtijdig geplaatst, worden naar de Toogdag en A.V. meegenomen.

Zangbundel-Commissie

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); telefoon 074-421911

— Zijn de twijfelaars al over de streep?
Een honderdjarig Uniejubileum maak je maar éénmaal mee!

Zaterdag 19 september!

— Elke baptist
naar Zuidlaren
De Unie is
100 jaren

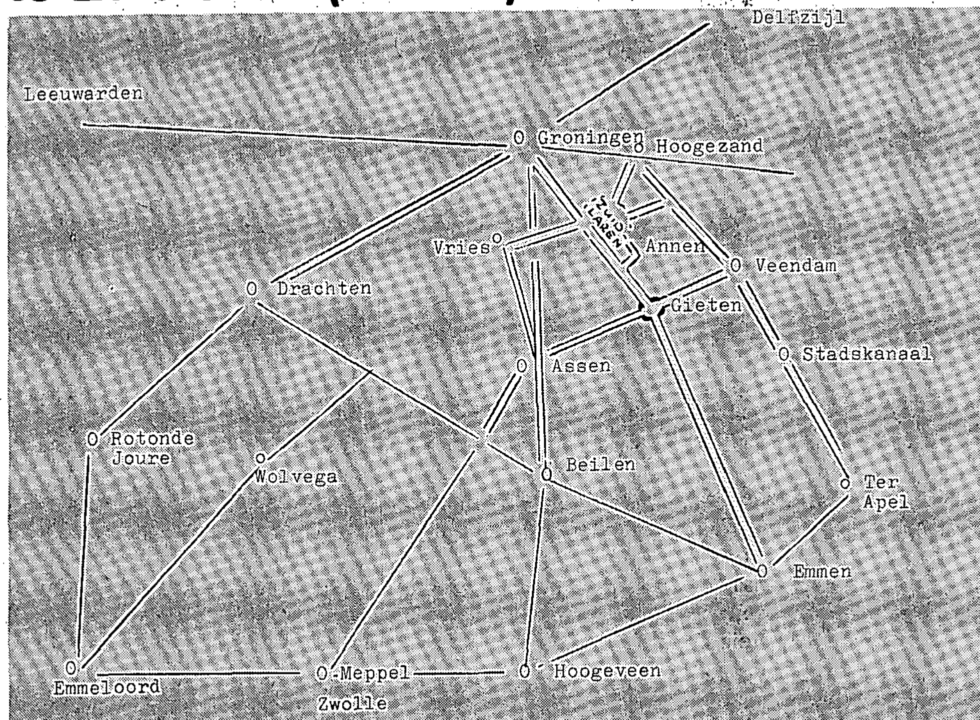
— Nog maar één week...

Honderd jaar Unie = Honderdduizend gulden!

Ja, dat leest u goed! De Unie van Baptistengemeenten in Nederland bestaat honderd jaar. En daarom willen we honderdduizend gulden bijeenbrengen; niet voor onszelf, maar voor het werk van onze zendelingen in het noorden van Kameroen. Daar werken sinds een aantal jaren Janca Loot en Janneke van Oosten. Ik hoef ze nauwelijks aan u voor te stellen, want ze zijn destijds namens ons, namens onze gemeenten uitgegaan. Maar voor wie het nog niet mocht weten: Janca is vroedvrouw, terwijl Janneke als verpleegkundige werkzaam is.
Noord-Kameroen, een land hier ver vandaan, is een uitgestrekt gebied met een deels rondtrekkende, deels gevestigde bevolking. Een betrekkelijk klein deel behoort tot de rooms-katholieke kerk of één der protestantse kerken. Maar het overgrote deel van de Kameroenézen in het noorden is moslom of hangt een stamgebonden religie aan, één van de vele! Dikwijls lijden het land en de mensen onder langdurige droogte en een verzengende hitte.
Hier werken - in Dagai, om precies te zijn - Janneke en Janca; maar zij niet alleen. Want de Europese Baptisten Zending, waarmee onze Unie in Nederland nu al weer vele jaren samenwerkt, heeft mannen en vrouwen van verschillende nationaliteit in dit gebied. Zij werken, behalve in Dagai, in Gamboura, Maroua, Mokolo, Mokong en Zidim. Voor het werk van Janneke en Janca voeren wij in 't kader van ons honderdjarig bestaan een jubileumaktie. De opbrengt ervan willen wij hoofdzakelijk bestemmen voor de post Dagai, waar zich een gezondheidscentrum (polikliniek en kraamvrouwenkliniek) bevindt. De overige centra - elk bestrijkt een gebied van ca. 10.000 personen - bevinden zich te Gamboura, Mokong en Zidim. Twintig jaar geleden werden in Dagai hutten gebouwd met daken-van-stro. Daarin vonden patiënten, die door ernstige ziekte of wegens de grote afstanden niet thuis konden slapen, een (tijdelijk) onderkomen. Ook mensen, die leden aan besmettelijke ziekten, werden in dergelijke hutten ondergebracht. Intussen zijn de eisen op het gebied van de hygiëne en de gezondheidszorg echter aangepast. De hutten verkeren, grotendeels althans, in vervallen staat en moeten worden vernieuwd. Ook de polikliniek en de kraamvrouwenkliniek in Dagai zijn aan modernisering toe.
Er worden op het ogenblik nieuwe huizen gebouwd, die worden voorzien van daken-van-golfplaten. In tegenstelling tot de strodaken hoeven deze - en dat is een belangrijk en op den duur geldbesparend verschil - niet elk jaar te worden vervangen. Meer dan eens hebben Janca en Janneke ons laten weten, dat de poli- en kraamvrouwenkliniek eveneens aan een grondige opknapbeurt toe zijn. Ook voor de posten in Gamboura, Mokong en Zidim is geld nodig voor renovatie van de akkommodatie, zij het op kleinere schaal, wil het werk op verantwoorde wijze worden voortgezet.
Dat werk in de gezondheidscentra - ze werden hierboven reeds genoemd - omvat de opvang en verzorging van maar liefst honderdvijftig zieken per dag. Daarnaast is er de preventieve medische zorg aan a.s. moeders, zuigelingen en kleuters.
Wil dat werk voortgang hebben, willen Janca en Janneke hun werkzaamheden op effektieve wijze kunnen verrichten, dan moeten de medische klinieken en de hutten op de posten, te beginnen in Dagai, worden hersteld en/of uitgebreid. We mikken op een bedrag van honderdduizend gulden. Dat is geen kleinigheid, maar zou honderd jaar Unie van Baptistengemeenten in Nederland ons met elkaar, ieder voor zich niet tot een flinke bijdrage kunnen bewegen?
U kunt grote én kleine giften overmaken of storten op *postrekening 9260* ten name van *Unie van Baptistengemeenten in Nederland* te Bosch en Duin, onder vermelding: *Jubileumprojekt.*
Alvast onze hartelijke dank!

J. A. Brandsma

Naar de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren (P.B.H.)



Als u via Assen komt, dan rijdt u het beste via Gieten, rotonde 3/4 om richting Groningen. Op de afslag Annen-Anloo gaat u rechtsaf en via Annen naar Zuidlaren. U komt dan precies bij de hallen uit!

BEVESTIGING EN INTREDE Ds H. SCHOUTEN

De baptistengemeente te Deventer deelt mee, dat ds H. Schouten D.V. zondag 27 september a.s., ná bevestigd te zijn door prof. dr J. Reiling, zijn intrede zal doen. Zowel de bevestiging, als de intrede vinden plaats in een dienst, die 's morgens 10.00 uur zal aanvangen in het eigen kerkgebouw, Binnensingel 16 in Deventer.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom!

INTREDE Ds O. OLDENBURGER

Op 27 september zal D.V. ds O. Oldenburger zijn werkzaamheden in de gemeente te Hengelo (O.) aanvangen.
's Morgens om 10.00 uur zal de bevestiging plaatsvinden, terwijl 's middags de nieuwe voorganger zijn intrede doet in het kerkgebouw aan de Jac. Catsstraat.
De gemeente nodigt u hierbij van harte uit de intrededienst van 15.00 uur bij te wonen, zodat u met haar dit heugelijke feit kunt vieren.

RECTIFICATIE

In DC van 28 augustus, pagina 2, rubriek „Uit Gemeentebladen geknipt" is helaas een storende fout geslopen. Niet de gemeente Utrecht-Silo, maar de gemeente Utrecht-Noord collecteerde *f* 1.900,— voor Polen. Ons excuus!

DE UNIE ALS GEMEENSCHAP

De Unie: organisatie of organisme?

Onze Nederlandse gemeenten zijn ingesteld op kleinschaligheid. We hebben het ideaal voor ogen van een gemeente, waarin de mensen elkaar nog kennen. En waarin ieder een eigen rol kan spelen, met de mogelijkheden die hem of haar geschonken zijn. Daarbij moeten we eerlijk zeggen dat ook hier het ideaal wel hoger ligt dan de werkelijkheid.

Wij zien de gemeente als een gemeenschap van mensen, die door de Heilige Geest rondom de Here Jezus Christus met elkaar verbonden zijn. Een gemeenschap van mensen, die elkaar meer of minder kennen en de verbondenheid willen beleven. Daarom een organisme, een levende gemeenschap. Die levende gemeenschap is ons heel wat waard, want zodra die gemeente zo groot wordt dat vervreemding dreigt, gaan we er over denken om te splitsen.

Onze Unie van Baptisten gemeenten is ook een gemeenschap. Echter niet van personen, doch van komplete gemeenten. In zo'n gemeenschap is de betrokkenheid van een ander karakter dan in een gemeenschap van personen. Die betrokkenheid lijkt meer te liggen in het zakelijke vlak, dan in het persoonlijke. Meer in het vlak van de organisatie dan in het vlak van het wel en wee van mensen met hun geloofsbeleving.

Terwijl de gemeente een organisme is, een verband van levende mensen - dat overigens een vorm van organisatie niet kan missen - lijkt de gemeenschap van de Unie meer een organisatie te zijn, waar in hoofdzaak organisatorische zaken aan de orde komen.

Het doorsnee-gemeentelid heeft vaak al moeite om in eigen gemeente alles in het oog te houden. Wat er onder dat hoofdstuk „Unie" allemaal gebeurt, ligt wat buiten het gezichtsveld, al spreken zending en evangelisatie wel aan. De opleiding gaat vaak pas leven als uit eigen gemeente of uit de familie iemand de studie voor voorganger gaat volgen. Maar de totaalopzet, het volledige doel van de Unie, onttrekt zich aan de waarneming.

Is de Unie alleen maar organisatie?

Naar opzet en bedoeling wil de Unie een samenlevingsverband zijn van baptisten gemeenten. Als eerste doel van de Unie wordt in de statuten genoemd: onder haar leden liefde, achting en samenwerking te bevorderen. Vanuit dit beginsel moeten we stellen dat er toch beslist niet alleen puur organisatorische motieven aan de Unie ten grondslag liggen. Liefde en achting voor elkaar gaan voorop! Daar staat onzichtbaar het woord „meeleven" achter. Het is niet een kwestie van zakelijke organisatie of van „eendracht maakt macht", maar van innerlijke betrokkenheid bij elkaars wel en wee. De bedoeling is wel degelijk dat de Unie een levend organisme zal zijn, en niet slechts een organisatie.

Hoe werkt dat in de praktijk?

De Unie wordt nog wel eens gezien als „zij" inplaats van „wij". Die zij, die Unie, wordt dan vereenzelvigd met de Commissie der Unie, in de wandeling de UC genoemd. Aangevuld met de Permanente Commissies, afgekort met PC's. Met elkaar dus de mensen en instellingen, die door de gemeenten gekozen zijn om de samenwerking van de gemeenten gestalte te geven.

Zo bezien, zou onze Unie een kring van gemeenten zijn, die vrij los van elkaar staan, en die alleen via die centrale instantie van UC en PC's met elkaar verbonden zijn. Dan loop je het risico dat je de Unie inderdaad gaat bekijken als een organisatie met een aantal bestuurders en plannenmakers, maar niet als een levende gemeenschap van gemeenten. Maar zo kunnen de oprichters van de Unie het nooit bedoeld hebben!

De Unie is bedoeld als een leefgemeenschap, waarin gemeenten in de eerste plaats aandacht hebben voor elkaar, meeleven met elkaar en de handen ineenslaan voor gezamenlijke taken. De basis van dat meeleven is liefde en achting, het resultaat is samenwerking.

Samen leven

Soms duikt uit een gemeente de vraag op: Wat hebben wij aan die Unie? Wat betekent die voor ons? Welk profijt hebben we van het lidmaatschap?

In die vraag zou zich iets kunnen weerspiegelen van de houding van sommige gemeenteleden. Zij vragen zich van eigen gemeente af: Wat heb ik er aan? Wat heb ik aan de gemeente, de kerkdienst, de preek, de bijbelkring? Maatgevend voor de waarde van die gemeente met al zijn facetten wordt dan de vraag of dat alles wel tegemoet komt aan jouw ideeën en wensen. Welk belang heb ik er bij? Speelt het wel in op mijn levensgevoel? De vraag, hoe men zichzelf voor de gemeente kan inzetten, en waarmee men met eigen persoon en leven de Heer kan dienen, komt daar niet aan de orde.

Met zo'n instelling wordt de gemeente nooit een echte gemeenschap, doch alleen een winkel, die met goede attrakties zijn klanten moet trekken en vasthouden. Maar zo mag de gemeente nooit worden! Ze moet gemeenschap blijven van mensen, die zich door de Heer geroepen weten om zich voor Hem en voor elkaar in te zetten.

Die gedachte moet ons ook als gemeenten in de Unie voor ogen blijven staan. Niet het profijtbeginsel: Wat hebben we aan de Unie, mag de waarde van het verband bepalen. De Unie is bedoeld als een levende gemeenschap, waarin je met belangstelling elkaars wel en wee meebeleeft en de handen ineenslaat voor een gezamenlijke aanpak.

Onafhankelijk of afhankelijk?

We hebben er wel eens bezwaar tegen dat gemeenten, die geen verband willen aangaan met andere gemeenten, zich „onafhankelijk" noemen.

Dan wijzen we op de autonomie van onze gemeenten. Elke plaatselijke gemeente is 'n zelfstandige eenheid, en die zelfstandigheid bewaken we angstvallig. Als plaatselijke gemeente zijn we in laatste instantie verantwoording schuldig aan Jezus Christus, onze Heer, en niet aan andere gemeenten, instellingen of personen.

Die zelfstandigheid maakt ons wel eens wat gesloten tegenover onze zustergemeenten in de Unie. Daarmee blokkeren we ook het echte meeleven, want we zijn al gauw bang dat meeleven en goede raad worden omgezet in bemoeizucht. Ook het verschil in praktijken van de gemeenten, bijvoorbeeld de wijze van avondmaal vieren of de funktie van de vrouw in de gemeente, schept wel eens afstand tussen gemeenten. Nu is autonomie een onbijbels woord. Het betekent dat je zelf je wetten en gedragsregels vaststelt, en dat is juist de zondeval van de mensheid geworden.

Wij erkennen Christus als het Hoofd van de gemeente; Hij is door zijn Geest onze Wetgever. Dat is Hij echter niet alleen van elke plaatselijke gemeente, doch ook van elk intergemeentelijk verband, zoals bijvoorbeeld onze Unie. De Heer is niet alleen aanwezig in de gemeente, maar Hij „wandelt tussen de zeven gouden kandelaren" en verbindt de gemeenten met elkaar.

We hebben met elkaar te maken, en waar liefde is, wordt graag een stukje zelfstandigheid en onafhankelijkheid ingeleverd terwille van de vreugde van het samen leven. Wie onafhankelijk en zelfstandig wil blijven, moet geen lid van een gemeente worden, geen lid van de Unie en... nooit trouwen!

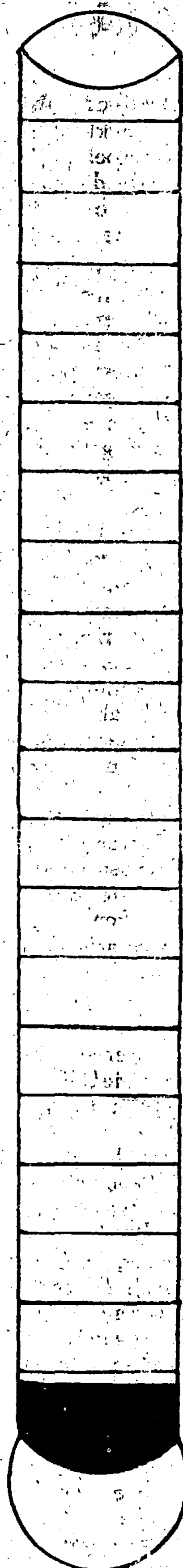
Hoe is de situatie?

Gelukkig is er wel degelijk meeleven met elkaar in onze Unie. De gemeenteberichten in De Christen worden graag gelezen, en velen verblijden zich als er elders in het land mooie dingen gebeuren. Buurgemeenten zijn present bij belangrijke gebeurtenissen, zoals afscheid en intrede van een voorganger. In de gewesten zijn de radenconferenties behoorlijk aktief bezig met inhoudelijke gesprekken over het geloof en zijn praktijk.

Wellicht zouden we ons op de drempel van een tweede eeuw van onze Unie er op moeten bezinnen hoe we als verbonden gemeenten nog meer op een direkte en spontane wijze met elkaar zouden kunnen meeleven. Door gemeenteberichten in ons weekblad. Door als buurgemeenten samen

Verantwoording ontvangen giften voor het jubileumprojekt tot en met juni 1981

A.V.-kollekte	3.017,35
CW,W	160,—
BB,E	50,—
MJAH,D	100,—
DB-P,Z	7,—
PA,H	50,—
FvdW,S	50,—
BG,E	50,—
JB,A	25,—
HV,E	15,—
EEA.A,A	25,—
HHRP,V	10,—
GvM,D	50,—
HS,L	100,—
MG,G	50,—
AN,E	25,—
GdJ,E	25,—
NHC,G	20,—
HA,S	250,—
SvdV,A	50,—
LB,Z	25,—
AS-W,H	50,—
Totaal	4.204,35



akties te ondernemen en ervaringen uit te wisselen. Door in onze bidstonden ook te denken aan gemeenten, die het moeilijk hebben. Dat alles naast de warme belangstelling voor het werk dat via UC, PC's en nevenorganisaties gezamenlijk wordt gedaan.

Mogen we levende gemeenten blijven, die in de Unie levendig met elkaar omgaan!

H. G. de Winkel

AFSCHEID Ds Y. HORJUS

Op zondag 20 september a.s. zal ds Y. Horjus afscheid nemen van de baptistengemeenten Makkum en Workum, in een dienst die gehouden wordt in de Gereformeerde Kerk te Makkum, Buren 17.

De raden der gemeenten nodigen alle belangstellenden van harte uit tot het bijwonen van deze dienst, die om 14.30 uur begint.

BROEDER "BAPTIST" - DE UNIE - EN DE VER-VAN-MIJN-BED-SHOW

Broeder „Baptist" schoot onwillekeurig even in de lach, toen ik hem recht op de man af vroeg, of hij zijn kijk op de unie eens wilde beschrijven, in verband met dit verhaal in DC.

„Nou", zei hij, „als je me die vraag tien jaar geleden zou hebben gesteld, zou je beslist een ander antwoord hebben gekregen dan nu".

„Je maakt me nieuwsgierig" antwoordde ik.

„Ja, een jaar of wat geleden zei de unie mij totaal niks. 't Was een soort ver-van-mijn-bed-show. Ik was toen nog maar kortgeleden gedoopt, na mijn bekering en ik vond de contacten in onze eigen gemeente geweldig. Maar andere gemeenten, die ik niet kende, deden mij niets".

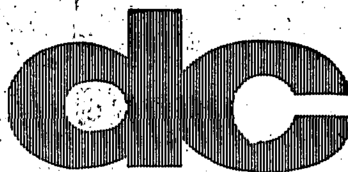
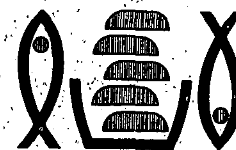
„Dat kan ik me levendig voorstellen" reageerde ik. „Maar vandaag beleef je dat anders? Hoe is dat gekomen?"

Onze broeder ging verder: „Ik had zelfs, eerlijk gezegd, ronduit bezwaren tegen een unie-gemeenschap. Elke gemeente moet zijn eigen zaken regelen, vond ik. Het gevaar, dat een unie de zelfstandigheid van een gemeente zou kunnen aantasten, leek me niet denkbeeldig. En dan bovendien de financiële consequenties. Onze gemeente had het financieel vrij zwaar en een paar duizend gulden per jaar aan unie-contributie vond ik onverantwoord. Weggegooid geld, waarvan je maar moest geloven dat het goed zou worden besteed. En dan nog al die collecten en vrijwillige bijdragen voor alle mogelijke unie-activiteiten! Dat geld kon in eigen gemeente veel beter worden besteed en was daar het meest nodig".

„Ja", mengde moeder Baptist zich even in het gesprek, terwijl ze een tweede kop koffie inschonk, „mijn man stond vrij negatief tegenover de unie. Wij hebben daar nog al eens woorden over gehad. Want ik zelf stam uit een gezin, waar de unie positief werd gewaardeerd. En wanneer je dan soms dingen hoorde vanuit andere gemeenten, waarmee je het niet eens meende te kunnen zijn, dan had je de poppen weer aan het dansen".

Br B. sloot zich daar helemaal bij aan. „Ja, dat was vaak helemaal niet zo leuk. Maar toen werd ik als diaken gekozen. Daardoor begon ik me wat meer te verdiepen in de geschiedenis van onze gemeente. Ik ontdekte, dat onze eerste officiële voorganger hier indertijd kon werken,

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

dank zij een subsidie van de Evangelisatie-Commissie der Unie, dus eigenlijk van de unie zelf. Zelf een voorganger onderhouden kon de kleine groep Baptisten toen nog niet. De gemeente is toen wondersnel gegroeid. Kijk, toen realiseerde ik mij, dat onderlinge hulp toch enorm belangrijk is. En ik las, dat dat indertijd een van de voornaamste doelstellingen was bij de oprichting van de unie: De gemeenten behulpzaam zijn bij de uitvoering van hun taak!

Ik realiseerde mij, dat dit alles te maken heeft met wat de Schrift zegt: „Heb de broederschap lief".

„Dat zegt Petrus" vulde ik vlot aan.

„U zult best gelijk hebben. Maar op deze manier begonnen mijn vooroordelen jegens de unie wel snel te slinken. Bovendien kwamen wij, als gemeente, toen in contact met de Unie-Bouw-Stichting. We waren namelijk dringend toe aan een eigen kerkgebouw. Wel, die UBS bleek ook een prima instelling te zijn, want we kregen enorme steun, zowel wat betreft adviezen en voorlichting alsook financiële hulp. Nou, da's dus ook weer zo'n facet van de unie-gemeenschap. Sinds we de nieuwe kerk hebben, is het kerkbezoek snel gestegen. Die zegen danken we, naast Gods hulp, toch ook aan de landelijke gemeenschap van broeders en zusters".

Zr Baptist knikte instemmend. „En dan moet je de Algemene Vergadering ook wel noemen" zei ze.

„Ja, dat is waar. Mijn vrouw en ik zijn er een paar jaar geleden naar toe geweest als afgevaardigden van onze gemeente. Vroeger leek me dat een vreselijke zaak, al die zakelijke beslommeringen. Maar mijn inzicht in de mogelijkheden en de zegeningen van het gezamenlijke werk is daar behoorlijk gegroeid. Er was een soort conferentie-middag over de zending. Ik heb me er over verbaasd, dat ons zendingswerk zo'n omvang heeft gekregen. En ik was, eerlijk gezegd, ontroerd, toen ik persoonlijk kennis kon maken met een paar van onze zendelingen. Hoe zou zo'n fijn stuk werk ooit mogelijk zijn geweest, wanneer we niet de handen ineen hadden geslagen! 'k Hoorde ook, voor 't eerst, dat wij een werkgroep hebben, die zich bezig houdt met de wereld in nood en die probeert om de gemeenten er toe te stimuleren dat ze hun harten en beurzen open houden voor de „minste broeders".

'Dat ik aanvankelijk niet zo happy was met de uniecontributie, vertelde ik al. 'k Vond de unie een dure aangelegenheid. Maar ik ben er op die vergadering achter gekomen, dat het geld niet verdwijnt in een bodemloze unie-put, maar dat het besteed wordt voor o.a. het pensioen- en invaliditeitsfonds van onze voorgangers of hun kinderen en weduwen. Dat lijkt mij, met name in onze tijd van sociale voorzieningen, een goede zaak".

Ik kon, allicht, niet nalaten om onze broeder te zeggen, dat ik bijzonder blij was met zijn positieve verhaal. „De unie is voor u dus geen ver-van-mijn-bed-show meer. Wat u betreft is het „De unie dichter bij".

„Daar hebt u gelijk in" zei br Baptist spontaan. „De unie is veel dichter bij dan veel gemeenteleden zich realiseren. Heel veel werk in heel veel gemeenten zou er anders, waarschijnlijk minder vruchtbaar, uitzien dan nu dikwijls het geval is. Al was het alleen maar door de stimulans die er dikwijls uitgaat van verhalen en berichten uit andere gemeenten, denk ik wel eens".

Wel, zo hebben we nog een uurtje doorgepraat. De twaalfjarige dochter toonde trots de zangbundel, die ze gekregen had bij het verlaten van de zondagsschool. En zo sprakan we over Lofzangen en gebeden, de bundel die in onze gemeenschap met dank en vreugde wordt gebruikt; ook een unievrucht. En via de dochter passeerde het goede werk van de Nederlandse Baptisten Jeugd-Beweging de revue, waarin onze jongeren, vanaf de zondagsschoolleeftijd tot in de tienerperiode, veel geboden wordt. De ECU doet een zeer duidelijke evangelisatiestimulans van zich uitgaan, met name via haar evangelisatiepredikant, vond zuster Baptist, en daar stemde iedereen van harte mee in.

En toen we toch bezig waren om alles op een rijtje te zetten, kon onze zuster, als ijverig lid van „Zusterhulp", het werk van de N.B.V.B. natuurlijk moeilijk vergeten. Via deze landelijke vrouwenorganisatie doen onze vrouwen een bijzonder fijn stukje werk.

Dat „Tabitha", onze stichting met haar zes tehuizen voor gezonde en hulpbehoevende bejaarden zou worden overgeslagen, lag niet in de lijn der verwachting, omdat de grootmoeder van het gezin er al enkele jaren verzorgd werd.

En toen de telefoon ging, kwam ons eigen seminarie „De Vinkenhof" ter sprake, omdat de opbeller een neef bleek te zijn, derdejaars student aldaar. Ongeveer twintig jongeren bereiden zich daar voor op een stuk werk in Gods wijngaard. En ook dat is mogelijk, dank zij de inzet van de gezamenlijke gemeenten.

— o —

Wie zich metterdaad verdiept in (de zegeningen van) het gemeenschappelijk werk, komt allicht tot de conclusie, dat er nergens door mensen gewerkt wordt zonder dat er fouten worden gemaakt en problemen veroorzaakt; maar hij zal tevens moeten constateren, dat onze broeders honderd jaar geleden, bij de oprichting van de unie, een open oog hebben gehad voor de bijbelse opdrachten „Hebt elkander van harte lief" en „Draagt elkanders lasten". Hoofd en hand, oog en oor kunnen noch mogen ooit zeggen, dat ze elkaar niet nodig hebben, of dat zij geen verantwoordelijkheid voor elkaar dragen.

Fijn, dat er velen zijn als broeder Baptist, wier ogen voor deze dingen wijd open staan, of open gaan.

C. van Wier

ERKENNING

Naar wij vernamen heeft br H. Hornstra, emeritus-voorganger, wonende te Heerlen, het

Verzetsherdenkingskruis

verkregen.

Br Hornstra zat van begin september tot begin december 1941 wegens illegale werkzaamheden gevangen, en nog enkele dagen in december 1944.

Zij, die hem toen kenden, hebben met de zijnen gebeden om zijn bewaring, die de Heer in zijn genade schonk.

P.

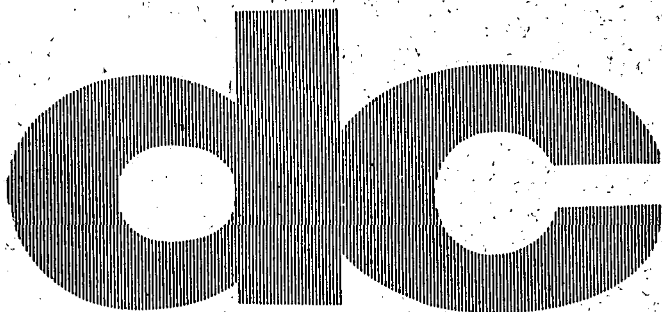
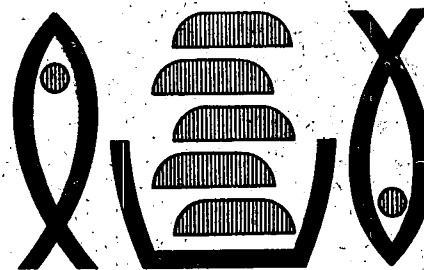
BEROEPINGSWERK

Beroepen te Deventer: H. Schouten, kandidaat te Utrecht, die dit beroep heeft aanvaard.

MEDEDELING

In het nummer van ons blad dat 18 september verschijnt, zal de agenda voor de komende algemene vergadering te Sneek worden opgenomen.

C.C.-VERGADERING VAN DE N.B.J.B.
zaterdag 26 september a.s.
DE SAMENHOF, ZWOLLE
9.45 uur

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 37 - 18 september 1981

DICHTERS EN DENKERS

Dichters staan dichter bij mij dan denkers, wat niet betekent dat dichters niet denken. En of! Maar denkers verpakken wat zij vnden vaak in vaktaal terwijl dichters hun binnenste gevoelens in beelden voor mij neerzetten. Denkers trachten hun stof logisch te ordenen - zie de brief aan de Romeinen -, dichters delen spelend bloemen uit. Best, u prefereert koele lijnen, scherpe definities, kantige bergtekens en ik verheug me over glooiende velden en zingende bossen. Hebben we beiden wat we zoeken.

Met bovenstaande woorden wilde ik slechts aanduiden dat ik bundeltjes gedichten bekeek en er uit las. Eigenlijk zocht ik naar een ontboezeming over wat wij „zegen" noemen. In de Encyclopedie van het christendom - zeker geen boek vol verzen - was ik begonnen. Onder Z zocht ik naar zegen. Ik vond het woord met daarachter een komma en dan: zie vloek. Dus de vloek opgezocht. Maar wat daar over zegen stond kan wel op de nagel van mijn pink staan. 't Was bijna allemaal vloek wat de klok sloeg.

Waarom ik naar zegen zocht? Ja, waarom. Een mens wil toch wel eens een duidelijke omschrijving, een uit de doeken doen van wat er in of achter zo'n woord zit. Ieder heeft een vage voorstelling. Ook hij of zij die zingt: O zegen mij, mijn Heiland! Maar wat wordt dan bedoeld? 'k Bid U niet om roem of rijkdom. Dat laten we wel sedert Jezus daarover weinig roemrijks gezegd heeft. Wordt gedacht aan: 'k Hoor hemelstemmen ruisen, des heilsstrooms golven bruisen!? Dat zou het kunnen zijn: een opnieuw doordrongen worden van het heil dat God geeft aan tastende, struikelende mensen, ook wel zondaars genoemd. Terecht overigens.

In Num. 6, de laatste verzen, staat dat de priesters Gods naam op Israël mogen leggen „en Ik zal ze zegenen". Ik las een joodse vertaling die zo luidt:
De Heer zegene en beware u; de Heer late zijn aanwezigheid boven u lichten en zij u genadig; de Heer wende zijn aanwezigheid naar u en legge op u vrede.
In het nieuwe testament hebben we niet een dergelijke opdracht voor de gemeente. Wij zijn immers een koninklijk priesterschap. Onze diensten worden veelal afgesloten met de laatste woorden uit 2 Kor. 13: de genade van de Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen. Dat is een heerijke ontplooiing van wat we onder zegen verstaan.

Of Jakob er ook zo over dacht, toen hij z'n blinde vader, op aanstichten van z'n moeder nog wel, bedroog? Wat is daar (Gen. 27) wat af gelogen en bedrogen. Een familiedrama in beangstigende vorm. Als je dan leest wat de oude Izaäk zegenend zegt, zie je dat het gaat om de dauw des hemels, om de vette streken der aarde, om overvloed van koren en most, om heerschappij over anderen. De schreeuw die Ezau uitstoot als hij ontdekt dat Jakob hem te vlug is af geweest, is hartverscheurend: Hebt gij slechts deze éne zegen, mijn vader?
Maar wat bedoelde Jakob, wiens naam in de nacht bij de grensrivier de Jabbok in Israël werd omgedoopt na een vreemde worsteling met een man en toen zei: Ik laat u niet gaan tenzij gij mij zegent!?
Die Jakob toen en daar, in tegenstelling met wat hij tegen z'n blinde vader zei, erkende Jakob te heten, deze slinkse Jakob ontroert je eigenlijk door zijn hunkering naar zegen. Hij geloofde er in. In een geheimzinnige overdracht van heil.

Hoe kwam ik er toe om over dichters en denkers te beginnen. Ik zocht naar wat anderen zeiden over zegen. Muus Jacobse heeft een bundel bijbelse gedichten geschreven. Het begint bij Adam en gaat vele mensen langs uit de oud- en nieuwtestamentische tijd. Abraham komt aan de beurt, Izaäk, Ezau, Jozef enz. Tevergeefs zocht ik naar een lied over Jakob. Meer dan dertig personen worden in een vers getekend. Maar Jakob mist. Dat moet opzet zijn. Zo'n man kun je niet over het hoofd zien. Feit is: hij werd gewoon overgeslagen. Was hij te ver onder de maat?

In psalm 146, waarin God als enige Helper bezongen wordt, staat: Welzalig hij die

AGENDA

van de 101ste Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland op 21, 22, 23 oktober 1981 te Sneek.
(alleen die punten zijn opgenomen, die als regel op een gemeentevergadering aan de orde komen; redactie).

1. *Opening door de voorzitter van de Commissie der Unie, br J. Broertjes te Groningen.*
2. *Verkiezing van een voorzitter van de 101ste Algemene Vergadering.*
   Kandidaat: br J. Broertjes, Groningen.
6. *Jaarverslag van de Unie over 1980.*
14. *Verkiezing van vijf leden van de Commissie der Unie.*
    Aftredend en herkiesbaar: br H. Ploeger, Arnhem.
    Kandidaat: dezelfde.
    Aftredend en niet-herkiesbaar: br J. Broertjes, Groningen; br A. Klein Haneveld, Enschede; br O. Oldenburger, Sneek; br W. Veenstra, Alphen a/d Rijn.
    Kandidaten: br T. Blaauw, Stadskanaal; br. M. G. Boeschoten, Bunnik; br W. Kos, Vroomshoop; br C. Mostert, Lelystad; zr A. M. Nederlof-Grobben, Hengelo; br A. Niessink, Vaassen; br A. Scheerhoorn, Stadskanaal; br J. Schouten, Delfzijl; br. P. Wijchers, Zwolle.
    Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie namens de NBVB.
    Aftredend en herkiesbaar: zr M. T. Oosterloo-De Jong, Heerlen.
    Kandidaat: dezefde.
    Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie namens de NBJB.
    Aftredend en niet-herkiesbaar: br A. Scheerhoorn, Stadskanaal.
    Kandidaat: nog onbekend.
15. *Verkiezing van één lid van de Financiële Commissie der Unie.*
    Aftredend en niet-herkiesbaar: br A. Niessink, Vaassen.
    Kandidaten: br A. Bosma, Arnhem; br W. Koster, Harlingen; br J. C. Kuiters, Zwijndrecht; br J. H. Meijer, Wormer; br. J. H. Wolters, IJmuiden.
16. *Voorstellen van de Commissie der Unie.*
    1. Voorstel om br O. H. de Vries te De Bilt, docent aan het seminarium der Unie te Bosch en Duin, aan te wijzen als voorganger in algemene dienst met een bijzondere opdracht overeenkomstig artikel 10, lid a van het reglement inzake voorgangers.
    2. Voorstel om de gemeente te Utrecht-Noord te verzoeken, br O. H. de Vries te De Bilt te beroepen als voorganger met bijzondere opdracht voor de tijdsduur van deze opdracht overeenkomstig artikel 10, lid b van het Reglement inzake voorgangers.
17. *Voorstel van de gemeente te Hengelo.*
    De gemeente te Hengelo stelt de Algemene Vergadering voor om artikel 2 lid c van het Huishoudelijk Reglement der Unie aan te vullen met de woorden: „Bij voorkeur dienen deze kandidaten buiten de Commissie der Unie gezocht te worden. De verkiezing van de voorzitter dient uiterlijk zes weken vóór de Algemene Vergadering te hebben plaatsgevonden".
    Artikel 2, lid c luidt dan als volgt: „De voorzitter der Algemene Vergadering wordt door de Algemene Vergadering gekozen uit kandidaten, vooraf gesteld door de gemeenten en de Unie-Commissie. Bij voorkeur dienen deze kandidaten buiten de Commissie der Unie gezocht te worden. De verkiezing van de voorzitter dient uiterlijk zes weken vóór de Algemene Vergadering te hebben plaatsgevonden. De sekretaris der Algemene Vergadering wordt door de Commissie der Unie benoemd".

    Toelichting:
    Het komt de gemeente te Hengelo voor, dat het de leiding van de Algemene Vergadering ten goede zal komen, als de voorzitter minder direkt is betrokken bij de beleidsvorming van de Commissie der Unie. De genoemde periode van zes weken is wenselijk om de voorzitter de tijd te geven, zich in de stukken in te werken.

    Prae-advies van de Commissie der Unie:
    De Commissie der Unie meent de Algemene Vergadering aanvaarding van het voorstel van Hengelo te moeten ontraden. De bestaande tekst van hte Huishoudelijk Reglement biedt de gemeenten immers de mogelijkheid om kandidaten te stellen voor het voorzitterschap van de Algemene Vergadering. Bovendien is de voorgestelde verkiezingsprocedure als regel bezwaarlijk.
18. *Voorstel van de gemeente te Stadskanaal-Zuid.*
    De Algemene Vergadering besluite, dat de FCU inplaats van de UC te adviseren over de minimaal aan de voorgangers uit te keren salarissen in het vervolg de UC adviseert over de aan de voorgangers uit te keren salarissen en draagt de UC op ervoor zorg te dragen, dat de voorgangers in algemene dienst der Unie overeenkomstig die normen worden gesalarieerd.

    Toelichting:
    1. De adviezen van de FCU aan de UC over de minimaal aan de voorgangers uit te keren salarissen fungeren in veel gemeenten als normen.
    2. De normen, die gehanteerd worden ten aanzien van voorgangers in algemene dienst der Unie, zijn ondoorzichtig. Wie stelt die normen vast?
    3. Het op elkaar afgestemd zijn van de salarissen van zoveel voorgangers in dienst der gemeenten als van de voorgangers in algemene dienst der Unie.

    Prae-advies van de Commissie der Unie:
    De Commissie der Unie - van oordeel dat het systeem waarbij zij, gehoord de FCU, adviezen uitbrengt voor de minimaal uit te keren (voorgangers)salarissen gehandhaafd dient te blijven - meent de Algemene Vergadering aanvaarding van het voorstel van Stadskanaal-Zuid te moeten ontraden, waarvoor zij de volgende motieven aanvoert:
    1. Het huidige systeem, zoals het hierboven is omschreven, blijkt reeds vele jaren over het algemeen goed te funktioneren.
    2. Dit systeem is een vorm van dienstverlening aan de gemeenten, die hun zelfstandigheid respekteert. Het staat de gemeenten immers vrij om boven de geadviseerde minimum-bedragen uit te gaan, hetgeen in de praktijk ook gebeurt.
    3. De bepaling van de hoogte van het voorgangerssalaris is uiteindelijk een zaak van elke gemeente (en van de voorganger van de desbetreffende gemeente). De UC kan - en wil - in dit opzicht niets dwingends voorschrijven.
    4. De salariëring van voorgangers in algemene dienst der Unie door de UC geschiedt overeenkomstig artikel 4, lid 7 van het Huishoudelijk Reglement der Unie onder

---

de God van Jakob tot zijn hulpe heeft. Graag en opgewekt zingen we: Zalig hij, die in zijn leven... Zou het niet meer voor de hand hebben gelegen om in plaats van die dubieuze Jakob de naam van Abraham, van Mozes of wie ook te noemen? Dat worden mannen van formaat. Gods uitgelezenen.

Er is evangelie in het oude testament en het ligt hier voor het oprapen.
God laat ons eeuw in eeuw uit jubelen. De doortrapte Jakob wordt een zegenende Israël. Muus Jacobse heeft hem overgeslagen, maar God dacht aan hem.
Wat is de zegen? God denkt aan mij!

Huizinga

goedkeuring door de Algemene Vergadering van de begrotingen.
5. Gezien de eigen beslissingsbevoegdheid van de afzonderlijke gemeenten, zeker ook waar het de salariëring van hun voorgangers betreft, moet het voorstel van Stadskanaal-Zuid als ongewenst en onuitvoerbaar worden beschouwd.

19. *Voorstel van de gemeente te Vriescheloo.*
De Algemene Vergadering besluite, dat voorstellen, leidend tot verhoging van Uniekontributie, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Reglement aan de gemeenten dienen te worden aangeboden bij de aanbieding van de agenda van de Algemene Vergadering. Zij kunnen nimmer, hoe ook genaamd, staande de Algemene Vergadering worden ingediend.

Toelichting:
Verhoging van de Uniekontributie betekent voor kleine gemeenten verhoudingsgewijs een aanzienlijke lastenverzwaring. Een dergelijke verhoging kan best redelijk en/of noodzakelijk zijn, maar wij wensen daarover tijdig te worden geïnformeerd en daarover van te voren te kunnen beraadslagen.
Ter Algemene Vergadering aangenomen amendementen en/of moties ontnemen ons die mogelijkheid, waarbij, naar op de Algemene Vergadering in 1980 is gebleken, de zorgvuldigheid in het gedrang komt.

De agendapunten 20 t.e.m. 46 worden door sektie A behandeld.

25. *Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie.*
Aftredend en hierkiesbaar: br J. Bouritius, Musselkanaal; br Chr. Eijer, Enschede.
Kandidaten: dezelfden.

26. *Voorstellen van de Evangelisatie Commissie der Unie.*
1. Aan de Werkorde van de ECU worde een (nieuw) artikel 3 toegevoegd, dat als volgt luidt:
„De ECU kan zich voor de uitvoering van haar opdracht laten bijstaan door één of meer personen, die daarvoor geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld. De benoeming, het ontslag en het vaststellen van de arbeidsvoorwaarden geschieden door de ECU, met dien verstande dat de benoeming de goedkeuring van de Algemene Vergadering behoeft".

Toelichting:
Deze aanvulling is bedoeld om de positie van bijvoorbeeld de evangelist te regelen, die tot nu toe niet in de werkorde was omschreven.

Opmerking:
Het bestaande artikel 3 wordt dan artikel 4, terwijl het bestaande artikel 4 artikel 5 wordt.
2. In de Werkorde van de ECU kome artikel 5 (voorheen artikel 4) als volgt te luiden:
„De ECU bestaat uit vijf leden, van wie tenminste één lid geen predikant is. De funkties in deze kommissie zijn: voorzitter, tweede voorzitter, sekretaris, algemeen adjunct en assessor. De leden verdelen de funkties onderling. Ze worden gekozen overeenkomstig artikel 6 van het Huishoudelijk reglement der Unie. De in artikel 3 van deze Werkorde bedoelde persoon (personen), de penningmeester-administrateur der Unie en de algemene sekretaris der Unie zijn leden met adviserende stem.
Bij voorkeur wordt de voorzitter of de sekretaris aangewezen als vertegenwoordiger in de Commissie der Unie.

Opmerking:
Het bestaande artikel 5 wordt artikel 6, artikel 6 wordt artikel 7 en artikel 7 wordt artikel 8.

38. *Verkiezing van één lid van de Unie Zendings Commissie.*
Aftredend en herkiesbaar: zr J. Blaauw-Van Lune.
Kandidaat: dezelfde.

40. *Voorstellen van de Unie Zendings Commissie.*
1. Voorstel tot aanvaarding als zendelingen van br J. P. J. F. van der Leur en zr J. van der Leur-Posthumus, Utrecht.
2. Voorstel tot aanvaarding als zendelinge van zr D. Rosier, Leeuwarden.

De agedapunten 47 t.e.m. 67 worden door sektie B behandeld.

56. *Verkiezing van één lid van de Commissie voor de Opleiding.*
Aftredend en niet-herkiesbaar: br P. van der Werf, Groningen.
Kandidaten: br K. Brongers, Eindhoven; br A. Hofman, Stadskanaal; br Y. Horjus, Workum; br G. H. W. Pflaum, Hoogezand.

57. *Voorstellen van de Commissie voor voor de Opleiding:*
Voorstel tot definitieve toelating tot de opleiding van br H. Braker, Bosch en Duin.

58. *Voorstel van de gemeente te Leiden.*
De Algemene Vergadering besluite de Commissie voor de Opleiding te verzoeken, kontakt te leggen met het Curatorium resp. Rectorium van de theologische faculteit te Heverlee (België), ten einde een eventuele toekomstige integratie van afgestudeerden van deze faculteit binnen onze Uniegemeenschap zo goed en zo vroeg mogelijk voor te bereiden.

Toelichting:
Gezien de samenstelling van het studentencorps aan „De Vinkenhof" is een jaarlijkse doorstroming van twee of maximaal drie afgestudeerden naar de gemeenten te verwachten. Het aantal vakante gemeenten resp. predikantsplaatsen beweegt zich rondom de vijfentwintig. Het valt te voorzien, dat dit aantal in de nabije toekomst nog zal toenemen.
Reeds nu is een niet onaanzienlijk aantal voorgangers onder ons werkzaam, die hun opleiding aan het desbetreffende instituut genoten hebben. De arbeid van deze broeders kan ongetwijfeld zegenrijk worden genoemd.
Het Bijbel Instituut België is voornemens om in september 1981 te starten met een erkende theologische faculteit, die voortbouwt op de bestaande bijbelschool-opleiding. Het is te verwachten, dat afgestudeerden van deze faculteit in de toekomst ook in onze gemeenten zullen gaan dienen. Gekonstateerd kan immers worden, dat er een evidente geestelijke verwantschap tussen genoemd opleidingsintstituut en onze gemeenten bestaat. Het is daarom gewenst om deze ontwikkeling, i.c. de totstandkoming vn een erkende theologische faculteit met een positieve en vooruitziende opstelling tegemoet te treden.

Prae-advies van de Commissie voor de Opleiding:
1. Sinds de jaren negentig van de vorige eeuw hebben in de Unie verenigde gemeenten het tot hun taak gerekend, zorg te dragen voor de opleiding tot voorganger van diegenen uit de gemeenten, die zich daartoe geroepen wisten.
2. In 1955 besloten de gemeenten, de uitvoering van deze taak zelf ter hand te nemen en voor dit doel een eigen opleiding in het leven te roepen. Sinds 1 september 1958 wordt de opleidingstaak vervuld door het Seminarium op „De Vinkenhof".
3. De normale en door de gemeenten gewenste weg naar het voorgangerschap is voor leden van onze gemeenten de weg via aanmelding en aanbeveling door de gemeente en deze eigen opleiding. In sommige gevallen wordt van een andere baptisten-instelling zoals Rüschlikon gebruik gemaakt, met name wanneer sociale omstandigheden een studie aan „De Vinkenhof" onmogelijk maken.

4. Het ligt niet op de weg van de Unie om voor deze opleidingstaak ook andere niet-baptistische instituten in te schakelen. Eerst recht kan de Unie geen verantwoordelijkheid op zich nemen voor de opleiding tot voorganger van anderen dan leden van onze gemeenten.
5. De Commissie voor de Opleiding moet derhalve de door de gemeente te Leiden voorgestelde weg ten stelligste ontraden: hij is in strijd met wat de gemeenten sinds negentig jaren hebben voorgestaan.
6. Naast deze fundamentele gronden wijst de Commissie voor de Opleiding nog op het volgende: De indruk, als zou er in de Unie op dit moment ruimte zijn voor vijfentwintig nieuwe voorgangers, is onjuist. Het aantal volledige voorgangersplaatsen bedraagt thans (mei 1981) ongeveer zeven à acht. De vervulling van deeltijdse voorgangersplaatsen is mede afhankelijk van andere faktoren, zoals de wenselijkheid om zulke voorgangersposten te kombineren tot één volledige post en de mogelijkheden om aanvullende funkties in het godsdienstonderwijs of elders te vinden, die ook op langere termijn met een deeltijdse voorgangersdienst kunnen worden gekombineerd.
7. De Commissie voor de Opleiding overweegt, of een uitbreiding van het aanbod van het Seminarium wenselijk en mogelijk is in de vorm van bijvoorbeeld een zaterdagopleiding. Deze opleiding zou afgestemd kunnen zijn op het verkrijgen van een persoonlijke beroepbaarstelling overeenkomstig artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers.
8. De gemeenten worden opgewekt om met name hun jongere leden te wijzen op de mogelijkheden om de Heer te dienen in het voorgangerschap en om ze in kontakt te brengen met de eigen opleiding.
9. Ten overvloede wijst de Commissie voor de Opleiding erop, dat voor leden van onze gemeenten, die een theologische opleiding elders hebben gevolgd, reeds lang de mogelijkheid bestaat om langs de weg van een persoonlijke beroepbaarstelling (artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers) beroepbaar te worden gesteld.

Prae-advies van de Commissie der Unie:

De Commissie der Unie stelt zich achter het prae-advies van de Commissie voor de Opleiding.

65. *Verkiezing van één lid van de Redaktiekommissie van „De Christen".*

Aftredend en herkiesbaar: br H. Ploeger, Arnhem.
Kandidaat: dezelfde.

71. *Rondvraag.*

72. *Sluiting.*

Ph. Lindeman Wzn
25 jaar verslaggever Gods

Begin 1953 kwam Philippus Lindeman - met verplichte toevoeging van Wzn. om verwarring met zijn neef te voorkomen - op het seminarie in Hamburg aan.
Zijn diensttijd zát er op. De voorbereiding op het predikantschap kon beginnen. Zijn eerste daad ná beëindiging van de studie was Marianne Hulleman, eveneens uit Hengelo afkomstig, in het openbaar het jawoord te geven in een dienst waarin ds F. E. Huizinga voorging (9-8-1956). Op 23 september 1956 verwelkomde Stavoren het jonge paar op een hartelijke wijze. Na vier jaar werd Lindeman de eerste voorganger van de kort daarvoor zelfstandig geworden gemeente te Veendam. Na drie eneenhalf jaar riep Utrecht hem en hij ging, zeer tot spijt van de Veendammers die gaarne luisterden naar zijn prediking en in zijn spontane wijze van omgaan een uitnodiging zagen om met de problemen op tafel te komen.

1 april 1971 werd br Lindeman luchtmachtpredikant. Aanvankelijk in Bramsche (Westduitsland) later op de vliegbasis Twente, dezelfde vliegbasis waar soldaat Lindeman meer dan eens de lucht ingegaan was... En sindsdien zit hij daar, in rang gelijk gesteld met een majoor.
De vliegbasis Enschede kent een eigen kerkelijke gemeenschap waarvan br Lindeman voorganger is. Hij preekt er elke zondag. Dat is zijn gemeente. Met een nóg gemengder samenstelling dan een baptistengemeente. In de laatste tien jaar kan wel het woordgebruik veranderd zijn, en wellicht liggen de leestekens wat anders, maar de inhoud is onveranderd gebleven: hij predikt Christus en Dien gekruisigd.
Zondag 27 september zal in de kapel van de vliegbasis Twente om 10.30 uur een dienst van dankbaarheid worden gehouden waarin br Huizinga van Hengelo zal voorgaan.

Onze gelukwensen gaan uit naar het echtpaar Lindeman met zijn drie kinderen. En naar de gelovige en zoekende gemeenschap op de vliegbasis.
Moge de Heer der gemeente deze verslaggever van de grote daden Gods maar blijven zegenen opdat hij veel (jonge) mensen de weg moge wijzen naar de zinvolheid van het menselijk bestaan die in de gemeenschap met Jezus Christus hun deel wordt.
(Adres: Pr. Bernhardpark 2, 7524 RB Lonneker; tel. 053-359821).

Ds Lindeman in actie



De weg van het heil door de mond van mensen

„Staan in de opdracht van de Heer, dat is de toekomst-gerichtheid van de gemeente in het licht van het Woord van God. Dit woord komt uit het verleden tot ons en opent derhalve een venster op de toekomst van God. Dát verkondigen wij. Daarmee zijn wij bezig. Op de weg die wij gaan komen wij de gemeente tegen waar de Heer geloofd, gedankt en geprezen wordt. In de gemeente is de visie voor het heden maar ook voor de toekomst. Ook het nog ongeboren geslacht moet van de grote daden des Heren horen.
Daarom hebben wij een seminarium. Daar worden mensen opgeleid om de gemeente te helpen een weg van heil voor de toekomst te zijn. Dan zal de naam des Heren geprezen worden in heden en toekomst".
Aldus ds H. Bijleveld, voorzitter van de Commissie voor de Opleiding tijdens de opening van het vierentwintigste cursusjaar 1981-1982, op zaterdag 5 september in de Zuiderkapel te Bilthoven.
Vele belangstellenden uit verschillende gemeenten, studenten en docenten en familie van dezen, commissies en theologische faculteit van Utrecht waren in een blijde stemming bijeen.
Psalm 22 : 23 vv lagen aan het openingswoord van de voorzitter ten grondslag, met name het woord „Ik zal uw Naam aan mijn broeders verkondigen".

Jaaroverzicht

Prof. dr. J. Reiling (heel officieel geschreven dus), rector van het seminarium, begon zijn boeiend jaar overzicht met een citaat uit het Contactblad van Groot-Rotterdam waarin br J. Tessers de loftrompet steekt over ons seminarium. Daarin - aldus br Tessers - heeft de Heer ons iets geweldigs gegeven waar we dankbaar voor mogen en zuinig op moeten zijn.
Voor het cursusjaar 1980-1981 waren 27 studenten ingeschreven: 24 onderwijs vragenden en 3 examen voorbereidende studenten. 20 van hen zijn door de opleidingscommissie aanvaard. Dat wil zeggen: deze 20 hebben uitgesproken zich te willen voorbereiden op het voorgangerschap in onze gemeenschap. 5 broeders deden eindexamen waarvan één inmiddels reeds in de dienst staat.
Voor 1981-1982 zijn 6 nieuwe studenten ingeschreven.
De rector bracht ter kennis dat steeds meer broeders van wat oudere leeftijd zich van hun roeping tot de gemeentedienst bewust worden.
De commissie zal zich moeten beraden op de vraag of naast de dagopleiding een andere vorm van opleiding gewenst is. Uiteraard zal niet alleen de commissie zich hierop moeten beraden, maar ook onze gemeenten.
T.a.v. de docenten werd meegedeeld, dat br Vegter op 31 december 1980 zijn werk beëindigde, terwijl drs. O. de Vries op 1 januari 1981 zijn werk begon. Laatstgenoemde is in volledige dienst, zodat onze (kleine) gemeenschap de weelde (in de beste zin van het woord!) kent van twee volledige docenten en een deeltijd docent.
De goede samenwerking met de theologische faculteit van de rijksuniversiteit van Utrecht bleef niet onvermeld.
Soms wordt vanuit de gemeenten de wens geuit dat méér studenten beschikbaar komen voor de arbeid. Bedacht zal moeten worden dat niet elke vacante gemeente een voorganger in volledige dienst kan bekostigen. Deeltijd voorgangers, òf combinaties van gemeenten, lijken hier de oplossing te bieden.

Van elke voorganger zal in de toekomst steeds meer verwacht worden. Het is goed te bedenken dat de opleiding op ons seminarium „slechts" basis en begin van een doorgaande groei in geestelijk inzicht en persoonlijke volwassenheid kan zijn.

Openingscollege

Zoals al jaren gebruikelijk, wordt een openingscollege gegeven door een der docenten. Dit jaar werd dit openingscollege - ik zeg dit met nadruk: - vanzelfsprekend gegeven door de nieuwe docent, br De Vries. De titel luidde: „Ik begrijp de waarheid voor zover ik door de waarheid gegrepen ben" (Hans Denck, gestorven 1528). Zijn college was derhalve een doperse bijdrage aan de discussie rond de schriftbeschouwing.
Uiteraard een actueel onderwerp, waarover br De Vries behartigenswaardige opmerkingen maakte. Eigenlijk is dit te zwak gezegd: Hij wees wegen naar een visie op en gesprek over de Heilige Schrift. Op de een of andere wijze zal de inhoud van dit openingscollege te uwer kennis gebracht worden, zodat ik mij van een verslag ontheven acht. Slechts déze opmerking: Hans Denck en de andere doperse leiders uit de 16e eeuw lazen de Heilige Schrift om de kracht voor de volledige navolging van Christus te vinden. De geschiedenis van Jezus Christus is het hart van de Bijbel; de letters van de Schrift zijn verzegeld met het bloed van de Heiland.
Deze zicht op de Bijbel maakt duidelijk dat de term „schriftbeschouwing" wezenlijk fout is.

Wij horen bijelkaar

Dat wilden de aanwezigen br en zr De Vries zeggen door de handdruk na afloop van de dienst.
Dat beleefden we ook bij de lunch waar je al lopend, etend en drinkend deze en gene groette, naar het reilen en zeilen vroeg, nieuwtjes uitwisselde en je verheugde deelgenoot te mogen zijn van een levende beweging die ook komende geslachten de blijde boodschap wil doorgeven

Ploeger

GEMEENTEBERICHTEN

Zwolle - (F.v.d.W.). De gemeente te Zwolle heeft sinds 5 juli jl. weer een voorganger.
Nadat ds Van Wier om gezondheidsredenen zijn taak moest neerleggen werd een beroep uitgebracht op en aanvaard door ds Wijchers.
In de tussenliggende periode zijn vele sprekers en predikanten in onze diensten voorgegaan. Wij willen hen hartelijk bedanken voor hun bereidheid om onze gemeente van geestelijk voedsel te voorzien.

De vreugde over de komst van ds en mevr. Wijchers was duidelijk zichtbaar aan de grote opkomst in de intrededienst; zelfs de hal zat vol. Ds Van Wier bevestigde ds Wijchers in zijn ambt als voorganger der gemeente te Zwolle. Als uitgangspunt voor de bevestigingsprediking had hij gekozen 1 Cor. 3 : 10-23 en 1 Cor. 4 : 1-5. Hij stelde de nieuwe predikant aan de Zwolse gemeente voor als de apostel, d.w.z. de „boodschaploper". Echter een boodschaploper met een bijzondere opdracht, daartoe geroepen door de Koning der Koningen zelf.

Nadat voorganger en gemeente aan elkaar waren verbonden door het beantwoorden van enkele vragen knielden ds Wijchers en ouderling br Nap neer en werd voor hem en zijn gezin gebeden.

Namens de gemeente werd ds Wijchers door het zangkoor toegezongen: „Stel hem tot zegen". Ds Wijchers hield daarna zijn intredeprediking die gebaseerd was op Matheüs 25 : 14-30. God heeft ons zijn Koninkrijk toevertrouwd. Een ieder heeft daarvan een deel in handen gekregen, de één meer, de ander minder. Iedereen heeft dus één of meer talenten en er is ook niemand die aan de kant kan blijven staan wanneer het er om gaat dat Koninkrijk gestalte te geven. Wij zullen **samen** fijn kunnen werken in de stad Zwolle en God geve ons de kracht daartoe, zo besloot ds Wijchers.

De vele gasten werden door br V. d. Werf welkom geheten. Een vijftal sprekers voerden het woord, resp. namens de Unie, het IJsselgewest, de baptistengemeente te Hengelo, de burgerlijke en de baptistengemeente te Zwolle. Namens de eigen gemeente sprak ouderling br J. Nap woorden van welkom. Hij sprak de hoop uit dat we een fijne en gezegende tijd met het gezin Wijchers in Zwolle mogen hebben. Ook bracht hij dank aan ds Van Wier en ds Schuil die in de vacante periode waar mogelijk hun bijdrage hebben geleverd aan een goede voortgang van het werk van raad en gemeente.

Ds Wijchers besloot deze intrededienst, waarin ook de lofprijzing een belangrijke plaats innam. In een naastgelegen schoolgebouw werd door velen gebruik gemaakt van de mogelijkheid op ongedwongen wijze met het gezin Wijchers kennis te maken. Aansluitend werd een begroetingsavond gehouden, waarin vele facetten van het gemeentelijk werk in een non-stop-programma werden gepresenteerd.

Wij hopen met hulp van ds Wijchers en geleid door de Heilige Geest onze opdracht als gemeente te kunnen vervullen en vertrouwen dat de Heer ons zal zegenen.

Informatiedag Zending

Op zaterdag 3 oktober 1981 is er een dag voor werkers van de plaatselijke zendingswerkgroepen uit de 4 noordelijke provincies, waarin informatie zal worden gegeven over het gemeentewerk, het vrouwenwerk en het medisch werk in Kametoen en wel door de dames V. d. Veen en Van Oosten en ds V. d. Veen. Ook zullen we enige nieuwe koren leren en zal er ruimschoots gelegenheid zijn om vragen te stellen aan de zendelingen. Tevens is een zendingswerkgroep bereid gevonden om ons uit de doeken te doen hoe zij een aktie opzet en uitvoert om het zendingswerk meer en direkter onder de aandacht van de gemeente te brengen.

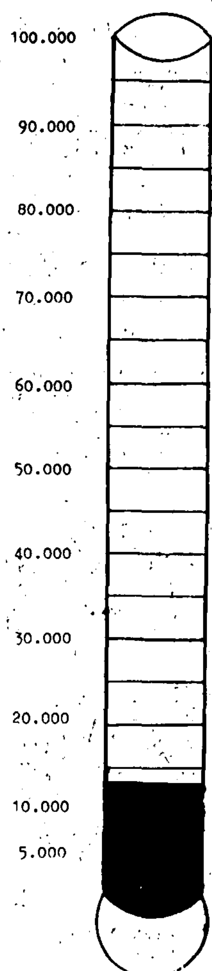
Verder is er een informatie-markt en zal aan de deelnemers een informatie-map worden verstrekt.

Deze dag wordt georganiseerd door de U.Z.C. en de werkgroep W.I.N., en wordt gehouden in de baptistenkerk te Drachten-Elim, Zuidkade 54 te Drachten. Hij begint om 10 uur; vooraf gelegenheid om een kopje koffie te drinken. Het ligt in de bedoeling om rond 4 uur 's middags te sluiten. De kosten van deze dag bedragen per persoon *f* 15,—. Men wordt verzocht een lunchpakket mee te nemen.

Hoogezand — Janny Bos

Jubileumprojekt

per 15 september 1981



IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie.

De komende dagen kunt u weer de nieuwe afleveringen van het Werkboek tegemoetzien. Het heeft wat langer geduurd door enkele tegenvallers in de productie. Dat kan wel eens gebeuren, al vinden we dat natuurlijk erg jammer. De inhoud zal overigens uw ongeduld bevredigen, want behalve een aantal artikelen over het thema „De mens in zijn wereld", zult u ook het tweede deel van het programma „Laat de liefde winnen" ontvangen. Dat is zeker laat, maar voor degenen, die hiermee aan het werk zijn gegaan, nog tijdig genoeg om de noodzakelijke voorbereidingen te treffen. Geheel nieuw is een lijst met 33 groepen en solisten uit eigen kring, waarop tevens diverse bijzonderheden zijn vermeld over samenstelling, repertoire enz. We zijn de „Young Gospelsingers" uit Eindhoven zeer dankbaar voor het werk, dat ze hiervoor hebben verricht en voor degenen, die hun namen en adressen hebben opgegeven. We hopen, dat het mogelijk zal zijn elk jaar een nieuwe lijst uit te brengen met de laatste gegevens.

Toen we enkele jaren geleden met deze uitgave begonnen, rekenden we met ongeveer 1000 abonnees. Dat aantal beginnen we nu in snel tempo te naderen, terwijl ook de inhoud zo omvangrijk wordt, dat de bijbehorende multomap uit z'n voegen begint te raken. We zullen dus een leverancier zoeken voor het aanleveren van nieuwe mappen, die dan tegen kostprijs beschikbaar gesteld zullen worden.

De abonnementsprijs is deze jaren uitzonderlijk laag geweest en ook niet verhoogd. In 1982 zullen we daaraan niet ontkomen en een abonnement gaat dan *f* 12,50 kosten. Dat is zeker nog niet duur, maar we hadden het liever anders gezien.

De hoeveelheid stof, die in het Werkboek reeds is aangeboden, is heel gevarieerd. Toch ligt het accent duidelijk op het element van geestelijke toerusting en bijbelse onderbouw. In de toekomst zal dat wellicht wat meer naar de praktijk verschuiven. Voor de regelmatige gebruikers wordt gewerkt aan de samenstelling van een index, aan de hand waarvan het gemakkelijker is de weg in de verschillende rubrieken te vinden.

Tetnslote nog een vraag. *Hoe maakt u in uw gemeente gebruik van dit Werkboek* U zou mij echt een plezier doen, als u hierover eens iets zou berichten. U mag daarbij ook gerust uw wensen kenbaar maken.

We werken vanuit het principe van de wederkerigheid. Als u mij uw vragen stuurt, kan ik samen met anderen zoeken naar passende antwoorden. Het kost misschien een beetje moeite, maar in de dienst van de Heer en de Gemeente is zelfs veel moeite nog te weinig. Want wat zingen we ook weer?

Geest en ziel en lichaam, Heer,
leg ik op uw altaar neer.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

GEZEGEND EN GEZONDEN

100 JAAR UNIE VAN BAPTISTEN GEMEENTEN

GEZEGEND EN GEZONGEN

40 JAAR LOFZANGEN EN GEBEDEN

Ter gelegenheid van deze jubilea hebben we de prijs van GROOTDRUK L&G tijdelijk verlaagd tot *f* 26,50 (is normaal *f* 32,50).

Deze aanbieding geldt tot en met de A.V. te Sneek, dd. 21, 22 en 23 oktober.

Op beide evenementen hopen we D.V. met onze stand aanwezig te zijn.

Bestellingen, vroegtijdig geplaatst, worden naar de Toogdag en A.V. meegenomen.

Zangbundel-Commissie

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); telefoon 074-421911

MEDEDELING VAN DE C.v.d.O.

Na voltooiing van hun studie zijn beroepbaar gesteld:
br H. Schouten
br D. . van 't Wout (kan vooreerst nog geen beroep in overweging nemen)
en in overleg met de U.Z.C.:
br J. P. J. F. van der Leur, als zendingspredikant.

Berend Stuut, sekretaris

C.C.-VERGADERING

VAN DE N.B.J.B.

zaterdag 26 september a.s.

DE SAMENHOF, ZWOLLE

9.45 uur

Algemene Vergadering 21, 22, 23 oktober

In Sneek zijn we bezig de aanmeldingen te verwerken. Die van u en van uw gemeente was er nog niet bij. Toch was er de datum van 10 september genoemd. Wilt u een goede plaats en een goede verzorging dan rekenen wij op medewerking.

Aanmeldingsformulieren zijn verkrijgbaar en aanmelden moet u bij de heer H. Been, Goeman Borgesiuslaan 16, 8603 BJ Sneek.

Betaling moet geschieden op rek.nr. 42.36.19.888 AMRO-BANK Giro bank 80.30.49 ten name van Kommissie Voorbereiding Algemene Vergadering. Wij rekenen op u!

Namens de kommissie,
W. A. M. van Dam

INZENDEN KOPIJ

Kopij voor het nummer van 2 oktober moet gezonden worden aan Dr J. Reiling, Merellaan 5, 3722 AK Bilthoven.

ADRESWIJZIGING

Ina Bouman, secretaresse van de RJC-Raad woont thans Peperstraat 12b, 8911 JA Leeuwarden.

Eindrapport van de Werkgroep Unie Strukturen is sinds 8 mei jl. gereed.

Voor belangstellenden is dit rapport op aanvraag, kosteloos verkrijgbaar bij de W.U.S. p/a ds H. C. Schaap, Omloop 83, 9602 RH Stadskanaal; tel. 05990-15579.

Jongeman 30 jaar, zoekt kennismaking met jonge vrouw tot 30 jaar uit de omgeving van het Noorden.

Lijdt aan suikerziekte.

Brieven onder nummer 10.750.

Op 91-jarige leeftijd werd door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze broeder en ere-ouderling

JAN KIEWIET

„God die het licht roept in de nacht
Hij heeft ons heil teweeggebracht
dat wordt ons niet ontnomen"

Baptistengemeente Winschoten

Verlangend naar haar Heer en Heiland op 31 augustus jl. thuisgehaald onze zuster

E. MUS-VAN VELDEN

Zij bereikte de leeftijd van 84 jaar.

Baptistengemeente Deventer

Wat een geweldige hoeveelheid gelukwensen hebben wij mogen ontvangen.

Sommigen kwamen van over de landsgrenzen. Anderen riepen herinneringen op aan reeds lang vervlogen jaren.

Hartelijk, hartelijk bedankt.

U allen hebt er aan meegewerkt ons 60-jarig huwelijksfeest tot een onvergetelijke gebeurtenis te maken.

zr en br. Fennema-Steenhouwer

Wij ontvingen veel felicitaties, fijne brieven en attenties bij ons 40-jarig huwelijksfeest en 40-jarig ambtsjubileum. Dat alles heeft ons feest nog feestelijker gemaakt en ons bijzonder goed gedaan.

Onze hartelijke dank.

G. Brongers
R. Brongers-van der Werf

Hoogeveen.

Overweldigend was uw belangstelling ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijksfeest op 25 juli 1981.

Graag zouden wij u allen, die deze dag tot een onvergeteijke maakten, persoonlijk willen bedanken.

Daar dit ons onmogeijk is, doen wij het op deze manier.

Voor uw vele cadeaus, bloemen, brieven, kaarten enz. zeggen wij u hartelijk dank.

W. W. Holterman-Vis
H. J. Holterman

Jozef Israëlsstraat 17, 7556 VV Hengelo (O.).

Op 2 juli jl. nam de Here tot Zich onze zuster

RENSINKA KLOEK-SNIPPE

op de leeftijd van 66 jaar.

Baptistengemeente Veendam

De Heer heeft op hoge leeftijd van 96 jaar tot Zich genomen onze zuster

JANNA BLAUW-v. d. ZWAAG

Dankbaar zullen wij gedenken wat zij voor onze gemeente heeft gedaan.

Baptistengemeente Groningen-Zuid

„Zalig zijn de doden die in de Here sterven"
In Christus ontslapen onze broeder

JAN BREIDER

op de leeftijd van 78 jaar.

Baptistengemeente Amsterdam-West

„Ik zie een poort wijd open staan"

Moegestreden doch blijmoedig is van ons heengegaan in de leeftijd van 84 jaar onze lieve zorgvolle moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

ELISABETH VAN VELDEN

weduwe van Tijmen Cornelis Mus,

Oudenbosch: A. Jonkman-Mus
J. T. Jonkman
Bergambacht: M. v. d. Leek-Mus
W. v. d. Leek
Kleinkinderen en achterkleinkinderen

Deventer, 31 augustus 1981
Huize „St. Jurriën", P. C. Hooftlaan 97
Correspondentieadres: W. v. d. Leek, Dr Alb. Schweitzerstraat 65, 2861 XZ Bergambacht.

De teraardebestelling heeft op vrijdag 4 september jl. plaatsgehad op de Algemene Begraafplaats aan de Raalterweg te Deventer.

Omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen

Op 8 september 1981 nam God tot Zich zuster

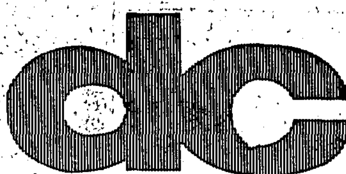
DIRKJE BENJAMINS-HILBERINK

echtgenote van B. Benjamins

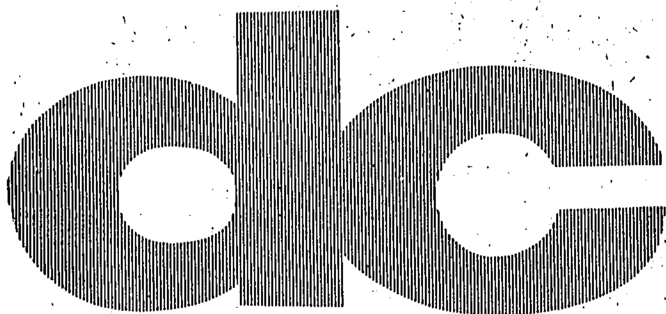
op de leeftijd van 79 jaar.

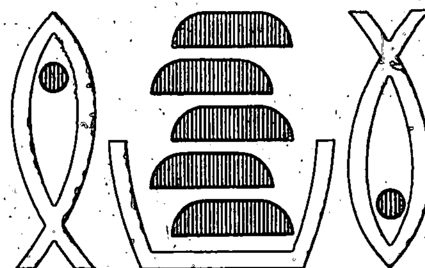
Baptistengemeente Westerhaar

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 38 - 25 september 1981

Toogdag 100 jaar uniegemeenschap in lief en leed

Een toogdag is in onze gemeenschap gewoon een familiedag. En ze zijn gekomen, de gezinnen, hele gezinnen, mèt kinderen wandelwagens. Meer dan 600 kinderen moesten door vele mensen beziggehouden worden. De anderen - meer dan 4000! - zaten in de grote hal van de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren. Dit oude drentse dorp met zijn machtige brink en eeuwenoude bomen lag onder een stralende zon, die een enkele keer evenwel het loodje moest leggen tegen de regenbuiën. Maar het was droog toen we kwamen en toen we gingen, en tijdens de pauze evenzo. Wat wil je meer?

Enorme voorbereiding

Meer dan twee jaar is de Jubileumcommissie bezig geweest met de voorbereidingen. Niet omdat het werktempo van deze commissie zo laag lag, maar omdat er ontzaglijk veel vragen aan de orde (dienen te) komen voor een massaal gebeuren als een toogdag nu eenmaal is. Als buitenstaander heb je daar gewoon geen kijk op. Buitenstaanders merken alleen dat het goed gaat, of dat er iets mis loopt.
Nu, op 19 september is er niets misgelopen. Althans, dat hebben wij als gasten niet gemerkt. Een grote pluim past zeker op de hoed van de commissieleden. En evenzeer op de hoed van de mensen uit Hoogezand, de zogenaamde technische werkgroep. Zij hebben, ook wel zeer dicht bij Zuidlaren wonend (en dus móesten ze wel) onbeschrijfelijk veel werk moeten verzetten, vooral met hun handen.
Nu, het verliep allemaal prima.

Gezegend en gezonden

In dit motto wilden de voorbereiders samenvatten waarom het zou moeten gaan: dankbaarheid voor de genoten zegeningen in het verleden én besef van de taak in de toekomst.
In het jubileumlied werd dit bezongen. In de toespraken kwam het telkens weer terug. Belicht vanuit verschillende invalshoeken. Door verschillende sprekers.
Waarbij het dan onvermijdelijk was, dat een paar dingen bijna iedere keer weer naar voren kwamen: het is allemaal klein begonnen: 15 mei 1845 werden 7 mensen gedoopt in Gasselternijveen; op 26 januari 1881 sloten zich 7 gemeenten aaneen. Foxhol.
Dat was dus 36 jaar, bijna 2 generaties omvattend. Nu, 100 jaar nadien, zijn er 80 gemeenten in de Unie met ruim 12.000 leden. Dat is veel, vergeleken bij het begin. Maar onze gemeenschap behoort in ons land niettemin tot de kleine kerkgenootschappen.
Anderzijds, sinds 1845 en 1881 zijn onze gemeenten en haar leden voor duizenden en duizenden mensen tot eeuwige zegen geweest. En niet alleen tot zegen voor individuën, ook voor een stuk van de samenleving in de plaatsen waar gelovigen onzer gemeenschap woonden. Hoeveel gezinnen zijn maatschappelijk niet op de ladder gestegen toen Jezus zijn liefde liet stromen in de harten? Hoeveel jongeren zijn niet geïnspireerd om met de ontvangen talenten te woekeren?

Vondsten

Vanzelfsprekend kun je het programma van zo'n toogdag niet overlaten aan het toevallige aanbod van zang, muziek, sprekers e.d. Alles moest - voor totaal 4 uur programma - zorgvuldig overwogen en gewogen worden, ook op de vraag wie en wat er bewogen moest worden om tot een nieuwe inspiratie voor de toekomst te komen.
Wat velen zeer heeft aangesproken was in het morgenprogramma het Evangelisch Collage. Wat dit was? Een goed-passend en soepel op elkaar aansluitende aaneenschakeling van teksten uit het nieuwe testament, zang van een massaal koor uit Noord-Oost Nederland en gedichten. Dank zij de perfect werkende geluidsversterking kon iedereen het horen (hoewel er toch wel wat teveel mensen heen en weer liepen en gesprekken voerden).
Het drieluik toerusting-getuigenis-dienst kwam daarin strak naar voren, evenals dat trouwens in andere toespraken het geval was.
De „inbraak" der kinderen aan het bijna-einde van de morgendienst was eveneens een vondst. Zo'n 600 kinderen drentelden (neen, zij marcheerden niet, gelukkig niet) naar binnen, voor het merendeel getooid met een papieren kaars en papieren vlam op de kaars. Laat je licht schijnen, zo zongen zij, zo zongen wij. Terecht merkte iemand op: Dit is de gemeente van morgen, zij meldt zich.

Gemeente van morgen

Er waren niet alleen kinderen, er waren jongemensen. Velen zelfs zeer actief bezig (zeg maar: met allerlei). We mogen bijzonder dankbaar zijn dat in onze gemeenschap de jongeren zo talrijk zijn. Dat valt me altijd weer op in de gemeenten waarin ik wel eens voorga. Dat viel me ook op de toogdag op. Ik zei het: hele gezinnen kwamen, ook jongemensen kwamen. We zullen hun het besef moeten bijbrengen dat ze juist in de gemeente der gelovigen een geestelijk thuis kunnen vinden waarin ze als mens én als kind van God tot volle ontplooiing kunnen komen. We zullen als gemeenten gevoelig moeten zijn voor de aanwezigheid, de behoeften en de wensen van jongemensen. Een enorm zendingsterrein ligt in onze gezinnen, binnen de grenzen van de plaatselijke gemeente. Jeugdwerk is permanente evangelisatie.

Toespraken

Zijn onvermijdelijk maar toch ook welkom. Als het woord niet gehoord wordt kan het Woord moeilijk aan het woord komen. Ds R. Reiling was natuurlijk als leider veel aan het woord; zo'n toogdaggebeuren is hem op het lijf geschreven.
Ds Kos sprak 's morgens naar aanleiding van Psalm 111. Een paar zinnen geef ik u door: Alle werken des Heren zijn groot / in Zijn handen / ook de kleine dingen. Er kwamen mensen aan te pas / ook in onze gemeenten / maar het was Gods werk. Vanwege de grootheid van

Hulp voor India uit kinderpostzegelaktie

Vorig jaar berichtte br Joop Brongers als toenmalige sekretaris van de werkgroep „dienst aan een wereld in nood" over het bezoek aan ons land van br en zr Benjamin uit India.

De direkte aanleiding voor zijn artikeltje was het feit dat br Benjamin na een bezoek aan de Olympische Spelen voor gehandicapten te Arnhem, in India direkt startte met een nieuwe organisatie voor lichamelijk gehandicapte jonge mensen en vrouwen.

Inmiddels is door de overheid terrein beschikbaar gesteld voor dit plan, evenals de salariëring van de nodige leraren, terwijl van plaatselijke bijdragen de onderkomens voor jongens en meisjes, alsmede een werkplaats bekostigd konden worden. Voor medische zorg, gereedschap, schoolbenodigdheden en vele extra's is echter nog steeds dringend hulp nodig vanuit de rijke landen.

Vanuit onze Uniegemeenschap zijn/worden enkele projekten van br Benjamin gesteund (N.B.V.B.). Gezien onze konsentratie op het werk van de Baptist Missionary Society in Sierra Leone en Kameroen, waar onze eigen zendelingen werken, is het echter vanzelfsprekend, dat er weinig financiële ruimte overblijft voor het steunen van andere projekten, zoals het hier genoemde, waardoor kansloze mensen toch weer uitzicht krijgen op een eigen plaats in de maatschappij.

Vanuit de WIN-groep deden we in voorkomende gevallen een beroep op „School en Evangelie" en meer dan eens werd door deze organisatie één van onze projekten mee-gefinancierd.

Voor wat bovenstaand projekt betreft deden wij een beroep op het Nederlands Comité voor Kinderpostzegels. Onlangs ontvingen wij van dit comité het verblijdende bericht dat aan steun het volgende is toegezegd:

ten behoeve van 12 naaimachines voor een vakopleiding	12.000
ten behoeve van gereedschap voor de timmerwerkplaats	3.000
voor een borduurmachine met toebehoren	5.000
als bijdrage voor het geven van gezondheids- en voedselvoorlichtingsprogramma's	6.000
Totaal dus een bedrag van Rupies	26.000

Ruim *f* 7.000,—.

Dit alles betreft een programma voor kinderen tussen 9 en 14 jaar.

Br Benjamin zal erg blij zijn met deze steun vanuit Nederland en wij zijn van harte blij met hem.

Vandaar even dit berichtje.

J. Schuil, sekretaris WIN

Gods werken / zien wij niet alles. Gods weg met mensen / ondanks hun zonden / is de moeite van het overdenken waard. De gemeente van Jezus moet zichtbaar / tastbaar / en vooral ook hoorbaar zijn. Het voortbestaan der Unie is in Gods hand / in onze hand ligt het een echte gemeenschap in liefde te zijn.

's Middags sprak ds J. Bouritius. Ook uit zijn toespraak enkele zinnen: God kan mensen en dingen veranderen / zo blijkt uit Joh. 6 : 28v. De werken Gods beginnen / in ons / door geloof. Geloven, dat is een ontmoeting met de drieëne God hebben / thuiskomen bij Vader, Wie geen Vader heeft / heeft geen fundament. Geloof moet zichtbaar worden / geloof zonder werken is dood, zegt Jacobus (hst. 2). Er is veel veranderd / door mensen die veranderd waren. Moeten bezig blijven / want God zal alle dingen nieuw maken. Omdat Jezus leeft / zien wij uit naar de dag van morgen.

Televisieopname

's Morgens werd er door de NOS reeds proefgedraaid. Om drie uur werd het menens. Er was een goed programma, zonder uitspringende zaken: samenzang, koorzang (van een groot gezamenlijk koor uit Noord-Holland), schriftlezing, gebed, toespraak. Niet geprogrammeerd was: een blijde stemming, enthousiasme, discipline. Anders gezegd: De Geest des Heren was aanwezig. Als u dit leest is de uitzending geweest; moge de Heer der wereld ook dit maar gebruikt hebben tot Zijn eer.

Musical

Zo werd het zangstuk Tussen schepping en voleinding gepresenteerd. Als leek op zang en muziekterrein zeg ik: Het was prachtig. De teksten waren duidelijk, hier en daar de woordkeus magnifiek, de voordracht was aansprekend, de muzikale begeleiding dragend. Kortom: Treebeek deed het geweldig. Ik vraag me af: Kun je zoiets gebruiken op evangelisatie-avonden?

Waar het over ging? Over Gods goede schepping, door de mensen bedorven. Over de verlossing die God in Jezus Christus heeft gegeven. Over de uitnodiging om dit heil te aanvaarden. Over de taak die gelovigen hebben. Over de toekomst die hen wacht.

Infomarkt en „straatmuzikanten"

Een complex als de Prins Bernhardhoeve biedt vele mogelijkheden. Er is niet alleen een hal voor grote bijeenkomsten, er zijn een paar restaurants, er zijn een paar kleinere (maar niettemin nog grote) zalen. In een daarvan waren de kinderen, in een andere was de infomarkt. Daar stonden tientallen kramen, er waren prachtige stands. Daar was ruimte om te wandelen, oude kennissen te ontmoeten, nieuwe kennissen op te doen. Daar werden de werkzaamheden van Tabitha, gemeentebijbelschool, opleiding, enz. enz. onder ogen gebracht.

Daar waren ook Kleine Kracht uit Vroomshoop en The Young Gospelsingers uit Eindhoven te beluisteren. Bijna 2 uur duurde de pauze; ik kreeg de indruk dat sommigen nog lang niet klaar waren toen de middagbijeenkomst begon. Het was allemaal bijster gezellig, gemoedelijk.

Van alles wat

Zonder begeleiding van orgel, piano en chr. brassband Hosannah uit Leeuwarden was het stukken minder mooi geweest. Zonder bloemen op het podium was het kaal geweest. Zonder de toespraak van welkom en dank van ds J. Broertjes, voorzitter van de Commissie der Unie, was nauwelijks de Jubileumcommissie bedankt. Zonder de collecte waren de kosten er niet uitgekomen: *f* 36.500,— is niet niks. Zonder de medewerking van het gemeentebestuur en de politie van Zuidlaren was het haast onmogelijk geweest dit gebeuren min of meer vlekkeloos te laten gebeuren. Zonder de technische bijstand van de NOS waren we niet de lucht ingegaan. Zonder de medewerking van de mensen die voor de kinderen zorgden hadden veel ouders niet aanwezig kunnen zijn.

En wat zal ik nog meer noemen?

Het was geweldig. Geweldig gezellig, gemoedelijk. Te gezellig? Te gemoedelijk? Te weinig betrokken op de werkelijkheid van onze tijd?

Laten we blij zijn dat je als gemeente(n) nog eens een keer kunt samen zijn om te genieten van de gewone kleine dingen van het leven. Er is al zoveel narigheid, soms zo vlak bij ons, dat je het als een verademing ervaart in een grote gemeenschap te mogen danken en prijzen, te worden bijgetankt. Zó alleen kunnen we de dagelijkse lasten aan. Zó alleen kunnen we tot zegen zijn voor onze bejaarden en zieken en gehandicapten en armen en buitenlanders en werkelozen en onderdrukten en verslaafden en teleurgestelden en alleenstaanden en ontspoorden en..

Want we zijn gezegend om gezonden te kunnen worden, in een wereld die bloedt uit ontelbare wonden.

Moge Jezus, die bewogen was over de scharen die opgejaagd werden als schapen zonder herder, ons kracht geven tot een navolging, die Hem eert en hulpelozen helpt.

Ploeger

P.S.

Wie dacht nu alles van de toogdag te weten, heeft te hoge verwachtingen gehad. Laat ze vertellen die er waren!

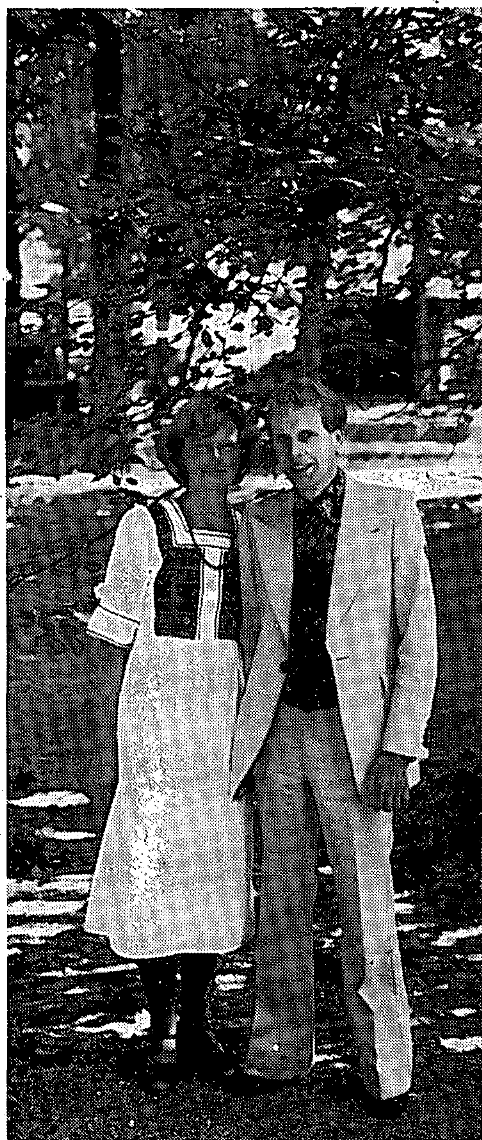
EXAMEN DOEN

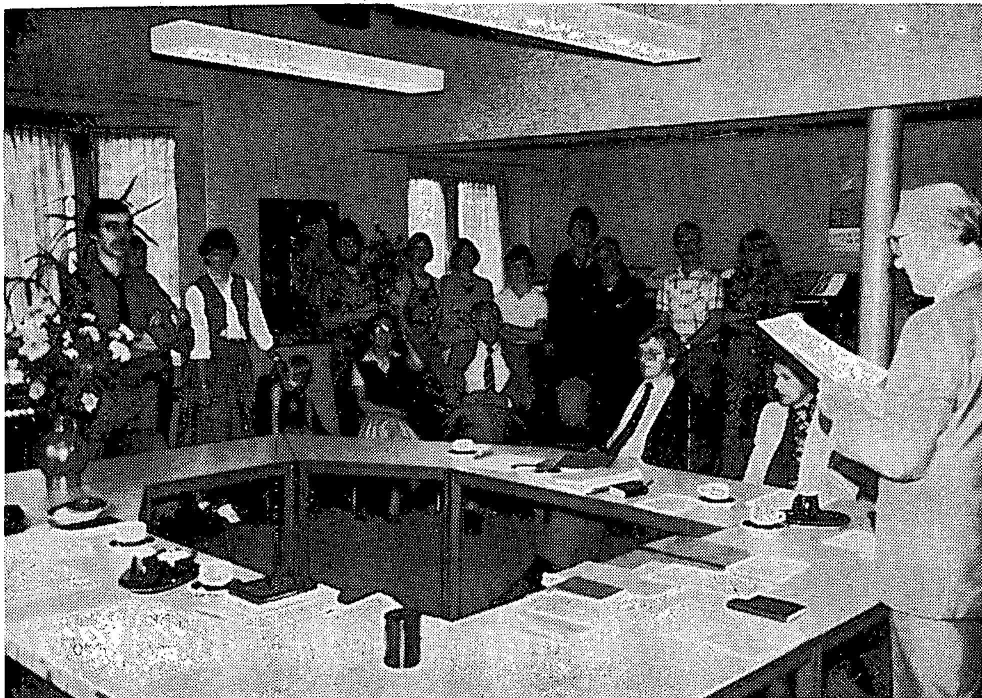
Volgens het latijnse woordenboek betekent examen zoiets als verzoeking of beproeving. Bij het eerste zou je nog kunnen denken aan iets dat je graag zou willen hebben of doen maar het mag niet. Een examen is iets wat je liever zou willen vermijden maar het moet.

In het leven van een student van De Vinkenhof staan ook een aantal van die beproevingen te wachten, die wij (dat zijn de docenten) deels zelf in regie hebben deels hebben uitbesteed aan de theologische faculteit. Het laatste betreft het kandidaatsexamen dat op zichzelf weer de afsluiting is van een reeks van kleinere beproevingen, in de wandeling tentamens geheten. Daaraan zijn ook die studenten onderworpen die geen examen doen omdat hun vooropleiding dat niet toelaat.

Soms gaat een student nog verder na het kandidaatsexamen richting doctoraal examen. In de geschiedenis van ons seminarium is dat tot dusverre vier keer gebeurd waarvan drie in onmiddellijke aansluiting aan het kandidaatsexamen en één 'n aantal jaren later. De drie zijn de huidige docent br O. H. de Vries, de huidige jeugdconsulent br Piet Brongers en recentelijk de a.s. zendeling Jos van der Leur die verleden jaar op 26 juni de graad van doctorandus verwierf. Zijn hoofdvak was (hoe kan het anders) de zendingswetenschap.

Br en zr O. H. de Vries en F. de Vries-Maarsingh





Ten aanschouwe van zijn vrouw en kinderen, ouders en leden van de Vinkenhofgemeenschap hoort Dick van 't Wout de uitslag van zijn examen uit de mond van de rector aan

Het kandidaatsexamen werd verleden jaar afgelegd door Nico van der Leer (25 mei) en Wout Huizing (21 november) en dit jaar door Harm Braker (25 juni).

In eigen beheer hebben wij het seminarium-examen. Dat is de afsluiting van de opleiding en voor hen die voorganger willen worden het voorportaal van de beroepbaarstelling. Verleden jaar werd dat afgelegd door Mart van der Vlugt en Wim de Zwart (29 april) en Karel Gerritsen (12 december). Zij zijn allen kort na hun examen afgereisd naar hun eerste gemeente. In 1981 legde eerst Nico van der Leer het examen af (27 februari); hij doet nu praktijkstage in Heemskerk en werkt daarnaast in de richting van een doctoraal examen. Op 1 september werd het seminarium-examen afgelegd door Dick van 't Wout (foto), Jos van der Leur en Henk Schouten. Laatstgenoemde reist nog deze maand af naar Deventer.

Intussen is het gewone werk van onderwijs en vorming weer begonnen. Wij zien met dankbaarheid terug op al die examens, want zij die ze aflegden hebben daarin veel ijver, studiezin en liefde geïnvesteerd. Wij hopen dat de gemeenten de vruchten van deze investering nog vele jaren zullen plukken. Niet minder dankbaar zijn wij voor de dag van de opening van de cursus toen onze tweede docent in volledige dienst zijn openingscollege gaf. Wij zijn dankbaar voor de gemeenten die dit mogelijk maken door hun steun en gebed. En daaronder en daarboven zijn wij Hem dankbaar die deze opdracht op onze weg plaatste.

J. Reiling

OPENING GEMEENTECENTRUM TE PERNIS

Zaterdag 17 oktober a.s. zal de ingebruikneming van het nieuwe ontmoetingscentrum De Heuvel, Ring 322, Pernis plaats vinden. Aanvang 2.30 uur.

Vele jaren heeft de gemeente (gesticht in 1947) in gehuurde ruimten haar samenkomsten moeten houden. In de nieuwe ruimte is alles onder één dak.

Zondag 18 oktober zal de gemeente met haar vrienden de opening vieren, terwijl zaterdag 24 oktober er een open dag zal zijn voor belangstellenden uit Pernis en omgeving.

Een belangrijke winst voor de toekomst is met name de vanzelfsprekende aanwezigheid van een doopvont. In Pernis kan voortaan gedoopt worden!

De gemeente nodigt afgevaardigden en vooral ook oud-leden van harte uit de opening bij te wonen.

Zij die daartoe het voornemen hebben, worden verzocht dit te laten weten aan br Sikkema, 010-169871.

INZENDEN KOPIJ

Kopij voor het nummer van 2 oktober moet gezonden worden aan Dr J. Reiling, Merellaan 5, 3722 AK Bilthoven.

EEN NIEUWE GEZINSBIJBEL

Om meteen een mogelijk misverstand te voorkomen: De bijbel is altijd al een gezinsboek geweest! Maar waar het nú om gaat is om het feit van de uitgave van een bijbel die op een bijzondere wijze een bijbel voor álle gezinsleden kan zijn.

Op 1 september jl. is deze nieuwe gezinsbijbel door het Nederlands Bijbelgenootschap in de openbaarheid gebracht. Wat is het bijzondere van deze bijbel? Dit, dat het een bijbel met toelichting is. Wat dat betekent?

Het NBG heeft zich vanaf het begin van haar bestaan onthouden van het geven van uitleg van de bijbel. Er werden vertalingen gemaakt; er werden vertalingen in velerlei uitvoeringen gemaakt, maar er werd géén bijbeluitleg gegeven. Dat dit niet gebeurde, ligt voor de hand. Vanaf het begin waren verschillende kerkgenootschappen betrokken bij het werk van het NBG; deze kerkgenootschappen voerden - vanzelfsprekend! - allen hun specifieke zienswijzen terug op de bijbel. Op de éne bijbel, die kennelijk verschillende uitleggingen mogelijk maakt... Het NBG kón zich niet uitspreken voor één uitleg, zoals die b.v. wél te vinden is in de Statenvertaling van de 17e eeuw.

Vertaling 1951

Deze vertaling is nog de meestgebruikte in ons land. Het is de vertaling die ook in onze kringen gemeengoed is geworden. Die ook ter hand genomen wordt in de kerkdiensten.

Op deze vertaling kunnen deskundigen critiek geven. Maar op wélke vertaling is geen critiek mogelijk? Vertalen is vaak ook al ietwat uitleg geven aan de oorspronkelijke tekst. Dit lot deelt de bijbel met élk boek dat in een andere taal vertaald wordt. De vertaler kan nooit helemaal zijn voorkeuren vermijden.

Men kan zeggen: de keuze van de vertaling van 1951 is de beste keuze. Daarmee wordt niet gezegd dat dit de beste vertaling is. Dat kan nooit van enige vertaling gezegd worden.

Toelichtingen

Toelichtingen kunnen uit woorden en/of uit beelden bestaan. Een foto van een autowrak na een ongeval spreekt voor zichzelf. Wat je wellicht nog zou willen weten is: wáár gebeurde het? Hoeveel inzittenden waren er en zijn zij allen gedood?

Beeld en tekst kunnen elkaar aanvullen. Welnu, dát wordt nagestreefd in deze gezinsbijbel. Er zijn meer dan 500 kleurenfoto's en zo'n 100 zwart/wit foto's en tekeningen. Er zijn 37 kaartjes, en dat alles van een grote verscheidenheid van zaken.

De toelichtende tekst is op ruim 140 pagina's bijeengebracht. Opdat geen verwarring tussen bijbeltekst en toelichting ontsta, is de toelichting op gekleurd papier gegeven.

Bij dit alles zijn er een hele hoop registers, die op 30 pagina's bijeengebracht zijn. Registers vergemakkelijken het vinden van zaken waarnaar men op zoek is: namen, onderwerpen, e.d.

Een bijzondere vermelding verdienen ook de tekstverwijzingen aan de rand van de tekst. Zó kun je „schrift met schrift" vergelijken.

Tot de toelichtingen behoren uiteraard ook de inleidingen op de verschillende bijbelboeken. Deze vormen samen met de kennisverstrekkende artikelen een belangrijk deel van de toelichtingen.

Waar vind ik wat?

Wie deze bijbel openslaat, vindt meteen de kleuren van de regenboog, die vanuit een flonkerende steen uitlopen naar de rechtse kant. Kijk je dan op de rechtse smalle kant, zo weet je nog niet wat dat betekent, want de kleuren vind je in kleine vakjes terug op de gesneden kant. Het blijken zeven vakjes te zijn.

De gezinsbijbel is nl. - getrouw aan de inhoud van de bijbel - verdeeld in zeven afdelingen: schepping en onderwijzing; rechters, koningen en priesters; liederen, spreuken, wijsheid; de profeten; de evangeliën en handelingen; de brieven; de openbaring van Johannes. Juist die kleuren maken het vinden van bepaalde gedeelten licht.

Tenslotte

hebt u er recht op te weten wat deze bijbel (formaat 17,3 x 22,9 cm; 1280 pagina's) kost. De prijs is niet bepaald laag: *f* 72,50. Maar... vergeleken met de prijs van andere boeken, moet je je afvragen: Hoe kunnen ze het doen? Dat kan alleen maar omdat het NBG geen winst maakt noch wil maken.

Voor een bijbel èn een handboek bij de bijbel in één band is dit een lage prijs. Ga maar eens naar een boekwinkel - of bekijk maar eens de uitgaven op de boekentafel in uw gemeente - enkele tientjes ben je al gauw kwijt voor een boek over een bepaald onderwerp. Welnu, in deze gezinsbijbel vindt u enorm veel.

Maar *f* 72,50 is een hele hap voor een gezin. Misschien kan via de boekentafel iets geregeld worden?

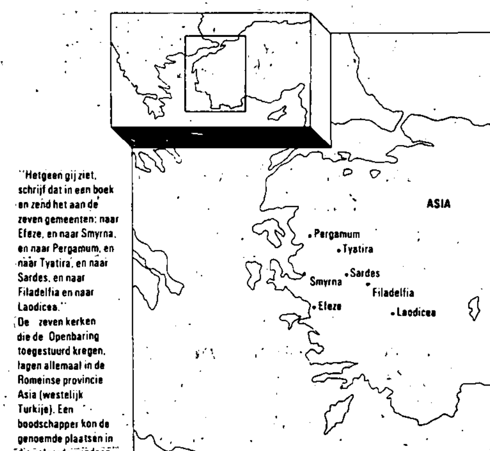
Of... men zou ook als gezin kunnen afspreken het geld dat voor diverse sinterklaas- of kerstcadeautjes uitgegeven wordt, bij elkaar te leggen. Want dat men zich mét de aankoop van deze gezinsbijbel iets waardevols en iets blijvends aanschaft, dát behoeft geen betoog.

Overigens, ook voor persoonlijk gebruik en voor bijbelkringen is deze bijbel bijzonder belangrijk. Het woord gezinsbijbel mag niet de indruk wekken dat déze uitgave alleen voor het gezin bestemd is. De bijbel is altijd voor het hele gezin en altijd voor ieder persoonlijk geweest.

Tenslotte helemaal tenslotte: bij de voortgaande ontkerkelijking en de daarmee gepaard gaande verdwijning van kennis van de bijbel, wordt de bijbel steeds meer een vreemd boek. Zij die als beginneling met de bijbel bezig zijn, vinden een schat van gegevens die helpen de bijbel te verstaan. Maar wat staat er eigenlijk? Verstaat gij wat gij leest? Dan moet ge wel lezen wat er staat.

Ploeger

Eén der vele kaartjes



BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID- EN WEST-NEDERLAND

Zaterdag 7 november a.s. heeft bovengenoemde bond haar najaarsbijeenkomst. De ontvangende gemeente is Rotterdam-Zuid.

Inleider: ds M. Cohen. Onderwerp: „Samen wonen".

(Eén van de verzoekonderwerpen der laatste bijeenkomst).

Plaats van samenkomst: „Het Nieuwe Verbond" - Jagerslaan 9.

Indeling van de dag:

10.30 uur: Koffie
11.00 uur: Opening
11.15 uur: Onderwerp
11.45 uur Discussie
12.45 uur: Lunchpauze
13.15 uur: Huishoudelijk gedeelte
14.00 uur: Mededelingen en sluiting.

J. Tessers, sekretaris

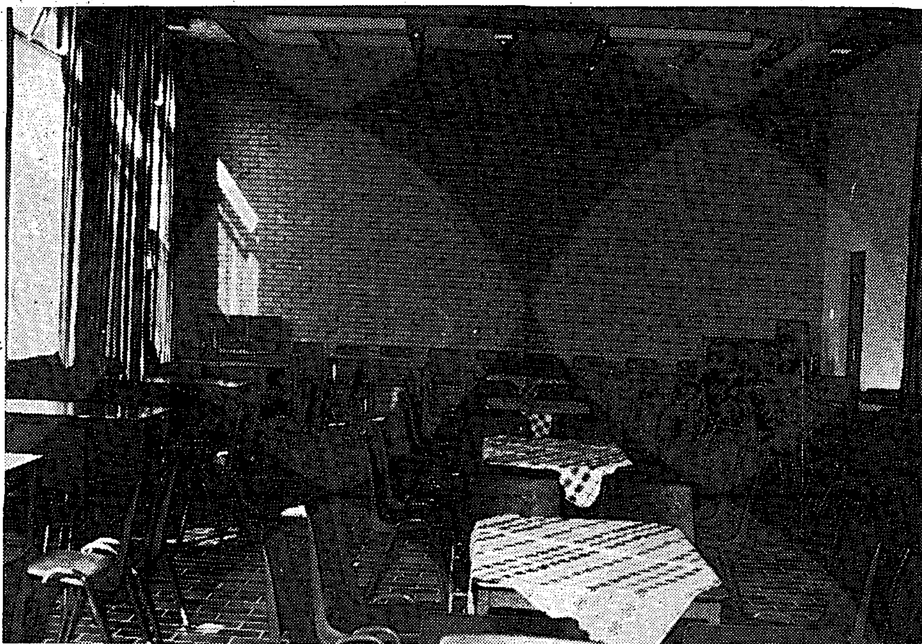
TABITHA - AMSTERDAM

In verpleeghuis Tabitha te Amsterdam werd op 27 augustus examen afgenomen ter verkrijging van het Staatsdiploma Ziekenverzorging.

De geslaagden zijn:

Mw. Karin Bakker, mw. Saskia Stel, mw. Loes Langedijk, mw. Nancy Ubert, mw. Idaline de Vries, mw Wilma Vriezen (voor Beth Shalom), mw. Irema van 't Wout.

EEN NIEUW VERENIGINGS GEBOUW IN MUNTENDAM



Graag willen wij u laten weten, dat wij ons kerkgebouw hebben uitgebreid met een nieuw verenigingsgebouw.
Dat is niet van de ene op de andere dag tot stand gekomen.
Er is vaak over vergaderd, want als gemeente moeten wij dit opbrengen en er achter staan.
Nu is het dan zover. Het gebouw is klaar en in gebruik genomen.
Er zijn 150 zitplaatsen. Dit is wel nodig, daar we beslist voor verschillende verenigingen gebrek aan ruimte hadden.
Het is nu niet meer nodig dat onze muziekvereniging „Elad" in de kerk repeteert. Ook voor onze bejaardengroep is het tekort aan ruimte opgeheven evenals voor de andere verenigingen en clubs.
Het gebouw is zeer geschikt om er recepties, bruiloften en rouwdiensten te laten plaatsvinden.
Van de bestaande zaal zijn nu 2 kleine zaaltjes gemaakt, waar tezelfder tijd gebruik van kan worden gemaakt, zonder elkaar te storen.
De hal van het gebouw kan worden gebruikt voor crèche, waar dan ook tijdens de dienst gebruik van wordt gemaakt.
Het buitenwerk van ons nieuw gebouw is door een aannemer gebouwd. Een loodgieter en een electriciën zijn werkzaam geweest, maar verder is alles door leden en vrienden van de gemeente gedaan.
Wij zijn dankbaar voor de kansen die de Heer ons heeft gegeven.
De opening heeft op 11 september jl. plaatsgevonden en is verricht door br J. Draayer, op één na oudste lid van onze gemeente (bijna 91 jaar).
Wij hebben een lied gezongen dat ook werd gezongen in 1916, toen ons kerkgebouw werd geopend.
Na afloop van onze Avondmaalsdienst op zondag 13 september jl. hebben wij met de gemeente een dankdienst gehouden.
Bijgaande foto laat u iets zien hoe het is geworden, maar wilt u het in werkelijkheid zien, dan komt u maar eens een kijkje nemen. Wij nodigen u hierbij uit.

De bouwcommissie
van de baptistengemeente
te Muntendam

Broederschap van Baptisten Voorgangers

Op woensdag 26 augustus jl. werd in „De Samenhof" te Zwolle de zomerconferentie gehouden van de broederschap. De bijeenkomst werd geleid door de voorzitter, ds A. de Vries, welke inmiddels geheel hersteld is van de door hem ondergane operatie.

De gastspreker van deze dag was de 73-jarige prof. dr. J. Verkuijl, emeritus hoogleraar aan de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Prof. Verkuijl sprak over het onderwerp: „Theorie en praxis in zending en evangelisatie". Hij stelde, dat velen in de samenleving niet alleen vervreemd zijn van het evangelie maar zelfs zeer velen zijn vreemd aan het evangelie. Voor de gemeente moet dit betekenen, dat de evangelisatie alle aandacht moet krijgen. In een indrukwekkende en aangrijpende redevoering vertelde prof. Verkuijl over zijn eigen ervaringen in zending en evangelisatie. Meer dan 50 jaar is hij reeds werkzaam in het evangelie. Van evangelist onder de bootwerkers in de haven van Amsterdam tot hoogleraar aan de VU.

Een belangrijke periode van zijn leven verbleef hij op het zendingsveld in onze voormalige kolonie Indonesië. Evangelist is volgens hem: communicatie van het evangelie van het Koninkrijk Gods zoals dat in Jezus Christus gekomen is en komende is. Evangelisatie omvat in de praxis vier aspecten: proclamatie, diakonia, gemeenschap en strijd tegen onrecht. Na de rede van prof. Verkuijl werd in kleine groepjes gesproken over een tiental door hem vervaardigde stellingen.

De lunch - welke weer voortreffelijk was verzorgd door de fam. De Vries, het kostersechtpaar te Zwolle - lieten allen zich goed smaken. Het was ook fijn om op een informele wijze met elkaar te kunnen praten.

In het eerste gedeelte van het middagprogramma behandelde prof. Verkuijl de vragen welke naar aanleiding van de stellingen waren gesteld.

Als dank voor zijn aanwezigheid op de broederschap werd hem namens de collegae uit handen van de voorzitter het boek: „De geschiedenis van het baptisme in Nederland" overhandigd.
Na de theepauze vertelde drs P. Brongers over zijn arbeid als jeugdconsulent van de NBJB aan de hand van een syllabus getiteld: „Pastoraat, jongeren, jeugdwerk".
Hij hield de vergadering een aantal tot nadenken stemmende vragen voor. Hij betoogde met nadruk, dat jongeren niet in de eerste plaats vragen om pasklare oplossingen maar zelf op zoek zijn naar de werkelijkheid. Na een hartelijk dankwoord van de voorzitter ontving onze jeugdpredikant een welgemeend applaus. In zijn slotwoord noemde de voorzitter de mogelijkheid van een gezamenlijke studie ter voorbereiding van de broederschapsdag op 14 april 1982 DV.
Met dankbaarheid mogen wij terugzien op deze dag.

Muntendam — A. v. d. Berg



Verantwoording van de in de maand juli binnengekomen bijdragen van gemeenten, partikulieren en instanties

E.C.U.: Alblasserdam 200,—; Almelo-Geraniumstraat 262,37; Amsterdam-Noord 119,50; Amsterdam-West 138,30; Borne 83,85; Deventer 108,45; Eindhoven 475,75; Emmeloord 156,30; Enschede 304,15; 's-Gravenhage 1400,—; Groningen-Zuid 131,40; Haarlem 202,30; Harderwijk 152,51; Haulerwijk 300,—; Heerenveen 25,—; Hoogezand 1760,—; Leeuwarden 1464,85; Noordbergum 230,40; Valthermond 10,15; IJmuiden 1015,40; Zwolle 441,68; MvdW,L 300,—.

CvdO: Amsterdam-Noord 119,50; Amsterdam-West 106,90; Deventer 211,25; Emmeloord 146,75; Enschede 618,72; 's-Gravenhage 700,—; Groningen-Zuid 366,68; Haarlem 90,62; Harderwijk 432,66; Haulerwijk 350,—; Hoogezand 2100,—; Leeuwarden 1632,80; Noordbergum 447,25; Rotterdam-Centrum 49,80; Sneek 800,—; Workum 115,—; IJmuiden 952,52; Zwolle 527,—.

UZC: Almelo-Geraniumstraat 141,53; Amsterdam-Noord 236,25; Amsterdam-West 150,55; Borne 157,—; Deventer 251,81; Eindhoven 713,47; Emmeloord 94,90; Enschede 1456,25; Haarlem 509,75; Haulerwijk 600,—; Hoogezand 3200,—; Leeuwarden 2060,—; Nieuw Weerdinge 600,—; Rotterdam-Centrum 40,—; Ter Apel 220,—; Valthermond 224,—; IJmuiden 977,93; Zwolle 805,35; JvdL,U 50,—; HK,H 10,—; NN 150,—; JK,Z 50,—; NN,L 30,—; NN 156,50; Zusterhulp Ede 100,—; Zondagsschool Stadskanaal 76,—.

Projekten: IJsselgewest (Djarengol) 5000,—; WIN Twente (Med. W.-Kameroen) 5000,—; Alkmaar (Aktie Fébe) 2235,91; Hoogezand (genees- en verbandmiddelen) 5000,—; AK,A 275,—.

NBJB: Almelo-Geraniumstraat 217,85; Amsterdam-Noord 40,75; Borne 61,05; Enschede 150,85; 's-Gravenhage 350,—; Haarlem 231,70; Hoogezand 540,—; Rotterdam-Centrum 78,50; Zwolle 134,06.

UBS: Almelo-Geraniumstraat 49,15; Amsterdam-Noord 23,75; Borne 48,35; Eindhoven 404,30; Enschede 103,85; 's-Gravenhage 700,—; Haulerwijk 50,—; Hoogezand 310,—; Sittard 40,—; Workum 55,—.

Noodfonds: Deventer 275,20; Haulerwijk 250,—; Stavoren 117,35; Groningen-Zuid 188,55; Almelo-Geraniumstraat 351,40; Enschede 279,65; Heerenveen 25,—; 's-Gravenhage 950,—; WV,A 25,—; B,E 50,—; GDN,W 40,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; JS-S,E 25,—; PK,U 10,—; HdV,H 100,—; JS,H 10,—; EB,Z 50,—; FGdR,U 5,—; GB,K 20,—; AMK,A 100,—.

Verantwoording van de in de maand augustus ontvangen bijdragen van gemeenten, partikulieren en instanties

CvdO: Delfzijl 615,31; Deventer 100,51; Dokkum 200,30; Drachten-Elim 546,60; Emmercompascuum 219,10; Harlingen 446,60; Heerenveen 216,50; Hengelo 1200,—; Stavoren 150,—.

ECU: Alkmaar 126,40; Delfzijl 576,40; Deventer 100,65; Dokkum 90,10; Drachten-Elim 728,95; Emmercompascuum 229,55; Harderwijk 488,23; Harlingen 489,89; Hengelo 672,76; Pernis 150,—; Stavoren 100,—; Treebeek 348,—; Vroomshoop 490,—.

UZC: Alkmaar 134,—; Delfzijl 1674,95; Deventer 208,60; Dokkum 291,—; Drachten-Elim 841,46; Emmercompascuum 1047,45; Harderwijk 20,—; Harlingen 620,15; Hengelo 850,—; Noordbergum 548,40; Pernis 100,—; Sneek 1250,—; Treebeek 917,—; Vroomshoop 1670,—; RvV,H 300,—; HK,H 10,—; NN,L 30,—; JvdL,U 50,—; PvdH,H 50,— (WIN); NBVB 1434,50.

Projekten: Friese Bond (projekt medisch werk) 2400,—.

UBS: Drachten-Elim 252,85; Harlingen 217,65; Hengelo 50,85; Pernis 150,—; Sneek 80,—; Utrecht-Centrum 300,—.

Noodfonds: Stavoren 150,85; Utrecht-Centrum 70,—; Delfzijl 717,22; Drachten-Elim 126,05; Sneek 200,—; AG-S-W,H 25,—; WB,E 50,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; JS-S,E 25,—; KJW,B 25,—; JFM,W 25,—; JC,E 50,—.

NBJB: Drachten-Elim 198,15; Heemskerk 223,40; Hengelo 467,—; Pernis 200,—; Treebeek 203,—.

Hartelijk dank voor deze bijdragen!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

RADENCONFERENTIE GRONINGER BOND

Om 14.00 uur op 3 oktober begint deze conferentie, waarin verslagen, verkiezingen en actuele onderwerpen aan de orde komen vooral met name (rondom de gemeentelijke financiën.

Plaats: Baptistenkerk te Hoogezand.

Verder worden belangstellenden herinnerd aan de studiemiddagen waarvan er nog drie zullen worden gehouden: 14 november; 30 januari en 13 maart.

VAN DE SEMINARIUM-RAAD

Als gevolg van de jaarlijkse verkiezingen van de studentleden van de Seminarium-Raad, heeft zich een verandering voorgedaan, waarvan ik u graag op de hoogte wil brengen middels dit berichtje.

Rolf Venema was aftredend en niet herkiesbaar; voor hem in de plaats werd gekozen: Harry Nobbe te Zeist.

Zodat de samenstelling van de Seminarium-Raad is als volgt:
Voorzitter: br J. Reiling, Bilthoven
Sekretaris: br W. Huizing, Bosch en Duin
Curatrix: zr L. J. van Beek, Doetinchem
Leden: br F. H. J. Heikens, Bosch en Duin
br Th. van der Laan, De Bilt
br K. Touwen, Bosch en Duin
br H. Nobbe, Zeist
br. K. Touwen, Bosch en Duin

Namens de Seminarium-Raad,
Rolf Venema, aftr. sekretaris

RADENKONFERENTIE VAN GEWEST Z.O. DRENTHE

Op zaterdag 10 oktober 1981, om 14.30 uur in de baptistenkerk „De Wegwijzer" aan de Prinsenlaan te Emmen.
O.a.: bespreking agenda A.V. 1981 en bijdrage van de zangbundelcommissie.

Y. S. Heidstra, secretaris

STEM EN KLANK (IX)

En de prediker, hij preekte voort....

Als wij een dienst gaan beschrijven gehouden in één onzer gemeenten, dan beginnen we met te zeggen waar de predikant over gesproken heeft.

De eerste vraag naar aanleiding van een dienst is meestal: waar heeft de dominee het over gehad? Voor voorgangers is dat een bemoedigende zaak; de leden der gemeente staan stil bij datgene waarop hij zich grondig heeft voorbereid met noeste arbeid en veel gebed.

De woordverkondiging staat centraal in onze diensten en bij bespreking van de dienst lijkt het er wel eens op, dat er naast deze woordverkondiging niets gebeurd is in de dienst. Daarom is het goed wanneer een verkondiger die zelf twee maal per zondag het Woord mag verkondigen en dat ook graag doet, toch eens een kritische kanttekening maakt bij deze geweldige nadruk op de preek. De preek maakt namelijk niet de dienst uit. De verkondiging is weliswaar een belangrijk en onmisbaar element in de samenkomst der gemeente, toch gebeurt er in een dienst veel meer.

Onze diensten zijn namelijk geen „one man show", het gaat om de samenkomst der gemeente. Het bovenstaande „en de prediker, hij preekte voort..." is een slechte beschrijving van het dynamische gebeuren, dat het door God bijeen vergaderde volk meemaakt. Bij het meerdere, dat er in een dienst gebeurt, hoort (o.a.) de zang en muziek.

De voorbereiding voor de dienst

Bij lezing van de uitslag van de enquête gehouden in 1979 blijkt, dat vele voorgangers de zangbundel niet of nauwelijks gebruiken bij het voorbereiden van een dienst. Meestal wordt veel tijd gestopt in de voorbereiding van de preek - en dat is zeer goed! - maar bij de liederenkeuze staat men niet zo lang stil. Soms doet men dat een half uur voor de dienst met als gevolg dat de organist op het laatste moment nog een blaadje met liederen onder de neus gedrukt krijgt. Sommige voorgangers gaan echter op zoek in de bundel om passende liederen te zoeken bij de prediking, de woordlezing en het gebed. Daar wordt heel wat bladerwerk verricht, hetgeen trouwens zeer de moeite waard is. Als de gemeente recht heeft op een goed voorbereide preek, dan heeft zij ook recht op een goed voorbereide orde van dienst.

Is het niet geweldig wanneer de gemeente ook in het lied de prediking kan beamen? Bij een enkele voorganger is het zo dat een lied zelfs al een grote rol speelt bij de voorbereiding van de preek. Anderen hebben moeite om passende liederen te vinden.

Uit de enquête is komen vast te staan:

1. Voorgangers moeten niet alleen de inhoud van de bijbel kennen, zij moeten ook de zangbundel kennen om de gemeente in de gelegenheid te stellen op verschillende wijzen haar geloof te uiten en te bezingen. De zangbundel kent wat dat betreft een rijke verscheidenheid!
2. Er moet een register van bijbelteksten komen om hen, die nog niet zo thuis zijn in de zangbundel in staat te stellen om passende liederen te vinden bij de woordverkondiging.

En de gemeente, zij zong voort....

De gemeente is ook een zingende gemeente. De zang trekt vaak buitenstaanders aan. Die zang moet dan ook goed voorbereid worden door voorgangers, organisten en musici. Misschien dat in de toekomst dan wel eens gevraagd zal worden „wat hebben jullie in de dienst gezongen?" in plaats van „waar heeft die over gepreekt?"

A. Nijland (prediker)

Verhoudingen

De binnenschippers hebben enkele dagen de vitale waterwegen van ons land geblokkeerd.

Over de aanleiding voor die blokkade zou ik geen zinnig woord durven zeggen. Misschien hebben de schippers gelijk, misschien de minister. Maar als je eens kijkt naar de gevolgen van zo'n blokkade, slaat de schrik je wel even om het hart. Voor verschillende delen van het land werd de voedselvoorziening precair, zeeschepen moesten uitwijken naar het buitenland, en de polders in Flevoland konden hun graanproduktie niet meer afvoeren. De schade loopt in de miljoenen.

Hetzelfde gebeurt uiteraard ook met stakingen. Ga de schade eens na als gemeentelijke vervoersbedrijven gaan staken, of andere belangrijke diensten of bedrijven. De schade door de ontwrichting van het leven loopt heel snel op tot duizelingwekkende cijfers. Tel daarbij dan nog het ongemak en het leed, dat men medeburgers aandoet die met de zaak niets te maken hebben, en je vraagt je af in welke verhouding dan die schade staat tot de eisen, die de aktievoerders hebben. Kun je dan nog spreken van „recht?"

In Genesis 4 wordt ons in een paar woorden de figuur van Lamech getekend. De woesteling, die zijn vrouwen laat weten dat hij voor niemand bang is. „Ik sloeg een man dood om mijn wonde, en een knaap om mijn striem; want Kaïn wordt zevenvoudig gewroken, maar Lamech zevenenzeventig maal! Een toegebrachte wond wordt afgestraft met doodslag, en een striem van een kind kost die knaap het leven. Een onbegrensde straf staat de man te wachten, die zijn hand uitsteekt naar Lamech!

Als later Israël zijn wetgeving ontvangt, kan dat niet meer gebeuren. De straf mag de maat van het vergrijp of de misdaad niet overschrijden. Oog om oog, en tand om tand. Pas als iemand een ander het leven benomen had, mocht hij zelf om het leven gebracht worden. Maar geen dood om een oogwond of een hand. In het Nieuwe Testament gaat de Here Jezus nog verder, en plaatst Hij tegenover de wraakneming zelfs de vergeving.

Elke rechtsorde, ook de Nederlandse, is gebaseerd op het principe, dat de strafmaat het vergrijp of de misdaad niet mag overtreffen. De straf moet in verhouding zijn tot de daad. Het vaststellen van de straf zal daarom voor de rechter ook een zorgvuldige aangelegenheid zijn.

Wat gebeurt er nu met groepen, die het recht in eigen hand nemen? Wat komt er dan terecht van het recht, dat zij zelf immers claimen?

De schade, die bijvoorbeeld de schippers lijden door de huns inziens verkeerde beslissing van de regering, zal wel in geld uitgedrukt kunnen worden, en dat zal geen kleinigheid zijn. Maar staat de schade, die zij lijden in verhouding tot de schade die hun blokkade heeft aangericht, of is die laatste schade misschien veel groter? Ik vrees van wel. Zoals ook de schade, die stakingen aanrichten, vaak een veelvoud zijn van de looneisen, die men stelt. Bovendien betrekt men er mensen in, die er niets mee te maken hebben, maar die wel de nare gevolgen ervan moeten ondergaan. Dat is het grote verschil met demonstraties, waarin men ook zijn eisen en verlangens kenbaar kan maken zonder daarmee schade te veroorzaken.

Er zullen mensen zijn die zeggen: In bepaalde zaken verstaat de overheid alleen nog maar de taal van de harde akties, voor gesprekken blijft ze doof, daarmee bereiken we ons doel niet. We moesten wel... en daarmee wordt de verantwoordelijkheid voor alle aangerichte leed naar de andere kant geschoven.

Het lijkt me bijzonder moeilijk, wanneer je als christen in een omgeving werkt waar zo gedacht wordt. Als je niet meedoet, ben je een uitbijter. Toch kun je in zulke akties betrokken worden. We zullen ons dan toch moeten afvragen wat we moeten doen, en of de methodes, die toegepast worden om „recht" af te dwingen, wel passen in wat in Gods gedachten recht is.

H. G. de Winkel

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Sneek, P. Brongers, Jeugdconsulent te Drachten.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar: voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin: tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Hoogeveen - (K.d.L.). Het komt niet vaak voor dat een predikant zijn 40-jarig jubileum viert voordat hij met emeritaat gaat. Deze zeldzame gebeurtenis mochten wij met onze voorganger, ds G. Brongers, vieren. We willen graag iets vertellen over het verloop van deze dag.

In de morgendienst gaf ds Brongers op indringende wijze door, wat hem en zijn vrouw al die jaren had „bezield". Zijn bevestigingstekst, 40 jaar geleden, luidde: „Mijn genade is U genoeg". Zij hebben in de loop der jaren samen mogen ervaren dat Gods genade altijd groter is dan de problemen die men in het leven en in het werk voor de Heer kan tegenkomen. Vandaar ook als uitgangspunt voor de prediking van die morgen Handelingen 26 : 22: „Als een getuige die hulp van God heeft ontvangen tot op deze dag, sta ik dus hier voor klein en groot".

Na de dienst werd ons voorgangers-echtpaar met dit jubileum gelukgewenst door verschillende afgevaardigden. De bijeenkomst werd besloten door ds P. Brongers die - na een korte karakterschets van zijn vader - ons voorging in dankgebed.

De verdere dag stond ook in het teken van dit jubileum.

De voorgangersfamilie - in uitgebreide zin - en de andere genodigden kregen een boottocht aangeboden. Het werd voor allen een heerlijk, ongedwongen samenzijn, waarin we bij zonneschijn mochten genieten van elkaars gezelschap en het prachtige natuurschoon van de Weerribben.

's Avonds was de gemeente bijeen in een ontspannen sfeer. Namens gemeente en verenigingen werden felicitaties en cadeaus aangeboden en er werd op humoristische wijze eerst door drie (schoon)zoons en later door een van onze oudste zusters een boekje opengedaan over het verleden van onze voorganger.

Het was fijn om als gemeente samen met ons voorgangersechtpaar dit feest te mogen vieren. Immers, 11 jaar hebben zij het wel en wee van onze gemeente gedeeld en heel wat ontwikkelingen meegemaakt. De gemeente is in die periode meer dan verdubbeld, er is een nieuwe kerk gebouwd, we mochten een start maken met de post Meppel. We weten wel dat we in de eerste plaats God voor deze zegen van groei en bloei moeten danken, maar het is toch ook mee de inzet en de liefde van br en zr Brongers voor het werk van de Heer en zijn gemeente geweest, waardoor dit alles mogelijk werd. En we hebben door alles heen mogen ervaren dat één van de lievelingskoren van onze voorganger, steeds weer bewaarheid werd: „Ik weet dat God een weg mij banen zal".

VOORGANGERS GEWEST HOLLAND

Convent op 28 september a.s. te 12.30 uur in de Triomfatorkapel, Molenwerfstraat 1, Alphen a/d Rijn. Onderwerp: Pluriformiteit vandaag.

God heeft tot Zich genomen onze zuster
JANTINA VAN VELZEN
op de leeftijd van 90 jaar.
„Zalig zijn de doden die in de Here sterven".
Zij was 49 jaar lid van onze gemeente.
Baptistengemeente Groningen-Zuid

In de vroege ochtend van 14 september werd door haar Heer thuisgehaald onze zuster
ANTJE DALLINGA-MULDER
in de gezegende ouderdom van 88 jaar.
September 1981
Baptistengemeente 2e Exloërmond

Langs deze weg willen wij, mede namens onze kinderen hartelijk danken voor de vele attenties in welke vorm dan ook, die wij mochten ontvangen bij ons 25-jarig huwelijk.

Delfzijl, augustus 1981

Namens broeder en zuster
Brugge-Wijchers
Jaap en Christa
Agatha en Albert

„Here, Gij doorgrondt en kent mij".
Psalm 139 : 1 onberijmd.
In volle vrede ging van ons heen, onze lieve zorgzame moeder en oma
EKE SUZANNA KRUIZE-FEENSTRA
op de leeftijd van 71 jaar; sedert 10 februari 1965 weduwe van Everhardus Kruize.
Haren, 13 september 1981
Huize Maarwold, Nesciolaan 75
Korrespondentieadres: Lijsterbeslaan 14, 9477 PD Zuidlaren.
Zuidlaren: W. Kruize
F. Kruize-van Dam
Paul
Ellen
Enschede: F. S. Blanksma-Kruize
J. J. Blanksma
Jorrit
De begrafenis heeft reeds plaatsgevonden.

Alleenstaande dame, baptiste (46 jaar) zoekt kennismaking met een eveneens gelovige heer van ongeveer gelijke leeftijd.
Brieven onder nummer 10.800.

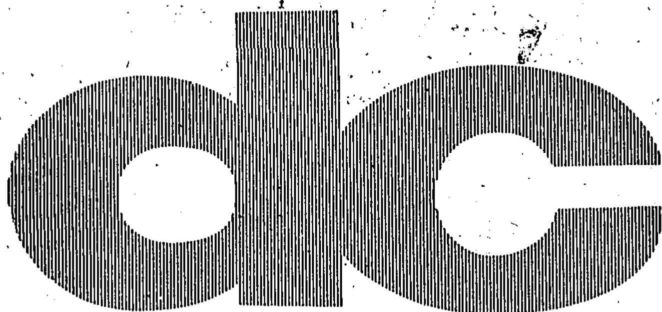
NAAST CHRISTUS OOK DE KEIZER

Men zegt - op goede gronden - dat de keizers geen bezwaar hadden tegen de gewoonte der christenen om ene Jezus van Nazareth, die onder het stadhouderschap van Pontius Pilatus gekruisigd was, als Opgestane te aanbidden.

Het bezwaar der keizers gold de regel der christenen om derhalve niet de keizers goddelijke hulde te brengen. Mitsdien vervolgden de keizers de christenen om wat „de keizer" kunnen zijn.

Het lijkt er op dat de geschiedenis zich herhaalt. Niet omdat zij eigen regels hebben worden Leger des Heils en Youth for Christ voor de vierschaar gespannen, maar omdat zij weigeren zich aan te sluiten bij hetgeen gangbaar is in de huidige samenleving. De Kenmerkuitzending van het IKON van 13-5-1981 over het Leger des Heils en de uitsluiting van Youth for Christ uit de Federatie voor jeugd en jongerenwerk zouden wel eens symptomatisch voor de onverdraagzaamheid van zij niet deden. P.

C.C.-VERGADERING VAN DE N.B.J.B.
zaterdag 26 september a.s.
DE SAMENHOF, ZWOLLE
9.45 uur



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 39 - 2 oktober 1981

BIJ DE START VAN DE GBS



LEREN LEZEN

Een mens is nooit te oud om te leren. Dat is al een oude wijsheid maar vandaag van meer betekenis dan in 't verleden. In onze wereld moet je blijven leren om te kunnen blijven leven. Niet alleen in je vak maar op allerlei gebied: Teleac, tweede kans onderwijs, open universiteit en nog veel meer bieden vorming en onderwijs aan, niet in de eerste plaats om de mensen te helpen om vooruit te komen maar om mensen de kans te geven zich op de hoogte te stellen van wat er in onze altijd veranderende wereld aan de hand is.

Vreemd genoeg bestaat er bij veel christenen het gevoel dat al die veranderingen hun niet aangaan omdat in de dingen van God er niets verandert. God is immers onveranderlijk en daarom is het geloof eigenlijk ook onveranderlijk en daarom is het voldoende als je de kinderen opvoedt in de voorzeide leer. Voeg daarbij dat wij baptisten van de noodzaak van onderwijs in geloofszaken eigenlijk maar moeilijk zijn te overtuigen en dan is het beeld min of meer compleet.

Nu zijn er al jaren steeds meer onder ons die daarmee geen vrede meer hebben. De belangstelling voor vorming in alles wat met het geloof te maken heeft is de laatste jaren sterk toegenomen. Er is ook heel wat ondernomen en van de grond gekomen, plaatselijk, regionaal en landelijk. Wat er echter nog niet was gaat nu in vele gemeenten van start: een vorm van bijbelse toerusting die de hele gemeente omvat en alle leden, vrienden en kinderen van de gemeente bijeen brengt in groepen om samen de bijbel te lezen en te bespreken. Zo'n aanpak moet beslist plaatselijk gebeuren maar heeft voorzieningen en begeleiding nodig die alleen op landelijk en regionaal niveau kunnen worden geboden: **de Gemeente Bijbelschool.**

Over opzet en organisatie van dit project is al vaak bericht want de voorbereidingen lopen al zo'n anderhalf jaar. Wie iets van de achtergronden van dit werk wil weten kan terecht in het boekje van onze evangelist in aller dienst R. Reiling, En zij bleven volharden.

Verder ligt het in de bedoeling dat in DC geregeld informatie en ook een beetje instructie over de GBS-programma's wordt opgenomen. Vandaag daarom alleen een paar gedachten rondom de vraag wat het betekent dat wij samen als gemeente(n) de bijbel gaan lezen.

Leren

Onze eerste ontdekking zal zijn dat we eerst moeten leren lezen, want dat zijn we verleerd of hebben het misschien nooit goed geleerd. Wij lezen de bijbel doorgaans als een boek met spreuken. We plukken er een of twee zinnen uit en zetten die apart als bloemen in een vaasje. We schikken her en dèr geplukte bloemen tot een boeket en denken dan dat de bijbel een verzameling van zulke boeketten is. Een eeuwenlange traditie van preken over een tekst heeft deze manier van omgaan met de bijbel sterk bevorderd.

Wij lezen de bijbel niet zoals we andere boeken lezen. We doen dat meestal zelfs niet met de afzonderlijke bijbelboeken. In de GBS gaat dat anders. Daar leren we dóór te lezen van het begin tot het eind. Om te beginnen de eerste brief van Paulus aan de gelovigen in Corinthe. Dat wordt een leesles en een ontdekkingsreis.

In de tweede plaats zullen we merken dat de zo heet omstreden kwestie van de Schriftbeschouwing op de achtergrond raakt. Wie zich laat meenemen op de leestocht door hele bijbelboeken die komt zoveel tegen waar een boodschap van uitgaat dat er geen Schriftbeschouwing voor nodig is om aan die boodschap gezag te verlenen. Waar echt gelezen en geluisterd wordt daar wordt het vreemde uit verre tijden herkenbaar en het vertrouwde dat we allang wisten wordt vreemd en nieuw. Maar ook dit gaat niet vanzelf. Het moet geleerd en ontdekt worden. Meer nog: het moet gewaagd worden. Want onze beschouwingen en opvattingen over de bijbel, trouwens over alle dingen dienen ook vaak om onszelf te beschermen. Ze vormen een goed bewaakte grens. Binnen deze grens is het veilig want alles is overzichtelijk.

Ergens in een gemeente meende een gemeentelid dat de gemeente eerst een bindende uitspraak moest doen over het gezag van de Schrift voordat met een GBS kon worden gestart. Anders kon er van alles gebeuren. Dat is inderdaad waar. Als de bijbel zelf aan het woord komt en wij met volharding luisteren, dan gaat er inderdaad van alles gebeuren. Dan wordt God gehoord en daar gaat het om. Zo alleen kunnen wij bewaard worden voor de heilloze twisten over de inspiratie van het gezag van de bijbel. In de luisterende omgang met de bijbel zelf laten wij ze achter ons.

J. Reiling

Ik geloof in de vergeving der zonden (1)

Het klimaat van de vergeving

Het zomert volop, als dit artikel geschreven wordt. De vakantiegangers komen voluit aan hun trekken. De zon zet alles in een vriendelijk licht, en de wereld ziet er heel anders uit dan op die grauwe regen-en mistdagen, die we maar al te goed kennen.

De mensen zitten buiten of zijn wat bezig in hun tuintje. Er worden buurpraatjes gemaakt, en het is alsof die zon een klimaat van mildheid en vriendelijkheid schept. Een klimaat dat je wel zou willen vasthouden en overal zou willen laten doorwerken.

We staan er wellicht te weinig bij stil dat zo'n klimaat van mildheid en vriendelijkheid er altijd is, omdat het geschapen is door God Zelf. Dat klimaat wordt in de apostolische geloofsbelijdenis geschetst met de woorden: Ik geloof in de vergeving der zonden. En in 2 Corinthiërs 5 : 19 wordt het getekend met de uitdrukking dat God, in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen. God heeft voor de wereld een klimaat van verzoening en vergeving geschapen, en dat klimaat werkt door vanaf het moment dat Jezus stierf tot nu toe. Hij rekent niet af met de zonden van de mensheid door een verterend vuur te zenden, maar stelt de gelegenheid open om tot Hem te komen en vergeving te ontvangen.

Nu is het woord vergeving voor ons als christenen een alleszins vertrouwde uitdrukking geworden. Als we in een kerkelijke omgeving zijn opgegroeid, is dat woord ontelbare malen over ons hoofd heen gegaan. En woorden die je erg vaak hoort, kunnen verslijten. Ze kunnen hun glans en hun prikkeling verliezen. Net zo vanzelfsprekend worden als wanneer we „goededag" zeggen, zonder er bij na te denken wat voor die ander nu eens een goede dag zou betekenen. Vergeving kan zo'n vertrouwd onderdeel worden van onze geloofsleer, dat ons hart er niet meer door geraakt wordt.

Als dat zo is, ga je er te gemakkelijk mee om. Je doet vandaag iets, wat niet goed was, en vraagt er 's avonds vergeving voor. Natuurlijk is het dan vergeven. De volgende dag bega je dezelfde zonde weer... en natuurlijk vraag je er 's avonds weer vergeving voor. Zou de Heer het zo bedoeld hebben, dat we zo gemakkelijk omspringen met de vergeving? Dat zou een miskenning zijn van onze doop, waarin we toch beleden hebben, dat we ons in principe van de zonde afgekeerd hebben, zoals een vrijgemaakte slaaf er niet meer over denkt om vrijwillig zijn oude, harde meester weer te gaan dienen. Wij hebben nu een nieuwe Meester gevonden, die ons wil oefenen in het doen van gerechtigheid.

Ga je eens goed nadenken over dat woord vergeving, dan sta je verbaasd over de onpeilbare inhoud en de vernieuwende, herstellende uitwerking die er van uitgaat. God vergeeft onze zonden. Hij kon dat doen door ze te leggen op de schouders van zijn Zoon Jezus Christus, die er onder stierf aan het kruis.

Telkens als we dat goed tot ons laten doordringen, valt er een diepe, eerbiedige verwondering over ons over zoveel liefde. En elke keer hebben we er moeite mee om helemaal te geloven dat onze zonden ook werkelijk weggedaan zijn. Zo volkomen verdwenen, dat God ze nooit meer ergens uit een laatje vandaan zal halen om ze ons toch nog eens onder de neus te houden. Ze zijn vernietigd, meegestorven in de dood van Jezus, om echter nooit meer op te staan.

God zal er nooit aan terugdenken. Ze zijn als het ware uitgewist uit Gods geheugen, hoe onvoorstelbaar dat ook klinkt. Op andere wijze kan ik de woorden niet verstaan, waarmee Jeremia 31 : 33-34 het nieuwe verbond beschrijft: want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonden niet meer gedenken.

De zonden, die met onze menselijke structuur verweven zijn als kleurstof met de textielvezel, zullen er uitgewassen worden, zodat er een smetteloze, sneeuwwitte mens overblijft, die kan leven in de heilige tegenwoordigheid van God.

Vergeving

Daarom is vergeving ook herstel van de verbroken relatie. God en mens leven in twee werelden, die door een diepe kloof van elkaar gescheiden zijn: de hemel, waar geen plaats is voor de ongerechtigheid, en het mensenleven, waarin geen plaats en geen begrip is voor Gods gerechtigheid. God wil dat die relatie hersteld wordt, en daarom overbrugde Hij in de persoon van Jezus Christus die kloof. En wat een gevoel van opluchting en van diepe vrede, als je die grote waarheid zelf ondergaat, dat je zonden vergeven zijn!

Maar nu nodigt God ons uit om te gaan leven vanuit zijn klimaat van verzoening en schuldvergeving. Dus niet alleen te leven in dat klimaat en die vergeving aan ons te laten gebeuren, maar dat klimaat van vergeving ook in onze omgeving in praktijk te brengen. Bruggenbouwers te zijn naar die anderen toe, die ons iets hebben aangedaan.

Zoals de Heer bereid is om ons te vergeven, zo zullen wij bereid moeten zijn om elkaar te vergeven. Niet zevenmaal, maar zeventig maal zevenmaal, zoals de Here Jezus op een vraag van Petrus duidelijk maakt. En Hij licht dat toe met de gelijkenis van een koning, die een onvermogende slaaf tienduizend talenten kwijtschold, als de man hem smekend te voet valt. Maar als deze slaaf een kollega-slaaf in de gevangenis slingert omdat die hem honderd schellingen schuldig is, laat de koning de onbarmhartige slaaf alsnog gevangen zetten.

Wat anderen ons misdaan hebben, valt altijd ver in het niet bij wat de grote Koning ons vergeeft.

Het is van het grootste belang welke houding wij aannemen tegenover iemand, die ons iets heeft aangedaan. We kunnen bij elke gelegenheid onze grieven laten merken en het vooral overal rondvertellen. We kunnen beledigd mokken en ons hoofd omdraaien als we die ander tegenkomen. Met dat alles blokkeren we duidelijk de weg voor die ander, hij zal er niet gauw toe komen om het met ons in orde te maken. Maar op die manier leven we niet in het klimaat van de verzoening, dat God toch in Christus geschapen heeft.

Wij kunnen ook signalen uitzenden, waaraan die ander kan merken dat wij graag de relatie hersteld zien, en dat we bereid zijn om te vergeven. Dan wandelen we in het spoor van onze Vader, die ook een brug bouwde waarover wij Hem weer konden bereiken. We kunnen een klimaat van vergeving scheppen, of liever: we kunnen het klimaat van vergeving, dat God schiep, ten uitvoer brengen in ons eigen leven. Dat verwacht God ook van ons!

Als God de zondaar vergeeft, en daarvoor zelf zijn eigen Zoon wil inzetten, dan kunnen we daar maar één achtergrond voor vinden. Het is zijn liefde voor de mensen, die het niet hebben kan dat ze van Hem vervreemd ten onder moeten gaan. Daarom gaat Hij die mensen achterna met zijn uitnodiging, en bouwde Hij de brug. Dat is ook de enige manier waarop wij elkaar van harte kunnen vergeven.

Dat kan alleen door die ander lief te hebben. Door er verdriet over te hebben dat het geweten van die ander belast blijft met wat hij ons heeft aangedaan. Door er ook verdriet over te hebben dat de relatie met die medemens verbroken is. Als wij vergeven, helpen wij die ander van een schuld voor God af, want „wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden". En wellicht winnen we er een vriend en broeder bij.

„Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden". Vredestichters zullen herkend worden als kinderen van God!

Volgende keer: „Ik kan niet vergeven".

H. G. de Winkel


Zij waren allen eendrachtig bijeen, 19 september 1981 in Zuidlaren

Is het evangelie tijdloos?

De vraag die hierboven staat zou eigenlijk nog aangevuld moeten worden met een tweede, die een andere mogelijkheid aangeeft, namelijk: of is het evangelie tijd- en situatiegebonden?

De eerste vraag gaat dan in de richting van: heeft Gods boodschap aan de wereld alleen iets te zeggen aan de enkeling, aan de mens persoonlijk? Spreekt God alleen maar tegen de afzonderlijke individuën, over 's mensen persoonlijke relatie met Hem, over het hoe en waarheen van mijn eigen levensreis? Als dat het geval zou zijn, kun je het evangelie tijdloos noemen. Het maakt dan in feite niet uit of de mens leeft in het stenen- dan wel in het atoomtijdperk. In beide perioden van het menselijk bestaan luidt Gods boodschap precies eender.

Met de tweede vraag wordt aangegeven, dat God zich niet alleen met de persoon bezighoudt, maar ook met de mensheid als geheel, met de samenleving en de situaties waarin de samenleven terecht kan komen.

Welke van deze twee vragen moet met „Ja" worden beantwoord? Daarover heerst nogal eens verschil van mening, een verschil dat zich op allerlei wijzen openbaart in het leven en werken van Christus' kerk op aarde, en dat niet zelden tot polarisatie leidt, tot verwijdering.

Zouden we niet moeten stellen, dat beide vragen met „Ja" beantwoord kunnen worden? Het ene is waar, maar het andere ook. De tegenstelling die deze vragen oproept is dan niet echt, maar kunstmatig. Zou het feit, dat deze tegenstelling kennelijk bestaat, niet voortkomen uit het feit, dat wij het erg moeilijk vinden om de weegschaal van het evangelie in balans te houden? Al te gemakkelijk laten mensen de balans doorslaan naar de ene of andere kant, omdat wij maar al te vaak eenzijdig denken, zwart of wit.

Het evangelie zegt ons, dat de mens een zondaar is, dat hij verloren gaat of eigenlijk reeds is. Zijn leven is zinloos geworden en zal eindigen in de eeuwige zinloosheid van de hel. Tenzij ... de mens reageert op de bijbelse oproep: „Bekeert u", aangevuld met: „Gelooft in de Here Jezus Christus"! Wie dát doet, heeft het eeuwige leven, is behouden.

Het valt niet te ontkennen, dat Gods Woord op dit persoonlijk heil sterke nadruk legt en dat de relatie van de mens met zijn Heer en God een strikt persoonlijke is. Voor wat vage, algemene religiositeit is in de bijbel geen ruimte. „Mijn Heer en mijn God", beleed Thomas.

Je zou dit het tijdloze aspect van het evangelie kunnen noemen. Het gold voor de mens uit Christus' dagen en het geldt voor de mens van nu.

De praktijk heeft aangetoond, dunkt ons, dat dit persoonlijk aspect van het evangelie zoveel nadruk kan krijgen, dat het gaat ten koste van een ander, evenzeer waardevol aspect. Een mens kan dermate bezig zijn met zijn persoonlijk heil, met de zegen van zijn persoonlijke redding en zijn contacten met God, dat het gevaar van vroom egoïsme niet denkbeeldig meer is. En is juist het egoïsme niet een van de allereerste trekken van de zonde waarvan de mens verlost moet worden?

De weegschaal van het evangelie kan inderdaad doorslaan naar deze, op eigen redding en welzijn gerichte zijde van Gods boodschap. De wereld, de samenleving, het welzijn van de naaste dreigt dan in de mist te geraken.

Geen wonder dat daar dan reacties op komen, met het risico dat de balans doorslaat naar de andere kant. Velen willen persé geen tijdloos evangelie, maar concentreren zich welbewust op alles wat de schriften zeggen over onrechtvaardige intermenselijke, onmenselijke situaties. Dat is niet moeilijk, want evenzeer als over persoonlijke bekering en persoon-

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Het zal u, indien u de stukjes las die ik de laatste tijd schreef, zijn opgevallen dat de naam God daarin herhaaldelijk voorkwam. Ik kan me zelfs voorstellen dat sommigen opmerkingen maakten in de zin van: Waar blijft Jezus in dit verband? Kun je over God spreken of schrijven zonder dat Jezus genoemd wordt of ook zonder dat de heilige Geest in 't geding wordt gebracht?

Als student al probeerde ik orde te scheppen in wat niet van onze orde is. Eén is niet drie en drie is niet één. Rekenen was nooit mijn sterkste zijde maar dát was mij wel duidelijk. 't Is één of 't is drie. Zo rekenen wij en wij gaan met onze logika ook het Godsbeeld te lijf. Om dan te ontdekken dat we vastlopen.

In een leerzaal van het seminarium in Hamburg stond ik in een pauze voor het bord en probeerde daar het duistere stuk van de Drieëénheid uit te leggen aan medestudenten, allemaal ouder dan ik. Ik tekende een hoofd. Uit de mond kwamen woorden. Die woorden dreven op mijn adem door de ruimte en drongen de oren der anderen binnen. Toen zei ik: het is mijn adem, het zijn mijn woorden, ze komen uit mijn hoofd. Deze drie zijn één, zijn mij, ondeelbaar en toch in drieën.

Wat verzint een mens al niet om geheimen te doorgronden.

Het is ver van mij om de positie van Jezus aan te tasten. Naast wat u over Jezus gehoord en gelezen hebt bij Johannes, Paulus en Petrus herinner ik u graag aan de geladen woorden van de onbekende schrijver van de Hebreeënbrief: Deze (Jezus) is de afstraling van Gods heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen... en ik weet met u dat ik de Vader nooit gekend zou hebben als Jezus - het Woord - ons de Vader niet had geopenbaard. „Niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren".

In Jezus klopt het hart van God.

Maar, zoals eerder betoogd, de ganse schepping is een panorama van Gods vermogen en de kombinatie van kennis, kracht en schoonheid appelleert met name aan ons denken over de Schepper. De hemelen vertellen Gods eer, uit de mond van kinderen en zuigelingen heeft Hij sterkte gegrondvest en vergeet het vergeet-mij-nietje niet. Bedenk nog eens de bouw van een vogelveer.

Wanneer we samen komen in de kerk zingen we geestelijke liederen. Voor vele mannen de enige plaats waar ze zingen en zó zingen. Bij vrouwen die aan het stofzuigen zijn gaat dat makkelijker. De kombinatie lijkt wat vreemd maar och, in de kerk is er ook niet een konstante aandacht bij wat gezongen wordt. Soms denk je dat er liederen zijn die alleen nog leven bij de gratie van de melodie. Het zingt zo lekker weg. Men hoort der vromen tent weergalmen!

Zij, die de liederen voor de diensten uitzoeken, besteden daaraan veel aandacht. Ten slotte zal de gemeente in het samen zingen gaan loven, danken en bidden en getuigen. Nu zal het zeer aan de instelling van de voorganger liggen welke liederen met welke inhoud gezongen zullen worden. Prefereert hij de laatste 150 uit L. & G., dan zullen de gedachten vooral gericht worden op Jezus, met name op de verzoening door zijn dood, op de hoop door zijn opstanding en op de voleinding door zijn wederkomst. Voorts zult u vaak stoten op beschrijvingen van het eigen innerlijk leven: op hart en smart, op lust en rust, dood en leven en zulke liederen kunnen een leven lang meegaan. Maar ze staan niet vol van lof aan God.

Wij verwachten veel aandacht van God voor onze persoonlijke toestanden en zijn ietwat teleurgesteld als Hij niet geeft wat wij vragen. Gaat het ons om ons of om Hem? Gaat het ons om God terwille van God, afgezien of wij daar wel bij varen? Bidden, ja. Danken ook nog. Maar er is aanbidding van God omdat Hij en Hij alleen God is? Raken we ooit „verloren in aanbidding" als wij buigen voor zijn Eeuwige Majesteit, die zoveel vorstelijks toont in het rijk der schepping en in het rijk der genade?

Ik luister van tijd tot tijd naar gebeden en ik weet dat ze soms onder spanningen worden uitgesproken. Ik weet ook dat je je schoenen uit moet doen als braamstruiken branden. Maar wie van ons prijst God omdat Hij God is en zwijgt tenslotte, overmand door wat geen oog kan zien, geen oor kan horen. Misschien ligt dat buiten ons gebedsgebied. Het zou zeker een verruiming van ons vaak te egoïstisch gebedsleven betekenen als we God zochten terwille van God.

Toen ik zover was met dit gesprek met u nam ik onze Lofzangen en Gebeden in de hand en bekeek de allerlaatste bladzijden waar in alfabetische volgorde de eerste woorden van elk vers uit de bundel genoteerd staan. Ik zocht de letter L op. De L van lof en loof. Ziet u wel welke nummers er achter staan? Toch een beetje ont-dekkend vindt u niet? Om over na te denken, denk ik.

Huizinga

---

lijke relaties met de Schepper, zegt de bijbel van alles over het onrecht en het leer dat mensen elkaar kunnen aandoen. Het lijkt ons niet bijzonder moeilijk om aan te tonen, dat het evangelie in dit opzicht beslist niet tijdloos is, maar concrete uitspraken doet over concrete situaties van destijds en van vandaag.

Alleen... Slaat de balans hier dan niet erg gemakkelijk door naar deze kant ten koste van de waarheid, die we zojuist hebben vermeld? Wordt het evangelie dan niet licht een boodschap van wereldverbeteraars, zonder dat ándere?

Allemaal zijn wij zondaars, overtreders van Gods geboden, leert Gods woord. Van welke geboden? In feite van de bekende twee: „God liefhebben boven alles... en de naaste als jezelf".

Dáárom moet een mens zich bekeren, dat is: erkennen dat hij schuldig staat, belijden! Wie oprecht belijdt, mag de vergeving in Christus aanvaarden. Maar... dan zal hij ook moeten veranderen, trachten verder te gaan in de voetsporen van Jezus, dus ook in het spoor van Jezus' liefde voor de naaste.

Johannes de Doper wees duidelijk in deze richting: „Brengt dan vruchten voort die aan de bekering beantwoorden"! En wanneer het publiek vraagt om een andere uitleg, geeft deze wegbereider aanwijzingen die er niet om liegen: „Wie een dubbel stel kleren heeft, dele mee aan wie er geen heeft..."

Veranderingen, verbeteringen in de samenleving, moeten en zullen voortgroeien uit de waarachtige persoonlijke bekering van de mens. Wie een andere, een betere wereld wil, zal zich moeten houden aan Gods persoonlijk gerichte eis: „Bekeert u"! Wanneer de mens niet verandert, hoe zal de samenleving dat dan kunnen doen?

Het evangelie is tijdloos of tijd- en situatiegebonden?, lijkt ons een onjuiste vraag. Het is tijdloos voorzover het de eis der bekering stelt aan ieder individu en het is tijdgebonden waar het de bekeerde mens opdraagt om vanuit de liefde van Christus te strijden tegen elke vorm van onrecht, geweld en onderdrukking.

Mag de gemeente dan aan een onbekeerde, God-vijandige wereld niet vragen om recht te doen. Mag zij niet protesteren en ageren tegen alles wat tegen Gods beide grote geboden indruist? Allicht! Zij móet zelfs! Maar dan zal zij tevens aan die wereld Gods eis moeten doorgeven: „Bekeert u"! Zij zal moeten wijzen op het oordeel, waar al Gods tegenstanders aan onderworpen zullen worden.

Wie zich eerlijk, verontwaardigd, stort in de strijd tegen onrecht en wie overtuigd is, dat hij handelt naar Gods wil, vergete nooit, dat de bekering een eerste eis en vereiste is.

C. van Wier

Kandidaten voor diverse vakatures

Vakatures Commissie der Unie:

naam + woonplaats	geboorte-jaar	beroep	lid gemeente	huidige taak gemeente	huidige taak Unie
T. Blaauw, Stadskanaal	1927	onderwijzer	Stadskanaal-Noord	ouderling	
M. G. Boeschoten Bunnik	1924	gevangenis-predikant	Utrecht-Silo	bijstand pastoraat	lid Werkgroep Toerusting
W. Kos Vroomshoop	1935	predikant	Vroomshoop	voorganger	lid Werk- en Studie-groep Evang.
C. Mostert, Lelystad	1924	geestelijk verzorger Tabitha Amsterdam	Harderwijk		lid Pensioen- en Invaliditeitsfonds
A. M. Nederlof-Grobben, Hengelo	1935	maatschappelijk werkster	Hengelo	diaken-secr. wijkgem. secr. AV commissie	lid Jubileum-commissie
A. Niessink, Vaassen	1938	financieel ambtenaar	Apeldoorn	secretaris	lid F.C.U. adviseur P.I.F.
A. Scheerhoorn, Stadskanaal	1936	grossier	Stadskanaal-Zuid	ouderling	lid Curatorium lid Commissie der Unie namens NBJB
J. Schouten, Delfzijl	1925	predikant	Delfzijl	voorganger	
P. Wijchers, Zwolle	1949	predikant	Zwolle	voorganger	voorzitter Werkgroep Jongeren Evangelisatie
W. Hoen, Sneek	1942	administrateur	Sneek	jeugdleider	voorzitter NBJB

Vakature Commissie voor de Opleiding:

K. Brongers, Eindhoven	1914	gepensioneerd	Eindhoven	ouderling	
A. Hofman, Stadskanaal	1939	godsdienstleraar geest. verz. „De Strubben" Schoonloo	Stadskanaal-Noord		
Y. Horjus, Hengelo	1950	predikant	Hengelo	voorganger	lid redactie ‚De Zaaier' secr. Jubileumcommissie
G. H. W. Pflaum Hoogezand	1935	predikant	Hoogezand	voorganger	vertegenwoordiger der Unie in het interkerkelijk contact Israël

Vakature Financiële Commissie der Unie:

A. Bosma, Arnhem	1925	dir. confectie industrie	Arnhem	lid financiële commissie	
W. Koster, Harlingen	1930	rijksambtenaar	Harlingen	administrateur lid diverse commissies	
J. C. Kuiters, Zwijndrecht	1942	administrateur	Dordrecht	raadslid	
J. H. Meijer, Wormer	1942	dir. Alg. Zaken Tabitha Amsterdam	Krommenie		
J. H. Wolters IJmuiden	1921	refendaris gemeente	IJmuiden	lid Evangelisatie Werkgroep	2e voorzitter St. Pensioen- en Invaliditeitsfonds



uit het Uniebureau

Gul Groningen
De honderdste Algemene Vergadering heeft verleden jaar een batig saldo van *f 4.500,—* opgeleverd. Dat is een mooi bedrag, waarvoor de raden van de beide stad-Groninger gemeenten ook wel een bestemming weten: het GBS-projekt!
De opbrengst van de avondmaalskollekte tijdens de Algemene Vergadering ten bedrage van *f 3.017,35* gaat naar het Jubileumprojekt en zal worden aangewend voor de vernieuwing en uitbreiding van het medische werk in Noord-Kameroen.
We zijn de Groningers zeer erkentelijk voor hun sympathieke geste!

Representatie
De UC liet zich bij de intrede van ds A. Visscher te Almelo-Nieuwstraat op 6 september vertegenwoordigen door *ds H. G. de Winkel;* idem van ds Sj. van der Laan te Noordbergum op 13 september door *br A. R. Schaap;* idem van ds O. Oldenburger te Hengelo op 27 september door *ds A. Visscher;* idem van ds H. Schouten te Deventer op 27 september door *br A. R. Schaap.*
Op 26 september werd te Zwolle de CC-vergadering van de NBJB gehouden, waarbij *br A. R. Schaap* namens de UC aanwezig was. De UC zal op 4 oktober worden vertegenwoordigd door *ds P. van der Werf,* als op die dag br S. A. Wijchers zich als pastoraal werker aan de gemeenten te Makkum en Workum verbindt.
Bij de intrede van ds Y. Horjus te Hengelo op 11 oktober zal *ds J. A. Brandsma* voor de UC „acte de présence" geven.

Officieel
De UC heeft tijdens haar vergadering op 16 september op verzoek van de Commissie voor de Opleiding besloten, aan *ds Sj. van der Laan* een beroepbaarstelling ex artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers te verlenen.
Voorts besloot zij, eveneens op verzoek van de Commissie voor de opleiding, om *br S. A. Wijchers* benoembaar te verklaren als pastoraal werker ten behoeve van de gemeenten te Makkum en Workum ex artikel 9 van dat Reglement.

Wilde Ganzen
Op 20 september hebben de Wilde Ganzen voor ons jubileumprojekt, het medische werk in Noord-Kameroen, gevlogen. Zojuist vernamen we, dat het *een vette gans van f 40.962,51,* is geworden. Daarmee is het ons toegezegde bedrag (*f* 40.000,—) met bijna duizend gulden overschreden. Wij zeggen het bestuur van de Stichting Wilde Ganzen en alle gevers en geefsters heel hartelijk dank!

Unieberichten
Eind vorige week heeft weer een *zending aan de gemeenten* het Uniebureau verlaten. Deze week gaat, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, een tweede zending de deur uit. We verzoeken de secretarissen om die brieven en stukken, die daarvoor in aanmerking komen, aan hun afgevaardigden naar de Algemene Vergadering ter hand te stellen resp. ter kennis van de gemeente(leden) te brengen.

Internationaal
De UC heeft *f* 20.000,— uit het Noodfonds bestemd voor hongerend Polen. Dit bedrag is inmiddels overgemaakt aan de Europese Baptisten Federatie, die de hulpverlening koördineert. Wie wil, kan een bijdrage voor dit doel storten of overmaken op *Postrekening 9260 ten name van de Unie, onder vermelding: Polen-Noodfonds.*
Van 29 september tot en met 1 oktober vergaderde in Dorfweil, niet ver van Frankfort, de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie, waarbij *ds J. A. Brandsma* namens de Unie aanwezig was; ook de eindredakteur van ons weekblad woonde een deel van de beraadslagingen bij.
Het Uitvoerend Komité van de Europese Baptisten Zending kwam op 1 en 2 oktober te Bad Homburg in vergadering bijeen. De algemene sekretaris der Unie, die lid is van het Uitvoerend Komité, nam eveneens deel aan déze bijeenkomst.

A.V. Sneek
De Algemene Vergadering zal worden gehouden te Sneek van 21 tot en met 23 oktober.
In dit nummer treft u de beknopte persoonsaanduidingen van kandidaat-kommissieleden aan.
Een drietal zendingskandidaten wordt in het oktober-nummer van *Gemeente en Zending* voorgesteld.
Op 22 oktober - donderdagmorgen - vinden de beide sektievergaderingen plaats.
Voorzitter van sektie A is *ds H. Ploeger,* idem van sektie B *ds O. Oldenburger.*
Sekretarissen van de sekties zijn *ds J. L. Muilwijk* resp. *ds J. H. Hofman.*
Donderdagsmiddags is er een herdenkingsbijeenkomst ter gelegenheid van honderd jaar Unie.

Kalender
We bedoelen natuurlijk de nieuwe *zendingskalender,* een prachtige uitgave-in-kleur. Deze kalender laat verrukkelijke voorbeelden zien - nee, we zeggen geen woord teveel - van de weef- en naaldwerkkunst van Egyptische vrouwen en meisjes. Hij kost maar *f* 6,50, geen geld voor zoiets mooi! Bij voorkeur bestellen bij de sekretaris of de boekentafel in uw gemeente: *Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 030-784457.*

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

ADRESWIJZIGING

Het adres van ds C. de Jong, predikant van de Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha Amsterdam, is thans Grevelingen 9, 2401 DR Alphen a/d Rijn; telefoon 01720-33573.

RADENKONFERENTIE

Zaterdag 10 oktober 1981, Radenconferentie van het gewest N.W.-Nederland.

De conferentie wordt gehouden in de baptistenkapel te Heemskerk, Maerten van Heemskerckstraat 41. Aanvang 10.00 uur.

In het morgenprogramma wordt er door ds M. G. Boeschoten, Bunnik een inleiding gehouden over Pastoraal werk van een Justitiepredikant".

Na de pauze komen er enkele Huishoudelijke zaken aan de orde.

Namens het bestuur,

J. Korf, secretaris

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Voor de negende keer op de Bron
Het ligt allemaal al weer achter ons! Na de goede toogdag in Zuidlaren kwamen ruim honderd broeders en zusters uit den lande bijeen om zich bezig te houden met „De mens in zijn wereld”.
De opkomst viel eigenlijk mee, want het heeft er met de aanmeldingen wèl om gespannen. Misschien zijn ze nog nooit zo laat binnengekomen. Het is niet alleen ons overkomen en de oorzaak moet gezocht worden in de vakantiespreiding volgens de mensen, die het kunnen weten.
Een nieuw element werd gevormd door een indringende film met forumgesprek daarna. De bedoeling was om op de een of andere manier de mens, levend in de massa, in beeld te brengen. Het was een filmimpressie van de BBC over Tokio, maar het had over elke grote stad zo gemaakt kunnen worden. Het was ook een ietwat vertekend beeld, maar in carricatuur toch juist dat te vertonen, wat je zeggen wilt. Overdreven, maar niettemin toch juist daardoor indringend.
Het nagesprek maakte overigens wel weer duidelijk, hoe verschillend gedacht wordt over de vraag: „Hoe spreek je op een verstaanbare manier en in de volmacht van de Heilige Geest met je naaste over het evangelie van Jezus Christus?” Met name het gebruik van de bijbel, het citeren van bijbelteksten blijft een punt, waarover de meningen uiteenlopen.
Het hart van de werkbijeenkomsten voor gemeente en evangelisatie klopt overigens in de gespreksgroepen, die tevens gebedsgroepen zijn. Daar vinden de eigenlijke ontmoetingen en gedachtenwisselingen plaats. We zijn dan ook zeer dankbaar voor de medewerking van onze voorgangers, die in dit groepswerk zo'n belangrijke plaats vervullen. In het verleden zijn we vaak bestormd met verzoeken om de werkbijeenkomsten op het weekend te doen plaatsvinden. Er zouden dan immers meer mensen mee kunnen doen, die nu drie kostbare snipperdagen moeten inleveren. We hebben daar altijd tegenovergesteld, dat dit de deelname voor voorgangers practisch onmogelijk zou maken en hun aanwezigheid hebben wij erg nodig. Ook wat de pastorale inbreng betreft. We zijn daar zeer dankbaar voor.
Je kunt over een gebeurtenis als deze heel weinig op een duidelijk verstaanbare manier doorgeven. Je moet het eigenlijk zelf beleven. Daarom is het goed om de afgezanten van uw gemeente een goede kans te geven, als ze gaan proberen het ervarene aan de thuisgemeente te overhandigen. De beste uitgangspunten daartoe bieden de in druk verschenen inleidingen, die u dezer dagen als onderdeel van het werkboek kunt tegemoet zien. Dat zijn ook voor gesprekskringen over het evangelisatiewerk voor de plaatselijke werkgroepen goede mogelijkheden om de inhoud van de werkbijeenkomsten in de plaatselijke situatie te verwerken. En het is goed om daarbij te bedenken, dat er in Dalfsen nog veel meer gebeurt dan je aan de oppervlakte kunt meten. Er vallen ook wel zaadkorrels in diepe aarde, die hun vrucht pas veel later opleveren.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

N.B. *Belangrijk bericht voor secretarissen, contactpersonen en voorgangers:*
Zo de Here wil en wij leven zal de Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie in 1982 *(en dat is dan voor de tiende keer!)* worden gehouden op 27, 28 en 29 september.
Even noteren en niet meer vergeten!

Het bezoek van een honderd-jarige aan een andere honderd-jarige!!

Zo zou je de jaarlijkse vergadering der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland dit jaar kunnen noemen, nu ze door de baptistengemeente van Sneek zal worden ontvangen.
Gelukkig zijn beide honderd-jarigen nog in goede welstand. We mogen dus vertrouwen op een goede ontmoeting waarop we ons bij voorbaat al verheugen en voorbereiden.
Ja, de baptistengemeente in Sneek is ook een honderd-jarige. In het boek van wijlen ds J. van Dam. „Geschiedenis van het Baptisme in Nederland”, leest u dat onze gemeente aan de wieg der Unie stond. Haar voorganger, ds J. Horn, werd mede in de eerste commissie der Unie gekozen. Hij was ook een der twee redacteuren van het maandelijks verschijnende orgaan der Unie, „De Christen”.
Met dankbaarheid mogen we na deze 100 jaar vaststellen dat ook onze gemeente veel zegeningen heeft mogen ondervinden van de band die gelegd is met de andere gemeenten in ons vaderland.
Het stemt ons ook tot vreugde dat velen uit onze gemeente hebben mogen meewerken aan consolidatie en uitbreiding van ons gezamenlijk werk.
Daarbij blijven we ons bewust dat zowel gemeente als Unie slechts instrumenten zijn om Gods blijde boodschap van redding en vergeving beter en gerichter door te kunnen geven.
Gelukkig hebben we ook dat hier mogen ervaren. In de loop der jaren kwamen honderden tot geloof en werden door de doop aan de gemeente toegevoegd. En nog elke zondag mag in Sneek en Bolsward de verkondiging doorgaan.
U komt ook in de *stad Sneek*. Bij de meesten wel bekend denk ik. Een verzorgingscentrum voor de wijde omgeving. Veel winkels, veel scholen, wat industrie en vooral *veel water*.
De Waterpoort die onze stad rijk is behoef ik eigenlijk niet te noemen; dagelijks worden er door de touristen bewonderende blikken op geslagen met de camera in de aanslag.
Loop er eens heen in een of andere pauze. Het is maar een paar stappen vanuit de pas verbouwde Gereformeerde kerk waar u zult vergaderen. Naast de Waterpoort ziet u dan een brug. Vooral in het seizoen moet die voor beroeps- en pleziervaart geregeld omhoog. Misschien treft u dat ook een keer en u ziet dan dat aan de onderkant van het wegdek het volgende bordje is aangebracht:

SNEEK WATERSPORTSTAD EVEN GEDULD a.u.b.

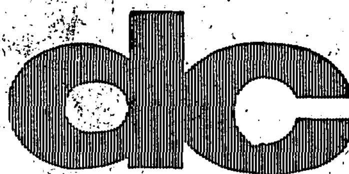
Alle haastige voetgangers, fietsers, bromfietsers en automobilisten kunnen dat maar in zich opnemen. Verkeer te water moet soms voorgaan. De ene verkeersstroom moet op de andere wachten. Alles moet ordelijk verlopen.
Misschien moeten afgevaardigden en commissies van onze Unie hier ook eens aan denken als ze met hun werk bezig gaan. Als troost blijft altijd: Te zijner tijd gaat de brug weer open voor het andere verkeer.
Moge God ons allen een goede, vruchtbare en gezegende vergadering geven.

S. H. van der Werf

STUDENTENBERICHT

Op 9, 10 en 11 oktober houden we een kontaktweekend voor studerende jongeren uit de kring van onze gemeenten. We denken met name aan studenten van universiteiten en hogescholen en ook aan studerenden in het hoger beroepsonderwijs (P.A.; S.A. ; H.T.S.; H.E.A.O.; e.d.). Het weekend wordt in samenwerking met de R.J.C. georganiseerd door studenten uit Utrecht en Groningen. We willen samen met andere studenten tijd nemen om elkaar te ontmoeten en om te praten

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

over dingen waar wij studenten mee te maken hebben en die voor ons belangrijk zijn. Dit weekend mag je niet missen! Als je meer wilt weten, bel dan even op naar De Vinkenhof (030-791093) en vraag naar Theo van Willigenburg. Heb je 't gevoel dat het weekend niet speciaal voor jou bedoeld is, maar je wilt wel graag meedoen laat dan ook even wat van je horen.

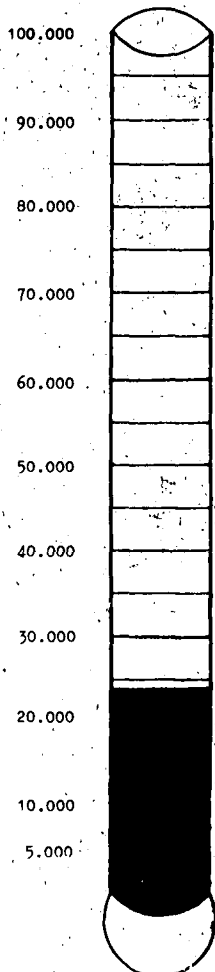
Misschien tot ziens in Dalfsen!
Namens de voorbereidingscommissie:

Frits Heikens

P.S. Een brief(kaart) naar Theo van Willigenburg, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, mag natuurlijk ook!

Jubileumprojekt

per 29 september 1981



INTREDE Ds Y. HORJUS

Op 11 oktober zal D.V. ds Y. Horjus zijn werkzaamheden in de baptistengemeente Hengelo (O.) beginnen.
's Middags om 15.30 uur vindt de bevestiging plaats door ds P. Wijchers, waarna ds Horjus zijn intrede doet. De dienst wordt gehouden in 't Venster, aan de Oldenzaalsestraat.
De gemeente nodigt u hierbij van harte uit de bevestigings- en intrededienst bij te wonen, zodat u met haar dit heugelijke feit kunt vieren.

GEMEENTEBERICHTEN

Makkum en Workum - (W.J.C.). Zondag 20 *september*. De gemeenten Makkum en Workum namen afscheid van hun voorgangersgezin. Het was een bewogen dag en een gezegende dag. Het was alsof we dichter bij elkaar stonden dan ooit. Bij de prediking in de dienst te Makkum liet ds Y. Horjus zich leiden door het gedeelte uit Gods Woord dat staat opgetekend in 2 Cor. 13 : 11-13.
Ds Horjus vergeleek zijn prediking gedurende de afgelopen drie-en-een-halfjaar met het schrijven van een brief aan de beide gemeenten. Een brief waarin zoveel bemoediging als vermaning hun plaatsen hadden gevonden. En over dit alles wordt ten laatste Gods zegen uitgesproken.
De prediking van deze dag was als het ware de zegenbede over al wat geschreven is. Een geweldig weten dat God ons steeds wil zegenen. En al gaan we uiteen, in Christus blijven wij met elkaar verbonden. Die verbondenheid hebben we ervaren tijdens het informele samenzijn, 's avonds in Workum, van leden en vrienden van de gemeenten. Momenten van uitgelatenheid en ontroering wisselden elkaar af.
Met ontroering en vreugde mogen we terugzien op een periode, waarin we samen problemen kenden en ook geweldig fijne momenten beleefden, maar wat meer is, een periode waarin God ons heeft willen gebruiken om grote dingen te doen. We weten ook dat God in de toekomst met ons verder wil gaan.
Met ds Horjus en zijn gezin in Hengelo, met de gemeenten in Makkum en Workum. Zo zendt Hij zijn dienaar ds S. A. Wijchers met zijn vrouw en dochter naar ons toe om het werk voort te zetten. We hopen elkaar te begroeten op zondag 4 oktober. Dan zal om half drie in de Gereformeerde Kerk te Workum ds Wijchers bevestigd worden en zijn intrede doen als voorganger van de beide gemeenten. We zien verwachtingsvol de toekomst tegemoet, gelovende dat Gods Geest ons zal leiden en wetende dat niets ons kan scheiden van de liefde Gods. U en wij mogen elkaar groeten en ons plaatsen onder de zegen, zoals Paulus die uitspreekt over de gemeente te Corinthe: „De genade des Heren Jezus Christus, en de liefde Gods, en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen". Amen.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Na onze zeer geslaagde actie op de Toogdag van 19 september willen we nog graag u weer ten dienste staan, op de A.V. te Sneek.
Velen hebben gebruik gemaakt van onze Jubileum aanbieding en tegen de gereduceerde prijs van *f* 26,50 een of meerdere Grootdruk bundels aangeschaft.
Graag noteren we weer bestellingen op onze diverse uitvoeringen L&G en tijdig besteld, nemen we ze mee naar de A.V. te Sneek, ter besparing van de zeer hoge portokosten.
Tot ziens in Sneek.
Met vriendelijke groet,
De Zangbundel Commissie
Besteladres:
J. Germeraad, A. Verweystraat 21
7552 ME Hengelo (Ov.);
telefoon 074-421911

---

1 Cor. 13 : 5b De liefde zoekt zichzelf niet
Op vrijdag 16 oktober a.s. hopen onze ouders

H. G. OLIJSLAGER
R. OLIJSLAGER-SCHIPPER

hun 25-jarig huwelijksfeest te vieren.

Wij willen deze dag voor hun tot een feestdag maken en daar kunt u ons bij helpen.

Door 's avonds om 7.00 uur de dankdienst bij te wonen die geleid zal worden door ds H. van der Werf in „De Wegwijzer", Prinsesselaan 61.

Door om 8 uur op de receptie te komen in hotel Boshuis, Boslaan 138.

We zouden het prachtig vinden als u met zoveel mogelijk mensen kwam om Bram en Roelie te feliciteren.

Geert Jan en Ria
Lies
Rens
Jantina
Nelly
Anneke

Weerdingerstraat 130, 7815 SK Emmen.

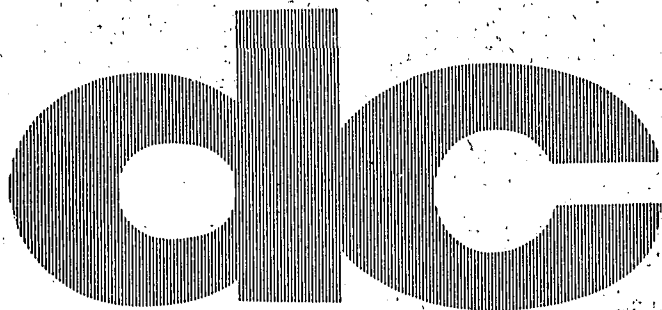
Gouden armband verloren in Zuidlaren.
Mevrouw W. Kadijk, Wittebuisstraat 29, Krommenie; tel. 075-286595.

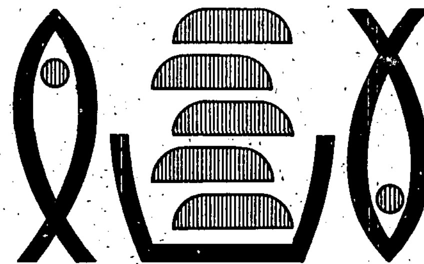
Op 8 augustus 1981 is in volle vrede van ons heengegaan onze broeder

SIMON KOSTER

op de gezegende leeftijd van 78 jaar.

Baptistengemeente Harlingen





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 40 - 9 oktober 1981

Een gezegend en zegenrijk instrument

De EBF vergaderde in Dorfweil, in een prachtig familie-vakantieoord in de buurt van Frankfurt a/M. Uit ons land waren aanwezig de broeders Brandsma, P. Brongers en schrijver dezes (met echtgenote).

Een verslag in geregelde volgorde te geven is onnodig en evenmin wenselijk. Ik laat het bij enkele kanttekeningen.

Literatuurverspreiding

De contacten die de leiders van de EBF hebben met de gemeenten in de Oostblokstaten, zowel met de leiders der gemeenten als met de regeringspersonen, zijn vruchtbaar. Er zijn zeer veel bijbels naar verschillende landen gestuurd. Ook is - door beschikbaarstelling van papier - meegewerkt aan het drukken van bijbels en zangboeken in verschillende landen.

In elk Russisch baptistengezin is een bijbel. De leden van een gezin willen echter graag een eigen bijbel hebben.

Ook boeken die leren de bijbel beter te verstaan, zijn welkom en nodig. Ook daaraan wordt zoveel mogelijk tegemoet gekomen. Ten behoeve van de evangeliepredikers zijn er vertalingen van commentaren en andere boeken opgezet en ten dele reeds klaar. Ook is de bijbel in braille in de Russische taal verschenen. Het duurt uiteraard nog een hele tijd voor de hele bijbel op deze manier in handen van slechtzienden en blinden is gekomen. Overigens verdient het vermelding dat laatstgenoemde zaak een rechtstreeks gevolg is van het feit dat we leven in het jaar van de gehandicapten.

Er zal een poging gedaan worden om op de bijbel betrokken boeken in het duits, engels of frans naar de oostelijke landen te zenden. Vooral voor de voorgangers is dit van belang.

Kerkbouw

In Rusland zijn vijftig nieuwe kerken in aanbouw of reeds gereed gekomen. In Polen wordt aan zes nieuwe kerken gewerkt en in Hongarije zijn er meer dan twintig bouwprojecten. Dat is een geweldige zaak. En hier wordt ook het woord van onze Meester op een bijzondere wijze nuchtere werkelijkheid: Maakt u vrienden met behulp van de onrechtvaardige Mammon. De regeringen van de landen achter het ijzeren gordijn hebben dringend harde, dat zijn westelijke valuta nodig. Dollars en westduitse marken voldoen aan die behoefte. Enkele miljoenen zullen nu ook weer beschikbaar zijn voor deze gemeenten aldaar. Bijzondere aandacht verdient daarbij evenzeer het volgende: Als vuistregel kun je aannemen dat de leden der gemeenten eenderde van de bouwkosten zelf betalen (sommigen geven twintig procent van hun inkomen voor het werk (van de Heer) der gemeente). Eenderde wordt door meewerken aan de bouw verdiend en eenderde tenslotte bestaat uit giften uit het westen. Dan is het echt niet zo dat men die eenderde aan schenkingen als gemeentelijk eigendom beschouwt. Men doet al het mogelijke om die eenderde óók nog boven water te brengen opdat gemeenten die er beroerder voor staan, óók kunnen bouwen. Dát is solidariteit van het zuiverste evangelische water.

Gemeentelijk leven

Drie diensten per zondag zijn geen zeldzaamheid. Doordat de kerkgebouwen veelal te klein zijn, wordt zelfs gepoogd om ook in doordeweekse diensten bijeen te komen. Niet altijd en overal geven de autoriteiten daartoe toestemming. Diensten die

De Europese Baptisten Federatie werd na de laatste wereldoorlog gesticht om verzoening te bewerken tussen de volken van Europa. Met name hield men daarbij het oog gericht op de baptisten in Europa. In alle landen waar duitse legers de vrijheid roofden, woonden baptisten. In de duitse legers dienden ook baptisten. Verzoening was nodig. Wel, binnen de EBF is geen spoor van vijandschap meer te vinden. Duitsers en Italianen enerzijds en de overigen anderzijds, zijn niet meer ingedeeld in enerzijds-anderzijds. In Christus zijn zij één.

twee uur duren zijn normaal. De gemeente te Leipzig die haar honderdjarig bestaan vierde, deed dit in een dienst die vijf uur duurde! Je kunt dan niet anders zeggen dan dat deze mensen de gelegenheden om elkaar te ontmoeten en te bemoedigen, met vreugde aangrijpen.
Er is een honger naar gemeenschap, er is ook een honger naar het brood des levens. Ook bij jongemensen. Of misschien is het beter te schrijven: Juist bij jongemensen. Christen-zijn kost wat. Met volharding brengt men de kosten op.

Vredesbeweging
In het westen willen christelijke organisaties nogal eens verdachtmakingen uiten aan het adres van de christenen in het oosten die zich inzetten voor de vredesbeweging. In het westen willen velen de leiders der verschillende kerken in de oostblokland en zien als handlangers van de regering. Denkt men hier in het westen nu werkelijk dat de regeringen van deze landen geen andere mogelijkheden hebben om zich te laten zien - in het westen én van een goede kant - dan die van de kerkelijke ontmoetingen tussen oost en west? Dat is te naïef gedacht. Duizenden vrachtwagenchauffeurs van alle oosteuropese naties rijden door Westeuropa. Ze kunnen fotograferen en praten zoveel ze willen. Ze leggen contacten zoals zij die verkiezen. Denkt men werkelijk - ook in ons land - dat de regeringen in het oosten hun goede gezindheid alleen maar uit tactische overwegingen tonen? Misschien denken sommige regeringspersonen dààr er wel zo over. Maar anderen dààr weten dat dat geen zoden aan de dijk zet. Neen, de geschiedenis heeft bewezen dat de kerk niet klein te krijgen is. **Jezus' werk gaat** door.
Terug naar de vredesbeweging. Wel eerder schreef ik daarover in deze zin dat de christenen in het oosten er diep van overtuigd zijn dat een oorlog met name een atoomoorlog het einde betekent. En dat de eerstkomende oorlog een atoomoorlog zal zijn, daaraan twijfelt wel niemand. Ook als er ontwapend zal worden, zullen de staten hun atoomwapens niet zonder meer allemaal vernietigen. Wie geeft welke staat de garantie dat staten die momenteel (openlijk althans) geen atoomwapens hebben, die niet binnen de kortste keren kunnen maken?
Neen, niet van ontwapening verwacht men ontspanning.. Men verwacht van ontspanning ontwapening. Anders gezegd: De christenen in het oosten willen werken aan beter begrip tussen de volken. Daarbij laten zij duidelijk dóórklinken dat eenzijdige ontspanning en ontwapening een illussie is. Die moet tweezijdig zijn.
In 1982 zal deze zaak weer op de agenda staan van de vergadering die de EBF dan zal houden in Spanje. De rede die dr Thorwald Lorenz in Dorfweil hield, was inspirerend en dwingt tot hernieuwde bezinning. Hij vatte zijn lezing ongeveer als volgt samen: In het gesprek over ontspanning en ontwapening zullen de christenen hun aandeel daarin moeten baseren op een duidelijk maken van het bijbelse mensbeeld als hun inspiratiebron. In zijn rede kwam het woord: menselijke waardigheid vaak voor; een waardigheid die rust in het feit dat de mens geschapen is naar het beeld Gods.

Honger in de wereld
Het hulpverleningswerk van de EBF alsmede van de Baptisten Wereld Alliantie gaat nu al tientallen jaren door en voort. Dat daarbij niet alleen de „huisgenoten des geloofs" betrokken worden, maar ook anderen, moge als bekend verondersteld worden. Bij aardbevingen, overstromingen, revoluties, oorlogen, droogten enzovoort is de BWA ter plekke om te helpen.
Dat het structureel verbeteren van de voedselsituatie in de wereld vooral een politiek probleem lijkt te zijn, geeft ons als christenen geen vrijheid te wachten totdat door politieke omwentelingen de voedselsituatie verbeterd is. Nú moet er geholpen worden. Daartoe is oktober uitgeroepen door de BWA tot maand van hulp voor de hongerenden. In elk baptisten gezin zal in de toekomst een - als een nap met rijst uitziende - spaarpot tijdens de maaltijd op tafel moeten staan. Er móet geholpen worden.

Verhouding tot Rome
Vanuit Italië kwam het verzoek in de EBF-vergaderingen meer aandacht te besteden aan het gesprek met Rome. Daarbij kwam dan een enerzijds-anderzijds naar voren. Eenrzijds staat het als een paal boven water dat zonder instemming van de roomskatholieke kerk in Hongarije en Polen Billy Graham daar niet had kunnen evangeliseren, enkele jaren geleden. Anderzijds is er in de specifiek roomskatholieke landen als Spanje, Portugal en Italië in de roomskatholieke kerk een proces op gang gekomen dat gekarakteriseerd kan worden als een verlies van gezag over de leden der kerk door de leiders der kerk. Overstappen naar protestantse kerken zijn makkelijker dan ooit. Maar ook: de r.k. kerk heeft hulp nodig om te komen tot de herontdekking van het evangelie-zonder-traditionele-franje.

Zakelijkheden
Eigenlijk is dit woord misleidend. Als het gaat over het samenstellen van besturende en uitvoerende comité's, over resultatenrekeningen en begrotingen, dan gaat het toch over geestelijke dingen?
De kosten van het instrument dat de EBF wil zijn, zijn voor de aangesloten unies laag. De BWA betaalt de algemeen-secretaris, dr Knut Wümpelmann (hij zal onze AV te Sneek toespreken). De bureau- en reiskosten zijn voor onze rekening. Onze unie kost dat een paar duizend gulden. Met dat bedrag nemen wij dan deel aan het zegenrijke werk van de gemeenschap vooral tussen oost en west.
Dr David Russell, een inspirerende en humorvolle man, trad na tweejarige dienst als predident af. Zijn opvolger was reeds eerder bekend: ds Stanislaw Svec, algemeen secretaris van de baptisten unie van Tsjecho-Slowakije, geboren in 1925, getrouwd en vader van vier dochters en één zoon. Het is voor ds Svec gemakkelijk naar de landen in het oosten te reizen; dat gaat zonder visum. Voor reizen naar het westen zijn er evengoed veel mogelijkheden.
We wensen hem een zegenrijke tijd toe als president.
In het eveneens nieuw samengestelde uitvoerende comité heeft onze algemeen secretaris, br Brandsma, ook een plaats gekregen (dat onze jeugdconsulent, br P. Brongers, voorzitter is van het jeugdcomité en dat zr Buitenhuis-Boiten optreedt als secretaresse van het vrouwencomité, zij hier volledigheidshalve ook vermeld, evenals dat br R. Reiling lid is van de werkgroep voor evangelisatie en educatie).

Toekomstplannen
zijn er vele. Je zou hun doelstelling kunnen samenvatten in deze zin: De heiligen (daartoe behoren de baptisten ook) toerusten tot dienstbetoon.
In 1984 is het honderdvijftig jaar geleden dat Johann Gerhard Oncken in Hamburg de eerste baptistengemeente op het vasteland van Europa stichtte. Daarom zal het eerstvolgende Europese Baptisten Congres gehouden worden in Hamburg, van 1 tot 5 augustus 1984.
Het thema zal zijn: Zoek de vrede voor de stad (Jeremia 29 : 7). Vrede, dat is heelheid, welzijn.
Het was voor ons een weldaad, deze inspirerende conferentie mee te maken. Oude vrienden opnieuw te mogen ontmoeten, nieuwe kennissen op te doen. Samen het werk te mogen zien. De zegen die de Heer gaf.
Ik blijf erbij: de EBF is een gezegend en zegenrijk instrument gebleken in de hand van de Heer, en eveneens in onze hand.

Ploeger

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Musselkanaal: W. Kos te Vroomshoop, die dit beroep heeft aangenomen.

Beroepen: te Westerhaar: A. H. Agtereek te IJmuiden, die dit beroep heeft aangenomen.

Beroepen: te Haulerwijk en te Zuidlaren tot lerend ouderling: E. L. Verhaagen te Lemmer, die dit beroep heeft aangenomen.

AFSCHEID Ds J. BOURITIUS

Wegens vertrek naar Hoogeveen zal ds J. Bouritius zondag 18 oktober 's morgens om 9.30 uur afscheid nemen van de gemeente te Musselkanaal. Om 19.30 uur zal er een afcheidsavond worden gehouden voor gemeente, vrienden en verenigingen.

Opening jeugdgebouw te Westerhaar



Er was feest in de gemeente Westerhaar en wel op 11, 12 en 13 september.
Het jeugdgebouw werd eindelijk geopend. De drie dagen feest waren niet vanwege de grootte van het gebouw, maar wel dat ieder aan zijn trekken zou komen. Dit omdat het een gebouw is van de gemeente voor de gemeente. Al mag hier wel worden vermeld dat een zuster uit Hengelo zomaar tijdens de bouwperiode *f* 1.000,— stortte in ons bouwfonds. Voor vrijdagavond 11 september waren leden en vrienden van de gemeente uitgenodigd.
Ds Kos sprak n.a.v. 1 Petrus 2 : 5. Het gebouw is klaar, nu is het onze beurt ons beschikbaar te stellen als levende stenen voor de bouw van 't geestelijk Huis. Na de korte inleiding kreeg br Peters de gelegenheid een en ander over bouw en de voorbereiding daarvan te vertellen, de geraamde en reële kosten enz. Hieruit blijkt dat de „Eigen krachten" in 2 jaar meer dan *f* 100.000,— hadden verdiend voor de gemeente (applaus).
Door de clubs werden niet alleen mooie maar ook nuttige dingen aangeboden. Zusterhulp deed in de zelfde stijl mee en schonk dingen die met zorg waren gekozen. Waaronder een mo-pemmer wat later een mopemmer bleek te zijn.
Hierna ging ds Kos de aanwezigen voor (letterlijk) naar het jeugdgebouw en opende op zeer originele wijze de deur en kon de bezichtiging plaatsvinden. Door het kostersechtpaar was gezorgd voor bloemen en versiering, waardoor het geheel een vrolijk aanzien kreeg.
Zaterdagmiddag was een filmmiddag voor de kleinen van zondagsschool, jongens- en meisjesclub.
Zondag was gepland voor en door de jeugd. Onze jeugdconsulent ds P. Brongers sprak over „wanneer de Heer het huis niet bouwt, tevergeefs werken de bouwlieden daaraan". In deze dienst werkte de zang- en de muziekgroep „Faithfull" uit Emmen mee.
Direkt na de dienst was er gelegenheid om koffie te drinken en met elkaar te praten over vragen welke door ds Brongers waren doorgegeven. Samengevat: Hoe kunnen we meewerken tot een groter begrip voor elkaar maarook meer begrip en liefde tussen generaties. Ouders en jeugd moeten ook in deze zichzelf onderzoeken.
Na de gezellige morgendienst gingen jeugd en tussenjeugd naar de „Oldemeijer", een terrein voor dagrecreatie, om daar sport en spel te beoefenen. De topper van de middag bleek het gecostumeerde voetbal te zijn.
In de avonddienst, ook met medewerking van bovengenoemde muziekgroep, sprak ds Ph. Lindeman van Enschede n.a.v. Jesaja 40. Het gras verdort, de bloem valt af, maar Gods Woord blijft bestaan. Geen sombere afsluiting van een openingsfeest, tevens een startzondag voor het jeugdwerk, maar een versterking van de zekerheid: Gods woord houdt stand in eeuwigheid. Er moet geroepen worden dat de bloem zal afvallen. Maar de bloem (de mens) is tijdens haar groei- en bloeiperiode de moeite van het verzorgen meer dan waard. De werkers in de wijngaard mogen planten en begieten (en onderdompelen) en de Heer wil wasdom geven. Moge de Heer der gemeente alle werkers zegenen maar in 't bijzonder hen die de jeugd mogen leiden in deze veel biedende wereld.
Het jeugdgebouw is klaar, het „Werk" moet nu beginnen.

G. Koning

HUMANISME CONTRA FUNDAMENTALISME

Als je het humanisme kunt karakteriseren als de beweging van mensen, die beweren dat je eigenlijk niets helemaal zeker kunt weten, staan fundamentalisten daar recht tegenover. Zij beroepen zich op de openbaring Gods, zoals die in de Bijbel tot ons is gekomen. Aan de Bijbel mag je niet af en niet toe doen. Als je je houdt aan deze stelregel, heb je absolute zekerheid dat God is, en dat Hij zich met ons bezig houdt. Zó is de visie van veel humanisten op de fundamentalisten.
Geen wonder dat humanisten in de sterker wordende fundamentalistische gerichtheid van veel christenen grote gevaren zien!

ZELFMOORD ONDER JONGEREN

Dat het aantal zelfmoorden onder jongeren in West Europa van jaar tot jaar stijgt, is wel bekend. Niet opzienbarend merkwaardig is het feit dat met name in het voorjaar dit aantal hoog is. Het hangt duidelijk samen met de examens die in het voorjaar moeten worden afgelegd. Vrees voor een slecht resultaat doet velen reeds naar zelfdoding grijpen vóór ze de uitslag weten, anderen doen het als het slechte resultaat bekend is.
Dit heeft niets te maken met schuldgevoelens bij deze jongeren, of met gevoelens van minderwaardigheid, maar alles met de houding der ouders.
Zij verwachten en zij eisen hoge prestaties, ook als ze niet geleverd kunnen worden door hun kinderen.
Er is iets fundamenteel fout met een samenleving waarin zelfdoding kennelijk laatste redmiddel is voor veel mensen.

Ik geloof in de vergeving der zonden (2)

„Ik kan niet vergeven"

„Makkelijk praten", zeggen misschien sommige mensen, als je het hebt over leven in het klimaat van Gods verzoening. „Je moest maar eens meegemaakt hebben wat ik heb ondergaan. Ik doe al jaren mijn best om te vergeven, maar het lukt me niet. Ik kan die kerel nog steeds niet luchten of zien. En ik ben ook vast niet van plan om naar hem toe te stappen. Daarvoor heeft hij mij te gevoelig op mijn ziel getrapt. Dat raak ik nooit meer kwijt".
Daarop zou je eenvoudig op kunnen reageren met: Zou voor de Here iets te wonderlijk of onmogelijk zijn? Maar het is beter om eerst eens na te gaan waar het op vast kan zitten als we menen dat we niet kunnen vergeven.
We moeten vastellen dat je er niet gelukkig mee bent, als er iets zit tussen die ander en jou. Je kunt dan stoer en onverschillig doen en zeggen: Ik lig er niet van wakker, maar het blijft aan je knagen. Je loopt rond met een gevoel van wrok. Wrok is, als je het goed bekijkt, wraak, die je niet ten uitvoer kunt brengen. Je zou er op willen slaan en je recht zoeken, je zou je woede willen uiten, maar dat kan niet. Je moet het binnenhouden. Maar het smeult wel als een vuur in je. Soms nauwelijks voelbaar, maar soms gaat het ook weer schrijnend branden.
Daar moet je niet te licht over denken. Wrok vreet aan een mens. Het kan zelfs invloed hebben op je gezondheidstoestand. Als je je erg opwindt over dat onrecht, dat je aangedaan is, kan het op zijn minst je eetlust bederven of hoofdpijn bezorgen. En als je er erg mee bezig bent, kun je er ook nog mee in een depressie terecht komen.
Waarom ben je eigenlijk zo gekwetst door wat die ander je aangedaan heeft? Misschien is je rechtsgevoel geraakt, het was oneerlijk wat die ander deed. Hij heeft je vertrouwen geschonden. Het kan ook zijn dat je in je eergevoel gekrenkt bent; je bent beledigd door de minachting, die de ander voor je heeft.
Nu schermen we heel gemakkelijk met: ik kàn niet vergeven. Maar dalen we met een goede lamp in de hand eens in onszelf af, dan komen we op de bodem van ons hart maar al te vaak tegen: Ik wìl niet. Dat gaat ook zo met: Ik kàn niet geloven - maar als ik heel eerlijk ben: Ik wil niet geloven. Zo gaat het ook met: Ik kan niet vergeven.
Maar dat niet-willen-vergeven heeft te maken met onze gekwetste, beledigde persoonlijkheid, ons eigen „ik", dat een deuk heeft opgelopen door wat ons is aangedaan. Ons eergevoel is geraakt, en vraagt om genoegdoening, om wraak. Als we zouden vergeven, betekent dat een stukje zelfverloochening, een stukje sterven van je trotse eigen „ik".
Voor mensen, die zelf nog nooit de volle zegen van de schuldvergeving ondergaan hebben, omdat ze zichzelf zo rechtvaardig vinden, is het bijzonder moeilijk om vergeving te schenken. Mensen kunnen zo overtuigd zijn dat ze zelf een goed leven leiden waar niets op aan te merken is, dat ze anderen, die duidelijk ontsporen, ook buiten hun leven sluiten. Voor zulke mensen gaat hun deur nooit meer open.
Als we niet zelf uit de schuldvergeving leven, maar een hoge dunk hebben van onze eigen rechtvaardigheid, worden we hard. Dan leven we heel gauw in het natuurpatroon van wraak en vergelding. Elk vergrijp van een ander aan ons moet gewroken worden, zelfs al bekent de ander schuld. Oog om oog, tand om tand. We laten ons niet in een hoek drukken. Onze eer is immers aangetast? Die eer wordt pas hersteld als we de ander met gelijke munt terugbetaald hebben. „Ik zal het hem betaald zetten".
Zulke gedachten leven niet alleen onder volken, die nog verstoten zijn van het licht van het evangelie der verzoening. Je hoort zulke geluiden dagelijks om je heen.
Die gedachten passen in het denkpatroon van deze wereld. In verschillende levensbeschouwingen en politieke schema's is ook geen ruimte voor vergeving. Dat zou het programma in de war sturen, want dat programma is immers gebouwd op de vooronderstelling dat de tegenpartij een vijand is. De vijand moet vijand blijven, anders is er geen reden tot strijd meer. Vergeving is taboe.
Ik vrees dat dit verschijnsel ook vaak optreedt bij huwelijksmoeilijkheden, die uitlopen op een scheiding. Man en vrouw slingeren elkaar allerlei beschuldigingen naar het hoofd. Niets blijkt vergeten te zijn, dingen van jaren her worden nog uit het geheugen opgediept. Niet de mooie, fijne dingen die men samen beleefd heeft, maar beledigingen, ontrouw, te weinig aandacht enzovoorts. Er deugt niets van die ander. Vergeven is er niet bij. Dat kan ook niet anders, want men moet die ander wel alleen van zijn of haar zwarte kant blijven bezien. Als men de eigen zwarte plekken ook zou erkennen, of de mooie kanten van de ander optellen, of de misstappen vergeven, dan was de noodzaak tot een scheiding weggevallen. Maar het hardnekkig naar voren schuiven van de kwade kanten van de partner moet dienen als een wettige reden, waarom men de ander niet meer behoeft lief te hebben.
Zouden er niet veel huwelijken gered worden, als men in de eerste plaats zichzelf zou zien in het licht van het evangelie, en daarom gaat het leven uit de genade van de schuldvergeving? Wie zelf uit genade leeft, kan ook van harte genadig zijn voor de ander. Het grote gebod, waaraan niemand zich met een geldig excuus kan onttrekken, is toch om die ander lief te hebben als jezelf. En waar liefde is, wordt de schuldvergeving licht.
Jezus waarschuwt ons, dat wij zelfs de schuldvergeving van God over ons eigen leven blokkeren, als wij niet bereid zijn om op onze beurt onze medemensen te vergeven. God kan ons alleen maar onze schulden vergeven, als wij zelf in het klimaat van zijn verzoening willen komen leven, en dus van harte bereid zijn om anderen te vergeven.
Gelukkig is vergevensgezindheid niet een eigenschap, die wij met inspanning van alle krachten uit onszelf behoeven op te diepen. God geeft ons het vermogen om te kunnen vergeven, omdat Hij met de gave van zijn Heilige Geest ook de liefde tot de medemens in ons uitstort.
En het vermogen om te kunnen vergeven is een van de grootste, rijkste en meest bevrijdende zegeningen die het evangelie ons schenkt.

H. G. de Winkel

BOEKBESPREKING

Bruggen en bruggehoofden, een keuze uit de artikelen van prof. dr. H. Berkhof uit de jaren 1960-1981. Uitg. Callenbach, Nijkerk. 224 pag.; pap.; prijs *f* 32,50.
Uit het vorenstaande blijkt al wat in dit boek is bijeengebracht. De grote verscheidenheid waarborgt dat iedere lezer voor vele terrein des levens dankstof ontvangt. Berkhof behoort tot de groten onder de vaderlandse theologen, die een brede invloed heeft uitgeoefend.
Nu hij geen hoogleraar meer vanwege de Ned. Herv. kerk is, hebben zijn vrienden deze bundel het daglicht doen zien. Een goed geschenk voor deze sympathieke professor, die de baptisten een warm hart toedraagt. Evenzo een goed geschenk voor wie uit de engte van zijn eigen theologisch en geloofsdenken wil breken, tot vermeerdering van zijn kennis niet alleen, maar ook tot verdieping van zijn geloofsbeleving.
Vanzelfsprekend is er in dit boek tevens een voortgang in de ontwikkelingsprocessen tussen '60 en '81 te merken. Anderzijds leert ook dit boek weer hoeveel er eigenlijk onveranderd is.
Kortom, de aanschaf van dit boek zal niemand berouwen.

Ploeger

FRIESE RADENKONFERENTIE

Op D.V. zaterdag 10 oktober, in de baptistenkerk, Leliestraat 3-5 te Heerenveen. Aanvang 9.30 uur.
Op het programma staat o.a.: Hoe moet er gepreekt worden?
Inleiders: Ds G. Leuvenink (Veendam) en br. P. H. Stellinga (Oppenhuizen).

D. M. Stichter (sekretaris)

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Dat ik deze keer de „dominee" bekijk is te danken aan het feit dat ik onlangs op de vliegbasis Twenthe zo'n veerman Gods, die van Oever tot oever vaart, onder mijn gehoor had. Hij rustte die dag uit na 25 jaren bezig te zijn geweest om als boodschaploper van God hier en der te vertellen van wat God hem had opgedragen te doen en te zeggen.
Ds Philippus Lindeman, Willemzoon, had mij gevraagd in de morgen van 27 september jl. in de bijeenkomst te zijn in verband met dat jubileum op de achtergrond ook het feit dat hij eveneens 25 jaren met Marianne Hulleman getrouwd was. Beiden zijn bekend in Stavoren, Veendam, Utrecht, natuurlijk ook in Hengelo. En daarbuiten. Op de basis heb ik oog in oog met deze luchtmachtpredikant sinds 1971 en zeer vele anderen over de predikant gesproken en onder meer in het begin gevraagd wat toch een mens beweegt het werk van een voorganger te gaan doen. Zo gemakkelijk is het nu ook weer niet. We zullen daarover nu niet in bijzonderheden treden. Wilt u ze toch weten, vraag dan uw eigen voorganger. Het zou wel eens kunnen zijn dat u hem een dienst beweest. Hij is ook maar een mens.
Maar niet alleen met wat onder de zon gebeurt heeft hij het te stellen. Ook met het oog op God is het, ik spreek menselijk, hoogst riskant, want wat je van de Eeuwige denkt en zegt moet toch wel waar en waarachtig zijn. Is mij vroeger in de lagere school al niet geleerd dat water kleurloos, smaakloos en reukloos moet zijn? Kom daar vandaag eens om.
Over de voorganger gaat het. Jaap Zijlstra noemt de prediker een scheepsjongen, die in het kraaienest een ruime blik heeft die hij nooit moet prijsgeven. Hij moet liever „man over boord" willen zijn dan de vlag van het woord neerhalen. Preken is niet zó eenvoudig. En dan is dat nog maar een onderdeel van het hele takenpakket; ofschoon hoogst belangrijk want een opgedragen boodschap, die je van de Andere ontvangt, moet zo korrekt en objektief mogelijk worden doorgegeven. En wie is tot deze dingen in staat?
Een dominee, het woord zint mij niet maar dan weet u wie ik bedoel, is een gewone man, een mens. Heel lang geleden leefde een schapenfokker, tevens moerbeivijgenkweker, Amos geheten, die een scherp oog had voor de geestelijke situatie waarin Israël verkeerde en tot op heden zijn zijn woorden aktueel. Gods woorden worden niet oud.
John Bunyan was naar men vertelt 'n groot zondaar, van beroep ketellapper, totdat de Heer de hand op hem legde en Bunyan spreekt nog nadat hij gestorven is. Jezus' mannen waren vissers, een ambtenaar. Onder ons was er Jeronimus, een sigarenmaker, Jakob de Haan, een touwslager, Filippus Lindeman, een vervener. De Heer maakte ze tot evangelisten, herders, leraars, profeten, Godsgezant, veerman of tolk; het waren mensen van gelijke beweging als wij. Geen volmaakte, vlekkeloze, uitzonderlijke intelligente figuren. Maar ze luisterden en keken. En dachten. Ze zagen zichzelf als struikelenden, voelden zichzelf soms waardeloos, maar beklommen het kraaienest, hoog boven het schip van de kerk en betuigden: Land in zicht!
Is een prediker toch een ietwat bijzonder mens? Alleen dan wanneer hij door God gegrepen is. Wanneer God, de Eeuwige, zijn één en al is. „Ik ben van Hem, al zit ik tot op dit moment te midden van de vloekers. Ik ben van Hem en voel de touwen die mij binden. Al vlucht ik ook, Hij dwingt mij tot zijn dienst. Ik wil U kennen, Onbekende, zo diep ingrijpend in mijn zijn. Die door mijn leven jaagt als een storm". O, Ongrijpbare, zo nabij, ik wil U kennen, zelfs U dienen, zei ooit een gevreesde heiden. Die zo verwoorde spanning zal er zijn in een voorganger, al zit hij te midden der bidders.
Dat is wat in de prediker wroet en hij eindigt met de vaderen bij Jezus, de afstraling van Gods heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen.
Naast God, en vanwege God, is de verkondiger bewogen over mensen die zonder God, zonder geloof en hoop door de tijd trekken, geen inzicht noch uitzicht kennend. De verlorenen verontrusten hem die behouden is en hij laat de 99 waar ze zijn om de ene te vinden, teneinde die terug te brengen tot de bron van alle leven: God. Zo is hij de veerman, het heen-en-weer-bootje tussen de EEN en de andere.

Huizinga

KORENDAG TE DORDRECHT

Zondag 11 okt. '81 hoopt het gewest Holland zijn 5e korendag te houden met 320 zangers uit 8 gemeenten. Met veel enthousiasme is het programma weer opgebouwd. In de middag zingen de 9 koren hun eigen liederen in de baptisten Kruiskerk te Dordrecht. Het kerkgebouw is dan geheel gevuld met koorleden en enkele gasten. 's Avonds hopen we in de Pauluskerk, Nassauweg te Dordrecht een grote evangelisatie-zangavond te houden; aanvang 19.30 uur.

Hier treden de 9 koren op als „Groot Koor".

Spreker op deze avond is ds R. Reiling. Veel wordt gedaan aan de bekendmaking, we hopen dat vele mensen mogen komen. Ook wordt deze avonddienst opgenomen door de plaatselijke RANO, en rechtstreeks uitgezonden. Hier zijn wij allen erg blij mee.

Wij doen een beroep op de leden van de baptistengemeenten uit onze omgeving: Komt!

Gebed van een christen in Afrika

U hebt ons in Uw laatste dagen
hier op aarde beloofd
dat U de Heilige Geest
voor ons als Trooster hier zou laten
wij weten ook,
dat Uw Heilige Geest
over deze aarde waait
Maar wij begrijpen Hem niet
Velen denken dat Hij alleen maar wind
of zo maar een gevoel is
Laat Uw Heilige Geest in ons leven inbreken
Laat Hem als bloed in onze aderen komen,
zodat wij geheel door Uw heil gedreven worden
Laat Uw Geest over het rijke Europa en Amerika waaien,
zodat de mensen daar leren nederig te zijn
Laat Hem over de rode delen van de aarde waaien,
zodat de mensen daar niet hoeven te lijden
Laat Hem over Afrika waaien,
zodat de mensen hier begrijpen wat echte vrijheid is
Er zijn duizend stemmen en geesten in deze wereld,
maar wij willen alleen naar Uw stem luisteren
en ons hart voor Uw Geest openstellen Amen
(vertaald)

Janca Loot



Adressenboekje

Blz. 7 (Commissie der Unie):
ds O. Oldenburger, Sneek, wordt: Hengelo;
ds A. Visscher, Rijswijk, wordt: Almelo.
Blz. 7 (Zangbundelkommissie):
ds Chr. Eijer, Amstenrade, wordt: Enschede.
Blz. 9 (Interkerkelijk Contact inzake Israël):
ds G. H. W. Pflaum, Hoogezand.
Blz. 11 (Seminariumraad):
Sekretaris: W. Huizing, Bosch en Duin;
R. Venema, Bosch en Duin, komt te vervallen;
Toevoegen: H. Nobbe, Zeist.
Blz. 13 (Unie Bouw Stichting):
J. Veltens, Groningen, komt te vervallen.
Blz. 17 (Sektie RJC):
Mevr. I. Bouman, Heerenveen, wordt: Leeuwarden.
Blz. 19 (In opleiding tot voorganger):
H. Braker, Bosch en Duin, wordt: Vianen.
Blz. 21 (Studenten Spreekbeurten Centrale):
Kontaktadres: Th. van Willigenburg, Bosch en Duin;
H. B. J. Heymeijer, Bosch en Duin, komt te vervallen.
Blz. 21 (Friese Bond):
ds O. Oldenburger, Sneek, komt te vervallen.
Blz. 21 (Oost-Overijssel):
ds P. Wijchers, Hengelo, komt te vervallen.
Blz. 23 (Almelo-Nieuwstraat):
V.: A. Visscher.
Blz. 23 (Amsterdam-Noord):
V.: vakant.
Blz. 24 (Deventer):
V.: H. Schouten.
Blz. 26 ('s-Gravenhage):
V.: vakant.
Blz. 27 (Hengelo):
V.: O. Oldenburger.
Blz. 27 (Hoogeveen):
Evangelisatiepost Meppel:
K.: H. Stoker;
H. Veerman komt te vervallen.
Blz. 29 (Sneek):
V.: vakant.
Blz. 30 (Ter Apel):
S.: J. Schoonbeek;
A. Edens komt te vervallen.
Blz. 38 (letter B):
(mevr.) I. Bouman, Heerenveen, woont thans: Peperstraat 12-B, 8911 JA Leeuwarden.
Blz. 39 (letter B):
H. Braker, Bosch en Duin, woont thans: Jonker Fransstraat 14, 4131 ZP Vianen.
Blz. 41 (letter E):
A. Edens, Ter Apel komt te vervallen.
Blz. 42 (letter G):
K. Groenveld, De Bilt, heeft als telefoonnummer 030-760369.
Blz. 45 (letter J):
(ds) C. de Jong, Den Helder, woont thans: Grevelingen 9, 2401 DR Alphen a/d Rijn, telefoon 01720-33573.
Blz. 46 (letter K):
G. Koning, Emmeloord, heeft als telefoonnummer 05270-14940.
Blz. 46 (letter K):
B. Kuilder, Emmeloord, heeft als telefoonnummer 05270-15789.
Blz. 48 (letter M):
(ds) J. L. Muilwijk, Ede, heeft als telefoonnummer 08380-11697.
Blz. 48 (lettter M):
W. Mulder, Emmeloord, heeft als telefoonnummer 05270-16400.
Blz. 49 (letter O):
(ds) O. Oldenburger, Sneek, woont thans: Jacob Catsstraat 34, 7551 BE Hengelo; telefoon 074-919495.
Blz. 49 (letter O):
(mevr.) A. Oppenhuizen, Isleworth, woont thans: Mildmay House, 6 Blackburne Place, Liverpool L8 7PQ, U.K.
Blz. 51 (letter S):
Toevoegen: J. Schoonbeek, Dr Koppiusstraat 5, 9561 RP Ter Apel, telefoon 05995-1427.
Blz. 52 (letter S):
Toevoegen: H. Stoker, Jan Tooroplaan 117, 7944 JJ Meppel, telefoon 05220-56230.
Blz. 54 (letter V):
H. Veerman, Meppel, komt te vervallen.
Blz. 54 (letter V):
J. Veltens, Groningen, komt te vervallen.
Blz. 54 (letter V):
(ds) A. Visscher, Rijswijk, woont thans: Grovestins 30, 7608 HM Almelo.
Blz. 55 (letter W):
(mevr.)M. van der Werf, Leeuwarden, woont thans: Oldegalileeën 155, 8922 AD Leeuwarden; telefoon 05100-50347.
Blz. 55 (letter W):
(ds) C. van Wier, Zwolle, woont thans: Ir. I. Callandstraat 7, 3841 KA Harderwijk; telefoon 03410-19532.
Blz. 56 (letter W):
W. Wuite, Vriezenveen, heeft als telefoonnummer 05499-3791.
Blz. 56 (letter Z):
F. Zandinga, Emmeloord, heeft als telefoonnummer 05270-98770.

EBF - Dorfweil

Van 29 september tot en met 1 oktober vergaderde in Dorfweil (bij Frankfort) de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie. Van Nederlandse zijde waren aanwezig *ds J. A. Brandsma* (algemene sekretaris der Unie), *ds P. Brongers* (jeugdkonsulent van de NBJB) en *ds H. Ploeger* (eindredakteur van ons weekblad DC); laatstgenoemde was vergezeld van zijn echtgenote.
De vergadering stond onder leiding van *dr D. S. Russell* uit Engeland. Hij wordt als voorzitter van de EBF opgevolgd door de Tsjechische predikant *Stanislav Svec,* die vice-voorzitter was. Van wat in Dorfweil aan de orde is gekomen, zal *ds H. Ploeger* in dit (of: een volgend) nummer ongetwijfeld verslag doen.

EBZ - Bad Homburg

Aansluitend was er op 1 en 2 oktober in Bad Homburg, nog wat dieper-Hessen-in, een vergadering van het Uitvoerend Komité van de Europese Baptisten Zending. Onder leiding van *ds A. Thobois* uit Parijs passeerden allerlei zaken, verband houdend met het zendingswerk in West-Afrika en Zuid-Amerika, de revue. Ook werd kennis gemaakt met een jong Frans echtpaar, dat begin volgend jaar aan de Zendingsraad van de EBZ zal worden voorgesteld. Een drietal zendingskandidaten uit Nederland, t.w. het echtpaar *J. P. J. F. van der*

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

Sneek - (P.H.S.). Precies een jaar nadat de gemeente Sneek/Bolsward haar eeuwfeest vierde, nam zij afscheid van de familie Oldenburger. Vele genodigden en gemeenteleden vulden 's middags het kerkgebouw om in de afscheidsdienst getuige te zijn van het vertrek van ds Oldenburger naar de gemeente Hengelo. Naast de goede woorden die gesproken werden door afgevaardigden van de burgerlijke gemeente Sneek, de gemeente Hengelo, de plaatselijke Raad van Kerken en de Friese Bond, richtte br T. Raadsveld zich namens de plaatselijke gemeente tot de scheidende predikant. Hij memoreerde, dat br Oldenburger in de ruim vier jaar die hij onze gemeente diende, een voorganger is geweest die ook werkelijk vóórging als het er op aankwam te troosten en te bemoedigen.
Op de avond van dezelfde dag, 13 september, nam de gemeente in een meer ongedwongen sfeer afscheid van het gezin Oldenburger. Aan het eind van een lange, maar toch ook hartverwarmde bijeenkomst, sprak ds Oldenburger van de vele banden die in de afgelopen jaren tussen voorganger en gemeente zijn gelegd; het was hem èn zijn gezin niet gemakkelijk gevallen Sneek en Bolsward vaarwel te zeggen.
Overigens, de arbeid in Bolsward en Sneek gaat door. Naast de „gewone" gemeentelijke aktiviteiten zal er de komende weken ook wel aandacht geschonken moeten worden aan de Algemene Vergadering die op 21, 22 en 23 oktober in Sneek zal worden gehouden. Al met al gaan we drukke tijden tegemoet, maar dat zal ons niet verhinderen om het werk met blijdschap en vasthoudendheid ter hand te nemen. Immers, we weten voor Wie we bezig mogen zijn.

Noordbergum - (R.d.V.). Eindelijk, na 2 jaar en 4 maanden mochten wij als gemeente weer een eigen voorganger in de gemeente begroeten. God heeft ons gebed verhoord en br en zr Van der Laan naar ons toegestuurd, om hier in Noordbergum het werk van de Heer voort te zetten. Zondag 13 september jl. werd ds Van der Laan bevestigd door ds A. de Vries, onze consulent uit Leeuwarden. Ds De Vries sprak n.a.v. 1 Petrus 4 : 7-11: Dient elkander door de liefde. Als wij deze tekst voor ogen houden, dan is ook hier in Noordbergum nog veel werk om met elkaar de schouders eronder te zetten. Dit is niet mogelijk als wij dit alleen willen doen. Maar met de Heer als Leidsman is alles mogelijk. In de middagdienst deed ds Van der Laan zijn intrede. Hij sprak n.a.v. Lukas 6 : 46-49: Bouwen op het Fundament Jezus Christus. Dit fundament is onverwoestbaar. Als wij met Jezus door het leven gaan dan kan ons niets gebeuren, ook als stormen en gevaren ons bedreigen. Als wij ons oog op Hem gericht houden, dan kunnen wij stand houden.
Br J. Nicolai sprak namens eigen gemeente en verwelkomde de fam. Van der Laan heel hartelijk in Noordbergum.
Br A. Schaap sprak namens de Unie, ds Stichter namens de Friese bond van Baptisten Gemeenten, br V. d. Wijngaard namens de gemeente Amsterdam-West. Zij wensten fam. Van der Laan en gemeente veel vreugde en zegen in de komende jaren.
Ds. A. v. d. Berg uit Muntendam wees ons op het feit dat dit niet onze eerste voorganger is, die in Muntendam geboren is.
Ds J. W. v. d. Craats uit Dokkum sprak de hoop uit dat de samenwerking van moeder, dochter en kleindochter sterk zal toenemen.
Br. A. de Jong sprak namens de Chr. School en wees ons op de belangrgrijke driehoek van Gezin, Kerk en School. Br H. van der Meer las nog enkele brieven voor die waren binnen gekomen.
Ds Van der Laan bedankte alle sprekers voor de welgemeende woorden. Na de dienst werd er in de achterzaal nog een kop koffie gedronken.
Op woensdag 16 september hield de gemeente de begroetingsavond voor de fam. Van der Laan. Op deze avond waren er 170 brs en zrs en vrienden aanwezig.
De leiding was in handen van onze consulent ds A. de Vries.
In het welkomsappèl, waar alle verenigingen, clubs, commissies, werkcomité's aan meewerkten, kwam tot uiting dat allen bijzonder blij waren, dat wij weer een voorganger in ons midden konden begroeten.
Dit welkomsappèl was op rijm van 4-6 regels waarbij vermeld werd van welke club of vereniging het was; er werd de fam. Van der Laan ook steeds een cadeautje aangeboden, wat specifiek Fries was, dit varieerde van Fries roggebrood tot een uleboerd, en het Friesch dagblad tot het Friese volkslied.
Verder werkten aan deze avond mee de zang- en muziekgroep NEW BORN, het dubbelkwartet, zusterhulp en de boottocht-commissie.
Aan het eind van de avond bedankte br H. v. d. Meer ds A. de Vries voor de tijd die hij aan de gemeente heeft gegeven als consulent, waarbij ds A. de Vries een boekenbon werd overhandigd. Mevr. De Vries kreeg een bloemstuk aangeboden voor het vele afstaan van haar man aan de gemeente.
Ds Van der Laan besloot deze avond met dankgebed, nadat hij alle aanwezigen en medewerkers had bedankt voor deze avond.
(van redactieweg bekort).

Hengelo-Centrum - (S.W.V.). Het is nog niet zo lang geleden dat we afscheid moesten nemen van ds Liebe.
Daarom is het met vreugde dat wij nu reeds een kort verslag kunnen geven over de intrede van de nieuwe predikant, ds Oldenburger in de gemeente Hengelo-Centrum.
Ds Liebe had, op ons verzoek, de taak op zich genomen de bevestiging te begeleiden die op 27 september plaatsvond. Onze aandacht werd gevraagd voor Joh. 6 met als thema: God zet de mens in zijn hof om die te bewerken en te bewaren (Gen. 2 : 15).
Na de prediking werden de nieuwe voorganger en de gemeente aan elkaar verbonden in gebed met oplegging der handen.
De druk bezochte intrededienst werd 's middags gehouden. Ds Oldenburger stelde zich aan de

Vervolg volgende bladzijde

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De inhoud van de boodschap

Er zijn dingen, die steeds opnieuw gezegd moeten worden. Ook in praktijk van het evangelisatie-werk is dit het geval. Er mag geen sleur ontstaan, geen loos gebruik van termen, als het om de wezenlijke dingen gaat.
Met name is dat van toepassing, wanneer de inhoud van de boodschap aan de orde komt.
Evangelie-verkondiging verliest zijn karakter, als de Christus-prediking daaruit verdwijnt. Het is opvallend, hoe nadrukkelijk dit in het Nieuwe Testament tot uitdrukking komt. Verschillende keren lezen we ook, hoe de apostelen aan hun gehoor „Jezus" verkondigden.
Paulus spreekt over „Jezus Christus en die gekruisigd". Het gaat bij de overdracht van het evangelie niet om de proclamatie van een leer of principe, maar om een persoon. Mensen worden opgeroepen om met Hem, die geleefd en geleden heeft, die is gekruisigd en uit de dood is opgestaan, een levende relatie aan te gaan.
Terecht kan men stellen, dat er nog veel meer te zeggen valt, maar dit is het *absolute minimum.*
Het is duidelijk, dat dit heel speciale eisen stelt aan degene, **die het evangelie** doorgeeft. Het is niet voldoende dat hij/zij zeer veel weet of begrijpt. Essentieel is, dat men persoonlijk deze ervaring van een relatie met Jezus Christus kent. Wie deze inhoud mist, kan beter zwijgen en zich bekeren.
Het is een bekend verschijnsel, dat tijdens een evangelisatie-actie ook medewerkers tot geloof plegen te komen. Juist in die confrontatie met de niet-gelovende mens komen ze oog in oog te staan met deze fatale leegte.
Wie over Jezus Christus spreekt moet in staat zijn degene, die geloof hecht aan zijn boodschap, persoonlijk tot Jezus te leiden.
Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

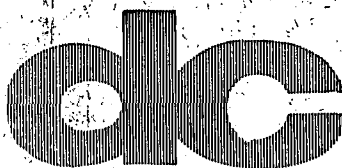
Leur/J. van der Leur-Posthumus en zr D. Rosier, zal na aanvaarding door de Algemene Vergadering naar Sierra Leone worden uitgezonden. Meer over hen leest u in het nieuwe nummer van *Gemeente en Zending,* dat één dezer dagen verschijnt.

Algemene Vergadering

Tijdens de Algemene Vergadering - donderdagmiddag 22 oktober - vindt de officiële herdenking plaats van het honderdjarig bestaan van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Daarbij zullen, behalve vertegenwoordigers van kerken en kerkelijke organisaties uit eigen land, ook enkele buitenlandse gasten aanwezig zijn. De Duitse Bond wordt vertegenwoordigd door *ds en mevrouw Manfred Bärenfänger.* Namens de Engelse Unie zal *mevr. Barbara Askew* „acte de présence" geven. Het Baptist Theological Seminary te Rüschlikon zal door *dr en mevrouw Günther Wagner* worden vertegenwoordigd. Ook zal het woord gevoerd worden door *ds Knud Wümpelmann,* de sekretaris van de Europese Baptisten Federatie; zijn echtgenote zal waarschijnlijk eveneens aanwezig zijn. *Dr J. Reiling* houdt de herdenkingsrede. We hopen, dat het een in alle opzichten goede bijeenkomst wordt.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeente voor naar aanleiding van 1 Cor. 4 : 1 en 2 en stelde: „Een ambassadeur moet, als hij namens zijn koning op gaat treden in een ander land zijn geloofsbrieven overlegen. Een voorganger is een vertegenwoordiger van koning Jezus. 1 Cor. zegt dat de vertegenwoordiger de geheimen van God uitdeelt en moet daarom in elk geval betrouwbaar zijn. Daarbij gaat het om Hem die ons in zijn dienst heeft.
Misschien beantwoord ik niet aan uw verwachtingen maar houd er rekening mee dat ik in de eerste plaats een dienaar van God ben om u de geheimenissen van Hem bekend te maken, Zijn grote liefde en onbegrijpelijke daden die Hij ons heeft geopenbaard in Jezus Christus. Het gaat niet om onszelf. Wij zijn slechts een broze verpakking. Daarom moeten we belijden: ik geloof Heer, kom mijn ongelovigheid te hulp".
Ouderling Keuzenkamp vertolkte namens de gemeente een hartelijk welkom. Velen wensten de gemeente geluk met haar nieuwe voorganger. 's Avonds werd op vaak ludieke wijze kennis gemaakt met de nieuwe voorganger. Tot slot werd de voorganger met een ketting aan de gemeente vastgeklonken met de woorden: u zit er vast aan, u kunt niet meer terug.
Een dag om dankbaar te gedenken.
(van redactiewege bekort).

Deventer - (J.P.J.v.d.L.). 27 september was een blijde dag voor de baptistengemeente in Deventer. Ds H. Schouten werd bevestigd en deed zijn intrede als voorganger. Een dienst, waar zoveel belangstelling voor was, dat alle open plekken, tot zelfs de gangpaden toe, waren bezet.
Ds J. Reiling, die de bevestigingspredikatie hield stelde de vraag: „Waarom voorganger en waartoe? De voorganger zal als prediker het woord van God moeten verkondigen, dat is het doel van de prediking. Waarom is een tussenpersoon nodig tussen de bijbel en ons; want Gods woord is toch de kracht van de baptisten van oudsher?! De bijbel moet vertaald worden naar onze situatie van vandaag en de rol van de prediker is die van vertaler; hij mag Gods woord vertalen en wij mogen dit aannemen, niet van mensen, maar van God".
De hierop volgende bevestiging onder handoplegging werd mede gedaan door ouderling W. Huizing. De leden van de plaatselijke gemeente stonden hierbij op van hun zitplaatsen en de vragen betreffende aanvaarding van br Schouten als voorganger werden met een gezamenlijk „Ja" beantwoord; een ontroerend moment, evenals het „Ja" van ds Schouten.
In de intredepredikatie zei ds Schouten o.a.: „Mijn vrouw en ik ervaren het als een geschenk van God om met de gemeente verbonden te zijn, en vandaag is het zover. Er zullen verwachtingen zijn hoe de voorganger moet zijn. Hij is geen duizendpoot, maar een mens met twee benen, die op bepaalde punten zeker teleur zal stellen.
Kunnen we aan al die verwachtingen voldoen? Het is God die de weg baant en samenbrengt. Laat de liefde winnen in de omgeving waar we zijn en laten we bovenal laten zien dat Jezus Heer is. Dan worden we ook zelf versterkt. Laten we leven als komt Hij morgen. Hij bracht ons samen, Hij geeft liefde, Hij geeft overvloed! 't Is de Heer die het initiatief neemt!"
Hierna werd door meerdere sprekers het woord gevoerd, onder wie: br A. R. Schaap (U.C.), ds Jac. Schouten (namens de ouders), wethouder Lebbink (overheid), ds J. Reiling (C.v.d.O.), br P. Radema (Amsterdam-Noord stagegemeente), br A. Niessink (IJsselgewest), br J. de Jonge (Eindhoven, doopgemeente) en als laatste br J. de Vries als ouderling van de plaatselijke gemeente.
Na de dienst was er voor de genodigden de mogelijkheid nader kennis te maken onder het genot van een kop koffie met ds en mevrouw Schouten in een der bijzalen.
's Avonds presenteerden zich de clubs en verenigingen in een doorlopend programma, waaraan veel vreugde werd beleefd.
Een nieuwe periode is voor onze gemeente aangebroken. Samen met ds Schouten, daarbij geleid door onze Hemelse Vader hopen wij die liefde te verspreiden, die ons maakt tot levende monumenten van een levende Heer.
Tot slot willen wij allen dankzeggen die ons in de vacante periode hebben gediend met het doorgeven van Gods boodschap.
(van redactiewege bekort).

ADRESWIJZIGINGEN

De eindredactie van De Belhamel, uitgave van LZC, berust thans bij G. Grooten-Stukker, Weytackers 158, 7824 PH Emmen.

Ds C. van Wier woont thans Calandstraat 7, 3841 KA Harderwijk; tel. 03410-19532.

Ds J. Bouritius woont met ingang van 20 oktober a.s.: Roerdomplaan 158, 7905 EK Hoogeveen; tel. 05280-67950.

BUITENLANDSE REIS VOOR 1982

D.V. gaan we van vrijdag, 4 tot en met donderdag, 17 juni 1982 naar de plaats WESTENDORF, pension Klingler, Sennerijweg 5 in Tirol, Oostenrijk.
Vanuit Westendorf zijn fijne wandelingen te maken, terwijl bustochtjes naar Zell am See, de Gerlospas, Salzburg enz. in de bedoeling liggen.
De prijs bedraagt f 950,— per persoon; inbegrepen volledig pension, overnachting onderweg, ziekte- en ongevallenverzekering, reisbelasting en de diverse tochtjes die we met eigen bus hopen te maken.
Na ontvangst van het inschrijfgeld ad f 50,— per persoon op postrekening 81 89 88 van onderstaand adres bent u ingeschreven voor de reis.
Opgemerkt wordt dat dit inschrijfgeld slechts in gevallen van ernstige ziekte e.d. terugbetaald kan worden.
Spoedige aanmelding bij mej. G. van Veen, Nijkampenweg 123, 7815 GD Emmen; telefoon 05910-11363, is wel zeer gewenst.

Op 18 september werd door de Heer thuisgehaald onze zuster
ALIDA KROL-TIEKO
op de leeftijd van 82 jaar.
Baptistengemeente Nieuw Buinen

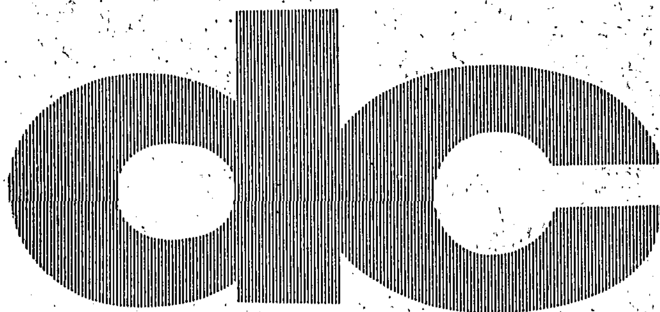
Heden ontslapen in haar Heer en Heiland onze zuster
LUKJE OOST-HEMMES
op de leeftijd van 79 jaar.
16 september 1981
Romeinen 8 : 32
Baptistengemeente Vriescheloo

De Heer heeft op de hoge leeftijd van 89 jaar tot Zich genomen onze broeder
JAN TEN WOLDE
Hij was 51 jaar een trouw lid van onze gemeente.

Op 71-jarige leeftijd werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald, onze zuster
EEKE KRUIZE-FEENSTRA
Zij was 49 jaar een trouw lid van onze gemeente.
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Door de Heer thuisgehaald op 24 augustus 1981
LEWIENA VAN WATTUM-LUPPES
op de leeftijd van 68 jaar.
Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

Door de Heer thuisgehaald op 21 september 1981
TETTJE DOKTER
op de leeftijd van 71 jaar.
Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 41 - 16 oktober 1981

PREDIKING EN POLITIEK

Moet de prediking ingaan op de politiek? Moeten politieke vraagstukken of ideeën doorklinken in de boodschap? Moet de krant mee de preekstoel op?

Daar zal wel verschillend over gedacht worden. Het zal in onze gemeenten met zijn veelkleurige ge„stem"dheid niet zo'n grote vraag zijn, maar wellicht duikt hier en daar toch de vraag wel eens op waarom de voorganger nooit eens een politieke uitspraak doet of een politiek vraagstuk aanroert.

„Trouw" van maandag 5 oktober vermeldt een waarschuwing van prof. mr. W. F. de Gaay Fortman, een bekend en ervaren staatsman, gereformeerd en afkomstig uit de A.R.P., en ook zeer gerespecteerd door „links". In een congres van de reünistenorganisatie van de reformatorische studenten, SSR, waarschuwde hij :„Laat men preken uit het boek dat op de kansel ligt. Laat men niet preken uit de krant, want dan ligt de dwaling voor de deur". De christelijke gemeente heeft geen politiek programma. Wel kan zij de overheid steeds herinneren aan de orde, zoals die bedoeld is in het Koninkrijk Gods. Daarom zal de kerk zich ook zeker moeten bezighouden met de vraagstukken van de wereld, maar daarbij terughoudend te werk moeten gaan als het gaat om het uitspreken van meningen.

Het zal in onze gemeenten zo'n vaart niet lopen met de politieke inbreng in de prediking; baptisten zijn van oudsher veel minder betrokken geweest bij de aktieve politiek dan juist de gereformeerden. Maar ik denk dat de stellingname van De Gaay Fortman op zichzelf juist is.

Dat is niet een kwestie van een scheiding tussen geestelijk leven en het leven in deze wereld. Geen verdeling van het leven in twee verschillende terreinen: met het geestelijke ben je zondags bezig en met het gewone leven, inklusief de politiek, door de week.

Het evangelie is immers een kracht, die niet alleen inwerkt op de „ziel" van de mens, maar zijn hele leven in een nieuwe richting draait. Het is revolutionair, in die zin dat het bestaande gedachten doorbreekt en er heel andere voor in de plaats stelt. Daarbij gaat het beslist niet alleen om de mens in een goede verhouding tot zijn Schepper te brengen, maar evengoed om hem in de goede positie tegenover zijn medemens te zetten. Zó revolutionair is het evangelie, dat het de mens er toe brengt om evenwel rekening te houden met de belangen van zijn naaste, als met die van hemzelf.

Wat heeft Jezus Christus tijdens zijn rondwandeling op aarde, politiek gezien, betekend? In de ogen van zijn tijdgenoten waarschijnlijk niets, of anders een grote teleurstelling. Hij werd niet de leider van een bevrijdingsbeweging, die de menigte verzamelde om het gehate Romeinse juk af te schudden. Wat heeft Paulus gedaan aan een van de grootste sociale misstanden van zijn tijd, de slavernij? Niets, alleen de slaven aangespoord hun meesters te gehoorzamen, en de meesters gewezen op hun verantwoordelijkheid jegens hun slaven.

En toch blijkt dat het evangelie de grootste veranderingen gebracht heeft in de relaties tussen mensen en zelfs volken. De gedache, dat de welvarende landen verantwoordelijkheid hebben voor de armen, heeft een christelijke oorsprong, want van nature zorgen we alleen voor onszelf, en de ander moet maar zien hoe hij zich redt.

En er zijn meer voorbeelden van de grote invloed die het evangelie gehad heeft op de samenleving. Besef van de onmenselijkheid van de slavernij ontwaakt door de doorwerking van de boodschap.

Politiek moet zich bezig houden met de vragen van bestuur en samenleving in een land, en moet daarbij rekening houden met de mening van de kiezers. De visie van de mensen en hun belangen bepalen de koers van de partij. De gemeente put echter uit een andere bron, dan menselijke visies en belangen. Ze put uit het woord van God. Dat woord doorlicht kritisch het openbare leven van eigen volk en wereld, en vraagt of liefde en zorg de drijfveren zijn achter de menselijke bewegingen, of dat er andere drijvende krachten achter zitten. Het woord begint echter met de vraag: Doen zij het wel goed, maar met de vraag naar mijn eigen, persoonlijke rol in het geheel van de samenleving.

Daarom is de gemeente wel bezig met de rol van de mens in de samenleving, maar vanuit een geheel andere invalshoek. Niet bepaald door hoe de mensen er over denken, maar hoe God het aangeeft. En daar kan wel eens een groot verschil tussen zijn, zodat je je als christen in geen enkel politiek programma helemaal terug kunt vinden.

H. G. de W.

DE MORAAL VAN HET VERHAAL...

Dikwijls worden verhalen niet alleen maar geschreven omdat de schrijver er plezier in heeft en de lezers op een aangename manier bezig gehouden willen worden. Vaak hebben verhalen een uitgesproken bedoeling. De schrijver wil iets duidelijk maken, hij wil de lezers iets leren, hij wil aantonen hoe de mens wel of niet leven en handelen moet. En in dat verband hebben we het dan over „de moraal van het verhaal".

De meeste fabels hebben een moraliserende strekking en vertellen op een prettige manier hoe iets wel of niet moet bij mensen onder elkaar. En soms krijg je de indruk, dat ook sommige bijbelverhalen in dezelfde richting gaan. U kent ongetwijfeld het verhaal, dat de profeet Nathan vertelt aan David, over het ooilam van de arme man. Zonder enig pardon wordt dit voor de arme drommel zo kostbare bezit door zijn schatrijke burman geroofd en geslacht. En wanneer David als het ware vraagt naar de moraal van dit verhaal, dan ziet hij plotseling Nathans fel wijzende vinger: „Gij zijt die man!"...

Ook Jezus zelf gebruikte somtijds dergelijke verhalen. Ik denk aan de gelijkenis van de farizeeër en de tollenaar en het verhaal over de rijke man en de arme Lazarus. Wie vraagt naar de moraal, zal weinig moeite hebben om het antwoord te vinden. Zoals de farizeeër en de rijke man het deden moet het bepaald niet!

Het woord moraal heeft ergens voor sommigen een onplezierige bijklank. Het doet hen teveel denken aan „mores", „iemand mores leren"... En ook het woordje „moralist" klinkt onaangenaam in veler oren. Want een moralist is een zedepreker. En daar houdt u ongetwijfeld ook niet van. Iemand die altijd maar met een waarschuwend vingertje voor je staat, om je te vertellen dat je van alles verkeerd doet, zal nooit en te nimmer je boezemvriend worden. Met name de jeugd baalt van dit soort mensen. Mogen we zeggen, dat de jongeren van deze eeuw, meer dan hun soortgenoten uit vroegere tijden, een gruwelijke hekel hebben aan deze soort lieden?

Waarom eigenlijk? Vertellen deze mensen zulke absurde dingen? Verkondigen zij de grootste nonsens die je maar bedenken kunt?

Ik denk van niet. Wat ze beweren, berust waarschijnlijk wel in het feit, dat ze het altijd hebben over wat een mens moet of niet moet, zonder te zorgen voor een juiste motivatie bij de hoorder.

Waaróm moet ik iets? Alleen maar om een brave burger te zijn, die loopt in het gareel van de massa? Dat laatste spreekt vooral de jeugd niet aan.

Veel van wat de bijbel zegt kan bij de lezer licht moralistisch overkomen. Wat een vermaningen en terechtwijzingen staan er in dat boek. Vooral ook in het nieuwe testament. Leest u bij voorbeeld eens Romeinen 12. Wie zó leeft, is wel het schoolvoorbeeld van een heer in het verkeer.

En Jezus zelf? Krijgt Hij ergens niet het image van een moralist, wanneer we luisteren naar wat sommigen vandaag de dag van Hem vertellen? Hij bestrafte de rijken, de onderdrukkers, die met zichzelf ingenomen, de huichelaars. Dreigend hief Hij zijn vinger op en zei: „Wee u!"... En de arme drommels kregen een schouderklopje: „Zalig zijn jullie"... Wie naar deze stemmen hoort, kan licht het gevoel krijgen, dat Jezus er slechts op uit was om de zeden te veranderen, de moraal.

Toch is dit niet de moraal van het evangelieverhaal.

Wie achter die „moraal" wil komen, kan het beste beginnen te lezen bij Lucas 15, denk ik. Daar speelt het woordje „verloren" een voorname rol. 't Gaat over het verloren schaap, de verloren penning, de verloren zoon. Maar ook het woord „blijdschap" wordt herhaaldelijk genoemd: blijdschap in de hemel, vanwege een zondaar die zich bekeert.

Wij, mensen, wij zijn verloren in de ogen van onze Schepper. We hebben het spoor van de goede herder verlaten en dwalen weerloos in een onvoorstelbare wildernis; we liggen als onbruikbaar geld in de modder; we hebben alle kontakt met thuis verloren en leven onder de dreiging van de hongerdood.

En God berust daarin, heeft daar vrede mee? Hij gaat als de oneindig hoog verhevene rustig zijn gang en laat verloren gaan wat verloren is? Hij denkt alleen aan eigen glorie en is immuun voor 's mensen zelf veroorzaakte ellende?

Johannes drie vers zestien zegt het ánders! God zoekt het verlorene. Hij wil niet dat een zondaar verloren gaat. Hij is bedacht op zijn eigen glorie, zeker! Al zijn plannen zijn gericht op het herstel van zijn koninkrijk, zijn macht en eer. Maar... daarin is voor de gevallen mens een plaats ingeruimd. Gods liefde is niet exclusief, doch inclusief.

Wij weten hoe dit alles in Jezus Christus, zijn Zoon, tot uitdrukking is gebracht. Hij zoekt het verlorene en verbreekt de geknakte rietstengel niet. Daarom roept Jezus de mens op tot bekering, juist met het oog op het rijk, dat nabij gekomen is. Bekering betekent, volgens de griekse tekst, tot andere gedachten komen, een andere visie op de dingen krijgen. De dingen gaan zien zoals God ze ziet, zoals ze zijn! Je zelf gaan zien als een schuldig, verloren mens. God gaan zien als de Heilige, Rechtvaardige en Vergevende. Bekeren! Belijden, overgeven, aannemen wat God je aanbiedt in en door Jezus. Zo kom je uit de duisternis in het onuitsprekelijke licht van Gods koninkrijk.

Maar dan betekent bekering ook: anders gaan handelen, anders gemotiveerd zijn. Niet meer reageren vanuit eigen, egoïstische motivatie, maar vanuit de liefde en dank jegens je Redder. Dan ga je anders leven. Niet, als een moralist, de brave burger uithangen, beter willen zijn dan een ander. Niet proberen om te leven volgens een geijkt, christelijk patroon. Je begint gaandeweg Paulus' woord beter te verstaan: „Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen... Wat uw oude mens betreft, gij legt de oude mens af, want die gaat ten verderve..." (Ef. 4 : 20).

Wie Jezus werkelijk heeft leren kennen, kent geen groter verlangen, dan dat zijn Verlosser zichtbaar en verheerlijkt mag worden in al zijn doen en laten.

In deze richting gaan al de vermaningen van het nieuwe testament: laat Jezus Christus zichtbaar worden in uw leven. Wie dat verstaat, bespeurt in de bijbel geen spoor van moralistisch gedoe, geen zedeprekerij. Jezus moet worden groot gemaakt! Dát is de motivatie die Gods woord ons bijbrengen wil.

Op deze wijze ontstaat er een christelijke levensstijl, een christelijke moraal, geïnspireerd door Gods genade jegens ons en gebaseerd op de twee grote geboden van liefde jegens God en liefde jegens de naaste. Wie waarlijk christen wil zijn, zal zich willen laten leiden door de liefde, bij elke beslissing, bij elke houding tegenover God en zijn medemens. Waar dát niet het geval is, handelt een christen immoreel. Dat gebeurt niet zelden. Dáárom blijft ook voor een bekeerd mens de dagelijkse bekering een actuele zaak.

De moraal van dit verhaal? „Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen" (Pred. 12 : 13).

C. van Wier

1985: HONDERD JAAR BAPTISTEN IN TSJECHOSLOWAKIJE

Ter gelegenheid van dit aanstaande jubileum hoopt de baptisten unie een boek waarin haar geschiedenis is vastgelegd, te kunnen uitgeven.

Er zijn in het verleden wel verschillende geschiedkundige overzichten van gemeenten en groepen van gemeenten gemaakt, maar een samenvattend historisch overzicht verscheen tot nu toe niet.

Het is niet uitgesloten, dat voor de uitgave van dit boek een beroep gedaan moet worden op Europese baptisten unies om geld en/of papier beschikbaar te stellen.

Zijn wij wel katholiek genoeg?

Het antwoord op deze vraag zal niet op zich laten wachten: wij zijn helemaal niet katholiek en wij willen het ook niet zijn. Katholiek betekent immers zoveel als: van boven af geregeerd door priesters, bisschoppen en superbisschop of paus. Bij ons regeert niet de predikant of de raad en eerst recht niet de Unie maar de gemeentevergadering. Uiteindelijk regeert natuurlijk Christus maar niet van boven naar beneden via ambtsdragers maar meteen beneden in en door gemeentevergadering. Ergo wij zijn niet katholiek, wij zijn eerder anti-katholiek in de zin van omgekeerd-katholiek. Wij zijn laag-kerkelijk, gemeentelijk en dat willen we blijven.

Daargelaten of deze beschrijving van wat wij zijn strookt met de werkelijkheid in onze gemeenten, het zou best eens kunnen zijn dat deze betekenis van het woord katholiek = van boven geregeerd ook maar tweede- of derdehands is. En inderdaad, toen dit woord bij de grieks-sprekende christenen in gebruik kwam, bedoelden ze bepaald niet een door bisschoppen geregeerde kerk.

De christenen van de eerste eeuwen van onze jaartelling zagen zich steeds weer genoodzaakt om nieuwe woorden te zoeken. Want ze hadden zoveel nieuwe dingen te verwoorden die allemaal voortvloeiden uit het feit dat Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane, Heer was van zijn navolgers, de gemeente. Lang niet altijd vonden ze die woorden gebruiksklaar in het Nieuwe Testament. Dan moesten ze nieuwe woorden maken of aan bestaande woorden een nieuwe inhoud geven. Zo'n woord is ook katholiek. Wat wilden ze met dat woord zeggen?

Gemeente vooral

De gemeente van Jezus Christus is katholiek om drie redenen: zij is overal, zij is één en zij heeft het volle evangelie. Dat is zij omdat zij gemeente van Christus is. Het woord katholiek staat wel niet in het Nieuwe Testament maar al voordat de gemeente een eeuw oud was had zij zich dit woord toegeëigend om zichzelf en anderen duidelijk te maken wat zij was en is.

De gemeente is overal. Dat was ze in het begin natuurlijk niet, in zekere zin is ze dat zelfs nu nog niet. Maar anno 30 was er alleen gemeente in Jeruzalem. Toch was die gemeente al katholiek. Waarom? Omdat Jezus Christus Heer van de hele wereld is en omdat de wereld dat moet weten. De z.g. zendingsbevelen van de opgestane Heer, hoezeer ze verder ook in hun bewoordingen verschillen, hebben dit gemeen: de boodschap van Jezus Kyrios, Heer is moet gebracht worden aan alle volken (Matt. 28 : 19, Lucas 24 : 47), aan de hele schepping (Marcus 16 : 15), tot het uiterste der aarde (Hand. 1 : 8). Omdat Christus overal Heer is moet er overal gemeente zijn om dat duidelijk te maken. Anders gezegd: de gemeente moet katholiek zijn.

Hoe kunnen we dit nu doortrekken naar onze eigen situatie? Wij zijn niet de enige geloofsgemeenschap in de wereld en ook niet in ons land, gelukkig niet. Om bij 't eigen land te blijven, wij kunnen niet zeggen: waar geen baptisten gemeente is, daar wordt het evangelie niet gebracht. Maar het is wel de moeite waard, zeker in dit jubileumjaar, om de vraag te stellen hoe het komt dat wij als baptisten gemeenten niet overal in ons land te vinden zijn. In een provincie is helemaal geen gemeente, in drie provincies maar een, in de grootste provincie maar drie, in sommige provincies alleen in enkele grote steden of omgekeerd overwegend in kleine plaatsen of plaatsjes. Behalve in de noordelijke provincies zijn wij vrijwel nergens op het platteland doorgedrongen. Eigenlijk dus maar een hele beperkte geografische spreiding.

Daarvoor zijn eigenlijk geen theologische redenen aan te voeren. Het heeft met de werfkracht van onze gemeenten weinig te maken, want die is op de meeste plaatsen waar gemeenten zijn redelijk. Winst valt er in deze onzekere tijd voor kerken en geloofsgemeenschappen alleen te boeken wanneer er extreme en zeer zekere standpunten worden verkondigd.

Overigens is werfkracht een woord uit de reklamewereld en het gebruik van dit woord een teken van wereldgelijkvormigheid. Onze geografische spreiding als baptisten gemeenten wordt er ook niet door verklaard.

Die verklaring is er overigens wel: overal waar de kerkelijke en maatschappelijke tradities sterk waren, kreeg het baptisme weinig of geen vat op de harten en geesten en daarom bleef het in de meeste delen van ons land een randverschijnsel. Dat is een heel gewone menselijke verklaring van een menselijk feit: wij zijn geografisch beperkt gebleven. Het zou beter zijn wanneer wij wat minder een randverschijnsel in de nederlandse samenleving zouden zijn maar een ramp is dat niet. Evenmin is het een gevolg van een geestelijk falen. Het ligt er niet aan dat wij niet katholiek genoeg zijn.

Afspiegeling

Toch is de kous hiermee niet af. Want onze gemeenten zijn ook geen afspiegeling van die samenleving. Om bij ons onderwerp te blijven: plaatselijk zijn wij niet katholiek genoeg. Paulus schrijft over de gemeente van gedoopte christenen dat daarin geen sprake is van Jood of Griek, slaaf of vrij, mannelijk of vrouwelijk (Gal. 3 : 28). Dat betekent: de gemeente doorbreekt deze menselijke tegenstellingen en omvat ze tegelijkertijd. Alle lagen van cultuur en samenleving horen er in vertegenwoordigd te zijn omdat Christus de Heer van allen is. Welnu, op dit punt zijn wij verre van katholiek want in onze gemeenten zijn lang niet alle lagen van cultuur en samenleving te vinden. De sociologen zouden het eens moeten uitzoeken maar zelfs een oppervlakkige beschouwing van onze gemeenten maakt duidelijk dat ze in hoofdzaak uit mensen van de lagere middenklasse betaan. Om het eens anders te zeggen: wij zijn een gemeenschap van nette, eenvoudige burgermensen.

Nu ben ik zelf teveel een burgerman om me in die gemeenschap niet uitermate thuis te voelen. Maar toch ben ik er niet gerust op.

Wij verkondigen het evangelie naar de Schriften, zeggen wij. Maar wij zien daarbij over het hoofd dat wij tegelijkertijd dat evangelie aanreiken en doorgeven samen met onze manier van leven en denken, onze normen en waarden, onze politieke en sociale opvattingen. Het is daarvan niet los te maken. Wij geven het evangelie door in een vorm van christendom en samenleving. Het gevolg is dat we ook maar weinig mensen aanspreken en bereiken die door onze vorm van christendom niet aangesproken worden omdat ze in een andere wereld leven. Onze burgerlijkheid bepaalt, beter gezegd beperkt de uitstraling van ons getuigenis en isoleert ons van andere lagen in onze samenleving. Wij delen dit lot overigens met de meeste christelijke geloofsgemeenschappen.

Zelfonderzoek

Dat wij dit zelf vaak niet merken ligt voor mijn besef aan het feit dat wij de verbinding tussen evangelie en geloofsleven aan de ene kant en onze eigen manier van leven vaak niet leggen. Geloof is een zaak van het hart. Dat is juist, maar we verbinden er meestal niet veel consequenties aan voor ons bestaan in cultuur en maatschappij.

We vermijden dat ook liever en praten er niet veel over, want dat zou wel eens grote spanningen kunnen veroorzaken.

Toch zullen wij er niet aan ontkomen om op dit punt aan zelfonderzoek te doen. Zijn wij in ons verstaan van het evangelie naar de Schriften en in onze wandel naar dat evangelie wel katholiek genoeg? De ruimte van een artikel in dit blad is onvoldoende om aan te geven hoe dit zou kunnen of moeten. Eén weg kan alvast worden gewezen, die van een nieuw lezen van de bijbel: opnieuw de grondwoorden en -zinnen leren spellen en spreken, ontdaan van alle stichtelijkheid en wolligheid en vooral van alle vooropgezette conclusies. Dat kan ons wat katholieker maken.

Over de andere kanten van katholiek, de eenheid en de volheid, volgen later nog enkele beschouwingen.

J. Reiling

AFSLUITDIJK
LEEUWARDEN
STADSRONDWEG
JOURE GRONINGEN
HOTEL-RESTAURANT "HANENBURG"
STATION
VOETGANGERS
AUTO'S
WATERPOORT
SPOORWEG
ZUIDERKERK
I - KERKGEBOUW BAPTISTENGEMEENTE
II - MARTINIKERK
III - HOTEL 'DE WIJNBERG'
IV - HOTEL 'BONNEMA'
KRUISPUNT MET STOPLICHTEN
P - PARKEERPLAATS VOOR ± 100 AUTO'S
//// - PARKEERGELEGENHEID
IJLST
SNEEK
WOUDSEND
BOLSWARD WOUDSEND
STADSRONDWEG
JOURE GRONINGEN

Hoe komt u bij de Zuiderkerk?

a. **Vanaf richting Joure:**

Als u Sneek nadert gaat u bij het eerste stoplicht linksaf, u rijdt dan op de stadsrondweg.

Bij het tweede stoplicht gaat u rechtsaf; u rijdt dan Sneek binnen.
Voor het bereiken van de parkeerplaats (P) gaat u bij het eerstvolgende stoplicht rechtsaf.

Aan het eind van deze straat waarin u nu rijdt, gaat u linksaf.
Aan uw linkerhand is dan de parkeerplaats.
Naar de Zuiderkerk (Rienck Bockemakade 6) is het dan twee minuten lopen (aan de overkant van het water).

b. **Vanaf richting Afsluitdijk:**

Bij de nadering van Sneek gaat u bij het eerste stoplicht rechtsaf, u rijdt dan op de stadsrondweg.
Na de brug bij het tweede stoplicht linksaf; u rijdt dan Sneek binnen.

Zie verder bij a.

c. **Vanaf richting Woudsend:**

Bij het eerste stoplicht gewoon rechtdoor rijden; u rijdt dan Sneek binnen.

Zie verder bij a.

d. **Vanaf richting Leeuwarden:**

Als u Sneek binnenkomt gaat u bij het tweede stoplicht, over de brug, linksaf (richting Joure).

U nadert dan direct een beweegbare brug.

Vóór deze brug rechtsaf; u komt dan op de Bothniakade.

Langs het water rijdend komt u bij de Zuiderkerk.

Nagenoeg langs de gehele gracht is er parkeergelegenheid.

e. **Vanaf het station (te voet):**

U loopt de recht tegenover het station liggende straat in (Stationsstraat).

Direct over de brug gaat u rechtsaf. Voor u ziet u dan de (beroemde) Sneker Waterpoort, waar u over heen gaat.

De daarachter liggende straat steekt u over en u komt bij de Zuiderkerk.

IK? KAN IK DAT WEL?



Dat zal de gedachte van menigeen (geweest?) zijn, die, in één van de ruim 20 deelnemende gemeenten aan de Gemeente Bijbelschool, gevraagd werd om te helpen bij het leiden van een G.B.S. groep.

En als er - wat we hoopten en nu ook constateren - een flinke deelname in de gemeenten is, dan zijn er ook heel wat leidsters en leiders nodig.

Wat een verdieping van bijbelkennis zal dat geven! Wat een ontplooiing van talenten! En wat een benutten van gaven die de Heilige Geest aan de gemeente gaf!

Maar dat de eerste reaktie op zo'n verzoek aarzelend en terughoudend is, wie zou dat vreemd vinden?

Integendeel, juist omdat we helemaal niet overtuigd zijn van ons eigen *kunnen*, maar ook geloven en merken, dat velen wel



VAN DEZE KANT BEKEKEN



Ik ben er niet zeker van wat achter de woorden van Pilatus leefde toen hij zei: Wat is waarheid? Was het de politikus die al te vaak door vriend en vijand bedrogen was of dacht hij aan zichzelf en de verhalen die hij had opgehangen? Was hij een filosoof die bedacht dat de waarheid een in stukken gevallen spiegel is en dat men nu en dan een mens tegenkomt die een stukje heeft weten te bemachtigen en dan meent dat hij de waarheid, de volle waarheid en niets dan de waarheid in handen houdt? Of was hij het gekrakeel der Joden zat die met elkaar twistten over punten en komma's, over rechtvaardigen en onrechtvaardigen?

Zoals dat vandaag te zien valt onder de christenen, allen met een stukje spiegel, denkende dat ze de hele hanteren.

Jaren geleden, ik vertelde u dat in die dagen al, stond er in Parool een prachtige tekening, verband houdend met de nieuwe vertaling van het Ned. Bijbel Genootschap, uitgekomen in 1951. De tekening zei meer dan ik in veel woorden duidelijk kan maken.

Je zag een rooms-katholieke geestelijke, herkenbaar aan pij en ketting met kruis. In zijn handen hield hij het geopende Nieuwe Testament en las daar in en uit. Zoiets kan men alleen maar toejuichen, want wat nadien over dat boek gezegd en geschreven is, moet men niet allemaal geloven. De geestelijke las dus het goede nieuws. Hij droeg wel een bril. Vele mensen kunnen er niet zonder. Maar deze bril was een aparte bij nader inzien. De glazen waren twee gotische kerkramen zoals men die vaak ziet bij oude, machtige kerken en kathedralen. Ik herinner me niet dat er een onderschrift bij stond. Die was ook niet nodig. De bedoeling was duidelijk. De tekenaar zei: Deze lezer kan dat boek alleen maar lezen met de bril van zijn kerk op. Wat hij leest is gekleurd door die bril. Bij alles wat hij leest hoort hij onmiddellijk wat een roomse theoloog gezegd heeft over dat woord. Hij kan zich gewoon niet bevrijden van de leer van zijn kerk. Min of meer dus toch een slachtoffer. Hij leest met de ogen der vaderen.

Misschien valt het een protestant gemakkelijker het betrekkelijke, van wat zijn geloofsgenoten van een en ander hebben gedacht, in te zien. Laten we wel voorzichtig zijn want wij hebben ook vaderen en wellicht gaan wij, onbewust veelal, ook gebukt onder wat vorige geslachten ons hebben voorgehouden. Dat ‚gebukt' moge wat overdreven zijn, maar toch... Het ouderlijk huis, de school hebben ons in een bepaalde richting gestuurd. Zeker met de beste bedoelingen, maar het kan een onbevoordeeld kennis nemen van wat er staat wel in de weg staan.

Blij was ik met een telefoontje van een broeder, wonend in een dorpje in deze kontreien. Hij vroeg mij of ik literatuur wist dat hem verder kon helpen de bijbel te lezen. Hij wilde vooral graag wat men achtergrondinformatie noemt. In dit geval: wat staat daar nu eigenlijk? Wat is dat voor een begrip en wat verstond men in de dagen waarin een bijbelschrijver, het gebruikte onder dat woord? De broeder wilde weten: Wat staat er eigenlijk? Nu is mijn bibliotheekje niet meer wat het was. En toen was het al niet veel. Niettemin verwees ik hem naar Pop's Bijbelse woorden en hun geheim; naar Van Rhijn's Gedachten en gestalten uit de evangelieën; naar Beek's Wegen en voetspoeren en dacht ook nog even aan O. Jager's Opklaring. (Ik wil het nu nog aanvullen met de geïllustreerde Gezinsbijbel, juist uitgekomen en goed om thuis te hebben. Kost *f* 89,50 maar een paar goeie schoenen kosten meer).

Maar toen ik de eerder genoemde boeken vermeldde bedacht ik tegelijkertijd dat ook die mannen hun visie gaven. En elke visie is gekleurd door studie, inzichten, overtuigingen.

U zult zeggen: maar als het zo staat weet je nooit zeker of je dan de echte waarheid naderbij komt. Zoals het gaat bij het luisteren naar een preek. Dan vraag je ook: is dat his Masters voice = de stem van zijn Meester, of is het zijn eigen stem of die van zijn leraar? Preken is al net zo moeilijk als lezen.

U hebt het ontzag-wekkend boek voor u liggen. Ja, ook door mensen van gelijke beweging als wij geschreven. Geen grammofoonplaten. Zij hadden ook hun aard en instelling. Maar God achtte ze geschikt genoeg om door hen Zijn gedachten mee te delen. Hij inspireerde hen door Zijn Geest en al moesten ze soms naar woorden zoeken, wat God bedoelde kwam wel door.

Neem en lees en bid om de Geest des Heren opdat Hij u verlichte en verwarme opdat u Jezus ziet wandelen en hoort spreken. Hij zal zeggen: Volg mij!

Huizinga

---

willen daarom willen we elkaar behulpzaam zijn en van elkaar leren.

Vandaar de G.B.S. *regionale instruktiedagen.* Bedoeld voor allen die nù of in de toekomst leiding zullen geven aan een GBS-groep.

Die instruktiedagen worden in een serie van 8 bijeenkomsten belegd in Coevorden, Harlingen, Utrecht, Eindhoven/Sittard en Stadskanaal-Zuid.

Stadskanaal bijt het spits af. Want daar beginnen ze op dinsdag 27 oktober al. De andere plaatsen beginnen op zaterdag 31 oktober, behalve Eindhoven, daar komen ze vrijdag 6 november voor het eerst bij elkaar.

Het lijken erg fijne en interessante bijeenkomsten te gaan worden, waarin veel tijd besteed wordt aan praktijkbespreking. Uw problemen en uw goede oplossingen, die willen we graag beluisteren.

En dan het cursus-programma. Ik noem enkele onderwerpen:

1. omgaan met de groep, 2. omgaan met vragen, 3. hoe breng je de les in de groep?, 4. pastorale zorg. 5. gesprekstechniek, 6. evalueren, 7... neen, ik noem niet alles. Een beetje nieuwsgierigheid kan geen kwaad. Maar 't zal u wel duidelijk zijn: 't zullen vast waardevolle bijeenkomsten zijn, waar u voor de GBS, maar mogelijk ook voor ander gemeentelijk werk veel aan zult hebben.

De helpers/inleiders zullen zijn: zr H. de Winkel en de brs J. Baptist, G. Bosveld, P. Brongers, A. de Vries en J. Muilwijk.

Heeft uw gemeente zich nog niet opgegeven? Doe dat dan haastig bij de regiokoördinator. Dat zijn: br K. Gerritsen Harlingen (05178-7748), br H. W. Hoddenbach Utrecht (03438-12607), br A. J. v. d. Wetering Eindhoven (040-424442), zr J. IJdens-Bronstring Coevorden (05241-1671), br Kuipers Stadskanaal (05994-4439).

Nu zou het kunnen zijn, dat u deze instruktiedagen graag wilt meemaken, maar dat uw gemeente (nog) niet deelneemt. Dan willen we uitzonderlijkerwijs voor u toch graag een gelegenheid tot deelname scheppen. Een voorwaarde echter: uw deelname moet wel alle 8 bijeenkomsten betreffen, want het is 1 cursuspakket.

Ik? Kan ik dat wel? Neen, alleen misschien niet, maar samen kunnen we veel. En als we 't samen daarenboven van onze Heer verwachten, en ons zo goed mogelijk voorbereiden, zou er dan geen reden zijn goede moed te hebben?

Daarom, graag tot ziens op de Regionale Instruktiedagen van de GBS.

G. Bosveld

ADRESWIJZIGINGEN

Br A. Visscher en gezin wonen thans: Grovestins 30, 7608 HM Almelo; telefoon 05490-71052.

Br. O. Oldenburger en gezin wonen in de pastorie aan de Jacob Catsstraat 34, 7551 BE Hengelo; telefoon 074-919495.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Sneek: P. Brongers, jeugdconsuent te Drachen.



uit het Uniebureau

Verantwoording van de van gemeenten ontvangen bijdragen voor de NBJB in de maand augustus.
Drachten-Elim 198,15; Heemskerk 223,40; Hengelo 467,—; Pernis 200,—; Treebeek 203,—.

Verantwoording van de ontvangen bijdragen van gemeenten, partikulieren en instanties in de maand september.

ECU: Alkmaar 118,—; Almelo-Nieuwstraat 80,—; Assen 165,95; Deventer 105,45; Emmen 1510,—; Groningen-Noord 1617,21; Heerenveen 108,—; Leiden 1057,15; Musselkanaal 670,—; Rotterdam-Cenrum 153,91; Rotterdam-Zuid 265,—; Sittard 300,—; Stavoren 100,—; Treebeek 9,—; Utrecht-Centrum 650,—; GFB,B 120,—.

CvdO: Alkmaar 129,30; Almelo-Nieuwstraat 108,—; Assen 187,20; Deventer 30,45; Emmeloord 157,60; Emmen 1800,—; Groningen-Noord 1929,59; Leiden 845,72; Musselkanaal 508,—; Rotterdam-Zuid 316,19; Sittard 400,—; Treeebek 107,—; Utrecht-Centrum 1050,—.

UZC: Alkmaar 222,10; Almelo-Nieuwstraat 114,—; Assen 181,25; Deventer 105,40; Dordrecht 354,60; Emmeloord 246,85; Emmen 2750,—; Groningen-Noord 2948,82; Harderwijk 446,75; Heerenveen 214,75; Leiden 2325,73; Musselkanaal 1000,—; Rotterdam-Centrum 123,61; Rotterdam-Zuid 483,21; Sittard 500,—; Ter Apel 325,—; Treebeek 428,—; HK,H 10,—; RH,S 100,—; CS,R 120,—; HR,E 1000,—; HR,S 1000,—; DPW,B 50,—; AGS-W,H 25,—; ES,H 500,—; NN,L 30,—; PvdH (WIN) 25,—; St. Verpl. Tabitha, Stadskanaal 1165,—.

Projekten: Z.O. Drenthe 6500,—; WIN Twente 3500,—; JMC (1-2 aktie) 3300,—; Utrecht-Centrum (Aktie Fébé) 77,—; Treebeek (School Sierra Leone) 2000,—.

NBJB. Almelo-Nieuwstraat 103,—; Assen 45,30; Deventer 103,60; Emmeloord 90,15; Emmen 460,—; Groningen-Noord 490,87; Musselkanaal 35,85; Rotterdam-Zuid 80,44; Sittard 100,—; Zuidlaren 27,55.

Noodfonds: Dordrech 525,35; Stavoren 115,85; Rotterdam-Centrum 182,75; Assen 51,80; Stavoren 85,10; Dordrecht 900,—; Groningen-Noord 415,35; Haarlem 129,60; WB,E 50,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; JS,H 10,—; FGR,U 5,—; EB,Z 50,—.

UBS: Assen 33,10; Groningen-Noord 253,47; Emmeloord 75,—; Emmen 250,—; Leiden 265,49.
Allen, die hebben bijgedragen, hartelijk dank!

In de eerste drie kwartalen van dit jaar werd door de gemeenten voor het werk in Unieverband in totaal *f* 215.371,— aan het Uniebureau overgemaakt. Gespecificeerd luidt de opgave als volgt (tussen haakjes de bijdragen, ontvangen in de eerste drie kwartalen van 1980):

E.C.U.	47.440,—	(35.871,—)
C.v.d.O.	47.936,—	(37.293,—)
U.Z.C.	99.539,—	(79.565,—)
N.B.J.B.	12.660,—	(9.760,—)
U.B.S.	7.796,—	(6.699,—)
Totaal	215.371,—	(169.188,—)

Nog steeds een stijging ten opzichte van 1980, hoewel deze duidelijk lager is dan de vergelijking van het tweede kwartaal. De stijging in de opbrengsten na het 2e kwartaal bedroeg ruim 41%, de stijging na het 3e kwartaal ruim 27%.
Een vergelijking van de opbrengsten met de door de Algemene Vergadering aanvaarde begrotingen voor de verschillende takken van arbeid geeft echter een veel minder rooskleurig beeld, zoals uit onderstaand overzicht duidelijk blijkt:

	begroot voor drie kwartalen	ontvangen in drie kwartalen	niet ontvangen
E.C.U.	81.574,—	47.440,—	34.134,—
C.v.d.O.	97.324,—	47.936,—	49.388,—
U.Z.C.	148.650,—	99.539,—	49.111,—
N.B.J.B.	24.750,—	12.660,—	12.090,—
U.B.S.	13.500,—	7.796,—	5.704,—
Totaal	365.798,—	251.371,—	150.427,—

We doen dan ook een dringend beroep op de penningmeesters van onze gemeenten om reeds ontvangen, maar nog niet afgedragen bijdragen voor het Uniewerk zo spoedig mogelijk over te maken.
Een dringend beroep ook op de gemeenten zelf om deze laatste weken en maanden hun uiterste best te doen, het voor 1981 voor de arbeid begrote bedrag bijeen te brengen. Voor uw hulp en medewerking zeggen wij u hartelijk dank!

Jubileumdag
We hebben op 19 september een fijne jubileumdag gehad. En de kollekte, die ter dekking van de (on)kosten is gehouden, klonk als een klok: *f 36.505,10.* Hartelijk dank aan allen, die dit prachtige resultaat hebben mogelijk gemaakt!
Aan *gevonden voorwerpen* zijn te melden: een kinderjack, een sjaal (vierkant) en een manchetknoop. Men kan daarover telefonisch kontakt opnemen met het Uniebureau: 030-78 44 57.

Adressenboekje
Blz. 20 (B. NBJB-periodieken):
a. Sektie LZC: „De Belhamel", *mevr. G. Grooten-Stukker,* Emmen.
Blz. 42 (letter G):
Toevoegen: (mevr.) G. Grooten-Stukker, Weytackers 158, 7824 PH Emmen.
Blz. 51 (letter S):
(ds) H. Schouten woont: Batenburg 612, 7423 XV Deventer, telefoon 05700-5 30 84.
Blz. 54 (letter V):
(ds) A. Visscher, Almelo, heeft als telefoonnummer 05490-7 10 52.

Vergaderingen
27 oktober *Jubileumkommissie* te Zwolle (16.30 uur);
30 oktober *Unie Zendings Commissie* te Bosch en Duin (13.30 uur);
4 november *Commissie voor de Opleiding* (10.00 uur);
5 november *Financiële Commissie der Unie* (18.00 uur);
9 november *Commissie der Unie* (10.00 uur);
21 november *Evangelisatie Commissie der Unie* (10.00 uur);

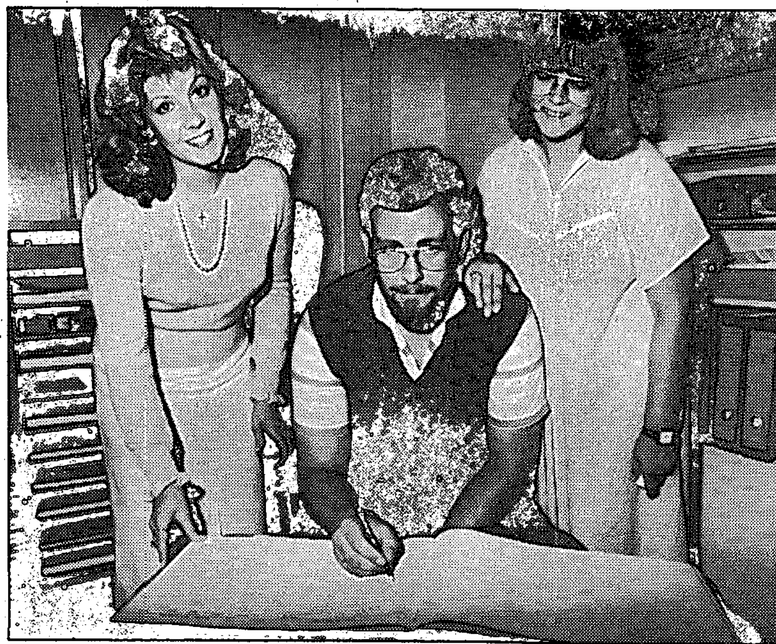
J. A. Brandsma
A. van den Hoef

KALENDERS

Er verschijnen er zovele dat vermelding van alle onmogelijk is. Twee kalenders hebben echter zulke oude rechten dat we ze gaarne onder uw aandacht brengen.
De **Zonnehuis**-kalender 1982 is (weer) een bloemenkalender. Twee maanden per pagina, dat zijn zes prachtige platen van de hand van Marijke Mommers (soms zijn ook nog enkele diertjes erbij getekend). Zo'n kalender is méér dan een datumaanwijzer, het is een wandversiering.
Bestellen bij Het Zonnehuis, W. Barentszstraat 15, Utrecht door storting van *f* 9,- (inclusief porto) per kalender op giro 3597667, onder vermelding „toezending kalender 1982".
Er zijn ook plaatselijke verkoopadressen, te verkrijgen bij tel. 030-714927, toestel 11. Dat maakt de kalender goedkoper.
De nettowinst is bestemd voor het werk van Het Zonnehuis, een vereniging die werkt voor verpleging-, verzorging- en behandelingbehoevenden.
De **Pro Juventute Oranje**-kalender is vanouds één kalender met foto's uit het leven van de huidige Oranjes. Per maand een foto. En wat voor foto's?! Stuk voor stuk kunnen ze alle critiek doorstaan.
De prijs van deze kalender - waarvan de winst bestemd is voor allerlei soort van jeugd(ontwikkelings)werk - is *f* 9,-, inclusief porto. Giro 517400 t.n.v. Kalenderaktie Pro Juventute, Amstelveen.
Deze kalender is ook in vier talen (wat het calendarium betreft) verkrijgbaar, terwijl de onderschriften van de foto's dan in het Engels zijn.

GEMEENTEBERICHTEN

Tweede Exloërmond - (W.v.d.V.). De laatste tijd hebben we in ons weekblad vaak kunnen lezen over jubilea. Ook 2e Exloërmond zou daaraan mee kunnen doen. De gemeente bestaat nl. dit jaar 75 jaar. Aan het jubileum wordt reeds gewerkt, doch wij willen dit graag koppelen aan de opening van de nieuw te bouwen jeugdzaal. Deze ruimte kan worden verbonden met het bestaande, zodat een groter geheel kan worden benut bij diverse aangelegenheden. Ook kunnen dan meerdere aktiviteiten tegelijk gehouden worden. Zelfs wordt gedacht aan koffiebarwerk, om de jeugd de mogelijkheid te bieden haar vrije tijd op een goede manier door te brengen.
Alle takken van arbeid zijn na de vakantie weer opgevat en vooral ook de kleine- en tussenjeugd vormt een grote en aktieve groep, wat veel hoop geeft voor de toekomst.
1 maart mochten we twee jonge mensen zien afdalen in het watergraf om met de Heer op te staan, die zij hadden aanvaard in hun leven. 27 september opnieuw een feestdag, toen ook twee jonge mensen door de doop heen de gemeente werden binnengeleid. Bij het Heilig Avondmaal waar we met velen aanzaten, hebben velen de Heer gedankt voor deze rijke zegen.
De evangelisatiecommissie had in mei tentsamenkomsten belegd. We hadden gezegende avonden. In de slotavond waren ds Bouritius en Gert en Hermien gevraagd de boodschap door te geven. Velen hebben de boodschap gehoord en de tent was te klein.
Ook zijn we dankbaar dat we een dienst mochten uitzenden via de radio. Onze voorganger mocht daarop vele goede reacties ontvangen.



Overal zijn de studies aan de seminaria weer begonnen. Ook aan het Baptisten Seminarium in Rüschlikon. Op de foto zien we br Piet Kingma, voorheen hoofdagent van politie te Emmen, zijn handtekening zetten in het registratieboek. Rechts van hem staat zijn vrouw, zr J. Kingma-van Dam en links een studente, die tevens kantoorwerkzaamheden verricht.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het begin van de Gemeente Bijbel School

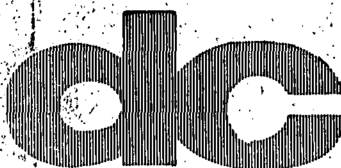
Op de eerste zondag van oktober is een begin gemaakt met de G.B.S. Hoewel het inderdaad nog maar om een begin gaat, is het toch een heel bijzondere gebeurtenis. Welgeteld zes en twintig gemeenten hebben op de een of andere manier besloten een nieuwe koers te volgen door de G.B.S. als een onderdeel van hun gemeentelijke arbeid aan te vatten. Dat is geen goedkope beslissing. Het is opvallend hoe positief door voorgangers en raden over de GBS wordt gesproken. Maar dat betekent nog helemaal niet, dat de gemeenteleden ook bereid zijn om mee te doen! Velen zijn bang voor nieuwe dingen. Anderen vrezen, dat ze nu minder gemakkelijk een excuus kunnen vinden om thuis te blijven van de bijbel- en gebedsavonden. Daarom is de tijd van voorbereiding onmisbaar. Wie haast heeft met een zo ingrijpend stuk werk, zal geen resultaat boeken.
Daarom zijn we blij met deze eerste 26 gemeenten.

De eerste oplage van de bijbelstudies (groot 1500 ex.) was al uitverkocht, voordat de eerste oktober was aangebroken. De verwachting was, dat deze oplage ruim voldoende zou zijn om ook te voldoen aan de vraag om kennismakingsexemplaren en eventuele nabestellingen. Voor de leiders zijn ruim 300 z.g. leskranten verzonden, wat er op wijst dat een relatief groot kader bezig is de hand aan de ploeg te slaan. Ook het materiaal voor de zondagsschool wordt door velen gebruikt.
Inmiddels hebben we verschillende reacties gehoord over de allereerste ervaringen. Met name enkele gemeenten, die hun GBS voor de aanvang van de dienst op zondagmorgen houden, lieten positieve berichten horen. Het is duidelijk, dat de samenkomst van de gemeente hierdoor wordt beïnvloed. Een voorganger merkte op: Ik voelde me meer dan anders gedragen door de gemeente.

De GBS is er. Maar hij is er - aan de andere kant - natuurlijk nog niet!
Er kunnen nog veel meer gemeenten meedoen en ik raad ze aan om dat in goed overleg met de landelijke stuurgroep aan te vatten. Met name verwijs ik graag naar de vijf plaatsen (Harlingen, Utrecht-Centrum, Eindhoven/Sittard, Coevorden en Stadskanaal-Zuid, waar maandelijks toerusting aan de medewerkers wordt gegeven. Alle informatie kunt u krijgen bij de secretaresse van de GBS, mevr. M. v. d. Werf, Oldegalieën 155, 8922 AD Leeuwarden, tel. 05100-50347.
Laten we samen onze schouders onder dit werk blijven zetten. De zegen laat niet op zich wachten!

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr. J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18.— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN



NIEUW SEMINARIUM IN ZWEDEN

Het zeer bekende Bethel-seminarie der zweedse baptisten begon zijn 116e jaar met 60 studenten, die uit Zweden, Oostenrijk, Finland en de Philippijnen komen. Internationaal dus. Er zijn niet alleen baptisten studenten, maar ook zulke die willen gaan werken in de Adventisten-, Congregationalistische-, Lutherse- en Pinksterkerk.

Het bestaande gebouw voldoet niet meer aan de eisen die gesteld mogen worden aan leef-, leer- en studiemogelijkheden van de huidige studenten.

Uitgangspunt bij de werving van gelden is het woord van Jezus: Met de maat waar gij meet, zal u toegemeten worden, Lucas 6: 38. Wel zeer toepasselijk. Want des te sterker een seminarum kan zijn - door toedoen van de gemeenten - des te meer zal het seminarium voor de gemeenten betekenen.

MEDEDELING

Adres en gewijzigd telefoonnummer van ds Van der Flier: Dorpsstraat 73a, 9699 PC Vriescheloo; tel. 05974-1540.

Op aanvraag kosteloos verkrijgbaar het eindrapport van de Werkgroep Uniestrukturen bij ds H. C. Schaap, Omloop 83, 9502 RH Stadskanaal; tel. 05990-15579.

POSTZEGELAKTIE

Mijn gezondheidstoestand was niet al te goed; daardoor kon ik niet zoveel doen. En daardoor is er ook minder verdiend. Soms verbeelden we ons veel te kunnen, maar we moeten leren dat we Zijn hulp en bijstand nodig hebben.

In verband met de Algemene Vergadering te Sneek kom ik u weer verzoeken om uw gebruikte postzegels mee te nemen, alsmede ansichtkaarten voor het gehandicapte kind.

Dit jaar hebben we al weer voor f 1.600,- gespaard; dat bedrag zou anders de prullebak zijn ingegaan, waar niemand er wat aan heeft.

Hebt u nog zinken muntjes uit de oorlogstijd? Ook die kan ik goed gebruiken; men vraagt mij er wel eens naar. Ansichtkaarten van voor 1940 zijn vooral waardevol.

Ik hoop u allen op de AV te Sneek te ontmoeten. Neem wat mee voor mij!

K. Kuperus, Simsonstraat 5-I, 1076 VG Amsterdam.

„De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets"
In Zijn ondoorgrondelijke liefde heeft God tot Zich genomen, mijn lieve man, onze zorgzame vader en pake

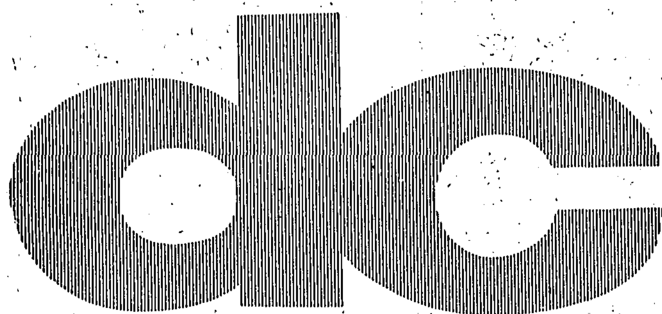
MARTEN KOSTER

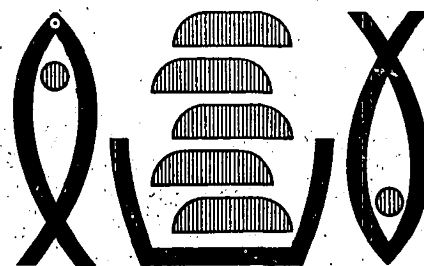
geboren 13 januari 1908
overleden 8 oktober 1981

Leeuwarden: T. Koster-Stenekes
Arhem: W. Koster
A. Koster-Woudwijk
Kollum: W. v. d. Meer-Koster
O. v. d. Meer
Sneek: W. Koster
H. Koster-Room
Leeuwarden: J. Koster
A. Koster-v. d. Schaaf
en kleinkinderen

8913 AT Leeuwarden
Beetgumerstraat 30

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 42 - 23 oktober 1981

RENTMEESTERS VAN GOEDE BODEM

Openingswoord
101ste Algemene Vergadering
SNEEK, 21 oktober 1981.

Thema van onze ontmoetingen:
Gegrond in de liefde —
Samen met alle heiligen —
Eph. 3 : 18

Het is een vreugde deze eerste Algemene Vergadering in de tweede eeuw van ons Uniebestaan samen te mogen beginnen. Dat dit gebeurt in Sneek - in een gemeente die alle 100 jaar een actief lid van onze Unie was - stemt ons extra blij. Ds Van Dam heeft er indertijd nog warm voor gepleit, dat déze vergadering hier zou zijn.
In Sneek begon ik 35 jaren geleden als voorganger en hier beëindig ik nu mijn zittingsperiode als voorzitter van de Commissie der Unie.
Na mij treedt de 23e voorzitter aan. Van harte hoop ik, dat hij in zijn ervaringen Psalm 23 verwerkelijkt ziet... en wij met hem.

Deze toespraak is gesteld onder de titel „Rentmeesters van goede bodem". Daarmee zijn onze oorsprong en ons verleden aangegeven, maar ook onze taak in het heden en onze opdracht voor de toekomst. Een titel met een dubbele bodem dus.
Aan de hand van wat zich in onze gemeenschap afspeelt, komen de verschillende aspecten van ons rentmeesterschap aan de orde. Door de Heer zijn we samen aangesteld als zijn rentmeesters. Dat geldt allereerst het ons toevertrouwde evangelie zelf, maar ook wat daaruit is ontstaan: de gemeente. Daarvan is Christus het fundament. We komen van goede bodem!

Rentmeesters van het verleden

„Mensen die veel voor de gemeenschap doen, heb ik hoog!" zei deze maand één van onze Groninger broeders tegen me naar aanleiding van de ernstige verliezen, die we in onze gemeente de laatste tijd geleden hebben door het overlijden van broeders, die vooraan stonden in de arbeid. Zonder de anderen te vergeten, noem ik *br. J. Veltens*, tot zijn heengaan voorzitter van de Unie Bouwstichting. Zijn verziend beleid is voor onze gemeenten tot grote zegen geweest. Zelfs tijdens zijn ziekte bleef hij meedenken. Hij was er vol van, hoe goed het zou zijn, als we over het gehele land een jaarlijkse actie ontketenden, om renteloze gelden voor de kerkbouw ter beschikking te stellen; en nieuwe spelregels voor onze kerkbouw te ontwerpen.
Sinds onze vorige algemene vergadering heeft onze gemeenschap meer broeders verloren, die in hun actieve jaren gemeenten en Unie dienden. Ik herinner aan 't heengaan van *br H. Th. Plevier* in Almelo, *br S. Hof* te Apeldoorn en *br D. Molijn* te Emmen. Zij hebben naast vele anderen, die hun taak vooral in eigen gemeenten vervulden, hun gaven bovendien gewijd aan ons landelijk verband. In het noemen van deze namen herdenken we ook allen, die in de achterliggende eeuw de Heer dienden door mee te bouwen aan de Unie.
Het zijn zeer velen geweest. Hun namen staan in de geschiedenisboeken van gemeenten en Unie, maar zijn bovenal bekend bij de Heer, Deze eerste vergadering in de tweede eeuw kunnen we niet beginnen zonder met groot respect te denken aan de voorgaande of oudere generaties, die de arbeid aan ons overdroegen. Zij allen voelden zich rentmeesters van de Heer, die in hun tijd en situatie deden wat ze konden, om het Evangelie uit te dragen en de gemeenten samen te binden in geloof en liefde. Dat we hun kinderen mogen zijn, hun opvolgers, geeft ook ons als rentmeesters van 't verleden de moed om door te gaan. Vóór de huidige functionarissen hadden we vijf penningmeesters, tien secretarissen en eenentwintig voorzitters. Zij konden 't werk doen dank zij de honderden en tenslotte duizenden, die zich in onze gemeenten op de plaats wisten, waar God hen gesteld had. Zij hadden de medewerking van talloze commissieleden, die onder wisselende omstandigheden tijd vrijmaakten voor beraad en overleg. Onder de zegen van de Heer was hun werk mogelijk. Door alle moeilijkheden heen leidde de Heer de gemeenten en Unie tot op deze dag. Met verwachting mogen we dan ook de toekomst onder ogen zien, want de Heer blijft nabij!
Ook willen we met dankbaarheid noemen onze verbondenheid met de miljoenen zusters en broeders buiten onze landsgrenzen. Wat Köbner* begon, toen hij in 1845 de eerste zeven Baptisten in Nederland doopte, is door anderen voortgezet. We hebben veel hulp ondervonden van de Duitse Bond, de Engelse Unie, de Amerikaanse Conventies, voor opleiding en kerkbouw. Ook Denemarken en Zweden hielpen. Ze hebben zich evenzeer rentmeesters van de Heer betoond over wat hun was toevertrouwd. Ze hielden het niet voor zichzelf, maar deelden het uit en lieten het vruchtbaar worden tot in dit kleine land, dat ons zo lief is.

Rentmeesters van de Unie

De Unie is in deze eeuw gegroeid uit een klein verband van zeven gemeenten tot een gemeenschap van tachtig gemeenten, die samen zoeken naar de beste wijze om hun roeping gestalte te geven. Ze zijn met elkaar verbonden in een levend organisme. De Unie is niet enkel een organisatie, die we naar onze hand kunnen zetten, maar vooral een lichaam, waarin het heden uit het verleden is gegroeid.

„De Unie is geen doel in zichzelf" heeft onze vorige voorzitter br S. H. van der Werf ons op de vergadering 1977 te Treebeek voorgehouden. Maar daarmee is de Unie toch niet een middel, dat we naar eigen inzicht al of niet kunnen gebruiken. Het apparaat van de Unie is levendig, maar heeft in de praktijk ook het ietwat logge karakter van een lichaam, dat aan langzame groei en verandering is onderworpen. Voor wijziging van beleid en structuur is een proces nodig, dat geduld en tijd vergt. Het behoeft ons niet te verwonderen, dat we met bepaalde zaken lang bezig zijn, voor we ze kunnen realiseren.

Er mag geen breuk met het voorgaande ontstaan. We moeten in gemeenten en Unie behoedzaam met elkaar en met het ons vertrouwde pand omgaan.

Aan de andere kant mogen we openstaan voor nieuwe kansen en ideeën. Een lichaam dat niet reageert op zijn omgeving, is dood. Als gemeenten en Unie doof zouden zijn voor elkaar, is er weinig hoop voor de toekomst. Openheid is absoluut nodig. Dat is de geestelijke vrucht van ons openstaan voor de Heer.

Onze zendingsopdracht vraagt soepelheid en bewegelijkheid. We zullen deemoedig zijn in het leren en moedig in het werken.

Rentmeesters van de Bijbel

Met dankbaarheid mogen we constateren, dat we in deze jaren enkele plannen hebben zien verwezenlijken, al is niet alles zo gegaan als we wensten.

Om de motto's van de openingstoespraken samen te voegen: op de „uitdagingen voor onze gemeenschap" (1978) zijn we met ons „dienen" (1979) ingegaan, om „met vernieuwde toewijding de tweede eeuw in" (1980) te trekken als „rentmeesters van goede bodem".

We hebben beslissingen genomen, waarvan we bij voorbaat niet wisten, welke ontwikkelingen daaruit zouden voortkomen. Op een wonderlijke manier heeft de Heer iets laten groeien, dat boven onze verwachting is uitgegaan.

We kregen de „volledige beschikking" over een evangelist en een jeugdconsulent. Met anderen samen zijn ze de menselijke motor geworden achter de start van de Gemeente Bijbelschool.

We hebben nu een derde docent aan ons Seminarium en zijn eerste openbare les richtte zich op onze omgang met de bijbel. Daarmee is de Schrift weer op bijzondere wijze in het centrum van onze aandacht geplaatst. Het gaat niet om bijbelkennis in de zin van „meer weten", maar om kennis in de bijbelse zin: „gemeenschap met de bijbel", die leidt tot een diepe gemeenschap met de Heer. In de bijbel lezen we de door de Heer geïnspireerde getuigenissen en daden van de vroegere heiligen, om met hen samen en met elkaar de liefde van de Heer te vatten en te kennen. Het gaat nog verder: we mogen de bijbel in ons leven en in onze tijd gestalte laten krijgen. Het gaat om bijbelstudie-in-actie, die ons onder leiding van de Heilige Geest brengt tot liefde-in-actie. Toerusting en vorming kunnen zo in de gemeenten op goede wijze een plaats krijgen. Er is een beleidsnota door onze Werkgroep Toerusting ontworpen, die langs de verschillende instanties circuleert om ideeën te verzamelen. Daar groeit stellig iets uit, waarvan we t.z.t. meer zullen horen.

Als je over langere tijd kijkt, zie je groei! Dat gaat ons soms te langzaam. Maar ik herhaal: wat groeit, begint klein, heeft echter wel tijd nodig.

Sommige zaken worden extra belangrijk, maar ook extra belast, als ze een soort symbool van onze samenwerking worden. Bepaalde plannen zijn nu eens voor deze dan weer voor een andere groep een teken voor het welslagen van onze samenwerking. Ze worden dan extra gevoelig. Op dat moment moeten we samen oppassen en de betrekkelijkheid er van gaan zien. Wat nodig is, komt vroeg of laat beslist. We mogen vertrouwen hebben in de Heer, Die ons leidt en waakzaam maakt om op het goede ogenblik te realiseren, wat moet. De middelen komen dan ook wel. Want de Unie is een werktuig van de Heer. Als zijn rentmeesters mogen we er samen mee bezig zijn.

Rentmeesters van het geld

„Bemoediging" was het eerste woord, dat na de vorige Unievergadering in de verslagen werd vermeld ná het woord „zorgen".

De bemoediging kwam voort uit de voortgang van de arbeid, uit het aanvaarden van nieuwe studenten, voorgangers, zendelingen.

De zorg betrof de haalbaarheid en betaalbaarheid van onze werkplannen op verschillende terreinen, die op elkaar moeten worden afgestemd, met name in financieel opzicht.

Daarin is een stap vooruit gezet door een breed beraad van alle instanties, gevolgd door een smal beraad van kleinere delegaties. De enorme tekorten in vrijwel elke sectie is een zorg, die op àl onze schouders drukt. Er is nu een gemeenschappelijke brief aan onze gemeenten gezonden over de noodzaak onze steun te geven aan wat we samen op de achtereenvolgende algemene vergaderingen besloten. We waren het er over eens, dat we er met alle kracht naar moeten streven om ons huidige werk in stand te houden en een pas-op-de-plaats te maken met nieuwe meer geld-vragende activiteiten. We hebben mensen aangetrokken voor binnen- en buitenlands werk en we worden uitgenodigd nu ook met onze gebeden en middelen achter hen te staan. Aan deze krachtige maar toch bescheiden oproep, om gemiddeld ongeveer veertig gulden per lid per jaar aan zending, opleiding en evangelisatie af te dragen naast onze vaste Uniecontributie, ligt het resultaat ten grondslag van het onderzoek, dat onze Financiële Commissie heeft uitgevoerd met behulp van de door de gemeenten verstrekte cijfers.

Als rentmeesters van de Heer hebben we een grote verantwoordelijkheid gekregen voor wat we met onze middelen en mogelijkheden doen! Daarin speelt een heel bijzonder motief mee, want we zijn daarmee geroepen als:

Rentmeesters van de liefde

In het thema van deze ontmoetingsdagen wordt teruggegrepen naar een woord van Paulus in zijn brief aan de Epheziërs (hoofdstuk 3 : 18): we zijn gegrond in de liefde, waarin onze wortels binnendringen, om voeding te krijgen, maar waarop we ook steunen.

Liefde is de bodem van ons bestaan. Het is de liefde van Christus, die in Hem een *concrete* gestalte heeft aangenomen. Liefde als algemeen idee heeft het ernstige gevaar te blijven steken in mooie theorieën zonder uit te lopen op zichtbare daden. Liefde kan dan zelfs leiden tot zelfverheffing boven de anderen, die onze liefde nodig hebben - dan wordt liefde geboren uit een lager achten van de ander. Christus' liefde heeft zich op mensen gericht in een leven vol zelfverloochening en lijden. Hij is de minste geworden, heeft Zich dienstbaar gemaakt.

Hoewel Hij miljoenen op het oog had, heeft Hij ons bij name geroepen. We zijn gekomen en hebben ons aan Hem gegeven. Hij heeft ons één voor één laten dopen en ons met Zijn Naam verbonden. Aan Zijn liefde hebben we deel gekregen in geloof. Geloof en liefde horen samen. Geloof kan zonder liefde niet leven en de liefde niet zonder geloof. Geloof en liefde verenigen zich zonder in elkaar op te gaan. Geloven is niet hetzelfde als liefhebben, en liefhebben is niet gelijk aan geloven. Geloof en liefde brengen samen de hoop tevoorschijn, om voort te gaan naar een steeds grotere ontplooiing van de liefde. De grote Inspirator, de Bron van liefde is God in Christus. In Zijn liefde hebben we vergeving en redding gevonden, hebben we de zin van ons leven ontdekt. In geloof kregen we inzicht in wat Christus voor ons gedaan heeft en in de liefde verwerkelijken we wat Christus ons heeft opgedragen.

Liefhebben op het fundament van Christus, in navolging aan Christus betekent, dat we zullen zegenen, bidden voor en

weldoen aan degenen, die ons hun donkerste kanten tonen, die ons het leven bemoeilijken.
Op deze basis heeft de Heer de gemeente geplaatst. Met deze opdracht heeft Hij ons uitgezonden. Daarin verwerkelijken we ons als kinderen Gods.
Liefde mogen we concreet maken in de kleine dingen van het leven, bij de enkelingen. Liefde drijft ons ook uit naar buiten, de wereld in.

Rentmeesters in de wereld

De persoonlijk gerichte liefde en genade van Christus heeft onze gemeenten gemaakt tot wat ze zijn: gemeenschappen van hen, die zich in de bescheidenheid van het geloof kinderen Gods mogen noemen. De gemeente is door Christus gesticht om temidden van de chaotische krachten een pad te banen naar Gods Rijk. Richting en eindpunt worden bepaald door Christus. De gemeente dient als een bijzonder instrument van de Heilige Geest, als een teken van hoop op de nieuwe mensheid.
Zo zijn de eerste gemeenten in de Nieuwtestamentische tijd tot stand gekomen en ondanks alle toevoegsels en tradities doorgegroeid tot vandaag. Onze doperse voorouders hebben die toevoegsels en tradities weggeschoven. In de Baptisten „vleugel" is de gemeente zo aan ons overgedragen: als een gemeenschap van geloof, liefde en hoop.

Dwars door de grenzen van landen, rassen en sociale verschillen heen gaat de gemeente voort als een „samenwerkingsprojekt", waaraan alle leden medewerken. De gemeente gaat op zoek, waar liefde nodig is en biedt daar hulp, zonder enige zelfverheffing, maar in diepe nederigheid en dienstvaardigheid. Ze leeft immers zelf uit genade!

Liefde is nodig in de levens van hen, die aan de alcohol ten onder dreigen te gaan. Zo deden onze ouders het ook.

Liefde is nodig in de knelpunten van mensenlevens - bij ziekte en droefheid, bij tegenslag en teleurstelling. De gemeenteleden zullen een taak zien bij groepen die hulp behoeven: de gevangenen en verdrukten, de armen, hongerenden, de alleenstaanden, de werkeloze jongeren, de huislozen en eenzamen, de gehandicapten en misdeelden. Wat dat betreft, ligt er in het persoonlijke vlak nog veel te doen voor elke gemeente en ook daar ligt een opdracht. Dankbaar mogen we zijn voor ons „Tabitha-werk", dat uit deze geestelijke achtergrond is gegroeid.

Liefde tonen we in ons eigen werk jegens elkaar, jegens de naaste vlakbij ons. Maar liefde kent geen grenzen en gaat daar ver buiten. Via ons Noodfonds en via de vele zendingsprojecten geven we bovendien onze liefde in de wijde wereld de kans tot dienen.

Liefde is ook nodig in de knelpunten van onze samenleving. De gemeente is geroepen de overheid met gebed te begeleiden, en waar nodig ook aan te spreken. Op dit punt zullen we ons zeker meer moeten beraden, want we kunnen ons niet enkel met onze interne zaken, met onze innerlijke geestelijke instelling bezighouden. Liefde moet blijken, moet zich overal uitwerken en in actie komen, waar ook maar.

Uit liefde tot onze medemensen, uit liefde tot onze kinderen zullen we ons bezig moeten houden met de problemen van het nationale en internationale samenleven en getuigenis afleggen van wat we zien als de weg van Christus.

Ds F. E. Huizinga, die een tiental algemene vergaderingen opende en leidde, heeft ons telkens opnieuw gewezen op de noodzaak, dat onze vergaderingen zich zouden uitstrekken tot wat er in de wereld gebeurt. Oude en jonge schrijvers van „nabetrachtingen" op onze vergaderingen wijzen regelmatig op dit gemis aan bezinning op onze houding in de problemen van deze tijd. Laten die ons onberoerd? We zijn toch ook verontrust over de groeiende spanningen in vrijwel alle werelddelen! Mogen we elkaar uitnodigen deze dagen na te denken, hoe de macht van Christus' liefde in de meest praktische en concrete zin de weg wijst, om vanuit de verzoening tussen God en mens te komen tot verzoening en vrede tussen mensen en volkeren? Zodat we de kans niet missen om gegrond in de liefde samen met alle heiligen te vatten hoe groot Christus' liefde ook in dit schrikaanjagende gebied is. Hij heeft het heil en de vrede van alle volkeren op het oog en wil ons daartoe gebruiken zonder dat we ons te buiten gaan aan het hanteren van economische en gewelddadige macht. Daartoe zijn we „gezegend èn gezonden"!

Als rentmeesters van goede bodem, als rentmeesters van Christus' liefde zullen we onze ervaringen, onze visie, de ons verleende genade mogen uitdragen aan en delen met de mensen in onze straat en met de miljoenen in onze wereld, Gods wereld.

Rentmeesters van de Heer

We hebben zóveel in beheer gekregen, dat we deze taak niet alleen kunnen volbrengen. We hebben Gods bijstand nodig. We hebben elkaar nodig. Daarvoor bestaat de gemeente, de Unie, de Europese Baptisten Federatie, de Baptisten Wereld Alliantie en vele andere verbanden van christenen in alle kerken.

Moge ons herdenken van de eerste eeuw, moge ons voortgaan in de tweede eeuw ons doen beseffen, dat we slechts rentmeesters zijn. Onze kracht, onze rijkdom is van de Heer.

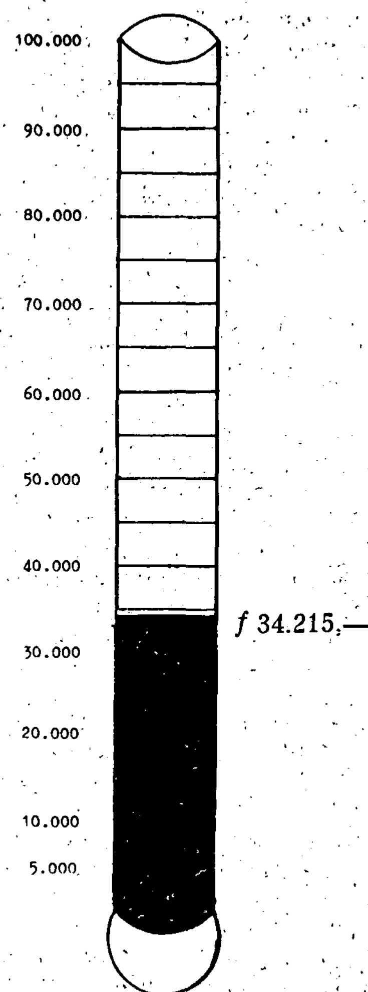
We zijn rentmeesters van goede bodem in dubbel opzicht. Beheerders van wat ons is toevertrouwd. Voor zulke beheerders is dit tenslotte het vereiste: betrouwbaar te blijken - zo schrijft Paulus aan de Corinthiërs.

Laat ons handelen in onze 101ste vergadering en laat ons binnentrekken in de tweede eeuw zo zijn - om met Paulus verder te spreken - dat aan elk zijn lof geworden zal van God.

Gaarne verklaar ik hiermee de 101ste Algemene Vergadering voor geopend.

Jubileumprojekt

per 19 oktober 1981





J. Broertjes, voorzitter van de Commissie der Unie

* Julius Köbner, een vooraanstaand lid van de Baptisten Gemeente te Hamburg - de eerste gemeente op ons continent - bezocht in 1844 de Hervormde predikant dr J. E. Feisser, nadat deze uit zijn ambt was gezet vanwege zijn afwijzen van de kinderdoop. Door Köbner werd in mei 1845 te Gasselternijveen de doop voltrokken aan dr Feisser en zes anderen, onder wie ook Roelof Reiling.

Honderd jaar liefde, achting en samenwerking [1]

„Om onder hare leden liefde, achting en eendrachtige samenwerking aan te kweeken";
art. 4 lid a van de Statuten der Unie, vastgesteld bij de oprichting 26 januari 1881.

„Onder haar leden liefde, achting en samenwerking te bevorderen";
art. 3 lid 3 van de huidige Statuten der Unie, vastgesteld door de Algemene Vergadering op 12 mei 1952.

Op 25 nov. 1869 schreef H. Z. Kloekers voorganger van de gemeente in Stadskanaal, in een brief aan H. G. Tekelenburg, voorganger van de gemeente in Amsterdam, dat er een alliantie moest komen tussen Haarlem, Amsterdam en Stadskanaal als vrije onafhankelijke gemeenten, „door liefde aan elkaar verbonden, eerlijk en trouw elkander bijstaande met raad en daad, zonder heerschzucht of ketterzucht". Hij had reden zo te schrijven. Franeker, enkele jaren tevoren als gemeente geïnstitueerd, was lid geworden van de Duitse Bond en probeerde Amsterdam en Haarlem (dat overigens nog niet als gemeente was geïnstitueerd) over te halen om hetzelfde te doen. Stadskanaal was daar onder leiding van Kloekers sterk tegen gekant vanwege de uitvoerige calvinistische geloofsbelijdenis van de bond. Met zijn brief aan Tekelenburg bereikte Kloekers wel dat Amsterdam zich niet bij de bond aansloot maar de alliantie die hij beoogde kwam niet tot stand. Dat duurde nog tot januari 1881 maar toen waren Amsterdam en Haarlem er niet bij, evenmin als natuurlijk Franeker. Haarlem en Franeker waren lid van de Duitse Bond en Amsterdam hield zich afzijdig van de bond en van de Unie. De gemeenten die zich wel aansloten waren behalve Stadskanaal: Nieuwe Pekela (waarheen Kloekers inmiddels was verhuisd), Haulerwijk, Hengelo, Groningen, Sneek en de gastvrouw Foxhol. Makkum en Vriescheloo onderhielden relaties met de Duitse Bond. Staveren werd in 1881 geïnstitueerd en sloot zich nog in hetzelfde jaar bij de Unie aan.

* * *

Kloekers wist al in 1869 precies wat er aan de hand was. Ondanks de grote verbondenheid als kleine minderheidsgroepen in een meestal vijandige samenleving, ondanks de bemoediging die men in gemeenschappelijke ontmoetingen ontving was er ook wel enige argwaan ten opzichte van elkaar. Kloekers was van mening dat dit wantrouwen niet overwonnen kon worden door leerstellige eenstemmigheid maar alleen door elkaar te aanvaarden en samen op te trekken in verbondenheid èn onafhankelijkheid. Geen wonder dat we in de doelstelling van de Unie veel terugvinden van wat hij twaalf jaren eerder aan Tekelenburg schreef. Het eerste doel van de Unie was „om onder hare leden liefde, achting en eendrachtige samenwerking te kweeken". Dit roept het beeld op van een gemeenschap in wording. De gemeenten moeten nog naar elkaar toegroeien en elkaar leren vertrouwen en de Unie is er om dat aan te kweken en te bevorderen. De drie woorden liefde, achting en samenwerking staan nog steeds in de doelstelling van de Unie. Bij de laatste grote herziening van de statuten en reglementen in 1952 zijn ze gehandhaafd, misschien uit eerbied voor de traditie misschien omdat men ze karakteristiek voor de Unie vond. Ik houd het op het laatste en ik meen dat ze heel geschikt zijn om er de betekenis van de Unie in de afgelopen honderd jaar aan te illustreren en om de weg aan te geven die wij na het passeren van de eeuwgrens moeten inslaan.

* * *

Samenwerking

Wij beginnen met de samenwerking, want dat is het meest concrete. De statuten van 1881 geven in de verdere doelstellingen meteen al een aantal dingen aan waarop die samenwerking betrekking zou moeten hebben.
Wij laten ze kort de revue passeren en vergelijken ze met de doelstellingen van vandaag.
Toen en nu stonden en staan voorop het bekendmaken van de beginselen van de gemeenten en de verbreiding van het evangelie in binnen- en buiteland. Toen kwam op de tweede plaats de briefwisseling met gedoopte christenen en het inwinnen van nauwkeurige informatie over gemeenten van gedoopte christenen in de hele wereld. Dat past helemaal bij een kleine jonge minderheidsgroep die op zoek is naar geestverwanten dichtbij en veraf. Deze doelstelling is gerealiseerd en staat daarom nu niet meer in de statuten. Wij weten onze plaats in het christendom en er staan ons stromen informatie ter beschikking over onze geloofsgenoten op de hele planeet die aarde heet.
De vierde doelstelling van 1881 was om samen met andere gelovigen te werken voor het heil van het vaderland en van de wereld in het algemeen. Dat zouden we tegenwoordig het maatschappelijk engagement noemen. Hoeveel er in de loop der jaren aan is gedaan vermag ik niet te zeggen maar wel houdt zo'n doelstelling de horizon open naar de samenleving en de wereld. Deze doelstelling vinden wij vandaag niet terug, evenmin als de laatste doelstelling van 1881: om het recht te bepleiten van alle mensen op vrijheid van politiek, sociale en fiscale discriminatie in godsdienstige zaken. Dit is een vertaling van het beginsel van de scheiding van kerk en staat en van de godsdienstvrijheid in de situatie van de vorige eeuw. In deze vorm is dit vandaag achterhaald maar er is ook niets voor in de plaats gekomen. Is ook dit een teken van verkleining van de horizon?
In 1952 is één doelstelling toegevoegd die er eerder niet was, nl. om de gemeenten behulpzaam te zijn bij de uitvoering van hun taak. Dat verwachtte men in 1881 waarschijnlijk helemaal niet van de Unie. Misschien waren de gemeenten eerder bang voor bemoeienis van de Unie met hun werk. Nu is dat geen probleem meer: de Unie is er om de gemeenten van dienst te zijn.
Wij vatten samen: toen en nu wilden de gemeenten in de Unie samenwerken om de beginselen van de gemeente bekend te maken. Toen was de horizon open naar de wereld. Nu is de wereld alleen zendingsveld. Toen was de Unie er allereerst om te doen wat gemeenten afzonderlijk niet konden doen. Nu is de Unie er ook om de gemeenten te helpen bij de uitvoering van hun taak.

* * *

Het zou te ver voeren om nu weer te geven wat de in de Unie samenwerkende gemeenten samen hebben gedaan. Dat zou neer komen op een complete geschiedenis van de Unie. Bij wijze van illustratie geef ik twee voorbeelden van taken die afzonderlijke gemeenten niet zouden kunnen doen en een voorbeeld van hulp aan de gemeenten bij de vervulling van hun taak.
De eerste taak die de gemeenten door middel van de Unie op zich namen was de zorg voor de opleiding van voorgangers. Reeds in 1883 deed Haulerwijk een voorstel aan de Algemene Vergadering dat de Unie de opleiding zou gaan bevorderen. Voor de stabiliteit en de groei van de jonge gemeenten waren goede leiders, gefundeerd in de beginselen van de gemeente, een eerste vereiste. In 1891 ging het seminarium van de duitse baptisten open voor nederlandse studenten die door de Unie werden aanbevolen. Sinds 1958 hebben wij een eigen opleiding. Het belang van deze opleiding is - gezien het grote aanbod van andere opleidingsmogelijkheden in binnen- en buitenland - wel anders maar niet minder groot dan toen. De Unie heeft dus in de loop van de jaren veel aandacht en geld geïnvesteerd om de gemeenten aan voorgangers te helpen. Maar voorgangers worden eens oud en als ze dan niet meer kunnen werken, wie zorgt dan voor ze? Hier ligt - tweede voor-

beeld - bij uitstek een taak voor de Unie, het orgaan van de samenwerkende gemeenten, want dat kunnen afzonderlijke gemeenten onmogelijk doen. Maar het heeft tot 1947 geduurd voor de Unie hiervoor de verantwoordelijkheid op zich nam. Aanvankelijk deed dat de vereniging Voorzorg, waarvan lang niet alle gemeenten deel uit maakten. In 1931 namen de voorgangers de zaak van hun oudedagsvoorzieningen zelf ter hand omdat zij zich met het liefdadigheidsbeleid van Voorzorg niet konden verenigen. Het initiatief werd genomen door twee voorgangers die een vooraanstaande plaats in de Unie innamen, K. Reiling en J. W. Weenink, maar hier toch geen taak voor de Unie zagen. Pas in 1947 nam de Unie het Pensioenfonds van voorgangers over. Nu vinden wij het vanzelfsprekend dat dit een verantwoordelijkheid van de Unie is.

Dit zijn twee voorbeelden van samenwerking in taken dit een gemeente alleen niet kan verrichten. Ze behoren echter geen van beide tot de directe taak van de gemeente zelf. Dat ligt anders bij het evangelisatiewerk.

In 1932 nam J. W. Weenink via een voorstel van de gemeente Stadskanaal het initiatief tot de instelling van een Commissie voor de Inwendige Zending, nu onder ons bekend als de Evangelisatie Commissie der Unie ofwel kort: de ECU. Deze commissie viert 't volgend jaar dus haar gouden jubileum - er komt aan de vieringen voorlopig geen eind want in het jaar daarop bestaat het seminarium een kwart eeuw, maar dit terzijde.

Evangelisatie is echter een taak van iedere (plaatselijke) gemeente. Met de instelling van deze commissie begaf de Unie zich dus duidelijk op het gebied van de gemeenten. De commissie had ruwweg twee taakgebieden: het zoeken naar pioniersgebieden en de financiële steun aan gemeenten en posten. Hiermee wilde de Unie dus de gemeenten behulpzaam zijn bij de uitvoering van hun taak, bij mijn weten de eerste keer dat dit zo officieel en zo doelbewust gebeurde. In het beleid van de ECU zijn door de jaren heen verschillende zwaartepunten aan te wijzen, die tevens enig licht werpen op de ontwikkeling van de verhouding tussen de Unie en de gemeenten. Het eerste zwaartepunt was de financiële steun aan pionierswerk, met name kleine gemeenten in opkomst en vooruitgeschoven posten. Dit zwaartepunt is gebleven tot ver na de oorlog. Een tijdlang was het zelfs een stuk Uniestrategie, in die zin dat de Unie zelf initiatieven nam. Het is tegenwoordig zo goed als verdwenen. Het tweede zwaartepunt was de aanstelling van evangelisten in landelijke dienst die op wisselende posten werden ingezet. Daarmee beschikte de ECU over middelen om een eigen evangelisatiestrategie te ontwikkelen maar daarmee begaf zij zich ook op het gebied van de gemeenten en dat leverde veel problemen op. Dit zwaartepunt is al ruim een kwart eeuw geleden losgelaten.

Het derde zwaartepunt is geweest de aanstelling van een reizend predikant of evangelist, die kleine gemeenten en pioniersposten bezocht en er het evangelie verkondigde. In zekere zin was dit instituut er al lang voor de ECU maar het was tevens sinds 1911 in onbruik. In de oorlog is het voor korte tijd weer in ere hersteld maar vanaf 1946 was het weer onbezet. Met de benoeming van de huidige evangelist is dus een oude traditie in ere hersteld maar met een duidelijke verschuiving van het zwaartepunt. Niet de directe evangelisatie staat centraal in zijn taak maar de toerusting van de gemeenten voor hun eigen evangelisatiewerk. Zo is de Unie de gemeenten behulpzaam bij het uitvoeren van hun taak.

Toerusting van de gemeenten voor hun eigen taken is de opdracht van de Unie bij de overgang van de eerste naar de tweede eeuw. Het werk van de evangelist is één aspect daarvan. Op het terrein van het toerustingswerk komen veel Unie-activiteiten samen: evangelisatietoerusting, voorgangersopleiding met bijbelseminarie, jeugdwerk en trainingswerk van Zusterhulp.

De Gemeente Bijbelschool is een eerste vrucht van een nieuw denken over toerusting en samenwerking. Hier zie ik nu en in de nabije toekomst de belangrijkste taak van de Unie: toerusting voor het werk en het leven van de gemeente in brede zin. Niet in de eerste plaats gericht op het interne welbevinden van de gemeenten maar op de wereld en op de plaatsen en de taak van de christenen in de wereld. Dit zal gevolgen hebben, zowel voor de Unie als voor de gemeenten. Het zal leiden tot 'n nauwere samenwerking tussen de landelijke organen onderling - een samenwerking waarop de huidige organisatie niet is berekend. Het zal ook leiden tot meer samenwerking tussen de gemeenten onderling in regionaal verband. Ook hierop zijn de bestaande organisatievormen niet berekend. Het zal tenslotte leiden tot een veel grotere verstrengeling van de gemeenten en de Unie. Plaatselijk en landelijk werk komen elkaar veel meer tegen dan nu. Daarvoor zijn ook nieuwe vormen van organisatie nodig. Het is nog te vroeg om daarvoor nu al nieuwe structuren te bedenken. Eerst moet duidelijk worden in welke behoeften moet worden voorzien.

Tot zover over de samenwerking van de gemeenten als doelstelling van de Unie. Er zou veel meer over te zeggen zijn maar dat zou - net als dat wat wel is gezegd - aan de oppervlakte blijven. Onder de oppervlakte misschien moet ik zeggen, op aanmerkelijke diepte, liggen de beide andere doelstellingen, het aankweken of bevorderen van liefde en achting bij de gemeenten voor elkaar.

* * *

Achting

Wij gaan nog eens terug naar de brief van Kloekers en Tekelenburg:

„eerlijk en trouw elkander bijstaande met raad en daad, zonder heerschzucht of ketterzucht". Schreef Kloekers deze woorden omdat hij in de gemeenten het tegendeel ervan ontmoette? Ik denk van wel. Achter de strijd om de duitse belijdenis ging meer schuil dan alleen de leer en de theologie. Van Stadskanaal en Kloekers, hoewel sinds 1875 al niet meer voorganger van die gemeente, ging haast een zekere bedreiging uit. Stadskanaal was de oudste en de grootste gemeente en Kloekers was van groter formaat dan de meeste andere broeders. Zulke gevoelens kunnen bij de broederlijke ontmoetingen wel onder de oppervlakte blijven maar ze zijn er ondertussen wel.

De oprichting van de Unie betekende ook niet hun einde. Het woord achting in de doelstelling is dan ook een programmapunt, iets dat er nog niet is maar er wel moet komen.

Daarvoor is tijd nodig en rust. Die rust is de Unie echter niet meteen gegeven. Het eerste en tot dusverre gelukkig het enige theologische conflict, dat tussen Horn en Kloekers over de plaatsing van een artikel in De Christen, ontbrandde reeds in 1884. Het begon als een competentie-kwestie maar was in wezen een strijd om de leer der verzoening. Wumkes en Van Dam berichtten er uitvoerig over. Het resultaat was dat Kloekers met een deel van de gemeente Nieuwe Pekela en Kruit met de hele gemeente Stadskanaal uit de Unie traden. De Unie heeft deze storm doorstaan. De achting van de gemeenten voor elkaar werd wel op 'n zware proef gesteld maar bleef overeind. De afzijdigheid van Stadskanaal en Nieuwe Pekela heeft ook niet lang geduurd. In 1894 en 1896 herenigden zij zich met de Unie. In de twintigste eeuw zijn uittredingen uit de Unie zeldzaam geweest.

Wanneer wij de beginjaren van de Unie overzien wordt ook duidelijk wat met het woord achting werd bedoeld. Aan de ene kant sloot het respect en vertrouwen jegens elkaar in, aan de andere kant ook zelfrespect en besef van eigen verantwoordelijkheid. Solidariteit èn identiteit, verbondenheid èn onafhankelijkheid, in één organisatie en toch autonoom. Zo verstaan vormt de achting het draagvlak van de samenwerking.

Deze achting van de gemeenten voor elkaar is in de loop der jaren gestaag gegroeid en gelukkig na die ene keer ook maar zelden echt op de proef gesteld. Spanningen zijn er altijd geweest, tussen leiders en tussen gemeenten, dezelfde spanningen overigens die ook binnen de gemeenten werden aangetroffen. Er zijn dingen gedacht en gezegd en soms ook geschreven die niet van achting voor elkaar getuigden, dingen die God ons heeft moeten en willen vergeven en die wij daarom elkaar mochten en konden vergeven. Maar ten diepste was daarmee de achting

van de gemeenten voor elkaar niet in gevaar. Dat gebeurt wanneer de autonomie op de spits wordt gedreven, niet zozeer tegenover de Unie als organisatie maar tegenover de andere gemeenten. Daar zijn in het verleden verschillende voorbeelden van geweest, bijvoorbeeld als de ene gemeente leden van een zustergemeente niet aan het avondmaal ontvangt omdat in die andere gemeente open avondmaal wordt gevierd, of als attestaties van een zustergemeente worden geweigerd. Maar dit zijn uitzonderingen. Naar mijn mening echter zijn wij nu in een tijdsgewricht beland waarin de achting van de gemeenten voor elkaar getest zal worden. Er zijn in de samenleving en daarom ook in de gemeenten zoveel vragen en problemen aan de orde die ons als christenen voor een keuze plaatsen. Dit raakt zowel de gemeenten als de gemeenteleden.

Ik wil daarop nu niet ingaan omdat ik dat in mijn boekje Heden en Toekomst al heb gedaan. Deze dingen raken ook de kijk die de gemeenten op elkaar hebben. Reeds nu dreigt af en toe het gevaar van etikettering.

De achting die wij als gemeenten elkaar verschuldigd zijn verbiedt dat echter: etikettering is een vorm van brandmerken en het tegendeel van respect betonen. Bij dit eeuwfeest wijs ik ook met nadruk op de betekenis die de Unie bij de discussies over de vragen van onze tijd hebben moet, niet als synodale bovenbouw op de gemeenten maar als uitdrukking van het respect dat de gemeenten voor elkaar hebben. Wij verwachten geen standpunten van de Unie of van een van haar commissies maar wij moeten de Unie zien als de ontmoetingsplaats van de gemeenten waar de grote vragen van onze tijd kunnen worden besproken, waar wij naar elkaar luisteren, elkaar vragen stellen en misschien samen ook antwoorden vinden. De doelstelling van de Unie om onder haar leden achting voor elkaar te bevorderen is actueler dan ooit.

Bij het woord autonomie dat ik zoëven gebruikte denken wij toch in de eerste plaats aan de zelfstandigheid van de gemeenten ten opzichte van de Unie als organisatie. De Unie heeft over de gemeenten geen zeggenschap. Zij beschikt zelfs niet over effectieve sancties wanneer gemeenten zich niet houden aan door de Algemene Vergadering gemaakte afspraken. Van oudsher betroffen deze afspraken vooral de financiën en het beroepingswerk. Over de financiën zullen wij het morgen zeker nog wel hebben. Het beroepingswerk is het terrein waarop de vrijheidsdrang van de gemeenten zich het meest laat gelden. De afspraken van de gemeenten op dit gebied hebben vooral betrekking op de vraag wie beroepbaar zijn en hoe men beroepbaar kan worden. In het begin bestonden zulke afspraken helemaal niet. Ze zijn pas in de loop van de laatste halve eeuw gegroeid en uitgewerkt. Ze laten het recht onverlet van iedere gemeente om die voorganger te beroepen die men verkiest of - anders gezegd: die de Heer aan de gemeente geeft. De grens tussen beide is niet altijd duidelijk herkenbaar en niet iedere keuze wordt door de ervaring bevestigd. Maar daar moet het nu niet over gaan. De vraag waarvoor de vrijheid en de autonomie van de gemeenten in het beroepingswerk ons plaatsen, is: kan die vrijheid worden uitgeoefend op zo'n manier dat het respect van de gemeenten voor elkaar en voor de Unie bewaard blijft? Die vraag is niet met reglementsartikelen te beantwoorden maar vergt een geesteshouding die reglementen en autonomie te boven gaat, geboren uit het besef dat een unie van gemeenten meer is dan een organisatie. Dat besef komt tot uitdrukking in het eerste lid van de doelstelling: het bevorderen van de onderlinge liefde.

* * *

Liefde

Ook dit vinden we al in de brief van Kloekers aan Tekelenburg: de gemeenten moeten „door liefde aan elkaar verbonden" zijn. Is de achting van de gemeenten voor elkaar het draagvlak van hun samenwerking, de liefde is het fundament waarop dit draagvlak rust.

* * *

Nu moeten we oppassen. Liefde is zo'n vaag en algemeen woord dat je het niet zonder toelichting kunt gebruiken. Wat is liefde in het kader van de Unie? Kloekers zag in zijn brief aan Tekelenburg een alliantie van gemeenten „door liefde aan elkaar verbonden". Wat houdt die band der liefde dan in?

In de eerste plaats het besef dat wij bij elkaar horen omdat wij bepaalde geloofsinzichten en geloofservaring delen. Wie het geloof en de geloofservaring van anderen herkent als iets dat hij of zij zelf ook kent, die voelt zich met die ander verbonden. Zo'n verbondenheid is al een vorm van liefde. Deze verbondenheid bracht voor honderd jaren de gemeenten bij elkaar. Deze verbondenheid houdt ook vandaag de gemeenten in de Unie bij elkaar, al mogen we ons niet ontveinzen dat onze tijd van polarisatie deze verbondenheid op de proef stelt. Was het alleen een kwestie van geloofsinzichten, van leerstellingen en dogma's dan zouden de gevoelens van verbondenheid niet voldoende zijn en zou de Unie gevaar lopen uit elkaar te vallen. Maar verbondenheid is ook een zaak van gemeenschappelijke geloofservaring en dat ligt dieper en is sterker dan alleen de leer en daarom heb ik goede moed dat wij de spanningen en breekpunten in het protestantse christendom die er nu zijn en er ongetwijfeld nog verschillende jaren zullen zijn, kunnen doorstaan. Maar de band der liefde houdt meer in dan alleen verbondenheid. Hij bepaalt ook de aard ervan. De verbondenheid van de gemeenten is van gemeentelijke aard. Liefde in de bijbelse zin van het woord is een gemeentewoord. De band der liefde is de band van broeders en zusters in Christus. In die band ligt de eenheid van de gemeente en de eenheid van de gemeenten en dus de eenheid van de Unie. Het zal sommigen misschien vreemd in de oren klinken maar toch zeg ik het. Voor mij is de Unie de baptisten gemeente Nederland, niet in de organisatorische of structurele zin van het woord, maar in geestelijke zin. Met de doelstelling van de bevordering der onderlinge liefde overschrijdt de Unie de grenzen van een federatie. Zij vertoont de trekken van het lichaam van Christus en in dat lichaam bepaalt de liefde de omgang met elkaar.

Het ligt niet in de lijn van ons denken om in de Unie meer te zien dan een federatie van gemeenten. Organisatorisch is zij dat en zal dat ook blijven. In onze doelstelling echter belijden wij dat zij meer is, dat zij gemeente is. Dat is het geheim van onze Unie.

Moge het bewaard bijven in de tweede eeuw van haar bestaan totdat onze Heer komt.

[1]) Rede, uitgesproken door prof. dr. J. Reiling op de bijeenkomst ter herdenking van het 100-jarig bestaan der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Sneek op 22 oktober 1981.

De tijd waarin de Unie werd opgericht

Met de deur in huis vallend, moet meteen gezegd worden dat het onmogelijk is van 1881 een omschrijving te geven die recht doet aan alle feitelijkheden van die tijd - het verschil tussen 1881 en 1981 is té groot.

Daarom ook slechts een paar kanttekeningen.

Armoede

Verreweg de meeste Nederlanders behoorden in 1881 tot de armen en armsten. Een minimumloon bestond niet. De lonen werden bepaald door vraag en aanbod. Daar het aanbod groter was dan de vraag, bleef het loon laag. Het aanbod was groot omdat ook de arbeid van kinderen normaal geacht werd. Pas in 1874 kwam het zg. kinderwetje van Van Houten tot stand, die arbeid van kinderen in dienstverband verbood. Behalve thuis en op het land en voor persoonlijke diensten.

Die kinderarbeid is trouwens een van de donkerste bladzijden uit de vaderlandse geschiedenis. Vooral in de textiel en de sigarenindustrie werd veelvuldig gebruik gemaakt van kinderarbeid, maar ook de steenbakkerijen deden dat. Leiden en Tilburg, later ook de Twentse textielindustrie moeten extra vermeld worden.

Het treurigste van alles is echter dat ouders vaak tègen het verbod op arbeid door kinderen waren omdat zij de verdiensten van deze kinderen - soms maar enkele stuivers per dag! - niet missen konden. Het in 1877 opgerichte verbond Patrimonium was tegen deze wet omdat het de vrijheid van de ouders aantastte.

Huisvesting

Parallel met de slechte arbeidsomstandigheden liepen de slechte huisvestingsmogelijkheden. Pas in 1854 werd de eerste gemeentelijke bouwverordening uitgevaardigd, nl. te Schiedam (Rotterdam 1855, Amsterdam 1858). In 1858 bleken in Amsterdam 23.655 mensen in ruim 5000 kelderwoningen te huizen. Dat was 8% van de totale bevolking.

Plusminus 1880 begon de uittocht van het platteland naar de stad op gang te komen. De woonsituatie werd er niet beter op. De noodzaak van onderdak gaf speculanten en huizenmelkers ruime mogelijkheden de arme arbeiders en hun gezinnen uit te buiten. Arbeiderscoöperaties voor betere woningen kwamen slechts langzaam op gang; de eerste werd in 1867 te Goes gesticht.

Op het platteland was de situatie niet beter, veeleer slechter. Met name in de Groninger en Drentse veenkoloniën, maar ook in de zandstreken van ons land waren plaggenhutten heel normaal. En als de huizen van steen werden opgetrokken waren ze veelal zo klein dat de vrij grote gezinnen daarin zich nauwelijks konden roeren. Eénkamerwoningen met bedsteden en slaapplaatsen op zolder, onder de met stro afgedekte dakpannen, waren onvoorstelbaar koud in de winter, en broeierig heet op zomerse dagen.

Voeding

Aardappelen en roggemeel waren hoofdbestanddelen van de dagelijkse maaltijd. Vlees kwam heel weinig op tafel. Op het platteland werden veelal een of meer varkens gehouden, terwijl de geiten als de koeien der armen een aandeel hadden in goede voeding. Er was weinig variatie in de groentetuin. Fruit van eigen bodem beperkte zich tot appels, peren, pruimen en kersen.

Enige verbetering trad op toen de regering de accijnsen op tarwemeel liet vervallen (1856). Omstreeks 1875 kwamen de enorme graan-importen uit Amerika op gang. Voor de vaderlandse boeren was dat buitengewoon slecht, voor de arbeidende massa betekende dat enige verbetering omdat tarwemeel een hogere voedingswaarde heeft dan rogge(meel).

Of het aanwezig was of niet, dé grote vraag voor de werkende stand was of men het kon betalen. Bij een enquête in Arnhem bleek dat een bescheiden arbeidersgezin *f* 9,— per week nodig had; er kwam gemiddeld slechts *f* 6,60 binnen.

Kort vóór de tachtiger jaren begon de aanleg van waterleiding. Dat kwam de volksgezondheid ten goede. En daarmee ook de levensduur. Een dagloner werd gemiddeld maar zo'n 35 jaar oud. De kindersterfte, nauw samenhangend met de voedingsgewoonten en de slechte hygiënische voorzieningen, was schrikbarend hoog. Ook de eerste jaargangen van ons weekblad maken dat duidelijk; geboorte- en overlijdensadvertenties zijn een tijdsbeeld dat onuitwisbaar is.

Nog op een ander feit zij gewezen. Bij de keuringen voor de militaire dienst bleek dat soms de helft van de jonge mannen werd afgekeurd, het meest omdat de dienstplichtigen de vereiste lengte van 1.60 m. niet haalden.

Levensbeschouwelijke omwentelingen

Reeds ver voor 1834, het jaar waarin Hendrik de Cock zich met zijn gemeente afscheidde van de Nederlands Hervormde Kerk te Ulrum-Groningen, was het kerkbezoek matig, tot zeer matig. De vrijzinnigheid nam hand over hand toe. Denkbeelden die tijdens de franse revolutie waren opgelaaid, vonden een vruchtbare bodem hier te lande.

Zulks leidde b.v. in 1855 tot de uitgave van het Tijdschrift De Dageraad, orgaan van de vrijdenkers, die zich in 1856 verenigden in de Vereniging De Dageraad. Een vooruitgangsgeloof als wellicht nooit tevoren maakte zich van de leidinggevenden in staat en samenleving meester. Daarnaast was er de doorwerking van het Reveil, dat - ruwweg geschetst - aanstuurde op een levend christendom dat in de daad zich moest openbaren.

Daarom is het jaar 1881 niet alleen het geboortejaar van onze Unie, maar werd in dat jaar ook de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten gesticht. Maar ook de Nationale Christen Geheel Onthouders Vereniging zag het levenslicht.

In de oude vaderlandse kerk bleef het ook na de afscheiding van 1834 onrustig. Wat in de negentiger jaren van de vorige eeuw tot de doleantie zou leiden, was reeds onderweg. De scheiding der geesten móest komen, meende men. Het was onverdragelijk, vonden velen, dat de kerk niet krachtiger optrad tegen de soms brute loochening van de bijbelse boodschap. De duitse professor Strauss karakteriseerde de bijbel als een bundel vrome volksverhalen zonder enige geschiedkundige waarde (Leben Jesu, 1864).

Politiek ontwaken

De geknechte, ontrechte, uitgebuite werkman ontwaakte. 1881 is één van de jaren die gekenmerkt werd door voortdurende strijd voor verbetering van de levensomstandigheden van de werkende klasse. Werkdagen van 12 uren waren normaal. Maar werkdagen van 15-17 uur waren ook geen uitzondering. Vakantie kende men niet. Wanneer zaterdagsavond laat de arbeider thuis kwam, moest moeder de vrouw nog boodschappen doen én zorgen dat de vuile was gedaan werd, opdat men zondags ietwat netter erbij liep. Tientallen verenigingen van werkenden werden opgericht. In 1864 werd de eerste Internationale Arbeiders Associatie opgericht. Liberalen steunden de pogingen van de arbeiders om zich te organiseren. Protestanten en katholieken wilden hun eigen verenigingen en organen hebben.

De onvoorstelbare ellende werd opgemerkt door b.v. een ds Domela Nieuwenhuis, die zijn toga aan de kapstok hing en politiek voortrekker werd.

Kiesrecht bestond niet. Alleen wie ingeschreven was in een gemeente én een bepaald bedrag aan belastingen betaalde, had stemrecht. Er werd over de hoofden van de volksmassa heen beslist. Maar men ging zich ook politiek organiseren. In 1881 werd ook de Sociaal Democratische Bond opgericht. Protestanten en katholieken richtten kiesverenigingen op. De wereld zou veranderen.

Samenvattend kan gesteld worden dat de gemeenten die in 1881 de Unie oprichtten, leefden in een wereld met een armoede die ten hemelschreiend was. Met weinig verkeersmogelijkheden (er was een spoorwegnet, maar de trekschuit bleef belangrijk). Een wereld ook die gistte in alle hoeken en die zich voorbereidde op een nieuwe tijd. Een wereld met enorme verwarringen waarin het aloude evangelie van onze Heer het soms zwaar te verduren had. Een wereld ook met een ontwakende massa: de werkende stand die zich meer en meer van zijn kracht bewust werd (25 jaar later, bij de spoorwegstaking van 1903, luidde de leuze: Heel het raderwerk staat stil, als uw machtige arm het wil). Eén wereld ook waarin de kerk de greep op de werkende stand verloor. De later ontstane Gereformeerde Kerk bestond voor een groot deel uit de „kleine luyden". Evenzo de baptisten gemeenten. Daarin voelde een arbeider zich gelijkwaardig aan anderen. Maar dit feit van de armoede beperkte de Unie sterk in haar werkzaamheden.

Ploeger

JMC-RAAD

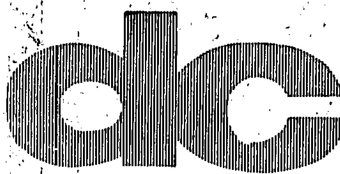
Sinds de CC-vergadering is de samenstelling als volgt gewijzigd:

Aftredend en niet herkiesbaar waren: de heer F. Germeraad, die op dit moment nog wel penningmeester is, tot iemand anders die taak kan over nemen, en mevr. R. Hofman. Tussentijds afgetreden is mevr. H. de Winkel. In haar plaats is nu sekretaresse mevr. J. Wagenaar-Niessink, Calicotstraat 36, 7513 ZS Enschede; tel. 053-322709.

Aan de JMC-raad zijn verder toegevoegd: mevr. G. Osinga-Huisman, Zijlroede 16, 8604 BB Sneek; tel. 05150-17319 en mevr. J. Kuilman-Greydanus, Wakerstraat 57, 1511 CS Oostzaan; tel. 02984-3496. Mevr. T. v. d. Berg en mevr. J. v. d. Wolf zijn herkozen als raadsleden.

Er is nog één vakature.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 8 oktober 1981 heeft God tot Zich genomen onze broeder

MARTEN KOSTER

op de leeftijd van 73 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

In plaats van kaarten.

Voor de vele blijken van belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze lieve vader en opa

JAN VELTENS

zeggen wij onze oprechte dank.

Groningen, september 1981
Wegalaan 16

H Veltens-Op de Dijk
Kinderen en kleinkind

Psalm 9 : 2

Wij danken de Here van ganser harte en al Uw wonderen zullen wij vertellen

Donderdag 29 oktober a.s., is het voor ons een dag om dankbaar en verheugd te zijn, door Gods trouw en goedheid hopen onze geliefde ouders en grootouders

MARINUS DE JONG

en

GRE OOSTDIJK

hun 40-jarig huwelijk en ambtsjubileum te gedenken.

Wij nodigen u uit dit feest met ons te vieren D.V. 31 oktober 1981.

Om 10.30 uur met een dankdienst in de N.H. kerk, Grotestraat 3, Denekamp, o.l.v. ds A. H. Agtereek uit Alkmaar, aansluitend een receptie in huize „Saron", Paandersdijk 2, Beuningen.

Ria en Wim
Ralph en Lydia
Bram en Irene
Margriet en Henk
en de elf kleinkinderen

Nette weduwe, 55 jaar, Baptist, zoekt kennismaking met gelovige nette heer.

Brieven onder nummer 10.900.

KASSEL is een prachtige stad in een prachtige omgeving en „IM ROSENGARTEN" is een rustig goed geoutilleerd pension voor 30 gasten.

Van 1 oktober t/m 31 maart 15% korting.

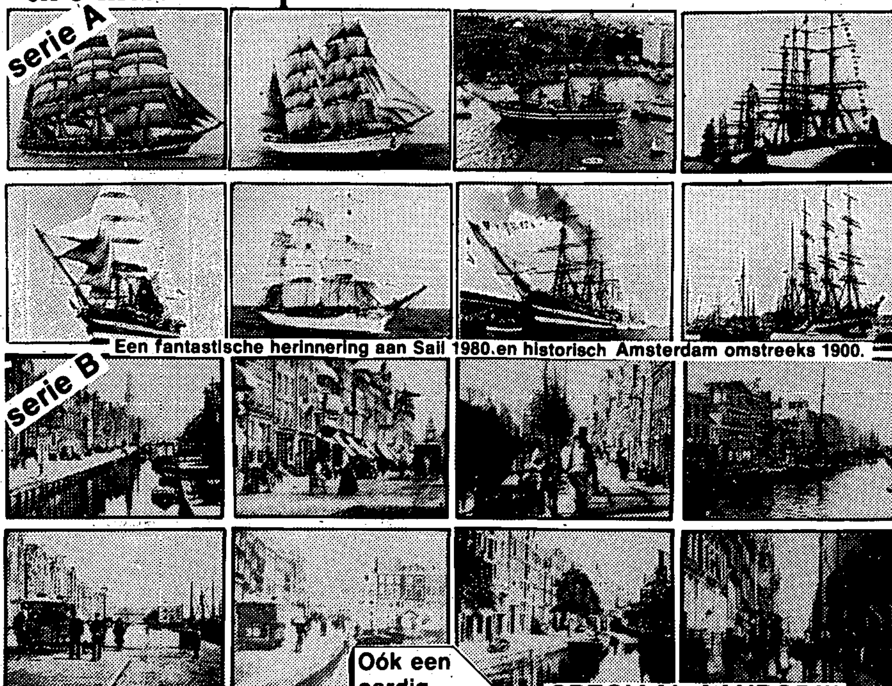
Bel voor prospectus 085-621422.

Leden van baptistengemeenten krijgen van 1 april t/m 30 september 10% korting.

---

16 PRACHTIGE REPRODUKTIES

8 van de indrukwekkendste zeilschepen van SAIL 1980 en 8 historische prenten van Amsterdam omstreeks 1900



Oók een aardig cadeau-idee!

SPECIAAL AANBOD!!!

U betaalt slechts f 13,90 per serie van 8 stuks (+f 2,10 verzendkosten).

Waarom doen wij dit?

Bent u ook een van die velen, die genieten van die indrukwekkende stoere zeilschepen en Amsterdamse stadsgezichten uit vervlogen jaren? Zo ja, dan stellen wij u in de gelegenheid te profiteren van een prachtige aanbieding.
Wij lieten twee series van 8 foto's reproduceren op het formaat 30x40cm.

Serie A - zowel op volle zee als in de haven van Amsterdam.
U.S.S.R. "Krusenstern"
Italië "Amerigo Vespucci"
Polen "Dar Pomorza"
Duitsland "Gorch Fock II"

Serie B - Amsterdam
Rokin 1890
Damrak 1897
Nieuwe Zijds 1860
Damrak 1902
Noordermarkt 1890
Lijnbaansgracht 1899
Rozengracht 1870
Overtoom 1903

Hoe bestelt U?

Vul de bon in en stuur die in een envelop **(met postzegel)** met uw betaling naar:
JANSSEN PRINTS
POSTBUS 2007
1180 EA AMSTELVEEN
Geef wel op de bon aan welke serie(s) U wilt ontvangen. Uw betaling kan in de vorm van een giro-betaalkaart, een bankcheque of Eurocheque.
U ontvangt Uw bestelling binnen 4 weken na betaling.

Nóg gemakkelijker bestellen.

kunt U door overschrijving van het bedrag op postgiro 3441334 of op bankrekening nr. 94.92.27.293 van de Centrumbank, van Baerlestr. 87 Amsterdam, tgv Janssen Prints, onder vermelding van "Prenten" **(met serie letter(s)!**
Wanneer U op deze wijze bestelt hoeft U de bon niet op te sturen, dat scheelt U een postzegel.

Wilt U ze ingelijst ontvangen?

Wanneer u gebruik maakt van onze inlijstservice, *betaalt u slechts f 110,- (incl. verzendkosten) per* serie van 8 reprodukties kant en klaar ingeraamd in praktische en mooie wissellijsten(30x40cm) met ontspiegeld acryl-glas.

BESTELBON

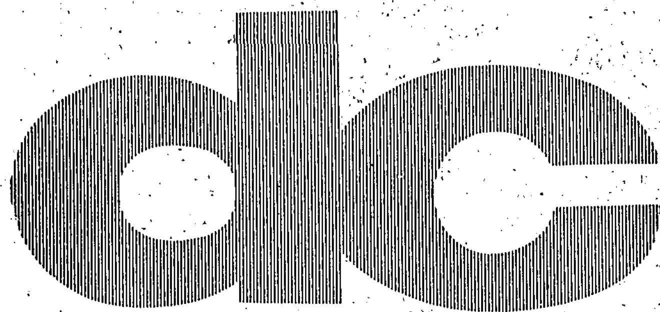
Ja, stuur mij:

☐ 8 reprodukties NIET ingelijst, serie A☐, serie B☐
Ik sluit hierbij een bankcheque, girobetaalkaart of Eurocheque in ter waarde van f 16,- per serie. Bij bestelling van beide series f 32,-(incl.verzendkosten) overmaken.

☐ 8 reprodukties WEL ingelijst serie A☐, serie B☐
Ik profiteer van uw kant en klaar aanbod tegen de voordeelprijs van f 110,-(incl. verzendkosten) per serie. Ik sluit een girobetaalkaart, een bankcheque of een Eurocheque in ter waarde van f 110,- (incl. verzendkosten) per serie. Bij bestelling van serie A en B ingelijst 2x f 110,- is f 220,- overmaken.
(hokje van Uw keuze(s) aankruisen).

Naam:........................
Adres:........................
Postcode/Plaats:........................

Stuur de bon in eenenvelop MET POSTZEGEL aan: Janssen Prints, Postbus 2007, 1180 EA Amstelveen



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 43 - 30 oktober 1981

Gebed voor de luchtmacht

Tussen brieven vond ik, naar iets anders zoekend, dat gebed.
Ik laat het hier volgen:

ALMACHTIGE GOD

Gij, die van de wolken Uw wagen maakt,
en die op de vleugelen des winds wandelt:
Ontferm U, zo smeken wij, over onze vliegers.
En, wanneer zij temidden van de wolken en de wonderen
van de hemel zijn, geef hun de zekerheid van Uw bescherming,
zodat zij hun taak voorzichtig en zonder vrees volbrengen,
vertrouwend dat in leven en dood, de eeuwige God hun toevlucht is,
en dat zij altijd door Uw armen gedragen worden.
Wij vragen U dit in de naam van Jezus Christus onze Heer.
Amen.

Dat is een mooi gebed. Voorzover je in dit verband van mooi mag spreken.
Je wenst in je hart dat alle vliegers dit gebed kennen. Dat ze elk woord gespeld hebben toen ze het voor het eerst onder de ogen kregen. Misschien zijn er onder hen die van zichzelf uit in dit geloof de machine hebben beklommen en weggeraasd zijn dwars door de wolken naar waar de zon schijnt.
Wij, die zelden of nooit een vliegtuigtrap oplopen, zullen zonder voorbeeld bidden want wij hebben angst voor dit ondernemen. Voorin zitten mannen die op tientallen klokken en meters de ogen houden. Aan hen zijn wij overgeleverd. En wij bevelen hen en ons in de hoede van de Almachtige, die mensen het vermogen gaf de wetten van de zwaartekracht te overwinnen. Sommigen zullen de Almachtige ervoor danken, want ze kunnen nu geliefden overver in weinige uren bereiken. Hulp kan vliegensvlug gebracht worden waar plotselinge nood duizenden treft of bedreigt.
Maar dit gebed is geen algemeen gebed voor hen die vliegen.
Het is voor de luchtmacht geschreven. En nu aarzelen wij vanwege de toevoeging: macht.
Wij hebben de macht van mensen ondervonden.
De oorlog van '40/'45 is voor ons nog niet voorbij en als de sirenes in deze stad op elke eerste maandag van de maand om twaalf uur gaan loeien, horen wij het ronken van hemelhoge machines, het barsten van bommen en het kletteren van scherven op het dak. Vuur en sulfer flikkert en zwarte wolken stuwen op naar boven. Beneden is geschreeuw, wordt gebeden en gevloekt en God zal beide horen.
Nu schrijf ik alleen nog maar over wat ze konventionele wapens noemen. Die mogen ondanks Conventry, Rotterdam en Dresden; om maar een paar steden te noemen. Wij zijn er inmiddels op vooruitgegaan.
Ik heb geen lust, om niet te zeggen: ik vind het weerzinwekkend om te herhalen wat u in kranten en op de tv gelezen en gehoord hebt. Welke demonische machten drijven de geleerden, de technici om „rücksichtslos" te fabriceren, wat plotselinge dood en jarenlang lijden over deze planeet kan brengen?

Naast het gebed tot de ALMACHTIGE GOD staat op de andere kant van de kaart een ander gebed dat zo begint: ONZE VADER... Dat is het gebed dat Jezus ons voorzei om na te bidden. Men heeft ze naastelkaar gezet al zeg ik bij mijzelf: Zover het Westen is verwijderd van het Oosten, zover liggen deze gebeden uiteen.
Wat moeten wij doen nu wij toch niets in onze handen hebben om dit geweld te keren?
Ik zal u geen antwoord geven op deze vraag.
Liever sluit ik met een vraag aan u die geloven: Weet u echt niet wat u moet doen?
Denkt u dat het voldoende is te bidden?

Huizinga

TERUGBLIK OP DE 101STE A.V.

NA HET EEUWFEEST VOORUIT

Het jaar van het eeuwfeest ligt nu definitief achter ons. We zijn terug van de jubileum-AV in Sneek. Het AV-boek gaat in de kast bij die van voorafgaande jaren en het gewone werk komt weer op tafel. Dat ligt ook in het verlengde van deze AV die ons de tweede eeuw heeft ingestuurd. Niet met klaroenstoten en bazuingeschal maar heel gewoon met een programma van dingen die nu aan de orde zijn.

Voordat we daaraan beginnen kijken we nog even achterom. Elders in ons blad van deze week of de volgende leest u de verslagen van de verschillende onderdelen van de AV: de begroetingssamenkomst, de sectievergaderingen, de jubileumviering, de avondmaalsviering, de plenaire vergadering van de tweede dag. Het is met elkaar heel wat. Om het voor te bereiden maar ook om het te doorleven. De voorbereidingen waren af, de organisatie van de ontvangende gemeente eveneens, het kerkgebouw waarin we vergaderden gaf wat problemen voor onze manier van werken maar die werden goed opgelost. Er is toch ook wel wat nodig om zo'n AV te doorleven. Veel stilzitten en luisteren naar toespraken, voorbereid of niet voorbereid, ter zake of soms ook niet ter zake, duidelijk maar ook wel eens onduidelijk.

En dan nog van ogenblik tot ogenblik weten waar het precies om gaat. Ik heb in de loop der jaren steeds meer bewondering gekregen voor de broeders en zusters afgevaardigden die met AV-boek en een bundeltje amendementen in de ene hand en de stemkaart in de andere tot het late einde weten vol te houden. Ook vind ik het bemoedigend dat zoveel jonge mannen en vrouwen zich twee dagen vrijmaken voor de AV en er bovendien blijk van geven dat ze zich terdege hebben voorbereid. De tijd dat bepaalde oudere broeders een vast nummer vormden bij de beraadslagingen is definitief voorbij. De meeste deelnemers aan de discussies waren jongere mensen. Dat is hoopvol.

Inleveren

Dit waren zo maar een paar losse opmerkingen en indrukken. Enkele punten die aan de orde kwamen hebben mij bijzonder getroffen en daar wil ik nog een paar regels aan wijden. Oud-zendeling Van der Veen merkte op dat hij sinds zijn terugkeer uit Afrika geen enkel woord zo vaak hoorde als inleveren. Dat is ook zo. Maar hij lachte ons gewoon uit en zei dat hij van dat inleveren in vergelijking met Afrika nog helemaal niets kon merken. En de voorzitter van de UZC, ook een oud-zendeling, zei dat hij twee keer per jaar in de ontwikkelingslanden kwam en dat hij, als hij terugkwam in ons land, haast misselijk werd. Ondanks de moeilijke economische omstandigheden zijn we nog schatrijk in Nederland. Dat is een goed geluid op een AV waar het toch uit de aard der zaak voor een belangrijk deel om en over het geld gaat. Het gaat financieel allemaal niet zo vlot meer als een aantal jaren geleden. En dat terwijl we juist in de laatste jaren een paar forse stappen vooruit hebben gedaan in het werk van de Unie ten dienste van de gemeenten. Het kan geen kwaad ze nog maar eens te noemen: de evangelist en de jeugdconsulent kwamen van een halve taak op een volle, aan het seminarium werd een tweede docent in volledige dienst benoemd. Dat is niet niks en het kwam allemaal tegelijk en op een tijdstip dat de economie achteruitging. De uitgaven schoten omhoog en de inkomsten volgden maar op afstand. Bij ons systeem van vrijwillige bijdragen naast de hoofdelijke omslag is dat onvermijdelijk. Er is zorg dat die afstand tussen uitgaven en inkomsten te groot wordt en niet kan worden overbrugd.

Dat is een heel reële zaak en ook dit jaar werd weer bij herhaling de vraag gesteld hoe de permanente commissie uitgaven en inkomsten met elkaar in overeenstemming dachten te brengen. Het antwoord op die vragen weet iedereen: de uitgaven kunnen alleen naar beneden als de mensen die pas zijn aangesteld weer worden ontslagen. Willen wij dat? Dat willen wij niet. En de inkomsten kunnen alleen omhoog als de gemeenten daarvoor zorgen. Willen de gemeenten dat niet? De gemeenten willen dat wel maar kunnen het ook niet en een twee drie beloven, want het hangt van de offervaardigheid van de leden af. En die hebben het ook moeilijk want die moeten inleveren. Inleveren? Zie boven.

Ondertussen is het wel goed dat we de uitgaven heel cristisch bekijken. Een organisatie heeft nu eenmaal de neiging om dikker te worden dan nodig is. Daar hebben wij, denk ik, nog niet zoveel last van maar dat kan natuurlijk ook bedrijfsblindheid zijn. Gelukkig kijkt de Financiële Commissie der Unie daar wel naar.

Van donderdag naar vrijdag

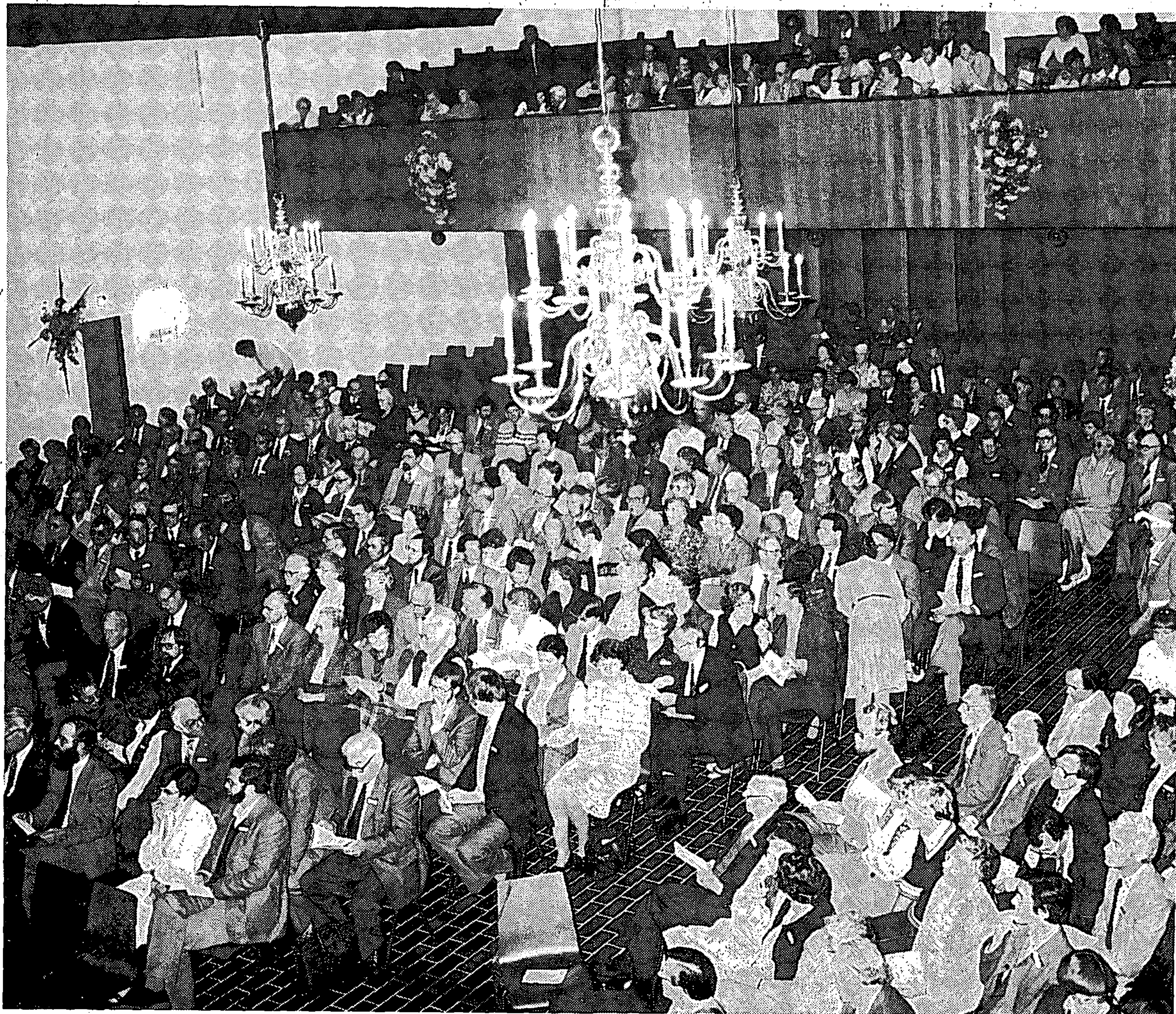
De laatste jaren neemt het vervolgverhaal Het Centrum een ruime plaats in op de agenda van de vrijdagzitting. Daarbij doet zich het merkwaardige feit voor dat mensen die in de sectievergaderingen van de eerste dag de klaagpsalm hebben aangeheven omdat het financieel allemaal zo moeilijk is en tegen de begrotingen stemmen omdat ze niet kunnen beloven dat hun gemeente de verwachte vrijwillige bijdragen zal leveren, op de vrijdagmorgen het strijdlied aanheffen: Het Centrum moet er komen. Dat komt hun eigen geloofwaardigheid en de zaak waarvoor zij strijden niet ten goede. Wat meer terughoudendheid zou hier op z'n plaats zijn en het zou de beraadslagingen ten goede komen. Want die lijden elk jaar onder hetzelfde euvel: onduidelijkheid en retoriek. Het zou te ver voeren om hier de details weer te geven. Ik verwijs daarvoor naar de verslagen. Misschien bestaat in de gemeenten ook wel de goede gewoonte dat de afgevaardigden rapport uitbrengen aan de raad van de gemeente of de gemeentevergadering.

Toch kan ik erniet om heen om er iets over te schrijven. Aan dit vervolgverhaal moet een eind komen want wij frustreren elkaar ermee. De gemeenten worden er moe van, de Unie en de NBJB worden er moe van en het wordt steeds moeilijker om er over te praten en aan te werken. Nu is er besloten om van de bouw op het terrein van de Vinkenhof *nu* af te zien. Ook is besloten om in 1982 niet meer te reserveren voor de stichting van een eigen conferentiecentrum. Maar wel is er de gebruikelijke motie aangenomen waarin de UC wordt aangemoedigd om door te gaan met onderzoeken. Ik denk dat er eigenlijk niet veel meer te onderzoeken is. We weten nu wel dat een eigen conferentiecentrum met mogelijkheden voor het kampwerk meer dan een millioen kost. We weten ook wel hoeveel we daarvan al beschikbaar hebben. We hebben ook wel zo ongeveer een beeld van de exploitatiekosten van zo'n centrum. Het moet toch mogelijk zijn om er met elkaar uit te komen en vast te stellen of het wel of

HET PENNINGSKE EN DE BETAALCHEQUE

In zijn openingswoord wees voorzitter Broertjes erop dat we voor het werk van zending, opleiding en evangelisatie ongeveer veertig gulden per jaar per baptist zouden moeten offeren. Zulke berekeningen worden meestal voor kennisgeving aangenomen en vervolgens weer de orde van de dag. Maar er was op de AV een zuster die het niet alzo verging. Zij dacht: daar moeten we dan meteen maar mee beginnen. Zij trok uit haar tas niet het penningske der weduwe maar een betaalcheque en vulde het bedrag van veertig gulden in. Ze koos mij uit om het groene papier naar de Uniepenningmeester te leiden, maar wilde zelf uitdrukkelijk anoniem blijven. Dat wordt natuurlijk gerespecteerd maar aan haar voorbeeld mag wel bekendheid worden gegeven, vind ik. Bij dezen dus. Lees verder Lucas eeneentwintig vers twee.

J. R.



niet kan of onder welke voorwaarden het zou kunnen.

Structuren

Over de structuren van de Unie is niet veel gepraat. Er was trouwens ook geen tijd voor. Toch is het wel duidelijk dat we dat niet lang meer kunnen uitstellen.

De AV wordt veel te veel met detailzaken belast die in zo'n groot college nooit goed kunnen worden behandeld. Dat vraagt om een kleinere AV. De coöordinatie tussen de verschillende commissies en organen is niet voldoende. Er is daardoor te weinig zicht op het geheel en dus ook geen gemeenschappelijk beleid. Dat vraagt om een andere structuur van het bestuur. Die twee dingen zijn niet zo gemakkelijk te combineren als niet bevoegdheden worden gebundeld en overgedragen. Een kleinere AV betekend minder afgevaardigden en minder directe betrokkenheid van de gemeenten bij de besluitvorming. Een „eenlaags bestuur" betekent minder zelfstandigheid voor de permanente commissies en dus minder ruimte voor eigen initiatief. Het betekent ook een veel sterkere invloed van het centrale bestuur tegenover de AV. Kortom er zijn hieraan nog wel enkele haken en ogen.

Geloof en leven

Een van de opmerkelijkste dingen vond ik dat herhaalde malen tot uitdrukking is gebracht dat van de Unie hulp wordt verwacht over vragen van geloof en leven. De werkgroep van die naam is maar een kort leven beschoren geweest. Hopelijk hebben zij het geloof behouden. Het is ook de vraag of een werkgroep de juiste vorm voor die dienstverlening is maar dat is een ander verhaal. Hier ligt voor de Unie een nieuwe taak en dit kon wel eens een heel belangrijke taak blijken te zijn. De samenhang met het groeiende werk van de toerusting zal hierbij van groot belang zijn.

Zo levert de eerste AV na de eeuwwisseling van de Unie weer een aantal nieuwe taken en uitdagingen op. Zijn we klaar om ze aan te vatten?

J. Reiling

INTREDE E. L. VERHAAGEN

Zondag 22 november zal br E. L. Verhaagen worden bevestigd tot lerend ouderling van de gemeente te Haulerwijk en Zuidlaren. De bevestiging is 's morgens om 9.30 uur door br D. M. Stigter, Stavoren en de intrede 's middags om 15.00 uur. Beide diensten worden in de eigen kerk te Haulerwijk, Norgerweg 49 gehouden.

Om 19.00 uur is de intrede te Zuidlaren, in gebouw De Rank, Westeinde 10.

Beide gemeenten nodigen belangstellenden hartelijk uit de diensten bij te wonen. Na afloop van beide intredediensten is er koffie.

BEROEPINGSWERK

Benoemd tot hoofd van de afdeling nazorg van de Evangelische Omroep br W. Hessels te Alblasserdam, die deze benoeming, die ingaat per 1 januari a.s., heeft aangenomen.

Begroetingsavond Algemene Vergadering

Woensdag 21 oktober was het zover: de A.V. begon. Ze kwamen van noord en zuid en van het oosten. Nauwelijks van het westen. Want Sneek ligt westelijk. Omringd door veel water. En toch nooit verdronken.
Eeuwenoude gebouwen staan langs grachten en pleinen.
De bedrijvigheid is er groot zodat je het gevoel hebt in het volle leven terecht te komen.

Welkom
Ds Oldenburger, vice-voorzitter van de Unie-Commissie en oud-voorganger van Sneek, verwelkomde de honderden bezoekers: leden van de AV, van commissies en besturen en niet te vergeten: broeders en zusters uit Sneek en wijde omgeving. Want wie wil zoiets nu niet eens meemaken?
Br T. Raadsveld, voorzitter van de raad der Sneker gemeente, sprak er zijn vreugde en dankbaarheid over uit, dat de 101ste AV in Sneek kon worden gehouden. Hij vermaande in broederlijke vriendelijkheid de AV'ers er iets goeds van te maken: dat zijn wij aan elkaar verschuldigd!
Burgemeester Van Haersma Buma sprak namens de plaatselijke overheid en gaf blijk van een goede kennis van de geschiedenis der kerk en der baptisten. Zo werden we ook gewaar, dat Sneek geen grote figuren op kerkelijk terrein heeft voortgebracht. Jammer voor Sneek, jammer voor ons. Maar... uit andere toespraken is duidelijk geworden hoeveel Sneker namen in het Nederlandse baptisme een blijvende plaats hebben.
De burgemeester prees de baptisten als zoekers naar een oorspronkelijk, oprecht gemeentelijk en geestelijk leven en wenste hun daarin Gods zegen.

Een onverwachte verrassing
Burgemeester Van Haersma Buma zette zijn toespraak voort in een andere toonaard. Hij begon enkele en steeds meer feiten en voorvallen uit het leven van ds W. Veenstra te vertellen. En eindigde, zoals u begrijpt, met de mededeling dat het de koningin behaagd had br W. Veenstra te benoemen tot ridder in de orde van Oranje-Nassau. Een staande ovatie van de honderden aanwezigen onderstreepte hun erkentelijkheid jegens Hare Majesteit voor de verleende onderscheiding aan één harer voorgangers. En gaf tevens uitdrukking aan de gevoelens van meeleven met de familie Veenstra.
Br Veenstra - overmand door ontroering (hij wist niets af van alles wat zich achter zijn rug afgespeeld had) - gaf God de eer, betuigde zijn dank aan de koningin en riep uit: Wat we deden was slechts mogelijk door de Unie-gemeenschap!

Bekende accenten
werden daarmee herkenbaar en opnieuw gezet: de AV is het feest van de verbonden gemeenten, die ook verbonden zijn met alle andere kinderen van God.
Daarvan getuigde ook de aanwezigheid van de Raad van Kerken van Sneek en vele anderen. Daarvan gaven eveneens getuigenis de liederen van het zangkoor, de medewerking van een koper-ensemble en de organist.
Daarop de nadruk leggen deed eveneens de toespraak van de voorzitter der Unie-Commissie, br. J. Broertjes; zijn rede las u verleden week reeds.
Zo vertolkte ook br Oldenburger de boodschap van de bijbel: geworteld en gegrond in de liefde van Christus.
Het was goed toeven in de gereformeerde en gerestaureerde Zuiderkerk. Het was goed toeven in de Sneker en andere gezinnen.
De begroetingsavond wekte verwachtingen, die niet beschaamd werden.

P.


Ridder „met gevouwen handen" dankt voor de onderscheiding

BOEKBESPREKING

Dr G. Ubbink: De nieuwe aarde. Uitg. Zomer & Keuning, Ede. Pap. 96 pag.
Een boek van deze schrijver is altijd de moeite waard. In dit boek gaat het om de toekomstverwachting van de christen, op grond van de bijbel.

Wat komt er na de dood? Wat doet God in de geschiedenis? Dan kan het niet anders of het gaat over de messiaanse verwachting van Israël en de gemeente, over de opstanding en het leven in het koninkrijk van God, over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

De schrijver helpt de lezer tot een eigen overtuiging te komen, die - geheel juist - nimmer een afgeronde overtuiging kan zijn. Want wie over de toekomst spreekt zoals die uit Gods hand tot ons zal komen, spreekt over dingen die op geen enkele wijze ooit geschiedenis en dus kenbaar geweest zijn. De toekomst gaat het denken te boven.

Maar de toekomst is wél werkelijkheid, en daarom voorwerp van overpeinzen, nadenken, doordenken.

Daarbij kan dit boek helpen. Graag aanbevolen

P.

MEDEDELING

Gevonden op het studentenweekend van 9-11 oktober jl.: een bruine sjaal. Terug te bekomen bij Baptist, Rabenhauptstraat 5a, 9725 CA Groningen.

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID- EN WEST-NEDERLAND

Najaarsbijeenkomst op 7 november a.s. om 10.30 uur in Het Nieuwe Verbond, Jagerslaan 9, Rotterdam-Zuid. Ds M. Cohen behandelt: Samenwonen.
Sluiting om 14.00 uur.

BAPTISTEN IN DE WERELD

Waar kun je baptisten tegenkomen? In bijna alle landen van de aarde, in alle continenten:

Europa	1.074.117
Afrika	886.978
Azië	1.488.636
Midden Amerika	166.812
Noord Amerika	26.157.028
Oceania	91.574
Zuid Amerika	591.138
Midden Oosten	1.297
Totaal	30.457.580

De tien landen met de meeste baptisten zijn:

Verenigde Staten	25.991.699
India	772.4866
Rusland	545.000
Brazilië	505.402
Birma	372.245
Nigeria	281.000
Zaire	259.095
Groot Brittannië	170.999
Roemenië	160.000
Canada	124.772

NIEUWE KERK IN PERNIS

Wie zich de vreugde om de verkrijging van een eigen woning door een jong-gehuwd stel kan voorstellen, die kan zich ook de vreugde van de gemeente Pernis-Hoogvliet voorstellen.

Voor het eerst in haar meer dan veertig-jarige geschiedenis heeft zij de beschikking gekregen over „een huis om in te wonen, om lief te hebben en om gasten te ontvangen".

Zaterdag 17 oktober was de feestelijke ingebruikneming, beginnend met een wijdingsdienst onder leiding van br Fred Smid. Het zangkoor liet zich op een voortreffelijke wijze horen, terwijl br Van der Steen een medidatie verzorgde over het enige fundament, n.a.v. 1 Cor. 3 : 10-16.

Uiteraaard klonk daarin de dankbaarheid door voor dat wat de Heer der gemeente aan de baptisten in Pernis-Hoogvliet geschonken heeft. Maar er werd niet voorbijgegaan aan de grote verantwoordelijkheid die dit geschenk op de broeders en zusters legt. De naam van het ontmoetingscentrum „De Heuvel" is ontleend aan de naam van de boerderij die voorheen op die plaats stond. Vanaf een heuvel - aldus br Van der Steen - kun je ver zien; de gemeente blikt de toekomst in omdat zij Jezus verwacht. Mensen mogen in De Heuvel elkaar en vooral God ontmoeten, en zó moed vatten voor de toekomst.

Het gebouw

Het ontmoetingscentrum heeft een eenvoudige grondvorm: een rechthoek. De smalle kant is aan de straat gelegen; de lengte is aanzienlijk, maar dat kon omdat het terrein een grote diepte heeft. In deze rechthoek bevinden zich drie zalen van ieder 6 bij 6 meter; een buffet met kookgelegenheid is wat smaller, zodat er een pracht van een ontmoetingsruimte is, die uitmond op een brede gang die naar de eigenlijke kerkzaal leidt. Ruime toiletten horen er bij. Aparte vermelding verdient het toilet voor rolstoelgebruikers.

De kerkzaal biedt normaal plaats aan 250 bezoekers, maar zonder grote problemen te geven kunnen ook 300 mensen gemakkelijk zitten. Het liturgisch centrum is eenvoudig: een losse kansel waarnaast de avondmaalstafel een plaats kan vinden. Het doopvont is verzonken in de vloer van het liturgisch centrum; het is diep en ruim van formaat.

De aanwezigheid van het doopvont - wie had ook anders verwacht dan dat er een doopvont in de kerk geplaatst zou worden? - maakt het voor het eerst in de geschiedenis mogelijk in Pernis doopdiensten te houden.

Wat zoiets wel kost?

Inclusief de naastgelegen/aangebouwde kosterswoning veel meer dan een miljoen gulden. Een enorme investering dus. Een bedrag dat per lid de 10.000 gulden te boven gaat. (de gemeente telt ruim 110 leden). De huisvestingslasten voor de gemeente zijn dan ook erg hoog.

Maar de geemente kon niet anders. Er móest wat gebeuren. En er ís wat gebeurd. Vanuit het geloof. Niet uit dwaze waaghalserij, maar vanuit het vertrouwen dat de Heer die de opdracht tot de arbeid gaf, ook de middelen zal geven. Dat alles sloot niet uit dat in nauw overleg met de Unie-Bouw-Stichting zorgvuldig overlegd, gewikt, gewogen, gemeten, bekeken en beslist werd.

Het resultaat mag er zijn. Pernis-Hoogvliet: van harte gelukgewenst!

Te meer geldt dit omdat onze gemeenten in de randstad het beslist niet zo gemakkelijk hebben.

Meeleven

Br F. Sikkema overhandigde als voorzitter van de bouwcommissie aan de voorzitter van de gemeente, br Thio, de sleutel. De oud-voorgangers D. Slort, Scholte, Looye en Pflaum probeerden hun gevoelens onder woorden te brengen, en ieder speurde de ontroering. Br H. Ploeger vertegenwoordigde de Unie-Commissie, terwijl br W. Lindeman namens de UBS groeten overbracht. Vertegenwoordigers van de plaatselijke hervormde en gereformeerde kerken spraken hun vreugde uit over het feit dat de baptisten nu een eigen dak boven het hoofd hebben. De wijkraad Pernis heeft een belangrijke steun gegeven aan de kerkbouw. Enkele broeders die vanwege hun verbondenheid met het begin van de gemeente een warme plek voor Pernis in hun hart behouden hebben, lieten dat duidelijk blijken.

Een bijzonder moment was wel aanwezig toen een lid van de familie Molendijk, eigenaar en bewoner van de boerderij De Heuvel, het woord voerde. „Op deze plek zijn wij allen geboren" zei zij. Zij verzocht de aanwezigen Psalm 138 te zingen: 'k Zal met mijn ganse hart uw eer bezingen Heer, U dank bewijzen. Daarmee sprak ze eigenlijk uit: Mogen op deze plaats maar velen wedergeboren worden!

Familiefeest

Velen waren uitgenodigd, velen waren gekomen (de kerk was vol). Oud-leden, vrienden, broeders en zusters uit andere gemeenten, vertegenwoordigers van verschillende instanties... na de dienst gingen ze koffie drinken, kijken en praten. Kunt u het zich voorstellen? Ja toch zeker!

En zo werd het ontmoetingscentrum in gebruik genomen. Dankbaar, in verbondenheid met velen. Want Pernis-Hoogvliet is deelgenoot in de arbeid van onze Heer over heel de aarde.

Totdat Jezus komt

Ploeger

PORTUGAL

De Baptisten Unie van Portugal nam op haar vergadering van 14-17 september jl. de 54ste gemeente op, die van Cascais.

Deze gemeente krijgt hulp van de Europese Baptisten Federatie bij de bouw van haar kerk.

De 54 gemeenten, die in de unie verenigd zijn, doopten in 1980 183 bekeerlingen. Ter unievergadering waren ook enkele voorgangers uit Angola aanwezig. Daarover kan men zich bijzonder verblijden!

Overzicht van het interieur





Representatie
Op 17 oktober vond in Pernis de opening plaats van het nieuwe gemeentecentrum, waarbij *ds H. Ploeger* namens de UC aanwezig was.

Bij het afscheid van ds. G. Brongers van Hoogeveen op 25 oktober - hij gaat na veertig dienstjaren met emeritaat - zal de UC zich door *br H. ter Braak* laten vertegenwoordigen.

Veertien dagen later - op 8 november - doet ds. J. Bouritius in deze gemeente zijn intrede, waarbij *ds J. A. Brandsma* voor de UC aanwezig zal zijn.

De Stichting Youth for Christ herdenkt op 31 oktober vijfendertig jaar YFC-werk in Nederland; en bij die gelegenheid geeft *ds A. Visscher* als UC-afgevaardigde „acte de présance".

Zendingsnieuws
Mogen wij u nog even herinneren aan de nieuwe *Zendingskalender* voor 1982? We hebben daar op deze plaats op 2 oktober al iets over geschreven. U weet misschien, dat de helft van de opbrengst ons eigen zendingswerk ten goede komt. Verleden jaar was dat maar liefst *f* 4.594,— netto! En dat is, dunkt ons, het vermelden echt wel waard. De kalender kost *f* 6,50 per eksemplaar. Bij voorkeur bestellen via uw sekretaris of de boekentafel in uw gemeente, anders rechtstreeks bij het Uniebureau.

Voor het *jubileumprojekt* beginnen thans met grote regelmaat giften binnen te komen. Deze geldelijke inzameling zal tot eind december 1981 worden voortgezet. We mikken op honderdduizend gulden. Via de „Wilde Ganzen" mogen we op een bijdrage van *f* 40.000,— rekenen; maar de overige *f* 60.000,— moeten we zelf op tafel leggen: *Postrekening 9260 ten name van de Unie, onder vermelding: jubileumprojekt.* Namens de gemeenten in Noord-Kameroen - het geld is bestemd voor renovatie en modernisering van de medische klinieken - hartelijk dank!

Nu we het toch over zending hebben: Denkt u ook aan de postzegelaktie van *br K. Kuperus?* Er is tot nu toe dit jaar *f* 1.600,— binnengekomen, zo schreef hij verleden week. Zullen we het gestelde doel voor 1981 - drieduizend gulden - halen? 't Is in ieder geval de moeite waard om het te proberen! Want met de opbrengst van de postzegels - maar ook oude ansichtkaarten van vóór 1940 zijn welkom - kunnen we *iets ekstra's voor de zending* doen.

Algemene Vergadering
Ja, het is zover. Van 21 tot en met 23 oktober wordt deze week in Sneek de 101ste Algemene Vergadering gehouden. Het Dagelijks Bestuur heeft op 12 oktober aan de voorbereiding de laatste hand gelegd. Een groot aantal brieven van gemeenten kon de afgelopen dagen nog worden beantwoord. In het Uniebureau is het elk jaar om deze tijd een drukte-van-belang. Maar we doen ons best!
De vorige keer hebben wij u enkele buitenlandse gasten genoemd, die we bij de herdenking van honderd jaar, Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland mogen verwachten. Voorts zullen namens enkele instanties, waarmee wij betrekkingen onderhouden, o.a. aanwezig zijn: *deken J. M. E. Keet* (Interkerkelijk Contact Israël), *ds P. Bijlefeld* en *ds R. J. van der Veen* (Nederlandse Zendingsraad), en *ds G. Vegter* (Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel). In deze bijeenkomst hopen wij ook stil te staan bij het afscheid van *ds J. B. van der Veen en mevr. F. van der Veen-Vorsteveld,* die vele jaren in de zending - eerst in Zaïre en later in Kameroen - werkzaam zijn geweest.

Radiodiensten
Op 8 november zal de kerkdienst van de gemeente in Leiden via de radio worden uitgezonden; daarover leest u meer in het volgende nummer. De afgelopen week vergaderden de leden van onze Radio- en Televisiekommissie samen met de deputaten van enkele andere kerken. In de eerste helft van 1982 zullen op 7 februari en 4 april radiokerkdiensten vanuit onze gemeenten worden uitgezonden.
Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEM
GEMEENTEBERICHTEN
N - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

Hengelo 't Venster - (W.B.). Op zondagmiddag, 11 oktober vond onder grote belangstelling in onze wijkgemeente de bevestiging en intrede plaats van ds Y. Horjus, komend van Makkum en Workum.
Veel afgevaardigden van andere gemeenschappen waren op onze uitnodiging ingegaan. Ook de Syrisch-Orthodoxe Kerk had twee van haar mensen afgevaardigd. Zij lieten hun felicitaties vergezeld gaan van cadeaux (bloemen en een bijbel, die slechts van achteren naar voren te lezen is, vanzelfsprekend alleen door degenen, die de betreffende taal kennen).
Ds Horjus werd in deze dienst ingeleid door zijn vriend en voorganger, ds Wijchers van Zwolle. Beide predikanten hadden hun toespraak ontleend aan 2 Timotheüs 1. Laatstgenoemde besprak vers 6, eerstgenoemde vers 7. Het lijkt niet raadzaam de toespraken weer te geven, want ook al zou het beknopt gebeuren, dan nog zal er veel van de betekenis verloren gaan. Wel zou iets van de verbinding tussen voorganger en gemeente verteld kunnen worden. Teneinde doel en zin van de verbinding duidelijk te maken, werd eerst een verantwoording afgelegd. Van de gemeente, die bestaat om van haar Heer te getuigen en Zijn heerschappij over alles te proclameren, wordt gezegd, dat zij een uitverkoren geslacht enz. is om de grote daden te verkondigen van Hem, die haar uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. Voor deze taak zijn door God geroepen herders en leraars nodig. Daarom aan de gemeente Hengelo (O) de volgende vragen: „Aanvaardt en erkent u broeder Y. Horjus als de u van God gegeven voorganger en herder; belooft u hem te zullen steunen in zijn arbeid, hem de achting en de liefde te zullen schenken, die hem naar Gods Woord als dienaar van Christus toekomen; hem te zullen dragen in uw gebeden en voor zijn stoffelijk en maatschappelijk welzijn te zullen zorgen".
Als antwoord daarop moest de gemeente gaan staan en we hebben geen lid zien zitten.
Broeder Horjus kreeg de volgende vragen aangeboden: „Belijdt u hier voor God en Zijn heilige gemeente ,dat u zich door Hem geroepen weet tot de verkondiging van het Evangelie van Zijn Zoon, Jezus Christus ,de bediening van Zijn inzettingen en het opzicht over Zijn gemeente; aanvaardt u deze gemeente, die u tot voorganger beriep, als de door u God toevertrouwde kudde en belooft u deze gemeente overeenkomstig uw hoge roeping te zullen leiden en voorgaan in de prediking en het onderwijs van het Woord van God, in de zielszorg, in troost en vermaning; haar te zullen achten en liefhebben als het Lichaam van Christus. Zo immers wil de Heer, dat de voorganger staat tegenover de gemeente". Het antwoord van ds Horjus luidde: Ja, door de kracht van Gods Geest. En hiermee was de verbinding een feit.
Na de preek van ds Horjus werden woorden van welkom gesproken door br Derks namens onze gemeente, door ds Brandsma namens de Uniecommissie, door zr Nederlof namens het Gewest,

terwijl een broeder uit Workum enige bemoedigende woorden tot gemeente en voorganger richtte en tevens de gelegenheid te baat nam de attestaties aan onze vice-voorzitter te overhandigen. In het geheel van de dienst werden ook zr Horjus en de kinderen Jelle en Dirk Jan betrokken.
Ook het Vensterkoor, o.l.v. haar dirigent br Drenth, verleende haar gewaardeerde medewerking.
's Avonds vond, nog steeds in aanwezigheid van verschillende genodigden, de begroetingsbijeenkomst plaats, waarin de verenigingen zich presenteerden. Een quiz, een zingend duo, een blaasquintet, een zangstukje van Zusterhulp, alsmede de goede woorden van de presidentes en overige leidslieden van die verenigingen, vormden zo'n beetje de hoofdschotel. Ook had een raadslid een huwelijksakte opgesteld, die door ds Horjus getekend en door de getuigen (alle leden van de raad) ondertekend moest worden.

Workum-Makkum - (J.R.). Nog maar kort geleden heeft u kunnen vernemen van het afscheid van de fam. Horjus. Hier zijn we reeds weer omdat inmiddels het nieuwe voorgangersgezin zijn intrede in onze gemeenten deed op zondag 4 oktober jl.
Voor de bevestiging mocht gebruik gemaakt worden van de gereformeerde kerk in Workum. De kerk was geheel bezet. Ds Y. Horjus was van Hengelo overgekomen om ds S. A. Wijchers van Zuidlaren te bevestigen in zijn ambt en aan de beide gemeenten te verbinden.
Ds Horjus had voor de prediking de tekst gekozen uit 1 Thess. 5 : 24 „Hij die u roept is getrouw, die het ook zal doen".
Het was een bemoedigend woord, niet alleen voor ds Wijchers maar voor een ieder onzer. Het zangkoor uit onze beide gemeenten verleende in deze blijde dienst haar medewerking. Het was ontroerend toen voorganger en gemeente aan elkaar verbonden werden.
Na dit gebeuren beklom ds Wijchers als onze nieuwe voorganger de kansel, om de gemeente zijn eerste prediking voor te leggen. Daarin liet ds Wijchers vooral zijn opdracht naar voren komen n.a.v. de tekst uit Johannes 20 : 21 waarin Jezus zeide „Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".
Vervolgens was er gelegenheid een woord van welkom te richten tot de fam. Wijchers door vele afgevaardigden onder wie de burgemeester van Workum en Wonseradeel en van plaatselijke vertegenwoordigers en enkele andere afgevaardigden uit Delfzijl, Zuidlaren, de Friese Bond en Unie van Baptisten Gemeenten.
Ds Wijchers bedankte een ieder voor de goede woorden tot hem gericht.
Na de dienst was er gelegenheid in de zaal achter de kerk persoonlijk kennis te maken met het nieuwe voorgangersgezin onder het gebruik van een kopje koffie met iets daarbij, en voor hen, die van buiten waren, was er tevens brood om mee te nemen voor onderweg, het was een genoeglijk samenzijn.
's Avonds was er in Makkum in het Gereformeerd Jeugdhuis een begroetingsavond voor gemeente en vrienden, en konden verschillende clubs en verenigingen zich aan het voorgangersechtpaar presenteren, op soms heel leuke en originele wijze.
We kunnen terug zien op een gezegende dag. We zijn de Heer der Gemeente zeer dankbaar voor al het goede dat Hij ons steeds doet toekomen.

Musselkanaal - (J.L.). Het was zondag 18 oktober de laatste dag dat onze voorganger ds Bouritius met zijn gezin in ons midden was. Na 5½ jaar in de gemeente te hebben doorgebracht, werd een beroep aangenomen naar de gemeente Hoogeveen.
De laatste zondag is wel een beetje moeilijk om afscheid te nemen van elkaar, maar gemeente en voorganger hebben een bijzonder goede tijd gehad. Wij hoorden die dag dan ook niet bij de treurenden. In beide diensten was de kerk meer dan bezet.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Evangelisatie op de Algemene Vergadering

Als dit nummer van De Christen onder uw aandacht komt, is de 101ste AV weer achter de rug. Op de uitgebreide agenda is ook een plaatsje ingeruimd voor het evangelisatie-werk, waarvoor we samen de verantwoording op ons hebben genomen. Ik geloof, dat we ongeveer drie kwartier hebben! Niet veel, zult u zeggen, maar er staat natuurlijk nog heel wat meer op de agenda. En dat krijgt ook niet veel kans op een uitgebreide gedachtenwisseling. Misschien moeten we er nog wel eens weer over denken, hoe méér inhoudelijkoverleg mogelijk is tijdens een AV.
De E.C.U. heeft in zijn jaarverslag in elk geval een poging hiertoe ondernomen door in het voorwoord een paar vragen op te werpen voor de plaatselijke en landelijke situatie. We hopen, dat er in de gemeenten over gepraat is en dat ook op de AV een paar waardevolle gedachten zullen worden uitgesproken.

Die vragen luiden:
VERSTAAN wij nog duidelijk de opdracht van Jezus Christus om door onze verkondiging en onze levensstijl de boodschap van zijn verlossend en vernieuwend werk op een geloofwaardige manier aan de wereld door te geven?
BEREIKEN wij met het evangelie ook werkelijk de mensen in onze steden en dorpen, die - vaak in grote geestelijke nood - zonder enige relatie met God leven?
ZIJN WIJ IN STAAT EN BEREID om juist die mensen in de liefde van Christus op te zoeken en voor hen een plaats in onze gemeenten en gezinnen in te ruimen?
Daaronder staat: Als we deze moeilijke vragen overslaan, laten we de wezenlijke inhoud van ons evangelisatiewerk buiten beschouwing. Daarmee verschraalt de discussie tot een puur zakelijk, organisatorische en - waarschijnlijk vooral - financiële gedachtenwisseling.
Het zal mij benieuwen, wat hiervan terecht komt!

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

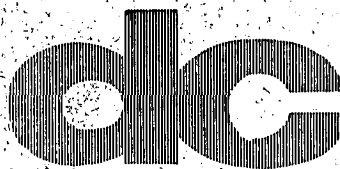
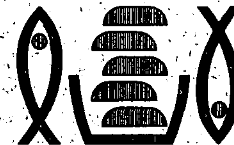
De prediking in de morgendienst was uit Openbaring 22 : 21: „De genade van onze Here Jezus Christus zij met u allen". In de loop der jaren zijn wij de bijbel doorgewandeld. De genade van God is alles omvattend; het loopt Hem niet uit de hand. Zijn Amen heeft heel de schepping omsloten. Hij nodigt voor de bruiloft. Dan is de bijbel uit.
Na de prediking noodde ons secretaris, br B. Schaap, de afgevaardigden naar de sprekershoek. Br J. Hooiveld sprak namens de gemeente. Burgemeester A. A. Beckering van Rhijn sprak namens de plaatselijke overheid, br Grooten namens de baptistengemeente Valthermond, die bedankte voor het werk dat ds Bouritius had gedaan als consulent, br Prost sprak namens de gemeente Hoogeveen. Verder namens de Chr. Mavo, de interkerklijke evangelisatiecampagne en het bejaarden tehuis „De Beukenhof". Anderen stuurden brieven.
's Avonds was de gemeente enigszins feestelijk bijeen. Alle verenigingen hebben prachtig weergegeven hoe fijn het allemaal wel geweest is in de afgelopen jaren.
Op 23 januari a.s. D.V. zal onze nieuwe voorganger ds Kos zijn intrede doen. Wij zien al weer uit naar deze dag. Wij weten ons rijkelijk gezegend door de Heer.

BERICHT VAN DE SEKTIE J.M.C.

Op 6 en 7 november a.s. wordt er een instruktieweekend gehouden op „de Bron" in Dalfsen vóór leiders en leidsters van de Jongens- en Meisjesclubs. Ook belangstellenden zijn welkom.
Het programma voor dit weekend is als volgt.
Vrijdag:
vanaf 19.00 uur aankomst, koffie
20.00 uur opening, welkom.
20.30 uur „Geloven op de manier van kinderen", inleiding en verwerking in verschillende groepjes (met dia's, poster, bijbelgedeelte enz.).
22.00 uur dagsluiting
Daarna voor de liefhebbers:
★ oefenen in kaarsentrekken.
★ bezig met jutepoppen.
★ bezichtigen van allerlei werkstukjes.
★ praten met elkaar.

Zaterdag:
8.00 uur ontbijt.
9.00 uur wijding.
9.30 uur diverse handarbeidtechnieken.
U kunt er twee kiezen uit:
1. Werken met leer.
2. Naaldtechnieken met wol.
3. Nieuwe verftechniek (tri-chem).
4. Mozaïekwerk met kosteloos materiaal.
5. Piepschuim.
6. Leuke dingen met touw.
12.30 uur warm eten.
14.00 uur nieuwe liederen leren.
15.00 uur sluiting.
Lakens en slopen meenemen of huren.
Zo vlug mogelijk opgeven bij het Jeugdburo in Drachten, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW, tel. 05120-15687.
De kosten bedragen *f* 29,50.
J.M.C. Werkgroep

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. F. E. Huizinga, ds. H. Ploeger, dr. J. Reiling, ds. C. van Wier en ds. H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds. H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 15 oktober is door haar Heer thuisgehaald onze moeder, groot- en overgrootmoeder,

HENDRIKJE VAN DER GOOT-DE VRIES

in de leeftijd van 82 jaar.

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op 19 oktober op de begraafplaats Westgaarde in Amsterdam.

Geldrop:
A. van der Goot
Z. van der Goot-Pots
Amsterdam:
Y. J. C. Kersten-van der Goot
Zoetermeer:
G. H. van der Goot
J. van der Goot-Meerkerk
Klein- en achterkleinkinderen

Correspondentieadres: Mevr. Kersten, K. Klinkenbergstraat 12 III, 1061 AM Amsterdam.

God nam tot Zich op Zijn tijd en wijze onze zuster

H. A. TEN BLOEMENDAAL-SCHULTZ

ondanks pijn en strijd heeft ze velen onzer verblijd met haar gaven.
De liefde vergaat nimmermeer.

Baptistengemeente Haarlem

Op de laatste dag van haar 81ste jaar werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

SJOUKJE SMITS-VEERSMA

2 Cor. 5 1

Baptistengemeente Stavoren

Veilig in Jezus armen

Op 15 oktober 1981 werd onze zuster

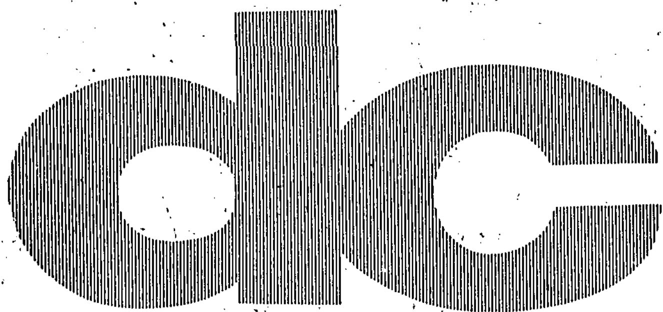
HENDRIKJE VAN DER GOOT-DE VRIES

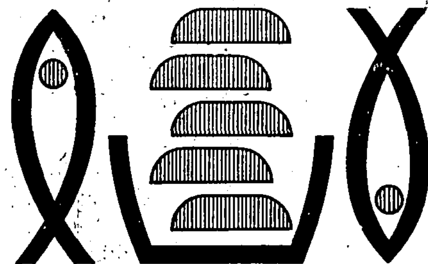
op de leeftijd van 82 jaar door de Heer thuisgehaald

Baptistengemeente Amsterdam-West

Jongeman 27 jaar woonachtig in Z.O.-Drenthe zoekt kennismaking met jongedame 25 à 30 jaar, positief christelijk, licht gehandicapt geen bezwaar. Brieven onder nummer 10.950.

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 44 - 6 november 1981



Het leek wel of het dat jaar in de lucht zat. 1881. Niet alleen het stichtingsjaar van dienstverlenende instanties zoals de P.T.T., maar ook het stichtingsjaar van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten en van de Unie van Baptistengemeenten. Twee „kerkelijk" honderdjarigen.
Naast de aandacht die we dit jaar besteedden aan ons eigen jubileum, willen we nu ook eens kijken naar de andere honderdjarige:
de Unie van Baptistengemeenten.



TWEE MAAL HONDERD

De eindredakteuren van de landelijke periodieken van beide geloofsgemeenschappen antwoordden op dezelfde vragen. De Bond en de Unie hebben overeenkomsten, maar kennen ook verschillen. Met name op het plaatselijk vlak wordt nog al eens samengewerkt.

Noch de Bond, noch de Unie is ontstaan uit een scheuring van een andere kerk. Kunt u vertellen hoe die Bond en hoe die Unie er dan wel zijn gekomen?

Bond: Er waren in Nederland in de 19e eeuw een aantal geloofsgemeenschappen die los van welke kerk dan ook waren ontstaan. Ze werden zendingsgemeenten, kringen, stations of evangelisatiën genoemd. Ze hadden onderling wel kontakten met elkaar. Onze Bond is begonnen met 5 gemeenten.
Vier van de 5 gemeenten waren door leerlingen van ds H. W. Witteveen uit Ermelo gesticht. Witteveen had grote aandacht voor de zending, en, zeker vanuit eigen ervaringen, een even grote afkeer van synodaal gezag.
Hijzelf is dan ook met zijn gemeente niet toegetreden tot de Bond, wellicht uit angst dat de Bondsidee toch teveel op een overkoepelend beslissingsorgaan zou gaan lijken.

Unie: De Unie werd gesticht door 7 baptistengemeenten, die zich in die tijd liever gemeenten van gedoopte christenen noemden. In 1845 werd de eerste baptistengemeente gesticht in Stadskanaal door dr. J. E. Feisser.
Feisser was door de N.H. kerk afgezet, omdat hij weigerde kinderen te dopen en avondmaal te vieren met „dezulken die geen enkel poging deden om als ware christenen door het leven te gaan". In zoverre is er een overeenkomst tussen het ontstaan van de v.e. en de baptistengemeenten: ze ontstonden vaak als protest tegen het lakse kerkelijk leven.
Ook de afgescheiden gemeenten (van Hendrik de Cock c.s.) waren niet aantrekkelijk voor hen die later lid werden van v.e. en baptisten gemeenten. Men zocht meer naar het leven dan naar de leer, zou men kunnen zeggen. Tot oprichting van de Unie besloot men om onderlinge liefde tussen de gemeenten te bevorderen, om een brok gemeenschap tussen gelijkgezinden te openbaren en om samen die taken te doen die voor één gemeente te omvangrijk waren.

Wat zijn de kenmerken van uw gemeenten?

Unie: Vaak wordt als voornaamste kenmerk door buitenstaanders genoemd de verwerping van de kinderdoop. Dat is echter slechts een gevolg van de visie op de gemeente van Jezus Christus, die naar ons inzicht een gemeente moet zijn van mensen die vrijwillig, van ganser harte en voortdurend Jezus Christus erkennen als Heer en Heiland. Persoonlijk geloof geeft niet recht op de doop, maar legt de plicht op tot het ondergaan van de doop. Zó ontstaat de gemeente der gelovigen. In deze gemeente zijn alle leden evenwaardig. Ook de gemeenten der gelovigen zijn evenwaardig. Dit sluit de autonomie der plaatselijke gemeente in. Het sluit echter de gedachte uit dat de gemeenten elkaar niet nodig zouden hebben.
Wèl betekent deze gedachte van de evenwaardigheid dat de ene gemeente niet over de andere kan heersen. In onze uniegemeenschap kennen we geen verplicht te aanvaarden belijdenis. We kennen slechts afspraken die gezamenlijk genomen worden, tot welzijn van iedere gemeente. Iedere gemeente regelt haar eigen werk; zij is het die initiatieven neemt voor evangelisatie en zending. Zij beslist zélf wie haar dienen, op zowel als onder de kansel.
Mannen en vrouwen kunnen door de gemeente geroepen worden tot deze dienst. De vrouwelijke predikant is nog onbekend, vrouwelijke ambtsdragers zijn in verschillende gemeenten werkzaam.

Bond: Een heel aantal dingen zijn hetzelfde. Kenmerkend voor onze gemeenten is ook het persoonlijk geloof, en de nadruk op ieders verantwoordelijkheid. We proberen het algemeen priesterschap van de gelovigen zoveel mogelijk in praktijk te brengen. Tegelijkertijd speelt bij ons de autonomie van de plaatselijke gemeente een grote rol. Allerlei zaken zoals de vrouw in het ambt (wij kennen overigens wel vrouwelijke predikanten), oekumene en gebruik van liederenbundels, worden door iedere gemeente op eigen wijze ingevuld.

Maar de opleiding van predikanten, de zending en evangelisatie, de dienst aan Israël, vrouwen- en jeugdwerk wordt door de gemeenten samen gedragen. Daarnaast is er vanaf het begin grote aandacht geweest voor de zending. Dat is ook één van de redenen geweest waarom men tot een Bondsvorm overging: men wilde op het gebied van zending samenwerken, omdat men vond dat je als gemeenten samen meer kon bereiken dan als gemeente alleen.

Beide geloofsgemeenschappen vierden hun eeuwfeest. Hoe verliep die viering?

Bond: Het jubileum is op drie manieren gevierd. Allereerst was en is er het jubileumgeschenk. We wilden een bedrag bijeenbrengen voor zending en evangelisatie in binnen- en buitenland. Tenslotte willen we onze naam van zendingsgemeenten waar maken! (Hoewel je je natuurlijk niet van zending af maakt door alleen maar geld te geven). De aktie voor dat jubileumgeschenk is in september 1980 gestart en in juni 1981 hadden we een half miljoen bij elkaar. De aktie loopt door tot het eind van dit jaar.
De tweede manier van vieren bestond uit publiceren. Bij uitgeverij Kok is een boek verschenen over wat de Bond in het verleden bewogen heeft en hoe de Bond mogelijkerwijs de toekomst in zou kunnen gaan. Een twaalftal mensen hebben er hun medewerking aan verleend. Daarnaast is „Ons Orgaan" verschenen met een jubileumnummer over de afgelopen honderd jaar in woord en beeld.
Dan was er half juni de jubileumdag. Ruim 2500 mensen kwamen in Dronten bij elkaar. Er was een dienst waarin God gedankt werd en waarin we het Heilig Avondmaal met elkaar vierden. 's Middags werd een musical-achtig spel opgevoerd en tussendoor werd veel gezongen. Op 13 september was er in de plaatselijke gemeenten een dankdienst. Een werkgroep had daarvoor een liturgie gemaakt, zodat de gemeenten door op dezelfde dag van dezelfde liturgie gebruik te maken, toch ook in de plaatselijke viering hun verbondenheid gestalte konden geven. Een fijne bijkomstigheid is, dat het werken aan het jubileum de gemeenten meer tot elkaar heeft gebracht.

Unie: Ik moet zeggen dat wij ons jubileum echt bescheiden gevierd hebben. Op 19 september hadden we een grote toogdag in Zuidlaren met ruim 4500 deelnemers (en een t.v.-uitzending op de zondag erna). Deze toogdag was een echt familiefeest, waarin de verbondenheid ervaren werd. Met deze toogdag verbonden was een aktie voor hulp aan het zendingsgebied van het Europese Baptisten Zendingsgenootschap; streefbedrag was en is één honderdduizend gulden. Belangrijk minder dus dan uw streven.

Op 22 oktober vond tijdens de 101ste Algemene Vergadering in Sneek een min of meer officiële herdenking plakts, waarin ook afgevaardigden van zustergemeenschapen aan het woord kwamen. Belangrijker dan deze beide vieringen lijkt mij echter de sterke impuls die door het jubileum uitgeoefend is op de komst van de Gemeente Bijbel School, een leerhuis der gemeente, zou men kunnen zeggen. Het jubileummotto was: Gezegend en gezonden. Daarin hebben toerusting, getuigenis en dienst hun plaats. Een jubileumlied, artikelen in ons weekblad en andere zaken hielden de aandacht gericht op 100 jaar uniegemeenschap. Daardoor is de gemeenschap gesterkt, hoewel tot ons diep leedwezen in 1980 2 gemeenten met 170 leden zich aan de Unie onttrokken.

Hoe staan de gemeenten tegenover de oekumene?

Unie: Na de stichting van de Wereldraad van Kerken in 1948 sloot de Unie zich daarbij aan, en ook bij de Oecumenische Raad in Nederland. Naderhand bleken een aantal gemeenten echter grote moeite met deze lidmaatschappen te hebben. Daarom besloten de gemeenten zich terug te trekken, om de eenheid in eigen kring te kunnen bewaren. Ongeschonden bleef echter het lidmaatschap van de Baptisten Wereld Alliantie en de Europese Baptisten Federatie. Met name in deze laatste organisatie hebben Nederlanders een rol gespeeld die in overeenstemming is met onze krachten. Al een aantal jaren werkt onze Unie ook krachtig mee in de zendingsarbeid die door elf west europese Unies in Afrika en Zuid Amerika wordt gedaan.
Plaatselijk hebben sommige gemeenten goede ervaringen in de samenwerking met andere kerken en gemeenschappen, niet in het minst ook met e.v. gemeenten. We zijn dus geen lid van de Wereldraad van Kerken of Raad van Kerken in Nederland, en ook niet van I.C.C.C. of Evangelische Alliantie.
Wel is er een voortdurende bezinning op de vraag op welke wijze kontakten gelegd en verstevigd kunnen worden tussen onze gemeenten en soortgelijke gemeenten.

Bond: Ook wij zijn als Bond geen lid van de Wereldraad (waren dat overigens in '48 wél), Raad van Kerken, I.C.C.C. of Evangelische Alliantie.
Op plaatselijk terrein zijn er nogal wat gemeenten die lid zijn van een Raad van Kerken of uitstekende kontakten hebben met andere kerken. Dat heeft ook weer te maken met de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeente. Daar moet ik meteen bij zeggen dat er vanuit de Beginselverklaring van de Bond een principiële openheid is naar andere kerken en geloofsgemeenschappen toe. De Bond als geheel is wel vertegenwoordigd in bepaalde oekumenische instellingen, zoals de Stichting Oekumenische Hulp en het Nederlands Bijbelgenootschap. Sinds enkele jaren is er een samenwerkingsregeling met de N.H. kerk op het gebied van kanselruil e.d. Wat betreft de zending werken we nauw samen met Oegstgeest (N.H. kerk) en ook wel eens met geloofszendingen. We zijn lid van de Internationale Bond van V.E.G.

Een laatste vraag: Hoeveel gemeenten en leden telt uw geloofsgemeenschappen?

Bond: We hebben 47 gemeenten met ongeveer 7700 leden. Maar als we het aantal doopleden en vrienden meetellen, komen we wel op het dubbele aantal. We hebben 57 predikanten, waarvan er 20 in een gemeente werkzaam zijn. Onze Theologische opleiding heeft op dit moment 17 studenten.

Unie: Op 1 januari 1981 telde de Unie 80 gemeenten met 12.055 leden. Met kinderen en vrienden daarbij komen we op zo'n 30.000 baptisten in de uniegemeenschap. We hebben 77 predikanten, waarvan 58 in een gemeente werkzaam zijn, 6 vrijgesteld (algemeen sekretaris, 3 docenten, evangelist en jeugdconsulent) en 13 op ander terrein arbeiden. Op het seminarium in Bosch en Duin, dat aanleunt tegen de rijksuniversiteit in Utrecht, studeren 27 broeders en zusters, waarvan 20 broeders voor de opleiding tot voorganger door onze gemeenschap zijn aanvaard.
Aan uw laatste vraag wil ik graag een laatste opmerking koppelen: onze bede als uniegemeenschap is dat de Heer der gemeenten de Bond én de gemeenten tot een rijke zegen moge stellen voor heel ons volk.

Bond: Dat bidden wij ook van harte de gemeenten en de Unie toe.

ds H. Ploeger/mevr. E. Spee

(Dit interview wordt opgenomen in „Ons Orgaan", maandblad van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten).

INTREDE Ds J. BOURITIUS

Zondag 8 november a.s. zal D.V. ds J. Bouritius zijn werkzaamheden in de baptistengemeente te Hoogeveen beginnen. 's Morgens om 10.00 uur vindt de bevestiging plaats door ds G. Brongers.

's Avonds om 19.00 uur doet ds Bouritius zijn intrede.

De diensten zullen worden gehouden in de Beth-El-Kerk, Boekweitlaan 65a, Hoogeveen.

De gemeente nodigt u hierbij hartelijk uit om deze diensten bij te wonen.

SPREKERSLIJST

Doorhalen: H. G. Hoppentocht, Westeind 32, Zuidbroek.

Zeg het met bloemen!

Het was onze algemene secretaris ds J. A. Brandsma welke in een met prachtige bloemstukken versierde Zuiderkerk, op donderdagmorgen 22 oktober de morgenbijeenkomst van de 101ste Algemene Vergadering opende. Hij bepaalde de aanwezigen bij het schriftgedeelte uit de brief van Paulus aan de Efeziërs hoofdstuk 3 : 8-17. Over dit bijbelgedeelte sprak hij enige tot nadenken stemmende woorden.

Het was verblijdend om met elkaar lied 8 uit het supplement te zingen: „Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt!" Een dag welke door verschillende broeders aan de Heer werd opgedragen in gebed.

Als tweede punt stond op de agenda de verkiezing van een voorzitter. Kandidaat was ds J. Broertjes welke opnieuw werd gekozen. Zijn eerste daad als voorzitter was het woord te geven aan de algemene secretaris welke vertelde, dat er 220 afgevaardigden in vergadering bijeen waren gekomen. In de notulenkommissie werden met algemene stemmmen gekozen ds G. Bosveld en br M. Hoeksema.

Toen de afgevaardigden zich voor de aanvang der vergadering gingen aanmelden bij de registratie kregen zij allen een flink pakket papier in de hand gedrukt. Een pakket bevattende moties en amendementen. De gemeente te Zwolle viel de eer te beurt om ter vergadering in deze de spits af te bijten. Deze gemeente diende een motie van orde in, om enkele agendapunten wegens een beperkte tijd van voorbereiding te verschuiven naar een andere vergadering.

Na een toelichting door de indienende gemeente en verschillende sprekers uit de vergadering deelde ds O. Oldenburger namens de UC mede, dat de vergadering bij aanvaarding van de motie Zwolle zou worden geschorst. Met 38 stemmen voor en 169 tegen werd de motie verworpen.

De voorzitter van de stemkommissie kreeg hierna het woord om de uitslag van de verkiezingen mede te delen. Voor de ECU werden herkozen ds J. Bouritius en ds Chr. Eijer. Voor de CvdO werd gekozen ds G. Pflaum. Voor de UZC werd herkozen zr J. Blaauw-Van Lune. Voor DC werd herkozen ds H. Ploeger. Voor de UC werden gekozen ds W. Kos, ds J. Schouten, ds P. Wijchers en br A. Niessink. In de UC werden gekozen voor de NBVB zr M. T. Oosterloo-de Jong en voor de NBJB br W. Hoen. Ds H. Ploeger werd herkozen als lid der UC. Voor de FCU diende een herstemming plaats te vinden.

De voorzitter sprak zijn hartelijke gelukwensen en zegenbede uit voor allen die herkozen of gekozen zijn, om het werk van de unie te dienen. Tevens dankte hij allen die steeds bereid zijn geweest om de arbeid te dienen in de onderscheiden kommissies en nu wellicht op een andere wijze de arbeid zouden blijven ondersteunen.

Aan de orde kwam het jaarverslag van de unie over 1980.

Een tiental gemeenten wilden hierover het woord voeren. Slechts een vijftal heeft het woord gekregen.

Want zoals altijd bleek ook nu de klok onverbiddelijk in het wegtikken van de tijd. Zodat de voorzitter de vergadering voorstelde de resterende vragen in de volgende plenaire zitting te behandelen. Namens de UC werden de vragen van de gemeenten Delfzijl, Zwolle, Stadskanaal-Noord, Leiden en Drachten beantwoord door ds H. Ploeger. De vragen hadden vooral betrekking op een aantal punten waarover in de volgende vergadering opnieuw gesproken zou gaan worden te weten: De werkgroep unie structuren, de werkgroep geloof en leven en het uit de unie treden van de gemeenten te Lemmer en Drachten.

Bijna precies volgens het tijdschema sloot de voorzitter na de woorden van ds H. Ploeger de eerste plenaire zitting van de AV te Sneek af. Maar volgens een goede traditie werd er eerst nog een blij lied gezongen. Hierna probeerden de aanwezigen zich met de meeste spoed door de beide deuren te wringen, om in een aangrenzende zaal koffie te gaan drinken. Terwijl ik mij ook liet meevoeren in deze stroom van mensen viel het mij op, dat de Zuiderkerk te Sneek zo prachtig was versierd met bloemen. Maar daar was ook alle reden toe want het was feest in Sneek met de honderdjarige unie van baptisten gemeenten. Daarom: „Zeg het met bloemen!"

A. v. d. Berg

OOK EEN BAPTISTENGEMEENTE IN KAMPEN

Vijf jaar geleden, op 26 september 1976, werd door de baptistengemeente in Zwolle, een eerste aanzet gegeven voor het houden van diensten in Kampen.

Een aantal Kamper baptisten kerkte toen in Zwolle. Sedertdien hielden de leden in Kampen één keer in de veertien dagen 's zondagsmiddags een dienst in Kampen. Het aantal baptistengezinnen in de Hanzestad groeide de laatste jaren gestaag. Op dit moment bedraagt het ledental ongeveer 35. Hierom werd gedacht aan de mogelijkheid het werk in Kampen verder uit te bouwen. Voorlopig nog onder verantwoordelijkheid van de gemeente in Zwolle.

De in Kampen woonachtige leden meenden, dat hier een taak voor hen is weggelegd en besloten de kerkdiensten vanaf 8 november wekelijks te gaan houden op zondagmorgen. Dat geschiedt in de aula van de Willem van Oranjeschool aan de Gevers van Endegeeststraat, hoek Jacob Catsstraat. Daar zal voortaan iedere zondagmorgen om 10.45 uur, onder leiding van ds P. Wijchers een dienst worden gehouden.

Tijdens de dienst wordt een kinder-nevendienst gehouden. Tevens zal er een crêche worden ingericht. Eén keer in de veertien dagen zal op dinsdagavond een bijbelstudie- en gespreksavond plaatsvinden. Voor de jongeren vanaf 12 jaar zal er één maal per veertien dagen, op vrijdagavond, een jeugdavond worden gehouden.

De gemeente hoopt op veel belangstelling en bidt om een gezegende dag en toekomst. Als kontaktpersoon treedt op: G. J. Kanis, Zegge 43, 8265 CN Kampen, telefoon 05202-17126.

Zr Nederlof-Groben, Hengelo, aan het woord



Honderd jaar liefde, achting en samenwerking

Verslag van de bijeenkomst ter herdenking van het honderdjarig bestaan van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland op donderdag 22 oktober 1981 in de Zuiderkerk te Sneek.

„Honderd jaar liefde, achting en samenwerking" was het onderwerp van de rede die prof. dr. J. Reiling tijdens deze herdenkingsbijeenkomst hield. Hij maakte duidelijk dat deze begrippen nog steeds aktueel zijn voor de gemeenten. U hebt intussen zijn rede in DC kunnen lezen, zodat ik daar verder niet op in hoef te gaan.

Een belangrijk onderdeel van deze bijeenkomst was het afscheid van ds J. B. van der Veen en zijn echtgenote, mevr. F. van der Veen-Vorsteveld, als zendelingen van onze gemeenten in Afrika. Ds. J. A. Brandsma bracht de jaren van hun werkzaamheden in herinnering. Vervolgens werden hun geschenken aangeboden als blijk van onze dank en waardering. Ds Van der Veen sprak ons daarop indringend aan over onze welvaart en de armoede in Afrika. Hij waagde het zelfs te zeggen: „Geef minder en ontvang meer!" Hij bedoelde dat wij het voorbeeld van de Afrikaanse broeders en zusters moeten ontvangen, die ondanks hun armoede geweldig kunnen geven. Zijn woorden werden omlijst met samenzang van een goed Afrikaans lied dat in veel gemeenten intussen al bekend zal zijn.

Een ander hoogtepunt vormden de toespraken van vertegenwoordigers van allerlei instanties. Meestal zijn we niet zo gebrand op allerlei toespraken, maar op deze middag vond ik ze hartverwarmend. De sekretaris van de Europese Baptisten Federatie, ds Knud Wümpelmann, zei namens 27 andere unies te spreken. Hij benadrukte dat God geen afzonderlijke christenen wil, en ook geen afzonderlijke gemeenten, maar een volk. Samen kunnen wij de breedte, lengte, hoogte en diepte van de liefde van Christus leren kennen. Hij gaf ons de woorden mee: „Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. Wees sterk en moedig"; en ook de woorden van William Carey (de engelse baptist die de nieuwe zendingsbeweging startte rond 1800) „Verwacht grote dingen van God; onderneem grote dingen voor God".

Namens de Nederlandse Zendings Raad, de Stichting Oecumenische Hulp aan Vluchtelingen, de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, en het Interkerkelijk Contact inzake Israël sprak ds R. J. van der Veen, voor wie een gereformeerde kansel niet vreemd is. Hij herinnerde aan de teksten waarmee ds Feisser, toen hij in 1839 predikant werd in Gasselternijveen, werd bevestigd en intrede deed. Ze gingen over de „gezonde leer" en het „zaaien van het Woord". Naar Van der Veen's mening hebben de Baptisten die beide elementen de jaren door vastgehouden. Hij merkte op dat de gelovigen, in de worsteling om een missionaire beweging te blijven, elkaar nodig hebben. Zo wenste hij ons zegen van „Hem, die ons heeft voorgebracht om in zekere zin eerstelingen te zijn onder Zijn schepselen".

Ds M. Bärenfänger sprak namens de Unie (Bond) van Baptisten Gemeenten in de Duitse Bondsrepubliek. Hij bracht ook groeten over van de gemeente te Ihren, vergezeld van een ingelijste foto van de oude kapel daar: de oudste kerk die nog steeds door Baptisten op het kontinent wordt gebruikt. Namens de Bond overhandigde hij 1500 DM voor het jubileumfonds, en bovendien een fotokopie van enige bladzijden uit het twee jaar geleden gevonden dagboek van de Oostfriese „theoloog in boerenkleed" H. H. Wilms, die ook in het boek van dr. Wumkes wordt genoemd. Hij verheugde zich erover dat wij, ondanks het verdriet van het verleden, weer samen kunnen zijn.

Namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Groot-Brittannië en Ierland bracht mevr. B. Askew groeten over. Ze zei dat ze zich thuis voelde, zoals enige honderden jaren geleden Britse vluchtelingen zich in Nederland thuis voelden. Ze doelde daarbij op het ontstaan van de eerste Baptisten Gemeente.

Prof. dr. G. Wagner voerde het woord namens de president, de docenten en de studenten van het Baptisten Theologisch Seminarium te Rüschlikon, Zwitserland. Hij was kort daarvoor nog in Rusland geweest en bracht daarom ook groeten over van de Baptisten Gemeenten in Odessa en Moskou. Hij memoreerde hoe in de 32 jaren van het bestaan van het seminarium de nederlandse Baptisten hun aandeel hebben gehad in het leven van het seminarium. Er zijn in die tijd 24 nederlandse studenten geweest, en bovendien heeft dr. J. Reiling als vertrouwensman namens de unie waardevolle bijdragen geleverd voor de opzet van het studieprogramma. Hij noemde nog enige namen van vroegere studenten en vertelde dat er nu studenten zijn uit 24 landen van overal in de wereld. Het seminarium is blij met de inbreng uit Nederland, en men hoopt dat ook in de toekomst studenten en konferentiebezoekers zullen komen.

Daarop kwamen de dames Duursema en Haagsma namens de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging „Zusterhulp" gelukwensen aanbieden. Ze overhandigden een prachtig wandkleed met daarop het jubileum-embleem „Gezegend en Gezonden". Het zal zeker een goede plaats krijgen in De Vinkenhof.

Er waren schriftelijke gelukwensen van de Broederschap van Pinkstergemeenten in Nederland en België, en namens de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten was ds S. Zuidema aanwezig.

De jubileumbijeenkomst stond onder leiding van ds J. Broertjes, de scheidende Unie-voorzitter. Verder werd medewerking verleend door mevr. A. Yntema-van der Werf met solozang, en mevr. A. W. Lindenborn-De Graaff met een beschouwing over de gemeente als familie, en als lichaam van Christus.

Het was een fijne middag en vooral een waardige viering van het honderdjarig bestaan van onze unie.

P. van der Werf



Voorzitter Broertjes met het cadeau van de Ned. Baptisten Vrouwen Beweging Zusterhulp

---

STAVOREN 100 JAAR

Det baptistengemeente te Stavoren hoopt D.V. op 29 november a.s. het feit te herdenken, dat zij honderd jaar geleden werd geïnstalleerd.

Zij nodigt oud-leden en vrienden uit dit heugelijke feit met haar te vieren om 14.30 uur in haar kerkgebouw, Voorstraat 92.

ADRESWIJZIGINGEN

De secretaris van het gewest Noord-West Nederland, br J. Korf, woont thans Torenstraat 3, 1981 BC Velsen-Zuid; telefoon 02550-14747.

Correspondentie voor het gewest moet in de periode 28 november a.s. t/m 8 februari 1982 gezonden worden naar Veen en Duin 18, 2061 XE Bloemendaal of Jan Haringstraat 20a, 2023 KD Haarlem.

Secretaris van de Groninger Bond van Baptisten Gemeenten is nu br G. A. Mulder, De Lijnbaan 99, 9781 LM Bedum; tel. 05900-14687.

De Algemene Vergadering—Vrijdagmiddag

Het werd de deelnemers aan de vergadering van vrijdagmiddag niet gemakkelijk gemaakt. Dat lag zowel aan het vele dat nog besproken moest worden als ook aan een geluidsinstallatie, die niet altijd het gesprokene duidelijk weergaf. Voeg daar nog bij dat iedereen met een stapeltje moties en amandementen in zijn hand zat waar men zonder bedrevenheid in het kaartspel (en dat wordt onder ons weinig beoefend) moeite mee had om alles in de hand te houden, dan past ons slechts stille bewondering voor de A.V. deelnemers.
Graag zou ik u uitgebreid willen vertellen wat er allemaal besproken is. Daarvoor is de materie belangrijk genoeg! Maar een stukje als dit mag niet tot een soort notulen vooraf worden, trouwens de ruimte is er ook niet voor.
Hier volgt dus het verslag in telegramstijl:
De vrijdagmiddag werd begonnen met het voortzetten van de discussie over agendapun 16.4, dat was het voorstel om NU GEEN gebruik te maken van de vergunningen voor de bouw van een conferentiehuis en dienstwoning op het terrein van „de Vinkenhof" Vele sprekers hernamen het woord over dit belangrijke onderwerp.
Er was nogal wat critiek op de U.C. om zó kort voor de A.V. met dit voorstel aan te komen.
Sommigen vreesden ook, dat het woordje „nu" een doekje voor het bloeden was, dat niet ernstig genomen zou worden, zodat er van uitstel-afstel zou komen.
Ook was het een vraag of er wel genoeg overleg was geweest tussen U.C. en N.B.J.B.
Tenslotte werd het voorstel met 146 stemmen vóór en 28 tegen aangenomen.
Een motie om de reeds voor het centrum aanwezige gelden in ieder geval te reserveren en te zijner tijd in breed overleg met de Algemene Vergadering over de besteding te spreken werd met overgrote meerderheid aangenomen.
Het voorstel van Stadskanaal-Zuid, dat inhield, dat de Financiële Commissie der Unie in de toekomst een normsalaris voor de voorgangers aan de gemeenten zou adviseren (en niet, zoals het nu gebeurt, dat de U.C. een minimumsalaris adviseert waar de gemeenten boven kunnen gaan), werd na een bewogen discussie met grote meerderheid verworpen.
Het voorstel van de gemeente Hengelo om de voorzitter der A.V. bij voorkeur buiten de Uniecommissie te zoeken werd ter vergadering nog gemotiveerd met de opmerking dat het voorzitterschap van de Algemene Vergadering zuiver technisch dient te zijn.
De voorzitter behoeft niet van alles op de hoogte te zijn. Als een goed „verkeersagent" moet hij de discussies kunnen leiden. Dit voorstel werd verder nog geamendeerd door Groningen-Noord als volgt: „De verkiezing van de voorzitter dient op de voorgaande Algemene Vergadering plaats te vinden". Het aldus geamendeerde voorstel van Hengelo behaalde de vereiste 2/3 meerderheid van de uitgebrachte stemmen juist niet, ook niet na een hernieuwde stemming.

Het voorstel van Vriescheloo om staande de Algemene Vergadering geen wijziging in de Uniecontributie aan te brengen werd met 149 stemmen voor en 23 tegen aanvaard.
De gewijzigde Uniebegroting 1981 zowel als de Uniebegroting 1982 werden met een ruime meerderheid aanvaard.

Broeder J. P. J. F. van der Leur, zijn vrouw J. van der Leur-Posthumus en zr D. Rosier werden door de A.V. als zendeling aanvaard. Samen met zr J. van Oosten, die weer naar Kameroen vertrekt werden zij naar voren geroepen. Ieder had een kort woord voor de vergadering, waarin verteld werd van het werk dat men gaat doen. Nog steeds staat bij ons de zendeling centraal, terwijl de zendelingen zélf ons dichter bij de arbeid dáár zouden willen betrekken. Hun werd staande toegezongen: „Dat 's Heren zegen op u daal".

Broeder H. Braker (gehuwd) werd als Uniestudent aanvaard. Dit betekent veel voor onze broeder. Hij ziet het als een zaak van vertrouwen en een extra bemoediging bij zijn studie. Samen met zijn vrouw werd ook hij aan de Heer opgedragen. Op 2 oktober 1991 hoopt het echtpaar Braker zijn tienjarig huwelijksfeest te vieren!

Ook de andere aanbevelingen van de sectievergaderingen werden aanvaard. Daarbij was ook de motie van Delfzijl en Eindhoven. Deze motie kwam nu opnieuw ter sprake. De motie behelst het terugdraaien van het besluit van de N.B.J.B. om voor uitsluiting van Youth for Christ uit de Ned. Federatie van Jeugd en Jongerenwerk (N.F.J.J.) te stemmen. Deze motie werd na een amendement in de plenaire vergadering met grote meerderheid aangenomen. Dit betekent echter niet dat de A.V. hiermede het beleid van Youth for Christ ten aanzien van de homosexuele mens goedkeurt. De commissie der Unie werd gevraagd een gesprek over homosexualiteit binnen onze eigen kring voor te bereiden.

Ds Broertjes werd met een staande ovatie bedankt voor zijn vele werk dat hij de afgelopen jaren als unievoorzitter voor onze gemeenschap heeft gedaan. Hij wordt opgevolgd door ds J. Schouten.

Samenvattend mogen we nog dit over de 100e A.V. zeggen.

Door de economische omstandigheden is de rek duidelijk uit ons werk verdwenen. „Houdt vast wat ge hebt" is veel meer het motief. Woorden als versobering en inleveren kon je ook in de wandelgangen horen. Maar ook woorden die spraken van vertrouwen in de toekomst. Vertrouwen in onze Heer en elkaar. De gezindheid proefde men ook, om *wat* we kunnen doen, ook *goed* te doen.

Ds Broertjes zei in zijn slotwoord onder andere: „Ik heb als Unievoorzitter niet alles bereikt wat ik gewild zou hebben. Veelal als het niet zo goed liep, heb ik mij de vraag gesteld: „Lag het aan mij?" Misschien is dat niet alleen een vraag voor ds Broertjes en ook niet alleen voor de deelnemers van de Algemene Vergadering, maar voor ons allemaal.

G. H. W. Pflaum



Br J. Schouten, Delfzijl, de nieuwe voorzitter van de Unie-Commissie

---

EX-JEHOVA'S GETUIGEN

De pers maakte melding van de oprichting van een Vereniging van ontgoochelden. Het gaat daarbij om mensen die zich bedrogen voelen door het Wachttorengenootschap (ook Jehova's getuigen genoemd). Ze zijn ontgoocheld in hun verwachtingen.

Dat de vereniging zich keert tegen de Jehova's getuigen, behoeft geen betoog. De vraag daarbij is wel, of zulks enige zin heeft. De vraag lijkt gewettigd of zulke acties juist niet averechts werken.

De verwachting is niet ongerechtvaardigd dat op den duur uit zo'n vereniging een min of meer gekuiste versie van de Jehova's getuigen groeit.



uit het Uniebureau

Sprekerslijst

De gemeente te Hoogezand verzoekt ons mee te delen, dat de naam van br H. Hoppentocht te Zuidbroek wegens diens overgang naar de Pinkstergemeente van de Sprekerslijst dient te worden afgevoerd.

Verkiezingen

Tot leden van de *Commissie der Unie* werden gekozen ds W. Kos te Vroomshoop, br A. Niessink te Vaassen, ds J. Schouten te Delfzijl, ds P. Wijchers te Zwolle en - namens de NBJB - br W. Hoen te Sneek.
Ds J. Schouten is de nieuwe UC-voorzitter, terwijl de broeders A. Niessink, A. R. Schaap te Buitenpost en ds A. Visscher te Almelo eveneens in het Dagelijks Bestuur van de UC werden gekozen resp. herkozen.
De Permanente Commissies - CvdO, ECU en UZC - werden in de UC vertegenwoordigd door resp. zr D. H. de Vries-Heilbron te Den Dolder, ds H. G. de Winkel te Nieuw Buinen en zr C. Brouwer te Hengelo.
In de UC werden herkozen ds H. Ploeger en zr M. T. Oosterloo-De Jong te Heerlen; laatstgenoemde vertegenwoordigt daarin de NBVB.
In de *Financiële Commissie der Unie* wordt br A. Niessink te Vaassen, die aftredend en niet-herkiesbaar was, opgevolgd door br A. Bosma te Arnhem.
Tot lid van de *Commissie voor de Opleiding* werd gekozen ds G. H. W. Pflaum te Hoogezand, die de aftredende en niet-herkiesbare ds P. van der Werf te Groningen opvolgt.
In de *overige kommissies* werden herkozen zr J. Blaauw-Van Lune te Stadskanaal (UZC), ds J. Bouritius te Musselkanaal (ECU), ds Chr. Eijer te Enschede (ECU), en ds H. Ploeger te Arnhem (DC).

Toogdag 1981

De Jubileumkommissie had op 27 oktober een ontmoeting met de leden van de Werkgroep Organisatie Toogdag, die in het welslagen van deze ontmoetingsdag zo'n belangrijk aandeel hebben gehad. We vernamen van br J. Bos, de voorzitter van de Werkgroep, dat daarvan een beeldband en enkele geluidsbanden zijn gemaakt:

* *Geluidsband-op-kassette,* met daarop (o.a.) de TV-dienst: 2 x 45 minuten = *f* 25,—;
* *Twee kassettes* van de héle toogdag: 2 x 90 minuten = *f* 50,—;
* *Beeldband voor video,* waarop het evangelisch kollage, de TV-dienst én de zang van de koren uit het Noorden te zien en te horen zijn: 75 minuten = *f* 100,—.

Bovengenoemde prijzen zijn *eksklusief verzendkosten.* U kunt uw bestelling(en) richten aan het Uniebureau.

Vergaderingen

We hebben de afgelopen weken heel wat afvergaderd. Eerst was er van 21 tot en met 23 oktober de *Algemene Vergadering* in Sneek, waarover u in dit nummer verschillende artikelen en berichten aantreft.
De vergadering van de *Jubileumkommissie* op 27 oktober reeds gememoreerd. Overigens is thans het moment aangebroken, waarop zij van haar taak ontheven - en derhalve ontbonden - kan worden.
De *Unie Zendings Commissie* vergaderde op 30 oktober. Zij had o.a. gesprekken met zr Janneke van Oosten, die op 5 november naar Kameroen terugkeert; en met zr Ducky Rosier, die op 11 februari 1982 naar Sierra Leone zal worden uitgezonden.
Deze week vergaderen de *Commissie voor de Opleiding* (4 november) en de *Financiële Commissie der Unie* (5 november). De *Commissie der Unie* en de *Evangelisatie Commissie der Unie* komen op 9 november resp. 21 november in vergadering bijeen.

Radiodienst

Op 8 november zal een dienst van de gemeente te Leiden door de radio worden uitgezonden. Eerder dit jaar werden diensten uitgezonden vanuit Rotterdam-Zuid (15 februari), Tweede Exloërmond (10 mei) en Nieuw Buinen (2 augustus).
In de radiodienst uit Leiden zal voorgaan ds G. Bosveld, met als onderwerp voor de prediking: „Een nieuw leven - is dat mogelijk?" De schriftlezingen zijn uit Ezechiël 37 : 1-14 en Efeziërs 2 : 1-10. Medewerking verleent het zangkoor van de gemeente onder leiding van de heer P. Pool, terwijl mevrouw J. C. van Diggelen de samenzang op het orgel zal begeleiden. De dienst uit Leiden wordt 's morgens opgenomen en zal - u kunt dat ook lezen in uw omroepblad - om 17.00 uur worden uitgezonden via de zender Hilversum 2.
„Moge Gods almachtig Woord heersen tot in 't verste oord..."!

Algemene Vergadering 1982

We hebben eerder meegedeeld, dat gemeenten in de gelegenheid zijn om de Algemene Vergadering voor 1982 uit te nodigen. Van één gemeente is al een dergelijke uitnodiging binnengekomen. Mochten er meer gemeenten zijn, die volgend jaar de Algemene Vergadering zouden willen ontvangen, dan worden zij verzocht om de Commissie der Unie daarvan op korte termijn, *d.w.z. vóór 30 november a.s.,* mededeling te doen.

Adressenboekje

De volgende week hopen wij weer een groot aantal wijzigingen en aanvullingen aan u door te geven!
Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GRONINGER BOND

Op 14 november a.s. zal opnieuw een studiemiddag belegd worden.

Het onderwerp zal zijn: Pastorale zorg i.v.m. huwelijksmoeilijkheden.

Deze middag zal gehouden worden in het gebouw van de gemeente te Hoogezand aan de Beukemastraat 26; aanvang 14.00 uur.

Zij is niet alleen georganiseerd voor pastorale werkers en kerkeraadsleden, doch eveneens voor geïnteresseerde leden en vrienden van de gemeenten.

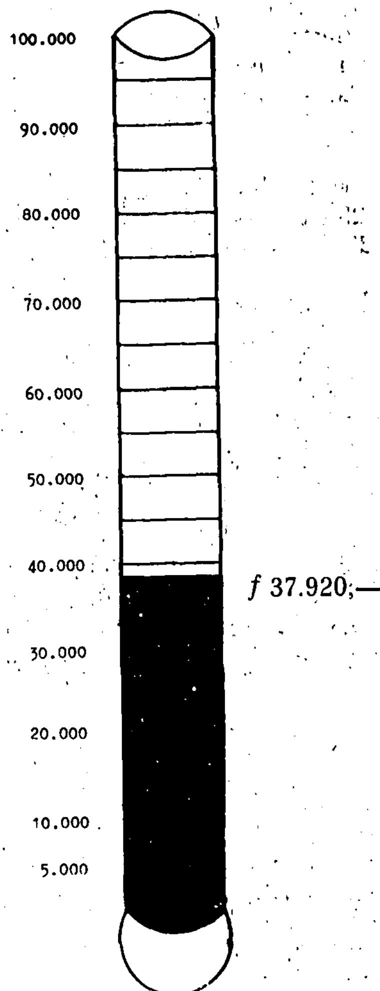
PREDIKING EN POLITIEK (DC no. 41)

Ha, een reaktie, dacht ik, toen ik een kaart ontving over dit artikel. Helaas - alleen ondertekend met „een Friezin". En op anonieme inzendingen kunnen we niet reageren. Jammer!

H. G. de Winkel

Jubileumprojekt

Stand per 30 oktober 1981



IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Dorfweil 1981

Tot mijn spijt kan ik hier geen verslag uitbrengen van het gesprek over de drie vragen, die ik u in mijn vorig artikel heb genoemd.

Misschien leest u daarover iets op een andere plaats. Ik hoop nl. dit jaar weer in de gelegenheid te zijn om de Dorfweiltagung van de Duitse Heimat Mission mee te maken. In het programma staan een aantal belangwekkende gesprekken op stapel over de relatie tussen het werken vanuit de Evangelische Alliantie en vanuit de gemeente, over het stichten van nieuwe gemeenten, het ontwikkelen van nieuwe gemeentelijke structuren naar het voorbeeld van de G.B.S. en over het functioneren van het Duitse evangelisatieblad „Friedensboten".

In het verleden heb ik daar vaak nieuwe inspiratie opgedaan en nieuwe mogelijkheden ontdekt. Daarom ben ik ook dit jaar weer dankbaar voor de gelegenheid daar te mogen „mitmachen". De Duitse Baptisten hebben de laatste jaren veel aandacht aan hun evangelisatiearbeid besteed en bekwame mensen in dienst genomen. De gevolgen zijn dan ook duidelijk merkbaar. Wie investeert in mensen, krijgt geestelijk rendement!

Brussel

Vanuit Dorfweil hoop ik mijn aangezicht naar de Belgische hoofdstad te richten om daar broeders en zusters te ontmoeten uit het land van Vlaanderen en uit het verre Amerika. Zij komen bijeen onder het motto „Working together" ofwel: Samen aan het werk. Als het over België gaat, dan is het goed, dat wij ons uit het kille Noorden niet afzijdig houden. Ik hoop u te zijner tijd weer op de hoogte te brengen van wat daar nu voor de dag gekomen is. Zo hopen we in de week na de algemene vergadering de balans tussen ontvangen en geven in evenwicht te kunnen houden.

Er is zoveel te doen en er komt zoveel op ons af. Er is mij veel gelegen aan de voorbede in de gemeenten van ons land. Hoe zou je kunnen werken zonder deze achtergrond?

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

HOORT WAT KNORT DAAR KIND'REN...

Als het een beetje meezit is er op de Algemene Vergadering in Sneek een nieuw zwijnenras geboren, namelijk het Unie-Varken. Wat is namelijk het geval?

Stadskanaal-Zuid kwam met het voorstel om iets te gaan doen aan de tekorten waarmee onze Unie op het ogenblik kampt. Laat élke Baptist élke dag één kwartje in een potje doen. Dat lijkt zo op het eerste gezicht niet meer van deze tijd, maar wacht eens even!

We hebben zo'n 12.000 Uniebaptisten. En elk jaar heeft minstens 365 dagen. Dat zou dan elk jaar *f* 0,25 x 365 x 12.000 worden oftewel *f* 1.095.000,—.

Zo ziet u hoe kleine beetjes echt helpen. En het zou iedere Baptist elke dag bij de Unie en haar arbeid bepalen. Of de banken blij zouden zijn dat er elk jaar 438000 kwartjes moeten worden ingeleverd valt nog te bezien.

Twee opmerkingen nog. Dat van dat potje spreekt niet genoeg aan. Neen, áls het doorgaat dan moet er een speciale pot komen, een superspaarvarken, een Unievarken. Eén gul en vriendelijk lachend beest. Wie werkt dat idee eens verder uit? In Sneek werd een en ander wat al te vlug van tafel geveegd. En één miljoen keiharde inflatieguldens zijn toch niet te versmaden. Al zouden maar de helft van alle Baptisten meedoen, dan nóg was 't goed meegenomen. Mogelijk dat de Sneker biggensoort toch een voorspoedig bestaan wacht.

G. Pflaum

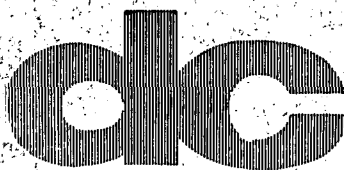
Nieuwe kerk te Pernis



BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Den Helder: Drs. J. G. Hoekstra te Schoonoord, die dit beroep heeft aangenomen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Hoogeveen (K.L.). In verband met zijn emeritaat nam ds Brongers op 25 oktober jl. afscheid van de baptistengemeente te Hoogeveen.
Over de grote belangstelling in de morgendienst en de feestelijke afscheidsdienst welke 's avonds werd gehouden, geven wij nog een uitvoeriger verslag.

Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen:

Hem zij de heerlijkheid tot in de eeuwigheid! Amen.

Rom. 11 : 36.

Als het zonlicht is Gods liefde voor ons leven
Hij heeft in Zijn almacht ook ons een zoontje gegeven

Heer help ons hem op te voeden tot Uw eer
Dat hij ook eenmaal U mag aanvaarden als Heiland en Heer.

Geboren:

SIKKE GEERT

de gelukkige ouders:

Rinze en Tine de Vries-Postma

24 oktober 1981
9251 JE Bergum
Min. van de Brinklaan 33

Tijdelijk: Bonifatius Hospitaal, Leeuwarden
Kraamafdeling, kamer 71

Op Zijn tijd nam de Heer tot Zich broeder

RINK HAMERSMA

op de leeftijd van 76 jaar.

Sneek, 16 oktober 1981

Baptistengemeente Sneek

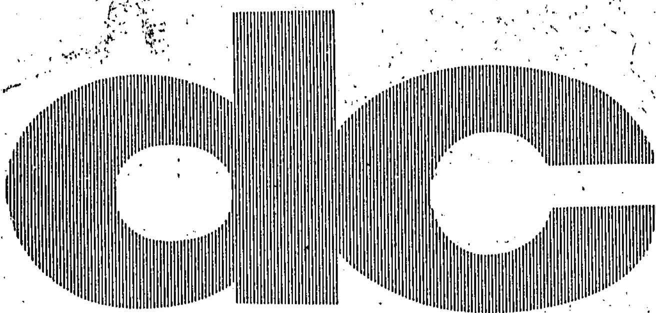
God heeft tot Zich genomen onze zuster

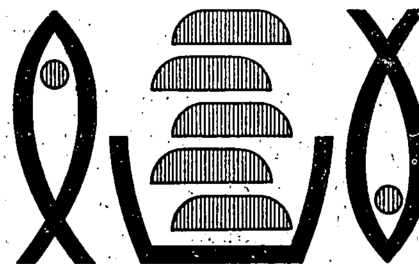
HENDRIKA TJITSKE v. d. VEEN-KLEIN

op 29 oktober, op de leeftijd van 76 jaar.

Zalig zijn de doden die in de Here sterven

Baptistengemeente Treebeek





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 45 - 13 november 1981

GELOOF EN LEVEN

Op de laatstelijk gehouden algemene vergadering van onze unie hebben de afgevaardigden duidelijk laten blijken dat naar hun gevoelen (de leden van) onze gemeenten behoefte hebben aan voorlichting over de vele problemen waarmee gelovigen vandaag de dag te maken hebben.
Daarbij is de vraag dunkt mij niet of het leven kan doorgaan zonder voorlichting, maar of het geloof kan doorgaan zonder voorlichting. Het leven zál doorgaan, maar er zit in het geloof niet zo'n inwendige noodzaak om door te gaan. Feitelijk is het immers zo dat een mens zonder te vragen het leven ontvangen heeft. Maar het geloof wordt aangenomen. Een mens kiest in zijn leven vóór geloof en tégen geloof, vóór of tégen God. Of hij vóór of tegen God kiest, hij blijft (een tijd) doorleven.

Geloven is een manier van leven
Een vrijwillig gekozen manier van leven. Maar... niet zonder reden spreekt een christen over het geroepen zijn uit de duisternis tot het wonderbare licht. De christen erkent de ingreep van bovenuit in zijn leven. Iemand is hem tegengekomen. Duidelijker: een gelovige belijdt dat Jezus Christus zijn leven een tot in de bodem van zijn leven reikende verandering heeft doen ondergaan. Die verandering bewerkt dat hij in een voortdurende strijd is gewikkeld om het geloof te behouden.
Maar het gaat niet alleen om het behouden van het geloof. Als geloven een manier van leven is, betekent dat dat het geloof moet werken. Elke dag invloed op doen en laten moet uitoefenen. Een invloed die vooral met name tot zichtbaarheid komt in de keuzen die de gelovige doet. Hij kiest. Hij moet kiezen, zoals ieder mens duizenden keuzen doet in zijn leven. Wat is bepalend voor de totstandkoming van zijn keuzen? Wat beweegt hem tot díe keuze en niet tot een andere? Waarom kiest hij voor begraven worden en tegen crematie (en andersom)? Waarom kiest hij voor aansluiting bij een vakbond of een politieke partij? Waarom voor (of tegen) een christelijke school? Voor (of tegen) militaire dienstplichtvervulling?
Komen die keuze alleen maar tot stand op grond van overgeleverde waarden of berusten ze op zelfverworven inzichten? Welke rol speelt de bijbel bij de motivering voor of tegen?

Leven is een wijze van geloven
In je gedrag, je levenswijze, komt de invloed van je geloven tot zichtbaarheid. Hoewel... gedragingen van mensen zijn niet altijd te herkennen als duidelijke tekenen van hun belijden. Ik kan me b.v. niet voorstellen dat iemand met een sticker op de achterruit „Jezus alleen" of „Is jouw God dood, neem de mijne" op grond van zijn geloof door rood licht rijdt! Maar dat gebeurt wel. Je zou daarom kunnen stellen, dat leer en leven verscheidene keren per dag met elkaar in tegenspraak zijn. Welnu, als leven een wijze van geloven is, dan gaat het in de voorlichting omtrent de bijbelse zicht op de dingen van het leven erom, de kloof tussen leer en leven zo smal mogelijk te houden.

Huichelachtigheid
Het gevaar is ontzettend groot dat een gelovig mens zich gaat voorstaan op zijn inzichten in een paar zaken, maar de rest vergeet. Je kunt je wel tegen abortus verklaren, maar als je ondertussen de sociale dienst benadeelt door bedriegelijke informaties te geven, dan zit je er wel glad naast. Dan is het woord van Jezus tegen de farizeeërs van toepassing die een mug uitspogen maar een kameel doorslikten.

Geloof en leven is daarom meer een zaak van bijbel*inzicht* dan van bijbel*kennis*. Bijbelteksten die uit hun verband gerukt worden, sterven, zoals geamputeerde lichaamsdelen sterven. Als via de Gemeente Bijbel School de inzichten in de Heilige Schriften groeien, zullen de vraagstukken die ons in het leven bezighouden, een juistere beantwoording vinden. Maar omgekeerd geldt ook: we zich met levensvraagstukken bezighoudt, wordt gedwongen zich te laten leiden door de Schriften.

Zó wordt duidelijk welk een belangrijke plaats de bijbel inneemt in ons leven. Uw woord is een lamp voor mijn voeten, een licht op mijn pad...

Ploeger

VERGADERING SEKTIE B



Aanvaarde zendelingen: v.l.n.r. zr D. Rosier, br J. v. d. Leur, zr J v. d Leur-Posthumus, zr J. van Oosten (die reeds in Cameroun werkt) en br J. ter Braak, voorzitter van de UZC.

Zit u in B?

Een veelkleurig volkje, die Baptisten, vooral de vaardige afgevaardigden van de sektievergadering B - zo oordeelde voorzitter, br Oldenburger. Veel en kleurig, misschien te veel? Dit ontlokte bij de voorzitter de vraag „zit u in B?", hiermede een vermoeden van desertie uit sektie A uitsprekende. Dit laatste bleek niet het geval. Ieder hoorde in B.

Nadat al de stemgerechtigden en stemmelozen van tronen en zetels waren voorzien (tronen voor de regeerders, zetels voor geregeerden, beiden in Sneek stoelen genoemd), kon de vergadering beginnen. Aantal afgevaardigden 112, plafond laag, temperatuur hoog. De stemming zou ons voor vivisektie behoeden.

N.B.J.B. - geen eigen weg

Via een motie spreekt de vergadering haar verbondenheid uit met de Stichting Youth for Christ. Laatstgenoemde zat samen met de N.B.J.B. in de NF.J.J. Toen YFC uit deze club gestoten werd, heeft de N.B.J.B.-afgevaardigde naar het gevoelen van velen te formeel gehandeld. Vandaar deze sympathiebetuiging achteraf en op dit punt der vergadering.

Waar de motie teleurstelling uitsprak over één aktie van één N.B.J.B.'er, daar klonk uit de N.B.J.B. kring teleurstelling over de door de U.C. voorgenomen inlevering van de bouwvergunning voor het centrum/kamphuis.

Toch wil de N.B.J.B. geen eigen weg gaan. Dat maakte de jeugdconsulent aan de hand van een geschetste hoofdstroom + zijstroom duidelijk.

In de gemeente behoort de jeugdleiding tot de gemeente, de hoofdstroom. Zij heeft het vertrouwen der gemeente van node om samen met de jeugd de zijstroom der jeugd op te gaan en steeds te zoeken naar verbindingen met de hoofdstroom, de gemeente. Zonder dat vertrouwen kan het niet. Zo hoort ook de NBJB tot de hoofdstroom, de Unie. De N.B.J.B. gaat geen eigen weg, zij gaat *onze* weg.

Kan er een deur open?

Inmiddels was de temperatuur opgelopen, de zuurstof bijna afgelopen, de afgevaardigden er bijna uitgelopen, kan er een deur open?

Voorzitter: „er wordt inmiddels geventileerd". Een afgevaardigde uit de koekstad: „daar zijn vergaderingen toch voor". Geen vivisektie dus.

Na bovengenoemde zuivering - de N.B.J.B. was ook achter de tafel verdwenen - was het woord aan Tabitha. Het principe van de broederlijke omgang wordt doorgevoerd tot en met de afschrijving op de gebouwen. „Lunteren" wordt tijdelijk verhuurd. Al met al een korte behandeling van een groot werk.

Neem de juiste deur!

Wijzend op de mogelijkheden om in de gemeenten tot voorganger/pastoraal werker beroepen te worden en wijzend op de manier waarop de opleiding daartoe op ordelijke wijze reglementair door de gezamenlijke gemeenten is vastgesteld, roept een afgevaardigde de gemeenten op om ook volgens de goede afspraken te blijven handelen. Een oproep die in goede aarde valt. De C. vòòr de O. verslagen liggen voor ons. Na deze oproep („neem de gereglementeerde deur") werd een andere deur overdacht: het voorstel van Leiden om kontakten te leggen met Heverlee, nu aldaar een theologische faculteit groeit. Velen zagen in dit voorstel èn in de lange reaktie (het prae-advies) van de CvdO een vorm van een slecht gesprek, spraken daar hun zorg over uit en moedigden zelfs met een motie tot goed gesprek aan. Dit bleek niet nodig. Leiden werd ontzet en de CvdO eveneens. Het voorstel werd afgewezen. Geen post Heverlee op de begroting van de CvdO. Wel verzekerde de rector dat hij zijn brood uitwerpt op vele wateren - bij YFC kwam reeds een oud-leerling van hem aan de orde, ook in Heverlee toeft in de leiding van dit instituut een oud-leerling van hem, zij het „in de marge".

In Rüschlikon verblijven P. Kingma (en echtgenote) en M. de Vlas. Hun studie zal ook namens onze gemeenschap op de voet worden gevolgd.

Student H. Braker werd definitief tot de opleiding toegelaten.

Sluitstuk van de vergadering vormde De Christen. Er werd ruimte gevraagd voor artikelen over Geloof en Leven.

A. Nijland

De Snekers moesten een kleine 400 mensen verzorgen; jongen én ouden deden mee. Met de afbeelding van de actie van deze 2 zusters, Faber en Kooistra, brengen we nogmaals hulde en dank aan de Snekers.



VERLOREN

Het lijkt moeilijk te ontkennen, dat dit woord, dat eigenlijk altijd een tragische klank heeft, één van de sleutelwoorden in het evangelie is. Tientallen keren komt het in de bijbel voor. Reeds in het oude testament, maar speciaal in het nieuwe. En met name Jezus zelf heeft het vele malen gebruikt, omdat het alles te maken had met het doel van zijn komst op aarde. Wie de evangelieverhalen kent, denkt onmiddellijk aan de drie gelijkenissen uit Lucas 15: het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon. Drie maal vertelt Jezus over verloren gegane bezittingen, daarmee kennelijk doelend op mensen en de menselijke situatie. Maar ook drie keer noemt Hij de vreugde in de hemel, omdat wat verloren was teruggevonden werd.

En om zo nog maar enkele gedeelten te noemen die je meteen in de gedachten schieten: „...opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga..." (Joh. 3 : 16) „...Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan..." (2 Petrus 3 : 9).

„Een kudde verloren schapen was mijn volk" wordt in Jer. 50 : 6 van het telkens afdwalende Israël gezegd, terwijl in Ez. 35 : 16 door God wordt verklaard: „De verlorene zal Ik zoeken".

Het is duidelijk, dat de mens gezien wordt als een verlorene, als iemand in groot gevaar, ook al is het noodweer nog niet over hem losgebroken en staat de verscheurende leeuw nog niet onmiddellijk voor hem.

Verloren gaan, verloren zijn, wat houdt dat, naar bijbelse opvattingen, in?

Wanneer we weer denken aan Lucas 15, kunnen we concluderen: het wil zeggen, dat de mens niet meer is waar hij thuis hoort: in de kudde, in de geldbeurs, in het vaderlijk huis. Hij staat niet meer ter beschikking van zijn eigenaar, de herder en de vrouw, en hij heeft de banden verbroken met zijn vader.

Dat alles heeft ernstige gevolgen. Kijkende naar het schaap, ontdekken wij, dat de eenheid van de kudde verbroken is. De mensheid is een onderling verdeeld volk geworden en wordt door haat verscheurd. Dát is één facet van het verloren zijn. Bovendien is de herder in onrust geraakt, Gods hart wordt door verdriet en angst verscheurd. En wat het schaap zelf betreft, wanneer er geen wonder gebeurt, wordt het een prooi van de wilde dieren. Een verloren schaap, een mens, is aan zichzelf overgeleverd en wordt onherroepelijk een prooi van „de brullende leeuw, die rondgaat, zoekende wie hij zal verslinden". Schuldigheid, onrust en ondergang zijn de resultaten van het verloren zijn van de mens.

Uit het voorbeeld van de verloren penning blijkt iets dergelijks.

De vrouw, die haar geld kwijt is, kan er niets meer mee doen. Ze kan niets kopen, niet handelen, geen winst maken. Een verloren penning is niet productief en een verloren mens al evenmin. God wordt in hem niet verheerlijkt, maar veeleer beledigd, gegriefd en tegengewerkt. Ook dát is verloren zijn.

En dan de verloren zoon. Hij heeft gevraagd om het deel dat hem toekwam. Hij heeft het leven in eigen handen genomen en stoort zich niet aan hem, die hem het leven gaf. En wat het gezin van de vader betreft, daar functioneert hij niet meer, hij aanvaardt zijn verantwoordelijkheden niet langer. In de gelijkenis worden ook de dagloners van de vader genoemd. Deze had dus een eigen bedrijf. Maar de verloren zoon heeft daar geen boodschap meer aan. Alleen zijn eigen zaken interesseren hem nog. Verloren zijn is een ellendige zaak. Het maakt in Gods rijk onnoemelijk veel kapot.

Maar dan zijn er, evenals bij het weggelopen schaap, ook de persoonlijke consequenties voor de zoon. In het verre land ontdekt hij, wat het wil zeggen om niet langer de bescherming en geborgenheid van zijn vader en het ouderlijk huis achter zich te hebben. Honger en dood grijnzen hem aan... Verloren zijn zet heel het leven op losse schroeven. Want het meest noodzakelijk wat een een mens behoeft, zekerheid, innerlijke rust, perspectief, kracht om verder te gaan, hebben de „vrienden" en „de wereld" niet te bieden. Toen de verloren zoon om varkensvoer vroeg, was er niemand die hem zelfs dat wilde geven.

Verloren zijn, nogmaals, is een ellendige zaak, voor de Schepper, voor de mensheid en voor de mens persoonlijk. Dat blijkt elke dag via alle nieuwsmedia en via persoonlijke ervaring. En nu hebben we het hier alleen nog maar over de wrange vruchten van het verloren zijn in het „Hier en nu". Over „straks" moeten we nog spreken.

Eerst deze vraag: Is het menselijk verloren zijn een kwestie van noodlot of schuld? Is een mens persoonlijk verantwoordelijk? In dit verband is het belangrijk, dat het hebreeuwse woord dat dikwijls gebruikt wordt (abad), volgens kenners een betekenis heeft die sterke nadruk legt op de eigen schuld van de mens. Het woord komt voor in bv Ps. 199 : 176, waar de dichter bekent: „Ik heb gedwaald als een verloren schaap, zoek uw knecht". Het schaap is weggelopen, heeft gedwaald en is daardoor verloren. Hier hebben we toch wel te maken met de bijbelse verkondiging, dat de mens van nature een zondaar en daarom verloren is. Het zit in hem, om God te verlaten en steeds verder te zwerven. Hij is verloren om wat hij is, om wat in hem leeft en woelt. Niemand joeg de zoon de deur uit; hij ging zelf!

Juridisch gezien, behoeft het ons dan ook niet te verwonderen, dat God de mens aansprakelijk stelt voor wat hij is en heeft aangericht. En daarom heeft het verloren zijn niet alleen verschrikkelijke gevolgen voor het leven van nu, doch ook voor straks. „Het is de mens beschikt om eenmaal te sterven en daarna het oordeel" (Hebr. 9 : 27). Dat goddelijk oordeel, waaraan geen mens ontkomt, is een gruwelijk facet van 's mensen verloren zijn en verloren gaan. Het is die kant van het verloren zijn, die oneindig veel gruwelijker is dan al de ellende die een mens in dit leven kan meemaken, dank zij zijn bij God vandaan gedwaald zijn.

Over dat komende oordeel spreekt Gods woord herhaaldelijk. Gods oordeel betekent, als het van de mens afhangt, altijd veroordeling. Verloren gaan betekent veroordeeld worden, eeuwig gestraft. Petrus heeft het over „de dag van het oordeel en... de ondergang der goddeloze mensen" (2 Petrus 3 : 7), terwijl Judas spreekt van „een straf van eeuwig vuur" en „de donkerste duisternis", die voor eeuwig is.

Jezus zelf had het in zijn gelijkenissen meerdere malen over „de buitenste duisternis waar geween en tandengeknars is". Ook Openb. 20 : 15 noemt „de poel des vuurs", de plaats die kennelijk ook door de Heiland is bedoeld, wanneer Hij spreekt over de hel (Marcus 9 : 44, 46, 48).

Het is bekend, dat we hier geen populair onderwerp aansnijden en dat sommigen, die zich overigens wel aan de bijbel houden, de woorden over hel en ondergang niet letterlijk wensen te nemen. Dat laatste is misschien wel mee veroorzaakt door het feit, dat sommigen vanuit al te veel zelfverzekerdheid en bijna met geestelijk plezier over de verschrikkingen van het eeuwige vuur hebben gepraat en gepreekt. Maar wat we ons ook moeten voorstellen, wanneer het over de hel gaat, zeker moet toch wel zijn, dat de toekomst voor een verloren mens, in wiens leven het wonder van Gods redding niet heeft plaats gevonden, onvoorstelbaar verschrikkelijk zal zijn. De moeiten van dit aardse leven vormen slechts een voorspel, een inleiding.

Het is niet aannemelijk, dat Jezus zijn leven heeft geofferd, alleen maar om het menselijk leven in deze wereld wat aangenamer te maken. Dat laatste mag er ook bij horen, maar God gaf zijn Zoon en Jezus gaf zijn leven opdat een mens niet verloren zal gaan, wanneer hij zijn vertrouwen stelt op Jezus, de Heiland. Christus gaf zijn leven om ons, die geloven, het Vaderhuis binnen te leiden. Geen eeuwige duisternis zal onze toekomst zijn, doch het rijk van Gods licht, de wereld van Openbaringen 21!

„Verloren" mag in de schriften een sleutelwoord zijn, maar het andere woord is „zoeken". God zoekt het verlorene. En als een verlorene zich vinden laat, zal zijn leven de weerglans kennen van de vreugde die er in de hemel is, over één zondaar, die zich bekeert.

C. van Wier

VREDE!!!! ....VREDE????

Er wordt gedemonstreerd voor de vrede. Bij duizenden kwamen ze opzetten voor de vredesdemonstratie in Bonn, aangevoerd met treinen en bussen. Daarna Brussel, Parijs en op 21 november is Amsterdam aan de beurt.

Het is een signaal van de angst en het onbehagen, die leven onder de mensen. Als je met zovelen meedoet aan een demonstratie voor de vrede geeft je dat mogelijk het gevoel, dat je tenminste iets doet om de opstapeling van steeds gruwelijker wapens tegen te houden.

Het bevestigt waar ik zo na de oorlog 40-45 wel eens aan gedacht heb. Wie wilde die oorlog eigenlijk? De gewone man in Duitsland, die je later in je vakantie sprak, had geen oorlog gewild. Ook de Fransman niet, en de Engelsman en de Amerikaan. Ieder mens wil toch liever vredig op zijn eigen plekje wonen?

Dat een land op een zeker moment over zijn eigen grenzen uitbreekt naar andere landen, omdat daar de vijand woont, is natuurlijk een grote leugen. Juan, John, Iwan, Jean en Jan willen helemaal geen oorlog, en dat laten ze door zulke demonstraties weten. Als dan de leiders van een land een vijand bedenken, zijn deze Jannen uit de straten van allerlei Europese steden getuigen, dat die vijand dus een leugen is. Dat er zich desondanks machten kunnen ontwikkelen, die de gedachten van een volk zó doortrekken met hun ideeën, dat ze, ondanks persoonlijke afkeer van de oorlog, toch de kanonnen over de grens trekken, heeft de tweede wereldoorlog ons nog eens geleerd. Er kan zich een idee meester maken van een volk, dat niet eens terug te brengen is tot alleen maar een geniale leider met expansiedrang. Een volk kan in de ban komen van duistere machten, die sterker zijn dan de persoonlijke wil tot vrede.

Evenzeer ben ik er van overtuigd, dat een volk kan leven onder de bescherming van de Almachtige. Daarbij denken we misschien aan een soort (in onze ogen) ideaaltoestand, waarin een volk bijna geheel, of zeker voor meer dan de helft zou bestaan uit gelovigen. Zo'n volk zou mogen rekenen op Gods bescherming, en wie gelovignuchter is zegt wellicht: Die bescherming geeft grotere zekerheid dan een kernwapenparaplu.

Helaas, die ideaal-toestand met een meerderheid van mensen, die hun geloof in praktijk brengen, bestaat waarschijnlijk onder geen volk ter wereld. Maar moet dat dan ook?

Tien rechtvaardigen zouden de verwoesting van Sodom en Gomorra verhinderd hebben. De heidenbevolking van Ninevé erkende op de prediking van Jona zijn verkeerde levenswandel, kwam tot berouw en het oordeel bleef uit.

De ondergang van het tweestammenrijkje Judas was niet te wijten aan zijn kleine legertje, dat geen stand kon houden tegen het machtige Babel. De ondergang kwam, toen God zijn beschermende hand terugtrok omdat er vrijwel geen rechtvaardigen meer waren, die recht deden tegenover God en hun medemensen. Zo laat de bijbel ons de achtergronden zien.

Nu mogen we natuurlijk de zaken niet gaan omkeren. Een ramp of oorlog, die ons overvalt, behoeft geen gevolg te zijn van een extreem-zondige levensstijl. Maar we kunnen persoonlijk en als volk wel zo leven, dat we het onheil naar ons toetrekken. Sodom en Gomorra, Ninevé en Jeruzalem onder de koningen zijn daar voorbeelden van.

Dat betekent dat de grootste bedreiging van de vrede vaak niet van buitenaf komt, maar van binnenuit. De vrede wordt dan afhankelijk van de vraag, hoe de burgers van een land met elkaar omgaan en elkaar behandelen. Daarnaast heeft een levende gemeente, die volhardt in het dienen van God en in het getuigenis, een bewarende invloed.

De vrede, in dit geval de afwezigheid van oorlog, wordt dan mede bepaald door de interne vrede die er in een land is. Leven de burgers in vrede met elkaar? Kunnen ze zich vrij bewegen zonder zich door elkaar bedreigd te voelen? Zullen ze elkaar en elkaars bezit beschermen en voor elkaar zorgen?

Vrede in Nederland?

Hoe staat het wat dat betreft met de interne vrede in Nederland zelf? Om maar bij de basis te beginnen: met de vrede in de huwelijken, de verhoudingen tussen man en vrouw? Niet zo best, als we de onrustbarende cijfers horen over echtscheidingen. Die cijfers tonen nog maar een deel van de werkelijkheid, want een groot aantal echtparen schijnt wel grote problemen te hebben, maar ziet er om uiteenlopende redenen van af om uit elkaar te gaan. Zet daarnaast de konflikten tussen ouders en kinderen, waarin men, zoals gebruikelijk, elkaar over en weer de schuld geeft, en je schrikt er van wat er aan de basis van de samenleving al aan onvrede leeft.

Er zou een lange reeks van verschijnselen genoemd kunnen worden, die een weinig opwekkend beeld geven van de vrede in Nederland. Een paar voorbeelden van onze „vredelievendheid". Als je na een voetbalwedstrijd in een van onze grote steden een groep supporters op weg naar huis zou volgen, kun je het Jesaja wel nazeggen: verwoesting en ellende zijn op hun wegen. Dat denk je ook als je ontdekt dat de telefoon in de PTT-cel geramd is. Waarom kun je in de grote steden 's avonds niet rustig de straat op, in bepaalde wijken? En in andere nauwelijks overdag? Waar kun je je fiets nog neerzetten zonder hem aan de ketting te leggen? Waarom moet er jacht gemaakt worden op malafide ondernemers, die voor miljoenen aan belastingen en sociale premies ontduiken en zo de staat, dus de medeburgers benadelen?

Er is aan dit korte lijstje een heleboel toe te voegen, dat aantoont dat de vrede in Nederland zelf maar schijn is, en dat het met het recht-doen aan elkaar vaak slecht gesteld is. Ik vrees dat deze interne onvrede een grotere bedreiging vormt dan de kernwapens (die ik ook maar graag van de aardbodem verdwijnen zag). Als ik het goed zie, houdt God niet alleen rekening met het aantal gelovigen in een land, maar Hij ziet ook wel degelijk toe of een volk de essentiële menselijke rechten en plichten respekteert - zelfs al zouden er onder zo'n volk niet eens gelovigen wonen.

Wat kunnen we doen?

Hoe ernstig is de toestand in Nederland? Als we de deelname aan de vredesmarsen zien, zouden we zeggen: Er zijn veel mensen die zich ongerust maken over de vrede. Als die onrust er werkelijk is onder ons volk, zouden de kerken daar iets aan moeten doen. Maar dan dáár beginnen, waar de grootste bedreiging van de vrede vandaan komt, het onrecht in eigen land.

Willen we daar uitkomen, dan zouden de kerken van Nederland samen eens een maand van verootmoediging en schuldbelijdenis moeten uitroepen. Een maand waarin mensen verbroken relaties, voorzover mogelijk, gaan herstellen door „de ander" weer op te zoeken, ook al vinden we dat de schuld van de breuk bij die ander ligt.

Een maand waarin iedereen wordt aangespoord om zich af te keren van wegen, die jezelf en anderen alleen maar ellende aanbrengen. En om schulden in orde te maken. Een oproep om de levende God te zoeken!

Aan het eind van die maand zouden dan op één dag alle kerkgebouwen open moeten zijn, zodat ieder maar kan binnenlopen. Er zou dan gebeden kunnen worden voor de vrede. Vrede voor onszelf, voor de mensen met wie wij verzoening gezocht hebben. Vrede voor ons volk, vrede voor Amerika, Rusland, China, Iran, Zuid Afrika, Zuid Amerika, noem de wereld maar op. Vrede voor de onderdrukkers, opdat ze hun praktijken opgeven. Vrede voor de onderdrukten.

En, wat zou er op tegen zijn om ze dan maar uit te nodigen om mee te doen: Het CDA, de PvdA, D 66, de CPN, de VVD en alle anderen? Om als kerken te getuigen dat onze verwachting van de Allerhoogste is?

Idealistisch? Gespeend van elke werkelijkheidszin? Onrealistisch? Onuitvoerbaar? Daar krijg je nooit alle kerken achter? Je wordt uitgelachen met je oproep tot inkeer?

Kan best wezen. Maar wie weet een betere weg? Of kan het geloof ook teveel verwachten?

H. G. de Winkel

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Als slechte burgerman loop je wel de kans je te vertillen aan de problemen dezer dagen en dat schrikt de kleine konfektiedrager af om zich erover te uiten. Jammer, want ofschoon men „das gesunde Volksempfinden" niet al te veel vertrouwen kan schenken, ook de man in de straat weet wel eens een gezond woord te zeggen. En niet alles wat hooggeleerden zeggen is vlekvrij. Niettemin, bedoelde kleine man beschikt wellicht over minder parate kennis en z'n woordenschat is begrensd. Hij kruipt dan mokkend terug in zijn schulp en neigt tot een zich totaal afsluiten van het „gewoel dezer wereld".

Zo'n oom heb ik gehad. Hij zei nu en dan tegen mijn vader dat hij zich maar niet moest inlaten met de daverende dingen van de tijd want deze wereld ging voorbij. Hij wachtte op de komst van het Koninkrijk en maande mijn vader datzelfde te doen. Misschien heb ik van die beiden dat dubbelsporige overgehouden. Enerzijds het sterk betrokken zijn bij wat zich voor onze ogen voltrekt en anderzijds het vluchten in de beloften van de nieuwe hemel en aarde. Wandelaar tussen twee werelden. Burger van twee rijken en derhalve vaak in de nesten.

Ik zat te denken aan het Midden Oosten en het wilde Westen; aan wat ze bij ons in Den Haag aan het doen zijn; aan het konservatieve Rome en het tasten der reformatorische kerken; aan onze unie, klein maar dapper. Althans in eigen tuintje.

Het leven is boeiend maar het slaat je soms in boeien.

Toen ik aan dit stukje begon dacht ik telkens aan politiserende dominees en dominerende politici. Van de laatsten hebben we in dit land maar een paar. Vandaar het drama van de handel om een regering in dit lage land. Zeker is er wel ergens iemand die nu zegt dat ik, zij het voorzichtig, tot de politiserende dominees behoor.

Politiek is afgeleid van het Griekse woord polis en dat betekent stad, staat. Paulus gebruikt het woord een paar keren als hij het over het burgerschap heeft. Heidenen die tot geloof komen zijn geen vreemdelingen of bijwoners meer maar zijn medeburgers geworden. Paulus zelf was Jood/christen en Romein. In nood maakte hij er een enkele keer gebruik van, van dat Romeins burgerschap.

Vele gelovingen zijn van mening dat een christen zich verre moet houden van alles wat naar politiek zweemt. Enigen houden veel van wat de samenleving oplevert op een afstand. Men koestert wantrouwen tegen wetenschap, techniek, kunst. Het zou allemaal van God wegleiden. Inderdaad zijn er zaken hier beneden die ons ontwaarden en ontaarding bewerkstelligen. Anderzijds zijn er dingen die ons nader tot de Schepper van alle leven voeren. In politiek zien meerderen alleen maar schade en indien politiek gelijk zou staan met bedrog, dan zouden we dat beamen. Hoewel wedergeboren zijn we nochtans burgers van dit land. Hoor wat de Heer door Jeremia zegt: „Zoekt de vrede voor de stad waarheen Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren en bidt voor haar tot de Heer, want in haar vrede zal uw vrede gelegen zijn!"

In zeker opzicht zijn wij ballingen. Het devies van Marnix van St. Aldegonde luidde: Repos ailleurs, dat is: Rust is elders, te weten in het hiernamaals. Wij onderschrijven dat. Maar dat betekent niet dat we onze handen mogen aftrekken van de wereld waarin wij als bijwoners vertoeven. Integendeel. Juist van ons, door God gewekten, mag verwacht worden dat wij op tijd en plaats woorden van waarheid, recht en bevrijding zullen spreken. Dat wij met Gods hulp profetisch zullen spreken en handelen. Op en onder de kansel. In en buiten de kerk. Net alleen in de kerk, maar ook in de raadszalen. In de ondernemingsraden van bedrijven. In een partij, indien wij ons daarin bevinden. Dat getuigenis kan als een politieke uitspraak geduid worden en wat zou dat nog? Wij zoeken in de breedste zin de vrede van de stad, het land, want in die vrede zal onze vrede gelegen zijn. Wij zullen eerst dan vrede hebben als we gesproken en gedaan hebben wat wij als opdracht ontvingen. Dat is evangelisch.

Wanneer het woord evangelie valt denken we aan Betlehem, aan Jezus, aan Golgotha. Aan de liefde van God voor deze onze wereld. „Alzo lief heeft God de wereld..." En in die wereld heeft Hij ons neergezet. Men steekt geen lamp aan en zet haar daarna onder de korenmaat. Dan dooft de lamp en regeert de duisternis. Dat is niet Gods bedoeling zegt Jezus. De Samaritanen noemden deze Jezus de Heiland der wereld. Het woord politiek laten wij slaan op de totaliteit van ons aards bestaan en op dat van de mensen om ons. Indien wij andere mensen zijn geworden kan een veranderd inzicht en gedrag niet uitblijven. Naar waarheid kijken wij niet naar links of naar rechts, wij kijken naar boven en buigen ons als de Heer over de aarde der mensen. Dan en daar zal openbaar worden wat verlossing betekent. Wie de Verlosser is. In alle richtingen flitst het licht. Onze Heer sluit ons niet op binnen kerkmuren maar strooit ons uit op de akker, op deze wereld vol mensen.

Huizinga

UIT GEMEENTEBLADEN

De dirigent van Gode zij ons lied van DEN HAAG is een dichter: Elke sopraan staat ons aan en iedere warme alt bevalt. Elke nieuwe tenor is welkom op ons koor, en vooral met iedere bas zijn wij danig in ons sas. Hopelijk luisteren de Hagenaars naar deze verlokking om mee te doen.

De gemeente te STEENWIJK maakte met haar vrienden een boottocht. Onderdeel van het programma was het oplaten van ballonnen, uiteraard met een kaartje. Verschillende ballonnen werden gevonden en de vinders stuurden bericht aan de oplater, zelfs uit Duitsland. Voorgesteld is nu de vinders, die zo vriendelijk waren te reageren, een kaart te sturen. Zó kunnen vriendschappen ontstaan. Zelfs méér, dan dat!

Bewoners van bejaardentehuizen missen veel. Soms ook en vooral de buitenlucht. Gezonden kunnen daarbij helpen. De gemeenten te STADSKANAAL worden opgewekt daarbij vooral aan de bewoners van Tabitha-Stadskanaal te denken (over dit tehuis hopen we binnenkort een reportage te plaatsen).

Verschillende gemeenten hebben deze zomer weer tentsamenkomsten gehouden. Soms hebt u daarvan in gemeenteberichten gelezen. Dat dit soort samenkomsten nog altijd geëigend zijn om mensen te bereiken, wordt uit verschillende gemeentebladen duidelijk. Natuurlijk vereisen ze een lange en intensieve voorbereiding, en vooral een biddende en meewerkende gemeente.

ROTTERDAM-ZUID heeft een voorgangersechtpaar dat kennelijk vrij snel na elkaar jarig is. Tenminste, de gemeente vierde de verjaardagen van br en zr Stuut op zondagavond 6 september. Er was veel medewerking van verenigingen en individualisten. Ook op déze wijze kan een gemeente een deel van haar wezen kenbaar maken: gemeenschap beleven.

Dat alle baptisten geheelonthouders waren, is nimmer waar geweest. Maar ze behoorden duidelijk altijd wel tot de zeer matige gebruikers. Samenkomsten in kerk en zaal moe(s)ten wel alcoholvrij blijven, vinden de meesten.

Reclamemaken voor alcoholhoudende dranken is er dan ook niet bij, al zou het gemeenteblaadje daardoor goedkoper kunnen worden. ALPHEN AAN DE RIJN-



uit het Uniebureau

Adressenboekje

blz. 7, *Commissie der Unie:* voorzitter is ds J. Schouten, Delfzijl.
blz. 11, *Commissie voor de Opleiding:* ds P. van der Werf, doorhalen en toevoegen ds G. H. W. Pflaum, Hoogezand.
blz. 15, *Financiële Commissie der Unie:* A. Niessink doorhalen en toevoegen A. Bosma, Arnhem.
blz. 18, *Emeriti:* toevoegen ds G. Brongers, Hoogeveen.
blz. 19, *In opleiding tot voorganger:* doorhalen J. P. J. F. v. d. Leur, Utrecht; doorhalen H. Schouten, Utrecht.
blz. 24, *Delfzijl* S: wordt G. Leinenga.
blz. 27, *Hengelo* V: (Oldenzaalsestraat) Y. Horjus.
Hoogeveen V: wordt J. Bouritius.
blz. 28, *Makkum* V: doorhalen Y. Horjus.
Musselkanaal: V: doorhalen J. Bouritius.
blz. 30, *Stadskanaal-Zuid:* P: wordt H. van Haren.
blz. 31, *Workum:* V: wordt S. A. Wijchers.
Zuidlaren: V: doorhalen S. A. Wijchers.
blz. 32, *Zwolle* P: wordt J. Winterink.
blz. 38, *letter B:* toevoegen A. Bosma, Goudensteinstraat 4, 6825 CR Arnhem; tel. 085-611994;
het nieuwe adres van J. Bouritius is Roerdomplaan 158, 7905 EK Hoogeveen; tel. 05280-67950.
blz. 42, *letter G:* toevoegen G. Grooten-Stukker, Weytackers 158, 7824 PH Emmen; tel. 05910-25781.
blz. 43, *letter H:* toevoegen H. van Haren, Dr. Kinglaan 3, 9502 VX Stadskanaal; tel. 05990-13726.
blz. 44, *letter H:* het nieuwe adres van Y. Horjus is J. v. d. Nootstraat 29, 7552 XA Hengelo; tel. 074-429411.
blz. 46, *letter K:* het nieuwe adres van J. Korf is Torenstraat 3, 1981 BC Velsen-Zuid.
blz. 47, *letter L:* het nieuwe adres van N. A. v. d. Leer is Vliegerhof 6, 1945 PH Beverwijk; tel. 02510-37120;
toevoegen G. Leinenga, Tichelwerk 8, 9934 LB Delfzijl; tel. 05960-12038;
het (tijdelijke) adres van fam. J. v. d. Leur is: Selly Oak Missionary Colleges, St. Andrews Hall, B 29 Birmingham 6EL, Engeland.
blz. 48, *letter M:* het adres van J. H. Meijer wordt Roerdompstraat 108, 1531 XK Wormer.
blz. 50, *letter R:* het adres van D. Rosier is Stiemsterwei 6, 9133 NC Anjum; tel. 05193-1767;
het nieuwe adres van R. Reintsema is Ringoven 10, 9934 LD Delfzijl; tel. 05960-30151.
blz. 51, *letter S:* doorhalen K. J. Speelman, Stodskanaal.
blz. 52, *letter S:* doorhalen J. Steenhuis, Delfzijl.
blz.55, *letter W:* toevoegen J. Winterink, Gentiaanweg 18, 8042 GN Zwolle; tel. 05200-15031.
blz. 56, *letter W:* het nieuwe adres van S. A. Wijchers is Jonkersfinne 9, 8711 GL Workum; tel. 05151-2084.
blz. 22, *Groninger Bond:* penningmeester is thans G. A. Mulder, Bedum.
blz. 32, *Zwolle:* kontaktpersoon voor Kampen is thans G. J. Kanis.
blz 39, *letter B:* doorhalen F. G. Brongers, Hoogezand.
blz. 48, *letter M:* toevoegen G. A. Mulder, De Lijnbaan 99, 9781 LM Bedum; tel. 05900-14687.
blz. 55, *letter W:* doorhalen F. van der Werf, Kampen.

Dit was weer een lange, lange lijst van aanvullingen en wijzigingen. En dan te bedenken, dat het adressenboekje nog geen halfjaar oud is!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

NOORD plaatste geen advertentie voor wijnaanbiedingen, maar wel een mededeling. Vooral voor mensen die graag Israël-producten willen kopen.

Alleen gemeenten die aan de kust gelegen zijn, kunnen strandevangelisatie bedrijven. IJMUIDEN kent al enkele jaren de zogenaamde Zeeloodsweek. Daarin wordt ook veel aan kinderwerk gedaan. Het kost veel inzet en doorzetting maar de zegen blijft niet uit. En talenten die in de gemeente aanwezig zijn, worden gebruikt.

De start van het winterwerk krijgt in veel gemeenten een bijzondere nadruk. De gemeente te EDE (jongste loot aan de Unieboom) vergadert in een muziekschool. Vandaar ging men op 6 september na de ochtenddienst naar het Protestants Militair Tehuis om aan de start van het nieuwe werkseizoen op feestelijke wijze gestalte te geven. Dát kunnen niet veel gemeenten haar nadoen. Maar er zijn meer mogelijkheden en plaatsen.

Ploeger

GEMEENTEBERICHTEN

Delfzijl - (W.P.v.W.). Zondag 25 oktober hadden we onze oogstdankdienst.

In deze dienst werden een jonge zr en br aan de gemeente voorgeteld, welke de doop hadden aangevraagd. Zij vertelden ons in een blijmoedig getuigenis waarom ze gedoopt wilden worden. Het is altijd een fijne belevenis als jonge mensen openlijk hun Heer en Heiland belijden en hun verdere leven aan Hem willen toevertrouwen.

Het is verblijdend voor ons als gemeente en ook voor onze voorganger, ds Schouten, bemoedigend, te horen hoe mensen geraakt worden door het Woord van God en er niet meer onderuit kunnen noch willen, maar openlijk te kennen geven dat Jezus Christus hun Heer en Heiland is.

In deze dienst vond ook de bevestiging plaats van br G. Leinenga tot diaken der gemeente. Hij zal de plaats gaan innemen van br J. Steenhuis, die deze functie 10 jaar heeft ingenomen maar nu dit werk moet neerleggen i.v.m. vertrek naar elders. Voorwaar geen gemakkelijke taak voor onze nieuwe br diaken.

Zondag 1 november was de doopdienst. Voor een zeer groot gehoor onder wie veel vrienden en belangstellenden, mocht ds Schouten de boodschap doorgeven uit Hand. 16 : 19-40. Op indringende wijze werd duidelijk gemaakt wat te doen om behouden te worden.

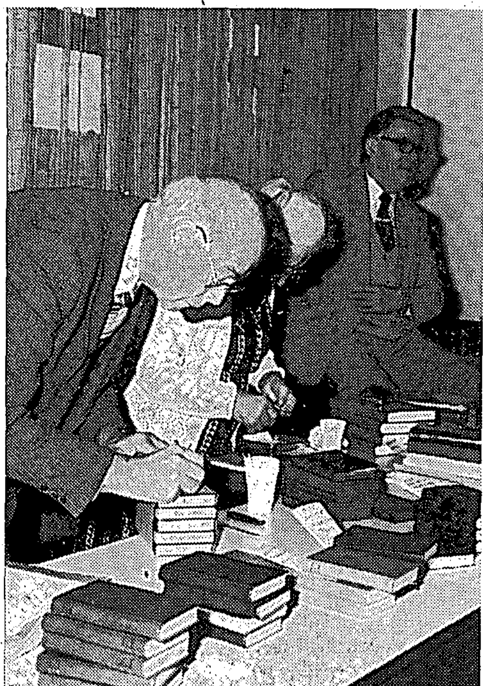
Onze reeds eerder genoemde br en zr hadden reeds te kennen gegeven hun vertrouwen te willen stellen op de Here Jezus, reden om hen ook deze morgen te dopen.

In de avonddienst werden ze door een br ouderling welkom geheten namens de gemeente; hierna vierden we gezamenlijk het Heilig Avondmaal. En zo gesterkt door het Woord en de sacramenten doop en avondmaal, gingen we weer huiswaarts.

ROEMENIE

behoort tot die landen in Europa, die een grote baptisten gemeenschap hebben (165.000 leden). President Reagen heeft in dit land tot ambassadeur benoemd David B. Funderburk, lid van de Memirial Baptist Church in Buies Creek, North Carolina, waar hij als hoogleraar werkt aan de Campbell Universiteit, die uitgaat van de baptistengemeenten.

Funderburk en zijn vrouw waren reeds enkele keren in Roemenië, zowel voor studie als diplomaat. Hij en zijn vrouw willen zich aansluiten bij een gemeente in Boekarest.



De zangbundelcommissie was aanwezig! Br J. Germeraad en echtgenote in actie. Geheel rechts br Age Blom, die prachtige omslagen voor bundels en bijbels maakt.

PAUL MBENDE OVERLEDEN

Ds Mbendé, die vele jaren president van de baptisten unie in Cameroun is geweest, overleed na een langdurige ziekte op 22 oktober jl. Daarmee heeft Cameroun een kerkelijk leider van betekenis verloren. Hij was van 1965 tot 1970 vice-president van de Baptisten Wereld Alliantie.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een nieuw adres

U zult even moeten wennen aan een nieuw adres, waarop u ons voortaan kunt bereiken. We gaan nl. de Gelebrem in Rotterdam verlaten om opnieuw burgers van Dordrecht te worden. Daarover is lang en ernstig nagedacht, maar tenslotte hebben we de knoop doorgehakt.

Misschien is het u bekend, dat uw evangelist nogal eens door het land reist. Dit werk kun je nu eenmaal niet van achter je bureau doen. Je moet mensen ontmoeten, gesprekken voeren, eindeloze reeksen vergaderingen bijwonen, voorzitten of verslaan en vooral *in de gemeenten* werken.

Het is duidelijk dat je daarvoor dagen en nachten onderweg bent. Het is voor mijn vrouw een te zware belasting om dan te moeten leven zonder in de gemeenschap van een gemeente te kunnen delen. Dat is mij trouwens ook zelf tegen gevallen: Dus: terug naar Dordrecht, waar we hartelijk ontvangen worden.

Het nieuwe adres vindt u voortaan onder dit artikeltje.

WERKBOEK: Leesboek of lesboek?

Soms vragen wij: Hoe gebruikt u het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie? Van een plaatselijke evangelisatie-werkgroep kreeg ik dezer dagen een briefje met antwoord: „Wij als E.C. van de gemeente hebben het werkboek een tijdlang gebruikt als leesboek. Op een gegeven moment kwamen we als E.C. op dood spoor te zitten. We hadden het gevoel, dat we het als E.C. helemaal alleen moesten doen en we wisten niet precies op welke manier. We zochten naar iemand, die ons dat nu eens haarfijn uit de doeken kon doen. Gelukkig kwamen we er op tijd achter, dat we prima leerstof en materiaal aangereikt kregen d.m.v. het werkboek, dat we eigenlijk alstijd als leesboek gebruikt hadden... Als E.C. vergaderen we elke maand en na het zakelijke gedeelte bespreken we met elkaar een stuk uit het werkboek, wat we als huiswerk opgekregen hebben. Of dit een juiste manier is, weten we niet precies".

Het lijkt mij een uitstekende manier. Binnenkort hopen we de bruikbaarheid van het werkboek nog aanmerkelijk te verhogen door de verschijning van een inhoudsopgave en een trefwoordenregister.

Hartelijk groetend uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Kinkelenburg 12, 3328 AE Dordrecht; telefoon 078-180007

GEMEENTE EN KONINKRIJK GODS

Het begrip „Koninkrijk Gods" blijkt voor sommige mensen een tamelijk vaag iets te zijn. We kennen de term uit de evangeliën, maar lezen er ook gemakkelijk overheen. In het belijden en beleven van ons geloof kennen we waarschijnlijk de hoogste waarde toe aan de persoonlijke relatie met de Heer. Van de tweede orde is ons lid-zijn van de gemeente; voor een aantal mensen die wel een persoonlijk geloofsleven met de Heer belijden, staat de gemeente toch wat op een afstandje. De idee van het Koninkrijk van God staat zelfs voor meelevende gemeenteleden niet eens op de derde plaats, maar ergens in een nevelige verte...

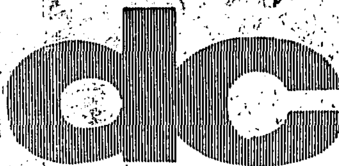
Dat is wel wat wonderlijk, want in de boodschap van de Here Jezus Christus staat het Koninkrijk van God centraal, evenals in de woorden van zijn wegbereider Johannes de Doper. Het gáát om het Koninkrijk van God, om niets meer en niets minder. Weliswaar gebruikt Mattheüs bij voorkeur de term Koninkrijk der hemelen, en er zijn veronderstellingen geopperd dat hij daarmee net iets anders zou bedoelen dan met Koninkrijk Gods, maar bij vergelijking bedoelt hij toch precies hetzelfde als de andere evangelisten. Mogelijk heeft Mattheüs zich aangepast bij het Joodse spraakgebruik, dat uit eerbied liever sprak over „de hemel" dan over God.

Het optreden van Johannes de Doper wordt gekenmerkt door de oproep: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Die oproep neemt Jezus over bij de aanvang van zijn openbare werk. Alleen laat Hij de dreigende toevoeging weg over de bijl, die reeds aan de wortel van de boom ligt. Het oordeel komt nog niet terstond, want Jezus komt niet om af te rekenen, maar om te redden. Later zendt Jezus zijn leerlingen twee aan twee het land in. Ook zij moeten de roep doorgeven: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

De zogenaamde bergrede in Mattheüs 5-7 is vanouds geliefd onder de gelovigen, maar juist deze hoofdstukken geven een duidelijke beschrijving van het leven in dat Koninkrijk, en van de hoop die het meebrengt voor de toekomst. Ook de ons zo vertrouwde gelijkenissen in Mattheüs 13 belichtten allerlei aspekten over het ontstaan en de groei van het Koninkrijk. De enige keer dat Johannes spreekt over het Koninkrijk Gods, is juist op een essentiële plaats, in hoofdstuk 3. Zonder wedergeboorte kan niemand het Koninkrijk Gods zien en binnengaan. Daar moet je dus de konklusie uit trekken dat ieder, die wedergeboren is, dat Koninkrijk is binnengeleid en er deel van uitmaakt. Eeuwig leven valt samen met het burgerschap van het Koninkrijk Gods. Anderzijds blijkt het onmogelijk te zijn om iets van dat Koninkrijk iets te vatten zonder wedergeboorte.

Daarom is de neveligheid, waarin dit Koninkrijk op het eerste gezicht gehuld is, niet zo'n wonder. Onze normale voorstellingswereld schiet tekort om er ons een beeld van te vormen. Als Jezus voor Pilatus staat erkent Hij een koning te zijn,

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur, ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

maar zegt er bij dat zijn koninkrijk niet van deze wereld is. Je kunt zijn rijk niet plaatsen naast het Romeinse rijk, of welk aards rijk dan ook. Het is er niet mee te vergelijken, het is niet gebonden aan aardse grensindelingen en het is een heel andere orde.

De koning van dat Rijk, Jezus, laat zich ook niet omringen met de gebruikelijke staatsie. Voor het oog is Hij helemaal geen koning; geen indrukwekkende leidersfiguur, zelfs geen strijdbare held. Integendeel: een weerloos schaap.

Toch is in Hem het Koninkrijk van God gekomen. En de inhoud van dat Koninkrijk is, dat God erkend wordt en regeert als soevereine Vorst. Het Koninkrijk van God is geen democratie met inspraak van alle burgers. Daarmee is het nog niet een lastige inperking van de menselijke vrijheid, maar juist een grote zegen. Want binnen de grenzen die deze Vorst aan het leven stelt, blijkt het mensenleven tot zijn volle opbloei en tot zijn doel te kunnen komen. Buiten die grenzen vervalt het leven tot ontwrichting en ontwaarding. In het Onze Vader wordt daarom gebeden: Uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, gelijk in de hemelen alzo ook op de aarde. Wie tot het Koninkrijk behoort, schikt zich onder de wil van God. Maar ook: Waar mensen de wil van God doen, daar is het Koninkrijk!

Over het Koninkrijk lezen we in het Nieuwe Testament soms schijnbaar tegenstrijdige uitspraken. Soms is het er al, en soms is het nog toekomst.
Het is er al in een eerste stadium, in die mensen die door de wedergeboorte hun leven stellen onder heerschappij van Jezus Christus. Hun streven is de wil van God te doen. Hun verlossing is echter nog niet voltooid, want bij de komst van Jezus zal de heerschappij van God, die zich ook uitstrekt over de dood, zichtbaar worden in hun opstanding. Vanaf dat moment zullen ze volkomen beschikbaar zijn om de Koning te dienen.

Het Koninkrijk is al aanwezig, want de gemeente is het eerste stukje doorbraak van de heerschappij van God in deze wereld, die op zichzelf blind en doof is voor Gods aanspraken en een eigen leven leidt.

De gemeente leeft temidden van die wereld, en mag zich daar ook niet uit afzonderen. Ze hoort en ziet echter dingen die de omgeving niet opmerkt. Dat maakt bijvoorbeeld dat de gemeente onmogelijk kan opgaan in welk politiek systeem dan ook. De gemeente kan meegaan, voorzover ze de wil van God ziet gebeuren, maar zal aan de rem trekken waar de grenzen overschreden worden en waar eigenbelang, groepsbelang of verachting van de menselijke waarden intrede doen.

De gemeente is bestemd om toonzaal te zijn van Gods zegeningen, ze is de vestiging van zijn nieuwe rijk van liefde, vrede en gerechtigheid. Dat zijn andere begrippen dan macht, bezit en welvaart, en daarom zullen ze de omgeving lang niet altijd aanspreken en zelfs grote tegenstand ontmoeten.

Het Rijk is ook toekomst. Uiteindelijk zal het beslag leggen op heel het leven op aarde. Eens zal Jezus weerkomen en als Koning der koningen het rijk van God vestigen in alle landen en onder alle volken. En nog verder in het verschiet ligt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop de rechtvaardige heerschappij van God volkomen zal kunnen doorwerken.
Het Koninkrijk van God legt een claim op zijn burgers, om dat nieuwe rijk uit te leven in de wereld. De gemeente is het volk van God, en daarmee het volk dat bezig is de nieuwe levensstijl te leren.

H. G. de Winkel

A.V. 1981

Helaas hebben enkele verslagen van delen van de AV de eindredactie nog niet bereikt. U houdt ze dus tegoed.

Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht.
Psalm 90 : 1.

Zo de Here wil is het donderdag 3 december a.s. 40 jaar geleden dat onze ouders

W. VRIJSTEIN
en
M. J. VRIJSTEIN-GEERDINK

in het huwelijk zijn getreden.

Op deze dag hopen wij dit feestelijk met hen te gedenken.

Er is gelegenheid tot gelukwensen van 19.30 tot 21.00 uur in restaurant Mon Rève, Bennekamseweg 2-4, Ede (bij het station Ede-Wageningen)

M. L. Hoeksema
A. J. Hoeksema-Vrijstein

Correspondentieadres: Bijsterveld 2, 6712 GM Ede; tel. 08380-30507.

Op de leeftijd van 56 jaar werd op 30 oktober 1981 door de Heer thuisgehaald onze zuster

GEERTJE HOOYER
echtgenote van G. op 't Holt

„Veilig in Jezus' armen"

Baptistengemeente Hoogezand

Op 2 november is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

LUTGERTIEN LEVINGA-KALSBEEK

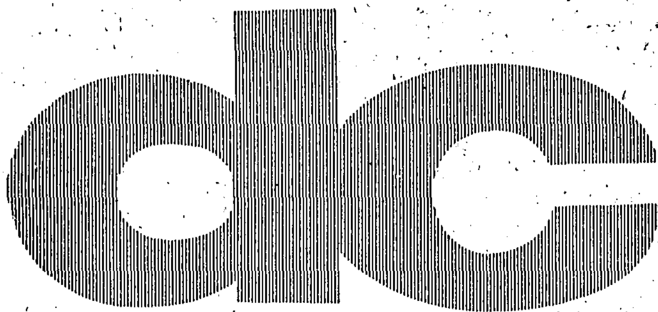
Zij werd 92 jaar. Bijna 70 jaar was ze lid van de gemeente.

Baptistengemeente Enschede

81255 is het gironummer van NOODFONDS van de Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!

MEDEDELING

De gemeente te Kollumerzwaag deelt mee, dat zij sinds enige tijd een eigen gospelgroep heeft, die nu zo ver is, dat ze bereid is in diensten en samenkomsten van andere gemeenten haar zang en muziek te laten klinken.
De naam van de groep is „EXPLAIN", hetgeen betekent „UITLEGGEN".
Voor nadere informatie en eventuele afspraken: Mej. S. Boonstra, Broeklaan 38, Wouterswoude; tel. 05111-2429.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 46 - 20 november 1981

GODS WIL..... HARMONIE

Een muziekdeskundige is wel zo ongeveer het laatste wat ik ben.
Maar wanneer een organist lukraak vier tonen op het orgel aanslaat, dan komt er een vreselijk geluid uit het apparaat. Zoveel verstand heb ik er nog wel van. Wil het instrument fraaie klanken produceren, dan is het zaak, om die noten aan te slaan die volgens de componist bij elkaar passen.

En zo zit wel ongeveer het lied van Gods schepping ook in elkaar. In dat lied is alles afgestemd op de Componist. En waar dat lied zuiver gespeeld wordt, valt veel te genieten. Alleen... waar hoor je dat lied nog echt? Het paradijs ligt al zo ver achter ons... Dáár klonken de stemmen van mens, dier, natuur en kosmos nog adembenemend en werden ze begeleid door het engelenkoor. Het grote thema dat daar dag en nacht bezongen werd, was ongetwijfeld: „O Here, onze Here, hoe heerlijk is Uw naam op de ganse aarde". U kunt het vinden in de achtste psalm! Geen valse tonen, alles afgestemd op de Schepper, op zijn glorie en zijn wil! Dát is harmonie, het paradijs.
Soms proef je nog iets van die wondere saamhorigheid tussen Schepper en schepping. Op een mooie zomerdag, bij voorbeeld, midden in de door bloemengeur en vogelzang gevulde natuur. Of wanneer ouders het wonder van hun pasgeboren kind in de armen houden. Maar wanneer je naar huis rijdt, kom je een loeiende politie-auto tegen. En binnenkort krijgt de baby allerlei injecties, vanwege bedreigende ziektes. De harmonie is maar een zeldzaam voorkomend verschijnsel en dikwijls slechts schijn. En dat alles dateert van het moment, waarop de satan de mens inspireerde om het allemaal eens wat anders te doen dan God gezegd en bedoeld had. Weg was de harmonie, de eensgezinde bedoeling om Hem in alles te dienen en te eren, aan wie al wat leeft zijn bestaan te danken heeft. In de wereld gaat het niet meer volgens Gods bestek. En... de ganse schepping zucht en verkeert in barensnood!

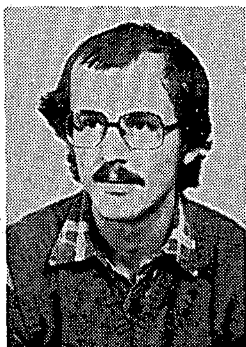
— o —

Maar... desalniettemin kan er weer zon en muziek in een mensenleven zijn. De bijbelse oproep: „Tracht te verstaan, wat de wil des Heren is", heeft daar alles mee te maken.
Waar mensen proberen te leven zoals God dat wil, komt weer iets van de glans der paradijszon terug en wordt weer iets van die wondere harmonie ervaren. Dat kan sinds Golgotha, waar God de weg weer vrij maakte... Mensen, verzoend met God door Jezus Christus en Hem volgend, zijn nieuwe mensen, mensen met nieuwe mogelijkheden. Want ze gaan in de sporen van Hem, die ons leerde bidden: „Uw wil geschiede!" In Jezus' leven was weer de harmonie aanwezig, die gevonden wordt waar God en mens volledig samen gaan. En diezelfde harmonie belooft Jezus aan allen die Hem eerlijk willen volgen: „Mijn vrede geef Ik u". Maar dan moet er ook een serieus zoeken zijn naar wat Gods bedoeling in en met ons leven is. Anders wordt de harmonie verjaagd door een concert van duivelse dissonanten.

— o —

„Heer, wat wilt U dat ik doen zal?"
Maakt deze instelling een mens niet tot een wezen zonder fut en zonder pit? Kun je een kerel zijn, wanneer je aan een leiband loopt?
Paulus, William Carey, Luther, M. L. King, tonen wel duidelijk hoe misplaatst zo'n vraag is. Want vragen naar Gods wil en trachten die wil ook door te voeren, is geen kwestie van je armen over elkaar schuiven en maar lijdzaam wachten. Vragen en streven naar Gods wil, is een leven van willen, durven, vechten, offers brengen, jezelf verloochenen. En daar is moed voor nodig, vastberadenheid en doorzettingsvermogen. En zo worden, soms ook door de wereld, met respect de namen genoemd van christenen die vooraan stonden in de strijd voor vrede en gerechtigheid omdat zij vroegen naar de wil van hun Heer. Mensen, dikwijls met een leven vol strijd en een hart vol harmonie.

STUDENT VERTELT



Het is natuurlijk een onmogelijke opgave om in zo weinig woorden mezelf aan u voor te stellen. Een mens is tenslotte meer dan een foto en wat drukletters. Onder dit voorbehoud wil ik proberen iets over mezelf te vertellen.

Mijn geschiedenis, richting theologie-opleiding, begint in Zuidlaren, waar ik de opleiding tot psychiatrisch verpleegkundige gevolgd heb. Afkomstig uit een gereformeerd gezin, ben ik in deze plaats in aanraking gekomen met de baptistengemeente. Hun geloofsbeleving - persoonlijker dan ik gewend was - sprak mij zodanig aan, dat ik me via de doop, op 29 februari 1976 - ik was toen net 22 jaar - bij deze gemeente heb aangesloten. In datzelfde jaar vertrok ik naar Utrecht, waar ik ging werken in een opvangcentrum van Youth for Christ. Hier kwam ik opnieuw - evenals in het psychiatrisch ziekenhuis in Zuidlaren - met de meest uiteenlopende menselijke problemen in aanraking. Het verschil was echter dat men in Utrecht veel meer vanuit het geloof werkte. Dat gaf een heel eigen dimensie aan de hulpverlening. Het bracht echter ook vragen omhoog, nl. over de reikwijdte van het geloof, over de onmacht, die ik ook als christen soms voelde, wanneer er dingen gebeurden met en in mensen, die radikaal ingingen tegen, wat ik dacht dat God wilde. Ook vroeg ik me af of we soms het geloof niet misbruikten, in die zin dat het soms beter kan zijn om over God te zwijgen dan over Hem te spreken.

Met spreken over God kun je immers ook iemand mis(be)handelen, in de zin van: iemand in een hoek drukken.

Vanuit deze - al te kort geschetste - situatie ben ik de opleiding tot voorganger gaan volgen. Na 2 jaar vooropleiding (grieks en latijn) en twee en een half jaar theologie, heb ik er nu dus al weer bijna 5 jaar studie op zitten. Theologie studeren is voor mij enerzijds een luxe, maar anderzijds ook een opgave.

Een luxe omdat je in staat gesteld wordt om al je tijd te gebruiken met het bezig-zijn met „de dingen van de Heer".

Echter ook een opgave, nl. als geloven wat ingewikkelder lijkt te zijn dan ik dacht en als er vragen gesteld worden, die niet zo eenvoudig te beantwoorden zijn. Maar in deze opgave blijft de studie een luxe: het helpt me om de waarde van het geloof te ontdekken. Een ontdekkingsreis, die tenslotte haar vruchten bij de gemeente (bij u dus) af zal (moeten) werpen.

De colleges op de Vinkenhof (waar ik nu 4e jaars ben) zijn daarbij van grote waarde. Ze zorgen ervoor dat de theologiestudie geen al te zweverige zaak wordt, door je bij alle theorie er op te wijzen dat theologie naar de gemeente, naar de mensen toe moet. Daarbij komt nog dat het persoonlijk karakter van het studeren op de Vinkenhof een extra stimulans is bij de studie.

Teruglezende heb ik toch nog veel over mezelf verteld. Alhoewel ik me realiseer, dat er soms tussen de regels door gelezen moet worden om mijn woorden niet mis te verstaan. Maar ik hoop en vertrouw er graag op dat u die moeite wilt nemen.

Anne Gietema,
St. Bonifatiusstraat 53, 3553 SP Utrecht
Telefoon 030-433767.

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op *f* 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 *f* 50,—.

Administratie De Christen

Maar betekent het opgeven van je eigen wil geen wezenlijke verarming? Mensen hebben, om Gods wil, toch dikwijls onnoemelijk veel los moeten laten? Dingen waar anderen zich dood voor vechten? Kruisdragen is toch een synoniem van zelfverloochening?

Als je dit niet mag en dát persé moet, wat blijft er dan nog over om echt blij mee te zijn?

Toegegeven: jammer genoeg maken sommige christenen de indruk dat zij zielepoten zijn, zonder echte vreugde en idealen. Iemand zei eens in een gesprek met ongelovigen: „Ik drink niet, ik dans niet, ik vloek niet, ik rook niet..." Toen iemand hem onderbrak en vroeg: „In hemelsnaam, wat doe je dan wél?" wist de man geen antwoord te geven. Zó kweek je de gedachte, dat gelovigen saaie, droge mensen zijn, zonder enige aantrekkingskracht.

Maar zet u Paulus bij voorbeeld eens voor het voetlicht, dan wordt toch een ander type christen zichtbaar: „Alles wat mij winst was, heb ik, om Christus' wil, schade geacht... omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Heer, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijs gegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen..." Paulus was een van hen, die weliswaar neen zeggen tegen vele zaken, maar die daartegenover zeer positief ja zeggen tegen God, Jezus, en dienovereenkomstig handelen. Boeiende mensen! Wijze mensen, die het geheim van Gods vrede, zijn harmonie, kennen en dat voor geen prijs willen verspelen! „Uw wil geschiede!" Ook wanneer het offers vraagt!

Ja, Gods wil in een mensenleven kan soms duur zijn! Maar... tegen die wil in leven is onuitsprekelijk veel duurder. „Wie zijn leven wil behouden, die zal het verliezen!" Voor eeuwig!

— o —

Daarom: „Tracht te verstaan wat de wil des Heren is!"

Dat kan soms een zware puzzle zijn, want lang niet altijd is Gods bedoeling even duidelijk! Of beter gezegd: al te vaak blijkt ons verstand, ons inzicht, nog verduisterd te zijn door ons zondig verleden, onze foutieve instelling...

Kunnen we hier hulp vinden in Jezus' voorbeeld, in de wijze waarop Hij leefde? Ongetwijfeld. Waar kunnen we betere voorlichting krijgen dan bij Hem? Zoals Hij omging met zijn God en met zijn naaste, zo zou dat in ons leven moeten gebeuren. En het is een duidelijke zaak, dat Jezus leefde vanuit de twee grote geboden: God liefhebben boven alles, èn: je naaste liefhebben! Wát strekt tot eer van God? Wat is in het belang van mijn medemens? Die vragen beheersten het doen en laten van Gods Zoon. Zouden christenen niet in dit spoor moeten gaan? Strijd zal er het gevolg van zijn. Maar evenzeer vrede in het hart, dank zij een hechte en groeiende band met God.

— o —

Gods wil is harmonie in het leven van zijn kinderen. Een leven zonder wroeging, zelfverwijt, schuldgevoelens. Maar ook zonder verleidende stemmen, die onze aandacht afvoeren van Hem, die vrede is en vrede geeft.

„Tracht te verstaan..." En dan: „Wat Hij u ook zegt, doe dat!"

Heer, kom mijn kleingeloof te hulp!

C. van Wier

De vergadering van sectie A (22-10-81)

Sinds een aantal jaren wordt de agenda van de AV ten dele in 2 parten gesneden: de permanente commissies (t.w. voor de opleiding, voor de evangelisatiearbeid, voor de zending) en de stichtingen (alsmede De Christen) vergaderen in secties. Tot sectie A behoorden de ECU, de UZC, het Pensioen- en Invaliditeitsfonds en de Unie-Bouw-Stichting. Jaarverslagen, voorstellen en begrotingen moesten in twee en een half uur behandeld worden. Het zal ieder duidelijk zijn, dat van behandelen nauwelijks sprake kan zijn. Althans, het kan nauwelijks over de beleidslijnen gaan, die in verslagen, voorstellen en begrotingen zichtbaar behoren te worden. Dat is te betreuren. Zeer te betreuren. Het werk dat gedaan is door de besturen is zó belangrijk en zo wézenlijk voor ons gezamenlijk werk, dat een andere wijze van behandelen overweging verdient.

Evangelisatie

Het jaarverslag 1980 van de ECU opende met drie indringende vragen: Verstaan wij de opdracht? Bereiken wij werkelijk de mensen die zonder enige relatie met God leven? Zijn wij bereid en in staat deze mensen op te zoeken? Deze „hart" vragen kwamen helaas niet uit de verf in de behandeling. Hoewel de discussies zich op een goed peil bewogen, ontbrak de tijd voor een uitgebreide gedachtenwisseling. Daarbij viel op dat de voorstellen tot wijziging van de werkorde van de ECU betrekkelijk veel tijd vergden, mede door ingediende amendementen.

Een goede vergadertechniek eist dat - als amendementen tot de bespreking worden toegelaten - deze ook de aandacht krijgen die de indieners eisen. Maar... dat kost tijd.

Bijzondere plannen voor de toekomst heeft de ECU niet; men gaat door met de uitbouw van het bestaande, binnen de financiële mogelijkheden die de gemeenten verlenen.

Dat de gemeenten het principe van vrijwilligerswerk willen handhaven, blijkt o.a. daaruit dat de vergoeding voor de eindredactie van De Zaaier op het huidige peil gehandhaafd zal worden, en niet als een deeltijdarbeid met passende beloning gezien zal worden.

PIF

Deze letters staan voor Pensioen- en Invaliditeitsfonds. Wat het tweede deel betreft een wat ouderwetse benaming die wellicht spoedig vervangen zal moeten worden door „arbeidsongeschiktheid" (want iemand die arbeidsongeschikt is, is niet invalide, althans meestal niet); PAF klinkt niet minder (beroerd) dan PIF.

Een fonds dat zeer belangrijk is voor onze gemeenten omdat zij door dit fonds hun verantwoordelijkheid jegens hen die hen als vrijgestelden dienen, vorm geven. Ook voor de voorgangers zélf is dit fonds belangrijk omdat zij door de betaling van hun premies zich het recht verwerven op pensioen. Het gaat het fonds goed, en de gemeenten hadden geen vragen.

Zending

Dat drie nieuwe zendelingen werden aangenomen (Jos en Joke v. d. Leur en Ducky Rosier) werd reeds elders meegedeeld. Dat de beleidsnota voor de toekomst nauwelijks enige aandacht kreeg (en door tijdsgebrek ook niet kon krijgen) is niet in overeenstemming met het gewicht dat aan zulk een nota gehecht moet worden. Jammer, jammer.

Evenmin kon aan de Werkgroep Wereld in Nood veel tijd gespendeerd worden. Terwijl in het jubileumthema Gezegend en Gezonden ook „dienstbetoon" zo'n brede ruimte kreeg toegemeten. Alweer: jammer, jammer.

Kerkbouw

Hoewel de activiteiten op dit front gewoon doorgaan en door moeten gaan, ontgaat het wellicht velen dat door de hoge rentestand op de kapitaalmarkt de lasten voor kerkbouwende gemeenten onverwacht en onevenredig hoog worden. Juist ook hier zou de solidariteit der gemeenten zichtbaar moeten worden.

Samenvattend: het was een goede vergadering, met een goede discipline, maar met (veel) te weinig tijd.

HvA.

LEREND OUDERLING

De term lerend ouderling duikt de laatste tijd zo nu en dan in onze kring op en daarom wordt de vraag nogal eens gesteld: lerend ouderling, wat is dat? Want het is geen baptisten term maar het stamt uit het gereformeerde kerkrecht. Onder gereformeerd moeten we dan niet alleen een van de kerken verstaan die deze naam dragen maar die traditie die teruggaat op de reformatie van Zürich, Straatsburg en Genève.

In die traditie is het ambt van ouderling tot ontplooiïng gekomen zoals wij het hier in reformatorisch Nederland kennen. Ons land is om zo te zeggen bij uitstek een ouderlingenland. De uitstraling daarvan is zo groot dat ook wij geen gemeente kunnen denken zonder ouderlingen.

In het gereformeerde kerkrecht zijn de ouderlingen de geestelijke bestuurders van de gemeenten. Zij hebben het opzicht over de gemeente en waken over de bediening van het Woord en de sacramenten. In de gemeente van Christus zijn dat de belangrijkste bestuurlijke taken, belangrijker dan management en financiën die wij doorgaans van meer gewicht achten. Maar dit ter zijde.

Noodoplossing

De lerend ouderling is eigenlijk een noodoplossing voor die gemeenten die geen predikant hebben. Als dat gedurende langere tijd het geval is en er problemen komen bij de vervulling van de bediening van het Woord, dan kan een ouderling worden aangewezen als lerend ouderling.

Hij krijgt dan de bevoegdheid om te leren, d.w.z. te preken en te onderwijzen. Of die aanwijzing door de kerkeraad gebeurt dan wel door de classis weet ik niet maar het is duidelijk een kerkordelijke aangelegenheid.

Een lerend ouderling is geen predikant maar een ouderling, die - tijdelijk - de dienst van de predikant vervult. Is er een predikant, dan eindigt de dienst van lerend ouderling. Hij is maar een tijdelijke figuur.

In de structuur van onze gemeenten past zo'n figuur eigenlijk helemaal niet. Prediking en bediening van de tekenen (zo zeggen wij 't liever) zijn bij ons nooit het privilege van de voorgangers (zo heten bij ons de predikanten) geweest. De gemeente (niet de Unie of het gewest) kan iedereen uitnodigen om deze diensten te vervullen. Aan de functie en de term van een lerend ouderling bestaat bij ons dus geen enkele behoefte.

Hulp van buiten

Toch is de term in de loop der jaren wel een enkele keer gebruikt. In mijn herinnering leven twee voorbeelden van broeders die hun beroep bleven uitoefenen en in hun vrije tijd een gemeente als voorganger dienden. In beide gevallen waren het andere gemeenten dan die waarvan zij lid waren. Zij waren dus hulp van buiten. Omdat in de praat van alle dag een voorganger als predikant wordt beschouwd en zij niet de pretentie hadden predikant te zijn werden ze lerend ouderling genoemd. Dat is onze versie van de gereformeerde lerende ouderling en in bepaalde situaties heel goed bruikbaar.

Dat deze term daarvoor werd gekozen is omdat wij nu eenmaal buiten voorganger geen eigen ambtsuitdrukkingen hebben. Het ziet er nu echter naar uit dat aan de lerende ouderling onder ons nieuw leven wordt ingeblazen, doordat niet als voorganger beroepbare broeders door een gemeente als lerend ouderling worden aangesteld. Waren deze broeders beroepbaar of zat het er in dat ze beroepbaar gesteld

zouden kunnen worden volgens de bepalingen van het reglement inzake voorgangers, dan zouden de gemeenten die hen als voorganger wensen ongetwijfeld anders tewerk zijn gegaan.
Niemand wil immers de wet moedwillig overtreden! Bovendien staat er in datzelfde reglement dat wanneer een gemeente iemand tot voorganger beroept die niet beroepbaar is en deze dat beroep aanneemt, niet eerder dan na vijf jaren een beroepbaarstelling binnen de Unie kan worden verleend. Na een onreglementair beroep dus vijf jaar wachten.
Maar de lerend ouderling komt in de reglementen niet voor, uiteraard niet want het is een plaatselijke dienst of ambt waarover de gemeenten geen afspraken met elkaar hoeven te maken. Als een gemeente dus een lerend ouderling aanstelt dan overtreedt zij geen enkel reglement, want wat niet verboden is mag. Het komt er echter wat anders uit te zien wanneer een gemeente aan de Unie mededeelt broeder X te hebben aangesteld als lerend ouderling en zijn bevestiging en intrede aankondigt als van *dominee* X. Op deze wijze wordt het lerend ouderlingschap tot een sluipweg, de gemeente, de Unie en de betrokken broeder onwaardig. Bestaan er dan geen betere wegen? Die bestaan er zeker wel. Ze zijn neergelegd in het al eerder genoemde reglement inzake voorgangers. Daarin wordt wel degelijk voorzien in een weg tot beroepbaarstelling naast de weg van de eigen opleiding. Langs die weg zijn in de loop der jaren vele broeders onder ons voorganger geworden en erkend. Aan een sluipweg bestaat geen enkele behoefte.
Een andere vraag is wat dan de zin van een beroepbaarstelling is.
Daarover nog eens in een volgend artikel.

J. Reiling

AV AVONDMAAL

De eindredacteur maakt mij er op attent dat hij van mij nog een verslag tegoed heeft van de avondmaalsviering tijdens de AV. Hij heeft, zoals vrijwel alle mensen die mij op een verzuim menen te kunnen attenderen, gelijk en dus zet ik mij tot de taak om daarover iets te schrijven. Maar al tijdens de eerste aanloopregels overvalt me de vraag wat eigenlijk de nieuwswaarde van zo'n viering is. Iedereen weet dat tijdens de AV op de donderdagavond de ontvangende gemeente het avondmaal viert met alle broeders en zusters uit den lande en uit de omtrek. Iedereen weet ook wat er tijdens zo'n viering gebeurt. Het enige spannende is hoe de gemeente zo'n avondmaal met zoveel deelnemers zal laten verlopen. Het vraagt maatregelen in de organisatorische sfeer en er moet ook rekening worden gehouden met de lange duur van de verschillende rondgangen. Maar in een staan en hoe zou een Unieman als ik gemeente met zoveel mogelijkheden en zoveel ervaring als Sneek zijn dit geen problemen.
Wat doe je als ontvangende gemeente als je vacant bent? Ook dat is op te lossen vooral als je voorganger nog maar zo kort tevoren vertrokken is. Wat ligt meer voor de hand dan dat hij wordt gevraagd om zijn oude plaats nog één keer in te nemen? Zo ging het in Sneek en het ging goed. Het was een fijne avondmaalsviering met een goed woord van de voorganger, fijne liederen van het koor en de stille sprekende taal van de tekenen die zeggen: het is alles genade.
Nieuwswaarde heeft dit alles niet. Maar wat is nieuwswaarde? Dat we besloten hebben om dit te doen en dat te laten? Dat zijn de dingen die in de verslagen durven zeggen dat dat allemaal niet zo belangrijk is. Het is enorm belangrijk, vinden wij als we ter AV zijn. Wat later en op enige afstand bekeken ziet het er meestal wat minder gewichtig uit.
Maar wat tijdens de avondmaalsviering ons die er waren, gezegd en gegeven is staat na een maand en na een jaar nog overeind. De stille tekenen verstommen niet. Hun woord blijft hoorbaar en voelbaar: leven uit de dood, een gebroken lichaam, het vergoten bloed, een nieuw verbond, alles tekenen van Gods onvoorwaardelijke trouw. Zonder die trouw zijn wij niets en is ons werk een windzucht: zonder effect en ongemerkt weer voorbij. Daarom vieren wij midden op de AV samen het heilig avondmaal.

J. Reiling

De vrijdagmorgen van de AV

Na een korte plenaire vergadering op donderdagochtend (waarna de sectievergaderingen, 's middags de herdenkingsbijeenkomst en 's avonds de avondmaalsviering gehouden werden) ging men vrijdagochtend verder met de behandeling van het Jaarverslag van de Unie-Commissie. Twee zaken kregen daar veel aandacht: het geschrevene betreffende de Werkgroep Unie-Structuren en de mededeling aangaande de opheffing van de Werkgroep geloof en leven. Bij een peiling spraken de afgevaardigden als hun mening uit dat de UC deze laatste zaak nog maar eens moet bekijken. Onze gemeenten willen kennelijk toch wel duidelijk enige leiding en voorlichting in zaken die ons bezighouden op het gemeentelijke, het persoonlijke en het maatschappelijke vlak.

Een jaarverslag is maar een jaarverslag
Het behandelt alleen dat wat in een (achterliggend) jaar is gebeurd, gedaan, of niet gedaan, gebeurd. Welke de gevolgen zijn van handelingen in het verslagjaar in het daarna komende jaar, behoort niet meer tot het jaarverslag. T.a.v. de Werkgroep Unie-Structuren wilden de afgevaardigden echter méér weten (zoals bekend, heeft deze commissie een (nog) niet door de UC aanvaard rapport vrijgegeven voor de gemeenten, waardoor verwarring ontstond). Aan de wens der afgevaardigden kon slechts voldaan worden na uitdrukkelijke toestemming door de voorzitter van de vergadering. Hoewel de beantwoording geen verdere vragen opriep, werd wel duidelijk, dat dit niet de weg is die een algemene vergadering moet gaan...

Financiën
In de pers zijn de financiële moeilijkheden nogal breed bekendgemaakt. Onze uniegemeenschap heeft in het verslagjaar niet die bedragen opgebracht, die door de commissie gevraagd werden. Dat moet wel tot bedachtzaamheid leiden, maar mag geen aanleiding zijn tot paniek. En dat mag ook niet benaderd worden met emotioneel sterk appellerende bekendmakingen over de financiële speelruimte die wordt verkregen als 12000 baptisten per dag één kwartje voor het uniewerk bestemmen. We zullen elkaar mores moeten leren; d.w.z. elkaar duidelijk moeten maken dat onze zeden (mores = zeden) geënt moeten zijn op het bijbelse begrip „rentmeesterschap". Dan geef je niet naar de behoeften van gemeente en unie, maar naar de rijkdom van de ontvangen middelen in je eigen portemonnaie.
Ondertussen is het wel duidelijk dat minder geven voor het gezamenlijke werk de commissie afremt in hun werkzaamheden. Na korte of langere tijd zullen de gemeenten daarvan de terugslag ontvangen, dat blijft niet uit.

Statuten NBJB
De NBJB is een zelfstandig onderdeel van de Unie. Dat feit heeft allerlei haken en ogen. De afgevaardigden hadden de ontwerp-statuten van de NBJB critisch bekeken en dat leidde tot enkele amendementen en critische geluiden met als gevolg dat de NBJB verzocht werd de zaak nog maar eens te bekijken.
Natuurlijk is er ontzettend veel gepraat, die morgen. Maar er werd ook in de pauze koffie gedronken, en ontmoetten afgevaardigden elkaar. Dan worden er meningen en nieuwtjes uitgewisseld. Sommigen doen dat kalm, anderen druk gesticulerend. Maar ze lopen toch niet langs elkaar heen. Hoe moeilijk sommigen het ook kunnen hebben met uitspraken van anderen (en wantrouwen verwoordt zich makkelijk!), ze horen toch bijelkaar, die soms zo rad sprekende en zich geëmotioneerd uitende afgevaardigden.
En als dan alles weer een beetje bezonken is, denk je: toch wel fijn om baptist te zijn, om baptist in de unie te zijn.

P.

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Kom ik een „vreemd" woord tegen dan staat in mij de drift op dat woord open te breken.
Als een noot. Ik wil zien wat erin zit, erachter staat. Geleerden van allerlei soort hebben hun eigen geheimtaal of -schrift en de gewone man ergert zich eraan. Hij voelt zich buitengesloten. En hij hoort er toch ook bij? Betaalt ook belasting. Wat een woord is dàt! Bij veelvuldig gebruik krijgt hij wel een vaag vermoeden van wat die uitdrukking verbergt, maar als ik u zou vragen: wat betekent polarisatie, wat dissident, dan zou u wellicht veel woorden den nodig hebben om het verborgene te openbaren.
Tot in het unieboek van dit jaar, verschenen i.v.m. de algemene vergadering in Sneek, is een woord doorgedrongen dat m.i. buiten ons christelijk spraakgebruik moet blijven: polarisatie. Het woord komt, als ik het goed heb, uit de wereld van de techniek, maar is doorgeschoten naar het gedrag van mensen onderelkaar en duidt dan in de regel iets scherps, onvriendelijks aan. Een woordenboek zegt mij dat in onze omgang met medemensen dit woord betekent: het ontstaan of toenemen van, wat tot dan toe, verborgen spanningen en tegenstellingen in een groep. Eén stap verder en je hebt een dissident en dat is dan iemand die anders denkt dan de rest en opstapt. Hij heeft afwijkende meningen. Dat mag vind ik. Natuurlijk, hij moet wel goede gronden hebben, in elk geval voor zichzelf, om nee te schudden als anderen ja knikken. En omgekeerd. Hij mag protesteren, dat wil zeggen: voor zijn waarheid getuigen. Dat is demokratie, verboden bij de diktatuur.
Ook weer twee woorden uit de wereld om ons. In de gemeente gebruiken wij die uitdrukkingen niet, al kan een meerderheid de minderheid onder druk zetten. We kennen in het gemeentelijk leven zulke afstemmingen en als het om wezenlijke zaken gaat, hebben beide delen - we vermijden het woord partijen - een wat vervelend gevoel van binnen. De meerderheid geeft wel de doorslag maar viert geen feest want de minderheid heeft zoiets als verdriet. Je zou dan liever helemaal maar niet stemmen en ieder de tijd geven met ieder te praten over dat waarover geen eenstemmigheid bereikt kon worden. „Laten wij, als „volmaakten", er zo over denken; en als gij op een of ander punt anders denkt, zal God u ook daarin zijn licht geven". Zegt Paulus tegen de Filippenzen.
Die geloven haasten niet. Ze hebben geduld. Heel wat problemen lossen zich vanzelf op. Toespitsingen, en dat is polarisatie, worden vaak te spits en verwonden. Ze kunnen een gemeenschap grote schade berokkenen en de boodschap van liefde en verzoening in de weg staan. Dat betekent het einde van de samenleving.

We namen kennis van de opheffing van de groep die na zou denken over „geloof en leven". Als er nu ooit een tijd was om over beide gewichtige levensgebieden na te denken, dan is die nu. We weten niet meer precies wat geloofd en hoe geleefd moet worden. We zijn in een mijnenveld beland. Door angst overvallen trekken we ons terug en haasten ons naar het veilig? verleden. Dat kan niet, want we leven nu en denken aan morgen. Hoe licht ontstaat hier meningsverschil tussen hen die achterom kijken en hen die vooruit pogen te zien. De polarisatie staat om de hoek.
Daar kan het fout gaan. Christenen moeten met elkaar kunnen blijven praten, zelfs als de inzichten uitelkaar lopen. Pas als het fundament onder het huis wordt weggebaggerd, werken der wet in de plaats worden geschoven van het gerechtvaardigd zijn door het geloof, is het kritische punt bereikt. Als Jezus Christus niet meer de enige en volkomene Zaligmaker van ons leven is, scheiden zich de wegen. Niet eerder. Onze eenheid ligt niet in het feit dat we over alles gelijk denken, maar in Jezus die ons laat zeggen: Onze Vader! Een broeder uitte zijn vrees tegenover mij over onze unie, onze eenheid. Dat is begrijpelijk als je onze veelvormige gemeenschap beziet. Om het oneerbiedig en wie weet onjuist te zeggen: Jan en alleman komt aan de bak. Ieder kan maar zeggen wat hij wil. Dat moet op een scheiding der geesten uitlopen. Zo redeneert het natuurlijk verstand. Maar het natuurlijk verstand heeft bij ons niet het hoogste en laatste woord. God heeft ons zijn Geest gegeven en ons geleerd dat we elkaar als broeders moeten aanvaarden.
Het is begrijpelijk dat we soms zaken laten liggen waarvan we vrezen dat ze ons van elkaar zouden kunnen verwijderen. Moedig is het niet en 't is denkbaar dat iemand ons verwijt dat we te weinig geloof hebben in de samenbindende kracht van de Heer. U zult mijn standpunt inzake bewapening kennen. In onze gemeenschap heb ik broeders ontmoet die daarmee geen problemen hadden: ze achtten die nodig. Toch ontmoetten we elkaar als broeders die elkaar aanvaardden ondanks de zeer uiteenlopende opvattingen. Dat moet toch kunnen. We klimmen dan niet in de gordijnen en sluiten elkaar wederzijds niet uit.
Wij schrijven elkaar niets voor. Zo haal je als mens het werk van God naar beneden en maak je van de gemeente een klub van precies gelijkdenkenden. En dat is ondenkbaar. U mag wat mij betreft vóór nivellering van inkomens zijn, maar niet voor gelijkschakeling van inzichten.

Huizinga

EEN VANGZEIL MET GATEN?

Jongeren van Youth for Christ hebben het 35-jarig jubileum van deze gemeenschap o.a. gevierd met een plakactie. Zij plakten op de deuren van honderden kerken stellingen aan, negen in totaal. De laatste stelling luidt:

De christenheid zonder éénheid is als een vangzeil met gaten.

Tot goed begrip zij benadrukt dat een vangzeil gebruikt wordt om mensen uit een brandend gebouw te kunnen redden. De bedreigden door de dood springen het leven tegemoet door in het vangzeil terecht te komen. Er naast betekent onherroepelijk de dood; zitten er gaten in het vangzeil dan is een goede afloop ten zeerste twijfelachtig.

De stelling van YfC lijkt op het eerste gezicht prachtig, duidelijk, aansprekend. Dus een pleidooi voor de eenheid van Gods kinderen, van ál Gods kinderen.
Bij een nader bekijken van deze stelling komen echter de bezwaren. Hoezeer ook de eenheid van de gelovigen gewenst is, het betekent niet dat de huidige verscheurde christenheid in al haar verscheidenheid niet meer gebruikt wordt door de Heer der gemeente om het verlorene te behouden. Er is goddank niet één vangzeil, maar er zijn vele. Vele kerken en groepen - YfC inbegrepen - worden door Jezus Christus als vangzeil gebruikt.
Maar moet er niet meer eenheid komen? Vanzelfsprekend moet die er komen. Ook met het oog op de geloofwaardigheid van de christenheid. Maar de huidige verdeeldheid mag nimmer leiden tot een houding van: we hebben alleen maar een vangzeil met gaten, dus laten we maar niets doen.

P.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Den Haag: J. Broertjes te Groningen (2e keer).

Beroepen: te Vroomshoop: G. Pflaum te Hoogezand.

INTREDE J. G. HOEKSTRA

De raad van de baptistengemeente te Den Helder nodigt belangstellenden hartelijk uit de intrededienst van drs J. G. Hoekstra bij te wonen op zondag 29 november om 15.00 uur in de Opstandingskerk aan de H. A. Lorentzstraat.

De bevestiging zal geschieden door ds R. Reiling.



uit het Uniebureau

Stichtingen

Eerder dit jaar benoemde de UC enkele nieuwe stichtingsbestuurders, t.w. in het Pensioen- en Invaliditeitsfonds *br A. Niessink* (vakature br J. H. Wolters), in de Stichting Tabitha *br H. ten Cate* (vakature zr K. Hessels) en in de Unie Bouw Stichting *br J. Drenth* (vakature br J. de Haan). Zij hebben na de Algemene Vergadering de plaats van de afgetreden bestuursleden ingenomen.

Dagelijks Bestuur

De samenstelling van het Dagelijks Bestuur luidt sinds de op 9 november gehouden UC-vergadering als volgt:
ds J. Schouten te Delfzijl, voorzitter;
ds A. Visscher te Almelo, vice-voorzitter;
br A. R. Schaap te Buitenpost, algemeen adjunkt;
br A. Niessink te Vaassen, lid;
ds W. Kos te Vroomshoop, lid.
Adviserende leden zijn:
ds J. A. Brandsma te Zeist, algemene sekretaris;
br A. van den Hoef te Zeist, penningmeester-administrateur.
In 1982 zal het Dagelijks Bestuur, onvoorziene omstandigheden voorbehouden, vergaderen op 11 januari, 22 maart, 14 juni, 11 juni, 11 oktober en 8 november.

UC-vergadering

Op 9 november kwam de Commissie der Unie (in nieuwe samenstelling) in vergadering bijeen.
Tot leden van de financiële sektie werden benoemd de broeders *H. ter Braak, A. van den Hoef* en *A. Niessink.*
Als vertegenwoordiger namens de UC in de Jeugdraad der NBJB werd *ds P. Wijchers* aangewezen.
Op 5 juni 1982 zal een smal beraad over de financiën worden gehouden, waartoe delegaties van twee personen elk zullen worden uitgenodigd.
Bij loting is vastgesteld, dat *ds P. Wijchers* geacht wordt in de plaats van br A. Klein Haneveld te zijn gekozen.
In 1982 zullen UC-vergaderingen worden gehouden op 8 februari, 6 mei, 3 juni (reserve), 13 september en 13 december.

Jubileumprojekt

De stand van het Jubileumprojekt ten behoeve van het medisch werk in Noord-Kameroen bedroeg op 13 november reeds *f* 44.670,—. We hopen, dat nog verschillende bijdragen, klein of groot, voor dit goede doel zullen binnenkomen.
Postrekening 9260 ten name van de Unie, onder vermelding: Jubileumprojekt.

Voedselhulp Polen

Zoals u zult weten, heeft de UC in september een bedrag van *f* 20.000,— uit het Noodfonds beschikbaar gesteld voor voedselhulp aan Polen. Zij deed dat op verzoek van de Europese Baptisten Federatie, die de hulpverlening in samenwerking met de Duitse Unie koördineert. Wij verzoeken de gemeenten, als zij iets willen doen, om *géén voedselpakketten* te sturen, *maar een financiële bijdrage* op rekening van de Unie (giro 9260) over te maken. Wij zullen er dan voor zorgen, dat het geld aan de EBF wordt overgemaakt. Dit is in overeenstemming met het verzoek van de zijde van de Europese Baptisten Federatie. Daardoor kan er snel en effektief worden geholpen en wordt voorkomen, dat er onnodige kosten worden gemaakt.

Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

BOEKBESPREKING

Dr. Joanne L. Klink: Naar de tred van kinderen. Pap. 148 pag. *f* 17,50.
Idem: De kleine mens en het grote Boek. Pap. 104 pag., 3e aangevulde druk.
Beide: Callenbach, Nijkerk.
In beide boeken gaat het over de overdracht van de inhoud van de bijbel aan kinderen. Hoe doe je dat? Wat draag je over? Welke vragen stellen kinderen daarbij? Kun je álles uit de bijbel aan kinderen vertellen? Móet je alles vertellen? Wat is wezenlijk en wat is bijkomstig in de bijbel? Welke betekenis hebben of kunnen bijbelse vertelboeken hebben voor kinderen? Zijn de schrijvers van zulke boeken erin geslaagd de bijbel te verwoorden? Allemaal vragen. En er worden nog veel meer gesteld in beide boeken. Er wordt gezocht naar mogelijke antwoorden. Daarbij wordt vooral de inhoud van de bijbel onderzocht. Klópt het wel wat er zoal verteld wordt?
Het eerste boek heeft als ondertitel De bijbel in de godsdienstpedagogiek.
Je staat er versteld van wat de schrijfster aan arbeid gepresteerd heeft. Wat heeft ze een statistieken gemaakt van bijbelse begrippen, voorvallen, verhalen, met het doel duidelijk te maken waarom bepaalde tradities niet gehandhaafd kunnen worden, waarom een andere opzet van de bijbelse vertelling thuis en op school noodzakelijk is. Wat heeft ze een kinderbijbels gelezen en de inhoud aan een critische en statistische analyse onderworpen.

Met welk een bewogenheid probeert ze duidelijk te maken dat een ándere opzet van de overdracht van de bijbelse boodschap aan kinderen zowel aan de bijbel als aan de kinderen meer recht doet.
Is het eerste boek vooral bestemd voor theologen, leerkrachten en catecheten, het tweede is meer gericht op ouders, kleuteren zondagsschoolpersoneel.
Zonder dat ik op alles wat Dr. Klink geschreven heeft ja en amen zou willen zeggen, meen ik dat haar boekjes bijzonder waardevol zijn voor de genoemde groepen. Ze zet op denksporen, die tot grote verrijking kunnen leiden. Ze biedt hand- en spandiensten die het kind - en de gemeente - ten goede kunnen komen. Daarom beide van harte aanbevolen. Ook voor de voorgangers zeer aan te bevelen. Zij kunnen voor hun predik- en andere arbeid er zeer veel aan hebben, vooral omdat ze tot bezinning op de gegevens gedwongen worden.
Nog een enkel woord over de inhoud: met bewustheid heeft Dr. Klink vooral het oude testament naar voren gehaald. Daarin staan verhalen, die geslacht aan geslacht aan kinderen verteld zijn, vanwege hun boeiendheid.
De verhalen van en over Jezus zijn minder spannend dan die over David.

Maar de vraag is of men er goed aan doet vooral de verhalen uit het oude testament over te dragen. Ze - de vertellingen - monden vaak uit in de zin: als je kwaad doet dan straft God je, maar God houdt van kinderen die lief zijn (zo ongeveer). Wordt de bijbel daarmee niet verlaagd tot een boek waarin verhalen met een moraal staan? Terwijl de bijbel toch vooral Gods boodschap van vergeving en verlossing is.

P.

NEDERLAND - ALCOHOLLAND?

Nederland wil in allerlei opzichten graag vooraan en voorop lopen. We zijn nu eenmaal een zeer eigenwijs en aanmatigend volkje. Met politici die denken dat dat stipje op de globe dat Nederland heet (en niet Holland!) zo ongeveer het scharnier is waarom alles draait. Natuurlijk, we presteren ook wel zo het een en ander. Maar je daarop laten voorstaan?

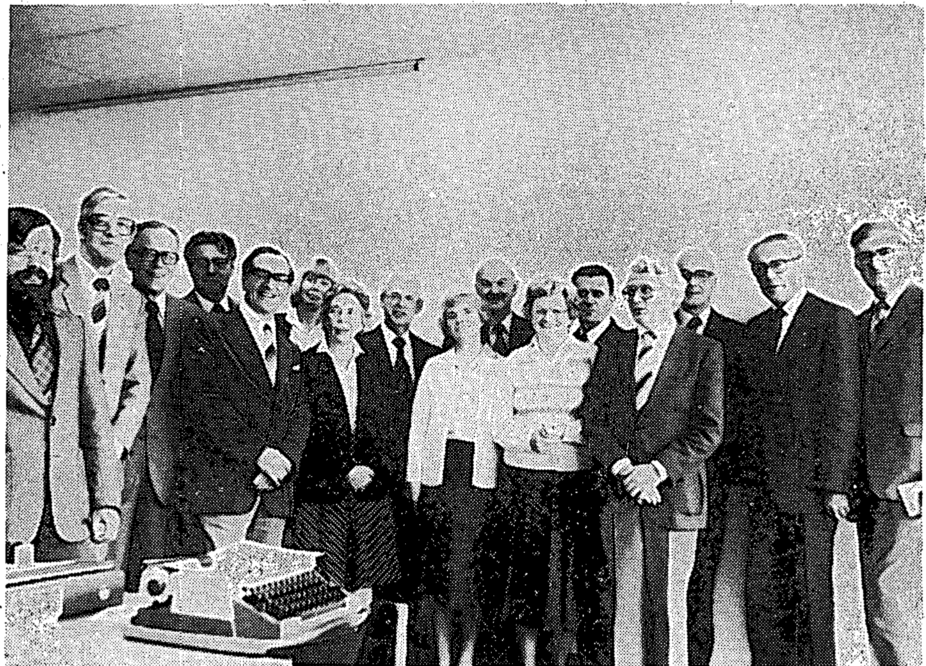
Gelukkig staat Nederland niet aan de top als het gaat om het gebruik van alcoholhoudende dranken. Frankrijk gaat voorop, gevolgd door Spanje. En Nederland staat op de wereldranglijst op de 18e plaats. Gemiddeld gebruikt de Nederlander 8,8 liter pure alcohol (dus ontdaan van alle andere vloeistoffen) per jaar.

Wordt bekeken welke dranken de Nederlander drinkt, en wordt bekeken hoe hij zich daarbij onderscheidt van anderen, dan blijkt dat sterke drank nog altijd zeer veel gebruikt wordt. Op de wereldranglijst staat Nederland 13e.

Als het gaat om het biergebruik, dan staan de Nederlanders ook hun mannetje:, 14e op de wereldranglijst. Alleen, als het gaat om het gebruik van wijn komt Nederland achteraan 22e. Wijn is een importartikel, dus nooit volksdrank geweest.

Dit alles zou voor de christen die De Christen leest niet zo schokkend zijn indien er geen zeer nauw en oorzakelijk verband zou bestaan tussen alcoholgebruik en alcoholisme. Maar dat nauwe en oorzakelijke verband bestaat er wel. En wel heel duidelijk. Des te meer alcoholhoudende dranken door een brede groep der bevolking gebruikt worden, des te meer alcoholisten zijn er in alle lagen van de bevolking te vinden. Vandaar dat het aantal alcoholisten in ons land nog maar steeds toeneemt.

Ook onder de leden van de kerken. Geen wonder derhalve dat ook steeds meer kerken en gemeenten alcoholvrije wijn gebruiken bij de viering van de maaltijd des Heren. P.



Leden van de raad van de Europese Baptisten Federatie sinds 1 oktober 1981: (v.l.n.r.) P. Brongers (Ned.); J. Brandsma (Ned.); David Lagergren (Zweden); vice-pres.; Stanislav Svec (Tsj.); pres.; Maurice Abbott (GB); Meréthe Bock (Den.) bureauseer.; Kerstin Rudèn (Zw.); Knud Wümpelmann (Den.) alg. secr. EBF; Else Ohrn (No.); David Russell (GB) voorm. pres.; Birgit Karlsson (Zw.); Imre Szakacs (Hong.); Gunnar Kristensen (Den.); A. S. Clement (GB); Rolf Dammann (DDR); André Thobois (Fr.).

GEWOON VERGETEN?

Het chr. geref. blad De Wekker maakte kortgeleden melding van het volgende: een lid van een chr. geref. kerk overleed in een bejaardentehuis. Er waren alleen neven en nichten. Maar deze werden niet in kennis gesteld van het overlijden.

Evenmin de kerkelijke gemeenschap. Zij was reeds begraven voor iemand het wist. Zoiets kan blijkbaar in dit land.

Je vraagt je wel af: Hebben die neven en nichten zich dan bij de oude vrouw zo weinig laten zien dat niemand van de leiding en het personeel van dat bejaardentehuis dat nooit opviel? Kwam er van de kerk zo weinig bezoek dat niemand haar sterven kon vermoeden?
Het is helaas jammer dat bewoners van bejaarden- en verpleegtehuizen door de eigen kerkelijke gemeenschap vaak vergeten worden. Predikanten denken vaak met name bij christelijke tehuizen - dat de daar aanwezige geestelijke verzorger het wel goed maakt. Maar dat is maar ten dele waar. Ook bewoners van zulke tehuizen willen graag op de hoogte blijven van het reilen en zeilen van de kerk en de gemeente waarvan ze deel uitmaken (en niet: uitmaakten, want ook al zijn ze in een tehuis, ze blijven erbij behoren). Dat zullen we nooit mogen vergeten. P.

EUROPESE BAPTISTEN PERSDIENST BESTAAT TWINTIG JAAR

Dat is inderdaad niet zo vreselijk lang. Maar wel lang genoeg om er even bij stil te staan. Vanwege het feit dat in die afgelopen twintig jaar er een brede stroom van inlichtingen, bekendmakingen, beschouwingen naar de Europese Baptisten Unies is gegaan. Die stroom ging ook naar persagentschappen in heel de wereld.

Voor Europa is dit zeer belangrijk geweest. In álle Europese landen is het baptisme een kleine godsdienstige beweging. Zij leven in alle landen in de schaduw van de grote kerken. Wat in de schaduw leeft, wordt makkelijk vergeten. Hoewel wat in de schaduw gedrukt wordt, bijzonder waardevol voor anderen kan zijn.

Jammer genoeg zijn de week- of maandbladen van de verscheidene Europese Baptisten Unies niet zó paginarijk, dat altijd alle nieuws van de EBPD kan worden doorgegeven.
Voor het nageslacht is belangrijk, dat van alle door de EBPD uitgegeven stukken en copieën in het arcief bewaard zijn gebleven. Zelfs is alles op microfilm vastgelegd, zodat zij die zich met de geschiedenis van het baptisme in Europa willen bezighouden, erg veel materiaal kunnen vinden.

GEMEENTEBERICHTEN

Rotterdam-Centrum - (J.K.). Zondag acht november hadden wij als gemeente een „bijzondere zondag". Het was een feestdag voor ons.

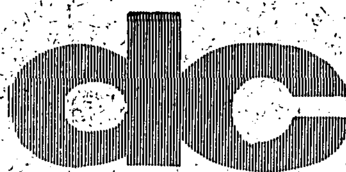
In de fijne dienst, die geleid werd door onze oud-voorganger ds v. d. Berg, hebben drie broeders en drie zusters in de doop beleden Jezus in nieuwigheid des levens te willen volgen.

Tevens mochten wij, tijdens het Heilig Avondmaal, dat we in aansluiting van de doopdienst vierden, twee zusters en een broeder welkom heten, die uit een andere gemeenschap kwamen.

In dit alles ervaren wij, dat de Heer doorgaat met Zijn werk, ook al is de gemeente vakant. Wij zijn dankbaar, dat we iedere zondag een broeder bereid vinden om in onze diensten voor te gaan. Er is een goede opkomst in onze zondagbijeenkomsten. Wij mogen in vertrouwen doorgaan wetende, dat de Heer zijn zegen ook in de toekomst zal geven. Hij zal zijn Gemeente bouwen naar Zijn plan en op Zijn wijze mensen toevoegen. Want Hij die het beloofd heeft is getrouw. Wij hopen en bidden, dat Hij ook spoedig weer een voorganger aan de gemeente geeft.

Zo gaan wij verder, ziende op Hem, van wie wij alles mogen verwachten.
De Here zegene u en ons, totdat Hij komt.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

LEZERS AAN HET WOORD



ZIJKANTTEKENINGEN BIJ EEN AV

Als bezoeker van de AV heb ik er behoefte aan u eens enkele persoonlijke impressies door te geven. De reden? Ik vraag mij namelijk (en niet voor het eerst) af, of het verstandig, gewenst, mogelijk en/of noodzakelijk is om enerzijds **zakelijk** te vergaderen en anderzijds (en tegelijkertijd) samen **gemeente** te zijn. Als u (met mij) vindt, dat dat geen probleem zou mogen zijn verzoek ik u eerst verder te lezen en aan het slot van deze beschouwing uzelf deze vragen opnieuw te stellen.

Tijdens de AV's, die ik bezocht heb, voelde ik regelmatig een spanning tussen de materiële en de geestelijke „componenten", enerzijds hallelujah, anderzijds coca-cola. Een misschien onschuldig voorbeeld: een lied laten zingen als middel om de vergadering te kunnen hervatten, moeilijker heb ik het met het regelmatig opvoeren van iedere-dag-een-kwartje-show, als de begrotingen aan de orde zijn, maar dat achterwege laten als het om een kamphuis/conferentiecentrum gaat.

De AV wordt duidelijk beheerst door de voorgangers en wel door 2 groepen, enerzijds de 30+ voorgangers en anderzijds de UC en PC's (de piepjonge voorganger denkt waarschijnlijk: mijn tijd komt nog wel, voor de oudere voorganger is het al de zoveelste AV op rij). De overige AV-gangers, althans 95% daarvan, vormen een gewillig decor, zij voelen zich „buitenstaander", in grote lijnen begrijpen zij best waar het om gaat, maar vaak niet waarom mensen zich zo druk moeten maken. Gevolg: een paar kritische voorgangers voeren een verbeten, ongelijke en daardoor krampachtige strijd tegen het machtige UC-blok en verliest elk jaar opnieuw terrein, soms zelfs letterlijk. Dat geeft teleurstelling en versterkt alleen maar het voornemen om volgend jaar nog sterker terug te komen.

Zo groeit een polariserende situatie. Er worden van vóór de tafel dingen gezegd, die beter niet of anders gezegd hadden moeten worden, terwijl mensen van achter de tafel zich vergadertechnische vrijheden gaan permitteren, want macht corrumpeert nietwaar? Het tot 2 keer toe niet inhoudelijk ingaan op een uit 7 punten opgebouwd betoog is daar een aardige illustratie van („goed, dat is uw mening, dat kan ik dus in één zin afdoen"!), maar ook de emotionele manier, waarop gereageerd wordt op een voorstel om de salarissen van de voorgangers beter te stroomlijnen. Opvallend is dan weer het geweldige gezag van (of het ontzag voor?) de UC, want via een door niemand begrepen nooduitgang begaf de betreffende delegatie zich vervolgens ter bruiloft, als makke schapen zogezegd. Toch geeft dat te denken, kunnen we, behalve geestelijke en zakelijke aangelegenheden, misschien ook personen en zaken moeilijk scheiden? Zijn we in sommige opzichten niet tevéél familie?

De laatste AV was trouwens in zeker één opzicht beter dan de vorige. De voorzitter was, na eerst nog enkele kribbige opmerkingen gemaakt te hebben in de richting van de microfonisten (zijmoesten ook 2 verlofdagen opnemen), nu duidelijk meer gespreksleider dan gespreksdeelnemer. Zijn optreden maakte voorstel 17 een stuk minder urgent.

De gehele AV stond in het teken van „sur place", voorzichtigheid troef.

Geen geld meer sparen voor een conferentiehuis, maar ook geen onderzoek naar samenwerkingsmogelijkheden met Heverlee, geen nieuwe dingen aanpakken, al was het alleen maar om het administratieve ruggemerg niet te zwaar te belasten.

N.B. Teleurstellend is het trouwens in dit verband te ervaren, dat mensen, die zich niet wensen neer te leggen bij het „slechts" handhaven van de status quo, ogenblikkelijk en vrij fors getackled worden. Mijn „eigen" gemeente bijvoorbeeld heeft een zware financiële last op de schouders, ruim 4 ton! Logisch, dat je je bij het aanvaarden van begrotingen dan van stemmen moet onthouden (krachtens opdracht van de gemeente!), maar als je desondanks (ook in opdracht van de gemeente!) blijft ijveren voor de realisering van een kamphuis/conferentiecentrum (kwestie van prioriteiten) word je dat kwalijk genomen, terwijl de benodigde som, althans het ontbrekende gedeelte, nauwelijks groter is dan de last, die één gemeente nu alleen torst. Een zaak om over na te denken, lijkt mij.

Ik heb het idee, dat als je enerzijds de enorme kosten, die een AV meebrengt, zowel voor de ontvangende gemeente als voor de deelnemende gemeenten **zakelijk** afzet tegen het „rendement" de AV in de huidige vorm snel afgeschaft moet worden. Bespaar dat geld, we hebben het toch zo hard nodig. Stuur het AV-boek rond, of liever nog een boekwerkje, dat ook het „gewone" gemeentelid kan lezen en begrijpen (dat slaat trouwens meer op de structuur van de Unie dan op de redactionele vaardigheden van onze secretaris), laat vervolgens eerst schriftelijk vragen stellen en laat de onderwerpen, waarvoor mondelinge discussie wordt verlangd, tijdens een ééndaags congres behandelen. Houd regionale voorvergaderingen en laat de AV bestaan uit de gekozen vertegenwoordigers van de regio's, want vergaderen met honderd man tegelijk is — dat blijkt trouwens niet alleen in baptist-Nederland — onmogelijk, dus ongewenst. Organiseer **daarnaast** zoveel toogdagen, congressen, conferenties als de gemeenten en (voorlopig?) de PC's nuttig of gewenst achten.

Leeuwarden — K. ten Cate

Op 8 november 1981 door de Heer thuisgehaald

CHRISTIAAN ULPEN KLEINHUIS

Bergen (N.H.):
C. Kleinhuis-van der Sluis
Canada:
Fam. U. C. Kleinhuis
Canada:
Fam. H. Kleinhuis
Ter Apel:
Fam. G. Wiegers-Kleinhuis
Stadskanaal:
Fam. J. van der Laan-Kleinhuis

Op 14 oktober jl. is in zijn Heer en Heiland ontslapen mijn lieve man, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader

JAN DE JONG

op de leeftijd van 78 jaar.

R. de Jong-van Oosten
Kinderen,
klein- en achterkleinkinderen

Dahliastraat 1
7601 AW Almelo

„Ik weet, dat mijn Verlosser leeft..."
Onze lieve moeder en oma

AMMECHIENA FROUWKE GEERKEN

weduwe van Martinus Hulleman

is ingegaan tot het feest van haar Heer.
Zij mocht ruim 91 jaar worden.

Psalm 103

Deventer, 11 november 1981
Huize Corel, Zwolseweg 190

Haar kinderen:
Haarlem:
G. W. Boelsema-Hulleman
Deventer:
L. W. Noorthoek-Hulleman
J. W. Noorthoek
Harderwijk:
M. B. Ekkelenkamp-Hulleman
H. A. kkelenkamp
en haar
klein- en achterkleinkinderen

Correspondentieadres: H. A. Ekkelenkamp, Thorbeckelaan 9, 3843 WL Harderwijk.
De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Tot heerlijkheid bevorderd, mijn lieve man en onze vader, groot- en overgrootvader

NICOLAAS BERNARDUS MOSTERT

eerder getrouwd met A. Brandt

op de leeftijd van 82 jaar.

Zie Ik maak alle dingen nieuw.

Dokkum:
G. Mostert-Pots
Ermelo:
A. G. J. Hoogteyling-Mostert
D. Hoogteyling
Drachten:
M. Koster-Mostert
H. Koster

16 november 1981
1901 GA Dokkum
Dongeradijk 13

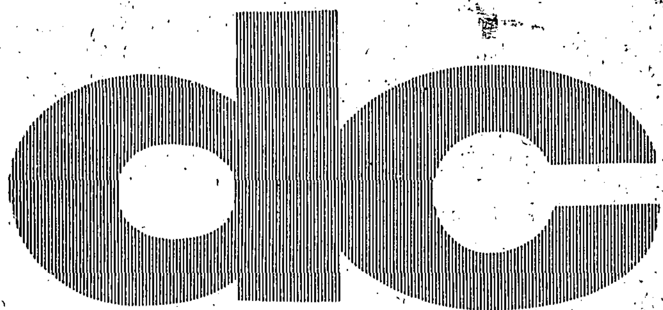
Op de leeftijd van 86 jaar is door zijn Heer en Heiland naar huis geroepen onze broeder

E. H. VAN RAVENZWAAY

Dankbaar gedenken wij zijn liefde voor en trouw aan de gemeente.

14 november 1981

Baptistengemeente Apeldoorn



DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 47 - 27 november 1981

BEÏNVLOEDING

Ieder mens ondergaat de invloeden van zijn omgeving, en die werken voortdurend op hem in. Voor het kind is de omgeving waarin het opgroeit, van zeer groot belang, maar ook in het verdere leven blijft het wereldje waarin we leven onze persoonlijkheid kneden, vormen en richting geven.

We ondergaan de invloeden van de mensen met wie we omgaan, van gebeurtenissen die ingrijpen in ons leven, en niet te vergeten de grote invloed van de informatie die bij ons binnenkomt door wat mensen zeggen en schrijven. Onze meningen en gedachten worden voor een flink deel gevormd door wat we lezen, horen op de radio en zien op de tv.

Nu gaan er ongetwijfeld ook veel dingen aan ons voorbij. Wat bij de één zich vasthaakt in zijn geheugen, zodat hij er over gaat nadenken, heeft een ander niet eens opgemerkt, ook al hebben ze dezelfde krant gelezen. Wat we echter als informatie opvangen, werkt op ons in. Het stelt ons voor een keuze, er mee in te stemmen, het te verwerpen of het naast ons neer te leggen. Het maakt ons bang of blij, trekt ons omlaag of tilt ons omhoog, stemt ons pessimistisch of geeft ons vertrouwen, bezoedelt ons gedachtenleven of reinigt het juist.

Daarom is het van groot belang uit welke bron de dingen komen, die je op je laat inwerken, of dat nu een tv-programma, een boek, een weekblad of een spreker is. Het is goed en nodig je af te vragen hoe betrouwbaar de bron van informatie is, en welke bedoelingen er achter zitten. En je ook eens af te vragen welke invloed de lektuur of de programma's op je hebben. Want wat je leest, hoort en ziet zet een sterk stempel op je denken en handelen. Zelfs vraag ik me wel eens af, in hoeverre de kopers en lezers van roddelblaadjes medeverantwoordelijk zijn voor de praatjes die de wereld ingebracht worden. Als niemand ze zou kopen, zou het gauw gedaan zijn met de verhalen.

Bij beïnvloeding gaat het er om, de mensen heel bewust ergens zo van te overtuigen dat ze allemaal in een bepaalde richting gaan denken. We hebben een mooi voorbeeld aan het I.K.V., het Interkerkelijk Vredes Beraad, dat zich de laatste jaren beijverd heeft om de kernwapens tegen te houden. Met grote volharding zijn deze mensen doorgegaan met argumenten aan te dragen, en steeds groter werd de kring van luisterende oren, eerst in Nederland, daarna tot ver in het buitenland. En deze dagen zien we hoe duizenden zich scharen achter de leuzen van het I.K.V. We kunnen er uit leren, dat aansprekende argumenten en volhardend hameren op hetzelfde aameeld uiteindelijk doordringen tot de massa.

Heeft de bijbel de bedoeling ons leven te beïnvloeden? Heel duidelijk wel. Als mensen zijn we geschapen om naar God te luisteren en met ons bestaan te antwoorden op zijn aanwijzingen. Prediking, bijbelonderwijs en evangelisatie zijn zonder meer beïnvloeding. Het is er allemaal op gericht om mensen te overtuigen en ze in een bepaalde richting te leren denken. Daarom zal de predikant, leraar, evangelist eerst zelf een heel goed luisteraar moeten zijn.

Nu zijn er in het omgaan met de bijbel twee verschillende methodes ontstaan. De eerste methode is, dat je als mens met je vragen komt, en probeert daar vanuit de Schrift een antwoord op te vinden. De tweede methode is dat je samen een gedeelte gaat lezen en samen probeert te luisteren naar wat de bijbel je te zeggen heeft. Dat zijn twee principieel verschillende methodes, waarbij overigens de een de ander niet behoeft uit te sluiten. Op het eerste gezicht ben je geneigd om te kiezen voor methode een. Jij bent immers een mens met jouw vragen, en op die vragen verwacht je een antwoord. Het is een goed ding, als je dat antwoord probeert te vinden in het boek, dat wij allemaal, ondanks de nuances die er onder ons zijn, beschouwen als het Woord van God, waarin Hij ons zijn wil en weg bekend maakt.

VREDESMARS NOVEMBER 1981

U zult er genoeg over gehoord en gelezen hebben. U hebt uw instemming of uw afkeuring geuit. U hebt meegelopen of wellicht bent u thuisgebleven met opgaaf van redenen. U hebt antwoorden gekregen op vele vragen, of misschien hebt u er veel meer vragen bijgekregen. U bent nog eens weer een aantal teksten in de bijbel gaan lezen, en misschien hebt u een boekje over vragen van oorlog en vrede ter hand genomen. U bent versterkt in uw mening, of wellicht aan het wankelen geraakt.

Want één ding is zeker: de vragen van oorlog en vrede zijn vragen die ons allen aangaan en het zijn vragen die ons raken in ons diepste menszijn. Ons heden en onze toekomst hangen er - menselijk gezien - van af. De schrikbarende bewapeningswedloop breekt alle pogingen om honger en armoede in de wereld te bestrijden de nek. De vaticaanse uitspraak dat bewapening diefstal van de armen is, wordt door ieder wel onderschreven. Maar oost noch west zijn bereid om hun schreden te keren. Het zijn niet alleen wapenfabrikanten in het westen die van de spanningen in de wereld profiteren; het zijn evengoed de genationaliseerde wapenindustrieën in de communistische landen die van een gewild exportartikel een dikke winst opstrijken.

Elke christen weet dat christenen niet gelijk denken over de vraag of een christen militair kan zijn (dat is wat anders dan militaristisch zijn). In ons blad hebben reeds vele artikelen en ingezonden stukken daaromtrent gestaan. Duidelijk wordt ook dat de weg naar de vrede door christenen niet gelijk gezien wordt. Het Interkerkelijk Vredesberaad (IKV) (waaraan de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland niet deelneemt) zegt: De kernwapens de wereld uit, te beginnen in Nederland. Het Interkerkelijk Comité Tweezijdige Ontwapening (ICTO) is van mening dat er een gelijktijdige afbouwing van de bestaande kernwapensystemen moet komen.

Voor heel veel christenen - zij komen nauwelijks aan de bak waaruit de pers haar artikelen haalt - ligt het probleem niet bij de vraag of er atoomwapens mogen zijn (en gebruikt worden) maar of er wapens zonder meer mogen zijn (en gebruikt worden). Dus niet: mag ik als christen 'n atoombom gooien?, maar: mag ik als christen welke bom ook maar gooien? De verschrikkingen van een oorlog zoals wij die tussen 1939 en 1945 beleefd hebben, zijn immers onbeschrijfelijk groot; ook een oorlog met z.g. conventionele wapenen overleven wij (in Westeuropa) niet. Ook die wapensystemen zijn zó vervolmaakt dat de gevolgen nog veel en veel erger zullen zijn dan in Wereldoorlog II.

De geschiedenis leert ons dat grootmachten altijd uit zijn op handhaving van hun macht. Die handhaving kan op twee wijzen geschieden: door gebiedsuitbreiding en vergroting van het totaal aan mensen, productiemiddelen en grondstoffen. De andere wijze is: verzwakking van de concurrent-grootmacht. Zou Rusland alle kernwapens de wereld uitdoen, dan zou daardoor - zonder inspanning harerzijds - de macht van Amerika enorm vergroot worden. En omgekeerd geldt dat natuurlijk ook.

Hoeveel angst de grootmachten ook mogen hebben voor een nucleaire oorlog (en ze zijn zich zeer goed bewust van het feit dat een kernoorlog geen overwinnaars zal tellen), zij kunnen eenvoudig niet besluiten tot vermindering van hun militaire verdedigings- en aanvalskracht door af te zien van kernwapens, zonder hun bestaan op het spel te zetten. Men kome deze bewering niet tegemoet met de opmerking dat dit puur pessimisme is, en doemdenken verraadt. De geschiedenis leert onomstotelijk deze dingen.

De geschiedenis leert ook dat de mens van de geschiedenis niets leert.

Daarom ware het goed, dat niet voorbijgegaan wordt aan de vraag of de mensheid ooit toestemming en medewerking had mogen geven aan de totstandkoming van grootmachten. Maar die zijn ontstaan, en ze zijn ontstaan uit angst om te verliezen, uit begeerte om te overleven.

Grootmachten (hoe klein ze soms ook mogen zijn) zijn altijd bevreesd voor concurrentie. Hoe onaanzienlijk die concurrentie ook aanvankelijk moge lijken. Het droombeeld van Nebukadnezar (Daniël 2) - verbeelding van opeenvolgende wereldrijken - wordt tenslotte vermalen door... een steen die van de berg losraakte. Niet door een berg, maar door een steen. De vrees van de groten voor de kleinen is reëel! Wat doet de kerk die uitspreekt dat christen-zijn en voorstander-zijn van kernwa-

---

Nu blijkt, dat de vragen die er gesteld worden en die om een antwoord vragen, vaak niet zulke erg persoonlijke vragen zijn, maar opkomen uit de tijd en de omgeving. Ze dragen duidelijk het kenmerk van de invloed, die er van tijd en maatschappij uitgaat.

In deze benadering draait het vaak om de mens. Aan de ene kant de mens die meningen en opvattingen verkondigt en in praktijk brengt, zoals bijvoorbeeld het recht om ongeboren leven desgewenst te laten verwijderen, abortus provocatus. Aan de andere kant staat dan de christenmens met zijn vraag: kan dat? Mag dat ? Het is de mens die een mening uitspreekt en in praktijk brengt, en ook een mens die daar zijn vragen over stelt.

Bij de tweede methode, de oude bijbelstudie, ligt het andersom. Ook weer vanuit de opvatting dat de bijbel, weliswaar geschreven door mensen, ons toch de wil en de weg van God bekend maakt, vraagt die methode eerst een luisterhouding, een zich openstellen voor wat de Heer ons te zeggen heeft.

Als we dat gaan doen, komen we vaak op terreinen, die nooit in onze eigen gedachten wereld of in die van anderen zijn opgekomen. We krijgen volslagen nieuwe informatie, we leren op een heel andere manier tegen de dingen aan te kijken; en het gaat vaak een andere kant op dan het gewone menselijke denken. Want God denkt anders dan wij.

Daarom zullen we in de omgang met de bijbel soms eerder het gevoel hebben dat God ons vragen stelt, dan dat wij vragen aan Hem stellen. Aan de andere kant ontdekken we in dat woord een heleboel vragen van mensen aan het ware adres van God, waar we onze eigen vragen in herkennen.

Misschien is deze tweede methode niet zo populair meer. We zitten veel meer in de tijd van het zelf-ontdekken. Als ik me niet vergis zijn docenten die iets willen overbrengen van wat ze zelf geleerd en ontdekt hebben, minder gewild dan de mensen die hun leerlingen aan het werk zetten om de dingen zelf te ontdekken. Het is ook gemakkelijker om zelf aan het woord te zijn en bezig te zijn, dan echt luisteren, in je opnemen en verwerken wat een ander zegt. En inderdaad, datgene wat je zelf ontdekt, wordt vaak meer je eigendom dan wat door een ander aangedragen wordt.

In de omgang met het woord zullen we het moeten samenvoegen. Het aandachtig en eerbiedig luisteren naar wat er geschreven staat, opdat de stem van de Heer er zo zuiver mogelijk in kan doorklinken. En tegelijk ook nieuwsgierig en heilbegerig doorvragen naar de inhoud en de toepassing voor ons eigen leven. Maar, zoals al eerder gezegd, als het woord op ons inwerkt, worden er soms al vragen aan ons gesteld eer wij onze vragen gaan stellen.

We leven onder voortdurende beïnvloeding, die door allerlei informatie op ons afkomt. Om daar tussen door de juiste koers te houden, zullen we ons ook voortdurend moeten onderwerpen aan de invloed van het Woord van God, want zo alleen kunnen we de lijnen ontdekken die God door ons leven wil trekken. Doe je dat niet, dan word je op sleeptouw genomen door de beïnvloeders van de eigen tijd.

H. G. de Winkel

Utrecht-Centrum nam vernieuwd Silo in gebruik

Vernieuwing en voortgang

Wie in de afgelopen zomer een kerkdienst in de gemeente Utrecht-Centrum bijwoonde kwam in een gebouw dat in verschillende vormen van verbouwing verkeerde. Soms was het er koud want de verwarming was uitgeschakeld, soms kon je alleen over een loopplank binnenkomen, soms stond de voorganger voorin, soms aan de zijkant. Kortom: chaos.

Maar deze maand waren zelfs de laatste herinneringen aan de chaos opgeruimd en kon Silo weer volledig in gebruik worden genomen. 14 en 15 november vierde de gemeente daarom een beetje feest.

Begin

Ooit begon de baptistengemeente in Utrecht in een huiskamer. Lange tijd kwam men daarna bijeen in een werkplaats aan de Kromme Rijn. Later diende een woonhuis in de kerkstraat de gemeente als onderkomen. Zo was het nog in 1946 toen wijlen ds G. W. Tijman de eerste naoorlogse voorganger van de gemeente werd. Het werk leed ernstig onder de uiterst gebrekkige behuizing. Op allerlei manier werd geprobeerd nieuwe huisvesting te vinden maar tot 1949 tevergeefs. Toen kon de gemeente Silo kopen aan de Herenstraat, het kerkgebouw van de hervormde stadszending Silo met een aangrenzende woning. De stadszending ging op in de hervormde gemeente en daardoor was het kerkgebouw overbodig geworden.

De kleine baptistengemeente kwam nu ineens vanuit twee huiskamers in een grote kerk met hoge gewelven, twee galerijen en een groot podium omlijst met deftige eiken zetels. Aan de voorkant van dat podium werd een doopvont aangebracht maar daarmee was het nog geen geschikt woonhuis voor een gemeente.

Brand

Voor de gemeente was dit al een hele stap maar toen in februari 1956 het kerkgebouw uitbrandde waren de zorgen van het begin klein vergeleken bij wat toen over de broeders en zusters kwam. Met grote solidariteit en offerzin en met veel hulp van buiten slaagde de gemeente onder de nimmer aflatende leiding van de broeders F. Bos en J. Broertjes erin Silo te doen herrijzen, maar nu als een bewoonbaar gemeentehuis. In september 1957 werd Silo opnieuw in gebruik genomen.

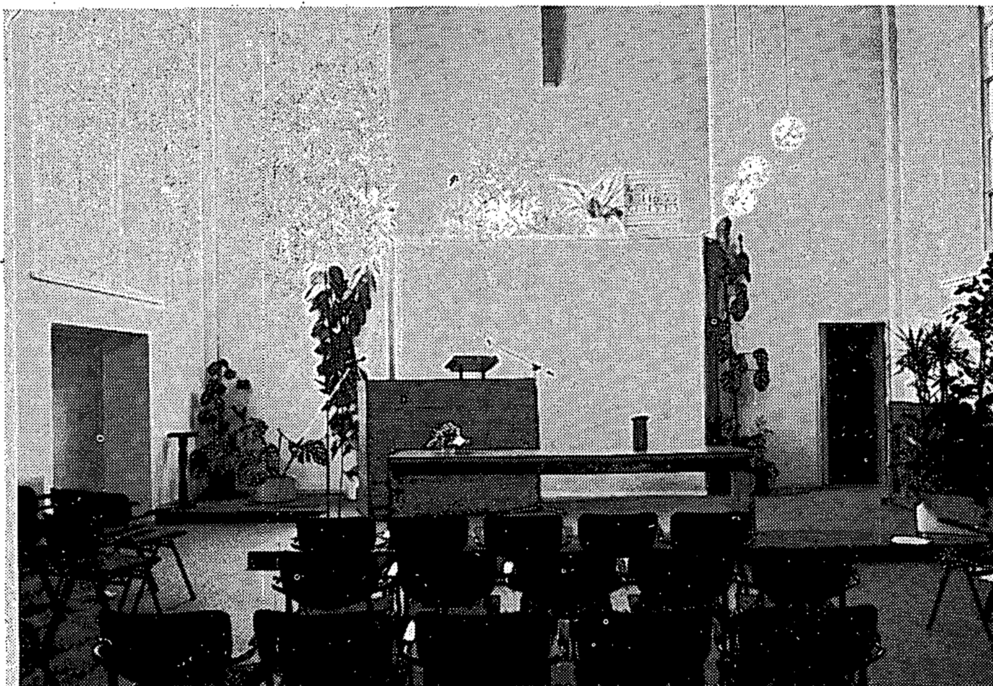
De volgende bouwactiviteit was de bouw van een kapel in Utrecht-Noord in 1963, een belangrijke stap in de richting van een zelfstandige gemeente in dat deel van de stad. In het begin van de jaren zeventig kwam de gemeente in Silo voor de vraag te staan of zij wel in de ontvolkende binnenstad moest blijven. Bovendien was het gebouw oud en de onderhoudskosten voor het gehele complex hoog.

Overwogen werd of er niet in een ander deel van de stad een kerkgebouw moest worden gekocht. Die vragen hebben de gemeente lang beziggehouden maar tenslotte stuitte alles af op het feit dat Silo in feite onverkoopbaar bleek. Zo rijpte de gedachte dat dan alle energie moest worden besteed aan een vernieuwing en aanpassing van Silo aan de eisen van vandaag. In het begin van 1981 werd na lang vooroverleg en studie door de gemeente hiertoe besloten.

Geen uitwijk

Maar waar moet een gemeente waarvan het kerkgebouw in restauratie is zolang naar toe? Voor Utrecht-Centrum was er geen keus. Bijna een half jaar heeft de gemeente geleefd zoals dat gaat met winkels in verbouwing: de zaken gaan gewoon door. Zo gewoon was dat ondertussen ook weer niet. Een verbouwing begint doorgaans met hak- en breekwerk. Vanaf midden april tot in oktober moest elke zaterdag een ploeg vrijwilligers komen om de kerkzaal weer een beetje gebruiksklaar te maken en dat is steeds met grote trouw gebeurd. Zondags was het dan natuurlijk ook behelpen. In de eerste tijd van de verbouwing werd de chaos natuurlijk steeds groter en het behelpen navenant. Langzamerhand werd het dieptepunt gepasseerd en kon van week tot week worden geconstateerd dat er weer een stuk vooruitgang

Het liturgisch centrum van het vernieuwde Silo: andere kansel, andere avondmaalstafel, andere stoelen; het doopvont is gebleven.



---

pens onverenigbare zaken zijn met leden die wél kernwapens toelaatbaar achten als wapens voor de krijgsmacht? Mág een kerk die zich uitspreekt tégen kernwapens - vanuit het evangelie van Jezus Christus - leden aanvaarden die op dit punt een andere mening hebben? Heel duidelijk: wat doet een kerk die kernwapens ontoelaatbaar acht als mogelijkheid tot handhaving van de vrede - in noodgeval: tot overwinning van de vijand met haar leden die als dienstplichtig dan wel als beroeps deel uitmaken van de nationale krijgsmacht?

Een zwaarwegend argument om het dragen en gebruiken van wapens (anders dan politieel) toe te staan is voor christenen de overtuiging dat éénzijdige ontwapening een uitnodiging is aan (groot)machten om toe te slaan en de ontwapenden - die dus zwak zijn - aan zich te onderwerpen. Wie gelooft in een in- en aangeboren goedheid en naastenliefde van de mens, kan wellicht de illusie koesteren dat zulks niet gebeurt, de geschiedenis bewijst dat het wél gebeurt. Wie worden dan de dupe? Vooral zij die tóch al zwak waren: de economisch zwakken en armen; de rijken zoeken immers voordien wel een goed heenkomen, of gaan met de vijand samenwerken.

Het bovenstaande dat inhaakt op de actualiteit van vandaag, is geen uitnodiging om ons blad te vullen met commentaren. Van redactiewege zal zeker op de stof nader worden ingegaan. Het is wél een uitnodiging om in de huiselijke kring, en elders, zich met deze zaak bezig te houden. Want twee dingen staan als een paal boven water: het gaat om té belangrijke dingen dan dat we er schouderophalend aan kunnen voorbijgaan. Het tweede is: christenen moeten, hoe verschillend en tegenstrijdig wellicht ze ook over deze dingen mogen denken, elkaar vasthouden. In oost en west.

Ploeger

Op bezoek in Tabitha Stadskanaal

Boven aan de wat statige trap naar de voordeur word ik verwelkomd door de heer J. Scholtens, direkteur van Tabitha-Stadskanaal, die mij graag een en ander wil vertellen over dit bejaardentehuis.
De entree maakt al duidelijk dat dit bejaardentehuis er wat anders uitziet dan de meeste andere. Waar moet je eerst een soort statietrap op naar de voordeur?
Bij een bejaardentehuis denk je al gauw aan een blokkedoos-achtig gebouw, met een glazen deur die door een onzichtbare hand voor je opengeschoven wordt. Aan lange gangen met rijen kamers van dezelfde afmetingen en wellicht ook nog hetzelfde behang, zodat je bij kamer één gelijk weet hoe kamer tweehonderd negenennegentig er uitziet.
Tabitha is niet als bejaardentehuis gebouwd.
Dat zal wel wat nadelen hebben, maar het heeft het grote voordeel dat alle kamers verschillend zijn. Ze hebben daardoor elk een eigen sfeer, een eigen karakter, en juist dat eigene van „hun" kamer wordt door de bewoners gewaardeerd. Lange gangen vind je er niet. Integendeel, telkens als ik door het hoofdgebouw loop, word ik verrast door de onverwachte hoeken in de gangen, die het gebouw zo besloten maken. De huiskamers waar samen koffie gedronken en gegeten wordt, zijn ook kamers en geen zalen.
Met „huiskamers" wordt een meervoud aangegeven, en dat klopt, want Tabitha bestaat uit drie wooneenheden. Langs het kanaal staat de voormalige brugwachterswoning, die bewoond wordt door een echtpaar. Het statige herenhuis er naast met zijn fraaie binnentrap heeft acht bewoners. Het is met een overdekte pergola verbonden met het hoofdgebouw, dat er achter staat. Voor de maaltijden is men aangewezen op het hoofdgebouw. Dat wordt bewoond door achttien mensen, en biedt verder onderdak aan de kantoorruimten, de wasserij - men doet zelf de was - en de keuken.
De keuken geeft een heel ruime indruk. Hij bevindt zich in het souterrain, doch om ruimte te winnen is hij naar buiten uitgebouwd met rondom glas. Een mooie, lichte werkruimte met moderne keukenapparatuur. Men heeft de overcapaciteit enige tijd kunnen benutten voor maaltijden voor alleenwonende bejaarden, en het eten van Tabitha werd erg gewaardeerd...
De keuken is niet de enige modernisering, die is doorgevoerd. Het gehele huis heeft in de loop van een aantal jaren een grondige verandering en modernisering ondergaan. Wie de statige trap naar de voordeur niet kan beklimmen, loopt maar achterom naar de lift. En ook verder is het huis verbeterd en aangepast, het voldoet nu bijvoorbeeld aan de strengste eisen voor de brandveiligheid. Alle kenners hebben nu wastafels met warm en koud water.
En dan... de trots van Tabitha. Sinds ruim een jaar beschikt men over een voortreffelijke recreatiezaal met 50 zitplaatsen, die achteraan het hoofdgebouw gezet werd. Een zaal met rondom uitzicht op de tuin. Met een biljart, een leestafel, en natuurlijk een orgel. Want elke vrijdagavond komt minstens de helft van de bewoners hier bijeen voor de weeksluiting, die geleid wordt door diverse broeders uit de omgeving.
Juist door deze receatiezaal kwam Tabitha ook meer in de openheid naar buiten toe. Kontakt met de burgerlijke gemeente Stadskanaal leidde er toe, dat de recreatiezaal niet alleen in gebruik is door de bewoners van Tabitha, maar een ontmoetingsplaats, een „soos" geworden is voor alle bejaarden van Stadskanaal-Noord. Het gebouw heeft daardoor een wijkfunktie gekregen, en de bewoners van Tabitha, die aanvankelijk wat aarzeling hadden tegenover de mensen van buiten, zijn nu erg blij met deze uitbreiding van hun vriendenkring.
De tuin heeft eveneens een grondige opknapbeurt ondergaan. Als het warme zonnetje uitnodigt, staan er overal banken voor een gezellig praatje, en de nieuwe volière maakt de tuin nog levendiger.
Aan de heer Scholtens vraag ik, wat eigenlijk de opzet is van een huis als dit, dat zich tooit met het etiket „christelijk". Wat voegt dat etiket toe aan de primaire doelstellingen: Onderdak en verzorging te geven aan mensen, die niet meer alleen kunnen blijven?

---

was geboekt. Zo heeft de gemeente de verbouwing als het ware helemaal meegemaakt.

Open huis

Pas toen alles (op een paar kleine dingen na) klaar was werd de periode van verbouwing officieel afgesloten. Dat gebeurde op 14 en 15 november j.l. Op de zaterdag was er open huis voor de leden, vrienden en naburen van de gemeente.

Tijdens de zondagmorgendienst werd het gebouw symbolisch overgedragen aan de gemeente en wel in een heerlijke gemeentehappening na de preek. Br G. Lindhout, voorzitter van de renovatiecommissie, sprak de gemeente toe, memoreerde de hoofdmomenten uit de korte geschiedenis en noemde de namen van enkelen die zich heel bijzonder hadden ingezet. Het podium was vol met kinderen en jonge mensen, veel meer dan wij ooit in de laatste jaren in Silo bij elkaar hebben gezien. Er waren toespraken en bloemen van de zondagsschool, de jeugdgroepen en de vrouwenvereniging en natuurlijk een dankwoord van de voorganger br R. J. Voorhaar.

De blijdschap was nog groter omdat er niet alleen maar gewerkt was maar ook geofferd. Het bedrag dat bijeengebracht moest worden om de verbouwing niet tot een molensteen aan de hals van de gemeente (in de vorm van rente en aflossing), te laten worden is bijeengebracht of toegezegd.

Ontmoetingsruimte

In 1957 was in Silo een verhoogde ontmoetingsruimte gebouwd tussen de ingang en de kerkzaal. Deze verhoging is geslecht en de ruimte voor een deel bij de kerkzaal getrokken. Wie nu de deur binnenkomt kijkt meteen de kerkzaal in. In die kerkzaal zijn ook belangrijke veranderingen aangebracht. De kerkeraadsbanken (die al jaren niet meer werden gebruikt behalve voor de collectezakken) en de preekstoel zijn verdwenen, evenals de avondmaalstafel. Daarvoor in de plaats is een losse kansel gekomen en een nieuwe grotere avondmaalstafel van indrukwekkende soberheid. Ook zijn de houten stoelen vervangen door nieuwe stalen stoelen die door hun vorm en bekleding erg goed passen in het nieuwe interieur. Verder is de zaal naast de kerkzaal, hier bekend als de „tuinzaal", uitgebreid en geheel vernieuwd zowel wat stoffering en schilderwerk betreft als ook interieur. Daardoor is Silo voor gemeentelijk gebruik veel doelmatiger geworden.

Leerhuis

De vernieuwing van de behuizing is voor de gemeente natuurlijk een belangrijke mijlpaal maar toch ook weer niet meer dan dat. Tenslotte gaat het er niet om dat de gemeente goed is gehuisvest maar dat zij goed functioneert als (stukje van het) lichaam van de Heer. Daarin spelen gemeenschap, gebed en getuigenis een belangrijke rol. Ten aanzien van de gemeenschap heeft de gemeente in Silo altijd te maken met de handicap dat bijna tweederde van haar leden niet in Utrecht wonen maar op grotere of kortere afstand van de stad. Dat maakt het gemakkelijker.

Voor zo'n gemeente biedt dan de zondagmorgen de beste mogelijkheden. In Silo zijn de plannen voor de Gemeente Bijbelschool dan ook met vreugde en verwachting ontvangen en sinds begin oktober functioneert voorafgaande aan de dienst het Leerhuis, zoals wij het hier noemen, waarbij dankbaar gebruik wordt gemaakt van de materialen van de GBS-dienst van de Unie. Het aantal deelnemers in verschillende groepen bedraagt ongeveer vijftig. Reeds nu merken we dat er van deze wekelijkse ontmoetingen rondom de bijbel iets uitgaat.

Voor Utrecht Silo is een nieuw tijdvak begonnen!

J. Reiling

Uit het antwoord van Scholtens blijkt, dat men kandidaat-bewoners er wel op wijst dat het een christelijk tehuis is, doch dit betekent geen selektie. Iedereen is welkom, ook zonder belijdenis. Wel wordt er op gewezen dat er christelijke huisregels zijn zoals bijvoorbeeld het met gebed openen van de maaltijden en het bijbellezen aan het einde. Uiteraard is de deelname aan de weeksluiting en dergelijke aktiviteiten geheel vrije keus. Sommige leden van een kerk kunnen via de kerktelefoon op zondag hun eigen diensten beluisteren. Men wil graag een christelijk tehuis zijn, en daarom opvang en aanvulling geven voor het geestelijk leven van de bewoners, zonder daarbij uitdrukkelijk evangeliserend te werk te gaan. Het personeel tracht ook wel om naast de direkte verzorgende arbeid wat tijd vrij te maken voor een praatje, maar de - zoals overal - krappe personeelsbezetting laat daar vaak niet veel tijd voor. Hier zou een taak kunnen liggen voor vrijwilligers, mits die het getrouw blijven doen, en die getrouwheid van vrijwillige kontakt-mensen blijkt in de praktijk vaak wel het tere punt te zijn.

Sinds kort is er een Kommissie Dienstbetoon Tabitha, samengesteld uit leden van de baptistengemeenten Stadskanaal-Noord en Zuid en Nieuw Buinen. Deze zal zich bezig gaan houden met die extra's, die het leven van de mensen in het tehuis nog wat gezelliger kunnen maken, maar waar het personeel niet aan toe komt. Vindt de heer Scholtens, dat het verzorgend personeel de laatste tijd zwaarder belast wordt? Er is immers een tendens om mensen pas naar een bejaardentehuis te laten gaan, als ze om een of andere reden niet meer in staat zijn om voor zichzelf te zorgen?

Op zichzelf vindt Scholtens het een goed ding, dat bejaarden zo lang mogelijk op zichzelf blijven wonen. Het blijft altijd een hele stap, als men moet overgaan van het vrije leven naar de regelmaat, die er nu eenmaal in een tehuis moet zijn. Het percentage mensen, dat hulp nodig heeft, is inderdaad sterk gestegen. Vroeger kon een aantal nog zichzelf aankleden, het bed opmaken en wat aan de eigen kamer doen. Nu moet tachtig procent zelfs al geholpen worden met het aankleden. Daar tegenover staat maar een zeer beperkte uitbreiding van personeel.

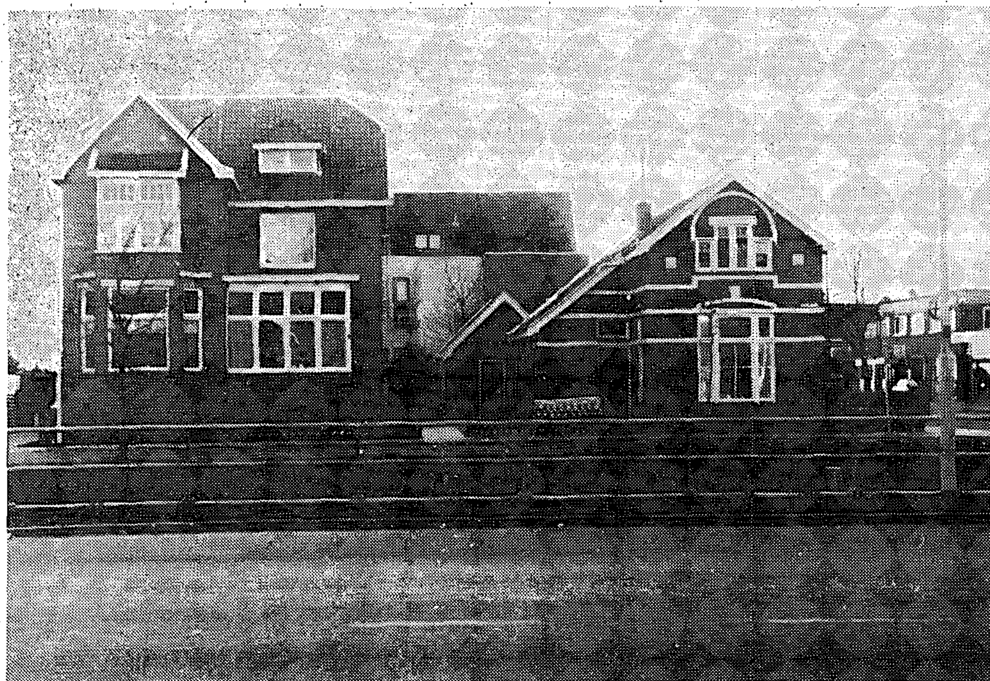


Hoofdgebouw bejaardencentrum „Tabitha"; aan de achterzijde de nieuwe recreatieruimte

De gemiddelde leeftijd van de bewoners van Tabitha komt overeen met het landelijke gemiddelde: 83 jaar. De bewoners zijn vrijwel allen afkomstig uit de plaats of de direkte omgeving. Soms iets verder weg, doch dan zijn dit baptisten, die graag in „eigen huis" onderdak willen.

Daarmee hebben we iets verteld over Tabitha, het bejaardentehuis met een eigen karakter. Dat karakter betreft niet alleen de gebouwen, die zo helemaal passen in de Stadskanaalster omgeving, maar het betreft vooral de inzet van de groep verzorgsters en verzorgers, die in hun werk graag de betekenis willen laten zien van het opschrift „christelijk", dat dit tehuis draagt.

H. G. de Winkel



Brugwachterswoning en herenhuis

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Nu de decembermaand met rasse schreden nadert, willen we u attenderen op de a.s. feestdagen. Uitgekeken wordt naar passende cadeaus. Zou een zangbundel Lofzangen en Gebeden daarvoor niet dienstbaar kunnen zijn? We hebben ze voor u in voorraad in diverse kleuren en uitvoeringen. Hierbij willen we vooral nog eens wijzen op de Grootdruk uitgave, die ook nu nog voor ƒ 26,50 (de z.g. Jubileumprijs) te verkrijgen is.

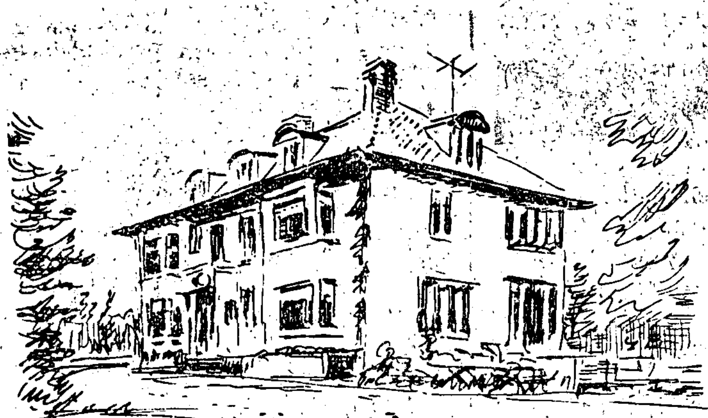
Bestel tijdig, mogelijk via uw Boekentafel, om de hoge portokosten te drukken. Volledigheidshalve onderstaand nog eens de prijzen; die nog voor 1981 gelden:

GROOTDRUK L&G met koker	ƒ 26,50
LUXE lerenband L&G met koker	„ 35,—
L&G PVC in diverse kleuren: zwart, rood, bruin-licht, bruin-donker-rood eigendom der gemeente	„ 16,75
Harm. L&G deel 1	„ 20,—
Harm. L&G deel 2	„ 25,—
Harm. Supplement L&G 1	„ 7,50
Harm. 150 Psalmen	„ 9,50
Losse Supplementen	„ 1,50

De Zangbundel Commissie

Besteladres:

J. Germeraad, A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (Ov.), tel. 074-421911



uit het Uniebureau

Specifikatie van de in de maand oktober ontvangen vrijwillige bijdragen.

ECU
Almelo-Geraniumstraat 298,60; Amsterdam-Centrum 239,40; Amsterdam-West 65,—; Arnhem 3116,64; Borne 74,30; Delfzijl 569,65; Deventer 261,30; Dokkum 110,40; Drachten-Elim 274,40; 's-Gravenhage 1000,—; Groningen-Zuid 17,7,—; Haarlem 248,85; Harderwijk 157,85; Haulerwijk 261,72; Den Helder 235,56; Hengelo 500,—; Hoogezand 880,—; Nieuwe Pekela 396,80; Steenwijk 164,75; Treebeek 108,—; Vroomshoop 500,—; N.N. 8,94.

CvdO
Alblasserdam 1100,—; Alkmaar 250,—; Almelo-Geraniumstraat 134,60; Amsterdam-Centrum 207,60; Amsterdam-West 306,—; Arnhem 3718,64; Borne 62,85; Delfzijl 1400,05; Deventer 428,45; Dokkum 107,35; Drachten-Elim 413,85; 's-Gravenhage 500,—; Groningen-Zuid 106,85; Haarlem 186,50; Harderwijk 475,93; Haulerwijk 320,22; Den Helder 281,06; Hengelo 500,—; Hoogezand 1050,—; Nieuwe Pekela 225,10; Rotterdam-Centrum 185,50; Steenwijk 144,01; Vroomshoop 443,—; NN 10,66; JR,E 300,—; JLdV,A 20,—; PCA,A 100,—.

UZC
Almelo-Geraniumstraat 531,31; Amsterdam-Centrum 364,75; Amsterdam-West 115,65; Arnhem 5682,88; Borne 253,90; Delfzijl 1491,25; Deventer 325,20; Dokkum 265,70; Drachten-Elim 779,05; Haarlem 270,80; Harderwijk 133,05; Haulerwijk 424,24; Den Helder 429,52; Hengelo 1000,—; Hoogezand 1600,—; Nieuwe Pekela 650,—; Stavoren 275,—; Steenwijk 533,55; Ter Apel 300,—; Utrecht-Centrum 2150,—; Vroomshoop 665,—; NN 16,29; HK,H 10,—; NN,L 30,—; PCA,A 100,—; Den Haag (WIN) 398,31; Amsterdam-West 67,—; PvdH,H 25,— (WIN).

Projekten
Bond Friese gemeenten (projekt) 1850,—; Z.O.-Drenhte (Kameroen 82) 5000,—; Gewest Holland (aktie Febé) 10.000,—.

NBJB
Almelo-Geraniumstraat 54,95; Amsterdam-Centrum 48,85; Arnhem 946,—; Dokkum 136,—; Drachten-Elim 112,20; Emmeloord 73,85; 's-Gravenhage 350,—; Groningen-Zuid 204,85; Den Helder 71,50; Hengelo 500,—; Hoogezand 270,—; Nieuwe Pekela 122,90; NN 2,71; GFB,B 120,—; PvdH,H 25,—.

Noodfonds
Haulerwijk 250,—; Groningen-Zuid 50,—; 's-Gravenhage 250,—; Stavoren 129,05; Almelo-Geraniumstraat 125,15; Alkmaar 120,—; Utrecht-Centrum 198,60; WB,E 50,—; MM,P (Polen) 50,—; BB,E (Polen) 25,—; JR,E (Polen) 300,—; WK,N 25,—; SV,R (Polen) 50,—; PCA,A 100,—; JSS,G 25,—; JB,H 10,—; R,A 15,—; GM,D 50,—; HT-S,D (Polen) 50,—; FGR,U 5,—; HdV,H 100,—; JD,E (Polen) 10,—; GK,S 100,—.

UBS
Almelo-Geraniumstraat 106,90; Arnhem 516,—; Den Helder 25,—; Hoogezand 155,—; Stavoren 70,—.
Hartelijk dank voor al deze bijdragen!

Adressenboekje
Blz. 22 (Groninger Bond):
Voorzitter: ds J. Broertjes, Groningen;
Sekretaris: G. A. Mulder, Bedum;
Penningmeester: F. G. Brongers, Hoogezand.

Blz. 43 (letter H):
M. J. A. Heijnen, Delfzijl, komt te vervallen.

Blz. 50 (letter R):
Ds R. Reiling, Rotterdam, heeft een nieuw adres: Kinkelenburg 12, 3328 AE Dordrecht, telefoon 078-18 00 07.

Russische Joden
In de UC-vergadering op 9 november kwam o.a. een brief aan de orde van het Solidariteitscomité voor de Joden in de Sowjet-Unie (voorzitter: rabbijn A. Soetendorp) en de Stichting tot steun aan Joden in Arabische en Oosteuropese landen (voorzitter: ds J. G. K. Littooij). Daarin werd op de kerken - en ook op onze Unie - een beroep gedaan om medewerking te verlenen aan een (handtekeningen) aktie, die het lot van de Russische Joden moet helpen verbeteren. De UC besloot, gelet de drastische teruggang in het aantal uitreisvisa én het doorgaan van allerlei anti-semitische akties, om daarop positief te reageren.
De gemeenten kunnen over deze zaak op korte termijn nadere mededelingen tegemoet zien.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

GEMEENTEBERICHT

Emmen (J.P.). Zondagavond 8 november waren we als gemeente bijeen in de nieuwste wijk van Emmen: Bargeres, om gestalte te geven aan de 3e wijkgemeente. Bevestiging van ouderlingen en diakenen vond plaats.
Tijdens deze dienst werden ook de secretaris en zijn vrouw even in het zonnetje gezet, want hij was 25 jaar secretaris van de gemeente. Hem werd een cadeau overhandigd en zijn vrouw een prachtige bloemenmand.
Diezelfde zondag 's morgens hadden we op 3 plaatsen de oogstdankdiensten, waar we de Heer hebben gedankt voor de overvloed ons geschonken. Meer dan 1000 fruitbakjes werden weggebracht naar bejaarden en zieken.
Ook mochten we als gemeente de zegen van de Heer ervaren, want de laatste tijd werden 7 broeders en 5 zusters gedoopt. Een der gedoopte broeders was voordien meer dan 20 jaren ouderling geweest in de Gereformeerde kerk. In juni van dit jaar werd in de gemeente opgenomen een Gereformeerd voorgangersechtpaar. Zij waren reeds jaren geleden op hun belijdenis gedoopt bij andere gemeenschappen.
Zo ziet men, dat de Heer soms eigenaardige wegen gaat met zijn kinderen. Droefheid was er ook de afgelopen tijd, omdat dierbaren door de Heer werden thuisgehaald.
Begin september werd er op een zaterdag een evangeliemarkt gehouden op het marktplein. Misschien vraagt u zich af, wat is dat nu weer.
Om kort te zijn: we hadden de beschikking over een verplaatsbare muziekkoepel en die werd neergezet op het marktplein. Een aantal muziekgroepen was uitgenodigd. Verder waren er kraampjes met allerlei lektuur. Voor de bezoekers waren er stoelen neergezet. Verder trachtte men met de bezoekers in gesprek te komen. Het was een goede dag met prachtig weer.
Een tentweek trok ook vele honderden bezoekers en tijdens de koffiebaravonden in de tent waren vele jongeren aanwezig.
Afscheid werd weer genomen van het zendingsechtpaar Stagles-Pronk en van Annie Bischop en Janneke van Oosten. Aan ieder werd een geldbedrag meegegeven voor aanschaf van allerlei noodzakelijke dingen.
Enige onrust wordt veroorzaakt door de gemeente Sneek, door een beroep uit te brengen op onze voorganger ds. Corporaal.
Reeds nu gezegende Kerstdagen toegewenst vanuit Emmen.

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op *f* 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 *f* 50,—.

Administratie De Christen

BOEKBESPREKING

Wiard Popkes: Abendmahl und Gemeinde. Oncken, Kassel. Pocket, 112 pag. DM 9.80.

Er is betrekkelijk weinig door baptisten geschreven over het avondmaal.

Twee kwesties worden af en toe besproken: Wie mag er aan de avondmaalsviering deelnemen? Mag er alcoholvrije wijn gebruikt worden? Over de inhoud van de avondmaalsviering, de betekenis van brood en wijn, ligt heel weinig op de boekentafel. Popkes - docent aan het baptisten seminarium te Hamburg - heeft ons allen een grote dienst bewezen met zijn boekje. Dat daarbij de vergadering van gelovigen en de baptisten gemeenschap in het vizier komen, is begrijpelijk voor wie weet dat de Duitse „Bund evangelisch-freikirchlicher Gemeinden" zowel baptisten- als broedergemeenten omvat. Naast deze praktische vragen en verschillen die uit deze situatie voortvloeien, wijdt Popkes grote aandacht aan de schriftgegevens over het avondmaal en biedt hij daarmee een verhelderende verklaring. Dat het avondmaal een zaak is van de gemeente, ligt voor de hand, op grond van de schriftgegevens.

Ik beveel dit boekje graag in aller belangstelling aan. Wie het zich wil aanschaffen, zal in elke boekhandel terecht kunnen; elke boekhandel kan het bij de uitgever bestellen. Eenvoudiger is, dat geïnteresseerden mij een kaartje sturen; ik zorg dan wel voor de aanschaf in Kassel (Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem).

Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

„Moeilijk woord? Overslaan!"

In een gezin werd na de maaltijd een stukje uit de bijbel gelezen.

De huisvader had daar enige moeite mee en kweet zich van deze taak dan ook met een ietwat plechtstatige intonatie. Er kwam echter een probleem, dat zich door deze afleidingsmanoevre niet liet verschalken. Het stamde regelrecht uit de een of andere Oosterse taal. Na enkele mislukte pogingen keek hij hulpzoekend naar zijn wederhelft. Resoluut sprak ze de woorden uit, die boven dit artikeltje staan.

En zo werd dit tot een vast ritueel in het gezin.

Moeilijk woord: overslaan.

Sommige woorden zijn niet moeilijk vanwege hun uitspraak, maar vanwege hun betekenis, hun inhoud. Vooral met vragen kan dit het geval zijn, omdat ze je dwingen de werkelijkheid onder ogen te zien. Dat gebeurt ook wel eens met een verhaal, dat gaat over een visie of een te voeren beleid. En ik moest hieraan denken bij mijn persoonlijke terugblik op de achter ons liggende A.V. in Sneek.

Weet u nog wat ik enkele weken geleden schreef over drie vragen, die in de eerste alinea van het jaarverslag van de E.C.U. stonden?

Ze hadden te maken op onze werkelijke positie in de overdracht van het evangelie door en vanuit onze gemeenten. De E.C.U. liet ze nog eens nadrukkelijk onderstrepen voordat het verslag in bespreking kwam. Het resultaat was beschamend. Niemand van al de aanwezige afgevaardigden kwam er ook maar met een woord op terug.

Moeilijke vragen: overslaan.

Ik kan er niet om lachen. Het heeft mij sedertdien voortdurend beziggehouden. Ik heb er ook verschillende verklaringen over aangehoord. Maar wat blijft er nog over, als we de moeilijke vragen gewoon overslaan? Waar zijn we dan mee bezig?

Welke relatie is er dan tussen onze inhoudelijke visie en onze zakelijke besprekingen? Wat is de dragende kracht, de diepste beweegredenen van onze beslissingen? Of is dit nu symptomatisch voor een manier van christen-, c.q. gemeentezijn. Het is niet te hopen, want dan dreigt iets veel ergers dan een financieel te kort.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Kinkelenburg 12,
3328 AE Dordrecht, tel. 078-180007

„Ik weet, dat mijn Verlosser leeft..."
Onze lieve moeder en oma

ANNECHIENA FROUWKA GEERKEN

weduwe van Martinus Hulleman

is ingegaan tot het feest van haar Heer. Zij mocht ruim 91 jaar worden.

Psalm 103

Haar kinderen:

Haarlem:
G. W. Boelsma-Hulleman

Deventer:
L. W. Noorthoek-Hulleman
J. W. Noorthoek

Harderwijk:
M. B. Ekkelenkamp-Hulleman
H. A. Ekkelenkamp
en haar
klein- en achterkleinkinderen

Deventer, 11 november 1981
Huize Corel,
Zwolseweg 190

Correspondentieadres: H. A. Ekkelenkamp, Thorbeckelaan 9, 3843 WL Harderwijk.

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Het zij wij leven,
Het zij wij sterven,
Wij zijn des Heren.
Rom. 14 : 8

Heden is door een noodlottig ongeval plotseling door zijn Heer geroepen, mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader, zoon, schoonzoon, broer, zwager en oom

EDUARD NOORDIJK

echtgenoot van Martha Kuperus, in de leeftijd van 41 jaar.

19 november 1981
Da Costastraat 9
3032 ME Haarlem

Haarlem:
S. M. Noordijk-Kuperus
Monique
Inge
Renee
Fam. Noordijk

Amsterdam:
Fam. Kuperus

De teraardebestelling heeft plaatsgehad op 24 november na een afscheidsdienst in de Begijnhofkapel te Haarlem.

Door de Heer der Gemeente werden thuisgehaald onze zusters

A. F. HULLEMAN-GEERKEN

en

W. TJOONK-BOS

Dankbaar gedenken wij hun liefde en trouw, bewezen aan onze gemeente.

November 1981

Baptistengemeente Deventer

In vol vertrouwen op zijn Heer en Heiland is ons voorgegaan naar het Huis met de vele woningen

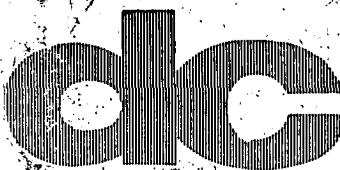
HENDRIK HAMSTER

Hij werd 93 jaar.

Ruim 75 jaar was hij lid van de gemeente.
„Ik ben de weg en de waarheid en het leven".

Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Heden overleden, geheel onverwacht in zijn Heer en Heiland, onze lieve vader en opa
EVERT HENDRIK VAN RAVENZWAAY
op 14 november.
De plechtigheid heeft inmiddels plaatsgehad.

Uit aller naam:
A. H. Pieper-van Ravenzwaay
v. d. Duynmaasdamstraat 24,
7331 RT Apeldoorn.

Ik ben de weg en de waarheid en het leven
Joh. 14 : 6

In vol vertrouwen op zijn Heer en Heiland werd onverwacht thuisgehaald onze lieve vader, groot- en overgrootvader
HENDRIK HAMSTER
op de leeftijd van 93 jaar; sedert 10 juli 1979 weduwnaar van Annechien Vietje, eerder van Aaltje Heidelberg.

14 november 1981
9503 KC Stadskanaal
Marijkelaan 17

Emmen:
G. H. Hamster
G. Hamster-Abec

Stadskanaal:
J. H. Vietje-Hamster
A. H. van Haren-Hamster
H. van Haren
klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Op 82-jarige leeftijd is in de wetenschap „De Heer is mijn Herder", van ons heengegaan onze broeder
GERRIT DOL
echtgenoot van Trientje Gringhuis.

Baptistengemeente Emmen

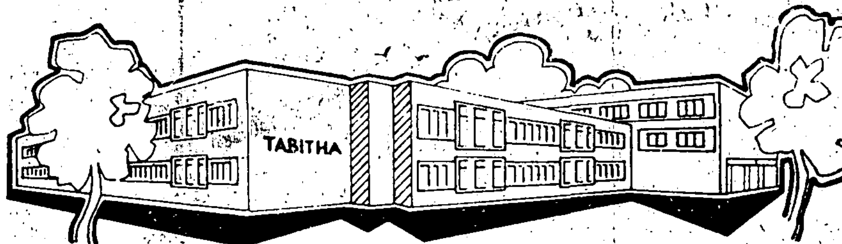
Zo geheel onverwacht nam God tot Zich onze broeder
ED NOORDIJK
op de leeftijd van 41 jaar.
Wij ondervonden zijn trouw op velerlei wijze. Moge de Heer zijn vrouw en kinderen en allen, die hem zo dierbaar waren troosten en sterken.
Jesaja 40 : 31.

Baptistengemeente Haarlem

„EBEN HAEZER"
Tot hiertoe heeft ons de Here geholpen
1 Samuël 7 : 12b

Zo de Here wil hopen wij met dank aan Hem op vrijdag 11 december a.s. de dag te herdenken, dat wij 50 jaar zijn getrouwd.
Dit feit hopen wij te vieren met ons nageslacht, familie en vrienden.
Wij houden receptie van 19.30-22.00 uur in de achterzaal van de baptistenkerk, Jagerslaan 9, ingang Ploegstraat te Rotterdam-Zuid.

Jan en Francien Tessers
Geuneburg 33a, 3085 ZG Rotterdam.



Op onze afdeling personeelszaken zullen wij binnenkort afscheid moeten nemen van één onzer medewerksters.

Wij hopen dat een enthousiaste nieuwe collega, met goede kontaktuele eigenschappen, de taak van

MEDEWERKSTER PERSONEELSADMINISTRATIE

per 1 januari 1982 van Els kan overnemen.

Functie-inhoud:
Samen met twee collega's wordt de personeelsadministratie verzorgd ten behoeve van 400 medewerkenden.
Enkele facetten hieruit:
- administratieve verwerking van ziek- en herstelmeldingen
- administratieve verwerking sollicitatie- en aanstellingsprocedures
- assistentie secretariaat ondernemingsraad
- telefonische interne- en externe kontakten
- typen van brieven, statistieken, rapporten

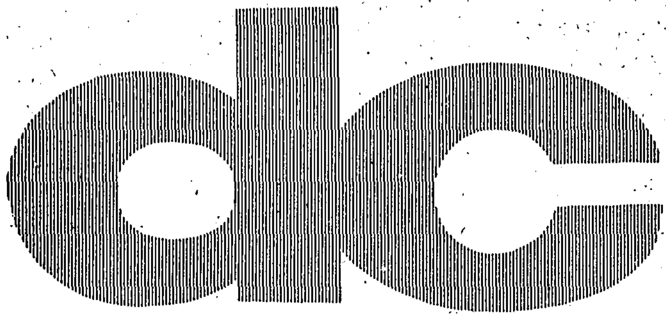
Functie-eisen:
- minimale leeftijd 21 jaar
- administratieve ervaring
- enige kennis van de arbeidsvoorwaarden Gezondheids- en Bejaardenzorg
- diploma typen en stenografie
- discreet kunnen omgaan met vertrouwelijke gegevens

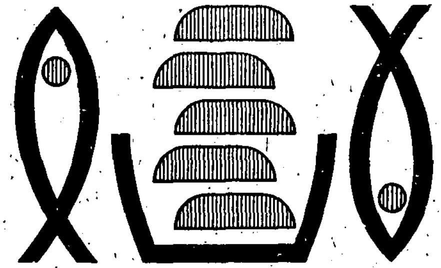
De afdeling personeelszaken is gevestigd in ons verpleeghuis in Amsterdam-Geuzenveld.

Met openbaar vervoer te bereiken met bus 21 en tram 13.
Arbeidsvoorwaarden en salariëring volgens de CAO-Ziekenhuiswezen.

Uw schriftelijke sollicitatie wordt verwacht bij de heer L. G. Nobbe, hoofd personeelszaken.







DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 48 - 4 december 1981

BABEL EN BETLEHEM

Er zijn uitspraken die de steden prijzen als brandpunten van beschaving. En er zijn er die een grote stad een grote eenzaamheid noemen. Zou iemand willen vluchten in een woestijn, hij ga naar de een of andere wereldstad.
We weten weinig van Kaïn, als eerste kind vermeld uit het huwelijk van Adam en Eva. Na het grote drama lezen we dat hij trouwde. Daarna werd hij de stichter van een stad. Een stad met vele mensen en vele straatjes biedt een schuilplaats en opent de mogelijkheid onder te gaan in anonimiteit.

Steden zijn centra van macht, geldhandel, politiek. Daar zijn de denkplaatsen: universiteiten, musea, konsertgebouwen, theaters en beurzen. Maar ook meen ik ergens gelezen te hebben dat steden de zwaren zijn op het lichaam der aarde.
Of je bij Babel al zo'n samenballing, knooppunt van levensaders van een groot rijk, mag verwachten weet ik niet. Daar hadden ze ook hun „Den Haag vandaag". Als je de rest van het verhaal in Genesis 11 : 9 niet wist zou je zeggen: dat zit wel goed in Babel. Waren wij maar zover. Eén taal, één spraak, één verlangen: één stad. En ze gaan aan de slag. En natuurlijk, als kroon op al dat bouwen: een toren, torenhoog, met de top in de wolken, tot de hemel. Stad en toren zijn de „poort van God" zeggen de burgers. Ze hebben het bereikt.
„Ein Reich, ein Volk, ein Führer". Luidde zo niet het gezang van enige tientallen jaren geleden terug? En nu eerlijk zijn: verlangen we allemaal niet naar die toestand? We kennen een paar harteloze hoofdsteden der wereld en niet zelden kennen we ze omdat daar de machtigen wonen die elkaar naar het leven staan. Bij wie leeft niet een geheime begeerte van met z'n allen één wereldrijk te zijn met boven ons allen één regering. Dat zou vrede betekenen en veiligheid. Einde van twist en tweedracht. Een poort van God.
Maar dan komt het woord: „Welaan, laat Ons nederdalen... „en die woorden komen van de Heer der wereld. Waarom wil Hij nederdalen? „Dit is het begin van hun streven, nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn!" En daar ziet de Heer het begin van het kwaad. Het zal de onderdrukking, de ondergang betekenen van de mens. Wat de burgers van Babel een poort van God noemen wordt door de Heer dichtgesmeten. Er ontstaat verwarring, misverstand tussen de staatsmannen en opdrachtgevers. God verstoort deze greep naar de macht en maakt duidelijk dat er van de mensenwereld uit geen poort gebouwd kan worden waardoor de Koning der ere zou kunnen binnengaan. Deze tuin hier is een verloren paradijs.

En toch! De poort van God is te vinden in een dorpje, ver van de stad der wijzen en verstandigen. In Bethlehem wordt een kind geboren. „En gij, Maria, zult hem de naam Jezus geven". Dat betekent: Jahweh redt! In onze ogen doet God er lang over, maar Hij komt. Hij komt onze wereld binnen en ontvouwt voor onze ogen en oren het plan dat Hij zal uitvoeren. Jezus zal ons spreken van God en diens bedoelingen. Hij, Jezus, is het vleesgeworden woord van God. Hier ligt Hij. Hier spreekt en handelt Hij. Hier is het Lam dat de zonde der wereld wegneemt. Hier eindigt al onze menselijke hoogmoed in kerk en staat. Hier is de gehoorzaamheid tot de laatste ademtocht. Ik zie een poort wijd openstaan.
Straks komt de Geest van God en wordt de verwarring opgeheven. Allen spreken met allen over de grote daden Gods. In de zwarte muur staat een witte deur. God is hier. Babel gaat onder en de stad Gods daalt neer. Eén latere machthebber van Babel, Nebukadnezar, richt zijn beeld op, stookt de oven van zijn Auschwitz zevenmaal heter, maar de vierde man, die gelijkt op een zoon der goden, is reeds aanwezig. De Nebukadnezars, de Belsazars van toen en nu zullen vallen.
U weet hoe het dit Babylon zal vergaan. Het laatste bijbelboek moge voor ons geheimen hebben, duidelijk is de totale ineenstorting van aardse machten. Als ik op een kerkhof sta denk ik aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, aan een nieuw Jeruzalem. De wereldgeschiedenis begon in een tuin en zal eindigen in de stad van God. De eerste steen van die stad lag in Bethlehem.
Komt, verwondert u hier mensen. God is onderweg en onderweg met ons.

Huizinga

Symboliek in de trouwdienst

De zinnebeeldige betekenis van allerlei gebaren, gebruiken en voorwerpen ontgaat de moderne mens veelal. Toch kan het bijzonder zinvol zijn de zinnebeeldige betekenis van allerlei voorwerpen, gebruiken en gebaren niet te verliezen, maar ze te koesteren.

Op een paar symbolische gebruiken en voorwerpen, die in een trouwdienst gebruikt (kunnen) worden, wil ik in het onderstaande wijzen.

Binnenkomst

Vrijwel altijd wordt het bruidspaar bij de ingang van de kerk opgewacht door de voorganger. Hij haalt het binnen. Hij verwelkomt de jongemensen als dienaar van de Heer en van de gemeente. Zij mógen komen, tot vlak voor de kansel. Daarop ligt de bijbel, het Woord Gods. Zij komen niet om hun kleding te laten zien, maar om hun armoede te belijden: zonder de Heer kunnen ze er niets van terecht brengen. Ze komen niet omdat het er zo bij hoort, maar omdat de zegen van de Heer - en die alleen - rijk maakt. In het voor-gesprek is dat allemaal tot uitdrukking gekomen. Welke voor-geschiedenis het bruidspaar ook moge hebben, onder het Woord wordt opnieuw begonnen.

Dat de voorganger ze binnen haalt, is een uitnodiging der gemeente om het met de Heiland, waarvan elke gelovige leeft, te wagen. Het bruidspaar wordt er - bijna - letterlijk bij-getrokken.

Trouwringen

Wellicht had de symboliek van de ring - zonder begin en zonder einde - ons nog het meest is bijgebleven. Zo, zonder einde, zal de liefde, de trouw tussen man en vrouw moeten zijn. Daar zijn wel een paar mooie woorden aan te wijden. Dat wordt dan ook gedaan. Op de trouwdag zijn die ringen van enorme betekenis, ook in de toekomst blijft dat zo.

Ze blijven de grote tekenen van beloften van liefde en trouw.

Meestal komen bruid en bruidegom zonder ringen om in de kerk. Daarmee aanduidende dat ze - hoewel op het stadhuis getrouwd - zich pas echt getrouwd ervaren als het Woord des Heren geklonken en de zegen afgebeden is.

Waar laat je de ringen tot zolang? Vaak werden ze me stilletjes overhandigd en ik hield ze dan in één der vele zakken die een man in zijn colbert (of jacquet) heeft. Zinvoller is het natuurlijk ze op een tafel, de avondmaalstafel te leggen. Op een blauw kleed(je) of kussen(tje). Voor ieder zichtbaar.

Waarom op de avondmaalstafel? Duiden schaal en kelk niet op het offer dat voor ons gebracht is? Is ons leven niet begonnen in de dood van Jezus Christus? Hebben we van Hem niet geleerd om lief te hebben? En om te vergeven? En om telkens opnieuw te beginnen?

Je kunt de ringen ook op de trouwbijbel leggen (als deze tenminste een plaatsje op de avondmaalstafel gekregen heeft). Want de Bijbel is als Woord van God het getuigenis van het geheimenis van Gods liefde voor zondaren.

Aandoen van de ringen

Twee gebruiken kwam ik tegen. De voorganger schuift de ringen om de vinger van bruid en bruidegom. Daarmee zegt de gemeente: Wij geloven dat jullie waarheid gesproken hebben toen je zei: Wij hebben elkaar van de Heer ontvangen. Wij aanvaarden jullie als echtpaar, als een geschenk voor ons. Als de voorganger de ringen aandoet, wordt daarmee ook aangeduid: Wij verbinden jullie aan elkaar. Na de verkondiging en na het afbidden van de zegen kún je niet anders dan als aan elkaar verbonden mensen door het leven gaan.

Een ander gebruik was/is, dat bruid en bruidegom elkaar de ringen om (of aan) doen. Daarmee herhalen ze hun dankbaarheid voor het ja-woord van de ander. Daarmee bevestigen ze het gegeven jawoord. Ook dát is betekenisvol. Ze láten zich aan elkaar verbinden, en tóch verbinden ze zich vrijwillig aan elkaar. Je hoeft niet, maar je mag.

Het zou natuurlijk ook mogelijk zijn dat de ouders de taak van het aandoen der ringen overnemen. Of de getuigen. Buitenstaanders zijn dat niet. Ze zijn bij het bruidspaar betrokken. Zoals alle mensen bij en op elkaar betrokken zijn. Het accent in de trouwdienst valt wel sterk op het bruidspaar, maar tenslotte zijn zij (er) niet alleen. Ook die anderen zijn er. Niet alleen de gemeente als geestelijke broederen zusterschap is er, ook de familie en de vrienden zijn er, als levende bewijzen daarvoor dat het huwelijk een zaak is die samenleving raakt.

Voorbede

De huwelijksbevestiging, de huwelijksinzegening vindt haar hoogtepunt op het moment dat bruid en bruidegom knielen en voorbede voor hen gedaan wordt. Als regel spreekt de voorganger de voorbede uit. Soms legt een ouderling mee de handen op (als er handen opgelegd worden). De voorganger spreekt ook de voorbede uit, door de gemeente bevestigd met het lied: Dat 's Heren zegen op u daal".

Waarom zouden de ouders niet aan de voorbede kunnen deelnemen? Al was het alleen maar met de woorden: De Here zegene en behoede jullie.

Want de handeling van de voorbede is toch niet alleen iets van de gemeente. Wie voorbede doet, vráágt niet alleen iets van de Heer. Wie voorbede doet verklaart zich tevens bereid om als kanaal van zegen te fungeren. Voorbede doen betekent je actief opstellen in de richting van hen voor wie voorbede gevraagd wordt. Ook na de huwelijkssluiting blijven de ouders met hun kinderen bezig...

Kaarsen

Ergens las ik het volgende: na de verkondiging, tijdens het stellen van de vragen, houden bruid en bruidegom ieder een kleine kaars in de hand, brandend. Als de gestelde vragen met ja beantwoord zijn, steken bruid en bruidegom met hun kaarsje samen een grote kaars aan. De betekenis daarvan is duidelijk: twee worden tot één. De kleine kaarsjes gaan uit, de grote blijft branden. Maar die twee kleine kaarsjes blijven wel!

Na deze ceremonie - die het ja onderstreept - vindt dan de voorbede plaats.

Ouders

Vaak - helaas niet altijd - zijn de ouders aanwezig. Die hebben een grote - hopenlijk goede - rol gespeeld in het leven van bruid en bruidegom.

Meestal volstaat de voorganger met de opmerking, dat ze een zoon kwijtworden, maar er een dochter bijkrijgen (en andersom).

Maar het zou ook anders kunnen: aan het einde van de dienst zouden bruid en bruidegom aan de vaders en moeders een bloem - b.v. een roos - kunnen aanbieden als teken van dank en alle inzet. Rozen, ze hebben dorens. Geen kind was volmaakt. Geen ouder was volmaakt. Maar toch was er en is er bloei. Dankbaarheid.

Bijbel

De overhandiging van de trouwbijbel gebeurt meestal door een ouderling als teken van de wens van de gemeente dat het bruidspaar met het Woord op weg gaat. Dat inspireert, dat wijst de weg, dat troost en dat bemoedigt. Daar zonder kun je niet.

Doofpot

Ik haalde wel eens dat verhaal aan van die ouderling uit een van onze gemeenten, die bij de overhandiging van de bijbel steevast zei: We zouden jullie ook een doofpot mee moeten geven. Dit voorwerp, dat we letterlijk helemaal niet meer kennen, heeft een grote symbolische betekenis: zonder doofpot haal je je zilveren bruiloft niet!

Dankwoord

Waarom zou men bruid en bruidegom niet aan het slot van de dienst de gelegenheid geven een dankwoord te zeggen? Daarmee zou dan tot uitdrukking komen dat het (ook) in de gemeente niet allemaal van één kant kan en hoeft te komen.

Ploeger

KORENDAG DORDRECHT 1981

Reeds voor de vijfde achtereenvolgende maal werd in het gewest Zuid-West-Holland een korendag georganiseerd. Dit evenement vond dit jaar plaats op 11 oktober en werd evenals in 1980 gehouden in Dordrecht, 's middags in de Kruiskerk van de baptistengemeente aldaar en 's avonds in de Pauluskerk.

De ervaringen die we het vorige jaar in Dordrecht hebben opgedaan gaven ons de zekerheid, dat we deze dag met groot vertrouwen en verlangen tegemoet konden zien. En zoals verwacht is het een geweldige zondag geworden en dit zeker niet in de laatste plaats door de wederom voortreffelijke organisatie van het Dordrechtse koor. Uit ervaring weten wij wat er allemaal komt kijken om zo'n dag op rolletjes te laten verlopen en het iedereen naar de zin te maken. Dat is echt geen kleinigheid.

Naast de koren uit Haarlem, Den Haag, Leiden, Dordrecht, Pernis, Rotterdam en Utrecht was er dit jaar voor de eerste maal ook het koor uit Eindhoven bij. Dit koor vulde zo'n groot gedeelte van de kerkzaal, dat ik even heb gedacht dat Eindhoven met twee koren was gekomen, maar dit bleek toch niet het geval te zijn. De middag was gereserveerd voor de vrije liederen van de verschillende koren. Doordat wij nu al zo'n vijf jaar met elkaar optrekken konden wij constateren, dat het peil van de koren een stijgende lijn vertoont. Dat is natuurlijk ook de bedoeling. Wij willen van de recensenten, maar ook van elkaar leren en dat lijkt aardig te lukken. De beide recensenten, de heren Prins en Ambachtsheer - dit jaar dus uit eigen kring - wisten hun opbouwende kritiek op zeer prettige wijze over onze hoofden uit te storten. Volgend jaar (in Pernis) zal blijken of we er wat van hebben opgestoken.

Nadat de verschillende koren hun liederen ten gehore hadden gebracht was het tijd om met de generale repetitie voor de evangelisatiedienst te beginnen. Hiertoe dienden alle koren door elkaar gehusseld te worden. En na een grote volksverhuizing van enkele minuten zaten alle sopranen en alten keurig beneden en de tenoren en bassen op het balcon. Er volgde een zware taak voor dirigent Bert van der Weiden om ruim 300 zangers tot een groot koor te smeden, maar het huiswerk was goed gemaakt, zodat de „generale" vlot verliep. Als voorbereiding op de evangelisatiedienst volgde hierna een fijne bidstond, waarin velen onze Heer dankten en een zegen vroegen voor de komende avond. Deze zegen werd ons niet onthouden. De dienst in de Pauluskerk stond onder leiding van ds Van Mameren en de prediking werd verzorgd door ds R. Reiling, die de boodschap op zijn eigen bekende wijze bracht. Het grote koor liet zich in de dienst zes maal horen. Het was zowel voor de zangers als voor de toehoorders een geweldige belevenis.

Het is eigenlijk jammer, dat zoiets slechts eenmaal per jaar mogelijk is, maar wie weet zijn er mogelijkheden, dat de gezamenlijke koren vaker aan een dergelijke dienst kunnen meewerken. Er wordt over nagedacht.

Zoals gezegd zal de volgende korendag door Pernis worden georganiseerd.
We wensen Pernis veel sterkte toe in de voorbereiding.

F. M. de Jong
Gode zij ons lied
Den Haag

CHINA EN HET EVANGELIE

Ik dank God voor wat er in *China* gebeurt. Gedurende de laatste acht maanden had ik het voorrecht dit land vier keer te bezoeken, deel te nemen aan kerkdiensten en samenkomsten met een menigte christenen die van hun geloof getuigden, ondanks de moeiten en vervolgingen gedurende de laatste dertig jaar. De kerken zijn weer geopend in China, en de diensten worden door meer gelovigen bezocht dan zij kunnen bergen. In Peking, Guilin, Canton, Shanghai en andere steden worden voorbereidingen getroffen tot het openen van meer kerken. Eén van de predikanten zei mij: „Evangelisatie is het enige belangrijke dat de gemeente kan bedrijven.

De mensen in China, jonge en oude, zoeken geestelijke bijstand om hun lege harten te vullen".

Ik was diep bewogen toen ik het verhaal hoorde van een der vrouwelijke evangelisten in China. Als achttien-jarige student nam zij Jezus Christus aan en wijdde van toen af haar leven aan het werk in Gods Rijk. Zij reist nu van dorp tot dorp en getuigt voor honderden mensen. Deze mensen zijn zo hongerig naar de boodschap dat zij altijd vragen naar meer. Zij was zeer gelukkig en verheugd toen ze vertelde dat zij het begin ziet van een grote opwekking in China. Voor mij was dit een van de meest hoopvolle en bemoedigende opmerkingen, die ik gedurende deze jaren heb gehoord.

Ik ontmoette verschillende andere gelovige christenen in hun woningen. Zij hadden jarenlang geleden in gevangenissen, maar zijn nu vrij.

Ik vroeg hun: „Wat ziet u als uw toekomst?"

Eén van hen antwoordde: „Onze toekomst begon tijdens de vervolging! Dat was de aanvang van christelijke training binnen in ons. Het is Gods wil, dat wij leren om elke ontbering te verduren die over ons komt. Hij wil ons nederig houden opdat ons oog op Hem gericht blijve als bron van kracht en hoop. Wanneer wij tesamen baden, voelden wij de tegenwoordigheid en de kracht van Zijn Geest".

(Uittreksel uit de toespraak van de voormalige voorzitter van de Bapisten Wereld Alliantie, David Y. K. Wong, op het congres in Toronto, 1980, vertaling J. v. d. Baaren).

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op *f* 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 *f* 50,—.

Administratie De Christen

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Nu de decembermaand is ingegaan, willen we u attenderen op de a.s. feestdagen. Uitgekeken wordt naar passende cadeaus. Zou een zangbundel Lofzangen en Gebeden daarvoor niet dienstbaar kunnen zijn? We hebben ze voor u in voorraad in diverse kleuren en uitvoeringen. Hierbij willen we vooral nog eens wijzen op de Grootdruk uitgave, die ook nu nog voor *f* 26,50 (de z.g. Jubileumprijs) te verkrijgen is.

Bestel tijdig, mogelijk via uw Boekentafel, om de hoge portokosten te drukken. Volledigheidshalve onderstaand nog eens de prijzen; die nog voor 1981 gelden:

GROOTDRUK L&G met koker	*f* 26,50
LUXE lerenband L&G met koker	„ 35,—
L&G PVC in diverse kleuren: zwart, rood, bruin-licht, bruin-donker-rood eigendom der gemeente	„ 16,75
Harm. L&G deel 1	„ 20,—
Harm. L&G deel 2	„ 25,—
Harm. Supplement L&G 1	„ 7,50
Harm. 150 Psalmen	„ 9,50
Losse Supplementen	„ 1,50

De Zangbundel Commissie

Besteladres:
J. Germeraad, A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (Ov.), tel. 074-421911

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEM EENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTEBERICHTEN

Hoogeveen - (K.d.L.). Op 25 oktober was de dag waarop ds Brongers zijn ambt neerlegde en met emeritaat ging. In zijn prediking in de morgendienst legde hij verantwoording af van de wijze waarop hij zijn roeping vervuld had aan de hand van Handeling 20 : 24: Indien ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen. Het getuigenis van onze voorganger was, dat het woord dat hij bij zijn bevestiging als predikant kreeg, waarheid is: Hij die u roept is getrouw, Hij zal het ook doen. Zo was hij in deze dienst in staat om te zeggen: Hem komt toe alle lof, dank en aanbiding tot in eeuwigheid. Na de dienst werd onze voorganger namens de gemeente en namens de Unie bedankt voor het vele intensieve werk dat hij heeft gedaan in de afgelopen 40 jaar.

's Avonds hadden we een feestelijk bijeenzijn van gemeente en vrienden, waarin, naast wat weemoed, toch de dankbaarheid overheerste. Door gemeente en verenigingen werd de dank aan ons voorgangersechtpaar overgebracht voor het werk dat zij hier hebben gedaan. De warme liefde die de gemeente voor hen voelt, kwam duidelijk tot uitdrukking in toespraken, schetsjes en liederen. Het was een feest waarin we met elkaar de band der liefde ervoeren, die ons als gemeente samenbindt.

De zondag daarop mocht ds Brongers nogmaals met de gemeente de vreugde beleven van een doopdienst. Het is toch geweldig dat Gods werk steeds doorgaat en dat wij dat ook keer op keer mogen zien in onze medemensen die wij als broeders en zusters mogen aanvaarden.

Op. 8 november mochten gemeente en nieuwe voorganger aan elkaar verbonden worden. Het was een ontroerend moment waarin gemeente en ds Bouritius met een duidelijk „ja" te kennen gaven zich aan elkaar verbonden te weten door Christus, en hierover ook samen Gods zegen vroegen. Ds Brongers, die zoveel lief en leed met de gemeente had gedeeld, mocht de „wacht des Heren" overdragen aan zijn opvolger. In zijn prediking wees hij heel duidelijk op de verantwooording die gemeente en voorganger ten opzichte van elkaar hebben, en ook op de speciale verantwoording die een voorganger daarbij nog heeft voor wat zijn herder-zijn betreft.

Diezelfde avond hield ds Bouritius zijn intredepreek. Aan de hand van 1 Petrus 3 : 15 Altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u is, nam hij het thema van de morgendienst over en wees hij ons op de taak van de verkondiging die de gemeente heeft.

Na de prediking werd het nieuwe voorgangersechtpaar namens de gemeente verwelkomd. Namens de Unie feliciteerde ds Brandsma gemeente en voorganger met elkaar. Ook van zustergemeenten werden felicitaties overgebracht.

De 15e november hadden we een begroetingsavond van ons voorgangersechtpaar.

Ook nu weer trokken alle „wagons van de gemeentetrein" aan ons voorbij en werd tenslotte „hoofdconducteur Bouritius" uitgenodigd om in te stappen en, hoewel hij zijn fluitje niet bij zich had, toch maar mee te rijden. Ook dit was een fijne gemeenschapsavond, die ons heeft bemoedigd. Zo zijn we in de afgelopen tijd van feest tot feest getrokken in het dankbare weten dat er Eén is, die de gemeente leidt en vasthoudt en onder wiens leiding wij ook verder mogen en kunnen gaan, met het uitzicht op het grote feest dat ons wacht.

Kampen - (F.v.d.W.). Zondag 8 november om 1045 uur werd in Kampen een begin gemaakt met het houden van zondagmorgendiensten. Plm. 100 mensen waren gekomen om deze eerste dienst mee te maken.

Ds Wijchers bepaalde ons bij Handelingen 5 : 26 t/m 42 en in het bijzonder bij de woorden van Gamaliël: „Want indien dit streven of dit werk uit mensen is, zal het vernietigd worden, maar indien het uit God is, zult gij hen niet kunnen vernietigen".

Na de prediking werd door ouderling br Heenderink namens de gemeente een geschenk aangeboden, bestaande uit twee avondmaalsschalen met de inscriptie: Doet dit tot Mijn gedachtenis. Met dit geschenk bracht hij de verbondenheid van de leden van Zwolle en Kampen met elkaar en met de Heer der Gemeente tot uitdrukking. Ouderling br Nap nam de schalen in ontvangst. Aan deze feestelijke dienst werd medewerking verleend door de groep Witness, die o.a. het toepasselijke lied: „Gaat dan heen en maakt alle volken tot mijn discipelen" ten gehore bracht. Inmiddels is een zondagsschool gestart, terwijl plannen voor tussenjeugdwerk en andere activiteiten worden voorbereid. Wilt u voor ons bidden dat onze kleine groep tot een zegen mag zijn en mag groeien in geloof in liefde en in aantal? De diensten worden gehouden in de Willem van Oranjeschool, G. van Endegeeststraat/hoek Jacob Catsstraat te Kampen.

De diensten in Zwolle beginnen nu om 9.15 uur.

Sittard - (A.P.). Inmiddels zijn wij alweer 2 jaar verder nadat u de laatste keer via „De Christen" van ons had vernomen.

De periode met br K. Brongers uit Eindhoven als lerend ouderling ligt nu alweer enkele maanden achter ons en ondanks de moeite en zorg die ook kleine gemeenten kunnen hebben, mogen we toch terug zien op een gezegende tijd. Dat Gods werk altijd doorgaat en niet aan plaats of persoon gebonden is mochten we ook ervaren tijdens de 3 doopdiensten die br Brongers heeft mogen leiden.

Nu is de fakkel overgenomen door broeder student P. Prijt, ook uit de lichtstad afkomstig.

Op 13 september jl. werd br Prijt welkom geheten in ons gemeentecentrum aan de Hemelsley in Sittard, waar onze broeder in het kader van zijn stage-periode werkzaam zal zijn voor plm. 1½ jaar.

Die morgen was het kerkje niet toereikend om de vele belangstellenden plaats te kunnen bieden. Aansluitend aan de dienst presenteerden de verenigingen zich aan onze nieuwe (part-time) voorganger.

Deze morgen was een moment om dankbaar op terug te zien, en om gesterkt verder te gaan met de arbeid in deze plaats.

Inmiddels zijn wij met de GBS begonnen, echter niet op de zondagmorgen. Wij doen dit op de bidstond-avond en mogen ons verheugen in een zeer goede opkomst en belangstelling. Wij hopen vanuit deze toerusting, binnenkort ook enkele evangelisatie-akties en/of avonden te houden om zoekenden, teleurgestelden en verlorenen te vertellen van Gods grote liefde, door Jezus Christus van waaruit weer toekomst, hoop en verwachting is.

De zondagsschool mocht dit reeds doen tijdens de herfstvakantie, waarin een 3-daagse kinderevangelisatie-aktie werd gehouden.

Begon dit qua opkomst ietwat teleurstellend, de derde en laatste dag, was het erg goed bezet, waardoor we dankbaar en verheugd mogen terug zien. Ook dit stukje arbeid is voor herhaling en uitbreiding vatbaar, zodat we de kinderen op jeugdige leeftijd kunen vertellen van de rijkdom van het evangelie.

Verder zijn we dankbaar voor de zusters in de gemeente die naast hun vereningsavonden ook erg aktief bezig zijn voor en in de gemeente.

Nu de adventstijd is begonnen en we ons voorbereiden op het komende Kerstfeest willen we alle zusters en broeders gezegende kerstdagen, een gezegend en voorspoedig 1982 in de arbeid voor onze Heer, toewensen.

LEZERS AAN HET WOORD



EEN REAKTIE OP „ZIJKANTTEKENINGEN BIJ EEN AV"

Een aantal dingen die br Ten Cate zegt in DC van 20 november jl., zijn mij uit het hart gegrepen. Ik heb deze laatste AV als een dieptepunt ervaren. Aan de ene kant zijn er fijne dingen gezegd, en dan doel ik vooral op datgene wat eigenlijk buiten de AV viel: de openingsavond, de konferentiemiddag en de avondmaalsviering. Dat alles stond in schril kontract met de angst om de centen, die bijna overal in doorklonk. En dat staat weer in schril kontrast met de welstand en de welvaart - ja, ondanks de economische teruggang - waarin wij in Nederland nog steeds leven. Kijk maar rond in onze huizen, of naar onze gedragingen, naar de manier waarop en ook waar wij onze vakanties genieten. We hoeven ons niets te „ontzeggen" om toch de benodigde gelden, inklusief het bouwen en exploiteren van een konferentie-centrum, bij elkaar te brengen. Ik denk dat we heel gemakkelijk 1.000 gezinnen/mensen zouden kunnen aanwijzen, die dit jaar - zonder zichzelf daarmee tekort te doen - *f* 100,— hadden kunnen uitsparen op hun vakantieuitgaven. Dat was dan wel samen *f* 100.000,— geweest! Een kwestie van prioriteiten stellen.

De manier waarop van achter de tafel de vragen (niet) werden beantwoord, was inderdaad onwaardig. Bovendien wordt door het achterhouden van informatie - waarvoor ik geen andere reden kan bedenken, dan een machtsdenken van de mensen achter de tafel - een sfeer van wantrouwen opgeroepen. Daarbij komt nog dat er nu een aantal ingewijden zijn, want de informatie lekt toch uit, die zich terwille van diezelfde mensen achter de tafel maar stil houdt, want onze Uniegemeenschap is heel slecht gediend met dat wantrouwen.

Dat de struktuur van onze Uniegemeenschap moet veranderen, werd door het stemgedrag van deze AV nog eens onderstreept. Ik denk dat ca. 80% van de AV-leden zich strikt houdt aan de opdracht, die ze van de gemeente heeft meegekregen. Welke argumenten ook naar voren komen vanuit de zaal, en hoe goed en steekhoudend die argumenten ook zijn. Het gevaar is dan onmiddellijk aanwezig, dat de mensen achter de tafel daarvan gebruik (misbruik) maken. Immers zij alleen kunnen nog kort voor de AV met allerlei voorstellen komen, die meebepalend zijn voor de opdracht die de gemeenten aan hun afgevaardigden meegeven. Op deze manier worden de gemeenten eenzijdig voorgelicht, en nemen op grond daarvan hun beslissingen. En dan kun je praten als Brugman, ik heb opdracht tegen te stemmen...

Waarmee ik het beslist niet eens ben met br Ten Cate, is de manier waarop hij „zijn" gemeente probeert te verontschuldigen vanwege de last van 4 ton, die deze gemeente heeft. Het komt mij voor dat zijn redenatie precies zo verloopt als van een gemeentelid, dat geen gemeentelijke bijdrage meer betaalt, omdat het net een nieuw huis heeft gekocht en dus voor hoge lasten staat.

Bovendien zou ook hier strukureel iets moeten veranderen. Ik heb de indruk, dat in de meeste gemeenten door het merendeel van de leden, de gemeentelijke bijdrage afhankelijk wordt gemaakt van de behoeften van de gemeente (en van de Unie) en niet van het eigen inkomen. Het spreekt vanzelf dat een kleine gemeente per lid dan veel meer moet bijdragen dan een grote gemeente. (En zo'n grote gemeente gaat in dit geval - en dat is vaker gebeurd - dan ook nog de unie-bijdragen terugschroeven, omdat ze zelf zoveel nodig heeft!).

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Over polarisatie schreef ik de vorige keer en wenste dat wij dat woord buiten de gemeentelijke muren zouden houden. Meningsverschillen moeten wij aksepteren, willen we uit de buurt van dikteren blijven. Hoe riskant de vrijheid ook is - zij kan tot ontsporingen leiden - dodelijk kunnen onze wetten zijn, want zij maken van een bontbloeiende tuin een grijze begraafplaats. Onze gemeenschap met de Heer en met elkaar is mooi genoeg om als een stad op de berg te liggen. Maar op aarde hebben alle steden achterbuurten. Door het evangelie en onze wedergeboorte weten we wat we elkaar verschuldigd zijn, hoe we met elkaar zullen omgaan.

Gaan we echt met elkaar om of om elkaar heen? We groeten onderweg met een brede armzwaai onze broeder, zuster. Soms is het meer wegzwaaien dan toezwaaien. Je kunt elkaar ook ontgaan.

Achteraf vraag je waarom je zo deed. Op zekere dag zijn wij de gemeente binnengekomen en in haar opgenomen. Bij nadere kennismaking ontdekten we dat we in een veelkleurige gemeenschap terechtgekomen waren. Sommigen van hen hadden, in onze ogen althans, wonderlijke, bijna onaanvaardbare gewoonten. Anderen huldigden theorieën die niet de onze waren. De bij elkaar horende delen van het servies vertoonden kleine barstjes, afwijkende kleurschakeringen en we werden kritischer. Is dit een gemeente des Heren? Kun je dat wel allemaal aksepteren. Als wij het voor het zeggen hadden zouden wij er wel wat aan doen. Maar ja, waar zijn vandaag de gezaghebbenden, die er op staan dat het gaat zoals wij denken dat het zou moeten gaan? De barstjes worden barsten en de helft van het servies kun je eigenlijk niet meer op tafel zetten. Je zou je schamen. Dat springt om het gouden kalf, danst en drinkt en legt zich neder op verpande kleren, naast het altaar nog wel. Zucht u maar eens over de gemeente. En over uzelf!

Er was een ander „vreemd" woord dat al bij mij opschoot, toen ik over polarisatie bezig was. Het luidt: tolerantie.U weet wat tolereren is: dulden, verdragen, gedogen, toelaten. Verdraagzaam zijn dus.

U en ik weten niet zoveel van de kerkgeschiedenis. Van de vaderlandse herinneren we ons hooguit enige oorlogen, een paar vorsten en wat zeehelden. De geschiedenis van de kerk vertoont een dergelijk beeld. Zeker, er zijn „heiligen" geweest, mannen en vrouwen die in leven, handelen en sterven de grootheid van de Verlosser hebben getoond. Maar wie zal zeggen hoeveel „ketters" er omgebracht zijn in water en vuur? Pausen hebben elkaar op alle wijzen en met alle middelen bestreden. Reformatoren waren niet zachtzinnig met de door hen gebrandmerkte dwaalleraars en hun volgelingen. Vandaag de dag schijnen de wapens te zijn gestrekt, maar het woord- en schriftgevecht gaat voort.

Over en weer vliegen beschuldigingen van ontrouw aan bijbel en geloof. Wat je je dan afvraagt is: zijn deze strijders voor de waarheid bezig hun eigen inzichten te verdedigen? Denken zij werkelijk aan de eer van God die zij zeggen te willen dienen? Zo heb ik nog wel een aantal vragen en misschien zegt u: Met zulke vragen maakt u alles onzeker.

Inderdaad. Want in de diepste onzekerheid groeit het besef dat God groter is dan onze gedachten omtrent de Eeuwige en dat alleen de ootmoedige de zegen van het geloof in Hem en zijn Zoon Jezus Christus ontvangt. Al onze konstrukties, bouwsels storten in.

In die weg ontstaat ook de tolerantie tegenover andersdenkenden. Ieder beseft dat zijn God ook de God kan zijn van iemand anders die door God werd aangesproken in een andere tijd, op een andere plaats. Er is maar één God en Zaligmaker, maar er zijn miljoenen mensen. Met hen wil ik mijn „bezit" delen, mijn kennis van God. Zo kunnen we elkaar verrijken. Zal ik met alles instemmen wat anderen mij geven? Zullen zij alles aannemen wat ik aanreik? Laten we naar elkaar luisteren, vragen voorleggen, antwoorden geven.

In het volkslied van dit land, als laatste en ongenummerde in onze Lofzangen en Gebeden, staat het woord „tyranny", dwinglandij dus. Er zijn ook onder geestelijke mensen dwingelanden. Ze hebben altijd gelijk. Ieder moet hun leringen aksepteren wil hij niet door de leider getekend worden als een dwarsligger, een halsstarrig, hardnekkig mens. Zo gaat men niet met elkaar om in de gemeente van Jezus, het lichaam met de vele leden, die velerlei eigenschappen hebben. Daarom, aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft.

Polarisatie en intolerantie verzwakken al hebben ze de schijn een heilige oorlog te voeren. Er zijn geen heilige oorlogen. Zeker niet in de gemeente van Jezus.

Huizinga

Een bijdrage naar draagkracht is m.i. afgestemd op het inkomen. Als dat eindelijk eens doordringt en in praktijk wordt gebracht, kunnen de fijne dingen die op de AV worden gezegd ook eens worden ondersteund door de manier waarop wij over de financiën praten.

Overigens heb ik een man gekend, die zei: „Je mag wel Halleluja roepen, maar dan moet je eerst een tientje betalen". Dat tientje is inmiddels allang *f* 25,— geworden, dunkt me, maar de goedkope Halleluja's zijn nog steeds niet de wereld uit!

Rotterdam — Berend Stuut

BOEKBESPREKING

J. M. van Walsum-Quispel: De Jabbok stroomde door de ziekenkamer. Zomer en Keuning, Ede. Pap. 56 pag. *f* 12,50.

In deze gedichtenbundel van de echtgenote van de vroegere burgemeester van Rotterdam komt de strijd naar voren die een gelovig mensenkind te voeren heeft met de vragen van het leven. Met name met de vragen van Gods bestuur in deze wereld. Het waarom. Het merendeel der verzen schreef zij tijdens de ziekte die aan haar dood voorafging. Dat is te merken. In het aangezicht van de dood komt het leven er anders uit te zien, worden kleine dingen groot en grote dingen klein. Komt ook tot uitdrukking de betekenis van het houvast dat een discipel van Jezus heeft. Maar er is evenzeer de afweer van goedkope troost, van makkelijke oplossingen, van gladde theologieën.

Voor wie poëzie weet te waarderen, een fijne bundel.

Ploeger

HOLLANDSE BAPTISTE GROEI VINNIGER AS BEVOLKING

Oor die laaste veertig jaar het die Unie van Baptistesgemeentes in die Nederlande in lidmaattal 'n totale groei van oor die 125% gehad.

Die aantal kerklidmate het in die tyd gegroei van 5231 in 1940 tot 11951 in 1980. In vergelyking hiermee, het die nasionale bevolking met 60% toegeneem van sowat 9 miljoen inwoners in 1940 tot bykans 15 miljoen op die oomblik. Kom ons vra ons broeders in Nederland hoedat hulle dit vermag; of, beter nog, kom ons vra die Here om ons dieselfde getallegroei saam met groter geestelike volwassenheid te skenk.

Uit: Die Goeie Tyding - Junie 1981

ADRESWIJZIGING

Fam. C. Molema woont thans Het Zwanevlot 169, 7206 CJ Zutphen; tel. 05750-28154.



uit het Uniebureau

Unie-financiën

De vorige week hebben wij u opgave gedaan van de bijdragen voor de verschillende takken van arbeid, die de afgelopen maand werden ontvangen. Intussen is het jaar zover gevorderd, dat wij u *de stand der financiën tot en met oktober 1981* kunnen doorgeven. Daarnaast vermelden wij de opbrengst over dezelfde periode van het vorige jaar, zodat u de cijfers met elkaar kunt vergelijken:

	t/m oktober 1981	t/m oktober 1980
Opleiding (CvdO):	*f* 59.944,—	*f* 43.144,—
Evangelisatie (ECU):	*f* 59.646,—	*f* 41.466,—
Zending UZC):	*f* 116.213,—	*f* 96.237,—
Jeugdwerk (NBJB):	*f* 15.551,—	*f* 11.782,—
Kerkbouw (UBS):	*f* 8.669,—	*f* 7.106,—
Kerkbouw (UBS):	*f* 8.669,—	*f* 7.106,—
	f 260.023,—	*f* 199.735,—

U kunt zich wel voorstellen, dat we met dit resultaat bijzonder blij zijn. Want er is de eerste tien maanden van dit jaar - de cijfers wijzen het uit - belangrijk méér opgebracht dan in dezelfde periode van 1980. Maar er is wel een „maar" bij, als we eerlijk zijn. Want als u bedenkt, dat er volgens de begrotingen *f* 410.752,— opgebracht had moeten worden, dan leert een eenvoudig rekensommetje *dat in deze tien maanden f 150.729,— te weinig is binnengekomen!*

Gemeenteberichten

We hebben hiervoor aandacht gevraagd in een artikel in de serie „De Unie dichterbij", dat is bestemd voor publikatie in het december-nummer van uw gemeenteblad. Het werd, mét verschillende brieven en stukken, op 27 november aan de gemeenten gestuurd. Het merendeel van deze gemeenteberichten - de naam zégt het al - is *aan de gemeenten gericht*, terwijl enkele brieven voor de ràden der gemeente zijn bestemd.

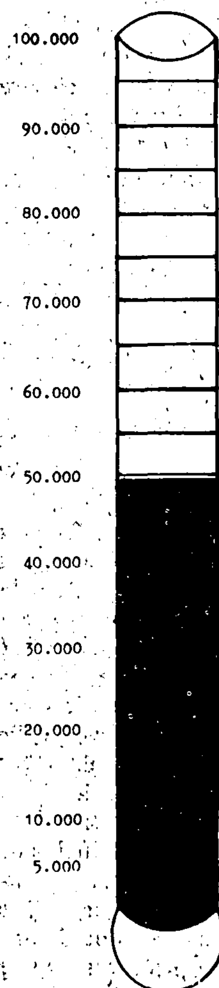
In een begeleidende brief hebben we nog even herinnerd aan de *Zendingskalender voor 1982.* Heeft de zendingswerkgroep (of de beheerder van de boekentafel) in uw gemeente daarvan reeds (voldoende) eksemplaren besteld? Deze kalender is namelijk in prachtige kleuren uitgevoerd. Jonge vrouwen en meisjes uit Egypte hebben hun mooiste borduurwerken laten fotograferen en ze voor dit doel beschikbaar gesteld. Daartoe kwamen zij minstens tweemaal per week bijeen in het christelijk vormingscentrum van Akhmim, een dorp aan de Nijl. Aan de achterkant van elk „maandblad" is een bijbelrooster afgedrukt, dat werd voorbereid, samengesteld en uitgegeven door het Nederlands Bijbelgenootschap. Bestellingen op deze kalender - hij kost *f* 6,50 per stuk - zien wij graag tegemoet: *Uniebureau Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 030-784457.*

Kerstgroet 1981

De „zending aan de gemeenten", die eind vorige week de deur is uitgegaan, bevat ook een brief van de Europa-Commissie, waarin wij door ons lidmaatschap van de Stichting Oekumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen participeren. Bij elke brief zijn enkele kaarten en adressen (op plaketiketten) gevoegd. *Ons is gevraagd om één of meer kaarten te sturen aan mensen in Korea en de Sowjet-Unie, die gevangen zitten of aan wie een zwijgplicht is opgelegd.* Een citaat: „Het is niet de bedoeling, dat u probeert om kaarten en adressen bij te bestellen; van alle namen en adressen is slechts een beperkt aantal gemaakt. De betrokkenen in de genoemde landen worden daardoor niet overstroomd met postzakken vol brieven. Het gaat er hen om te zien, dat er in één van de Nederlandse gemeenten aan hen wordt gedacht. Het gaat er bij òns om dat wij een ogenblik erbij stilstaan, dat wij niet alleen het feest van de geboorte van onze Heer in alle vrijheid mogen vieren, maar op grond van zijn evangelie geroepen zijn om recht te doen onder de mensen en boodschappers te zijn van zijn vrede". Willen deze Kerstgroeten op tijd aankomen, dan dient *verzending in de eerste week van december* te geschieden, en wel per luchtpost. Ze moeten als volgt worden gefankeerd: Korea *f* 1,15 en de Sowjet-Unie *f* 0,85.

Sprekerslijst 1982

Binnenkort zullen wij de gemeenten *een nieuwe sprekerslijst* doen toekomen. De samenstelling (en toezending) ervan door het Uniebureau kan men als een kleine dienstverlening aan de gemeenten beschouwen. Zij kunnen met behulp daarvan bij ziekte van hun (eigen) voorganger of bij diens aanwezigheid *gebruik maken van de diensten van een broeder of zuster, die op de Sprekerslijst staat vermeld.* Een dergelijke vermelding mag uiteraard niet worden uitgelegd als een aanbeveling van de zijde van de (Commissie der) Unie; het zijn de gemeenten zelf, die de desbetreffende broeder of zuster hebben opgegeven. Maar dat de Sprekerslijst in een behoefte voorziet, is duidelijk gebleken. Vandààr!



Jubileumprojekt

We besluiten deze keer met u iets te vertellen over de stand van zaken met betrekking tot het Jubileumprojekt. Zoals u weet, wordt in het kader van het honderdjarig bestaan van de Unie *een financiële aktie voor het medische werk in Noord-Kameroen* gevoerd. Met de opbrengst ervan willen we de gezondheidscentra in dat gebied, vooral de kliniek in Dagai, moderniseren.

We hebben op een ton (*f* 100.000,—) gemikt, maar daar ziet het nog niet naar uit. Overigens blijkt uit de thermometer, die hiernaast is afgebeeld, dat er *op dit ogenblik een bedrag van f 48.560,—* werd ontvangen. Alle gemeenten, groepen en personen, die hebben bijgedragen, zeggen wij daarvoor hartelijk dank!

Naar wij hebben vernomen, lopen in verschillende gemeenten nog allerlei akties.

We zouden de opbrengst daarvan graag zo tijdig tegemoetzien, dat deze nog over 1981 kan worden verantwoord.

Vanuit het Uniebureau, waar om deze tijd van het jaar altijd veel te doen is, groeten wij u hartelijk!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

OPROEP

Wie kan ons helpen om meer te weten te komen van het jeugdwerk in de *periode 1900-1945?*

Er is een onderzoek gaande vanuit de Rijksuniversiteit te Utrecht naar de geschiedenis van landelijke jeugdorganisaties van de periode voor de tweede wereldoorlog.

* Wij (van de N.B.J.B. van nu) weten van niets: er is geen archief!
* U weet er vast wel meer van.

Hebt u nog *oude* notulen? Foto's? Tijdschriften (Jong leven bijv.)? Verslagen van konferenties? Nota's? Liederenboekjes? Enz. enz.

Het gaat niet alleen om *landelijk* werk, ook *plaatselijk* en *gewestelijk.*

Er moeten nog ergens brokstukken van archieven zijn.

Maar waar? Zoekt u eens op zolder.

Stuur op wat u (eventueel tijdelijk) kwijt wilt, of laat ons weten wat u hebt. Ook als u nog een heleboel weet van toen.

Er zijn er die het allemaal nog hebben meegemaakt.

Het is tijd dat het wordt vastgelegd voor het nageslacht.

Doet u mee?

Het onderzoek is niet alleen belangrijk voor ouderen, ook voor ons zelf.

U hoort daar t.z.t. meer van.

Namens de N.B.J.B.,

P. Brongers

Namens de Rijksuniversiteit,

W. Hoebink

Alles kan via het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

December

De laatste maand van het jaar is weer begonnen en de gemoederen worden bezig gehouden door het feest van vijf december. Het gaat er nu weer om, dat iedereen een verrassing krijgt. Dicht-aders barsten, surprises worden met veel fantasie in elkaar gezet. Voor veel mensen begint deze maand in de huiskamer en zal er ook weer in eindigen bij de Oudejaarsviering. Het slotaccoord wordt gevormd door veel geknal en geloei. Daartussen wordt ook nog kerstfeest gevierd.

Een hele drukke maand, waarin er uiteraard geen tijd is om aan evangelisatie te denken. Hoogstens wordt nog een aantal Kerstnummers van De Zaaier verspreid, maar daar moet het wel bij blijven.

Eigenlijk klopt daar natuurlijk niet veel van. Alle hoogtepunten van deze maand hebben iets te maken met bewogenheid voor anderen.

Sint Nicolaas was een wèldoener voor armen en behoeftigen, terwijl op de viering van het naar hem genoemde feest de behoeftigen genoegen moeten nemen met enkele liefdadigheids-acties, waarvan de opbrengst in het niet wordt gesteld door de kosten van het vuurwerk op 31 december. Het Kerstfeest is gebaseerd op het grote buiten-gebeuren van de geboorte van Gods Zoon. Hij kwam in de armoede van een stal onder de dreiging van de onderdrukking. Voor Hem was geen plaats maar de liefde van God maakte een plaats voor Hem om te zoeken en te redden wat verloren was. Voor onze gemeenten is het Kerstfeest een echt binnen-gebeuren, vol verterende knusheid en warmte, waarin we de wereld om ons heen even proberen te vergeten.

Je vraagt je af of wij nog wel berekend zijn voor onze taak. De wereld brandt en wij blussen met een plantengieter, waaruit een miezerig straaltje water druppelt, dat al verdampt is, voordat de brandhaard zelfs maar is geraakt. Wij hebben alle hulp en bijstand nodig om niet zelf te verschroeien in de heksenketel van wanhoop en geweld waarin we samen met millioenen mensen leven. Is het een wonder, dat wij geen woord meer voor de wereld hebben?

De vraag is echter: Hebben wij een *hart* voor de wereld?

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Kinkelenburg 12,
3328 AE Dordrecht; telefoon
078-180007

TROUWDIENST: familie-aangelegenheid? Leuke franje? Gemeente-dienst?

Huwelijksdiensten vinden meestal plaats ná de huwelijkssluiting op het stadhuis. In Nederland mág het trouwens niet anders. Maar wanneèr ná de huwelijkssluiting voor de burgerlijke stand? Een half uur daarna? Om het diner en de receptie niet in gevaar te brengen? Of enkele uren daarna, zodat ook gemeenteleden aanwezig kunnen zijn? Mét de kans dat de receptie of de bruiloft wat later aanvangen?

Als we er van uitgaan dat ook een trouwdienst een dienst van verkondiging van Gods Woord is, en dat aan de gemeente is opgedragen dit woord te prediken, dan zou er alles voor pleiten zo'n dienst te houden op een tijdstip dat zoveel mogelijk leden en vrienden der gemeente daaraan kunnen deelnemen. Dan blijven er praktisch twee mogelijkheden over: of op een avond in de week, of in gebed in de zondagse dienst.

Wordt gekozen voor een avond in de week, dan zou de dienst op een zodanig tijdstip moeten beginnen, dat aan twee voorwaarden wordt voldaan: de werkenden moeten vrij zijn (dus niet voor 19.00 uur beginnen) én de kinderen moeten ook eraan kunnen deelnemen (dus niet na 20.00 uur beginnen).

Wordt gekozen voor een inbedding in de zondagse dienst, zo zou wellicht minder de nadruk vallen op het bruidspaar, maar meer op het Woord. Maar is dat een verarming? Gods Woord heeft over het verbond dat een man en een vrouw sluiten nogal het een en het ander te zeggen. Dat komt in de gebruikelijke huwelijksdiensten op een middag in de week nauwelijks de gemeente ter ore. Maar op een avond en op een zondag zou dat veel meer spreiding krijgen.

Want een huwelijksdienst is beslist geen leuke versiering van de huwelijksdag. God is niet gebonden aan een huwelijksdienst om zijn zegen te geven. Maar God wil óp de huwelijksdag én daarna er wel aan herinneren dat mensen hun huis tevergeefs bouwen als de Here niet meebouwt. En een huwelijksdienst is geen familie-aangelegenheid. Niet het bruidspaar en niet de familie zijn het middelpunt. Het is een dienst waarin mensen belijden dat zij voor de instandhouding en de beleving van hun verbond de nabijheid van de Heer nodig hebben; zij laten zich toespreken door het woord uit het Woord.

De gemeente wil graag die dienst aan huwenden bewijzen. Maar huwenden moeten dan wel de gemeente in staat stellen die dienst zo goed mogelijk uit te voeren. Dat kan (alleen) als de gemeente met zoveel mogelijk mensen aanwezig kan zijn.

Ploeger

WANNEER GIJ EINDLIJK KOMEN ZULT....

Wanneer Gij eindlijk komen zult,
zoals wij wachten naar Uw komen,
en 't waaien van Uw klederzomen
de luchten ruisende vervult -

En als dan, Heer, gekomen zijn
op aarde Uw doorboorde voeten
en Uw doorboorde handen groeten
de wereld van Uw grote pijn -

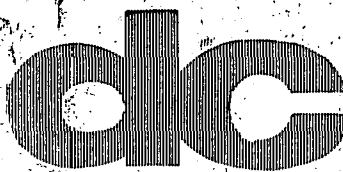
Wanneer de bloemen, afgerukt,
de harten brengen van de doden,
die zo hun donker lot ontvloden,
maar nu als onkruid zijn geplukt -

En als de stormwind tot U drijft
van alle kant de duizendtallen,
die aan Uw voet als blaren vallen,
tot er geen levend blijft -

Dan, Heer, ontferm U over ons...

W. A. P. Smit

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

STERFT HET JOODSE VOLK UIT?

Deskundigen beweren dat een volk - om te kunnen blijven voortbestaan - een geboortecijfer van 2,2 per echtpaar moet hebben. In Israël ligt dit op 1,6 per echtpaar. Te weinig om het aantal Joden op peil te kunnen houden. Zelfs zonder dat ernstige rampen het Joodse volk zullen treffen, zal de bevolking in 20 à 25 jaar met plm. een kwart teruglopen.

Een bijkomende factor is dat - met name buiten Israël - veel kinderen uit Joodse ouders geen enkel belang hebben bij Joods onderwijs. Dat wil zeggen: bij een behoud van de Joodse traditie, die op haar beurt het Joodse zelfbewustzijn onderstreept en in stand houdt.

Een andere bijkomende factor - al weer, vooral buiten Israël - is het toenemend aantal gemengde huwelijken. De kinderen daaruit hebben meestal nóg minder Joods besef dan de kinderen uit een ongemengd huwelijk.

Uiteraard is dit een buitenkantige vaststelling. Met zeer veel recht kan men zeggen dat er een God is die dit volk vasthoudt.

ZWENDELAARS

vinden altijd goed-gelovige lieden die er intrappen. Soms doen zij dat met een schijn van godsdienstigheid. Sommige zwendelaars zeggen: Ik heb mijn beurs verloren en heb geen geld voor trein, bus of overnachting. Kunt u me voorschieten? Sommigen gebruiken namen van welbekende gelovigen.

Ze vertellen ontroerende verhalen.

Als u zulke lieden niet kent, al zeggen ze ontelbaar vaak dat ze lid zijn van die en die gemeente, stel u dan in verbinding met de voorganger en vraag of het verhaal juist is. Dat voorkómt teleurstelling, verdriet, woede. Trouwens, een zwendelaar moet niet gestijfd worden in zijn praktijken door lichtgelovigen.

P.

AANVRAGEN SUBSIDIE E.C.U.

Gemeenten, die verwachten in 1982 subsidie nodig te hebben, kunnen vóór 31 december a.s. de benodigde aanvraagformulieren schriftelijk opvragen bij het Uniebureau, De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Namens de E.C.U.;

H. G. de Winkel, secretaris

Onze zuster

ANTJE KLAASSIENA
(ANS) VAN DELDEN

diacones der gemeente, werd op 20 november 1981 op de leeftijd van 40 jaar door haar Heer en Heiland naar huis geroepen.

Ze was de echtgenote van br M. Molema.

Baptistengemeente Hoogezand

Na een moeizame weg is in haar Heer ontslapen, onze zuster

GERRITDINA BRAAKMAN-FOKKE

op de leeftijd van 70 jaar.

9 november 1981

Baptistengemeente Vroomshoop

Op 16 november 1981 is in volle vrede van ons heengegaan onze broeder

NICOLAAS BERNARDUS MOSTERT

op de gezegende leeftijd van 82 jaar.

Baptistengemeente Dokkum

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Vroomshoop: G. Pflaum te Hoogezand.

Aangenomen: naar Den Haag: J. Broertjes te Groningen-Noord.

„LAAT ONS DE RUSTDAG WIJDEN"

In dit EO-programma voor zaterdag 2 januari wordt de meditatie verzorgd door ds H. G. de Winkel te Nieuw Buinen.

Er is verder medewerking van de zangkoren De Lofstem, Borger, Excelsior, Gieterveen en Looft den Heer uit Winschoten, allen onder leiding van Henk Wolhuis.

Organist is Johan Kikkert.

Psalm 146 : 5

Op 23 december 1941 werd in de baptistengemeente te Apeldoorn ons huwelijk door ds A. A. Hardenberg ingezegend.

Dit feit hopen wij nu D.V., na 40 JAAR tezamen met onze kinderen en kleinkinderen te herdenken op 20 december 1981 in de morgendienst van de baptistengemeente te Upwey, Australia, waarin ds Hardenberg weer hoopt voor te gaan.

J. M. VULLING
N. VULLING-BROERTJES

CEES en WIL VULLING (Nederland)
Edwin, Maxim
MAX en NOLA VULLING
Mark, Andrew, Susan
CONNIE en BRUCE MILLOTT
Claire, Rodney, Simone
LOUISE en STAN EVANS
Matthew, Wendy, Sarah, Jillian
DIRK en DINAH VULLING
Glen, Renee
LIES en JACK BENNETTS
Laura-Jane
PETER en ROSE-MARIE VULLING
Kym, Solita
NELLIE en JACK STOKKER
Benjamin, Adam, Rebecca
CARLA en JOHN McLERIE
Jessica, Caitlin, Lauren
JIM en KIM VULLING
RONALD VULLING

16 Acacia Avenue
Upwey, Vic. Australia. 3158.

Dit is de dag die de Here gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen.
Ps. 118 : 24

Zondag 20 december zijn onze ouders

JAN TALENS
en
BEA TALENS-POELSTRA

25 jaar getrouwd.

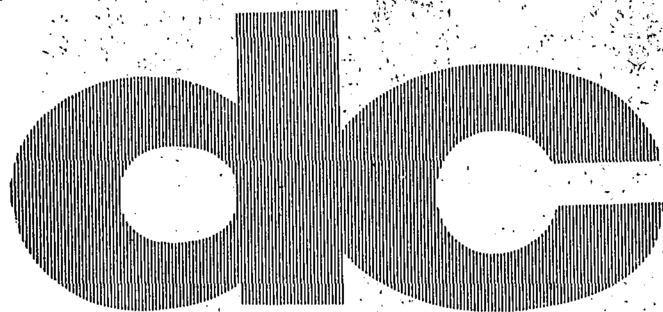
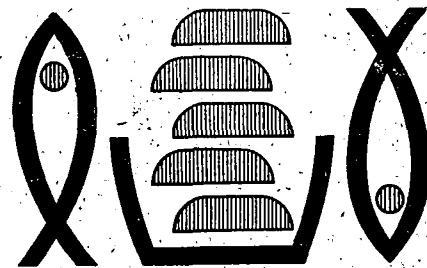
Op zaterdag 19 december a.s. houden we van 17.00 tot 19.00 uur een feestelijke receptie in Café Restaurant „De Leine", Meerweg 62 te Kropswolde.

U bent van harte welkom.

Marga en Hylke
Dik en Ria
Koert-Jan
Dirk

Johan Willem Frisostraat 63a,
9717 EM Groningen

Jong studentenechtpaar (2 kinderen) zoekt, in Utrecht woonruimte.
't Liefst in kombinatie met kosters c.q. beheerdersfunctie, ingaande zo spoedig mogelijk.
Brieven onder nummer 11.000.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

96e jaargang - nummer 49 - 11 december 1981

WEERBAARHEID

Men zegt het nogal gemakkelijk: de een kan er beter tegen dan de ander. Tegen armoede, ziekte, miskenning, onderdrukking, lijden, werkeloosheid, achteruitzetting, verdriet, teleurstellingen. Het is natuurlijk waar, want de dagelijkse praktijk bewijst het. De een gaat er onderdoor, en de ander werkt zich er juist bovenop. Onderzoekingen hebben aangetoond dat moeilijke levensomstandigheden veel minder bepalend zijn voor iemands geluksgevoel dan men tot nu toe aannam. Niet de omstandigheden zijn doorslaggevend voor het gevoel van welbevinden, maar de aanvaarding van deze omstandigheden.

Draagkracht

Met dit woord wil men aanduiden wat een mens dragen kan. En verdragen. Wat hij dulden en gedogen kan. Wat hij aanvaarden kan, zonder aan zelfmoord te denken, en zonder vertwijfeld te worden.
Deze draagkracht is niet bij ieder gelijk. Je kunt stellen: die is ieder verschillend. En verder: die is bij een mens niet altijd even groot. Het maakt wel uit of je een teleurstelling moet slikken aan het begin van de dag dan wel in de kleine uurtjes. Het maakt ook wel uit van welke kant vervelende dingen komen, wie wat zegt, of wie wat niet zegt. Het maakt evenzeer veel uit of men het gevoel heeft dat de gebeurde dingen vermijdbaar waren, dan wel algemeen als onvermijdbaar ervaren worden. Tegen een orkaan kun je weinig doen, tegen een lichte bries wel. Een algemene ecnomische malaise raakt ieder, en dat is heel wat anders dan wanneer je door wanbeleid van een ondernemer op straat komt te staan.

Reacties

De mensen reageren verschillend op de dingen des levens. Dat valt altijd weer op. Hebben mensen die vervelende ervaringen met de kerk en met de dienaren der kerk gehad hebben, nu vervelender ervaringen gehad dan anderen? Ook trouwe kerkgangers hebben zo af en toe hun teleurstellingen - en toch blijven ze de kerk, de gemeente trouw. In alle huwelijken komt af en toe wel eens wat voor, maar ze breken niet allemaal stuk. Sommige wel - waarom? Het zal inderdaad met de draagkracht samenhangen.

Makkelijker

Hebben die mensen - veelal niet gelovig - gelijk die zeggen: Het zal best waar zijn dat mensen die geloven daarvan steun ondervinden? Ze hebben gelijk! Want een voorstelling van zaken alsof het de christenen beter gaat in het leven dan de niet-christenen is verre bezijden de waarheid. Zo'n voorstelling klopt niet met de simpelste ervaringen. Enerlei kwaad wedervaart de rechtvaardige en de onrechtvaardige, zei een psalmist.
Gelovig worden is geen garantie voor een pretttig, onbekommerd en onbezorgd bestaan, zonder stormen en ijselijke koude. Integendeel.
Het is ook gewoon niet waar dat Jezus alle problemen oplost als je je Hem toewijdt. Het zou juist wel eens heel anders kunnen worden: veel moeilijker dan voorheen.

Bevordering

van weerbaarheid is één der doelstellingen van de prediking van het evangelie. Het gaat in de woordverkondiging ook om de sterking in het geloof der gelovigen. Het gaat om geestelijke stabiliteit. Het gaat er om het vertrouwen in de liefde van God aan te wakkeren. Mensen die geloven mogen verwachtingen koesteren.
Gelovigen die geestelijk weerbaar zijn, laten zich niet door allerlei wind van leer heen en weer slingeren. Gelovigen die vaste grond onder de voeten hebben laten zich niet makkelijk van hun stuk brengen. Wat de wereld nodig heeft, dat zijn niet emotionele gelovigen, maar dat zijn weerbare gelovigen. Mensen die tegen een stootje kunnen. Mensen die af en toe een fikse duw kunnen opvangen. Mensen die bereid zijn de handen uit de mouw te steken. Kortom: mensen die in de geestelijke wapenrusting staan. En die daarom minder kwetsbaar zijn dan zij die deze wapenrusting terzijde laten staan. Dat loopt fout af.

Ploeger

Een miljoen handtekeningen voor Russische joden

In zijn mededelingen vanuit het Uniebureau heeft de algemene secretaris ds Brandsma op 27 november jl. u op de hoogte gesteld van het besluit van de Commissie der Unie om positief te reageren op een verzoek om medewerking aan bovenvermelde actie. Deze gaat uit van het Solidariteitscomité voor Joden in de Sowjetunie en van de Stichting tot steun aan Joden in arabische en oosteuropese landen.

Persconferentie

Op 2 december werd in Nieuwspoort in Den Haag een persconferentie gehouden alwaar vertegenwoordigers van Joodse organisaties, kerken, vakbeweging en parlement als eersten hun handtekeningen gezet hebben op lijsten die t.z.t. zullen worden aangeboden aan de russische ambassadeur in Nederland. Vertegenwoordigers van diverse persorganen en het NOS-journaal (ook De Christen was vertegenwoordigd) hebben geluisterd naar bewogen uiteenzettingen van rabbijn A. Soetendorp, en van ds Littooy, voorzitter van voormelde stichting, over de situatie van de Joden in Rusland.

Ook binnen grenzen kan men gevangen zijn

Mochten in 1979 nog 51.000 Joden de SU verlaten, in latere jaren is dat teruggelopen tot enkele duizenden. Terwijl 400.000 Joden wachten op een uitreisvisum! Het is in strijd met alle tot nu toe aanvaarde mensenrechten om burgers te beletten hun geboorteland te verlaten. Juist in landen waarin men zich beroemd op de grote(re) gelijkheid tussen de rangen en standen van de samenleving, ontbreekt de bereidheid om burgers die willen emigreren toestemming te geven naar het land van hun keuze te gaan.

Vrijheidsbeperking op alle terreinen

De Joden in Rusland worden vooral in de laatste jaren sterk gehinderd in de beleving van hun Jood-zijn. De Joodse cultuur, de Joodse taal (bijzonder belangrijk voor de Joodse cultuur), de Joodse traditie, zij worden stelselmatig beroofd van uitingsmogelijkheden. De Sowjetautoriteiten verbieden onderwijs in de Joodse taal (het hebreeuws). Daarmee helpen zij de traditie om zeep.

Tegelijkertijd neemt het antisemitisme toe. Dat is in Rusland altijd al sterk geweest, maar met meer openlijkheid dan ooit tevoren worden Joden verdacht en belachelijk gemaakt, worden zij bedreigd en bedrogen, wordt hun het leven moeilijk gemaakt, zonder uitzicht op bescherming van de overheid. Deze werkt zelfs deze dingen van rassenhaat in de hand.

De kerken

In Rusland (inclusief de vrije kerken, b.v. de baptisten) hebben nooit veel opgehad met de Joden. Voor hun gevoel zijn alle Joden moordenaars van Jezus. Naar hun zienswijze heeft God geen enkel plan meer met de Joden. Zij vinden het normaal dat Joden vervolgd worden: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen. Naar mijn mening moeten de kerken in het westen de kerken achter het ijzeren gordijn duidelijk maken dat het een vergissing met fatale gevolgen is als men de kerk gekomen ziet in de plaats van de Joden. Dus: voor Israël geen toekomst meer.

Vertwijfelde situatie

Alleen wie permanent bedreigd wordt vanwege zijn ras, zijn huidskleur, zijn geloof, zijn politieke overtuiging, kan iets voelen van de wanhoop waaraan vele Joden in de USSR ten prooi zijn. Zullen zij ooit kunnen en mogen emigreren naar het land van hun keuze? Zullen zij nog meer vernederd en geknuppeld worden?

Beide genoemde instituten willen 1 miljoen handtekeningen verzamelen om de Sowjetautoriteiten duidelijk te maken dat de Nederlandse bevolking vierkant tegen de discriminatie van de Joden is. Vandaar de petitie die aan president Breznjev zal worden aangeboden, en die wij hierbij afdrukken.

Of het aanbieden van deze petitie en van 1 miljoen handtekeningen enige zin heeft? Men bedenke vooral dat de Joden in Rusland op de hoogte zijn van onze plannen. Welk een bemoediging gaat er uit van de wetenschap dat er aan je gedacht wordt. Tweedens, er is als u dit leest een delegatie uit ons parlement in Moskou die deze actie ter sprake zal brengen bij de bevoegde autoriteiten. Derdens, de russische machthebbers zijn vaker gevoelig geweest voor de publieke opinie, elders in de wereld. Zonder harde politieke noodzaak, zal men zich niet onvriendelijk opstellen. Temeer omdat ook elders in Europa en daarbuiten activiteiten worden ontwikkeld ten gunste van de Joden in Rusland.

15 december

In het Congresgebouw in Den Haag zal op 15 december a.s. om 20.00 uur een grote manifestatie plaats vinden. Een manifestatie van solidariteit met bedreigden en verachten. De manifestatie zal voorafgegaan worden door een tocht naar de Sovjet-ambassade, waar alvast een deel van de handtekeningen en de petitie zullen worden aangeboden. Tussen 31 december en 3 januari zullen in de kerken handtekeningenlijsten liggen. Ook in onze kerken.

Aan de manifestatie in Den Haag kunnen wellicht onze gemeenten in die regio deelnemen. Men lette ook op persmededelingen in de komende weken.

Opkomen voor verdrukten

Eén der kenmerken van de baptisten gemeenten in de achterliggende eeuwen is hun opkomen voor de vertrapten geweest. Vrijheid van geweten, van godsdienst, stond hoog in hun vaandel. Laat in de komende weken moge blijken dat er volle lijsten uit onze gemeenten naar de organisatoren gezonden worden.

In de nazitijd hebben de baptisten veelal gezwegen. Hun Joodse medeburgers werden weggevoerd, vergast. Laat ons trachten voor de Joden in Rusland te doen wat mensen mogelijk is. En laat ons niet verflauwen in het gebed om licht en wijsheid voor allen die het aangaat.

Ploeger

PETITIE AAN PRESIDENT BREZNJEV - KREMLIN, MOSKOU/USSR

Wij, ondertekenaars, behorende tot alle geledingen van de nederlandse samenleving, zijn ervan overtuigd dat de internationale vrede en het wederzijds vertrouwen moet worden versterkt.

Naleving van de elementaire rechten van de mens is een eerste vereiste voor die vrede en dat vertrouwen.

Wij zijn zeer verontrust over het feit dat uw regering het op dit ogenblik aan joden vrijwel geheel onmogelijk maakt gebruik te maken van hun recht naar Israël te vertrekken en bovendien het recht van familie-hereniging ontzegt, rechten die gewaarborgd zijn in internationale overeenkomsten.

Daarom doen wij het volgende beroep op de Sowjetunie als mede-ondertekenaar van de Helsinki Slotakte en het Internationale Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten:

1. Geef diegenen - mannen, vrouwen en kinderen - die al jarenlang trachten de Sowjetunie te verlaten, het recht naar Israël te vertrekken en zich te verenigen met hun familie.
2. Stop het onder druk zetten en straffen van joden, die de wens geuit hebben naar Israël te emigreren en zich met hun familie en hun volk in eigen land te verenigen.
3. Laat alle joodse gevangenen vrij die naar werkkampen, gevangenissen en verbanningsoorden gestuurd zijn, uitsluitend en alleen omdat zij de wens geuit hebben naar Israël te willen vertrekken.
4. Stop het dreigen en intimideren van hen die hebreeuws doceren of studeren. Stop het verstoren van joodse studie-bijeenkomsten en stel joden in staat hun eigen cultuur en religie te handhaven en te ontwikkelen.

December 1981.

Drie christelijke werkwoorden

Wie ogen en oren de kost geeft, kan moeilijk ontkennen dat onze wereld barstend vol zit met alle mogelijke activiteiten. Steeds groter wordende protestacties tegen allerlei zaken vormen daar één bewijs van. Zijn christenen in deze turbulente wereld ook zo actief? Je kunt je vaak niet aan de indruk onttrekken, dat sommige niet-christenen daaraan twijfelen. Christenen zijn in hun ogen wereldvreemd, meer meditatief dan actief ingesteld.
Is dat waar? In sommige gevallen kun je moeilijk het tegendeel beweren. Er zijn gelovigen die de wereld laten, uitgaande van het principe, dat christenen burgers zijn van een rijk in de hemelen. De problemen van deze tijd zijn geen dingen waarvan ze wakker liggen. Maar er zijn ook anderen. Velen staan vandaag de dag vooraan bij allerlei dringende zaken, die de mensheid bezig houden. Is dát dan de houding die bij een christen past? Dat kan heel goed zo zijn, maar het behoeft niet persé zo te wezen. Een christen is géén ware christen omdat hij zich uitsloofť. De vraag is: hoe is hij bezig en waarmee? Want dat het christelijk leven geen puur passieve of reflecterende aangelegenheid is, valt vanuit de bijbel moeilijk te bestrijden.

— o —

Het leven van een kind van God wordt beheerst door w e r k-woorden. En drie uiterst belangrijke staan er in Paulus' boodschap aan de gemeente in Thessalonica: „Want zelf vertellen zij... hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten...".
Het gaat hier om drie zaken waarin een christen actief dient te zijn: bekeren - dienen - verwachten.

— o —

In vroegere jaren werd in onze gemeenten nogal eens als bezwaar tegen allerlei andere kerken de klacht uitgesproken, dat daar weinig over de bekering werd gesproken. Mensen die volgens het gebruikelijke patroon van (kinder)doop en belijdenis in de kerk waren opgenomen, werden blijkbaar allemaal geacht ook metterdaad bekeerd te zijn. De bekeringsprediking was voor hen niet relevant. Baptisten hebben daar dikwijls tegen gewaarschuwd. De bekering voltrekt zich, als regel, niet volgens een bepaald vast patroon en vindt niet plaats wanneer je een geijkte leeftijd hebt bereikt.
Gods Geest moet een duidelijke doorbraak in een mensenleven tot stand brengen; er moeten ogen worden geopend en een besluit worden genomen. Weloverwogen moet een mens ja zeggen tegen God en zijn aanbod in Jezus Christus. En hij moet leren inzien, hoe hij van nature aan de kant van de afgoden staat, in de macht van satan is.

De bekering is geen proces dat zich volautomatisch voltrekt, wanneer je maar lang genoeg in de kerkbanken hebt gezeten. De bekering is een goddelijke eis: „Bekeert u"!
Maar het is een misverstand om te menen dat zich bekeren een eenmalige gebeurtenis in een mensenleven zou zijn. Zich bekeren is een werkwoord waarmee een ware christen zijn levenlang bezig is.
Een mens, ook een gelovige, is steeds geneigd zich van God af te keren en eigen wegen te gaan, eigen inzichten te volgen. Daarom is dagelijkse bekering nodig: naar God toe gaan, zonden belijden, vragen naar Gods wil en de weg die je moet gaan. Daar heeft een mens zijn handen aan vol. En als een niet gelovige medeburger, volop actief bezig met de hedendaagse wereldproblemen, misschien wel geïrriteerd en verwijtend aan zijn christen-buurman vraagt: „Waarmee ben jij eigenlijk bezig"?, zou het dan zo vreemd zijn, wanneer deze antwoordt: „Ik ben bezig met mijn bekering, met het zoeken naar God en diens wil"...? En wanneer iemand zich zo laat leiden door Gods Geest, dan kan het wellicht gebeuren, dat hij op een gegeven moment meemarcheert met zijn niet gelovige mede-burgers, er vast van overtuigd dat hier gehandeld wordt naar Gods wil. Of hij doet het tegenovergestelde, aangezien hij tot het inzicht kwam, dat niet alles met christelijke principes schijnt overeen te stemmen, ook werkelijk tot meerdere glorie van God is.
Maar welke beslissing hij ook neemt, Gods kind zal moeten handelen vanuit het werkwoord „zich bekeren".

— o —

Daar is ook het werkwoord dienen; een uitermate christelijk werkwoord, omdat het Jezus Christus was die zei: „Ik ben gekomen om te dienen en mijn leven te geven..."
Het heeft alles te maken met het eerste werkwoord. Wie zich bekeert, keert zich af van de afgoden, de zonde, de duivel, en hij keert zich naar God toe, teneinde zijn periode van ongehoorzaamheid af te sluiten en voortaan God te gaan dienen. Dat dienen heeft weinig te maken met een kloosterleven, d.w.z.: met een zich afkeren van de wereld. Jezus' voorbeeld maakt dat overduidelijk. Dag en nacht hield Hij spreekuur voor de medemens in nood. Midden in de wereld van zijn tijd stond Hij en Hij deelde in alle leed en zorg. Zijn diepste verlangen was om God, zijn Vader, te dienen. En dáárom gaf Hij zijn tijd, zijn kracht, zijn liefde en zijn leven voor de zondaar! Hij diende de mensen! Wie wil weten, wat het betekent en inhoudt om God lief te hebben boven alles en de naaste als jezelf, kan bij Jezus terecht.
Had Jezus oog voor de materiële nood der mensen? Waarom zou Hij anders zieke lichamen van pijn hebben bevrijd en hongerige magen met brood gevuld? Maar voor een juist verstaan van Christus' bedoeling kunnen we niet om zijn woord heen: „Werk niet om de spijs die vergaat, maar om de spijs die blijft tot in het eeuwige leven"! En: „Wat baat het de mens, wanneer hij de gehele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel"?... „Zoek eerst het koninkrijk van God en al die andere dingen zullen u bovendien geschonken worden"...
De ware christen is bezig met dienen, in de voetsporen van zijn Heer. Hij heeft oog voor de verschrikkelijke nood der wereld en is met innerlijke ontferming bewogen. Zo dient hij zijn God, door te helpen, te geven, te steunen, te luisteren, te protesteren, te bidden... Maar hij verliest nimmer uit het oog, dat, als eenmaal het rijk van duisternis, zonde en ellende, wordt vervangen door het rijk van God, daar alleen toegang zal zijn voor degenen die wederomgeboren zijn, die het evangelie hoorden en aanvaardden. Daarom moet de gemeente gehoor geven aan Paulus' oproep: „Predik het woord, gelegen of ongelegen"! Zo wordt God gediend!

— o —

De Thessalonicenzen bekeerden zich, teneinde God te dienen en... uit de hemelen zijn Zoon te verwachten!
Alle menselijke, ook christelijke, inspanning ten spijt, zal deze wereld een ruïne blijven. Dat mag ons nooit passief maken. Maar dit feit moet ons oog wel steeds weer richten op Gods beloften: een nieuwe hemel en aarde, waarop gerechtigheid woont, waar de wolf met het lam verkeert, waar zwaarden tot ploegen worden omgesmeed en geen atoomwapens meer dreigen te exploderen.
Deze onvoorstelbare wereld hangt ten nauwste samen met de wederkomst van Jezus, die beloofd is. Daarom leven zich bekerende en dienende christenen in de verwachting van die grootste aller dagen. Hun dagelijkse bekering zal er op zijn gericht om al te sterke en intieme banden met deze wereld te vermijden of te verbreken, „want het uiterlijk van deze wereld is bezig te verdwijnen".
Ja, ook het werkwoord verwachten is een christelijk woord bij uitstek. Geen wanhoop, geen doemdenken, maar „vol verwachting blijf ik uitzien tot die dag eens dagen zal, en de Heiland op de wolken weerkomt, met bazuingeschal"!

— o —

Christenen passieve toeschouwers? Activisten! Levenslang druk met zich bekeren, dienen en verwachten!

Een fraaie theorie?

C. van Wier

KOM BINNEN! (En dan?)

Als de gemeente, waarin ik mag werken, een evangelisatiedienst belegt, plaatsen we een advertentie in een blad, dat huis-aan-huis bezorgd wordt.

De advertentiemeesters van het blad beschouwen zulke bijeenkomsten blijkbaar als de „spelen", waarmee de mensen vermaakt worden, want ze komen terecht op de pagina „ontspanning", soms pal onder de aankondigingen van niet al te frisse films... Maar goed, we proberen met onze boodschap tenslotte ook door te dringen tot midden in de wereld.

Voor onze advertentie gebruiken we een vignet, een bepaald beeldmerk. Ik denk dat dat aan te bevelen is voor regelmatige publikatie van de diensten, omdat mensen het op de duur gaan kennen. Ons vignet is een zwarte cirkel, met daarin uitgespaard de woorden: Kom binnen.

Uiteraard woorden waar je wat meer mee bedoelt dan een uitnodiging om de kerk binnen te komen op het aangekondigde uur. We willen de mensen verder hebben dan de kerkdeur en de stoel waarop ze plaats nemen. We hopen ze ook te kunnen binnenleiden in de leefruimte van het Vaderhuis, waarvan Jezus Christus de Ingang is.

Maar wat gebeurt er nu als er mensen in onze diensten komen, die de kerkgang niet zo gewend zijn, of die in elk geval voor onze eigen mensen onbekend zijn? Dit bedoel ik in het algemeen, en het heeft natuurlijk niet alleen maar betrekking op de gemeente die ik dienen mag. Hoe zullen die mensen zich voelen, en hoe ontvangen we die onbekenden?

Het zal wel in vele gemeenten de gewoonte zijn, dat er iemand - een raadslid, een lid van de evangelisatie-werkgroep of zo maar iemand, die er voor aangesteld is - bij de deur staat en de binnentredenden een hand geeft. Dat is de eerste kennismaking. En een zangbundel krijgen ze natuurlijk.

Hoe zal het verder gaan?

Bryan Gilbert heeft in zijn boekje Operatie Agape gewezen op het grote belang van de harmonie in de gemeente. Al voor de dienst begint, zal de bezoeker iets aanvoelen van de sfeer, die er is. Lopen mensen elkaar stug voorbij, en gaan zwijgend op hun plaats zitten, of worden er handen geschud en wordt er gevraagd: Hoe is het? Een gemeente, die leeft als een broederschap, zal een zekere warmte uitstralen. En deze uitstraling kan in sommige gevallen wel eens de eerste stap zijn om de gemeente binnen te komen. In een gemeentevergadering, waarin het ging om een aanvraag voor opname, werd gediscussieerd over de vraag, of het wel goed was dat de aanvrager zo graag lid wilde worden omdat hij zich hier „thuis" voelde. Mocht dat eigenlijk wel een rol spelen? Voor iemand, die als bezoeker binnenkomt, zal dit een grote rol spelen, of hij zich in de gemeente meteen thuisvoelt, of dat er in de gemeente een klimaat heerst waarbij hij de neiging heeft om zijn kraag op te zetten... Daarom breken onderlinge vetes en twisten niet alleen de gemeente zelf af, maar ze belemmeren anderen de toegang.

Voelt de bezoeker zich welkom? Mee opgenomen in dit gezelschap?

We hebben met enkele voorgangersgezinnen op een ouderendag eens een rollenspel gedaan. Een kerkdienst.

Een bezoekster wandelt voorbij, en ziet het bordje staan: Baptistengemeente. Dienst zondag 10 uur.

Ze besluit plaats te nemen, zoekt in de nog lege kerk een plaatsje.

Er komen andere mensen binnen. Gemeenteleden. Druk pratend zoeken ze een plaatsje. Al pratend schuift een van hen tot op de plaats van de bezoekster. Kijkt verschrikt opzij, mompelt wat, en schuift een stoel terug.

Een broeder komt de kerk inlopen, slaat de bezoekster joviaal op de schouder. Als ze omkijkt, trekt hij zich verschrikt terug: O pardon, ik dacht dat u mijn vrouw was... Tot het begin van de dienst praten de broeders en zusters geanimeerd. De pepermunt doet de ronde - de bezoekster deelt niet mee. Ze zit er duidelijk buiten. Aan de uitgang zegt de voorganger: Fijn, dat u hier was. Ik hoop dat u zich thuisgevoeld hebt. De bezoekster mompelt wat en verdwijnt.

Overdreven natuurlijk. Zo doen wij toch niet?

Het is soms leerzaam om in de vakantie eens op te letten, hoe u in een vreemde gemeente ontvangen wordt. Bij de deur een hand van de ontvangbroeder of -zuster. Bij de uitgang een hand van de voorganger. En verder? Hoeveel mensen hebben u verder een hand gegeven, of even een paar woorden met u gewisseld? En wat een heerlijkheid, als u als vakantiegast ook nog wordt uitgenodigd voor een kop koffie.

Als u geluk hebt, is er na de dienst koffiedrinken. Dat betekent dus mogelijk: wat kontakt met de gemeenteleden. Mogelijk - want het kan ook zijn dat die gemeenteleden gezellig in hun klubjes bij elkaar zitten, en u zit apart aan een tafeltje met uw gezin.

Zulke ervaringen zijn leerzaam, want je kunt je dan een beetje indenken hoe een ander zich voelt als vreemdeling in je eigen gemeente. Dan zult u er oog voor krijgen, hoe belangrijk het is dat er, desnoods maar met een paar woorden - even kontakt is.

Waarom gebeurt dat dan zo vaak niet? Waarom blijven gasten toch soms eenzaam, ook al komen ze zelfs wat vaker in de kerk? Juist terwijl onze baptistengemeenten zo de indruk maken van meer een familie te zijn dan een „kerk"? Er zijn mensen, die dat nu juist niet goed verwerken kunnen. De gemeente maakt zo de indruk van één familie te zijn, dat een buitenstaander het gevoel krijgt ook echt een buitenstaander te zijn, die niet bij de familie behoort.

De familieleden zijn druk met elkaar in de weer, en de gast is duidelijk een bezoeker.

Hoe komt dat, dat er zo vaak zo moeilijk kontakt gelegd wordt door de gemeenteleden met de buitenstaanders? Ik heb me dat vaak afgevraagd.

Het lijkt mij een zekere verlegenheid toe. Er staat een muurtje tussen jezelf en die mens, die je niet kent, en waarvan je niets af weet. Waar moet je over praten met zo'n vreemdeling? Is het niet gek, om zo maar tegen hem of haar te gaan praten? Is dat niet veel meer de taak van de ouderlingen of diakonessen, van de leden van de evangelisatiekommissie?

Wat zullen ze er wel van vinden, als ik zó maar met zo iemand ga praten? Is dat niet opdringerig?

Dezelfde verlegenheid kun je aantreffen bij alleenstaande mensen. Bejaarden, weduwen, weduwnaars. Men zit in zijn huisje of de kamer in het bejaardencentrum, en klaagt: Er komt nooit eens iemand bij me. Maar een paar deuren verder zit ook iemand zo te klagen.

Je kunt zeggen: Gaat u dan eens op de koffie bij die - en die, die is ook alleen. Ja maar, dat doe je toch zo maar niet? Dat is toch opdringerig? En zo blijft ieder in eigen hoekje zitten.

Een andere vraag is, of we ook die anderen wel zién! Velen hebben in de gemeente hun eigen vriendenkring, maar ze kennen zelfs lang niet alle gemeenteleden, omdat ze zich daar nog nooit in verdiept hebben. Hoe zul je dan de gasten ontdekken, als je alleen maar uitkijkt naar je eigen vrienden?

Of die bezoekers er altijd op gesteld zijn, om meteen zo'n aandacht te krijgen? Dat is natuurlijk wel een vraag. Sommige mensen komen gewoon maar eens kijken. Ze zijn zo'n direkte belangstelling misschien helemaal niet gewend, en ze kunnen er zelfs wat argwanend tegenover staan. Nu, dat voel je dan ook gauw genoeg aan. Ze zullen na een dienst zo snel mogelijk verdwijnen, nadat ze wat onwennig de voorganger nog een hand gegeven hebben.

En toch zal er ook bij zulke mensen iets van zijn achtergebleven, als ze even een stukje persoonlijke belangstelling hebben gehad, niet alleen van die mensen die er „ambtshalve" staan, de man of vrouw bij de ingang, en de voorganger bij de uitgang, maar een knikje, een hand, een paar woorden van een paar gewone mensen in die dienst. Ze hebben even gemerkt: Ik was er welkom, ze vonden het fijn dat ik er was, ze hebben me gezien!

H. G. de Winkel

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Konfrontatie en kommunikatie. Ja ja, het regent maar weer „vreemde" woorden, al gebruiken vele Nederlanders ze. Er komt nog een aan en daarachter zie ik weer een opdoemen. Het gebruik van zulke geheimzinnige woorden schijnt je status, je aanzien te verhogen, iets met eruditie te maken te hebben. 't Heeft in elk geval de schijn en daar doe je wat voor.

Dat woord status hebt u vaker gehoord en dan meestal gekoppeld aan symbool. Zo kan een dure wagen een statussymbool zijn. Of een tweede huis. Ik denk dat het weinig met uw stand te maken zal hebben en meer met uw portefeuille. Goed, sommigen zwaaien er wat opvallend mee. Genoeg. U is uit op ernstigere zaken. Maar je kunt toch ook die zaken wat speels zeggen? Ludiek. Precies. En in deze paar zinnen al zeven woorden van buiten. Een zuster schreef me een brief waarin ze opmerkt: „... dat wij, baptisten, ergens toch een soort minderwaardigheidskompleks hebben tegenover zogenaamde meer geleerde predikanten of staatslieden". Zuster, ik niet. Nauwelijks. Ik luister graag naar sommige mensen die meer in hun mars hebben (mars was vroeger een korf waarin een kramer zijn kramerijen had; m'n grootvader liep er nog mee) dan ik. Luisteren verrijkt al ben je 't niet altijd eens met wat anderen uitkramen. Terug naar konfrontatie en kommunikatie. Het sluit een beetje aan op wat ik in de laatste weken op deze plaats schreef. Bij de politie worden mensen wel eens met elkaar gekonfronteerd. De bestolene met de vermoedelijke dief. Dan staan de fronten tegenover elkaar. Soms letterlijk met een front voor. Onze kinderen kennen die frontjes niet meer. Dat was een stukje van een hemd, de schijn wekkend dat er een heel hemd aan vast zat, maar dat was niet zo. Alleen wat voor 't front kwam, zichtbaar werd, was maar een front; geen hemd. Konfronteren: wil zeggen dat je elkaar in 't gezicht kijkt. En dat is al heel wat. Een blinde kan dat niet en mist daardoor veel. Hij kan luisteren en dat zegt ook veel.

Nu zijn er die niet letterlijk maar wel figuurlijk blind en doof zijn en daarom nooit toekomen aan een tegenover elkaar staan. In feite kunnen ze niet staan. Ze hebben geen been om er op te staan. Geen standpunt dus. Je zou het geestelijke armoede kunnen noemen. Ze vliegen als pingpongballen door de lucht. Ze hebben niet alleen geen been maar ook geen ruggegraat en dan kom je al gauw bij het schuifelend gedierte terecht. Nee, wij houden van lieden, broeders en zusters, die wortels hebben en er een eigen mening op na houden. Wat dan wel betekent dat er nu dan wat botsingen kunnen ontstaan. Maar zo is het leven. Dat maakt het juist aantrekkelijk. Als het dan maar blijft bij blik-schade. Zijn de gevolgen erger, leidt het tot verwijdering, dan is er zelfverwijt, verdriet. Zo was het niet bedoeld. Overigens zit er iets gezonds in die tegen-over-elkaar gesprekken.

Dat leidt vanzelf tot kommunikatie.

Het is al heel lang geleden dat ik naar school ging. Met veel heb ik mijn winst gedaan en ik vrees dat ik nog meer vergeten heb. Ik herinner bij de kommunicerende vaten. Gewoon een stel glazen buizen en buisjes, die met elkaar verbonden waren. Goot je water in de ene buis dan steeg het tegelijk in de andere open pijpjes tot op de zelfde hoogte. Wat er verder over gezegd werd weet ik niet meer maar het geval zie ik nog voor me.

't Komt dus op doorgeven aan. En op openheid van beide kanten. Komen we tot het wezenlijke: wij staan met elkaar in een open verbinding daar wij dezelfde God aanbidden, Jezus kennen en de Geest hebben ontvangen. Het gevolg moet dan toch zijn dat we dezelfde taal spreken. Theoretisch ja. In de praktijk zien we dat er nogal uiteenlopende inzichten zijn. Sommigen vinden dat een onjuiste toestand. Dat is niet zo. Alsof één mens of één groep alles zou kunnen doorgronden wat ons in genade geschonken is. In een gebed van Paulus staat: „Geworteld en gegrond in de liefde zult gij dan, *samen* met *alle* heiligen, in staat zijn de omvang en inhoud van Christus' liefde te kennen, die de kennis te *boven* gaat..." Dat geeft te denken. Dat: samen met *alle* heiligen, en dat: die de kennis te boven gaat. Elke gemeenschap en ieder individu past bescheidenheid. Slechts wanneer wij open staan en door ons heen willen laten gaan wat door anderen tot ons komt, zullen wij de berg beklimmen, al zullen we de top niet halen. Het gaat onze denkkracht, ons vermogen op te nemen, te boven. Maar wat goed dat we mogen kommuniceren: uitwisselen, geven, ontvangen.

Dat kan leiden tot konfrontatie, maar nooit tot een slagveld. In de gemeente van Jezus zijn geen overwinnaars noch overwonnenen. Wij zijn samen onderweg naar de top.

Huizinga

BOEKBESPREKING

Prof. Dr. G. J. Heering: De zondeval van het christendom. 5e druk. Met een inleiding over de periode 1950-1980 van Prof. Dr. J. de Graaf. Pap. 254 pag. Te bestellen door overmaking van *f* 30,— (incl. porto) op giro 435382 t.n.v. Kerk en Vrede, Amersfoort, onder vermelding van Zondeval.

Juist in deze tijd van heftige discussies over oorlog en vrede heeft uitgeverij Bijleveld te Utrecht in samenwerking met Kerk en Vrede een heruitgave van de 5e druk van Heering's inmiddels klassiek geworden boek over christendom, staat en oorlog (van 1953) verzorgd.

Naast bewijzen voor zijn stelling dat het oudste christendom zich verre hield van het wapenbedrijf - hetgeen betekende dat een christen zich niet als huurling in een leger aanmeldde - heeft H. een grote hoeveelheid materiaal bijeengebracht waaruit moet blijken dat ook nú een christen zich niet met het militaire bedrijf kan/mag ophouden.

Dat de inbedding van deze zaak in het grote geheel van de visie op samenleving en staat van grote betekenis is, zal de lezer erkennen als hij met dit boek bezig is. Het ontgaat veel mensen - christenen en niet-christenen - vandaag de dag dat de dienstplicht nog niet eens tweehonderd jaar oud is, en dat de huidige vragen rondom oorlog en vrede hun afmetingen gekregen hebben juist door de dienstplicht.

Dáárvoor werd de oorlog een zaak van heel het volk, en niet meer van een bovenlaag van de maatschappij. Welke oorlog in de toekomst wáár ook gevoerd zal worden, de burgerbevolking ontkomt niet aan zijn verschrikkingen.

Wie zich voor de aan de orde gestelde vragen interesseert - en wie doet dat niet? - kan het boek van Heering niet passeren. Graag aanbevolen.

P.

VOORGANGERSCONVENT GEWEST HOLLAND

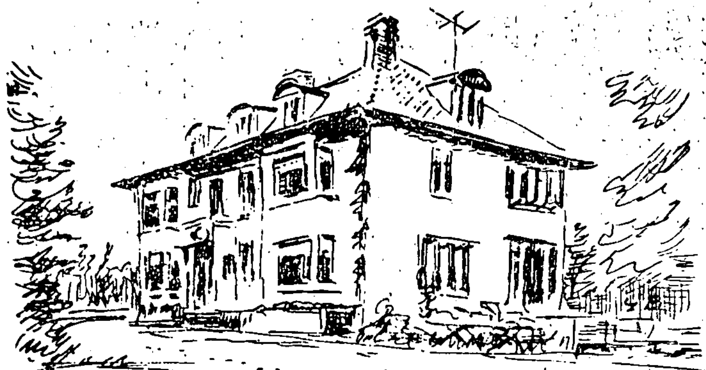
Hartelijke uitnodiging voor de bijzondere Nieuwjaarsontmoeting en eenvoudige maaltijd D.V. op maandag 11 januari 1982 om 12.30 uur in de Triomfatorkapel, Alphen a/d Rijn-Centrum.

Aanmelding noodzakelijk; per briefkaart met opgave van deelname door u en/of uw echtgeno(o)t(e) aan:

Ds H. G. Koekkoek, Sint Jorisplein 6, 2405 CL Alphen a/d Rijn.

ADRESWIJZIGING

Secretaris van de gemeente te Delfzijl is G. Leininga, Tichelwerk 8, 9934 LB Delfzijl; tel. 05960-12038.



uit het Uniebureau

Representatie

Bij de intrede op 8 november van ds J. Bouritius werd de UC door *ds J. A. Brandsma* vertegenwoordigd.
Zo was *br A. R. Schaap* op 22 november aanwezig in de diensten te Haulerwijk en Zuidlaren, waar br E. L. Verhaagen zijn werk begon.
Bij de heropening op 28 november van de verbouwde Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn gaf *ds W. Veenstra* namens de UC „acte de présence".
Dat deed *ds H. Ploeger* op 29 november in de dienst te Den Helder, waar br J. G. Hoekstra zijn werk begon.
Bij de herdenking van het honderdjarig bestaan van de gemeente te Stavoren op 29 november was *ds J. A. Brandsma* voor de UC aanwezig.

Adressenboekje

Blz. 9 (Interkerkelijk Contact Israël):
ds G. H. W. Pflaum, Hoogezand;
Blz. 11 (Seminarium):
docent: drs O. H. de Vries, *Bilthoven;*
Blz. 16 (DB-Jeugdraad):
toevoegen: ds P. Wijchers (UC);
doorhalen: A. R. Schaap (idem);
Blz. 17 (LZC):
voorzitter: J. A. Dragstra, Treebeek;
sekretaresse: mevr. M. la Roi-Boerrigter, Hengelo;
penningmeester: H. H. J. Kroes, Zutphen;
leden: H. Blenkers, Emmen; L. K. Ongersma, Drachten; S. Werkhoven, Eerbeek;
Blz. 17 (JMC):
voorzitter: ds S. van der Laan, Noordbergum;
sekretaresse: mevr. J. Wagenaar-Niessink, Enschede;
penningmeester: F. Germeraad, Winschoten (waarnemend);
leden: mevr. T. v. d. Berg-Luitjens, Emmen; mevr. E. Groenhuijzen-Brongers, Groningen; mevr. J. Kuilman-Greydanus, Oostzaan; mevr. G. Osinga-Huisman, Sneek; mevr. J. van der Wolf-Dijkstra, Sneek;
Blz. 24 (Arnhem):
S.: P. Dubbeldam;
Blz. 27 (Den Helder):
V.: J. G. Hoekstra;
Blz. 28 (Maassluis):
P.: J. C. Jongejan;
Blz. 37 (letter B):
het telefoonnummer van H. Bakker, Vriescheloo, wordt 05974-11461;
Blz. 38 (letter B):
toevoegen: H. Blenkers, Holtingerbrink 244, 7812 DD Emmen;
Blz. 41 (letter D):
toevoegen: P. Dubbeldam, Platenmakerstraat 71, 6661 HL Elst, telefoon 08819-1763;
Blz. 43 (letter H):
toevoegen: J. G. Hoekstra, Vogelzand 26-21, 1788 GE Den Helder, telefoon 02230-43819;
Blz. 44 (letter H):
doorhalen: A. Hof, Apeldoorn;
doorhalen: mevr. R. Hofman-Bischop, Stadskanaal;
Blz. 45 (letter J):
toevoegen: J. C. Jongejan, G. A. Brederolaan 61-B, 3141 CC Maassluis, telefoon 01899-16432;
Blz. 46 (letter K):
doorhalen: I. Koffeman, Maassluis;
toevoegen: mevr. J. Kuilman-Greydanus, Wakerstraat 57, 1511 CS Oldenzaal, telefoon 02984-3496;
Blz. 47 (letter L):
doorhalen: Th. Lustig, Arnhem;
Blz. 48 (letter M):
ds C. Molema woont nu: Het Zwanevlot 169, 7206 CJ Zutphen, telefoon 05750-28154;
Blz. 49 (letter O):
toevoegen: L. K. Ongersma, Middelwijk 160, 9202 GV Drachten;
toevoegen: mevr. G. Osinga-Huisman, Zijlroede 16, 8604 BB Sneek, telefoon 05150-17319;
Blz. 50 (letter V):
doorhalen: mevr. A. Pots-v. d. Veen, Borger;
Blz. 54 (letter V):
drs O. H. de Vries woont nu: Putterlaan 9, 3722 WE Bilthoven, telefoon 030-786161;
Blz. 55 (letter W):
toevoegen: mevr. J. Wagenaar-Niessink, Calicotstraat 36, 7513 ZS Enschede, telefoon 053-322709.

Uniefinanciën

We hebben daar in het nummer van 4 december al iets over geschreven, zoals u weet. U kunt binnenkort een verantwoording tegemoetzien van de *bijdragen*, die in november zijn binnengekomen. Onze eerste indruk is, dat het geheel er moedgevend uitziet. Maar u weet ook, dat er ten opzichte van de begroting op dit moment - helaas - sprake is van een grote achterstand. De UC streeft ernaar, de *uitgaven* (met name de vergaderkosten) zoveel mogelijk te beperken. We proberen om ekstra-vergaderingen te voorkomen en zullen besprekingen met besturen en kommissies in 1982 zoveel mogelijk met een uitgeschreven UC- of DB-vergadering kombineren. Om de kosten te drukken, vergadert de UC volgend jaar bij wijze van proef in Apeldoorn.

Algemene Vergadering

Ja, we bedoelen de *102de Algemene Vergadering*, niet die van Sneek dus! De UC hoopt daarvan op 9 december de plaats en data vast te stellen. Direkt daarna zullen we deze gegevens in ons weekblad publiceren, zodat u ze in uw agenda kunt noteren en daarmee alvast rekening houden.

Meer dan eens is er uit en door de gemeenten bij de UC op aangedrongen, het AV-boek eerder te laten verschijnen. Daar zullen we met elkaar ons best voor (moeten) doen.
In ieder geval is besloten, dat de *financiële stukken* vóór of op 1 mei 1982 aan de FCU worden toegezonden, die ze zal bekijken en van kommentaar voorzien.

Dan is er korte tijd daarna - op 5 juni, zoals wij eerder lieten weten - een **smal beraad**, zoals we dat ook in mei van dit jaar hebben gehad. Daarvoor zullen delegaties uit de Permanente Commissies, de (daarvoor in aanmerking komende) stichtingen en de NBJB worden uitgenodigd.

Gemeentebladen

De meeste gemeenten sturen ons hun maandblaadjes, hetgeen wij bijzonder op prijs stellen. We zijn daardoor in de gelegenheid om met het wel en wee van onze gemeenten mee te leven. Op deze wijze - er gaan immers ook brieven en berichten naar de gemeenten toe - ontstaat een *tweerichtingsverkeer*, dat voor de voortgang van ons werk - plaatselijk, gewestelijk en landelijk - alleen maar bevorderlijk kan zijn.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

STUDENT VERTELT



In de zo nu en dan opduikende rubriek „Student vertelt" is het nu aan mij om mijzelf wat aan u voor te stellen.
In Nieuwe Pekela kreeg ik 27 jaar geleden van mijn ouders de naam Harm Braker. Van daaruit ben ik via Hoogeveen en Bosch en Duin terecht gekomen in Vianen, een mooi oud stadje aan de Lek. In Hoogeveen kreeg ik mijn volledige schoolopleiding.
Ruim tien jaar geleden werd ik daar lid van de gemeente en nu ben ik al enkele jaren lid van de gemeente Utrecht-Silo. Samen met mijn vrouw Marineke woon ik sinds kort in Vianen.
Haar heb ik leren kennen in Bosch en Duin, waar zij zich ook met theologie bezig hield en wel aan het Nederlands Bijbel Instituut. Zij heeft intussen die opleiding voltooid.
Zelf ben ik nog een paar jaar zoet met de studie. Na vijf jaar Vinkenhof en vier jaar faculteit heb ik er nog niet genoeg van. Dit cursusjaar ben ik begonnen met de eerste voorbereidingen voor het doktoraal. Mede hierdoor hoop ik mij nog beter te kunnen voorbereiden op het werk in de gemeente.
De veelkleurige samenstelling van onze gemeenten stelt steeds hogere eisen aan hen die tot het leiding geven geroepen worden. De verschillende (o.a. kerkelijke) achtergronden en geloofsbelevingen binnen onze gemeenten bieden een rijk, maar ook een ingewikkeld geheel.
De meest gestelde vraag, wanneer wij ergens in een gemeente zijn, is hoelang de studie voor mij nog duurt. Vaak wordt er teleurgesteld, gereageerd als men hoort hoeveel jaar het nog gaat duren. Toch heb ik mijn studietijd tot nu toe niet als zinloos ervaren. De lange opleidingstijd ervaar ik bij mijzelf en bij medestudenten als een harde noodzaak. De vijf jaar die ik in De Vinkenhof gewoond heb, zijn voor mij van groot belang geweest. In deze leefgemeenschap, in de omgang met medestudenten (met name mijn jaargenoten op de faculteit) en in het voortdurend bezig zijn met dingen die mij en mijn geloof diep raakten (en raken) heb ik veel moeten inleveren.
Vaak deed het pijn om dierbare stukken van mijzelf en mijn geloof te moeten afstaan. Toch slaat die pijn steeds weer om in een grote innerlijk vreugde. Naar verhouding krijg je steeds veel meer terug dan je verliest. Zo heb ik dan ook veeleer een verdieping van mijn geloof en leven ervaren, dan dat ik er voor mijn gevoel armer op geworden ben.
Mede daarom ben ik nu, na mijn kandidaats op 26 juni van dit jaar, toch doorgegaan met de universitaire studie. Tevens hoop ik, zodra de mogelijkheid daartoe geschapen wordt, te beginnen met een part-time stage van anderhalf jaar ergens in een gemeente. Zo willen Marineke en ik proberen ons steentje bij te dragen aan het koninkrijk van God.

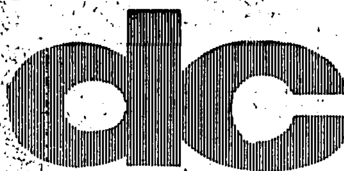
Harm en Marineke Braker-Edens

Strovuur geeft geen leefwarmte

Het mooie van aardgas is, dat je niet zelf de druk kunt bepalen. Je bent aangesloten op 't net, samen met enkele miljoenen andere Nederlanders. Van uit 'n centraal punt wordt de druk geregeld. Trouwens, ook de samenstelling van het aardgas wordt buiten jouw deur geregeld. Zolang er druk is (en gas) kun je koken en verwarmen naar hartelust. De problemen komen pas als de druk wegvalt. Maar dat is jouw schuld niet.
Alle andere energievormen missen toch dat stabiele van aardgas. Het aantrekkelijke van dat niet-stabiele is enerzijds dat je de kachel eens flink kunt opstoken door er een schep bovenop te gooien. Het vervelende is dat je daarna uit de kamer wegschroeit, dus de ramen moet openzetten. Waardoor dus kostbare warmte verloren gaat. Of we ooit weer kolen, of turf zullen gaan stoken?
Hebt u wel eens bij een strovuur gestaan? Nooit een stroschuur in brand zien staan? Dan hebt u wel wat gemist! Een magnifiek gezicht. Er ontwikkelt zich een geweldige hitte. Maar je hebt er zo weinig aan. Als er een stevige wind staat, moet je vanwege rook en vonken wel aan de kant gaan staan waar de wind vandaan komt. Zo'n wind kan koud zijn. Je rug merkt dat. Maar je gezicht staat naar het vuur, en dat voelt de warmte daarvan. Maar nogmaals, je rug blijft koud. Nee, strovuur is geen leefwarmte.
Gods energiebron die heel de schepping verwarmt, is de liefde. Beter gezegd: Gods energie is de liefde en zijn bron is zijn Vaderhart. Heel de schepping leeft van deze liefde. Niets kan er buiten deze liefde blijven leven. Als God zijn liefde onttrekt aan de schepping, aan de mensen, dan moeten zij sterven. Het oordeel Gods dat eenmaal zal komen, zal daarin bestaan dat God zijn liefde niet meer toewendt aan hen die Hem verwerpen. Verworpen hebben. Als God zich niet meer bemoeit met zijn schepping, met een deel van zijn schepping dan is daar en voor die omgeving leven onmogelijk.
De gemeente van Jezus Christus is in deze wereld Gods manifestatie van zijn liefde. Dat woord manifestatie betekent zichtbaarmaking, grijpbaarmaking. Gods bedoeling is dat heel zijn schepping zijn liefde zal zien in de gemeente die Hij met het bloed van zijn Zoon gekocht heeft. Maar niet alleen zien: die liefde moet met handen te grijpen zijn (in dat woord manifestatie zit het latijnse woord voor hand). Je moet liefde kunnen voelen. Als liefde niet voelbaar is, als liefde je niet omringt, dan heb je er niets aan.
Elke gelovige moet aangesloten zijn op de bron van de liefde, op Gods Vaderhart. Dat kan door Jezus Christus. Alleen door Jezus Christus. God heeft zijn liefde in onze harten uitgestort, zegt Paulus, Rom. 5. Door de Heilige Geest. Waar dát aanvaard wordt, krijgt de liefde kansen. Dat openbaart zich niet in laaiend enthousiasme - als bij een laaiend strovuur - maar in de gelijdelijke doordringing van heel het wezen van de mens, en van de gemeente.
Gelovigen hoeven niet - ter verbetering van de kwaliteit van persoonlijk en gemeentelijk leven - op zoek te gaan naar alternatieve energieën en energiebronnen. Alternatieve energieën en energiebronnen zijn niet geldig.
Ik ontving een verhaal over vroeger. Een biddende gemeente - tot diep in de nacht - bewerkte verzoening tussen twee ruzieënde ouderlingen. Zoiets is nu onmogelijk, schreef men mij. Wél dat ouderlingen ruzieën, maar niet dat gemeenten biddend verzoening bewerken. De verhaler heeft gelijk... dáárom namelijk omdat zo'n oordeel, zo'n vaststelling liefdeloosheid verraadt. Waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen. Dáár wordt gebeden. Dáár acht de een de ander hoger dan zichzelf. Dáár is men bereid de ander ruimte te geven. Dáár waait de wind van de Geest, die liefde brengt. Niet als bevriezende oostenwind. Maar als de zuidenwind die de hof doet bloeien (en dát staat in het Hooglied, het lied van de liefhebbende bruid en bruidegom).
Strovuur kan verblindend zijn. Velen laten zich door strovuurvlammen verblinden. Geef mij maar de gelijdelijke warmte van (gas; ik bedoel van) de trouwe en betrouwbare dóórgaande liefde. Daar kan ik mee leven. En mee sterven.

Ploeger

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18.— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

SPRUITE DAVIDS

Een spruitje heeft de Heer geplant
te Bethlehem, in 't Joodse land
uit Davids stam gesproten,
vol Koninklijke loten.

Zijn twijgen staan wijd uitgebreid
met bloemen sierlijk overspreid,
als met een paarlen krone.
Geen schoonheid is zo schone.

In 's Heren lusthof zal hij staan
vol vruchten die de ziel verzâen.
Zijn loof geneest de kranken
wijd boven alle dranken.

Gods waarheid zal zijn wortel zijn,
Gods hete liefd' zijn zonneschijn,
de grote Geest een reine
en levende fonteine.

O Vader goed, geeft dat wij ras
dit over-kostelijk gewas
met harten vreugd' genieten;
geen kruis zal ons verdrieten.

Jacobus Revius, 1586-1658

GEMEENTEBERICHTEN

Stavoren - (H.Z.). We mogen door de genade van God zeggen dat het o.l.v. onze voorganger ds D. Stichter goed gaat in de gemeente. Iedere zondagmorgen mogen we het rijke evangelie horen dat ons steeds weer bemoedigt en inspireert.
Voorbij is de zomer en daarin hebben we menigmaal openluchtsamenkomsten mogen houden. Als de Heer zegt: „Ga dan heen" dan willen we ook in Stavoren en omgeving proberen daar gehoor aan te geven.
Zolang één ziel meer waard is dan alle schatten der aarde blijft deze opdracht bestaan, tot dat Hij komt.
De gemeente mag zich verheugen in een hele fijne jonggehuwdengroep van ongeveer 20 mensen en ook is er een kleine groep jonge jeugd o.l.v. onze voorganger van start gegaan.
Op 29 november 1981 was het feest van het 100-jarig jubileum. Dankbaar denken we aan deze dag terug, dankbaar jegens God onze Vader. Deze dag begon 's morgens met een herdenkingsdienst. Onze voorganger bepaalde de gemeente bij Psalm 127: Indien de Here het huis niet bouwt, tevergeefs bouwen de bouwlieden daaraan en kom dan tot Hem de levende steen en laat u zelf als levende stenen gebruiken tot opbouw van Gods huis".
's Middags in de jubileumdienst was de kerk geheel gevuld. Oud-voorgangers en vele oud-leden waren komen opzetten. Meerderen brachten felicitaties over, o.a. ds Brandsma namens de Unie, br Koster namens de Friese Bond en ds Bottenbleij namens de gemeente te Lemmer. Ook voerden nog het woord ds Jac. de Jong als oud-voorganger en burgemeester Oosterhuis namens de burgerlijke gemeente Stavoren. Nog was het einde van die dag niet aangebroken, want ook 's avonds waren er weer velen komen opzetten om voor de derde keer samen te komen onder het gemeentedak.
In een gezellig en ongedwongen samenzijn hebben we veel dankliederen gezongen. We mochten, al was het erg druk, een rijk gezegende dag beleven. Zo zijn we dan als gemeente Stavoren de 2e eeuw ingegaan met het geloof en de wetenschap dat onze Heer niet laat varen het werk Zijner handen.

P.S. Er is een boekje verschenen van de gemeente met daarin een beknopt overzicht van het 100-jarig bestaan voor de prijs van f 5,—.
Te verkrijgen bij de voorganger, ds D. M. Stichter, Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren; telefoon 05149-1229.

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op f 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 f 50,—.

Administratie De Christen

GEZEGEND EN GEZONDEN

't Was een succes, en nog! Welk een inspiratie ging ervan uit op de Toogdag! En nog wordt het gezongen. Er blijkt dus behoefte aan het Jubileumlied; men wil het regelmatig zingen.
Om hieraan tegemoet te komen, stelt de Zangbundel Commissie voor, een extra pagina te drukken, die in het supplement gelijmd kan worden (z.g. op zelflijmend papier).
We zouden u willen voorstellen, dit gezamenlijk te doen, dan worden de kosten miniem. Wanneer u p.o. het aantal dat uw gemeente behoeft opgeeft aan ons adres, dan kan het op betrekkelijk korte termijn gerealiseerd worden. Wanneer dit via een centraal adres loopt, b.v. de boekentafel of anders de secretaris van uw gemeente, zijn wij er zeer mee gediend. Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); tel. 074-421911.

Plotseling is van ons heengegaan onze zuster
CATHARINA STOK-FABER
op de leeftijd van 74 jaar.
Sneek, 19 november 1981
Baptistengemeente Sneek

Ik ben een nette, vlotte, slanke weduwe (65+) en zoek nette heer, gelovig van dezelfde leeftijd. Brief onder nummer 11.050.

Meisje 28, zoekt kennismaking met een baptisten jongen.
Brief onder nummer 11.100.

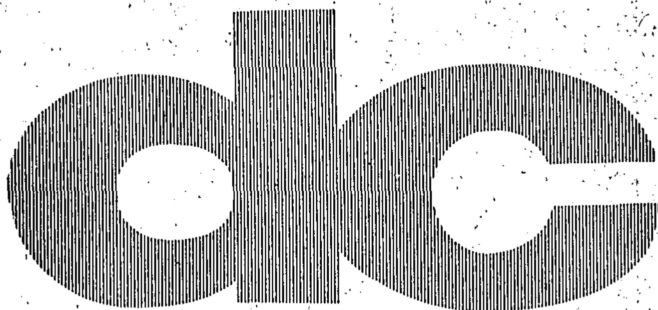
HET KERSTNUMMER VAN DE ZAAIER

zier er ook dit jaar weer goed verzorgd uit wat opmaak, fotomateriaal en papier betreft. De voorplaat is van jonge datum maar beeldt een oer-oud gegeven uit: de komst van de herders in Bethlehem, in de stal. Het thema van dit kerstnummer is dan ook: Bethlehem is nog open.
Gelukkig maar. In samenhang met dit thema moeten de artikelen gelezen worden. De toon van deze artikelen is fris, duidelijk, uitdagend tot nadenken, en tot beslissen. Ook voor jongemensen en kinderen is er wat bij.
Enkele tienduizenden exemplaren zullen hun weg vinden in ons land. Gevoegd bij de honderdduizenden exemplaren van andere bladen, moet je zeggen: Nederland wordt in de komende weken niet onkundig gelaten van wat God gedaan heeft. Van wat Jezus Christus heden voor mensen wil betekenen. Van wat er kan gebeuren in een leven als mensen Bethlehem binnengaan (Bethlehem is immers open) en via Golgotha en het open graf op weg gaan naar het Koninkrijk van God.
Redactie, geluk gewenst met dit goed gelukte produkt van denken, bidden, overleggen, zoeken en hopen.
Verspreiders: veel sterkte bij uw onmisbare arbeid!

Ploeger

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Sneek: K. Corporaal te Emmen.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummer 50 - 18 december 1981

Maatschappelijke geloofsvragen in de gemeente

„Is het eigenlijk niet vreemd dat er binnen de Raad van Kerken de sectie Geloofsvragen is? Zou je niet elke sectie tenminste ook „Sectie geloofsvragen" moeten noemen? Als het goed is vraagt immers elke sectie voortdurend naar de betekenis van het geloof. En: wat zijn eigenlijk geloofsvragen?"
Zo schrijven K. E. Biezeveld en A. Houtepen in Saamhorig, het blad van de Raad van Kerken. Deze raad heeft naast de sectie geloofsvragen ook secties voor sociale vragen, internationale zaken, dienst, eredienst en nog enkele andere. De schrijvers suggereren dat de vragen die daar aan de orde komen in feite ook geloofsvragen zijn. Maar wat voor geloofsvragen zijn dat dan?

De titel van dit artikel was al een paar weken eerder geboren voordat ik het bovenstaande las. Die geboorte vond plaats in een gesprek dat verband hield met de vredesweek en met vredeskranten (meervoud).
Eigenlijk zouden die kranten in de gemeente moeten worden aangeboden want dan zou ieder zich over de plaatsing van nieuwe kernwapenen een mening kunnen vormen. Is dat niet gevaarlijk? Moeten we de discussie over zulke vragen niet buiten de gemeente houden? In de gemeente gaat het toch over geloofsvragen? Ja maar dit zijn ook geloofsvragen.
Geloofsvragen? Ja, *maatschappelijke* geloofsvragen. Zo ongeveer verliep het gesprek en zo werd het woord geboren. Zo gaat dat in een gesprek: het ene woord haalt het andere uit en soms moet je later je eigen woorden eens opnieuw gaan wegen. Dat probeer ik dan bij dezen te doen.
Zijn maatschappelijke vragen voor een christen ook geloofsvragen?

Geloof
Wie gelooft in de God en Vader van onze Here Jezus Christus, is in een blijvend spanningsveld gestapt. Het spanningsveld van wat er nu al is en wat er nog niet is. Er is nu al heel veel: vergeving en verzoening, gemeenschap met God en nog veel meer. Maar er is ook heel veel dat er nog niet is: in één woord samengevat: het rijk van God en zijn gerechtigheid. Nog is er ziekte en dood, ongerechtigheid en zonde, honger en verdrukking. Hetzelfde geldt van het persoonlijke leven. Er zijn veel dingen die er niet moesten zijn, dingen die we graag anders zouden willen zien en dingen die we anders zouden moeten doen of misschien helemaal niet zouden moeten doen en die we toch doen. In dit veld beweegt een mens die in Jezus Christus gelooft zich. Hij en zij moeten voortdurend kiezen: wat moet ik doen? In het gezin, op het werk, in de buurt, het dorp of de stad, in het hele land en soms heeft het te maken met de hele wereld. Maar hebben niet-christenen deze problemen dan niet? Natuurlijk wel: zij moeten ook weten wat ze willen ten aanzien van de legalisering van de abortus en de kernwapens, het gebruik van drugs en de echtscheiding om er maar eens een paar te noemen. Maar voor een christen zijn er bij deze vragen toch een paar dingen aan de orde die bij een niet-christen, een humanist bij voorbeeld, niet spelen. Een christen heeft te maken met het evangelie en met de consequenties van dat evangelie. Of het daardoor voor een christen gemakkelijker wordt laat ik nu in het midden.

Uitspraak
Het gaat dus wel degelijk om geloofsvragen. Daarom bemoeien de kerken zich er ook mee. Soms doen ze er ook uitspraken over. De Raad van Kerken doet haast niet anders. Heel vaak zijn dat zinnige uitspraken, althans in mijn ogen, heel vaak ook niet. Anderen zullen daar misschien precies andersom over denken.
Maar afgezien van de vraag of ik het er mee eens ben of niet heb ik veel moeite met zulke uitspraken op zich. Als ik in de krant lees: de hervormde kerk spreekt uit dat..., denk ik: is dat wel zo?
Zijn die paar mannen en vrouwen die samen de synode vormen de kerk en kunnen ze voor die kerk spreken? Herkent de kerk zich in die uitspraken? Wie dagelijks tussen hervormden verkeert weet wel beter. En vooral als zulke kerkelijke uitspraken dan worden aangediend als profetisch dan heb ik het er knap moeilijk mee. Dan ben ik blij met onze federatieve structuur die welk lichaam dan ook verbiedt om namens en voor de gemeenteleden uitspraken te doen over wat wel en wat niet mag of moet.

ADVENT: HIJ KOMT!

De etaleurs waren druk bezig de uitstalkasten van de winkels om te toveren. De kerstaanbiedingen moesten, na de lang niet slechte omzet met Sinterklaas, een nieuwe verkoopgolf stimuleren. Het volgende feest is in aantocht.

Kun je die twee dingen zo maar naast elkaar zetten, Sinterklaas en Kerstfeest? Ik vrees dat het voor veel mensen betrekkelijk weinig verschil maakt. Allebei moeten ze het leven wat gezelliger maken en de somberheid van de winter verdrijven.

Vooral rondom kerst wordt er een romantisch sfeertje geschapen. Straks puilen de kerstnachtdiensten uit, omdat mensen, die een heel jaar lang zondags uitslapen of andere redenen hebben om zich niet in de kerk te laten zien, er toch met de kerstnachtdienst wel bij willen zijn.

Veel oprecht gelovigen zien dat wel met een glimlach aan. Ze hopen altijd, en daar bidden ze ook voor, dat op zo'n kerstfeest de boodschap van de geboren Verlosser eens zo krachtig het hart van die gelegenheidskerkgangers zal binnendringen, dat ze wakker worden, zich de ogen uitwrijven en zeggen: Hééé... Jezus Christus is een werkelijkheid! Hij leeft ècht! Wij zullen terdege rekening met Hem moeten houden.

Het zachte kaarslicht, het rood en wit van de versieringen en het groen van de kerstboom kunnen ons in de verleiding brengen om van de komst van Jezus Christus in de wereld een liefelijke, zachte gebeurtenis te maken, die een sfeer van vrede en verbroedering moet brengen. Het kindje in de kribbe is dan het symbool voor alles, wat maar mooi, goed en zuiver is, en de baby in de armelijke voerbak roept onze tederste gevoelens op.

Doch een paar mensen in de omgeving van de pasgeboren Jezus hebben aangevoeld, dat met dit kind de hoogste dingen op het spel stonden, en dat Hij beslist niet gekomen was om de mensheid toe te dekken met een teken van algemene vrede en verbroedering.
Als de oude Simeon het kind in zijn handen houdt, zegt hij tegen moeder Maria: „Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat weersproken wordt - en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan - opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden". Bij dit kind zal de grote stroom van de mensheid zich splitsen in ondergang of redding.
Op een heel andere manier heeft ook koning Herodes iets van het grote belang van dit kind aangevoeld. De wijzen uit het Oosten zochten in het spoor van de ster de geboren koning der Joden. De schriftgeleerden in Jeruzalem vertelden de koning precies waar de Messias geboren zou worden: in Bethlehem, en zonder zich zelf van die geboorte te overtuigen gingen zij over tot de orde van de dag. Maar Herodes nam de boodschap van de wijzen heel serieus. Hij nam geen risico's, mensen door wie hij zich bedreigd voelde liet hij uit de weg ruimen, al was het bloed-eigen familie. Daarom trok een moordbrigade naar Bethlehem om alle jongens beneden de twee jaar te doden. Het was een misslag, want God had Jozef en Maria met hun kind op tijd laten evacueren naar Egypte.

Met deze dingen worden direkt de grote spanningen zichtbaar, die de komst van Jezus Christus in de wereld brengt. Er zijn mensen die zich verblijden in zijn komst, en mensen die Hem gelijk uit de wereld willen helpen. De laatsten schenen het te winnen...

Tussen kribbe en kruis is er veel gebeurd en veel gezegd, vooral in de laatste drie jaar. De Here Jezus heeft zijn discipelen er op voorbereid, dat ze niet verwonderd en verschrikt moesten reageren, als ze een even bedreigd bestaan zouden hebben als Hijzelf. En een belangrijk aspekt uit zijn leer was de oproep om voortdurend gereed te zijn voor de terugkeer. In gelijkenissen maakte Hij duidelijk dat Hij een tijdlang afwezig zou zijn, en het is aan te nemen dat zij die woorden pas na zijn hemelvaart en pinksteren goed verstaan hebben. Voortdurend had Hij hen opgeroepen om waakzaam te zijn en elke dag voorbereid te zijn op zijn terugkomst. Een oproep die zeker niet alleen zijn toenmalige discipelen gold - zij hebben zijn wederkomst niet meegemaakt - maar die gericht wordt tot iedereen die zijn heil van Jezus verwacht.

De Heer laat het daarbij niet tot een algemene oproep om waakzaam te zijn en Hem te verwachten, maar geeft ook een aantal duidelijke symptomen, verschijnselen aan die zullen wijzen in de richting van zijn parousia, zijn komst, waarbij Hij zich aan de wereld zal openbaren in zijn heerlijkheid als Koning der koningen en Heer der heren, als de gevolmachtigde van de Vader.

Er zullen zich verlossers aandienen, die met grote overredingskracht een sterke invloed zullen hebben op de mensen. We behoeven daarbij niet alleen te denken aan mensen zoals Baghwan en de geheimzinnige Maitreya, de nieuwste ster aan dit firmament. De verlossers kunnen zich openbaren in persoon, omdat er van hen

---

Maar dat betekent niet dat de geloofsvragen die uit samenleving en politiek op ons afkomen alleen maar privé-zaken zijn waar in de gemeente niet over gepraat mag worden. Het omgekeerde is waar: de gemeente is bij uitstek de plaats waar deze vragen gesteld en besproken kunnen worden. Niet om tot gezamenlijke uitspraken en standpunten te komen - al of niet bij besluit van de gemeentevergadering - maar om naar elkaar te luisteren en samen te luisteren naar de bijbel en zo elkaar te helpen om tot persoonlijke keuzen te komen.

Voorwaarden

Maar wil een gemeente ook op het stuk van maatschappelijke geloofsvragen een plaats van wederzijdse ondersteuning zijn dan zal m.i. aan enkele voorwaarden moeten worden voldaan. In de eerste plaats moeten wij elkaar aanvaarden als kinderen van God ongeacht onze standpunten. Iedere selectie moet achterwege blijven. Wie bijv. het standpunt huldigt dat een voorstander van legalisering van abortus geen christen is, is voor een gesprek met zo'n voorstander in het kader van de gemeente ongeschikt. Hier geldt het woord van Paulus: aanvaardt elkaar zoals Christus ons heeft aanvaard... maar niet om overwegingen te beoordelen.
In de tweede plaats moeten wij leren naar elkaar te luisteren en elkaar te verstaan. Dat vereist een grote zakelijkheid in het gesprek. Geen kreten of leuzen, geen beroep op de emoties maar duidelijkheid in de verwoording en zakelijkheid in het luisteren. Dat hebben wij nooit geleerd, zeker niet als het gaat om geloofsvragen. In ons geloofsleven zijn wij voor alles gevoelsmensen. Om werkelijk met elkaar te kunnen praten moet toch ook de geest worden ingeschakeld. Staat dat ook niet in het grote gebod God lief te hebben?

Vormen

Gesprek komt soms vanzelf tot stand maar vaak ook niet. Zeker als het gaat over maatschappelijke geloofsvragen moet het gesprek worden gemaakt. Dat is geen geringe zaak. Er zullen vormen gevonden moeten worden waarin gesprekken gegoten kunnen worden. Dat zal van gemeente tot gemeente verschillen. Maar die vormen zullen zeker gevonden worden wanneer de wil om met elkaar bijeen te komen rondom deze vragen er maar is. Waar een wil is is een weg. Tenslotte moeten we ons realiseren dat de tijd dringt. Er zijn met name veel jongeren die er naar snakken dat ze over deze vragen die hen diep beroeren, ook, ja juist in hun eigen gemeente kunnen praten. Het stilzwijgen in de gemeente over deze dingen benauwt en werkt vervreemdend. Het is goed dat er wordt geëvangeliseerd, het is goed dat er een G.B.S. is. Zonder een plaats om bezig te zijn met de maatschappelijke geloofsvragen kan het in de gemeente niet.

J. Reiling

CHRISTENDOM GEEN BINDENDE KRACHT?

Verwacht de hedendaagse moderne mens nog iets van de kerk? Van de bijbel? Van de boodschap Gods? Heeft deze moderne mens de kerk, de bijbel afgeschreven? Wordt de moderne mens niet meer bereikt omdat hij zich afschermt tegen de kerk en de bijbel?

Geen godsdienstige interesse?

De aanhang die met name oosterse religies verwerven en de belangstelling die er is voor jeugdgerichte bewegingen als Youth for Christ, Navigators, enz., duiden er op dat althans een deel van de jeugd interesse heeft voor godsdienstige vragen.

Maar merkwaardigerwijze loopt deze interesse niet parallel met wat de kerken denken te moeten geven. Er is géén belangstelling voor puur morele zaken, waarvan gezegd wordt: dit mag niet. Er is geen behoefte aan voorschriften hoe men zich behoort te gedragen. Er is een sterke vrijheidsdrang, niet om vrij te zijn, maar om in vrijheid te overwegen wat het leven de moeite waard maakt.

Er is ook geen behoefte aan de handhaving van kerkelijke tradities. En nog minder interesseert men zich voor dogmatische strijdvragen!

Maar waar men wél belangstelling voor heeft, dat is voor de vraag: Hoe kan ik mijn bestaan als mens zinvol beleven?

Kameraadschap

Daarbij is het de moderne mens duidelijk dat je eigenlijk niet mens op je eentje kunt zijn. Je kunt slechts mens zijn mét één of meer anderen. Er is behoefte aan kameraadschap, aan beleving van gemeenschap in een groep. Je medemens moet je compagnon zijn, je moet voor de ander een compagnon zijn. Men wil solidair zijn met anderen, en men verwacht solidariteit. Men zoekt naar een bindende kracht, naar een cement dat vasthoudt.

Die kracht moet heel de mensheid omsluiten. Rasverschillen en godsdiensttegenstellingen worden als ontoelaatbaar ervaren.

Er zijn andere godsdiensten

Mohammedanisme, Hindoeïsme, Boeddisme enz. zijn niet meer godsdiensten uit het schoolboekje. Ze worden in onze naaste omgeving beoefend. Ook Nederlanders sluiten zich aan bij de Islam, volgen Indiase goeroes, enz. Er verschijnt veel litteratuur over (andere) godsdienststichters.

Het is voor jonge Nederlanders niet meer zo vanzelfsprekend dat Jezus Christus de enige weg tot God is. Waarom zou God ook niet gesproken kunnen hebben en spreken door Boedda, Vishnoe, Mohammed, Zarathustra, en anderen, tot en met Karl Marx? De uniekheid van Jezus wordt daarmee discutabel gesteld. Men wil over Hem praten als over één van de velen. Zoals men over de bijbel wil praten als over één van de boeken waarin wegen tot godsdienstige beantwoording van levensvragen worden aangewezen.

Kansen

Er liggen kansen voor de kerken - ook voor onze gemeenten - om mensen te bereiken als aan minstens twee voorwaarden wordt voldaan:

1. de prediking zal antwoord moeten geven op de vragen naar een zinvol menselijk bestaan;
2. er zal warme, inspirerende gemeenschap moeten zijn.

---

een sterke uitstraling uitgaat van kennis en wijsheid, gehuld in een gewaad van geheimzinnigheid. Maar de verlossers komen ook in de ideologieën, in de bewegingen die pretenderen de bevrijding van de mensheid te zullen brengen, doch die met een grote boog om Jezus Christus en zijn verzoeningswerk heengaan.

De wetsverachting zal ook toenemen, zei Jezus, met als gevolg dat ook de liefde zal verkillen. Dat kan slaan op de verachting van de wetten van God, maar het kan evengoed betrekking hebben op het anarchisme, dat zich verzet tegen elke vorm van wet, overheid en gezag. Want deze dingen, overheid, gezag en wetgeving in de maatschappij zijn uiteindelijk net zo goed door God bedoelde instellingen als de levenswetten voor de mens, die Hij door zijn woord geeft. Samenleven van mensen vraagt ordening, en God geeft overal mensen die dit verstaan en er leiding aan kunnen geven, of ze zich hun verantwoordelijkheid tegenover de Schepper bewust zijn of niet.

Het is niet mis, wat Paulus in 2 Timotheüs 3 schrijft over de houding en het gedrag van de mensen in de l a a t s t e d a g e n, dus de tijd voorafgaande aan de wederkomst van Jezus. Zijn woorden liggen helemaal in het spoor van de waarschuwingen van Jezus. Maar wat daar staat is zo direkt toe te passen op de situatie van vandaag. Het anarchisme neemt toe op een soms brutale manier.

Gemaskerde Groningse krakers verdrijven de bewoners uit een pand van het Leger des Heils, en als ze door de politie worden gepakt willen ze nagaan of het optreden van de politie juridisch wel in de haak is...

Men neemt het recht in eigen hand, en recht is niet waar een ander recht op heeft, maar waar je zelf aanspraak op maakt. De betrouwbaarheid van de mensen zakt naar een peil, dat de samenleving langzamerhand onleefbaar dreigt te maken, en de misdadigheid stijgt evenredig daaraan. Er is een duidelijk neergaande lijn, en eerlijk gezegd zie ik beslist niet dat die lijn ooit nog eens een knik in opwaartse richting gaat krijgen, en de mensen weer eerlijker, betrouwbaarder en minder agressief gaan worden. Hier helpen geen maatschappijveranderingen.

Die steeds verder dalende lijn van de moraal moet voor de gemeente een signaal zijn om extra waakzaam te zijn voor de komst van de Heer.

De wetsverachting voert aan zijn hand de verkilling van de liefde met zich mee, zegt Jezus. Het houdt verband met elkaar, want wetten worden gegeven om het leven te beschermen en mogelijk te maken. Het opzij schuiven van wetten komt altijd voort uit de ikzucht, en bekommert zich niet om de gevolgen voor de naaste. En zeker spelen in onze tijd de welvaart en het geld een grote rol; waar die het leven gaan beheersen, schuift de liefde naar de achtergrond, om vaak geruisloos van het toneel te verdwijnen. Ook hier denk ik dat de Heer zowel de liefde tot God en de daaruit geboren naastenliefde bedoeld heeft, als de algemene menselijke liefde, die je toch overal wel vindt.

Er is een schrikbarende verschraling van belangstelling voor elkaar, van spontane, gratis hulp aan elkaar. Verwijdering tussen ouders en kinderen en tussen man en vrouw. In dit „ik"-tijdperk is er steeds minder ruimte voor „jou". Zelfs ligt de verre naaste soms nader aan het hart dan de naaste naaste, men komt op voor de rechten van de mensen verweg, maar leeft in onmin met de mensen vlakbij.

Er wordt „hard" gedacht over mensen, die niet passen in het eigen denkpatroon, omdat ze een andere afkomst, ondergrond of landsaard hebben. Israël moest gastvrijheid bewijzen aan de vreemdelingen, gedachtig dat zij zelf vreemdelingen waren geweest in Egypte, maar vreemdelingen blijven in onze samenleving vaak heel duidelijk vreemdelingen.

Valse verlossingsboodschappen, wetsverachting en verkilling van de onderlinge liefde, het zijn drie signalen dat de verschijning van de Here Jezus Christus in het verschiet is. Er zouden meer tekenen te noemen zijn, bijvoorbeeld het volk Israël, maar we laten het maar bij deze drie symptomen.

Advent betekent voor ons: Jezus komt. Het is goed om bij de kerstviering niet alleen te kijken naar de armelijke kribbe van Bethlehem, waar onze Heer toch van moeder Maria een liefdevolle verzorging, en van vader Jozef bescherming ontving, maar om ook de toekomst in het oog te houden. Opdat we klaar zijn als de deuren van zijn feestzaal open gaan, en de gemeente wordt uitgenodigd om door Jezus tot zijn Vader geleid te worden.

H. G. de Winkel

In Alphen vernieuwde kapel in gebruik genomen

In 1961 werd in Alphen aan den Rijn de baptistengemeente gesticht. De gemeente bestond toen uit zo'n dertig leden. Enkele jaren later, in 1966, nam men al een eigen gebouw in gebruik: De Triomfatorkapel. De gemeente bestond op dat moment uit ongeveer 65 leden, die de kapel „op de groei" hadden laten bouwen. Er konden ongeveer 275 mensen in.

Twee jaar geleden (november 1979) ontving de gemeente een gift, waarmee de basis voor een bouwfonds werd gelegd. In die twee jaar tijds is er heel wat gebeurd. In februari 1980 werd een architect gevraagd een voorlopige eerste schets te maken. In mei 1980 werd dit eerste plan aan de ledenvergadering voorgelegd, waarbij meegedeeld werd, dat de kosten ongeveer *f* 600.000,— zouden bedragen. Volgens dit plan zou de kerkzaal méér dan verdubbeld worden, zou er een ruime hal en één bijzaal bijkomen. Omdat het jeugdwerk van de gemeente ook groeiende is, bleek deze uitbreiding niet voldoende te zijn. Er moesten meer bijzalen bijkomen. Met deze opdracht vertrok de architect.

In september 1980 werd de aanvraag voor de bouwvergunning af bij de gemeenteraad ingediend. Grondaankoop was inmiddels geregeld en het plan was: Op 1 april 1981 moet met de bouw begonnen worden.

In de ledenvergadering van maart 1981 werden de definitieve plannen aan de ledenvergadering voorgelegd, werd een aannemersbedrijf voorgesteld, werd een kostenbegroting en een schema waarbinnen gewerkt moest worden aan de gemeente getoond. Met extra bijzalen zou de vernieuwde kapel *f* 800.000,— gaan kosten. Als op 1 april begonnen werd, dan zou 1 december alles gereed zijn.

In die ledenvergadering werd het besluit genomen, om op het voorstel van de bouwcommissie in te gaan en unaniem werd dit voorstel aanvaard. Twee weken later begon de aannemer zijn werk.

Om de kosten van een dure hypotheek te drukken, werd de gemeente gevraagd om op twee manieren te helpen: Via collecten en giften, dat is het gegeven geld. Maar ook via leningen, het geleende geld. Op dit moment is er meer dan *f* 300.000,— geleend *en* meer dan *f* 300.000,— gegeven geld. Alleen voor het laatste bedrag was dus nog een hypotheek nodig.

Op 28 november jl. werd de kapel opnieuw in gebruik genomen. Naast burgemeester en een wethouder waren predikanten en ouderlingen van diverse Alphense kerken aanwezig. De Unie was vertegenwoordigd door ds Veenstra, terwijl ook verschillende meente niet bij de unie is aangesloten, leeft zij wel op vriendschappelijke voet met andere, bij de unie aangesloten gemeenten. Zo vindt het convent van voorgangers in het gewest Holland steeds plaats in de Triomfatorkapel van deze gemeente. gemeenten en voorgangers uit de omgeving vertegenwoordigd waren. Hoewel deze ge- De kerkzaal is 17 x 23 meter. Bij normaal gebruik kan hij aan 500 mensen een plaats bieden. Als het moet, kunnen er zelfs 600 mensen een plaats krijgen. (Bij de opening vonden 550 mensen een plaats). De zondagavond na de opening waren er al meteen 450 aanwezigen.

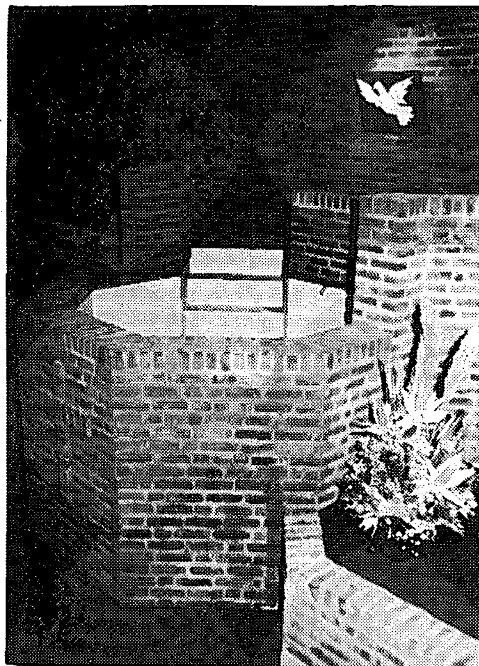
Bijzondere aandacht mag in deze kapel gevraagd worden voor het doopvont.

Het is niet in de grond verzonken, maar verhoogd aangebracht. De vloer van het doopvont is 40 cm. boven de begane grond. Hierdoor is het mogelijk geworden vanuit de gehele kapel doopvont en mensen in het doopvont te zien. De vorm van het doopvont is een achthoek. Deze vorm werd vroeger reeds bij de Essenen gevonden evenals later bij de eerste christenen. Deze vorm verwijst naar de achtste dag, de opstandingsdag.

Bij de ingang naar het doopvont heeft een metselaar, die niet wist dat hij bij de ingang van het later te bouwen doopvont stond, in de muur een kruis gemetseld. De symboliek is hiermee zeer duidelijk: Je moet eerst bij het kruis geweest zijn, voordat je naar de doop kunt gaan en je de opstanding van de Here Jezus ook in je eigen leven kunt beleven.

Er is een aparte trap voor in- en uitgang bij het doopvont, zodat wie gedoopt is, niet op zijn schreden terugkeert.

H. G. Koekkoek



Het achtkantige doopvont

Interieur



Over beide is veel te zeggen. Daarmee zullen onze gemeenten altijd maar weer bezig moeten zijn. Daarbij zullen we elkaar kunnen en moeten helpen. De Gemeente-Bijbel-School is er een voorbeeld van.

Daarmee wil niet gezegd zijn dat er pasklare oplossingen zijn voor vragen aangaande de beste evangelisatiestrategie. En ook niet dat deze of gene organisatievorm de beste waarborgen biedt voor een gezonde gemeenschap. Het zal een zoeken en tasten blijven.

Maar een kerkelijke gemeenschap, die geen leefwaardige boodschap doorgeeft én beleeft, zal het moeilijk krijgen.

Ploeger

 VAN DEZE KANT BEKEKEN 

Die zielen vangt is wijs, staat in het oude testament, oude vertaling. Het woord wordt aan de spreukendichter Salomo toegeschreven. In de bijbel die wij nu lezen luidt dat zelfde woord: wie wijs is, wint harten.

Het verschil lijkt groter dan het in werkelijkheid is. Het eerste woord schijnt ons aan te sporen om op jacht te gaan naar zielen, mensen. Het waardevolste op aarde, in onze ogen soms zo waardeloos, is een mens.

Jezus belooft de vissers aan het meer van Gennésaret dat ze mensen zullen vangen en dat is belangrijker dan een schip vol vissen. Wat baat het een mens als hij zijn boot vol vissen heeft maar lijdt bij die handel schade aan zijn eigen innerlijk leven?

Het bijkomstige moet niet de hoofdzaak worden en dat wil nog wel eens gebeuren in een wereld waarin het hebben meer schijnt te betekenen dan het zijn.

De andere vertaling wijst een rustigere weg. De wijze weet dat het winnen van harten een tere zaak is en niet binnen vijf minuten te klaren is. Dit slaat voor ons dan vooral op het benaderen van hen, die buiten het evangelie zijn opgegroeid en geen kerk bezoeken. Honderdduizenden van hen omringen ons en en het is onmogelijk om die allen te wijzen op hem die de weg, de waarheid en het leven is.

Zij hebben geen voorstelling van waarover of over wie wij praten en soms vraag je jezelf en anderen, die dat woord citeren, af of wij en zij wel helemaal doorhebben wat we dan zeggen. Maar toch, indien wij slechts de zoom van zijn kleed hebben aangeraakt, is het ons misschien mogelijk iets te tonen van het leven met de Heer. Om ze tot jaloersheid te verwekken. Zo denken onze voorgangers, ook al zijn ze zwaar van mond en zwaar van tong, zoals Mozes van zich beweert. Ook al zeggen ze: „Here, Here, zie ik kan niet spreken, want ik ben jong", zoals Jesaja zich verweert.

Die zielen vangt is wijs en wie wijs is, wint harten.

halen tot, geen drijfjacht. Het kan een we aan de praat raakten weet ik niet meer. pogen zijn vriendschap te sluiten met hem of haar, die zonder kompas of koers „drijft op 's levens zee". Wijs zijn is wat anders dan kennis te bezitten. Kennis garandeert geen wijsheid, al zal de wijze niet afkerig zijn van kennis. De Engelse dichter Byron zei: „De boom der kennis is niet de boom des levens". Als kennis macht is, is wijsheid liefde. Waar kennis wil winnen, overwinnen, wil de wijsheid verheffen, optillen.

Sedert enige tijd ontmoet ik tamelijk regelmatig een mens, een man, een ontegenzeggelijk eenzame, die in een ziekenhuis verblijft. Familie heeft hij niet. Ik vrees dat hij ook geen vrienden heeft. Terwijl anderen bezoek ontvangen zit hij in het dagverblijf, alleen. Met enige asbakken om zich heen en glazen sap, rokend en drinkend, van tijd tot tijd pillen slikkend. Hoe we aan de praat raakten wet ik niet meer. Het werd mij duidelijk: hier zit iemand alleen op de wereld. Hij mag dan nu en dan een mopje tappen - hij is niet achterlijk en bezocht hoger onderwijs in dit land dan ik - achter het gordijn van de lach ligt een zwarte berg van alleenheid.

Eerste reaktie bij ons is dan: eigen schuld, dikke bult. En indien dat al waar zou zijn, geeft ons dat het recht de andere links te laten liggen? Ik ken zijn 61-jarig verleden niet en heb ook geen behoefte er in te duiken. Wil hij iets kwijt dan weet hij dat dat kan. Soms breekt iets van zijn denken door in zijn woorden. De laatste keer dat ik hem opzocht vertelde hij weer een behandeling te moeten ondergaan en dat hij er tegenop zag. En opeens was het er: „U weet waar u heengaat als u hier weggaat". Ik keek hem aan en zei: „Ik ben niet zo moedig of gelovig of weet ik wat. Zeker, sommige mensen spreken daarover heel duidelijk en leven blijkbaar zonder een schaduw van twijfel. Je weet, ik geloof God en houd van Jezus maar om je de waarheid te zeggen, ik denk weinig aan het hiernamaals: Ik ben in Gods handen..."

Toen verkondigde iemand door een mikrofoon dat de bezoektijd afgelopen was. We gaven elkaar de hand. Hij op weg naar de spuit en ik op weg naar buiten. Zo God wil zal ik de eerstvolgende keer proberen te beginnen waar we ophielden. Onlangs zei ik tegen hem: „Ik zou je zo graag iets willen meenemen". Hij zei: „Ik heb alles en anders brengen de zusters het wel. Dat u komt is mij genoeg".

Ik schrijf dit niet om u te laten weten hoe goed ik ben - God weet beter - maar om u aan te moedigen om te zien naar de ellendigen en die geen helper hebben. Dat is toch wat God deed en doet, wat Jezus deed en doet en wat u en ik met Gods hulp kunnen doen.

Huizinga

BOEKBESPREKING

W. G. van de Hulst: Rozemarijntje-Omnibus. Uitg. Callenbach, Nijkerk. Geb. 380 pag. *f* 24,90.

De naam van de schrijver was zo'n zestig jaar geleden al een begrip voor velen. Geen zondagsschoolkerstfeest of er waren boekjes van Van de Hulst bij. Omdat ze gezond waren. Aangepast aan de leefwereld van de kinderen. De omnibus die ons werd toegezonden, bestaat uit vijf delen.

Rozemarijntje is de hoofdpersoon. Het verhaal begint met de tocht van R. per trein naar een oude dokter, wiens vrouw van het meisje een keurig meisje tracht te maken. Dat is echer geen gemakkelijke opgave: R. is een wildebras.

Nog altijd zeer aan te bevelen!

Van de Hulst was een productief schrijver. Callenbach verzorgde een her-uitgave van elf boekjes, nu in één band (gebonden, 380 pag. *f* 39,50).
Echt een boek om uit voor te lezen. En mooie tekeningen. Titels als Van Bob en Bep en Brammetje, Van drie domme zusjes en Grote Bertus en kleine Bertus klinken ouderen bekend in de oren. Een waardevol bezit en een weldaad voor kinderen!

Ploeger

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op *f* 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 *f* 50,—.

Administratie De Christen

OPROEP AAN ALLE SCHOOLVERLATERS

Op 23 januari a.s. is er weer een informatiedag van ons seminarium. Studenten en docenten van De Vinkenhof geven dan informatie over wat een studie aan ons seminarium jou te bieden kan hebben. Ook zal er gelegenheid zijn om eens een „life"-college mee te maken.

Heb je er wel eens over gedacht om straks theologie te gaan studeren of wil je gewoon eens wat meer weten over die mogelijkheid, kom dan op 23 januari naar De Vinkenhof.

Vraag de sekretaris of jeugdleider van je gemeente om meer informatie. Hij heeft een folder waar alles wat je weten moet in staat.

Tot ziens op De Vinkenhof!

Namens de voorbereidingscommissie:

Frits Heikens



uit het Uniebureau

Voedselhulp

Sinds zondag, toen in Polen de noodtoestand werd uitgeroepen, is de situatie in dat land onduidelijk. Maar de voedseltransporten gaan onverminderd door. Want nog diezelfde dag vertrokken vanuit Utrecht meer dan honderd grote trucks naar Polen om daar op verschillende plaatsen hun lading - voedselpakketten - te bezorgen.

De Poolse ambassadeur in Den Haag had de organisatoren de uitdrukkelijke verzekering gegeven, dat het transport daarbij niets in de weg zou worden gelegd.

Ook de Unies, die zijn aangesloten bij de Europese Baptisten Federatie, hebben al veel voor Polen gedaan.

Zo verklaarde EBF-sekretaris *ds Knud Wümpelmann* tijdens een recent bezoek aan Washington: „Een half miljoen Poolse kinderen lijdt honger, hetgeen fatale gevolgen kan hebben, vooral voor zuigelingen". En hij vervolgde: „Maar ook voor bejaarden en chronische zieken is de situatie bijzonder moeilijk, omdat zij niet elke dag vele uren voor de winkels in de rij kunnen staan".

Hij citeerde in dit verband *ds Zdzislaw Pawlik,* vice-voorzitter van de Poolse Baptisten Unie, die namens de gezamenlijke kerken voor de hulpverlening en het verdelen van de goederen verantwoordelijk is. Pawlik is van mening, „dat het gebrek aan voedsel en medicijnen gedurende de wintermaanden kan leiden tot griepepidemieën op grote schaal", met alle gevolgen van dien!

De eerste voedselzendingen, onder auspiciën van de Europese Baptisten Federatie vertrokken begin november in de richting Polen. Een stroom aan giften, grote zowel als kleine, is de laatste tijd bij de EBF binnengekomen. Daardoor konden duizenden pakketten worden uitgedeeld; niet alleen in de steden, maar ook op het platteland. Desgevraagd zei dominee Wümpelmann: „Talrijke bijdragen zijn afkomstig van Baptisten in de Verenigde Staten, Zweden, *Nederland,* Denemarken, Noorwegen en Groot-Brittannië". Deze bijdragen beliepen in totaal DM 400.000 (plm. *f* 440.000,—). De Duitse Baptisten hebben daarnaast ook nog DM 500.000 voor Polen gegeven, zodat de Baptisten in Europa meer dan een miljoen gulden voor voedselhulp beschikbaar hebben gesteld!

De UC besloot in september, uit het Noodfonds *een gift van f 20.000,— aan de EBF over te maken,* die de hulpverlening koördineert in nauwe samenwerking met de Duitse Baptisten. Van gemeenten en partikulieren in Nederland is tot nu toe *f* 2.684,56 op de girorekening van de Unie (9260) binnengekomen, welk bedrag eveneens is overgemaakt. Duidelijk is, dat diverse gemeenten meewerken aan (interkerkelijke) akties in hun eigen woonplaats of omgeving.

We hebben de afspraak gemaakt, dat de Unies voedselhulp bieden in EBF-verband, en wel in de vorm van geldbedragen. Zo kan Polen snel, effektief en met zo weinig mogelijk kosten worden geholpen!

Zendelingen

Reeds eerder hebt u in ons blad kunnen lezen, dat *Janneke van Oosten* op 5 november naar Kameroen is teruggekeerd, waar zij haar werk heeft hervat. Op 11 februari vertrekken *Anneke Oppenhuizen en Ducky Rosier* naar Sierra Leone. Een week later - op 18 februari - zijn *Jos en Joke van der Leur* aan de beurt, die zich daar eveneens voor de zending zullen inzetten. Uitzendingsdiensten zullen plaatsvinden op 31 januari in Leeuwarden (D. Rosier), op 7 februari in Emmen (A. Oppenhuizen) en op 14 februari in Utrecht-Centrum (J. en J. van der Leur).

De verwachting is, dat daarvoor grote belangstelling zal bestaan!

De gemeenten hebben deze week ook een brief uit het Uniebureau ontvangen over *Hans Willem Oosterloo.* Hij is door de gemeente van Treebeek aangemeld bij de UZC om in het kader van de Europese Baptisten Zending naar Sierra Leone te worden uitgezonden. Het spreekt vanzelf, dat daarvoor de goedkeuring van de gemeenten nodig is. Maar voor de financiële kant heeft de UZC met „Bad Homburg" een regeling kunnen treffen. De stembiljetten dienen, zo blijkt uit de brief, *uiterlijk 29 januari a.s.* aan het Uniebureau te worden (terug)gezonden.

Gemeenteberichten

Begin deze week is een nieuwe „zending aan de gemeenten" de deur uitgegaan: de brief over Hans Willem Oosterloo, die al werd genoemd; informatie over de (handtekeningen)aktie ten behoeve van de Russische Joden, waarover *ds H. Ploeger* in het vorige nummer uitvoerig berichtte; formulieren voor de statistiek der Unie per 1 januari 1982; een mededeling over vakatures in een tweetal stichtingsbesturen; en nóg enkele stukken.

Jubileumkommissie

Deze werd ruim twee jaar geleden door de UC in het leven geroepen. Zij moest de festiviteiten in verband met honderd jaar Unie (1881-1981) voorbereiden en begeleiden. Verschillende aktiviteiten werden ontplooid, waarvan de landelijke ontmoetingsdag op 19 september jl. in Zuidlaren (bijna vijfduizend bezoekers, kinderen inbegrepen!) wel de meest opvallende mag heten. In de UC-vergadering op 9 december werd de Jubileumkommissie op haar verzoek ontbonden onder dankzegging voor alle werkzaamheden.

Algemene Vergadering

Een drietal gemeenten had zich schriftelijk bereid verklaard, de Algemene Vergadering in haar midden te ontvangen. De UC besloot om de komende Algemene Vergadering te doen plaatsvinden in Hengelo, en wel op (woensdag) 20, (donderdag) 21 en (vrijdag) 22 oktober. Noteert u de data alvast?!

Uit het Uniebureau

De tijd gaat snel. Als u deze woorden leest, staan de Kerstdagen voor de deur. Een drukke tijd voor de gemeenten, een drukke tijd ook voor ons in het Uniebureau. En dan duurt het niet lang meer, of het oudejaar is voorgoed voorbij. Graag maken we van de gelegenheid gebruik om u, ook namens onze medewerksters, voor de komende feestdagen en het nieuwe jaar Gods zegen toe te wensen!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

UIT GEMEENTEBLADEN

De voorganger van HOOGEZAND - hij heeft inmiddels een beroep naar de gemeente te Vroomshoop aangenomen - heeft geconstateerd dat 1981 een zeer goed trouwjaar is. Hij stond voor de opgave zeer vaak een trouwdienst te leiden. Dat betekent voor de toekomst: over 25 jaar veel jubilea! Want we houden er onder ons toch aan vast dat je trouwt voor het leven.
Mede wellicht met het oog op het grote aantal trouwlustige paren besloot de gemeente de kerk te verbouwen. Of stond dat los van elkaar?

De gemeente te AMSTERDAM-WEST is de enige gemeente met een kerkgebouw dat uit historische overwegingen gebouwd is: 350 jaar baptisme in de wereld. De Herdenkingskerk begon hier en daar echter feilen te vertonen. Met vereende, eigen krachten heeft men de kerk gerenoveerd. Ook de kosterswoning wordt in de renovatie betrokken.

Veel gemeentebladen bevatten financiële overzichten. Zij willen de stand van zaken aangeven over een bepaalde periode. Daarbij valt het menigmaal op dat er tekorten zijn in de opbrengst ten aanzien van de begroting.
Ligt dat aan de mindere bereidheid om te geven? Of ligt dat aan een min of meer slordige wijze van geven? In die zin dat men niet regelmatig geeft? Zo goed als wij ons inkomen regelmatig ontvangen, zou men ook regelmatig moeten geven. Het is een goede gewoonte om na ontvangst van het inkomen meteen het deel dat men de Heer wil wijden aan de penningmeester der gemeente over te maken of te geven. En de penningmeesters der gemeenten zouden maandelijks de voor de unie en de unietaken bestemde bedragen moeten overmaken. Dan heeft de administrateur van de unie minder zorgen. Dat kan als gemeenteleden orde op zaken houden.

In aansluiting aan het bovenstaande melden we dat de gemeente te SCHEVENINGEN - momenteel een der kleinste gemeenten in onze gemeenschap, per 1-1-1981 24 leden - in het eerste halfjaar van 1981 per lid per maand gemiddeld ruim *f* 75,— schonk voor de arbeid. Zouden alle baptisten in de verbonden gemeenten deze offervaardigheid aan de dag leggen, dan zou een bedrag van ruim 10 miljoen ter beschikking staan van de werkzaamheden van gemeenten en unie.

Waar gaan we met de kerstdagen heen? De gemeente te AMSTERDAM-NOORD heeft in haar gemeenteblad van begin november reeds meegedeeld wanneer men in de gemeentelijke bijeenkomsten wordt verwacht. Dát is een zaak die zeker gewaardeerd wordt. Men kan dan - zonder de gemeente te schaden - zijn eigen en gezinsplannen maken.

Twente is min of meer een noodgebied in Nederland. De werkloosheid is er zeer groot. Ook onder jongeren. De activiteiten die in de samenleving ontwikkeld worden, zijn verblijdend. Met vreugde maken we hier melding van het jongerencontactblad van de gemeente te ENSCHEDE. Het ziet er keurig verzorgd uit. De inhoud maakt duidelijk dat er goede schrijvers in die gemeente zijn. Het jongerenblad wordt ons samen met het gemeenteblad toegezonden. Jongeren en ouderen nemen op deze wijze dus kennis van elkaars werk.

UTRECHT-NOORD maakt melding van de plannen tot oprichting van een baptistengemeente in 't Gooi. Met ingang van 25 oktober jl. is men begonnen met middagdiensten in Huizen; het gebouw van de Ned. Protestantenbond, Cesar Francklaan 13 hoek Imkerweg, biedt (voorlopig) onderdak.

De gemeente te HEERENVEEN kreeg van de plaatselijke christelijk-gereformeerde kerk het verzoek - wegens verbouwing van de eigen vergadergelegenheid - gebruik te mogen maken van de baptistenkerk. Het aanvangsuur van de diensten van de gemeente zal daardoor verzet moeten worden. De gemeente zal zich daarover moeten uitspreken. De raad meent - en dát is de moeite van het vermelden waard - dat ook de vrienden der gemeente bij dit overleg betrokken moeten worden. Men vergeet wel eens welk een belangrijke plaats de vrienden der gemeente innemen in het geheel van het gemeentelijke leven!

P.

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS

De broederschapsdagen zullen in 1982 DV worden gehouden op 14 april en 25 augustus. Voor deze bijeenkomsten ontvangen de deelnemers tijdig een schriftelijke uitnodiging. Maar als goed voornemen voor het nieuwe jaar worden zij nu reeds uitgenodigd de beide data te noteren in hun agenda.
Graag tot ziens in het nieuwe jaar!

Muntendam A. v. d. Berg, secr.

ADRESWIJZIGINGEN

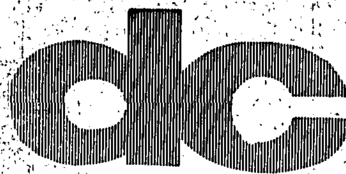
Secretaris van de gemeente te Dordrecht is thans J. C. Kuiters, Sonsbeek 4, 3334 GM Zwijndrecht; 078-100969.

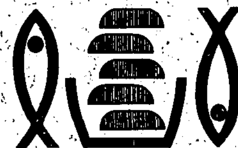
Verhuisd van Vriescheloo naar Ter Apel: ds H. C. v. d. Flier, Veenbes 47, 9561 DH Ter Apel; telefoon 05995-4268.

Br O. H. de Vries, docent aan ons seminarium, woont thans Putterlaan 9, 3722 WE Bilthoven; telefoon 030-786161.

Br W. v. d. Veen, voorkomend op de sprekerslijst, woont thans Oude Roswinkelerweg 78, 7822 AG Emmen; telefoon 05910-42137.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur, ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.





DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 5 oktober nam de Heer tot Zich onze broeder

HENDRIK DAM

op de leeftijd van 70 jaar,

en op 5 december onze broeder

RINZE VAN DER ZEE

op de leeftijd van 88 jaar.

1 Cor. 15 : 20

Baptistengemeente Heerenveen

Moesten wij enkele weken geleden afscheid nemen van 2 zusters van onze gemeente, thans nam God tot Zich, voor ons geheel onverwacht, maar op Zijn tijd onze broeder

WILLEM SCHEERINGA

ouderling van onze gemeente.

Hij was de echtgenoot van zr J. Scheeringa-Moesker en werd 69 jaar.

„Hij wist aan Wie hij zich kon toevertrouwen".

2 december 1981

Baptistengemeente Hoogezand

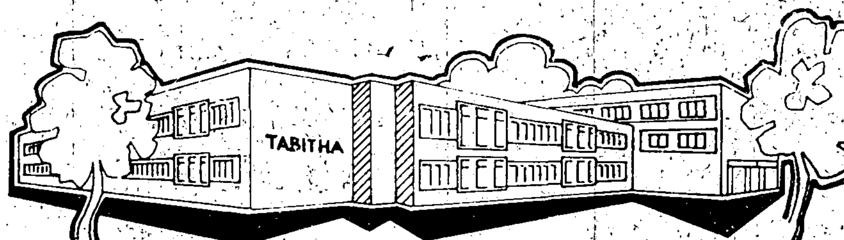
Toekomstig student Hogere Landbouwschool (te Dronten) zoekt in de zomer een boerderij i.v.m. de voorpraktijk. Liefst gemengd bedrijf (niet noodzakelijk).
Informatie: A. J. Smelt, A. Piersonstraat 22, Haarlem; tel. 023-353113.

LAATSTE POSTZEGELNIEUWS

Ik ben u nog de opbrengst van de postzegels die ik ter AV kreeg verschuldigd. Maar... het sterven van onze schoonzoon heeft ons sterk aangegrepen. Momenteel ben ik zelf ziek. U hebt 69 kg ansichtkaarten en 61 kg postzegels bijeengebracht. Die moeten nog verkocht worden. Misschien halen we dit jaar niet de f 3.000,—. Maar we blijven er niet zover beneden. We wensen u allen van ons aller Vader gezegende kerstdagen en een voorspoedig 1982.

Fam. Kuperus, Amsterdam

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan!



JUIST VOOR JOU?

Op 1 maart 1982 begint bij ons weer de *introductieperiode* voor de

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

Het theoretisch deel vindt plaats in de opleidings-school, tesamen met leerlingen van vier andere verpleeginstellingen in Amsterdam. De praktijkopleiding en praktijkbegeleiding vindt plaats in ons Psycho-Geriatrisch verpleeghuis met tevens een stage-periode, in het tweede leerjaar, in één van de bovenbedoelde instellingen.

Als jij bewust wilt kiezen voor zorgverlening aan voornamelijk oude mensen ligt hier voor jou een boeiende taak en loopbaan.

Als je tussen de 17 en 21 jaar bent en beschikt over voldoende school-opleiding moet je beslist eens kontakt opnemen met onze afdeling Personeelszaken. Ook je sollicitatiebrief is welkom!

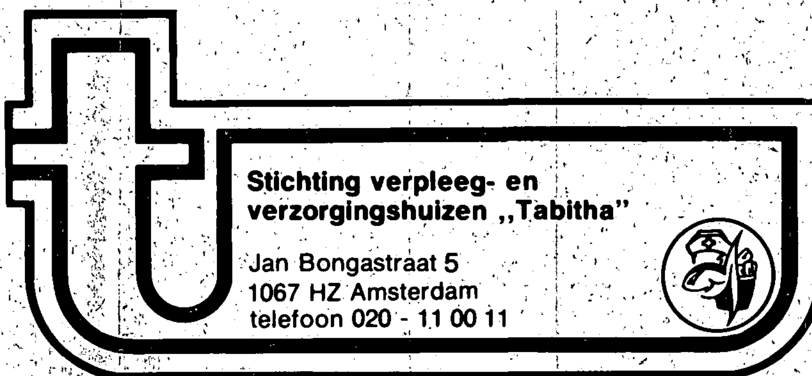
Wij sturen je graag een informatiebrochure en nodigen je dan uit voor een gesprek en rondleiding in ons verpleeghuis.

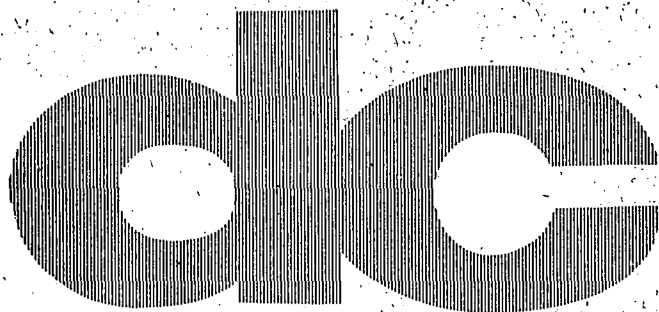
De vooropleidings-eisen zijn (minimaal):

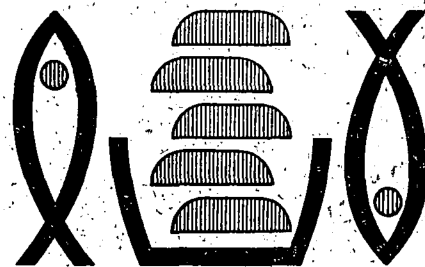
— diploma lager beroepsonderwijs
  b.v. L.H.N.O./L.E.A.O. (Min. 2 vakken C, 4 vakken B-nivo)
— diploma M.A.V.O.
— diploma I.N.T.A.S./V.A./O.V.D.B.
— diploma B.V.B. 1

Omdat wij in onze zorgverlening ook zoveel mogelijk tegemoetkomen aan religieuze belevingen van onze bewoners/patiënten, hechten wij veel waarde aan een bewust Christelijke levensinstelling van allen die met ons dienstbaar willen zijn.

Wij verwachten spoedig jouw reactie!
Hieronder vindt je ons adres.







DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
96e jaargang - nummers 51/52 - 25 december 1981

ER IS GEEN HOUDEN AAN!

Het wordt mij steeds duidelijker: geloven is een kwestie van... geloven! Het is niet zo, dat God van de mens geloof vraagt, vertrouwen op zijn leiding en macht, om hem dan clandestien allerlei geregistreerde bewijzen te geven, waardoor het geloof een zaak wordt van puur menselijke zekerheden en garanties. Als je gelooft, gelóóf dan ook! Desnoods als de vader van die zieken jongen: „Ik geloof, Heer, kom mijn kleingeloof te hulp!".

Geloven is een moeilijke zaak. In onze dagen wellicht meer dan ooit. Volgens de bijbelse gegevens is God aan het werk in deze wereld en zal Hij er in slagen om zijn plannen te voltooien: „Ik werk en wie zal het keren?" verklaart Hij, bijna wat bravourachtig, in Jesaja 43 : 13. Maar wie zoekt naar bewijzen in onze samenleving, naar feiten die zo welsprekend en overtuigend zijn dat hij er 's avonds zijn hoofd rustig op durft neer te leggen, raakt licht gefrustreerd door de tergende vraag: „Waar is uw God?"...

— o —

Ook rondom het kerstgebeuren wordt geloven een mens niet gemakkelijk gemaakt. Een Kind is ons geboren! Een kind... En wat dan nog? Al draagt dat Kind dan ook merkwaardige namen, zoals Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst... kan een kind de mensheid zoveel vertrouwen en uitzicht geven, dat er voor angst geen plaats meer over blijft? Moet een kind ons bewijzen dat God er is en werkt? Temeer, wanneer we zien hoe er met dat Kind gesold wordt en hoe het als een machteloos wezentje bedreigd en vervolgd wordt! Moeilijk!...

— o —

En toch laat God, wanneer Hij van een mens geloof, vertrouwen, vraagt, zo'n mens niet alleen maar zien in een mysterieuze zwartglazen bol, waaruit niets op te maken valt. Er is ook zoiets als de geschiedenis, het verleden!

— o —

Daar is allereerst de schepping, die onomstotelijk aantoont dat er gebeurt wat God zegt. Hij sprak en het wás er, Hij gebood en het stónd er!
Ook Israëls geschiedenis is zo'n geloofspilaar. Aan een oud en kinderloos echtpaar beloofde God een volk, talrijk als de sterren aan de hemel. Sara lachte er om. Neem het haar eens kwalijk. Maar Gods woord werd wel vervuld en Abrahams geloof niet beschaamd.
Israëls verhaal is feitelijk één aaneenschakeling van goddelijke toezeggingen en de vervulling daarvan. De uittocht, de verovering van Kanaän, het voortbestaan, alle vijandelijke tegenstand ten spijt.
„Ik werk, wie zal het keren?" Wie wil zien, ziet de waarheid van deze woorden in elke dag van Israëls bestaan, tot op vandaag. Want ook de staat Israël bewijst Gods trouw en macht. Niemand keerde God, toen Hij zijn beloften vervulde aangaande Israëls terugkeer en het in bezit nemen van het beloofde land.

— o —

Echter, niet alleen in de vervulling van zijn beloften, doch ook in het waar maken van zijn bedreigingen wordt Gods betrouwbaarheid zichtbaar. De zondvloed, Sodom en Gomorra, Israëls ballingschap laten zien, dat ook Gods tegenstanders hebben te rekenen met het werkelijkheid worden van Gods woorden en plannen.

— o —

Ja, nog voor Jezus geboren werd, had God gezorgd voor feiten, die het de mens

Wet gelijke behandeling

Het voorontwerp van een Wet gelijke behandeling, dat in september jl. door minister De Ruiter en de toenmalige staatssecretaris Kraayeveld-Wouters werd gepresenteerd, vormt een regelrechte bedreiging voor tal van christelijke instellingen en organisaties die zich willen houden aan Gods geboden.

Dat is de mening van een speciale werkgroep van de Evangelische Alliantie die zich sinds kort met de in het voorontwerp neergelegde plannen bezighoudt.

Zoals bekend keert het voorontwerp van een Wet gelijke behandeling zich tegen iedere vorm van discriminatie wegens geslacht, homofilie of huwelijkse staat. De werkgroep beoordeelt het tegengaan van discriminatie in de Nederlandse samenleving positief, maar vindt het volstrekt onjuist dat door de regeringsplannen - onder het mom van bestrijding van discriminatie - christelijke organisaties en instellingen worden belet om in hun werk en personeelsbeleid de normen van de Bijbel te handhaven. Zo zal het, als het voorontwerp onverhoopt wet wordt, volgens de E.A.-werkgroep aan christelijke scholen, jeugdwerk-, hulpverlenings- en andere welzijnsinstellingen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen etc. verboden worden om in hun personeelsbeleid aan hun medewerkers voorwaarden te stellen inzake hun levenspraktijk, bijv. te verlangen dat zij geen homofiele contacten of relaties onderhouden of ongehuwd samenwonen.

Men is daarin bevestigd door de uitleg die ambtenaren van het Ministerie van CRM aan het voorontwerp hebben gegeven op een officiële voorlichtingsdag van het Ministerie op 14 november jl.

Naar de mening van de werkgroep wordt met deze plannen dynamiet gelegd onder de eigen identiteit en daarmee onder het voortbestaan van een groot aantal christelijke instellingen die consequent vanuit het Evangelie van Jezus Christus willen werken.

Uit het stilzwijgen dat totnogtoe in christelijke kring heerst rond het voorontwerp, concludeert de werkgroep dat de verstrekkende en ingrijpende consequenties van deze voorgestelde wetgeving nog maar tot weinig christenen is doorgedrongen. Daarom wil de E.A.-werkgroep in de komende weken op grote schaal christelijke organisaties en instellingen mobiliseren om massaal bij het Ministerie van CRM op deze plannen te reageren. De sluitingsdatum voor die reakties is 1 februari 1982. Ook in kerkelijke kring zal aktie worden gevoerd.

In dat verband zal op 9 januari op initiatief van de werkgroep een informatiedag worden gehouden, waarop voorlichting zal worden gegeven over inhoud en consequenties van de toekomstige wetgeving. Het adres van de werkgroep (voor reakties en inlichtingen) is: Postbus 1080, 3800 AN Amersfoort. Tel. 03430-5030.

(Persbericht van de Evangelische Alliantie)

BERICHT AAN DE ABONNEES

Op 1 januari a.s. verschijnt De Christen niet. Op 8 januari 1982 krijgt u de eerste uitgave van het nieuwe jaar met o.a. een nieuwjaarsgroet van de voorzitter van de Unie-Commissie, br. J. Schouten.

Op 15 januari 1882 verscheen het eerste nummer van ons blad. In ons nummer van 15 januari 1982 hopen we daar aandacht aan te besteden.

P.

BOEKBESPREKING

Jörg Zink: Wat liefde bouwt, dat blijft bestaan. Uitg. Zomer en Keuning, Ede. Geb., met stofomslag. 263 pag. ƒ 27,50. De ondertitel luidt: Bijbels meditatieboek. Over de liefde, dan wel te verstaan. Dus het zoveelste boek over de liefde? Ja, maar wel een heel bijzonder boek. Dat je beslist niet in één ruk màg lezen. Dan gaat de diepte van de inhoud volledig aan je voorbij. Zink is een begenadigd waarnemer, denker en schrijver. Want slechts als je waarneemt wat liefde doet en wat aan de liefde niet wordt toegestaan, slechts als je kunt nadenken over de diepte van de schriftwoorden over de liefde, zoals die met name in het Hooglied en 1 Cor. 13 tot ons komen, slechts wie zich geoefend heeft in het zoeken van woorden, kan schrijven als Zink.

Daarbij gaat het het de schrijver niet om een spel van gedachten of woorden, maar om uw en mijn werkelijkheid. Hij wijst wegen die kunnen leiden naar een dieper verstaan van de liefde en zó mede tot een dieper beleven van het leven-der-liefde. Nogmaals, een boek als dit moet je bij gedeelten lezen. En dan nadenken. De versvorm vergemakkelijkt dit. Je gaat vanzelf de klemtoon leggen op die woorden, die eruit springen. De verleiding is groot om dit met enkele citaten te verduidelijken, maar ik zal het niet doen.

Neem, en lees. Denk na, en aanbid. Aanvaard, en doe wat de liefde wil.

Ploeger

EEN ACTIEVE ZENDELING

Een gast moest op de kamer van de achtjarige Paul slapen. Deze liet de gast zijn kamer zien en drukte hem een nieuw testament in de hand met de woorden: Als u nog wat wilt lezen, dan is dit een goed boek.

---

mogelijk moesten maken op Hem te vertrouwen toen het Hem behaagde om ter wereld te komen als een machteloos kind. In Bethlehems stal, in de kribbe, hebben wij te maken met de Sterke God, de Wonderbare Raadsman, Hij weet wat Hij doet en zijn plannen gaan door. De engel, in gesprek met Maria, kende zijn Zender: „Geen woord dat van God komt, zal krachteloos wezen". God werkt, in en door Jezus. Wie zal het keren? Van deze Jezus zegt de engel: „God zal Hem de troon van David geven... en zijn koningschap zal geen einde nemen".

Jezus is Gods Koning en daardoor de belofte èn de vervulling van het komende koninkrijk van God, het rijk van vrede en gerechtigheid.

Aan dát rijk werkt God. Dáárop hebben in feite al zijn beloften betrekking. Dat rijk belooft Hij aan allen die het kunnen en willen opbrengen om te geloven, te vertrouwen op zijn woorden en macht.

— o —

Zal dat rijk er ooit komen? Schijnt de satanische realiteit van onze tijd niet eindelijk er in geslaagd te zijn om Gods plannen een halt toe te roepen?

Het is erg gemakkelijk en verleidelijk, om, trouw aan de christelijke traditie, te beweren dat God het toch redden zal! Allicht, anders ben je toch geen gelovige meer?

Maar misschien is het minder onchristelijk dan het lijkt, om de feiten om ons heen aandachtig te bezien. Het zijn geen dingen waarvoor je je hoofd in het zand van de bijbel kunt steken. De vijand rukt vast aan, met opgestoken vaan! Hij voert geen toneelspel op. Zijn bedoelingen zijn ons niet onbekend, evenmin als die van Herodes.

Laat ons hart maar eens angstig kloppen, want het is geen schande om te merken, dat geloven een moeilijke zaak is. Wanneer we uiteindelijk toch maar onze hand in die van de Sterke God leggen en ons herinneren wat Elisabeth zei tegen Maria: „Zalig is zij, hij, die geloofd heeft, want wat vanwege de Here tot haar, hem, gezegd is, zál volbracht worden!"

„God werkt, wie zal het keren?" Er is geen houden aan!

Gods koninkrijk komt en wij weten
dat eeuwig dat rijk zal bestaan.

C. van Wier

DE VREDE VAN GOD

Tegen de kerstdagen daalt een vloed van kerstbladen en blaadjes op ons neer en wordt ons allerlei verteld over de rampspoed in de wereld en de betekenis van het kerstfeest. Donkere achtergrond waartegen het licht van het feest helder afsteekt. Daar is uit 's werelds duist're wolken een licht der lichten opgegaan. De bladen en blaadjes hebben gelijk zo is het. Toch heb ik de laatste jaren steeds meer moeite met deze voorstelling. Ik vraag mij af of al die verhalen over het duister der wereld wel echt serieus zijn bedoeld; of de ellende die ze beschrijven de schrijvers en de lezers wel werkelijk ter harte gaat. Soms heb ik het gevoel dat het alleen maar neergeschreven wordt als contrastmiddel om 't verhaal over het licht met meer effect te kunnen brengen. Waar contrast is vervagen de contouren, in dit geval de contouren van de lijdende mensen en volken over wie het gaat. Het wordt één donker vlak waarin niets meer te onderscheiden valt. Het doet er dan niet meer toe of het in Polen is of in Afrika of Zuid-Amerika, of het gaat over drugverslaafden of vluchtelingen; het is alleen maar zwart waartegen het licht van het feest afsteekt. In feite wordt daardoor het duister der wereld uitgebannen uit ons bewustzijn en, althans voor even, vergeten. Wij baden ons in het licht van het feest.

Het gelijk van de bladen en blaadjes verdringt zijn eigen achterkant.

Mensenwerk

Het is op zichzelf best begrijpelijk dat wij zo op het duister der wereld reageren. Wij hebben allemaal behoefte om ons nu en dan even te onttrekken aan de frustraties en spanningen van het leven in deze wereld en in deze tijd. Maar wij moesten eigenlijk niet proberen om dit nu juist op het kerstfeest te doen. Helemaal gevaarlijk wordt het pas wanneer wij dit verlangen theologisch, dat wil dus zeggen: vanuit de bijbel, willen rechtvaardigen. In een van de kerstblaadjes las ik dat we het nu wel konden verwachten van de vredesbewegingen of van de onderhandelingen, van een- of tweezijdige ontwapening, maar dat dit toch maar mensenwerk was en dat de ware vrede van God moest komen. Staat er niet in de bijbel: wij zijn gerechtvaardigd door het geloof en hebben vrede met God door Jezus Christus onze Heer? Daar komt het op aan: vrede met God, mijn vrede met God, onze vrede met God, geestelijke vrede. Alles wat zich verder tooit met het woord vrede is mensenwerk, niet onbelangrijk maar toch iets minder, alleen maar gewone vrede, geen geestelijke vrede. Het klinkt heel bijbels en heel geestelijk en toch... Er is hier sprake van een dubbel misverstand: ten eerste worden zo God en mens tot elkaars concurrenten gemaakt en in de tweede plaats wordt wat de bijbel onder vrede verstaat uit elkaar gescheurd.

Concurrenten

Zijn God en de mensen elkaars concurrenten? Concurrenten zijn geen tegenstanders. Ze gaan op hetzelfde doel af maar de een wil de ander niet voor laten gaan. Bij het streven naar het gemeenschappelijke doel willen ze elkaar de loef afsteken. Zit het zo tussen God en de mensen?

Het gaat nu niet meer over de vijandschap die er tussen God en ons was door de zonde, de zelfverheffing van het schepsel, maar over de mensen die vrede met God hebben door Jezus Christus. De gerechtvaardigden door het geloof, om met Paulus te spreken.

Soms heb ik de vrees dat wij bang zijn om aan hen, dus aan onszelf ook maar iets goeds toe te schrijven. De mens doet niets, God doet alles. Wie 't anders zegt werpt zichzelf op als concurrent van God. Onwillekeurig gaan de gedachten dan naar al die christenen die meedoen aan acties voor allerlei goede dingen, van de vrede tot het behoud van de natuur en alles wat daartussen ligt. Verwachten zij het niet te veel of misschien wel helemaal van zichzelf? Moet God het uiteindelijk niet doen? En wij schudden onze vrome hoofden: wij mogen Gods concurrenten niet zijn. En daarom doen wij niet mee.

Deze gedachte is fout. God beschouwt ons immers niet als concurrenten maar als medewerkers en bondgenoten. Hij rekent zelfs op ons. Hij verwacht dat wij voorop gaan als zijn Rijk in het geding is. Als het gaat om vrede en gerechtigheid in de samenleving, om gelijkwaardigheid van blank en zwart en van man en vrouw om er maar een paar te noemen.

Maar wat moeten we dan met al die mensen die zich voor dezelfde dingen willen inzetten maar geen christenen zijn? Die vraag heeft Jezus zelf voor ons beantwoord toen zijn discipelen een man die demonen uitdreef en daarbij de naam van Jezus gebruikte, dit wilden verbieden, omdat hij niet behoorde tot de volgelingen van Jezus. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat deze exorcist in 't geheim wel een volgeling van Jezus was: Hij gebruikte zijn naam alleen omdat die blijkbaar werkte. Maar de Heer verbood hem niets en zei: wie niet tegen mij is die is met mij. Geen concurrentie tussen Hem en de anderen, geen concurrentie tussen de discipelen en de anderen.

Vrede

Het tweede misverstand is eigenlijk nog ernstiger, want nu dreigen we in regelrechte tegenpraak te komen met de bijbel. Als het gaat over vrede beperken wij ons in ons geloof meestal tot de vrede met God die rust op de vergeving van onze zonden. Hoe kostbaar die vrede ook is en blijft, toch is dat niet het hart van het evangelie. Dat is wat onze Heer aanduidde met het evangelie van het Koninkrijk. Niet de persoonlijke wedergeboorte maar de wedergeboorte van de schepping tot haar bestemming met de persoonlijke, individuele vrede met God maar de vrede die de wereld en de volkeren omspant. De sjaloom, om eens een oud modewoord van vandaag te gebruiken.

Het gaat om zijn hele schepping en niets minder. In dezelfde brief waarin Paulus het heeft over de vrede met God heeft hij het ook over de bevrijding van de schepping. Daar gaat het God in laatste instantie om. Daar hoort ook de vrede onder de volkeren bij en de vrijheid en de gerechtigheid. Als ik het eens heel toegespitst mag zeggen: God zond zijn Zoon niet naar de aarde om voor onze zonden te sterven maar om Gods Koninkrijk waar te maken. Dat heeft Hij dan ook gedaan en daarvoor en daaraan is Hij gestorven en daarom verzoent zijn bloed onze zonden. Het staat ons niet vrij om alleen dat laatste uit zijn woord en werk te nemen en de rest maar af te wachten.

Natuurlijk weet ik maar al te goed dat het niet in onze macht ligt om het Koninkrijk van God waar te maken. Dat kan alleen Jezus Christus en Hij zal het ook doen. Maar als wij het dan niet kunnen waarmaken moeten wij vooral niet op het kerstfeest de lijdende wereld waaraan het Koninkrijk moet worden waargemaakt verduisteren en laten verdwijnen achter het licht dezer wereld dat reddend is verschenen. Deze wereld moet op z'n minst in het beeld blijven. Anders versmalt de sjaloom van Israëls God tot de vrede des harten.

J. Reiling

ZEER BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Sneek, besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten, de abonnementsprijs voor het jaar 1982 vast te stellen op *f* 38,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1982 zal aan de abonnees een accept-girokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1982 *f* 50,—.

Administratie De Christen

JEZUS HAD EEN VADER
(Kerstverhaal)

„Gaan jullie samen nu maar. Ik heb er echt geen tijd voor, vanavond. Ik moet beslist de stand van zaken nog opnemen. Volgende week moeten we inventariseren voor de balans, en ik moet weten wat ik zo snel mogelijk moet aanvullen, na de verkopen voor de kerst. En ik heb ook nog geen idee wat er nu in de etalages moet. Jullie kunnen de auto wel nemen, ik ga wel lopen".

Bart Janssens (- „jawel, meneer, Janssens warenhuis; denkt u om de dubbele s in het midden en de s op het eind" -) liet zich in een stoel zakken, pakte de krant en bladerde die door tot aan de economie.

„Hè, pa, wat doe je weer gezellig", pruttelde Vera. „Nou dachten we eens gezellig samen naar de kerstnachtdienst te kunnen gaan, en je hebt wéér geen tijd. Altijd hetzelfde liedje: de zaak, de zaak. Bah! Moe, waarom zeg je daar nou nooit eens wat van!"

Een beetje hulpeloos keek Stien naar haar dochter, en toen naar haar man, achter de krant. Ze zuchtte. „Och kind, je moet maar denken, het is een moeilijke tijd om zaken te doen, en je moet er nu eenmaal hard aan trekken".

„Mij tenminste niet gezien in die zaak", zei Richard opeens verbeten. „Je hebt nergens meer tijd voor. 'k Heb nog geen idee wat ik zal gaan doen, maar nooit in een zaak - nooit!" En driftig rolde hij een cigaret.

Vanachter de krant klonk een gegrom: „Och jongen, waar praat je over? Wacht maar eens tot je wat ouder bent. Je moet nu eenmaal aanpakken in het leven, je krijgt niks kado. Jullie generatie heeft het te makkelijk..."

„Pfff, daar hebben we de generatiekloof weer eens", spotte Vera tegen de krant. Stien legde haar vinger op de mond, en onwillig draaide Vera zich om en liep de kamer uit.

„Bart, moet ik nog koffie klaarmaken in de thermoskan?" vroeg Stien. „We gaan om negen uur weg. Het begint om tien uur, maar je moet er vroeg bij zijn, anders kom je zo ongelukkig te zitten".

„Nee hoor, hoeft niet. Ik haal het wel uit de automaat in de winkel". Bart vouwde zijn krant op en haalde zijn jas. „Nemen julie maar gerust de auto, ik loop dat kleine eindje naar de zaak wel. Veel plezier". Stien kreeg een vluchtige zoen, maar ze zag zijn ogen ergens in de verte kijken. Zodoende zag hij ook de vijandige blik in de ogen van Richard niet...

De winkelstraat was op deze avond voor kerst niet het toppunt van gezelligheid. In sommige etalages brandde niet eens licht, en de uitgestorven loopstraat zag er onwezenlijk uit. Zelfs voor de snackbar van Hans en Willy stonden maar een stuk of drie brommers.

Bart liep eerst eens langs zijn etalages. Ja, er moest wel zo gauw mogelijk wat aan gedaan worden, volgende week. Je kunt niet te lang met de kerstspullen blijven zitten.

Even later liep hij met een notitieblok in de hand langs de stellingen. Hij zou dinsdag met de chef de zaak wel nauwkeurig opnemen, maar het was goed als hij nu vast een indruk had van wat er aangevuld moest worden.

Het was heel wat. Er was een flinke loop geweest, en verschillende stellingen vertoonden flinke gaten.

Hè, wat was het eigenlijk ongezellig stil in zo'n zaak zonder publiek. Zou er niets op de radio zijn?

Hij schakelde de installatie over van tape naar radio. De bandjes kon hij wel dromen, daar had hij geen zin in.

Even later klonk er muziek uit alle hoeken van de zaak. Hij draaide het geluid wat zachter, nu er geen mensen waren hoefde het niet zo hard.

Kerstliederen natuurlijk. Hij had het kunnen weten. De hele week had hij al bandjes met kerstliederen draaien...

Een zangkoor. Daarna zo te horen zang van mensen in een kerk, met begeleiding van orgel en trompet. Zeker een uitzending van een kerkdienst.

Bart diepte een gulden op, en liet onder de automaat een bekertje vollopen met koffie. Even uitblazen...

De dominee op de radio was begonnen te spreken. Hij las het kerstevangelie. De stem kwam Bart vaag bekend voor. De woorden kon hij wel dromen, hij was al zo lang bij de gemeente.

...En het geschiedde, toen de engelen van hen heengevaren waren naar de hemel, dat de herders tot elkander spraken: Laten wij dan naar Bethlehem gaan om te zien hetgeen geschied is en ons door de Here is bekendgemaakt.

En zij gingen haastig en vonden Maria en Jozef, en het kind liggende in de kribbe...

Maria en Jozef... Bart warmde zijn handen om het bekertje warme koffie. Jozef was eigenlijk niet de vader van Jezus. Maar het kind moest een aardse vader hebben. Wat had Maria alléén moeten beginnen?

De stem uit de luidsprekers gaat verder. Maar Bart hoorde het niet meer.

Hij zag in gedachten die kribbe, en daar over heen gebogen Maria... en Jozef. De vader die voor Jezus zal zorgen. Die vader zal het kind naar Egypte in veiligheid brengen... Hij zal het kind op zijn knieën laten paardjerijden. En later meenemen naar zijn timmerwerkplaats. Bart ziet ze voor zich: Jozef gebogen over zijn werkbank, en de kleine Jezus, die met zijn handen op zijn rug staat te kijken en honderduit vraagt: Papa, waarom doet u dat zo? Waarom pakt u nou dat?... Net als Richard vroeger zo deed in het werkplaatsje achter de winkel in de Hoogstraat. Wat hadden ze daar wat samen afgepraat...

Hoe lang was dat geleden? Het leek zo enorm ver weg, die tijd dat Richard en hij samen praatten en lachten. Wanneer praatte hij nog eigenlijk met Richard?

De koffie in het bekertje werd koud. De gemeente achter de luidsprekers zong. Maar Bart merkte er niets van... Jezus had een vader gekregen om voor hem te zorgen. Een aardse vader. Om mee te praten. Die hem leerde, en misschien ook met hem stoeide. En wat had Richard aan zijn vader? En Vera? Wat wist hij van haar méér dan dat hij zag dat ze een knap gezichtje kreeg en op Stien leek?

Hij slurpte zijn koude koffie op. Wat werden ze al groot, die kinderen. Nog een paar jaar, en dan zouden ze wel het huis uitgaan om te studeren of te werken. En hun eigen leven gaan leiden...

Even rilde hij. Nog een paar jaar... nu waren ze nog thuis. Maar was hij wel een vader voor zijn kinderen? Zondagsmiddags viel hij in zijn stoel in slaap, en verder was elke dag even druk. Zou het nog anders kunnen? Zou hij nog met zijn kinderen kunnen praten?

Het plastic bekertje kletterde in de afvalbak. Hij trok zijn jas aan, draaide de verlichting uit en sloot de deur.

Ze waren net thuis, en Vera had een glas fris ingeschonken en was bezig het op tafel te zetten. Richard stond met de rug naar de deur.

„Pa, je hebt wat gemist vanavond", zei Vera. „Wist je dat de dienst uitgezonden werd over de radio? Het was zo'n mooie dienst! Jammer dat je het niet gehoord hebt".

Barts ogen werden groot. En een beetje vochtig. "'k Heb het wèl gehoord - over de radio. Een klein stukje maar, maar dat was helemaal genoeg. Jezus had een vader!"

Ze draaiden zich allebei verbaasd om, Vera en Richard. Bart ging tussen hen in staan en sloeg zijn armen om hun schouders. „Ja, Jezus had een vader, en ik hoop dat jullie ook weer een vader zullen hebben!

H. G. de W.

TABITHA AMSTERDAM

In het verpleeghuis Tabitha Amsterdam werd op 11 november 1981 examen afgenomen ter verkrijging van het Staatsdiploma Ziekenverzorging.

De geslaagden zijn:

Marian Houtman; Marjon Karten; Jolande van der Klis; Frieda Maas; Sandra Mathew (voor verpleeghuis Beth Shalom); Margit Szalai (voor verpleeghuis Beth Shalom); Elly Wehl - Henny.

VAN DEZE KANT BEKEKEN 

„Ik doe er niet meer aan..."

Even stond ik in twijfel of dit nu voor De Zaaier bestemd zou moeten zijn of voor ons weekblad. Maar, zei ik tegen mezelf: wat goed genoeg is voor DZ kan ook wel in DC en DC heeft ongeveer viermaal zoveel kopij nodig als ons maandblad.
Ik geef toe: „Ik doe er niet meer aan..." heeft de schijn van beter te passen in een evangelisatieblad. U weet wel waar het op slaat? Ik vrees dat wij zelfs in de ledenlijsten van onze gemeenten enige namen van mensen tegenkomen, die weliswaar zulke woorden niet luid uitspreken, maar wier belangstelling voor geestelijk leven op een laag pitje staat. Niet heet en niet koud. Deze woorden komen uit de brief die naar Laodicëa ging, 19 eeuwen geleden. Toen ook al.
We moeten natuurlijk wel voorzichtig zijn in onze beoordeling van mede-broeders en -zusters. Het oog kijkt altijd van zich. Ergens staat geschreven: „Dit volk eert Mij met de lippen" - en dat wil toch wel zeggen dat ze duidelijk hoorbaar Gods naam in de mond nemen; dat maakt dat we respekt hebben, doch dan volgt: „maar hun hart is verre van Mij".
Dat kan dus. De mond is vromer dan het hart. Misschien herinnert u zich de spreuk van Roel Houwink, hier ooit geciteerd: Geschoren hagen, er onder groeit onkruid.

Vanmorgen ontmoette ik een chirurg. Enige weken eerder was ik in zijn handen. Nu had hij papieren over mij bij zich. Hij las er uit voor. Ik begreep van de medische terminologie niets maar merkte een ontspannen toon in zijn stem. Toen hij klaar was zei ik: „Bedoelt u: ga heen?" „Ja," antwoordde hij, „en zondig niet meer". Waarop ik inging met: „U is wel thuis in de bijbel". Toen hij weer: „Van oorsprong ben ik rooms-katholiek, maar ik doe er niet meer aan". „Dat heb ik meer gehoord in dit huis toen ik hier een goeie week vertoefde en met mede-lijders zat te praten", zei ik. Hij ging verder: „Ik kan er niet meer tegen. Er wordt mij teveel in de kerk gehuicheld. Wat hoor je er? 't Klinkt allemaal zo mooi en zo waar en zo schoon maar wat komt er van terecht in het dagelijks leven?"
Ik gaf toe dat er soms bijna eindeloze afstanden waren tussen het gesproken woord en het leven van alledag. De steile kloof tussen geloof en leven. Toch wilde ik aannemen dat de predikende man serieus meende wat hij zei, doch dat hij en zijn kollega's van welke kerkelijke kleur ook, ook maar mensen waren die in eigen leven en in dat van hun kerken herhaaldelijk moesten ontdekken dat we met een betreurenswaardige werkelijkheid te maken hebben die als onkruid alles wil overwoekeren en verstikken wat aan goed zaad gezaaid is. Het leven vloekt tegen de mond, het woord, het getuigenis.
En ik ging heen hem de spreuk van Houwink zeggend: Geschoren hagen, er onder groeit onkruid.
Natuurlijk had ik graag langer met de man willen praten, maar er waren nog vele wachtenden achter mij.

„Ik doe er niet meer aan..."

Of ook wel: ik ben teleurgesteld. De praktijk verwoest Gods akker. Teleurgesteld in wat, in wie? Als we eens met onszelf begonnen. Moeilijk, maar eerlijker.
Om kort te gaan: we dachten dat het geloofsleven onze woorden en daden sterk zou stempelen; dat ons georiënteerd zijn op God een koerswijzigende kracht zou blijken te zijn; dat we zulke krachtige impulsen zouden ontvangen dat wij al wat lelijk, gemeen, onrechtvaardig is, definitief zouden overwinnen. Want zo, verwachten wij, werkt het evangelie. Als een regenererende macht: nu vangt het nieuwe leven aan! Eigen weg overziende, schamen we ons. Zeker: Mijn genade is u genoeg! maar onderwijl voelen we ons verslagen. We zullen niet zover gaan, niet willen en niet durven, om te zeggen: ik doe er niet meer aan, maar 't wordt wel tobben. Wat dacht u, zullen onze medegelovigen niet met dergelijke frustraties zitten? Dat maar niet tenvolle doorbreken van ons oude zijn en niet tenvolle kunnen doorbreken naar de totale beleving van Gods heil.
Het geloof kan juichen, het leven weent van tijd tot tijd.

Misschien protesteert u tegen deze beschrijving. Waarom zeggen dan velen: „Ik doe er niet meer aan..."

Laten wij bidden het gebed dat Jezus ons leerde en daarbij elk woord wegen en overwegen tot wij het gewicht kennen en onze weg weten en die in Gods naam gaan.

Huizinga

GEMEENTEBERICHTEN

Haulerwijk - (R.O.). Er ligt al bijna weer een jaar achter ons sinds het vertrek van ds Stichter en ondanks de moeiten en zorgen die we hebben gehad, mogen we terug zien op een zeer gezegende tijd. Tien mensen gaven te kennen om de Here te volgen door het watergraf en we hebben ervaren dat God zelf zijn gemeente bouwt, als we Zijn woord gebruiken als een lamp voor onze voet en een licht op ons pad.
In de vacante tijd hebben we veel steun en wijsheid mogen ontvangen van ds Huizing uit Heerenveen.

Op 22 november jl. was het voor ons weer zover dat we een nieuwe voorganger mochten begroeten in de persoon van ds E. L. Verhaagen. In de morgendienst vond in een volle kerk de bevestiging plaats aan de gemeenten Haulerwijk en Zuidlaren, waarin onze oud-voorganger ds Stichter ons voorging.

N.a.v 2 Tim. 3 : 10-17 mocht hij ons allen op indringende wijze op onze verantwoordelijkheid wijzen, die we zowel als voorganger en gemeente op ons hebben genomen.
In deze dienst hebben br en zr Verhaagen ook enkele fijne liederen mogen zingen als een getuigenis van hun roeping. Br Huisman uit Zuidlaren ging ons voor in dankgebed.
Om 15.00 uur 's middags was ons kerkje al weer overvol en in een 2 uur durende dienst mocht onze nieuwe voorganger zijn intrede doen, waarin ons zangkoor enkele fijne liederen ten gehore bracht.
Ds Verhaagen predikte n.a.v. de roeping van Jozua 1 : 1-9, dat hij zich geroepen wist en zich Jozua als voorbeeld wilde stellen.
Na de prediking, mocht br J. Groeneveld een woord van welkom spreken. Vervolgens spraken de volgende broeders de voorganger en de gemeente hartelijke woorden toe: ds Huizing, onze oud-voorganger ds Fabrie, ds Bottenbley namens Lemmer, br Schaap namens de U.C., br Huisman namens Zuidlaren en br Bruinsma namens de Geref. kerk.
Als blijk van waardering werd ds Huizing een boekenbon aangeboden voor de tijd die hij als consulent in ons midden is geweest en eveneens aan br Buisman uit Delfzijl die met de avondmaalsdiensten steeds in ons midden was. Ook met deze broeder hebben we een rijke zegen ontvangen van de Here.
Als laatste sprak ds Verhaagen een dankwoord aan ons allen en we besloten deze gezegende dag in Haulerwijk met het zingen van lied 571: „Voorwaarts Christenstrijders".
's Avonds vertrokken we met plm. 20 broeders en zusters naar Zuidlaren om ook daar bij de intrededienst aanwezig te zijn.
Deze dienst werd geleid door ds Hofman uit Nieuwe Pekela. Het zangkoor zong fijne liederen en ds Verhaagen bracht ook hier een duidelijk bijbelse getuigenis aan ons allen, n.a.v. Nehemia 8 en Handelingen 27 : 9-26.
Ook hier werd door verschillende broeders het woord gevoerd.
Het is voor ons een onvergetelijke en gezegende dag geweest, waarin de naam van onze Here Jezus Christus groot gemaakt mocht worden en we verwachten ook grote dingen van Hem.
In Oosterwolde mochten we beginnen met evangelisatiewerk waarin we plm. 100 mensen mochten verwelkomen. Deze diensten worden één keer in de maand gehouden in de Herv. Kapel en de Here zegent ook hier dit werk.
Wij wensen u allen gezegende kerstdagen en een gezegend 1982 toe in de wijngaard des Heren.

AFSCHEIDSDIENST Ds KOS

Op zondag 10 januari van de baptistengemeente te Vroomshoop in het eigen kerkgebouw aan de Hammerstraat om 15.00 uur.
Alle belangstellenden zijn van harte welkom.



uit het Uniebureau

Verantwoording van de tot en met november binnengekomen bijdragen voor het Jublieumprojekt

Juli

PO,H 75,—; JS,D 100,—; LvB-D,P 25,—; CV,L 577,—; JV,S 75,—; WL,V 50,—; AA,H 100,—; MR-J,E 50,—; KRR,S 100,—; BB,E 50,—; JR,S 7,50; SH-S,S 50,—; HB,H 250,—; WH,B 100,—; CV,A 500,—; FvdW,S 50,—; CB,K 25,—; GV-E,Z 25,—; HB,A 20,—; Zusterhulp Enschede 100,—; WS,W 100,—; HE,D 100,—; FJ,E 50,—; RJ,V 75,—; RL-D,E 25,—; Deventer 519,90.

Augustus

LdV,H 30,—; HT-S,D 100,—; AvN,H 100,—; SP,E 10,—; IvN,H 500,—; Zwolle 100,—; ACB,E 25,—; JB,E 100,—; NN 100,—; JC 50,—; Deventer 600,—.

September

Bejaardengroep Delfzijl 294,15; NAH,A 10,—; Deventer 25,—; PN,D 25,—; JV,A 50,—; WP,R 15,—; GJ,D 25,—; vdM,Z 1500,—; RH,S 100,—; WdK,T 100,—; NN 50,—; AW,S 10,—; MR,A 25,—; Gewest Z.O.-Drenthe 6500,—; PPS-D,D 20,—; JS,W 50,—; WG,S 25,—; BB,E 75,—; WB,H 100,—; AS-S,D 10,—; LS-H,H 25,—; AH,H 100,—; AB,B 50,—; JG,H 50,—;TJ,A 100,—; HR,E 50,—; SA-d-J,V 200,—; WM,E 50,—; GS,A 60,—; JJ,E 50,—; JU,V 50,—; CJS,R 120,—; Wvd G,H 75,—; WK,N 25,—; HS,Z 50,—; JN,K 25,—; ACS,E 25,—; JJdB,Z 25,—; JH,D 100,—; AB,A 20,—; DdB,B 100,—; JB,E 100,—; MD,H 100,—; JHW,Y 100,—; HvdA,V 50,—; DPvW,B 25,—; HH,H 500,—; BF-d-B,D 50,—; JG,E 100,—; FJB,S 500,—; HAM,G 100,—; HG,H 100,—; JD,G 50,—; WR,U 50,—; TAO,G 15,—; AV-S,E 50,—; WIN Twente 3500,—; AK-B,E 50,—; ST,A 50,—; AdJ,-A,K 65,75; SvdW,Z 500,—; FS,S 50,—; SH-S,S 100,—; JS,S 50,—; Veendam 496,12; TK-G,E 100,—; KB,G 100,—; GH,B 100,—; AV,B 10,—; Alkmaar 355,—; WF-W,S 20,—; AdJ,L 50,—; JHK,H 25,—; AB,B 100,—; JJS,E 10,—; JJS,E 25,—; WtB-B,H 50,—; JK,E 10,—; GFB,B 100,—; GP,C 100,—; Tussenjeugd Rotterdam-Z 50,—; SH,L 10,—; NBVB 1000,—; BB,Nw.P 100,—; BT,G 100,—; AMK,A 200,—; KvO,W 500,—;CH,D 25,—; YK,A 25,—; HWV,B 1000,—; HA,S 750,—; JV,S 25,—; WR,H 25,—; AV,G 100,—; JW,H 100,—; FvdW,S 200,—; HvdW,E 100,—; EGZ,A 100,—; GK,S 100,—; Makkum 450,—; AFD-H,G 25,—; KS,H 25,—; GDN,W 100,—; HdR,D 500,—; NAZ,H 100,—; JGW,A 50,—; LvdV,S 300,—; JCV-M,D 25,—; SdV,N 50,—; TvdL,B 50,—; SV,M 100,—; TvdM,A 125,—; AMvP,A 50,—; Utrecht-C 297,15; RPvdR,B 200,—; Landdagcie. Coevorden 800,—; ECW-H,E 50,—.

Oktober

JS,A 500,—; AvdH,Z 50,—; Duitse Bond 1.629,85; KH,S 85,—; Jdv,A 200,—; GBD,A 250,—; AvdV,L 200,—; JB,H 100,—; GFB,B 120,—; KvO,W 50,—; ABC,E 50,—; PR,S 1000,—; AJG,R 10,—; IJmuiden 541,95; GM,D 50,—; Sneek 1250,—; GHS,R 50,—; JS,H 25,—; AV,E 100,—; CvD,R 50,—; JP,C 100,—; JP,E 100,—; GO,H 50,—; CvH,H 50,—; JB,A 10,—; JJ-D,H 100,—; JvdL,N 100,—; HvW,H 50,—; HV,D 100,—; JCG,T 40,—; SS,D 40,—; GKV,L 175,—; JB,V 60,—; MM,P 25,—; MJH-H,D 100,—; WP-H,L 20,—; CL-B,A 100,—; VD,H 25,—; JdJ,H 25,—; WS,H 50,—; PO,H 200,—; DK,A 100,—; HK,S 100,—; Zuidlaren 246,61; AdV,L 50,—; JF-V,D 25,—; NN,G 500,—; AH,G 1000,—; R-S,G 1000,—; EJS-V,Z 50,—; JdB,E 15,—; WK,W 10,—; GWD,E 100,—; AG,S 100,—; RAV,D 25,—; Klazienaveen 202,—; HWO,H 100,—;AJK,B 25,—; ML,Z 100,—; CV,L 271,—; CCF,A 50,—; WB,D 50,—; LJvB,D 250,—; HP,H 200,—; Emmeloord 95,85; Deventer 10,—; Hengelo 1000,—; Rotterdam-C 180,75; PCA,A 100,—; NN,Z 62,—.

November

Bejaardenklub Delfzijl 200,—; FM,P 50,—; GB-K,H 500,—; TvN,S 100,—; DS,W 25,—; PLR,H 250,—; CD,H 200,—; TG,A 50,—; FTH-D,T 50,—; GJdV,Z 50,—; WL,V 25,—; Sneek (AV) 3163,45; JA,H 100,—; GY,D 25,—; JWS,B 25,—; Utrecht-C 190,—; RvdE-K,A 50,—; PHvdA,V 50,—; LWHV,A 50,—; SL,H 40,—; JHL-A,A 100,—; Harderwijk 256,15; HD,Z 1000,—; BM,H 200,—; LV,A 100,—; HB,H 25,—; AW,H (rommelmarkt) 2250,—; HvdH,A 150,—; JB,A 25,—; WFS,Z 250,—; Alblasserdam 271,05; MvB-L,A 25,—; Sneek 185,—; SV,M 35,—; ERV-N,V 10,—; Zusterhulp Spijkenisse 60,80; VD,H 50,—; OO,H 75,—; RdB,A 80,—; Heerenveen 462,—; WV,A 30,—.



Dit is - u kunt het zelf konstateren - een lange en indrukwekkende lijst van bijdragen, grote en kleine. En al die bijdragen zijn bestemd voor het Jubileumprojekt, waarvoor wij in het kader van het honderdjarig bestaan van onze Unie aktie hebben gevoerd: *het medische werk in Noord-Kameroen!*

Want daar bevinden zich - in Dagai, Gamboura, Mokong en Zidim, om precies te zijn een viertal gezondheidscentra, die gerenoveerd en gemoderniseerd moeten worden. Elk van deze centra, bestaande uit een polikliniek en een kraamvrouwenkliniek, bestrijkt een gebied van plm. tienduizend personen.

Nu de aktie binnenkort wordt afgesloten, kunnen we *slechts één konklusie* trekken: we hebben de handen ineengeslagen en - mèt onze harten - onze beurzen opengedaan. Hierboven treft u de verantwoording over de maanden juli tot en met november aan. Maar ook in december zijn verschillende giften voor dit doel binnengekomen, zodat *de stand op dit ogenblik f 56.818,63 bedraagt!*

Allen die dit mooie resultaat mogelijk hebben gemaakt, zeggen wij mede namens de gemeenten in Kameroen daarvoor hartelijk dank!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Baptisten seminaria in Europa

Dat ons eigen seminarium zo'n dertig jongeren (en soms niet meer zó jong) studeren, is wel bekend. Zo'n aantal hebben we ook wel nodig om aan de behoeften van ons groeiend werk te kunnen voldoen. Naast ons seminarium te Bosch en Duin zijn er in vele europese landen seminaria van andere unies.

Eén der bekendste seminaria is dat te RUSCHLIKON. Ooit opgericht door de baptisten unie van de zuidelijke staten van de USA als hulp aan het verwoeste Europa. Als speerpunt in een lutherse en rooms-katholieke wereld, met wellicht een opening zelfs naar het oosten. Zwitserland werd uiteindelijk het land van vestiging. Maar de Amerikaanen bleven de lakens uitdelen en de dollars beschikbaar stellen. Tóch was er een goede samenwerking met de unies in Europa.
De presidenten werden praktisch altijd door Amerika geleverd. Ook de nieuwbenoemde president is een Amerikaan. Dr. Clyde E. Fant Jr. (zie foto) is 47 jaar, getrouwd en jarenlang reeds actief in de baptisten wereld.
Met name heeft hij publicaties op zijn naam staan betreffende de preek en het preken.
De benoeming van Dr Fant is in volledig overleg met de Europese Baptisten Federatie en het studentencorps tot stand gekomen. Als bijzonderheid mag nog worden vermeld dat Dr Fant een universitaire graad in de duitse letterkunde heeft.

Ook achter het ijzeren gordijn studeren jongeren theologie, ten behoeve van hun latere arbeid in een baptistengemeente.



Dr. Clyde E. Fant Jr.

In BUCKOW/DDR werden zeven nieuwe studenten ingeschreven. Over een nieuw onderkomen kunnen we wellicht later nog eens berichten. Als nieuwe docent werd ingeleid ds Jörg Swoboda, vroeger jeugdpredikant, en ook bij vele jongeren in ons land welbekend.
Aan dit seminarie studeren ook drie studenten uit Estland.

Het seminarie in BOEDAPEST vierde dit jaar zijn vijfenzeventig jarig bestaan. Ter gelegenheid daarvan verscheen een herinneringsboek van 224 pagina's van de hand van dr Barnabas Somogyi. In Hongarije zijn de baptisten sinds de laatste wereldoorlog - onder een communistisch régime - gegroeid van een tweederangs kerk naar een gelijkwaardige partner van de andere kerken.

Aan het seminarie der westduitse baptisten in HAMBURG studeren nu negenenzestig studenten. Dit meer dan honderd jaar oude seminarie vervuld nog steeds een belangrijke rol in het theologisch denken en de missionaire voorbereiding op de arbeid. Onder de studenten zijn er twee uit Polen.

Ook de Portugese baptisten hebben een seminarie en wel in QUELUZ. Er zijn achttien studenten ingeschreven. De Portugese baptisten profiteren van de opleiding van enkele hunner voorgangers aan het seminarie in Rüschlikon. Deze werken nu aktief mee in de opleiding van hun aanstaande collegae.

In het zwaar door godsdienstige en politieke geschillen geteisterde NOORD-IERLAND begon het seminarie in BELFAST zijn nieuwe cursus met tien nieuwe studenten. De openingsrede handelde over gemeente en kind.
We besluiten dit overzicht met een bericht over Polen. In WARSCHAU werkt het seminarium sinds deze herfst onder leiding van de nieuwe rector, ds Konstanty Wiazowski. Na zijn opleiding aan het eigen seminarium vervolgde hij deze in Rüschlikon. Hij was o.a. redacteur van het maandblad der Poolse baptisten, medewerkers aan wekelijkse radio-uitzendingen en docent aan het seminarium.

P.

OPROEP AAN ALLE SCHOOLVERLATERS

Op 23 januari a.s. is er weer een informatiedag van ons seminarium. Studenten en docenten van De Vinkenhof geven dan informatie over wat een studie aan ons seminarium jou te bieden kan hebben. Ook zal er gelegenheid zijn om eens een „life"-college mee te maken.

Heb je er wel eens over gedacht om straks theologie te gaan studeren of wil je gewoon eens wat meer weten over die mogelijkheid, kom dan op 23 januari naar De Vinkenhof.

Vraag de sekretaris of jeugdleider van je gemeente om meer informatie. Hij heeft een folder waar alles wat je weten moet in staat.

Tot ziens op De Vinkenhof!

Namens de voorbereidingscommissie:

Frits Heikens

Dinsdag 5 januari 1982 hopen wij met onze kinderen ons 25-jarig huwelijksfeest te vieren.
Wij houden die dag „open huis" van 15-19 uur.

R. W. Trip
A. Trip-Springer

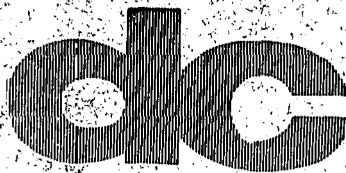
Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem

Inplaats van kaarten:

Alle Christen lezers van harte gezegende kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar van mej. W. Zerbst, Utrecht.

Christelijke jongedame 23 jaar werkzaam in de zwakzinnige zorg, zoekt huisje of flat tegen redelijke prijs in de omgeving Hilversum/Baarn.
Reactie via ouders. Tel. 02510-40059.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds F. E. Huizinga, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en ds H. G. de Winkel. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar; f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 — postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.




DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 3 december is na een kortstondige ziekte overleden

MARTINA MARIA
TOLLENAAR-VAN LEEUWEN

op de leeftijd van 74 jaar.

Ps. 23

Baptistengemeente Drachten-Elim

„Veilig in Jezus armen"

Heden overleed in haar Heer en Heiland onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

JANTJE RIEMENS-DIJKSTRA

weduwe van Jacobus Riemens

op de leeftijd van 84 jaar.

De begrafenis heeft plaatsgevonden op 17 december op de begraafplaats Vredehof te Amsterdam.

Correspondentieadres: Mevr. Burrema-van Kolmen, Vogelkade 1, 1022 XA Amsterdam-Noord.

Plotseling is van ons heengegaan onze broeder

HENDRIK BLAAUW

op de leeftijd van 68 jaar.

7 december 1981

Baptistengemeente Nieuw Buinen

Op 4 december werd nog zeer onverwacht door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

BOSCH-STAPPENBELT

op de leeftijd van 75 jaar.

Baptistengemeente Vroomshoop

Zeer getroffen door uw medeleven, persoonlijk of schriftelijk, tot uiting gebracht bij de ziekte en het overlijden van onze lieve man en vader

NICOLAAS BERNARDUS MOSTERT

zeg ik u, mede namens de kinderen, hartelijk dank.

Dokkum, december 1981
Dongeradijk 13

G. Mostert-Pots

Hierdoor wil ik allen bedanken die mij beterschap en ons een gezegend Nieuwjaar toegewenst hebben, mede namens mijn vrouw, wederkerig een voorspoedig en gezegend 1982 toewensen.

B. Fabrie en echtgenote

Workum, Hearewei 58

Langs deze weg wil ik alle vrienden en bekenden goede feestdagen toewensen, en Gods onmisbare zegen voor 1982.

D. Visser-Gorter,
kamer 307 Frittemahof, Sneek
